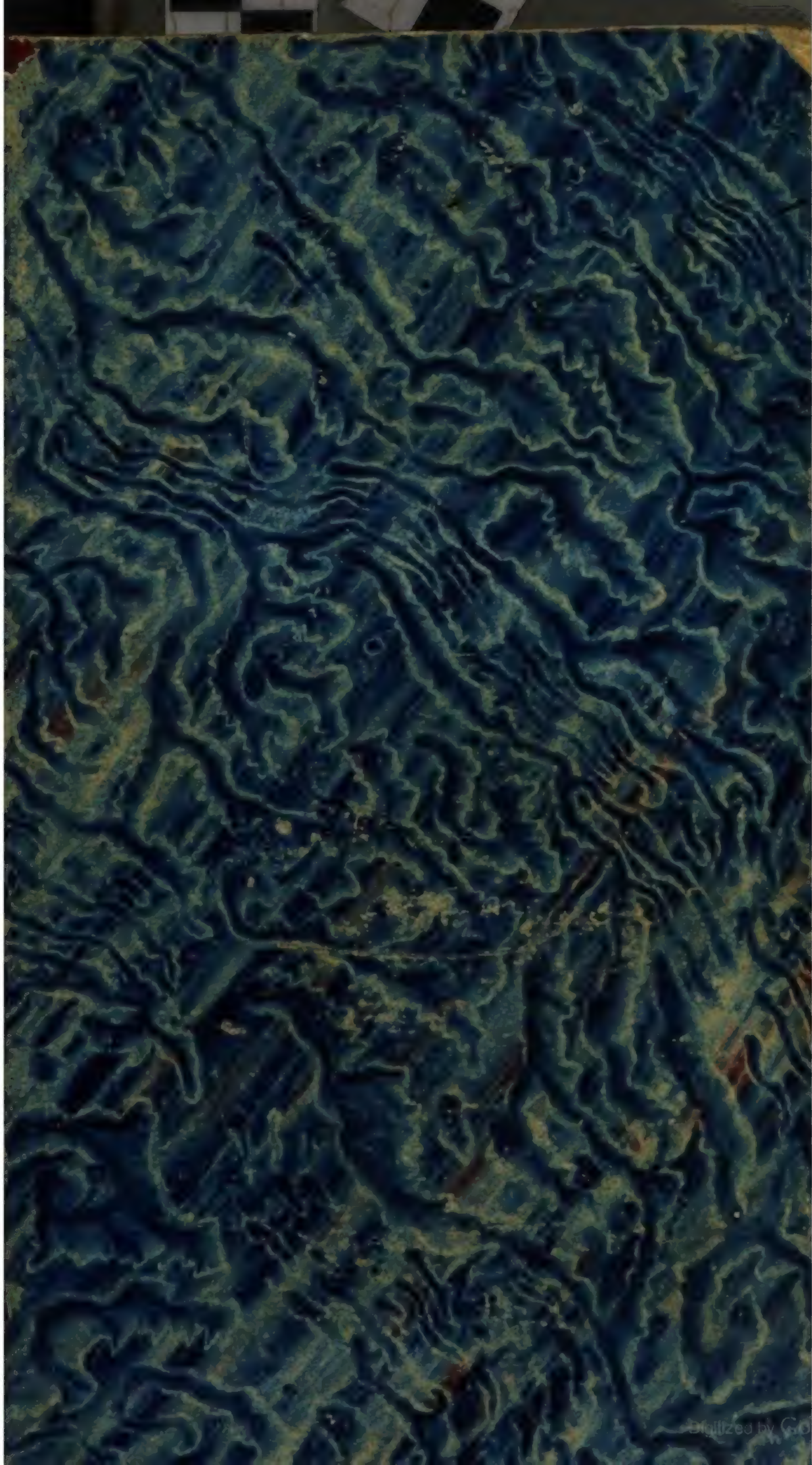
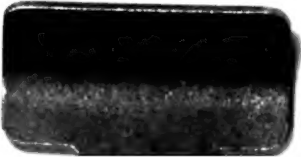

10.8.121

RHETORES GRAECI

EX

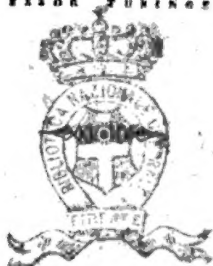
**CODICIBUS FLORENTINIS
MEDIOLANENSIBUS MONACENSIBUS NEAPO-
LITANIS PARISIENSIBUS ROMANIS VENETIS
TAURINENSIBUS ET VINDOBONENSIBUS**

EMENDATIORES ET AUCTIONES EDIDIT

**SUIS ALIORUMQUE ANNOTATIONIBUS INSTRUXIT INDICES LOCUPLE-
TISSIMOS ADIECIT**

CHRISTIANUS WALZ

PROFESSOR TUBINGENSIS.

VOL. IX.

AFFIXA EST E. FINCKHII EPISTOLA CRITICA.

STUTTGARTIAE ET TUBINGAE
sumtibus J. G. C O T T A E.
LONDINI
apud BLACK, YOUNG et YOUNG. Tavistock Street.
LUTETIAE
apud FIRMIN DIDOT.
MDCCCXXXVI.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

TUBINGEN. Typis Hoffneri & F. Orme.

PROLEGOMENA.

Ultimo rhetorum nostrorum volumine scriptores ut elegantissimi ita corruptissimi omnium conjuncti sunt. Horum is, quem primo loco edidimus, in omnibus, si a Schneideriana discesseris, editionibus et codicibus manuscriptis DEMETRIUS PHALEREUS vocatur, quod nomen, quamvis inter antiquos scriptores plures Demetrii Phalerei nominentur,¹ Petrus Victorius in prima editione anni MDLII., Peripateticam elegantiam e tota scriptio-
ne redolentem sentiens, ad clarum illum oratorem Atticum referendum censuit, eamque sententiam firmare conatus est loco quodam e Theophylacti epistola, quam tum ineditam² Gulielmus Sirletus e codice Vaticano cum eo communicaverat: εἰ δὲ τὰ τοῦ Περιπατοῦ σπουδαῖς καὶ τὸν δαιμόνιον Ἀριστοτέλη ἀνχέῃς, τί τὴν γλῶτταν ἐπέχεις καὶ ἀποποιεῖς σου τὰ πάτρια; οὐ γὰρ ἐκείνου τοῦ κορυφαίου διασῶται Θεόφραστος καὶ Δημήτριος, ὧν ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ θεϊότερον φράζειν ἔλαχεν· ὁ δὲ Φαληρεὺς καὶ περὶ ἐρμηνείας λόγον συνταγματίον σπουδαῖον ἐξηγεῖται. Sed ubi in libro ipso

¹ Unus scripsit de regibus Judaeorum auctore Josepho Ant. Jud. I. Alter fuit Nicandri Scholiastes, cujus meminit Stephanus s. v. Κορόπη. ² Edita est posthac in Meursii Operibus a Lamio collectis Vol. VIII. p. 981.

plurima et aperta serioris aetatis vestigiaprehenduntur, Theophylacti, qui anno Christi MLXX Bulgariae Archiepiscopus fuit, testimonium nihil valet, eique eo minus immoramur, cum illa epistola neque in eo volumine epistolarum Theophylacti, quod Florentiae est in Medicea, neque inter eas, quas Joannes Meursius primus divulgavit, invenitur. Nobis quidem ad librum Demetrio Phalereo abjudicandum sufficere videtur unus locus §. 289, ubi exempli loco Demetrii Phalerei vox, qua Crateri Macedonis spiritus contumaciamque notavit, laudatur: quod quomodo ab ipso libri auctore commode fieri potuerit, vel Petrus Victorius aegre cuiquam persuaserit. Accedit, quod per totum libellum *οἱ ἀρχαῖοι ῥήτορες* memorantur §. 67. 244., iisque *οἱ νῦν ῥήτορες* §. 287. 38. 239. opponuntur eodem modo, quo a Dionysio Halicarnassensi et insequentibus rhetoribus id factum videmus: Demetrius Phalereus autem *τοῖς ἀρχαίοις* potius accensendus quam opponendus. §. 204. *ἡ νέα κωμῳδία* memoratur, quae quidem divisio non ante Alexandrinorum grammaticorum aetatem invenitur. §. 108. inter divitum apparatus memorantur *πορφύραι πλατεῖαι*, quas utrum cum Victorio de purpuris laxis, an de latis clavis Romanorum interpretari malis, non difficilis est optio. §. 237. *ὁ Γαδάρεις* nominatur, quo nomine aut Theodorus Gadarenus, qui Augusti aetate floruit, aut Apsines, qui Maximiniano imperante vixit, intelligendus est: utcunque vero statuas, Gadaram, Syriae urbem, jam Demetrii Phalerei aetate Graecae rhetoricae studii

floruisse nemini persuadebis. §. 189. τὰ Σωτάδεια memorantur; Sotades autem Ptolomaeo Philadelpho, cujus sororem eandemque uxorem Arsinoën epigrammate perstrinxit, aequalis fuit. §. 223. memoratur Ἀρτέμων ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράψας ἐπιστολάς. De hoc Artemone, quem eundem esse cum eo, qui auctore Athenaeo XII. 515. d. XV. 694. a. περὶ συναγωγῆς βιβλίων et περὶ βιβλίων χρήσεως scripsit, satis probabiliter statuunt Schoellius in hist. litter. Graec. T. II. p. 185. intrpr. Germ. et Stahrus Aristotelia P. I. p. 206. cum desint alia Graecae Romanaeve antiquitatis testimonia, percommode nuper accidit, ut C. F. Neumannus Davidis, Armeni librorum Aristotelicorum interpretis, testimonium afferret,³ quo auctore epistolae Aristotelis ab Artemone quodam collectae et octo libris editae sunt. Hoc quidem testimonio de aetate Artemonis nihil comperimus, sed Aristoteliarum epistolarum collectionem jam Demetrii Phalerei temporibus exstitisse omni antiquitatis traditioni adversatur; si vero etiam hoc concedas, tamen epistolarum scribendarum institutiones, quales ab Artemone scriptas esse ex nostro loco intelligimus, non Demetrii Phalerei aetati, sed recentiorum sophistarum studiis conveniunt.⁴

3 Mémoires sur la vie et les ouvrages de DAVID, philosophe Arménien du VIème siècle, et principalement sur ses traductions de quelques écrits d'Aristote, par C. F. Neumann. Nouveau Journal Asiatique 1829. T. III. p. 113. et séparatim Paris. 1829. p. 56. Incommodo typographi vitio in Annalibus Berolin. 1829. T. II. p. 798. e quibus solis Neumanni librum noverat Stahrus [v. l. l. p. 207] scribitur Aetemon, in Neumanni libro recte legitur Ἀρτέμων.

4 Nolim cum H. Valesio

Praeter haec quae attuli argumenta, ad totius linguae a prisca illa Attica elegantia abhorrentis indolem possim provocare: sed cum diversarum sententiarum defensores hanc ipsam in suas quisque partes vocent, paucas tantum voces Demetrii Phalerei aetate nondum usurpatas afferam. §. 186 κακόζηλον appellat τῷ κοινῷ ὀνόματι, et hanc vocem apud veteres inusitatam fuisse ipse innuit §. 239. πολλάκις μὲν τοι τὸ μὲν διανόημα αὐτὸ ψυχρόν τί ἐστι καὶ ὡς νῦν ὀνομάζομεν κακόζηλον. §. 243. τὰ σύμβολα eodem sensu, quo ὑπόνοιαι apud antiquiores, ἀλληγορίαι apud recentiores, usurpantur. Ipsa etiam vox ἀλληγορία legitur §. 99, de qua quidem errant Ruhnkenius ad Tim. p. 200. et Fischerus Praef. Demetrii p. VII. e Plutarchi loco de aud. poët. p. 19. Ε. οὐς (sc. μύθους) ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγόμεναις, παραβιαζόμενοι καὶ διαστρέφοντες ἔνιοι κ. τ. λ. concludentes, eam Plutarchi demum aetate usurpatam esse, sed tamen etiam F. A. Wolfius, qui Anal. litterar. T. II. p. 526. Ruhnkenium refellit, ante Ciceronem, apud quem vox ἀλληγορία bis legitur, neminem qui ea usus sit novit. §. 38. dicit: ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ὅνπερ νῦν λόγιον ὀνομάζουσιν. Denique nec illud praetereundum, a Dione Laërtio in accurata, qua Demetrii Phalerei

urgere mentionem Niciae pictoris, quem Plinius XXXV. 11. Attali regis aetate vixisse docet, §. 76. factam. Nam cum Praxiteles, qui Ol. CIV. floruit, Niciae pictoris opera in statu is circumlinendis usus sit [Plin. XXXIV. 8. s. 19.] cum Silligio [Catal. Artif. p. 296] duo hujus nominis pictores, quorum major Ol. CIV. cum Praxitele floruit, minor Ol. CXII. artem exercere coepit, statuendi sunt.

libros enumerat, tabula V, 5. 9. nostri libelli nullam mentionem fieri. In eadem sententia fuisse videntur commentatores Aphthonii et Hermogenis, qui aut nullam libelli nostri mentionem faciunt, aut si eo usi sunt, tacite eum expilaverunt, ut Maximus Planudes p. 432, 7 24. Gregorius Corinthius p. 1179, 4. 15. 24. 29. p. 1180, 11. 20. p. 1181, 2. 6. 14. p. 1213, 5 p. 1215, 24.

His quidem argumentis cum libellum *περὶ ἐρυνηείας* ad Demetrium Phalereum nullo modo referri posse demonstrasse nobis videamur, accedimus ad eos, qui Dionysium Halicarnassensem libri auctorem faciunt. Henricum Valesium,⁵ quem etiam Menagius⁶ et Boivinus major⁷ secuti sunt, in eam opinionem induxisse videtur locus Scholiae ad Nubes Aristophanis, qui ad v. 400. καὶ Σούιον ἄκρον Ἀθηνῶν haec habet: καὶ χάρις ἐστὶν στίχου τοῦ ἄλλοτριου, ὡς ἔφη Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς ἐν τῷ περὶ ἐρυνηείας. Hic vero locus exstat in nostro libello §. 150. καὶ ἀπὸ στίχου δὲ ἄλλοτριου γίνεται χάρις, ὡς ὁ Ἀριστοφάνης κ. τ. λ. In auxilium hujus sententiae vocari possit notula ad marginem codicis Farnesini I. E. 48. qui sub titulo „ἐκ τῶν Δημοτρίου τοῦ Παλληνεώως (sic)“ selecta Demetrii capita continet, adjecta. Ibi enim titulo §. 231. ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ πῶς δεῖ ἐπιστέλλειν, adscriptum est, „Διονυσίου καὶ τοῦτο.“ Sed ubi libri ipsius argumentum adversatur, his incognitis serae aetatis testi-

5 in notis ad Excerpta Peiresciana p. 65. et de Critica I. 8. p. 156.

6 in Annot. ad Diog. v. 54. et ad Amyntam Tassi p. 134.

7 Vide Menagiana T. I. p. 393.

bus nihil tribuendum. Mirum vero est, neque in hoc libello alia Dionysii scripta, neque a Dionysio aliisve, qui Dionysii auctoritatem sequuntur, auctoribus hunc librum laudari: nulla in iisdem rebus tractandis apud utrumque consensio, quin manifesta dissensio, nam Dionysius auctore Syriano [T. VII. p. 93] *τρῆς εἶναι χαρακτῆράς φησι, τὸν ἰσχνόν, τὸν μέσον, τὸν ἀδρὸν*, Demetrius autem §. 36. quatuor statuit, *τὸν ἰσχνόν, τὸν μεγαλοπρεπῆ, τὸν γλαφυρόν, τὸν δεινόν*. His de caussis nec huic sententiae calculum adjicere possumus: sed connivendum est iis, qui in quaestione dubia unumquodque vel levius antiquitatis testimonium cupide arripiunt. Quibus vero rationibus ducti Wachlerus [Compend. Litterat. I. p. 148.] eumque secutus Stahrus [Aristotelia p. 196] auctorem libri fidenter Tiberium nominant, quove jure Schoellius [Hist. Litt. Gr. T. II. p. 148. interpr. Germ.] hanc sententiam „criticorum iudicio“ probatam dicat, nobis quidem non liquet.

Quae quum ita sint, amplectimur eam sententiam, quae a Jo. Ger. Vossio⁸ primum prolata, deinde ab Ant. Mureto,⁹ Thoma Galeo et Schneidero probata libellum nostrum ei Demetrio tribuit, qui a Diogene Laertio V, 5. 11. inter viginti quos enumerat Demetrios ita designatur: *ὄγδοος ὁ διατριψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σοφιστὴς, τέχνας γεγραπῶς ῥητορικάς*.¹⁰ Eundem Galenus ad Epigenem c. v. Ale-

⁸ Instit. Orat. VI. 2. et de Rhetorices Natura c. IX. ⁹ Annotat. ad Xenoph. Anab. p. 770.

¹⁰ Spengel. p. 76. *Συναγωγὴ τέχν.* p. 76. laudat Syrianum p. 93. *εἰ δὲ καὶ διανοήθησιν*

xandrinum vocat, ejusque popularis Ammonius in Prolegomenis ad Aristotelem *περὶ ἑρμηνείας* p. II. Demetrium simpliciter, ut solemus, cum de cive nostro loquimur, nominat his verbis: οὐ γὰρ δὴ καθάπερ Δημήτριος τὸ περὶ λογογραφικῆς ἰδέας βιβλίον συγγράψας, καὶ οὗτος αὐτὸ ἐπιγράψας περὶ ἑρμηνείας, ἀξιοῖ καλεῖν ἑρμηνείαν τὴν λογογραφικὴν ἰδέαν. Quae si vera sunt, ejus aetatem in tempora M. Antonini satis probabiliter ponit Galeus.

Inter subsidia, quibus instructus ad novam editionem accessi, principem locum occupat apparatus Victorianus, qui in Bibliotheca Monacensi servatur. Codex Victor. 169. duo Demetrii apographa continet, quorum primum a fol. 3, a — 77, b. ex editione Aldina factum ad marginem Victorii emendationes, conjecturas, locos parallelos et sex codicum litteris R. r. b. l. m. n. signatorum lectionem continet: sequuntur sex folia alba, septimo deinde manu seriore inscriptum: Demetrii Phalerei *Peri ermenias*

τινες ἐπιγράψαι τοὺς χαρακτήρας καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν συστήσαι, τὴνᾶλλως ἐποίησαν, ὃν εἰς ἔστιν ὁ Διονύσιος· οὗτος γὰρ τρεῖς εἶναι χαρακτήρας φησι, τὸν ἰσχνόν, τὸν μίαν, τὸν ἄδρὸν. ὁ δὲ Ἰππαρχος προστίθει τὸν τε γραφικὸν καὶ τὸν ἀνθηρόν. ὁ δὲ Δημήτριος ἐκβάλλει τὸν γραφικὸν τοῖς τέττασιν ἀρισκόμενος. Cum his conferendus Jo. Sicel. T. VI. p. 71. ἀλλὰ τούτων τῆδε ἔχοντων καὶ τοῖς τριῶν συμπεριουσιθέντων τῶν χαρακτήρων εἰ καὶ τὰ μάλιστα Δημήτριος ἐπισύγει τὸν ἀνθηρὸν ὄντα κ. τ. λ. Sed nolim haec referre ad nostrum Demetrium, ejus characteres numero tantum, non nomine cum hoc consentiunt. Noster enim §. 36. χαρακτήρα ἰσχνόν, μεγαλοπρεπῆ, γλαφυρόν, δεινόν statuit: hic vero, qui fortasse Smyrnensis ille rhetor est, quem Diogenes L. numero decimum quartum inter Demetrios nominat V. p. 85., ἰσχνόν, μίαν, ἄδρὸν, ἀνθηρόν.

seu de elocutione cum animadversione originali Petri Victorii: sequitur a fol. 79 — 108. apographum secundum, alia quam Victorii manu scriptum, in fine mancum, desinens in verbis: *ἡ τε γὰρ ἐναγγο-
ρὰ τῆς λέξεως ἐπὶ τὸ αὐτό*: ad marginem paucae sunt observationes, quarum vix tres a manu Victorii profectae sunt. Praeterea Victorius ad marginem exemplaris sui Aldini conjecturas variasque lectiones partim easdem partim alias adjecit. Ex his copiis etiam post Victorii editionem secundam (Flor. 1562), quae emendationum suarum rationem satis parce reddit magisque in materia explicanda versatur, multa depromi potuerunt. Ad lectionem Victorii constituendam plurimum valuit Codex R, qui est codex ille Cardinalis Rodulphi, a Victorio in praefatione Rhetoricae Aristoteliae p. I. summis laudibus elatus, nunc Paris. 1741. membranaceus sec. XI. Quem si cum editione Aldina conferas, largam emendationum messem invenies, si vero editionem recentiore, quae omnes a Victoriana secunda pendent, adhibeas, parum bonae frugis invenies, id quod expertus dico, codice usque ad §. 40. cum Oxoniensi collato et in sequentibus passim consulto.¹¹ Reliqui quos evolvi codices deterioris notae sunt. Vindob 60. Venet. 429. Medic. Plut. LIX. 11. aliique in aliis bibliothecis asservati, quos notare neglexi, ejusdem omnes sunt familiae, eosque, quos editio Aldina a pag. 461—734. habet scriptores, Dionysium Hal. de rhetorica, de com-

¹¹ Designavi codicem nota Par.

positione verborum, Demetrium, Alexandrum de figuris, Scholia de figuris (i. e. Phoebammonem), Menandrum, Aristidem, Apsinem et Minucianum eodem ordine continent, quoad lectionem et lacunas ita cum Aldina consentientes, ut hanc ipsam ex codice hujus familiae haustam esse codice Vindobonensi a Demetrio usque ad Minucianum diligenter collato ceterisque ad locos corruptos inspectis affirmare possim. Eidem familiae adnumerandus videtur liber Georgii Merulae manu exaratus, cujus lectiones ad marginem exemplaris Aldini, quod Romae in bibliotheca Cassenatensi supra Minervam asservatur, adscriptas accurate enotavi. Parisini 1656. 2040. et Coislinianus 324. chartacei, sec. 15., quos plerisque locis corruptis consului, omnia lectionis vulgatae monstra repetunt. An ex horum numero sit codex a Morelio ad editionem 1555. adhibitus mihi quidem non constat. Haud multo melior esse videtur codex Cantabrigiensis a Galeo ad edit. 1676. collatus. Selecta quaedam Demetrii, Aristidis, Apsinis capita et Menander, qualis est in Aldina, continentur in Codice Farnesio I. E. 48. chartaceo, sec. 15., sed hic quoque, ex quo lectionem variam ad Demetrii capita excerpti, recensionem vulgatam sequitur. Tot codicibus partim collatis partim consultis equidem de Demetrio codicum ope funditus emendando despero. Eo majoris faciendae sunt curae a viris doctis in eum collatae. Aldus, qui primus Demetrium edidit, codicem ad eam quam supra descripsi familiam pertinentem fideliter expressit; deinceps Petr. Vi-

ctorius, Aldo, non liquet qua de causa, ne nominato quidem, Demetrium bis Florentiae 1552. 8. sine notis, et 1562. fol. cum interpretatione latina et commentario edidit, et codicum suorum ope ejus recensiois, quae usque ad Schneiderum nonnullis immutatis propagata est, fundamenta jecit. Victorianam priorem codice antiquo adhibito expressit Guil. Morelius, ut apparet ex titulo: *Demetrii Phalerei liber de Elocutione, graece ex editione Victorii. Paris. per Guil. Morel. 1555. 8.* Exemplar Gilberti Gaulmini, qui argumenta et lectiones codicis a Morelio ad finem libri rejectas, suo quamque loco, margini adscripserat, e bibliotheca regia Parisina concessum fuit Schneidero. Editio haec repetita est Argentorati hoc titulo: *Ερμογένους περί μεθόδου δεινότητος, Δημητρίου Φαληρέως περί Ἑρμηνείας, Ἀριστείδου περί πολιτικοῦ λόγου. Argentorati 1556. 8. Excud. Richelii Fr.* Biennio post alia ibidem prodiiit editio: *Ερμογένους τέχνη ῥητορικῇ. cui adjectus est Demetrii Phalerei Liber de Elocutione, item Aristides de generibus dicendi. Argentorati 1558. 8.* Etiam Henricus Stephanus emendationes quasdam in Demetrium scripsit, quae inter notas Galei inveniuntur; sed quo libro a Stephano depositae sint, non magis quam Fischerus et Schneiderus indagare potui. Victorianae secundae texta Graeca repetiit Jo. Caselius, Rostochii 1582. sed eas quas sustulit mendas magno vitiorum, quae cum scriptoris culpa tum operarum incuria irrepserunt, numero compensavit iudice Fischero, qui utrumque librum

contulit. Melius de Demetrio meritis est idem Caselius commentario suo, qui *Phalereus sive de Elocutione liber* inscriptus est, edito Rostochii 1585., quem a Galeo et Fischero neglectum non sine fructu editioni suae adhibuit Schneiderus. Longe minore eruditionis apparatu instructus est *Demetrii Phalerei περί ῥητορίας liber utilis et vere aureus, quaestionibus explicatus studio et opera Joannis Simonii, Rostochii* 1601. 12. Thomas Galeus in editione a. 1676. Victorianam secundam potissimum secutus est, ejusque interpretationem latinam ex adverso posuit, in notis autem partim ex codice Cantabrigiensi, partim ex annotationibus H. Stephani, partim ex propriae doctrinae penu multa utilia attulit. Haec editio omissis Tiberio, Anonymo Sophista (Rufo) et Severo, quos Galeus Demetrio comites adjunxerat, Glasgae a. 1744. typis repetita est ita, ut interdum virorum doctorum emendationes in contextum Graecum reciperentur, et latina Victorii interpretatio multis locis emendaretur. Integram Galei editionem repetendam curavit J. F. Fischerus Lipsiae 1773, auctam appendice varietatem lectionis Aldinae, Victorianae, Caselianae et Glasguensis continente. Sed eodem omnes hae editiones vitio laborant, quod vestigia recensione Victorianae nimis anxie premunt: primus a. 1779. J. G. Schneiderus tractatione paullo liberiore multa inveterata contextus Graeci ulcera tollere ausus est, et ea, quae pollebat, Graeci sermonis cognitione Demetrium egregio commentario illustravit, cui praeter selectas priorum editorum annotationes Cappe-

ronerii emendationes exemplari Galeano adscriptas inseruit. Id unum dolendum operi praeclaro defuisse manum in plagulis corrigendis diligentem, quo factum, ut non modo innumera vitia irrepserint,¹² sed etiam singula verba, praesertim particulae, quin versus integri exciderint. Hujus commentarii partem exegeticam editioni meae integram inserui, in parte critica, qua cautius utendum fuit, eam inii rationem, ut Schneideri fide earum tantum, quas ipse inspexit, editionum lectionem reciperem, Aldinam vero, cujus lectionem apud Schneiderum, cui aditus ad eam non patebat, saepe falso enotatam, saepius omissam inveni, denuo conferrem. Schneideri copiis in supplementum mearum hoc modo adhibitis quamvis amplius apparatus praesto mihi esset, multis tamen locis librorum auxilio ita destitutus fui, ut ad conjecturas confugiendum esset: quae quo successu adhibitae sint, penes lectores esto iudicium.

Ut Demetrii, ita MENANDRI multi fuere, de quibus praeter Fabricium Biblioth. Graec. Vol. I. p. 767. videndus est Reinesius in var. lect. L. II. p. 127. Inter hos eum, de quo Suidas refert, „Μένανδρος, Λαοδικεύς, τῆς παρὰ Λύκω τῷ ποταμῷ, σοφιστής. Ἐγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἐρυθρόνους τέχνην καὶ Μινούμανοῦ προγυμνάσματα καὶ ἄλλα,“ libri περὶ ἐπιδεικτικῶν auctorem esse satis probabile est. Ad ὑπόμνημα a Suida laudatum referenda videntur, quae habet Anonymus T. VII. p. 374, 13. *Μέναν-*

¹² Partem eorum Schneiderus correxit in Bibliotheca philologica Vol. II. p. 197 — 199. Lipsiae sumtibus Weygandinis 1779.

δρος ἐν ὑπομνήματι τοῦ ῥήτορος τὸν παραπροσβείας¹³
 λόγον ἐπιπίπτοντα στοχασμὸν ἐτόλμησεν ἀποφίνασθαι.
 et p. 248, 8. Μένανδρος γὰρ, διαίρεισιν τῶν λόγων
 ποιούμενος „ἐπληρώθη,“ γησι, „μέχρι τοῦ ἐνθάδε τὸ δι-
 καιον κεφάλαιον.“ nisi malis locos hos referre ad ejus-
 dem commentarios in Demosthenem, quorum
 mentionem facit Ioannes Siceliota T. VI. p. 382,
 26. Gregor. Corinth. T. VII. p. 1184. Schol. min.
 T. V. p. 514. T. VII. p. 1080. Hymnum in Apol-
 linem a se compositum memorat ipse T. IX. p. 138,
 1. οὐ χεῖρον δ' ἴσως καὶ τὴν μέθοδον, ἣ κεχρημέθα
 ἡμεῖς ἐν τῷ κλητικῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὕμνῳ, βιβλίῳ πῶς
 ἐκδόσθαι, eamque methodi expositionem ex Cod.
 Med. 2. integram primus edidi p. 319 — 330. Li-
 ber περὶ ἐπιδεικτικῶν laudatur a Doxopatro T. H.
 p. 415. et 450. et sub titulo generaliori ab Anony-
 mo T. III. p. 562, 22. περὶ λαλιᾶς δὲ καὶ τοιούτων
 μάθῃ πλατύτερον ἐν τοῖς τοῦ Μενάνδρου, ᾧ ἐπιγρά-
 φεται Μενάνδρου ῥήτορος περὶ τέχνης ῥητο-
 ρικῆς.¹⁴ Cfr. T. IX p. 247. Hic liber in codicibus
 et editione Aldina p. 594 — 541. inscribitur: ME-
 NANΔΡΟΥ ῬΗΤΟΡΟΣ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΔΙΑΙΡΕ-
 ΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ. Pro γενεθλίων, quae
 vox sensu caret, Valesius Emend. p. 26. scriben-
 dum censet πρὸς Γενέθλιον, eamque emendationem
 admodum probabilem si pro vera accipimus, si-
 mul incertam Menandri aetatem definire possu-
 mus. Genethlius enim auctore Suida Minuciani
 et Agapeti discipulus fuit. De Agapeto nihil con-
 stat, Minucianus autem eodem Suida teste sub

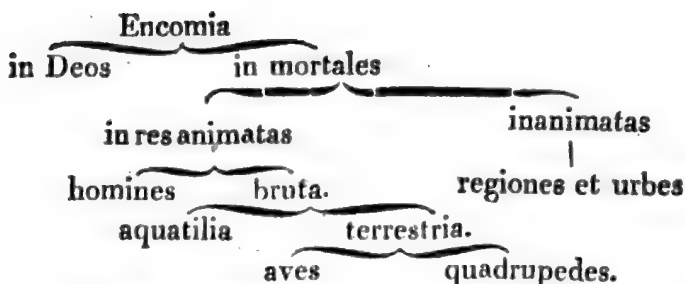
¹³ Cfr. argumentum orationis de fals. leg. p. 340. R. p. 304, 10.
 Bekker.

¹⁴ Eandem materiam tractat Dionysii Hal. τέχνη
 ῥητορικῆ.

imperio Gallieni vixit: itaque Genethlii aetas non multo post Gallieni tempora ponenda esse videtur. Obiit vero admodum juvenis, viginti et octo annos natus, teste eodem Suida. Ita igitur Genethlium ante seculi quarti initium obiisse, adeoque Menandrum, qui librum nostrum ei dedicavit, sub finem seculi tertii vixisse probabile est. Cum ea aetate libri ipsius argumentum optime consentit. Ex omnibus enim, quos laudat, scriptoribus nullus est, qui seculum tertium excedat; novissimi sunt Aelius Aristides, Proteus Cynicus p. 163, a Luciano in Morte peregrini perstrictus, Ptolemaeus p. 244, Dio Chrysostomus, Nicostratus et Philostratus p. 249, denique Callinicus, Genethlio aequalis et adversarius, qui *προσφωνητικὸν Γαλλήνων* scripsit, p. 217. 244. coll. Suid. s. v. *Καλλίνικος*. Atque haec quidem de Menandri aetate et scriptis. Dum vero ad eum, qui nobis superest, Menandri librum propius accedimus, incidimus in gravem ejusdem, cujus ingeniosam conjecturam modo laudavimus, Valesii errorem. Is enim verbis post eam, quae de laudibus urbium agit, partem p. 610, 5. Ald. illatis: *ὁ Ἀλέξανδρος φησιν, ὡς δύο ὄντων τῶν ἀνωτάτω προβλημάτων θέσεώς τε καὶ ὑποθέσεως κ. τ. λ.* inductus est, ut ab his ipsis verbis novum Alexandri rhetoris librum incipere statueret; eamque sententiam viris doctis ita probavit, ut non sine quadam reconditioris doctrinae specie ultimam Menandrei libri partem Alexandri nomine certatim laudarent. Ad hunc errorem propagandum non parum contulit id, quod Heere-

nus ¹⁵ prima tantum libri parte edenda reliquae partis examinandae occasionem viris doctis detrahit: quam si inspexissent, facile animadvertissent, haec ipsa capita, a quibus Alexandri librum inchoare voluit Valesius, praesertim methodum Deum laudandi p. 330 sqq., jam a G. J. Vossio Inst. Orat. I, 5, 7. p. 51. pro supposita habitam, cum sequentibus *περὶ λόγου βασιλικού, περὶ λαλιᾶς* etc. prooemii loco nequaquam convenire, adeoque celebrata illa conjectura rei parum consultum esse. Sed ut taceam de incommoda partium hujus libri compositione, id mihi semper mirum visum est, neque Valesii neque aliorum virorum doctorum aures offensas esse initio libri: *ὁ Ἀλέξανδρος φησιν*. Quis enim unquam vidit Graecum scriptorem, librum suum more Hebraeorum et Arabum a suo ipsius nomine inchoantem? Mehercule unusquisque Graecorum exemplarium usui vel modice adsuetus facile sentiet, hunc non scriptorum sed scholiastarum scribarumve esse sermonem. Quae quum ita sint, universa quaestione diligentius examinata mihi quidem haec probata est sententia. Menander initio libri sui encomia ratione objecti, quod iis celebratur, hoc fere modo distinguit: Componuntur

15 Menandri rhetoris commentarius de encomiis ex recensione et cum animadversionibus A. H. L. Heeren. Praefixa est commentatio de Menandri rhetoris vita et scriptis simulque universe de Graecorum rhetorica. Goettingae MDCCCLXXXV. 8.

Ex hac operis dispositione satis apparet, ad nos eas tantum, quae de Diis, de regionibus et urbibus et de hominibus agerent, partes pervenisse, reliquas eodem, quo innumeri libri, naufragio interiisse. Ea vero, quam nunc habemus, libri Menandrei forma mihi varios variorum librorum casus supputanti hoc fere modo orta esse videtur. Antiquissimi. ex quo ceteri fluxerunt, codicis folia quum disjecta essent, factum ut non modo extrema, quae de brutis ageret, pars tota absorberetur, sed ea etiam, quibus sectio de laudibus urbium terminaretur et transitus ad novam partem praepararetur, folia interirent. Deinde cum ea, quae servata essent, folia denuo colligarentur, ad lacunam hanc supplendam alba aliquot folia inserta sunt,¹⁶ et in fronte proximi, quod Menandri verba conti-

16) Ubi lacunae ampliores unius vel plurium foliorum jactura ortae sunt, in codicibus non raro folia alba inserta inveni, e. g. in codice Paris. 2923., qui in Sopatri, Syriani et Marcellini commentariis majores quasdam lacunas continet: in Farnes. I. E. 48. inter Menandrum, quem eodem, quo in Aldina, modo mutilum exhibet, et Aristidem, cujus selecta quaedam capita continet, duo folia alba interjecta sunt. Quam avide autem scribae in omnia spatia alba involaverint, praesertim raresciente charta, id quidem omnibus, qui libros manu scriptos volverunt, notum est.

nuaret, foliū, erroris vitandi causa auctoris nomen inscriptum est, quo factum, ut in Aldina p. 612. med. titulum repetitum habeas: *MENANAPΟΥ PHTOΣ* (sic) *ΠΕΡΙ ΕΠΙΕΞΕΙΚΤΙΚΩΝ* (sic). Album vero spatium serior quidem scriba materia simili ex Alexandri libro *περὶ ἀπορουῶν ῥητορικῶν*, de quo vide Rhet. Gr. T. IV. p. 38, 8., petita supplevit, subsequentiumque scribarum stupore haec Alexandri fragmenta ita cum Menandri verbis coaluere, ut in codicibus et editione Aldina p. 610, 5. nullo distinctionis signo interposito legatur: *ὁ ἔχοντα γὰρ ἄγεται ὁ Ἀλέξανδρος φησιν ὡς δύο κ. τ. λ.* Ita quum facile sit intellectu, quomodo partes diversissimae in unum corpus conjunctae sint, non dubitavi, Alexandri fragmenta alieno quem occupavere loco extrudere, et ejus, ad quem pertinuisse videntur, libri titulo edere p. 331 — 339. Ad lacunam, quae inter caput de encomiis urbium et de encomiis hominum p. 212. 213. intercedit, supplendam cum nulla mihi praesto sint subsidia, Aldo praeunte titulum repetii: rectius fortasse scripsissem:

Sectio quarta:

Πῶς δεῖ ἀνθρώπους ἐγκωμιάζειν.

Cap. I. *περὶ λόγου βασιλικοῦ.*

Id certe persuasum habeo, si ita in editione principe editum esset, nemini unquam dubitationem in mentem venturam fuisse: sed dubia semel mota animis hominum expellere difficilius est, praesertim cum multi sint, qui dubiis contra ea, quae traditionis historicae fide firmata sunt, excitandis acuti ingenii laudem venentur. Huic meae sen-

tentiae nequaquam obstat ea, quam Heerenius in praefatione p. 18. profert, objectio, Menandrum Laodicenum esse, auctorem posterioris partis ipso ejus libro teste ex regione Troade fuisse. Ex iis enim locis, qui huic objectioni ansam praebuere,¹⁷ non eum, qui librum scripsit, sed eum potius, ad quem liber scriptus est, e regione Troade fuisse, concludi potest. Genethlius autem, cui librum dedicatum esse cum Valesio statuimus, quamvis Petris Palaestinae oriundus fuerit,¹⁸ tamen nihil impedit, quo minus aut hospitii amicitiaeque vinculis Troadi junctus fuerit, aut sedem in ea fixerit. Quin hoc ipsum, quod utraque libri pars amico dedicata est, iique qui posteriorem libri partem Alexandro adjudicant, praeter hanc levem, quam modo sustuli, dubitationem, nullam neque argumenti neque orationis repugnantiam invenire potuerunt, meae sententiae non parum patrocinator.

Superest, ut de iis, quibus ad emendandum hunc librum omnium corruptissimum subsidiis usus sum, rationem reddam. Utramque libri partem contuli cum cod. Par. 1741. membran. sec. XI. et Vindob. 60. chartae. sec. XV., qui plerumque cum editione Aldina consentiunt. Primam partem

17) p. 245, 3. dicit: *ἐν δὲ ποιε βουλευθῆς εἰπεῖν, ὃ γλυκύτατα τῶν ἑταίρων, καὶ Τρωϊκὸν ἐγκώμιον τῆς χόρας, πρῶτον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ λόγος περιέχων ἑκφρασιν τῆς φύσεως κ. τ. λ.* In capite XIII. περὶ πρεσβευτικοῦ p. 297, 12. dicit: *ἦξεις δὲ ἐπὶ τὴν μνήμην τῆς πόλεως, ὑπὲρ ἧς πρεσβεύεις· ἐν δὲ ταύτῃ δύο τόπους ἐργάσῃ· ἓνα μὲν τὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ἐναντίου ἀνδήσεως, οἷον ἦν ποτε ἰλλιον πόλις λαμπρά καὶ ὀνομασιτοτάτη τῶν ὑφ' ἡλίῳ πασῶν κ. τ. λ.*

18) Vid. Westermanni Hist. Eloq. Gr. p. 223.

contuli praeterea cum Riccardiano 68. chartac. sec. XV. (Ricc. 1.) et Riccard. 15. chartac. sec. XV. (Ricc. 2.), sed hi quoque parum a lectione vulgata discedunt; valde dolendum est, codicem Med. Plut. LVI. 1. (Med. 1.), qui optimas lectiones obtulit, selecta tantum utriusque partis capita continere. Codex est chartac. sec. XIV. ab initio mutilus incipit a verbis τοῦ θεοῦ παραβάλλων τῷ Ὀλυμπίῳ p. 329, 13. tum transit ad caput περὶ παραμυθητικοῦ, deinde ad caput πῶς χρὴ χώραν ἐπαινεῖν. Caetera, quae continet capita, in commentariō notata invenies. Med. Plut. LIX. 11. chartac. sec. 15. (Med. 3.) cum parum bonae frugis ad utramque partem attulerit, paucis locis inspectis seposui. Med. Plut. LXXXI. 8. chartac. sec. XV. a parte secunda, nullo auctoris nomine praefixo, incipit, capitumque ordinem saepe diversum exhibet; ad finem partis secundae subjungit caput πῶς χρὴ χώραν ἐπαινεῖν. Ope hujus codicis egregii hanc partem multo emendatiorem tribusque capitibus locupletiore edere potui. Cod. Vaticanus 108. bombyc. sec. XV. nihil bonae frugis obtulit. Praeterea caput περὶ λόγον βασιλικῶν continetur in Josephi Rhacendytæ epitome rhetoricae Cod. Ven. Class. VIII. 18. et in Anonymi Rhetorica Cod. Ven. 444., quos non sine fructu contuli. Caput περὶ ἐπιταφίου separatim continetur in codice Paris. 2996. Quo codice quoniam plura Aristidis opuscula continentur, confector catalogi bibl. publ. Paris. T. II. p. 589. hoc quoque ad eundem auctorem refert, quamvis in codice nihil inscriptum sit, nisi:

„Μέθοδος πῶς ἂν ἐργάσαιτο τὸν ἐπιτάφιον λόγον. Errorem hunc, ab Harlesio ad Fabric. B. G. T. VI. p. 29. propagatum, nuper repetiit Westermannus in Hist. Eloq. Gr. p. 324., nescius hoc esse illud opusculum, quod ipse ad calcem Quaestionum Demosthenicarum P. II. p. 85 sqq. multis locis emendatum edidit. Heerenius ad primam libri partem emendandam et explicandam, quantum sine codicum auxilio fieri potuit, praestitit in editione anni MDCCLXXXV. Ab eo tempore, si a paucis lectionibus a Bastio in Epistola critica ad Boissonadium et in annotationibus ad Gregor. Corinthium ex codicibus Parisinis prolatis discesseris, neglectus jacuit Menander, donec Jacobsius in Zimmermanni Annalibus Scholasticis a. MDCCCXXVIII. nr. 649—652. 657—662. eas quas exemplari Heereniano adscripserat emendationes publici juris fecit. Mira perfusus sum voluptate, cum emendationes, quas senex egregius, verum Musarum ἄγαλα, ex conjectura proposuit, non raro codicum auctoritate confirmatas viderem. Horum ope subsidiorum postquam Menandrum multis locis expoliveram, plagulas impressas ad Finckhium meum transmisi, qui, quo est ingenii acumine, epistola critica ad me data largam emendationum copiam mecum communicavit, qua lectorem carere nolui.

Pauca habeo, quae de ARISTIDE moneam. Primum editus est ab Aldo, deinde multis locis ex ingenio emendatis a Laurentio Norrmanno Upsalae 1688. 8. Hujus editionem Jebbiius ita ex-

pressit Oxfordi 1730., ut nullam usquam faceret mutationem. His successit G. Dindorfius, qui in editione Lipsiae 1829. curata in transcurso multa correxit. His ego subsidiis adjeci collationem codicum Vindob. 60. et Paris. 1741., quorum hic multis locis corruptis egregiam medelam attulit, numerosasque, quae priorum editorum acumen evaserant, lacunas explevit.

Non sine timore quodam accedo ad APSINEM, dimidia sui parte fraudatum. De eo Suidas haec habet: Ἀψίνης, Γαδαρεύς, σοφιστής, σπαρείς ὡς λόγος ἐκ Πανός, μαθητεύσας δὲ ἐν Σμύρνῃ Ἡρακλείδῃ τῷ Ἀνχιῶ, εἶτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδείᾳ, ἐσοφίστευσεν Ἀθηνησὶ βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ, ὑπατικοῦ [ἢ ὑπατικόν] λαβὼν ἀξίωμα.

Duos ejus libros habemus, alterum περὶ προομιῶν, alterum περὶ ἐ σχηματισμένων προβλημάτων, quorum ille in codicibus non minus quam in editione Aldina omni depravationis labe affectus est: scatet enim lacunis, et scholiis aliorumque, qui non raro ad ipsius Apsinis auctoritatem provocant, expositionibus intermixtus est: sed quod memoratu maxime dignum est, in medio libro alius incipit orationis tractationisque habitus, quem ad Longinum pertinere Ruhnkenius,¹⁸ cujus au-

¹⁸ Subjungo locum e Vita Ruhnkenii auctore Dan. Wyttenb. p. 169. ed. Bergman. Lugd. Bat. 1824. (p. 127 ed. princ.) „(Rutilii Lupi causa) legebat (Ruhnk.) denuo Oratores et Rhetores Graecos. Rhetorum omnium, certe plerorumque, nec dum seorsim editorum, adhuc una est editio Aldina, eaque perrara, ut paucis in publicis, paucissimis privatis, exstet bibliothecis, et Hemsterh. ejus exemplum, quovis pretio emero cupiens ac dedita opera quaerens, per LX annos nullo in bibliopolio, nullo cujusquam in auctionis catalogoprehenderit. Ruhnk. duo, qui-

res hujus scriptoris usui adauetae fuerunt, recte sensit, eamque conjecturam comprobata[m] vidit eo, quod locus Apsinis (p. 567, 1 — 10. nostr. ed.) iisdem verbis apud Max. Planudem T. V. p. 451, 14. et, apud Jo. Siceliotam T. VI. p. 119, 23.

bus haec ed. continetur volumina, rara felicitate, diverso utrumque et loco et tempore, sibi comparaverat; et librum, ut suum, eo majore cum otio ac diligentia tractabat. Legens Apsinem, qui unus est ex illis Rhetoribus, animadvertit, subito se in aliam orationem incidere, similem eam Longini multo sibi usu cognitam: hujus, ut progreditur, ita deinceps nova vestigia deprehendit, locum etiam sub Longini nomine memoratum ab inedito Commentatore Aristidis*) Joanne Siceliota: nullum porro dubium relinquebatur, quin haec esset pars de Inventione, e perditio Longini opere de Arte Rhetorica. Ut vidit, ita ad Hemsterhusium suum volavit, non tam ejus judicium exploraturus, quam rem exploratam nunciaturus. Hic item, ut audiit, et locum inspexit, ita rationes Ruhnkenii probavit, eumque monuit ut hujus inventionis laudem sibi vindicaret, mentione ac notitia ejus in Diario Eruditorum Gallico**) prodenda. Fecit Ruhnkenius. Libellum porro cum scriptis Cold. contulit, emendavit, et ad editionem fere paratum reliquit moriens. Et ne hoc fugiat harum Litterarum studiosos, hic est ille Rhetor et Longinus, quem simpliciter his nominibus significavit aliis deinde in scriptis, maxime in altera Timaei editione. Simile quid se animadvertisse mihi narrabat apud Photium, in Agatharchide, cujus excerpta errore librarii in duo diversa capita esse divulsa, ut, interjectis aliis aliorum Scriptorum excerptis, alterum caput suo auctori subtractum et in alienum nomen migraverit. Sed hoc quale sit nondum satis judicare potui: quandoquidem neutra in Photii editione, Hoeschelii et Schotti, quid ad marginem notatum, nec in peculiaribus adversariorum Schedis quidquam a Ruhnkenio significatum, adhuc reperi.“ Ea, quae de hac re acta sunt, vide apud F. A. Wolfium: *de Davidis Ruhnkenii celebri quodam reperto litterario*: in *Analect. litter.* T. II. p. 515 — 526.

*) imo Hermogenis.

**) Bibliothèque des Sciences et des beaux Arts — a la Haye. Vol. XXIV. P. II. n. 1765. Jul. Aug. Sept. p. 273.

Longini nomine laudatur. Hanc Ruhnkenii conjecturam equidem adeo certam esse existimo, ut duos libros fortasse glutinatoris disjecta codicis folia falso ordine colligantis culpa consutos discernere et suo quemque ordine edere nullus dubitaverim. In eo solo peccasse videtur Ruhnkenius, quod novam quam occupaverat possessionem a fronte et a tergo non latius extendit, sed angustioribus finibus a p. 550—578, 9. contentus fuit. In eo enim recte vidit Spengelius *Συναγωγῇ τεχνῶν* p. 111., Apsinis opus capite XII. *περὶ ἐπιλόγου* absolutum esse, et omnia quae subsequuntur ad alium scriptorem pertinere. Nam caput *περὶ προσωποποιίας* non ad Apsinem pertinere, sed ab alio libro, cujus initium perditum est, abruptum esse apparet ex initio: *ἀναμνήσομεν δὲ καὶ περὶ προσωποποιίας. τί δέ ἐστι προσωποποιία, ἀλλαχόθι που δεδηλώκαμεν.* Hunc vero locum apud Apsinem frustra quaeras: contra *ἀνακειφαλαίωσις*, quae hoc capite fusius tractatur, ab Apsine in capite *περὶ ἐπιλόγου* suo modo exposita est. Caput *περὶ τῶν τελικῶν* p. 578. si cum Ruhnkenio Apsini relinquas, eandem materiam bis ab eo tractatam esse statuas necesse est, nam idem caput p. 527. invenitur. Sed magis, quam hae repetitiones, valet oratio et tractatio in utroque libro prorsus diversa: Apsinis enim tractatio arida est, jejuna et, quamvis praesertim liber *περὶ δογματισμένων προβλημάτων* occasionem obtulerit, paucis Demosthenis Thucydidisve locis, quos leviter tantum attingit, distincta: per alium librum varia

illa doctrina, ex Homero, poëtis tragicis et oratorum decade petita, qua Longini liber περὶ ὑποῦς commendatur, a p. 543. usque ad p. 596. aequaliter et eleganter sparsa est. Haec duorum librorum confusio cum per omnes quos contuli codices Par. 1741. Vind. 60. Ven. 429., propagata sit, eam in codice antiquissimo factam esse necesse est. Ea quoque, quae Apsinis verbis intermixta sunt scholia, in omnibus codicibus leguntur, sed ad lacunas explendas Paris. 1741. egregiam operam praestitit. Plurimae enim ortae sunt ex eo, quod siglae codicis Paris 1741., quas in tabula palaeographica Epistolae criticae ad Boissonadium suffixa descripsi, a scribis recentiorum codicum non amplius intellectae sunt. Aldinam vero editionem ex recentioris originis codice expressam esse supra ad Demetrium demonstravi. E codice Guelferbytano (nr. 38. in Eberti catalogo, chartac. sec. 16. ineunte) Ruhnkenius, qui eum inspexit, nihil depromsisse videtur, quod magnum ejus desiderium moveat. Sed Bakio usque ad hunc diem nondum placuisse, Apsinem et Longinum cum Ruhnkenianis suisque annotationibus edere, id me summo dolore et affecit et etiam nunc afficit. Nam praeter caput de memoria a Federico Morello editum,²⁰ paucasque paginas,²¹ quas B. Weiskius, incertus, a quo

20) Titulus libri rarissimi, quem mihi Boissonadius utendum concessit, hic est: *Apsinis Graeci rhetoris de memoria liber singularis: Fed. Morellus Interpretum Reg. Decanus e Graecis a se recensitis et emendatis latine nunc primum vertit notulisque illustravit. Parisiis apud Fed. Morellum, MDCXVIII. 8.*

21) p. 557, 28 — 567, 10. nostr. ed.

Apsinis loco et quem ad locum Ruhnkenius Longini verba pertinere statuisset, inter fragmenta Longini p. 182 – 210 cum interpretatione latina et annotationibus edidit, Apsines per trecentos et quod excedit annos a nemine in lucem protractus adeoque a paucis tantum, quibus Aldinum exemplar praesto esset, lectus est: unde id mihi natum est detrimenti, ut in viroꝝ doctorum scriptis perpauca, quae ad Apsinem expoliendum spectarent, invenirem; Finckhii autem emendationes ejusdem epistolae criticae affixas impressis demum plagulis meis accepi.

De MINUCIANO, quem ope Codicum Paris. 1741. et Vind. 60. multis locis emendatiorem emitte licuit, post ea, quae L. Norrmannus in praefatione editionis 1690. disputavit, pauca sunt monenda. Ex ejus arte rhetorica multa fragmenta conservata sunt ab Hermogenis commentatoribus, qui mira temporis incuria Minucianum in iis, in quibus ab Hermogene dissentit, ab hoc data opera impugnatum esse statuunt.

Haec erant, lector benevole, quae huic volumini essent praemittenda. Jam vero opere, quod ante hos novem annos suscepi, feliciter absoluto mecum laetare mihiq̃ favere perge.

Scrib. Tubingae Suevor. X. Cal. Apr.

MDCCCXXXVI.

Chr. Walz.

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

Ὡςπερ ἡ ποίησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις, οἷον ἡμι-⁵⁴⁵
μέτροις ¹ ἢ ἑξαμέτροις ἢ τοῖς ἄλλοις, οὕτω καὶ τὴν ἐρ-^{Ald.}
μηνεῖαν τὴν λογικὴν διαιρεῖ ² καὶ διακρίνει τὰ καλούμενα
κῶλα, καθάπερ ἀναπαύοντα τὸν λόγον, τὰ τε καταλη-
γόμενα ³ αὐτὰ καὶ ἐν πολλοῖς ὅροις ὀρίζοντα τὸν λόγον,
ἐπεὶ τοι μακρὸς ἂν εἴη καὶ ἄπειρος καὶ ἀτεχνῶς πνίγων
τὸν λέγοντα.

10

II. Βούλεται μὲν τοι διάνοιαν ἀπαρτίζειν τὰ κῶλα
ταῦτα· ποτὲ μὲν ὅλην διάνοιαν, οἷον ὡς Ἐκαταῖος φη-
σιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἱστορίας· Ἐκαταῖος Μιλήσιος ⁴
ὥδε μυθεῖται· συνειληπταὶ γὰρ διάνοια τῷ κῶλῳ ὅλῳ.

1 „Muretus Var. Lect. I, 16. emendabat οἷον ἡ διμέτροις,
quam viri doctissimi conjecturam ad rem facere non negat
Caselius.“ S. 2 διαιρεῖται I. 3 Ald. Vind. Par. R. κατα-
ληγόμενα, de qua lectione Vict. in MS. „Examina diligenter,
namque non omnino repudianda haec lectio, quum etiam ali-
bi hoc libro Demetrius usus sit hac voce.“ Vertit: cum
et ipsa insistant. Ad marg. Ald. vero annotavit: γρ. κα-
ταληγόμενα, et ita Flor. 1. 2. et Edd. sequentes. — Sg. αὐ-
τὰ non est in I. 4 Ald. Vind. Par. Μιλήσιος. Corrigit Vict.
Rhetor. IX.

ὅλη, ⁵ καὶ ἄμφω συγκαταλήγουσιν· ἐνίοτε μὲν τοι τὸ
κῶλον ὅλην μὲν οὐ συμπεραιοῖ ⁶ διάνοιταν, μέρος δὲ ὅλης
ὅλον· ⁷ ὥς γὰρ τῆς χειρὸς οὔσης ὅλου τινός, μέρη αὐτῆς
ὅλα ὅλης ⁸ ἐστίν, οἷον δάκτυλοι καὶ πῆχυς· ⁹ ἰδίαν γὰρ
⁵ περιγραφὴν ἔχει τούτων τῶν μερῶν ἕκαστον, καὶ ἰδια
μέρη. οὕτω καὶ διανοίας τινός ὅλης οὔσης μεγάλης, ἐμ-
περιλαμβάνοιτ' ¹⁰ ἂν μέρη τινὰ αὐτῆς, ὁλόκληρα ὄντα
καὶ αὐτά.

III. Ὡσπερ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ἀναβάσεως τῆς ¹ Ξενο-
¹⁰ φῶντος τὸ τοιοῦτον· „Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος“ ²
μέχρι τοῦ „νεώτερος δὲ Κῦρος“, συντετελεσμένη πᾶ-
σα διάνοιά ἐστι· τὰ δ' ἐν αὐτῇ κῶλα δύο, μέρη μὲν αὐ-
τῆς ἑκάτερόν ἐστι, διάνοια δὲ ἐν ἑκατέρῳ πληροῦται τις,

⁵ Vict. in MS. et ad marg. Ald. ὅλη ὅλη. Cod. Cantabr.
κῶλον ὅλη. Mox Cod. Morelii: συγκαταλήγουσιν· ὅλον μέντοι το
κῶλον. ⁶ Ald. συμπαρεοῖ. Vict. ad marg. Ald. συμπεραιεῖ.
Par. Vind. R. συμπεραιοῖ, ut Flor. 1. 2. et sqq. In Cod. Cantabr.
συμπληροῖ. similiter in versione Victoriana est implet. ⁷
ὅλον ὅλης 1. ⁸ Ald. Vind. Par. ὅλη. Vict. MS. „fortasse
ὅλης, namque infra ἢ μέρος ὅλης ὅλον.“ In Flor. 1. 2. scripsit
ὅλης. ⁹ Codd. Edd. ante Schneid. πῆχεις, quod Caselius pro
πῆχυς καὶ βραχίων dictum putabat. Schneid. correxit πῆχυς, ex-
cidisse putans βραχίων, cui conjecturae favet Galenus περὶ
χρείας τῶν ἐν ἀνθρώπου σώματι μορίων, Lib. II. p. 380. ed. Basil.
¹⁰ Vict. MS. laudatus: τῆς ὅλης χειρὸς εἰς τρία τὰ μεγάλα μέρη
τεμνομένης, τὸ μὲν βραχίων, τὸ δὲ πῆχυς, τὸ δὲ ἀκρόχειρον ὀρο-
μάζεται. „χειρ autem h. l. brachium cum manu significat, ut
saepius apud Hippocratem et Galenum, ut monuit Caselius.
Vide Foesii Oeconomiam Hippocratis h. v.“ SCH. ¹⁰ ἐμ-
περιλαμβάνοιτ' Ald. corrigit Vict. ἐμπεριλαμβάνει τὰ μέρη Cod.
Cantabr. ¹ τῆς R. b. v. l. Vind. Par. Ald. Flor. 1. 2.
Casel. Gal. τοῦ m. et ita tacite edidit Schneid. ² Ald. ad-
dit: γίνονται παῖδες δύο, quae verba Vict. delevit, et in Flor.
1. 2. omisit. Absunt a Vind. Par. et Edd.

ἴδιον ἔχουσα πέρας· οἷον· Δαρειὸν καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο.³ ἔχει γάρ τινα ὁλοκληρίαν ἢ διάνοια αὐτὴ καθ' αὐτήν, ὅτι ἐγένοντο Δαρεῖω καὶ Παρυσάτιδι παῖδες. καὶ ὡσαύτως τὸ ἕτερον κῶλον, ὅτι πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος.⁴ ὥστε τὸ μὲν κῶ-
5 λον, ὡς φημι, διάνοιαν περιέχει τινὰ πάντη πάντως, ἦτοι ὅλην, ἢ μέρος ὅλης ὅλον.

IV. Δεῖ δὲ οὐτε πᾶν μακρὰ ποιεῖν τὰ κῶλα· ἐπὶ τοι γίνεται ἄμετρος ἢ σύνθεσις ἢ δυσπαρακολούθητος. οὐδὲ γὰρ ἡ ποιητικὴ ὑπὲρ ἐξάμετρον ἦλθεν, εἰ μὴ που
10 ἐν ὀλίγοις. γελοῖον γὰρ τὸ μέτρον ἄμετρον εἶναι, καὶ καταλήγοντος τοῦ μέτρον ἐπιλελησθαι ἡμᾶς πότε⁵ ἤρξατο. οὐτε δὴ τὸ μήκος τῶν κῶλων πρέπον⁶ τοῖς λόγοις διὰ τὴν ἀμετρίαν, οὐτε ἡ μικρότης· ἐπὶ τοι γίνονται ἂν ἡ λεγομένη ξηρὰ σύνθεσις· οἷον ἡ τοιάδε· ὁ βίος βρα-
15 χύς, ἡ δὲ τέχνη μακρά,⁷ ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. κατακεκομμένη⁸ γὰρ ἔοικεν τῇ σύνθεσις καὶ κεκερατισμένη, καὶ εὐκαταφρόνητος, διὰ τὸ μικρὰ σύμπαντα ἔχειν.

3 δύο om. Vind. Par. Ald. Flor. 1. 2. Casel. Gal. Ex cod. Morelii recepit Schneid. Sed quum in Aldina legi dicit, hunc locum cum superiore confudit. 4 Vict. ad marg. Ald. ὁ Κῦρος. 5 πότε Schneid. e cod. Morel. recepit. Vind. Par. Ald. Flor. 1. 2. Casel. Gal. ἢ ὅτε, quod etsi sensu caret, expressit tamen Victoriana interpretatio. Vict. MS. „in b τότε ὅτε. γρ. ποτε, sic ibi animadvertere licet accuratius.“ Deinde οὐτε δὴ Casel. Schneid. οὐτε δὲ Par. Vind. Ald. R. Flor. 1. 2. Gal. — Vict. MS. et ad marg. Ald. „fort. δὴ.“ 6 Ald. πόνονθε. Vind. πέπον. Par. R. Flor. 1. 2. Casel. Gal. Schneid. πρίπον. 7 Ald. Vind. μικρά. Vict. MS. „δὲ neque in R., neque hoc ipso in libro.“ [§. 238.] Quare abest a Flor. 1. 2. et sqq. Edd. Restitui h. l. et §. 238. ex Ald. Vind. et Hippocrate Aphor. I. Cfr. Lucian. Hermotim. c. 1. 8 Codd. Edd. ante Schneid. κατακεκομμένη — κεκερατισμένη. Schneid. dativum posuit, dubitans an etiam εὐκαταφρόνητη rescribendum sit.

V. Γίνεται μὲν οὖν ποτὲ καὶ μακροῦ κώλου καιρὸς, οἷον ἐν τοῖς μεγέθεσιν, ὡς ὁ Πλάτων φησί· τὸ γὰρ δὴ πᾶν τόδε, ⁹ ποτὲ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς πορευόμενον ξυμποδηγεῖ καὶ συγκυκλεῖ. σχεδὸν γὰρ τῷ μεγέθει τοῦ κώλου ⁵ συνεξήρται καὶ ὁ λόγος. διὰ τοῦτο καὶ ἐξάμετρον ἡρώων τε ὀνομάζεται ¹⁰ ὑπὸ τοῦ μήκους, καὶ πρέπον ἥρωσιν· καὶ οὐκ ἂν τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα πρεπόντως τις γράψειεν ¹¹ τοῖς Ἀρχιλόχου βραχείσιν· οἷον ἀχνυμένη σκυτάλη ¹² καί· τίς σὰς παρήειρε φρένας· οὐδὲ τοῖς Ἀνακρέον- ¹⁰ τος, τῷ ¹³ φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ᾧ παῖ· μεθύον- τος γὰρ ὁ ῥυθμὸς ἀτεχνῶς ¹⁴ γέροντος, οὐ μαχομένου ἥρωος.

VI. Μακροῦ μὲν δὴ κώλου καιρὸς γίνοιτ' ¹ ἂν ποτε διὰ ταῦτα· γίνοιτο δ' αὖ ² ποτε καὶ βραχείος· οἷον ἢ τοι ¹⁵ μικρόν τι ἡμῶν λεγόντων, ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, ὅτι ἀφίκοντο οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν ³ ποταμόν· οὗ- τος δὲ ἦν μέγας μὲν οὖν, καλὸς δέ. τῇ γὰρ σμικρό- τητι καὶ ἀποκοπῇ τοῦ ῥυθμοῦ συνανερᾶν ⁴ καὶ ἡ σμι-

9 τοῦτο l. Deinceps Par. Vind. Ald. τὸ μὲν. Flor. 1, 2. Gal. τοτὲ μὲν. Casel. τότε μὲν. Schneid. ποτὲ μὲν. Mox Ald. Vind. Cod. Morel. Cantabr. R. πορευόμενος. Vict. MS. γρ. πορευόμενον, ut est in Flor. 1, 2. et sqq. Edd. Tum Vind. Par. Cod. Morel. Ald. ποδηγεῖ. Edd. roll. ξυμποδηγεῖ ex Plat. Politico §. 13. p. 125. ed. Fisch. ¹⁰ ὀνομάζονται l. ¹¹ Par. Vind. R. Ald. γράψει ἐν. b. m. l. Edd. rell. γράψειεν. tum Ald. βραχείσι. ¹² Fr. XXXIX. et LXXXIV. ed. Gaisf. ¹³ Vind. Par. Ald. τό. Edd. rell. τῷ. — Anacr. Od. ξά. ed. Boisson. ¹⁴ Par. R. ἀτεχνῶς. Vict. ad marg. Ald. „post ἀτεχνῶς alterum γὰρ inseritur ex l.“ Mox Ald. Vind. Schneid. μαχομένου. Edd. rell. μαχόμενου. ¹ Gal. γίνοιτο. Deinceps Ald. δι' αὐτά. m. διὰ ταυτά. Vind. Par. l. n. r. Edd. rell. διὰ ταῦτα. ² δ' ἂν π. κ. βραχείος Par. ³ Vict. ad marg. Ald. πολιβόαν. Anab. IV, 4, 3. ⁴ Cod. Morel. b. l. συνερᾶν. Par. Vind.

κρότης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἡ χάρις· εἰ δὲ οὕτως ὑπερεκτείνας⁵ αὐτὸ εἶπεν· οὗτος δὲ μεγέθει μὲν ἦν ἐλάττων⁶ τῶν πολλῶν, κάλλει δὲ ὑπερεβάλλετο πάντας· τοῦ πρέποντος ἀπερίγχανεν ἄν, καὶ ἐγίγνετο ὁ λεγόμενος ψυχρός·⁷ ἀλλὰ περὶ ψυχρότητος μὲν ὕστερον ἐροῦμεν.⁸ 5

VII. Τῶν δὲ μικρῶν κώλων κἂν δεινότητι χρῆσις ἐστι· δεινότερον γὰρ τὸ ἐν ὀλίγῳ πολὺ ἐμφαινόμενον καὶ σφοδρότερον· διὸ καὶ οἱ Λάκωνες βραχυλόγοι ὑπὸ δεινότητος· καὶ τὸ μὲν ἐπιτάσσειν σύντομον καὶ βραχὺ, καὶ πᾶς δεσπότης δούλῳ μονοσύλλαβος.⁹ τὸ δὲ ἱκετεύειν μακρόν καὶ τὸ ὀδύρεσθαι, αἱ Λιταὶ καὶ Ὀμηρον καὶ χολαὶ καὶ ῥυσσαὶ¹⁰ ὑπὸ βραδυτῆτος, τουτέστιν ὑπὸ μακρολογίας, καὶ οἱ γέροντες μακρολόγοι διὰ τὴν ἀσθένειαν.

VIII. Παράδειγμα δὲ βραχείας συνθέσεως τὸ· Λακεδαιμόνιοι Φιλίππῳ· Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ.¹ πολὺ γὰρ δεινότερον γαίνεται ῥηθὲν οὕτω βραχείως, ἢ εἴπερ αὐτὸ μακρῶς² ἐκτείναντες εἶπον, ὅτι ὁ Διονύσιος

m. Edd. *συνανεφάνη*. Mox Vind. Par. *μικρότης*. Articulum ante *χάρις* om. Vind. Ald. Restituit Vict. 5 *ἐκτείνας* Vind. Par. l. R. Ald. *ὑπερεκτείνας* m. b. Edd. rell. 6 *ἐλάττων* l. Mox Ald. *ὑπερβάλλετο*. Corrigit Vict. ex m. 7 Post *ψυχρός* excidit *χαρακτήρ*, ut monuit Gale. 8 Vind. Par. Cod. Morel. R. *λειτέον*. 9 Cfr. Rhet. Gr. T. VII. p. 64, 26. 10 Ald. Vind. Par. *ῥυσσαί*. Corrigit Vict. — II. i, 503. „Rectius allegoriam Homericam explicat vetus scholion: *χολαὶ* μὲν διὰ τὸ μόγις εἰς δειήσεις ἔρχεσθαι· *ῥυσσαὶ* δὲ διὰ τὸ σκυθρωπάζειν, *παμβλῶπες* δὲ ὅτι παριδόντες τι τῶν ἀναγκαίων παρακαλοῦμεν ὕστερον.

1 Vict. MS. confert Cic. ad Att. IX. 9. de optimatibus sit sane ita ut vis, sed nosti illud; *Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ*. Ad Fam. IX. 18. Diog. Laërt. III. 34. Ἀλλά τοι Μόλων, ἀπειθῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν, οὐ τοῦτο, γηοῖν, θαυμαστόν, εἰ *Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ*, ἀλλ' εἰ *Ἠλιάτων ἐν Σικελίᾳ*. Adde Gregor. Cor. T. VII. p. 1170. 1179. 2 Vict. ad marg. Ald. *αὐτὴ μακράν*.

ποτε μέγας ὢν τύραννος, ὥσπερ σὺ, ὅμως νῦν ἰδιω-
 τεύων οἰκεῖ Κόρινθον. οὐ γάρ ἐτι διὰ πολλῶν ῥηθὲν
 ἐπιπλήξει ἐώκει, ἀλλὰ διηγῆματι,³ καὶ μᾶλλον τινι δι-
 δάσκοντι, οὐκ ἐκφοβοῦντι· οὕτως ἐκτεινόμενον ἐκλύεται
 5 τοῦ λόγου τὸ θυμικὸν καὶ σφοδρὸν, ὥσπερ⁴ τὰ θηρία
 συστρέψαντα ἑαυτὰ μάχεται· τοιαύτη τις ἂν εἴη⁵ συ-
 στροφή καὶ λόγου, καθάπερ ἐσπειραμένου πρὸς δεινό-
 τητα.

IX. Ἡ δὲ τοιαύτη βραχύτης κατὰ τὴν⁶ σύνθεσιν
 10 κόμμα ὀνομάζεται· ὀρίζονται δ' αὐτὸ ὧδε· Κόμμα ἐστὶ
 τὸ κώλον ἔλαττον· οἷον τὸ προειρημένον, τὸ τε Διονύ-
 σιος ἐν Κορίνθῳ, καὶ τὸ γινῶθι σεαυτὸν, καὶ τὸ
 ἔπου θεῶ, τὰ τῶν σοφῶν. ἔστι γὰρ καὶ ἀποφθεγμα-
 τικὸν ἢ βραχύτης καὶ γνωμολογικόν, καὶ σοφώτερον τὸ
 15 ἐν ὀλίγῳ⁷ πολλήν διάνοιαν ἡθροῖσθαι, καθάπερ ἐν
 τοῖς σπέρμασι δένδρων ὅλων δυνάμεις· εἰ δὲ ἐκτείνονται⁸

3 Vind. Ald. διηγήματα. R. Par. Edd. rell. διηγῆματι.
 4 Vict. ad marg. Ald. ὥσπερ δέ. — „cfr. de b. l. Taylor ad
 Aeschinem p. 491. edit. Reiske. Sermo est de animalibus
 reptilibus, quae rotatione quadam membrorum inimicum ag-
 grediuntur.“ S. Vict. MS. confert Plat. Pol. I. [p. 336. B.]
 ἀλλὰ συστρέψας ἑαυτὸν ὥσπερ θηρίον ἔχεν ἐφ' ἡμῶς ὡς διαρπασόμε-
 νος. Virg. Aen. XII. Substitit Aeneas et se collegit in arma. 5
 εἴη om. Ald.: Est in R. Vind. Par. Edd. rell. „Sequens
 ἐσπειραμένου habent Aldina, et Victoriana secunda editio.
 [Etiam Gal. Casel. Vind. Par.] Contra Victoriana prior cum
 Moreliana, quae Victorianam priorem sequi videtur, praefer-
 runt συστειλαμένον, quod ipsum probabat Cel. Abresch in
 Dilucid. Thucyd. p. 743.“ S. 6 τὴν om. Ald. est in R.
 Vind. Par. Edd. rell. 7 Cod. Morel. ὀλίγοις tum Ald.
 ἡθροῖσθαι. Par. σπέρμασιν δένδρων ὅλων. 8 Ald. ἐκτείνετο.
 — „Pro ἐκτείνετο legendum olim putabam ἐκτείνετο, sed Cel.
 Fischerus vulgarem lectionem ex negligentia scriptorum

τις τὴν γνώμην ἐν μακροῖς, διδασκαλία γίνεται τις καὶ ῥητορία ⁹ ἀντὶ γνώμης.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΟΔΩΝ. ¹

Χ. Τῶν μὲν τοι κώλων καὶ κομμάτων τοιούτων συν-
τιθεμένων πρὸς ἄλληλα συνίστανται αἱ περίοδοι ὀνομα- ⁵
ζόμεναι. ἔστι ¹ γὰρ περίοδος σύστημα ἐκ κώλων ἢ ³ κομ-
μάτων εὐκαταστροφῶν, πρὸς τὴν διάνοιαν τὴν ὑποκει-
μένην ⁴ ἀπηρτισμένον· οἷον· μάλιστα μὲν εἵνεκα
τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει λελύσθαι τὸν
νόμον, εἴτα καὶ τοῦ παιδὸς εἵνεκα τοῦ Χα- ¹⁰
βρίου, ὡμολόγησα τούτοις, ὥς ἂν ὁῖός τε ὦ,
συνερεῖν· ⁵ αὕτη γὰρ ἡ περίοδος ἐκ τριῶν κώλων οὖ-
σα καμπὴν τέ ⁶ τινα καὶ συστροφὴν ἔχει κατὰ τὸ
τέλος.

XI. Ἀριστοτέλης δὲ ὀρίζεται τὴν περίοδον οὕτως· ¹⁵
περίοδος ἔστι λέξις ἀρχὴν ἔχουσα καὶ τελευ-
τήν, ⁷ μάλα καλῶς καὶ πρεπόντως ὀρισάμενος· εὐθύς

hujus aevi, et ipsius Demetrii defendit." S. 9 Par. Vind.
ῥητορία. Edd. ῥητορία.

† Titulum restitui ex Vind. Ald. In Lib. Mer. et Par.
πρὸ περιόδου. Vict. MS. „in b. hoc non legitur, neque est
distinctum a superiore capite hoc quod sequitur." Ab Edd.
rell. tituli omnes absunt. 2 Par. ἔστιν. 3 Vict. ad marg.
Ald. ἦτοι. 4 Cod. Morel. τῶν ὑποκειμένων. Vict. MS. „in b in
margine libri emendatum est: γρ. τῶν ὑποκειμένων, quod non pro-
bo." R. Vind. Par. τὴν ὑποκειμένην. tum Ald. Vind. ἀπηρτισμένων.
b. r. l. m. Par. ἀπηρτισμένον. „Hanc igitur veriorlem lectionem
existimare debemus, ut respondeat superiori verbo σύστημα."
Vict. MS. ἀπαρτῆσαι, τεχνῶσαι. ἀπαρτίσαι τὸ τεχνῶσαι. ib. 5 Ald.
συναρτῆν. R. Vind. Par. συνερεῖν. — Dem. in Lept. initio.
6 τε om. Vind. Ald. Est in R. Par. Edd. rell. 7 Schneid.
ex Aristot. Rhet. III, 9. addit verba uncis inclusa: αὐτὴν καθ'.

γὰρ ὁ τὴν περίοδον λέγων ἐμφαίνει, ὅτι ἤρχεται ⁸ ποθεν
 καὶ ἀποτελευτήσει ποι καὶ ἐπείγεται εἰς τι τέλος, ὥσπερ
 οἱ δρομεῖς ἀφεθίντες· ⁹ καὶ γὰρ ἐκείνων συνεμφαίνεται
 τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου τὸ τέλος. ἔνθεν ¹⁰ καὶ περίοδος
 5 ὠνομάσθη, ἀπεικασθεῖσα ταῖς ὁδοῖς ταῖς κυκλοειδέσι καὶ
 περιωδευμέναις· ¹¹ καθόλου γὰρ οὐδὲν ἡ περίοδος ἐστὶ
 πλὴν ποιά σύνθεσις. εἰ γοῦν ¹² λυθείη αὐτῆς τὸ περιω-
 δευμένον καὶ μετασυντεθείη, τὰ μὲν πράγματα μνεῖ ¹³
 τὰ αὐτὰ, περίοδος δὲ οὐκ ἔσται· οἶον εἰ τὴν προειρη-
 10 μένην τις τοῦ Δημοσθένους περίοδον ἀνατρέψας ¹⁴ εἴποι
 ὡδέ πως, συνερῶ τούτοις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 φίλος γάρ μοι ἐστὶν ὁ υἱὸς Χαβρίου, πολὺ ¹⁵
 δὲ μᾶλλον τούτου ἢ πόλις, ἥ συνειπεῖν με δι-
 καιόν ἐστιν. αὐτὸ γὰρ ἔτι οὐδαμοῦ περίοδος εὐρί-
 15 σκεται.

XII. Γένεσις δ' αὐτῆς ¹ ἤδε. τῆς ἐρμηνείας ἡ μὲν
 ὀνομάζεται καταστραμμένη, οἶον ἡ κατὰ περιόδους ἔχου-
 σα, ὡς ἡ τῶν Ἰσοκρατείων ² ῥητόρων, καὶ Λοργίου καὶ

αὐτὴν καὶ μέγεθος εἰσύμποτον. Sed absunt a Codd. et Edd. 8
 Vict. ad marg. Ald. ἤρχεται. Mox ἀποτελευτήσει ποι recepit Schn.
 ex H. Stephani emendatione. Codd. et Edd. rell. ἀποτελευτήσαι
 ποιῇ. 9 m. ἀφίντες, b. l. R. Vind. Par. ἀφεθίντες. 10
 b. R. Vind. Par. ἔνθεν, m. ἐντέθεν. 11 Ald. Vind. Par. R.
 περιωδευμέναις. corr. Vict. Tum Cod. Morel. καὶ καθόλου οὐ-
 δέν. Par. R. om. γάρ. Est in l. Vind. Ald. 12 γοῦν γὰρ b.
 13 Vind. Par. R. Ald. μνεῖ, corr. Vict. Mox ταυτὰ l. 14
 Ald. Vind. Par. Cantabr. b. R. ἀνατρέψας, m. Edd. rell.
 ἀνατρέψας, quod Vict. vertit: disturbans, evertens. 15
 Par. πολλύ. m. καὶ μάλιστα.

1 αὐτῶν l. 2 R. Ald. Ἰσοκρατίων. corr. Vict. Pro ῥη-
 τῶν, quod est in Codd. et Edd. Schneiderus bene conjecit
 ῥητόρων, quod, deterritus a Fischero vulgatum defendente, re-
 cipere dubitavit. Cfr. Max. Plan. T. V. p. 513, 25. ἐπιτέδινον

Ἀλκιδάμαντος. ὅλαι γὰρ διὰ περιόδων εἰσὶ συνεχῶν, οὐδὲν τι ἔλαττον, ἤπερ ἡ Ὀμήρου ποιήσεις δι' ἐξαμέτρων ἢ δέ τις διηρημένη³ ἐρμηνεία καλεῖται, ἢ εἰς κῶλα λελυμένη, οὐ μάλα ἀλλήλοις συνηρημένα, ὥς ἡ Ἐκαταίου, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Ἡροδότου, καὶ ὅλως ἡ ἀρχαία πᾶσα.⁵ παράδειγμα⁴ αὐτῆς Ἐκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται· τὰ δὲ γράφω, ὥς μοι ἀληθῆα δοκέει εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοὶ τε καὶ γελοῖοι, ἃς ἐμοὶ φαίνονται, εἰσὶν. ὥσπερ γὰρ σεσωρευμένοις⁵ ἐπ' ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἔοικε καὶ ἐπερὶ μ-

οὗν ὁ Δημοσθένης κεκαλλωπισμένον ἐργάσασθαι τὸν κατ' Ἀνδροτίω-
ρος, ἀντιφιλοτιμούμενος πρὸς Ἰσοκράτην φήτορα παρῖσις χρώμι-
νον κατὰ ζήλον τοῦ διδυσκάλου. Ruhnk. hist. crit. Or. Gr.
p. LXXIV. conj. Ἰσοκράτειον. 3 ἢ δὲ εἰρημένον καλεῖται l.
4 Ald. παραδείγματα l. r. Vind. Par. Edd. rell. παράδειγμα.
mox Par. Vind. Ald. Μιλήσιος. tum Par. δοκεῖ ἀλήθεια. R.
Vind. Ald. ἀλήθεια δοκεῖ. m δοκέει ἀληθῆα. b ἀληθῆα δοκέει,
quod recepit Vict. et sqq. 5 Ald. ἐπιρρύμνις, b. r. Vind.
Par. ἐπιρρύμνις. mox Par. ἔχουσιν. Casel. σύνθεσιν. [falso
Schneid. eandem lectionem Aldinae et Vict. 2. tribuit] „De
re ipsa miror Galei in interpretando h. l. negligentiam.
Nisi enim et hic librariorum culpa quaedam exciderunt, male
omnino Demetrius Philosophum intellexit. Hic enim III. 9.
in λέξει καταστραμμένη quidem consentit; sed quam Demetrius
διηρημένην dicit, et in plerisque vetustissimorum quorumque
scriptorum monumentis apparere ait, Philosophus εἰρημένην
λέξιν appellat, atque ita definit: ἢ οὐδὲν ἔχει τέλος καθ' ἑαυ-
τήν, ἂν μὴ τὸ πρῶγμα λεγόμενον τελειωθῇ, vel brevius: ἢ συν-
δίσμῳ μία. Non ignorat tamen Aristoteles genus id, quod
Demetrius διηρημένην dixit, sed illud relatum est a Philosopho
ad periodi alteram speciem, ubi λέξις ἢ τετελειωμένη τε καὶ διη-
ρημένη, καὶ ἐναντίπνευστος, μὴ ἐν τῇ διαφύσει, ἀλλ' ὅλη ἐστίν.
Toto genere haec ab εἰρημένη λέξει differt. Aquila omnem
orationem aut solutam, aut perpetuam, quam Graeci εἰρημέ-

μένοις, καὶ οὐκ ἔχουσι σύνδεσιν οὐδ' ἀντέρεισιν,⁶ οὐδὲ βοηθοῦντα ἀλλήλοις, ὥσπερ ἐν ταῖς περιόδοις.

XIII. Ἐοικε γοῦν τὰ μὲν περιοδικὰ κῶλα τοῖς λί-
547 θοῖς τοῖς ἀντερίδουσι⁷ τὰς περιφερεῖς στέγας καὶ συνέ-
5 χουσι· τὰ δὲ τῆς διαλελυμένης ἐρμηνείας διερχομένοις⁸
πλησίον λίθοις μόνον, καὶ οὐ συγκειμένοις.

XIV. Διὸ καὶ περιεξεσμένον⁹ ἔχει τι ἡ ἐρμηνεία
ἢ πρὶν καὶ εὐσταλές, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα,
ὧν τέχνη ἐδόκει ἡ συστολή καὶ ἰσχνότης. ἡ δὲ τῶν μετὰ
10 ταῦτα ἐρμηνεία τοῖς Φειδίου ἔργοις ἤδη ἔοικεν, ἔχουσά
τι καὶ μεγαλεῖον καὶ ἀκριβεῖς ἅμα.

XV. Δοκιμάζω γὰρ δὴ ἔγωγε μῆτε περιόδοις ὅλον
τὸν λόγον συνεῖρεσθαι, ὡς ὁ Ἰοργίου· μῆτε διαλελύσθαι
ὅλον, ὡς τὰ ἀρχαῖα, ἀλλὰ μεμίχθαι μᾶλλον δι' ἀμφο-
15 τέρων. οὕτω γάρ καὶ ἐγκατάσκευος ἔσται, καὶ ἀπλοῦς
ἅμα, καὶ ἐξ ἀμφοῖν ἡδύς, καὶ οὔτε μάλα ἰδιωτικός, οὔτε
μάλα σοφιστικός. τῶν δὲ¹ τὰς πυκνὰς περιόδους λεγόν-

την λίξιν appellant, esse ait p. 20. ed. Capper. et deinde:
quae ita connectitur, ut superiorem elocutionem semper pro-
xima sequatur, atque ita seriem quandam significatus rerum
explicet. Ea praecipue historiae descriptioni convenit, quae
tractum et fusum genus eloquendi, non conversum neque
circumscriptum desiderat. Habet et saepe in judiciali
genere dicendi usum necessarium, si quando, quasi decursu
quodam uti volumus — Alia autem, quae ex ambitu constat,
quem ambitum Graeci περίοδον appellant“. S. 6 Vict. MS.
interpretatur firmitatem, stabilitatem. ἀντερίδει, οὐχ ἐπιεί-
κει. Deinceps τοῖς περιόδοις Ald. Vind. ταῖς R. Par. 7 Edd.
Par. ἀντερίδουσιν. Vind. ἀντερίδουσι. mox Edd. συνέχουσιν.
Vind. Par. συνέχουσι. 8 Ald. διερχομένοις. R. πλησίον. 9
„Abutitur h. l. Winkelmannus noster in Histor. Artium
I. p. 461. nescio quam accommodate“. S.

1 δι' scripsit Schnoid. τι Codd. Edd. rell.

των οὐδ' αἱ κεφαλαὶ ῥαδίως ἐστᾶσιν, ὥς ἐπὶ τῶν οἰνω-
μένων, ² οἳ τε ἀκούοντες ναυτιῶσι διὰ τὸ ἀπίθανον, τοτὶ
δὲ καὶ ἐκφωνοῦσι τὰ τέλη τῶν περιόδων προειδότες, καὶ
προαναβοῶσι.

XVI. Τῶν δὲ περιόδων αἱ μικρότεραι μὲν ἐκ δυοῖν ³ 5
κῶλουν συντίθενται, αἱ μέγισται δὲ ἐκ τεττάρων· τὸ δ'
ὑπὲρ τέτταρα ⁴ οὐκ ἔτ' ἂν ἐντὸς εἴη περιοδικῆς συμμε-
τρίας.

XVII. Γίνονται δὲ καὶ τρίκωλοὶ τινες καὶ μονόκω-
λοι, ⁵ ἃς καλοῦσιν ἀπλᾶς περιόδους. ὅταν γὰρ τὸ κῶλον ¹⁰
μῆκος τε ἔχῃ ⁶ καὶ καμπὴν κατὰ τὸ τέλος, τότε μονό-

2 Ald. οἰνωμένων, οἳ τε ἀκούοντας — προειδότες. Par. Vind.
R. οἰνωμένων — ἀκούοντες — προειδότες. „Apposite Aquila
p. 21. optimam et efficacissimam orationem futuram, si et
hos ambitus habuerit — et quibusdam in partibus continuo
rationem illam perpetuae elocutionis assumserit, et nonnun-
quam caesis interrupta fuerit. Nam ubi omnia periodis ex-
plicantur, satietatem et fastidium ex similitudine parit; qua-
lia scripta eorum, qui Isocratem male imitati sunt, quippe
cum ipse Isocrates in hoc genere a quibusdam improbetur.
At ubi semper continuatur oratio, nec illae quasi respiratio-
nes ex intervallis atque definitionibus periodorum interponun-
tur, et audientem et dicentem fatigat. Ubi vero caesa sem-
per oratio est, nihil a sermone imperitorum differre videtur.
Quare permiscenda sunt haec, et rebus pro conditione earum
accommodanda.“ S. 3 Ald. Vind. δυῖν, quod probat Fischer.
cfr. ejus Observ. ad Aeschinis Dial. III. 6. et ad Theophr.
Char. II. 2. Victor. correxit δυοῖν, ut est in Par. et Edd.
rell. 4 Edd. Par. τέσσαρα. Vind. Vict. MS. τέτταρα. 5
„Aristoteles III. 9. ἀφελῆς appellat, qui eundem Herodoti
locum in exemplo λέξας ἰσομέτρης posuit. Καμπὴν Caselius
esse putabat, cum respicit priorem partem, vel numerosa ca-
dit. Videtur Flexus hoc loco idem quod alibi in periodo
περιαγωγή significare.“ S. 6 Par. ἔχου.

κῶλος περίοδος γίνεται, καθάπερ ἡ τοιάδε· Ἡροδό-
του Ἀλικαρνασσοῦς⁷ ιστορίης ἀπόδεξις ἤδε.
καὶ πάλιν· ἡ γὰρ σαφὲς φράσις πολὺ ἥως παρ-
έχεται ταῖς τῶν ἀκούνοντων διανοαίαις· ὑπ' ἀμ-
5 φοῖν μὲν τοι συνίσταται ἡ ἀπλὴ περίοδος, καὶ ὑπὸ τοῦ
μήκους, καὶ ὑπὸ τῆς χαμπῆς τῆς περὶ τὸ τέλος, ὑπὸ δὲ
θατέρου οὐδέ ποτε.

XVIII. Ἐν δὲ ταῖς συνθέτοις περιόδοις τὸ τελευ-
ταῖον κῶλον μακρότερον χρή εἶναι, καὶ ὥσπερ περιέχον
10 καὶ περιειληγὸς τὰ ἄλλα.⁸ οὕτω γὰρ μεγαλοπρεπὴς
ἔσται καὶ σεμνὴ περίοδος, εἰς σεμνὸν καὶ μακρὸν λήγου-
σα κῶλον· εἰ δὲ μὴ, ἀποκεκομμένη⁹ καὶ χολῇ ὁμοία.
παράδειγμα δ' αὐτῆς τὸ τοιοῦτον. οὐ γὰρ τὸ εἰπεῖν
καλῶς καλόν, ἀλλὰ τὸ εἰπόντα δρᾶσαι τὰ εἰ-
15 ρημένα.

XIX. Τρία δὲ γένη περιόδων ἔστιν,¹ ιστορικὴ, δια-
λογικὴ, ῥητορικὴ. ιστορικὴ μὲν ἡ μήτε περιηγμένη, μήτ'
ἀνειμένη σφόδρα, ἀλλὰ μεταξὺ αὐφοῖν, ὥς μήτε ῥητο-
ρικὴ δόξειεν καὶ ἀπίθανος διὰ τὴν περιαγωγὴν, τὸ σεμνόν
20 τε ἔχουσα καὶ ιστορικὸν ἐκ τῆς ἀπλότητος· οἷον ἡ τοι-
άδε· Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίγνονται,² μέ-
χρι τοῦ νεώτερος δὲ Κῦρος. ἰδραίη γάρ τινι καὶ
ἀσφαλεῖ καταλήξει ἔοικεν αὐτῆς ἡ ἀπόθεσις.

XX. Τῆς δὲ ῥητορικῆς περιόδου συνεστραμμένον
25 τὸ εἶδος καὶ κυκλικὸν καὶ δεόμενον στρογγύλου³ στόμα-

7 Vind. Par. Ἀλικαρνασσοῦς. Mox Vind. Ald. ἀπόδεξις. 8 R.
Par. τὰλλα. 9 Codd. Ald. Flor. 1. 2. Casel. Gal. ἀποκεκομ-
μένη. Ed. Glasg. et Schneider. ἀποκεκομμένη. 1 Vict. ad marg.
Ald. „δὲ non est in l.“ Deinceps Vind. τοῖν, ιστορικὴ. 2 Edd.
γίνονται. Vind. γίγνεται. Par. R. γίγνεται. 3 „Exemplo Ari-
stophanis qui de Euripide: χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόμα-
τος τῷ στρογγύλῳ. cf. Schol. ad Aristoph. Acharn. v. 686.

τοῦ καὶ χειρὸς συμπεριλαμβανόμενης τῷ ὀνόματι. οἷον τῆς·
 μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ ⁴ νομίζειν συμφέρειν
 τῇ πόλει λελυσθαι τὸν νόμον, εἴτα καὶ τοῦ παι-
 δὸς εἵνεκα τοῦ Χαβρίου, ὡμολόγησα τοῦτοις,
 ὡς ἂν οἷός τε ὦ, συνερεῖν. σχεδὸν γὰρ αὐτὸς ἐκ τῆς 5
 ἀρχῆς ἢ ⁵ περίοδος ἢ τοιαύδε συνεισπραμμένον τι ἔχει καὶ
 ἐμφαῖνον, ὅτι οὐκ ἂν ἀπολήξειεν εἰς ἀπλοῦν τέλος.

XXI. Διαλογικὴ δὲ ἐστὶν ἡ ⁶ περίοδος, ἡ ἔτι ἀνει-
 μένη καὶ ἀπλουστέρα τῆς ιστορικῆς, ⁷ καὶ μόλις ἐμφαι-
 νουσα, ὅτι περίοδος ἐστίν. ὥσπερ ἡ τοιαύδε· ⁸ κατέβην 10
 χθρὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ, μέχρι τοῦ, ἅτε νῦν πρῶ-
 τον ἄγοντες. ἐπέρρηπται ⁹ γὰρ ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἐφ'
 ἑτέρῳ ἑτέρων, ὥσπερ ἐν τοῖς διαλελυμένοις λόγοις, καὶ
 ἀπολήξαντες μόλις ἂν ἐννοηθῶμεν κατὰ τὸ τέλος, ὅτι
 τὸ λεγόμενον περίοδος ἦν. δεῖ γὰρ μεταξύ διηρημένης 15
 τε καὶ κατεστραμμένης λέξεως τὴν διαλογικὴν περίοδον
 γράφεσθαι, καὶ μειγμένην ὁμοίως ¹⁰ ἀμφοτέροις. περιό-
 δων μὲν εἶδη τοσάδε.

Hinc expressum illud Horatii de Graecis: quibus ore
 rotundo Musa loqui dedit." S. 4 Par. R. τό. 5 ἡ
 abest a Vind. R. Ald. Est Victorio auctore „in cunctis ma-
 nuscriptis," Par. Flor. 1. 2. et Edd. sqq. 6 ἡ om. Par.
 R. 7 Vind. Par. R. Ald. ἱστορικῆς. Vict. γρ. ιστορικῆς,
 quod Edd. habent. 8 Plat. Polit. I. init. 9 ἐπέρρηπται
 R. Ald. ἐπέρρηπται Vind. Parr. Edd. rell. ἀπέρρηπται b. m.
 Mox ἐφ' ἑκατέρῳ R. Vind. Par. Flor. 1. 2. Casel. Gal. ἑτέρῳ
 m. b. Cod. Morel. Schneid. „in margine libri b emendatum
 ex ingenio ἑκατέρῳ." Vict. MS. — „De loco Platonis vido
 Capperon. ad Quintil. VIII. p. 529. Ceterum διηρημένης
 h. l. dictum est pro εἰρημένης, ex mala interpretatione, qua
 sensum verborum Aristotelicorum Demetrius pervertit." S. 10
 ὁμοίως b, quam lectionem probat Vict. MS., unde in Edd.
 transiit.

XXII. Γίνονται δὲ καὶ ¹ ἐξ ἀντικειμένων κώλων περίοδοι. ἀντικειμένων δὲ ἦτοι τοῖς πράγμασιν, οἷον ² πλέων μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, πεζεύων δὲ διὰ τῆς θαλάσσης· ἢ ἀμφοτέροις, τῇ τε λέξει καὶ τοῖς πράγμασιν, ὥσπερ ἡ αὐτὴ περίοδος ὧδε ἔχει.

XXIII. Κατὰ δὲ τὰ ὀνόματα μόνον ἀντικείμενα κῶλα τοιαῦδε ἔστιν, οἷον ὡς ὁ τὴν Ἑλλήνην παραβαλὼν τῷ Ἡρακλεῖ γῆσιν, ³ ὅτι τῷ μὲν ἐπίπονον καὶ πολυκίνδυνον τὸν βίον ἐποίησεν, τῆς δὲ περίβλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν κατέστησεν. ἀντί-
 548 10 κείται γὰρ καὶ ἄρθρον ἄρθρῳ, καὶ σύνδεσμος συνδέσμῳ, ὅμοια ὁμοίοις, ταῖς τὰλλα δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τῷ ⁴ μὲν ἐποίησεν τὸ κατέστησεν, τῷ δὲ ἐπίπονον τὸ περίβλεπτον, τῷ δὲ πολυκίνδυνον τὸ πε-

1 καὶ om. Ald., est in Vind. Par. R. Edd. rell. 2 „Exemplum sumtum est ab Isocrate in Panegyrico §. 25. qui locum eum mutuatus erat a Lysia p. 46. Eundem expressit Cicero de Finibus II. 34. maria ambulavisset et terram navigasset. Parmenion in Analectis Bruckianis T. II. p. 202.

Τὸν γυῖης καὶ πόντον ἀμειφθίσαισι κειλεύθοις

Ναύτην ἡπείρου, πεζοπόρον πελάγευς.

Post ὧδε ἔχει Victor. 2. et Casel. asteriscum appositum habent; nec ego postrema verba sana praestiterim“. S. — „Forte ἦδε legi debet: aut si recepta haec lectio vera est, commutavit aliquid in superioribus verbis Isocratis, ut saepe fecit, quibus eo pacto conformatis hic membra et re et verbis contraria forent: in illis tamen ita positus videtur esse autithesis.“ Vict. MS. 3 Isocr. Hel. Encom. p. 231. Bekker. 4 Ald. Vind. R. τὸ μὲν ἐπ. τῷ κατέστ. τὸ δὲ ἐπίπ. τῷ περίβλ. τὸ δὲ πολυκίνδ. τῷ περιμάχητον. Lectionem receptam habent b. r. Edd. rell. In Par. τὸ μὲν ἐποίησεν τὸ κατέστ. et ita in sqq.

ριμάχτητον· καὶ ὅλως ἓν πρὸς ἓν, ὅμοιον παρ' ὅμοιον, ἢ ἀνταπόδοσις.

XXIV. Ἔστι δὲ ⁵ κῶλα, ἃ μὴ ἀντικείμενα ἐμφαίνει τινὰ ⁶ ἀντίθισιν διὰ τὸ τῷ σχήματι ἀντιθέτως γεγράφθαι, καθάπερ τὸ παρ' ⁷ Ἐπιχάρμῃ τῷ ποιητῇ πεπαιγμένον, ὅτι τόκα μὲν ἐν τήνδρις ἐγών ⁸ ἦν, τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγών. τὸ αὐτὸ ⁹ μὲν γὰρ εἴρηται, καὶ οὐδὲν ἐναντίον· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐρμηνείας μιμημένος ¹⁰ ὀντίθεσιν τινα πλανῶντι ἔοικεν· ἀλλ' οὗτος μὲν ἴσως γελωτοποιῶν ¹¹ οὕτως ἀντέθηκεν, καὶ ἅμα σκώπτων ¹² τοὺς ῥήτορας.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΜΟΙΩΝ ΚΩΛΩΝ. ¹

XXV. Ἔστι δὲ καὶ παρόμοια κῶλα, ἃ τινα παρόμοια ἢ ² τοῖς ἐπ' ἀρχῆς, οἶον·

Δοιοῖτοί τε πῆλοντο, παρὰρῆτοί τ' ἐπίεσσιν· ³

15

ἢ τοῖς ἐπὶ τέλους, ὡς ἡ τοῦ Πανηγυρικοῦ ἀρχή· πολ-
λάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγα-
γόντων ⁴ καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστη-
σάντων. εἶδος δὲ τοῦ παρομοίου τὸ ἰσόκωλον, ἐπὶ ⁵

5 δὲ non est in I. 6 τὴν I. 7 παρ' non est in I.
„Locum Epicharmi habet Demetrius ab Aristotele Rhetor. III.
9.“ S. 8 Vict. ad marg. Ald. ἐγώ. 9 αὐτὸ Ald. Vind.
R. τὸ αὐτὸ b. m. Edd. rell. 10 μιμημένος conj. Vict.
MS., recepit Schneid. ex emendatione Mureti V. L. I. 16.
De confusione horum verborum vide Schaef. ad Dionys. de
comp. verb. p. 291. μιμημένος Codd. Edd. ante Schneid. 11
Ald. Vind. Par. R. γελωτοποιῶν. m. b. Edd. rell. γέλωτα ποιῶν.
I. γελωποιῶν. 12 συνάπτων. I.

1 Titulum posui secutus Vind. Ald. Abest a Par. Edd.
rell. 2 Codd. Edd. δὴ τοῖς — ἢ ὡς ἐπὶ τέλους. Recepi
emendationem Capperonerii, probatam a Schneidero. 3
Il. i, 526. 4 Vict. ad marg. Ald. συναγόντων. 5 ἐπ'

ἴσας ἔχη τὰ κῶλα τὰς συλλαβὰς, ὥς παρὰ Θουκυδίδη· ὥς οὔτε ὧν πυνθανόνται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον· οἷς τε⁷ ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, οὐκ ὀνειδίζόντων· ἰσόκωλον μὲν δὴ τοῦτο.

5

ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΤΕΛΕΤΤΩΝ.

XXVI. Ὅμοιοτέλευτα δὲ ἔστι τὰ εἰς ὅμοια καταλήγοντα, ἥτοι εἰς ὀνόματα ταῦτα, ⁸ ὥσπερ ἔχει ἐπὶ τοῦ· ⁹ σὺ δ' αὐτὸν καὶ ζῶντα ἔλεγες κακῶς, καὶ νῦν θανόντα γράφεις κακῶς· ἢ ὅταν εἰς συλλαβὴν καταλήγη τὴν αὐτήν, ὥσπερ τὰ ἐκ τοῦ Πανηγυρικοῦ προειρημένα.

XXVII. Χρῆσις δὲ τῶν τοιούτων κῶλων ἐπισφαλής. οὔτε γὰρ δεινῶς λέγοντι ἐπιτήδεια· ἐκλύει γὰρ τὴν δεινότητα ἢ περὶ αὐτὰ τερθρεία¹⁰ καὶ φροντίς. δῆλον δ' ἡμῖν τοῦτο ποιεῖ Θεόπομπος. κατηγορῶν γὰρ τῶν τοῦ¹¹ Φιλίππου φίλων φησὶν· ἀνδροφόνοι δὲ τὴν φύ-

ἂν Edd. ante Schn. Codd. ἐπ' αὐν emendat Gal. in notis; Schneid. 6 Cod. Morel. ὥσπερ Θουκυδίδης. — L. I, 5. 7 R. τό. 8 Ald. Vind. ταῦτα. Par. R. Edd. rell. ταῦτά. 9 Idem exemplum habet Aristot. Rhet. III, 9. 10 Ald. τερθρεία. Cfr. de hac voce Ruhnck. ad Tim. p. 180. 11 τοῦ om. Ald. Vind. Par. Est in R. Edd. rell. — „Locus est decerptus ex libro Theopompi XLIX. historiarum, ut ex fragmento ap. Athenaeum p. 167. et L. VI. p. 260. apparet, ubi haec leguntur: Φίλιππος τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἡθ' καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ μόνον αὐτοὺς τοιαῦτα ἔχειν παρεσκεύαζεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητῆς ἐποίησεν. τί γὰρ τῶν αἰσχρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν; ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐκ οἱ μὲν ξυρούμενοι καὶ λεινόμενοι διετίλουν ἀνέρες ὄντες; οἱ δ' ἀλλήλοις

φύσιν ὄντες, ἀνδροπόρνοι τὸν τρόπον ἦσαν· καὶ ἐκαλοῦντο μὲν ἐταῖροι, ἦσαν δὲ ἐταῖραι. ἡ γὰρ ὁμοιότης ἡ περὶ τὰ κῶλα καὶ ἀντίθεσις ἐκλύει τὴν δεινότητα διὰ τὴν κακοτεχνίαν. Θνυμὸς γὰρ τέχνης οὐ δαῖται, ἀλλὰ δεῖ τρόπον τινὰ αὐτοφυσῶ εἶναι ἐπὶ τῶν τοιούτων κατηγοριῶν καὶ ἀπλᾶ τὰ λεγόμενα.

XXVIII. Οὔτε δῆτα ἐν δεινότητι χρήσιμα τὰ τοιαῦτα, ὡς ἔδειξα, οὔτε ἐν πάθεσι καὶ ἡθυσιν· ἀπλοῦν γὰρ εἶναι βούλεται καὶ ἀποίητον τὸ πάθος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἡθος. ἐν γοῦν τοῖς Ἀριστοτέλους περὶ δικαιοσύνης ὁ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὀδυρόμενος, εἰ μὲν οὕτως εἶποι· ποίαν¹ τοιαύτην πόλιν εἶλον τῶν ἐχθρῶν, οἷαν² τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν, ἐμπαθῶς ἂν εἰρηκῶς εἴη καὶ ὀδυρτικῶς· εἰ δὲ παρόμοιον αὐτὸ³ ποιήσει· ποίαν γὰρ πόλιν τῶν ἐχθρῶν τοιαύτην ἔλαβον,⁴ ὅποیان τὴν ἰδίαν ἀπέβαλον· οὐ μὰ τὸν Δία⁵ πάθος κινήσει, οὐδὲ ἔλεον, ἀλλὰ τὸν καλούμενον κλαυσίγελωτα.⁶

ἐτόλμων ἐπανάστασθαι πάγωνας ἔχουσι, καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἑταιρουμένους. αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσις ἐτέρους παρήχον. ὅθεν δικαίως ἂν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους, ἀλλ' ἑταίρας ἱκέτασιν, οὐδὲ στρατιώτας, ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγόρευσιν. ἀνδροπόρνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες, ἀνδροπόρνοι τὸν τρόπον ἦσαν etc. De Theopompi dictione cf. Longini XXXI."

1 R. Par. ὅτι ποίαν, ut Edd. praeter Ald. et Schneid. Etiam Vind. ὅτι om. 2 Cod. Mor. ὅποیان. 3 αὐτῶ. l. 4 Muretus V. L. I. 16. malebat ἀπέλαβον. 5 in marg. R. τὴν ἀλήθειαν. Tum Ald. πόθος κιν. οὐδὲ ἔλασον. 6 „Vetus vox. cf. Athenaeus XIII. p. 591. Dicitur etiam eo sensu, quo Homerus δακρυόεν γιγάν dicit. Sic est apud Xenophontem Ἑλληνικῶν VII. p. 373. ed. Mori. πάντας δὲ τοὺς παρόντας τότε τῷ ὄντι κλαυσίγελως εἶχε. quem locum annotaverat Caselius. Utitur etiam Plutarchus T. II. p. 1097. F.“ S.

τὸ γὰρ ἐν πενθοῦσι ⁷ παίζειν, κατὰ τὴν παροιμίαν, τὸ
τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς πάθεσι κακοτεχνεῖν ἔστι.

XXIX. Γίνεται μέντοι γε χρήσιμά ποτε, ὥς Ἀρι-
στοτέλης φησὶν· ἐγὼ ἐκ μὲν Ἀθηνῶν εἰς Στάγειρα
5 ἤλθον διὰ τὸν βασιλέα τὸν μέγαν, ἐκ δὲ Στα-
γείρων εἰς Ἀθήνας διὰ τὸν χειμῶνα τὸν μέγαν·
εἰ γοῦν ἀφίλοις ⁸ τὸ ἕτερον μέγαν, συναφαιρήσῃ καὶ
τὴν χάριν· τῇ γὰρ μεγαληγορίᾳ συνεργεῖ ⁹ τὰ τοιαῦτα
κῶλα, ὅποια τῶν Γοργίου τὰ πολλὰ ἀντίθετα καὶ τῶν
10 Ἰσοκράτους. περὶ μὲν δὲ τῶν παροιμιῶν τοσαῦτα. ¹⁰

XXX. Διαφέρει ¹ δὲ ἐνθύμημα περιόδου τῆδε, ²
ὅτι ἡ μὲν περίοδος σύνθεσις τίς ἐστι περιηγμένη, ἀφ' ἧς
καὶ ὠνόμασται. τὸ δὲ ἐνθύμημα ἐν τῷ διανοήματι ἔχει
τὴν δύναμιν καὶ σύστασιν. καὶ ἔστιν ἡ μὲν περίοδος
15 κύκλος τοῦ ἐνθυμήματος, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων πρα-
γμάτων, τὸ δ' ἐνθύμημα διάνοιά τις ἦτοί ἐκ μάχης λε-
γομένη ἐν ἀκολουθίας σχήματι.

XXXI. Σημεῖον δέ· εἰ γὰρ διαλύσειας τὴν σύνθεσιν
549 τοῦ ἐνθυμήματος, τὴν μὲν περίοδον ἡφάνισας, τὸ δ' ἐν-

7 Ald. ἐν πενθοῦσι. Vict. ad marg. Ald. ὅπως ἐν πενθοῦσι.
R. Par. ἐν πενθοῦσι. Vind. ἐν πενθοῦσιν. 8 Ald. ἀφίλοις.
Eadem repetuntur §. 154. — Stahr. Aristotelia P. I. p. 200.
haec verba sumta putat ex epistola ad Antipatrum, qua Ari-
stoteles causas, propter quas in Macedoniam se contulerit,
eamque postea reliquerit, exponeret. 9 Edd. Vind. Par.
συνεργοῖν. Aut ἂν addendum, aut ex Cantabr. legendum συν-
εργεῖ, quod placet Schneidero. Deinceps Ald. Vind. Par. τὰ
τοιαῦτα καλῶς. R. et Edd. sqq. κῶλα. 10 Ald. τοιαῦτα, unde
Fischerus, eumque secutus Schneid. scripserunt: τοσαῦτα.
R. Vind. Par. Flor. 1. 2. Casel. Gal. ταῦτα.

1 In libro Mer. hinc initium sumit aliud caput cum eo
lemmate: τίμη διαφέρει ἐνθύμημα περιόδου. Item est in Par. R.
2 Cod. Morel. αὐτή.

θύμημα ταῦτόν μινει· οἷον εἴ τις τὸ παρὰ Δημοσθένει διαλύσειεν ἐνθύμημα τὸ τοιοῦτον·³ ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων ἐάλω, σὺ τὰδ' οὐκ ἂν ἔγραψας· οὕτως ἂν σὺ νῦν ἀλῶς, ἄλλος οὐ γράψει· διαλύσεις⁴ δὲ οὕτω· μὴ ἐπιτρέπετε τοῖς τὰ παράνομα γρά- 5 φουσιν· εἰ γὰρ ἐκωλύοντο, οὐκ ἂν νῦν οὗτος ταῦτα ἔγραφεν, οὐδ' ἕτερος εἴτι γράψει, τούτου νῦν ἀλόντος· ἐνταῦθα τῆς περιόδου μὲν ὁ κύκλος ἐκκλύεται,⁵ τὸ δ' ἐνθύμημα ἐν ταῦτῳ μινει.

XXXII. Καὶ καθόλου δὲ τὸ μὲν ἐνθύμημα συλλο- 10 γισμός τις ἐστὶ ῥητορικός. ἡ περίοδος δὲ συλλογίζεται μὲν οὐδὲν, σύγκειται δὲ μόνον. καὶ περιόδους μὲν ἐν παντὶ μέρει τοῦ λόγου τίθεμεν, οἷον ἐν τοῖς προοιμίοις, ἐνθυμήματα δὲ οὐκ ἐν παντί. καὶ τὸ μὲν ὥσπερ ἐπιλέγεται, τὸ ἐνθύμημα, ἡ περίοδος δὲ αὐτόθεν λέγεται· καὶ 15 τὸ μὲν οἷον συλλογισμός ἐστὶν ἀτελής, ἡ δὲ οὔτε ὅλον τι οὔτε ἀτελής συλλογίζεται.

XXXIII. Συμβέβηκε μὲν οὖν τῷ ἐνθυμήματι καὶ περιόδῳ εἶναι, διότι περιοδικῶς σύγκειται· περίοδος δ' οὐκ ἔστιν· ὥσπερ τῷ οἰκοδομουμένῳ συμβέβηκε μὲν καὶ 20 λευκῷ εἶναι, ἂν λευκὸν ᾗ· τὸ οἰκοδομούμενον δ' οὐκ ἔστι λευκόν. περὶ μὲν δὴ⁶ διαφορᾶς ἐνθυμήματος καὶ περιόδου εἴρηται.

XXXIV. Τὸ δὲ πῶλον Ἀριστοτέλης οὕτως ὀρίζει- 25 ται⁷. πῶλόν ἐστὶ τὸ ἕτερον μέρος περιόδου·

3 in Aristocr. p. 653. Locum latine vertit Quintil. V. 14.

4. 4 Par. διαλύσειεν. mox Ald. μὴ ἐπιτρέπει. corrigunt R. Vind. Par.

5 R. Vind. Par. Cantabr. Cod. Morel. ἐκκλύεται. Edd. ἐκλείται. Deinceps Schneid. malit ταῦτόν μινει, ut initio sectionis dicitur ταῦτόν μινει.

6 Cantabr. οὖν. 7

„Locus est Rhetor. III. 9. ubi philosophus: περίοδος δὲ ἡ μὲν ἐν κώλοις, ἡ δὲ ἀφελής — πῶλον δ' ἐστὶ τὸ ἕτερον μέρος ταύτης.

εἴτα ἐπιφέρει· γίνεται δὲ καὶ ἀπλῇ περιόδος· οὕτως ὀρισάμενος, τὸ ἕτερον μέρος, δίκωλον ἐβούλετο εἶναι τὴν περίοδον δηλονότι. ὁ δὲ Ἀρχίδημος⁸ συλλα-

ἀφελῇ δὲ λέγων τὴν μονόκωλον. Cujus loci sensum hunc esse video, ut colon altera sit periodi pars; quae si absuerit, non colon dicitur, sed λίξις εἰρημίνη, seu perpetua dictio. Ubi igitur colon nominari video, de periodo sermonem esse, statim intelligo. Ex hac vero ratione concludi potest ἀφελῇ περίοδον Aristoteli esse eam, quae duabus distinctis partibus constat, quarum altera, si refertur ad alteram cum ea conjunctam, colon dicitur; hanc igitur etiam μονόκωλον vocavit, diverso plane sensu, ab eo, quem reperisse sibi in hac cognominatione visus est Archidemus, qui putabat ipsam coli definitionem ab Aristotele propositam pugnare contra eum, atque impedire, quominus periodus aliqua μονόκωλος dicatur. Tum enim nulla plane in re colon a periodo differre. Itaque perquam amice Philosopho in angustiis scilicet laboranti opitulari decreverat, cum eam coli definitionem ita immutatam poneret: κωλόν ἐστιν ἥτοι ἀπλῇ περίοδος, ἣ συνθετοῦ περιόδου μέρος, qua nihil excogitari ineptius poterat. Sed in definitione Aristotelica plures etiam olim haesisse videntur et ab sententia philosophi, mala quippe interpretatione in errorem inducti, descivisse, quorum dissensus rationem explicat Aquila p. 20. Constat autem ambitus ex duobus membris, ex tribus membris, ex quatuor interdum, etsi nonnulli ex uno membro ambitum putant posse compleri, quam μονόκωλον περίοδον appellant. Ego autem non video, quemadmodum periodus cognominetur, et non potius colon, sive membrum si unum sit. Plura vide in notis Capperonerii ad Quintilianum p. 614. et amicissimus Nagel in Schediasmate de dissensione Veterum in finienda periodo brevissima 1764. 4. — Archidemus videtur esse Stoicus, de quo Fabricius in Bibl. Gr. T. II. p. 390. S. 8 Par. δ' Ἀρχ. Edd. Vind. Par. b. R. ἀρχίδημος. Ad marg.

βῶν τὸν ὅρον τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ τὸ ἐπιφερόμενον τῷ ὄρῳ σαφέστερον καὶ τελειότερον οὕτως ὠρίσατο· κῶλον ἐστὶν ἥτοι ἀπλῇ περιόδῳ, ἢ συνθέτου περιόδου μέρος.

XXXV. Τί μὲν οὖν ἀπλῇ περιόδῳ, εἴρηται· συνθέτου ⁹ δὲ φήσας αὐτὸ περιόδου μέρος, οὐ δυοὶ κῶλοις ⁵ τὴν περίοδον ὀρίζειν ¹⁰ εἰκεν, ἀλλὰ καὶ τρισὶ καὶ πλείοσιν· ἡμεῖς δὲ μέτρον μὲν περιόδου ἐκτελείμεθα, νῦν δὲ περὶ τῶν χαρακτήρων τῆς ἐρμηνείας λέγωμεν. ¹¹

ΠΕΡΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ. ¹

XXXVI. Εἰσὶ δὲ τέσσαρες οἱ ἀπλοὶ χαρακτήρες, ¹⁰ ἰσχνός, μεγαλοπρεπής, γλαφυρός, δεινός· καὶ λοιποὶ ² οἱ ἐκ τούτων μινύμενοι. μίγνυνται ³ δὲ οὐ πᾶς παντὶ, ἀλλ' ὁ γλαφυρός μὲν καὶ τῷ ἰσχνῷ καὶ τῷ ⁴ μεγαλοπρεπεί· καὶ ὁ δεινός δὲ ὁμοίως ἀμφοτέροις· μόνος δὲ ὁ μεγαλοπρεπὴς τῷ ἰσχνῷ οὐ μίγνυται, ἀλλ' ὥσπερ ἀντι- ¹⁵ στατον καὶ ἀντίκυσθον, ἐναντιωτάτῳ δὴ· ⁵ διὸ καὶ μό-

Vict. MS. „ἀρχιδῆμος. Archidami rhetoris meminit Quintil. Animadvertendum, κῶλον Archidamum periodum ipsam appellare, quod sane nullo modo periodus dicendum videtur, multa tantummodo pars periodi: neque enim tunc κῶλον est, nec periodus est. Hoc quoque a Demetrio commissum est, ἀπλὴν περίοδον explicante.“ ⁹ m. σίνθειτον. ¹⁰ Schneid. ex more Demetrii scribendum putat ὀρίζεσθαι. ¹¹ Ald. Vind. Par. λέγομεν. R. Edd. rell. λέγομεν.

¹ Ald. Vind. περὶ χαρακτήρος. Par. R. περὶ χαρακτήρων. Lib. Mer. περὶ τῶν χαρακτήρων τῆς ἐρμηνείας. ² R. Vind. Ald. Vict. Casel. Glasg. λοιπόν. Par. b. m. Gal. Schneid. λοιποί. — Ad rem cfr. Syrianum T. VII. p. 93. ³ Cod. Morel. μίγνυνται. ⁴ τῷ Ald. Vind. om. Est in R. Par. Edd. rell. — Sq. ὁ om. Gal. ⁵ Ald. Vind. b. ἐναντιωτάτῳ δέ, ὃ δὴ. R. v. Vict. Casel. ἐν. δέ, ὃ δὴ. Vict. MS. conj. ἐναντιωτάτῳ, διὸ δὴ. Gal. in not. Glas. ἐν. δὴ. διὸ δὴ καὶ. Schneid. ἐν.

νοὺς δύο χαρακτηῖράς τινες ἀξιοῦσιν εἶναι τούτους, τοὺς δὲ λοιποὺς δύο μεταξὺ τούτων· τὸν μὲν γλαφυρὸν τῷ ἰσχυρῷ προσνέμοντες μᾶλλον, τῷ δὲ μεγαλοπρεπεῖ τὸν δεινόν, ὡς τοῦ γλαφυροῦ μὲν μικρότητα τινα καὶ κομψίαν ⁶ ἔχοντας, τοῦ δεινοῦ δὲ ὄγκον καὶ μέγεθος.

XXXVII. Γελοῖος δ' ὁ τοιοῦτος λόγος, ὁρῶμεν γὰρ πλὴν τῶν εἰρημένων⁷ χαρακτηῖρων ἐναντίων, πάντας μιγνυμένους⁸ πᾶσιν· οἷον τὰ Ὀμήρου τε ἔπη καὶ τοὺς Πλάτωνος λόγους καὶ Ξενοφῶντος καὶ Ἡροδότου καὶ ¹⁰ ἄλλων πολλῶν, πολλὴν μὲν μεγαλοπρέπειαν καταμεμιγμένην ἔχοντας, πολλὴν δὲ δεινότητά τε καὶ χάριν. ὥστε τὸ μὲν πλῆθος τῶν χαρακτηῖρων τοσοῦτον ἂν εἴη, ὅσον λέλεκται· ἐρμηνεία δ' ἐκάστῃ πρέπουσα γίγνοιτ' ἂν τοιαύδε τις.

15

ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΟΥΣ.

XXXVIII. Ἀρξομαι δὲ¹ ἀπὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς,

δὴ. διὰ καί. 6 Vind. Par. Ald. Vict. Casel. κομψίαν. corrigat Gal, in notis, quem sequitur Schn. 7 Vind. R. Ald. ὁρῶμένων. Vict. γρ. εἰρημένων, ut est in Parr. Edd. rell. 8 Ald. μιγνυμένους. Vind. Par. b. r. R. Edd. rell. μιγνυμένους. 1 Par. δ' ἀπό. — Pro λόγιον Schneid. scribendum putat λογικόν, i. e. „aptum oratoris dictioni, quae a sermone vulgarium hominum differre in eo videtur apud nostrum, quod paeonem amat et jambum respuit (§. 43.). Hinc intelligo §. 41. τὸ λογικόν ἐκ τῶν βραχυῶν, et §. 42. τοῦ λογικοῦ μέτρου.“ Sed hanc rationem non magis, quam Ernesti Lex. Rhet. s. v. λόγος, probō, nam §. 41. τὸ λογικόν a τῷ μεγαλοπρεπεῖ diserte distinguitur, et τὸ λόγιον denominationem esse a veterum rhetorum usu alienam ex verbis Demetrii satis apparet. Haec vero significatio etiam apud Plutarchum de glor. Athen. 5. T. IX, p. 92. Hutt. ἡ Εὐριπίδου σοφία καὶ ἡ Σοφοκλέους λογιότης, invenitur. Hoc enim loco λογιότης i. q. μεγα-

ὅνπερ νῦν λόγιον ὀνομάζουσιν. ἐν τρισὶ δὲ ² τὸ μεγαλοπρεπὲς, διανοία, λέξι, τῷ συγκεῖσθαι προσφύρως. σύνθεσις δὲ μεγαλοπρεπῆς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, ἡ παιωνική. παιωνος δὲ εἶδη δύο. τὸ μὲν προκαταρτικόν, οὐ ἄρχει μὲν μακρὰ, λήγουσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι, οἷον τὸ ⁵ τοιόνδε· ἤρξατο δὲ· τὸ δὲ καταληκτικὸν θατέρω ἀντιστροφον, οὐ τρεῖς μὲν βραχεῖαι ἄρχουσι, ³ λήγει δὲ μία μακρὰ, ὥσπερ τὸ Ἀραβία. ⁴

XXXIX. Δεῖ δὲ ἐν τοῖς κώλοις τοῦ μεγαλοπρεποῦς λόγου τὸν προκαταρτικόν ⁵ μὲν παῖωνα ἄρχειν τῶν κώ- ¹⁰ λων, τὸν καταληκτικόν ⁶ δὲ ἐπισθαι. παράδειγμα δ' αὐ- ⁵⁵⁰ τῶν τὸ Θουκυδίδειον τάδε· ⁷ ἤρξατο δὲ τὸ κακὸν ἐξ Αἰθιοπίας. τί ποτ' οὖν Ἀριστοτέλης οὕτω διατάξατο; ὅτι δεῖ καὶ ⁸ τὴν ἐμβολὴν τοῦ κώλου καὶ ἀρχὴν μεγαλοπριπῇ εὐθύς εἶναι καὶ τέλος. τοῦτο δ' ἔσται, ἐὰν ἀπὸ μακρᾶς ¹⁵

λοπρέπεια significare videtur. 2 Vind. Par. Ald. Vict. Casel. Glas. δὴ. Gal. Schr. δέ. — „Quod vero Demetrius διάνοιαν, λέ-
ξιν, τὸ συγκεῖσθαι προσφύρως dicit, idem Aristidi T. II.
p. 438. γνώμη, ἀπαγγελία, σχῆμα. — Pro μεγαλοπρεπῆς v. 3.
Morel'ii Codex (Vind. R.) μεγαλοπρεποῦς. Non erat autem, quod
Demetrius Aristotelem velut cognitorem et approbatorem
compositionis μεγαλοπρεποῦς nominaret. Is enim Rhetor. III.
12. usum verborum moralium ejusmodi, jam tum a quibus-
dam ad artem rhetoricam pertractorum, vehementer improbat
et deridet.“ S. 3 ἄρχουσιν Vind. 4 Par. Vind. Ald. Vict.
Glasg. Casel. τὰ Ἀράβια. R. τὰ Ἀραβία. Gal. τὰ Ἀράβια.
Schn. τὰ Ἀραβία. Muret. V. L. I. 16. emendabat ταραβία,
quod quid sit, nemo intelliget. Vitium in articulo τὰ latere
videtur, unde scripsi τὸ Ἀραβία. 5 Ald. προκ. καινὸν παί-
ωνα. R. r. Vind. προκ. καινὸν π. Vict. MS. „m. b. addit μὲν.“
Par. Edd. rell. προκ. μὲν παῖωνα. 6 Ald. Vind. καταληκτικόν.
Par. R. m. l. r. b. καταληκτικόν. 7 L. II. 48. 8 καὶ
Schn. om.

ἀρχώμεθα⁹ καὶ εἰς μακράν λήγωμεν. φήσιν¹⁰ γὰρ μεγαλείον ἢ μακρὰ καὶ προλεγομένη τε πλήσσει εὐθύς, καὶ ἀπολήγουσα ἐν μεγάλῳ τινὶ¹¹ καταλείπει τὸν ἀκούοντα. πάντες γοῦν ἰδίως τῶν τε πρώτων μνημονεύομεν καὶ τῶν
5 ὑστάτων, καὶ ὑπὸ τούτων κινούμεθα. ὑπὸ δὲ τῶν μεταξὺ ἐλαττων, ὥσπερ ἐγκρηπτομένων ἢ ἀναφανιζομένων.

XL. Λήλον δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Θουκυδίδου. σχεδὸν γὰρ ὅλως τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐν πᾶσιν αὐτῷ ποιεῖ ἢ τοῦ ῥυθμοῦ μακρότης. καὶ κινδυνεύει τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, παν-
10 τοδαποῦ ὄντος τοῦ μεγαλοπρεποῦς, αὐτῇ ἢ σύνθεσις μόνη, ἢ¹ καὶ μάλιστα, περιποιεῖν τὸ μέγιστον.

XLI. Δεῖ μὲν τοι λογίζεσθαι, ὅτι καὶ μὴ ἀκριβῶς δυνώμεθα² τοῖς κώλοις περιτιθῆναι τοὺς παῖωνας, ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἀμφοτέρους, παιωνικήν γε πάντως ποιησόμε-
15 θα³ τὴν σύνθεσιν, οἷον ἐκ μακρῶν ἀρχόμενοι καὶ εἰς μακρὰς καταλήγοντες. τοῦτο γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης παραγγέλλειν⁴ ἔοικε, ἄλλως δὲ τὸ διττὸν τοῦ παιωνος τετεχνολογηκῆναι ἀκριβείας ἕνεκα. διόπερ Θεόφραστος πα-
ράδειγμα ἐκτίθεται μεγαλοπρεπείας τὸ τοιοῦτον κῶλον·
20 τῶν μὲν περὶ τὰ μηδενὸς ἄξια φιλοσοφούντων. οὐ γὰρ ἐκ παιῶνων ἀκριβῶς, ἀλλὰ παιωνικόν τί ἐστι· παραλάβωμέν⁵ τοι τὸν παῖωνα εἰς τοὺς λόγους, ἐπειδὴ

9 Vind. Ald. ἀρχόμεθα. 10 m. πλήθει. 11 In voce μεγάλῳ vitium latere recte suspicatur Schneiderus: „An ὀνόματι intelligendum? Nam parum profeceris μεγαλείῳ legendo.“

1 Vind. Ald. ἢ μάλιστα. Par. ἢ μάλιστα. m. l. ἢ καὶ μάλ. ut Edd. rell. Mox R. περιποιεῖ.

2 Vind. Edd. ante Schn. δυνάμεθα. Schn. δυνάμεθα, sed propter frequentem τοῦ α et ω confusionem malui δυνώμεθα.

3 R. Vind. Ald. ποιησώμεθα. Vict. ad marg. Ald. ποιησόμεθα, et ita Edd. sqq.

4 b παραγγέλλων. r. l. m. R. Vind. παραγγέλλειν.

5 Vind. Ald. Cantabr. παραλαβὼν μίντοι. Vict. MS. „verecor, ne quid hic mendi lateat: fortasse παραλαβῶμεν (sic): vide tamen ac-

μικτός τις ἐστὶ καὶ ἀσφαλέστερος, τὸ μεγαλοπρεπὲς μὲν ἐκ τῆς μακρᾶς λαμβάνων, τὸ λογικὸν δὲ ἐκ τῶν βραχυῶν.

XLII. Οἱ δ' ⁶ ἄλλοι, ὁ μὲν ἡρώως, σεμνός καὶ οὐ λογικός, ἀλλ' ἰχώδης· οὐδὲ ἔρρυνθος, ⁷ ἀλλ' ἄρρυνθος. ⁵ ὥσπερ ὁ τοιόσδε· ἤκειν ἡμῶν εἰς τὴν χώραν. ἡ γὰρ πυνότης τῶν μακρῶν ὑπερπίπτει τοῦ λογικοῦ μέτρου.

XLIII. Ὁ δὲ ἱαμβος εὐτελής καὶ τῇ τῶν πολλῶν λέξει ὁμοίος. πολλοὶ γοῦν μέτρα ἱαμβικὰ λαλοῦσιν, ⁸ οὐκ εἰδότες. ὁ δὲ παίων ἀμφοῖν μέσος καὶ μέτριός, καὶ ὁποῖος ¹⁰ συγκεκραμένος. ἡ μὲν δὲ παιωνική ἐν τοῖς μεγαλοπρεπέσι σύνθεσις ὧδ' ἂν πως ⁹ λαμβάνοιτο.

XLIV. Ποιεῖ δὲ καὶ τὰ μήκη τῶν κῶλων μέγεθος, οἷον· ¹⁰ Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων· ¹⁵ καὶ· Ἡροδότου Ἀλικαρνασσοῦ ¹¹ ἱστορίης ἀπόδειξις ἦδε. τὸ γὰρ ταχέως ἀπόσιωπῶν εἰς κῶλον βραχὺ κατασμικρύνει τὴν τοῦ λόγου σεμνότητα, καὶ ἡ ὑποκειμένη διάνοια μεγαλοπρεπὴς ἦ, ¹² καὶ τὰ ὀνόματα.

20

curatius. Vict. Gal. παραλαβῶμιν τοι. Casel. Schn. παραλάβωμιν τοι. Mox ἐπὶ m. ἐπειδὴ R. Tum b ἐπίμικτος. 6 Schn. δέ. 7 R ἔρρυνθος. Tum Ald. ἀνάρρυνθος. Vind. b. r. Vict. Casel. Gal. ἀνάρρυνθος. Vict. MS. γρ. ἄρρυνθος. ita Glasg. Schn. scripsi ἄρρυνθος. 8 Ald. Vind. καλοῦσιν. l. r. R. Edd. rell. λαλοῦσιν. Ad rem cfr. Toup. et Weisk. ad Longin. p. 508. 9 R. l. v. πῶς. tum m. b. παραλαμβάνοιτο. l. r. R. Vind. Ald. λαμβάνοιτο. 10 οἷον ὡς l. ὡς m. Deinceps r, b. R. συνέγραψε. 11 Ἀλικαρνασσοῦ Vict. Edd. εἰρη. Ἀλικαρνασσοῦ Vind. Ald. Ἀλικαρνασσοῦ R. Tum R. Vind. Ald. ἀπόδειξις. correxit Vict. 12 Ald. Vind. ἦν. R. Edd. rell. ἦ. tum ὀνόματα l. νοήματα m.

XLV. Μεγαλοπρεπὲς δὲ καὶ τὸ ἐκ περιαγωγῆς ¹ τῇ
 συνθίσει λέγειν· οἶον ὡς ὁ ², Θουκυδίδης· ὁ γὰρ Ἀχε-
 λῶος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ Δολο-
 πίας καὶ Ἀγριανῶν ³ καὶ Ἀμφιλόχων, καὶ διὰ
 5 τοῦ Ἀκαρνανικοῦ πεδίου ἄνωθεν παρὰ Στρά-
 τον ⁴ πόλιν ἐς Θάλασσαν διεξιεῖς παρ' Οἰνιά-
 δας, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζων ἄπο-
 ρον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρα-
 τεύειν. ⁵ σύμπασα γὰρ ἡ τοιαύτη μεγαλοπρέπεια ἐκ
 10 τῆς περιαγωγῆς γίγνεται, καὶ ἐκ τοῦ μόγις ἀναπαύσαι
 αὐτόν τε καὶ τὸν ἀκούοντα.

XLVI. Εἰ δ' οὕτω διαλύσας αὐτὸ εἴποι τις· ὁ γὰρ
 Ἀχελῶος ποταμὸς ῥεῖ μὲν ἐκ Πίνδου ὄρους,
 ἐκβάλλει δὲ παρ' Οἰνιάδας ἐς Θάλασσαν· πρὸ
 15 δὲ τῆς ἐκβολῆς τῶν ⁶ Οἰνιάδων πεδίων λίμνην
 ποιεῖ, ὥστ' αὐτοῖς πρὸς τὰς χειμερινὰς ἐφό-
 δους τῶν πολεμίων ἔρυμα καὶ πρόβλημα γίνε-
 σθαι τὸ ὕδωρ. εἰ δὲ τις οὕτω μεταβαλὼν ἐρμηνεύσειεν
 αὐτὸ, πολλὰς μὲν ἀναπαύλας παρέξει τῷ λόγῳ, τὸ μέγε-
 20 θος δ' ⁷ ἀφαιρήσεται.

XLVII. Καθάπερ γὰρ τὰς μακρὰς ὁδοὺς αἱ συνεχεῖς
 καταγωγαὶ μικρὰς ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἐρημίαι κὰν ταῖς μι-
 κραῖς ὁδοῖς ἔμφασιν τινα ἔχονσι μήκους, ταὐτὸ δὲ καπλὶ
 τῶν κώλων ἂν γίγνοιτο.

1 m. προαγωγῆς. 2 ὁ abest a m. 3 Thuc. II. 102.
 Ἀγριανῶν. Mox καὶ διὰ τοῦ Ἀκαρν. πεδίου om. Ald. Vind. In-
 seruit Vict., quem secutae sunt Edd. Sed Vict. Gal. Ἀκαρν-
 κοῦ, Casel. Schn. Ἀκαρνανικοῦ scribunt. 4 Ald. στρατόν.
 tum R. Vind^p Ald. διεξιεῖς. Morel. διεξιές. Cod. Morel. διεξι-
 σι. Vict. ex Thuc. restituit διεξιές. 5 Cod. Morel. Vind.
 Ald. στρατεύειν. Vict. et rell. Edd. στρατεύειν ex Thuc. 6
 τὸ m. R. Cod. Morel. πεδίων Ed. Morel. 7 Ald. τὸ δὲ μέ-
 γεθος ἀφαιρήσεται. R. δὲ om. Vict. Edd. sqq. τὸ μέγ. δ.
 ἀφ. Vind. r. b. R. Edd. rell. ἀφαιρήσεται.

XLVIII. Ποιεῖ δὲ καὶ δυσφωνία συνθέσεως ἐν πολλοῖς μέγεθος. οἷον τό·

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' ἑκτορι χαλκοκορυστῇ. ⁸

ἄλλως μὲν γὰρ ἴσως δυσήκοος ἢ τῶν γραμμάτων σύμπληξις, ὑπερβολῇ δ' ἐμφαίνουσα τὸ μέγεθος τοῦ ἥρωος. ⁵
 λειότης γὰρ καὶ τὸ εὐήκοον οὐ πάνυ ἐν μεγαλοπρεπείᾳ ⁹
 χώραν ἔχουσιν, εἰ μὴ που ἐν ὀλίγοις. καὶ ὁ Θουκυδίδης δὲ ⁵⁵¹
 πανταχοῦ σχεδὸν φεύγει τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὲς τῆς συνθέσεως,
 καὶ αἰεὶ μᾶλλον τι προσκρούοντι ὅικεν, ὥσπερ οἱ
 τὰς τραχείας ὁδοὺς πορευόμενοι· ἐπὶ ἀνὴρ λέγει, ὅτι τὸ μὲν ¹⁰
 δὴ ἔτος, ὡς ὠμολόγητο, ¹⁰ ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας
 ἀσθενείας ἐτύγγανεν ὄν. ὅρων ¹¹ μὲν γὰρ καὶ
 ἡδίων ὥδ' ἂν τις εἴπεν· ὅτι ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθε-
 νείας ὄν ἐτύγγανεν. ἀφῆρητο ¹² δ' αὐτοῦ τὴν μεγαλο-
 πρέπειαν. 15

XLIX. Ὡσπερ γὰρ ὄνομα τραχὺ μέγεθος ἐργάζεται,
 οὕτω σύνθεσις. ὀνόματα δὲ τραχέα τὸ τε κεκραγὼς ἀντὶ
 τοῦ βοῶν, καὶ τὸ ῥηγνύμενον ἀντὶ τοῦ φερόμενον. οἷς
 πᾶσιν ὁ Θουκυδίδης χρῆται, ὅμοια λαμβάνων τὰ τε ὀνό-
 ματα τῇ συνθέσει, τοῖς τε ὀνόμασι τὴν σύνθεσιν. 20

ΠΕΡΙ ΣΤΗΘΕΣΕΩΣ ΛΟΓΟΥ.

I. Τάσσειν δὲ τὰ ὀνόματα χρὴ τόνδε τὸν τρόπον.
 πρῶτα μὲν τιθέναι τὰ μὴ μάλα ¹ ἐναργῆ, δευτέρα δὲ

8 II. π., 358. mox Ald. σύμπληξις. R. Vind. Edd. rell. σύμπληξις. tum Schneid. ὑπερβολῇ ex emendatione Galei, quam probaverat etiam Capperoner. Rell. Edd. et Vind. ὑπερβολή.
 9 Vind. Ald. μεγαλοπρεπείαις. R. m. b. Edd. rell. μεγαλοπρεπεία. Mox Vict. ad marg. Ald. ὁμαλόν. R. b. r. ὁμαλές. 10
 Cod. Mor. ὁμολογεῖτο. — Thuc. II. 49. 11 ὅρων — ὄν ἐτύγγανεν Ald. Vind. om. Restituit. Vict. 12 Vict. Casel. Gal. ἀφῆρητο. Vind. Ald. Cod. Morel. ἀφῆρητο.

1 Ald. καλὰ. r. b. m. l. Vind. μάλα.

καὶ ὕστατα τὰ ἐναργέστερα.² οὕτω γὰρ καὶ τοῦ πρώτου ἀκουσόμεθα, ὡς ἐναργοῦς, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸ, ὡς ἐναργεστέρου. εἰ δὲ μὴ, δόξομεν ἐξησθενηκέναι, καὶ³ οἷον καταπεπτωκέναι, ἀπὸ ἰσχυροτέρου ἐπὶ ἀσθενέος.

5 **LI.** Παράδειγμα δὲ τὸ παρὰ τῷ Πλάτῳ λεγόμενον. ὅτι ἐπ' ἅν μὲν τις μουσικῇ παρέχῃ καταναλεῖν καὶ καταχεῖν τῆς ψυχῆς⁴ διὰ τῶν ὥτων· πολὺ γὰρ τὸ δεύτερον ἐναργέστερον τοῦ προτέρου.⁵ καὶ πάλιν προῖων φησιν· ὅταν δ' ἐπέχων⁶ μὴ ἀνίῃ, 10 ἀλλὰ κηλῇ, τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἤδη τήκει καὶ λείβει. τὸ γὰρ λείβει τοῦ τήκει ἐμφατικώτερον,⁷ καὶ ἐγγυτέρω ποιήματος. εἰ δὲ προεξήνεγκεν αὐτὸ, ἀσθενέστερον ἂν τὸ τήκει ἐπιφερόμενον ἐφάνη.

LII. Καὶ Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος αἰὲ ἐπαίξει 15 τὴν ὑπερβολὴν, καὶ⁸ ἐπανιώντι ἐπ' αὐτῆς ὅκειν, οἷον

— — — Οὐ γὰρ ἐφίκει

Ἄνδρες γε οἰοφάγω, ἀλλὰ φίλῳ ὑλῆεντι·

καὶ προσέτι ὑψηλοῦ? ὅρους καὶ ὑπερφαινομένου τῶν ἄλλων ὁρῶν. αἰὲ γὰρ καίτοι μεγάλα ὄντα τὰ πρότερον,

2 ἐναργέστερα m. b. R. ἐναργέστατα l. 3 καὶ om. Ald. Vind. Est in R. Edd. rell. 4 τῆς ψυχῆς om. Vind. Ald. Receptit Vict. ex Plat. Pol. III. p. 411. A. 5 προτέρου R. πρότερον l. 6 Ald. Vind. Cod. Morel. Cantabr. δὲ καταχεῖν μὴ ἀνίῃ. II. Steph. dicitur libro suo κατηχέων reperisse. l. μὴ καταχεῖν. Vict. ex Plat. recepit, δ' ἐπέχων μὴ ἀνίῃ. 7 Edd. Vind. ἐμφαντικ. R. ἐμφατικώτερον, quod meliorem antithesin ad sq. ἀσθενέστερον format, et quoniam nullum verbum adjunctum est, etiam Schneidero not. ad §. 183. probatur. 8 καὶ ἐπ. ἐπ' αὐτῆς ὅκειν, οἷον, a Vind. et Edd. omissa Schn. recepit ex Cod. Moreliano. R. m. addunt: καὶ ἐπανιώντι ἐπ' αὐτὸν, οἷον. Infra Demetr. de climace: ἐπαναβάνοντι ὁ λόγος ὅκειν. Locus Homeri est Od. ι, 190. 9 m. b. ὑψηλῷ ὅρει καὶ ὑπερφαινομένῳ.

ἥττονα φαίνεται, μειζόνων αὐτοῖς τῶν μετὰ ταῦτα ἐπι-
φερομένων.

LIII. Χρὴ δὲ καὶ τοὺς συνδέσμους μὴ μάλα ἀντα-
ποδιδόσθαι ἀκριβῶς. οἷον τῷ μὲν συνδέσμῳ τὸν δέ. μι-
κροπρεπὲς γάρ ἡ ἀκριβεία· ἀλλὰ καὶ ἀτακτοτέρως πως ε
χρησθῆναι, καθάπερ πού ὁ Ἀντιφῶν λέγει· ἡ γὰρ νῆσος
ἦν ἐχομένη, ¹⁰ δῆλη μὲν καὶ πόρρωθεν ἐστὶν
ὕψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ
ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ¹¹ ἐστὶ· τὰ δ' ἀργὰ πολ-
λὰ, σμικρὰς αὐτῆς οὕσης. τρισὶ ¹² γὰρ τοῖς μὲν ¹⁰
συνδέσμοις εἰς ὃ δὲ ἀνταποδίδεται.

LIV. Πολλάκις μὲν τοι τεθέντες πως ἐπεξῆς σύνδεσμοι
καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιοῦσιν· ὥς παρ' Ὀμήρῳ τῶν
Βοιωτικῶν πόλεων τὰ ὀνόματα, εὐτελῆ ¹ ὄντα καὶ μικρὰ,

10 R. Vind. Edd. ἦν ἐχομένη. Coisl. ἡ γὰρ ἦν ἔχομεν. Ad
marg. γρ. νήσεις ἀνεχομένη. Vict. MS. „b. m. ἦν ἔχομεν, [quod
probabat Henr. Stephanus] γρ. ἀνεχομένη. In margine b. libri
ἀνεχομένη, [Cod. Morelii ἀνερχομένη. γράφεται καὶ ἦν ἔχομεν].
Cum libri m. b. habeant ἦν ἔχομεν, fortasse corrigi posset, ἦν
ἔχω μὲν, atque ita verum esset, quod adjungit, tribus con-
junctionibus μὲν unam δὲ inlatam esse.“ Ad restituendum ter-
tium μὲν Muretus V. L. I. 16. legebat: ἐρχομένοις μὲν. Cap-
peroner: ἡ μὲν γὰρ νῆσος, quod mihi quidem placet: Gale ἡ
μὲν νῆσος. — „An verba haec sunt ex oratione Antiphontis,
vocata Samothracica: ap. Suidam enim ἐν τῇ Σαμοθρακικῇ νῆ-
σῳ haec leguntur: καὶ ἐστὶ παρ' Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ
λόγῳ οὕτως ἐρημνέον· καὶ γὰρ οἱ ἀρχὴν οἰκῆσαντες τὴν νῆσον ἦσαν
Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγινόμεθα, et quae sequuntur.“ Vict. MS.
Adde Harpocrat. in v. ἀποδιδόμενοι et alibi, vide Westerm.
Hist. El. Gr. p. 278. 11 Ald. αἰταῖς. R. Vind. αὐτῆς. 12
„in marg. libri b emendatum δεσὶ, cum in contextu sermonis
τρισὶ ille quoque habeat.“ Vict. MS. — Mox Ald. οἷς ὃ δέ. R. εἰς.

1 Ald. ἐντελῆ. R. Vind. εὐτελῆ.

ὄγκον τινὰ ἔχει καὶ μέγεθος διὰ τοὺς συνδέσμους, ἐφεξῆς τοσοῦτους τεθέντας· ² οἷον ἐν τῷ·

Σχοῖνον τε Σκῶλόν τε, πολύνημόν τ' Ἐτεωνόν.

LV. Τοῖς δὲ παραπληρωματικοῖς συνδέσμοις χρη-
5 στέον, οὐχ ὥς προσθήκαις κεναῖς καὶ οἷον προσφύμα-
σιν ἢ παραξύσμασιν, ὥσπερ τινὲς τῷ δὴ χρῶνται πρὸς οὐ-
δὲν, καὶ τῷ νυ καὶ τῷ ποτέ· ³ ἀλλ' ἐὰν συμβάλλωνται
τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου.

LVI. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· ⁴ ὁ μὲν δὴ μέγας
10 ἡ γεμῶν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς· καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔζον ⁵ εὐρέϊος ποταμοῖο.

ἀρκτικός γὰρ τεθεῖς ὁ σύνδεσμος καὶ ἀποσπαιθεῖς τῶν
προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλειὸν τι εὐργάσατο. αἱ γὰρ
πολλὰ ἀρχαὶ σεμνότητα ⁶ ἐργάζονται. εἰ δ' ὥδε εἶπεν,

2 Ald. τιθέντας. R. Vind. τεθέντας. Versus est II. β, 497.

3 Ald. Vind. τὸ πότερον. Vict. Gal. τῷ πότερον. Vict. MS.
„πότερον cum ἄρα significat, non sine causa appellatur con-
junctio expletiva.“ — Schneid. ex Caseliana recepit τῷ ποτέ,
„quod etiam Muretus V. L. I. 16. h. l. restitutum volebat.
Morelius edidit πρότερον [ut est in m. r. R.] ubi is, qui reli-
quas varietates a Morelio e codice annotatas ad suum quam-
que locum retulit, posuit h. l. in margine Mt. πότερον, Con-
junctionem δὴ, de qua h. l. Demetrius, restituendam etiam
Xenophonti puto initio Memorabilium, ubi recte τίσις δὴ
ποτε λόγοις olim legerat Gregorius Cor. Comment. in Her-
mogenem p. 906. in Reiskii Oratorum Graec. Vol. VIII. edi-
tus. [T. VII. p. 1192.] Ceterum similis exstat apud Aristo-
telem observatio de usu conjunctionum Problem. XIX. §. 20.
καθάπερ ἐκ τῶν λόγων ἐνίων ἐξαιρεθέντων συνδέσμων, οὐκ ἔστιν ὁ
λόγος ἑλληνικός· οἷον τό τε καὶ τό τοι. καὶ ἔνιοι δὲ οὐθὲν λυποῦ-
σι, διὰ τὸ τοῖς μὲν ἀναγκαῖον εἶναι χρῆσθαι πολλάκις, ἢ οὐκ ἔσται
λόγος ἑλληνικός, τοῖς δὲ μή.“ S. 4 Phaedr. p. 246. c. 5 Ald.
εἶζον. R. Vict. ἔζον. Vind. ἔζον. Tum Ald. Vind. εὐρέϊος. — II. ξ,
433. 6 R. σεμνότητα. b. συμκρότητα. tum Schn. εἰ δὲ ὥδ'.

ἀλλ' ὅτε ἐπὶ τὸν πόρον ἀφίκοντο τοῦ ποταμοῦ, μικρολογοῦντι ἐφίκει, καὶ ἔτι ὡς περὶ ἐνὸς πράγματος λέγοντι.

LVII. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν ⁷ παθητικοῖς πολλὰ-
κις ὁ σύνδεσμος οὗτος· ὥσπερ ἐπὶ τῆς Καλυπτοῦς πρὸς
τὸν Ὀδυσσεΐα·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Οὕτω δὲ ⁸ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλοις, συνεξαίρῃσεις καὶ τὸ πα-
θος. καθόλου γάρ, ὥσπερ ὁ Πραξιφάνης ⁹ φησὶν, ἀντὶ
μυγμῶν παρελαμβάνοντο οἱ τοιοῦτοι σύνδεσμοι καὶ στε- 10
ναγμῶν, ὥσπερ τὸ αἰ' αἰ', καὶ τὸ φεῦ, καὶ ποῖον τί ἐστιν,
ὡς αὐτός φησι, τὸ καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν, ¹⁰ ἔμ-
φασίν τινα ἔχον οἰκτροῦ ὀνόματος.

LVIII. Οἱ δὲ πρὸς οὐδὲν ἀναπληροῦντες, φησὶ, τὸν
σύνδεσμον τοίκασι τοῖς ὑποκριταῖς, ταῖς τὸ (αἰ') ¹¹ καὶ 15
τὸ (φεῦ) πρὸς οὐδὲν ἔπος λέγουσιν· οἷον εἴ τις ὥδε λέ-
γοι· ¹²

⁷ ἐκ abest a r. b. In cod. Morel. δὲ καὶ παθητικῶς. 8
Vind. Ald. δέ. R. Vict. etsq. Edd. δή. — Od. s. 203. 9 „Praxi-
phanes forte ille Theophrasti discipulus, qui initium Ἔργων
Hesiodo indignum cum aliis judicaverat, teste Tzetza ad Hesio-
dum [Proclo potius, vide Gaisf. Poët. min. T. II. p. 4.]. ἐν τῷ περὶ
ἱστοριῶν laudatur Praxiphanes a Marcellino in Vita Thucyd.
p. 5. ed. Huds. Nominatur etiam in Scholiis ad Sophoclis
Oedip. Colon. 894. Nescio an idem sit, qui memoratur in elogio
libri Callimachei in Fragmentis p. 473. Πρὸς Πραξιφάνην.“ S.
10 Od. π, 220. Ald. addit: ἔτριψεν. Cod. Morel. ἐπίτριψεν. l.
r. R. ἔτριψεν. m. l. ἔπραξεν. Vict. MS. „locum puto corru-
ptum esse: fort. ὁ Πραξιφάνης ut scholion fuerit superioris
pronominis αὐτός.“ Vict. et Edd. sqq. ἔτριψεν om. 11 Vict.
MS. „locum accurate animadvertite.“ Desunt quippe in Codd.
et Edd. interjectiones αἰ' et φεῦ, quas Schneid. ex sententia
Mureti Var. Lect. I. 16. uncis inclusas addidit. 12 Edd.
λέγει. Vind. λέγοι, quod recepi, nam Euripides in prologo

Καλυδὼν μὲν ἦδε γαῖα, Πειλοπείας χθονὸς,
φεῦ!

552 Ἐν ἀντιπόρθμοις πιδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα,
Αἶ, αἶ.

ὥς γὰρ παρέλκει τὸ αἶ αἶ καὶ τὸ φεῦ ἐνθάδε, οὕτω καὶ
ὁ πανταχοῦ μάτην ἐμβαλλόμενος σύνδεσμος. ¹³

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΛΕΞΕΩΣ.

LIX. Οἱ μὲν δὴ σύνδεσμοι τὴν σύνθεσιν μεγαλοπρε-
πῇ ποιοῦσιν, ὡς εἴρηται· τὰ δὲ σχήματα τῆς λέξεώς ἐστι
10 μὲν καὶ αὐτὰ συνθέσεώς τι εἶδος· τὸ ¹ γὰρ δὴ τὰ αὐ-
τὰ λέγειν δις, διπλοῦντα ἢ ἐπαναφέροντα ἢ ἀνθυπαλ-
λάσσοντα, διατακτομένῳ καὶ μετασυντιθέντι ² ἔοικιν.
διατακτέον δὲ τὰ πρόσφορα αὐτῶν χαρακτηρὶ ἐκάστω·
οἷον τῷ μεγαλοπρεπεῖ μὲν, περὶ οὗ πρόκειται, ταῦτα.

15 LX. Πρῶτον μὲν τὴν ἀνθυπαλλαγὴν, ὡς Ὁμηρος· ³
Οἱ δὲ δύο σκοπεῖλοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότερον, ἐναλλαγείσης ⁴ πτώσεως,
ἢ εἵπερ οὕτως ἔφη·

Τῶν δὲ δύο σκοπέλων, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν·
20 συνήθως γὰρ ἐλέγετο. πᾶν δὲ τὸ σύννηθες μικροπρεπές,
διὸ καὶ ἀθανάμαστον.

LXI. Τὸν δὲ Νιρέα, αὐτόν τε ὄντα μικρὸν καὶ τὰ
πράγματα αὐτοῦ μικρότερα, τρεῖς ναῦς καὶ ὀλίγους ἄν-
δρας,

Meleagri, ad quem hi versus pertinent, φεῦ et αἶ non posuit.
Vide Valck. Eur. Fragm. p. 137. — Ald. Vind: ἡδὲ γαῖα πειλο-
πία χθ. φεῦ ἔναντι πορθμοῖς. Correxuit Vict. 13 Ald. Vind.
ἐμβαλλόμενος, omisso σύνδεσμος. Correxuit Vict. ex R.

1 Ald. Vind. τῷ. Vict. ad marg. Ald. et Edd. sqq. τό. R.
τῶν. 2 „R. corruptus in hac voce: emendatum est illic,
ut legitur in excusis.“ Vict. MS. 3 Od. μ, 73. 4 Ald.,
ἐναλλαγίους. m. l. b. R. ἐναλλαγίσης. Vind. Edd. rell. ἐναλλα-
γίσης.

δρας, μέγαν⁵ καὶ μεγάλη ἐποίησεν καὶ πολλὰ ἀντ' ὀλίγων, τῷ σχήματι διπλῷ καὶ μικτῷ χρησάμενος ἐξ ἐπαναφορᾶς τε καὶ διαλύσεως. Νιρέως, γὰρ, φησὶ, τρεῖς νῆας ἄγεν, Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱός,⁶ Νιρέως, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ· ἢ τε γὰρ ἐπαναφορὰ τῆς λέξεως ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα. τὸν Νιρέα, καὶ ἡ διάλυσις πληθὸς τι ἐμφαίνει πραγμαμάτων, καὶ τοι δύο ἢ τριῶν ὄντων.

LXII. Καὶ σχεδὸν ἅπαξ τοῦ Νιρέως ὀνομασθέντος ἐν τῷ δράματι,⁷ μεμνήμεθα οὐδὲν ἴττον, ἢ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς, καὶ τοι κατ' ἕπος ἕκαστον⁸ κα- 10 λουμένων σχεδόν. αἰτία δ' ἡ τοῦ σχήματος δύναμις· εἰ δ' οὕτως εἶπεν· Νιρέως ὁ Ἀγλαΐας υἱὸς ἐκ Σύμης τρεῖς νῆας ἄγεν, παρασειωπηκότι ἐφκει τὸν Νιρέα· ὥσπερ γὰρ ἐν ταῖς ἐστιάσεσι⁹ τὰ ὀλίγα διαταχθέντα πως πολλὰ φαίνεται, οὕτω καὶ τοῖς λόγοις. 15

LXIII. Πολλαχοῦ μὲν τοι τὸ ἐναντίον τῇ λύσει, ἡ συνάφεια, μεγέθους αἴτιον γίνεται μᾶλλον. οἶον ὅτι¹⁰ ἐστρατεύοντο Ἕλληνες τε καὶ Κᾶρες καὶ Λυκιοὶ καὶ Πάμφυλοι καὶ Φρύγες. ἢ γὰρ τοῦ αὐτοῦ συνδέσμου θείσις ἐμφαίνει τι ἄπειρον πληθός. 20

LXIV. Τὸ δὲ τοιοῦτο,¹¹ κυρτὰ, φαληριόωντα,

5 μέγα R. — v. 2. Schneid. ἱξαναφορᾶς (sic). 6 „In loco Homérico Il. β. 671. vulgatae editiones habent Ἀγλαΐης υἱός τε quod ex libris Homericis correximus.“ S. 7 Ald. Vind. Cantabr. γράμματι. m. l. r. b. R. Edd. roll. δράματι. 8 Ald. Vind. ἐκάστων. b. Edd. rell. ἕκαστον. m. ἐκάστων. tum Ald. λελουμένων. Vind. r. R. Edd. rell. λαλουμένων. Cantabr. m. b. καλουμένων. „In loco Homeri Aristoteles III. 12. observavit vim singularem orationis solutae (τῶν ἀσυνδέτων) quae rem unicam veluti multiplicare videatur. Ineptiae sunt, quas exinde nobis Demetrius propinat.“ S. 9 Ald. ἐστιάσειν et mox πῶς. 10 Ald. Vind. ὅτι. r. b. R. ὅτι. 11 Vind. Ald. τοιοῦτον. R. Edd. rell. τοιοῦτο. — Il. v, 799.

τῇ ἔξαιρέσει τοῦ καὶ συνδέσμου μεγαλειότερον ἀπέβη μᾶλλον, ἢ εἰ ¹² εἶπεν, κυρτὰ καὶ φαληριόωντα.

LXV. Τὸ μεγαλεῖον ¹³ μὲν τοι ἐν τοῖς σχήμασι, τὸ μὴδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν πτώσεως, ὡς Θουκυδίδης· καὶ ¹⁴ πρῶτος ἀποβαίνων ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν ἐλειποψύχησέ τε, καὶ πεσόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξεραισίαν· πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότερον, ¹⁴ ἢ εἴπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς πτώσεως οὕτως ἔφη, ὅτι ἔπεσεν εἰς τὴν παρεξεραισίαν καὶ ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.

10 LXVI. Καὶ ἀναδίπλωσις δέ που ¹⁵ εἰργάσατο μέγεθος, ὡς Ἡρόδοτος δράκοντες δέ που, φησὶν, ἦσαν ἐν τῷ Καυκάσῳ μέγεθος, καὶ μέγεθος ¹⁶ καὶ πλῆθος. δις ῥηθὲν τὸ μέγεθος ὄγκον τινὰ τῇ ἐρμηνείᾳ παρέσχεον.

LXVII. Χρηῖσθαι μὲν τοι τοῖς σχήμασι μὴ πυκνοῖς· ¹⁵ ἀπειρόκαλον γὰρ καὶ παρεμφαινόν τινα τοῦ λόγου ἀνωμαλίαν. οἱ γοῦν ἀρχαῖοι πολλὰ σχήματα ἐν τοῖς λόγοις τιθέντες συνηθέστεροι τῶν ἀσχηματίστων εἰσὶ, διὰ τὸ ἐντέχνως τιθέναι.

ΠΕΡΙ ΣΤΙΓΚΡΟΤΣΕΩΣ.

20 LXVIII. Περὶ δὲ συγκρούσεως φωνηέντων ὑπέλαβον ἄλλοι ἄλλως. Ἰσοκράτης μὲν γὰρ ¹ ἐφυλάττετο συμπλήσ-

¹² ἢ om. Ald. R. Vind. Inserit Vict. ad marg. Ald. ¹³ Ald. Vind. μεγαλοῖον. R. μεγαλεῖον. Mox Ald. Vind. σχήμασιν. — Locus Thucyd. est IV, 12. ubi Wasse ἀναβαίνων in h. l. legit. ¹⁴ R. μεγαλιότερον. Sqq. Cod. Morel. ita habet: ἢ εἶπεν ἐπὶ τ. α. πτ. οὕτως, ὅτι. ¹⁵ R. ἀναδιπλώσας δ' ἔπος. ¹⁶ καὶ μέγεθος Ald. Vind. om. Receptit Vict. ex R. — Equidem hunc locum apud Herodotum me non invenire cum Victorio fateor: reliqui editores tacent: haud scio, an Demetrius locum Herodoti L. I, 203. ὁ Καυκάσος παρατίθεται, ἐὼν οὐρέων καὶ πλήθει μέγιστον καὶ μεγάλῳ ὑψηλότατον cum alio alius scriptoris confuderit.

¹ Cod. Morel. Ἰσο. δέ.

σειν αὐτὰ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ τινες ὡς ἔτυχε συνέκρουσαν καὶ παντάπασι· δεῖ δὲ οὔτε ἡχώδη ποιεῖν τὴν σύνθεσιν, ἀτεχνῶς² αὐτὰ συμπληρῶντα καὶ ὡς ἔτυχε· διασπασμῷ γὰρ τοῦ λόγου τὸ τοιοῦτον καὶ διαρρήψιμι ἔοικεν· οὔτε μὴν παντελῶς φυλάσσεσθαι τὴν συνθέ- 5 χειαν τῶν γραμμάτων· λειοτέρα μὲν γὰρ οὕτως ἔσται ἴσως ἢ σύνθεσις, ἀμουνστέρα δὲ καὶ κωφὴ ἀτεχνῶς, πολλὴν εὐφωνίαν ἀφαιρεθεῖσα, τὴν γινομένην ἐκ τῆς συγχρούσεως.

LXIX. Σκεπτέον δὲ πρῶτον μὲν, ὅτι καὶ ἡ συνθή- 10 θεια αὕτη³ συμπλήττει τὰ γράμματα ταῦτα τοῖς ὀνόμασι, καὶ τοι στοχαζομένη μάλιστα εὐφωνίας· οἷον ἐν τῷ Αἰακὸς καὶ χιών. πολλὰ δὲ καὶ διὰ μόνων τῶν φω- 553 νηέντων συντίθησιν ὀνόματα, οἷον Αἰαίη,⁴ καὶ Εὖιος· 15 οὐδέν τε δυσφωνότερα τῶν ἄλλων ἐστὶ ταῦτα, ἀλλ' ἴσως καὶ μουσικώτερα.

LXX. Τάγε μὴν ποιητικά, οἷον τὸ ἥελιος, διηρη- μένον καὶ συγχρουόμενον ἐπίτηδες, εὐφωννότερόν ἐστι τοῦ ἥλιος, καὶ τὸ ὀρέων τοῦ ὄρῳν. ἔχει⁵ γάρ τινα ἢ λύσις 20 καὶ ἡ σύγκρουσις οἷον φῶδην ἐπιγινομένην. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν συναλοιφῇ⁶ μὲν λεγόμενα δύσφωνα ἦν, διαιρε- θέντα δὲ καὶ συγχρουσθέντα εὐφωννότερα· ὡς τό· πάν- 25 τα μὲν τὰ νέα καὶ καλὰ ἐστίν. εἰ δὲ συναλείψας εἵποις, καλὰ 'στιν,⁷ δυσφωννότερον ἔσται τὸ λεγόμενον 25 καὶ εὐτελέστερον.

LXXI. Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ καὶ τοὺς θεοὺς ὑμνοῦσι διὰ

2 R. ἀτεχνῶς, quod conjicit etiam Schneid., nisi ἀτεχνῶς idem sit, quod paullo ante παντάπασι. Deinceps Vind. ὡς ἔτυχεν. Pro διαρρήψιμι Cod. Mor. διαρρήξει. 3 R. αὕτη. ad marg. αὕτη. 4 Ald. αἰαίη. R. Vind. αἰαίη. mox R. δυσφω- νότερον. 5 Ald. ἔχει. Vind. R. Vict. ἔχει. 6 r. συναλει- φῇ. tum R. r. δύσφωνα ἦν. Ald. διαιρεθέντα δέ. 7 Ald. Vind. R. καλὰ ἐστίν. Vict. γρ. καλὰ 'στιν.

τῶν ἐπὶ τὰ φωνηέντων οἱ ἱερεῖς, ἐφεξῆς ἰχνοῦντες αὐτὰ, καὶ ἀντὶ αὐλοῦ καὶ ἀντὶ κιθάρας τῶν γραμμάτων τούτων ὁ ἦχος ἀκούεται ἐπ' εὐφωνίας. ὥστε ὁ ἑξαιρῶν⁸ τὴν σύγκρουσιν οὐδὲν ἄλλο ἢ μέλος ἀτεχνῶς ἑξαιρεῖ τοῦ⁹ λόγου καὶ μοῦσαν. ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν οὐ καιρὸς μη-
κύνειν ἴσως.

LXXII. Ἐν δὲ τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαρακτῆρι σύγκρου-
σις παραλαμβάνοιτ' ἂν πρέπουσα, ἥτοι διὰ μακρῶν, ὡς
τό· λαῶν ἄνω ὠθεσκε·⁹ καὶ γὰρ ὁ στίχος μῆκος τι
10 ἔσχεν ἐκ τῆς συγκρούσεως, καὶ μεμίμηται τοῦ λίθου τὴν
ἀναφορὰν καὶ βίαν. ὡσαύτως καὶ τό· μὴ ἡπειρος εἴ-
ναι¹⁰ τὸ Θουκυδίδειον. συγκρούονται καὶ διφθόγγοι
διφθόγοις· ταύτην κατώκησαν μὲν Κερκυραῖοι·
οἰκιστὴς δὲ ἐγένετο.

15 LXXIII. Ποιεῖ μὲν οὖν καὶ τὰ αὐτὰ μακρὰ συγκρου-
όμενα μέγεθος, καὶ αἱ αὐταὶ διφθόγγοι. αἱ δ' ἐκ διαφε-
ρόντων συγκρούσεις ὁμοῦ καὶ μέγεθος ποιοῦσι καὶ ποι-

8 Ald. Vind. Vict. Casel. Gal. ἑξαιρῶν. m. l. Schn. ἑξαι-
ρῶν. tum Ald. Vict. Casel. Gal. R. Vind. ἑξαίρει. l. m. b. ἑξαι-
ρεῖται. Schn. ἑξαίρει. — „Quae ad hunc locum illustrandum
protulit Th. Gale, sola opinionum conjecturarumque levita-
te nituntur. Postea eundem hunc locum tractavit I. M. Ges-
nerus in libello, quem inscripsit: *Θεολογούμενα γραμματικὰ*
de laude Dei per VII. Vocales ad Demetrium Pha-
lereum. Goettingae 1746. Deinde pessime loco Demetrii
aliorumque a Galeo et Gesnero appositis abusus est Au-
ctor libri (*Älteste Urkunde des Menschengeschlechts.*) p. 165.
cujus argutias refellit ingeniosus et doctus auctor censurae in
Bibliothecae Philolog. T. III. p. 96. propositae, quem lecto-
res, quorum haec intelligere interest, adibunt. Vestigia quae-
dam sed obscura narrationis apparent in Hesychiano ἐπιτα-
γράμματος — Σίραριν, ubi vide Interpp.“ S. 9 Od. 2, 595.
— v. 10. Ald. μεμίχται. 10 Thuc. VI. 1. οὔσα. cfr. Jacobs ad
Ach. Tat. p. 727. — Sequens locus est ib. l. 24.

κίλιαν ἐκ τῆς¹¹ πολυηχίας, οἷον ἡώς· ἐν δὲ τῷ οἴῳ¹² οὐ μόνον διασφύροντα τὰ γράμματα ἔστιν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἥχοι, ὁ μὲν δασύς, ὁ δὲ ψιλός, ὥστε πολλὰ ἀνόμοια εἶναι.

LXXIV. Καὶ ἐν ῥῥαῖς δὲ τὰ μελίσματα ἀπὸ τοῦ⁵ ἐνὸς¹ γίνεται τοῦ αὐτοῦ μακροῦ γράμματος, οἷον ῥῥῶν ἐπιμβαλλομένων ῥῥαῖς. ὥστε ἡ τῶν ὁμοίων σύγκρουσις μικρὸν ἔσται τι ῥῥῥῆς μέρος καὶ μέλισμα· περὶ μὲν δὲ συγκρούσεως, καὶ ὡς γίνονται ἂν μεγαλοπρεπῆς συνθέσεις, λελέχθω τοσαῦτα. 10

LXXV. Ἔστι δὲ καὶ ἐν πράγμασι τὸ μεγαλοπρεπές, ἂν μεγάλη καὶ διαπρεπῆς πεζομαχία ἢ ναυμαχία, ἢ περὶ οὐρανοῦ ἢ περὶ γῆς λόγος· ὁ γὰρ τοῦ μεγάλου ἀκούων πράγματος εὐθὺς καὶ λέγοντα οἶται μεγάλως λέγειν, πλανώμενος. δεῖ γὰρ οὐ τὰ λεγόμενα σκοπεῖν· ἀλλὰ πῶς¹⁵ λέγεται· ἔστι γὰρ καὶ μεγάλα μικρῶς λέγοντα ἀπρεπῆς¹.

11 Ald. Vind. m. R. τῆς οὐ πολυηχίας. „οὐ non est in l. solo, reliqui tres habent.“ Vict. MS. Omisit Vict. et Edd. sqq. 12 b. οἴῳ ὅντος οὐ μόνον.

1 b. κατὰ ἐνός. R. r. ἐπὶ ἐνός, γρ. πρὸς ἐνός. Ald. Vind. ἀπὸ ἐνός. Vict. Edd. sqq. ἀπὸ τοῦ ἐνός. tum Ald. Vind. μακροῦ γράμματα. R. Vict. Edd. sqq. γράμματος. 2 „Olim conjiciebam h. l. legendum: πράγματα μεγάλα — ἀπρεπῆ ποιῖν. Contra Cel. Fischerum nihil offendeat in vulgata scriptura; cujus rationem praeclaram profecto et miram, audi: Nam, inquit, ut ἀπρεπῆς cohaeret cum τῷ πράγματι, ita per τὸ πρᾶγμα intelligitur res, quam quis oratione persequitur, sed verbum μεγάλα pertinet ad ea, quae in re illa insunt. Nescio vero, quid viro humanissimo in mentem venerit, ut haec talia moneret, quae vel puer facile viderit. Docendum erat, quo sit referendum ἀπρεπῆς? Scilicet ad πράγματι. Verum insto, quid illud est, quod rei non convenit. Scilicet τὸ λεγόμενον, quod omnino seriei orationis innuitendum puto.“ S.

ποιεῖν τῷ πράγματι. διὸ καὶ δεινούς τινάς φασιν, ὥσπερ καὶ Θεόπομπον, δεινὰ οὐ δεινῶς λέγοντα.

LXXVI. Νικίας³ δ' ὁ ζωγράφος καὶ τοῦτο εὐθύς ἔλεγεν εἶναι τῆς γραφικῆς τέχνης οὐ μικρὸν μέρος τὸ
 5 λαβόντα⁴ ὕλην εὐμεγέθη γράφειν, καὶ μὴ κατακερματίζ-
 ειν τὴν τέχνην εἰς μικρὰ, οἷον ὀρνίθια ἢ ἄνθη, ἀλλ'
 ἵππομαχίας καὶ ναυμαχίας· ἐνθα πολλὰ μὲν σχήματα
 δεῖξειν ἂν τις ἵππων,⁵ τῶν μὲν θεόντων, τῶν δὲ ἀν-
 θισταμένων ὀρθῶν, ἄλλων δὲ ὀκλαζόντων· πολλοὺς δ'
 10 ἀκοντίζοντας, πολλοὺς δὲ καταπίπτοντας τῶν ἱππέων·
 ᾧτο γὰρ καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν μέρος εἶναι τῆς ζω-
 γραφικῆς τέχνης, ὥσπερ τοὺς μύθους τῶν ποιητῶν. οὐ-
 δὲν οὖν θαυμαστὸν, εἰ καὶ ἐν⁶ τοῖς λόγοις καὶ ἐκ πρά-
 γμάτων μεγάλων μεγαλοπρέπεια γένηται.

15 LXXVII. Τὴν δὲ λέξιν ἐν τῷ χαρακτῆρι τούτῳ πε-
 ριττὴν εἶναι δεῖ καὶ ἐξηλλαγμένην καὶ ἀσυνήθη μᾶλλον·
 οὕτω γὰρ ἔξει τὸν ὄγκον. ἡ δὲ κυρία καὶ συνήθης σαφὴς
 μὲν αἰεὶ, τῇ δὲ καὶ εὐκαταφρόνητος.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΗΣ.

20 LXXVIII. Πρῶτα μὲν οὖν μεταφοραῖς χρηστέον·

3 Ald. Νεικίας. — v. 4. Ald. Vind. Cantabr. ζωγραφικῆς. l. b. R. Vict. γραφικῆς. — De Nicia pictore vide Prolegomena. 4 b τῷ λα-
 βόντι: 5 Ald. εἰπών. R. Vind. ἵππων. 6 ἐν Ald. Vind. om. Rece-
 pit Vict. ex R. — „Pro vulgato πραγμάτων μεγάλη ex Codice
 Morelijii μεγάλων scripsimus. Denique γένηται in γίγνεται
 mutandum videtur, nisi forte Demetrii haec aetas eam dictio-
 nis barbariem amaverit. — Sententiam Niciae ad simplicitatem
 i. e. unitatem argumenti, unde genus orationis sublime exi-
 stat, male referre videtur Gerard on Taste p. 15. — De
 Nicia pictore vide Plinium T. II. p. 704. Plutarch. T. II.
 p. 786. et p. 1093. Duos fuisse Nicias pictores, aetate diver-
 sos, et operum argumentis, cum ex ipso Plinii loco, tum ex
 comparatione ejus cum hoc nostro sit mihi probabile.“ S.

αὐται γὰρ μάλιστα καὶ ἡδονὴν ¹ συμβάλλονται τοῖς λόγοις καὶ μέγεθος. μὴ μὲν τοι πυκναῖς, ἐπεὶ τοι διθύραμβον ἀντὶ λόγου γράφομεν· ² μήτε μὴν πόρρωθεν μετενηνεγμέναις, ³ ἀλλ' αὐτόθεν, καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου. οἷον ἔοικεν ἀλλήλοις στρατηγός, κυβερνήτης, ἡνίοχος· πάντες 5 γὰρ οὗτοι ἄρχοντές εἰσιν. ἀσφαλῶς οὖν ἐρεῖ καὶ ὁ τὸν στρατηγὸν κυβερνήτην λέγων τῆς πόλεως, καὶ ἀνάπαλιν 554 ὁ τὸν κυβερνήτην ἄρχοντα τῆς νηός. ⁴

LXXIX. Οὐ πᾶσαι ⁵ μὲν τοι ἀνταποδίδονται, ὥσπερ αἱ προειρημέναι· ἐπεὶ τὴν ὑπώρειαν μὲν τῆς Ἰδης πό- 10 δα ⁶ ἔξην εἰπεῖν τὸν ποιητὴν, τὸν δὲ τοῦ ἀνθρώπου πύδα οὐκέτι ὑπώρειαν εἰπεῖν.

LXXX. Ἐπὰν μὲν τοι κινδυνώδης ἡ μεταφορὰ δοκῇ, μεταλαμβάνεσθω εἰς εἰκασίαν. οὕτω γὰρ ἀσφαλεστέρα γένοιτ' ⁷ ἂν. εἰκασία δ' ἔστι μεταφορὰ πλεονάζουσα, 15 οἷον εἴ τις τῷ ⁸ τότε τῷ Πύθωνι τῷ ῥήτορι ῥέοντι καθ' ὑμῶν προσθεῖς εἴποι, ὥσπερ ῥέοντι καθ' ὑμῶν. οὕτω μὲν γὰρ εἰκασία γέγονε, καὶ ἀσφαλέστερος ὁ λόγος, ἐκείνως δὲ μεταφορὰ καὶ κινδυνωδεστέρος. διὸ καὶ Πλά-

1 Cod. Morel. πρὸς ἡδονήν. R. καὶ ἡδονήν, ad marg. πρὸς.
2 „γράφωμεν pro vulgato γράφομεν rescripsimus, flagitante et lege grammatica, et usu Demetrii. Sic §. 89. ἐπεὶ τοι ἀντ' εἰκασίας παραβολὴ ἔσται. Pro ἔοικεν ἀλλήλοις malebat Gale εἰκασίαν.“ S. 3 R. μετενηνεγμένας. ad marg. — ναις. 4 Vind. νητός. 5 Ald. πᾶσα. R. Vind. πᾶσαι. 6 Il. β, 824. 7 Vind. et Vict. ad marg. Ald. γίγναι. 8 „Articulum τῷ ex emendatione Galei addidimus. Ad exemplum Demosthenis [pro cor. p. 272.] Horatius Satyr. I. 7.

Tum Praenestinus salso multumque fluenti

Expressa arbusto regerit convicia.

Quam vero noster εἰκασίαν, Aristoteles Rhetoric. III. 4. εἰκόνα dicit. Cum Aristotele faciunt Quintilianus V. 11. Aristides T. II. p. 444. et Neocles in Scholiis ad Hermodemem p. 362.“ S.

των ἐπισφαλές τι δοκεῖ ποιεῖν, μεταφοραῖς μᾶλλον χρώ-
μενος ἢ εἰκασίαις· ὁ μὲν τοι Ξενοφῶν εἰκασίαις μᾶλλον.

/LXXXI. Ἀρίστη δὲ δοκεῖ μεταφορὰ τῷ Ἀριστοτέ-
λει⁹ ἢ κατ' ἐνέργειαν καλουμένη, ὅταν τὰ ἄψυχα ἐνεργ-
ῶντα εἰσάγῃται καθάπερ ἔμψυχα, ὥς τὸ ἐπὶ τοῦ βέ-
λους·

Ὁξυβελὴς καθ' ὅμιλον ἐπιπτόσθαι μεταβῶν·¹⁰

καὶ τὸ

Κυρὰ φαληριόωντα.¹¹

10 πάντα γὰρ ταῦτα, τὸ φαληριόωντα καὶ τὸ μενεαί-
νων, ζωτικαῖς ἐνεργείαις ἔοικεν.

LXXXII. Ἐνια μὲν τοι σαφέστερον ἐν ταῖς μετα-
φοραῖς λέγεται καὶ κυριώτερον, ἥπερ¹ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυ-
ρίοις, ὥς τὸ ἔφριξεν δὲ μάχη. οὐ γὰρ ἂν τις αὐτὸ
15 μεταλαβὼν² διὰ κυρίων οὐτ' ἀληθέστερον εἴποι οὔτε
σαφέστερον. τὸν γὰρ ἐκ τῶν δοράτων κλόνον³ γινόμε-
νον τούτοις ἡρέμα ἤχον συνεχῶς φοίσσοιεν μάχην προσ-
ηγόρευσεν. καὶ ἅμα ἐπιληπταὶ⁴ πῶς τῆς κατ' ἐνέργειαν
μεταφορᾶς τῆς προειρημένης, τὴν μάχην φοίσσειν εἰπὼν
20 ὥσπερ ζῶν.

LXXXIII. Δεῖ μὲν τοι μὴ λανθάνειν, ὅτι ἔνιαι με-
ταφοραὶ μικροπρέπειαν ποιοῦσι⁵ μᾶλλον ἢ μέγεθος,

9 „Locus Aristotelis, quem respicit Demetrius, est Rhetoric. III. 11.“ S. 10 Il. δ, 126. 11 Il. ν, 799.

1 R. εἴπερ. Locus Homeri est Il. ν, 339. 2 Ald. Vind. Cantabr. μεταβαλὼν. b. μεταβάλλον. „Infra tamen, (§. 84.), εἰ δὲ τις μεταβαλὼν εἴποι. forte μεταλαβὼν, ut supra μεταλαμβάνων εἰς εἰκασίαν.“ Vict. MS. μεταβαλὼν Vict. et Edd. sqq. idque propter additum κίλων retinendum censet Fischer. probante Schneidero. 3 „Sic cum H. Stephano et Galeo scripsimus. Vulgo κλόνον. Verum etiam τούτοις post γινόμενον delendum esse videtur.“ S. 4 b. r. ἐπιληπταί. b Ald. ποιοῦσιν. Vind. ποιοῦσι. R. μικροπρέπειαν.

καὶ τοὶ τῆς μεταφορᾶς πρὸς ὄγκον λαμβανομένης, ὡς τό·

Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγεν ⁶ μέγας οὐρανός·

οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἤχοῦντα οὐκ ἐχρῆν προσεικάσαι ἤχου-
ση σάλπιγγι· πλήν εἰ μὴ τις ἅμα ⁷ ἀπολογοῖτο ὑπὲρ
τοῦ Ὁμήρου, λέγων, ὡσαύτως ⁸ ἤχησε μέγας οὐρανός, ὡς ⁹
ἂν ἤχησεν σαλπίζων ὅλος οὐρανός.

LXXXIV. Ἐτέραν οὖν ἐπινοήσωμεν μεταφορὰν μι-
κρότερος αἵτιαν γινομένην μᾶλλον, ἢ μεγέθους· δεῖ γὰρ
ἐκ τῶν μειζόνων μεταφέρειν εἰς τὰ μικρά, οὐ τὸ ἐναντίον·
οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν· ἐπεὶ δὲ πορευομένων ⁹ ¹⁰
ἐξεκύμηνέ τι τῆς φάλαγγος. τὴν γὰρ τῆς τάξεως
παρεκτροπὴν ἐκκυμαινούσῃ θαλάσῃ εἵκασε, καὶ προσω-
νόμασεν. εἰ δὲ τις μεταβαλὼν εἴποι ἐκφαλαγγίσασαν τὴν
θάλασσαν, τάχα μὲν οὐδὲ οἰκείως μετοίσει, πάντῃ δὲ
πάντως μικροπρεπῶς. 15

LXXXV. Ἐνιοὶ δὲ καὶ ἀσφαλίζονται τὰς μεταφο-
ρὰς ἐπιθέτοις ἐπιφερομένοις, ὅταν αὐτοῖς κινδυνώδεις
δοκῶσιν, ὡς ὁ Θέογνις παρατίθεται τὸ τόξον ¹ (λέγων)

⁶ Ald. δ' ἐσάλπιγε. Vind. δὲ σάλπιγεν. „Locum Ho-
meri Iliad. φ. 388. tractat etiam Longinus IX. 6. ejusque
contra Demetrium defensionem in se suscepit Gallus, Har-
d'ou in Monumentis Academ. Elegant. litter. T. III. p. 102.
sqq.“ S. ⁷ Ald. Vind. ἅρα ἀπολογοῖτο. r. b. R. Vict. Edd. sqq.
ἅμα ἀπολογοῖτο. ⁸ Cod. Morel. οὕτως. Tum Edd. ἤχησεν.
Vind. ἤχησε. ⁹ „In loco Xenophontis Anab. I. p. 265.
ed. Paris. editur: ὡς δὲ πορευομένων ἐξεκύμηνέ τι φάλαγγος.
Aldina et Codex Morelii h. l. πορευομένων habent.“ S. — R ad
marg. πορευομένων.

¹ „Ita h. l. supplebat Capperoner. Vulgo παρατίθε-
ται τὸν τόξον φόρμιγγα [Ald. R. τὸν τοξοφόρμιγγα. R. γρ. τὸ
τόξον.] ἄχορδον, ἐπὶ τοῦ τῷ τόξῳ βάλλοντος. Pro τὸν reponen-
dum esse τὸ monuit quidem Cel. Fischerus, sed omnem
loci sensum non explicuit. Victorius in versione latina

φόρμιγγα ἄχορδον ἐπὶ τοῦ τῷ τόξῳ βάλλοντος· ἡ μὲν γὰρ φόρμιγξ ² κινδυνῶδες ἐπὶ τοῦ τόξου, τῷ δὲ ἄχορδῳ ἡσφάλισται.

LXXXVI. Πάντων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἡ συνήθεια ⁵ καὶ μάλιστα μεταφορῶν διδάσκαλος. μικροῦ γὰρ σχεδὸν πάντα μεταφέρουσα λανθάνει, διὰ τὸ ἀσφαλῶς μεταφέρειν, λευκὴν ³ τε φωνὴν λέγουσα καὶ ὅξυν ἄνθρωπον καὶ τραχὺ ἦθος καὶ μακρόν ⁴ ῥήτορα καὶ τᾶλλα, ὅσα οὕτω μεταφέρεται μουσικῶς, ὥστε ὅμοια δοκεῖν ταῖς κυρίοις.

10 LXXXVII. Τοῦτον ἐγὼ κανόνα τίθεμαι τῆς ἐν λόγοις μεταφορᾶς, τὴν τῆς συνήθειας τέχνην εἴτε φύσιν. οὕτω γοῦν ἔνια μετήνεγκεν ἡ συνήθεια καλῶς, ὥστε οὐδὲ κυρίων ἔτι ⁵ ἐδεήθημεν, ἀλλὰ μεμένηκεν ἡ μεταφορὰ

posuit: ut Theognis τόξον vocat φόρμιγγα ἄχορδον. Sed παρὰ τίθεται non est vocat; verum cum exemplis et locis veterum allatis aliquis rem propositam explanat, et confirmat, dicitur παρὰ τίθεται· cf. Hemsterhus. ad Aristoph. Plutum. p. 244. Toup. in Emend. in Suidam III. p. 200. Abresch. Observ. ad N. T. p. 614. Hoc igitur loco παρὰ τίθεται ὁ Θεόγνης non potest esse; Theognis affert exemplum; est enim, ni fallor, locus ipse Theognidis, poëtae dithyrambici, quem etiam Aristoteles Rhetoric. III. 11. tacito tamen auctoris nomine, apposuit. Restat igitur, ut παρὰ τίθεται passivo sensu accipiamus: affertur (ab Aristotele) exemplum Theognidis qui arcum φόρμιγγα ἄχορδον dixit. Forte ejusdem est poëtae, quod apud Aristotelem cum eo junctum legitur, ubi ἀσπίς audacissima metaphora φαίλη Ἄρεος appellatur.“ S. 2 Ald. Vind. φόρμιξ et mox ἡσφάλισθαι. R. ἡσφάλισται. 3 „Apud Quintilianum II. 3. 15. candida vox opponitur fuscae.“ S. 4 Ald. Vind. μακρόν. R. Edd. rell. μακρόν. „μακρόν puto legi debere, ut est in ant. l. i. e. prolixum.“ Vict. MS. 5 ἔτι Ald. Vind. om. Recepit. Vict. ex R.

κατέχουσα τὸν τοῦ κυρίου τόπον, ὡς ὁ τῆς ἀμπέλου
ὀφθαλμός καὶ εἴτι ἕτερον τοιοῦτον.

LXXXVIII. Σφόνδύλῃς μὲν τοι καὶ κλείς τὰ ἐπὶ
τοῦ⁶ σώματος, καὶ κτίνες¹, οὐ κατὰ μεταφορὰν ὠνόμα-
σται, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα, διὰ τὸ εἰκέναι τὸ μὲν κτε-
νὶ μέρος, τὸ δὲ κλειδί, τὸ δὲ σφονδύλῳ.

LXXXIX. Ἐπὶ μὲν τοι εἰκασίαν ποιῶμεν τὴν με-
ταφορὰν,⁷ ὡς προλέλεκται, στοχαστίον τοῦ συντόμου,
καὶ τοῦ μηδὲν πλέον τοῦ ὥσπερ προστιθέναι.⁸ ἐπεὶ τοι
ἀντ' εἰκασίας παραβολὴ ἔσται ποιητικὴ, οἷον τὸ τοῦ Ξε-
νοφῶντος.⁹ ὥσπερ δὲ κύων γενναῖος ἀπρονοήτως

6 τοῦ om. Vict. Casel. Gal. Est in Ald. Vind. Schneid. —
Mox Vind. Ald. ὠνόμασθαι. v. 6. μέρος Schn. om. 7 Cod. Morel.
τῆς μεταφορᾶς. 8 Ald. Vind. R. προστιθέναι. R. ad marg. προστι-
θέναι, et ita Vict. Edd. sqq. — Tum Ald. Vict. Casel. Gal.
ἐπὶ τι. Vind. R. Fischer. Capperonner. et Schneid. ἐπὶ τοι.
9 „Locus Xenophontis Cyropaed. I. 4. 21. editur: φέρεται
πρὸς κῆπον. Demetrii lectionem probare non dubito, cum
ipse Xenophon de Venatione c. III. §. 10. dixerit: ἀπρονοή-
τως ἐπὶ τοῦτο φέρεται. Obiter hic quaedam in eo capite con-
tra nuperam editionem vindicabimus. Igitur §. 6. verba: εἰσὶ
δὲ αἱ κύκλοις πολλοῖς χρώμενοι καὶ πλάνοις, ὑπολαμβάνουσαι ἐν
τοῦ πρόσθεν τὰ ἔχνη, παραλείπουσαι τὸν λαγῶν suspecta habebat
vitii vir summus, Congr. Gesnerus de Quadrupedibus v.
Canis, qui putabat ea ita esse emendanda, ut legamus: ὑπο-
λαμβάνουσαι aut καταλαμβάνουσαι, aut denique ex Polluce: ὑπο-
λαμβάνουσαι οὐ καίρια τὰ ἔχνη. Sed a vero aberravit longis-
sime cum nupero Editore, cum vocem ὑπολαμβάνουσαι inter-
pretarentur existimantes, quemadmodum etiam §. 10. ubi
est: μεταθίουσι γὰρ αἱ μὲν ἀσαφῶς, αἱ δὲ πολὺ ὑπολύνουσαι,
δοξάζουσαι δ' ἔτιραι. Manifestum enim utroque loco ὑπολαμ-
βάνειν esse προλαμβάνειν. Ita §. 8. αἱ δὲ ὑποθίουσι. recte Ges-
nerus l. c. interpretatur προθίουσι. male nuperus Editor.

ἐπὶ κάπρον φέρεται· καὶ ὥσπερ ἵππος λυθείς
 555 διὰ πεδίου γαυριῶν καὶ ἀπολακτίζων· ταῦτα γὰρ
 οὐκ εἰκασίαις ἐτι ἔοικεν, ἀλλὰ παραβολαῖς ποιητικαῖς.

XC. Τὰς δὲ παραβολὰς ταύτας οὔτε ῥηδῖως ἐν τοῖς
 πεζοῖς λόγοις τιθέναι δεῖ, οὔτε ἄνευ κλειστής φυλακῆς.
 καὶ περὶ μεταφορᾶς μὲν ὡς τύπῳ εἴρηται. 10

Similiter in loco Xenophontis a Demetrio laudato §. 93.
 ἐπιλαύνοντες πρόσω idem fere est, quod προελαύνοντες. —
 Deinde §. 10. sequitur de canibus: φθονερῶς δ' ἄλλαι ἔκκυνοῦσε
 παρὰ τὸ ἔχρος, διὰ τίλους συμπαραφερόμεναι. quam lectionem
 pessime nuperus Editor ex Aldina et Castal. editionibus mu-
 tavit in ἔκκυνοῖσι, et locum interpretatus est ita, ut ἔκκυνοῖσι
 παρὰ τὸ ἔχρος idem significaret quod μεταθίεουσι. Verum in
 Indice Graecitatis ἐκ. π. τὸ ἔχρος explicatur: a vestigiis
 avertere, quo nihil falsius esse potest. Vellem omnino
 Vir humanissimus in consilium adhibuisset Conr. Gesneri
 praeclarum de Quadrupedibus opus, qui bene multa Xeno-
 phontis loca cum meliori interpretatione explanavit, tum vero
 conjecturis egregiis restituit. Is igitur docuit lectionem ἐκ-
 κυνοῖσι veram esse, atque ex eo Xenophontis loco derivata
 esse verba ap. Pollucem. V. 11. ubi ἔκκυνοι, ἔκκυνώσαι, ἐκ-
 κυνεῖν de canibus posita conjunguntur. Prius ἔκκυνοι exstat in
 Xenophonte cap. VII. 10. unde etiam interpretatio verbi ἐκ-
 κυνεῖν erat cum Gesnero petenda. Quod si vero Cel. Zeu-
 nius glossas Hesychianas et Onomasticon Pollucis diligentius
 cum Xenophonte comparasset, a pluribus erroribus cavere
 sibi poterat. Unica exstat in Hesychio glossa, quam in Xe-
 nophonte agnoscere non potui; σωμαίνουσιν οἱ κύνεις παρὰ
 Ζηνοφῶντι. 10 Edd. Vind. ὡς τύπῳ εἰπεῖν. Unde Schneid.
 „Miror in hoc loco silentium omnium, quos legi, interpre-
 tum. Manifestum enim haec esse corrupta et manca. Puto
 igitur legendum: μὲν, ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν, τοσαῦτα. Similiter
 infra de evidentia: καὶ περὶ ἐναργείας μὲν, ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν,
 τοσαῦτα, ubi Aldina particulam ὡς omittit.“ Vict. MS. „me-
 liores libri εἴρηται.“

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

XCΙ. Ληπτέον δὲ καὶ σύνθετα ὀνόματα, οὐ τὰ δι-
θυραμβικῶς συγκείμενα, οἷον θεοτεράτους¹ πλάνας,
οὐδὲ ἄστρον δορύπυρον στρατόν, ἀλλ' εἰκότεα
τοῖς ὑπὸ τῆς ἀληθείας συγκειμένοις· καθόλου γὰρ ταύ-⁵
την κανόνα ποιοῦμαι πάσης ὀνομασίας, νομοθέτας λέ-
γουσαν καὶ ἀρχιτέκτονας, καὶ τοιάδε πολλὰ ἕτερα ἀσφα-
λῶς συντιθεῖσαν.

XCII. Ἐξεῖ μὲν τοι τὸ σύνθετον ὄνομα ὁμοῦ καὶ
ποικιλίαν τινὰ ἐκ τῆς συνθέσεως καὶ μέγεθος, καὶ ἅμα¹⁰
καὶ συντομίαν τινά. ὄνομα γὰρ τεθήσεται ἀντὶ ὅλου τοῦ
λόγου· οἷον ἂν τὴν τοῦ σίτου κομιδὴν σιτοπομπίαν λέ-
γῃς· πολὺ γὰρ οὕτως μείζον. τάχα δ' ἂν καὶ λυθέντος
εἰς λόγον, ἕτερον τρόπον μείζον γένοιτο,² οἷον σίτου
πομπή ἀντὶ σιτοπομπίας.

XCIII. Λόγος δ' ἀντὶ ὀνόματος τίθεται,³ οἷον ὡς
ὁ Ξενοφῶν φησιν ὅτι οὐκ ἦν λαβεῖν ὄνον ἄγριον, εἰ μὴ
οἱ ἱππεῖς διαστάντες θηρῶεν διαδεχόμενοι· ὄνομα δ' ἀν-
τὶ λόγου, οἷον ὅτι οἱ μὲν ὀπισθεν ἐδίωκον, οἱ δ' ἀπὴν-
των ὑπελαύνοντες πρόσω, ὥστε τὸν ὄναγρον⁴ ἐν μέσῳ¹⁵
ἀπολαμβάνεσθαι. φυλάττεσθαι μὲν τοι διπλᾶ τιθέναι

¹ Ald. Cantabr. θεοπεράτους. Vind. θεοπερέτας. m. l. r.
R. Vict. Edd. sqq. θεοτεράτους. tum Ald. ἄστρον. Vind. R.
ἄστρον. Cantabr. ἀστροδορύπυρον. Cod. Mor. δορύπυρον. ²
Edd. Vind. γένοιτο. Schneid. scripsit γίνοιτο. ³ Edd. Vind.
ὄνομα δ' ἀντὶ λόγου — διαδεχόμενοι· ὀνόματι, οἷον κ. τ. λ.
Ultima haec mutila esse vidit Gale, qui legebat: λόγος δὲ
ἀντὶ ὀνόματος, et conferre jubebat Aristotelis Rhetor. III. 7.
Refinxi totum locum ex emendatione Capperonerii, probata
a Schneidero. — Tum Ald. Vind. τίθεται. m. r. l. b. R. Vict.
Edd. rell. τίθεται. Locus Xenoph. est Anab. I, 5. 2. ⁴
τὸν ὄνον b. r. R. ὄναγρον m. l. v.

τὰ διπλᾶ ὀνόματα· τοῦτο γὰρ ἔξεισι ⁵ λόγον πεζοῦ τὸ εἶδος.

XCIV. Τὰ δὲ πεποιημένα ὀνόματα ὀρίζονται μὲν τὰ κατὰ μίμησιν ἐκφερόμενα πάθους ἢ πράγματος, οἷον ὡς
⁵ τὸ σίξε καὶ τὸ λάπτουντες·

XCV. Ποιεῖ δὲ μάλιστα μεγαλοπρέπειαν διὰ τὸ οἷον ψόφοις τοικέναι, καὶ μάλιστα τῷ ξένῳ. ⁶ οὐ γὰρ ὄντα ὀνόματα λέγει, ἀλλὰ τότε γινόμενα. καὶ ἅμα σοφὸν τι φαίνεται ὀνόματος καινοῦ ⁷ γένεσις, οἷον συνηθείας·
¹⁰ ἔοικε γοῦν ὀνοματουργῶν τοῖς πρώτοις θεμένοις τὰ ὀνόματα.

XCVI. Στοχαστέον πρῶτον μὲν τοῦ σαφοῦς ἐν τῷ ποιουμένῳ ὀνόματι καὶ συνηθους, ἔπειτα τῆς ὁμοιότητος πρὸς τὰ κείμενα ὀνόματα, ὡς μὴ φρυγίσειν ἢ σκυθίσειν
¹⁵ τις δόξη ⁸ μεταξύ Ἑλληνικῶν ὀνομάτων.

XCVII. Ποιητέον μὲν τοι ἦτοι τὰ μὴ ὀνομασμένα, ⁹ οἷον ὁ τὰ τύμπανα καὶ τὰ ἄλλα τῶν μαλθακῶν ὄργανα κιναιδείας εἰπὼν καὶ Ἀριστοτέλης ¹⁰ τὸν ἐλεφαντιστὴν· ἢ παρὰ τὰ κείμενα παρονομάζοντα αὐτόν, οἷον ὡς τὸν ¹¹

⁵ Ald. Vind. ἔξει. R. ἔξει, unde Vict. coniecit ἔξεισι, idque in editionem recepit.

⁶ Ald. Vind. Cantabr. τῶν ξένων. r. m. b. R. τῷ ξένῳ, quod recepit Vict. — Cod. Mor. τὸ ξένον. H. Stephanus in libris suis dicitur reperisse τὸν ξένον. Reliquam sectionis hujus dictionem scabram et hiulcam ex melioribus libris emendatum iri frustra speravit Schneiderus.

— v. 8. Ald. Vind. τότε γε γινόμεν. ⁷ Ald. Vind. καὶ νοῦ. R. καινοῦ.

⁸ Ald. Vict. Casel. Gal. Vind. δόξει. Correxīt Gal. in notis, sequente Schneid. Tum Edd. Vind. ἑλληνικοῖς ὀνόμασι [Vind. ὀνόμασιν]. Schneid. ex cod. Morel. ἑλληνικῶν ὀνομάτων.

⁹ Ald. ὀνομασμένα. Vind. R. ὀνομασμένα. mox R. Vind. μαρθακῶν.

¹⁰ Hist. Animal. II. 4. ¹¹ Edd. Vind. r. b. n. R. τό. Schneid. scripsit τὸν, quod Vict. MS. habet ad marg. — Vide Strabo XVII. p. 606. Sieb.

σκαφίτην τις ἔφη τὸν τὴν ¹¹ σκάην ἐρέσσοντα, καὶ Ἀριστοτέλης τὸν αὐτίτην, οἷον μόνον αὐτὸν ὄντα.

XCVIII. Ξενοφῶν δὲ ἠλέλιξε ¹ φησιν ὁ στρατηγὸς ² τὴν τοῦ ἑλεεύ ἀναβόησιν, ἣν ἀνεβόα ὁ ³ στρατηγὸς συνεχῶς, παραποιήσας ὀνόματι. ⁴ ἐπισφαλὲς μὲν τοι τοῦτο· γον, ὡς ἔφην, καὶ αὐτοῖς τοῖς ποιηταῖς. καὶ τὸ διπλοῦν μὲν τοι ὄνομα εἶδος ἂν εἴη πεποιημένου ὀνόματος. πᾶν γὰρ τὸ συντιθέμενον ἐκ τινῶν γέγονεν δηλονότι. ⁵

XCIX. Μεγαλεῖον ⁶ δὲ τί ἐστι καὶ ἡ ἀλληγορία, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἀπειλαῖς, οἷον ὡς ὁ Διονύσιος, ⁷ ὅτι ¹⁰ οἱ τέττιγες αὐτοῖς ἄσσονται χαμῶθεν.

C. Εἰ δ' οὕτως ἀπλῶς εἶπεν, ὅτι τεμεῖ ⁸ τὴν Λοκρίδα χώραν, καὶ ὀργιλώτερος ἂν ἐγάνη καὶ εὐτελέστερος. νῦν δὲ ὥσπερ συγκαλύμματα τοῦ λόγου τῇ ἀλληγορίᾳ κέχρηται. πᾶν γὰρ τὸ ὑπονοούμενον φοβερώτερον, καὶ ἄλ- ¹⁵ λος εἰκάζει ἄλλο τι· ὃ δὲ σαφὲς καὶ φοβερόν, καταφρονεῖσθαι εἰζὸς, ὥσπερ τοὺς ἀποδεδυμένους. ⁹

CI. Διὸ καὶ τὰ μυστήρια ἐν ἀλληγορίαις λέγεται ¹⁰ πρὸς ἑκπληξιν καὶ φρίκην, ὥσπερ ἐν σκότῳ ¹¹ καὶ νυκτί. ἔοικε δὲ καὶ ἡ ἀλληγορία τῷ σκότῳ καὶ τῇ νυκτί.

20

¹¹ τὴν Schneid. tacite om. ¹ Ald. Vind. ἠλάξε. b. ἠλεξε. γρ. ἠλάλαξε. Vict. et Edd. εἰλεξε. — „Locum Xenophontis ignoro. Vtitur tamen eodem verbo Anab. I. οἷόν περ τῷ Ἐρναλίῳ ἠλελίζουσι. Pro eo legimus ἀλαλάξαντες H. G. IV. 3. 10.“ S. ² Vict. ad marg. Ald. γρ. στρατός. ³ ὁ om. Gal. Schneid. ⁴ m. b. ὀνόματα. Vict. conjicit: ὀνομά τι. Mox Ald. Vind. R. καὶ ὡς ἔφην. Vict. MS. καὶ vacare conjicit, unde in Ed. omisit. ⁵ R. δηλον ὅτι. ⁶ Ald. μεγαλοῖον. R. Vind. μεγαλεῖον. mox Ald. ἔστιν. ⁷ Primus hujus dicti auctor Stesichorus. Aristot. Rhet. III. 11. Gregor. Corinth. ad Hermog. T. VII. p. 1155. — Ald. Vind. Par. R. ἀρῶνται χαμῶθεν. ⁸ Ald. Vict. Casel. Gal. τέμνη. r. R. τίμει. b. τέμη. n. Vind. τέμνει. Schneid. cum ed. Glasg. τεμεῖ. ⁹ Schneidero intelligendum aliquid videtur, veluti στρατιώτας. ¹⁰ cfr. Lobeck. Aglaoph. I. p. 133. ¹¹

CH. Φυλάττεσθαι μὲν τοι καὶ ταύτης τὸ συνεχές, ὡς μὴ αἰνίγμα ὁ λόγος ἡμῖν γίνηται, ¹ οἷον τὸ ἐπὶ τῆς σικύας ² τῆς ἱατρικῆς·

Ἄνδρ' εἶδον περὶ χαλκὸν ⁶ ἐπ' ἀνίρι κολλήσαντα.

5 καὶ οἱ Λάκωνες πολλὰ ἐν ἀλληγορίαις ἔλεγον ἐκφοβοῦν-
τες, οἷον τὸ Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ, πρὸς Φίλιπ-
πον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα οὐκ ὀλίγα.

CH. Ἡ συντομία δὲ πῇ ⁴ μὲν μεγαλοπρεπῆς, καὶ
μάλιστα ἢ ἀποσιώπησις· ἔνια γὰρ μὴ ῥηθέντα μεῖζονα
10 φαίνεται, καὶ ὑπονοηθέντα μᾶλλον, πῇ δὲ μικροπρεπῆς.
556 καὶ γὰρ ἐν διλογίαις γίνεται μέγεθος. οἷον ὡς Ξενο-
φῶν, ⁵ τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρετο, φησί, τὰ μὲν δι'
αὐτῶν τῶν φιλίων, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν
πολεμίων. πολὺ γὰρ οὕτω μεῖζον, ἢ εἴπερ ὥδ' εἶπε· ⁶
15 καὶ διὰ τῶν φιλίων, καὶ διὰ τῶν πολεμίων αὐτῶν.

CIV. Πολλαχοῦ δὲ καὶ τὸ πλάγιον μεῖζον τοῦ εὐ-
θείος· ⁷ οἷον· ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν
Ἑλ-

Ald. Vind. Par. Codd. Victorii αὐτῷ h. l. et paullo post:
Par. ad marg. ἴσως ἐν ἀδύτῳ, quam emendationem Vict. non
probat, et in editione secunda lectionem σκότῳ, ab amico
in codice manuscripto inventam, edidit.

1 Edd. Vind. γίνηται. Schneid. γίνηται. 2 Ald. Par.
Vind. σικίας. „Laudavit etiam Aristoteles Rhetoric. III. 2.
Athenaeus x. p. 452. Cleobulines seu Eumetidos, non
Eubuli, ut putat Athenaeus, esse hoc aenigma apparere vide-
tur ex Plutarcho in Convivio Sept. Sap. p. 206. et p. 222.
ed. du Theil.“ S. — Cfr. Rhet. Gr. T. VI. p. 200. T. VII.
p. 949. 3 Ald. Vind. ἄνδρα εἶδον περὶ χαλκόν — κολλήσαντι.
r. R. κολλήσαντα. 4 „Caseliana priore loco τῇ μὲν habet,
quod equidem utroque loco restitutum malim.“ S. 5 Anab. I.
8. 20. 6 Vind. εἶπεν. 7 Gal. εὐθείως. Deinceps Ald.
Vind. R. Cod. Morel. ἐλθόντων. Vict. MS. γρ. ἐλόντων, ut ha-
bet Ed. Moreliana. Vict. Gal. ἐλόντων. „Sed recte Caseliana

Ἑλλήνων ἐλώντων καὶ διακοφόντων, ἀντὶ τοῦ διανοοῦντο ἱλάσσαι καὶ διακόνηται.

CV. Συμβέβληται δὲ καὶ ἡ ὁμοιότης τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ δυσφωνία ἡ φαινομένη· καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον πολ-
λαχοῦ ὀγκηρὸν, ὥστε

Αἶας δ' ὁ μέγας αἶεν ἐφ' Ἐκτορι. ³

πολὺν γὰρ υἱάλλον τὸν Αἴαντα μέγαν ἐνέφηνεν ἡ τῶν δύο
σύμπληξις τῆς ἐπταβοείου ἀσπίδος.

CVI. Τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλούμενον ὀρίζοιτο μὲν ⁹ ἂν
τις λέξιν ἐπικοσμοῦσαν. ἔστι δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν 10

ἐλώντων pro vulgato ἐλόντων Atque ita editum est in Xeno-
phontis Anabasi I. p. 77. Dictum autem est pro ἱλασόντων.
De hac forma vide Clarissimum Villosion ad Longi Pasto-
ralia p. 247. qui ibidem bene multa ex ineditis D. Lennepii
in Graecae linguae Analogiam Dictatis protulit φιλοσοφούμενα
de his formis. Miror vero virum humanissimum, qui dictata
ista vel pueris in Batavia notissima esse, sed ceteras gentes;
ad quas nunquam pervenerint et praesertim Gallos, Hispanos
et Italos omnino latere affirmet; quasi nationes istae omnes in
graecis nondum quod puer in Batavia saperent. De honore popu-
laribus meis habito gratias viro doctissimo ago." S. 8 II. π, 358.
Mox Gal. ἐπταβοείης. 9 μὲν Gal. Schn. tacite om. — „Ex eodem
fonte hausta videntur, quae habet Scholiastes Hermogenis
p. 374. ὀρίζεται δὲ παρὰ τινων τὸ ἐπιφώνημα καὶ λέξις ἐπικοσμοῦσα·
οὐ γὰρ ἴση πασῶν τῶν λέξεων χρεια. ἀλλὰ αἱ μὲν ἐπηρετοῖσι τοῖς
πράγμασι, καὶ δι' ἐαυτῶν ὡς ἐν εἰκόνι παριστᾶσιν αἰτιά. αἱ δὲ
ἐπικοσμοῦσαι γαργαλίζουσι τὴν ἀκοὴν διὰ τῆς ἡδύτης, εἰσάγουσαι
καὶ τι περισσώτερον τῶν προλεχθέντων, καὶ καλλωπισμὸν τοῦ λό-
γου. ἐπὶ τίλει δὲ τεθέντα ὥστε καὶ ἡ ὡα ἐν τοῖς τῶν ἱματίων
ἄκροις, ἵνα μὴ βραχιῖται οὐσαι, ἂν ἐν τῷ μεταξὺ τεθῶσιν, ὑπὸ τοῦ
πλήθους τῶν λεγομένων συγκρύπτοιτο, ὡς καὶ τόδε τὸ Ὀμηρικόν
ἐκ καπνοῦ κατεθ. etc." — Versus sequentes ad Sapphonis epi-
thalamium, de quo vide §. 148. refert Th. Bergk. in Mus.
Rhenano 1835. p. 217.

. Rhetor. IX.

τοῖς λόγοις. τῆς γὰρ λέξεως ἡ μὲν ὑπηρετεῖ, ἡ δὲ ἐπι-
κοσμεῖ. ὑπηρετεῖ μὲν ἡ τοιάδε·

Οἶαν τὰν ὑάκινθον ἐν οὖρεσι ποιμένες ἄνδρες
Ποσοὶ καταστέβουσι. — — —

Ἡ ἐπικοσμεῖ δὲ τὸ ἐπιφερόμενον, τὸ

— — Χαμαὶ δὲ τε πορφύρον ἄνθος·

ἐπενήνεγκται ¹⁰ γὰρ τοῦτο τοῖς προενηνεγμένοις κόσμος
σαφῶς καὶ κάλλος.

CVII. Μαστὴ δὲ τούτων καὶ ἡ Ὀμήρου ποιήσεις,
¹⁰ οἷον

Ἐκ κήπνου κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκ ἔτι τοῖσιν ἔφκει,
Οἷς τὸ πάρος ¹¹ Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μῆζον ἐπὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
Μήπως οἶνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ἡμῖν,

¹⁵ Ἄλλήλους τρώσῃτε. — — —

εἰτα ἐπιφωνεῖ.

— — Αὐτὸς γὰρ ἐφίλειται ἄνδρα σίδηρος.

CVIII. Καὶ καθόλου τὸ ἐπιφώνημα τοῖς τῶν πλου-
σίων ἔοικεν ἐπιδείγμασι, γείσοις λέγω καὶ τριγλύφοις καὶ
²⁰ πορφύραις πλατεῖαις· ¹ οἷόν γάρ τι καὶ αὐτὸ τοῦ ἐν λό-
γοις πλούτου σημεῖον ἐστι.

¹⁰ Ald. Vind. ἐπενήνεγκται. Vict. ad marg. Ald. γρ. ἐπενή-
νεγκται, et ita Edd. sqq. ¹¹ „In loco Homeri Odys. τ'.
v. 6. hodie est οἷα ποτε. Aldina [Vind.] h. l. παρὰ habet; sed
πάρος etiam [R.] Schol. Hermogenis l. c., qui praeterea
ἄλλο, δὲ μῆζον corrupte ponit, paullo vero post τρώσῃτε. Pro
ἐπὶ φρεσὶ in libris Homeri ἐν exstat.“ S.

¹ „Victoriana versio ineptissime purpuras laxas in-
terpretatur. Nec felicius in h. l. explicando evenit doctis-
simo D'Arnaud Lect. Gr. p. 116. Sed intelliguntur lati
clavi, tunicae laticlaviae Romanorum, ex quo jam olim
arguebam recentiorem auctoris aetatem. Rationem meam pro-

CIX. Δόξεις δ' ἂν καὶ τὸ ἐνθύμημα ἐπιφωνήματος εἶδος τι εἶναι, οὐκ ὃν μὲν· οὐ γὰρ κόσμου ἔνεκεν, ἀλλὰ ἀποδείξεως παραλαμβάνεται, πλὴν ἐπιλεγόμενον γε ἐπιφωνηματικῶς.

CX. Ὡσαύτως² δὲ καὶ ἡ γνώμη ἐπιφωνουμένῳ τινὶ³ ἔοικεν ἐπὶ προειρημένοις· ἀλλ' οὐδ' αὕτη ἐπιφώνημα ἐστι· καὶ γὰρ προλέγεται πολλάκις· λαμβάνει μὲν τοὶ χώραν ποτὲ ἐπιφωνήματος.

CXI. Τὸ δὲ,

Νήπιος οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξιν,³ 10
αὐτὸ ἐπιφώνημα ἂν εἴη· οὐ γὰρ ἐπιλέγεται, οὐδὲ ἐπικοσμεῖ, οὐδ' ὅλως ἐπιφωνήματι ἔοικεν, ἀλλὰ προσφω-
νήματι ἢ ἐπικερτομήματι.

CXII. Τὸ δὲ ποιητικὸν ἐν λόγοις ὅτι μὲν μεγαλο-
πρεπὲς, καὶ τυφλῷ δῆλον, φασί· πλὴν οἱ μὲν γυμνῇ¹⁵
πάνυ χρῶνται τῇ μιμήσει τῶν ποιητῶν,⁴ μᾶλλον δὲ οὐ
μιμήσει, ἀλλὰ μεταθέσει, καθάπερ Ἡρόδοτος.

CXIII. Θουκυδίδης μὲν τοὶ καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ⁵
ποιητοῦ τι, ἰδίως αὐτῷ χρῶμενος, ἴδιον τὸ ληφθέν⁶
ποιεῖ. οἷον ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τῆς Κρήτης ἔφη· 20

batam posuit etiam in Praefatione Ccl. Fischerus. Præ-
terea animadvertendum est, Demetrium πλατείας has πορφύρας
cum τῇ ᾧ veteris scriptoris, quem una cum Scholiaste Her-
mogenis l. c. exscripsit, permutasse, et hunc de suo purpu-
reum pannum alienae observationi adsuissse.“ S. — v. 21. ἐστὶ
ab Ald. Vind. abest. Vict. Cas. Gal. ἐστίν. Schn. ἐστί. 2 „Etiam
hic manifesta furti vestigia deprehendi apud Scholiasten Her-
mogenis, qui paullo post supra allata verba ita pergit: τινὲς
δὲ καὶ τὴν γνώμην ἐπιφώνημα γίνεσθαι φασιν· ἀλλὰ τὸ ἐπιφώνη-
μα δεῖ τελευταῖον αἰεὶ τίθεσθαι, ἢ δὲ γνώμη πολλάκις προτασσο-
μὴν ἐλέγχεται, μήτ' εἶναι, μήτ' εἰκέναι ἐπιφώνηματι. 3 Ald.
ἀληξιν, sine accentu. Vind. R. Edd. rell. ἀλύξιν. Il. μ, 113.
ἀλῆξας. 4 Ald. Vind. ποιημάτων. R. m. b. r. ποιητῶν. 5
τοῦ addidit Schneid. ex cod. Morelii. 6 Vind. ληφθέν.

Κρήτη τις γὰρ ⁷ ἐστὶ μίσθῳ ἐνὶ οἴνοπι πότῳ,
καλὴ καὶ πίερα, περιόρυτος.

ὁ μὲν δὴ ἐπὶ τοῦ μεγέθους ἐχρήσατο τῷ περιόρυτος,
ὁ δὲ Θουκυδίδης ὁμονοεῖν τοῖς Σικελιώταις καλὸν οἶεται
εἶναι, γῆς ὄντας μιᾶς καὶ περιόρυτου, καὶ ταῦτα ⁸ πάν-
τα εἰπὼν, γῆν τε ἀντὶ νήσου, καὶ περιόρυτον ὡσαύτως,
ὅμως ἕτερον ⁹ λέγειν δοκεῖ. διότι οὐχ ὡς πρὸς μέγεθος,
ἀλλὰ ¹⁰ πρὸς ὁμόνοιαν αὐτοῖς ἐχρήσατο. περὶ ¹¹ μὲν δὴ
μεγαλοπρεπείας τοσαῦτα.

10 ΠΕΡΙ ΨΥΧΡΟΤ ΤΟΤ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΤ ΤΩ ΜΕΓΑ-
ΛΟΠΡΕΠΕΙ.

CXIV. Ὡςπερ δὲ παράκειται φαῦλά τινα ἀστίοις
τισὶν, οἷον θάρρει μὲν τὸ θράσος, ἢ δ' αἰσχύνῃ τῇ αἰ-
δοῖ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῆς ἱερμηνείας τοῖς χαρακτηρ-
15 σι παράκεινται διημαρτημένοι ¹ τινές. πρῶτα δὲ περὶ
τοῦ γειννιῶντος τῷ μεγαλοπρεπεῖ λέξομεν. ὄνομα μὲν
οὖν αὐτῷ ψυχρόν· ὀρίζεται δὲ τὸ ψυχρόν Θεόφραστος
οὕτω· ψυχρόν ἐστὶ τὸ ὑπερβάλλον τὴν οἰκειάν ἀπαγγελ-
λίαν, οἷον·

Ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ, ²

7 Ald. Vind. R. τις γ' ἐστι. tum Ald. οἴνωπι. Vind. οἶνοπόντῳ. Ald.
Vind. πειρα. Od. τ, 172. — v. 3. ὁ μὲν — περιόρυτος Schn. om.
Locus Thucydidis est IV. 64. 8 Ald. Vind. ταῦτα. Vict. ad
marg. Ald. et in Ed. ταῖτά. 9 Ald. Vind. Cod. Morel. ἕτερα.
m. r. R. ἕτερον. 10 Vind. Ald. ἀλλὰ καὶ. In R. καὶ non est:
itaque omisit Vict. Edd. sqq. 11 περὶ τοσαῦτα Ald. Vind.
om. Addunt m. l. b. r. R. περὶ μὲν δὴ μεγαλοπρεποῦς τοσαῦτα.
Vict. edidit μεγαλοπρεπείας.

1 Ald. διημαρτημένοι. Vind. διημαρτημέναι. R. διημαρτημένοι.
2 „Locus ex Triptolemo Sophoclis petitus est. Hesychius:
ἀπυνδάκωτος ἀπύθμιος Σοφοκλῆς Τριπτολίμῳ. Eundem aucto-
rem laudat Pollux Onom. χ. 79. Cf. D' Arnaud Lect. Gr.
p. 20. Vitiosus in hoc fragmento locus est Etymologici

ἀντὶ τοῦ, ἀπύθμενος ἐπὶ τραπέζης κύλιξ οὐ τίθεται. τὸ γὰρ πρᾶγμα μικρὸν ³ ὃν οἱ δέχεται ὄγκον τοσοῦτον λίξεως.

CXV. Γίνεται μὲν τοὶ καὶ τὸ ψυχρὸν ἐν τρισὶν, ὥσπερ καὶ τὸ μεγαλοπρεπές. ἡ γὰρ ἐν διανοίᾳ, καθάπερ ⁵ ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος λιθοβολοῦντος τὴν νᾶυν τοῦ Ὀδυσσεώς ἔρη τις· φερομένου τοῦ λίθου, αἶγες ἐνέμοντο ἐν αὐτῷ. ἐκ γὰρ τοῦ ὑπερβεβλημένου τῆς δια- 557 νοίας καὶ ἀδυνατοῦ ἡ ψυχρότης.

CXVI. Ἐν δὲ λέξει ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ γίνεσθαι ¹⁰ τετραχῶς. ⁴ * ὡς Ἀλκιδάμας· ὑγρὸν ἰδρῶτα. ἡ ἐν συνθέτῳ, ὅταν διθυραμβώδης συντεθῇ ἡ δίπλωσις τοῦ ὀνόματος· ὡς τὸ ἐρημόπλανος ἔρη τις, καὶ εἴ τι ἄλλο οὕτως ὑπέρογκον. γίνεται δὲ καὶ ἐν μεταφορᾷ τὸ

M. v. ἀπυνδάκωτος. In proverbium abiisse ea verba, auctor est Suidas v. πύνδαξ. Eubulus ap. Athenaeum XI. p. 471. ὁξυνύδακα habet. Vtraque forma derivatur a πύνδος, verbo vetusto; unde Latini fundum, extremum rei finem dixerunt, ut bene vidit magnus Hemsterh. ad Pollucem p. 1248. A verbo τραπέζουσθαι derivatum ἐπιτραπέζωματα Platonis ap. Athenaeum XII. p. 641. quem locum laudavit etiam Caselius. S. 3 R. σμικρόν. 4 „Lacunam ex sententia Aristotelis III. c. 3. ita interpolabat Gale: ἐν τῇ χρῆσθαι γλώτταις, οἷον Λυκόφρων· Ζίρην, ἄνδρα πελώριον· ἢ ἐν ἐπιθέτοις, ὡς Ἀλκιδ. Sed dubium videtur, quatenam e pluribus exemplis ab Aristotele appositis selecta repetierit Demetrius. Verba autem τρίμοντα καὶ ὥχρᾱ τὰ γράμματα non sunt Gorgiae, ut putabat Gale, sed ad exemplum Gorgianorum χλωρὰ καὶ ἔναιμα τὰ πρᾶγματα facta esse mihi videntur. — In media sectione recepimus καὶ εἴτι ἄλλο ex editione Glasg. ubi vulgo καὶ τι ἄλλο. Ante τρίμοντα videbatur οἷον addendum esse.“ S.

ψυχρὸν, (οἶον·) τρέμοντα καὶ ὠχρὰ τὰ γράμματα. ⁵ τετραχῶς μὲν οὖν κατὰ τὴν λέξιν οὕτως ἂν γίγνοιτο.

CXVII. Σύνθεσις δὲ ψυχρὰ ἢ μὴ ἑρρύθμος, ἀλλ' ἑρρύθμος ⁶ οὕσα καὶ διὰ πάντων μακρὰν ἔχουσα· ὥσπερ ¹⁵ ἢ τοιαύδε· ἢ κων ἢ μῶν ἐς τὴν χώραν. — πάσης ἢ μῶν ὀρθῆς οὐσης. οὐδὲν γὰρ ἔχει λογικὸν οὐδὲ ἀσφαλὲς διὰ τὴν συνέχειαν τῶν μακρῶν συλλαβῶν.

CXVIII. Ψυχρὸν δὲ καὶ τὸ μέτρα τιθέναι συνεχῇ, καθάπερ τινὲς, καὶ μὴ κλεπτόμενα ὑπὸ τῆς συνεχείας· ¹⁰ ποίημα γὰρ ἄκαιρον ψυχρὸν, ὥσπερ καὶ τὸ ὑπέρμετρον.

CXIX. Καὶ καθόλου ὁποῖόν τι ἐστὶν ἡ ἀλαζονεία, ⁷ τοιοῦτον καὶ ἡ ψυχρότης. ὃ τε γὰρ ἀλαζὼν τὰ μὴ προσόντα αὐτῷ ἀνχεῖ ὅμως ὥς προσόντα· ὃ τε μικροῖς πράγμασι ⁸ περιβάλλων ὄγκον, καὶ αὐτὸς ἐν μικροῖς ἀλα- ¹⁵ ζονομένῳ ἔδικε. καὶ ὁποῖόν τι τὸ ἐν τῇ παροιμίᾳ κοσμούμενον ὑπερον, ⁹ τοιοῦτόν τι ἐστὶ καὶ τὸ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ἐξηγούμενον ἐν μικροῖς πράγμασι.

CXX. Καὶ τοὶ τινὲς φασὶ δεῖν τὰ μικρὰ μεγάλως λέγειν, καὶ σημεῖον τοῦτο ἡγοῦνται ὑπερβαλλούσης· ²⁰ δυνάμειος. ἐγὼ δὲ Πολυκράτει μὲν τῷ ῥήτορι συγχωρῶ ἐγκωμιάζοντι * * * ὥς Ἀγαμέμνονα ² ἐν ἀντιθέτοις καὶ

5 Vict. MS. γρ. πράγματα.

6 Edd. Vind. ἑρρύθμος.

Mor μακρὰν scripsit Schneid. cum Capperonerio, vulgo μακρόν.

7 Ald. Vict. Casel. Gal. ἀλαζονία. Vind. Ed. Glasg. Schn. ἀλαζονεία.

8 Ald. πράγμασιν. — Deinceps ἐν μικροῖς repetitione ex antecedentibus orta videntur.

9 Cod. Mor. ὑπέρογκον. — Respicere videtur ad proverbium: ὑπέρου περιστροφῇ, quare κοσμούμενον falso a Schneidero scriptura distracta impressum est.

1 Ald. Vind. ὑπερβαλούσης. r. n. b. R. ὑπερβαλλούσης.

2 Edd. Vind. R. ὥς Ἀγαμέμνονα. Vict. MS. „Vide accurate an aliquid desideretur, i. e. nomen tenuis hominis, quem tamen ut clarum et opulentum virum ornamentis omnibus ad-

μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς ἰγκωμιαστικοῖς τρόποις· ἔπαιζε γάρ, οὐκ ἱσποῦδαζε, καὶ αὐτὸς τῆς γραφῆς ὁ ὄγκος παῖ-
γνιὸν ἐστὶ. παίζειν μὲν δὴ ἐξίστω, ὥς φημι· τὸ δὲ πρέ-
πον ἐν παντὶ πράγματι φυλακτέον, τουτέστι, προσφόρως
ἐρμηνευτέον, τὰ μὲν μικρὰ μικρῶς, τὰ μεγάλα δὲ με- 5
γάλως.

CXXI. Καθάπερ Ξενοφῶν ἐπὶ τοῦ Τηλεβόα ποτα-
μοῦ, μικροῦ ὄντος καὶ καλοῦ, φησὶν· ³ οὗτος δὲ πο-
ταμὸς ἦν, μέγας μὲν οὐ, καλὸς δέ· τῇ γὰρ βρα-
χύτητι τῆς συνθέσεως καὶ τῇ ἀπολήξει τῇ εἰς τὸ δὲ μό- 10
νον οὐκ ⁴ ἐπέδειξεν ἡμῖν μικρὸν ποταμόν. ἕτερος δὲ τις
ἐρμηνεύων ὁμοιον τῷ Τηλεβόα ποταμόν· ἔφη· ὅς ⁶
ἀπὸ τῶν Λαυρικῶν ὀρέων ὀρμώμενος ἐκδιδοῖ
ἐς Θάλασσαν· καθάπερ τὸν Νεῖλον ἐρμηνεύων κατα-
κρημνιζόμενον, ἢ τὸν Ἰστρον ἐμβάλλοντα. πάντα οὖν τὰ 15
τοιαῦτα ψυχρότης καλεῖται.

CXXII. Γίνεται μὲν τοι τὰ μικρὰ μεγάλα ἕτερον

hibitis laudavit Polycrates." Gale supplere vult *Κλυταιμνή-
στραν*, sed cum Polycrates teste Quintiliano Inst. Orat. II. 16.
non modo in Clytemnestram, sed etiam in Busiridem et mu-
res laudationes scripserit, malui lacunam relinquere. In R.
ὡς non est, quod probans Spengelius *Συναγ. τεχνῶν* p. 77. ad
sensus Demetrii non satis attentus fuit. 3 „Locum Xe-
nophontis Anab. IV. p. 284. ex Demetrio restituit Hut-
chinson, et ante eum Muretus ad eundem Xenoph. lo-
cum, in Emend. p. 775. Hanc vero scribendi formam prae
ceteris frequentavit Xenophon. Cf. eruditissimum Val-
cken. ad Herod. p. 602." 8. 4 Ald. Vind. *μονορού. R.*
μονορούκ. 5 „Ita scribendum putabam pro *ποταμῷ*. —
Nescio unde lectionem *Λαυρικῶν* Gale commemorat, et pro-
bat. Auctorem loci ignoro, adeoque nihil pronuncio." 8.
6 Ald. Vind. ὡς. Vict. ad marg. Ald. *γε. ὅς.* Deinceps Ald.
ὡς *θάλασσαν*, quod probat Fischerus. m. r. R. Vind. *ἐς θάλ.*

τρόπον, οὐ διὰ τοῦ ἀπρεποῦς, ἀλλ' ἐνίοτε ὑπ' ἀνάγκης. οἶον ὅταν μικρὰ κατορθώσαντά τινα στρατηγὸν ἐξαίρειν βουλόμεθα,⁷ ὡς μεγάλα κατωρθωκότα. οἶον, ὅτι Ἐφορος ἐν Λακεδαιμόνι τὸν περιέργως καὶ οὐκ ἐπιχωρίως § σφαιρίσαντα ἐμαστίγωσεν· τούτῳ⁸ γὰρ αὐτόθεν μικρῷ ἀκουσθῆναι ὄντι ἐπιτραγωδοῦμεν, ὡς οἱ τὰ μικρὰ πονηρὰ ἔβη ἑῶντες ὁδὸν τοῖς μείζοσι πονηροῖς ἀνοιγνύουσιν· καὶ ὅτι ἐπὶ τοῖς μικροῖς παρανομήμασι χρὴ κολάζειν μᾶλλον, οὐκ⁹ ἐπὶ τοῖς μεγάλοις. καὶ τὴν παροιμίαν ἐποιή-
 10 σαμεν, ἀρχὴ δέ τοι ἡμῖν παντός, ¹⁰ ὡς εἰκουῖαν τοιῷ τῷ σμικρῷ κακῷ· ἢ καὶ, ὅτι οὐδὲν κακὸν μικρὸν ἐστίν.

CXXIII. Οὕτω μὲν δὴ¹ ἐξέστω καὶ τὸ μικρὸν κα-
 τόρθωμα ἐξαίρειν μέγα, οὐ μὲν, ὥστε ἀπρεπές τι ποιεῖν,
 15 ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ μέγα κατασμικρύνεται χρησίμως πολ-
 λάκις, οὕτως ἂν καὶ τὸ μικρὸν ἐξαίροιτο.

CXXIV. Μάλιστα δὲ ἡ² ὑπερβολὴ ψυχρότατον πάντων. τρίτη³ δὲ ἐστίν· ἢ καθ' ὁμοιότητα ἐκφέρε-
 ται, ὡς τό· θέειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί⁴ ἢ καθ'
 20 ὑπεροχὴν, ὡς τὸ, λευκότεροι χιόνος. ἢ κατὰ τὸ ἀδύνατον, ὡς τὸ, οὐρανῷ ἐστὴριξε κάρη.⁵

CXXV. Πᾶσα μὲν οὖν ὑπερβολὴ ἀδύνατός ἐστιν. οὔτε γὰρ ἂν χιόνος λευκότερον⁶ γένοιτο, οὔτ' ἂν ἀνέμῳ θέειν ὅμοιον. αὕτη μὲν τοι⁷ ἡ ὑπερβολή, ἡ εἰρημένη,

7 R. r. Vict. Casel. Gal. βουλόμεθα. Ald. Vind. Schn. βουλόμεθα. 8 r. R. τοῦτο. — mox Ald. ἀκολοθῆναι. Vind. R. r. m. l. b. n. ἀκουσθῆναι. 9 ἢ οὐκ legendum censet Abresch. Dilucid. p. 306. 10 Ald. ἡμῖν συμπαντός. — Vide Arsen. Viol. p. 78. 1 r. R. δεῖ. 2 ἢ om. Ald. Est in R. Vind. 3 Ald. Vind. τρίτη. n. R. τρίτη. 4 Il. x, 437. 5 Il. δ, 443. 6 Schneid. conj. λευκότερόν τι. 7 R. addit ἥτοι.

ἐξαιρέτως ὀνομάζεται ἀδύνατος. διὸ δὴ καὶ μάλιστα ψυχρὰ δοκεῖ πᾶσα ὑπερβολή, διότι ἀδυνάτω ἔοικε.

CXXVI. Διὰ τοῦτο δὲ μάλιστα καὶ οἱ κωμωδοποιοὶ χρωῶνται αὐτῇ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀδυνάτου ἐφέλκονται τὸ γελοῖον· ὥσπερ ἐπὶ τῶν Περσῶν τῆς ἀπληστίας ὑπερβαλόμενός τις ἔφη, ὅτι περδία ἐξέχεζον ὅλα, καὶ ὅτι βουῖς ἐν ταῖς γνάθοις ἔφερον.

CXXVII. Τοῦ δὲ αὐτοῦ εἶδους ἐστὶ καὶ τὸ φαλακρώτερος εὐδίας,⁹ καὶ τὸ κολοκύντης ὑγιέστερος.⁵⁵⁸ τὸ δὲ χρυσῷ χρυσοτέρα, τὸ Σαπφικόν, ἐν 10 ὑπερβολῇ λέγεται καὶ αὐτὸ καὶ ἀδυνάτως, πλὴν αὐτῷ γε

8 Ald. Vind. τοῖς. m. r. R. ταῖς. 9 „Sophronis esse locum cum eo, qui sequitur, viderunt Interpretes. Eundem, non nominato auctore, habet Suidas v. φαλακρός. Apulejus maluit cucurbita glabrior. Alii δὲ τοῦ φιλότερος, quorum loca collecta vide ap. Had. Junium de Coma p. 595. Alterum locum, κολοκύντης ὑγιέστερος, ex Sophronis Mimis virilibus decerptum esse conjiciebat Gale ex loco Etymol. M. in ὑγιής, ubi verior scriptura, κολοκύντας ἰγιάτερος, exstat. Sed ex Mimis muliebribus esse locum nostrum sumtum ipse ille Etymol. M. locus clarissime docet, quem integriorem ex codice Mto. posuit et interpretatus est Koen ad Gregor. de Dial. p. 158. et Valckenair ad Theocrit. p. 201. Qui dicti illius usum a Sophrone repetierunt, immutarent ad formam dialecti patriae. Hinc Suidas, qui idem bis habet, altero loco v. ὑγιέστερος habet κολοκύνθης, altero v. κολοκύντη habet κολοκύντης. Tandem Epicharmo tribuit Athenaeus II. p. 59. ὑγιέστερόν τ' ἦν εἰ κολοκύντας πολύ. — In loco Sapphico χρυσῷ doricum ex libro Aldino revocavi. [Ald. χρυσῷ. Vind. χρυσῷ. m. Vict. Casel. Gal. χρυσοῦ.] Venustatem comparationis imitando expressit auctor Epigrammatis in Inscript. Gruteri p. 607. χρυσότεραι Κύπριδος. Nam Venus ipsa saepe χρυσῇ appellatur a poetis, ut notum est.“ S.

τῷ ἀδυνάτῳ χάριν ἔχει, οὐ ψυχρότητα. ὁ 10^{ος} δὲ καὶ μάλιστα θανατάσκειν ἂν τις Σαπφούς τῆς θείας, ὅτι φύσει κινδυνώδει πράγματι καὶ δυσκατορθώτῳ ἐχρήσατο ἐπιχαρίτως. 11 καὶ περὶ μὲν ψυχρότητος καὶ ὑπερβολῆς τοῦ σαυτα. νῦν δὲ περὶ τοῦ γλαφυροῦ χαρακτῆρος λέξομεν.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΦΤΡΟΥ.

CXXVIII. Ὁ γλαφυρὸς λόγος χαριεντισμὸς 1 καὶ ἱλαρὸς λόγος ἐστί. τῶν δὲ χαρίτων αἱ μὲν εἰσι μεῖζονες καὶ σεμνότεραι, αἱ τῶν ποιητῶν· αἱ δὲ εἰτελεῖς μᾶλλον
10 καὶ κωμικώτεραι, σκώμμασιν ἱοικυῖαι. οἷον αἱ Ἀριστοφάνους 2 χάριτες καὶ Σώφρονος καὶ Λυσίου. τὸ γὰρ ἦς ῥᾶον ἂν τις ἀριθμήσειε 3 τοὺς ὀδόντας ἢ τοὺς δακτύλους, τὸ ἐπὶ τῆς πρεσβυτιδος, καὶ τὸ ὅσας ἄξιος ἦν λαβεῖν πληγὰς, τοσαύτας εἴληφε 4
15 δραχμὰς, οἱ τοιοῦτοι ἀστεῖσμοι οὐδὲν διαφέρουσι σκωμμάτων, οὐδὲ πόρῳ γελωτοποιίας εἰσὶ.

10 Vict. MS. „fort. ᾧ δὲ, vel ᾧ ἀπὸ τοῦ καθ' ὃ.“ 11 Hoc loco in Par. m. l. r. n. b. titulus, περὶ γλαφυροῦ ponitur. — Farn. I. c. 48. τὰ μὲν περὶ ψυχ. Supra τὰ scriptum καί.

1 m. r. χαριεντισμὸς ἐστὶ λόγος ἱλαρὸς τῶν etc. 2 „Ita cum Maslovio, Vossio Instit. Orat. p. 473, et Galeo scripsimus pro Ἀριστοφάνους, quod nomen in hac tractatione locum vix habere potest. De Sophrone ejusque Mimis praeclara est disputatio Valckenarii V. C. ad Theocrit. p. 202.“ S. — Vict. MS. „quidam putat legi debere Ἀριστοφάνης. 3 Ald. ἀριθμῶσιεν. Farn. ἀριθμῶσι. „Post ὀδόντας Athenaeus [XIII. p. 612. f.] additum habet ὅσον ἐλάτιους ἦσαν. Male. Vide Taylor ad Lysiae fragm. p. 618. Ejusdem Lysiae locum sequentem suspicabatur Gale, cujus auctoritate videtur esse relatus inter Fragmenta Lysiae p. 664.“ S. 4 Ald. εἴληφε. Vind. Farn. Vict. Casel. Gal. εἴληφε. Schn. tacite edidit εἴληχε, fort. vitio typogr.

CXXIX. Τὸ δέ, 3

Τῇ δὲ θ' ἄμα Νύμφαι

— — παίζουσι· γίγηθε δέ τε φρένα Λητώ·

καί,

ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πύεται· καλαὶ δέ τε πᾶσαι·

5

(καὶ) 6 αὗται εἰσιν αἱ λεγόμεναι σεμναὶ χάριτες καὶ μεγάλαι.

CXXX. Χρῆται δὲ αὐταῖς Ὅμηρος καὶ πρὸς δεινῶ-
σιν ἐνίοτε καὶ ἔμφασιν· καὶ παίζων φοβερώτερός ἐστι,
πρωτός τε εὐρηκεῖναι δοκεῖ φοβερὰς χάριτας, ὥσπερ τὸ 10
ἐπὶ τοῦ ἀχαριτωτάτου 7 προσώπου, τὸ ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος,
τὸ 8 Οὐτὶν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, τοὺς δὲ λοιποὺς
πρώτους, τὸ τοῦ Κύκλωπος ξένιον· οἱ γὰρ οὕτως αὐτὸν
ἐνέφηεν δεινὸν ἐκ τῶν ἄλλων, ὅταν δύο δειπνῇ ἑταίρους,
οὐδ' ἀπὸ τοῦ Θυρεοῦ ἢ καὶ τοῦ ῥοπάλου, ὥς ἐκ τούτου 15
τοῦ ἀστείμου.

5 Farn. πίζουσι, γιγηθε [supra n est γ] τε φρένα λυτῶ
[supra n est η]. — Od. ζ, 105. 108. 6 „Uncis inclusi-
mus otiosum καὶ, quod etiam §. praecedente recte aberat.“ S.
7 „Sic cum Galeo scripsimus pro ἀχαριστοιτάτου. [Farn. ἀχα-
ριστοιτάτου.] Infra §. 133. ἐπιχαριτώτερον et §. 139. ἀχαριτώτερον
ex Cod. Cantabrig. restituit. et §. 168. εὐχάριτος rescripsimus,
ubi vulgo εὐχάριστος. Apud Plutarchum de aud. poetis
p. 78. ed. sec. Krebsii τοῖς ἄφροσι καὶ ἀχαρίστοις καὶ ἀνοήτοις
scribendum similiter ἀχαρίτοις videtur. Ex Xenophonte [Cy-
rop. II. 2, 4.] εὐχαριτωτέρους λόγους laudat Gregorius in
Hermogen. p. 967. ed. Reiskii [T. VII. p. 1343.]. ἐπιχαρίτως
et χαριτία ex Hermogene et Xenophonte Lexica afferunt. Cf.
Valcken. ad Herod. p. 98. no. 46. et p. 577.“ S. 8 „Post
τὸ insertum οὖν habent reliquae editiones, quod auctoritate
Cod. Morel. moti exulare jussimus. Locus Homeri est
Odys. i. 369. — φοβερὰς χάριτας in Aristophane poeta
laudat etiam Antipater Thessalonicensis in Analectis Vet.

CXXXI. Χρηται δὲ τῷ τοιοῦτῳ εἶδει καὶ Ξενοφῶν, καὶ αὐτὸς δεινότητος εἰσάγει ἐκ χαρίτων· οἷον ἐπὶ τῆς ἐνόπλου ὀρχηστρίδος· ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Παφλαγόνος, εἰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῖς συνεπολέμουν, 5 ἔφη, αὗται γὰρ καὶ ἔτρεψαν τὸν βασιλέα. διττὴ γὰρ ἐμφαίνεται ἡ δεινότης ἐκ τῆς χάριτος. ἡ μὲν, ὅτι οὐ γυναῖκες αὐτοῖς εἶποντο, ἀλλ' Ἀμαζόνες, ἡ δὲ, κατὰ βασιλέως, εἰ οὕτως ἦν ἀσθενής, ὥς ὑπὸ γυναικῶν φυγεῖν. ¹⁰ τὰ μὲν οὖν εἶδη τῶν χαρίτων τοσάδε καὶ τοιαῦδε.

10

ΠΕΡΙ ΧΑΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ.

CXXXII. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἐν τοῖς πράγμασι ¹ χάριτες, οἷον νυμφαῖοι ² κῆποι, ὑμέναιοι, ἔρωτες, ὅλη ἡ Σαπφοῦς ποιήσις. τὰ γὰρ τοιαῦτα, κὰν ὑπὸ Ἰππώνακτος λέγηται, χαρίεντά ἐστι, καὶ αὐτὸ ἰλαρὸν τὸ πρᾶγμα ἐξ 15 ἑαυτοῦ· οὐδεὶς γὰρ ἂν ὑμέναιον ᾄδοι ³ ὀργιζόμενος, οὐδὲ τὸν Ἑρωτα Ἑριννὺν ποιήσει ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ, ἡ γίγαντα, οὐδὲ τὸ γελᾶν κλαίειν.

CXXXIII. Ὅστε ἡ ⁴ μὲν τις ἐν πράγμασι χάρις ἐστὶ, τὰ δὲ ⁵ καὶ ἡ λέξις ποιεῖ ἐπυχαρατώτερα· οἷον,

Poet. Graecorum III. Brunckii T. II. p. 115. Ex Demetrio vero Winkelmannus noster Hist. Art. I. p. 484. traxisse videtur gratiam comicam, tragicam et epicam. 9 „Anabaseos VI. p. 429. ubi quaedam diverse leguntur.“ S. 10 In Vind. Par. Ald. titulus h. l. sequitur.

1 Ald. Farn. πράγμασιν. Vind. πράγμασι. 2 R. νύμφαιοι. cfr. §. 163. — Ad carmen, quo Nympharum horti describerentur, fragmentum apud Hermog de Id. II. 4. p. 315. servatum refert Th. Bergk in Mus. Rhenano 1835. p. 212. — Mox Ald. Vind. ἑμναῖοι. Farn. R. ὑμέναιοι. 3 Edd. Vind. ᾄδοι. Schneid. conj. ᾄδοι. 4 Edd. si. Vict. ad marg. Ald. Farn. Vind. ἡ. — Edd. ante Schn. Farn. Vind. ἐν πράγματι. Schneid. ex Galei sententia, quae jam ex Vict. ad marg. Ald.

Ἦς δ' ὅτε Πανδαρίου ⁶ κούρη, χλωρῆς ἀηδῶν,
Καλὸν αἰδεῖσθαι, ἔκρος νίον ἱσταμένοιο·

ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ ἀηδῶν χάριν ὀρνίθιον, καὶ τὸ ἔαρ
φύσει χαρίεν. πολὺ δὲ ἐπικεκόμεται τῇ ἐρμηνείᾳ, καὶ
ἔστι χαριέστερα τό τε χλωρῆς καὶ τὸ Πανδαρίου κούρη ⁵
εἰπεῖν ἐπὶ ὀρνίθος, ἅπερ τοῦ ποιητοῦ ἰδιά ἐστι.

CXXXIV. Πολλάκις δὲ καὶ τὰ μὲν πράγματα ἀτερ-
πῇ ἐστι φύσει καὶ στυγνὰ, ὑπὸ δὲ τοῦ λέγοντος γίνεται
ἰλαρά. τοῦτο δὲ παρὰ Ξενοφῶντι δοκεῖ πρώτῳ εὐρῆσθαι.
λαβὼν γὰρ ἀγέλαστον πρόσωπον καὶ στυγνόν, τὸν Ἀγλαΐ- ¹⁰
τάδαν, τὸν Πέρσην, γέλωτα εὗρεν ἐξ αὐτοῦ χαρίεντα,
ὅτι ρᾶόν ⁷ ἐστι πῦρ ἐκτρίψαι ἀπὸ σοῦ ἢ γέ-
λωτα.

CXXXV. Αὕτη δὲ ἐστι καὶ ἡ δυνατωτάτη χάρις,
καὶ μάλιστα ἐν τῷ λέγοντι. τὸ μὲν γὰρ πρᾶγμα καὶ φύ- ¹⁵
σει στυγνὸν ἦν καὶ πολέμιον χάριτι, ὥσπερ καὶ Ἀγλαΐ-
τάδας. ὁ δ' ὥσπερ ἐνδείκνυται, ⁸ ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τοι-
ούτων παίζειν ἐστίν, ὥσπερ καὶ ὑπὸ θερμοῦ ψύχεσθαι,
θερμαίνεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ψυχρῶν.

CXXXVI. Ἐπεὶ δὲ τὰ εἶδη τῶν χαρίτων δέδεικται, ²⁰
τίνα ἐστὶ καὶ ἐν τίσιν, νῦν καὶ τοὺς τόπους παραδείξο-
μεν, ⁹ ἀφ' ὧν ¹⁰ αἱ χάριτες. ἦσαν δὲ ἡμῖν αἱ μὲν ἐν

prolata est, rescripsit πράγμασι. ⁵ Edd. Vind. τὰδε scripsi τὰ
δε. Farn. τὰ omisso δε. ⁶ Ald. Vind. πανδαρήν h. l. et v. 5. — Od.
τ, 518. ⁷ Ald. Vind. ῥᾶδιον. Vict. γρ. ῥᾶον. — Cyrop. II. 2. 8. ⁸
„Nescio an melius legatur ἐπιδείκνυται — ἐπὶ τῶν τοιούτων παίζειν
ἐστίν.“ S. ⁹ „Editiones priore loco παραδείξομαι habent,
et ipse Morelii Codex, ne fallaris auctoritate Galei, qui
παραδείξομαι h. l. ex Codice Morelii laudat. Altero loco
Cod. Morelii παραδείξομαι δε habet. Ceterum de hac χαρί-
των θεωρίᾳ idem mihi videtur, quod olim Caesari apud Ci-
ceronem Orat. II. 54. cum quosdam, inquit, graecos

559 τῇ λέξει, ¹¹ αἱ δὲ ἐν τοῖς πράγμασι. παραδείξομεν οὖν

inscriptos libros esse vidissem de ridiculis, nonnullam in spem veneram posse me aliquid ex istis discere — sed qui ejus rei rationem quandam conati sunt artemque tradere, sic insulsi existiterunt, ut nihil aliud eorum, nisi ipsa insulsi-tas rideatur. Quare mihi nullo videtur modo doctrina ista res posse tradi. Adde Quintilianum VI. 5. qui negare ausus non est hanc rationem plane carere arte. Sed videamus breviter quid consuetudo loquendi ad doctrinam hanc constituendam valuerit. Scilicet Dionysius T. II. p. 196. monet suo tempore vulgo gratiam etiam *εὐτραπέλειαν* dictam fuisse: *εὐτραπέλειαν*, ἣν οἱ πολλοὶ καλοῦσι χάριν· πλιτ-στον γὰρ αὐτῆς μετέχει μέρος. Idem Dionysius ad *εὐτραπέλειαν* refert τὸν ἀστεισμόν; quare ex ejus mente ἀστειὸν partem aliquam *εὐτραπέλλας*, haec vero magna ex parte τὴν χάριν constituit. Certe Aristoteles τὸ ἀστειὸν ab *εὐτραπέλῳ* gradibus aliquot disjungit. Demetrius autem fere ubique tria haec verba veluti synonyma posuit, Plutarchus etiam de Discrimine Amici et Adulatoris p. 67. ἐπιδείξον, ἀστειὸν, χάρις, *εὐτραπέλεια* eodem omnino sensu adhibet. Denique in Philostrati Vitis Sophistarum voces χάρις, ἐπίχαρις, ἀστειῶσθαι, et *εὐτραπέλεια* idem ubique fere significant. Aristoteles, cum vocem *χάρिता* in arte rhetorica ignoraret, ad ἀστειὸν retulit plurima, quae theoria *χαρίων* apud nostrum continentur, veluti, ἀντίθεσιν, ἐνάρχειαν, μεταφοράν, εἰκόνα, τὸ προειξαπατᾶν (cfr. Demetrium §. 153. 160.) ἀπόφθιγμα, αἶνιγμα, τὸ καινὰ λέγειν, quo postremo significatur τὸ παράδοξον et σκῶμμα παρὰ γράμμα. Rhetoric. III. 10. Plurimum in usu verborum convenit cum Demetrio Longinus in loco praeclaro de Hyperide XXXIV. 3. quem egregie nuperrime emendavit Dav. Ruhnkenius. *Εὐτραπέλειαν* descripsit Aristoteles Ethic. II. 8. Sensu reconditiori positum est hoc vocabulum a Pindaro Pyth. IV. 186. de Iasone domo profecto: οὔτις ἔργον

καὶ τοὺς τόπους καθ' ἑκάτερα· ¹¹ πρώτους δὲ τοὺς τῆς λέξεως.

CXXXVII. Εὐθύς οὖν πρώτη ἐστὶ χάρις ἣ ἐκ συντομίας, ὅταν τὸ αὐτὸ μηχανόμενον ἄχαρι γίνηται, ¹ ὑπὸ δὲ τάχους χαρίεν. ὥσπερ παρὰ Ξενοφῶντι, τῷ ὄντι ⁵ τούτῳ οὐδὲν μέτεστι τῆς Ἑλλάδος, ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, ὥσπερ εἰ Λυδὸν, ἀμφοτέρω τὰ ὦτα τετυπημένον· καὶ εἶχεν οὕτως· τὸ γὰρ ἐπιλεγόμενον τὸ εἶχεν οὕτως ὑπὸ τῆς συντομίας τὴν χάριν ποιεῖ· εἰ δὲ ἐμικύνθη διὰ πλειόνων, ὅτι ἔλεγε ταῦτα ¹⁰ ἀληθῆ, σαφῶς γὰρ ἐτετυπῆτο, διήγημα ἂν ψιλὸν ἐγένετο ἀντὶ χάριτος.

CXXXVIII. Πολλάκις δὲ καὶ δύο φράζεται δι' ἐνὸς πρὸς τὸ χαρίεν, οἷον ἐπὶ τῆς Ἀμαζόνος καθευδούσης ἔφη τις, ὅτι τὸ τόξον ἐντεταμένον ἔκειτο, καὶ ἡ φρ- ¹⁵ αῖς πλήρης, τὸ γέρον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ· τοὺς δὲ ζωστήρας οὐ λύνονται. ἐν γὰρ τούτῳ καὶ ὁ νόμος εἴρηται ὁ περὶ τοῦ ζωστήρος, καὶ ὅτι οὐκ ἔλυσεν τὸν ζωστήρα, τὰ δύο πράγματα διὰ ² μιᾶς ἐρμηνείας. καὶ ἀπὸ τῆς συντομίας ταύτης γλαφυρόν τὸ ἐστί. ²⁰

CXXXIX. Δεύτερος δὲ τόπος ἐστὶν ἀπὸ τῆς τάξεως. τὸ γὰρ αὐτὸ πρῶτον μὲν τεθὲν ἢ μέσον ἄχαρι γίνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ τέλους χαρίεν. οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν ³ φησιν

οὐτ' ἔπος εὐτράπελον κίνοισιν εἰπών. quod nemo Interpretum intellexit. Facilis vero ejus interpretatio, si compares similem prorsus Aristophanis locum in Vespis v. 466. οὐτε τιν' ἔχων πρόσφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον." S. ¹⁰ Vict. ad marg. Ald. ἐφ' ὧν. ¹¹ Farn. λέγει. Mox Ald. Vind. πράγμασιν. Farn. Edd. rell. πράγματα. ¹² m. h. ἑκάτερον.

¹ Schneid. γίνηται. — v. 8. Ald. Vind. τετυπημένον. m. l. h. n. τετημημένον. Vict. γρ. τετυπημένον, ut Edd. sqq. — Xen. Anab. III. 1. 31. ² Cod. Morelii ἀντὶ. ³ Anab. I. 2. 27.

ἐπὶ τοῦ Κύρου, δίδωσι δὲ αὐτῷ καὶ δῶρα, ἵππον
καὶ στολὴν καὶ στρεπτόν, καὶ τὴν χώραν μη-
κέτι ἀρπάζεσθαι. ἐν γὰρ τούτοις τὸ μὲν τελευταῖον
ἐστὶ τὸ τὴν χάριν ποιοῦν, τὸ τὴν χώραν μηκέτι ἀρ-
5 πάζεσθαι, διὰ τὸ ξένον τοῦ δώρου καὶ τὴν ιδιότητα.
αἷτιος δὲ ὁ τόπος τῆς χάριτος. εἰ γοῦν πρῶτον ἐτάχθη,
ἀχαριτώτερον ⁴ ἦν· οἷον, ὅτι δίδωσιν αὐτῷ δῶρα, τὴν
τε χώραν μηκέτι ἀρπάζεσθαι, καὶ ἵππον καὶ στολὴν καὶ
στρεπτόν. νῦν δὲ προειπὼν τὰ εἰθισμένα δῶρα, τελει-
10 ταῖον ἐπήνεγκε ⁵ τὸ ξένον καὶ ἄθες· ἐξ ὧν ἀπάντων
συνῆκται ἡ χάρις.

CXL. Αἱ δὲ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δηλαὶ εἰσι,
καὶ πλείσται παρὰ Σαπφοῖ. οἷον, ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεως,
ὅπου ⁶ νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησὶ· παρθενία,
15 παρθενία, ⁷ ποῖ με λιποῦσα οἷχῃ; ἡ δὲ ἀποκρίνε-
ται πρὸς αὐτὴν γῶ αὐτῷ σχήματι, οὐκ ἔτι ἡῖω πρὸς
σέ, οὐκ ἔτι ἡῖω· πλείων γὰρ χάρις ἐμφαίνεται, ⁸ ἢ εἵ-
περ ἄπαξ ἐλέχθη, καὶ ἄνευ τοῦ σχήματος. καὶ τοι ἡ
ἀναδιπλωσις πρὸς δεινότητος μᾶλλον δοκεῖ εὐρησθαι· ἡ
20 δὲ καὶ τοῖς δεινοτάτοις καταχρῆται ἐπὶ χάριτος.

CXLI. Χαριεντίζεται δὲ ποτε καὶ ἐξ ἀναφορᾶς, ὡς
ἐπὶ τοῦ Ἑσπέρου· Ἑσπερε, πάντα φέρεις, φησὶ, φέ-
ρεις

4 Edd. ante Schn. ἀχαριστότερον. Schneid. Cantabr. Vind.
R. ἀχαριτώτερον, ut conjecit Gal. — Farn. ἀχαριώτερον. 5
Edd. ἐπήνεγκιν. Vind. ἐπήνεγκε. 6 Edd. ante Schn. Vind.
που. Par. ποῦ. Schn. e cod. Morel. ὅπου. Mox Par. παρθε-
νίαν. 7 Alterum παρθενία in Par. supra lin. insertum est.
— God. Hermannus in Annal. Vindobon. T. LIV. p. 261. hos
versus ita scriptos fuisse censet:

Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λιποῦσ' ἀπέρχαι;

[χαῖρε, φίλα] οὐ γὰρ ἔτ' ἰῶω προτὶ σ', οὐκίτ' ἰῶω.

8 Par. r. b. R. ἐμφαίνεται. m. l. n. ἐμφαίνεται.

ρεις ὄν, ⁹ φέρεις αἶγα, φέρεις ματέρι παῖδα.
καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἡ χάρις ἐστὶν ἐκ τῆς λέξεως τῆς φέ-
ρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφερομένης. πολλὰς δ' ἂν ¹⁰ τις
καὶ ἄλλας ἐκφέρει χάριτας.

CXLII. Γίνονται ¹ δὲ καὶ ἀπὸ λέξεως χάριτες, ἥ- ⁵
γουν ² ἀπὸ μεταφορᾶς· ὡς ἐπὶ τοῦ τέττιγος· πτερύ-
γων δ' ὑποκακχείει ³ λιγυρὰν ἀοιδὰν, ὅ, τι ποτ'
ἂν φλόγιον καθέταν ⁴ ἐπιπτάμενον καταυ-
δεῖη. *

CXLIII. Ἐκ συνθέτου τοῦ ὀνόματος καὶ διθυραμ- 10

9 Edd. ante Schn. Par. Vind. οἶον. Schn. recepit ὄν,
quam lectionem olim Caselius Romae apud Paullum Ma-
nutium sive e manuscripto libro, sive ex ingenio notatam
se reperisse ait. — God. Hermannus l. l. praeëunte ex parte
Blomfieldio versus hos ita restituendos putat:

Ἐσπερε πάντα φέρεις, ὅσ' ἂ φαινός τις ἐκίδαο' αὔως.

Καὶ γὰρ ὄν σὺ φέρεις, φέρεις αἶγα, φέρισθα δὲ ματρὶ
παῖδα.

10 Cod. Mor. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας ἐκφέρει. Schneidero locus
vitii suspectus est.

1 Par. R. γίνονται. Edd. Vind. γίνονται. 2 m. l. n. ἤγουν. b. ἡ.
R. ἡ. tum Ald. Vind. ἐκμετ. 3 Ald. Vind. ὑποκαταχείει. m. l. r. b. R.
Edd. rell. ὑποκακχείει. n. καταχείει. Cantabr. πτερύγων ὑπο κατα-
χείει. 4 R. καθέταν. n. καθέτως. tum Ald. καταυδεῖη. Vind.
m. l. r. b. n. R. καταυδεῖη. Vict. MS. addit: αὐδὴ, φωνή,
φθόγγος. „Nihil hic absque librorum meliorum auctoritate
immutandum putabam. Certissimum autem est auctorem
fragmenti expressisse fideliter locum Hesiodi: [Erg. 581.]

Διόνριον ἐφεζόμενος λιγυρὰν κατεχέειτ' ἀοιδὴν

Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων θύριος καματώδεος ὥρη.

H. Stephanus h. l. constituit, memorante Galeo: ὅ, τί
ποτ' ἂν φλόγιον καθ' ὥραν ἐπιπτάμενον καταυδεῖη. Idem aliter:
φλόγιον καθέτως ἐπιπτάμενον καταυδεῖης. Pro ἐπιπτάμενον Cod.

βικοῦ· δέσποτα πλούτων⁵ μελανοπτερύγων,
τουτὶ δεινὸν πρὸ πτερύγων αὐτὸ ποιήσον * ἃ
μάλιστα δὴ κωμωδικὰ παίγνια ἔστι καὶ σατυρικά.

CXLIV. Καὶ ἐξ ἰδιωτικοῦ⁶ δὲ ὀνόματος γίγνεται·
ὡς ὁ Ἀριστοτέλης· ὅσφ γάρ, φησὶ, μονώτης⁷ εἰμὶ,

Cantabr. ἐπὶ πάτταλον. quod hic locum non habet. Vana igitur emendatio Galei: ὅ, τί ποτ' ἂν φλόγιον καθ' ὥραν ἐπὶ πάτταλον καταυδεῖν. Quod si mihi innotuisset καταυλεῖν dici, ut θυραυλεῖν et similia, putarem legi posse, ad sensum certe clarius: ὅθι ποτ' ἂν φλόγιον καθ' ὥραν ἐπιπτάμινος καταυλεῖν. S. Hainebachi [Spec. Scriptorum Gr. minor. p. 24.] conjectura, ὅπποτ' ἂν φλόγιον θέρως πτάλον καταυλῇ, a verbis datis nimium recedit: sed meliora, quae substituam, non habeo. Versus hos Alcaeo vindicat Th. Bergh. in Mus. Rheno-
nano 1835. p. 219. coll. Proclo ad Hes. Op. 584. 5 Par.
n. R. πλοῦτον. m. b. πλούτων. tum m. n. l. R. μελανοπτερύγων.
b. μεγαλοπτ. „Nihil hic video. Quod in Codd. nonnullis legi
monuit Ger. Vossius μεγαλοπτερύγων, nihil ad rem facit. Pro
δεινὸν Cod. Morelii δεινῶν. In fine sectionis σατυρικά pro
[σατύρια scripsimus cum Galeo.“ S. — παίγνια Schn. om. 6
Farn. ἰδιωματικοῦ. Deinceps Par. R. γίγνεται. Edd. Vind. γίνεται.
et ὁ Ἀριστοτέλ. Ald. Vind. ὁ om. 7 Eadem recurrunt
§. 164. — Ald. μονότης. R. Vind. μονώτης constanter. Farn.
μονάτης, infra vero his μονώτης. — „Aldina articulum omit-
tit, et μονότης praefert. Aristoteles Ethic. I. c. 9. μονώτης
καὶ ἄτεκνος. Vocem αὐτίτης alibi non reperiō, quam ap. Hip-
pocratem L. III. de Morbis p. 492. οἶνος αὐτίτης, quod
Erotianus explicat ἀπαρύχτον, ὡς καὶ Πολύζηλος ἐν Δημο-
κρινδαγείῳ φησὶν κ. τ. λ. Ita enim nomen Comoediae scriben-
dum esse apparet ex Suida v. τῶν τριῶν κακῶν et v. Πολύ-
ζηλος. et Etymol. M. p. 344. 44. ibiq. Sylb. Eundem Poly-
zei locum respexit Athenaeus L. I. p. 31. E. Vulgo etiam in
Erotiano legebatur δεινὸν αὐτίτην, sed Eustachius p. 376. et
post cum Heringa Observ. p. 10. docuerunt legendum esse

φιλομυθότερος γέγονα. καὶ ἐκ πεποιημένου· ὥς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· ὅσῳ γὰρ αὐτίτης καὶ μονώτης εἰμι, φιλομυθότερος γέγονα. τὸ μὲν γὰρ μονώτης ἰδιωτικώτερον ἔθους ἤδη ἐστὶ, τὸ δὲ αὐτίτης πεποιημένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

CXLV. Πολλὰ δὲ ὀνόματα καὶ παρὰ τὴν θείσιν ἢ τὴν ἐπὶ τινος χαρίεντά ἐστιν· οἷον· ὁ γὰρ ὄρνις οὗτος κόλαξ ἐστὶ καὶ κόλαχος. ἐνταῦθα ἡ χάρις ἀπὸ τοῦ σκῶψαι τὸν ὄρνιν καθάπερ ἄνθρωπον, καὶ ὅτι τὰ μὴ συνήθη ἔθετο ὀνόματα τῷ ὄρνιθι. αἱ μὲν οὖν τοιαῦται 10 χάριτες παρ' αὐτὰς τὰς λέξεις.

CXLVI. Ἐκ δὲ παραβολῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξέχοντος ἀνδρὸς ἡ Σαπφώ φησι·

Πιέροχος ὃς ὥς ὅτ' ἀοιδὸς ὁ Λίσβιος ἀλλοδαποῖσιν.

οἶνον. Sed quid facias Galeno, qui οἶνον αὐτίτην ex illo loco explicat αὐτοετίτην τὸν ἐκ τοῦ ἐνεννιωτοῦ ἔτους, ut περσῆας οἶνος pro περυσινός. Scilicet, quod nemo vidit, Galenus legit αὐτίτην, quod eadem forma dicitur, qua οἰήτης, εἰνέτης ἐτ similia. Sed αὐτίτης verum esse persuadebit Foesius. Praeter Hippocratem et Polyzelum voce αὐτίτης usus etiam fuit Teleclides in Amphictyonibus ap. Suidam v. αὐτίτην. S. — Ad epistolam Aristotelis, fortasse extremis vitae annis scriptam, verba haec refert Stahr. Aristotelia P. I. p. 201. 8 Ald. Vind. n. σύνθισιν. r. R. Edd. rell. θείσιν. 9 „Pro ὑπέροχος, ὑπερίχων dici recte contra Victorium docuerunt G. Vossius Instit. Orat. T. II. p. 479. et Th. Gale, laudato Hesychii loco: πῆρόχειν, ὑπερίχιν. Scilicet περιέχειν dicitur etiam pro ὑπερίχιν; hinc περίοχος, πῆρόχος. Simili ratione littera i eliditur in voce περώσιος pro περιώσιον apud Hesychium h. v. in περφερίεις pro περιφερίεις ap. Herodot. 4. 33. in περιβοή pro περιβοή, πόλεμος ap. Etymol. M. h. v. in πῆρεθῆκατο pro περιεθῆκατο apud Hesychium h. v. in περφίλη pro περιφίλη, amabilis. Cf. ad Hesychii

ἐνταῦθα γὰρ χάριν ἐποίησεν ἡ παραβολὴ μᾶλλον ἢ μέγεθος. καὶ τοι ἐξῆν εἰπεῖν πέρ ῥοχος ὥσπερ ἡ σελήνη^κ τῶν ἄλλων ἄστρων, ἢ ὁ ἥλιος ὁ^κ λαμπρότερος, ἢ ὅσα ἄλλα ἐστὶ ποιητικώτερα.

⁵ CXLVII. Σώφρων δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ὁμοίου εἰδους φησί· θᾶσαι, ὅσα φύλλα καὶ κάρφεια τοὶ παῖδες τοὺς ἄνδρας βαλλίζοντι· οἶόν περ φαντὶ, φίλα,^κ τοὺς Τρῶας τὸν Αἴαντα τῷ παλῷ. καὶ
⁵⁶⁰ γὰρ ἐνταῦθα ἐπίχαρις ἡ παραβολὴ ἐστὶ, καὶ τοὺς Τρῶας
¹⁰ διαπαίζουσα ὥσπερ παῖδας.

CXLVIII. Ἔστι δὲ τις ἰδίως χάρις Σαπφική ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰποῦσα μεταβάλληται^κ καὶ ὥσπερ

πεφύχιν. Faber ad Justinum XII. 10. Adde huc πεφόχια τὰ ῥάκη.“ S. 10 Farn. σελίγη. 11 ὁ non est in b.

1. „Sic bene Aldina; [Vind. R. Par. Emendatum in Par. R. φιλάτους, ut est in m. n.] reliquae editiones [l. r.] male φιλατοῦς; et deinde πάλω, quod in παλῷ pro πηλῷ mutavi. Multa de h. l. G. Vossius Inst. Orat. p. 480. et Gale, qui Αἴαντα ῥοπάλοις ex Iliade A emendabat. Denique nuperrime Jo. Toup in Curis Noviss. in Suidam p. 49. emendandum h. l. ita censuit: Αἴαντα ἐν τῷ ὀγγιᾶλῷ i. e. in litore Sigeeo. Quam lectionem confirmare annititur ex Homeri Iliad. π. 102. Ovidii Metamorph. XII. 3. Nihil verius hac emendatione, si Toupio ipsi credimus! Ceterum locus ex Sophrone petitus esse videtur.“ S. 2 m. R. n. μεταβάλλεται. „Videtur. μετανοήσῃ legendum. De loco Sapphico vide Wolfii Fragmenta, et Dorvilii Vannum Critic. p. 496.“ S. — Th. Bergk. in Mus. Rhenano 1835. p. 216. hos versus ita restituit:

Ἔφοι δὴ τὸ μέλαθρον ἀέρόετε, τέκτονες ἄνδρες·

Γαμβρός ἐς ἵσχειται ἴσος Ἄρη, μεγάλῳ πολὺ μείζων.

Iisque tertium versum adjungit ex §. 146.

Πεφρόχος ὥς ὅτι· αἰοιδὸς ὁ Αἰσβίος ἀλλοδαποῖσιν.

μυτανοήσειεν· οἶον· ὕψι³ δὴ, φησὶ, τὸ μέλαθρον
 ἀείρατε τέκτονες· γαμβρὸς εἰσέρχεται ἴσος⁴
 Ἄρηϊ, ἀνδρὸς μεγάλου πολλῷ μείζων. ὥσπερ ἐπι-
 λαμβανομένη ἑαυτῆς, ὅτι ἀδυνάτω ἐχρήσατο ὑπερβολῇ,
 καὶ ὅτι οὐδεὶς τῷ Ἄρηϊ ἴσος ἐστί.⁵

CXLIX. Τοῦ δὲ αὐτοῦ εἶδους καὶ τὸ περὶ Τηλε-
 μάχου,⁵ ὅτι δύο κύνες δεδέατο πρὸ τῆς αὐλῆς,
 καὶ δύναμαι καὶ τὰ ὀνόματα εἰπεῖν τῶν κυνῶν.
 ἀλλὰ τί ἄν μοι βούλοιτο τὰ ὀνόματα ταῦτα;
 καὶ γὰρ οὗτος μεταβαλλόμενος⁶ μεταξὺ ἡστεύσατο καὶ¹⁰
 ἀποσιγῆσας τὰ ὀνόματα.

CL. Καὶ ἀπὸ στίχου δὲ ἀλλοτρίου γίνεται χάρις,
 ὡς ὁ Ἀριστοφάνης σκώπτων πον τὸν Δία, ὅτι οὐ κεραυ-
 ναὶ τοὺς πονηροὺς, φησὶν,⁷

Ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ νῶν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνῶν.¹⁵
 ὥσπερ γοῦν οὐκ ἔτι ὁ Ζεὺς κωμωδεῖσθαι δοκεῖ, ἀλλ'
 Ὅμηρος καὶ ὁ στίχος ὁ Ὀμηρικός. καὶ ἀπὸ τούτου πλείων
 ἐστὶν ἢ χάρις.

Hos epithalamii versus a pueris cantos, deinde a puellarum
 choro elegantissimis illis versibus, οἶον τὸ γλυκύμαλον κ. τ. λ.
 [Rh. Gr. T. VII. p. 883.] responsum esse ingeniose statuit.
 3 Ald. Par. Farn. Vind. νίψω. Vict. γρ. ὕψι. Tum Ald. Vind.
 n. ἀείρατε τέκτονα. Farn. ἀνείρατε τέκτονα. m. r. ἀείρατε τέκτονες.
 Par. R. ἀείρατε τέκτονες. 4 Vind. Farn. h. l. et infra ἴσως.
 5 Ald. Vind. R. παρὰ Τηλεμάχῳ. m. περὶ. mox Farn. πρὸς
 τῆς αὐλῆς. 6 R. μεταβαλλόμενος. ad marg. μεταβαλλόμενος.
 Mox Ald. ἀποσιωπήσας. m. l. r. R. Vind. Farn. Edd. rell.
 ἀποσιγῆσας. 7 „Ad locum hunc Aristophanis in Nu-
 bibus [v. 400.] Scholia habent: χάρις ἐστὶ στίχου τοῦ ἀλλοτρίου,
 ὡς ἔφη Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς ἐν τῷ περὶ ἐρμηνείας. Unde
 discimus olim hunc nostrum libellum ad ignaris hominibus
 pro foetu Dionysii Halic. venditatum fuisse; quo nihil stul-
 tius excogitari poterat.“ S.

CLI. Ἐχουσι δέ τι στωμύλον⁸ καὶ ἀλληγορίαι τινές·
ὥσπερ τὸ, δελφοὶ⁹ παιδίον ὑμῶν ἀκύνων¹⁰ φέ-
ρει. καὶ τὰ Σώφρονος δέ, τὰ ἐπὶ τῶν γερόντων· ἐν-
θάδε¹¹ ὦν κῆγὼ παρ' ὑμῶν τοὺς ὁμότριχας
ἐξορμίζομαι, πλόον δοκῶζων. πόννται¹² γὰρ
ἤδη τοῖς ταλικοῖσδε¹³ ταὶ ἄγκυραι· ὅσα¹⁴ τε

8 Ald. Vind. στομύλων. Farn. στομύλων. R. στομύλον. Vict.
ad marg. στομύλον. 9 Vict. MS. „Vide an δελφοὶ legi
debeat et adverbium sit ut φαληροῖ, sive corrigere oporteat
δελφοί.“ Schn. „Putabam δελφύι legendum, quod in Hippo-
cratis περὶ ἀφόρων γυναικῶν p. 680. Erotianus μῆτρε ex-
plicat. P. Victorius in libro scripto m. reperit τόδε λήρει.
in altero b. τόδε λόρει. Th. Gale legebat Δίλφι. cujus inter-
pretationem non intelligo.“ 10 Ald. Vind. b. ἀκύνων.

m. l. r. R. ἀκύνων. n. ὁ κύνων. Vind. ἀκύνων. 11 Ald.
Vind. ἐνθάδε οὐκ ἐγώ. Farn. ἐνθάδιον κῆγώ. r. R. ἐνθα δέον
κῆγώ. Vict. ad marg. et in Ed. Casel. Gal. ὦν κῆγώ. Schneid.
ὦν in doricum ὦν mutavit, et pro ὁμότριχας Sophronem ὄτρι-
χας dixisse putat. Cf. Etym. M. h. v. tum Ald. Vind. ἐξορ-
κίζομαι. m. l. r. R. ἐξορμίζομαι. Ald. Vind. Farn. δικῶζων. R.
m. l. r. b. δοκῶζων. Pro πλόον Farn. πείλον.

12 Vulgo
ποντίναι. Gal. in notis πόννται quod recepit Schneid. 13
Ald. Vind. R. ταλικοῖς δέται. n. ἰταλικοῖς. b. σταλικοῖς. Vict.
MS. „fr. putat τηλικοῖς δέται. Hes. ταλικῆς, ἀναιδῆς. ταλι-
κὴν, ταλικάυτην. Locus ut arbitror corruptus.“ Vict. in Edd.
Casel. Gal. Schn. ταλικοῖσδε ταί.

14 Ald. Vind. ὅσαι. R.
m. l. r. ὅσα. mox Ald. Vind. γλυκύτερον. R. r. b. γλυκύκρετον.
Tum Ald. Vind. ἰχθυύμασι. Edd. sequentes λιχνεύμασι, quam-
vis jam P. Leopardus Emendat. L. X. c. XXII. ex Athenaeo
III. 9. p. 26. emendaverit λίχνευμα, quod recepit Schneiderus
coll. Toupio, qui in Curis Noviss. in Suidam p. 113. locum
ita constituit:

Τίνες δ' ἐντί ποκα, φίλα, ταὶ δέ τοι

Μακραὶ κόγχαι; B. Σωλήνης·

ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀλληγορεῖ· οἷον ἐπ' ἰχθύων· σωλήνες, γλυκύκρεον κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα. καὶ μιμικώτερα ¹⁵ τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ αἰσχροά.

CLII. Ἔστι δέ τις καὶ ἡ παρὰ προσδοκίαν χάρις· ὡς ἡ τοῦ Κύκλωπος, ὅτι ὕστατον ἔδομαι Οὐτίν. ^{1 5} οὐ γὰρ προσεδόκα τοιοῦτο ξένιον οὔτε Ὀδυσσεύς, οὔτε ὁ ἀναγινώσκων. καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ Σωκράτους, κάμψας ὀβελίσκον, ² φησὶν, εἴτα διαβήτην λαβὼν, ἐκ τῆς παλαιστρας θυμάτιον ὑφείλετο. 10

CLIII. Ἦδη μὲν τοι ἐκ δύο τόπων ³ ἐνταῦθα ἐγένετο ἡ χάρις. οὐ γὰρ παρὰ προσδοκίαν μόνον ἐπητέχθη, ἀλλ' οὐδ' ἠκολούθει τοῖς προτέροις· ἡ δὲ τοιαυτὴ ἀνακολουθία καλεῖται γρίφος, ὥσπερ ὁ παρὰ ⁴ Σώφρονι ῥητορεύων Βουλίας. οὐδὲν γὰρ ἀκόλουθον ἀντιῶ ¹⁵ λέγει· καὶ παρὰ Μενάνδρῳ δὲ ὁ πρόλογος τῆς Μεσσηνίας.

Τουτί γὰ γλυκύκρεον κογχύλιον,

Χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα.

Cfr. O. Müller Dor. II. p. 361. 563. ¹⁵ Ald. Vind. m. μικρότερα. l. r. b. R. Par. μιμητικώτερα, in marg. libri r. b. Par. γρ. καὶ μικρότερα. Vict. conj. μιμικώτερα et ita edidit. „Cf. omnino Cicero de Oratore II. c. 60. ibique Interpretes.“ S.

¹ Od. i, 369. ² In Ald. Vind. Farn. Cantabr. et Cod. Mor. duo versus Nubium v. 150. et 179. confusi sunt: κηρῶν διατήξας, φησὶν, εἴτα διαβήτην [Ald. διαβήτην]. l. ὀβελίσκον. n. κάμψεν ὀβελίσκον, unde Vict. edidit: κάμψας ὀβελίσκον. mox Ald. Vind. ἱμάτιον. Edd. rell. θυμάτιον. recepi Hermannii emendationem θυμάτιον. ³ Cod. Morel. προσώπων. ⁴ m. περί.

CLIV. Πολλάκις δὲ καὶ κῶλα ὅμοια ἐποίησε χάριν, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης, ἐκ μὲν⁵ Ἀθηνῶν, φησὶν, ἐγὼ εἰς Στάγειρα ἦλθον διὰ τὸν βασιλέα τὸν μέγαν· ἐκ δὲ Σταγείρων εἰς Ἀθήνας διὰ τὸν χειμῶνα⁵ τὸν μέγαν. καταλήξας γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κώλοις εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα ἐποίησε⁶ τὴν χάριν. ἐὰν δ' οὖν ἀποκόψῃς⁷ τοῦ ἑτέρου κώλου τὸ μέγαν, συναφαιρεῖται καὶ ἡ χάρις.

CLV. Καὶ κατηγορίαι δὲ ἀποκεκρυμμέναι ἐνίοτε ὁμοιοῦνται χάρισιν· ὥσπερ παρὰ Ξενοφῶντι ὁ Ἡρακλείδης, ὁ παρὰ τῷ Σεύθει προσιῶν τῶν συνδείπνων ἐκάστω, καὶ πείθων δωρεῖσθαι Σεύθει ὃ τι ἔχει·⁸ ταῦτα γὰρ καὶ χάριν τινα ἐμφαίνει, καὶ κατηγορίαι εἰσὶν ἀποκεκρυμμέναι·⁹ αἱ μὲν οὖν κατὰ τὴν ἐρμηνείαν χάριτες τοσαῦται,¹⁵ καὶ οἱ τόποι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑΓΜΑΣΙ ΧΑΡΙΤΩΝ.

CLVI. Ἐν δὲ τοῖς πράγμασι λαμβάνονται χάριτες ἐκ παροιμίας. φύσει γὰρ χαρίεν¹ πρᾶγμά ἐστιν ἡ παροιμία ὡς ὁ Σώφρων μὲν, Ἐπιτάλης, ² ἔφη, ὁ τὸν πα-

5 Vict. ad marg. addit οὖν. Mox Ald. Στάγηρα. 6 Ald. ἐποίησιν. Vind. ἐποίησε. 7 R. ἀποκόψης. m. ἀποκόψας. 8 Ald. Vind. Cod. Morel. ὃ τι ἔχοι. b. m. n. ὅστις. l. R. ὃ τις. Vict. Casel. Gal. ὃ τις ἔχει. Schn. ὃ τι ἔχει. 9 In Ald. Vind. Par. sequitur h. l. titulus.

1 Ald. Vind. χάριεν. R. χαρίεν. tum Ald. Vind. R. ἐστὶ παροιμία. Vict. ad marg. ἐστὶν ἡ παρ. 2 Ald. Vind. Par. R. μὲν ἐπίης. Par. ad marg. ἐπιηκής. b. μενέπης. Vict. ad marg. γε μίνι πής. — „Recepi Galei emendationem dum meliora edoctus fuero. Idem est Ἐπιτάλης cum Ἠπιτάλω. Cf. Trilleri Clinotechn. medicam. p. 81. seqq. Historiam reconditiorem respici putabat Gale, quam tetigit Aristophanes in Vespis, ubi est: τοῖς ἡπιάλοις — οἱ τοὺς πατέρας τ' ἤγchon νύκτωρ

τέρα πνίγων. καὶ ἀλλαχοῦ πού φησιν, ἐκ τοῦ ὄνου γὰρ τὸν λέοντα ἔγραψεν· τορύναν ἔξεσεν· κύμινον ἔσπειρε.³ καὶ γὰρ δυοὶ παροιμίαις καὶ τρισὶν ἐπαλλήλοις χρῆται, ὡς ἐπιπληθύνονται⁴ αὐτῷ αἱ χάριτες· σχεδόν τε πάσας ἐκ τῶν δραμάτων αὐτοῦ τὰς 5 παροιμίας ἐκλέξαι ἐστίν.

CLVII. Καὶ μῦθος δὲ λαμβανόμενος καιρίως εὐχαρίς ἐστιν, ἥτοι ὁ κείμενος, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ φησιν,⁵ ὅτι λιμῶ θνύσκει ἐπικάμπτων τὸ ῥάμφος· πάσχει δὲ αὐτὸ, ὅτι ἄνθρωπος ὢν ποτὲ ἠδίκησε 10 ξένον. ὁ μὲν οὖν τῷ κειμένῳ μῦθῳ κέχρηται καὶ κοινῶ.

CLVIII. Πολλοὺς δὲ καὶ προσπλάσσομεν προσφύρους καὶ οἰκείους τοῖς πράγμασιν· ὥσπερ τις περὶ αἰλίουρου λέγων, ὅτι συμφθίνει τῇ σελήνῃ καὶ ὁ αἴλουρος, καὶ συμπαχύνεται,⁶ προσέπλασεν,⁷ ὅτι ἐνθεν καὶ ὁ μῦ- 15

καὶ τοὺς πάμπους ἀπέπνιγον. Locus Sophronis ab Herodiano allatus apud Eustathium ad Il. V. p. 561. ἐν δὲ τοῖς Ἡρωδιανοῦ κείμεναι καὶ Ἡπιάλης, ἡπιάλητος, οὗ χρήσις, φησὶ, παρὰ Σώφρονι· οἶον· Ἡρακλῆς ἡπιάλητα πνίγων, nihil commune habet cum hoc nostro loco, sed tamen aliquo modo Galei Ἐπιάλης confirmare videtur. Confidenter Jo. Toup Emend. in Suid. III. p. 148. legit. h. l. νήπιος, ὡς τὸν πατέρα πνίγων, ut auctor fragmenti respiciat ad Homeri notissimum illud νήπιος, ὃς πατέρα κτείνων παῖδας καταλείπει." S. 3 „Ne mutaretur in ἐπρισε, cavit dilligentia Hadr. Junii in Adagio: cuminum serere, et Hemsterhusii ad Aristoph. Plutum p. 193." S. 4 Ald. Vind. R. ἐπιπληθύνονται. m. l. n. b. ἐπιπληθύνονται. 5 „Locus exstat paullo aliter scriptus in Histor. Animal. IX. c. 32." S. 6 „Hanc sympathiam observavit Plinius; item Plutarchus libro de Iside, et Gellius libro 19. Capella quoque ait lunam vultu felem ostendere." Gal. 7 R. προσέπλασεν. mox Ald. Vind. ἐνθεν ὁ μῦθ. R. inserit καί.

561 **Θ**ός ἐστιν, ὡς ἡ σελήνη ἔτεκε τὸν αἴλουρον· οὐ γὰρ μόνον κατ' αὐτὴν τὴν πλάσιν ἔσται ἡ χάρις, ἀλλὰ καὶ ὁ μῦθος ἐμφαίνει χάριεν τι, αἴλουρον ποιῶν σελήνης παῖδα.

5 **CLIX.** Πολλάκις δὲ καὶ ἐκ φόβου ἀλλασσομένου γίνεται χάρις, ὅταν διακενῇ τις φοβηθῇ, ¹ οἷον τὸν ἱμάντα ὡς ὕφιν, ἢ τὸν κρίβανον ὡς χάσμα τῆς γῆς, ἅπερ καὶ αὐτὰ κωμωδικώτερα ἔστι.

CLX. Καὶ εἰκασίαι δὲ εἰσιν ⁹ εὐχάριτες, ἂν τὸν ἀλε-
10 κτρυόνα Μῆδω ¹⁰ εἰκάσῃς, ὅτι τὴν κυρβασίαν ὀρθὴν φέρει· βασιλεῖ δὲ, ὅτι πορφύρεός ἐστιν, ἢ ὅτι βοησαντος ἀλεκτρυόνος ἀναπηδῶμεν, ὥσπερ καὶ βασιλέως βοήσαντος, καὶ φοβούμεθα.

CLXI. Ἐκ δὲ ὑπερβολῶν χάριτες μάλιστα αἱ ἐν ταῖς
15 κωμωδίαις· πᾶσα δὲ ὑπερβολὴ ἀδύνατος· ὡς Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς ἀπληστίας ¹ τῶν Περσῶν φησιν, ὅτι ὥπτουν βοῦς κριβανίτας ἀντὶ ἄρτων· ἐπὶ δὲ τῶν Θρακῶν ἕτερος, ὅτι Μηδόκης ὁ βασιλεὺς βοῦν ἔφερεν ὅλον ἐν γνάθῳ.

20 **CLXII.** Τοῦ δὲ αὐτοῦ εἶδους καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν· ὑγιέστερος κολοκύντης καὶ φαλακρώτερος εὐδίας· ² καὶ τὰ Σαπηγικᾶ· πολὺ πακτίδος ἀδυμελεστέρα, χρυσῷ χρυσοτέρα. πᾶσαι γὰρ αἱ τοιαῦ-

8 φοβηθῇ Schn. φοβῇ Edd. rell. Vind. 9 R. δ' εἰσίν.

10 Cfr. Aristoph. Av. 273. cum schol. Theophylact. Ep. 31. p. 49. ed. Boisson. Τὸ Μηδικὸν ὄρνειον ὁ ταῶς καὶ τῶν Μῆδων τὴν ὑπεροψίαν κεκλήρωται, μίγα τι καὶ ὑπὲρογκον ἐπὶ τῷ κάλλει φροῶν. 1 Ald. Vind. ἀπληστίας. Mox Morel. ὥπτων. 2 Ald. Vind. εὐδίας. Mox Vind. Ald. ἀδυμελεστέρα. m. r. R. ἀδυμελεστέρα. „Haec Sapphica cum aliis habet Gregorius Corinthius in Commentario ad Hermog. a Reiskio edito p. 914. [T. VII. p. 1256.] αἰσχροῦς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἄφρονα· οἷον τὰ Ἀνακρίοντος, τὰ Σαπφούς· οἷον γάλακτος

ται χάριτες ἐκ τῶν ὑπερβολῶν εὐρηνται, καὶ τοὶ ³ διαφέρουσι.

CLXIII. Διαφέρουσι δὲ τὸ γελοῖον καὶ εὐχάρι, πρῶτα μὲν τῇ ὕλῃ· χαρίτων μὲν γὰρ ὕλη νυμφαῖοι κῆποι, ἔρωτες, ἅπερ οὐ γελᾶται· γέλως δὲ Ἴρος καὶ Θεροσίτης. ⁵ τοσοῦτον οὖν διοίσουσιν, ὅσον ὁ Θεροσίτης τοῦ Ἐρωτος.

CLXIV. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ λέξει αὐτῇ. τὸ μὲν γὰρ εὐχάρι μετὰ κόσμου ἐκφέρεται καὶ δι' ὀνομάτων καλῶν, ἃ μάλιστα ποιῇ τὰς χάριτας· οἷον τὸ ποικίλλεται μὲν γὰρ πολυστέφανος καὶ τὸ χλωρητὶς ἀῆ- ¹⁰ δῶν· τὸ δὲ γελοῖον καὶ ὀνομάτων ἐστὶν εὐτελῶν καὶ κοινοτέρων· ὥσπερ ἔχει· ὅσον γὰρ αὐτίτης καὶ μονώτης εἰμί, φιλομυθότερος ⁴ γέγονα.

CLXV. Ἐπειτα ⁵ ἀφανίζεται ὑπὸ τοῦ κόσμου τῆς ἐρμηνείας, καὶ ἀντὶ γελοίου θαῦμα γίνεται. αἱ μὲν τοὶ ¹⁵ χάριτες εἰσι μετὰ σωφροσύνης, τὸ δὲ ἐκφράζειν τὰ γέλοια ὁμοῖον ἐστι καὶ καλλωπίζειν πίθηκον.

CLXVI. Διὸ καὶ ἡ Σαπφῶ περὶ μὲν κάλλους ἄδουσα καλλιπῆς ἐστὶ καὶ ἡδεῖα, καὶ περὶ ἐρώτων δὲ καὶ ἔαρος ⁶ καὶ περὶ ἀλκύνος· καὶ ἅπαν καλὸν ὄνομα ἐνύ- ²⁰ φανται αὐτῆς. τῇ ποιήσει· τὰ δὲ καὶ αὐτὴ εἰργάσατο.

CLXVII. Ἄλλως δὲ σκώπτει τὸν ἀγροῖκον νυμφίον,

λειποτέρα, ὕδατος ὑπαλωτέρα, πηκίδος ἐμμελευτέρα, ἵππου γανροτέρα, ῥόδου ἄβροτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα, ἱματίου ἱανοῦ μαλακωτέρα. Vides in his sensum verborum a Gregorio esse fideliter expressum, sed verba notioribus ubique fere permutasse videtur. Alium Sapphus locum idem verborum forma dorica immutata laudat p. 896. [p. 1153.] οἷον φησὶν ἡ Σαπφῶ, ὅτι τὸ ἀποδνήσκαι κακόν. οἱ θεοὶ γὰρ τοῦτο περικρασιον." S. 3 Vind. b. r. R. τι. — Mox v. 5. super Ἴρος in Par. est ἔρωτος. 4 Ald. Vind. φιλομυθίστιρος. m. l. r. R. φιλομυθότερος. 5 Vict. ad marg. „fort. ἐπι." 6 Vulgo ἄερος. Bene Schn. ex emendatione Galei ἔαρος. — Sq. περὶ tacite om. Schn.

καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν τοῖς γάμοις, εὐτελέστατα ⁷ καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμασι μᾶλλον ἢ ἐν ποιητικοῖς. ὥστε αὐτῆς μᾶλλον ἐστὶ τὰ ποιήματα ταῦτα διαλέγεσθαι, ἢ ἔδειν, οὐδ' ἂν ἀρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν, ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ μὴ τις εἴη χορὸς διαλεκτικός.

CLXVIII. Μάλιστα δὲ διαφέρουσι καὶ ἐκ τῆς προαιρέσεως· οὐ γὰρ ὁμοία προαιρεῖται ὁ εὐχάριτος ⁸ καὶ γελωτοποιῶν· ἀλλ' ὁ μὲν εὐφραίνειν, ὁ δὲ γελασθῆναι· καὶ ἀπὸ τῶν ἐπακολουθούντων δέ, τοῖς μὲν γὰρ γέλως, 10 τοῖς δὲ ἔπαινος.

CLXIX. Καὶ ἐκ τόπου. ἔνθα ⁹ μὲν γὰρ γέλως τέχνη καὶ χαρίτων, ἐν σατύρῳ καὶ ἐν κωμωδίαις. τραγωδία δὲ χάριτας μὲν παραλαμβάνει ἐν πολλοῖς, ὁ δὲ γέλως ἐχθρὸς τραγωδίας· οὐδὲ γὰρ ἐπινοήσειεν ἄν τις 15 τραγωδίαν παίζουσαν, ἐπεὶ σάτυρον γράψει ἀντὶ τραγωδίας.

CLXX. Χρήσονται δὲ ποτε καὶ οἱ φρόνιμοι γελοίοις, πρὸς τε τοὺς καιρούς. οἷον ἐν ἑορταῖς καὶ ἐν συμποσίοις καὶ ἐν ἐπιπλήξεσι δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους·

7 1. εὐτελέστατον. v. 2. Edd. ante Schn. Vind. ὀνόμασιν. 8 Vulg. εὐχάριστος. Schn. εὐχάριτος. cfr. §. CXXX. 9 „Capperonarius conjiciebat legendum εἰσὶ. Pro ἐπινοήσειεν Codex Morelii ἐπινοήσειεν habet. Voces Σάτυρον — et Σατύρῳ Casaubonus de Poesi Satyrica p. 20. ed. nuperae, mutari volebat in Σατυρικὸν et Σατυρικῶ. Ceterum cum loco Demetrii comparabat Dan. Heinsius versus Horatii in Epist. ad Pis. 231.

Effutire leves indigna tragoedia versus,

Ut festis matrona moveri iussa diebus,

Intererit Satyris paullum putibunda protervis.

Addit p. 149. fere ad verbum Demetrius; ex quo loco apparet, aut antiquissimum esse eum scriptorem, aut ex eodem auctore utrumque descripsisse. In quo ego iudicio acumen ingenii Heinsiani desidero.“ S.

ὡς ὁ Τηλαγοῦς ¹⁰ Θύλακος, καὶ ἡ Κράτητος ποιητικῇ, καὶ φακῆς ἐγκώμιον ¹¹ ἂν ἀναγνῶ τις ἐν τοῖς ἀσώτοις· τοιοῦτος δὲ, ὡς τὸ πλέον, καὶ ὁ Κυνικός τρόπος· τὰ γὰρ τοιαῦτα γελοῖα χρείας λαμβάνει τάξιν καὶ γνώμης.

CLXXI. "Ἔστι δὲ καὶ τοῦ ἥθους τις ἔμφασις ἐκ ⁵ τῶν γελοίων, καὶ ἡ παιγνίας ἡ ἀκολασίας, ¹² ὡς καὶ τὸν οἶνον τὸν παραχυθέντα ἐπισχόντα Πηλέα ἀντὶ Οἰνέως. ¹³ ἡ γὰρ ἀντίθεσις ἡ περὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἡ φροντίς ἐμφαίνει τινὰ ψυχρότητα ἥθους καὶ ἀναγωγίαν.

10

10 „Certissimam Casauboni ad Athenaei V. 20. emendationem lectioni vulgatae τηλαγῆς substituimus.“ S. r. R. Θύ

εὔλακος. b. ἐνθύλακος. l. n. ἐνθύλαλος. m. εὐθύκαλος. 11 De ejusmodi encomiis vide Wolf. Prolegom. ad Lept. p. 35. Stallb. ad Plat. Sympos. p. 477. B. — Mox Capperon. conj. ἂ ἀναγνῶ τις. 12 b. m. n. ἀκολασίας. l. ἀναπλάσιος. 13

„Ita rescripsi pro vulgatis παραχυθέντα ἐπισχών τὰ σπήλαια ἀντὶ οἰνέως. Ex loco enim Eustathii ad Iliad. p. 772. constat Πηλέα et Οἰνέα legendum esse; etsi vix credam utrumque pro vino et πηλῶ i. e. vappa, vino nimis aqua diluto, poni. Contra vero recte illud Gale vidit Πηλέα in hoc dicto esse cauponem, qui vinum aqua permistum nimis pro meraco vendit; Οἰνέα autem, qui purum vendit. Nec tamen propter ea necesse est, ut cum eo ἐπισχών τὰ mutemus in πιπράσκοντα. Equidem ἐπισχεῖν hic intelligo porrigere, vendere, ut contra ἐπισχίσθαι in medio significat accipio, bibo. Cf. Apollonii Argonautic. I. 472. Nicander Alexiph. v. 255. Stesichorus ap. Athenaeum XI. p. 499. Omissum est καλοῦντες vel simile verbum, veluti sectione sequenti. οἶνος παραχυθείς est qui alias παράχυτος. ut supra in Erotiano οἶνον ἀπαράχυτον vidimus. Hinc παραχύται apud Plutarchum Op. Moral. p. 538. — Denique apud Athenaeum IX. c. 8. legitur: μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν. ubi vide Casaubonum. — In fine sectionis Cod. Morelii ἀναγωγῆς habet.“ S.

CLXXII. Περὶ δὲ σκωμμάτων μὲν, οἷον εἰκασία τίς ἐστίν.*¹⁴ ἡ γὰρ ἀντιθεσις εὐτράπελος. χρησονται ταῖς τοιαύταις εἰκασίαις· ὥς Αἰγυπτία κληματαῖς, μακρὸν καὶ μέλανα· καὶ τὸ θαλάσσιον πρόβατον, τὸν μωρὸν (τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ).¹⁵ τοῖς μὲν τοιούτοις χρησονται. εἰ δὲ μὴ, φευξομένθα¹⁶ τὰ σκώματα ὥσπερ λοιδορίας.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΤΣ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝ ΤΙΣΙΝ. ¹

CLXXIII. Ποιεῖ δὲ εὐχαριν τὴν ἐρμηνείαν καὶ τὰ
10 λεγόμενα καλὰ ὀνόματα.² ὥριστο δ' αὐτὰ Θεόφραστος

14 „Initium sectionis hujus corruptum esse fatentur H. Stephanus et Th. Gale. Hic vero legit: εἰκασία τίς ἐστίν εὐτράπελος. Verba ἡ γὰρ ἀντιθ. εὐτρ. esse repetitionem priorum supervacaneam. Περὶ σκωμμάτων pro ἀντι positum esse Galeo videtur. Sed plura ego librariorum culpa excidisse h. l. puto. Nihil igitur conjiciendo assequimur.“ S. 15 „Verba τὸν ἐν τῇ θαλ. recte vitii suspecta habuit Victorius; sunt enim prorsus aliena ab hoc loco, atque ejicienda. πρόβατον θαλάσσιον dicitur sine dubio de pisce, quem commemorat ex Oppiano Aelianus. Latine expressum hoc dictum refert Seneca in Libro: in Sapientem non cadere injuriam c. XVII. Chrysippus ait quemdam indignatum, quod illum aliquis vervecem marinum dixerat.“ S. 16 R. φευξομένθα.

1 Ald. Vind. Par. titulum ponunt post καλὰ ὀνόματα.
2 „Aristoteles Rhetor. III. 1. κάλλος ὀνόματος ἐν τῇ φωνῇ, ἐν τῇ δυνάμει (vel σημαιομένῳ) ἐν τῇ ὄψει ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει. Dionysius T. II. p. 9. ad λέξιν καλὴν refert μεγαλοπρέπειαν, τὸ βάρος, σεμνολογίαν, ἄξιωμα, τὸ πιθανόν. Verborum autem singulorum pulchritudinem ignorat. Hermogenes vero dirigit iudicium de pulchritudine dictionis ad hanc definitionem κάλλος ἐστὶ συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας. T. I. p. 196. Dionysio vero vix condonaverim κάλλος ἰσαρὸν καὶ φοβερόν,

οὕτως· κάλλος ὀνόματος ἐστὶ ³ τὸ πρὸς τὴν ἀκοὴν ἢ 562
πρὸς τὴν ὕψιν ἡδὺ, ἢ τὸ τῇ διανοίᾳ ἐντιμον.

CLXXIV. Πρὸς μὲν τὴν ὕψιν ἡδέα τὰ τοιαῦτα,
φοδόχρουν, ⁴ ἀνθοφόρου χροῶς. ὅσα γὰρ ὁράται
ἡδέως, ταῦτα καὶ λεγόμενα καλὰ ἐστὶ. πρὸς δὲ τὴν 5
ἀκοὴν, Καλλίστρατος, Ἀννοῶν. ⁵ ἢ τε γὰρ τῶν
λάμβδα σύγκρουσις ἡχῶδες τι ἔχει, καὶ ἡ τῶν νῦ γραμ-
μάτων.

CLXXV. Καὶ ὅλως τὸ νῦ δι' εὐφημίαν ⁶ ἐγέλκον-
ται οἱ Ἀττικοὶ, Δημοσθένην λέγοντες καὶ Σωκράτην· 10
τῇ διανοίᾳ δὲ ἐντιμα τὰ τοιαῦτά ἐστιν, οἷον τὸ ἀρ-
χαῖοι ἀντὶ τοῦ παλαιοὶ, ἐντιμότερον· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι
ἄνδρες ἐντιμότεροι.

ΤΙ ΛΕΙΟΝ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΤΙ ΤΡΑΧΥ, ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΕΥΠΑΓΕΣ
ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΟΓΚΗΡΟΝ.

15

CLXXVI. Παρὰ δὲ τοῖς μουσικοῖς λέγεται τι ὄνομα
λεῖον, καὶ ἕτερον τραχύ, ¹ καὶ ἄλλο εὐπαγές, καὶ ἄλλο ὀγ-
κηρόν. λεῖον μὲν οὖν ἐστὶν ὄνομα τὸ διὰ φωνηέντων ἢ
πάντων ἢ διὰ πλειόνων, οἷον Αἴας. τραχύ δὲ, οἷον βέ-
βρωκε· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ τραχύ ὄνομα κατὰ μίμη- 20
σιν ἐξενίγκεται ἑαυτοῦ. εὐπαγές δὲ ἐπαμφοτερίζον καὶ
μεμιγμένον ἴσως τοῖς γράμμασι. ²

quod posterius (T. II. p. 130.) aequè a natura abhorret, quam
Demetrii χάριτες εὐτελεῖς καὶ φοβεραί.“ S. 3 Vind. ἐστίν.
4 Vind. φοδόχρων. 5 Ald. Vind. ἂν νοῶν. l. κάλλιστος ἂν
ροον. m. ἄνων. R. n. ἄνωων. Vict. Edd. εἰρη. Ἀννοῶν. 6
„εὐφωνίαν recte emendat Gale, probante etiam Capperon-
erio. De littera νυ ἐφελκυστικῶ aliter sentit Auctor ap. Cel.
Valckenarium ad Ammonium p. 191.“ S.

1 Ald. Vind. τὸ τραχύ. — v. 20. Vind. βέβρωκεν. 2 „Editio Mo-
relli πρόγμασι, sed ex Codice Mto γράμμασι ibidem annotatum est.

CLXXVII. Τὸ δὲ ὀγκηρὸν ἐν τρισὶν, πλάτει, μήκει, πλάσματι. ³ οἷον βροντὰ, ἀντὶ τοῦ, βροντή· καὶ γὰρ τραχύτητα ἐκ τῆς προτέρας συλλαβῆς ἔχει, καὶ ἐκ τῆς δευτέρας, μῆκος μὲν διὰ τὴν μακράν, πλατύτητα δὲ διὰ
 5 τὸν Δωρισμόν· πλατέα λαλοῦσι ⁴ γὰρ πάντα οἱ Δωριεῖς. διόπερ οὐδὲ ἐκωμῶδουν δωρίζοντες, ἀλλὰ πικρῶς ἠγέτιζον· ἡ γὰρ Ἀττικὴ γλῶσσα συνεστραμμένον τι ἔχει καὶ δημοτικὸν καὶ ταῖς τοιαύταις εὐτραπeliαις ⁵ πρέπον.

CLXXVIII. Ταῦτα μὲν δὲ παρατεχνολογείσθω ⁶ ἄλ-
 10 λως. τῶν δὲ εἰρημένων ὀνομάτων τὰ λεῖα μόνα ⁷ ληπτέον, ὡς γλαφυρὸν τι ἔχοντα.

CLXXIX. Γίνεται δὲ καὶ ἐκ συνθέσεως τὸ γλαφυ-
 ρόν· ἔστι μὲν οὖν οὐ ῥᾶδιον περὶ τοῦ τρόπου τοῦ τοι-
 οὔδε εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ τῶν πρὶν ⁸ εἴρηται τινι περὶ γλα-
 φυ-

Ex theoria Musicorum Dionysius λιότητα solam in usum rhetoricum adhibuit." S. 3 „Cum infra hoc nomine non utatur, videndum est, an πλάσμα appellet σύνθεσιν ὀνομάτων, quod aut verum est, aut defecit haec pars: et sane miror, ipsum vocasse constructionem verborum πλάσμα. Animadvertite igitur diligenter, an hic mendi aliquid sit." Vict. MS. *Πλάσμα* h. l. idem valet, quod apud troporum auctores ὀνοματοποιῖα, quatenus syllaba βρον sonum tonitru imitatur. cfr. Ern. Lex. Techn. p. 268. 4 Ald. καλοῦσι. Vind. Edd. rell. λαλοῦσι.

„Cf. omnino notam magni Hemsterhusii in Auctario Hesychiano ad pag. 974. T. II." S. 5 R. r. εὐτραπeliας. 6 Ald. Vind. Casel. Gal. παρατεχνολογίσθω. Vind. r. Morel. Schneid. — γείσθω. 7 Cod. Morel. μόνα. 8

„Cum satis certis rerum argumentis constet Demetrium post Dionysium Halicarnassensem scripsisse, nescio quomodo factum sit, ut Dionysii praeclaram de συνθέσει γλαφυρῇ tractationem (T. II. p. 25. seqq.) ignoraret, aut non recordaretur. Quod vero Gale hoc idem argumentum etiam ab ipso Aristotele Rhetoric. III. 8. tractatum esse ait, in

φυρᾶς συνθέσεως. κατὰ τὸ δυνατόν δὲ ὅμως πειρατέον λέγειν.

CLXXX. Τάχα γάρ δὴ ἔσται τις ἡδονὴ καὶ χάρις, ἂν ἀρμόζωμεν⁹ ἐκ μέτρων τὴν σύνθεσιν ἢ ὅλων ἢ ἡμίσεων· οὐ μὲν, ὥστε φαίνεσθαι αὐτὰ μέτρα ἐν τῷ συνειρ- 5 μῷ τῶν λόγων, ἀλλ'· εἰ διαχωρίζοι τις καθ' ἑν ἕκαστον καὶ διακρίνοι, τότε δὴ ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν φωρεῖσθαι μέτρα ὄντα.

CLXXXI. Κἂν μετροειδῇ δὲ ἡ, τὴν αὐτὴν ποιήσῃ χάριν. λανθανόντως δὲ τοι παραδύεται ἡ ἐκ τῆς τοιαύ- 10 τῆς ἡδονῆς χάρις. καὶ πλείστον μὲν τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐστὶ παρὰ τοῖς Περιπατητικοῖς καὶ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρὰ Ξενοφῶντι καὶ Ἡροδότῃ, τάχα δὲ καὶ παρὰ Δη- 15 μοσθένει πολλαχοῦ. Θουκυδίδης μὲν τοι πέφυκε τὸ εἶδος.

CLXXXII. Παραδείγματα δὲ¹⁰ αὐτοῦ λάβοι τις ἐκ τοιαύδε. οἷον ὡς ὁ Δικαίαρχος· ἐν Ἑλλάδι,¹¹ φησὶ, τῆς Ἰταλίας πρεσβύτην ἤδη τὴν ἡλικίαν ὄντα. τῶν γὰρ κώλων ἀμφοτέρων αἱ ἀπολήξεις μετροειδῆς τι ἔχουσιν, ὑπὸ δὲ¹² τοῦ εἰρμοῦ καὶ τῆς συναφείας κλέπτεται 20 μὲν τὸ μετρικόν, ἡδονὴ δ' οὐκ ὀλίγη ἐπιστι.

CLXXXIII. Πλάτων μὲν τοι ἐν πολλοῖς αὐτῷ τῷ ῥυθμῷ γλαφυρός ἐστιν ἐκτεταμένῳ¹³ πως, καὶ οὔτε ἔδραν ἔχοντι, οὔτε μῆκος· τὸ μὲν γὰρ ἰσχνόν καὶ δεινόν, τὸ δὲ μῆκος μεγαλοπρεπές. ἀλλ' οἷον ὀλίσθῃ τινὲ ἔοικε 25 τὰ κῶλα, καὶ οὔτε μέτροις παντάπασιν οὔτ' ἀμέτροις, οἷον ἐν τῷ περὶ μουσικῆς λόγῳ ἐπ' ἄμφω νῦν δὴ ἐλέγομεν.

eo virum doctum memoria fefellit. Philosophus enim vocem γλαφυρόν et σύνθεσιν in hoc genere orationis plane ignorat." S. 9 r. R. ἀρμόζωμεν. 10 δὲ Ald. Vind. om. Est in R. 11 Ald. Vind. ἑλλάς. m. n. b. R. l. ἑλλά. mox Vind. r. R. ὄντι. 12 δὲ Ald. Vind. om. Est in R. 13 Ald. Vind. ἐκτεταμέ- Rhetor. IX.

CLXXXIV. Καὶ πάλιν·¹⁴ μινυρίζων τε καὶ γελανωμένος ὑπὸ πῆς ᾧ δῆς διατελεῖ τὸν βίον ὅλον, καὶ πάλιν· τὸ μὲν πρῶτον, εἴ τι θυμοειδὲς εἶχεν, ὥσπερ σίδηρον ἐμάλαξεν· οὕτω μὲν γὰρ γλαφυρὸν καὶ
5 ᾧ δίκον σαφῶς· εἰ δ' ἀνατρέψας·¹⁵ εἰποῖς, ἐμάλαξεν ὥσπερ σίδηρον, ἢ διατελεῖ ὅλον τὸν βίον, ἐξέλοις·¹⁶ τοῦ λόγου τὴν χάριν ἐν αὐτῷ τῷ¹⁷ ῥυθμῷ οὖσαν· οὐ γὰρ δὴ ἐν τῇ διανοίᾳ, οὐδ' ἐν ταῖς λέξεσιν.

CLXXXV. Καὶ περὶ τῶν μουσικῶν δὲ ὀργάνων πάλιν·
10 λιν· χαριέντως ἡρμώσεν, ἐν οἷς δὴ ῥησιν· λύρα δὴ σοι λείπεται κατὰ πάλιν· εἰ γὰρ ἀνατρέψας εἰποῖς· κατὰ πόλιν λείπεται, μεθαρμωσαμένῳ ποιήσεις ὅμοιον.
563 τούτῳ¹⁸ δὲ ἐπιφέρει· καὶ αὐτὸ κατ' ἀγροῦς τοῖς ποι-
μέσι σύριγγ' ἄν τις εἴη· τῇ γὰρ ἐκτάσει καὶ τῷ μήκει
15 πᾶν χαριέντως μεμίμηται τρόπον τινὰ ἤχον σύριγγος.
ἔσται δὲ δῆλον, εἰ τις μετασυνθῆις λέγοι καὶ τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΖΗΛΩΝ.

CLXXXVI. Περὶ μὲν δὴ τοῦ κατὰ σύνθεσιν γλαφυροῦ ἐπιφαινομένου τοσαῦτα, ὥς ἐν δυσκόλοις. εἴρηται
20 δὲ καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ γλαφυροῦ, ἐν ὅσοις καὶ ὅπως γίνεται. καθάπερ δὲ¹ τῷ μεγαλοπρεπεῖ παρέκειτο ὁ ψυχρὸς χαρακτήρ, οὕτω τῷ γλαφυρῷ παράκειται τις διημαρτημένος. ὀνομάζω² δὲ αὐτὸν τῷ κοινῷ ὀνόματι

νως. r. b. R. ἐκτεταμένος. Vict. „fort. ἐκτεταμένῳ.“ et ita edidit. 14 Plat. Polit. III. p. 411. A. — v. 4. Schn. μὲν om.

15 n. b. R. Vind. Ald. ἀναστρέψας. m. l. ἀνατρέψας, h. l. et §. 185.

16 Ald. Vind. ἐξέχεις. Vict. ἐξέλοις, 17 τῷ ex emendatione Galei addidit Schn.

18 Ald. Vind. τούτου. Vict. τούτῳ. Mox Ald. Vind. ἀγροῦ. m. l. R. ἀγροῦς.

1 Ald. Vind. καί. m. l. R. δέ.

2 Vulgo ὀνομάζω. Rescripsi ὀνομάζω ex emendatione Galei. Mox Edd. Vind. R. γίνεται δ' ἄν. Recepi Schneideri conjecturam, quam confirmat m. „Pro κοινῷ ὀνόματι H. Stephanus legi voluit κοινῷ ut monet

κακόζηλον. γίνοιτο δ' ἂν καὶ οὗτος ἐν τρισὶν, ὥσπερ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες.

Th. Gale in annotatione ad §. 239. ubi Demetrius: πολλάκις μέντοι τὸ μὲν διανόημα αὐτὸ ψυχρόν τι ἐστὶ, καὶ ὥς τῶν ὀνομάζομεν κακόζηλον. unde etiam h. l. malletm ὀνομάζομεν δ' αὐτὸν τῷ κοινῷ ὀνόματι. Pergit deinde Demetrius in §. 239. ἡ σύνθισις δ' ἀποκεκορμένη καὶ κλέπτουσα τοῦ διανοήματος τὴν ἁδίαν — ποιεῖ δὲ τὴν νῦν ὀνομα ἔχουσαν ξηροκακοζήλιαν, συγχυμένην ἐκ δυοῖν κακοῶν, ἐκ μὲν τῆς κακοζήλιας, διὰ τὸ πρῶγμα· ἐκ δὲ τοῦ ξηροῦ διὰ τὴν σύνθισιν. Ergo clarum est apud Demetrium κακοζήλιαν in vitii sententiarum poni, ξηροκακοζήλιαν in compositione verborum, quibus talis effertur sententia. At contra in hoc nostro loco κακοζήλια continetur triplici vitio, sententiae, verborum, et compositionis. Scilicet in usu verborum, quibus doctrinam omnem suam conclusit, desultor hic fere semper aberrat. Quod vero hic vitium orationis κακοζήλια dicitur, contrarium faceto et γλαφυρῶ, idem Dionysius Halic. T. II. p. 180. ed. Sylb. ταπεινὸν καὶ ἄζηλον καὶ οὐδὲν ἔχουσαν ἄξιον appellat. Ignoravit enim vocem κακοζήλιαν, quam quidem Quintilianus Inst. Orat. VIII. 3. totam in elocutione esse ponit. Per omne, inquit, dicendi genus peccat — quicquid est ultra virtutem, quoties ingenium iudicio caret, specie fallitur. Occurrit eadem vox saepius apud ejusdem cum Quintiliano aevi scriptores, sensu tamen non ubique satis definito, ap. Suetonium, Aug. c. 86. Plinium Epist. VII. 12. Senecam Suasor. 6. Controv. 24. et 25. cf. Schottus ad Suasor. VI. p. 66. Apud Lucianum de Saltatione ἡ πρὸς τῶν πολλῶν λεγομένη κακοζήλια jam in vulgarem loquendi consuetudinem transierat; quod τὸ κοινὸν ὄνομα Demetrii confirmare ejusque aetatem arguere videtur. Helladius vero vitium hoc ad vocabulorum compositionem a Dionysio seniore et Euphorione frequentatam refert, ubi λέξεις κακοζήλους eorum ponit. Cf. Allatius ad Epistol. Socratic. p. 251. Latissime usus vocabuli κακόζηλος patet apud Hermogenem p. 200. seqq. S.

CLXXXVII. Ἐν διανοίᾳ μὲν, ὡς ὁ εἰπών. Κέν-
ταυρος ἑαυτὸν ἰππεύων³, καὶ ἐπὶ τοῦ βουλευομένου
Ἀλεξάνδρου⁴ δρόμον ἀγωνίσασθαι Ὀλυμπιάσιν ἔφη τις
οὕτως. Ἀλέξανδρε, δράμα σου τῆς μητρὸς τὸ
5 ὄνομα.

CLXXXVIII. Ἐν δὲ ὀνόμασι⁵ γίγνεται ἂν οὕτως·
οἶον· ἐγέλα που ῥόδον ἡδύχροον⁶· ἢ τε γὰρ μετα-
φορὰ ἢ ἐγέλα πάνυ μετάκειται ἀπρεπῶς· καὶ τὸ σύν-
θετον τὸ ἡδύχροον οὐδ' ἐν ποιήμασι⁷ θείη ἂν τις
10 ἀκριβῶς σωφρονῶν. ἢ, ὡς τις εἶπεν· ὅτι δέ γε ταῖς
ὑπεσύριξε πίτυς⁸ αὖραις· περὶ μὲν δὴ τὴν λέξιν οὕτως.

CLXXXIX. Σύνθεσις δὲ ἀναπαιστικὴ καὶ μάλιστα
λοικυῖα τοῖς κεκλασμένοις⁹ καὶ ἁσέμνοις μέτροις, οἷα
μάλιστα τὰ Σωτάδεια,¹⁰ διὰ τὸ μαλακώτερον· σκή-
15 λας¹¹ καύματι κάλυπον· καὶ, σείων μελίην Πη-
λιάδα δεξιὸν κατ' ὦμον, ἀντὶ τοῦ,

3 „Prorsus geminum illud apud Theonem [p. 205, 24.]
Ἰδνμος κρεμύμενος ἐκ τοῦ ὀνόματος, quod commemorat Gale,
qui βουλευομένου in βουλομένου mutandum censet.“ S. 4 m. r.
R. Ἀλεξάνδρῳ. 5 m. ὀνόματι. 6 Schn. laudat Vossii
Institut. Orat. p. 482. 7 R. ὀνόματι. 8 r. R. πήτοις. 9
Cod. Morel. ἀνακτελασμένοις. 10 Omnes Victorii Codices,
Vind. Ald. σώματα. Vict. ad marg. γρ. τὰ Σωτάδεια, eamque
lectionem in editionem secundam recepit: in prima codicum
lectionem ab eo servatam esse, apparet ex Varr. Lectt. XXIV.
c. 13. „De versibus Sotadeis vide quae viri docti ad
Quintiliani Institut. I. 8. commata Sotadeorum annota-
runt. Iliadem peculiari metro inclusam transformaverat; ex
hac metaphrasi petitus est versus a Demetrio reprehensus, de
quo idem sentit Hermogenes p. 247. [p. 229. nostr. ed.]“ S.
11 Edd. ante Schn. Vind. σκύλας. R. r. σκυλάς. Schn. scri-
psit σκήλας. „Igne torrefactum contege. Nicander
Theriac. 694. μή τι ἐνισκήλῃ νιφὸν σκύλας ὥκως ἀΐξας ἥμιος.

Σίτων Πηλιάδα· μέλην κατὰ θεῖον ὄμον·¹²
 μεταμορφωμένων γὰρ ἔοικεν ὁ στίχος, ὥσπερ οἱ μυθηνό-
 μνοι ἐξ ἀρρένων μεταβάλλει·¹³ εἰς Θηλείας, τοσάδε μὲν
 καὶ περὶ κακοῦλίας.

ΠΕΡΙ ΙΣΧΝΟΥ.

8

CXC. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἰσχνοῦ χαρακτήρος ἔχοιμεν¹ ἄν
 καὶ πράγματα ἴσως τινὰ μικρὰ καὶ τῷ χαρακτήρῳ πρόσφο-
 ρα, οἷον τὸ παρὰ Λυσία· οἰκίδιον ἔστι μοι διπλοῦν,
 ἴσα ἔχον² τὰ ἄνω τοῖς κάτω. τὴν δὲ λέξιν εἶναι
 πᾶσαν χοῦ κυρίαν καὶ συνήθη· μικρότερον γὰρ τὸ συνη-¹⁰
 θέστερον³ πάντων. τὸ δὲ ἀσύνηδες καὶ μετενηγιμένον
 μεγαλοπρεπές.

CXCI. Καὶ μὴδὲ διπλᾶ ὀνόματα τιθέναι· τοῦ γὰρ
 ἐναντίου χαρακτήρος καὶ ταῦτα· μὴδὲ μὴν πέποιημένα,
 μὴδ' ὅσα ἄλλα μεγαλοπρέπειαν ποιεῖ· μάλιστα δὲ σαφῆ¹⁵
 χοῦ τὴν λέξιν εἶναι. τὸ δὲ σαφές ἐν πλείοσιν.

CXCH. Πρῶτα μὲν ἐν τοῖς κυρίοις· ἔπειτα ἐν τοῖς
 συνδεδεμένοις·⁴ τὸ δὲ ἀσύνδετον καὶ διαλελυμένον ὅλον

Qui similis locus Archilochi apud Photarchum Maral.
 Querc. p. 658, B. — ἔλπομαι πολλοῖς μὲν αὐτῶν σείριος καταναεῖ
 ὄξυς ἑλλάμπων. Homerus Iliad. ψ. 190. μὴ πρὶν μένος ἡέλλοιο
 σκῆλη ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵναισιν ἡδὲ μέλεσσιν. Hinc intelligo Hip-
 pocratem L. 1. de Morbis p. 158. τοῦτο ὑπὸ τῆς θερμότητος
 ἐνίσκληκέ τε καὶ ὀδύνην παρέχει. Apud Hesychium σκυλῆναι,
 ἐξανθῆναι similiter Interpretes emendaverunt. ¹² H. ζ,
 133. Mox Edd. Vind. ὅπου γὰρ μιταμ. Pro ὅπου m. ὅποια,
 r. ὅποι. R. ὅποι. Vict. γε. ὅποιον. Recepi lectionem ex l.
 13 Gal. male καταβάλλειν.

1 Ald. Vind. ἐκὶ μὲν. Vict. ad marg. ἔχοιμεν. ² Ald.
 Vind. ἔχων, m. l. n. ἔχον, ut Lys. ὑπὲρ τοῦ Ἐριτοῦθ. φόρου
 p. 163. Bekker. ³ Gal. συνεθέστερον. ⁴ Ald. Vind. n. R.
 Vict. Casel. Schh. συνδεδεμένοις. Gal. συνδεδεμένοις. Cod. Mo-

άσαφες πᾶν·⁵ ἄδηλος γὰρ ἡ ἐκάστου κώλου ἀρχὴ διὰ τὴν λύσιν, ὥπερ τὰ Ἑρακλείτου· καὶ γὰρ ταῦτα σκοτεινὰ ποιῇ τὸ πλεῖστον ἢ λύσις.

CXCIII. Ἐναγώνιος⁶ μὲν οὖν ἕως μᾶλλον ἡ διαλελυμένη λέξις· ἡ δ' αὐτὴ καὶ ὑποκριτικὴ καλεῖται· κινεῖ γὰρ ὑπόκρισιν ἢ λύσις· γραφικὴ δὲ λέξις ἡ εὐανόγνωστος. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ συνηρητημένη καὶ οἷον ἡσφαλισμένη τοῖς συνδέσμοις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ Μένανδρον ὑποκρίνονται, λελυμένον ἐν τοῖς πλείστοις, Φιλήμονα δὲ
10 ἀναγινώσκουσιν.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΩΝ.

CXCIV. Ὅτι⁷ δὲ ὑποκριτικὸν ἡ λύσις, παράδειγμα ἐγκεισθῶ τὸδε·

Ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φίλι.

15 οὕτως⁸ γὰρ λελυμένον ἀναγκάσει καὶ τὸν μὴ θέλοντα ὑποκρίνεσθαι διὰ τὴν λύσιν· εἰ δὲ συνδῆσας ἑποῖς, ἰδεξάμην καὶ ἔτικτον καὶ ἐκτρέφω, πολλὴν ἀπάθειαν τοῖς συνδέσμοις συμβαλεῖς. πᾶν⁹ δὲ τὸ ἀπαθὲς ἀνυπόκριτον.

CXCV. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα θεωρήματα ὑποκριτικά,
20 οἷον καὶ ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ Ἴων,¹⁰ ὁ τόξα ἀρπάζων, καὶ τῷ κύνῳ ἀπειλῶν τῷ ὄρνιθι, ἀποπατοῦντι κατὰ

rel. m. l. συνδέσμοις. 5 l. πᾶν. 6 Cod. Morel. ἐναγώνιον. Mox Ald. Vind. ἡ δ' αὕτη καὶ ὑποκριτικά. Corrīgunt m. l. r. R. 7 Ald. Vind. ἔτι. R. m. l. r. n. ὅτι. tum Ald. Vind. Par. n. ὑποκριτικῶν. Vict. ad marg. ὑποκριτῶν. γρ. ὑποκριτικόν. 8 r. R. οὕτως. 9 Ald. Vind. R. n. l. πᾶν. m. πᾶν. 10 Vind. Ald. εὐριπίδει ἰών. — „Locus Euripidis hic est ex Ione [163. Herm.]

Ὅδε πρὸ θυμέλας ἄλλος ἐρίσσει

Κύνος οὐκ ἄλλῳ

Φοινικοφῆ πόδα κινήσεις.

ubi vulgo κύκλος legebatur etiam in libris multis scriptis; quod ex h. l. emendavit P. Victorius. V. L. XIII. c. 17. S.

τῶν ἀγαλμάτων· καὶ γὰρ κινήσεις πολλὰς παρέχει τῇ ὑποκριτῇ ὅ ἐπὶ τὰ τόξα δρόμος καὶ ἡ πρὸς τὸν αἶρα ἀνάβλψις τοῦ προσώπου διαλεγόμενου τῷ κύκλῳ, καὶ ἡ λοιπὴ πᾶσα διαμόρφωσις πρὸς τὸν ὑποκριτὴν πιποτημένη· ἀλλ' οὐ περὶ ὑποκρίσεως ἡμῖν τὰ νῦν ὁ λόγος. 5

ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

364

CXCVI. Φεύγειτω δὲ ἡ σαφὴς γραφή καὶ τὰς ἀμφιβολίας· σχήμασι δὲ χρῆσθω τῇ ἐπαναλήψει καλουμένη. ἐπανάληψις δὲ ἐστὶ συνδῆσμον ἐπιφορὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐν τοῖς διὰ μακροῦ ἐπιφερομένοις λόγοις· οἷον· ὅσα μὲν 10 ἐπραξε Φίλιππος, καὶ ὡς τὴν Θράκην κατεστρέψατο, καὶ Χερρόνησον¹ εἴλε, καὶ Βυζάντιον ἐπολιόρκησε, καὶ Ἀμφίπολιν οὐκ ἀπέδωκε, ταῦτα μὲν παραλείψω. σχεδὸν γὰρ ὁ μὲν συνδῆσμος ἐπενεχθεὶς ἀντέμνησεν ἡμᾶς τῆς προθέσεως, καὶ ἀποκα- 15 τέστησεν² ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

CXCVII. Σαφηνείας δὲ ἕνεκα καὶ διλογητέον³ πολλὰκις· ἥδιον γὰρ πῶς τὸ συντομώτερον, ἢ σαφέστερον· ὡς γὰρ οἱ παρατρέχοντες παρορῶνται ἐνίοτε, οὕτω καὶ ἡ λέξις παρακούεται διὰ τὸ τάχος, 20

CXCVIII. Φεύγειν δὲ καὶ τὰς πλαγίωτας· καὶ γὰρ τοῦτο ἀσαφές,⁴ ὥσπερ ἡ Φιλίστου λέξις· συντομώτερον δὲ παράδειγμα πλαγίως λέξεως καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφοῦς τὸ⁵ παρὰ Ξενοφῶντι, οἷον· καὶ ὅτι τρεῖς

¹ Ald. Gal. Sehn. Χερρόνησον. Vict. Casel. R. Χερρόνησον. Vind. Χερρόνησον. ² Ald. Vind. ἀποκατέστησεν. n. r. k. m. R. Vict. Casel. Gal. Schneid. ἀπεκατέστησεν. 3 Vind. Edd. ante Sehn. διλογητέον. Sehn. διλογητέον. tum Ald. Vind. R. ἥδιον γὰρ τὸ συντ. ὡς σαφ. t. n. ἥδιον γ. τ. σ. ἢ σαφές. ⁴ Ald. Vind. R. ἀσαφές. l. ἀσαφές. — De Phillisto Sehn. confert Cic. de Orat. II. 15. Theonem p. 154. 159. 160. 164. 185. Hermog. p. 400. nostr. Ed. ⁵ Ald. Vind. τοῦ. R. r. τῷ. 12. 16. apud

ἤκουε περιπλεύσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν ⁶
 Τάμων ἔχοντα τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτοῦ
 Κύρου. ταῦτο γὰρ ἐξ εὐθείας μὲν ὡδὲ πως λέγοιτο· τριή-
 ρεις προσεδρακύντο εἰς Κιλικίαν· πολλὰ μὲν Λακκαῖναι,
 8 πολλὰ δὲ Περσίδες, Κύρῳ ναυμαχηθεῖσαι ἐπ' αὐτῷ τού-
 τῳ. ἔπλειον δ' ἀπὸ Ἰωνίας· ναύαρχος δ' αὐταῖς ⁷ ἐπε-
 στάται Τάμῳσι Αἰγύπτιος· μακρότερον μὲν οὕτως ⁸ ἐγένε-
 το ἴσως, σαφέστερον δέ.

CXCIX. Καὶ ὅλως τῇ φυσικῇ ⁹ τάξει τῶν ὀνομά-
 10 των χρηστέον· ὥς τό· Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν
 δεξιᾷ. ¹⁰ ἐσπλείοντι εἰς τὸν ⁵ Ἰόνιον κόλπον·
 πρῶτον μὲν γὰρ ὠνόμασται τὸ περὶ οὗ, δευτέρον δέ, ὃ
 τοῦτό ἐστιν, ὅτι πόλις, καὶ τὰ ἄλλα ἐφεξῆς.

CC. Γίγνωιτο μὲν οὖν ἂν καὶ τὸ ἐμπαλιν· ὥς τό·
 15 Ἔστι πόλις Ἐφύρη. ¹ οὐ γὰρ πάντῃ ταύτην δοκιμά-
 ζομεν ² τὴν τάξιν, οὐδὲ τὴν ἑτέραν ἀποδοκιμάζομεν, κα-
 θὰ ἐκτιθέμεθα μόνον τὸ φυσικὸν εἶδος τῆς τάξεως.

n. γρ. ὥς. — Anab. I. 2. 21. 6 Ald. Vind. Σικελίαν. h. l. et v. 4.
 correxit Vict. 7 Edd. ante Schn. Vind. αὐτοῖς. Cantabr. αὐ-
 τοῦ. Schn. ex conj. Galei αὐτοῦ. Pro ἐπιστάται Cod. Morel.
 ἐπιστάλη. 8 R. r. οὔτος. 9 Ald. Vind. Cod. Morel.
 φύσει καὶ τάξει. Vict. γρ. φυσικῇ. 10 Locum est Thuc. I.
 24. Schmoide. confert Interpretes ad Hes. v. ἐδεξία. Mox r. R.
 ἐμπλείοντι. tam Ald. Vind. ἰόνιον. Vict. γρ. ἰόνιον ut ap. Thucyd.
 1 Il. 5. 162. 2 „Nisi praecedens ταύτην ad φυσικὴν τά-
 ξιν referatur, Gale ἀποδοκιμάζομεν legendum censet. Sed nec
 illa sana esse fatetur: καθὰ ἐκτιθέμεθα, et refert H. Step-
 hanum ea sic emendasse: καθ' ὃ ἐκτιθέμεθα ὃ hic, ubi. Gale
 suspicatur Stephanum οὐ voluisse scribi. Equidem nihil
 plane in ea emendatione intelligo.“ S. Priorem Galei con-
 jecturam adjuvat Vict. MS. „Animadvertite ταύτην hic posi-
 tum de serie priore et remotiore, ut contra ἑτέραν de pro-
 pinquiore vicinioraque: hujus locutionis exempla sunt apud
 Latinos auctores, ut quondam ipse annotavi.“

CCI. Ἐν δὲ τοῖς διηγήμασιν ἦτοι ἀπὸ τῆς ὁρθῆς ἀρχιτείνον· Ἐπίδαμνος ἐστὶ πόλις· ἢ ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς, ὡς τό· λέγεται Ἐπίδαμνον τὴν πόλιν· μὴ δὲ ἄλλαι πτώσεις ἀσάφειάν τινα παρέξουσιν καὶ βάσανον τῷ τε λέγοντι αὐτῷ καὶ τῷ ἀκούοντι. 5

CCII. Πειραῖσθαι δὲ μὴ εἰς μῆκος ἐκτείνειν τὰς περιγωγάς· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους ἄνωθεν μὲν παρὰ Στράτον³ πόλιν ἐπὶ θάλασσαν διεξέεισιν· ἄλλ' αὐτόθεν ἀπολήγειν καὶ ἀναπαύειν τὸν ἀκούοντα οὕτως· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ῥεῖ μὲν ἐκ 10 Πίνδου ὄρους, ἐξέεισι δὲ εἰς θάλασσαν· πολὺ γὰρ οὕτω σαφέστερον· ὥσπερ ἂν αἱ πολλὰ σημεῖα ἔχουσαι ὁδοὶ καὶ πολλὰς ἀναπαύλας· ἡγεμόσι γὰρ τὰ σημεῖα εἴοικεν, ἢ δὲ ἀσημεῖωτος καὶ μονοειδής, κἂν μικρὰ ἢ, ἀδηλος δοκεῖ. 15

CCIII. Περὶ μὲν δὴ σαφηνείας τοσαῦτα, ὡς ὀλίγα ἐκ πολλῶν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἰσχυροῖς αὐτῇ λόγοις χρησιτέον.

CCIV. Φεύγειν δὲ ἐν τῇ συνθέσει τοῦ χαρακτήρος τούτου πρῶτον μὲν τὰ μήκη τῶν κώλων· μεγαλοπρεπὲς 20 γὰρ πᾶν μῆκος· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἡρωϊκῶν μέτρων τὸ ἑξαμέτρον ἡρωϊκόν, ὃ ⁴ καλεῖται ὑπὸ μεγέθους, καὶ πρέπον ἡρωσιν· ἡ κωμωδία δὲ συνέσταλται εἰς τὸ τρίμετρον ἢ νεία.

CCV. Τὰ πολλὰ οὖν κώλοις τριμέτροις χρῆσθαι, 25 καὶ ἐνίοτε κόμμασιν· ὥσπερ ὁ μὲν Πλάτων φησὶ· κατέβην χεῖρς εἰς τὸν· Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος· πυκναὶ γὰρ αἱ ἀναπαύλαι καὶ ἀποθέσεις·

3 Ald. Vind. ἄνωθεν παρὰ στρατόν, πάλιν. — Thuc. II. 107. cfr. supra §. 45. 4 Vind. R. m. ὄν, I. ὄν. — Mox Ald.

Vind. R. ἡρώων. m. ἡρώων. I. ἡρώων. γρ. ἡρώων. 5 τὸν non est in R. — Plat. Pol. I. init.

Διοκλῆς δὲ ἐκαθήμεθα μὲν, φησὶν, ἐπὶ τῶν θά-
λων ἐν Λυκείῳ, οὐ οἱ ἀθλοθέται τὸν ἀγῶνα
διατιθέασιν.⁶

CCVI. Ἐγέτω δὲ καὶ ἔδραν ἀσφαλῆ τῶν κώλων τὰ
8 τέλη καὶ βάσιν, ὡς τὰ εἰρημένα· αἱ γὰρ κατὰ τὰ⁷ τε-
λευταῖα ἐκτάσεις μεγαλοπρεπεῖς, ὡς τὰ Θουκυδίδου· Ἀχι-
λλῆος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους, καὶ τὰ
ἐξῆς.

CCVII. Φευκτέον οὖν καὶ τὰς τῶν μακρῶν στοιχείων
10 συμπλήξεις⁸ ἐν τῷ χαρακτῆρι τούτῳ, καὶ τῶν διφθόγ-
γων· ὀγκηρὸν γὰρ πᾶσα ἐκτασις. καὶ⁹ εἴ ποὺ βραχέα
συγκρουστέον βραχέσιν· ὡς· πάντα μὲν τὰ νέα καλὰ
ἐστίν· ἢ βραχέα μακροῖς, ὡς ἡ ἑλῖος.¹⁰ ἢ ἄλλως γέ
πῶς διὰ βραχέος· καὶ ὅλως ἐμφαίνεσθαι εὐκαταφρόνη-
15 τον¹¹ τὸν τοιοῦτον τρόπον τῆς λέξεως καὶ ιδιωτικόν,
565 καὶ (πρὸς) αὐτὰ ταῦτα πεποιημένον.

CCVIII. Φευγέτω δὴ¹² καὶ τὰ σημειώδη σχήματα·

⁶ „Cod. Morelii τιθέασιν. Hinc ἀγωνοθία, ludii, in
numo Thessalonicensium apud Pellerinum T. III. p. XXIX.
eodem fere sensu in Leonidae Tarentini Epigr. LX. T. I.
p. 256. ἢ γὰρ παρθένος αὐλοθεῖται explicat illustris Brunck,
qui ultimum verbum reddit: tibiārum concentus insti-
tuit, seu tibiae inventrix est. Sed de loco Leonidae
dubito.“ S. 7 τὰ Ald. Vind. om. Est in R. r. tum Cod.
Morel. ἐκτάσεις. 8 Ald. Vind. συμπλήξεις. R. συμπλήξεις.
9 καὶ abest ab Ald. Vind. Est in m. R. 10 Ald. Vind.
ἡλῖος. Vict. ὁλῖος. — v. 14. R. Vind. Ald. βραχέας. η. βρα-
χέος. fr. putat βραχέων. 11 Ald. Vind. R. εὐκαταφρόνητος
δ τοιοῦτος τρόπος τ. λ. κ. ιδιωτικὸς — πεποιημένος. Vict. ad marg.
Ald. conjicit ἐμφαίνεται, sed in Ed. recepit εὐκαταφρόνητον etc.
ex l. n. Ante αὐτὰ Schneiderus inseruit πρὸς, ut sensus
constaret. 12 δὴ — πάν. „Hae lectiones ex Ald.
Victor. Casel. revocari jussit Cel. Fischer; in Galeana et
Glasg. editione exstat δὲ καὶ — τῶν. Verbum παράσημον ea-

πάν γάρ τὸ παράσημον ἀσύνηθες καὶ οὐκ ἰδιωτικόν. τὴν δὲ ἐνάργειαν¹³ καὶ τὸ πιθανόν μάλιστα ὁ χαρακτήρ αὐτός ἐπιδείξεται περὶ ἐναργείας οὖν καὶ¹⁴ πιθανότητος λιγτίον.

ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΓΕΙΑΣ.

5

CCIX. Πρῶτον δὲ περὶ ἐναργείας·¹ γίνεται δ' ἡ ἐνάργεια πρῶτον μὲν ἐξ ἀκριβολογίας καὶ τοῦ παραλείπειν

dem notione adhibet Cerealis in Epigrammate Analectorum Brunckianorum T. II. p. 345.

Ὁὐ τὸ λέγειν παράσημα καὶ ἄττικα ῥήματα πίντε

Εὐδήλως ἐστὶν καὶ φρονίμως μελετῶν.

In fine sectionis Codex Morelii ἐπιδείξεται pro ἐπιδέξεται habet. Vocem σημειώδη Victorinus inepte vertit inaignes. Vim vocis docebit Dionysius T. II. p. 94. τὴν διάλεκτον ἀκριβοῦσαν τὴν κοινὴν καὶ ἀσυνήθιστάτην· καὶ χάρις αὕτη πείνυγεν ἀπηρχαιωμένων καὶ σημειωδῶν ὀνομάτων τὴν ἀπειροκαλίαν. quod cum Suetonio in Aug. 86. dixeris verborum reconditorum foetorem. Idem Dionysius p. 131. τῆς δὲ λέξεως, ἥ θορυβώδης κέχρηται, τὸ μὲν σημειώδης καὶ περίεργον πέφυκε. Hermogenes [i. e. Max. Plan. T. V. p. 382. 7.] τὴν τῶν προσημίων ἐμπνεῖσαν δεῖ τῇ μὲν ἐκλογῇ ἀπεριεργότεραν εἶναι, καὶ ἥμισυ σημειώδη. Cf. Wolf ad Dionys. p. 16.^a S. 13 Ald. Vind. ἐνάργειαν. R. r. m. l. ἐνάργειαν. 14 r. R. καὶ περὶ.

1 „Evidentiam praecipue verbis popularibus (ἰδιωτικοῖς) contineri ponit Longinus XXXI. 1. Dionysius Haec. T. II. p. 83. de ea sic: δύναμις τις ὑπὸ τὰς αἰσθηθεῖς ἄγνοια τὰ λεγόμενα· γίνεται ἐκ τῆς τῶν παρακολουθούντων λήψεως. Deinde p. 94. l. 59. et p. 98. l. 28. τὸ σαφές καὶ ἐναργές conjungit: et p. 62. l. 16. φαντασίαν ἐναργῆ ponit. Evidentiam a brevitate discernit p. 130. Longinus vero XV. 2. φαντασίαν oratoriam et poeticam s. εἰδωλοποιίαν ponit, quarum haec quidem ἐμπλήξιν, illa vero ἐνάργειαν seu evidentiam in oratione signat. Hinc apparere putō Demetrium notionem evidentiae

μηδέν, μηδ' ἐκτέμνειν· οἶον· ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετη-
γὺς² καὶ πᾶσα αὕτη ἡ παραβολή· τὸ γὰρ ἐναργὲς ἔχει
ἐκ τοῦ πάντα εἰσῆσθαι τὰ συμβαίνοντα, καὶ μὴ παρα-
λελειφθαι³ μηδέν.

CCX. Καὶ ἡ ἵπποδρομία δὲ ἡ⁴ ἐπὶ Πατρόκλῳ, ἐν
οἷς λέγει·

Πνοιῇ⁵ δ' Εὐμήλοιο μετάρφρον.

καί·

Αἰεὶ γὰρ δίφρου⁶ ἐπιβησομένοισιν εἵκτην.

10 πάντα ταῦτ' ἐναργῆ ἐστὶν ἐκ τοῦ μηδὲν παραλελειφθαι
τῶν τε συμβαινόντων καὶ συμβάντων.

CCXI. Ὡστε πολλάκις καὶ ἡ διλογία ἐνάργειαν ποιεῖ
μᾶλλον, ἢ τὸ ἀπαξ λέγειν· ὥσπερ τὸ· σὺ δ' αὐτὸν καὶ
ζῶντα ἔλεγες κακῶς, καὶ νῦν ἀποθάνοντα γρά-
15 φτις κακῶς. δις γὰρ⁷ κείμενον τὸ κακῶς ἐναργεστέ-
ραν σημαίνει τὴν βλασφημίαν.

CCXII. Ὅπερ δὲ τῷ Κτησίᾳ ἐγκαλοῦσιν ὥς ἀδο-
λεσχότερῳ⁸ διὰ τὰς διλογίας, πολλὰ μὲν ἴσως ἐγκα-
λοῦσιν ὀρθῶς, πολλὰ δὲ οὐκ αἰσθάνονται τῆς ἐναρ-
20 γείας τοῦ ἀνδρός· τίθεται γὰρ ταῦτό⁹ διὰ τὸ πολλάκις
ποιεῖν ἔμφασιν πλείονα.

CCXXIII. Οἷα τὰ τριάδε· Στρυνάγλιός τις, ἀνὴρ
Μῆδος, γυναῖκα Σακίδα¹⁰ καταβαλὼν ἀπὸ τοῦ

paullo latius diduxisse quam a Dionysio et Longino fa-
ctum est." S. 2 H. φ, 337. 3 Ald. παραλειφθαι. Vind.
m. l. r. n. R. παραλειφθαι. 4 ἡ Ald. Vind. om. Est in
m. l. r. n. R. 5 Ald. Vind. R. προίῃ. — H. ψ, 380. 6
Ald. Vind. Cod. Morel. δίφρου. Vict. ex Hom. recepit δίφρου.
7 l. r. n. R. δις. m. διτόν. 8 Gal. Glasg. ἀδολεσχότερῳ.
Sequens ἴσως Cod. Mor. om. 9 R. m. n. r. ταῦτό. l. αὐτό.
tum m. l. r. R. πολλάκις. „In marg. τοῦ r. διπολλα (cum
compendio scribendi ad finem) credo πολλὰς. Pro ποιεῖν
emendatum eadem manu ποιοῖν, ut hic r.⁶ Vict. MS. 10

ἄνθρωποι μάχονται γὰρ δὴ αἱ γυναῖκες ἐν Σάκαις
ὥσπερ¹² αἱ Ἀμαζόνες· θεασάμενος δὲ τὴν Σακί-
δα εὐπρεπὴ καὶ ὠραίαν μεθῆκεν ἀποσώζεσθαι·
μετὰ δὲ τοῦτο σπονδῶν γενομένων, ἐρασθεὶς
τῆς γυναικὸς, ἀπετύγχανεν· ἐδέδοκτο μὲν αὐτῷ
ἀποκαρτερεῖν· γράφει δὲ πρότερον ἐπιστολὴν
τῇ γυναικὶ μεμφόμενος τοιάνδε· Ἐγὼ μὲν σὲ
ἔσωσα, καὶ σὺ μὲν δι' ἐμὲ ἐσώθης· ἐγὼ δὲ διὰ
σὲ ἀπώλομην.¹³

CCXIV. Ἐνταῦθα ἐπιτιμήσειεν ἂν ἴσως τις βραχυ- 10
λόγος οἰόμενος εἶναι, ὅτι δις ἐτίθη πρὸς οὐδὲν τὸ ἔσω-
σα, καὶ δι' ἐμὲ ἐσώθης. ταῦτόν γὰρ σημαίνει ἀμφο-
τερα.¹⁴ ἀλλ' εἰ ἀφέλοις θάτερον, συναφαιρήσεις καὶ
τὴν ἐναργειαν, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐναργείας πάθος. καὶ τὸ
ἐπιφερόμενον δὲ, τὸ ἀπώλομην, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυμαι,¹⁵
ἐναργέστερον αὐτῇ τῇ συντελείᾳ ἐστί· τὸ γὰρ δὴ γεγονὸς
δαινότερον τοῦ μέλλοντος ἢ γινομένου ἐστίν.

CCXV. Καὶ ὅλως δὲ ὁ ποιητὴς οὗτος (ποιητὴν γὰρ
αὐτὸν καλοῖ τις εἰκότως) ἐναργείας δημιουργὸς ἐστίν ἐν
τῇ γραφῇ συμπᾶση.

20

CCXVI. Οἶον καὶ ἐν τοῖς τοιοῖσιδε·¹ δεῖ τὰ γενό-
μενα² οὐκ εὐθύς λέγειν, ὅτι ἐγένετο, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν,
κρεμῶντα³ τὸν ἀκροατὴν καὶ ἀναγκάζοντα συναγωνιᾶν.
τοῦτο ὁ Κτησίας ἐν τῇ ἀγγελίᾳ τῇ περὶ Κύρου τεθνεώ-

„Cod. Morellii his Σακίδα habet. Locum Ctesiae respicit
Ttetztes Chiliad. XII. hist. 451.“ S. 11 Ald. Vind. ὥς. Vict.
ὥσπερ. 12 r. ἀπολόμην. 13 R. ἀμφοτέρα. ad marg. ἀμφοτέρων.

1 „Hic asteriscum appictum habet editio Glasg. recte!
neque enim concinunt, quae sequuntur verba, cum antero-
ribus. Locum Ctesiae e Libro vicesimo Περσικῶν decerptum
esse, colligit Cel. Fischer ex Photii Excerptis Cod. LXII.“ S.
2 Ald. Vind. R. γινόμενα. Vict. ad marg. et in Ed. γινόμενα.
3 R. κρεμνῶντα.

ἔρεϊ καὶ συνήθει· τὸ γὰρ ἀσφαγὲς καὶ ἀσύννηθες ἀπίθανον· λέξιν τε οὖν οὐ τὴν περιττὴν οὐδὲ ὑπέρογκον διωκτέον ἐν τῇ πιθανότητι· καὶ ὡσαύτως σύνθεσιν βεβαίως οὖσαν καὶ μηδὲν ἔχουσαν ἑνθμοειδές.

- 5 CCXXII. Ἐν τούτοις τε οὖν τὸ πιθανόν,¹⁴ καὶ ἐν ᾧ Θεόφραστος ἤρην, ὅτι οὐ πάντα ἐπ' ἀκριβείας δεῖ μακρηγορεῖν, ἀλλ' ἕνια καταλιπεῖν καὶ τῷ ἀκροατῇ συνιέναι, καὶ λογίζεσθαι ἐξ αὐτοῦ· συνιείς¹⁵ γὰρ τὸ ἐλλειγθὲν ὑπὸ σοῦ οὐκ ἀκροατῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ μάρτυρος
10 σου γίνεται, καὶ ἅμα εὐμενέστερος. συνετὸς γὰρ ἑαυτῷ δοκεῖ διὰ σέ, τὴν ἀφορμὴν παρεσχηκότα αὐτῷ τοῦ συνιέναι. τὸ δὲ πάντα ὡς ἀνοήτῳ λέγειν, καταγινώσκοντες
δοικε¹⁶ τοῦ ἀκροατοῦ.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΕΠΙΣΤΕΛΛΕΙΝ.

- 15 CCXXIII. Ἐπεὶ δὲ¹ ἐπιστολικὸς χαρακτήρ δαίται ἰσχνότητος, καὶ περὶ αὐτοῦ λέξομεν. Ἀρτέμων μὲν οὖν,

ὁ

finiendo genere orationis ἰσχνῷ consentiat cum Demetrio Aristoteles Rhetor. III. 8. qui more suo σύνθεσιν appellat σχῆμα λέξεως; tum etiam dictionem eandem cum nostro probat, sed brevius οἰκίαν τοῦ πράγματος λέξιν appellat. Convenit etiam cum nostro Dionysius T. II. p. 84. qui in Lysia τάξιν πιθανήν, πιστικήν καὶ πολὺ τὸ φῶς ὑποφαίνουσαν miratur.“ S. 14 „Hanc sectionem bene interpretatur Gerardon Taste p. 4.“ S. 15 Ald. Vind. συνιείς. Vict. ad marg. γρ. συνιείς. Mox Ald. Vind. Vict. Casel. Gal. εὐμενέστερον. Glasg. Schn. εὐμενέστερος. 16 Vind. δοικεν.

1 m. ἐπειδή. — „Aristotelis Epistolas integras adhuc legisse videtur Simplicius, qui mentionem earum facit in Prolegomenis ad Categorias p. 2. Meminit etiam earum Greg. Naz. Epist. 165. p. 876. De Artemone nihil affirmare licet. Verum cum primus Andronicus, Rhodius, Aristotelis scripta publicaverit Sullanis temporibus, et cum Gellius

ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράψας ἐπιστολάς, φησιν, ὅτι δεῖ ἐν τῷ αὐτῷ τρόπῳ ³ διάλογόν τε γράφειν καὶ ἐπιστολάς· εἶναι γὰρ τὴν ἐπιστολὴν οἷον τὸ ἕτερον μέρος τοῦ διαλόγου.

CCXXIV. Καὶ λέγει μὲν τι ἴσως, οὐ μὴν ἅπαν· ⁵ δεῖ γὰρ ὑποκατεσκευάσθαι πως μᾶλλον τοῦ διαλόγου τὴν ἐπιστολὴν· ὁ μὲν γὰρ μιμεῖται αὐτοσχεδιάζοντα, ἡ δὲ γράφεται καὶ δῶρον πέμπεται τρόπον τινά.

CCXXV. Τῆς γοῦν οὕτως ἂν διαλεχθεῖη ³ πρὸς φίλον, ὥσπερ ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς Ἀντίπατρον ὑπὲρ τοῦ 10 φυγάδος γράφων τοῦ γέροντός φησιν· εἰ δὲ πρὸς ἀπάσας οἴχεται γὰς ⁴ φυγάς οὗτος, ὥστε μὴ κατὰγειν, δῆλον ὡς τοῖσγε εἰς Αἰδοῦ καταελθεῖν βούλομένοις οὐδεὶς φθόνος· ὁ γὰρ οὕτω διαλεγόμενος ἐπιδεικνυμένῳ ἔοικε μᾶλλον, οὐ λαλοῦντι. 15

CCXXVI. Καὶ λύσεις συχναὶ ⁵ οὐ πρέπουσιν ἐπιστολαῖς· ἀσαφὲς γὰρ ἐν γραφῇ ἡ λύσις, καὶ τὸ μιμητικὸν οὐ γραφῆς οὕτως οἰκεῖον, ὡς ἀγῶνος. οἷον ὡς ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ· τίς ἦν, ᾧ Σώκρατες, ᾧ χθὲς ἐν

[N. A. XX. 5.] Alexandri ad Aristotelem epistolam ex libris Andronici, Philosophi, depromserit, patet hinc Artemonem hunc post Sullana demum tempora vixisse. De Andronico bene Auctor Editionis Anglicanae Paraphraseos Andronici Ethicorum in Praefatione tractavit, quem vide.“ S. Vide quae diximus in Prolegomenis. 2 Vict. MS. conjecit

τύπη. 3 Edd. Vind. διαλεχθῆ. Scripsi διαλεχθεῖη ex conj. Schneideri. — Deinceps I. πρὸς τὸν Ἀντίπ. 4 Edd. Codd. τὰς, recepi emendationem Valckenarii ad Herod. p. 368. Vict. ad marg. conj. φυγάς οὕτως. 5 Ald. Vind. ισχναὶ ὁποῖαι. Vict. e conj. edidit συχναὶ ὁποῖαι. In MS. „Fortasse verbum erat junctum, quod corruptum nunc est: an legi olim potuit λύσεις ἢ ὁποῖαι οὐ πρέπουσιν.“ Malui ὁποῖαι, quod Schneid. uncis inclusit, delere.

Δυκείφ διελέγον· ἡ πολὺς ὑμᾶς ὄχλος περιε-
στήκει· καὶ μικρὸν προελθὼν ἐπιγίρει· ἀλλὰ μοι ξέ-
νος τις φαίνεται εἶναι, ⁶ ᾧ διελέγον· τίς ἦν; ἡ
γὰρ τοιαύτη πᾶσα ἐρμηνεία καὶ μίμησις ὑποκριτῇ πρέ-
5 πει ⁷ μᾶλλον, οὐ γραφομέναις ἐπιστολαῖς.

CCXXVII. Πλείστον δὲ ἐχέτω τὸ ἡθικὸν ἢ ἐπιστολὴν,
ὥσπερ καὶ ὁ διάλογος· σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἕκαστος τῆς
ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφει τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἔστι μὲν καὶ
ἐξ ἄλλου λόγου παντός ⁸ ἰδεῖν τὸ ἦθος τοῦ γράφοντος,
10 ἐξ οὐδενὸς δὲ οὕτως, ὥς ἐπιστολῆς.

CCXXVIII. Τὸ δὲ μέγεθος συνιστάλθω τῆς ἐπιστο-
λῆς, ὥσπερ καὶ ἡ λέξις. αἱ δὲ ἄγαν μακραί, καὶ προσέτι
κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ὀγκωδέστεραι, οὐ μὰ τὴν ἀλήθειαν
ἐπιστολαὶ γένοιτο ⁹ ἂν, ἀλλὰ συγγράμματα, τὸ χαίρειν
15 ἔχοντα προσγεγραμμένον, καθάπερ τὰ Πλάτωνος πολλὰ
καὶ ἡ Θουκυδίδου.

CCXXIX. Καὶ τῇ συντάξει μὲν τοι λελύσθω μᾶλ-
λον· γελοῖον γὰρ περιοδεύειν, ὥσπερ οὐκ ¹⁰ ἐπιστολήν,
ἀλλὰ δίκην γράφοντα· καὶ οὐδὲ γελοῖον μόνον, ἀλλ' οὐδὲ
20 φιλικόν· τὸ γὰρ δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν τὰ ¹¹ σῦκα
σῦκα λεγόμενον, ἐπιστολαῖς ταῦτα ἐπιτηδεύειν.

CCXXX. Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι οὐκ ἐρμηνεία μόνον,
ἀλλὰ καὶ πράγματά τινα ἐπιστολικά ἐστιν. Ἀριστοτέλης
γοῦν ὥς ¹² μάλιστα ἐπιτετευχέναι δοκεῖ τοῦ τύπου ¹³ ἐπι-

6 Ald. Vind. φαίνεται εἶτα φ. l. r. R. εἶναι. Apud Plat.
Euthyd. init. καὶ μοι ἔδοξεν εἶναι ξένος τις, ᾧ διελέγον· τίς ἦν;
7 Vind. r. m. πρίτοι. 8 Ald. Vind. πάντως. Vict. e conj. παντός.
9 Ald. γένοιτο. R. Vind. γίνοντο. Vict. ad marg. γίνοντ'. 10
Vict. ad marg. αἰδέ. 11 Ald. Vind. τό. Vict. τά. Luc. Jup. trag.
c. 41. παρόρησις καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ Κομικός φησι, τὰ σῦ-
κα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων. Cfr. Arsenii Viol.
p. 16. 445. — Mox n. τοῦτο ἐπιτηδ. 12 Ald. Vind. ὅς.
R. m. l. r. n. ὡς. 13 Ald. Vind. αἰτοῦ. Vict. ex conj. τύπου.

στολικού· τοῦτο δὲ οὐ γράφω σοί, φησὶν· οὐ γὰρ ἦν ἐπιστολικόν.

CCXXXI. Εἰ γὰρ τις ἐν ἐπιστολῇ σοφίσματα γράφει ¹⁴ καὶ φυσιολογίας, γράφει μὲν, οὐ μὴν ἐπιστολὴν γράφει. φιλοφρόνησις ¹⁵ γὰρ τις βούλεται εἶναι ἢ ἐπιστολὴ σύντομος, καὶ περὶ ἀπλοῦ πράγματος ἔκθεσις, καὶ 567 ἐν ὀνόμασιν ἀπλοῖς.

CCXXXII. Κάλλος μὲν τοι αὐτῆς αἶ τε φιλικαὶ φιλοφρονήσεις, καὶ πυκναὶ παροιμίαι ἐνοῦσαι· καὶ τοῦτο γὰρ μόνον ἐνέστω αὐτῇ σοφὸν, διότι δημοτικόν τί ἐστιν 10 ἢ παροιμία καὶ κοινόν· ὁ δὲ γνωμολογῶν καὶ προτρεπόμενος οὐ δι' ἐπιστολῆς ἔτι λαλοῦντι ἵοικεν, ἀλλὰ μηχανῆς.

CCXXXIII. Ἀριστοτέλης μὲν τοι καὶ ἀποδείξεισί που χρῆται ἐπιστολικαῖς. ¹ οἷον διδάξαι βουλόμενος, ὅτι ὁ- 15 μοίως χρὴ εὐεργετῆν τὰς μεγάλας πόλεις καὶ τὰς μικράς, φησὶν. οἱ γὰρ θεοὶ ἐν ² ἀμφοτέραις ἴσοι· ὥστ' ἐπεὶ αἱ χάριτες θεαὶ, ἴσαι ἀποκείσονται σοι παρ' ἀμφοτέραις. καὶ γὰρ τὸ ἀποδεικνύμενον αὐτὸ ἐπιστολικόν, καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτή. 20

CCXXXIV. Ἐπεὶ δὲ καὶ πόλεσι ποτε καὶ βασιλεῦσι γράφομεν, ἴστωσαν τοιαῦται ³ αἱ ἐπιστολαὶ μικρὸν ἐξηρμῆναι πως. στοχαστέον γὰρ ⁴ καὶ τοῦ προσώπου, ᾧ γράφεται· ἐξηρμένη μὲν τοι, καὶ οὐχ ὥστε σύγγραμμα εἶναι ἀντ' ἐπιστολῆς, ὥσπερ αἱ Ἀριστοτέλους πρὸς Ἀλέ- 25 ξανδρον, καὶ πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους ἢ Πλάτωνος.

CCXXXV. Καθόλου δὲ μεμίχθω ἢ ⁵ ἐπιστολὴ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ἐκ δυοῖν χαρακτήρων τούτων, τοῦ τε

¹⁴ Vind. γράφοι. Mox Cod. Mor. φιλοφροσύνη.

¹ Ald. Vind. Cod. Mor. ἐπιστολικῶς. Vict. ad marg. γρ. ἐπιστολικαῖς, et ita in Edd. ² ἐν Gal. Glasg. om. ³ Vict. Casel. Glasg. τοι αὐταί. ⁴ Ald. Vind. δι. Vict. γάρ. ⁵ ἢ om. Ald. Vind. Receptit Vict. ex R.

χαρίεντος καὶ τοῦ ἰσχνοῦ. καὶ περὶ ἐπιστολῆς μὲν τοσαῦτα, καὶ αἴα περὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἰσχνοῦ.

CCXXXVI. Παράκειται δὲ καὶ τῷ ἰσχνῷ διημαρτημένος χαρακτήρ, ὁ ξηρὸς καλούμενος.⁶ γίνεται δὲ καὶ οἷτος ἐν τρισίν· ἐν διανοίᾳ μὲν, ὥσπερ τις ἐπὶ Ξέρξου ἔφη, ὅτι κατέβαινεν ὁ Ξέρξης μετὰ πάντων τῶν ἑαυτοῦ. μάλα γὰρ ἐσμίκρυνε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ, μετὰ⁷ τῆς Ἀσίας ἀπάσης, εἰπεῖν, μετὰ πάντων τῶν ἑαυτοῦ φήσας.

10 CCXXXVII. Περὶ δὲ τὴν λέξιν γίνεται τὸ ξηρόν, ὅταν πρᾶγμα μέγα σμικροῖς ὀνόμασιν ἀπαγγέλλῃ.⁸ οἷον ὡς ὁ Γαδαρεὺς ἐπὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας φησί·⁹ καὶ [ἐπὶ]⁹ τοῦ Φαλάριδος τοῦ τυράννου ἔφη τις· ἄτ-

6 „Eadem ξηρότητος notio obtinet in loco Longini III. 3. ubi de tumore orationis: φέσει γὰρ ἅπαντες, οἱ μεγέθους ἐφέμνοι, φύγοντες ἀσθενείας καὶ ξηρότητος κατὰγνωσιν ἐπὶ τοῦθ' ὑποφύρονται. Curius Fortunatianus Art. Rhetoric. III. p. 93. ed. Capper. ποσότητος tria genera ponit I. ἄδρὸν, id est, amplum, sive sublime. II. ἰσχνόν, id est, tenue vel subtile. III. μέσον, id est, mediocre, sive moderatum. Deinde p. 94. ἰσχνόν aut est severius, aut floridius. ei contrarium est aridum et siccum.“ S. 7. r. R. ἢ μετὰ. Sequens τῶν non est in R. Vind. 8 „Hanc Aldinae lectionem revocavimus, et vulgari ἐπαγγέλλῃ substitui-mus. Hinc ἀπαγγελία saepius in rhetoricis antiquis occurrit. Pro Γαδαρεὺς Aldina Γαδιρεὺς [r. R. Γαδηρεὺς]. Theodorum, Gadarenum, magna artis rhetoricae laude temporibus Augusti florentem, intelligi a Demetrio putat Gale, quamvis Apse-nis Gadareni rhetoris actas in eadem fere tempora inciderit. Exemplum ex oratione seu declamatione Theodori Gadareni decerptum, a librario omissum fuit. Hinc recte editio Glasg. post φησὶ asteriscum appictum habet.“ S. 9 ἐπὶ, quod Edd. Codd. om., uncis inclusum inserui. — Mor Ald. Ed. Glasg. bis αἴα.

τα γὰρ ὁ Φάλαρις ἠνώχλει τοῖς Ἀκραγαντι-
νοῖς. ναυμαχίαν γὰρ τοσαύτην καὶ τυράννου ὠμότητα
οὐκ ἔτι ἄττα ὀνόματι, οὐδὲ τῷ ἠνώχλει¹⁰ ἐχρῆν λέγειν,
ἀλλ' ἐν μεγάλοις καὶ πρόπουσι τῷ ὑποκειμένῳ πράγματι.

CCXXXVIII. Ἐν δὲ συνθέσει γίνεται τὸ ξηρόν, ἥτοι⁵
ὅταν πυκνὰ ἢ τὰ κόμματα· ὥπερ ἐν τοῖς Ἀφορισμοῖς
ἔχει· ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ¹¹ τέχνη μακρά, ὁ δὲ
καιρὸς ὀξύς, ἡ δὲ πείρα σφαλερά. ἢ ὅταν ἐν
μεγάλῳ πράγματι ἀποκεκομμένον¹² ἢ τὸ κῶλον καὶ μὴ
ἐκπλεων. ὥπερ τις Ἀριστείδου κατηγορῶν,¹³ ὅτι οὐκ¹⁰
ἀφίκετο εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἀλλὰ αὐτό-
κλητος, ἔφη, ὅτι ἡ μὲν Δημήτηρ ἦλθε καὶ συν-
εναυμάχει· Ἀριστείδης δὲ οὐ. ἡ γὰρ ἀποκοπή καὶ
ἀπρεπής καὶ ἄκαιρος. ταῖς μὲν τοιαύταις ἀποκοπαῖς ἐν
ἑτέροις χρηστέον.

15

CCXXXIX. Πολλάκις μὲν τοι τὸ μὲν διανόημα αὐ-
τὸ ψυχρόν τί ἐστι, καὶ ὡς νῦν ὀνομάζομεν¹⁴ κακῶς ἔχον·
ἡ σύνθεσις δ' ἀποκεκομμένη καὶ κλέπτουσα τοῦ διανοή-
ματος τὴν ἁδειαν. ὥπερ ἐπὶ τοῦ νεκρᾶ τῇ γυναικὶ
μιχθέντος ἔφη τις, ὅτι οὐ μίγνυται αὐτῇ¹⁵ ἄν·²⁰

10 Vict. Casel. Gal. ἠνόχλει. Vind. Ald. Fisch. Schn. ἠνώχλει.

11 δι' ter om. Vict. Casel. Gal. Schn. Est in Ald. Vind. Cfr. supra. §. 4.

12 Ald. Vind. R. ἀποκεκομμένῳ ἢ τῷ κῶλῳ. l. ἀποκεκομμένον ἢ τὸ κῶλον. tum Ald. Vind. R. ἐκ πλέων.

13 „De hoc auctoris non nominati loco judicavit optimus elegantiarum oratoriarum arbiter, C. Valkenair ad Herodot. p. 547. n. 5.“ S.

14 Ald. ὀνομαζόμενον. Vind. ὀνομάζομεν, ut correxit Viet. — Schneid. confert Longin. III. 4. Mox Ed. Morel. τοῦ διαν. τὴν διάνοιαν.

15 Ald. Vict. Casel. Gal. Vind. n. αὐτῆς ἄν. „fr. putat αὐτῇ. R. αὐτ', forte αὐ τις.“

Vict. MS. — Morel. Schneid. ediderunt αὐτῇ ἄν, appposito asterisco; Galeo vero in notis, lectione αὐτῇ recepta omnia integra esse videntur, quod ab eo probatum esse velim.

τὸ μὲν γὰρ διανόημα καὶ τυφλῷ δῆλον, φασίν· ἡ σύν-
 θεσις δὲ συσταλεῖσα κλέπτει μὲν πως τὴν ἄδειαν τοῦ
 πράγματος, ποιεῖ δὲ τὴν νῦν ὄνομα ἔχουσαν ξηροκακο-
 ζηλίαν, συγκειμένην ἐκ δυοῖν κακῶν, ἐκ μὲν τῆς κακοζη-
 5 λίας διὰ τὸ πρῶγμα, ἐκ δὲ τοῦ ξηροῦ διὰ τὴν σύνθεσιν.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ.

CCXL. Καὶ τὰ περὶ τῆς δεινότητος δὲ δῆλα ἂν εἴη
 λοιπὸν ἐκ τῶν προειρημένων, ὅτι καὶ αὐτὴ γίγνεται¹ ἂν
 ἐν τρισίν, ἐν οἷσπερ οἱ πρὸ αὐτῆς χαρακτηρεῖ· καὶ γὰρ
 10 πράγματά τινα ἐξ ἑαυτῶν ἔστι δεινὰ, ὥστε τοὺς λέγον-
 τας αὐτὰ δεινούς δοκεῖν, καὶ μὴ δεινῶς λίγωσι. καθάπερ
 ὁ Θεόπομπος τὰς ἐν τῷ Πειραιεὶ ἀνλητρίας καὶ τὰ πορ-
 νεῖα καὶ τοὺς ἀνλοῦντας καὶ ἄδοντας καὶ ὀρχουμένους,
 ταῦτα πάντα δεινὰ ὀνόματα ὄντα καὶ τοι ἄσθενῶς εἰ-
 15 πῶν δεινὸς δοκεῖ.

CCXLI. Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν ὁ χαρακτήρ οὗτος
 γίγνεται ἂν πρῶτον μὲν εἰ κόμματα ἔχοι ἀντὶ κώλων·
 τὸ γὰρ μῆκος ἐκλύει τὴν σφοδρότητα, τὸ δὲ ἐν ὀλίγῳ
 πολὺ ἐμφαινόμενον δεινότερον· παράδειγμα τὸ² Λακε-
 20 δαιμονίων πρὸς Φίλιππον· Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ·
 εἰ δὲ ἐξέτειναν αὐτό· Διονύσιος ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς πτω-
 568 χεῖται ἐν Κορίνθῳ διδάσκων γράμματα, διήγημα σχεδὸν
 ἂν ἦν μᾶλλον ἀντὶ λοιδορίας.

CCXLII. Κὰν τοῖς ἄλλοις δὲ φύσει ἐβραχνολόγουν
 25 οἱ Λάκωνες· δεινότερον γὰρ τὸ βραχὺ, καὶ ἐπιτακτικόν·
 τὸ μακρογορεῖν δὲ τῷ ἱκετεύειν πρέπει καὶ αἰτεῖν.

CCXLIII. Διὸ καὶ τὰ σύμβολα³ ἔχει δεινότητος,

¹ γίγνεται ἂν scripsit Schn. pro vulgato γίνοιτ' ἂν. 2

R. τὸ πρὸς Λακιδ. — Gregor. Cor., qui haec exscripsit, p.
 1179, 25. τὸ παρὰ Λακιδαιμονίων πρὸς Φίλ. ἱερμίνον. — v. 25.
 Ald. Vind. ἐπιτακτικόν. Vict. Edd. sqq. ἐπιτακτικόν. 3 „Hoc
 loco idem significat quod ἀλληγορία supra §. 99. ubi idem

ὅτι ἐμφερῆ ⁴ ταῖς βραχυλογίαις· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ βραχέως
 ῥηθέντος ὑπονοῆσαι τὰ πλεῖστα δεῖ, καθάπερ ἐκ τῶν
 συμβόλων· οὕτω καὶ τό· χαμόθεν οἱ τέττιγες ὑμῖν
 ἄσονται· δεινότερον ἀλληγορικῶς ῥηθῆν, ἢ εἴπερ ἀπλῶς
 ἐρρήθη· ⁵ τὰ δένδρα ὑμῶν ἐκκοπήσεται.

CCXLIV. Τὰς γε μὴν ⁶ περιόδους ἐσφίγγθαι ⁷ μάλα

Stesichori dictum in Locrenses (ut tradit Aristoteles II. 31.
 et III. 11.) refert, quo deinde Dionysius etiam fuerat usus.
 Nihil enim cum allegoria habet commune. Stilicet aetate ea
 qua Demetrius haec scribebat, ἀλληγορίαν appellabant vulgo,
 quae antiquiores ὑπονοίας dixerant, cum plus in oratione la-
 tet, quam dicitur, teste Plutarcho de audiendis Poetis p. 22.
 οὗς (μύθους) ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγο-
 μέναις, παραβιαζόμενοι καὶ διαστρέφοντες ἔνιοι π. τ. &c. Hinc
 idem de aetate Demetrii nostri recentiore argumentum a me
 deductum et a Cel. Fischero in praefatione positum est,
 quo olim H. Valesius de Critica l. 9. p. 157. libellum in-
 eptum de Allegoriis Homericis Heraclidi, non Pontico, sed
 recentiori alicui nugatori tribuendum esse docuit. — Sectione
 vero 101. ἀλληγορίαι in mysteriis pro symbolis aperte dicun-
 tur. Aristoteles vero l. c. dictum Stesichori simplici-
 ter ἀσιτίων appellat. Demetrius autem, cum hoc ipsum di-
 ctum §. 99. velut exemplum τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ posuis-
 set, nimis ejus characteris definitionem et notas τῆς δεινότητος
 perturbat, dum eundem locum hic ad demonstrandam ideam
 δεινότητος adhibet. Sed inconstantiam hominis in universa
 ejus doctrina lectores intelligentes facile animadvertent. Ce-
 terum locum Stesichori ita laudat Gregorius in Her-
 mogenem [T. VII. p. 1155.] ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστάς εἶναι, ὅπως
 μὴ οἱ τέττιγες αὐτοῖς χαμόθιν ἀντάσωσιν etc. 4 R. ἐμφέρει.
 Emendatum in eodem infra ἐμφερῆ. 5 R. ἡρρήθη. supra
 ἴν. emendatum ἐρρήθη. Etiam Schn. ἐρρήθη, sed corrigit in
 Addendis. 6 Viet. ad marg. μὲν τοι. 7 „Pessime hoc
 Victorius interpretatur: contortas/esse. / Dionysius

δεῖ κατὰ ⁸ τὸ τέλος· ἡ γὰρ περιαγωγή δεινόν, ἡ δὲ λύ-
σις ἀπλούστερον καὶ χρηστοθείας σημεῖον, καθάπερ ἡ
ἀρχαία πᾶσα ἐρμηνεία· ἀπλοῖχοι γὰρ ἀρχαῖοι.

CCXLV. Ὡστε ἐν δεινότητι φεύγειν δεῖ τὸ ἀρχαιο-
5 εἰδὲς καὶ τοῦ ἡθους καὶ τοῦ ῥυθμοῦ, καὶ καταφεύγειν
μάλιστα ἐπὶ τὴν νῦν κατέχουσαν δεινότητα. τῶν οὖν
κῶλων αἱ τοιαῦται ἀποθέσεις· ὡμολόγησα τούτοις,
ὥς ἂν οἷός τε ᾖ, συνερεῖν· ⁹ ἔχονται ¹⁰ μάλιστα
οὗ εἶρηκα ῥυθμοῦ.

10 CCXLVI. Ποιεῖ δέ τινα καὶ ἡ βία κατὰ τὴν σύν-
θισιν δεινότητα· δεινόν γὰρ πολλαχοῦ καὶ τὸ δύσφθογ-
γον, ὥσπερ αἱ ἀνώμαλοι ὁδοί. παράδειγμα τὸ Δημοσθε-
νικόν, ¹ τὸ ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι.

CCXLVII. Τὰ δὲ ἀντίθετα καὶ παρόμοια ² ἐν ταῖς
15 περιόδοις φευκτέον· ὄγκον γὰρ ποιοῦσιν, οὐ δεινότητα.
πολλαχοῦ δὲ καὶ ψυχρότητα ἀντὶ δεινότητος· οἷον ὡς ὁ
Θεόπομπος κατὰ τῶν ἐταίρων ³ τῶν Φιλίππου λέγων, ἔλυ-
σε τῇ ἀντιθέσει τὴν δεινότητα· ἀνδροφόνοι δὲ τὴν
φύσιν ὄντες, λέγων, ἀνδροπόρνοι τὸν τρόπον
20 ἦσαν· τῇ γὰρ περισσοτεχνία, μᾶλλον δὲ κακοτεχνία
προσέχων ὁ ἀκροατὴς ἔξω γίνεται θυμοῦ παντός.

T. Π. p. 174. ταῦτα πικλοπωμένα σφίγξαι μᾶλλον ἐπὶ καὶ στρογ-
γυλώτερον ποιῆσαι. Latini similiter vincere sententias di-
cunt. Cf. praeclaram disputationem Io. A. Ernesti, Prae-
ceptoris mei, in Clave Ciceron. sub voce vincere." S. 8
Ald. Vind. καὶ. Vict. ex conj. κατὰ. 9 Dem. in Lept.
init. 10 Ald. Vind. ἔχονται. m. l. r. R. ἔχοντες. Vict.
ἔχοντα.

1 In Lept. haud multo ab init. 2 „Intellige κῶλα.
De loco Theopompi vide ad §. 27. Ceterum post hanc
sectionem continuo sequi debebat §. 250. ubi de ἀντιθέσει ad-
huc sermo est." S. 3 Ald. Vind. ἐταίρων.

CCXLVIII. Πολλὰ μὲν τοι ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ὥσπερ ἀναγκασθησόμεθα συνθῆναι στρογγύλως καὶ δεινῶς· οἷον τὸ Δημοσθενικὸν τὸ τοιοῦτον· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων ⁴—ἐάλω, σὺ τὰδ' οὐκ ἂν ἔγραψας, οὕτως ἂν σὺ νῦν ἀλῶς, ἄλλος οὐ γρά- ⁵ψει· αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ τάξις αὐτοῦ συμπεφυκυῖαν ⁵ σαφῶς ἔσχε τὴν σύνθεσιν, καὶ οὐδὲ βιασάμενος ἂν τις ῥαδίως ἐτέρως συνέθηκεν αὐτό. ἐν γὰρ πολλοῖς πράγμασι συντίθεμεν, ὥσπερ οἱ τὰς καταβάσεις τρέχοντες, ὑπ' αὐτῶν ἰλκόμενοι τῶν πραγμάτων. 10

CCXLIX. Ποιητικὸν δὲ δεινότητός ἐστι καὶ τὸ ἐπὶ ⁶ τέλει τιθέναι τὸ δεινότατον· περιλαμβανόμενον γὰρ ἐν μέσῳ ἀμβλύνεται, καθάπερ τὸ Ἀντισθένης· σχεδὸν γὰρ ὁδυνήσκειν ⁷ ἄνθρωπος ἐκ φρυγάνων ἀναστάς· εἰ γὰρ μετασυνθῇ τις οὕτως αὐτό· ¹⁵ σχεδὸν γὰρ ἐκ φρυγάνων ἀναστάς ἄνθρωπος ὁδυνήσκει· καὶ τοι ταῦτόν ἐπὶ οὐ ταῦτόν ἐστι νομισθῆσθαι λέγειν.

CCL. Ἡ δὲ ἀντίθεσις, ἣν ἐπὶ τοῦ Θεοπόμπου ἔφην, οὐδ' ἐν τοῖς Δημοσθενικαῖς ἤρμοσεν, ἔνθα φησὶν· ⁸ ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην· ἐδίδασκες, ἐγὼ δὲ ²⁰ ἐφοίτων· ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δὲ ἐθεώμην· ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον· κακοτεχνοῦντι γὰρ ἔοικε διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, μᾶλλον δὲ παίζοντι, οὐκ ἀγανακτοῦντι.

CCLI. Πρέπει δὲ τῇ δεινότητι καὶ τῶν περιόδων ἡ ²⁵ πυκνότης, καὶ τοι ἐν τοῖς λοιποῖς χαρακτηρῶσιν οὐκ ἐπι-

4 Ald. εἴ τι ἐκείνων. Vind. m. l. r. R. εἴ τις ἐκείνων. — in Aristocr. p. 653. — Mox Ald. Vind. σὺ οὐκ ἂν. R. r. σὺ δ' οὐκ ἂν. Vict. σὶ τὰδ' οὐκ ἂν. 5 Ald. Vind. συμπεφυκυῖα. Vict. e conj. συμπεφυκυῖαν. 6 ἐπὶ Gal. om. Deinceps. Gal. Glasg. τὸν δεινόν. 7 Vulgo ὁδυνήσει. Schn. e cod. Mor. scripsit ὁδυνήσκειν. 8 pro cor. p. 315.

τηδεῖα οὔσα· συνεχῶς ⁹ γὰρ τιθεμένη μέτρῳ εἰκασθῆ-
σεται λεγομένην ἐφεξῆς, καὶ τοῦτο δεινῷ μέτρῳ, ὥσπερ
οἱ χωλίαμβοι.

CCLII. Ἄμα μὲν τοι πυκναὶ ἔστωσαν καὶ σύντομοι,
ὃ λέγω δέ, δίκωλοί τινες, ἐπεὶ τοι ¹⁰ πολὺκωλοὶ τε οὔσαι
κάλλος μᾶλλον παρέξουσιν, οὐ δεινότητα.

CCLIII. Οὕτω δ' ἡ συντομία τῷ χαρακτήρι χρήσι-
μον, ὥστε καὶ ἀποσιωπῆσαι πολλαχοῦ δεινότερον· κα-
θάπερ ὁ Δημοσθένης· ἀλλ' ἐγὼ ¹ μὲν· οὐ βούλο-
10 μαι δὲ οὐδὲν δυσχερὲς εἰπεῖν· οὗτος δὲ ἐκ πε-
ριουσίας μου κατηγορεῖ. σχεδὸν ὥς ² σιωπήσας ἐν-
ταῦθα δεινότερος παντὸς τοῦ εἰπόντος ἂν.

CCLIV. Καὶ νῆ τοὺς θεοὺς σχεδὸν ἂν καὶ ἡ ἀσά-
φεια πολλαχοῦ δεινότης ἐστί. δεινότερον γὰρ τὸ ὑπο-
15 νοούμενον, τὸ δ' ἐξαπλωθὲν καταφρορεῖται.

CCLV. Ἔστι δ' ὅπη κακοφωνία δεινότητι ποιεῖ·
καὶ μάλιστα, ἐὰν τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα δὲ τοιαύτης,
ὥσπερ τὸ Ὀμηρικόν, τὸ·

Τρῶες δ' ἐφύγισαν, ὅπως ³ ἴδον αἰόλον ὄφιν·

9 m. r. R. συνεχῆ. Schn. τοι.

10 Ald. Vict. Casel. u. Gal.

1 Dem. pro cor. init. ἐμοί. Moz r. R. δυσχερὲς οὐδὲν.
idem sq. μου om. 2 „an positum sit ut οἶον ὥς“? Vict.
MS. Schneidero haec verba vitii suspecta sunt. 3 „Al-
dina cum Codice Morelii [Vind.] ἐπι. Sed in libris Ho-
meri μ'. 208. editis [et m. l. r. R.] ὅπως legitur; ad quem
locum Eustathius similia quaedam annotavit, quae Case-
lius ex Demetrio deprompta putabat. In usu vocis κακο-
φωνία Demetrius consuetudinem suam sequitur. Longinus
XLIII. §. 1. κακόστομον adhibet in eadem re. Dionysius
tamen T. II. p. 186. cum Demetrio concinit in usu vocis κα-
κόφωνος; sed τὸ εὐστόμον et εὐφώνον saepiuscule ab eodem di-
stinguuntur.“ S.

ἦν μὲν γὰρ καὶ εὐφωνοτέρως εἰπόντα σῶσαι τὸ μέτρον·

Τρωίς δ' ἐξέβησαν, ὅπως ὄφιν αἰόλον ἰδόν·

ἀλλ' οὐτ' ἂν ὁ λέγων δεινὸς οὕτως ἔδοξεν, οὔτε ὄφιν αὐτός.

CCLVI. Τούτῳ οὖν ἐπόμενοι τῷ παραδείγματι καὶ ⁵569
τὰ ἄλλα προστοχασόμεθα τὰ ὅμοια· οἷον ἀντὶ μὲν τοῦ
πάντα ἂν ἔγραψεν· ἔγραψεν ἂν· ⁴ ἀντὶ δὲ τοῦ· οὐ
παρεγέμετο· παρεγέμετο οὐχί.

CCLVII. Ἀπολήγοντες ¹ δὲ ποτε καὶ εἰς συνδέσμον
τὸν δὲ ἢ τὸν τε· καὶ τοι παραγγέλλεται φυγαῖν τὴν ¹⁰
ἀπόληξιν τὴν τοιαύτην· ἀλλὰ πολλαχοῦ χρήσιμος καὶ
αὕτη ἂν γίνοιτο· ⁶ οἷον· οὐκ εὐφήμησε ⁷ μὲν, ἄ-
ξιον ὄντα, ἡτίμασε δέ· ὡς τό· ⁸ Σχοῖνόν τε Σκῶ-
λόν τε. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς Ὀμηρικοῖς μέγεθος ἐποίησεν
ἡ εἰς τοὺς συνδέσμονς τελευτή. ¹⁵

CCLVIII. Ποιήσῃ ⁹ δ' ἂν τίς ποτε καὶ δεινότητα,
εἴ τις ὧδε εἴποι ἂν· ἔγραψε δὲ ὑπὸ τῆς ἀφροσύ-
νης τε, ὑπὸ τῆς ἀσεβείας τε· τὰ ἱερά τε τὰ
ὀσιά τε· ὅλως γὰρ ἡ λειότης καὶ τὸ εὐήκοον γλαφυ-
ρότητος ἴδιον, ¹⁰ οὐ δεινότητός ἐστιν· οὗτοι δὲ οἱ χα- ²⁰
ρακτῆρες ἐναντιώτατοι δοκοῦσιν. ¹¹

CCLIX. Καὶ τοι ἐστὶ πολλαχοῦ ἐκ παιδιᾶς παρα-

4 Ald. Vind. R. πάντων ἔγραψεν ἂν. ἀντὶ δὲ τοῦ. n. πάντ' ἂν ἔγραψεν, ἔγραψεν. ἀντὶ δὲ τ. l. πάντα ἔγραψεν, ἔγραψεν ἂν. Lectionem ex n. et l. compositam recepit Vict. sqq. ⁵

Morel. ἀπολέγοντες. Vulg. ἀπολήγοντες. Vict. ad marg. ἀπολό-
γητος. ⁶ Ald. Vind. R. χρήσ. τοιαύτη ἂν γίνοιτο. Vict. ad

marg. χρ. καὶ αὕτη γίνοιτο ἂν. In Ed. καὶ αὕτη ἂν γίνοιτο. Schn. scripsit γίνοιτο. ⁷ Ald. εὐφήμῃσιν. Vind. εὐφήμησε.

„Quaere an sint verba Demosthenis“. Vict. MS. ⁸ Il. β, 497. ⁹ Ald. Vind. ποιήσαι. m. r. R. ποιήσεις. Sq. τις R.

Vind. om. ¹⁰ R. ἴδια. ¹¹ Vind. δοκοῦσι.

μειγμένης δεινότης ἐμφαινόμενη τις· οἷον ἐν ταῖς κωμωδίαις, καὶ πᾶς ὁ Κυνικὸς τρόπος· ὡς τὰ Κράτητος· ¹

Πήρη τις γαῖ' ἔστι μίση ἐν οἴνοπι τύφῳ.

CCLX. Καὶ τὸ Διογένης τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὅτε, τοῦ
 5 ὁπλίτου δραμόντος, ἐπιτρέχων αὐτὸς ἐκήρυττεν ἑαυτὸν
 νικᾶν τὰ Ὀλύμπια πάντας ἀνθρώπους καλοκάγαθία· ²
 καὶ γὰρ γελάται τὸ εἰρημένον ἅμα καὶ θαυμάζεται, καὶ
 ἡρέμα καὶ ὑποδάκνει πως τὸ ³ λεγόμενον.

CCLXI. Καὶ τὸ πρὸς τὸν ⁴ καλὸν ῥηθὲν αὐτῷ·
 10 προσπαλαίων γὰρ καλῷ παιδὶ Διογένης διεκινήθη πως
 τὸ αἰδοῖον· τοῦ δὲ παιδὸς φοβηθέντος καὶ ἀποπηδή-
 σαντος, θάρρει, ὦ παιδίον, εἶπεν, ⁵ οὐκ εἰμὶ
 ταύτῃ ⁶ ὁμοίος. γελοῖον γὰρ τὸ πρόχειρον τοῦ λό-
 γου, δεινὴ δ' ἡ κευθομένη ⁷ ἔμφασις. Καὶ ὅλως, συνε-
 15 λόντι φράσαι, πᾶν τὸ εἶδος τοῦ Κυνικοῦ λόγου σαίνοντι
 ἅμα ἔοικέ τῳ ⁸ καὶ δάκνοντι.

CCLXII. Χρήσονται δ' αὐτῷ καὶ οἱ ῥητόρες ποτε,

1 „In loco Cratetis expresso ex Homericis. Κρήτη τις γαῖ' ἔστι μίση ἐν οἴνοπι πόντῳ. (Odys. τ'. 172.) Aldina habet: τὸ ποτηρητὴς γὰρ ἔστι μίση ἐν οἴνοπι πόντῳ cum Codice Morelii [et Vind.]. Cf. Apuleii Apolog. p. 440. ed. Paris. Alii πήρη τις πόλις ἔστι legunt, quod etiam recepit ill. Brunck in Analectorum T. I. p. 186. ubi integrior locus Cratetis existat.“ S. 2 r. R. κακοκαγαθία. 3 τὸ Ald. Vict. Gal. om. Posuere Casel. Schneid. 4 τὸν Ald. Vind. om. Est in m. In n. r. R. τό. 5 εἶπεν Schn. e cod. Mor. recepit, ab Edd. rell. Vind. abest. Gregor. Cor. p. 1181, 16. θάρρει, ἔφη, ὦ μειράκιον. 6 „Non sum tibi hac in re similis, tu namque ista perpeti paratus es, ego vero nullo modo facere, quare inanis est tuus iste timor.“ Vict. MS. 7 Edd. Vind. n. R. κευθομένη. l. καθευδομένη. m. κειευδομένος. 8 Gal. ἔοικε, τῷ καὶ δ.

καὶ ἐχρήσαντο· Λυσίας μὲν πρὸς τὸν ἐρῶντα τῆς
 γραφῆς λέγων, ὅτι ἦς ῥᾶον⁹ ἢν ἀριθμῆσαι τοὺς ὁδόν-
 τας ἢ τοὺς δακτύλους· καὶ γὰρ δεινότατον¹⁰ ἅμα
 καὶ γελοιότατον ἐνέφηνε τὴν γραῦν. Ὅμηρος δὲ τὸ Οὐ-
 τιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι¹¹ ὡς προγέγραπται. 5

CCLXIII. Ὡς δ' ἂν καὶ ἐκ σχημάτων γίγνοιτο¹
 δεινότης, λέξομεν. ἐκ μὲν οὖν τῶν² τῆς διανοίας σχη-
 μάτων, ἐκ μὲν τῆς παραλείψεως ὀνομαζομένης οὕτως·
 Ὀλυνθον μὲν δὴ καὶ Μεθώνην καὶ Ἀπολλω-
 νίαν καὶ δύο καὶ τριάκοντα πόλεις τὰς ἐπὶ¹⁰
 Θράκης ἐῶ· ἐν γὰρ τούτοις καὶ εἶρηκε πάντα, ὅσα
 ἐβούλετο, καὶ παραλιπεῖν αὐτὰ φησιν, ὡς δεινότερα εἰ-
 πεῖν ἔχων ἕτερα³ καὶ πικρότερα.

CCLXIV. Ἡ εἰρημένη δὲ ἀποσιώπησις τοῦ αὐτοῦ
 ἡθους ἐχομένη δεινότερον ποιῆσαι τὸν λόγον. 15

CCLXV. Παραλαυβάνοιτο δ' ἂν σχῆμα διανοίας
 πρὸς δεινότητα, προσωποποιία⁴ καλουμένη. οἶον· δό-

9 Ald. Vind. ῥᾶδιον. Vict. ῥᾶον. — „Locum Lysiae eundem
 jam supra §. 128. in exemplo χύριτος εὐτιλοῦς καὶ κομικῆς posuit;
 ita ut omnis Demetrii doctrina ἐπαμφοτερίζειν videatur.“ S.
 10 m. δεινότητα ἅμα καὶ γελοιότατα. 11 Od. ι, 369.

1 Ald. Vind. γίνοιτο. m. l. r. Edd. rell. γίγνοιτο. 2
 τῶν Ald. Vind. om. Est in r. R. Deinceps Ald. Vind. ἐκ μὲν
 om. Vict. ex R. recepit. Tum Ald. Vind. R. παραλήψεως. l.
 παραλείψεως. — Locus Demosthenis est Phil. III. p. 117. 3

Ald. Vind. ἕτερα. καὶ ἡ εἰρημ. in R. καὶ πρὸς ἡ εἰρ. in n. nul-
 lum inane spatium relictum est, καὶ ἡ εἰρ. in m. πρὸς τούτοις.
 repositum est loco καὶ, non enim erat illic καὶ. Victorius,
 ex r. ut videtur scripsit ἕτερα καὶ πικρότερα, quem sequuntur
 Edd. rell. 4 „Prosopopoeae exemplum aptum ex Cha-
 risio posuit latine Rutilius Lupus L. II. p. 10. ed. Car-
 peron.“ S.

ξατε ὑμῖν τοὺς προγόνους ὀνειδίζειν καὶ λέγειν τὰδε τινὰ, ἢ τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν πατρίδα, λαβοῦσαν γυναικὸς σχῆμα.

CCLXVI. Ὡςπερ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πλάτων, ⁵ τό·
 5 ὦ παῖδες, ὅτι μὲν ἐστε πατέρων ἀγαθῶν, καὶ
 οὐκ ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου λέγειν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ τῶν
 πατέρων· πολὺ γὰρ ἐναργέστερα ^{5*} καὶ δεινότερα φαί-
 νεται ὑπὸ τῶν προσώπων· μᾶλλον δὲ δράματα ἀτεχνῶς
 γίνεται. Τὰ μὲν (οὖν) ⁶ εἶδη τῆς διανοίας καὶ σχήματα
 10 λαμβάνοιτ' ἄν, ὡς εἴρηται· καὶ γὰρ τσαῦτα τὰ εἰρη-
 μένα παραδείγματος ἕνεκα.

CCLXVII. Τὰ δὲ τῆς λέξεως σχήματα ποικιλότερον
 ἐκλέγοντά ἐστι δεινότερον ποιεῖν τὸν λόγον· ἐκ τε τῆς
 ἀναδιπλώσεως· ὡς· ⁷ Ἰθῆβαι δέ, Ἰθῆβαι, πόλις
 15 ἀστυγείτων, ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπα-
 σται. διλογηθὲν γὰρ τὸ ὄνομα δεινότητα ποιεῖ.

CCLXVIII. Καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς καλουμένης· ὡς
 τό· ⁸ ἐπὶ σαντόν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ
 τὴν δημοκρατίαν καλεῖς. τό δὲ ⁹ σχῆμα τὸ εἰρημένον
 20 τοῦτο τριπλοῦν· καὶ γὰρ ἐπαναφορὰ ἴσως εἴρηται, ¹⁰
 διὰ τὸ τὴν αὐτὴν λέξιν ἐπαναφέρεσθαι ἐπὶ τὴν αὐτὴν
 ἀρχήν· καὶ ἀσύνδετον· διχὰ γὰρ συνδίσμων λέλεκται·
 καὶ ὁμοιοτέλετον, διὰ τὴν ἀπόληξιν τοῦ καλεῖς ¹¹ πολ-

5 Menex. p. 246. d. Fr. 5* Ald. Vind. ἐναργεστέρῃ καὶ δεινότερῃ.
 r. R. ἐναργέστερα κ. δεινότερα. Cod. Mor. ἐναργέστερον κ. δεινότερον.
 6 οὖν uncis inclusum e more Demetrii adjecit Schneid. 7 Ae-
 schin. in Ctes. p. 426. Bekker. — v. 16. Ald. Vind. διλογηθὲν. 8
 ibid. p. 452. — Ald. Vind. ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς om. Restituit
 Vict. 9 δὲ Ald. Vind. om. Est in R. 10 ἴσως εἴρηται
 Schn. tanquam ex glossa grammatici illata uncis inclusit. m.
 habet εἶστιν ὡς. 11 Ald. Vind. n. R. Vict. Gal. καλεῖσθαι.
 m. Casel. Glasg. Schn. καλεῖς.

λάκεις. Καὶ δεινότης ἡθροίζεται ἐκ τῶν ¹² τριῶν· εἰ δ' εἴποι τις οὕτως, ἐπὶ σαυτὸν ¹³ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς, ἅμα τοῖς σχήμασιν ἐξαιρήσει καὶ τὴν δεινότητα.

CCLXIX. Μάλιστα δὲ πάντων ἱστίων τὴν διάλυσιν ⁵ δεινότητος ἐργάτιν· ¹ ὅλον· πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς τὰς γνάθους φρυγῶν, τὰς ὀφρυῖς ἐπηρκῶς, ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ· εἰ γὰρ συναφθῇ ² ταῦτα συνδέσμοις, προότερα ἔσται. 570

CCLXX. Λαμβάνοιτ' ἂν καὶ ἡ κλῆμαξ καλουμένη, ¹⁰ ὡς παρὰ Δημοσθένει τό· οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θεβαίους· ³ σχεδὸν γὰρ ἐπαναβαίνοντι ὁ λόγος ἔοικεν ἀπὸ μειζόνων ⁴ ἐπὶ μειζονα· εἰ δὲ οὕτως εἴποι τις ταῦ- ¹⁵ τα· εἰπὼν ἐγὼ καὶ γράψας ἐπρέσβυσά τε καὶ ἔπεισα Θεβαίους, δῆγμα ἐρεῖ μόνον, δεινὸν δὲ οὐδέν.

CCLXXI. Καθόλου δὲ τῆς λέξεως τὰ σχήματα καὶ ὑπόκρισιν καὶ ἀγῶνα παρίχει τῷ λέγοντι, μάλιστα τὸ διαλελυμένον, τουτέστι δεινότητα. καὶ περὶ μὲν ⁵ τῶν ²⁰ σχημάτων ἀμφοτέρων τοσαῦτα.

¹² τῶν Ald. om. Est in Vind. R. ¹³ Ald. ἐπ' ἑμαυτόν. n. m. l. r. R. Vind. αὐτόν. Vict. conj. σαυτόν.

¹ Ald. Vind. Vict. Casel. ἐργάτην. Morel. Gal. Glasg. Schn. ἐργάτιν. — Locus Dem. est de fals. leg. p. 442. ²

Schn. mavult συναφθεῖν. ³ Ald. Vind. Ἀθηναίους, l. Θεβαίους. — „Exemplum [Dem. pro cor. p. 288.] a Demetrio

allatum latine posuit Quintil. IX. 3. et Aquila p. 26. ed. Capperon. qui addit: hic animadvertis quanto elatius dicta sint, quam si simpliciter enuntiasset: et dixi haec, et scripsi, et in legationem profectus sum, et persuasi Thebanis.“ S.

⁴ Vulgo ἐπὶ μειζόνων μειζονα. Emendavit Schn. e conjectura Galei. ⁵ μὲν

CCLXXII. Λέξεις δὲ λαμβανέσθωσαν πᾶσαι, ὕσαι καὶ ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαρακτῆρι, πλὴν οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τέλος· καὶ γὰρ μεταφέροντά ἐστι δεινὰ ποιεῖν, ὥς τό·⁶ τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῶ ῥέ-
5 οντι κατ' ὑμῶν.

CCLXXIII. Καὶ εἰκασίας⁷ λίγοντα, ὥς τὸ Δη-
μοσθένους· τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε ἐπιόν-
τα τῇ πόλει κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν,
ὥσπερ νέφος.

10 **CCLXXIV.** Αἱ παραβολαὶ δὲ τῇ δαινότητι οὐκ ἐπι-
τῆδαι διὰ τὸ μῆκος· οἶον τό· ὥσπερ δὲ κύων γεν-
ναῖος, ἄπειρος, ἀπρονοήτως ἐπὶ κᾶπρον φέρε-
ται·⁸ κάλλος γὰρ καὶ ἀκρίβειά τις ἐν τούτοις ἐμφαίνε-
ται·

Vict. Casel. Gal. om. „Haec vero de usu figurarum in di-
cendo praeclara observatio tota est derivata ex his Aristoteli
Rhetor. III. 12. οἶον τὰ τε ἀσύνδετα, καὶ τὸ πολλάκις τὸ
αὐτὸ εἰπεῖν ἐν τῇ γραφικῇ ὁρθῶς ἀποδοκιμίζεται, ἐν δὲ ἀγωνιστι-
κῇ καὶ οἱ ῥήτορες χρῶνται. ἔστι γὰρ ὑποκριτικά. quo loco lau-
dato Aquila p. 24. ait: Ideoque Aristoteli et itera-
tio ipsa verborum ac nominum, et repetitio fre-
quentior et omnis huiusmodi motus actioni magis
et certamini quam stilo videtur convenire. Idem
p. 27. de ἀσυνδέτῳ, soluta oratione sic: facit autem fi-
gura haec ad celeritatem, et ad vim doloris ali-
quam significandam, in quam plerumque, cum
commoti sumus, hoc modo incidere solemus. Il-
lud etiam praeceptum habeto, actori verae cau-
sae nunquam timendum esse, ne nimius sit in fi-
guris sententiarum.“ S. 6 Ald. Vind. ὥς τὸ Πύθ.
I. R. ὥς τῷ Πύθ. m. ὥσαι. Vict. ὥς τό· τῷ Π. — Dem. pro
Cor. p. 272. 7 Ald. Vind. εἰ εἰκασίας λίγοντα. Vict. γρ.
εἰκασίας λίγοντι. in Ed. εἰκασίας λίγοντα. — Locus Dem. est
pro cor. p. 291. 8 Xen. Cyrop. I. 4. 31.

ται· ἡ δὲ δεινότης σφοδρόν τι βούλεται καὶ σύντομον, καὶ ἐγγύθεν πλήττουσιν ⁹ ἔοικε.

CCLXXV. Γίνεται δὲ καὶ ἐκ συνθέτου ὀνόματος δεινότης, ὥσπερ καὶ ἡ συνήθεια συντίθησι ¹⁰ πολλὰ δι-
νωῶς, τὴν χαμαιτύπην, καὶ τὸν παραπλήγα, καὶ εἴ τι ⁵
ἄλλο τοιοῦτον· καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι δὲ πολλὰ ἂν τις
εὖροι τοιαῦτα.

CCLXXVI. Πιρᾶσθαι δὲ τὰ ὀνόματα πρεπόντως
λέγειν τοῖς πράγμασιν· οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ βία καὶ πανουρ-
γία δράσαντος ¹ διεβιάσατο· ἐπὶ δὲ τοῦ βία καὶ ¹⁰
φανερῶς καὶ μετὰ ἀπονοίας ἐξέκοψεν, ἐξεῖλεν· ἐπὶ
δὲ τοῦ δολίως καὶ λαθραίως ² ἐτρύπησεν ἢ διέφυ-
γεν, ἢ εἴ τι τοιοῦτον πρόσφορον τοῖς πράγμασιν ὄνομα.

CCLXXVII. Τὸ δὲ ἐξαίρεσθαι ³ πῶς λαμβανόμε-
νον οὐ μέγεθος ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ δεινότητα· ὥς τό· ¹⁵
οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ, Αἰσχίνῃ,
ἀλλὰ πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. ⁴

CCLXXVIII. Καὶ τό· ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν
ἐκεῖνος ⁵ σφετεριζόμενος· οὐ γὰρ ὑπὲρ ⁶ τοῦ μέ-
γαν ποιῆσαι τὸν λόγον ἢ ἐπανάστασις, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ²⁰
δεινόν. γίνεται ὅδ' τοῦτο ἐπὶ πάν μεταξὺ ἐξηρθέντες ⁷ κα-

9 Ald. Vind. πλάττουσιν. R. πλήττουσιν. 10 Ald. συν-
τίθουσι. Vind. συντίθησι. Mox Ald. Vind. τὸν χαμ. R. τὴν.

1 Gal. δράσαντος. Schneid. suspicatur excidisse τι, ut
§. 125. Tum Ald. Vind. Casel. διεβιάσατο. Correx. Gal.

e cod. Cantabr. 2 Ald. Vind. Cod. Mor. Cantabr. λάθρα,
ὥς correxit Vict. Tum Schneid. conjicit ἐξετρύπησιν ex

Aristoph. Eccles. 337. Pro διέφυγεν Vind. Cod. Mor. διέφυ-
γεν. 3 Ald. Vind. ἐξαίρεσθαι πῶς. Vict. Casel. ἐξαίρεσθαι

πῶς. Gal. Schn. ἐξαίρεσθαι πῶς. 4 Dem. de fals. leg.
p. 421. 5 Ald. Vind. ἐκεῖνος. R. ἐκεῖνος. γρ. ἐκεῖνος. — Dem.

pro cor. p. 248. 6 Ald. Vind. ἀπό. Vict. corrigit ὑπὲρ.
7 Vulgo ἐξαίρεθέντες. Bene correxit Schn. ἐξηρθέντες, quia

Rhetor. IX.

τηγοῶμένν τινος, ὥσπερ τὸ μὲν Λισχίνου κατηγορία, τὸ δὲ Φιλίππου ἐστὶ.

CCLXXIX. Δεινὸν δὲ καὶ τὸ ἐρωτῶντα τοὺς ἀκούον-
 5 τας ἔνια λέγειν, καὶ μὴ ἀποφαινόμενον· ἀλλὰ⁹ ὁ τὴν
 Εὐβοίαν ἐκαῖνος σφατεριζόμενος καὶ κατασχευ-
 άζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, πότερον
 ταῦτα ποιῶν ἡδίκηι, καὶ ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἥ
 οὐ; καθάπερ γὰρ εἰς ἀπορίαν ἄγει τὸν ἀκούοντα, ἐξαιρε-
 10 χομένῳ ἱοικότα καὶ μηδὲν ἀποκρίνασθαι ἔχοντι· εἰ δὲ
 ὦδα⁹ μεταβαλὼν ἔφη τις, ἡδίκηι καὶ ἔλυε τὴν εἰ-
 ρήνην, σαφῶς διδάσκοντι ἑώρα, καὶ οὐκ¹⁰ ἐλέγχοντι.

CCLXXX. Ἡ δὲ καλουμένη ἐπιμονὴ ἐστὶ μὲν ἐρη-
 νεία πλείων¹¹ τοῦ πράγματος· μέγιστα δὲ συμβάλοιτ'
 ἂν εἰς δεινότητα· παράδειγμα δὲ αὐτῆς¹² τὸ Δημοσθε-
 15 νους· νόσημα γὰρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινὸν
 ἐμπέπτωκεν¹³ εἰς τὴν Ἑλλάδα· * * οὐκ ἂν οὐ-
 τως ἦν δεινόν.

CCLXXXI. Τάχα δὲ καὶ ὁ εὐφημισμὸς καλούμενος
 μετέχοι τῆς δεινότητος· καὶ ὁ τὰ δύσφημα εἴφημα ποιῶν,
 20 καὶ τὰ ἀσεβήματα εὐσεβήματα· οἷον ὡς ὁ τὰς Νίκας
 τὰς χρυσᾶς χωνεύειν κελεύων¹ καὶ καταχρησθαι τοῖς

de elatione animi et orationis sermo est. Deinceps Vulg. ὥσπερ
 γὰρ Λισχίνου κατηγορίας· τὸ δὲ [Ald. εἶδε] Φιλ. ἐστίν. H. Stephanus
 emendavit: τὸ μὲν γὰρ Λισχ. Recepi emendationem Schneideri.
 8 Schn. ἀλλ'. 9 Schn. οὕτως. 10 οὐκ Ald. Vind. om. Posuit
 Vict. 11 Ald. πλείονων. Vind. R. πλείων. 12 Ald. Vind. αὐ-
 τοῦ. R. αὐτῆς. — De fals. leg. p. 424. 13 r. R. μὲν πέπτωκεν.
 In sqq. desunt quaedam.

1 „Quintilianus IX. c. 2. confinia sunt his celebrata
 apud Graecos schemata, per quae res asperas mollius signi-
 fificant — et qui Victorias aureas in usum belli con-
 stari volebat, ita declinavit, Victoriis utendum esse.
 ubi vide notam Capperonierii." S.

χρήμασιν³ εἰς τὸν πόλεμον οὐχ οὕτως εἶπε προχείρως, ὅτι κατακόψωμεν τὰς Νίκας εἰς τὸν πόλεμον· δύσφημον γὰρ ἂν οὕτω καὶ λαιδοροῦντι τοῖκός ἦν τὰς θιάς· ἀλλ' εὐφημότερον, ὅτι συγχρησόμεθα ταῖς Νίκαις εἰς τὸν πόλεμον· οὐ γὰρ κατακόπτοντι τὰς Νίκας εἵκειν δ οὕτω ῥηθῆν, ἀλλὰ συμμάχους μεταποιοῦντι.

CCLXXXII. Διὰ δὲ καὶ τὰ Δημάδεια, καὶ τοῖς ἰδίων καὶ ἁτοπον τρόπον ἔχειν δοκοῦντα· ἔστι δὲ αὐτῶν ἡ δαινότης ἐκ τῶν ἐμφάσεων γινομένη, καὶ ἐξ ἀλληγορικοῦ τινος παραλαμβανομένου, καὶ τρίτον ἐξ ὑπερβολῆς.

CCLXXXIII. Οἷόν ἐστι τό· οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥς³ γὰρ ἂν ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. τὸ μὲν γὰρ ὥς ἐν ἀντὶ τοῦ⁴ ἡσθάνετο ἀλληγορικὸν καὶ ὑπερβολικὸν ἅμα·¹⁵ 571 τὸ δὲ τὴν οἰκουμένην αισθάνεσθαι ἐμφαντικὸν τῆς δυνάμεως τῆς Ἀλεξάνδρου· καὶ ἅμα δὲ τι⁵ ἐκπληκτικὸν ἔχει ὁ λόγος ἡθροισμένον ἐκ τῶν τριῶν· πᾶσα δὲ ἐκπληξίς δυνόν, ἐπειδὴ φοβερόν.

CCLXXXIV. Τοῦ δὲ αὐτοῦ εἰδούς καὶ τό, ὅτι²⁰ τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐκ ἐγὼ ἔγραψα, ἀλλ' ὁ πόλεμος τῷ Ἀλεξάνδρου δόρατι γράφων.⁶ καὶ τό·

3 Ald. χρήμασι εἰς et mox εἶπεν προχ. corrigit Vind. 5 Gal. Schn. ὥς ἐν. rell. et Gregor. Cor. p. 1181, 7. ὥς. 4 τοῦ Gal. om. — Deinceps. v. 16. Ald. ἐμφατικόν. Vind. ἐμφαντικόν, ut correxit, Vict. — Cfr. Gregor. Cor. p. 1181, 9. 5 Vict. Casel. Gal. τοι. Mox Greg. Cor. p. 1181, 10. ἡθροισμένων τῶν τριῶν. 6 Dictum hoc a Plutarcho in Hyperid. p. 849. et Longino XV. 10. Hyperidi tribui male putat Schneiderus. Hyperides enim dictum suum, τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐκ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη, Philippo etiamdum vivente edidit. „Schneiderum in errorem duxit, quod simili ratione alterum Demadis dictum, a Demetrio h. l.

ἔοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλέκυσ-
τὸν Ἀλέξανδρον, τῷ Κύκλῳ πεπετυφλωμένῳ.

CCLXXXV. Καὶ ἀλλαχοῦ που· ⁷ πόλιν, οὐ τὴν
ἐπὶ προγόνων τὴν ναύμαχον, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑπό-
⁸ δεδεμένην καὶ πτισάνην ⁹ ῥοφῶσαν· τὸ μὲν γὰρ γραῦν
ἀλληγοροῦν ² ἀντὶ τοῦ ἀσθενῆ καὶ ἐξίτηλον ἦδη, καὶ
ἅμα ἐμφαίνον τὴν ἀδρανίαν αὐτῆς ὑπερβολικῶς· τὸ δὲ
πτισάνην ῥοφῶσαν, ἐπεὶ ἐν κραιναμίαις τότε καὶ παν-
δαισίαις διάγουσαν ¹⁰ ἀπολλύειν τὰ στρατιωτικὰ χρή-
¹⁰ ματα.

CCLXXXVI. Περὶ μὲν οὖν τῆς Ἀημαδείου ¹¹ δεινό-
τητος ἀρκεῖ τοσαῦτα, καίτοι ἐχούσης τι ἐπισφαλές καὶ
οὐκ εὐνίμητον μάλα· ἔνεστι γὰρ τι καὶ ποιητικὸν τῷ εἶ-
δει· εἶγε ποιητικὸν ἢ ἀλληγορία καὶ ὑπερβολὴ καὶ ἐμφα-
¹⁵ σις· ποιητικὸν δὲ μικτὸν κωμωδία. ¹²

commemoratum, Leostheni a Plutarcho (de fort. Alex. p. 336.)
tribuitur. Quod autem hanc auctoritatis varietatem ei non
mirum visum iri Schneiderus dicit, qui [ex Ciceronis Bruto]
meminerit nulla Demadis scripta exstitisse, hoc etsi non ele-
vabo fragmento illo περὶ δωδεκάστιας, incommode tamen huc
est tractum, ubi agitur de dictis, quae poterant ore homi-
num ferri, etiam si non essent de suggesto pronunciata, ora-
tionibusque scriptis immixta. G. Kiessling Quaest. At-
tic. Specimen p. 17. Cfr. B. H. Lhardy de Demade oratore
Atheniensi p. 48. 7 που non est in m. — Sq. πόλιν scripsi e con-
jectura, quam B. H. Lhardy in thesibus dissertationi modo lau-
datae affixis proposuit. Edd. Codd. πάλιν. 8 Ald. Vind. πτισά-
νην. R. πτισάνην. 9 Vulgo ἀλληγοροῦσιν — ἐμφαίνων. Schn. correxit
ἀλληγορικὸν — ἐμφαίνον. R. ἀλληγοροῦν. r. ἐμφαίνον (sic). 10
Ald. διάγουσα, ἀπολλύειν. Vind. m. l. R. διάγουσαν. unde Vict.
Casel. Gal. διάγουσαν, ἀπολλύειν, pro quo Schneid. scripsit:
διάγουσα ἀπώλλυε, sine caussa urgente. 11 Ald. Vind. Ἀημα-
δείου. 12 Vulgo κωμωδίας. Schn. κωμωδία. Gal. malebat μιμη-
τὸν [fort. voluit μιμητικὸν] κωμωδίας.

ΠΕΡΙ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ. 1

CCLXXXVII. Τὸ δὲ καλούμενον ἐσχηματισμένον ἐν λόγῳ οἱ νῦν ῥήτορες γελοίως ποιοῦσι καὶ μετὰ ἐμφάσεως ἀγεννοῦς ἅμα καὶ οἷον ἀναμνηστικῆς. ἀληθινὸν δὲ σχῆμα ἔστι λόγου μετὰ δυοῖν τούτοις λεγόμενον, εὐπρεπείας καὶ ἀσφαλείας.

CCLXXXVIII. Εὐπρεπείας μὲν, οἷον ὡς ὁ ² Πλάτων Ἀρίστιππον καὶ Κλειόμβροτον λοιδορῆσαι ³ θελήσας, ἐν Αἰγίνῃ ὀψοφαγοῦντας, δεδεμένον Σωκράτους Ἀθήνησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ μὴ διαπλεύσαντας ⁴ ὡς τὸν ¹⁰ ἱταῖρον καὶ διδάσκαλον, καὶ τοι οὐχ ὅλους ἀπέχοντας ⁵ διακοσίους σταδίους τῶν Ἀθηνῶν. ταῦτα πάντα διαρ-

1 In lib. Mer. continuantur verba, estque in margine e regione hujus loci περὶ ἐσχηματισμένον. Etiam in r. m. l. titulus est ad marg. „Figuratum hoc dicendi genus χρῶμα ab ætatis suæ rhetoribus dictum fuisse tradit Dionysius T. II. p. 43. quod latini rhetores colorem interpretati sunt. Cf. Schottus ad Senecæ Controv. I. p. 87. Demetrius in primis sequi Zoilum videtur, de quo Quintilianus IX. 4. id. (τὸ ἐσχηματισμένον) anguste Zoilus terminavit, qui id solum putaverit schema, cum aliud simulatur dici, quam dicitur; quod sane vulgo quoque sic accipi scio. Cf. etiam Julius Rufinianus de Schematis Dianoeas p. 49. ed. Capper.“ S. 2 ὁ non est in r. R. 3 Ald. Κλειόμβρον. tum. Ald. Vind. λοιδορεῖσθαι. m. n. Edd. rell. λοιδορῆσαι. mox Gal. δεδεσμένον. efr. §. 197. — In animo habet Phædonem §. 2. Diogenem Laërt. III. 36. Demetrio assentientem laudat Schneid. 4 Greg. Cor. p. 1180, 1. διαλύσαντας τὸν ἑτ. In R διαλύσαντας, supra tamen emendatum διαπλεύσαντας. Sig. ὡς Ald. Vind. om. — m. εἰς. Vict. posuit ὡς. 5 Ald. Vind. R. n. ἀπέχοντα. l. ἀπέχοντας. Gregorii Cod. Vind. ἀπέχοντες.

ρήδην μὲν οὐκ εἶπεν· λοιδορία γὰρ ἦν ὁ λόγος· εὐπρε-
 πῶς δὲ πως τόνδε τὸν τρόπον. ἐρωτηθεὶς γὰρ ὁ Φαίδων
 τοὺς παρόντας Σωκράτει, καὶ καταλέξας ἕκαστον, ἐπα-
 νερωτηθεὶς, εἰ καὶ Ἀρίστιππος καὶ Κλεόμβροτος παρή-
 5 σαν, οὐ, φησὶν, ἐν Αἰγίνῃ γὰρ ἦσαν· πάντα γὰρ
 τὰ προειρημένα ἐμφαίνεται τῷ⁶ ἐν Αἰγίνῃ ἦσαν·
 καὶ πολὺ δεινότερος ὁ λόγος δοκεῖ, τοῦ πράγματος αὐ-
 τοῦ ἐμφαίνοντος τὸ δεινόν, οὐχὶ τοῦ λέγοντος. τοὺς μὲν
 οὖν ἀμφὶ τὸν Ἀρίστιππον καὶ λοιδορῆσαι ἴσως ἀκινδύνου
 10 ὄντος, ἐν σχήματι ὁ Πλάτων ἐλοιδόρησε.

CCLXXXIX. Πολλάκις δὲ ἡ πρὸς⁷ τύραννον, ἡ
 ἄλλως βλαιὸν τινα διαλεγόμενοι καὶ ὀνειδίσαι ὀρμῶντες
 χρῆζομεν ἐξ ἀνάγκης τοῦ⁸ σχήματος ὅλου. ὡς Δημή-
 15 τριος ὁ Φαληρεὺς πρὸς Κρατερόν τὸν Μακεδόνα ἐπὶ
 χρυσῆς κλίνης καθεζόμενον μετέωρον, καὶ ἐν τρυφερῇ
 χλαμύδι, καὶ ὑπερηφάνως ἀποδεχόμενον τὰς πρεσβείας
 τῶν Ἑλλήνων, σχηματίσας εἶπεν ὀνειδιστικῶς, ὅτε ὑπε-
 δεξάμεθα ποτε πρεσβεύοντας⁹ ἡμεῖς τοὺςδε
 καὶ Κρατερόν τοῦτον· ἐν γὰρ τῷ δεικτικῷ τῷ¹⁰
 20 τοῦτον ἐμφαίνεται ἡ ὑπερηφανία¹¹ τοῦ Κρατεροῦ πᾶ-
 σα ὀνειδισμένη ἐν σχήματι.

6 Ald. Vind. R. τό. Vict. τῷ. — v. 8. Schn. om. τοῦ. 7 Recept hoc
 Gregor. Cor. p. 1180, 11. — m. l. πρὸς τὸν τύρ. Mox Vind. Ald.
 διαλεγόμενον. m. R. Gregor. διαλεγόμενοι. „Nam, ut recte, Dio
 Cassius in Caligula p. 931. ed. Reimari οὕτω πον εἶον τὰς
 τῶν τυχόντων ἢ τὰς τῶν ἐν ἀξίᾳσιν τινὲ ὄντων παρόρησίας οἱ τοι-
 οῦτοι φέρουσι, veluti Caligula, quem sutor μίγα παραλήρημα
 publice increpauerat.“ S. 8 τοῦ recepi ex r. R. Vulgo
 deest. 9 Ald. Vind. πρεσβεύοντες ἡμεῖς τόνδε. n. R. r. πρε-
 βεύοντας. m. τοὺςδε. 10 Ald. Vind. R. τό. m. τῷ. 11
 Ald. Vind. ἡ περιφανία. Vict. Edd. sqq. ὑπερηφανία. Addidi
 articulum.

CCXC. Τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἐστὶ καὶ τὸ Πλάτωνος πρὸς Διονύσιον ψευδόμενον καὶ ἀρνησάμενον, ὅτι ἐγὼ σοι Πλάτων οὐδὲν ὠμολόγησα· σὺ μὲν τοι, νῆ τοὺς θεοὺς. καὶ γὰρ ἐλήλεκται¹ ἐψευσμένος· καὶ ἔχει τι ὁ λόγος σχῆμα μεγαλῆιον αἴα καὶ ἀσφαλές. 5

CCXCI. Πολλαχῇ μὲν τοι καὶ ἐπαμφοτερίζουσιν·² οἷς ἰοικέναι εἴ τις ἐθέλοι, καὶ ψόγους εἰκαιοψόγους³ εἶναι θέλοι τις, παράδειγμα τὸ τοῦ Δισχίνου ἐπὶ⁴ τοῦ Τηλαυοῦς· πᾶσα γὰρ σχεδὸν ἡ περὶ τὸν Τηλαυγῇ διήγησις ἀπορίαν παράσχοι ἄν, εἴτε θαυμασμός εἴτε χλευα- 10 σμός ἐστι. τὸ δὲ τοιοῦτον εἶδος ἀμφίβολον, καὶ τοι εἰρωνεία οὐκ ὄν, ἔχει τινὰ ὅμως καὶ εἰρωνείας ἔμφασιν.

CCXCII. Δίνεται δ' ἂν τις καὶ ἐτέρως σχηματίζειν· οἷον οὕτως· ἐπειδὴ οὐ πρῶτος⁵ ἀκούουσιν οἱ δυνάσται

1 r. R. ἐλήλεκται. 2 „De hoc genere praecepit etiam Cicero de Oratore II. c. 61. qui Neronianum illud affert de servo pessimo et furace: aolum esse, cui domi nil sit nec obsignatum, nec oclusum.“ S. 3 Ald. Vind. εἰ καιοψόγους. l. ψόγοις εἰ καὶ ψόγους. r. R. εἰ καὶ ὁ ψόγους. Unde Vict. scripsit εἰκαιοψόγους. Schneider. apponit notam Casellii: „Quod autem Demetrius ψόγους εἰκαιοψόγους nominat, habet aliquid ambiguitatis, quod forte posterius nomen alibi non reperitur. Tamen ex eo, quod praecedat, colligi potest, significari incertas vituperationes, aut minus veras. ac venit mihi aliquando in mentem legi posse καὶ ψόγους εἰ καὶ ἀψόγους εἶναι θέλοι τις. de quo tamen nihil affirmarim. εἰκαῖον interpretantur μάταιον, ἀργόν, ἀνωφελές, μωρόν. τὸ γὰρ εἰπῆ, ὡς ἔτυχεν. καὶ εἰκαιόφημονεῖν, μάταια λέγειν. εἰκάζειν vero est comparare, vel imagine uti, vel conjecturam facere, si quid hoc quoque ad illius vocis declarationem adferat.“ S. 4 r. R. τὸ ἐπὶ. 5 Ald. Vind. R. ἐπειδὴ ἀηδῶς. m. l. ἐπ. οὐ πρῶτος.

καὶ δυνάστιδες τὰ αὐτῶν ἁμαρτήματα, παραινούντες
αὐτοῖς μὴ ἁμαρτάνειν οὐκ ἐξ εὐθείας ἐροῦμεν, ἀλλ' ἥτοι ⁶
ἐτέρους ψέζομέν τινας τὰ ὅμοια πεποιηκότας. οἷον πρὸς
572 Διονύσιον τὸν τύραννον κατὰ Φαλάριδος τοῦ τυράννου
⁵ ἐροῦμεν καὶ τῆς Φαλάριδος ἀποτομίας· ἣ ἐπαινεσόμεθα
τινας Διονυσίῳ τὰ ἐναντία πεποιηκότας, οἷον Γέλωνα ἢ
'Ιέρωνα, ὅτι πατράσιν ἐφίκισαν τῆς Σικελίας καὶ διδασκά-
λοις· καὶ γὰρ νοθεύεται ἀκούων ἅμα καὶ οὐ ⁷ λοιδο-
ρεῖται καὶ ζηλοτυπεῖ τῷ Γέλωνι ἐπαινουμένῳ καὶ ἐπαίνου
10 ὀρέγεται καὶ οὗτος.

CCXCIII. Πολλὰ δὲ τοιαῦτα παρὰ τοῖς τυράννοις· ⁸
οἷον Φίλιππος μὲν διὰ τὸ ἐτερόφθαλμος εἶναι ὠργίζετο,
εἴ τις ὀνομάσειεν ἐπ' αὐτοῦ Κύκλωπα ἢ ὀφθαλμὸν ὅλως·
'Ερμίας δ' ὁ τοῦ 'Αταρνέως ⁹ ἄρξας, καὶ τοι τὰλλα
15 πρῶτος, ὡς λέγεται, οὐκ ἂν ἠνέσχετο ῥαδίως τινὸς μαχαι-
ριον ὀνομάζοντος ἢ τομὴν ἢ ἐκτομὴν, διὰ τὸ εὐνοῦχος
εἶναι· ταῦτα δ' εἶρηκα ἐμφῆναι βουλόμενος μάλιστα τὸ
ἥθος τὸ δυναστευτικόν, ὡς μάλιστα χρῆζον λόγου ἀσφα-
λοῦς, ὃς ¹⁰ καλεῖται ἐσχηματισμένος.

20 CCXCIV. Καὶ τοι πολλάκις καὶ οἱ δῆμοι οἱ μεγάλοι

Vict. γρ. πρῶτος. Gregor. Corinth. T. VII. p. 1179, 5. καὶ ἀη-
δῶς οἱ δυνάσται τὰ ἐναντίων ἀκούουσιν ἁμαρτήματα. 6 Ald.
εἴτοι. Vind. R. ἥτοι. 7 „non est in R. negat. particula,
culpa, ut puto, librarii.“ Vict. MS. Gregor. Cor. l. 1, καὶ γὰρ
ἅμα τε νοθεύεται ὁ τύραννος καὶ τῷ λέγοντι οὐκ ὀργίζεται, μάλ-
λον δὲ ζηλοτυπεῖν ἐπαινουμένου τοῦ Γέλωνος καὶ οὗτος ἐπαινεῖσθαι
ὀρέγεται. Mox Vict. ad marg. ζηλοποιεῖ. 8 „Aurea haec
est Demetrii observatio, quam locis Suetonii in Caligula
c. 50. et aliorum scriptorum egregie confirmavit Justi in
Specimine Observ. Critic. p. 85. Concinit Hispanorum pro-
verbium: Nombrar la sogá en casa del aborrecido.“ S.
9 Ald. Vind. ὑπερίως. corrigit Vict. — De hoc Hermia bene
disputat Stahr. Aristotelia Pars I. p. 75. 10 l. ὃς καὶ καλ.

καὶ ἰσχυροὶ δεόνται τοῦ τοιούτου εἶδους τῶν λόγων, ὥσπερ οἱ τύραννοι· καθάπερ ὁ Ἀθηναίων δῆμος, ἀρχὼν τῆς Ἑλλάδος καὶ κόλακας τρέφων Κλέωνας ¹¹ καὶ Κλεισφῶν-
τας. τὸ μὲν οὖν κολακεύειν αἰσχρὸν, τὸ δὲ ἐπιτιμᾶν ἐπι-
σφαλές· ἄριστον δὲ τὸ μεταξὺ, τουτέστι τὸ ἐσχηματι- 5
σμένον.

CCXCV. Καὶ ποτε αὐτὸν τὸν ἁμαρτάνοντα ἐπαι-
νέσομεν, οὐκ ἐφ' οἷς ἤμαρτεν, ἀλλ' ἐφ' οἷς οὐκ ἡμάρ-
τηκεν· οἷον τὸν ὀργιζόμενον, ὅτι χθὲς ἐπηνεῖτο πρῶτος
φανεὶς ἐπὶ τοῖς τοῦ δαίμονος ἁμαρτήμασι, καὶ ὅτι ζηλωτὸς 10
τοῖς πολίταις σύνεστιν· ¹² ἡδέως γὰρ δὴ ἕκαστος μιμεῖ-
ται ἑαυτὸν καὶ συνάψαι βούλεται ἐπαινῷ ἑπαινον· μάλ-
λον δὲ ἓνα ὁμαλῇ ἑπαινον ποιῆσαι.

CCXCVI. Καθόλου δὲ ὥσπερ τὸν αὐτὸν κηρὸν ὁ
μὲν τις κύνα ἐπλασεν, ὁ δὲ βοῦν, ὁ δὲ ἵππον, οὕτω καὶ 15
πρᾶγμα ταῦτόν ὁ μὲν τις ἀποφαινόμενος καὶ κατηγορῶν
φησιν· ¹³ ὅτι οἱ ἄνθρωποι χρήματα μὲν ἀπολεί-
πουσι τοῖς παισιν, ἐπιστήμην δὲ οὐ συναπο-
λείπουσι, ¹⁴ τὴν χρησομένην τοῖς ἀπολειφθεῖ-
σι· ¹⁵ τοῦτο δὲ τὸ εἶδος τοῦ λόγου Ἀριστίππειον λέγε- 20
ται· ἕτερος δὲ τὸ αὐτὸ ¹⁶ ὑποθετικῶς προοίσιται, κα-

11 Vulg. καὶ Κλέωνας. Omisi καὶ cum Vind. R. et Gre-
gor. Cor. p. 1179, 18. 12 Ald. συνέστην. l. m. Edd. tell.

συνέστη. Vind. n. R. σύνεστιν. 13 Ald. φησι. Vind. φησιν.

tum Edd. Vind. ὅτι δέ. m. ὅτι οἱ. 14 Cod. Mor. οὐκ ἀπο-

λείπουσιν. 15 Codd. Edd. συναπολειφθεῖσι. „Vereor, ne

abundet hic praepositio tollique debeat, etsi intelligere pos-

sumus, quae scientia a patre relicta una cum patrimonio com-

mode recteque eo uti possit.“ Vict. MS. Delevi praepositio-

nem, quam etiam Schneid. in Bibl. Philolog. Vol. II. p. 199.

ex antecedentibus adhaesisse putat. 16 R. ταυτό. tum Ald.

Vind. ὑποθετικῶς. Vict. correxit ὑποθητικῶς, more praeci-
pien-

tis, quam lectionem sequuntur Edd. sequentes: sed forma

θάπερ Ξενοφῶντος τὰ πολλά· οἶον, ὅτι· δεῖ γὰρ οὐ
 χρήματα μόνον ἀπολείπειν τοῖς αὐτῶν παισίν,
 ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμην, τὴν χρησομένην αὐτοῖς.

CCXCVII. Τὸ δὲ ἰδίως καλούμενον εἶδος Σωκρα-
 5 τικόν, ὃ μάλιστα δοκοῦσι ¹⁷ ζηλῶσαι Αἰσχίνης καὶ Πλά-
 των, μεταρρόθυμισεῖν ἂν τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸ προει-
 ρημένον εἰς ἐρώτησεν, ὥδε πως· οἶον· ὦ παῖ, πόσα
 σοι χρήματα ἀπέλιπεν ὁ πατήρ; ἥ ¹⁸ πολλά
 τινα καὶ οὐκ εὐαρίθμητα; πολλά, ὦ Σώκρα-
 10 τες. Ἄρα οὖν καὶ ἐπιστήμην ἀπέλιπέ σοι τὴν
 χρησομένην αὐτοῖς; ἅμα γὰρ καὶ εἰς ἀπορίαν ἔβαλε
 τὸν παῖδα λεληθότως, καὶ ἀνέμνησεν, ὅτι ἀνεπιστήμων
 ἔστι, καὶ παιδεύεσθαι προειρέψατο· ταῦτα πάντα ἡθι-
 κῶς καὶ ἐμμελῶς, καὶ οὐχὶ δὴ, τὸ λεγόμενον ταῦτο, ἀπὸ
 15 Σχυδῶν.

CCXC VIII. Εὐημέρησαν δ' οἱ τοιοῦτοι λόγοι τότε
 ξευρεθέντες τὸ πρῶτον, μᾶλλον δὲ ἐξέπληξαν τῷ τε μι-
 20 μητικῷ ¹⁹ καὶ τῷ ἐναργεῖ καὶ τῷ μετὰ μεγαλοφροσύνης
 γουθετικῷ. ²⁰ περὶ μὲν δὴ πλάσματος λόγου καὶ σχημα-
 τισμῶν ἀρκείτω ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΟΤΗΤΟΣ.

CCXCIX. Ἡ δὲ λειότης ἡ περὶ τὴν σύνθελον, οἷα

haec contra analogiam est. 17 Ald. δοκοῦσιν. Vind. δοκοῦσι.
 Mox Ald. Vind. μεταρρῶθυμισεῖν. Ed. Mor. μεταρρόθυμισεῖν.
 Cod. Mor. μεταρρόθυμισεῖ. Vict. ad marg. γρ. μεταρρῶθυμισεῖν.
 in ed. μεταρρῶθυμισεῖν. scripsi μεταρρῶθυμισεῖν, addito ἂν ex
 mente Schneideri. 18 r. R. ἥ. 19 Vind. R. Ald. Vict.
 Casel. Gal. τιμητικῷ. Vict. γρ. ἐπιτιμητικῷ, quod conjecit etiam
 Capperonierus. Schneid. ex conj. Galei μιμητικῷ, quod natu-
 ram colloquentium bene imitantur. 20 Cod. Mor. μωμη-
 τικῷ. Deinceps m. σχηματισμοῦ.

πέχρηται μάλιστα οἱ ἀπ' Ἰσοκράτους, φυλαξάμενοι τὴν σύγκρουσιν τῶν φωνηέντων γραμμάτων,¹ οὐ μάλα ἐπιτηδεῖα ἐστὶ τῷ δεινῷ λόγῳ· πολλά γὰρ αὐτὰ² ἐκ τῆς συμπλήξεως ἂν αὐτῆς γίγνοιτο δεινότερα· οἶον· τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου, οὐ δι' ἐμὲ,³ οὐ γὰρ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε.⁴ εἰ δὲ μεταβαλὼν τις καὶ συνάψας ὥδ' εἴποι· τοῦ πολέμου γὰρ οὐ δι' ἐμὲ τοῦ Φωκικοῦ συστάντος· οὐ γὰρ ἐπολιτευόμην ἔγωγέ πω τότε· οὐχ ὀλίγον διεξαιρήσει τῆς δεινότητος, ἐπεὶ πολλαχοῦ καὶ τὸ ἡχῶδες τῆς συγκρούσεως ἴσως⁵ ἔσται δεινότερον.

CCC. Καὶ γὰρ τὸ ἀφρόντιστον αὐτὸ, καὶ τὸ ὥσπερ αὐτοφύες δεινότητα παραστήσει τινά· μάλιστα ἐπὶ ὀργιζομένους ἐμφαίνωμεν⁶ αὐτοὺς ἢ ἡδικοημένους. ἢ δὲ περὶ τὴν λειότητα καὶ ἀρμονίαν φροντὶς οὐκ ὀργιζο-¹⁵ μένου, ἀλλὰ παίζοντός ἐστι καὶ ἐπιδεικνυμένου μᾶλλον.

CCCI. Καὶ ὥσπερ τὸ διαλελυμένον σχῆμα δεινότητα ποιῇ, ὡς προλέλεκται, οὕτω ποιήσει ἢ διαλελυμένη ὁλως σύνθεσις. σημεῖον δὲ καὶ τὰ⁷ Ἰππῶναχτος. λοιδορῆσαι γὰρ βουλόμενος τοὺς ἐχθροὺς ἔθραυσε τὸ μέτρον, καὶ²⁰ ἐποίησε χωλὸν ἀντὶ εὐθείας,⁸ καὶ ἄρρυθμον, τούτῃστι δεινότητι πρέπον καὶ λοιδορία· τὸ γὰρ εὐρυθμον⁹ καὶ

¹ γραμμάτων Ald. Vind. om. Recepit Vict. ex R. m. l. r. — Ad rem cfr. Hermog. p. 289, 5. ² Ald. Vind. τὰ. m. αὐτὰ. Mox Ald. Vind. αὐτοῖς. m. R. αὐτῆς. Tum vulgo γίγνοιτο. Schn. γίγνοιτο. ³ Ald. Vind. h. l. et v. 9. πώποτε. correxit Vict. — pro cor. p. 230. ⁴ Ald. Vict. Casel. Gal. ἐμφαίνωμεν. Vind. Schn. ἐμφαίνωμεν. tum Ald. αὐτούς. corr. Vict. ⁵ Vulgo τό. Schn. τὰ, quoniam ad universum ejus poësin spectatur. ⁶ Ald. Vind. R. εὐθείας. corr. Vict. Mox R. ἄρρυθμον. ⁷ Vulgo ἔρρυθμον. Schneid. e cod. Morel. εὐρυθμον. Deinceps r. R. πρέπει.

εὐήκοον ἐγκωμίους ἂν πρέπει μᾶλλον ἢ ψόγοις. τοσαῦτα
καὶ περὶ συγκρούσεως.

CCCII. Παράκειται δὲ τις καὶ τῷ δεινῷ χαρακτήρι,
ὥς τὸ εἰκός, διημαρτημένος καὶ αὐτός· καλεῖται δὲ ἄχα-
5 ρις· γίνεται δὲ ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐπὰν τις αἰσχροὶ καὶ
δύσρητα ἀναφανδὸν λέγῃ· καθάπερ ὁ τῆς Τιμάνδρας⁸
κατηγορῶν, ὡς πιπορνευκίας, τὴν λεκανίδα καὶ τοὺς
ὀβόλους καὶ τὴν ψίαθον καὶ πολλήν τινα⁹ τοιαύτην
δυσφημίαν ἐταιρῶν κατήρασε¹⁰ τοῦ δικαστηρίου.

10 CCCIII. Ἡ σύνθεσις δὲ φαίνεται ἄχαρις, ἐὰν διε-
σπασμένη¹¹ ἐμφεῖ¹² ἢ· καθάπερ ὁ εἰπὼν, οὕτως δ'
ἔχον¹² τὸ καὶ τὸ, κτεῖναι. καὶ ἐπὰν τὰ πῶλα μη-
δεμίαν ἔχῃ πρὸς ἄλληλα σύνδεσιν,¹³ ἀλλ' ὅμοια διερ-
ρήμενοις·¹⁴ καὶ αἱ περίοδοι δὲ αἱ συνεχεῖς καὶ μακραι
15 καὶ ἀποπνίγουσαι τοὺς λέγοντας οὐ μόνον κατακορεῖς,
ἀλλὰ καὶ ἀτερεῖς.

CCCIV. Τῇ δὲ ὀνομασίᾳ¹⁵ πολλάκις χαρίεντα πρᾶ-

8 Ald. Vind. R. οὐ ἂν τις τῆς μάνδρας. n. ὁ τῆς τιμάν-
δρας. r. R. τημάνδρας. — „Hyperides, sive alius quispiam.
Cf. omnino de h. l. magnum Hemsterhusium ad Aristophanis Plutum p. 59.“ S. 9 τινα Ald. Vind. om. Vict. rece-
pit ex m. r. R. — Sq. ἐταιρῶν Ald. Vind. R. om. In m.
ἐταίρων, unde Vict. scripsit ἐταιρῶν. 10 „An significat
κατηρῶτο? Cic. [Flacc. 19.] effudit, quae voluit, omnia. In
alio emendatum κατήρασε. Vereor ne macula hic sit, forte
κατέχουσι, sive κατήραξεν, quod valet ἡρέραξεν.“ Vict. MS. 11
Ald. Vind. διεσπασμένη. m. διεσπασμένος, R. διεσπασμένη. Vict.
διεσπασμένη. 12 Ald. Vind. εἰπὼν οὗτος· εἰ δ' ἔχον. [Vind. ἰδ'
ἔχων]. r. R. οὕτως. n. οὕτωσι δ' ἔχων. Vict. γρ. οὕτωσι δ' ἔχων.
m. οὕτως ἡδύσαντο κτεῖναι. Vict. in Ed. οὕτωσι δ' ἔχον. 13
Ald. Casel. σύνδεσιν. Vind. m. l. r. R. Vict. 2. Morel. Gal.
σύνδεσιν. 14 Vict. voluit διερχόμενοις, coll. §. 13. sine
caussa sufficiente. 15 Ald. Vind. Cod. Mor. ἡ δὲ ὀνομασία.

γματα ὄντα ¹⁶ ἀτερπέστερα φαίνεται. καθάπερ ὁ Κλει-
ταρχος περὶ τῆς τενθρηδόνος λέγων, ζῶου μελίσση τοι-

Vict. MS. „fr. putat τῇ δι,” et sic in Edd. 16 Vict. ad
marg. χαματιέρων πραγμάτων ὄντων. „Clitarchi locum ex
Demetrio repetiit Tzetzes Chiliad. VII. 50. ubi legitur:
νίμειται μὲν τὴν ὀρεινὴν, ἵπταται δρυὲς τὰς κοίλας. Iterum h. l.
respicit Chiliad. XI. 835. Vossius de Historicis Gr. I. 10.
p. 72. T. IV. Opp. vix meminisse videtur, Tzetzen sua ex
Demetrio duxisse. Notabilem ejusdem Tzetzae lūcum ex
epistola, nescio an edita, invenio in Commentariis Victorii
ad Demetrium p. 267. οὐ δὲ Κλειταρχικῶς ἡμᾶς ἐπαινῆς —
Κλειταρχος γὰρ ταῦτος ὁ συγγραφεὺς περὶ τῆς τενθρηδόνος φησὶν,
ἣ δὲ ἐστὶ μελίτη παρόμοιον, κατανέμειται τὴν ὀρεινὴν, εἰσπίπταται
δὲ τῶν δρυῶν τὰς κοιλάδας. Scienter etiam Victorius ani-
madvertit Clitarchi locum ex libro τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ex-
scripsisse integriorem Diodorum Siculum T. II. p. 218.
ἔστι δὲ καὶ ζῶον κατὰ τὴν χώραν ἐπιτερωμένον, ὃ καλεῖται μὲν ἄν-
θρηδὼν, λιπόμενον δὲ μελίσσης μεγέθει, μεγίστην ἔχει τὴν ἐπι-
φάνειαν· ἐπινεμόμενον γὰρ τὴν ὀρεινὴν ἄνθη παντοῖα δρέπεται,
καὶ ταῖς κοιλάσι πίπτει καὶ τοῖς κεραινοβόλοις τῶν δένδρων ἐν-
διακρίβων κηροπλαστεῖ, καὶ κατασκευάζει χῦμα διύφορον τῇ γλυ-
κύτητι, τοῦ παρ’ ἡμῖν μέλιτος οὐ πολὺ λιπόμενον. ubi Wesse-
lingius Demetrium comparavit, et bene docuit ἀνθρηδὼνα
et τενθρηδὼνα idem esse insectum, atque adeo recte apud Ae-
lianum H. A. XV. 1. pro ἀνθήδωνα correxit ἀνθρηδὼνα. Sed
majorem etiam lucem Diodoro affundit locus a nemine ad-
huc observatus Scholiastae veteris ad Nicandri Alexiph.
v. 183. ubi πεμφρηδὼν ut etiam Theriac. v. 812. nominatur,
quam Eutecnus in Metaphrasi notiori nomine τενθρηδὼνα
appellavit. Verba Scholiastae haec sunt: πεμφρηδὼν δὲ ζῶον
ἐστὶ τῶν σφηκωδῶν, μεῖζον μὲν μέρμηκος, μελίσσης δ’ ἔλασσον·
ἐπιτέρωται δὲ καὶ ποικίλην ἔχει λιπαρὴ καὶ μέλαν τὴν ἐπιφάνειαν·
τοῦτο κατὰ τὴν ὀρεινὴν νεμόμενον δρέπεται ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἄγκυσι
θάμνων παντοῖα ἄνθη, καὶ φερόμενον εἰς τὰς κοιλάς καθίπταται
δρυς. Ex quo loco discimus primum descriptionem Diodori

κότος· κατανέμεται μὲν, φησὶ, τὴν ὀρεινὴν, εἰς-
 ἵπταται δὲ εἰς τὰς κοιλάς²⁷ δρυῶς. ὥσπερ περὶ
 βοὸς ἀγρίου ἢ τοῦ Ἑρμανθίου κάπρου λέγων, ἀλλ'
 οὐχὶ περὶ μελίσσης τινὸς, ὥστε καὶ ἄχαριν τὸν λόγον
 ἅμα καὶ ψυχρὸν γίνεσθαι. παράκειται δὲ πως ἀλλήλοις
 ταῦτα ἀμφοτέρω.

Τέλος.

verbis quibusdam omissis abruptam esse, deinde idem in-
 sectum πεμφρηδόνα, ἀνθρηδόνα et τινθρηδόνα appellari. In
 reliquis convenit etiam τινθρηδὼν ab Aristotele H. A. IX.

43. descripta, sed ea sub terra habitat." S. 17 B. κύλας.

II.

MENANΔΡΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.¹

Cap. I. [p. 25. Heeren.]

Τῆς ῥητορικῆς ἀπάσης τριχῶς διαιρουμένης, ὡς ^{Ald.} 594

¹ Ald. Codd. habent titulum, sensu carentem: *Μενάνδρου ῥήτορος γενεθλίων διαίρεσις τῶν ἐπιδεικτικῶν*. A Libro Merulae *γενεθλίων* abest. Vales. Emendat. p. 36. corrigit πρὸς Γενέθλιον. „Fuit enim Genethlius Sophista celebris circa tempora Gallieni, aemulus Callinici Sophistae cognomento Sutorii, discipulus Minuciani Sophistae, ut testatur Suidas.“ Praepositio πρὸς facile excidere potuit, cum proximum verbum in *ρος* desineret. Sed falso Heerenius etiam de reliqua tituli parte dubia movet. Cum enim non vidcret, quomodo totus liber *διαίρεσις* vocari posset, inscriptionem prioris capitis et totius libri ita in unum coaluisse censuit, ut libri titulum faceret: *Μεν. ῥήτορος πρὸς Γενέθλιον περὶ τῶν ἐπιδεικτικῶν*, primo vero capiti, in quo varia encomiorum genera constituuntur, titulum *διαίρεσις*, Divisio Encomiorum, praefigeret. In hoc cum errasse jam notavit Ernesti in Lex.

μέρεσιν ἢ εἵδουσιν, ἢ ὅπως δεῖ καλεῖν, εἰς ² τοὺς λόγους τοὺς ἐν δικαστηρίοις ὑπὲρ κοινῶν ³ ἤτοι δημοσίων, ἢ ἰδίων, καὶ οὗς ἐν ἐκκλησίαις ἢ ἐν βουλαῖς ⁴ διατίθενται, καὶ εἰς τρίτους τοὺς ἐπιδεικτικούς, οὗς δὴ ⁵ ἐγκωμιαστικούς ἢ ψεκτικούς ⁶ καλοῦσιν, [26] ἀπολογεῖσθαι συμβαίνει ὑπὲρ τούτων τῶν τὴν τρίτην ⁷ τάξιν εἰληφότων διδάσκουσιν ὁρθῶς. ⁸ Μὴ τοίνυν περὶ ⁹ ῥητορικῆς προςδόκα μόνον ¹⁰ ἀκροᾶσθαι ἐξ ἀρχῆς, κἂν ἄνωθεν ὑπὲρ πάντων ¹¹ μέρος διεξιέναι σοι ἐν βραχυτάτῳ προαιρήσωμαι.

10 Σκεψώμεθα τοίνυν ¹² τὴν μέθοδον, εἰ καθ' ὁδὸν χωρήσει. Τῶν δὴ ¹³ ἐπιδεικτικῶν τὸ μὲν ψόγος, τὸ δὲ ἔπαινος. Ἄς γὰρ ἐπιδειξείης λόγων πολιτικῶν οἱ σοφίσται καλούμενοι ποιοῦνται, μελέτην ἀγώνων εἶναι φασί, οὐκ ἐπιδείξιν. Τὸ μὲν τοῦ ψόγου μέρος ἄτμητον. Ἐπαι-
νος

technol. p. 76. Nam διαίρεσις est secundum Syrianum ad Hermog. T. IV. p. 61, 5. λόγος τομὴν ἀκριβῆ τῶν ὑποκειμένων
¹ μὲν ἰδιωτικῶν ἀπεργαζόμενος. 2 εἰς Par. om. 3 Ald. Par. Vind. Ang. Ricc. 1. 2. Med. 3. κοινῶν ἢ ἰδίων ἤτοι [Ricc. 1. ἢ] δημοσίων, unde Heer. ἤτοι δημοσίων ut glossema uncis inclusit. Med. 1. κοινῶν ἤτοι δημοσίων, ἢ ἰδίων. 4 Ald. Par. Vind. Ang. Ricc. 1. Med. 1. 3. συμβουλαῖς. Ricc. 2. βουλαῖς. 5 Ald. Vind. Par. Ang. Ricc. 1. Med. 1. 3. δὲ, pro quo Heer. rescripsit ἢ. Ricc. 2. om. 6 Med. 1. ψεκτούς. 7 Edd. Codd. τούτων τῶν τριῶν τάξιν. Heer. conj. bene, τὴν τρίτην, quod cum scriptum fuerit τὴν γ', error facile oriri potuit. 8 Ald. Heer. Par. ὁρμῆσθαι. Vind. Ang. Ricc. 1. ὁρμῆσθαι. Ricc. 2. Med. 3. ὠρμίσθαι. Med. 1. ὁρθῶς. Heer. conj. τοῖς διδάσκεισθαι ὁρμωμένοις. 9 Ald. Par. Vind. Ang. Ricc. 1. Med. 3. πρό. Heer. Med. 1. Ricc. 2. περὶ. 10 Heer. conj. οἱ νῦν. malim ὅλγς. 11 Med. 1. παντός. Heer. locum corruptum ita restituendum putat: καλὸν δ' εἴη, εἰ περὶ πάντων τὰ μέρη. 12 Med. 3. σκεψ. τοίνυν, μὲν δ' ὁδὸν χωρήσει. 13 δὴ Med. 1. om.

νος δὲ τις γίνεται, ¹⁴ ὅτε μὲν εἰς τὰ θεῖα, ὅτε δὲ εἰς τὰ θνητά· καὶ ὅτε μὲν [27] εἰς θεοὺς, ὕμνους καλοῦμεν. Καὶ τούτους αὖ διαιροῦμεν ¹⁵ κατὰ θεὸν ἕκαστον· τοὺς μὲν γὰρ εἰς Ἀπόλλωνα Παιᾶνας ¹⁶ καὶ Ὑπορχήματα νομίζομεν, τοὺς δὲ εἰς Διόνυσον ¹⁷ Διθυ- 5 ράμβους καὶ Ἰοβάκχους, ¹⁸ καὶ ὅσα τοιαῦτα εἴρηται Διονύσου, τοὺς δὲ εἰς Ἀφροδίτην, ἐρωτικούς. Τοὺς δὲ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τῷ λόγῳ τοῦ γένους ¹⁹ ὕμνους καλοῦμεν, ἢ ἰδικώτερον, ²⁰ ὡς πρὸς Δία. Ὅπως δὲ χρὴ μετείναι τούτων τῶν εἰδῶν ἕκαστον, καὶ εἰ ἀρμόττει ὅλως ²¹ τοῖς 10 καταλογάδην συγγράφουσιν, ἢ πόσα ²² μὲν ἀρμόττει, πόσα δ' οὐ, ἢ πόσαι ²³ μέθοδοι καθ' ἕκαστον, ἢ τί- νες ²⁴ οἱ τρόποι, ἐπειδὴν τὸ ὅλον διελοιμέθα, τηρικαν-

14 Locus mutilus in Ald. et Codd., nam ὅτε μὲν εἰς τὰ θεῖα, ὅτε δὲ εἰς τὰ θνητά, καὶ excidit ex omnibus, praeter Med. 1, qui legit ita: ὅτε μὲν εἰς τὰ θεῖα, οὓς ὕμνους [sic] καλοῦμεν, ὅτε δὲ εἰς τὰ θνητά. ὁ μὲν οὖν περὶ τὰ θεῖα ἀτιμητον, τῶν δ' αὖ περὶ θνητῶν οἱ μὲν περὶ πόλεις κ. τ. λ. p. 150, 2. omissis iis, quae interjecta sunt. Heer. bene restituit. ὅτε μὲν εἰς θεοὺς, ὅτε δὲ εἰς θνητούς, καί. 15 Ricc. 2. διαιροῦμεν. Edd. Codd. rell. διαιρούμεθα. 16 Par. παῖωνας. manu ser. super ω scriptum est α. 17 Ricc. 2. διὸν διθ. 18 Ald. Vind. Par. Med. 3. Ricc. 1. 2. καὶ ὁ Βάκχος. Heer. Ἰοβάκχους. 19 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τῷ λόγῳ γένει. Ricc. 2. Med. 3. τῷ λόγῳ τοῦ γένους. Heer. τῷ λόγῳ γενικῷ. Jacobs conj. ἢ τῷ ὅλῳ γένει, hymnorum nomine, quod toti generi tribuitur. 20 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 3. καλοῦμεν γενικώτερον [Ricc. 2. γενικωτέρους] πρὸς Δία. Heer. correxit: ἢ ἰδικώτερον ὡς, cfr. c. 6. 21 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ὅλοις. Ricc. 2. Med. 3. ὅλως. Heer. ὅλα. 22 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. πᾶσα his. Ricc. 2. Med. 3. πᾶσι [Med. πᾶσι] μὲν — πᾶσι δ'. Heer. scripsit πόσα. 23 Ald. Heer. Vind. Par. Ricc. 1. 2. πόσοι. Med. 3. πόσαι. 24 Med. 3. τοῖνις.

τα καθ' ἑκαστα ἐργασόμεθα. Τῶν δ' ²⁵ αὖ περὶ θνη-
 τῶν οἱ μὲν περὶ πόλεις γίνονται ²⁶ ἔπαινοι, οἱ δὲ περὶ
 [28] ζώων. ²⁷ Τὸ μὲν δὴ περὶ τὰς πόλεις καὶ χώρας
 αἵτητον, διὸ ²⁸ τὰς διαφορὰς ἐν ταῖς τεχνικαῖς μεθό-
 5 δοῖς ἐπιδειξόμεθα. Οἱ δὲ ²⁹ περὶ ζώων οἱ μὲν περὶ ἀθα-
 νάτων, οἱ δὲ περὶ θνητῶν, οἱ μὲν περὶ λογικῶν, οἱ δὲ
 περὶ ἀλόγων γίνονται ἔπαινοι. Καὶ τὸν ³⁰ μὲν περὶ
 τὸν ³¹ ἄνθρωπον μεθῶμεν. ³² τῶν δ' αὖ περὶ τὰ ἄλο-
 γα οἱ μὲν περὶ χερσαῖα, οἱ δὲ περὶ ³³ ἐνύδρα ἔπαινοι γί-
 10 νονται· καὶ τὸ μὲν περὶ τῶν ἐνύδρων πάλιν ἀποτιθέ-
 μεθα. τῶν δ' αὖ, τῶν ἐγγείων, ³⁴ μέρος διττὸν, ἢ πιη-
 νὸν ἢ πεζόν. Ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις ἐξῆς ἀνθῶν ³⁵ καὶ
 φυτῶν, μέτιμιν γὰρ ³⁶ ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα.
 Αἱ μὲν διαιρέσεις οὖν ³⁷ τοῦ ἐπιδεικτικοῦ μέρους παν-
 15 τὸς ³⁸ πᾶσαι αὗται. Οὐκ ἀγνοῶ ³⁹ δ' ὅτι ἐπιτηδευμά-

25 δ' Ricc. 1. om. 26 Par. γίνονται. 27 Ald.
 Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 1. 3. ζώων. Heer. tacite ζῶα.
 28 Ricc. 1. δι' ὅ. 29 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 3.
 οἱ μὲν περὶ ἀθανάτων, οἱ δὲ περὶ ζώων θνητῶν· οἱ μὲν περὶ λο-
 γικὸν ἄνθρωπον, οἱ δὲ περὶ ἄλογον γίνονται ἔπαινοι. Heer. edi-
 dit: τῶν δὲ περὶ ζώων οἱ μὲν περὶ λογικὸν ἄνθρωπον, οἱ δὲ περὶ
 ἄλογα γίνονται ἔπαινοι. Veram lectionem exhibuit Med. 1.
 30 Heer. tacite edidit τό. Ald. Codd. τὸν sc. ἔπαινον. 31
 τὸν Med. 3. om. 32 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. μάθωμεν.
 Ricc. 2. Med. 3. ἐμάθωμεν. Med. 1. μεθῶμεν, quod conjectura
 assecutus est Jacobs. Heer. ἀποτιθῶμεν. 33 Ricc. 1. περὶ
 τὰ. tum Ricc. 2. ἀνύδρα et ἀνύδρων. 34 Ald. Heer. Vind.
 Par. Ricc. 1. 2. Med. 3. τῶν δ' αὖ ἄλλων ἐν γῇ μ. δ. ἢ πιητῶν
 [Ricc. 1. πιητῶν] ἢ πεζῶν. Secutus sum Med. 1. 35 Ricc. 2.
 Med. 1. 3. ἀνθίων. 36 γὰρ inseruit Heer., abest ab Ald.
 Codd. 37 οὖν e Ricc. 2. inserui. 38 Edd. Codd. πάν-
 τως, praeter Med. 1. qui παντός. Post πᾶσαι Ricc. 2. Med.
 3. inserunt μὲν. 39 Heer. Med. 1. ἀγνοῶ δέ. Ald. Codd.

των [29] καὶ τεχνῶν ἤδη τινὲς ἐγκώμια γεγράφασιν, ⁴⁰
 ἀλλ' ἀφ' οὐπὲρ ἡμῶν ὁ λόγος γίνεται περὶ τὸν ἄνθρωπον,
 πάντα ταῦτα δείξει, ὥστε λεληθασιν αὐτοὺς ⁴² οἱ συγγρά-
 φοντες μέρος τι τοῦ παντός ἐγκωμίου ὡς ὅλον ἐγκώμιον ⁴²
 συνθέντες. Οὐ μὴν οὐδ' ⁴³ ἐκείνο ἀγνόω, ὅτι καὶ τῶν ἁλῶν ⁴⁴ 5
 καὶ τῶν τοιούτων ἤδη τινὲς τῶν πάλαι σοφιστῶν ἐπαίνους
 συνέγραψαν ⁴⁵ ἀλλ' ἀφ' οὐπὲρ ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων
 ἐπὶ τὰ ἄψυχα μεταβέβηκεν ἢ διαίρεσις, ἤδη περιμειληφεν καὶ
 αὐτὸ τὸ μέρος. Ὅπως δὲ τούτων ⁴⁶ ἕκαστον τητέον, καὶ
 ὅπη ταῦτα τὰ κεφάλαια πᾶσιν ὑπεστίν, καὶ ὅπη ⁴⁷ ἕκαστῳ 10
 ἀποτίμῃ χρῆσασθαι, ἐφεξῆς καὶ δὴ ⁴⁸ δίδυνμιν.

rell. ἀγνῶν δ'. 40 γεγράφασιν e Med. 1. recepi, abest ab Ald.
 Codd. rell. — Heer. de suo scripsit συνέγραψαν. Deinceps Ald.
 Vind. Par. Ricc. 1. 2. ἄλλοις ἀφίημι περὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτὰ δίδειν.
 Med. 3. ἄλλοι ἀφίημι περὶ τὸν ἄνθρωπον ταῦτα δίδειν. Heer. ἀλλ'
 ἀφίημι ἐν ταῖς περὶ ἄνθρ. ταῦτα δίδειν. Secutus sum Med. 1. 41
 Ricc. 1. αὐτοῖς. 42 Edd. Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 3. ὡς λόγον
 ἐγκώμιον, quae verba quum praeceunte Med. 1. ejicere vellem, ad-
 monuit Finckhiius, aptius scribi ὡς ὅλον ἐγκ. 43 Med 3. οὐδὲ.
 44 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. Med. 1. ἁλῶν. Med. 3. Heer. ἁλῶν,
 coll. Plat. Sympos. p. 177. B. τινὲ ἐνέτυχον βιβλίῳ, ἐν ᾧ ἐνήσαν ἄλλες
 ἔπαινον θανάσιον ἔχοντες, cum nota Stallbaumii. 45 Ald. Par.
 Vind. Ricc. 1. 2. Med. 1. συνέγραψαντο. Heer. Med. 3. συνέγραψαν.
 — Deinceps Edd. Codd. ἀλλὰ ἀπειμι ἀπὸ τῶν ἐμψ. ἢ τ. ἄψ. κατα-
 βεβηκέναι τὴν διαίρεσιν, ὥστε περιμειληφέναι καὶ αὐτὸ τὸ μέρος.
 Med. 1. ἀλλ' ἀφ' οὐπὲρ ἡμῖν ἀπὸ κ. τ. λ. Inde reliqua ad hanc
 constructionem accommodavi. Ductus litterarum suadebant
 quidem καταβέβηκεν scribere, sed cum praepositionum κατὰ et
 μετὰ confusio frequens sit (v. Epist. Crit. p. 70.) malui μετα-
 βέβηκεν, coll. p. 130, 13. μέτιμιν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα.
 Heer. conj. ἀλλ' ἀπαρκεῖ ἀπὸ — — καταβέβηκέναι τὴν διαίρ. 46
 Med. 1. τὰς τῶν. 47 Ang. Vind. Par. Ricc. 1. 2. ὅποι. tum Med. 1.
 ἐκάστη. Ald. Vind. Par. Ang. Ricc. 1. ἁρμότιον. Heer. Med. 1. 3.
 Ricc. 2. ἁρμότιον. 48 καὶ δὴ Med. 1. om. Heer. scripsit ἤδη. Sed
 καὶ δὴ prope idem esse, quod ἤδη, etiam de futuro tempore,
 docet Herm. ad Vig. p. 829.

S E C T I O P R I M A .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΜΝΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΤΕ ΘΕΟΥΣ. ¹

C a p . Π. [30]

Πρῶτον μὲν οὖν, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς διαιλούμεθα,² περὶ
 τῶν ὕμνων ἐπισκεψώμεθα τῶν εἰς τοὺς³ θεοὺς. Αὐτῶν
 γὰρ δὴ τῶν ὕμνων οἱ μὲν κλητικοί, οἱ δὲ ἀποπεμπτικοί,
 5 καὶ οἱ μὲν φυσικοί, οἱ δὲ μυθικοί, καὶ οἱ μὲν γενεαλογι-
 κοί, οἱ δὲ πεπλασμένοι, καὶ οἱ μὲν εὐκτικοί, οἱ δὲ ἀπεν-
 κτικοί, οἱ δὲ μικτοί, ἢ δύο τούτων, ἢ τριῶν, ἢ πάντων
 ὁμοῦ. Κλητικοί μὲν οὖν ὅποιοι⁴ εἰσιν οἱ πολλοὶ τῶν
 595 τε παρὰ τῇ Σαπφοῖ ἢ Ἀνακρέοντι ἢ τοῖς ἄλλοις μετρι-
 10 κοῖς, κλήσιν ἔχοντες πολλῶν θεῶν. Ἀποπεμπτικοί δὲ,
 ὅποιοι καὶ παρὰ τῷ Βαχχυλίδῃ ἐνιοὶ εὐρηγται, ἀποπομ-
 πὴν, ὥς ἀποδημίας τινὸς γενομένης, ἔχοντες. Φυσικοὶ
 δὲ τοι, ὅσοι Παρμενίδην⁵ καὶ Ἐμπεδοκλεία ἐτίμησαν,

1 Ricc. 2. titulum om. 2 Ricc. 2. διαιλούμενοι. 3 τοὺς ab-
 est ab Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Est in Ricc. 2. et Heer. 4
 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ὅπόσοι. Heer. scripsit ὅποιοι, ut v.
 11. ἀποπεμπτικοί δὲ, ὅποιοι καὶ παρὰ τῷ Βαχχυλίδῃ, coll. p. 142,
 10. 188, 7. 189, 5. Ricc. 2. om. — v. 9. pro μετρικοῖς Fabric.
 Bibl. Gr. II, 15, 21. conjicit μελικοῖς. 5 Ald. Vind. Par. Ricc. 1.
 2. ὅσοι παρὰ πᾶν μέρος καὶ Ἐμπεδοκλεία ἐτίμησαν. In Ricc. 1.
 manus recentior Παρμενίδην supra lin. scripsit. Heer. Parme-
 nidis nomen hic latere sentiens, coll. c. 5., scripsit: ὅσοι παρὰ
 Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλεία [ἐτίμησαν], pro ἐτίμησαν conjiciens
 ἐμπίθησαν. Lobeck, Aglaoph. pag. 614. laudat: ὅσοι παρὰ
 Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλείῃ, voce ἐτίμησαν omissa. Equi-
 dem in Epist. crit. pag. 22. conjeci ἐτιμήθησαν, quod jam
 ante a Jacobsio conjectum esse nunc video. Alia Ja-
 cobsii conjectura est ἐν τιμῇ ἦσαν, in quam incidit etiam Vir
 doctus in Ephemerid. Jenens. 1831. nr. 103., coll. Xenoph.

τίς ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις, τίς ἡ τοῦ Διὸς, παρατιθέ-
μενοι. Καὶ [31] οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφείως τούτου τοῦ τρό-
που. Μυθικοὶ δὲ οἱ ⁶ τοὺς μύθους ἔχοντες, κατ' ⁷ ἀλ-
ληγορίαν προϊόντες ψιλὴν, οἷον· Ἀπόλλων ἀνφοδό-
μησε ⁸ τεῖχος, ἢ ἐθήτευσεν ⁹ Ἀδμήτω ὁ Ἀπόλλων ἢ τὰ ⁵
τοιαῦτα. Ἰντεαλογικοὶ δὲ, οἱ ταῖς τῶν ποιητῶν θεογο-
νίαις ἀκολουθοῦντες, ὅταν Αἰητοῦς μὲν τὸν Ἀπόλλωνα,
Μνημοσύνης ¹⁰ δὲ τὰς Μούσας καλῶμεν. Πειπλασμένοι
δὲ, ὅταν αὐτοὶ σωματοποιῶμεν καὶ θεὸν καὶ γονὰς θεῶν
ἢ δαιμόνων, ὥσπερ Σιμωνίδης τὴν ¹¹ αὐρίον δαίμονα ¹⁰
κίχληκε, καὶ ἕτεροι Ὀκνον, ¹² καὶ ἕτεροι ἕτερόν τινα.

Anab. II. 5. 38. Sed haec verba dativum casum cum prae-
positione παρὰ junctum postulant. Itaque nisi violentiorem
mutationem inducere velis, dele παρὰ, cujus hoc loco nulla
a codicibus auctoritas, et accipe ἐτίμησαν = ἐνδόξους ἐποίησαν.
⁶ οἱ Edd. om. Est in Par. Vind. Ricc. 1. 2. cfr. Boiss. Anecd.
T. IV. p. 214. ⁷ Ricc. 2. κατὰ. ⁸ Ald. Heer. Ricc.
2. ἀνφοδόμησεν. Vind. Par. Ricc. 1. ἀνφοδόμησε. ⁹ Ald.
ἐθήτευσεν. Heer. Codd. ἐθήτισεν. „Leguntur haec verba apud
Libanium in narrationibus, quas dedit Leo Allat. in Ex-
cerpt. p. 55. An vero noster inde ea petierit, atque adeo
post Libanii tempora vixerit, cum fabula haec de Apolline,
Admeti seruo, vel sexcentis aliis locis tradita sit, certe inde
confici nequit. Unde autem priora verba petita sint, Ἀπ. ἀν.
τεῖχος, inuenire mihi non contigit. Nota est fabula Apollinem
et Neptunum Troiae muros construxisse. Pind. Ol. II,
v. 40.“ HEER. ¹⁰ Ricc. 1. Vind. μνημοσύνη. ¹¹ τὴν
addidit Heer. Abest a Codd. Ald. — Alia hujus generis exem-
pla vide apud Welckerum ad Simonidis Fragmenta p. 71.
¹² Ruhnck. Epist. Crit. I. p. 90. et Barkerus in Diar. Class.
XVI, 219. correxerunt Ὀκνον, non quod notissimae de Ocnō
fabulae immemores fuerunt, ut Welckerus l. l. putat, sed
quod Ocnus homo fuit (Paus. X. 29, 4.), h. l. autem de
Deorum vel daemonum fictionibus agitur.

Εὐκτικοὶ δὲ, οἱ ψιλὴν εὐχὴν ἔχοντες ἄνευ τῶν ἄλλων
 μερῶν ὧν εἵπομεν, καὶ ἀπευκτικοὶ οἱ τὰ ἐναντία ἀπευχό-
 μενοι ψιλῶς. Καὶ παρὰ τούτους τοὺς τρόπους οὐκ ἂν
 ὕμνοι γίγνονται ¹³ εἰς θεούς. Τῷ δὲ μυθικῷ γένει καὶ
 5 γενεαλογικῷ τὰ πολλὰ εἰώθασιν ¹⁴ χρῆσασθαι ἅπαντες
 γενέσεις διεξιόντες, ¹⁵ καὶ ὅσοι ἀγαθῶν ἀνθρώποις αἰ-
 τιοὶ κατέστησαν, [32] ἀπὸ μύθων λαμβάνοντες. Ἔστι
 δὲ τοῦτο ὡς ἐγὼ φημι καὶ ζητῆσαι ἄξιον, πότερον ἐνὶ
 τούτων αἰεὶ χρηστέον, ἢ πᾶσιν ἔξεστιν, ἢ τοῖς μὲν ποιη-
 10 ταῖς ἐξεῖναι ¹⁶ χρὴ νομίζειν, τοῖς δὲ συγγραφεῦσιν ἢ
 λογοποιοῖς τοῦτο ¹⁷ μηκέτι ἐξεῖναι, εἰ μὴ ¹⁸ ἓνα καὶ
 ἀπλοῦν ὅρον, ὅτι πλείονα τὴν ἐξουσίαν τὴν περὶ ταῦτα ¹⁹
 ποιήσῃ μὲν ²⁰ παρέχει ἢ περὶ τὸ θεῖον μερίς, ἀφορμὴ
 δὲ πλείστη ὑπόκειται τῇ συγγραφῇ ἢ περὶ τὸν ἀνθρω-
 10 πον. Χρηστέον γε μὴν καὶ τῷ συγγραφεὶ καὶ τῷ λογο-
 γράφῳ καὶ τούτων ἐκάστῳ εἶδει, καὶ ὁμοῦ ²¹ πᾶσιν, ὅπη
 καὶ τὸν ²² Πλάτωνα περὶ τὴν γραφὴν ἄκρον καὶ ἄριστον
 εἶναι πεπιστεύκαμεν. Ὁρῶμεν δὲ σχεδὸν τοῦτον πᾶσι
 τοῖς εἰδῶσι κεχρημένον, ἀλλὰ ἄλλοτε ²³ ἄλλοις, καὶ ἐν
 20 ἐνὶ βιβλίῳ τοῖς πλείστοις αὐτῶν, ²⁴ ἐν τῷ Συμποσίῳ.

13 Ricc. 2. γέονται. 14 Vind. εἰώθασιν. 15 Ald.
 διεξιῶντες. „Deorum nempe, quod vel addendum vel sane
 subintelligendum est.“ HEER. 16 Ald. ἐξεῖναι. 17 Ald.
 Codd. τοῦ. Heer. correxit οὐ. Facilius est τοῦτο. 18 εἰ μὴ
 Ald. Codd. om., inseruit Heer. 19 Ald. Codd. ταύτην.
 Heer. ταῦτα. 20 Heer. scripsit δοτίον, ἢ μὲν — πλείστη
 ὑπόκειται, τῇ δὲ συγγραφῇ. Mihi quidem simplicius videtur,
 παρέχει inserere, et δὲ, quod Ald. Par. Vind. Ricc. 1. omit-
 tunt, ex Ricc. 2. post ἀφορμὴ recipere. 21 Ald. Codd.
 ὁ μὲν. Heer. οἱ μὲν. Jacobs ὁμοῦ. 22 τὸν Ald. Par. Vind.
 om. Tacite posuit Heer. et est in Ricc. 1. 2. 23 Ald.
 Vind. Par. Ricc. 1. ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλα καί. Ricc. 2. ἀλλὰ ἄλλὰ
 (sic) ἄλλοτε ἄλλοις καί. Heer. ἄλλοις μὲν ἄλλοτε, ἀλλὰ καί. 24

"Α μὲν γάρ ὁ Φαῖδρος περὶ τοῦ Ἑρωτος λέγει, ²⁵ γενεα-
 λογικοῦ τύπου ἂν εἴη, ἃ δὲ Ἀριστοφάνης κομψεύεται διὰ
 μύθου, τοῦ μυθολογικοῦ, ἃ δὲ Ἀγάθων, ὡσαύτως τοῦ
 μυθικοῦ, ὃ ²⁶ δ' αὖ Σωκράτης, αὐτὸ τοῦτο ²⁷ κατὰ
 πλάσιν· πλάττει γὰρ Πόρον καὶ [35] Πενίαν, ²⁸ ἐγγυτά-
 5 τω τοῦ φυσιολογικοῦ. Καὶ μὴν ἐν οἷς μὲν καλεῖ τὰς
 Μούσας, ἐν τῷ Φαίδρῳ, ²⁹ τὸν κλητικὸν τύπον δείκνυσιν, ³⁰
 ἐν οἷς δ' αὖ εὐχεται τῷ Πανί, τὸν ³¹ εὐκτικόν. Καὶ
 ζητῶν ἂν εὐροῖς πανταχοῦ κεχρημένον. Εἰ δὲ μὴ πρὸς
 κόρον, μηδ' ἐπ' ἀκριβείας, λογιστέον, ὥς ἐξ ἐλάττονος ¹⁰
 ἐξουσίας μέτεστι τῇ συγγραφῇ. Τέως δὲ ἕκαστον τού-
 των τῶν εἰδῶν μετιτέον τε, ³² καὶ μέχρι τινὸς προσ-
 ακτίον, καὶ τίς ἐρμηνεία πρέπουσα, ἐξῆς λέγειν πειρά-
 σομαι.

C a p. III.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΛΗΤΙΚΩΝ. ¹

15

Μέτρον μέντοι τῶν κλητικῶν ὕμνων ἐν μὲν ποιήσει,
 ἐπιμηκέστερον. Ἀμα μὲν γὰρ ἐκ ² πολλῶν τόπων ³ τοὺς

Ricc. 2. τούτων. ²⁵ λέγει Ald. Codd. om., posuit Heer.
²⁶ Ald. Codd. ὁ. Heer. ἄ. Jacobs ὁ. ²⁷ Heer. probam
 Codicum et Aldinae lectionem mutavit in αὐτοῦ τούτου. Jacobs
 e conj. veram lectionem restituit: „quae Socrates de Amore
 dixit, id ipsum est, quod supra diximus τὸ πεπλασμένον γέ-
 νος.“ Sic c. 3. fine εἰ δὲ αὐτὸ τοῦτο εἴη ψιλή κλήσις. ²⁸
 Ald. Codd. πόρους καὶ πινίας. Heer. πόρον καὶ πινίαν. ²⁹
 Respicit ad p. 237. a. ³⁰ Ald. Heer. δείκνυσι. ³¹ Ricc.
 1. 2. τό. ³² Ricc. 1. μειόντες καί.

¹ Ald. περὶ κλητικῶν. Par. Vind. προσκλητικῶν sine περὶ.
 Ricc. 2. περὶ προσκλητικῶν. Ricc. 1. περὶ τῶν κλητικῶν. ² ἐκ
 Ald. Codd. om., posuit Heeren. ³ Ald. Codd. τόπων ἐκείνους

Θεοὺς ἐπικαλεῖν ἔξιστιν, ὥς παρὰ τῇ Σαπφοῖ καὶ τῷ Ἀλκμαῖνι πολλαχοῦ ⁴ εὐρίσκομεν. Τὴν μὲν γὰρ Ἀρτεμιν ἐκ μυρρίων ὀρέων, μυρρίων δὲ πόλεων, ἔτι δὲ ποταμῶν ἀνακαλεῖ. Τὴν δὲ Ἀφροδίτην Κύπρου, Κνίδου, ⁵ Συρίας, ⁶ πολλαχόθεν [34] ἀλλαχόθεν ἀνακαλεῖ. Οὐ μόνον γε, ⁷ ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ἔξιστι διαγράψαι, οἶον, εἰ ⁸ ἀπὸ ποταμῶν καλεῖ, ⁹ ὕδωρ ἢ ὄχθας καὶ τοὺς ὑποπεφυκότας λειμῶνας καὶ χοροὺς ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς γενομένους ¹⁰ καὶ τὰ τοιαῦτα προσαναγράφουσι. Καὶ εἰ ἀπὸ ¹¹ ἱερῶν, ὡσαύτως· ὥστε ἀνάγκη, μακροὺς αὐτῶν γίνεσθαι, τοὺς κλητικοὺς ὕμνους. Τοῖς δὲ συγγραφεῦσι βραχυτέραν τὴν περὶ ταῦτα διατριβὴν ἀναγκαῖον γίνεσθαι ¹¹

ἔξιστιν, ὥς παρὰ. Heer. edidit: ἐπὶ τοῖς ἔξιστι τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν. Jacobsius in *EKEINOIS* haec verba latere censet. „Certe *OTC* facile in *OIS* depravari potuit. In syllabis autem *ἐκείν* latere dixeris ἐπικαλεῖν, aut quod parum lenius: *ἔλκειν* θεοὺς. invitare deos (elicerе sic in rebus sacris Latini), quam verbi vim exemplis adstruximus in *Animadverss. ad Anth. II. p. 142.* et ad *Anth. Palat. p. 664.*“ ⁴ Ricc. 2. πολλαχῶς.

⁵ Ald. Codd. κνίδης. Heer. Κνίδου. „Ante oculos forsā habuit cum haec scriberet, hos lyricorum versūs, de quibus, si integrā carmina exstarent, certius iudiciū ferre liceret; Alcmānis apud Strabonem Lib. VIII. p. 524. et Eustath. ad *Iliad. p. 305.*

Κύπρον ἱμεριᾶν λιποῖσα, καὶ Πάφον περιβόταν. et Sapphus apud eundem Strab. Lib. I. p. 69.

Ἡ σὲ Κύπρος, ἢ Πάφος, ἢ Πάνορμος.

⁶ Gaisf. ad *Roët. min. T. III. p. 297.* corrigit πολλαχοῦ καὶ ἀλλαχόθεν. ⁷ Heer. addidit τοῦτο, quod abest ab Ald.

Codd. Bene confert Jacobs Xen. *Cyrop. I, 6, 17.* οὐ μὰ Δι', ἔφη ὁ πατήρ, οὐ μόνον γε, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη. *ibid. VIII, 3, 8.* οὐ μὰ Δι', ἔφη ὁ Φεραύλας, οὐ μόνον γε, ὥς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ σκευοφορήσω. ⁸ εἰ Ricc. 2. om. ⁹ Par. καλοῖη. ¹⁰ Par. Ricc. 2. γενομένους. ¹¹ Vind. γίνεσθαι.

οὔτε γὰρ ἐκ πολλῶν τόπων καὶ χωρίων ἀνακαλέσουσιν, οὔτε ¹² ἀφ' ἐκάστου μετὰ διαγραφῆς, ἀλλ' ὥσπερ Πλάτων, ὅσπερ ¹³ ἐξηγούμενος τῷ εἶδει κέχρηται· „Λγετε δὴ Μοῦσαι λίγεται, ¹⁴ εἴτε δι' ῥῥῥῥ [55] εἶδος μουσικόν, εἴτε διὰ γένος τὸ Λιγύνων ¹⁵ ταύτην ἐπέχετε ¹⁶ τὴν ἐπω- 5 νυμίαν.“ Ὁ δὲ Ὅμηρος κλητικῶ ¹⁷ κέχρηται τῷ εἶδει με- 506 τὰ τῆς ἰσοσυλλαβίας, ¹⁸ ἐν οἷς ὁ Χρύσης ¹⁹ εὔχεται τῆς Ἰλιάδος ἐν τοῖς πρώτοις,

— — — Ὅς Χρύσην ²⁰ ἀμφιβίβηκας

Κίλλαν ²¹ τε ζαθίην, Τινίδοιό τε ἰφι ἀνάσσεις.

10

Ἐν οὖν τόδε γίνωσκε, ὡς ποιητῇ μὲν ἔξουσία ²² πλείων, τῷ δὲ συγγραφεὶ ἐλάττων. Ἑρμηνεία δὲ πρέπουσα, οἷα καὶ ²³ τοῖς κλητικοῖς, ἣ τε δι' ὥρας προϊοῦσα καὶ κόσμου. Αἰόπερ τὰς διατριβὰς προσλαμβάνουσιν οἱ ποιηταί, σχή-

12 Ald. Codd. οὕτως. Heer. οὔτε. tum Edd. Vind. Ricc. 1. ἰφ'. Par. Ricc. 2. ἀφ'. 13 Ald. Codd. ὅπερ Πλάτων ὥσπερ. Heer. ὥσπερ Πλάτων, ὅσπερ. 14 Ald. Codd. αἴτε (Ricc. 1. Vind. αἴτε) δῆμους καὶ λίγεται. Ex compendio syllabae αι male intellecto ortum est καί, vide Bast ad Greg. Cor. p. 162. 752. Heeren locum restituit e Platonis Phaedro p. 237. αἴτε δὴ, αἴ Μοῦσαι, εἴτε δι' ῥῥῥῥ εἶδος λίγεται, εἴτε διὰ γένος μουσικόν τὸ Λιγύνων ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυμίαν, sed ipse sentit Menandri lectionem praestare. 15 Ald. Vind. Ricc. 1. λιγίων. Ricc. 2. λιγίων. Par. λιγύνων. 16 Ricc. 1. εἰ sequente lacuna. Ricc. 2. εἰ ἐπίσχε. 17 Ald. Codd. ἐγκλητικῶ. Heer. κλητικῶ. tum Ricc. 2. χρῆται. 18 Par. Ricc. 1. ἰσοσυλλαβίας. Heeren mavult πολυλογίας vel simile verbum, quia invocatio Apollinis locorum, quibus maxime coleretur, mentione exornetur. Mihi quidem ἰσοσυλλαβία in voce Χρύσης et Χρύσην a Menandro quaeri videtur. 19 Ricc. 2. χρῆσις. tum Ricc. 1. τοῖς Ἰλιάδος. 20 Ald. Par. Vind. χρύσιν. — Il. α, 37. 21 Ricc. 1. κοίλαν. 22 Par. μετεξουσία. tum Ricc. 2. πλείωνων. 23 Pro οἷα καὶ Heer. conj. εἴη αἶν.

ματά τε ²⁴ τὰ ἀνακλητικὰ ἀρμόττοντα. Οὐ χεῖρον δ' ἴσως ²⁵ καὶ τὴν μέθοδον, ἣ κεκρήμεθα ἡμεῖς ἐν τῷ κλητικῷ τοῦ [56] Ἀπόλλωνος ὕμνῳ, βιβλίῳ πως ἐκθέσθαι. ²⁶ ὥσπερ ἂν ἡ ²⁷ ὥρα ἐνείη πλείων, ἅμα τε μήτε ὑπερβαίνω-
^δ μεν ²⁸ τὸ μέτρον, ἢ ²⁹ τῷ συγγραφεῖ πρέπον, μήτε ἡ ³⁰ περι-
τὴν κατασκευὴν ἀβρότης ὑπερφθέγγοιτο τὴν συγγραφὴν. Ἐν
τούτοις ³¹ γὰρ τοῖς ποιηταῖς τὸ πλεῖον προστεθείκαμεν, ³²
καλοῦσιν ἐκ τῶν καὶ τῶν ³³ τόπων, ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν καλέσαιμι.
Καὶ πολλὰ ἂν εὖροις πεποικιλμένα τῇ μεθόδῳ. Ἰῶνωσκε δὲ
¹⁰ τὸδε τὸ ³⁴ θεώρημα οὐκ ἄχρηστον, ὅτι ἢ ³⁵ μὲν εὐχή [37]

24 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. δέ. Ricc. 2. Heer. τε. 25 Ricc. 2. οὐ χεῖρον δὲ τὴν μέθοδον ἴσως. 26 Ald. Codd. θέσθαι. Heer. ἐκθέσθαι. „Patet ex hoc loco Menandrum hymnum in Apollinem composuisse, atque rationem quam in eo conscribendo secutus erat, alio libro explicasse. Similis exstat analysis orationis Aristidis Op. T. II. p. 384. Quae sequuntur: ὥσπερ ἂν ἡ ὥρα ἐνείη πλείω, obscuriora sunt. ὥρα rhetoribus est venustas orationis. Dionys. Halic. T. II. p. 9. l. 13. Sensus esse videtur: Utile foret, si rationem in hymno illo a me observatam exponerem, ut ii, qui hoc exemplum a me propositum imitantur, majorem in dicendo venustatem consequantur.“ HEER. 27 ἢ Ricc. 2. om. tum Ald. ἐνείη. Edd. Codd. πλείω. scr. πλείων. 28 Ald. ὑποβαίνουεν. Codd. ὑποβαίνωμεν. Heer. ὑπερβαίνωμεν. 29 Ald. Codd. ἢ. Heer. ἢ. 30 Ald. ἢ. Codd. Heer. ἢ. 31 Ald. Codd. αὐτοῖς. Heer. τούτοις, sc. in hisce rebus, quae tum ad prolixitatem hymni cletici, tum ad figuras dictionis spectant. 32 Edd. Ricc. 1. προστεθήκαμεν. Par. Vind. Ricc. 2. προστεθείκαμεν. cfr. Boisson. Anecd. I. p. 451. 33 Ald. Codd. ἐκ τῶνδε τῶν τόπων. Ricc. 1. τῶν om. Heer. scripsit ἐκ πολλῶν τόπων. Simplicius videtur, καὶ τῶνδε propter ὁμοιοτέλειον excidisse, aut ut Jacobsius vult, δὲ et καὶ confusum esse, ut legendum sit τῶν καὶ τῶν τόπων. — Mox Edd. Codd. καλίοιμι. Jacobs καλέσαιμι. 34 Ricc. τὸ om. 35 Ald. Codd. ἢ μὲν εὐχή. Heer. εἰ μὲν ἢ εὐχή.

ἐπακολουθεῖ ἐπικλήσει, ³⁶ ἔτι ἐλάττων ἢ διατριβῇ, καὶ τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν· εἰ δὲ αὐτὸ τοῦτο εἴη ψιλὴ κλησίς, πλείων ἐστὶ, ³⁷ καὶ ζητῶν ἂν εὐροις παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὴν συνήθειαν ταύτην πεφυλαγμένην.

C a p. IV.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΜΠΤΙΚΩΝ. ¹

5

Οἱ τοίνυν ἀποπεμπτικοὶ εἰσιν, ὥς καὶ τοῦνομα δηλοῖ, τοῖς κλητικοῖς ὑπεναντίου. ² Ἐλάχιστον δὲ τοῦτο τὸ ³ εἰ-

Jacobs ἢ μὲν εὐχή. ³⁶ Heer. τῇ ἐπικλήσει. Ald. Codd. τῇ ignorant. ³⁷ Par. ἔσται.

¹ Ricc. Lib. Merulae περὶ προπεμπτικῶν. „Genus hymnorum de quo hic agit Menander, ex ipsa summa antiquitate originem traxit. Credebant scilicet homines prisci, deos festis, quae in honorem eorum agebantur, ipsos interesse, gaudere conviviiis, cum hominibus epulari. Abunde hoc docent multa Homeri loca, verbi causa Neptuni ad Aethiopas profectio Od. α, 35. et alia. Festo peracto, dii iterum discedere, atque ad Olympum redire putabantur, quod de Neptuno quoque tradit Homerus Od. ε, 282. Ex hac opinione hoc hymnorum genus ductum esse, facile patet. Quid enim magis hominum naturae accommodatum, quam ut deum abeuntem laudarent, valere juberent, et quasi deducerent? Praeclare vero animadvertit Menander, scriptores prosaicos, rhetores scilicet et σοφistas, qui in deorum laudes hymnos, soluta oratione scriptos, componere solebant, nunquam genere hoc usos fuisse, sed solos tantum antiquos poëtas, ex quibus memorat Bacchylidem. Cum enim sequiori tempore cultus deorum in festis ad solos ritus rediret, quid mirum, hoc hymnorum genus, ad quos prisci homines ipso naturae impetu et imaginationis vi rapiebantur, plane interiisse.“ HEER. ² Ricc. 2. ὑπεναντία, supra lin. οἱ. Par. ὑπεναντίον. ³ Par. Ricc. 1. 2. Vind.

δος, καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μόνον εὐρίσκεται. Ἐπιλέγονται δὲ ἀποδημίαις θεῶν νομιζομέναις [38] ἢ γινομέναις, οἷον Ἀπόλλωνος ἀποδημίαι ⁴ τινὲς ὀνομάζονται ⁵ παρὰ Ἀηλείοις καὶ Μιλησίοις, ⁶ καὶ Ἀρτεμίδος παρὰ Ἀργείοις. ⁵ Εἰσὶ τοίνυν καὶ τῷ Βακχυλίδῃ ὕμνοι ἀποπεμπτικοί. Ἀφορμὴ δ' ⁷ ὑποβέβληται τοῖς τοιοῦτοις ὕμνοις ἡ χώρα, ἣν καταλείπει, καὶ πόλεις καὶ εἶθνη, καὶ πρὸς ἣν ἄπεισι πόλιν ὁμοίως ἢ χώραν, αἱ τε ⁸ γραφαὶ τόπων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Γινέσθω δὲ δι' ἡδονῆς προῶν ὁ λόγος, δεῖ ¹⁰ γὰρ μετὰ ἀνειμένης τινὸς ἀρμονίας καὶ εὐμενεστέρας προπίμπεσθαι. Διατριβὴν ⁹ δὲ ἐνδέχεται πλείονα, οὐχ, ὥσπερ οἱ κλητικοί, ἐλάττωνα. ¹⁰ Ἐν μὲν ¹¹ τοῖς γὰρ ὅτι τάχιστα ἡμῖν συνεῖναι τοὺς ¹² θεοὺς βουλόμεθα, ἐν δὲ τοῖς ὅτι βραδύτατα ἀπαλλάττεσθαι. Ἀνάγκη δὲ, ¹⁵ γίνεσθαι ¹³ καὶ τὴν ¹⁴ εὐχὴν ἐπὶ ἐπανόδῳ καὶ ἐπιδημίᾳ δευτέρᾳ. Ταῦτά σοι καὶ περὶ προπεμπτικῶν ¹⁵ ὕμνων εἰρήσθω.

τὸ τοιοῦτον. ⁴ Ald. Par. Vind. Ricc. 2. ἐπιδημίαι. Heer. Ricc. 1. ἀποδημίαι. ⁵ Heer. mavult νομίζονται. Sed apte Jacobs confert Soph. Trach. 635. ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλεῦνται. Plat. Phaed. p. 107. C. οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον, ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ubi similia breviloquentiae exempla collegit Wyttenb. p. 285. ⁶ Ald. Par. Vind. Μηλίοις. ⁷ Heer. δι. ⁸ Ald. Codd. δι. Heer. τε. ⁹ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. διατρίβειν. Ald. Ricc. 2. διατριβήν. ¹⁰ Par. ἐλάττωνα. ¹¹ Ricc. 1. δι. ¹² Ricc. 2. καὶ τοὺς. ¹³ Ald. Codd. δι ἔστι καὶ. Heer. δι γίνεσθαι καὶ. ¹⁴ τὴν Ricc. 2. om. ¹⁵ Ricc. 2. προτακτικῶν.

C a p. V.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΤΣΙΚΩΝ. ¹

Περὶ τοίνυν τῶν φυσικῶν ἐφεξῆς ἂν εἴη, ὥσπερ προ-
 εῖθιμεθα, λέγειν. Πρῶτον τοίνυν τόδε περὶ αὐτῶν [39]
 ῥητέον, ὅτι ἐλάχιστα μὲν τοῖς ² ἀφιλειστέροις τὸ εἶδος
 ἀρμόττει, μάλιστα δὲ τοῖς ἐμψυχοτέροις ³ καὶ μεγαλονου-
 στέροις. Ἐπειτα ὅτι ποιηταῖς μᾶλλον ἢ συγγραφεῦσιν
 ἢ ⁴ λογογράφοις ἢ πολιτικοῖς ἀρμόττουσιν. Εἰςὶ ⁵ δὲ
 τοιοῦτοι, ὅταν Ἀπόλλωνος ὕμνον λέγοντες ἥλιον αὐτὸν
 εἶναι φάσκωμεν, καὶ περὶ τοῦ ἡλίου τῆς φύσεως διαλε-
 γώμεθα, ⁶ καὶ περὶ Ἥρας ὅτι ἀῆρ, καὶ Ζεὺς τὸ ⁷ θεο- 10
 μόν· οἱ γὰρ ⁸ τοιοῦτοι ὕμνοι φυσιολογικοί. Καὶ ⁹ χρῶν-

1 „Pergit Menander ad hymnos physicos, i. e. ad eos in
 quibus deorum personae, nomina et facta ad physicas ratio-
 nes revocantur. Primos iis usos fuisse dicit Empedoclem et
 Parmenidem, in quorum cosmogoniis ex sermonis antiqui usu
 omnes naturae vires et mundi partes in personas mutatae
 erant. Obscura illa Pythagoreorum carmina quae commemo-
 rat, sunt ea, in quibus numerorum laudes celebrare, eosque
 deorum nominibus salutare solebant.“ HEER. 2 in R. 1.
 supra lin. est μή. tum Edd. Codd. ἀσφαλειστέροις. Scripsi ἀφει-
 λιστέροις, ut c. 8. ἐμνησθῆναι ἀσφαλειστέραν καὶ κομποτέραν, Ricc.
 1. 2. legunt ἀφειλιστέραν. Eadem confusio saepius apud Me-
 nandrum περὶ ἐπιδεικτικῶν et apud Aristidem redibit. Quod
 vero Ernesti Lex. technol. p. 46. ἀσφαλειστέρους intelligit de
 moderatione et castitate in oratione conformanda, ii ipsi sunt
 ἀφειλιστέροις, quibus recte opponit ἐμψυχοτέρους. 3 Edd. Codd.
 habent ψυχοτέροις. corr. Ernest. 4 Heer. καὶ λογ. καὶ πολιτ.
 Ald. Edd. ἢ. 5 Par. εἰσὶν. tum Ricc. 2. τοιαῦται. 6 Ald.
 Codd. διαλεγόμεθα. Heer. διαλεγόμεν. 7 Heer. ὅτι τό. 8
 Ricc. 1. 2. Par. γὰρ. Ald. Vind. δέ. Heer. δρ. 9 καὶ et
 sq. τῷ Heer. om.

ται δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ Παρμενίδης τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀκριβῶς. Κέχρηται δὲ καὶ ὁ Πλάτων, ἐν τῷ Φαιδρῳ γὰρ φυσιολογῶν ¹⁰ ὅτι πάθος ἐστὶ τῆς [40] ψυχῆς ὁ Ἔρως, ἀνάπτερον ποιεῖ ¹¹ αὐτόν. Αὐτῶν δὲ τῶν φυσικῶν οἱ μὲν ἐξηγηματικοί, ¹² οἱ δὲ ἐν βραχεῖ προαγόμενοι. Πλείστον γὰρ διαφέρει, ὡς εἰδὸτα ἀναμνησκειν συμμετρως, ἢ ὅλως ¹³ ἀγνοοῦντα διδάσκειν. Παρμενίδης μὲν ¹⁴ οὖν καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐξηγοῦνται, Πλάτων δὲ ἐν βραχυτάτοις ἀνυμνεῖ. Ἔτι δὲ οἱ μὲν κατ' ¹⁵ αἰνίγματα, οἱ δὲ ἐκ τοῦ φανεροῦ προάγονται. Κατ' αἰνίγματα μὲν, ὅποιοι εἰσιν οἱ Πυθαγόρειοι φερόμενοι, ἐκ τοῦ φανεροῦ δὲ, ὁποίους μικρῶν ¹⁶ πρόσθεν ἐφάσχομεν. Ὡς περ δὲ κατὰ τῶν ¹⁷ φυσιολογικῶν διαφορὰς ἐδείκνυμεν ταύτας οὔσας, οὕτω καὶ τὰς ¹⁸ τῆς συμμετρίας διαφορὰς ὀριοῦμεθα. Οἱ γὰρ κατ' αἰνίγματα προϊόντες, ¹⁹ βραχύτητα ἀπαιτοῦσιν, ἔτι δὲ, εἰ καὶ ²⁰ μὴ διδασκαλικοί, ἄλλως ²¹ κεφαλαιωδέστεροι. Οἱ δὲ ἕτεροι πλείστης

10 Ald. Vind. Par. Ricc. 2. φύσεις λόγων. Ricc. 1. φησὶ λέγων. Ad marg. exemplaris Aldini Vindob. φυσιολόγων. Heer. φυσιολογῶν. — Respicit ad Phaedr. p. 252. 11 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἀναπτεροποιεῖ. Ricc. 2. ἀναπτεροποιοῦν. Heer. ἀναπτεροῖ. Jacobs suspicatur, κατὰπτερον ποιεῖ αὐτόν. 12 Par. ἐξηγητικοί. tum Ricc. 2. οἱ δὲ καί. 13 Ald. Codd. ὁλίως. in Ricc. 1. manu rec. supra lin. ὅλως, ut correxit Heer. 14 μὲν Ricc. 2. om. tum Ald. Codd. γάρ. Heer. οὖν. 15 Ricc. 1. 2. κατὰ, h. l. et v. sq. Ricc. 2. bis ἐνίγματα. 16 Ricc. 1. σμικρῶν. Ricc. 2. μικρῶν. 17 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. ὥς περ καὶ αὐτῶν τῶν. Par. ὥς περ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν. Heer. ὥς περ οὖν τὰς τῶν. Jacobs pro καὶ αὐτῶν conjicit κατὰ τῶν, coll. Koen. ad Greg. p. 234. Schaeff. Melet. p. 119. 18 τὰς inseruit Heer. 19 Ald. Par. Vind. βραχύτητα. Heer. Ricc. 1. 2. βραχυότητα. 20 Ald. Par. Vind. οἱ καί. Ricc. 2. εἰ καί. Heer. καὶ οἱ. 21 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἄλλοις. Ricc. 2. ἄλλως. Heer. ἄλλων.

καὶ μεγίστης διατριβῆς [41] μετέχονται.²² Ὁ γοῦν Πλάτων ὕμνον τοῦ Παντός τὸν Τίμαιον καλεῖ ἐν τῷ Κριτία.²³ Καὶ οἱ²⁴ φυσικώτεροι ποιηταί, ὧν ἐπεμνήσθημεν, πραγματείας ὅλας κατέθεντο.²⁵ Εὐχῆς δὲ οὐδέν τι πάνυ χρὴ ἐπὶ τούτων. Ἐπιτηρεῖν δὲ χρὴ, καὶ μὴ εἰς⁵ τὸν²⁶ πολὺν ὄχλον καὶ δῆμον ἐκφέρειν τοὺς τοιούτους ὕμνους, ἀπιθανώτεροι γάρ καὶ καταγελαστικώτεροι τοῖς πολλοῖς φαίνονται. Ἑρμηνεία δὲ καὶ τοῦ²⁷ πρὸς τὸν διθύραμβον ἀνελθεῖν μικρὸν διαφέρει, οὐ γάρ ἐστιν ὑπὲρ ὧν σεμνοτέρων ἀνθρώπος φθίγγεται. 10

C a p. VI.

ΠΕΡΙ ΜΥΘΙΚΩΝ.¹

Ἐξῆς ἂν εἴη περὶ² τῶν μυθικῶν εἰπεῖν, οὓς ἔνιοι μὲν τοὺς αὐτοὺς εἶναι νομίζουσι τοῖς γενεαλογικοῖς, ἔνιοι [42] δὲ οὐχ οὕτως εἶναι νομίζουσι [τοῖς γενεαλογικοῖς].³ Οἱ μὲν γε νομίζοντες οὐδὲν διαφέρειν καὶ 15

22 Ald. Codd. ἔχονται. Jacobs μετέχονται. Heer. πλείστην καὶ μεγίστην διατριβὴν ἐνδύχονται. 23 „Lecta forsan haec sunt olim versus finem Critiae, qui periit. Certe in iis quae ex dialogo illo ad nostra tempora pervenerunt, nil tale legitur.“ HEER. 24 οἱ Ricc. 1. om. 25 Par. Ricc. 1. κατέθετο. tum Edd. Codd. εὐχαῖς. Heer. εὐχῆς. 26 Ricc. 2. τό. 27 τοῦ posuit Heer., abest ab Ald. Codd.

1 „Hymni mythici opponuntur physicis, quoniam simplex in iis procedit narratio, nulla docta fabularum interpretatione adjecta. Recte autem noster distinguendos esse docet Hymnos mythicos et genealogicos. Quamvis enim omnes genealogici sint quoque mythici, non tamen omnes mythicos esse genealogicos. Hos enim speciem, illos genus constituere.“ HEER. 2 περὶ Ricc. 2. om. 3 τοῖς γενεαλογικοῖς Heer. uncis inclu-

τὰς ⁴ γενεαλογίας μύθους εἶναι φασιν, οἷον, εἰ βούλει, ὅσα γε Ἀκουσίλειος ⁵ καὶ Ἡσίοδος καὶ Ὀρφεὺς ἐν ταῖς ⁶ θεογονίαις εἰρήκασιν. Εἰσὶ μὲν γὰρ γενεαλογικαὶ αὗται, οὐδὲν ⁷ δὲ ἦττον μυθικαί. Τὰδε δὲ ⁸ αὐ φασιν οἱ διαφέρειν νομίζοντες, ὅτι καὶ χωρὶς τῶν γενεαλογικῶν εἰρησάντινες μυθικοὶ ὕμνοι, οἷον ⁹ ὅτι Διόνυσος Ἰκαρίῳ ἐπέξινώθη ¹⁰ ἢ ὅτι ἐν Ζωστήρῃ τὴν ζώνην ἐλύσατο ¹¹ ἢ Ἀητῷ.

sit. Ricc. 2. νομίζ. τοῖς γενεαλ. om. Par. ἔτιοι δὲ — γενεαλογ. om.
 4 Ricc. 1. τῆς. 5 Ald. Heer. τοῖς ἀκούουσι. Vind. τοῖς ἀκουσίό.
 Ricc. 2. Par. γε [Par. τε] Ἀκουσίλειος. Ricc. 1. per lacunam om.
 — Acusilai nomen etiam Macrobio Saturn. V. 18. pro Agesilao et Scholiastae Hesiodi Theog. p. 247. Heins. pro Arcesilao restituendum esse censet O. Mueller Annal. Gotting. 1831. p. 1141. Cfr. nostram Epist. crit. p. 23. 6 ταῖς Ricc. 1. 2. om. 7 Ald. Codd. αἱ δὲ οὐδὲν [Ricc. 2. οὐδὲν om.]. Heer. delet αἱ, tanquam ortum e praecedente syllaba αἱ. 8 Ald. ταῦτα αὐ. Vind. Ricc. 1. 2. τὰδε αὐ. Par. τὰδε δὲ αὐ. Heer. πρὸς ταῦτα αὐ. 9 „Fabula a multis enarratur cf. Apollod. p. 269. 270. Respicit forsitan ad locum Aristidis p. 485. T. I. Ed. Jebb.“ HEER. 10 Ricc. 2. inserit ἢ ὅσα ἔτετρα τοιαῦτα. 11 Vind. ἐλύσατο. Ricc. 1. ἐκίσατο. „Tradit fabulam Aristides p. 97. T. I. Fertur scilicet Latona in Zostere Atticae pago zonam soluisse, in Delo autem peperisse. Ζωστήρ, τῆς Ἀττικῆς ἰσθμὸς, ὅπου φασὶ τὴν Ἀητὴν λύσαι τὴν ζώνην. Steph. Byz. h. v. cf. Pausan. Lib. I. p. 76. 77. Copiose haec olim exposita erant in oratione nobilissima, Hyperidis Deliaca, ex qua locum, quo nostra praeclare illustrantur, servavit Schol. Hermog. p. 389. Λίγεται γὰρ τὴν Ἀητὴν, κύουσαν τοὺς πῦιδας ἐκ Διός, ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς Ἥρας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ἦδη δὲ αὐτὴν βαρυνομένην καὶ ἀπορούσαν εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν τὴν ἡμετέραν, καὶ λύσαι τὴν ζώνην ἐν τῷ τόπῳ, ὃς νῦν Ζωστήρ καλεῖται. Paulo aliter eum dedit vir summus Ruhnkenius, in hist. crit. orat. Gr. apud Orat. Graec. c. Reiskii T. VIII. p. 149. ex Commentario

τῷ [43] ἢ ὅτι ἡ Δημήτηρ παρὰ Κιλιφῶ ἐπεξενώθη·¹²
 ἢ ὅσα ἕτερα τοιαῦτα. Ταῦτα γὰρ καὶ γενεαλογίαν μὲν¹³
 οὐδεμίαν εἴληφε,¹⁴ μυθικὴν δὲ τινα ἄλλην ἱστορίαν. Ἀ-
 μέντοι ἀμφότεροι λέγοντες τὰ σφῶν αὐτῶν ἑκάτεροι¹⁵
 νικᾶν ἀξιούσι, σχεδὸν ἀκήκοας. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ¹⁶ κάλ- 5
 lion ἐν ὄρω εἶναι ἀκριβῶς διελέσθαι. Πάσας μὲν γὰρ
 γενεαλογίας καὶ πάντας ὕμνους τοὺς διὰ γενεαλογικῶν
 διὰ μυθικῶν περιστάσεων προάγεσθαι νομίζω, οὐ μὴν¹⁷
 πάντας γε τοὺς μυθικοὺς διὰ γενεαλογίας· ὥστε τὸ μὲν
 τῶν μυθικῶν ὕμνων τὸ μέρος γενικώτερον ἂν εἴη, τὸ δὲ 10
 τῶν γενεαλογικῶν ἰδικώτερον. Ταῦτά σοι περὶ διαφορᾶς
 εἴρηται. Ὑπὲρ δὲ τῶν μυθικῶν χωρὶς ἀποτέμνειν¹⁸ μὲν
 χρὴ λόγον. Φημὶ δὴ τὸ πρῶτον μὲν μηδαμῶς μετέχειν
 αὐτοὺς¹⁹ φυσιολογίας, [Μ] λέγω²⁰ φανεράς· εἰ γάρ τις
 ἐγκυκλυμένη²¹ καθ' ὑπόνοιαν, ὥς γε²² πολλὰ ἔχει τῶν 13

Mscpt. in Hermogenem [Rhét. Gr. T. VI. p. 210.]. Additur
 ibi: ἔπειτα εἰς Ἀήλον διαβῶσαν διδύμους τεκῆιν, Ἀρτεμίν τε καὶ
 Ἀπόλλωνα τοὺς θεοὺς. Sed satius duxi locum describere ex
 Rhetoribus Aldinis, libro rarissime obvio, quam ex Ruhnke-
 nii libello, quem quis bonarum litterarum cultor non manibus
 terit? HEER.

12 „De Celeo res nota. Erat rex
 Eleusinis, pater Triptolemi, quem frugum sationem docuit
 Ceres; devertit apud eum cum Proserpinam quaereret. cfr.
 Apollod. p. 16. et quae ibi disputat praeceptor pie colen-
 dus Ill. Heynius Not. p. 61. Plura dabunt Ruhnkenius
 ad hymn. in Cererem ad v. 96. et Meursius de regib.
 Attic. II. 2. 3.“ HEER.

13 μὲν Rice. 2. om. 14 Ald.
 Vind. Rice. 1. 2. εἴληφεν. Par. Heer. εἴληφε. 15 Ald. Rice.

1. Vind. ἑκάτερον. 16 Ald. Codd. δοκοῦσι. Heer. δοκεῖ.

17 Rice. 2. μὲν. 18 Ald. Codd. ἀποτέμνειν [Par. ἀποτιμῆν]
 μὲν χρὴ λέγειν. Scripsi λόγον. Heer. ἀπαίτμοντα μ. χ. λέγειν.

19 Ald. Codd. αὐτοῦ. Heer. αὐτούς. 20 Ald. Codd. λέγων.
 Heer. λέγω. tum Edd. Codd. φανεράς. 21 Rice. 2. ἐγκυκρυ-

μένη. Heer. inseruit ἐνείη, quo non opus est. 22 Ald.

θείων, οὐδὲν τοῦτό γε διαφέρει. Ἐπειτα²³ τὰς διατριβὰς εἶναι τῷ ποιητῇ μὲν ἄλλως προσφόρους. Ἡ γὰρ ἐξουσία καὶ τοῦ κατὰ σχολὴν λέγειν, καὶ τῷ²⁴ περιστελλέναι τοῖς ποιητικοῖς κόσμοις καὶ ταῖς κατασκευαῖς, οὔτε κόρον οὔτε ἀηδὶαν παρίστησι.²⁵ Καὶ τοὶ οὐκ ἀγνοῶν ὡσαύτως ὅτι²⁶ ἐνιοὶ τῶν ποιητῶν προσφέρουσι τὰς ἀκαίρους διατριβάς.²⁷ Συγγραφεῦσι δὲ ἢ λογοποιοῖς ἐλαχίστη ἐξουσία. Γυμνοὶ δὲ οἱ μῦθοι τιθέμενοι σφόδρα λυποῦσι καὶ ἐνοχλοῦσι τὰς ἀκοάς. Δεῖ τοίνυν ὅτι βραχυτάτοις²⁸ [15] ἀπαλλάττεσθαι. Παραμυθίας οὖν προσεκτεῖν καὶ πρὸς συντομίαν καὶ πρὸς ἡδονήν. Πρῶτον μὲν μὴ ἀπ' εὐθείας πάντα εἰσάγειν, ἀλλὰ τὰ μὲν παραλείπειν²⁹ λέγοντα, τὰ δὲ συγχωρεῖν, τὰ δὲ κατὰ συμπλοκὴν εἰσάγειν, τὰ δὲ προσποιεῖσθαι ἐξηγεῖσθαι, τὰ³⁰ δὲ μὴ πιστεῖναι μηδὲ ἀπιστεῖν. Καὶ ὅλως οὐκ ἀπορήσεις μεθόδων,³¹ ἔν γε³² τοῦτο θεώρημα σώζων, ὡς διατριβὴ ἀπρόσφορος. Ἡ δὲ ἐρμηνεία, ὕπερ καὶ περὶ τῆς διατριβῆς ἔφαμεν, ἐπὶ ἐλάττονος ἐξουσίας γεγενῆσθω,³²

Vind. Par. Ricc. 2. ὥστε. Ricc. 1. Heer. ὡς γε. tum Ald. Codd. ἔχειν — διαφέρειν. Heer. ἔχει — διαφέρει. 23 Ald. Codd. ἔπειτα εἶναι ποιητῇ μὲν ἄλλα [Ricc. 2. ἄλλως] προσφόρους. Ricc. 1. ποιητῇ μὲν per lacunam om. Heer. edidit: ἔπειτα τὰς διατριβάς τῷ ποιητῇ μὲν οὐκ εἶναι ἀπρόσφορους, ἀλλὰ προσφόρους. Recte vidit τὰς διατριβάς, i. e. ampliorem expositionem, excidisse, sed in reliquis verborum vestigia magis premenda censi. 24 Ald. Codd. τὸ — κοινός. Heer. τοῦ — κόσμοις. 25 Ald. παρίστησιν. 26 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. ὅτι om. Est in Par. Heer. ὡς αὐτως conj. Jacobs. Tum Par. προσφέρουσι, rell. προσφέρουσι. 27 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. διαφοράς. Par. Heer. διατριβάς. 28 Ricc. 1. βραχυτάτοις. rell. βραχυτάταις. 29 Par. παραλείπειν. 30 Ricc. 2. καὶ μεθόδων. 31 Par. γε. rell. μὲν. tum Ald. Vind. Ricc. 1. σώζων. Par. Ricc. 2. Heer. σώζων. Cfr. Boiss. Anecd. II. p. 375. 32 „Suspisor post

σώζουσα μὲν τὸν ἐπιδεικτικὸν κόσμον, πολὺ δὲ τοῦ δι-
 θυράμβου ³³ ἀποβεβηκῦα. Γίγνεται ³⁴ δὲ τοιαύτη, [46]
 εἰ τῷ Ἰσοκράτους θεωρήματι χρησόμεθα, ³⁵ καὶ τὸ
 κάλλος καὶ τὴν σεμνότητα μὴ ³⁶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων
 μᾶλλον, ἢ τῆς ἀρχαιότητος ἢ τοῦ μεγέθους θεωρώμε- 5
 θα, ³⁷ ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρμονίας καὶ τῶν σχημάτων. Ἐπεὶ
 αὐτό γε ³⁸ τοῦτο, ὃ πάντες θρυλοῦσι. ³⁹ „Δημήτρος ⁴⁰
 γὰρ ἀφικομένης εἰς τὴν χώραν ἡμῶν“ καὶ τὰ ἐξῆς, τίς
 οὐκ οἶδεν, ὅτι τοῖς μὲν ὀνόμασιν ἑγγὺς τοῦ πολιτικοῦ
 καθήκει, ⁴¹ τῇ δὲ συνθέσει καὶ τῇ ἀρμονίᾳ καὶ τῷ 10
 σχήματι ὀλίγα; καὶ ⁴² [λείπει ἔνια] σεμνότερα εἶναι δο-
 κεῖ. ⁴³ Καὶ τοι τίς οὐκ οἶδε τὴν Πρὸκνην ⁴⁴ τὴν Παν-

γενήσθω excidisse τῷ συγγραφεῖ, vel τῇ συγγραφῇ. Cum enim
 praecipit simplicem esse debere dictionem, addit ὅπερ καὶ περὶ
 τῆς διατριβῆς ἔφαμεν. Atqui hanc quoque breviorē esse de-
 bere apud scriptores prosaicos praeceperat, non apud poetas.
 HEER. 33 Ald. Ricc. 1. διθυράμβου καὶ. Heer. καὶ uncis
 inclusit. Jacobs conj. διθυραμβικοῦ. Par. Vind. Ricc. 2. καὶ om.
 34 Ricc. 2. γένοιτο. tum Ald. Codd. τοσαύτη. Heer. τοιαύτη.
 Sq. εἰ Ald. Codd. om. Posuit Heer. 35 Codd. χρησόμεθα.
 — Ad rem cfr. Spengel. Συναγ. τεχν. p. 163. 36 Ald.
 καὶ, quod Heer. delevit. Codd. μὴ. 37 Ald. Codd. θεωρώ-
 μεθα. Heer. θεωρώμεθα. Sq. ἀλλ' e Ricc. 2. posui, abest ab
 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. — Heer. posuit ἢ. 38 Par. αὐτό γε.
 rell. γε αὐτό. Sq. τοῦτο. Ricc. 1. om. 39 Edd. Ricc. 2.
 θρυλοῦσι. rell. θρυλοῦσι. 40 Ricc. 2. Par. Δημήτρος ut
 Isocr. Panegy. p. 50. Bekk., rell. Δημήτρος. — Pro sq.
 ἡμῶν Ald. Vind. Ricc. 1. 2. habent ἰώνων. 41 Heer. ta-
 cite edidit καθικνύται. 42 „Locum hunc mutilum esse,
 ipso ni fallor Aldus verbis λείπει ἔνια, nullo alio addito lacu-
 nae signo, contextui insertis, indicare voluit. Quae excide-
 runt, conjectando restitui nequeunt; sensus videtur esse: in
 componendis hymnis mythicis abstinendum esse
 ab impiis fabulis.“ HEER. 43 Ricc. 2. δοκεῖν. tum
 Ald. Vind. Par. Ricc. 2. καὶ τό. Heer. Ricc. 1. καὶ τοι. Sq. οὐκ

δίωνος, καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ αὐτοῦ τύπον, εἰ καὶ περὶ ἀν-
θρώπων ⁴⁵ εἴρηται. Καὶ παρὰ Πλάτωνι. ⁴⁶ „φήμη τις
598 καὶ λόγος διαρρέει, ὡς ἄρα ὁ ⁴⁷ θεὸς οὗτος ὑπὸ μη-
τριᾶς ⁴⁸ οὔσης τῆς Ἥρας ἐκινήθη,“ καὶ πολλὰ παρα-
5 δείγματα παρὰ ⁴⁹ τῷ Πλάτωνι, ὥστε εἰ σώζοις ⁵⁰ τὸ [47]
θεώρημα, φυλακτήριον ἔσται πρὸς ἀρετὴν λόγου. ⁵¹ Ὅλως
δὲ περὶ τῶν μυθικῶν τούτων ὕμνων, περὶ τε ἔννοιαν καὶ
ἐρμηνείαν, ἐκείνο ἴστέον, ⁵² ὅτι τῷ ἀξιώματι κατ' ἄμφω
τὸ μυθικὸν λαῖπον.

C a p. VII.

10

ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΩΝ. ¹

Περὶ δὲ τῶν γενεαλογικῶν ἐν μὲν ἤδη τοσοῦτον ²
εἴρηται, ὡς τοὺς αὐτοὺς ᾤήθησαν ἔνιοι ³ τοῖς μυθικοῖς,

Ald. Codd. om., posuit Heer. tum Par. *εἶδεν*. 44 Ald. Vind.
Ricci. 1. 2. *προσκύνησιν*. Heer. Par. *Πρόκνην*. 45 Ricci. 3. *ἀνθρώ-
πων*. rell. *ἀνθρωπίνων*. 46 „Haec quoque ex dialogo Platonis,
qui interiit, petita sunt. Fabula spectare videtur ad Hercu-
lem, quid tamen in ea traditum fuerit, ex hoc loco colligere
non licet.“ HEER. 47 Ald. *ἀράθεος*. Etiam Par. Vind.
Ricci. 4. ὁ om. Posuit Heer. Ricci. 2. 48 Heer. *τῆς μητριᾶς*.
49 *παρὰ* abest ab Ald. Codd., tacite posuit Heer. 50
Ricci. 1. *σώζεις*. 51 Ald. Ricci. 1. 2. Vind. ὁ *λόγος*. Heer.
τοῦ λόγου. Par. λόγῳ. 52 Ricci. 2. *ἴστέον ἐκείνο*. tum Par.
Vind. τὸ ἀξιῶμ.

¹ Ricci. 2. *περὶ γενεαλογικῶν*. „Postquam Menander in ca-
pite antecedenti ostenderat, hymnos genealogicos a mythicis
esse diversos, jam de his disputationem instituit. Vocantur
autem hymni genealogici, in quibus deorum genus, prout il-
lud a poetis traditum invenimus, laudando enarramus.“ HEER.
² Heer. tacite edidit *τοσοῦτον ἤδη*. 3 Ald. Vind. Ricci. 1. Par.

ὥς ἐπὶ τῶν μυθικῶν εἵπομεν, ἐν ᾧ καὶ τὴν διαφορὰν προσετίθεμεν. Ἐτερον δὲ τοσοῦτον εὐρήσεται, ὥς ἐστι σπανίως ⁴ ὕμνον εὐρεῖν θεῶν, ἐν ᾧ τὸ γενεαλογικὸν μόνον ἡρέεται (πλὴν εἴ τις ὑπολαμβάνοι τὰς θεογονίας ὕμνους εἶναι τῶν θεῶν), ὥς τὰ πολλὰ δὲ ⁵ [48] τοῖς μυθικοῖς παρεμπλέκεται, ἢ ἄλλοις γε τῶν ὕμνων εἴδεισι καὶ ἐνὶ καὶ πλείοσι. Γραῶδες γὰρ καὶ δεινῶς μαιρακιῶδες, ⁶ ὕμνον Διὸς προσελόμενον ⁷ πραγματείαν, μόνον γονὰς ⁸ ἐκδείξασθαι. Ἀλλ' ἐπεὶ εὐρήται καὶ τοῦτο τὸ ⁹ εἶδος τῶν ὕμνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἤδη τινὲς καὶ Διονύσου γονὰς ὕμνησαν, καὶ Ἀπόλλωνος ¹⁰ ἑτεροί, καὶ Ἀλκαῖος Ἠφαιστού, καὶ πάλιν Ἑρμοῦ, καὶ τοῦτ' ¹¹ ἀποτετυμμένα τὸ μέρος. Χρὴ τοίνυν, εἰ μὲν παραπεπλεγμένον εἴη τοῖς ἄλλοις εἴδεσιν, εἰδέναι, ὅτι καὶ μῆκος προσίεται, εἰ δὲ κατ' αὐτὸ εἴη τὸ μέρος, ὅτι βραχείας δεῖ- ¹⁵ ται διατριβῆς. Ἔστι δὲ ὥς ποιητῇ μὲν κατ' αὐτὸ μόνον τὸ εἶδος χρήσιμον, συγγραφῇ δὲ οὐδέποτε. Ὁ μὲν γάρ

ἔνιοι ἐπὶ τῶν μυθικῶν. Heer, ἔνιοι τοῖς μυθικοῖς. Plenam lectionem habet Ricc. 2. ἔνιοι τῶν μυθικῶν, ὥς ἐπὶ τῶν μυθικῶν εἵπομεν.

4 Ald. Codd. ὥστε σπανίως. Jacobs ὥς ἐστι σπαν. Heer, suplevit: ὥστε σπαν. ὦ, εὐρεῖν ἂν εἴη τῶν θ. — Sq. ἐν ᾧ posuit Heeren., Ricc. 2. ἐν οἷς. abest ab Ald. Vind. Ricc. 1. Par. — Eadem verba ἐν ᾧ τὸ γενεαλογικὸν μόνον φέρεται perperam repetuntur ab Ald. et Codd. post εἶναι τῶν θεῶν, ubi ab Heerenio deleta sunt.

5 Ricc. 2. καὶ. tum Ald. Codd. οἱ τοῖς μυθικοῖς παρεμπλέκοντες [Ricc. 1. παρεμφαινοντές] γε [Ricc. 2. γε om.] ἢ ἄλλους [Ricc. 1. δι' ἄλλους, Par. ἄλλως] γε τῶν ὕμνων ἢ δι' εὐρείη [Ricc. 2. ἐνίους, Par. ἐνείη] καὶ πλείοσι. Emendavit Heer.

6 Ricc. 2. μαιρακιῶδες. 7 Ricc. 1. 2. προσελόμενον.

8 γονὰς manus senior in Ricc. 1. inseruit. Heer. addere voluit ἐνδείξασθαι γενεαλογίαν.

9 τὸ om. Ald. Par. Vind. Ricc. 1. Est in Ricc. 2. Heer.

10 Edd. Par. Vind. Ricc. 1. repetunt γονὰς, Ricc. 2. om.

11 Ricc. 2. τοῦτο. — Mox v. 14. Ald. Par. Vind. Ricc. 1. παραπεπλεγμένος.

καὶ Χάριτας μαινομένας, ¹² καὶ Ὠρας ὑποδεχομένας,
καὶ τὰ τοιαῦτα πραγματεύεται, ὁ δ' ἐπ' ἀνάγκης ¹³ ὅτι
βραχύτατα ἔρει. Ἀρετὴ [49] δ' ¹⁴ ἐρμηνείας ἐν τοῖς τοι-
ούτοις, καθαρότης καὶ ¹⁵ τὸ ἀπροσχωρὶς γένοιτ' ¹⁶ ἂν
¹⁷ ἐν ποιήσει ἐκ συμμετρίας τῶν περιγραφάσεων, ἐν δὲ τῇ
συγγραφῇ ἐκ τῆς ποιικιλίας τῶν κάλων. Παρίσχετο ¹⁸
δὲ τὴν μὲν ἐν ποιήσει ἀρετὴν Ἰσίοδος, καὶ γνοίη τις
ἂν μᾶλλον, εἰ τοῖς Ὀρφείως παραθεῖη· τὴν δὲ ἐν τῇ συγ-
γραφῇ ¹⁹ πολλαχοῦ μὲν Πλάτων, πολλαχοῦ δὲ Ἡρόδοτος
²⁰ ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

C a p. VIII.

ΠΕΡΙ ΠΕΠΛΑΣΜΕΝΩΝ. ¹

Περὶ δὲ ² τῶν πεπλασμένων ταῦτα ἰστίον· πρῶτον
μὲν ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο ³ περὶ τοὺς περιφανεῖς τῶν θεῶν
ῥαδίως, καὶ ὧν αἱ γενέσεις καὶ δυνάμεις πρόδηλοι, ἀλλὰ
⁴ περὶ ⁵ τοὺς ἀφανιστέρους ὥς τὰ πολλὰ θεοὺς καὶ δαι-
μονας· οἶον καὶ περὶ τὸν Ἔρωτα ὁ Πλάτων, ποτὲ μὲν

¹² Ald. Vind. Ricc. 2. μινουμένας. Ricc. 1. Par. μινουμένας.
Heer. μαινομένας, Deae parturienti opem ferentes.
¹³ Heer. ἐπαναγκίς. ¹⁴ Heer. δέ. ¹⁵ Edd. Codd. ὥς.
Bast ad Gregor. Cor. p. 201. ex Par. 2423. restituit καί. ¹⁶
Ricc. 2. γένοιτο. Ricc. 1. Par. γένοιτο. ¹⁷ τῇ ex Ricc. 2.
Par. 2423. recepi. ¹⁸ Heer. tacite scripsit παρίσχε. ¹⁹
Ald. Codd. τήνδε τὴν συγγραφὴν. Heer. ἐν δὲ τῇ συγγραφῇ. Par.
2423. τὴν δὲ ἐν τῇ συγγραφῇ.

¹ „Hymnis mythicis, in quibus poëtarum tradita sequimur,
opponuntur ὕμνοι πεπλασμένοι, conficti, in quibus ipsi no-
vas de diis narrationes proferimus.“ HEER. ² δὲ e Par.
inserui. ³ Ald. Vind. Par. γένοιτο. Heer. Ricc. 1. 2. γέ-
νοιτο. ⁴ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. παρὰ. Heer. Ricc. 2. περὶ.

ὥς πρὸ ⁵ γῆς ἐγένετο, [50] ποτὲ δὲ ὡς Ἀφροδίτης ἐστὶ παῖς. ⁶ Πάλιν δὲ πεπλασμένος ⁷ ὕστερον Πόρου ⁸ καὶ Πενίας, καὶ πάλιν ὁ Πανσανίας, ὅτι τῇ τέχνῃ τῇ ἰατρικῇ ἐφέστηκεν ἡ δύναμις τοῦ Ἑρωτος· [καὶ Ἀριστοφάνους, ⁹ ὅτι συνάγει τὰ ἡμίτομα τῶν σωμάτων. Τούτους ⁵ γὰρ τοὺς ¹⁰ ὕμνους ποικίλως σφόδρα πλάσας, τοὺς ¹¹ μὲν περὶ φύσιν, τοὺς δὲ περὶ δύναμιν, τοὺς δὲ περὶ γένος λέγει. ¹² Καὶ αὕτη ¹³ ἡ ἐξουσία παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ¹⁴ ὡς παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν. Ἄρειος ¹⁵ μὲν γὰρ θεράποντας Διμόν ¹⁶ καὶ Φόβον ἀναπλάττουσι, ¹⁷ [51] τοῦ ¹⁰ δὲ Φόβου τὴν Φυγὴν φίλην, ¹⁸ καὶ τοῦ Θανάτου τὸν Ὑπνον ¹⁹ ἀδελφόν. Ἦδη δὲ ²⁰ καὶ ἡμεῖς τὸν Λόγον

⁵ Ricc. 2. πρὸς. Respicit ad Symp. p. 178. ⁶ Phædr. p. 242. ⁷ Ricc. 2. πεπλασμένον. ⁸ Ald. Codd. πόρος. Ad marg. exemplaris Aldini Vindob. πόρους. Heer. πόρου. tum Ricc. 2. καὶ πενία. — Symp. p. 203. Mox Ricc. 2. ὅτι τῇ τέχνῃ τῆς ἰατρικῆς. — Symp. p. 186. ⁹ Symp. p. 189. ¹⁰ τοὺς Ricc. 1. om. ¹¹ Ald. Vind. Par. τῆς μὲν. Heer. Ricc. 1. 2. τοὺς μὲν. tum Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τῆς δὲ περὶ δύναμιν. Ricc. 2. τοὺς δὲ π. δ. Heeren hæc omisit, eoque Jacobsium in errorem induxit, nam Ald. Codd. habent: τοὺς δὲ περὶ γένος [Ricc. 2. γένους]. ¹² Ald. Codd. ἡκεῖ. Heer. λέγει. Jacobs. corrigit: τῇ μὲν περὶ φύσιν, τῇ δὲ περὶ γένος ἥκει. Scribere voluit ἥκει, vel ἥδε, ut apparet ex sqq. ubi ad ἥκειν de sermone etiam pedestri usurpatum laudat Boisson. ad Philostr. Her. p. 538. Themist. Or. I. p. 1. a. Aelian. H. A. XVII. 5. ¹³ Ricc. 1. 2. αὕτη. ¹⁴ Ald. Codd. παρὰ τῶν ποιητῶν παρὰ τοῖς συγγρ. [Ricc. 2. alterum παρὰ om.] correxit Heer. ¹⁵ Ricc. 1. Ἄριος. ¹⁶ Ald. Codd. δῆμον. Heer. Διμόν, coll. Hes. Scut. Herc. 463.

Τῷ δὲ Φόβος καὶ Διμός εὐτροχὸν ὄρεμα καὶ ἱππους
Ἰλασαν αἰψ' ἐγγύς.

¹⁷ Ald. ἀναπλάττουσιν. ¹⁸ Ricc. 1. φύσιν. ¹⁹ Ald. Vind. Ricc. 1. ὑγαιμόν. Par. ὑγιόν. Ricc. 2. ὑγαιμόν. Heer. ὕπνον. coll.

τοῦ ²¹ Διὸς ἀδελφὸν ἀνεπλάσαμεν, ὡς ἐν ἡθικῇ συν-
 όφει. ²² Ἄ τοίνυν χρὴ ἐν τοῖς πεπλασμένοις τῶν ὕμνων
 διορᾶν, ἔχοιτε ²³ ἂν λέγειν. Φυλακτέον γὰρ πρῶτον μὲν,
 μὴ ἀπηρητημένους ἀλλὰ συνεχεῖς ²⁴ πλάττειν. Εἴη δ' ἂν
 5 τὸ τοιοῦτο ²⁵ σωζόμενον, εἰ ἀπ' αὐτῶν λαμβάνοιτο ἢ
 πλάσις, καὶ μὴ ἀνακεχωρηκυῖα εἶη. Ἐπειτα μὴ ἀηδῶς,
 ἀλλὰ στομύλως ²⁶ καὶ γλαφυρῶς ἀναπλάττειν, οἷον Μού-
 σης Μνημοσύνης ²⁷ παιῖδας, ἣ ὅσα τοιαῦτα. Ἐνταῦθα γὰρ
 τοῦ ἀκοῦσαι ἀηδεῖς, ²⁸ οἷον ὅτι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς
 10 ἀνέδραμεν ²⁹ ἡ Ἀθηνᾶ. Μὴ γὰρ τοῦτο, εἰ καὶ ³⁰ καθ'
 ὑπόνοιαν εἴρηται, καὶ πρὸς ἄλλο τι ἔχει ὀρθῶς, ἀλλ'
 ὅτι ³¹ ἀηδῶς πέπλασται. Ἐπειτα δὲ πίστις λαμβάνειν
 ἀπὸ τῶν ἀληθῶν, ³² ἐν οἷς ἂν ψευδόμεθα, ὡς καὶ ἡμεῖς
 πεποιήκαμεν, πολλάκις δὲ καὶ ὁ Ὅμηρος. Ἐτι δεῖ ³³ καὶ
 15 τοὺς πεπλασμένους ὕμνους ἑαυτοῖς εἶναι συμφώνους, καὶ
 599 μὴ ἐναντιούμενα ἢ μαχόμενα ἐφέλκεσθαι, ³⁴ ὥσπερ ἐν
 ἐκείνῳ τῷ μύθῳ, ὅτι Ζεὺς πρὸ πάντων ἐγένετο, καὶ θεῶν
 ἀπάντων ἐστὶ ³⁵ πατὴρ, καὶ τὴν Θέμιν, οὖσαν τοῦ Κρό-

Hom. II. 5, 231.

Ἐνθ' Ἐπὶ τῇ ξύμβλητι κασιγνήτῳ Θανάτιο.

20 δι Rice. 2. om. 21 τοῦ Rice. 1. 2. om. Tum Rice. 1.
 ἀναπλάσσομεν. 22 „Scribo συνάψι. Ethica enim conjunctio
 inter Jovem et λόγον.“ JACOBS. 23 Heer. conj. ἐξῆς εἴη
 ἂν λέγειν. 24 Ricc. 2. συνεχεῖς. rell. συνεχῶς, unde Jacobs
 in antecedentibus conj. ἀπηρητημένως. 25 Ricc. 2. τοιοῦτον. —
 Mox Heer. tacite edidit ἀπὸ τῶν αὐτῶν. 26 Ricc. 2. στομύλως.
 27 Ricc. 2. Μνημοσύνας. 28 Par. ἀηδής. Sq. ὅτι Ald. Par.
 Vind. Ricc. 1. om. Est in Ricc. 2. Heer. 29 Ricc. 1. ἐνέ-
 δραμεν. 30 καὶ Ald. Vind. Par. Ricc. 2. om. Est in Ricc.
 1. Heer. 31 Ricc. 1. ὅτι. 32 Ricc. 1. ἀληθινῶν. ad
 marg. γρ. ἀληθῶν. 33 Edd. Par. Vind. Ricc. 1. ἐτι δεῖ —
 αὐτοῖς ἐπισυμφώνους. Ricc. 2. ἐτι δεῖ — ἑαυτοῖς εἶναι συμφώνους.
 34 Ald. Codd. ἀφίλκ. Heer. ἐφίλκ. 35 Ald. ἐστίν. rell. ἐστί.
 [Ricc. 2. ἐγένετο. supra lin. ἐστί].

νου, τὸ παλαιὸν γυναικα ἡγάγετο. Ἦν μὲν γὰρ [52] πρὸ πάντων καὶ Θέμις· ³⁶ εἰ δ' ἦν πρὸ Διὸς Θέμις, οὐ πρὸ πάντων. Ἔτι πρὸς τοῦτω ³⁷ φυλακτίον ἐν τοῖς πεπλασμένοις ³⁸ ὕμνοις τὸ μῆκος καὶ τὴν περιεργίαν. Ἦδη γάρ τινες τῶν νεωτέρων, ἀναπλάσαντες δαίμονά τινα νέον ³⁹ Ζηλοτυπίαν, κρήδεμνον ⁴⁰ μὲν αὐτῇ Φθόρον προσέθεσαν, ζώνην δ' αὖ Ἔριν. Καὶ μάλιστα ὁ ⁴¹ Πausανίας ἐπιφορὰς ἔχει πρὸς τὴν κατὰ μέρος ταύτην περιεργίαν. Ἔστι δὲ καὶ ⁴² ἐνώσαι ἀρχαῖον καὶ νέον ἐν ποιήσει μὲν, μάλιστα δὲ ἐν συγγραφῇ. Τὴν ἐρμηνείαν δὲ προσάξεις ⁴³ 10

36 Ald. Codd. Θέμιδος. Heer. Θέμις. „Hoc enim ipsum est, in quo omnis vertitur cardo disputationis, non sibi in eo constare poëtas, quod mox Jovem mox Themidem antiquissimam fingerent, atque ante omnia fuisse contenderent, quod tamen in utrumque nullo modo cadere posset.“ HEER.
37 Ald. Vind. Par. τοῦτο. Ricc. 2. τοῦτω. Ricc. 1. Heer. τοῦτοις. 38 Ricc. 1. πεπλαγμένοις — περιεργουσίαν. 39 Edd. Codd. θεόν, quod Heer. uncia inclusit. δαίμονος θεῆς ex Eur. Iph. Aul. 1514. adfert Jacobs, sed ipse conjicit νέον. 40 Ald. Vind. Ricc. f. κρήδεμνον. 41 Heer. ὁ om. Pausaniam hunc Heer. eundem esse putat, qui e Platonis Symposio notus est: quam quidem sententiam explodit Schneid. Quaest. de Conviv. Xenoph. p. 148. sed poëtam recentiore hujus nominis nec ipse novit, quare melius videtur cum Jacobsio cogitare de sophista illo, quem ex Herodis disciplina proditiisse narrat Philostratus in Vit. Soph. II. 13. p. 594., multarum declamationum auctorem. 42 Ald. Vind. Ricc. 1. 2. ἔστι δὲ καὶ [Ricc. 2. καὶ om., ad marg. λείπει] ἐνώσαν ἀρχαῖον καὶ ἐν ποιήσ. Par. ἔστι δὲ καὶ ἐντ οὔσαν ἀρχ. Heer. edidit ἔστ' δὲ καὶ οὖν παρ' ἀρχαίοις καὶ ἐν π. Jacobs. „ἔστι δὲ καὶ ἐνώσαι ἀρχαῖον καὶ νέον, ἐν π. — in ejusmodi fabularum ornamentis vetustum atque recens conjungere licet. Facile νέον autē ἐν excidere potuit.“ 43 Ald. Vind. προσάξι. Ricc. 1. προσάξι. coll. προσάξεις. et paullo post Ricc. 1.

τοῖς τοιούτοις ὕμνοις, πρὸς τὰ πράγματα ὄρων, εἰ μὲν ἀνθρώπινόν τι ἀναπλάττοις, ἀφελιστίραν ⁴⁴ καὶ κομψοτέραν. Λέγω δὲ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐ παντάπασιν φρικώδη καὶ θεῖα, οἷον *Πενίαν* καὶ *Ἀγρυπνίαν*, καὶ ⁴⁵ ὅσα τοιαῦτα. Εἰ δὲ ἀναπλάττοις ⁴⁶ [55] τι θεῖον, ὅπως καὶ τὴν ἐρμηνείαν σεμνοτέραν προσάξεις. ⁴⁷ Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι γονιμώτατος ⁴⁸ καὶ ἐπινοίας ἐστὶ σημεῖον ὁ τοιοῦτος ὕμνος.

C a p. IX.

ΠΕΡΙ ΑΠΕΥΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΚΤΙΚΩΝ. ¹

10. Οἱ δὲ ἀπευκτικοὶ καὶ προσευκτικοὶ ὕμνοι σχεδὸν μὲν, ὥσπερ ἐλάσσομεν, πᾶσι τοῖς προειρημένοις εἰσὶν ἀναπεπλεγμένοι, ² ἢ τοῖς γε πλείστοις αὐτῶν. Ἀπαντες γὰρ ἀνυμνοῦντες τοὺς θεοὺς εὐχὰς ἐγκλείουσι ³ τοὺς λόγους. Ἦδη δὲ τινες καὶ ἀποτόμως ⁴ κατὰ τὰ αὐτὰ γηγόριασιν. Ἀπευκτικός ⁵ μὲν ὁ τοιοῦτος.

ἀναπλάττοι. 44 Ald. Heer. ἀσφαλιστίραν. Codd. ἀφελιστ.

45 Ricc. 2. ἦ. 46 Ald. Ricc. 1. Vind. Par. ἀναπλάττοι τι

θεῖαν. Heer. Ricc. 2. ἀναπλάττοις τι [Ricc. 2. τι om.] θεῖον.

47 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. προσάξει. Ricc. 2. εἰσάξει. Heer.

προσάξει. 48 Ricc. 2. γονιμώτατος. „Fertilissimus, ad multa invenienda idoneus.“ HEER.

1 „Pergit denique ad ultimum hymnorum genus, quibus vel ea quae in votis habemus, a diis precamur, vel mala nobis imminetia avertere studemus.“ HEER. 2 Ald. ἀναπεπλοσμένοι. Codd. ἀναπεπλεγμένοι, quod Heer. e conj. posuit. 3 Ald. Vind. ἐγκλείουσι. Heer. ἐγκλίνουσι. Par. Ricc. 1. 2. ἐγκλείουσι. 4 Ald. Vind. ἀποτόμως κατὰ αὐτά. Ricc. 1. ἀποτόμους καὶ τὰ αὐτά. Par. ἀποτόμως κατὰ αὐτά. Ricc. 2. ἀποτόμως κατὰ τὰ αὐτά. Heer. scripsit ἀποτόμοι καθ' ἑαυτούς. 5 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἄπευκτος. Ricc. 2. ἀπευκτός. Heer. ἀπευκτικός.

Ζεῦ ⁶ κύδιστε μίγιστε, κελαινεφίς, αἰθέρι ναίων,
Μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἰλθεῖν.

Προσευκτικὸς δέ·

Κλέθρι μὲν ⁷ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἦτε μοι αἰὶ
ἔν πάντεσσι ⁸ πόνοισι παρίστασαι.

Καὶ [54] παρὰ Πλάτωνι· „ὦ φίλε Πᾶν“ ⁹ καὶ ὅσα ἄλ-
λα ¹⁰ ἐν τῷ Φαιδρῳ εἴχεται. Δεῖ δὲ τοὺς τοιοῦτους
ὕμνους μὴ κατακόρους ¹¹ εἶναι. Τὰς μὲν γὰρ εὐχὰς
δικαίας εἶναι χρή, καὶ ἀπειχὰς δικαίας οὐσας καὶ ἀπλᾶς
εἶναι, ¹² μὴ τὸ δεῖνα γενέσθαι, εἶναι δὲ [ἀπλᾶς] καὶ βρα- 10
χείας. Ἔτι δὲ, οὐ διδάσκειν τοὺς θεοὺς, ἀλλ' αἰτεῖν ἅπερ
ἀκριβῶς ἴσασιν. Ἔτι δὲ καὶ πάσας εὐχὰς καὶ συγγρα-
φίων ἐπιὼν τὰς αἰτίας ¹³ εἰς τοὺς πολίτας, βραχείας
οὐσας εὐρήσεις. Ἦδη δὲ καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς τὸ μέ-
ρος τοῦτο τῶν ὕμνων κατῆλθε, ¹⁴ πλήν γε ὅσαι ἐπιμαρ- 15
τυρίαι. ¹⁵ Τὸ γὰρ „πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες“ ¹⁶ Ἀθηναῖοι,

6 Edd. Ricc. 1. 2. Par. Ζεύς. Vind. Ζεῦ. — II. β, 412.

7 Heer. μοι. — II. κ, 278.

8 Ricc. 2. πάντεσι π. παρίστα-
σθαι.

9 Ricc. 2. παιάν. Phaedr. p. 279.

10 ἄλλα inse-
ruit Heer., abest ab Ald. Codd.

11 Ald. Vind. Par. Ricc.
1. κατ' ἄκρους. Ricc. 2. κατακόρους. Heer. κατάρας, imprec-
cationes.

12 Ald. Codd. οὐσας. καὶ ἀπλῶς [Ricc. 2. ἀπλᾶς]
εἶναι δεῖ [Vind. Par. Ricc. 1. δεῖ] τὸν δεῖνα γενέσθαι, εἶναι δὲ
ἀπλᾶς καὶ βραχείας. Heeren edidit: [οὐσας]. Καὶ ὅλως αἰτεῖν

δεῖ τὸ δεῖνα γενέσθαι, αἰτεῖν δὲ ἀπλῶς καὶ βραχείως. Equidem

codicum vestigia magis premens ita disposui orationem, ut

praeceptum, ne hymni tales taedium moveant, exponatur.

Itaque δὴ τὸν mutavi in μὴ τὸ, et alterum ἀπλᾶς tanquam e

praecedentibus repetitum uncis inclusi. 13 „Legendum

duco λογογράφων ἐπιὼν τὰς αἰτήσεις, oratorum preces ad

cives.“ HEER. 14 Par. κατῆλθεν. 15 Ald. ἐπιμαρτυ-

ρίαι (sic). „Locum nimia brevitae obscurum, sic intelligo:

Attingunt quoque hoc genus hymnorum oratores,

ita tamen ut eo tantum ad obtestandam deorum

τοῖς θεοῖς εὐχομαι“ καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ τό· „Καλῶ δὲ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον,“ [55] τῶν εὐκτικῶν καὶ ἀπ-ευστικῶν ὕμνων μετείληφεν ἴχνη.

Οὐκ ἄγνοῶ δὲ ὅτι ἀπορητικούς τινες τεθείκασι, καὶ
 5 διαπορητικούς καθ’ ἕκαστον¹⁸ τῶν μερῶν, οἱ διηπόρη-
 σαν περὶ γενεαλογίαν, περὶ¹⁹ Ἑρωτος εὐθύς, εἴτε ἐκ
 χάους ἐγένετο, εἴτε ἐξ Ἀφροδίτης, καὶ πολλὰ τοιαῦτα.
 Καὶ πάλιν περὶ δύναμιν, εἴ γε ἀνθρώπινα πράγματα καὶ
 διοικήσεις [τε]θεῖαι.²⁰ Καὶ συνορᾶς²¹ δὴ τοῦτο τὸ εἴ-
 10 δος, ὃ φημι,²² πᾶν· ἀλλὰ τὸν²³ τοιοῦτον ὕμνον τῷ μὲν
 σχήματι διαφέρειν φημι, τῇ δὲ ᾗσει τὸν αὐτὸν εἶναι
 ἐκείνων ἐκάστῳ,²⁴ ὥσπερ καὶ τὴν Τύχην Σοφοκλῆς ὕμνη-
 σε διαπορῶν γένει.²⁵ Ἐφην δὲ γενέσθαι τινὰς [56]
 ὕμνους καὶ ἐξ ὁμοίου τούτων ἀπάντων ἢ τῶν πλείστων

fidem utantur. Plenius sic scribendum fuisset: ἤδη δὲ καὶ
 εἰς τοὺς πολιτικούς τὸ μέρος τοῦτο τῶν ὕμνων κατῆλθε, πλὴν γε
 ἐπὶ τόσον, ἐφ’ ὅσον οἱ ὕμνοι οὗτοι εἰοῖν ἕμα ἐπιμαρτυρεῖται.“ HEER,
 16 Ald. Ricc. 1. Vind. ἄνδρες om. Est in Ricc. 2. Heer. In
 Par. ὃ ἄνδρες Ἀθην. deest, et ὁ θεὸς legitur. — Dem. pro cor.
 p. 225. 17 ibid. p. 274. 18 Par. ἐκάστον. 19 Heer,
 edidit ὡς περὶ, — Respicit ad Platonis Symposium. 20 Ald.
 Vind. Ricc. 1. τεθεῖσαι, Par. τε θεῖται, Ricc. 2. τεθίσσονται. Heer,
 conjecit: θεῖα διοικήσει τεθίται, dubitare solent an res
 humanae a diis administrentur. 21 Par. συνορα ο
 δὴ sine accentu. 22 Heer. edidit φασὶ et post ὕμνον inse-
 ruit ὄν. 23 Ald. Ricc. 2. ἀλλάττον. Par. ἀλάττων, Vind.
 Ricc. 1. ἀλλάττων. Jacobs ἀλλὰ τὸν „et hic totum illud,
 de quo loquor, genus conspicias: sed talēm hym-
 num forma tantum differre contendo, natura au-
 tem nihil discrepare a reliquis.“ 24 ἐκάστῳ Ricc.
 2. om. — Sq. τὴν Ald. Vind. Par. Ricc. 1. om. Est in Ricc.
 2. Heer. 25 Ald. Ricc. 1. Par. Vind. ὕμνῳ, Ricc. 2. ὕμνῳν.
 Heer. γένει i. e. de genere Deae dubitans. — Ad quam
 fabularum deperditarum hoc pertineat, non constat.

συντιθέντων, ²⁶ οἵπερ εἰσὶ καὶ πλείστοι ²⁷ ἔπαινοί, καὶ
 μάλιστα τοῖς συγγραφεῦσι πρόποντες. Τῷ μὲν γάρ ²⁸
 ποιητῇ ἔξαρχεῖ καὶ μέρος τι ἀπολαβόντι καὶ ²⁹ κατα-
 κοσμήσαντι τῇ ποιητικῇ κατασκευῇ πεπαῦσθαι, ὁ δὲ συγ-
 γραφεὺς πειράσεται διὰ πάντων ἐλθεῖν. Χαριέστατον ³
 δὲ τῶν τοιούτων μέρος παρέσχηται ³⁰ ἐν τοῖς Μαντευ-
 τοῖς ³¹ Ἀριστείδης. Οὗτος γάρ, τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ τὴν
 Ὑγίαν ³² συγγέγραφεν οἷους ἐτύμως ³³ ἐπαινῶν ἀνθρω-
 πίνην περιέργειαν ³⁴ ἔχοντας.

Τὸ μὲν δὴ περὶ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς βιβλίον τέλος ¹⁰
 εἴληφεν ἡμῖν, ἐξ ὧν ἡγούμεθα καὶ ποιητὰς καὶ [57] συγ-
 γραφείας καὶ ῥήτορας πάντας ἀνωμνεῖν θεοὺς ἐντέχνως,
 καὶ ὅπως καὶ ἐν ὁποίοις δεῖ ³⁵ καιροῖς. Ἐφεξῆς δ' ἂν
 εἴη, περὶ χώρας καὶ ³⁶ πόλεως ἐπαινῶν εἰπεῖν, οὕτως ³⁷

26 Edd. Par. Vind. Rice. 1. συντιθέντων. Ricc. 2. συντιθέν-
 των. Fort. συντιθέντας. 27 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. πλειότα-
 τοι. Ricc. 2. πλείστοι. Heer. edidit τελειότατοι. 28 γάρ Ald.
 Codd. om. Posuit Heer. 29 καὶ Ricc. 1. om. Tum Ald. Vind.
 Par. Ricc. 1. κατακοσμήσαντι. Ricc. 2. Heer. κατακοσμήσαντι.
 30 Ald. Vind. Par. παράσχηται. Ricc. 1. 2. Heer. παρέσχηται.
 31 Ald. Codd. τοῖς μαντευτοῖς, quod Heer. tacite correxit τῇ
 Μαντευτοῖ, male intelligens titulum Orationis II. ΜΑΝΤΕΤΤΟΙ.
 ἈΘΗΝΑ. Nam μαντευτοὶ sc. λόγοι communis fuit inscriptio de-
 clamatorum in Minervam, Bacchum, Herculem, Asclepiadas
 conscriptarum. Vide Dindorf ad Orat. laudatae titulum. 32
 Ricc. 2. ὕγιαν. Par. ὕγισιαν. Respicit ad p. 14. ed. Jebb.
 Ἀθηναίων δὲ οἱ πρεσβύτατοι καὶ Ὑγίας Ἀθηνᾶς βομὸν ἰδρύσαντο.
 Εἰ δὲ ἡ ἐκείνων ὀρθὴ ψῆφος, τί χρή μείζον εὐρεῖν εἰς τὴν Ἀσκλη-
 πιοῦ καὶ Ἀθηνᾶς συμφωνίαν; 33 Edd. Codd. οὐκίτε μοι ὥς.
 Heer. locum mutilum putat, recepi emendationem Jacobsii
 οἷους ἐτύμως. certe syllaba ους ετυμως facile in οὐκ ετι μ ως de-
 pravari potuerunt. 34 Parr. Ricc. 2. περιέργειαν. 35
 δεῖ Ald. Codd. om. Posuit Heer. 36 Ald. Par. Vind.

γὰρ καὶ εἰς τοὺς τόμους ἀνάγκη γεγένηται. Καὶ πρῶτον περὶ τῶν τῆς χώρας ἐγκωμίων, οὐχ ὡς ἀτόμως πῶ
 600 τινος ³⁸ ἐγκωμιάσαντος χώραν ἄνευ πόλεως, ἀλλ' ἐν τοῖς
 τῶν πόλεων ἐγκωμίοις καὶ τῶν ³⁹ περὶ χώραν ἐπαίνων
 5 παραλαμβανομένων.

SECTIO SECUNDA.

C a p. I.

ΠΩΣ ΧΡΗ ΧΩΡΑΝ ΕΠΑΙΝΕΙΝ.

Ἐπαινος ¹ μὲν χώρας, ὡς ἀνωτάτω διελέσθαι, διτ-
 τός, ἢ κατὰ φύσιν ἢ κατὰ θείσιν. Ἡ γὰρ πῶς κεῖται
 ἐξετάσαντες ἄξιαν ἐπαίνου ἀποφαίνομεν, [58] ἢ ὅπως πέ-
 10 φυκε. ² Θείσιν ³ τοίνυν χώρας δοκιμάζομεν τε καὶ κρί-
 νομεν ὅπως κεῖται πρὸς γῆν, ἢ πρὸς ⁴ θάλατταν, ἢ πρὸς
 οὐρανόν· πρὸς μὲν γῆν, εἰ μεσόγειος εἴη καὶ πλείον ἢ
 ἑλαττον θαλάττης ⁵ ἀπέχουσα, ἢ ἐπιθαλαττίδιος καὶ πρὸς

Ricc. 2. om. Est in Ricc. 1. Heer. Tum Ricc. 1. 2. ἐπαίνους.
 37 Heer. conj. οὕτως γὰρ κατὰ τὴν εἰς τοὺς τόμους διαίρεσιν ἀ-
 νάγκη γιγνέσθαι. 38 Ald. Codd. περὶ τινος. Heer. περὶ eje-
 cit. Scripsi πῶ τινος. 39 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τοῖς.
 Heer. τῶν. Ricc. 2. τοὺς περὶ χώραν ἐπαίνους παραλαμβάνων.

1 Med. 1. 2. incipiunt: Ἐπαινοῦμεν χώραν, ὡς ἀνωτάτω διε-
 λέσθαι [Med. 1. διελεγέσθαι] δεῖ, ἢ πῶς κεῖται ἐξετάσαντες. Edd.
 Par. Vind. Ricc. 1. incipiunt: Ἐπαινος μὲν γὰρ — διττῶς. Ricc.
 2. διττός omisso γάρ. 2 Ald. Vind. Par. πέφυκεν. 3 Ald.
 Codd. φύσιν. In Med. 1. locus hic charta oblitus est. 4
 πρὸς Ricc. 1. 2. Par. om. Tum Ricc. 2. θάλασσαν. 5 Med.
 2. θαλάσσης.

αἰγιαλοῖς· πρὸς δὲ θάλατταν, ⁶ εἰ ⁷ νῆσος, ἢ νήσω κοι-
 κυῖα· πρὸς δὲ οὐρανόν, εἰ ⁸ ἐν δυσμαῖς, ἢ ἐν ἀνατολαῖς.
 ἢ ἐν μεσημβρίᾳ, ἢ ἐν ἄρκτῳ, ἢ ἐν τῷ ⁹ μέσῳ τούτων.
 Ἦδη δὲ τινες καὶ κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀστέρας τὴν θέσιν
 ὥρισαντο, ὥσπερ οἱ ποιηταί, ὑπὸ Πλειάδας ¹⁰ ἢ Ὑάδας, ¹¹
 ἢ ¹² ὑπὸ Ἀρκτοῦρον ἀνίσχοντα, ἢ ὑπὸ Ἑσπερον. Κατὰ
 γὰρ τοὺς τρεῖς κανόνας θέσιν χώρας δοκιμάζομεν· ἐν
 γὰρ τῷ περὶ οὐρανοῦ καὶ τὸ ¹³ τῶν ὥρῶν συνειληπται.
 Τὴν δὲ γύσιν τῆς χώρας δοκιμάζομεν πάσης ¹⁴ ἐκ τῶν
 ἐξ ¹⁵ τόπων τούτων, ἢ γὰρ ὀρεινὴ ¹⁶ τίς ἐστιν ἢ πεδινή, ¹⁷
 ἢ ξηρὰ ¹⁸ καὶ ἄνυδρος ἢ λιπαρά καὶ ¹⁹ ἔνυδρος, καὶ ἢ
 ἄφορος ²⁰ καὶ δύσφορος, ἢ πολύφορος καὶ εὐφορος. Ἀπὸ
 γὰρ τούτων χώρας ἀρετὴν καὶ κακίαν διαγιγνώσκωμεν. ²¹
 Ἵνα δὲ σοι τῶν θεωρημάτων τούτων ἀπάντων ²² παρα-
 δειγμάτων ὑπάρχη, ²³ ἑκάστου ²⁴ ἐκθίσομαι ²⁵ δύο, εἰπὼν ²⁶
 πρότερον, πρὸς ᾧ τὰ κεφάλαια ἀνάγοντας ἐπαινεῖν

6 Med. 1. θάλασσαν. 7 Edd. Vind. ἢ. Ricc. 2. ἢ. Ricc.
 1. Med. 2. Par. εἰ. in Med. 1. locus erasus est. — Cfr. Boisson.
 Anecd. I. p. 431. 8 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἢ. Ricc.
 2. Med. 1. 2. εἰ. Med. 1. 2. etiam in sqq. quater εἰ. 9 Heer.
 τῷ. om. 10 Par. Πλειάδος ἢ Ὑάδος. 11 ἢ Med. 2. om.
 12 Par. τῷ. tum Edd. ὥρῶν. Codd. ὥρῶν. Ald. Par. συνήληπται.
 13 Par. ἀπὸ πάσης. Med. 1. 2. ἀπάσης. 14 Med. 2. ἔξωθιν.
 15 Par. ὀρεινή. 16 Med. 2. ξηρὰ — λιπαρά. 17 Par. ἢ.
 tum Ricc. 2. ἔνυδρος. 18 Ald. Codd. καὶ ἢ ἄφορος ἢ πολύ-
 φορος ἢ εὐφορος ἢ δύσφορος. Ordinem mutavit Heeren, et Me-
 nander ipse ad finem capitis ἄφορος καὶ δύσφορος bis con-
 jungit. 19 Ricc. 2. διαγιγνώσκωμεν. Med. 2. γινώσκωμεν. 20
 ἀπάντων e Med. 1. 2. inserui. 21 Par. ὑπάρχει. 22 Edd.
 Vind. Par. Ricc. 1. 2. ἑκάστου μὲν. Med. 1. 2. μὲν om. 23
 Edd. Par. Vind. Ricc. 1. 2. ἐκθίσομαι. Par. 2433. Med. 1. 2.
 Ricc. 2. ἐκθίσομαι. Cfr. Bast Comment. Palaeogr. p. 773.
 Tum Med. 1. 2. Ricc. 2. δύο. rell. δύο.

δεῖ, ²⁴ [59] πρὸς ἡδονὴν ἢ πρὸς ²⁵ ὠφέλειαν. Πρὸς
 γὰρ ²⁶ ταῦτα τὰ κεφάλαια ὁρῶντα δεῖ τοὺς περὶ χώ-
 ραν ²⁷ ἐπαινοὺς ποιῆσθαι. Οἷον εἰ μεσόγειον ἐπαινοῖς,
 πρὸς μὲν ἡδονὴν, ὅτι ²⁸ ἡ τῶν ἀπὸ τῆς ἡπείρου ἀγαθῶν
 5 βεβαίως ²⁹ ἀπόλαυσις καὶ τέρψις γίνεται, ὁρῶν πεδία
 περιλαμβανόντων, ³⁰ καὶ τῶν ³¹ πεδίων ληϊοὺς κατεστεμ-
 μένων. Πρὸς δὲ ὠφέλειαν, διότι οἱ καρποὶ τε ³³ γνη-
 σιώτεροι ἀπὸ τῆς γῆς ἅτ' οὐ ³⁴ κλυζομένης καὶ τῶν ἀπὸ
 τῆς ³⁵ θαλάττης ταραχῶν ἀπεχούσης. Εἰ δὲ ἐπιθαλάτ-
 10 τιον ἐπαινοῖς, ὅτι ³⁶ ὅσα καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάττῃ
 ἡδέα καὶ ὠφέλιμα, ³⁷ συνείληφεν ἡ χώρα. Εἰ δὲ νῆσον
 ἐπαινοῖς, καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς ὠφέλειαν, ὥσπερ
 Ἀριστείδης ³⁸ ἐν τῷ Νησιωτικῷ. Εἰ δὲ νήσῳ τοικυῖαν, ³⁹
 ἃ τε περὶ Τύρου Ἀριστόβουλος ⁴⁰ ἱστόρησε καὶ περὶ Κυ-
 ζί-

24 Post δεῖ Heer. brevem lacunam statuit, et repetendum
 putat, δεῖ οὖν ἐπαινεῖν. Mihi quidem locus integer videtur.
 25 πρὸς Med. 2. om. 26 Med. 1. δέ. 27 Med. 2. χώρης.
 28 ὅτι Ald. Codd. om. Tacite posuit Heer. — Pro εἴ. ἡ
 Ricc. 2. εἰ. 29 Ricc. 1. 2. βεβαίων. tum Ricc. 1. ἀπόλυσις.
 30 Med. 2. παραλαμβ. 31 Ald. Ricc. 1. 2. Par. Vind. καὶ
 δύο. Med. 1. 2. Heer. καὶ τῶν. Par. 2423. καὶ δὴ, unde δύο or-
 tum est, quod conjecit etiam Jacobs. Vide Bast ad Greg. Cor.
 p. 410. 32 Ald. Vind. κατεστεμμένην. rell. κατεστεμμένων.
 33 Edd. Vind. Ricc. 1. 2. οἱ. Par. Med. 1. 2. τε. 34 Ald.
 Vind. Ricc. 1. 2. Med. 1. αὐτοῦ. Heer. addidit οὐ, sed οὐ la-
 tet in αὐτοῦ, Parr. Med. 2. enim legunt ἅτ' οὐ. Cfr. Append.
 ad Bastii Epist. Crit. p. 20. 35 τῆς Heer. tacite om. 36
 Med. 1. 2. ὅτι om. 37 Ald. Par. Vind. ὠφέλιμα. 38 Par.
 Ἀριστείδης. „Oratio haec periit, nisi forte eadem sit cum Rho-
 diaca? T. I. p. 539. Omissa quoque est a Fabricio in cata-
 logo scriptorum deperditorum Aristidis, B. G. L. IV. c. 30, 6.“
 HEER. 39 Edd. Vind. Ricc. 1. Par. τοικυῖα. Ricc. 2. τοι-
 κυῖα. Med. 1. 2. τοικυῖαν. 40 Vind. Par. Ἀριστόβουλος. Tum

ζικον [60] Ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς ⁴² Κυζικηνούς, καὶ
Ξενοφῶν ⁴² ἐν τοῖς πόροις τοῖς περὶ τῆς ⁴³ Ἀττικῆς.
Καὶ μὲν, εἰ μὲν ἀνατολική ⁴⁴ εἴη, ὅτι πρώτη αὐτῇ ὁ
ἥλιος ἐντυγχάνει, καὶ ἡγεμὼν ἐστὶ φωτὸς ἄλλοις, εἰ δὲ
δυτικὴ εἴη, ὅτι ⁴⁵ ὥσπερ κορωνὶς ἐπικείται, παραπέμπου-
σα τὸν θεόν· εἰ δὲ μισημβρινή, ὅτι ὥσπερ ⁴⁶ ἐπὶ παρα-
τάξειως τοῦ οὐρανοῦ τὸ μέσον κατείληφεν· εἰ δὲ ⁴⁷ ἀρχι-
κὴ, ὅτι τὸ ⁴⁸ ὑψηλότατον τῆς γῆς καὶ ὑπόβορον ⁴⁹
ὥσπερ ἀκρόπολις ⁵⁰ κατέχει· εἰ δὲ τὸ ⁵² μεσαιτάτον, ὃ
δὴ περὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος λέγουσιν, ὅτι περὶ ¹⁰
αὐτὴν ἡ πᾶσα γῆ κυκλεῖται, καὶ χώρα ⁵² ἐστὶν εὐκαρπος.
Ἔτι τοίνυν εἰ μὲν ὄρεινὴ εἴη, ὅτι ⁵³ ἀνδρὶ ἐρῶμένῳ ἔοι-
κε νύροις ⁵⁴ διελημμένῳ· εἰ δὲ πεδινή, ⁵⁵ ὅτι εὐτακτός
ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀνώμαλος, οὐδ' ⁵⁶ ὀστῶδης. Καὶ μὲν εἰ

Ald. Vind. Ricc. 1. 2. ἱστορίαις. [Vind. Ricc. 1. ἱστορήσας περὶ
Κυζίκου. καὶ Ἀριστ. Heer. Med. 1. 2. Par. ἱστορήσας καὶ περὶ Κυζ.
Ἀριστ. [Par. καὶ Ἀριστ.] — Aristobulus in enarranda historia
Alexandri M., de qua vide Prooemium Arriani, et Tyri obsi-
dione urbis descriptionem inseruerat. 41 Med. 1. 2. πρὸς.
rell. κατά. tum Ald. Κυζικηνούς. Heer. Κυζικήνους. — Respicit
ad Or. XVI. Πανηγυρικός ἐν Κυζίκῳ. 42 Ricc. 1. 2. ὁ Ξεν.
43 τῆς Med. 1. om. 44 Med. 2. ἀνατολὴν εἴη, ὅτι πρώτη αὐτῇ
ὁ ἥλιος ἐντ. rell. ἀνατολική, ὅτι πρώτη αὐτῇ [Ricc. 1. αὐτὴ πρώ-
τῃ] ἡλίου [Par. ἡλίου. Med. 1. ἡλίῳ] ἐντ. 45 ὅτι — μισημβρι-
νὴ Med. 1. om. Addita sunt ad marg. 46 Med. 2. repetit
κορωνὶς καὶ τάξειως. 47 Heer. Med. 1. 2. δέ. rell. δ'. 48
τὸ Ricc. 1. om. 49 Ricc. 2. ὑπόβορον. 50 Med. 1. 2. ἀκρό-
πολιν. 51 τὸ Med. 1. om. 52 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2.
καὶ ὥρατᾶ ἐστὶν εὐκαρπος. Heer. καὶ ὅτι ὥρατᾶ καὶ εὐκαρπος.
Med. 1. 2. καὶ χώρα ἐστὶν εὐκαρπος. 53 Ald. καὶ ὅτι. 54
Ald. Vind. Med. 2. ἔοικεν νύροις. rell. ἔοικε νύροις. 55 Ald.
πεδινή. Ricc. 2. πεδινή. rell. πεδινή. 56 Par. Med. 1. οὐδ'.
Med. 2. οὐδυστῶδης. Heer. οὔτε. rell. οὐδέ. tum Par. ὠστῶδης.

μὲν ⁵⁷ ξηρὰ καὶ ἄνδρος, ὡς ⁵⁸ διάπυρός ἐστι, κατὰ
 τὸν περὶ ⁵⁹ τοῦ αἰθέρος λόγον καὶ τοῦ οὐρανοῦ· πυρώ-
 δης γὰρ ὁ οὐρανὸς καὶ ἐπίξηρος· εἰ δὲ λιπαρὰ ⁶⁰ καὶ
 εὐνδρος, καὶ ⁶¹ πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ πρὸς τὴν ὠφέλειαν
 εὐφυής. Καὶ εἰ μὲν πάμφορος, ὅτι γυναικὶ [61] εὐπαι-
 δι ⁶² ἔοικεν· εἰ δὲ ἄφορος τε καὶ δύσφορος, ὅτι φιλοσο-
 φεῖν ⁶³ τε καὶ καρτερεῖν ⁶⁴ διδάσκουσα. Ἐκεῖνό γε μὴν
 ἰστέον, ὅτι ⁶⁵ τῶν ἐγκωμίων τὰ μὲν ἐστὶν ἔνδοξα, τὰ δὲ
 ἄδοξα, ⁶⁶ τὰ δὲ ἀμφίδοξα, τὰ δὲ παράδοξα. Ἐνδοξα
¹⁰ μὲν τὰ περὶ ἀγαθῶν ὁμολογουμένων, ⁶⁷ οἷον ⁶⁸ θεοῦ,
 ἢ ἄλλον τινὸς ἀγαθοῦ φανεροῦ· ἄδοξα δὲ τὰ περὶ δαι-
 μόνων καὶ κακοῦ φανεροῦ· ἀμφίδοξα δὲ, ὅσα πῇ μὲν ἔν-
 δοξά ἐστι, πῇ δὲ ἄδοξα, ὃ ἐν τοῖς Παναθηναϊκοῖς εὐ-
 ρίσκεται καὶ Ἰσοκράτους ⁶⁹ καὶ Ἀριστείδους· καὶ τὰ μὲν
¹⁵ γὰρ ⁷⁰ ἐστὶν ἐπαινετὰ, τὰ δὲ ψεκτὰ, ὑπὲρ ὧν ἀπολογοῦν-

57 Med. 2. εἰ μὲν. Med. 1. εἶναι. tell. εἰ καί. 58 Par.
 οὐ. Ricc. 1. Vind. ὅς. tum Ald. διάπειρος. tell. διάπυρος. Med.
 1. 2. οἱ πυρὸς sine ὡς, i. e. ὅτι πυρὸς. 59 Med. 1. περὶ
 om. Ricc. 2. τοῦ περὶ. Idem sq. καὶ τοῦ om. 60 Med. 2.
 λιπαρά. Tum Ricc. 2. ἄνδρος. Med. 1. 2. εὐνδρος. tell. ἔνδρος.
 61 καὶ Edd. Med. 1. om. Est in tell. 62 Edd. Vind. Par.
 Ric. 1. 2. γυναικὸς παιδίον. Ricc. 1. παιδίον per lac. om. Heer.
 conj. γυναικὶ παιδοτρόφῃ vel γυναικὸς τιθείῃς. Med. 1. 2. γυναι-
 κὶ εὐπαιδε. Par. 2423. γυναικὶ πολὺν παιδίον, unde Bast. ad Greg.
 Cor. p. 332. bene corrigit πολὺν παιδίον. 63 Med. 2. φιλοσοφ-
 οῦν. 64 Par. κρατεῖν. 65 ὅτι om. Ricc. 2. 66 τὰ
 δὲ ἄδοξα Heer. quia in sqq. nulla eorum expositio sequitur,
 uncis inclusit. Omnino autem ἄδοξα ἐγκώμια ne sub cogi-
 tationem quidem cadere censet. Sed ea, quam ex Med. 1. 2.
 inserui, definitio, ἄδοξα δὲ — κακοῦ φανεροῦ, mihi quidem ni-
 hil insani continere videtur. 67 Par. ὁμολογούμενα. 68
 Ricc. 1. ἦ. 69 Med. 1. 2. Σωκράτους sine praecedente καί.
 Tum Par. Ἀριστείδου. 70 Ricc. 2. καί.

ται. Παράδοξα δὲ, οἷον Ἀλκιδάμαντος τὸ τοῦ Θανάτου
 ἐγκώμιον,⁷¹ ἢ τὸ τῆς Πενίας [62] ἢ τοῦ⁷² Πρωτέως τοῦ
 κυνός. Ἐνέταξα⁷³ δὲ τὸ θεώρημα, ἐπειδὴ⁷⁴ ἀφόρους 601
 καὶ δυσφόρους χώρας, καὶ τὰς ἀνύδρους,⁷⁵ καὶ ψαμμώ-
 δεις, ὅπως⁷⁶ ἐπαινεῖν χρή ὑπέδειξα. Ὅτι γὰρ⁷⁷ τῶν τοι- 5
 οὔτων καὶ παραδόξων καὶ⁷⁸ ἀπολογίαν ἐξευρίσκειν ἐστὶν,
 εἰς⁷⁹ ἐγκώμιον ἐξαρκεῖ. Χώρας μὲν ἀπὸ τούτων ἐγκω-
 μαστίον· πόλεις δὲ ἐξ ὧν δεῖ⁸⁰ ἐπαινεῖν, μετὰ ταῦτα
 ὑποδεικτίον, ἵνα ἡμῖν κατ' ἐπιτομήν⁸¹ προῖῃ τὸ σύν-
 ταγμα.

10

71 „Alcidamantis encomium Mortis laudat Tzetzes Chil.
 XI. 747.

Τοσαῦτα γράφουσι πολλοὶ ἐγκώμια καὶ ψόγους,
 Ὡς Ἀλκίδαμας ἔγραψε ἐγκώμιον θανάτου

Πολλοὺς τοῦ Ἀλκιδάμου ἀνεγνωκὼς μὲν λόγους,
 Αὐτοῦ τῷ ἐγκωμίῳ δὲ μὴ ἐντυχὼν θανάτου.

Si vero de eo scribit Cicero Tusc. I. 48.: Alcidamas quidam, rhetor antiquus, inprimis nobilis, scripsit laudationem mortis, quae constat ex enumeratione humanorum malorum; cui rationes eae, quae exquisitius a philosophis colliguntur, defuerunt, ubertas orationis non defuit.“ HEER. 72 ἢ τοῦ
 e Med. 1. 2. recepi, absunt a rell. — „Is ipse cujus vitam in Morte Peregrini praeclare enarrat Lucianus. Nomen ejus et scripta omisa sunt a Fabricio in Cynicorum catalogo, quem ut multa alia in futura operis immortalis editione pleniorē expectamus.“ HEER. 73 Ricc. 1. ἐνέταξε. 74 Ald. Ricc. 1. 2. Vind. Par. ἐπὶ διαφοροῦς. Corr. Med. 1. 2. Heer. 75 Med. 2. ἐνύδρους. 76 Med. 2. ὅπερ. tum Ald. Vind. πεπαισιν. rell. ἐπαινεῖν. 77 γὰρ Med. 2. om. 78 καὶ Med. 2. om. Idem ἐστὶν εὐρεῖν. 79 εἰς Med. 2. om. 80 δεῖ et Med. 1. 2. posui, abest ab Ald. Ricc. 1. Vind. Par., χρή posuit Heer. 81 Edd. Vind. Ricc. 2. Med. 1. καθ' ὅρμην. Par. Ricc. 1. καθορμην. Med. 2. κατ' ἐπιτομήν προῖσι. Med. 1. προῖσι.

ΠΩΣ ΧΡΗ ΠΟΛΕΙΣ ΕΠΗΙΝΕΙΝ. ¹

Οἱ τοίνυν περὶ τὰς πόλεις ἔπαινοι μικτοὶ εἰσιν ἀπὸ κεφαλαίων τῶν περὶ χώρας εἰρημένων, καὶ τῶν περὶ ἀνθρώπους. Ἐκ ¹ μὲν γὰρ τῶν περὶ χώρας τὴν θέσιν ληπτέον, ἐκ δὲ τῶν περὶ ἀνθρώπους τὸ γένος, τὰς πράξεις, ἐπιτηδεύσεις· ἀπὸ γὰρ τούτων τὰς πόλεις ἐγκωμιάζομεν. Ὅπως δὲ τῶν κεφαλαίων τούτων ἕκαστον ἐργαζόμεθα, ἐγὼ ² διδάξω καὶ φράσω. ³ Θέσιν ⁴ πόλεως δοκιμάζομεν κατὰ τοὺς ἄνω τρόπους τοὺς εἰρημένους, καὶ ⁵ καθ' ἑτέρους ⁶ πλείονας, ἢ πρὸς οὐρανὸν καὶ ὥρας, ἢ πρὸς ἡπειρον, ἢ πρὸς θάλατταν, ⁷ ἢ πρὸς τὴν χώραν, ἐν ἣ καῖται, ἢ πρὸς τὰς περιοίκους χώρας καὶ πόλεις, ἢ πρὸς ὄρη, ἢ πρὸς πεδιά. Τὸ γὰρ ἐνυδρον εἶναι τὴν πόλιν, ἢ ποταμοῖς περιεληφθαι, ἔφην τῶν περὶ χώραν ⁸ εἶναι. Αὐτῶν δὲ τούτων ἕκαστον καὶ ⁹ καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν, κατὰ τὴν ἄνω γεγυῖαν διαίρεσιν. Χρὴ δὲ καὶ καθ' ἕκαστον τούτων εὐμαθέστερον ¹⁰ καὶ σαφέστερον γενέσθαι τὸ σύνταγμα. Τὴν γὰρ θέσιν πρῶτον ἔφην κατὰ τὸν οὐρανὸν καὶ κατὰ τὰς ὥρας δεῖν θεωρεῖν. Θεωρεῖται δὲ ἢ κατὰ ψύξιν ἢ κατὰ θάλψιν ἢ κατ' ¹¹ ἀχλὺν ἢ κατὰ καθαρότητα ἢ κατὰ εὐαρμοστίαν

¹ ἐπαινεῖν Ald. Codd. om. ² Med. 1. τῶν μὲν γὰρ περὶ χ. — τῶν δὲ περὶ ἀνθρώπων. ³ Med. 1. ἔργω. ⁴ καὶ φράσω Ricc. 1. om. ⁵ Ricc. 2. θέσιν δὲ. tum Par. δοκιμάζομεν. ⁶ Ricc. 2. ἑτέρας. ⁷ Med. 1. θάλασσαν. ⁸ περὶ χώραν Ricc. 1. per lac. om. ⁹ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Med. 1. ἦ. Heer. Ricc. 2. καί. ¹⁰ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τὸ εὐμαθέστερον, unde Heeren. excidisse putat παραδείγματα ἐκθεῖσθαι, διὰ τό. Simplicius est, τὸ cum Med. 1. Ricc. 2. ejicere. ¹¹ Med. 1. κατὰ. Sq. κατὰ Ricc. 2. om. tum idem ἢ κατ' εὐαρμ. Ald. Par. Vind. εὐαρμοσίαν.

πασῶν τῶν ὥρων. Εἰ γάρ τις τὸν οὐρανὸν δοκιμάσει,¹²
 γίγνεται θίσις πόλεως ἢ κατὰ [64] ταῦτα πάντα, ἢ κα-
 τὰ τούτων τὰ¹³ πλείστα, ἢ ἑνια. Ἄν μὲν οὖν περιῇ
 δεικνύνειν τὴν πόλιν, ἣν ἐγκωμιάζομεν, κατὰ πάντα ταῦ-
 τα¹⁴ εὐθετον οὖσαν, θαυμαστὸν γίνεται τὸ χρῆμα, καὶ⁵
 πλείους αἱ ἀφορμαί. Εἰ δὲ μὴ, τὰ πλείστα τούτων πε-
 ρᾶσθαι δεῖ προσόντα¹⁵ αὐτῇ ἀποδεικνύναι· εἰ δὲ μὴ τὰ
 πλείστα, ἀλλὰ ἰσχυρότατα καὶ τὰ μέγιστα. Εἰ δὲ παν-
 τάσασιν ἄμοιρος εἴη ἡ πόλις ἐγκωμίων¹⁶ κατὰ τὴν θεί-
 σιν (ὅπερ σπανιώτατόν¹⁷ ἐστίν, εὐρήσομεν γὰρ ἡ¹⁸ ἐν 10
 ψυχροῖς τόποις οὖσαν, ¹⁹ ἢ ἐν θερμοῖς, ἢ ἐν ἀρμостоῖς²⁰
 παρὰ τὴν κρᾶσιν τῶν ὥρων²¹), εἰ δὲ²² τινες τὴν Ἀσκλην
 οἰκοῦν, ἐχρῆν αὐτὸ τοῦτο εἰς ἐγκώμιον λαμβάνειν· εἰ δ'
 αὐτὸς ἄφορός τε καὶ δύσφορος, ἐχρῆν αὐτὸ τοῦτο εἰς ἐγ-
 κώμιον λαμβάνειν, ὅτι φιλοσοφεῖν ἀνάγκη τοὺς ἐνοικοῦν-¹⁵
 τας, καὶ καρτερικοὺς εἶναι. Κατὰ²³ τὸν αὐτὸν δὲ ὅρον,
 εἰ μὲν θερμότερος εἴη ὁ τύπος, τὰ ἐν τοῖς ψυχροῖς κακὰ
 λεκτέον,²⁴ εἰ [65] δὲ ψυχρότερος, τὰ ἐν τοῖς θερμοτέροις.
 Ἄριστα δὲ κεκραμέναις χρή νομίζειν, τὰς ἱκανὸν χρόνον

12 Ricc. 2. Med. 1. δοκιμάσει. coll. δοκιμάση. 13 τὰ
 Med. 1. om. 14 ταῦτα Ricc. 2. om. 15 Ald. Vind. προσόντα.
 Ricc. 1. 2. Par. Med. 1. προσόντα, quod conjectura assecutus
 est Jacobs. — v. 8. Ald. Vind. εἰ δὲ πᾶσιν. 16 Med. 1. τῶν ἐγκ.
 17 Ricc. 1. σπανιώτατον. tum Par. εὐρήσομεν. 18 ἡ Med. 1. om.
 19 Med. 1. οὖσας. 20 Ricc. 1. 2. Par. Med. 1. ἐν ἀναρμόστοις.
 Ald. Vind. ἀναρμόστοις. Heer. ἐν ἀρμостоῖς. 21 Heer. Par.
 ὥρων. 22 εἰ δὲ τινες τ. Ἀ. οἰκοῦν, ἐχρ. α. τ. ε. ε. λαμβάνειν
 in solo Med. 1. legitur, unde Heer. h. l. lacunam statuit.
 Ascrea igitur, Hesiodi patria, in rupe praecipiti sita, pro ex-
 emplo urbis omnibus a situ laudibus destitutae affertur. 23
 Ricc. 2. καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ ᾧ. 24 Ald. Codd. καταλεκτέον.
 Heer. κακὰ λεκτέον, ut infra p. 167, 12. καὶ πάντα ἐρεῖς, ὅσα
 ἐν τῷ ἐτίρῳ κακὰ.

μέρει ἐκάστω²⁵ παραμενούσας. Αὐτῶν δὲ τῶν ὥρων²⁶
αἱ μὲν ἐπὶ τὸ μᾶλλον θεωροῦνται, αἱ δὲ ἐπὶ²⁷ τὸ ἔλατ-
τον. Χειμῶν μὲν γὰρ καὶ θέρος ἐπὶ τὸ ἔλαττον· μᾶλλον
γὰρ ἐλάττους καὶ²⁸ ἀσθενεστέρας ἐπαινεῖτον. ἔαρ²⁹ δὲ
5 καὶ τὸ μετόπωρον ἐπὶ τὸ μᾶλλον· μᾶλλον γὰρ ἰσχυεῖν τὰς
ὥρας ταύτας, ἐπαίνου ἄξιον. Ἐν³⁰ δὲ τῷ περὶ τῶν ὥρων
καὶ³¹ ἡ ἐκάστη [66] φέρει τακτίον· αὐτὰ³² ταῦτα δὲ
ἐφ'³³ ἐκάστη κατὰ τὰ³⁴ τρία ταῦτα θεωρητέον,³⁵ εἰ χρό-
νον ὅλον μένει ἀκήρατα, εἰ πλεῖστον τοῦ ἔτους· ποιότητα
10 δὲ, εἰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν· ὠφέλειαν³⁶ μὲν, εἰ ἀβλα-
βέστατον, ἡδονὴν³⁷ δὲ, εἰ ταῖς αἰσθησέσει τερπνῇ, γεύ-

25 Med. 1. περὶ ἐκάστην. 26 Ald. ὥρων, Par. ὄρων. Heer, ὄρων. rell. ὥρων. 27 Ricc. 1, Med. 1. εἰς. 28 Med. 1. εἶναι καί. Tum Heer, ἀσθενιστέρους, Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2, Med. 1. ἀσθινιστέρας. Deinceps Ald. Vind. Par. Ricc. 2. ἐπαι-
νετόν. Heer, Med. 1. Ricc. 1. ἐπαινεῖτον. 29 Ald. Vind. Par. Ricc. 2. οἱ δέ. Ricc. 1. εἰ δέ. Med. 1. ἔαρ δέ, ut conj. Jacobs. ἦρ δέ edidit Heer, sed forma haec poetica, Mox Ricc. 2. τὸ μετόπωρον. 30 Med. 1. τάν. Idem et Ricc. 1. 2. sq. τῷ om. 31 καὶ Med. 1. om. 32 Edd. Codd. τακτίον αὐτά. ταῦτα, unde Heer. αὐτὰ delendum putat, sed bene Jacobs conjungit αὐτὰ ταῦτα, ut Plat. Phaed. p. 87. D. καὶ τις λέγων αὐτὰ ταῦτα περὶ αὐτῶν, coll. Gorg. p. 453. B, Phaedr. p. 258. C, 33 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. τὰ ἐφ'. Heer, Med. 1. τὰ om. 34 Ald. Codd. καὶ τὰ. Heer. conj. κατὰ τὰ. 35 Edd. Codd. θεωρεῖται· ἢ χρόνον [Ricc. 1. χρόνων. Ricc. 2. χρόνου.] μὲν, ἢ ἀκριβεία, καὶ πλεῖστον τοῦ ἔτους χρόνον παραμένοντα· ποιότητα δὲ (male Heer. ex Ald. enotavit μὲν), πρὸς ἡδονὴν κ, ὦ, Heer. locum ita refingendum putat: θεωρεῖται. Χρόνον, ποιότητα, ποσότητα. Κατὰ χρόνον μὲν, εἰ ἀκριβῶς καὶ πλεῖστον τοῦ ἔτους χρόνον παραμένοντα. Ποιότητα δὲ, πρὸς ἡδ. Receptam lectionem obtulit Med. 1. 36 Med. ἡδονήν. 37 Ald. Codd. h. l. iterum ὠφέλειαν. Heer. conj. πρὸς ὠφέλειαν μὲν — πρὸς ἡδονὴν δέ. Ricc. 1, ἡδονὴν δέ — ταῖς ἄλλαις per lac. om. —

σεισιν, ³⁸ ὄψει καὶ ταῖς ἄλλαις. Ποσότης δὲ, εἰ πολλὰ ταῦτα εἴη. ³⁹

Περὶ μὲν τῆς θέσεως τῆς κατ' οὐρανὸν καὶ ὥρας ¹ ταῦτα, ἐξ ὧν ἂν τις ἐγκωμιάζοι ² πόλιν. Ἐφεξῆς δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τῆς θέσεως στοιχείων ἐπισκευώμε- ⁵ θα. Ἦν δὲ δεύτερον καὶ τρίτον στοιχεῖον, ὅπως κεῖται πρὸς ἡπειρον, ὅπως πρὸς θάλασσαν. [67] Ἐὰν μὲν τοίνυν ἡπειρωτικὴ ³ ἢ καὶ πλείστον ἀπέχη ⁴ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, τὴν ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως ἀσφάλειαν ἐγκωμιάσεις, καὶ σοφῶν ἀνδρῶν παραθήσεις ⁵ γνώμας, αἱ ⁶ τοὺς κατ' ¹⁰ ἡπειρον οἰκισμοὺς ἐπαινοῦσι, καὶ τοὺς πλείστον ἀπὸ θαλάττης ἀπέχοντας, καὶ πάντα ἐρεῖς, ὅσα ἐν τῷ ἐτέρῳ κακά. Ἐὰν δὲ ἡ ⁷ πόλις θαλαττία ἢ ἡ νῆσος, τὰς τε ἡπείρους ἐρεῖς κακῶς, καὶ τοὺς ἡπειρωτικοὺς οἰκισμοὺς, ⁸ 602 καὶ ὅσα ἀγαθὰ ⁹ ἀπὸ θαλάσσης ¹⁰ ἀριθμήσῃ. Ἰδίως δὲ ¹⁵ καὶ περιεργάσῃ τὴν ¹¹ ἐκάστης νήσου, ἢ τὴν ¹² ἐκάστης

Mox Edd. Codd. ἦ. Heer. Jacobs conj. ἰ. 38 Edd. Vind. Par. *τεροννηγινῶν*. Ricc. 2. *τερονότητα γινῶ*. Med. 1. *τερονή*, γινῶσιν, idem quod Jacobs conj. *τερονά*, γινῶσιν, coll. Suida in loco Philoponi v. φαῖον χρῶμα. T. III. p. 589. ubi γινῶσιν τὴν γένειν ἔχουσι legitur: in libro Philoponi γένειν, — Deinceps Par. ὄψιν. 39 Edd. Codd. ἦν. Med. 1. εἴη.

1 Ald. Codd. (etiam Med. 1.) *χώρας*. Heer, ὥρας. Rice. 1. καὶ ὥρας om. 2 Ald. Vind. Par. *ἐγκωμιάζει*. rell. *ἐγκωμιάζοι*. 3 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. 2. *ἡπειρωτικόν* (Par. *ἡπειρωτικόν*] ἦ. Heer. male *ἡπειρωτικός* εἴη. 4 Par. Ricc. 1. 2. *ἀπέχει*. Sqq. ἀπὸ τῆς θαλ. absunt ab Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Sunt in Ricc. 2. Med. 1. Heer. 5 Par. *παρεκθήσῃ*. Med. 1. *πειραθήσῃ*. Vind. Ricc. 1. *παραθήσει*. Ricc. 2. *παραθήσῃ*. 6 Heer. tacite αἴς. Ald. Codd. (etiam Med. 1.) αἴ. Mox Med. 1. *οἰκισμίνους*. 7 ἢ e Med. 1. Par. *recepti*; abest a rell. 8 Ricc. 2. *αἰκισμούς*. 9 ἀγαθὰ Ricc. 1. om. 10 Par. *θαλάττης*. tum Ricc. 2. *ἀριθμήσῃ*. 11 Par. *τούς*. tum Ald. Codd. *ἐκ τῆς*. Med. 1. Heer. *ἐκάστης*. 12 Ald. Codd. *τῆς*.

πόλειωσ θέσιν. Τὸ γὰρ τοιοῦτον μέρος ἀδύνατον περι-
στοιχεῖσθαι ¹³ διὰ τὸ ἄπειρον. Ἐὰν δὲ παραθαλάττιος
ἦ ¹⁴ καὶ ἐπ' αἰγιαλοῖς, ὅτι ἀμφοτέρω ὑπάρχει τὰ ¹⁵ ἀγα-
θά. Ἐὰν δὲ ὀλίγον ἀπέχη ¹⁶ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅτι ¹⁷
5 τὰ μὲν ἐκατέρωθεν ἐκπέφυγε ¹⁸ λυπηρὰ, τὰ δ' ἀμφοτέ-
ρων ἀγαθὰ ἀνείληφεν. Ἐξῆς καὶ ¹⁹ στοιχεῖα θέσεως,
ὅπως ἔχει ²⁰ πρὸς τὴν περιοικίδα χώραν, καὶ ὅπως πρὸς
τὰς ²¹ ἀστυγείτονας χώρας. Πρὸς μὲν τοίνυν [68] τὴν
περιοικίδα χώραν θεωρεῖται ἂν, ²² εἰ ἐπ' ²³ ἀρχῆς κῆ-
10 ται, ἢ ἐν τῷ ²⁴ μέσῳ, ἢ πρὸς τῷ τέλει. Καὶ ²⁵ εἰ μὲν
ἐπ' ἀρχῆς κῆται, ὥσπερ προσώπῳ ἀπαικαστίον, καὶ ὅτι
ἐντὸς τὴν αὐτῆς ²⁶ χώραν φυλάττει, ²⁷ ὥσπερ μιᾷς οἰ-
κίας ²⁸ προπύλαια. Ἐὰν δὲ ἐν μέσῳ, ὅτι ὥσπερ βασί-
λεια ἢ ἀρχεῖα, ἢ ὀμφαλὸς ἀσπίδος, ὥσπερ Ἀριστείδης
15 εἶπε, ²⁹ κατέληφεν, ³⁰ ἢ ὥσπερ ἐν κύκλῳ μέσον σημεῖον.

Med. 1. Heer. τὴν. 13 Ald. Codd. περὶ στοιχείων. Med. 1.
περιστοιχεῖσθαι. Heer. περιλαβεῖν στοιχείοις. 14 Edd. Vind.
Ricc. 1. 2. εἰη. Med. 1. Par. ἦ. 15 Heer. conj. αὐτῇ τά.
16 ἀπέχη solus Med. 1. habet. 17 ὅτι Ald. Codd. om.; est in
Med. 1. Heer. 18 Par. ἐκπέφυγεν. Deinceps Heer. τὰ δὲ ἄ.
19 Med. 1. ἦν. 20 Ricc. 1. ἔχη. tum Ald. Par. Vind.
Med. 1. περί. Ricc. 1. 2. Heer. πρὸς. 21 τὰς solus Med. 1.
obtulit: tum Ricc. 2. ἀστυγείτονας. Ricc. 1. χώρους. — „Χώρα
περιοικὶς est regio, quae imperio urbis paret; χῶραι ἀστυγείτο-
νες contra sunt regiones urbi quidem vicinae, non tamen
imperio ejus subjectae.“ HEER. 22 Edd. Codd. θεωρεῖται
ἂν, unde Jacobs legere vult θεωροῖτο ἂν. Med. 1. ἂν om. 23
Med. 1. ἐπ' h. l. et v. 11. Rell. ἀπ'. Sq. κῆται. Med. 1. om.
24 τῷ Ald. Par. Vind. Med. 1. Ricc. 1. om. Est in Ricc. 2.
Heer. 25 καὶ Med. 1. om. 26 Ald. Codd. (etiam Med. 1.)
αὐτὴν, Heer. αὐτῆς. 27 Ricc. 2. φυλάττειν. 28 Ald. οἰ-
κίας. 29 Ricc. 1. εἶπεν. Respicit ad Panathen. p. 98. Jebb.
30 Edd. Codd. κατέληφώς, quod Heer. uncis inclusit, conjici-
ens κῆται ἀσφαλῶς. Med. 1. κατέληφεν.

Ἐὰν δὲ ἐπὶ τέλει, ὅτι ὥσπερ³¹ ἱραστὰς ἀποφυγοῦσα τοὺς προσιόντας. Ἔτι δὲ ὀψώμεθα καὶ ζητήσωμεν,³² πότερον [69] τὰ σκληρὰ προβαλλομένη³³ ἐν πεδινοῖς ἴσιν, ἢ ἐν τοῖς σκληροτάτοις τόποις κατώκισται, τὰ πεδία προβαλλομένη· καὶ ἐὰν ἐν³⁴ πεδινοῖς ἰδρυμένη, ὅτι ἀποπει-
 ρᾶται τῶν ἀφικνουμένων, ὥσπερ ἀγῶνα προτιθεῖσα, ἢ³⁵ ὅτι εὐερκής ἐστίν, ὥσπερ τείχους ἀνεστηκότος. Ἐὰν δὲ τὰ πεδία³⁶ παραβαλλομένη ἐν τοῖς σκληροῖς φαίνεται ἰδρυμένη, ὅτι ἡμερός³⁷ ἐστὶ πρὸς τοὺς ἀφικνουμένους, καὶ ὥσπερ³⁸ ἀκρόπολιν αὐτὰ κατείληφεν, ἀφ' ὑψηλοῦ¹⁰ πυρσεύουσα. Ἐὰν δὲ ἀναμίξῃ ἢ³⁹ ταῦτα καὶ συγκεχυ-

31 Ricc. 1. 2. πρὸς. tum Ald. Codd. (etiam Med. 1.) ἱρα-
 στῶν. Heer. ἱραστὰς. 32 Edd. Codd. ὅτι [Heer. ἔτι] δὲ ὀψώ-
 μεθα καὶ ζητήσωμεν. Secutus sum Med. 1. Tum Ald. Vind.
 Par. πρότερον. tell. πότερον. 33 Ald. Codd. παραβάλλομεν
 [Ricc. 1. 2. Par. προβάλλομεν] αὐτοῖς, ἢ ἐν τοῖς σκλ. κατοικίσσασθαι
 [Vind. κατοικήσασθαι. Ricc. 1. 2. κατοικήσασθαι. Par. κατοικί-
 σθαι] τὰ πεδία [Ricc. 1. Par. Vind. παιδία] προβαλλομένη [Ald.
 παραβαλλομένη] ὡς [Par. ἢ καὶ] ἐν τοῖς πεδινοῖς ἰδρυμένη, ὅτι ἀπ.
 κ. τ. λ. Heer. locum ita edidit: περιβαλλομένη ἐν τοῖς πεδινοῖς
 ἰδρυται, ἢ ἐν τοῖς σκλ. τ. κατώκισται, τὰ πεδινὰ περιβαλλομένη.
 Ἐὰν οὖν τὰ σκληρὰ περιβαλλομένη ἐν τοῖς πεδινοῖς φαίνεται ἰδρυ-
 μένη. Med. 1. προβαλλομένη ἐν αὐτοῖς ἴσιν. scripsi ἐν πεδινοῖς
 ἴσιν. In proximo sequentibus ea tantum, quae a lectione
 Med. 1. differunt, notabo. 34 ἐὰν Med. 1. om. Propter
 sq. ἐν facile excidere potuit. 35 ἢ Ald. Codd. (etiam Med.
 1.) om. Posuit Heer. Tum Ald. Codd. εὐερκος. Med. 1. Heer.
 εὐερκής. 36 Par. Vind. παιδία. tum Ald. παραβαλλ. Heer.
 περιβ. Codd. προβ. 37 Ald. Codd. μίρος. Heer. φάρος. Med.
 1. ἡμερος. 38 Ald. Codd. ὥσπερ (sine καὶ) ἀκρόπολις αὐτὴ
 κατείληφεν. Heer. ὅτι τὸ ὄρος ὥσπερ ἀκρόπολις αὐτὴ κατ. Med. 1.
 καὶ ὥσπερ ἀκρόπολιν αὐτὴν κατ. scripsi αὐτὰ sc. τὰ σκληρὰ. 39
 Ald. Vind. Ricc. 1. 2. ἀναμίξῃ. Heer. Med. 1. Par. ἀναμίξῃ ἢ,
 i. e. si altera pars urbis in rupibus, altera in plano

μένως ⁴⁰ [70] φαίνεται διακείμενα, τὴν ποικιλίαν ἐπαινε-
 τίον, ὥσπερ ⁴¹ Ἀριστείδης πεποίηκεν. Ἔτι δὲ πρὸς τὰ ⁴²
 ὕδατα ἐν τῇ χώρᾳ θεατίον. Ὑδάτων δὲ γήσεις τριχῇ
 δεῖ ⁴³ διαιρεῖν, ἢ ὡς πηγῶν, ἢ ὡς ⁴⁴ ποταμῶν, ἢ ὡς
 8 λιμνῶν. ⁴⁵ Κριτίον δ' αὐτὰ ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, πρὸς
 ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν, καὶ ἔτι πρὸς ταύτῃ τῇ διαιρέσει
 πρὸς πληθὺς καὶ ⁴⁶ αὐτοφυΐαν· ἐνιαχοῦ δὲ ⁴⁷ καὶ θερμαὶ
 πηγαὶ εὐρίσκονται.

Πρὸς τοίνυν τὰς ἐκ ⁴⁸ γειτόνων θεωρητίον, ἢ ὡς
 10 πρὸς πόλεις, ⁴⁹ ἢ ὡς ⁵⁰ πρὸς χώρας, ⁵¹ ἢ πότερον ἐν ἀρ-
 χῇ ἐστὶν αὕτη, ἢ πρὸς τῷ ⁵² τέλει, ἢ πανταχόθεν μίση.
 Καὶ χώραι καὶ πόλεις, εἰ ⁵³ μικραὶ ἀφανεῖς, ἢ μεγάλαι
 καὶ ἐπιφανεῖς, ⁵⁴ καὶ εἰ ἀρχαῖαι ⁵⁵ ἢ νῦν. Πρὸς μὲν
 τοίνυν χώρας, οἶον, ⁵⁶ εἰ λέγοι τις, ὅτι ἡ νῦν καλουμέ-

sita sit. 40 Ald. Codd. (etiam Med. 1.) συγκεχυμένα ὡς.
 Heer. συγκεχυμένοις. tum R. 1. Med. 1. φαίνεται. 41 Med. 1.
 ὅπερ. tum Par. Ἀριστείδης. Ricc. 1. πεποίηκε. 42 τὰ Ricc. 1.
 om. 43 δεῖ Med. 1. om. 44 ἢ ὡς ποτ. Ricc. 1. om.
 45 Ald. λιμνῶν. Ricc. 1. λιμνῶν. Par. λιμνων sine accentu,
 manu rec. correctum λιμίνων. 46 καὶ Med. 1. om. Tum
 Ald. αὐτοφυΐαν. Heer. ἀφθονίαν. Codd. (etiam Med. 1.) αὐτο-
 φυΐαν, quod Jacobs. conjectura invenit: γ ex ductu calligraphi-
 co natum, coll. Jacobs ad Anthol. Pal. p. 26 et 305., ad Phi-
 lostr. p. 276 et 692. Bast. in not. n. 1. ad Stephanj Thes. L.
 Gr. T. IV. p. 10289. ed. Valpy. 47 Med. 1. γάρ. mox Ricc.
 1. πηγαὶ θερμαί. 48 Med. 1. ἐν. 49 Heer. tacite trans-
 posuit: πρὸς χώρας ἢ ὡς πρὸς πόλεις. 50 Ricc. 2. ἢ καὶ
 πρὸς. 51 Ald. Vind. Ricc. 1. πρότερον. Med. 1. ποτίερα.
 Par. Ricc. 2. πότιερα. Heer. πότιρον. 52 τῷ e Med. 1. re-
 cepi. 53 Ald. Vind. καί. Med. 1. Ricc. 1. 2. Par. ἢ.
 Heer. εἰ. 54 ἢ μεγ. κ. ἐπιφανεῖς inseruit Heer. Abest ab
 Ald. Codd. (etiam Med. 1.) — Sq. καὶ εἰ Heer. posuit pro ἐκτῷ,
 quod est in Ald. Codd. 55 Heer. Med. 1. Par. ἀρχαῖαι.
 tell. ἀρχαί. 56 οἶον Ricc. 1. om. Mox Ricc. 1. 2. λίγυ.

νη Ἀσία⁵⁷ παρῳκίσται μέγαν [71] ἔθνει, καὶ ὅμως⁵⁸
 ὑπὸ μεγέθους οὐ κρύπτεται· πόλεις δ' ⁵⁹ ὥσπερ λέγου-
 σι περὶ τῶν πόλεων⁶⁰ τῶν Ἀσιανῶν, ὅτι ἐγγὺς ἀλλήλων
 οὔσαι οὐκ ⁶¹ ἀφαιροῦνται ἀλλήλας τὸν κόσμον. Καὶ ἐ-
 μὲν ἀπ' ⁶² ἀρχῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ὅτι ⁶³ προβέβληται ⁵
 ἀντ' ἄλλου φυλακτηρίου, ὥσπερ ὁ Ἀριστείδης· ⁶⁴ τοῦτο
 γὰρ ⁶⁵ φησι περὶ τῶν Ἀθηναίων. ⁶⁶ Εἰ δὲ μέση κείοιτο ἡ
 πόλις πολλῶν χωρῶν καὶ πόλεων μεγάλων, ὅτι πανταχό-
 τεκ προβέβληται ⁶⁷ καὶ ἀντὶ κόσμου προπύλαια καὶ εἰς
 ἀσφάλειαν περιβόλους. Εἰ δὲ πρὸς τέλει, ὅτι ἀντὶ κεφα- ¹⁰
 λῆς ἐπικείται ταῖς ἄλλαις χώραις καὶ κορυφῆς. ⁶⁸ Εἰ
 δ' ⁶⁹ ἐνδοξοὶ εἶεν αἱ ⁷⁰ πόλεις καὶ ἐπιφανεῖς, ὅτι ἐνδόξων
 ἐνδοξότερα ἐστὶ καὶ ἐπιφανῶν ἐπιφανεστέρα, ἡ ἐπιφα-
 νῶν ⁷¹ οὐκ ἀφανεστέρα. Εἰ δὲ πάλιν ⁷² ἄδοξοι καὶ ⁷³
 ἀφανεῖς, ἀλλ' οὖν δι' αὐτὴν ὀνόματος καὶ φήμης τυγχά- ¹⁵

57 Ἀσία Ricc. 1, om. tum Ricc. 2. Med. 1, παρῳκίσται,
 rell. παρῳκίται. 58 Ald. Vind. Par. Med. 1, Ricc. 1, ὅπως.
 Ricc. 2, 3ti. Heer. ὅμως. 59 Heer. δι. 60 τῶν πόλεων
 Med. 1, om. 61 οὐκ solus Med. 1, habet. 62 Par. ἐπ'.
 63 Ald. Codd. (etiam Med. 1,) ἐπιπροβέβληται. In Par. super
 ἐπὶ manu rec. scriptum ὅτι, et ita edidit Heer. 64 Par.
 constanter per totum librum Ἀριστείδης. — Panath. p. 96. πρό-
 κείται γὰρ ἀντ' ἄλλου φυλακτηρίου τῆς Ἑλλάδος. 65 γὰρ Ricc.
 2, om. Tum Edd. Vind. φησιν. rell. φησι. 66 Ald.
 Vind. Ricc. 1, Par. Med. 1. περὶ τῶν Ἀθηναίων, Heer. περὶ
 τῆς τῶν Ἀθηναίων. Ricc. 2, περὶ τῶν Ἀθηνῶν. 67 Heer. τα-
 χίτε περιβέβληται. 68 Ald. Vind. κορυφαῖς. rell. κορυφῆς.
 69 Med. 1. Ricc. 1, 2. Par. δι. 70 Med. 1, εἶν πόλεις καὶ
 ἡ πόλις ἐπιφανής. 71 ἡ ἐπιφ. οὐκ ἀφαν. e Med. 1, recepi.
 72 Ald. Med. 1. Ricc. 1, Vind. πολύ. Ricc. 2, πολλοὶ et per
 corr. πολύ. Par. ἡ οὐ [manu rec. οὐ deletum] πολὺ ἄδοξοι καὶ
 ἐπιφανεῖς [οὐ per corr. insertum]. Heer. πόλεις. Jacobs, πάλιν.
 73 Ald. Codd. καὶ οὐκ ἐπιφανεῖς, οὐ δι' αὐτὴν, ἀλλ' οὖν ὀνόματος

τα ταῦτα, ἢ οὐ μάλιστα. Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ, δεῖ ἵπαι· 603
 νεῖν, ὅτι ἐνὶ ὀφθαλμῷ ἡ πόλις φαίνεται, ὅτι οὐκ ἔστιν
 ἀνώματος τοῖς ἄρθροισι, ¹⁵ ὥσπερ σῶμα εὐρυθμον, ὅτι
 γεωργική ¹⁶ τίς ἐστὶν ἡ φύσις τῆς πόλεως, ὅτι ὑπ' ¹⁷
 ἀνδρείας οὐ πέφενγεν, ¹⁸ ὥσπερ αἱ ἄλλαι πόλεις, εἰς 5
 ὄρη. ¹⁹ Τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐν ὑψηλῷ ²⁰ πόλεων ἰδρυ-
 μένων ὀκειδιεῖς, τὰ δὲ τῶν ἐν πεδίῳ φεύξῃ. ²¹ Ἔστι [74]
 δὲ ἐλαττώματα ἀνχοὶ καὶ πνιγμοὶ ²² καὶ ῥαστώνη ²³
 ἐπιθίσειως, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ταῦτα οὖν ἢ ὡς ἥκιστα ἢ
 ὡς ἐλάχιστα ἀποδεικνύναι χρή προσόντα. Ἀλλὰ μὲν, εἰ ¹⁰
 πῇ μὲν ²⁴ πεδινῇ εἴη ἡ πόλις, πῇ δὲ ἐν ²⁵ ὄρεσιν, τό τε
 πλῆθος ἐπαινήσεις, καὶ τὴν ποικιλίαν, ὅτι ἅπτερ ἀμφοτέ-
 ραις ²⁶ ταῖς πόλεσι πρόσσει, ταῦτα ἀμφοτέρω μόνῃ
 κέκτηται, καὶ ²⁷ ὅτι τὰ ἀμφοτέρων ²⁸ ἐλαττώματα ἐκ-
 πέφενγε· πειράσῃ δὲ ²⁹ ἀποδεικνύναι, καὶ ὅτι πολλαῖς 15

στινοχ. Med. 1. ψύχους ὑπερβολαί, ὀμίχλης ὑπερβολαί, ὀμίχλης στε-
 νοχ. unde scripsi ψύχους, ὀμίχλης ὑπερβολαί, στεν. 15 Ald.
 codd. τοῖς ἀνθρώποις. Heer. uncis inclusit, delenda censens.
 Med. 1. τοῖς ἄρθροισι, quod conjectura assecutus est Jacobs.
 16 γεωργική Ricc. 1. per lac. om. 17 Ald. codd. (etiam
 Med. 1.) ἀπ'. Heer. ὑπ'. tum Med. 1. ἀνδρείας. 18 Ald.
 codd. ἀποπέφενγεν sine negatione; Heer. addidit οὐκ. Med. 1.
 οὐ πέφενγεν. 19 Par. ὄρει manu rec. η super τι. 20
 Ricc. 1. τῶν ὑψηλῶν. Sq. ἰδρυμένων Heer. tacite om. 21
 Edd. codd. φεύξεται. Par. ad marg. ψέξεται. Cfr. Bast. Com-
 ment. palaeogr. pag. 737. Med. 1. φεύξῃ. 22 Ald. Vind.
 πνιγμοί. 23 Ald. Vind. Ricc. 1. 2. ῥαστώνη· ἐπιθίσειως δὲ
 ὅσα τ. Heer. Par. Med. 1. ῥαστώνη ἐπιθίσειως καὶ ὅσα τ. insi-
 diarum opportunitas. 24 πῇ μὲν Ald. codd. om. Est in
 Heer. Med. 1. Tum Ricc. 2. πεδινῇ. 25 Ricc. 1. ἐν om.
 26 Ald. Vind. Par. 1. 2. ἀμφοτέρω. Med. 1. ἀμφοτέρω, ut
 conj. Heer. Idem, ταῖς πόλεσι πρόσσει, ταῦτα ἀμφοτέρω om.
 27 καὶ Ald. codd. [etiam Med. 1.] om. Posuit Heer. 28
 Ald. Vind. Par. ἀμφοτέρω. Heer. Med. 1. Ricc. 2. ἀμφοτέρων.
 Ricc. 1. μόνῃ κέκτηται — ἀμφοτέρων om. 29 δὲ ο Med. 1.

ἔοικε³⁰ πόλεσιν, Ἐκ τούτων καὶ ἡ³² περὶ ταῦτα μέ-
θοδος.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΛΙΜΕΝΑΣ ΕΓΚΩΜΙΑΖΕΙΝ. 32

Ἐν τούτῳ δὲ³³ τῷ μέρει καὶ τὸ περὶ λιμένων ἔγ-
5 κνυται. Λιμένες δὲ³⁴ ἡ ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ φή-
σεις ὥσπερ κόλπῳ δέχεσθαι τοὺς καταπλέοντας ὑπὸ τὰς
ἀγκάλας· ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς θύσεως, καὶ φήσεις, ὥσπερ πο-
ταμὸν ἐπιστηριζέσθαι τῷ [75] λιμένι. Ἡ αὐτοφυεῖς εἰσιν,
ἡ χειροποίητοι.³⁵ Ἄν μὲν τοίνυν χειροποίητοι ὦσιν,
10 ἔρεῖς, ὅτι³⁶ οὐχ ἡ πόλις δι' αὐτοὺς, ἀλλ' αὐτοὶ διὰ τὴν
πόλιν γεγονάσιν· εἰ δ' αὐτοφυεῖς, ὅτι ἀποχωρῶντές³⁷ εἰ-
σι διὰ τὸ αὐτοφυεῖς εἶναι· ὅσοι δὲ³⁸ χειροποίητοι, προ-
χοῦνται· καὶ ἡ³⁹ εἷς ἐστὶν ἢ πολλοί. Ἄν μὲν εἷς, ὅτι
ὥσπερ σώματος εἷς κόλπος ἐστίν· εἰάν δὲ πολλοί, ὅτι

recepti et colon ante πειράσῃ posui. Rell. δὲ om., et πειράσῃ
ἀποδεικνύναι cum praecedentibus conjungunt. 30 Par. ἔοικεν.
31 Edd. codd. καὶ περὶ ταῦτα ἡ μέθ. Secutus sum Med. 1.
32 „Cum ad laudes urbis hoc quoque pertineat, ut et arce et
portu sit instructa, pauca quoque de his praecepta adjungit
Menander. Sejuncta haec erant in editione Aldina a priori-
bus, et in tria capita divisa; quorum primum inscriptum
erat, de portibus, alterum de sinubus, tertium de arcibus.
Sed cum ipso Menandro teste haec ad caput de situ urbis
pertineant (dicit enim ἐν τούτῳ δὲ τῷ μέρει καὶ τὸ περὶ λιμένων
ἔγκνυται), facile patet, inscriptiones illas a librarii manu pro-
fectas esse.“ HEER. 33 δὲ Rice. 1. om. 34 Med. 1.
λιμένος δ' ἡ — καὶ φήσει v. 6. et 7. 35 Rice. 1. χειροποίη-
τοι. 36 ὅτι Ald. codd. (etiam Med. 1.) om. Posuit Heer.
37 Edd. codd. ἀποχωροί. Heer. conj. εὐχερότοι vel ἀνιχερότοι.
Bast. Ep. crit. p. 24. conj. ἀνωχύρωτοι. Med. 1. Par. 2423. ἀπο-
χωρῶντες, quod probat Bast. in Addendis ad Epist. p. 276. 38
ὅσοι δὲ χειροπ. προχοῦνται e Med. 1. recepti. 39 Med. 1. εἷ.

ὑπὸ ⁴⁰ φιλανθρωπίας πολλὰς χεῖρας προτείνει τοῖς κα-
ταίρουσι. ⁴¹ Λιμένας δὲ ἐπαινέσεις, ἢ ⁴² ὡς ἀκλύστους,
ἢ ὡς νηνέμους καὶ ὡς ἐπισκεπεῖς, ⁴³ ἢ ὡς ⁴⁴ πολὺπλους,
ἢ ὡς κατὰ πάντα ἄνεμον ἐκπέμποντας, ἢ ὡς πρὸ τῶν
μεγάλων πελαγῶν προκειμένους, ἢ ὡς ἀγχιβαθεῖς. 5

ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΟΛΠΟΥΣ ΕΠΑΙΝΕΙΝ.

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ⁴⁵ περὶ τῶν κόλπων. Κόλπους
ἐπαινέσεις εἰς ⁴⁶ μέγεθος καὶ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν ⁴⁷
καὶ εἰς εὐλιμενότητα καὶ πολυλιμενότητα.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ ΕΓΚΩΜΙΑΖΕΙΝ. ⁴⁸

10

Ἐν τούτῳ δὲ ⁴⁹ καὶ τὸ περὶ τῶν ἀκροπόλεων· αἱ μὲν
γὰρ αὐτῶν ⁵⁰ ἐν μίσθῳ πόλεων εἰσιν, αἱ δ' ἐν πλα-
γίοις. ⁵¹ [76] καὶ αἱ μὲν ὑψηλαί, στεναί ⁵² δὲ τὸ ἄνω

40 Ricc. 1. ἀπό. tum Ald. Ricc. 2. φιλανθρωπίας. 41 Ricc.
1. 2. καταίρουσι. rell. καταίρουσιν. — „Respicit ad locum
Aristid. in Panath. Opp. T. I. p. 96., ubi de Athenarum portu
dicit: ὥσπερὶ χεῖρα προτείνουσα εἰς ὑποδοχήν.“ HEER. 42 ἢ
Ricc. 2. om. 43 Ald. Codd. ἐπισκέπτους. Heer. Med. 1.
ἐπισκεπεῖς. 44 ὡς Ricc. 2. om. h. l. et ante ἀγχιβαθεῖς.
45 δὲ καὶ τὸ Ald. Vind. Par. om. Habent rell. 46 εἰς Ald.
Vind. Par. om. Habent rell. 47 Heer. εὐρυστομίαν. Sed
bene Jacobs.: „In maris quoque sinu concinnitas quaedam
cogitari potest. Sic certe Theophrastus in Hist. Plantarum
III. 18. 7. p. 115. φύλλα plantae cujusdam εὐρυθμότερα esse
dicit aliis, quod ita expressit Plin. XVI. 34. 62.: parva sunt
(folia) et angulosa concinnioraque. Huc traxerim etiam con-
cinnam Samon ap. Hor. I. Epist. XI. 2. τὴν εὐρυθμον.“ 48
Med. 1. ἀκροπόλεις. 49 δὲ et sq. τῶν Ricc. 1. om. 50
γὰρ αὐτῶν e Ricc. 2. recepi. Heer. edidit ὧν αἱ μὲν ἐν.
51 Ald. Vind. Par. αἱ δὲ πλαγίοις. Med. 1. αἱ δὲ πλάγιοι. Heer.
Ricc. 1. 2. αἱ δ' [Ricc. 2. δὲ] ἐν πλαγ. 52 Ald. Codd. ὑψηλαί

δάπεδον, αἱ δὲ τραχεῖαι μὲν, εὐρύχωροι δέ· καὶ αἱ μὲν
 εὐνδροί, αἱ δὲ ἄνυδροι.⁵³ καὶ αἱ μὲν ἀνώμαλοι τὰς
 κορυφάς, αἱ δὲ πεδινώτεραι.⁵⁴ "Ἦτις μὲν οὖν⁵⁵ τὰς
 μὲν ἀρετὰς εἴληφεν, τὰς δὲ κακίας ἐκπέφυγεν,⁵⁶ αὕτη
 5 καλλίστη. "Ομως⁵⁷ δ', ἐξ ὧν ἐπαινετιόν τούτων ἐκά-
 στην,⁵⁸ λεκτίον. Ἄν μὲν τοίνυν ἐν πλαγίῳ τῆς πόλεως
 ᾗ, ὅτι ἀκριβῶς κέλῃτι⁵⁹ ἔοικε.⁶⁰ μετὰ γὰρ πᾶν τὸ σῶ-
 μα κεῖται. Εἰ δ' ἐν μέσῳ, ὅτι περὶ αὐτὴν ἡ πόλις ἰδρυ-
 ται, ὥσπερ βασιλικαὶ περὶ ἱερὸν⁶¹ περιβολαί. Ἄν⁶² δ'
 10 ὑψηλὴ μὲν, στενὴ⁶³ δὲ τὸ ἄνω ἔδαφος, ὅτι ὡς παρόν-
 των [77] Θεῶν τινῶν⁶⁴ ἅπαν ἀοίκητόν ἐστι, πλὴν ὅσα
 τοῖς

πίτραι, τὸ ἄνω. Corr. Med. 1. Heer. Mox Edd. Codd. [etiam
 Med. 1.) τραχεῖαι; scripsi τραχεῖαι, coll. not. 66. 53 Ricc. 1. 2.
 Vind. ἄνυδροι, αἱ δὲ ἔνυδροι. Par. ἔνυδροι, αἱ δὲ ἄνυδροι. Med.
 εὐνδροί, αἱ δὲ ἄνυδροι. 54 Par. Vind. πεδινώτεραι. Ricc. 2.
 πεδινώτεροι. 55 οὖν Ricc. 1. Par. om. 56 Ricc. 2. ἐμ-
 πέφυγεν. 57 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἢ ὅμως. Heer. Med.
 1. Ricc. 2. ἢ om. Deinceps Med. 1. δι ἐξ. 58 Ricc. 2.
 ἕκαστον. 59 „Si lectio sana est, sensus foret: Ut is, qui
 equo insidet, eum domat; sic, qui arcem tenet, fre-
 num injicit urbi. Sed et longius haec petita videntur,
 et male conveniunt cum iis, quae sequuntur: μετὰ γὰρ πᾶν τὸ
 σῶμα κεῖται. Rescribendum duco vel κεφαλῇ vel κορυφῇ. Ca-
 piti eam similem esse. Sic Aristides l. c. de Athe-
 niensium Acropoli, ἡ πάλαι μὲν πόλις, νῦν δὲ ἀκρόπολις, κεφαλῇ
 παραπλησίως.“ HEER. 60 Par. ἔοικεν. 61 Ald. Codd.
 ἱερῶν. Med. 1. Heer. ἱερόν. 62 Edd. Vind. εἰ. Ricc. 1. 2.
 ἄν. Med. 1. Par. ἄν δ'. tum Med. 1. ὑψηλὴ μὲν, στενὴ δέ.
 Bell. ὑψηλαί. 63 Ald. Vind. στεγαί. Ricc. 2. στυφαί. Par.
 Ricc. 1. Heer. σπιναί. 64 Edd. Codd. ὥσπερ ὄντων ὄντι,
 ἅπαν [Ricc. 1. ἅπαντα] ἀοίκητόν ἐστι [Med. 1. ἐστι om.]. Heer.
 conj. ὥσπερ ἱερόν, παντὶ ἀοικήτός ἐστι, Jacobs. conj. ὡς παρόν-
 των Θεῶν τινῶν παραιοίκητόν ἐστι, quem in primis verbis secu-
 tus sum.

τοῖς κατέχουσι ⁶⁵ θείοις. Εἰ δὲ τραχεῖα ⁶⁶ μὲν, εὐρύχω-
 ρος δὲ, ὅτι πόλει ⁶⁷ ὅμοιον ἢ ἀκρόπολις ὑπ' ⁶⁸ εὐρυχω-
 ρίας. Καὶ εἰ μὲν ἄνθρωπος, ὅτι ὑπὸ ὕψους τοῦτο ⁶⁹ πί-
 πονθην, εἰ δὲ εὐνδρος, ⁷⁰ ὅτι καὶ ὑψηλὴ οὖσα πρὸς ⁷¹
 χρειαν ἰστὶν αὐτάρκης. Καὶ εἰ μὲν ἀνώμαλος, ὅτι ὥσπερ ⁷²
 ἄλλας ⁷³ ἀκροπόλεις ἐν αὐτῇ ἔχει. Εἰ δὲ πεδινή, ⁷⁴ ὅτι
 θάσειως ἔνεκα καὶ ῥαστώνης καὶ πόλις ⁷⁵ οἰκίσθη. Κρά-
 τιστον ⁷⁶ δὲ, ὅπερ ἔφη, τὰς ἀρετὰς παρούσας καὶ ⁷⁷
 τὰς κακίας ἀπούσας ἀπάσας δεικνύναι, ἢ πλείονας ⁷⁸
 ἀρετὰς κακιῶν. Ταῦτα καὶ περὶ ἀκροπόλεων θάσειως ⁷⁹
 ἡμῖν ἀποδεδείχθω.

C a p. III.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΠΟ ΓΕΝΟΥΣ ΠΟΛΙΝ¹ ΕΓΚΩΜΙΑΖΕΙΝ.

Δεύτερος δ' αὖ ² εἴη τόπος ὁ τοῦ γένους καλούμενος.

65 Ald. κατέχουσιν. 66 Med. 1. τραχεῖα. rell. βραχεῖα.
 67 πόλει Ricc. 1. om. 68 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Med. 1.
 ἐπίρ. Ricc. 2. ὑπό. Heer. ὑπ'. 69 Ald. Vind. Par. Med. 1.
 Ricc. 1. οὕτω. Ricc. 2. Heer. τοῦτο. 70 Med. 1. εὐνδρος. rell.
 εὐνδρος. 71 Edd. Vind. Ricc. 1. 2. καὶ πρὸς χρειαν ὅτι αὐ-
 τάρκης. Correxī ex Med. 1. et jam ante Bast. in Comment. pa-
 laeogr. p. 810. e Codd. Parisinis. 72 Ricc. 2. καὶ ἄλλας.
 73 Ricc. 2. πεδινή. 74 Edd. Codd. πόλει. Med. 1. πόλις. Heer.
 conj. ἢ πόλις. Ricc. 1. om. per lacunam: recte, puto. Tum
 Edd. Codd. [etiam Med. 1.] οἰκίσθη. 75 Ald. Vind. Ricc. 1.
 κράτιστον. Heer. Med. 1. Par. κράτιστον. 76 Vind. Ricc.
 1. 2. Med. 1. καὶ om. Med. 1. τὰς δὲ κακ. 77 Ald. Vind.
 Med. 1. Ricc. 2. πλείους. Ricc. 1. Par. πλείονας.

1 Med. 1. πόλιν ἀπὸ γένους. „Cum Menander capite su-
 periori dixisset, laudes urbis petendas esse tum ex locorum
 natura, in quibus sita esset, tum ex incolis qui eam habita-
 rent, pergit jam ad alteram hanc partem, quae iterum in
Rhetor. IX.

Διαιρεῖται δὲ εἰς οἰκιστάς, εἰς τοὺς οἰκήσαντας, ³ εἰς τὸν χρόνον, εἰς τὰς μεταβολὰς, εἰς τὰς αἰτίας, ἀφ' [78] ὧν αἱ πόλεις οἰκοῦνται. Τούτων δ' αὖ ἕκαστον πολλαχῇ
 604 διαιρετέον, οἷον εὐθύς εἴ τις οἰκιστὴς, ζητοῦμεν, ⁴ εἰ θεὸς,
⁵ εἰ ἥρως, εἰ ἄνθρωπος, καὶ πάλιν κατὰ τύχας στρατη-
 γός, ἢ βασιλεὺς, ἢ ιδιώτης. Ἐὰν τοίνυν ⁵ θεὸς ἦ, μί-
 γιστον τὸ ἐγκώμιον, ὥσπερ ἐπ' ἐνίων λέγεται, ὡς περὶ ⁶
 Ἑρμοῦ πόλεως καὶ Ἡλιουπόλεως καὶ τῶν τοιούτων. Ἐὰν
 δὲ ἡμιθέων τις ⁷ καὶ ἡρώων ἦ καὶ μετὰ ταῦτα θεὸς γε-
 10 νόμενος, ἔλαττον μὲν τὸ ἐγκώμιον, ἐνδοξον ⁸ δὲ καὶ οὐ-
 τως, ὥσπερ ἐφ' Ἡρακλείας τῆς πόλεως, ⁹ καὶ ὅσας ἢ
 Σαρπηδῶν ἢ Μίνως ¹⁰ ᾤκισαν, ¹¹ ἢ ἄλλοι ἥρωες. [79]

plura capita dividitur. Primum ex iis continet locum de ge-
 nere civium, unde ortum duxerint, qui fuerint ur-
 bi conditores, quando et quomodo condita sit. Al-
 terum et tertium, quae libro tertio continentur, agunt de ci-
 vium institutis et rebus gestis. Omnia haec passim ex-
 emplis illustrantur, in quibus nemo non praeclaram rhetoris
 doctrinam admirabitur." HEER. 2 Med. 1. Ricc. 2.

δ' ἄν. rell. δέ. 3 Ricc. 1. Med. 2. Par. οἰκίσαντας.

4 Med. 1. ζητοῦμεν. rell. ζητοῖμεν. 5 Med. 1. τοίνυν. rell.
 μὲν τοίνυν. 6 Ald. Vind. Ricc. 1. ὥσπερ. rell. ὡς περὶ.

Tum Ald. Codd. Ἑρμοῦ πόλεως, καὶ Ἡλίου πόλεως. Heeren. jun-
 ctim edidit. „Heliopolis et Hermopolis urbes Aegypti, quae
 ab Apolline et Mercurio conditae dicuntur. cf. Steph. Byz.
 s. h. v. Strab. L. XVII. passim, ut et Herodot. L. II." HEER.

7 τις posuit Heer. Abest ab Ald. Codd. (etiam
 Med. 1.) 8 Ricc. 2. ἔδοξε. 9 „Heracliam puta in Ponto,

quam ab Hercule ad reprimendos barbarorum impetus condi-
 tam esse, infra tradit noster s. f. capitis. Praeter ea quae
 passim de ea in scriptoribus antiquis relata leguntur, inte-
 gram ejus Historiam descripserat Memnon, ex quo excerpta
 leguntur in Photio Cod. CCXXIV." HEER. 10 Par. Νή-
 ρως. — „Sarpedon, Minois frater, qui ab eo ex Creta ejectus,

Ἐάν δὲ ἄνθρωπος, ἴαν μὲν ἢ στρατηγὸς ἢ βασιλεὺς, ἔνδοξον, ἴαν δὲ ἰδιώτης, ἄδοξον καὶ οὐκ ἐπιφανές. Χρὴ οὖν, ὅτε ¹² τὸ περὶ τῶν οἰκιστῶν ἡμῶν διήρηται, ἐκαῖνο τὸ θεώρημα καὶ τὸ στοιχεῖον κατὰ πάσης τῆς διαιρέσεως εἰδέναι, ὡς εἰ μὲν ἔνδοξος εἴη ὁ κατοικήσας, ¹³ τὰ τε ἄλ-
λα αὐτοῦ ἐγκωμιαστέον ἐν βραχυτάτοις, καὶ ὅτι τὴν πό-
λιν ᾤκησεν, ¹⁴ ἣν ἂν ἐπαινώμεν. Ἐάν δὲ ἄδοξος ¹⁵ ἢ, καὶ ¹⁶ ἡ διαδοχὴ ἄδοξος γίνεται, ἢ τῷ ¹⁷ αἰσχροῦν ἔχειν δόξαν, ἢ τῷ μὴδ' ὅλως ¹⁸ ἔχειν. Ἐάν μὲν τοίνυν μὴδ' ὅλως ἔχη, φαιτόν μόνον, ὅτι ἀπὸ τῆς κτίσεως ¹⁹ τῆς πόλεως, ¹⁰ ὥσπερ ἐξαρχοῦν, ἠξίωσι ²⁰ γνωρίζεσθαι· εἰ δὲ φανύλην δόξαν εἰληφώς, ὅτι ἀπολογίαν ταύτην ²¹ ἱκανὴν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐξεῦρεν. Ἀπὸ μὲν τῆς τομῆς ταύτης τὸν οἰκιστὴν γνωριούμεν.

Τοὺς δὲ οἰκήσαντας διαιρήσομεν μιᾷ μὲν ²² τομῇ ¹⁵ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων· δευτέρᾳ δὲ βαρβάρων μὲν ἢ τῶν ἀρχαιοτάτων, ²³ ὥσπερ Φρυγῶν, ἢ βασιλικωτάτων, [80]

in Asiam confugit, et plures ibi urbes condidit, maxime Mile-
tum. cf. Herod. I. 173. Strab. L. XII. p. 394. Plura dabit
Meursius in Creta I, c. 12. et Heyn. V. Ill. ad Apol-
lod. p. 534." HEER. 11 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ᾤκησεν.

Ricc. 2. Med. 1. Heer. ᾤκισαν. 12 Med. 1. ὁ περὶ τῶν ο. ἢ διήρηται, omissis sq. καὶ τὸ στοιχεῖον. 13 Ald. Par. κατοικήσας.

14 Par. ᾤκησεν. 15 Ald. Vind. Par. ἄδοξον, rell. ἄδοξος. tum Med. 1. ἢ. roll. εἴη. 16 καὶ Ald. Vind. Par.

Med. 1. Ricc. 2. om. Est in Ricc. 1. Heer. 17 Ald. Vind.

Par. Ricc. 2. Med. 1. τὸ h. l. et paullo post. 18 Ald. μὴ-
δ' ὅλως. tum Par. ἔχει eraso N.

19 Ald. Codd. κτίσεως. Med. 1. Heer. κτίσεως. 20 Ald. Par. ἠξίωσεν. 21 Med.

1. ταύτην ἱκανήν. rell. ἱκανὴν ταύτην. Mox Ricc. 2. ἐξεῦρεν.

22 Ricc. 1. 2. δι. 23 Ald. Codd. ἢ τῶν ἀρχαίων φρυγῶν.

Med. 1. ἢ τῶν ἀρχαίων, ὥσπερ φρ. Correxuit Heeren. „Gentes

barbarae vel laudandae sunt ob antiquitatem, vel

ὥσπερ ²⁴ *Λυδῶν ἢ Μήδων ἢ Περσῶν ἢ Αἰθιοπῶν ἢ Σκυ-
θῶν. Καὶ ὅλως δὴλη ἐστὶν ἡ ὁδὸς τῷ προϊόντι* ²⁵ *κατὰ τὸ
ἀποδοθὲν θεώρημα. Δεῖ γὰρ ἀποφαίνειν τὰ οἰκήσαντα
γένη τὴν βάρβαρον πόλιν, ἣν ἂν ἐπαινέσῃς, ἢ πρεσβύτα-
τα ἢ σοφώτατα* ²⁶ *ἢ ἀρχικώτατα ἢ ὅλως ἀρετὴν τινα
σχόντα,* ²⁷ *ἢ μίαν, ἢ πολλὰς, ἢ πάσας, ἢ* ²⁸ *μάλιστα.
Ἑλλήνων δ' αὖ, τῶν* ²⁹ *εὐγενεστάτων νομιζομένων γενῶν
γένη* ³⁰ *τὰ ἀνωτάτω καὶ γνωριμώτατα τρία, τὸ Δω-
ριέων,* ³¹ *Αἰολέων, Ἰώνων. Τὸ μὲν τοίνυν Αἰολέων, πο-
10 λὺ ἰσχυρότερον, τὸ δὲ Δωριέων ἀνδρικώτερον, τὸ δὲ Ἰώ-
νων-ἔλλογιμώτατον.* ³² *Χρὴ οὖν ἀποφαίνειν τὴν Ἑλλη-
νίδα πόλιν ἐκ τούτων οὕσαν τῶν γενῶν. Καὶ οὕτως* ³³ *μὲν τὰ
γένη τῶν ἐνοικούντων διαγνωσόμεθα, καὶ τοὺς
ἐπαινοὺς, οὓς ἂν περὶ τῶν γενῶν εἴπωμεν, νομιοῦμεν
15 προσήκειν τοῖς οἰκήσασιν, ὥσπερ εἰ λέγοιμεν, ὅτι [81] ἡ
Σμύρνα ἢ* ³⁴ *Ἐφεσος τοῦ ἐλληνικωτάτου μέρους ἐστίν.*

quod maxima regna condiderunt. Phrygum antiquita-
tem, quam ex fabula illa de pueris inter oves educatis, qui
cum primum loqui inciperent Phrygum lingua Bec Bec, quod
panem indicat, clamarent, apud antiquos scriptores passim
celebrari, res nota est. cf. Herod. L. II. c. 2. Paulo aliter
rem narrat Schol. Aristid. T. II. p. 3." HEER. 24

Ald. Vind. Par. *Ἰύρων. Ricc. 2. Τυρίων. Heer. Σύρων. Med. 1.
Λυδῶν.* 25 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. Med. 1. *προσιόντι.*

Heer. Ricc. 2. *προϊόντι.* 26 ἢ σοφώτατα Med. 1. om. 27
Ricc. 2. *σχόντα τινά.* 28 Edd. Codd. ἦ. Correxuit Jacobs.

29 Ald. Codd. *Ἑλλ. δ' αὐτῶν. Ricc. 1. δ' om.* In Ald. αὐ τῶν
impressum. Heer. Med. 1. δ' αὐ ἰών. 30 Ald. Codd. *γενῶν*

τι [Ricc. 1. μὲν] τῶν ἀνωτάτων γνωρίσματα τρία. Heer. edidit
γνωριμώτατα. Med. 1. *γένη δὲ τὰ ἀνωτάτω καὶ γνωριμώτατα. om.*

δὲ 31 Heer. Par. *Δωριέων.* tum Par. *Αἰολαίων bis, Δωριαί-
ων.* 32 Ricc. 2. *ἔλλογιμώτερον.* 33 Ricc. 2. *οὕτω.* 34

Ricc. 2. ἦ. Sq. τοῦ Med. 1. om.

ἡ τῶν ³⁵ ἐν Κρήτῃ πόλεων πολλαὶ καὶ Ῥόδος τοῦ ἀνδρικοτάτου· Δωρικαὶ ³⁶ γὰρ εἰσι· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως.

Τρίτον ἔφαμεν τοῦ γένους εἶναι τὸν χρόνον, τρισὶν ὄροις· ἡ τῶν παλαιοτάτων, ὅταν ἡ πρὸ ³⁷ ἄστρον ἡ ³ μετὰ τῶν ἄστρον ³⁸ ἡ πρὸ κατακλυσμοῦ ἡ μετὰ κατακλυσμὸν φάσκωμεν οἰκισθῆναι ³⁹ ἡ πόλιν ἡ χώραν· ἡ ὡσπερ Ἀθηναῖοι ⁴⁰ [82] μεθ' ἡλίου γενέσθαι φασίν, Ἀρχάδες δὲ πρὸ σελήνης, ⁴¹ Δελφοὶ δὲ μετὰ τὸν ⁴² κατα-

35 Ald. Codd. ἡ τῶν ἐν [Ricc. 2. ἐν τῇ] Κρήτῃ πόλεων· πόλειως καὶ Ῥόδου τοῦ ἀνδρικοτάτου [Par. ἀνδρικοτάτου]. Heer. correxit ἡ περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ πόλεων καὶ Ῥόδου, ὅτι τοῦ ἀνδρ. Jacobs ἡ τῶν ἐν Κρ. πόλεων ὁ Λεῶς, καὶ Ῥόδου, τοῦ ἀνδρ. Equidem secutus sum Med. 1. — De Cretensibus urbibus vid. Strab. XII. p. 328. 36 Par. Δωρικαί. 37 Ricc. 1. πρὸς. Med. 1. ἡ πρὸς φασίωνην μετὰ τῶν ἄστρον φάσκωμεν οἰκισθῆναι, omissis iis, quae interjecta sunt. 38 Ald. Codd. h. l. inserunt, φάσκωμεν, quod cum paullo post repetatur, Heer. delevit. — Ricc. 1. 2. Par. bis φάσκωμεν. 39 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. οἰκισθῆναι. 40 „Athenienses se αὐτόχθονας esse putasse, atque generis ortum ad summam antiquitatem retulisse, satis est notum. conf. Meurs. de fort. Athen. c. I. Hanc vero famam apud eos obtinuisse, ut se una cum sole ortos dicerent, novum prorsus videtur et inauditum. Ceterum omnes illae antiquorum hominum gloriations, cum se vel sole vel luna vel astris antiquiores esse dicerent, ad solam referendae sunt prisci sermonis indolem. Nil enim aliud iis indicare voluerunt, quam se esse primos et antiquissimos terrae suae incolas, adeoque optimo jure eam sibi vindicare.“ HEER. 41 „De hac Arcadum ante Lunam origine copiose disputavit Ill. Heynius, in Programmate, quod ejus Opusculis inseretur. Conferendus est de ea praeter Steph. Byz. v. Ἀρχὰς, Censorin. de die nat. c. 19. Ovid. Fast. II, 289. 290. et V, 89. Schol. Apoll. IV, ad v. 264.“ HEER. 42

κλυσμὸν εὐθύς. Διαστήματα γὰρ καὶ ὥσπερ ἀρχαὶ αὐ-
 ται τοῦ αἰῶνος. Ἡ μέσῳ ὄρφ λογιούμεθα, ⁴³ οἶον
 ὅτ' ⁴⁴ ἦνθησεν ἡ Ἑλλάς ἢ ἡ Περσῶν ⁴⁵ δυνάμεις ἢ
 Ἀσσυρίων ἢ Μήδων, ὥσπερ Συρακοῦσαι καὶ ἐναι τῶν
 ἐν Ἰωνίᾳ ⁴⁶ πόλεων καὶ πλείσται ⁴⁷ τῆς Ἑλλάδος καὶ
 τῆς βαρβάρου. Τῶν δὲ ⁴⁸ ἐσχάτων καὶ νεωτάτων αἱ ἐπὶ
 Ῥωμαίων· ὅσαι γὰρ νεώταται [85] πόλεις, ⁴⁹ παρὰ ⁵⁰
 τούτων ἐκτίσθησαν. Ἐὰν μὲν τοίνυν ἀρχαιοτάτῃ ἡ πό-
 λις ἦ, φήσεις τὸ πρεσβύτατον τιμωτάτον ⁵¹ εἶναι, καὶ
 10 ὅτι αἰώνιός ἐστιν ἡ πόλις, ὥσπερ οἱ θεοί. Ἐὰν δὲ τοῦ
 μέσου ὅρου, ὅτι οὐθ' ⁵² ὑπορῶεῖ καὶ γεγήρακεν, ὥστε
 πεπονημέναι, οὔτε νεωστὶ ἀνέστηκεν. Ἐὰν δὲ νεωτέρα ἦ,
 ὅτι ἀνθεὶ καθάπερ κόρη ἀκμάζουσα, καὶ ὅτι μετὰ πλειό-
 νων καὶ ⁵³ βελτιόνων ἐλπίδων οἰκεῖται. Χρὴ δὲ τὰς νεω-

τὸν Heer. om. — „Hunc Delphorum post Deucalionis diluvium
 ortum confirmat Pausanias p. 811. „Fuisse quidem eo loco
 jam ante Deucalionem urbem, sed eam Deucalionis temporibus
 imbribus esse deletam.“ Vix tamen in omni antiquitate ulla
 est fabula, in qua antiqui scriptores minus sibi constant,
 quam in urbis et oraculi Delphici historia. Varias de iis
 narrationes collegit Pausanias l. c. Praeterea autem ma-
 xime est conferendus Schol. Eurip. ad Orest. v. 1094. et
 Strab. L. XII.“ HEER. ⁴³ Ald. Codd. μισσορωλογιούμεθα.
 Vind. Ricc. 1. μισσορωλογ. sed in Ricc. 1. corr. μέσῳ ὄρφ, ut est
 in Med. 1. — Heer. μίσον ὄρον. ⁴⁴ Med. 1. ὅτε. ⁴⁵ Ald. Par.
 Ricc. 1. ἢ ἡπειρώων. Vind. ἢ ἡπειρώων. Ricc. 2. ἢ ἡπειρωτῶν. Med.
 1. Heer. ἢ ἡ Περσῶν. ⁴⁶ Med. 1. τῶν Ἰωνίας. ⁴⁷ Ald. Vind.
 Par. πλείστα. ⁴⁸ Ricc. 1. 2. Par. δ'. ⁴⁹ Ald. Codd. γεγιώ-
 τатаι πόλιων. [In Ricc. 1. secundum a deletum et superscriptum
 est αἱ. Par. γωνιώταται.]. Heer. γε νιώταται. Med. 1. ὅσαι γὰρ
 νιώταται πόλεις. ⁵⁰ Par. πικί. tum Ricc. 2. κτισθίκαν. ⁵¹
 Par. τιμωτάτον. ⁵² Ricc. 2. οὐχ. Heer. οὐτ'. ⁵³ Edd.
 Vind. Ricc. 1. 2. Med. 1. ὥς. Par. καί, ut correxit Jacobs.,

τέρας⁵⁴ μηδὲν ἑλαττουμένης⁵⁵ σεμνότητι τῶν παλαιότερων
δεικνύειν, τὰς δὲ ἀπὸ τοῦ μέσου ὅρου πρὸς ἀμφοτέρας
αὐτάρχεις. Τοσαῦτα καὶ περὶ χρόνου⁵⁶ τῶν πόλεων
δεδόσθω.

Τίταρος τόπος ὁ τῶν μεταβολῶν. Διαιρεῖται δὲ⁵
κατὰ τάδε· ἡ γὰρ ἀπωκίσθη, ἡ συνωκίσθη, ἡ μετω-
κίσθη,⁵⁷ ἡ ἐπηνξήθη, ἡ ὅλως οὐκ οὔσα πρότερον, ἐπω-
κίσθη. Ἀπωκίσθη⁵⁸ μὲν, ὥσπερ αἱ πλεῖσται τῶν Ἑλ-
ληνίδων,⁵⁹ αἱ ἐν Ἰωνίᾳ, αἱ ἐν⁶⁰ Ἑλλησπόντῳ, αἱ νῆσοι·
συνωκίσθη δὲ, ὥσπερ [84] Μεγαλόπολις⁶¹ ἐν Ἀρκαδίᾳ·¹⁰
μετωκίσθη δὲ, ὥσπερ περὶ Σμύρνης Ἀριστείδης, φησὶ⁶⁰⁵
γὰρ αὐτὴν τρεῖς ἀλλάξαι τὸν τόπον·⁶² ἐπηνξήθη δὲ,

qui de harum particularum permutatione egit in Actis Phil.
Mon. T. II. 3. p. 442, ad Achill. Tat. p. 643. et ad Philostr.
Jun. Imagg. p. 585, 54 Ald. Codd. βελίονας. Med. 1. Heer.

γεωτέρας. 55 Med. 1. μηδὲ ἑλαττουμένης — τῶν παλαιωτέρων.
rell. μηδὲν ἑλαττονας — τῶν παλαιωτάτων. 56 Ricc. 1. 3. Med.
1. χρόνου rell. χρόνον. tum Ald. δεδώσθω. rell. δεδάσθω. Heer.
δεδειχθω. 57 ἡ συνωκίσθη ἡ μετωκίσθη Ald. Vind. Par. Med. 1.
om. Est in Ricc 1. 2. e conj. restituit Heeren. „Dicitur autem
de urbe ὅτι ἀπωκίσθη, cum est colonia ex altera urbe deducta;
συνωκίσθη, cum plura oppida in unum coaluerunt; μετωκίσθη,
cum urbs ex uno loco in alterum translata est; ἐπηνξήθη, cum
sensim incrementa cepit; ἐπωκίσθη denique, cum recens con-
dita est.“ HEER. 58 Ricc. 1. ἀποκίσθη. 59 Med. 1.
Ἑλλήνων. 60 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. αἱ μὲν. 61 Ald.
Vind. Par. Med. 1. Ricc. 1. μεγάλη πόλις sine praece.
ὥσπερ. Correxuit Heeren. „Megalopolis, Arcadiae urbs, in
quam Arcades post Leuctricam pugnam Ol. CII. 2. Epami-
nonda auctore e suis quique pagis commigrarunt. Cf. de ea
maxime Paus. p. 654. Strab. L. VIII. p. 267. Diod. Sic.
L. XV. p. 383. Steph. Byz. s. h. v.“ HEER. 62 In Smyr-
naico p. 229. 230.

ὥσπερ ὅσας πρότερον κώμας οὐσας ὅλως πόλεις πεποιή-
 κασι βασιλεῖς· ἐπωκίσθησαν ⁶³ δὲ, ὅσας πρότερον οὐδ'
 οὐσας ⁶⁴ κώμας ὅλως πόλεις τινὲς ἀπέφηναν. ⁶⁵ Μεταβολὴ
 δὲ περὶ ταύτας ἀπάσας ⁶⁶ γίνεται, ἐπ' ἐνίων πολλάκις
 5 περὶ τὸ ὄνομα· τὴν γὰρ αὐτὴν ⁶⁷ πόλιν ἢ χώραν ποτὲ
 μὲν Κραναὴν, ⁶⁸ ποτὲ δὲ Κεκροπίαν, ⁶⁹ ποτὲ δὲ Ἀκτὴν, ⁷⁰
 ποτὲ δὲ [85] Ἀττικὴν, ποτὲ δὲ Ἀθήνας κακλήκασι· καὶ
 Πελοπόννησον ⁷¹ ποτὲ μὲν Ἠελασίαν, ποτὲ δὲ Ἀπῖαν, ⁷²
 ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον τῆς μετα-
 10βολῆς εἶδος οὐκ ἔχει πρόφασιν ἐπαίνου, πλὴν εἴ τις τοὺς

63 Ald. Vind. Ricc. 1. ὤκισαν. Med. 1. Par. ὤκησαν. recte
 Heeren scripsit ἐπωκίσθησαν. 64 Ald. Vind. Ricc. 1. οὐδ'
 ὅσον, quod defendit Jacobs., coll. Indice ad Anth. Gr. Tom.
 XIII. p. 386. Refertur scilicet ad praecedentia: ὥσπερ ὅσας
 πρότερον κώμας οὐσας ὅλως πόλεις πεποιήκασι βασιλεῖς. Heer.
 edidit οὐδ' οὐσας, quod offert Med. 1. Par. Utroque loco
 ὅλως pro ὅλως scribendum videtur Jacobsio. 65 Med. 1.
 ἐπέφηναν. 66 Med. 1. περὶ πάσας ταύτας. Heer. verba haec
 uncis inclusit, propter sqq. ἐπ' ἐνίων. Sed si post γίνεται di-
 stinguas, sensus non turbabitur. 67 Ald. Vind. Par. τὴν
 γὰρ τὴν αὐτὴν. 68 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Καρθμίαν.
 Med. 1. Καθμείαν. Heer. Κραναὴν, quam emendationem occu-
 pavit jam Meurs. de reg. Att. I. 13. 69 Ricc. 1. Κεκρόπιον.
 Med. 1. Κεκρόπειον. Ald. Vind. Κεκρώπιον. Heer. Par. Κεκρο-
 πῖαν. 70 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Ἀκτίν. Heer. Med. 1. Ἀκτὴν.
 „Steph. v. Ἀκτὴ, οὕτως ἢ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο. cf. Harpocrat.
 s. h. v. qui proprie sic vocatam esse tradit partem Atticae
 maritimam, postea vero omnem regionem. cf. Sophocl. ap.
 Strab. IX. p. 270. Ductum est inde aliud nomen, Ἀκταία,
 scil. χώρα. Paus. L. I. p. 7. Ἀπὸ ταύτης (τῆς Ἀτθίδος) ὀνομά-
 ζουσιν Ἀττικὴν τὴν χώραν, πρότερον Ἀκταίαν καλουμένην.“
 HEER. 71 Ald. Vind. Ricc. 1. Med. 1. Πελοπόννησον. 72
 Ald. Par. Ricc. 2. δ' ἀπῖαν. Ricc. 1. δι' ἀπῖαν. Vind. δι' δ'
 ἀπῖαν. Heer. Med. 1. δι' Ἀπῖαν.

ἄνδρας ⁷³ ἐπαινοίη ἢ θεοὺς, ἀφ' ὧν αἱ πόλεις ὀνομά-
 ζονται. Ὅπως δὲ τῶν ⁷⁴ μεταβολῶν ἕκαστον εἶδος ἐπαι-
 νεσώμεθα, ⁷⁵ διδάξω. Ἐὰν μὲν ἀποικίαν, ὅτι ἀπὸ μεγί-
 στης πόλεως ἀπώκησαν ⁷⁶ καὶ ἐνδοξοτάτης, ὅτι ἀπώκι-
 σται ἐνδόξως, ⁷⁷ ὅτι δυνάμει κατέσχε ⁷⁸ τὸν τόπον, ὅτι ⁵
 κατὰ φιλίαν ἀπώκησθησαν, οὐχὶ στάσει καὶ πολέμοις
 ἐκπιδόντες. Καὶ ὅλως ὑποδέδεικται σοι πρὸς ἃ χρὴ βλέ-
 πειν καὶ τοῖς τῶν ἀπωκισμένων ⁷⁹ πόλεων ἐπαινοῖς. Εἰ
 δὲ ⁸⁰ συνπωκισμένην πόλιν ἐπαινοίης, καὶ τὰ μέρη αὐτὰ
 καθ' ἑαυτὰ ⁸¹ μέγιστα ἀποφανεῖς· ὅσῳ γὰρ ἂν ⁸² μει- 10
 ζόνως αὐτὰ ⁸³ ἐπαινοίης, μειζόνως τὴν συνπωκισμένην
 πόλιν ἐγκωμιάσεις, ⁸⁴ τὴν δὲ ⁸⁵ πρόχασιν τοῦ ἐνοικι-
 σμοῦ ⁸⁶ ἐξετάσεις, καὶ ⁸⁷ τοὺς συνοικήσαντας, οἵτινες ⁸⁸

73 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τῆς ἀνδρείας. Heer. Med. 1.
 τοὺς ἄνδρας. 74 Ald. Vind. Par. Med. 1. τὸ τῶν. In Ricc.
 1. τὸ supra lin. Heer. om. 75 Par. Ricc. 1. Vind. ἐπαι-
 νεσώμεθα. 76 Ald. Par. Vind. Med. 1. Ricc. ἀπώκησαν.
 Heer. ἀπώκησθη. propius est ἀπώκησαν, vel ἀπώκησθησαν. 77
 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἀπώκισται ἐνδόξως. Med. 1. ἀπώκισται
 ἐνδόξως. Heer. ἀποικιστὰς ἐνδοξοί. 78 Vind. κατέσχεν. Sq.
 τὸν Ricc. 1. Med. 1. om. 79 Ald. Par. Vind. ἀποικισμῶν.
 Med. 1. ἀποικισμὸν. Ricc. 1. ἀποικισμῶν, quod prope accedit
 ad Heerenii emendationem ἀπωκισμένων. 80 δι Ald. Par.
 Vind. Ricc. 1. om. Est in Med. 1. Heer. 81 Edd. Par.
 Vind. Ricc. 1. αὐτὰ. Med. 1. ἑαυτὰ. tum Edd. Vind. Ricc. 1.
 ἀποφαίνης. Par. ἀποφαίνεις. Med. 1. ἀποφανεῖς. 82 ἂν e
 Med. 1. recepi. 83 αὐτὰ Ald. Vind. Par. Med. 1. Ricc. 1.
 om. Posuit Heer. 84 Med. 1. ἐγκωμιάσεις. 85 δι in-
 seruit Heer. 86 Edd. Ricc. 1. Vind. τοὺς ἐνοικισμοῦς.
 Par. τοὺς ἀνοικισμούς. Med. 1. τοὺς ἀνοικισμένους. Jacobs. τοῦ
 ἐνοικισμοῦ. 87 καὶ posuit Jacobs. Ab Ald. Codd. copula
 abest. Heer. edidit τοὺς τε. 88 Ald. Vind. Par. Med. 1.
 οἱ τινές. Heer. Ricc. 1. οἵτινες. Jacobs. ἔτι τίνες.

ἦσαν. Καὶ πάλιν ἡ τούτων ἰδέα σοι ἐπιδέδεικται. [86]
 Εἰ δὲ μετωκισμένη εἴη ἡ ⁸⁹ πόλις, δεῖ σε δεικνύναι, ὅτι
 οὐ κατὰ συμφορὰς, ἀλλὰ πρὸς κάλλος μεταβαλοῦσα ⁹⁰
 τὸν τόπον, ὅτι μεταικιζομένη ⁹¹ μείζων καὶ καλλίων ἐγέ-
 νετο, καὶ περιεργάσῃ, εἴτε ἅπαξ εἴτε πολλάκις· καὶ μὲν
 ἅπαξ ἡ δις, ἔκτυπα ⁹² αὐτῆς πρότερον καταθέσθαι· εἰ
 δὲ πολλάκις, ὅτι κινουμένη καὶ βαδιζοίση ἔοικεν ἡ πό-
 λις. ⁹³ Καὶ τῶν μετωκισμῶν τὰς αἰτίας, εἰ μὲν εἴησαν
 φαῦλαι, ⁹⁴ συγκρύνφεις ὥς δυνατόν, οἷον σεισμούς ἢ πορ-
 10 θήσεις ἢ λοιμούς ἢ τὰ τοιαῦτα· εἰ δ' εἴησαν ⁹⁵ ἀγα-
 θαί, ἐγκωμιάσεις καὶ ἀπὸ τούτων, οἷα σοι περὶ τούτων
 ἀποδέδεικται. ⁹⁶ Εἰ δ' ⁹⁷ ἐπηυξημένη ἡ πόλις εἴη, οὐ
 χαλεπὸν συνιδεῖν, ἀφ' ⁹⁸ ὧν ἂν τις ἐγκωμιάζοι. Ὡς περ
 γὰρ σῶμα αὐξανόμενον, τῷ χρόνῳ φήσεις προεληλυθέναι
 15 αὐτὴν εἰς μέγεθος, καὶ διὰ τοῦτο προσδοκᾶν αὐτὴν καὶ
 ἔτι μᾶλλον προελεῦσεσθαι. ⁹⁹ Εἰ δ' ἡ πόλις, ἣν ἐπαινεῖς,
 ἅμα οἰκοδομηθεῖσα καὶ πόλις ¹ [87] ἦν γενομένη, τὸ ἐκ

89 ἡ Ricc. 1. om, 90 Med. 1. μεταβάλλουσα. Ald. Ricc.
 1. μεταβαλοῦσα. mox Ald. Codd. τύπον. Heer. τόπον. 91
 Par. μετωκίζομένη. tum Ald. Vind. Par. Ricc. 1. μείζω. Par.
 κάλλιον. 92 Edd. Vind. Par. ἐκ τύπου. Ricc. 1. ἐκ τούτου.
 Med. 1. ἔκτυπα. Heeren. conj. „ἡδιστ' ἐκ τόπου αὐτὴν προτέρου
 μετατεθεῖσθαι, urbem locum priori longe amoenio-
 rem occupasse.“ HEER. 93 „Respicit ad verba Ari-
 stidis in Smyrnaico Op. T. I. p. 230. Βήματι κινήθεισα
 ἡ πόλις εἰς ἓν τότε κατέστη τὸ σχῆμα.“ HEER. 94 Med. 1.
 Ricc. 1. φαῖλοι. 95 Med. 1. εἴησαν. tell. ἦσαν. 96 Edd.
 Vind. Par. Ricc. 1. οἷα αὐτοῖς, οἱ περὶ τούτων ἄδουσιν, ἀποδε-
 δίδω. Emendavi e Med. 1. 97 Edd. δι. Par. Vind.
 Med. 1. δ'. 98 Par. ἐφ'. 99 Ricc. 1. προελεύσεται. tum
 Ald. Vind. Par. εἰ δ', Med. 1. Heer. Ricc. 1. εἰ δι. Mox
 Med. 1. ἦν ἐπαινοῦς.

1 Ald. Vind. Par. ἡ πόλις. Heer. Med. 1. Ricc. 1. πόλις.

διαφορᾶς πρὸς τὰς ἐκ κωμῶν ² μεταβαλούσας, πολλὰς
 ἂν σοι παράσχοι ³ προφάσεις ἐπαινῶν, ὅτι, ὥσπερ ⁴ ἔνιοι
 ἅμα τῷ τεχθῆναι ἐν ἀξιώματί εἰσι, καὶ οὐ πρότερον ⁵
 δοῦλοι, εἴτα ἐλεύθεροι, οὐδὲ πρότερον ἰδιῶται, εἴτα ἄρ-
 χοντες, οὕτως αἱ τοιαῦται πόλεις. Καὶ ⁶ αὕτη ἡ περὶ ⁵
 ταῦτα μέθοδος. Εἰ δ' ἐκ κώμης εἴη μεταβεβληκυῖα, ὅτι, ⁷
 ὥσπερ ἐν στρατοπέδῳ οὗτος ἄριστος στρατηγός, ὅστις
 χιλιάρχος πρότερον ⁸ ἐγένετο, καὶ χιλιάρχος, ὅστις λοχα-
 γός, καὶ λοχαγός, ὅστις στρατιώτης, ⁹ οὕτω καὶ πόλις
 ἀρίστη, ἥτις ἐν πείραις ἐξητάσθη. ¹⁰ Καὶ ὅλως οὐκ ¹⁰
 ἀπορήσεις, κατὰ τοῦτο ἰὼν τὸ ἔχνος, ἐξ ὧν ἂν ἐπαινοῖς.
 Τοσαῦτά ¹¹ σοι καὶ περὶ τῶν μεταβολῶν καὶ τῶν εἰδῶν
 τῆς μεταβολῆς ¹² φημι, οὐδὲν μίγα πρὸς ἐγκώμιον
 ἔχόντων [88] ἢ βραχὺ, ἐπαινούμενων ἡμῶν ἢ θεῶν ἢ ἄν-
 θρωπον τὸν ἐπώνυμον. ¹⁵

Ἦν δὲ μετὰ τὰς μεταβολὰς τόπος ὁ τῶν αἰτιῶν. ¹³
 πενταχῇ δὲ καὶ οὔτος ¹⁴ διαιριεῖται. Καὶ πῶς ¹⁵ τῇν

Tum Ald. Vind. Ricc. 1. ἡ γινομ. Heer. ἡ. Med. 1. Par. ἡν,
 ut conjecit Jacobs. 2 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἐγκωμίων.
 Heer. Med. 1. ἐκ κωμῶν. Tum Vind. μεταβαλούσας. Rell. μετα-
 βαλλοίσας. 3 Med. 1. παρῴσχη. Par. παρῴσχει. 4 Med. 1.
 ὅτι ὥσπερ οἱ ἅμα. Rell. ὅτι om. 5 Par. πρότεροι. 6
 Med. 1. καὶ ἡ περὶ ταῦτα μέθοδος. Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἡ περὶ
 ταῦτα μέθοδος. Heer. edidit ἡ οὖν περὶ ταῦτα μέθ. αὕτη. Jacobs.
 mavult: αὕτη ἡ περὶ ταῦτα μέθοδος. scr. καὶ αὕτη. 7 ὅτι e
 Med. 1. inserui. 8 Med. 1. πρότερον om. 9 Heer. Med. 1. στρα-
 τιώτης. Ald. Vind. Par. Ricc. 1. στρατηγός. 10 Med. 1. πείραις
 ἐξητάσθη. Rell. πείρα ἐξετάσθη. 11 Med. 1. ταῦτα. 12 Heer.
 h. l. lacunam statuit, hoc fere modo supplendam: εἰρήσθω.
 Τὰς γὰρ τῶν ὀνομάτων μεταβολὰς φημι κ. τ. λ. Sed integra sunt
 omnia, si in seqq. ἔχόντων scribas e Med. 1., qui habet ἔχον^r,
 ubi Edd. Vind. Par. Ricc. 1. habent ἔχυν. 13 Ald. Vind.
 Par. αἰτίων. 14 Vind. Par. Ricc. 1. οὕτως. 15 Ricc. 1.

διαίρεισιν ποιησάμενοι τοὺς ἐπαίνους ἂν προσαγάγοι-
 μαν, ¹⁶ ἐξῆς ἂν εἴη ¹⁷ ἀποδείξαι. Αἰτίαι τοίνυν οἰκι-
 σμῶν πόλεων ἢ θείαι, ἢ ἡρωϊκαί, ἢ ¹⁸ ἀνθρώπιναι. καὶ
 πάλιν ἢ ¹⁹ ἐπ' εὐφροσύνη ἢ πένθει· καὶ πάλιν κατὰ τὰ
 5 τελικὰ καλούμενα κεφάλαια, ἢ ὡς διὰ τὸ συμφέρον, ἢ
 ὡς διὰ τὸ ἀναγκαῖον. Χρὴ δὲ τοῦτωκ. τὰ παραδείγματα
 ἐκθέσθαι. Θεία ²⁰ μὲν τοίνυν αἰτία ἐστίν, ὅποια περὶ
 'Ρόδου ἢ 'Αθήλου· περὶ μὲν 'Ρόδου, ὅτι διαλαχόντες ὁ
 Ζεὺς καὶ ὁ ²¹ Ποσειδῶν καὶ Αἰδῆς τὰ πάντα, 'Ἡλῖον
 10 μοῖραν οὐ κατέλιπον, ²² ἀναμνησθέντες δὲ ἐμελλον ἀνα-
 κληροῦσθαι, ὁ δ' 'Ἡλιος ἀρκεῖν αὐτῷ ἔφη, εἰ φανεράν
 ποιήσῃ τὴν ²³ 'Ρόδον. Περὶ δὲ 'Αθήλου, ὅτι διὰ
 τὴν ²⁴ ἐκ Διὸς 'Απόλλωνος [89] καὶ 'Αρτέμιδος γένεσιν
 606 ἀνέδραμεν ἐκ θαλάττης. 'Ἡρωϊκαὶ δ' αἰτίαι ²⁵ περὶ

ὅπως. tum Ald. διαίρησιν. 16 Med. 1. προσαγάγοιμεν. 17
 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. ἐξ ὧν εἰσιν. Med. 1. ἐξῆς. Heer. ἐξῆς
 ἂν εἴη. Tum Par. Med. 1. ὑποδείξαι. 18 Ald. Vind. Par. ἢ
 ἡρωεῖς καὶ ἀνθρ. Corr. Heer. Med. 1. Ricc. 1. 19 Ald.,
 Vind. Par. Ricc. 1. ἢ. Med. 1. καὶ πάλιν ἐπ' εὐφρ. ἢ πενθικαί,
 πάλιν. Heer. haec om. 20 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. οἷον ἂν
 μὲν αἰτία ἦ. Heer. οἷον ἂν μὲν θεία ἢ αἰτία ἦ. Secutus sum
 Med. 1. 21 ὁ e Med. 1. inserui. 22 Ald. Vind. οἷον
 ἐγκατέλιπον. Ricc. 1. Med. 1. οὐ κατέλιπον. Par. "Ἡλῖον μ. οὐκ
 ἐγκατέλιπον. 23 Ald. ποιήσει αὐτὴν. Par. Vind. Ricc. 1.
 ποιήσει αὐτήν. Heer. ποιήσει ὁ Ζεὺς τήν. Egregie Med. 1. ποιή-
 σιαν τήν. — Ad rem vide Pind. Ol. Z. 100. 24 Edd.
 Vind. Ricc. 1. δι' αὐτὴν 'Απόλλ. Par. δι' αὐτήν ὁς 'Απ.
 Lacunam supplet Med. 1. 25 Ald. Vind. Par. Med. 1.
 Ricc. 1. ἀρεταί, Heer. αἰτίαι. „Salamis urbs Cypri condita
 erat a Teucro, cum ex bello Troiano redux factus ob Aiakis
 mortem in exilium ageretur. Argos autem Amphilochoi-
 cum in sinu Ambracico situm, ab Amphilocho Amphiarai
 vatis, qui in Thebarum obsidione periit, filio. cf. Thucyd.

Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ, ἣν Ἀργους τοῦ ²⁶ Ἀμφιλο-
 χικοῦ· τὴν μὲν γὰρ ὁ Τεῦκρος ὥκισεν ἐκπεσὼν, τὴν δὲ ²⁷
 Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω, καὶ πολλὰ πόλεις τῶν Ἑλλη-
 νίδων τοιαύτας ἔχουσι τὰς ²⁸ αἰτίας ἡρωϊκάς· Ἀνθρώ-
 πιναι ²⁹ δὲ, ὅποιαι περὶ Βαβυλῶνος λεγόμεναι, [90] οἷον ⁸
 Νινον ³⁰ Σεμίραμις ὥκοδόμησεν, βασιλείαν εἶναι φησι.

L. II. Alii tamen ortum urbis ad Alcmæonem referunt, ut
 Ephorus apud Strab. L. VII.⁴ HEER. 26 Par. τοῦς.
 tum Ald. Ἀμφιλαχικοῦ. 27 Med. 1. Par. δ'. Med. 1. Ἀμφιάλος.
 28 Med. 1. ἔχουσι τὰς. rell. ἔχουσιν αἰτ. 29 „Quae hic
 de Babylone et Nino tradit Menander, mutilata esse viden-
 tur et corrupta. Primo enim desideratur nomen ejus qui
 Babylonem condidit; porro nullus fere est sententiarum
 nexus, nam verba οἷον Νινον etc. cum prioribus non com-
 mode jungi possunt; denique contra omnem antiquitatis fi-
 dem tradit Ninum urbem a Semiramis conditam esse. Quam-
 vis enim de urbis Babylonis conditore non una eademque
 sit antiquorum scriptorum sententia, cum alii eam a Semi-
 ramide, Herod. I, 181. alii a Babylone quodam conditam
 esse tradant Steph. Byz. h. v. nemo tamen omnium est,
 qui urbis Nini ortum ad Semiramin referat, eamque a Nino
 rege conditam esse neget. cf. Steph. Byz. v. Νῖνος et ibi
 Holstenium. Quae cum ita sint, sic legendum existimo:
 Ἀνθρώπιναι δὲ, ὅποιαι αἱ περὶ Νίνου καὶ περὶ Βαβυλῶνος λεγό-
 μιναι, ὥν τὴν μὲν Νῖνος, τὴν δὲ Σεμίραμις ὥκοδόμησεν. Urbes
 aliae ab hominibus conditae esse dicuntur, ut de
 Nino et Babylone narratur, ex quibus alteram Ni-
 nus, alteram Semiramis condidit. Verba περὶ Νίνου
 καὶ omissa sunt ob sequens περὶ. Verba quae sequuntur: Βα-
 σίλειαν εἶναι φησι, vel sic legenda sunt, ἣν βασίλειαν εἶναι φασι,
 quam Semiramin reginam fuisse dicunt, vel deletο
 φησι, ὥστε βασίλεια εἶναι, ut regia esset. Hoc verum puto,
 nam deletο Nino ibi sedes imperii fuit. Herod. I, 178.⁴
 HEER. 30 Par. νοιουν sine acc.

Καὶ Ῥωμαῖκαὶ δὲ ³¹ πᾶσαι πόλεις, ὥς Ῥωμαίων ᾤκισαν βασιλεῖς, τοιαύτας ἔχουσι τὰς ³² αἰτίας. Αὕτη μὲν δὴ ἡ πρώτη ³³ διαίρεσις.

Ἡ δὲ δευτέρα, ὅτι αἱ μὲν ἐπ' εὐφροσύνη, αἱ δὲ ἐπὶ πένθει. εὐφροσύνη μὲν, ὥς ἐπὶ γάμῳ, ³⁴ νίκαις καὶ τοῖς τοιούτοις. Δεῖ δὲ καὶ τούτων ³⁵ παραδείγματα γράψαι. γάμων ³⁶ μὲν τοίνυν, ὥς φασὶ τὴν Μίμφιν ³⁷ ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ ³⁸ Ἡφαιστου. νίκης δὲ, ³⁹ οἷον φασὶ τὴν Θεσσαλονίκην ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν 10 Θεσσαλῶν οἰκισθῆναι ὑπὸ τῶν ⁴⁰ Μακεδόνων· καὶ τὴν ἐπὶ ⁴¹ Ἀκτίῳ Νικόπολιν [91] ὑπὸ ⁴² Ῥωμαίων ἐπὶ τῇ νίκῃ ⁴³ τῇ κατὰ Κλεοπάτραν. Ἐπὶ πένθει δὲ καὶ οἰκτῷ, ⁴⁴ ὥς ἱστοροῦσι Βουκεφάλειαν ⁴⁵ τὴν ἐν Ἰνδοῖς

31 δὲ Med. 1. om. 32 Med. 1. ἔχουσ. τὰς. rell. ἔχουσιν αἰτ.

33 Med. 1. δὴ πρώτη διαίρ. rell. δὴ ἡ διαίρεσις, sine πρώτῃ. Inserui ἥ, quod est absorptum ab ἡ antecedente.

34 Edd. Vind. Ricc. 1. εὐφροσύνη μὲν γάμ. γένεσιν αἱ τοιούτοις. [Ricc. τοῖς τοιούτ.] Par. γενεσινῆ. αἱ τοῖς τοιούτ. sine lac. Med. 1. γένεσιν νίκην καὶ τοῖς τ. Recepi conjecturam Heerenii.

35 Ricc. 1. τῶν τοιούτων. 36 γάμων Ricc. 1. per lac. om. Med. 1. γάμῳ μὲν τοίνυν φησὶ τὴν Μίμφιν.

37 Ald. Vind. Ricc. 1. πῖμφιν. Par. μιμφιν. Par. 2324. Μίμφιν, quod Heeren. conjectura invenit. cfr. Bast. Comment. Palaeogr. p. 737.

38 Vind. Par. ἡ τοῦ. 39 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Med. 1. νίκη δ'. Heer. νίκης δέ.

40 τῶν Par. Med. 1. om. — „Thessalonica urbs Macedoniae a Philippo Amyntae filio, qui Thessalos ibi vicerat, condita. Varias de

ortu ejus sententias collegit Steph. Byz. s. b. v.“ HEER.

41 Med. 1. ἐπὶ. rell. ὑπό. 42 Ald. Vind. Par. ἐπὶ. Heer. Med. 1. ὑπό.

43 τῇ νίκῃ e Med. inserui. Mox Par. Κλεοπάτραν.

44 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἐπὶ πένθει οἰκτῷ [Par. οἰκτῷ]. Corr. Med. 1. Heer. — Sq. ὥς inseruit Heer.

45 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἱστοροῦσι· βουκεφάλων δέ. Med. 1.

πόλιν ἐπὶ τῷ ἵππῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῷ Βουκεφάλῳ ⁴⁶
ἀνοικισθῆναι· τὴν Ἀντινόου δὲ ἐν ⁴⁷ Αἰγύπτῳ Ἀντι-
νόου θανάτῳ ⁴⁸ ὑπὸ Ἀδριανοῦ. Καὶ δῆλον ἡγοῦμαι
σοι ⁴⁹ γεγενῆσθαι καὶ τὸ τῆς διαιρέσεως ταύτης θεώ-
ρημα.

Ἦν δὲ ⁵⁰ ἡ τρίτη διαιρέσις κατὰ τὰ τελικὰ κεφά-
λαια καλούμενα. Τοῦ μὲν ⁵¹ τοίνυν δικαίου τὸ κατὰ
[92] Ῥήγην, ⁵² ὅτι οἰκίσας αὐτὴν ὁ Μίνως ⁵³ ἀνέθηκε
τῷ Ἀπόλλωνι εὐσεβείᾳ· ⁵⁴ τὸ δ' εὐσεβὲς δίκαιον. Τοῦ

βουκέφαλον sine δι. Recte Heer. edidit Βουκεφάλειαν, ut legi-
tur apud Arrianum de exped. Al. M. L. V. Strab. L. XV. et
Steph. Byz. 46 Med. 1. τῷ Βουκεφάλῳ. rell. τοῦ Βουκεφάλου.
47 Ald. Codd. δὲ ἦν. Heer. δὲ ἐν. — „Vocatur Ἀντινόεια.
Condita erat in Aegypto ab Hadriano in memoriam juvenis
Antinoi, quem maxime in deliciis habebat. Conferendus est
de ea St. Byz. et ibi Holstenius.“ HEER. 48 Ἀντι-
νόου θανάτῳ e Med. 1. inserui. 49 Med. 1. σοι. 50 δι
Ald. Codd. om. Posuit Heer. De τελικοῖς κεφαλαίοις vide
Ern. lex. technol. s. v. 51 μὲν Med. 1. om. 52 Ald.
Vind. Par. Ricc. 1. τὸ κατ' ἀκρίβειαν. Med. 1. τὸ καταρῆγην,
quod consentit cum Valesii emendatione [Emend. p. 27.], ab
Heerenio recepta τὸ κατὰ Ῥηναίαν. Ῥηναία insula Delo vicina
cum Ῥήγῃ vocetur apud Stephanum Byz., lectionem codicis
Med. recepi. 53 Ald. Ricc. 1. ὅτι οἰκίσας αὐτὴν νομίμως
ἀνέθηκε. Vind. Par. Med. 1. ὅτι οἰκίσας [Par. οἰκήσας] αὐτὴν
νομίμως [Med. 1. οὐ νομ.] αὐτὴν οἰκίσας [Par. οἰκήσας] ἀνέθηκεν.
— „Apollini eam sacram fuisse discimus ex Thucyd. l. III.
Quamvis secundum Thucydidem non Minos sed Polycrates eam
Apollini consecraverat, non tamen ideo reiicienda est Valesii
emendatio, pro νομίμως rescribentis ὁ Μίνως. Facile enim in
his variare potuerunt antiquae narrationes, et ea Minoi tri-
buere quae Polycrati tribuenda fuissent, cum ille imperium in
insulas exercuisset. Ceterum de hac insula doctissime egit
Anonymus in Obs. Misc. T. VII. p. 108.“ HEER. 54

δε καλοῦ, ὡς τὸ κατὰ ⁵⁵ Ἀλεξάνδρειαν, ὅτι εὐδοξίας
 ἔνεκα καὶ κλέους ὁ Ἀλέξανδρος μεγίστην τῶν ⁵⁶ ὑφ' ἡλίῳ
 πόλεων ἡβουλήθη κατοικίσαι. Τοῦ δὲ συμμέροντος,
 ὡς τὸ ⁵⁷ καθ' Ἡράκλειαν τὴν ἐν Πόντῳ, ὅτι τοὺς
 5 βαρβάρους ἀναστέλλων Ἡρακλῆς τὸν ἐκεῖ τόπον κατῴ-
 χισε. ⁵⁸ Τοῦ δ' ⁵⁹ ἀναγκαίου, ὡς τὸ κατὰ τὰς πόλεις
 τὰς κατ' Ἰστρὸν ποταμὸν ⁶⁰ ὑπὸ Ῥωμαίων κατοικισθεί-
 σας, τὰς καλουμένας Καρπίας, ὡς μὴ διαβαίνοντες οἱ
 βαρ-

Ald. Vind. Par. Ricc. 1. εὐσεβίς γὰρ τὸ δυσσεβίς δίκαιον. Va-
 les. emendat: εὐσεβίας ἔνεκα, τὸ γὰρ εὐσεβίς δίκαιον. Jacobs.
 in Codice Aldi duplicem lectionem fuisse, putat, εὐσεβίς sine
 articulo et τὸ εὐσεβίς, quibus lectionibus perperam conjunctis
 altera in τὸ δυσσεβίς depravata sit: unde legere vult: ἀνίθης·
 τὸ εὐσεβίς γὰρ δίκαιον. Sed ad demonstrandum, idem quod
 pium sit, etiam justum esse, nomen εὐσεβίας debet praece-
 dere, quare edidi εὐσεβίᾳ· τὸ δ' εὐσεβίς δίκ., secutus vestigia
 Med. 1. εὐσεβίᾳ τὸ δυσσεβίς δίκαιον. Eodem fere modo Heer.
 edidit: εὐσεβείᾳ· τὸ γὰρ εὐσεβίς δίκαιον. 55 Heer. κατ'.
 56 Par. τὴν — κατοικῆσαι. 57 τὸ e Med. 1. inserui. — De
 Heraclea vide initio capituli p. 178. 58 Par. κατῴχισεν. Vind.
 κατῴχισεν. 59 Heer. δι. tum post ὡς e Med. 1. inserui τό.
 60 Med. 1. κατὰ τῶν ποταμῶν. rell. κατὰ τὸν ποταμόν. Ja-
 cobs. κατ' Ἰστρὸν ποτ. „Urbes Carpiae a Romanis ad repri-
 mēdos barbarorum impetus ad Istrum fluvium erant condi-
 tae. Erant enim Carpi gens barbara, quae in illis regioni-
 bus sedes habebat, et saeculo secundo et tertio saepe incur-
 sionibus suis fines imperii Romani vastabat. cf. Zosim. I,
 31. donec a Diocletiano in Pannoniam translati sunt. Am-
 mian. Marc. 28, 2. Quamvis satis notum est populi nomen,
 urbes tamen Carpiae a Romanis contra eos conditas, a ne-
 mine memoratas inveni.“ HEER. De Καρπίαῖς Vir Doctus,
 quem Schneiderum esse suspicatur Jacobs., quaedam monuit
 in Bibliotheca universali Berolinensi T. LXIX. 1. p. 217.

βάρβαροι κακουργοῖν. Οὐσῶν δὲ τοιούτων αἰτιῶν καὶ τοιούτων τρόπων, ⁶¹ εἰδέναι σε χρή, ὅτι ἐνδοξόταται μὲν αἱ θεῖαι ἢ ⁶² ἡρώϊκαί, τρίται δὲ αἱ ἀνθρωπικαί· καὶ πάλιν, ⁶³ πρῶται μὲν αἱ ἐπ' εὐφροσύνη, δευτέραι δὲ αἱ ἐπὶ πένθει. Καὶ πάλιν ἐνδοξότεραι μὲν αἱ ἐκ περιου- ⁵ σίας τῶν τελικῶν κεφαλαίων, χρησιμώτεραι δὲ αἱ ἀπὸ τῶν ἀναγκαιῶν [93] καὶ συμφερόντων. Ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐνδοξότεραις ἐπὶ πλεον διατριπτέον, ἐν δὲ ταῖς ἀδόξοις, ἐπ' ἔλαττον· ὁ μέντοι τόπος ἀναγκαιότατος πρὸς ἐπαινον πόλεων ῥήτορι ⁶⁴ πανταχῇ. Αὐτῶν δὲ τούτων ¹⁰ τῶν αἰτιῶν μυθώδεις μὲν ⁶⁵ αἱ θεῖαι καὶ ἡρώϊκαί, πιθανώτεραι δὲ αἱ ἀνθρωπικαί. Τὰς μὲν ⁶⁶ τοίνυν ἀνθρωπικὰς αὐξητέον, τὰς δὲ ἡρώϊκας καὶ θείας καὶ πιστωτέον ⁶⁷ καὶ αὐξητέον. Τοσαῦτά σοι καὶ περὶ τῆς τοῦ γένους ἐπιχειρήσεως ἔχομεν συμβαλίσθαι. Τρίτον τοίνυν ¹⁵ βιβλίον ἡμῶν ⁶⁸ γραφέσθω περὶ ⁶⁹ ἐπιτηδεύσεων καὶ πράξεων. Καὶ γὰρ ἀπὸ τούτων δεῖν ἔφαμεν ⁷⁰ τὰς πόλεις ἐγκωμιάζειν.

61 Heer. tacite edidit τοιούτων τρόπων. Ald. Codd. τοιουτο-
τρόπων, quod etiam Bast. ad Greg. Cor. p. 458. et Jacobs.
volunt. 62 Ald. αἱ εὐθεῖαι ἡρώϊκαί. Heer. αἱ θεῖαι καὶ ἡρ.
Vind. Ricc. 1. αἱ θεῖαι ἡρώϊκαί. Med. 1. Par. αἱ θεῖαι ἢ ἡρ.
63 πάλιν Med. 1. om. 64 Ald, Vind. Par. Ricc. 1. ῥήτορι
πόλεων. Med. ῥήτορι^ο πόλεων. Heer. transposuit. Tum Ald.
Vind. Med. 1. πανταχοῦ. Heer. Ricc. 1. Par. πανταχῇ. 65
Ald. Par. Vind. Ricc. 1. τε μὲν. Heer. μὲν αἱ θεῖαι τε καὶ. Se-
cutus sum Med. 1. 66 Med. 1. τὰς μὲν τοίνυν. rell. καὶ τὰς
τοίνυν. 67 Med. 1. πιστωτέον. rell. πιστοτέον. 68 Par.
ἡμῶν βιβλ. 69 περὶ Ald. Codd. om. Posuit Heeren. 70
Med. 1. ἔφαμεν. rell. δεῖν φαμεν.

SECTIO TERTIA.

C a p. I.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΗΔΕΥΣΕΩΝ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
ΕΓΚΩΜΙΑΖΕΙΝ.

Υῶν τοίνυν ἐπιτηδεύσεων αἱ μὲν κατὰ τὴν τῆς πολι-
τείας κατάστασιν θέωρουνται, αἱ δὲ κατὰ τὰς ἐπιστή-
μας, [94] αἱ δὲ κατὰ τὰς τέχνας, αἱ δὲ κατὰ τὰς δυνά-
μεις. Αὐτῶν δὲ τούτων τῶν μερῶν ἡ εἰδὼν ὅτι ¹ χρὴ
διαίρεσθαι, πειράσομαι ποιῆσαι καταφανές. Πολιτεῖαι
μὲν εἰσὶ ² τρεῖς, βασιλεία, ἀριστοκρατία, δημοκρατία·
ταύταις δὲ παρακείμεναι εἰσὶ ³ κακίαι, βασιλεία μὲν τυ-
ραννίς, ἀριστοκρατία δὲ ὀλιγαρχία καὶ πλουτοκρατία ⁴
λεγομένη, δημοκρατία δὲ λαοκρατία. Παρὰ πάσας δὲ
ταύτας ἡ μικτὴ ἐκ πάντων τούτων, ^{4*} ὅποια ἡ τε Ῥωμαϊκὴ
καὶ ἡ Λακωνικὴ τὸ παλαιόν. Ἐἰ τοίνυν ἐπαινοῖς πόλιν
εἰ μὲν τυραννουμένην, ⁵ ὥς βασιλευμένην ἐπαινεῖν δεῖ, ὥς
¹⁵ ἐν τῷ Νικοκλεῖ ὁ Ἰσοκράτης ⁶ πεποίηκεν, εἰ δὲ λαο-
κρατουμένην, ὥς δημοκρατουμένην, ⁷ ὥς ἐν τῷ Πανα-

1 Ald. Vind. ὅτι. tell. ὅ τι. 2 Med. εἰαὶ τρεῖς, βασιλεία, ἀρι-
στοκρατία, δημοκρατία. tell. ὅτι τρεῖς, βασιλείαι, ἀριστοκρατεῖαι
[Vind. Heer. ἀριστοκρατεῖαι], δημοκρατεῖαι. 3 Par. εἰόν. tum Ald.
κακίαι. 4 Med. 1. ἡ καὶ ὀλοπλουτοκρατία. 4* Edd. τύπων. Scr-
τούτων. 5 Ald. τυραννουμένη. — Sq. δεῖ recepi e Med. 1. abest a
tell. χρὴ posuit Heeren. 6 Ald. Codd. ἐν τοῖς κοκλείοις [Med. 1.
ἐγκυκλίοις] ὁ Κράτης. Heer. edidit ἐν τοῖς Νικοκλείοις ὁ Ἰσοκρά-
της, sed cum veteres hoc titulo non utantur, propius ad
veram lectionem accedit Jacobsii conjectura: ἐν τῷ Νικοκλεῖ
ὁ Ἰσοκράτης. 7 ὥς δημοκρατ. usque ad εἰ δὲ πλουτοκρατου-
μένην Med. 1. om.

θηναϊκῷ Ἰσοκράτης, καὶ [95] Πλάτων⁸ ἐν τῷ ἐπιτα-
φίῳ· εἰ δὲ πλουτοκρατουμένην, ὡς ἀριστοκρατουμένην·
εἰ δὲ⁹ μικτήν, ὅτι ἐξ ἀπασῶν εἴληφε¹⁰ τὰ κάλλιστα.
Τοῦτο δὲ ὁ Πλάτων περὶ τῆς Λακωνικῆς¹¹ πολιτείας ἐν 607
τοῖς Νόμοις εἴρηκεν, καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ λό-
γῳ.¹² Εἴησαν δὲ ἐπαίνων ἀφορμαὶ παρὰ ταύτας ἀπά-
σας, δεῖξαι πόλιν μὴ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀπάσαις
κεχορηγμένην ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλῃ,¹³ ὅπερ Ἰσοκράτης περὶ
τῆς τῶν¹⁴ Ἀθηναίων πόλεως εἴρηκε¹⁵ καὶ Ἀριστείδης
ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.¹⁶ Δεῖ δὲ νομίζειν περὶ πολι-
τείας,¹⁷ ἄριστον εἶναι τὸ¹⁸ ἐκούσαν, ἀλλὰ μὴ ἀκούσαν
ἄρχεσθαι τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἀκριβῶς φυλάττειν¹⁹ τοὺς
νόμους, ἥκιστα δὲ νόμων δεῖσθαι. Τοῦτο²⁰ δὲ τὸ μέ-
ρος τῶν ἐπαίνων κινδυνεύει²¹ σχεδὸν ἀργὸν εἶναι· ὑπὸ
γὰρ μιᾷ²² αἱ [96] Ῥωμαϊκαὶ²³ ἅπασαι νῦν διοικοῦνται 13

8 Ald. Codd. τῶν. Heeren. Πλάτων.

9 Ald. Codd. δ'

ὡς. Heer. δέ.

10 Par. εἴληφεν.

11 Ald. Λακωνικῆς. —

Respicit ad Plat. Leg. p. 712.

12 Ald. Vind. Par. Ricc. 1.

νόμῳ, quod delendum censet Vales. Emend. p. 27. Heeren
scripsit λόγῳ, quod confirmat Med. 1. Jacobs. rhetorem scri-

psisse putat ἐν τῷ θώμῳ⁷⁶ ἐγκωμίῳ, quo titulo illa Aristidis de-
clamatio inscribi solet. 13 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἄλλην

Med. 1. Heer. ἄλλῃ.

14 τῶν Heer. om.

15 Vind.

Ricc. 1. εἴρηκε. rell. εἴρηκεν.

16 Edd. Vind. Par. Ricc. 1.

addunt ἐκάτερος, quod Med. 1. om.

17 Ricc. 1. τῆς πολ.

18 Ald. Codd. καὶ τό.

19 Med. 1. γινώσκειν.

20 Med.

1. τοῦτο. rell. καὶ τοῦτο.

21 Med. 1. κινδυνεύειν.

22

Ald. ὑπὲρ γὰρ μοι sq. lacuna. Vales. Emend. p. 27. supplet:

ὅπερ γὰρ μοι εἴρηται, κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς νόμους ἅπασαι. Heer.

ὑπὸ γὰρ ἐμοῦ [mea aetate] κατὰ τοὺς νόμους Ῥωμαϊκοὺς ἅπα-

σαι. Jacobs. εἴπερ γε νόμοις Ῥωμαϊκοῖς ἅπασαι. Vind. Par. Ricc.

1. ὑπὲρ γὰρ μὲ, quod supplet Med. 1. μᾶς. Lib. Merulae ὑπὸ

γὰρ μᾶς πόλει αἱ Ῥωμαϊκαὶ ἅπασαι.

23 Edd. Vind. Ῥω-

πόλις· τελειώτατα δὲ ἐν ἐκείνῃ ²⁴ ἐχορῇ περὶ αὐτοῦ μνησθῆναι.

Αἱ δὲ κατὰ τὰς ἐπιστήμας ἐπιτηδεύσεις, εἰ κατὰ πόλιν εἶσαν εὐδόκιοι ²⁵ ἀστρολογία καὶ γεωμετρία, ²⁶ ἢ μουσική, ἢ γραμματική, ἢ φιλοσοφία· αἱ γὰρ τοιαῦται εἰσιν αἱ κατ' ἐπιστήμην ἐπιτηδεύσεις. Φασὶ γὰρ οὖν ²⁷ Μυτιληναίους ἐπὶ κιθαρωδία μέγιστον ²⁸ φρονῆσαι, Θηβαίους δὲ ἐπὶ αὐλητικῇ, Δηλίους ²⁹ ἐπὶ χοροστατικῇ· ἐτι δὲ καὶ νῦν τοὺς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ γραμματικῇ, ³⁰ γεωμετρίας καὶ φιλοσοφίας.

Αἱ δὲ κατὰ τὰς τέχνας ἐπιτηδεύσεις αἱ μὲν εἰσι ³⁰ βάνανσοι, αἱ δὲ ἑλευθέριοι. Βάνανσοι μὲν χρυσοχοικὴ καὶ χαλκευτικὴ καὶ ³¹ τεκτονικὴ καὶ ὅσαι τοιαῦται εἰσιν. ³² Ἔστιν οὖν καὶ ἀπὸ τούτων ἐπαινεῖσαι πόλιν ἢ εἰς πληθος ἢ εἰς ἀκρίβειαν. ³³ Φασὶ ³⁴ γὰρ Ἀθηναίους μὲν ἐπὶ ἀγαλματοποιΐᾳ καὶ ζωγραφίᾳ, καὶ Κροτωνιάτας ³⁵ ἐπὶ ἱατρικῇ μέγιστον φρονῆσαι, καὶ ἄλλους ἐπ' ἄλλαις τέχναις. Αἱ [97] δὲ κατὰ τὰς δυνάμεις ἐπιτηδεύσεις ῥητο-

μαῖκαὶ καί. Med. 1. Ricc. 1. Par. καὶ om. Sq. νῦν e Med. 1. recepi. 24 Ald. Vind. Ricc. 1. τελειώτατα δὲ ἐνεκεν. unde Heer. edidit: τελειότητος δὲ ἐνεκεν, quod probat Bast. Comment. Palaeogr. p. 790. Med. 1. τελειώτατος δὲ ἐν ἐκείνῃ. sc. τῇ 'Ρώμῃ. unde scripsi τελειώτατα. 25 Par. εὐδόκιοι. 26 Edd. Vind. Par. Ricc. ἢ γεωμ. Med. 1. ἢ om. 27 Ald. οὐ Heer. Codd. οὖν. tum Ald. Par. Vind. Med. 1. Μυτιληναίοις. Heer. Ricc. 1. Μυτιλ. 28 Med. 1. μέγα. 29 Δηλίους ἐπὶ χοροστατ. e Med. 1. inserui. 30 Vind. εἰσιν. 31 καὶ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. om. Est in Med. 1. Heer. 32 εἰσὶν Med. 1. om. 33 Recte Heeren h. l. quaedam excidisse putat: deest enim alterum membrum, quod respondeat τῷ βάνανσοι μὲν. Supplendum igitur videtur: ἑλευθέριοι δὲ οἷον ἀγαλματοποιΐα καὶ ζωγραφία καὶ ἱατρική. 34 Par. φασίν. 35 Ald. Vind. Ricc. 1. Par. Κροτωνιάτας.

ρικὴ ³⁶ καὶ ἀθλητικὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα. Αἰγινῆται μὲν γὰρ ἐπὶ ἀθλητικῇ καὶ Ἑρμουπολῖται μεγαλοφρονοῦσι. ³⁷

Παρὰ πάσας δὲ ταύτας ³⁸ τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ ³⁹ τὰ ἐνεργήματα κοσμούμεθα, εἰ κοσμίως διοικεῖται ἡ πόλις· ἀνήκει ⁴⁰ δὲ ἐπὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν τῶν γυναικῶν ⁵ διαίταν καὶ τὴν τῶν παιδῶν ⁴¹ διαγωγὴν. Αἱ γὰρ τὸ ⁴² αὐτὸ ἀποφαίνουσιν ⁴³ προσῆκον καὶ γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι ⁴⁴ καὶ παισὶν ἐπὶ διαίτῃ ἀπονενεμημένον, ⁴⁵ ὅπερ ὁ Δίων ἐν τῷ Ταρσικῷ ⁴⁶ ἐπιγεγραφομένῳ πεποίηκεν. Ἀπὸ μὲν δὴ τούτων τὰς τῶν πόλεων ἐπιτηδεύσεις δοκι- ¹⁰ μαστέον.

36 Heer. conj. γυμναστική. Jacobs. quoniam ἀθλητικὴ gymnasticam quodammodo amplectitur, conj. θηριωτική. Sed nec hoc satis placet. 37 Med. 1. μεταφρονοῦσι. 38 Med. 1. ταύτας δὲ πάσας. 39 Med. 1. καὶ om. 40 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἡ πόλις ἀνήκει· δεῖ δὲ τὴν τῶν ἀ. Heer. ἀνήκειν δὲ δεῖ ἐπὶ τὴν τ. ἀ. Jacobs. ἀνήκει δ' εἰς τὴν. Med. 1. ἀνήκει δὲ ἐπὶ τὴν. 41 Med. 1. Ricc. 1. παιδῶν. tell. παιδιῶν. 42 Med. 1. τὸ αὐτὸ — προσῆκον. tell. αὐτὸ — τὸ προσῆκον. 43 Ald. Par. Vind. Rico. 1. φαίνουσιν. Heer. Med. 1. ἀποφαίνουσιν. 44 Med. 1. ἀνδράσι καὶ παισὶν. tell. παῖσὶ καὶ ἀνδράσι. 45 Par. ἀπονενεμημένον. 46 Ταρσικῷ est emendatio Valesii, recepta ab Heer. pro παρσίῳ, quod est in Ald. Codd. Respicit ad Dionis Chrysost. Orationem Tarsicam priorem T. II. p. 1. Reisk. in qua p. 24. laudat vestitum et modestiam mulierum Tarsicarum.

C a p. II. [98]

ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΠΟ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΕΓΚΩ-
ΜΙΑΖΕΙΝ. ¹

Τὰς δὲ πράξεις κατὰ τὰς ἀρετὰς ² καὶ τὰ μέρη
αὐτῶν. Χρὴ δὲ καὶ περὶ τούτων σοι διελίσθαι. ³ Οὐ-
⁵ κοῦν ⁴ ἀρεταὶ μὲν, ὥσπερ ἔφαιεν, τέσσαρες· ἀνδρία,
δικαιοσύνη, σωφροσύνη, φρόνησις. Πράξεις δὲ πᾶσαι, ⁵
ὅσας ἢ ἰδιῶται ἢ πολῖται ἀποδείκνυνται, κατὰ ταύτας
δοκιμάζονται, καὶ αὐταὶ ⁶ καὶ τὰ μέρη αὐτῶν. Ἔστι ⁷
δὲ δικαιοσύνης μὲν μέρη, εὐσέβεια, δικαιοπραγία ⁸ καὶ

1 „Caput hoc in Aldina editione [et Codd.] a priori non
sejunctum est, sed cum eo cohaeret. Sed cum ab ipso Me-
nandro, qui ad tria capita laudes urbium referendas esse do-
cet, a ceteris distinctum sit, ejus potius quam Aldi distin-
ctionem observandam esse duxi. Agit vero Menander in hoc
capite de laudibus urbium ex rebus gestis, quas ex praeceptis
Aristot. de Rhet. I, 9. ad quatuor virtutes cardinales,
fortitudinem, justitiam, continentiam et prudentiam, quae ite-
rum vario modo dividuntur, referre solent rhetores. De sin-
gulis disputat Menander, et primo quidem loco et copiosis-
sime de Justitia, quae simul pietatem continet et erga deos
et erga defunctos; quatenus scilicet utrisque sua tribuimus.
Tunc pergit ad continentiam, ad prudentiam, denique ad
fortitudinem. Quibus omnibus expositis pauca adiecit de lau-
dibus pancyrum, quas urbes instituere solent.“ HEER. Ti-
tulum ad analogiam antecedentis formavi. 2 Med. 1. Ricc.
1. addunt αὐτῶν. 3 Heeren tacite edidit διελίσσθαι. cfr.
Epist. crit. p. 41. 4 ὀγκοῦν Med. 1. om. 5 Ald. Med. 1.
Par. Vind. πᾶσας. Heer. Ricc. 1. πᾶσαι. 6 Heer. αἰτάς.
Ald. Vind. Par. Ricc. 1. αὐταί. Med. 1. αὔται. 7 Par.
ἔστιν. 8 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. καὶ δικαιοπραγία. δικαιο-
πραγία μὲν περὶ τ. omissis sqq. καὶ ὁσιότης, εὐσέβεια μὲν περὶ
τοὺς θεοὺς, quae inseruit Heeren e conj., et Med. 1. qui καὶ

δοσιότης. Εὐσέβεια [99] μὲν περὶ τοὺς θεοὺς, δικαιοπρα-
γία δὲ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὁσιότης δὲ περὶ τοὺς κα-
τοιχομένους. ⁹ Τῆς δ' αὖ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας τὸ
μὲν τί ¹⁰ ἐστὶ θεοφιλότης, τὸ δὲ φιλοθεότης. Θεοφι-
λότης μὲν τὰ ὑπὸ τῶν ¹¹ θεῶν φιλεῖσθαι καὶ παρὰ ⁵
τῶν θεῶν πολλῶν τυγχάνειν· φιλοθεότης δὲ τὸ φιλεῖν
τοὺς θεοὺς καὶ φιλίαν ἔχειν περὶ αὐτούς. Τῆς δ' αὖ
φιλοθεότητος ¹² τὸ μὲν τί ἐστὶν ἐν λόγοις, τὸ δὲ τι ἐν
ἔργοις. Ἔργα δ' ἢ ¹³ ἴδια ἢ δημόσια, καὶ κατ' εἰρήνην
ἢ πόλεμον· ἄλλως ¹⁴ γὰρ οὐκ ἂν εὐσέβεια φανεῖν πό-
λεως. Δεῖ δὲ καὶ τούτων παραδείγματα ἐκάστων ἐκθέ-
σθαι. Τῆς μὲν θεοφιλότητος ἐκείνα ἐγκώμια, ἃ περὶ
Ἀθηναίων καὶ Ῥοδίων καὶ Κορινθίων λέγεται. Περὶ
Ἀθηναίων ¹⁵ μὲν, [100] ὅτι Ἀθηναῖ ¹⁶ καὶ Ποσειδῶν

ante δικαιοπραγία om. et pro μὲν habet δέ, 9 Med. 1. κα-
τοιχομένους. 10 τι e Med. 1. recepi. Idem infra defen-
ditur a Jacobsio laudato Stallb. ad Plat. Phileb. p. 15. et
Append. ad Bastii Epist. p. 55. 11 τῶν Ricc. 1. h. l. et
post παρὰ om. 12 Ald. Codd. τοὺς δ' αὖ περὶ θεότητος
τὸ μὲν τί ἐστὶ φιλοθεότης ἐν λόγοις, τὸ δὲ τι ἐν [Med. 1. ἐστὶν ἐν]
ἔργοις. bene Heer. correxit τῆς δ' αὖ φιλοθεότητος, sed male
τι bis in sqq. omisit. 13 Ald. Med. 1. ἢ om. Ricc. 1. δῆ.
Vind. Par. δ' ἢ. Heer. δὲ ἢ. tum Ald. Par. Vind. ἰδίᾳ
ἢ δημοσίᾳ. 14 Ald. ἄλλα. Vind. ἄλλῃ. Ricc. 1. ἄλλῃ μὲν.
Heer. Med. 1. Par. ἄλλως — Sq. εὐσέβεια Med. 1. om.
15 „De decantato illo Minervae et Neptuni de Athenarum
terra certamine, cf. praeter Meurs. de Fort. Ath. C. 11, maxime Apollod. III, 14, 1. et quae ibi disputat
Heynius V. ill. Not. p. 816. De aurea pluvia apud Rhodios,
qua ex antiqui sermonis indole ingentes Rhodiorum di-
vitiæ designantur, Pind. Ol. VI, 64. et ibi Schol. porro
Strab. XVI. p. 450. Aristid. T. I. p. 546. Caetera dabit
Meurs. in Rhodo I. 17. De Neptuni et Apollinis de Isthmo

ἤρισαν περὶ γῆς αὐτῶν. Περὶ δὲ Ῥοδίων, ὅτι ὕσαν ὁ Ζεὺς χρυσῷ. ¹⁷ Περὶ δὲ Κορινθίων καὶ Ἰσθμοῦ, ὅτι Ἕλιος καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν· ¹⁸ περὶ δὲ Δελφῶν Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν καὶ Θέμις καὶ Νύξ. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ μέρει ἡ ⁵ τοὺς πλείστους ἢ τοὺς ἀρίστους τῶν θεῶν ταῖς ¹⁹ μεγίσταις τῶν τιμῶν ἢ ταῖς πρώταις ²⁰ ἢ ταῖς πλείσταις ἢ ταῖς ἀναγκαιοτάταις ἀποφαίνειν χρὴ τὴν πόλιν ²¹ τετιμηκότας. Πλείστους ²² μὲν, ὥς περὶ Ἀθηναίων λέγεται· καὶ γὰρ Διόνυσον καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ποσειδῶνα καὶ ¹⁰ Ἀθηναίαν καὶ Ἥφαιστον καὶ Ἄρην καὶ πάντας αὐτοὺς ἢ τοὺς πλείστους τετιμηκέναι λέγουσι. Τοὺς ἀρίστους δὲ, ²³ ὥσπερ Ὀλυμπίαν τὸν Δία καὶ Νεμέαν. Ταῖς δὲ μεγίσταις, ²⁴ ὥς περὶ Ἀθηναίων, [101] ὅτι σῖτον καὶ ⁶⁰⁸ οἶνον ²⁵ αὐτοῖς ἐδωρήσαντο· πλείσταις ²⁶ δὲ, ὥς περὶ ¹⁵ Ἀθηναίων· σχεδὸν γὰρ ἅπασαν τοῦ βίου τὴν κατμσκευὴν αὐτοῖς ἀξιοῦσι παρὰ τῶν θεῶν γεγενῆσθαι. Ταῖς ²⁷ δὲ ἀναγκαιοτάταις, ὥς τὸ περὶ Αἰγυπτίων· ²⁸ ἀστρολογίαν

certamine Pausan. L. II. p. 112. Tandem de deorum certamine super Delphis, maxime Eurip. in Iphig. in Taur. v. 1233—1283. HEER. 16 Par. Ἀθῆναι. 17 Med. 1. χρυσόν. 18 ἤρισαν — καὶ Ποσειδῶν Heer. om. 19 Heer. ἡ ταῖς. 20 ἢ ταῖς πρώταις Heer. om. 21 τὴν πόλιν Ald. Vind. Par. Ricc. 1. om. Habet Med. 1. Heer. 22 Med. 1. πλείσταις. 23 δὲ Med. 1. om. tum Ald. Vind. Par. Ὀλυμπία — Νεμέα. Med. 1. Ricc. 1. Ὀλύμπια — Νέμια. 24 Ald. Codd. τὰς δὲ μεγίστας. Heer. ταῖς δὲ μεγίσταις. tum Ald. Vind. Par. Ricc. ὥσπερ Ἀθηνᾶ. καὶ ὅτι. Med. ὥσπερ Ἀθηναίων ὅτι. Heer. ὥς περὶ Ἀθηναίων ὅτι. 25 καὶ οἶνον e Med. inserui, qui vero αὐτοῖς om. 26 Med. 1. πλείστας δὲ, ὥς περὶ Ἀθηναίων, σχεδὸν γὰρ ἅπασαν. Ald. Par. Vind. Ricc. 1. πλείσταις ὥσπερ Ἀθηναίων. καὶ σχεδὸν γὰρ ἅπ. quod Heeren ita refinxit: πλείσταις δὲ, ὥσπερ καὶ τοῦτο περὶ Ἀθηναίων· καὶ γὰρ ἅπ. 27 ταῖς δὲ ἀναγκ. — αὐτοῖς γεγενῆσθαι Med. 1. om. 28 Ald.

γὰρ ²⁹ καὶ γεωμετρίαν ἀξιοῦσι παρὰ θεῶν αὐτοῖς ³⁰ γενῆσθαι. Καὶ μάλιστα ὡς τὸ περὶ λόγων ³¹ καὶ φιλοσοφίας. Ἀθηναίους γὰρ μάλιστα ταῦτα ὑπάρξαι δοκεῖ. Οὕτως μὲν ³² οὖν ἡ θεοφιλοῦς ὠνομάσθη, ἣν τῆς τεχνικῆς ἕνεκα χρείας ἐπισκεπτίον. τὴν δ' αὖ φιλοθεότητα, ³ ὥσπερ ἔφην, κριτέον· ἰδίᾳ μὲν, εἰ τῶν πολιτῶν ³³ ἕκαστος τῆς [102] περὶ τοὺς θεοὺς θαρραλείας ἐπιμελεῖται, δημοσίᾳ δὲ κατὰ πολλοὺς τρόπους, εἰ τελετὰς κατεστήσαντο, εἰ πολλὰς ἑορτὰς ³⁴ ἐνόμισαν, εἰ πλείστας θυσίας ἢ ἀκριβεστάτας, εἰ πλείστα ἱερὰ ᾠκοδόμησαν ³⁵ ¹⁰ ἢ πάντων θεῶν ἢ πολλὰ ἑκάστου, ³⁶ εἰ τὰς ἱερωσῖνας ἀκριβῶς ποιοῦνται. Ἀπὸ γὰρ τούτων αἱ τῶν πόλεων φιλοθεότητες ἐπαινοῦνται. ³⁷ Τὴν μὲν οὖν καθ' ἕνα ³⁸

Vind. Par. Ricc. 1. Αἴγυπτον. Heer. Αἰγυπτίων. ²⁹ γὰρ Ricc. 1. om. ³⁰ Ald. Codd. παρ' αὐτῶν. Heer. παρὰ θεῶν αὐτοῖς. ³¹ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. περὶ τῶν λόγων φιλοσοφίας. Heer. Med. 1. περὶ λόγων καὶ φιλ. ³² Ald. Vind. Par. Ricc. 1. οὕτως μὲν οὖν ἡ θεοφιλοτάτη [Ricc. 1. οἱ Vind. ἡ θεοφιλωτάτη. Par. ἡ θεοφιλωτάτη] ὠνόμασε [Par. ὠνόμακε], τοὺς τεχνικοὺς ἕνεκα χρείας· ἐπισκεπτίον δ' αὖ περὶ θεότητα ὥσπερ ἔφην. κριτέον ἰδίᾳ. Heer. correxit: οὕτως μὲν οὖν θεοφιλοῦς ἢ ἀρετὴ ὠνομάσθη, τῆς τεχνικῆς ἕνεκα χρείας. Ἐπισκ. δ' αὖ περὶ φιλοθεότητος, ὥσπερ ἔφην· κριτέον δὲ ἰδίᾳ. Med. 1. οὕτως μὲν τὴν θεοφιλωτάτην ὠνόμακεν. scripsi οὕτως μὲν οὖν ἡ φιλοθεότης ὠνομάσθη, sequentia autem e Med. 1. recepi. ³³ Ricc. 1. πολιτικῶν. ³⁴ Heer. Med. 1. ἑορτὰς. rell. ἀρετὰς. Deinceps Codd. Edd. εἰ ἀκρ. ³⁵ Med. 1. ᾠκοδόμησαντο. Deinceps Codd. Edd. εἰ πάντων θεῶν εἰ πολλὰ ἑκ. ³⁶ Med. 1. Par. ἑκάστου. rell. ἑκάστῳ. ³⁷ Ald. Codd. ποιοῦνται. Heer. δηλοῦνται. Med. 1. ἀπὸ γὰρ τούτων α. τ. π. φ. l. om., unde apparet hunc quoque in archetypo ποιοῦνται habuisse, et oculi lapsu a primo ad alterum aberrasse. A primitivis Menandri verbis non multum aberrasse videtur Jacobs., ἐπαινοῦνται conjiciens. ³⁸ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. τῶν μὲν οὖν τῶν καθ' ἕνα. Heer. eddidit τὰ μὲν οὖν τῶν

τινὰ σπάνιον ἐν τοῖς νῦν³⁹ χρόνοις εὐρεῖν· τῆς δὲ⁴⁰ κοι-
νῆς εὐσεβείας καὶ περὶ τοὺς θεοὺς σπουδῆς⁴¹ πολλαὶ ἂν
μεταποιοῖντο⁴² πόλεις, ὥστ',⁴³ εἰ τούτων μίαν ἀπο-
φαίνοις⁴⁴ τὴν ἐγκομιαζομένην, ἱκανὴν εὐφημίαν ἔσθ' ἡ πεπο-
ρισμένος. Καὶ περὶ μὲν τῆς εἰς⁴⁵ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας
ταῦτα.

Ἡ δ' αὖ δικαιοπραγία διαιρεῖται εἰς τε⁴⁶ τὴν πρὸς
τοὺς ἀφικνουμένους ξένους καὶ τὴν εἰς ἀλλήλους. Μέρους
δ' αὐτῆς⁴⁷ καὶ τὸ τοῖς ἔθουσιν⁴⁸ ἴσοις [103] καὶ φι-
10 λανθρώποις καὶ τὸ νόμοις ἀκριβέσι καὶ δικαίοις χρῆ-
σθαι. Εἰ γὰρ μὴ ξένους ἀδικοῖεν,⁴⁹ μηδὲ ἀλλήλους
κακοῦργοῖεν,⁵⁰ τοῖς δ' ἔθουσιν⁵¹ ἴσοις καὶ κοινοῖς καὶ
τοῖς νόμοις χρῶντο⁵² δικαίοις, οὐ πολῖται ἄριστα καὶ
δικαιοτάτα τὰς πόλεις οἰκῆσονται. Ἀλλὰ τὸ τῶν νόμων

καθ' ἕνα. Non facile aliquid nostra aetate invenire
licet, quo una urbs prae aliis pietatem suam in
Deos ostendat, omnes enim communem cultum
deorum observant. Med. 1. τὴν μὲν οὖν τὸν καθ' ἕνα.
unde scripsi τὴν μὲν οὖν καθ' ἕνα τινά. Singularis alicu-
jus Dei cultum nunc difficile est invenire, cum
communis omnium Deorum cultus ab omnibus
fere urbibus receptus sit. 39 νῦν Ald. Codd. om.
Posuit Heeren, ut legitur paullo post p. 203, 1. 40 Med. 1. δέ.
rell. μιν. Heeren μὲν γάρ. 41 Ald. σπουδῆς. 42 Ald.
Vind. Par. μεταποιοῦνται. Ricc. 1. μεταποιοῦνται. Med. 1. μετα-
ποιοῖντο. 43 Par. ὥστ'. rell. ὥστε. 44 Ricc. 1. ἀποφαίνεις. 45
Med. 1. ἐπὶ. 46 Ald. Codd. εἰς τε τοὺς ἀφ. ξένους καὶ εἰς
ἀλλήλους. Correxuit Heer. 47 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. δ'
αὐτοῖς. Med. 1. δ' αὐτῶν. Heer. δὲ αὐτῆς. 48 Med. 1. ἔθουσιν.
Vind. ἔθουσιν. rell. ἔθουσιν. 49 Ald. ἀδικοῦντο. Par. Vind.
Ricc. 1. ἀδικοῦντο. Med. 1. Heer. ἀδικοῦεν. tum Med. 1. μήτ'
ἀλλ'. 50 Ald. κακοῦργοῖεν. Sq. δ' posuit Heeren, Med. 1.
τ'. Rell. om. 51 Par. Ricc. 1. ἔθουσιν. 52 Med. 1.

ἐν⁵³ τοῖς νῦν χρόνοις ἄχρηστον, (κατὰ γὰρ τοὺς κοινοὺς τῶν Ῥωμαίων νόμους πολιτευόμεθα) ἔθισι δ'⁵⁴ ἄλλη πόλις ἄλλοις χρῆται, ἐξ ὧν προσήκει⁵⁵ ἐγκωμιάζειν.

Τῆς τοίνυν⁵⁶ ὀσιότητος διττὸς τρόπος. Ἡ γὰρ περὶ τὴν ἐκφορὰν τῶν τετελευτηκότων αἱ τιμαὶ γίνονται⁵ ἢ περὶ τὰ νομιζόμενα κατὰ τὰ⁵⁷ μνήματα καὶ τοὺς τάφους. Περὶ μὲν δὴ τὴν ἐκφορὰν, ὡς τὸ Ἀθήνησι πρὸ⁵⁸ ἡλίου ἀνίσχοντος, ἢ ἐν Θουρίοις⁵⁹ νύκτωρ ἢ πρόθεσις, ἢ προθέσειως ἡμέρα τακτῇ, [104] ὡς τὸ Ἀθήνησι⁶⁰ καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Περὶ δὲ τὰ ὅσια, ⁶¹ τίνος ἀπάγειν¹⁰ χροᾶς, πόσας, ⁶² τίνας μέχρι τίνος, ἐν ποίᾳ ἡλικίᾳ, τίνες

χρῶνται. 53 Med. 1. μὲν. 54 Heer. δι. 55 Ald. Codd. προσήκεν. Heer. προσήκει. 56 Ricc. 1. νῦν. 57 Edd. Codd. καὶ τὰ. Finckh. corr. κατὰ τὰ. 58 Edd. Vind. Par. Ricc. 1. ποτὲ. Med. 1. Ἀθήνησιν πρὸ, ut est in lege Solonis ap. Dem. pro Macart. p. 1071. τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον ὅπως ἂν βούληται. Ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ἢ ἂν προδῶνται, πρὶν ἢ ἡλίου ἐξίχειν. Praeterea Heer. laudat Polluc. VIII, 65. III, 102. Schol. Aristoph. ad Lysistr. 613. Eurip. Hec. 613. et ibi Schol. Lys. in Eratosth. Or. Gr. Vol. V. p. 395. 59 Edd. καὶ Θηροίσις. Vind. Ricc. 1. καὶ Θυρίοις. Par. ἡ θυρίοις sine accentu. Med. 1. ἢ ἐν Θουρίοις, quod Heeren etiam conjectando eruit, sed plus tribuit alicui conjecturae, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ τῆς προθέσειως, ἡμέρα τακτῇ, vel καὶ ἢ ἐν ταῖς θύραις νύκτωρ πρόθεσις τῇ τῆς προθέσειως ἡμέρα τακτῇ, omissis ultimis vv. ὡς τὸ Ἀθήνησι. — Mox Med. 1. Par. πρόθεσις ἢ προδύσειως. rell. πρόςθεσις ἢ προςθέσειως. 60 Med. 1. Ἀθήνησιν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Ald. Vind. Par. Ricc. 1. καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα, quae Heer. tacite omisit. 61 Ald. * ind. Par. Ricc. ὅσια, post quod Heer. excidisse putat περὶ τοὺς τάφους καὶ τὰ μνήματα, vel voce ὅσια deleta, rescribendum esse νομιζόμενα. Sed τὰ ὅσια dici de jure manium ostendit Wyttenb. ad Plut. de Is. et Osir. p. 374. E. cui assentiuntur intpp. ad Plat. Phaed. p. 108. A. ἀπὸ τῶν ὁσίων τε καὶ νομίμων τῶν ἐνθάδε. Med. 1. ἐτήσια i. e. sacra anniversaria. tum Med. 1. Ald. Vind. τίνος. Ricc. 1. Par. τινός. Heer. τίνας ἀπάγειν χρῆξ. 62 Ald. Vind. Par. πόσας. Ricc. 1. ἀπόσας. Med. 1. πόδας. Heer. πόσας. Sq. τίνας Heer. om. Τὴν Med. 1. μέχρι τίνος. rell.

αἱ ἀποφράδες ἡμέραι· πάντα γὰρ ταῦτα ὁσιότητος ⁶³
 εἰσιν. Αὕτη ⁶⁴ τῆς δικαιοσύνης ἡ διαίρεσις, αὐτῆς ⁶⁵
 καὶ τῶν μερῶν, πρὸς ἣν ⁶⁶ τὸν [105] ἐγκωμιάζοντα εἰς
 δικαιοσύνην καὶ τὸν νοῦν τῶν πόλειων ⁶⁷ δεῖ βλέπειν.
 Ὡς Μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν
 φρόνησιν ἐπισκεψώμεθα. Σωφροσύνης μὲν οὖν ⁶⁸
 διττὸς ἔλεγχος, ἓν τε τῇ κοινῇ ⁶⁹ πολιτείᾳ καὶ τοῖς
 ἰδίοις οἴκοις. ἐν πολιτείᾳ ⁷⁰ μὲν κοινῇ περὶ τὴν ⁷¹ τῶν
 παίδων ἀγωγὴν καὶ παρθένων ⁷² καὶ γάμων καὶ συν-
 10 οικεσιῶν ⁷³ καὶ τῶν ⁷⁴ νομίμων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀμαρτή-
 μασιν τοῖς ἀκόσμοις. ⁷⁵ Καὶ γὰρ γυναικονόμους ⁷⁶ πολ-

μῆχοι τινός.

63 Med. 1. ὁσιότης, sine εἰσίν.

64 Ald.

Vind. Par. Rice. 1. αὐτῆς. Heer. Med. 1. αὕτη.

65 Heer.

transposuit καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς. Jacobs. καὶ αὐτῆς καὶ τῶν με-
 ρῶν. Sed virgula post διαίρεσις posita, neque καὶ inserto opus
 est.

66 Med. 1. Heer. πρὸς ἣν. rell. προσῆν. tum Heer.

τὸν ἐγκωμιάζοντα. Med. 1. καὶ τῷ ἐγκωμιάζοντι. rell. τῷ ἐγκω-
 μιάζοντι.

67 Heer. πολιτῶν. — Post βλέπειν Edd. Vind.

Par. Rice. 1. pergunt: Τὴν σωφροσύνην δὲ καὶ τὴν φρόνησιν ἐπισκ.

Secutus sum Med. 1. qui vv. καὶ τὴν φρόνησιν perperam om.,

nam sequenti σωφροσύνης μὲν infra p. 205, 10. respondent ver-

ba: φρονησεως δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

68 Ricc. 1. γάρ.

Par. om. Post οὖν sequitur in Edd. ὁ νῦν, quod Med. 1. om.,

natum ex οὖν, ut Jacobs. conjecit.

69 Ald. Vind. Par. Rice.

τῇ νῦν. Med. 1. Heer. τῇ κοινῇ.

70 Ald. Vind. Par. Rice.

πολιτεία μὲν κοινή. Heer. πολιτεία μὲν κοινῇ. Med. 1. ἐν πολ. μὲν

κοινῇ.

72 Med. 1. Par. τε pro τὴν. Sq. τῶν Med. om.

72

Med. 1. παρθένων.

73 Edd. συνοικισίων. Med. 1. συνοικήσιων.

Ricc. 1. συνοικισίων. Vind. Parr. συνοικισίων, a συνοικήσιον, con-

nubium, contubernium. Cfr. Bast. ad Gregor. p. 317.

74

τῶν Med. 1. om.

75 Med. 1. κόσμοις.

76 Med. 1. γυναῖκων

νόμους. „Γυναικονόμοι erant magistratus apud Athenienses et

ut ex h. l. patet quoque apud alios, qui curarent, ne in con-

viuiis nuptiis et sacrificiis nimii sumtus fierent. Conferendus

de iis est maxime Athenaeus L. VI. p. 241.“

HEER. Vide

jam C. F. Hermann. Antiq. Graec. §, 150, 5.

λαὶ τῶν πόλεων εἰσιν ⁷⁷ αἱ χειροτονοῦσαι. Ἐν ἄλ-
 λαις ⁷⁸ δὲ τῶν πόλεων οὔτε πρὸ πληθούσης ἀγορᾶς ⁷⁹
 νέον φαίνεσθαι οὔτε μετὰ δέιλῃν ὀψίαν καλὸν, οὐδὲ ⁸⁰
 γυναῖκα καπηλεύειν ἢ ἄλλο τι ποιεῖν τῶν κατὰ τὴν ἀγο-
 ράν. Ἐν ἐνιαῖς δὲ πανηγύρεσιν οὐδὲ γυναῖκες φαίνονται,
 ὥσπερ ἐν Ὀλυμπίᾳ. ⁸¹ Χρὴ τοίνυν καὶ ταῦτα τοῖς ἐγκω-
 μίοις [106] παρατηρεῖν. ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις βίοις ἤδη, ⁸²
 ἂν κατ' ἐλάχιστον μοιχεία καὶ ἄλλα ἀμαρτήματα ἐν τῇ
 πόλει φαίνηται. ⁸³

Φρονήσεως δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ⁸⁴ Ἐν μὲν ⁸⁵ 10
 τοῖς κοινοῖς, εἰ ⁸⁶ τὰ νόμιμα καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι, τί-
 θεται ἀκριβῶς ἢ πόλις, οἷον κληρὸν ἐπικλήρων, καὶ ὅσα

77 Heer. tacite edidit ἔχουσιν. 78 Ald. Codd. ἀνταῖς.
 Heer. ἐνιαῖς. Melius Jacobs. ἄλλαις, quod cum αὐτὸς saepe
 commutatur. 79 ἀγορᾶς Med. 1. om. tum Ald. Vind. Ricc.
 1. νέων. Med. 1. Par. Heer. νέον. 80 Med. 1. οὐ γὰρ —
 τῶν κατ' ἀγοράν. 81 „Quae de hoc Graecorum more, in
 ludis Olympicis observato, dicenda habui, jam occupavit
 Vales. Emend. p. 28. Praeter Valer. Max. VIII, 15. Ael.
 Var. Hist. X, 1, et de Anim. V, 17. quos jam laudavit
 Valesius, adde Paus. p. 389. Schol. Pind. ad Ol. VII. in
 Prooemio.“ HEER. 82 Ald. Codd. ἤδη καὶ ἐλάχιστα ἐν
 μοιχείᾳ. Correxerit Heer. βίοις εἰ δὴ καὶ ἐλάχιστα ἂν μοιχεία.
 Recepi emendationem Jacobsii. 83 Heer. Med. 1. φαίνηται.
 rell. φαίνεται. 84 Ald. Codd. χρόνον. Heer. τρόπον. 85
 Ald. Codd. δε. Heer. μὲν. 86 Edd. Codd. εἰς τὰ νόμιμα,
 καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι τίθενται ἀκριβῶς, ἢ πόλις κληρὸν ἐπὶ κλη-
 ρον. Heer. ita corrigendum putat: ἐν μὲν τοῖς κοινοῖς εἰς τὰ
 νόμιμα (sc. βλέπων), καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι τίθενται, εἰ ἀκριβῶς,
 ὥς περὶ κληρὸν καὶ ἐπικλήρων. Prudentia urbis conspici-
 tur in legibus, an in iis omnia accurate sint con-
 stituta, v. c. loca de hereditatibus et heredibus.
 Simplicior videtur mea emendatio.

ἄλλα μέρη ⁸⁷ νόμων. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ μέρος διὰ τὸ τοῖς ⁸⁸ κοινοῖς χρῆσθαι τῶν Ῥωμαίων νόμοις, ἄχρηστον. Ἰδίως δέ, εἰ πολλοὶ ⁸⁹ ἑλλόγιμοι γεγονάσιν ἀπὸ τῆς πόλεως ῥήτορες, ⁹⁰ σοφισταὶ, γεωμέτραι, καὶ ὅσαι ἐπιστή-
5 μαι φρονήσεως ἤρτηνται. ⁹¹

Ἡ δ' ⁹² ἀνδρεία κατ' εἰρήνην καὶ κατὰ ⁹³ πόλεμον δοκιμάζεται. καὶ κατὰ μὲν εἰρήνην πρὸς τὰς ἐκ τοῦ δαιμονίου συντυχίας, ⁹⁴ σεισμούς, λιμούς, λοιμούς, αὖ-
χμούς, καὶ ὅσα τοιαῦτα. κατὰ δὲ πόλεμον πρὸς τὰς ἐν
10 τοῖς ὅπλοις πράξεις. πρὸς τὰ [107] τέλη γὰρ νίκην ⁹⁵ ἢ ἦσαν ἀναγκαῖον γενέσθαι. Χρὴ τοίνυν ἦταν μὲν
609 ἐρῶμένως, ⁹⁶ νίκας δὲ ἀνθρωπίνως ἀποφαίνειν ἐνηνο-
χυῖαν ⁹⁷ τὴν πόλιν. Τῶν δ' ἐν τοῖς ὅπλοις πράξεων αἱ μὲν πρὸς Ἑλλήνας, αἱ δὲ πρὸς βαρβάρους· ἔτι δὲ αἱ μὲν
15 ἐκ περιουσίας, αἱ δ' ἐξ ἀνάγκης. Ἐνδοξότεραι μὲν τοίνυν αἱ ἐκ περιουσίας, δικαιοτέραι δὲ αἱ ἐξ ἀνάγκης. Τῶν δὲ ⁹⁸ πράξεων αἱ μὲν ἐνδοξοὶ, αἱ δὲ ἄδοξοι, ⁹⁹ αἱ δὲ ἀμφίδοδοι. Ἐνδοξοὶ μὲν, ὧν καὶ ¹ ἡ πρόφασις καλὴ καὶ τὸ τέλος, ὡς ἡ ² ἐν Μαραθῶνι. Καὶ γὰρ τὸ τέλος καὶ
20 ἡ τοῦ τέλους πρόφασις τῆς βελτίστης μοίρας. Ἀμφίδοδοι δὲ, ὧν τὸ μὲν τέλος φαῦλον, ἡ δ' ³ αἰτία καλὴ, ὡς τὸ ἐν Θερμοπύλαις Λακεδαιμονίων ἔργον· ἢ τὸ μὲν τέλος ἀγαθόν, ἡ δ' αἰτία φαῦλη, ὡς τὸ περὶ Μηλίου ^{3*}

87 Vind. Par. μέρι. 88 τοῖς e Med. 1. recepi. 89 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. Ἰδίως οἱ πολλοί. Med. 1. Heer. id. δὲ εἰ πολλοί. 90 Heer. ὡς ῥήτορες. 91 Med. 1. ἤρτηνται. 92 Heer. δέ. tum Ricc. 1. Med. 1. ἀνδρεία. 93 κατὰ Med. 1. om. 94 Ricc. 1. δυστυχίας. 95 Med. 1. ἦταν ἢ νίκην ἀναγκαίως. 96 Med. 1. ἐρῶμένην. 97 Med. 1. ἀνηνοχυῖαν. 98 Ald. Par. Vind. Ricc. 1. δὲ om. 99 Ricc. 1. Par. Med. 1. Vind. αἱ δὲ ἀμφίδοδοι, αἱ δὲ ἄδοξοι. 1 καὶ e Med. 1. recepi. 2 ἢ Ricc. 1. Med. 1. om. — Mox καὶ post τέλος Ald. om. 3 Med. 1. δέ. 3* Ald. Vind. Par.

Ἀθηναίων ἔργον. Ἀδοξοὶ δὲ, ⁴ ὧν καὶ ⁵ ἡ αἰτία καὶ τὸ τέλος φαῦλον, ὥς τὸ Λακεδαιμονίων περὶ Καδμείαν ⁶ ἔργον. Αὐτῶν δὲ τῶν ὑποθέσεων αἱ μὲν κοιναί, αἱ δὲ ἰδίαι. ἰδίαι μὲν, ὥς [108] τὸ περὶ Θυρίαν ⁷ Λακεδαιμονίου ἔργον. κοιναί ⁸ δὲ, ὥς τὸ ἐν Θερμοπύλαις Λακεδαιμονίων ἔργον. Ἐνδοξότεραι τοίνυν αἱ κοιναί. ⁹ ὥς δὲ χρὴ ταύτας ¹⁰ τάττειν, ἐν ἄλλοις δεῖξομεν. ¹¹

Δοκεῖ δὲ ἴδιος τόπος εἶναι παρὰ τούτους ὁ ἀπὸ τῶν τιμῶν, ¹² ὧν τετυχήκασιν αἱ πόλεις παρὰ βασιλείων,

Ricc. 1. Μηλιούς. Med. 1. Heer. Μηλίους. Vide de hac confusione ad Arsen. Viol. p. 180. „Circa Milesios Athenienses turpe facinus edidisse ignoro, sed de Meliis res nota est. Cum enim insulam Melos occupassent, omnes viros interfecerunt. Strab. L. X. p. 334. Ἐν δ' ἔγγυτι τῇ Κρήτης ἡ Μῆλος — Ἀθηναῖοι δὲ ποτὶ πέμψαντες στρατείαν, ἡδὴ δὸν κατίσφαζαν τοὺς πλείους. Memorat quoque rem Xenophon. Hist. Gr. I. II. p. 458. Ed. Leuncl. Excusare autem studet Isocrat. in Panath. p. 246.“ HEER. 4 Ald. Vind. Par. δ'. Med. 1. Heer. δέ. 5 καὶ e Med. 1. recepi. 6 Med. 1. Καδμείαν. rell. Καδμείας. [Par. Καδμίας]. „Cum scilicet Phoebeidas, in-jussu Lacedaemoniorum, arcem Cadmeam occuparet. cf. Xenoph. H. G. V, 2. Diod. Sic. L. XV. ad Ol. 99, 3. Plutarch. Op. T. I. p. 280. Ed. Sylb.“ HEER. 7 Ald. Codd. Θυρίαν Λακεδαιμονίων. Heer. Θυρίαν Λακεδαιμονίου. „Respicit enim ad praeclarum illud Othryadis juvenis Spartani facinus, qui, cum fortiter pro patria dimicans tandem occumberet, moribundus clypeum suum Jovi victori inscripsit. Plutarch. Op. T. II. p. 306. Ed. Sylb. Paulo tamen aliter rem narrat Herodot. I. c. 82.“ HEER. 8 κοιναί δὲ — ἔργον e Med. 1. restitui. 9 Ald. Codd. κοινότηραι. Heer. κοιναί. 10 Ald. Vind. Ricc. 1. ταύταις. tum Med. 1. πράττειν. 11 Heer. tacite ἐδείξαμεν. 12 Edd. Par. Vind. Ricc. 1. δοκεῖ δ' ἴδιος τόπος παρὰ τούτους ἀπὸ τ. τιμῶν ὧν. Heer. post τιμῶν inseruit εἶναι. Med. 1. δὲ ἴδιος τ. εἶναι περὶ τούτους ὁ α. τ. τ. ὧν.

ἢ ἀρχόντων, ἢ γνωρίμων ἀνδρῶν· οἷον ὅτι αὐτονόμους ἀφῆκαν ¹³ ἐνίας πόλεις οἱ Ῥωμαῖοι ¹⁴ καὶ ἐλευθέρους. Ἀλλὰ τοῦτο ἐπιχείρημα ἂν εἴη μᾶλλον, ἢ τόπος γενικός· ἔστι γὰρ τὸ ¹⁵ ἀπὸ κρίσεως ἐνδόξον. ἡμῖν ¹⁶ δὲ νῦν οὐκ ἐπιχειρημάτων σύγγραμμα. ¹⁷ Ἔστιν οὖν σοι καὶ ἡ περὶ ταῦτα ἔφοδος, γνωριμώτερα ¹⁸ δὲ ἡ περὶ τῶν γενικῶν καὶ ἀνωτάτω τόπων, ἀφ' ὧν πόλεις ἐστὶν ἐπαινεῖν. Χρὴ δέ σε ¹⁹ μηδ' ἐκείνο ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ ²⁰ ἐπὶ μέρει τούτων ὅλαι ὑποθέσεις γίνονται. ²¹ Καὶ γὰρ ἐπὶ λουτροῦ [109] μόνου κατασκευῇ ²² καὶ ἐπὶ λιμένος καὶ ἐπὶ μέρει τινὶ τῆς πόλεως ἀνοικοδομηθέντι ἔστι προσφωνεῖν. ²³ Ἐπὶ μέντοι τούτων διαμέμνησο μὴ τελείως τέμνειν, ἀλλὰ ²⁴ μόνον τὸ προσταχθὲν ἀναγκαιῶς βραχύτατα ἐπιδραμεῖν.

Ἔτι

13 Med. 1. ἀφῆκαν. rell. ἔφηκαν. 14 Ald. Vind. Ricc. 1. καὶ Ῥωμαίους. Med. 1. Par. καὶ Ῥωμαίας. Heer. οἱ Ῥωμαῖοι. 15 Ald. Codd. ὁ. Heer. τό. 16 Med. 1. ἡμεῖς. Mox Heer. οὐκ περὶ ἐπιχ. 17 Ald. Codd. συγγράμματος ἔστι [Par. Med. 1. ἴσται] σοι ἢ [Med. ἡ] περὶ ταῦτα. recepi emendationem Heerenii. 18 Par. γνωριμώτερα. Ald. Vind. γνωριμώτερας. 19 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. σοι. Heer. Med. 1. σε. 20 καὶ e Med. 1. inserui. 21 Par. γίνονται. 22 Med. 1. κατασκευῇ. rell. ἡ κατασκευή. Sq. καὶ ἐπὶ λιμένος Heer. om. Tum Heer. edidit ἐπὶ μέρους τινός, quoniam sequitur ἀνοικο-

δομηθέντος, sed hoc scriptum fuit ἀνοικοδομηθέν, et omnes terminationes admittit. Genitivus vero ἐπὶ λιμένος a κατασκευῇ pendet. 23 ἔστι προσφωνεῖν e Med. 1. scripsi, rell. ἐπιπροφωνεῖ, quod Heer. uncis inclusit, vel delendum vel aliud verbum rescribendum censens. Jacobs. conj. ἐπὶ προφανεῖ. 24 Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἀλλὰ περὶ αὐτὸ μόνον τὸ προσταχθὲν· ἀλλὰ καὶ ὃ βραχυτάτοις ἐπιδραμεῖν. Heer. edidit ἀλλὰ δι' ὡς βραχ. ἐπ. Jacobs. emendat ἀλλὰ περὶ αὐτὸ μόνον τὸ πρ.

Ἔτι τοῖς τῶν πόλεων ἐγκωμίοις κακῆντο χρή ἐπιση-
μῆνασθαι, ²⁵ ὅτι τὰ ἐγκώμια γίνονται τὰ μὲν κοινὰ
παντός τοῦ χρόνου, ²⁶ τὰ δ' ἴδια καιρῶν ²⁷ ὅταν ἐν
ἑορταῖς ἢ πανηγύρεσιν ²⁸ οἱ λόγοι γίνωνται, ²⁹ ἢ ἐν
ἀγῶνι, ἢ ἐν μονομαχίαις· κοινὰ δὲ, ὅταν μηδεμίαν τοι-
αύτην πρόφασιν ἔχη. ³⁰ Χρὴ τοίνυν τῶν πανηγυρικῶν
τὴν ³¹ πλείστην διατριβὴν περὶ τὸν καιρὸν ἕκαστον ποι-
εῖσθαι, ὅλον εἰ ἑορτὴ εἴη ἢ πανήγυρις ἢ σύνοδος ἐν
ἀγῶνι ἢ ἐνοπλίῳ ἢ γυμνικῷ ἢ μουσικῷ. Ὅπως δὲ χρή
τούτων ἕκαστον ἐπαινεῖν, νῦν ἤδη ἄκουε. Ἐπαινεῖν χρή ¹⁰
τὰς συνόδους καὶ πανηγύρεις ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἢ ἐκ τῶν
κοινῶν. κοινῶν μὲν τῶν θετικῶν, ὅσα ἀγαθὰ ἐκ συνό-
δων γίνεται ἀνθρώποις. ἰδίων δὲ, τὰ περιστατικὰ κα-
λούμενα μόρια. ἀπὸ ³² προσώπου [110] τριχῶς, εἰ θεῶν
ἑορταί ³³ ἢ ἡρώων ἢ βασιλέων, τινες οἱ συνάγοντές ¹⁵
εἰσι, ³⁴ τινες οἱ συνιόντες. ἀπὸ τοῦ τόπου, ³⁵ εἰ ἐν εὐ-
καιρίᾳ καίται ὁ τόπος, ἐνθα ἡ σύνοδος, ἢ καὶ ³⁶ ἀπὸ τό-
πων πλείστον ἀπεχόντων συνέρχονται· τὰ γὰρ ³⁷ περι-
σπούδαστα τίμια. ἀπὸ δὲ χρόνου, εἰ τοῦ ἔτους ³⁸ ἐν τῷ

διατρίβειν, ἄλλα δὲ ὡς βρ. ἐστ. Equidem secretus sum Med. 1.
25 Ald. ἐπισημῆνασθαι. Heer. ἐπισημαίνασθαι. Codd. ἐπισημήνα-
σθαι, cfr. Bast. Comment. Palaeogr. p. 719. 26 Med. 1.
παντός τοῦ χρόνου. rell. ἀπάντων τοῦ χρόνου, unde Heer. edidit
ἀπάντων χρόνων. 27 Recte Heer. repetendum putat: ἴδια
μὲν καιρῶν. 28 Med. 1. πανηγύρεσι ἢ οἱ λόγοι λέγονται. 29
Par. γίνονται. Sq. ἢ addidit Heer. 30 Edd. Codd. ἔχει
scr. ἔχη. 31 Med. τε τὴν. 32 Heeren. ἀπὸ μὲν. Ald.
Codd. μὲν om. 33 Ald. Codd. τριχῶς. θεῶν ἀρεταί. Heer.
supplendum censet, τίνων αἱ ἑορταί, ἢ γὰρ θεῶν. — Sq. ἢ Par.
om. 34 Vind. εἰσι. rell. εἰσιν. 35 Ald. Vind. Par.
Ricc. 1. ἀπὸ δὲ τούτων. Heer. ἀπὸ δὲ τόπων. Med 1. ἀπὸ τοῦ
τόπου, quod conjecit Jacobs. 36 Heer. εἰ. Ald. Codd. καί.
37 Ald. Codd. δι. Heer. γὰρ. 38 Ald. Codd. τούτους.
Rhetor. IX.

ὕψινοτάτῳ³⁹ καὶ ἡδίστῳ καιρῷ. ἀπὸ δὲ αἰτίας, εἰ
οἶονται⁴⁰ ἡδίστους καὶ βελτίους ἔσεσθαι. ἀπὸ ὕλης δὲ,⁴¹
ἂν πολυτελεῖς καὶ σεμναί.

Δεῖ σοι⁴² ἴσως καὶ παραδείγματα τούτων εἰπεῖν,
εἴν' ⁴³ ὑπάρχει θάδιον παρακολουθῆσαι. Τῶν μὲν τοίνυν
ποινῶν ἔστιν, οἷον τὸ Ἰσοκράτους·⁴⁴ „Τῶν τοίνυν τὰς πα-
νηγύρις καταστησάντων δικαίως ἐπαινουμένων.“⁴⁵ [111]
τῶν δὲ ἰδίων κατὰ μὲν πρόσωπον, οἷς ἡ πανηγυρίς ἄγε-
ται, θεῷ,⁴⁶ ὡς Ὀλύμπια τῷ Διὶ ἥρωϊ δὲ τὰ Ἰσθμια
10 Παλαίμονι, καὶ Νέμεϊ Ἀρχεμόρῳ·⁴⁷ βασιλεῖ δὲ, ὡς
τὰ σεβάστια·⁴⁸ πολλαχοῦ.⁴⁹ Τῶν δὲ συναγόντων, ὡς
τῶν Ἀθηναίων ἢ Ῥωμαίων· συμβάλλεται γὰρ ἐπὶ⁵⁰ δό-

Heer. τοῦτο. Jacobs τοῦ ἔτους, quod per compendium scriptum

ου

ταύτους minimum abest a τούτους.

39 Edd. Codd. ὕψινο-

τάτῳ. 40 Med. 1. εἰ οἶόν τε.

41 Edd. Vind. ἀπὸ ὕλης

δὲ, παν αἱ πολυτ. A Par. lacuna abest. Ricc. 1. παν om.

Heer. supplendum censet ἀπὸ ὕλης δὲ πανηγύρις ἐγκωμιάζονται,

εἰ πολυτελεῖς. Jacobs ἀπὸ ὕλης δ' ἐπαινοῦνται αἱ πολυτ. Liber

Merulae δὲ πάνυ πολυτελεῖς. Med. 1. ἀπὸ ὕλης, ἂν αἱ πολυτ.

Delevi αἱ. 42 Med. 1. σοι. rell. σι, unde Heer. tacite

edidit δέ. 43 Heer. ἴνα. tum Med. ὑπάρχει. rell. ὑπάρχη.

44 Panegy. p. 49. Steph. p. 53. Bekk. 45 Ald. Codd.

ἐπαινουμένων. ἡ μὲν πανηγυρίς ἄγεται, in quibus excidisse quae-

dam apparet, quae duce Heerenio restitui. 46 Edd. Par.

Vind. Ricc. 1. θεῖα, ὡς Ὀλύμπια τ. Ἀ. ἱερῇ [Par. ρωμ. sine acc.]

δέ. corrigit Med. 1. Post ἥρωϊ δὲ Heer. inserere vult ὡς.

47 Med. 1. καὶ ἡ Νεμεῖ ὀρχουμένη. 48 Ricc. 1. σεβάστια.

„Festa et panegyres, quae in divorum Caesarum honorem

institutebantur, Augustalia vocant Romani. Dio Cass. L.

LVI. s. f.“ HEER. 49 Edd. Vind. Par. Ricc. 1. πολλαχοῦ.

τῶν δὲ Ἀθηναίων. Med. 1. πολλαχοῦ τῶν δὲ Ἀθηναίων, ὡς τὸ

συναγόντων Ἀθηναίων καὶ Ῥωμ. ex quibus restitui verba ita, ut

voluit Heeren. 50 Med. 1. ἐπὶ δόξῃ. Par. ἐπίδοξον.

ξαν τῇ πανηγύρει καὶ τὸ ἐνδόξους εἶναι τοὺς ἀπαγγέλλοντας τὴν σύνοδον. Τῶν δὲ συνιόντων ὡς πλείστων, ἢ ὡς ἐνδοξοτάτων. ἐνδοξοτάτων ⁵¹ μὲν, ὡς [112] οἱ Ὀλυμπιάζῃ· οἱ γὰρ γνωριμώτεροι ⁵² συνέρχονται. πλείστων ⁵³ δὲ, ὡς τὸ περὶ τὴν πανήγυριν τῶν Ἑβραίων περὶ τὴν ⁵ Συρίαν τὴν Παλαιστίνην· ἐξ ἔθνων γὰρ πλείστων ⁵⁴ συλλέγονται. Κατὰ δὲ τὸν τόπον, ἐνθα ⁵⁵ ἡ πανήγυρις, ὡς τὸ περὶ Δελφῶν, ὅτι ἐν ὀμφαλῷ τῆς γῆς κεῖται· ὅθεν δὲ ὀρμῶνται οἱ συνιόντες, ⁵⁶ ὡς ἐπὶ τοῦ Πυθικοῦ ἀγῶνος ἐκ περάτων τῆς ⁵⁷ γῆς συνίασι· δι' οὗ δὲ τόπον ¹⁰ συνέρχονται, ⁵⁸ ὡς τὸ περὶ Ὀλυμπίων· χαλεπωτάτῃ γὰρ ἡ ἄνοδος, ὅμως δὲ παραβάλλονται ⁵⁹ οἱ ἄνθρωποι. Ἀπὸ ⁶¹⁰ δὲ ⁶⁰ χρόνου κατὰ μὲν τὴν περίοδον, ἴαν μὲν [113] ἢ ἐνιαύσιος, ⁶¹ ὅτι οὐ σπανιότητι ἐστὶ περισπούδαστος, ⁶²

⁵¹ Med. 1. ἐνδοξοτάτων. rell. ἐνδοξοτάτοι. ⁵² Par. γνωριμώτεροι. Tum Ald. Vind. Ricc. 1. συνάρονται. Med. 1. Par. Heer. συνέρχονται. ⁵³ Ald. Vind. Par. πλείστον. Heer. πλείστοι. Med. 1. πλείστων δὲ, ὡς ἐπὶ τὴν Συρίαν τῶν Παλαιστίνων. „Contra omnem historiae fidem esset, si quis ex loco hoc colligeret, Menandri adhuc aetate Judaeos ad Pascha celebrandum quotannis Hierosolymis convenisse, templo jam dudum deleto. Exemplum tantum proponere voluit doctissimus rhetor panegyris magna celebritate conspicuae, qua quantum olim floruerit Judaeorum illud festum, non ignoravit.“ HEER. ⁵⁴ Med. 1. Par. πλείστοι. ⁵⁵ Ald. Vind. Par. Ricc. 1. ἐνθα μὲν. Med. 1. Heer. μὲν om. ⁵⁶ Ald. Codd. ὅθεν δὲ ὀρμῶντες οἱ συνιόντες, ὡς τὸ τοῦ Πυθ. ἀγῶνος ἐκ περάτων. Heer. edidit ὅθεν δὲ οἱ ὀρμῶντες συνίασιν, ὡς τὸ περὶ τοῦ Πυθ. ἀγῶνος, ὅτι ἐκ περ. Recepi emendationem Jacobarii. ⁵⁷ τῆς Med. 1. om. Mox Vind. συνίασι. rell. συνίασιν. ⁵⁸ συνέρχονται. Heer. om. Tum Edd. Vind. Par. Ricc. 1. ὥσπερ Ὀλυμπίων χαλεπωτάτῃ ἢ ἄν. Secutus sum Med. 1. ⁵⁹ Med. 1. περιβάλλονται omissio sq. οἱ. ⁶⁰ Med. 1. μὲν. ⁶¹ Ald. Vind. Par.

ὥσπερ αἱ ἄλλαι, καὶ συνεχῶς γινομένη οὐδὲν ἐπείνων ἀπολείπεται ⁶³ σεμνότητι, ὥς ⁶⁴ τὰ Ἀθηναῖα, ὥς Ἐλευσίνια· ἐὰν δὲ τριετηρικῇ, ὥς Νέμεα καὶ Ἰσθμία· ἐὰν δὲ πενταετηρικῇ ⁶⁵ ἢ τετραετηρικῇ, ἢ πλείονων, ὥς τὰ Πύθια ⁶⁶ καὶ Ὀλύμπια καὶ Δαιδαλα τὰ ἐν Πλαταιαῖς· δι' ἐξήκοντα γὰρ ἐτῶν ⁶⁷ ἄγεται.

Ricc. 1. μὲν δὲ νιλεύσιος. Med. 1. μὲν ἢ νιλεύσιος. Vales. Emend. p. 38. μὲν ἢ ἐνιαύσιος. ⁶³ Ald. Vind. Par. Ricc. περισπούδαστος, ὥσπερ αἱ ἄλλαι καὶ συνεχῶς γινόμεναι [Par. γιγνόμεναι]. οὐδ. Med. 1. Vales. l. l. περισπούδαστος ὥσπερ αἱ ἄλλαι, καὶ συν. γινομένη οὐδ. ⁶⁴ Ald. Vind. Ricc. 1. ἀπολείπεται. Par. Med. 1. Vales. ἀπολείπεται. ⁶⁵ Ald. Vind. Ricc. 1. ὥστε λέγει τι, ὥς ἔλευσιν καὶ νέμεα. Par. Med. 1. ὥς ἢ τι λέγει ἢ ὥς Ἐλευσιν. Vales. emendavit ἐὰν δὲ τριετηρικῇ, ὥς Ἐλευσίνια, sed cum Eleusinia quotannis agerentur, Heeren, qui antecedentes Valesii emendationes recepit, edidit, ὥς τὰ ληναῖα, ὥς Ἐλευσίνια, post haec vero excidisse putat ἐὰν δὲ τριετηρικῇ, ὥς Νέμεα. Malui inserere ἐὰν δὲ τριετηρικῇ, ὥς. ⁶⁶ Ald. Codd. ἐν δὲ πενταετηρικῇ ἢ τετραετηρικῇ, [Par. πενταετηρικῇ ἢ τετραετηρικῇ. Med. 2. ἢ τετραετ. om.] Vales. Heer. εἰ δὲ πενταετηρικῇ ἢ τετραετηρικῇ. Sed facilius est emendatio, ἐὰν δὲ πενταετηρικῇ ἢ τετραετηρικῇ. sc. ἢ πανήγυρις. ⁶⁷ Med. 1. 2. ὥς τὰ Ὀλύμπια καὶ τὰ Πύθια. Tum Ald. Vind. Par. Ricc. 1. διδάλαια ἐν πλαταιαῖς [Par. Ricc. 1. πλαταῖαις]. Med. 1. 2. δαιδάλαια ἐν πλαταιαῖς. Vales. Heer. δαιδαλα τὰ ἐν πλ. ut Paus. IX. 3, 2. ⁶⁷ Med. 1. 2. διέκοντα γὰρ ἄγ. Ald. Vind. διήκοντα. Par. Ricc. 1. διέκοντα. Vales. Heer. δι' ἐξήκοντα γὰρ ἐτῶν ἄγ. nam teste Pausania l. l. Daedala majora sexagesimo, minora septimo quoque anno agebantur.

MENANDROΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
ΠΕΡΙ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.

C a p. I.

Ὁ βασιλικὸς ² λόγος ἐγκώμιόν ἐστι βασιλείῳς, οὐκ-
οὖν αὖξισιν ὁμολογουμένην περιέξει τῶν προσόντων
ἀγαθῶν βασιλεῖ, οὐδὲν δὲ ἀμφίδοξον ³ καὶ ἀμφισβητού- ⁵
μενον ἐπιδέχεται διὰ τὸ ἄγαν ⁴ ἐνδοξον τὸ πρόσωπον
εἶναι, ἀλλ' ὡς ἐφ' ⁵ ὁμολογουμένοις ἀγαθοῖς τὴν ἐργα-
σίαν ποιήσῃ. ⁶ λήψῃ τοίνυν ἐν τούτῳ τὰ προοίμια δη-
λονότι ⁷ ἀπὸ τῆς αὐξήσεως, μέγεθος περιτιθεῖς τῇ ὑπο-
θέσει, ὅτι δυσέκριτος, καὶ ὅτι καθήκα ⁸ εἰς ἀγῶνα οὐ ¹⁰

1 Incipit ab hoc cod. Med. LXXXI. 8. 2 Par. βασι-
λεικός. — Hoc et sq. caput Josephus Rhacendyta [Cod. Venet.
Class. VIII. 18.] et Anonymus [Cod. Ven. 411.] in compendia
sua rhetorica receperunt, ad quod non animadverti, quum
Joseph. Rhacendytæ cap. XIII. T. III. p. 547 — 558. ederem.
3 Par. ὡς ἀμφίδοξον. Ven. 1. Med. 2. πρὸς ἀμφίδοξον καὶ ὡς
ἀμφισβ. Ven. 2. ὡς ἀμφ. καὶ ἀμφισβ. 4 Med. 2. ἄγαν.
5 Par. ἐπ'. 6 Ald. Vind. ποιήσει. Venn. Med. 3. Par.
ποιήσῃ. 7 Ald. Vind. δῆλον ὅτι. Med. 3. δηλονότι. 8
Med. 2. Venn. καθ' ἑμᾶς.

ῥάδιον κατορθωθῆναι λόγῳ, ⁹ ἢ τοὺς σαυτοῦ ¹⁰ λό-
 γους μακαριεῖς, ὅτι καθῆκαν εἰς πείραν πραγμάτων,
 μετ' ¹¹ ἀγαθῆς καὶ λαμπρᾶς τῆς τύχης, ἧς εἰ λόγοι ¹²
 ἐπιτύχοιεν, μεγίστην ἄρασθαι δυνήσονται δόξαν. ἢ ὅτι
 5 ἄτοπόν ¹³ ἐστὶ τοσούτων ἀγαθῶν παρὰ βασιλέων ¹⁴
 πειρωμένους μὴ τὸν πρόποντα καὶ ὀφειλόμενον αὐτοῖς
 ἔρανον ¹⁵ ἀποδιδόναι· ἢ ὅτι δύο τὰ μέγιστα τῶν ὑπαρ-
 χόντων ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων ¹⁶ ἐστὶν εὐσέβεια
 περὶ ¹⁷ τὸ θεῖον καὶ τιμὴ ¹⁸ περὶ τὸν βασιλέα, ἃ προς-
 10 ἵκει καὶ θαυμάζειν καὶ ὑμνεῖν κατὰ δύναμιν. Δίχεται
 δὲ ¹⁹ τὰ προοίμια τοῦ λόγου καὶ ἐκ παραδειγμάτων ἀο-
 ρίστων ἀνέξεις, ὅσον ὡς ἂν λέγοιμεν, ὥσπερ δὲ πελά-
 γους ἀπείρου τοῖς ὀφθαλμοῖς μέτρον οὐκ ἐστὶ λαβεῖν,
 οὕτω καὶ βασιλέως εὐφημίαν ²⁰ λόγῳ περιλαβεῖν οὐ ῥά-
 15 διον. ²¹ οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ ²² τοῦτο εὖροις
 ἂν, ²³ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἐπιδεικτικῆς ὑποθέσεως, καὶ
 μάλιστα ἐν τοῖς ²⁴ συντόμοις τῶν ἐπιδεικτικῶν. ὥσπερ

9 Ald. Vind. λέγω. Med. 3. Par. Venn. λόγῳ. 10 Par.
 αὐτοῦ. 11 Med. 2. Venn. μετὰ iidem τῆς ante τύχης om.
 Ven. 1. μακρᾶς pro λαμπρᾶς. 12 λόγοι ex Med. 2. recepi.
 Tum Ald. Vind. Par. τύχοιεν. Venn. Med. 2. ἐπιτύχοιεν. iidem
 δυνήσονται om. Pro μεγίστην Ven. 1. μεστήν. 13 Med. 2.
 Venn. ἢ ὅτι ἄτοπόν ἐστὶ. Ald. Vind. Par. ὅτι ἄδοξόν ἐστι sine
 ἧ. 14 Ven. 2. τοῦ βασιλέως — αὐτῷ ἀποδοῦναι ἔρανον. 15
 Ven. 1. Med. 2. ἔρανον αὐτοῖς. Ven. 1. ἀποδοῦναι. 16 ἐν τῷ
 βίῳ τῶν ἀνθρ. Venn. Med. 2. om. 17 Ven. 2. πρόσ. 18
 Ald. Vind. Par. Med. 2. τόλμη [Med. 2. τόλμη] περὶ βασιλέως.
 correxi ex Venn. 19 Med. 2. Venn. δίχεται τὰ προοίμια καὶ
 παραδειγμ. Par. δίχεται δὲ τὰ προοίμια τοῦ λόγου καὶ ἐκ π.
 Ald. Vind. τὰ πρ. δὲ τοῦ λόγόν δίχεται καὶ ἐκ π. 20 Med. 2.
 εὐφημίας. 21 οὐ ῥάδιον Venn. om. 22 Vind. Par. βασι-
 λικοῦ. 23 ἂν Ald. Vind. Par. om. Est in Med. 2. Venn.
 — Sq. ἐπὶ Ven. 1. om. 24 τοῖς Venn. Med. 2. om.

οὖν τὸ χρῆττον ὕμνοις καὶ ἀρεταῖς ἱλασκόμεθα, οὕτω
καὶ βασιλεία λόγοις, ὅταν ἀνξήσειωσ ἕνεκα παραλαμβάν-
νται. ²⁵ Λήψει ²⁶ δὲ δευτέρων προοιμίων ἐννοίας ἢ
ἀπὸ Ὅμηρου τῆς μεγαλοφωνίας, ὅτι ταύτης μόνης ²⁷
ἔδειτο ἢ ὑπόθεσις, ἢ ἀπὸ Ὀρφείως τοῦ ²⁸ Καλλιόπης ἢ ⁵
ἀπὸ τῶν Μουσῶν αὐτῶν, ὅτι μόλις ἂν καὶ αὐταὶ πρὸς ⁶¹³
ἀξίαν τῆς ὑποθέσεως εἰπεῖν ἐδυνήθησαν, ὅμως δὲ οὐδὲν
κωλύει καὶ ἡμᾶς ἐγχειρῆσαι πρὸς δύναιιν. ἡ τρίτη δὲ ²⁹
τοῦ προοιμίου ἐννοία, (καθόλου δὲ ³⁰ τούτου μέμνησο
τοῦ παραγγέλματος) προκαταρκτικὴ ³¹ γενέσθω τῶν κε- ¹⁰
φαλαίων, ὡς ³² διαποροῦντος τοῦ λέγοντος, ὅθιν χρὴ
τὴν ἀρχὴν τῶν ἐγκωμίων ποιήσασθαι. Μετὰ ³³ τὰ
προοίμια ἐπὶ τὴν πατρίδα ἤξεις· ἐνταῦθα δὲ διασκέψη
κατὰ σαυτὸν, πότερον ἐνδοξός ³⁴ ἐστὶν ἢ οὐ· καὶ προ-
θῆς ³⁵ τὸν περὶ ταύτης λόγον, καὶ περὶ ³⁶ τοῦ γένους ¹⁵
ἐρεῖς, οὐκ ἐνδιατρίβων μὲν εἰς τὸ τοιοῦτον οὐδὲ προχέων
ἐνταῦθα πολλοὺς τοὺς λόγους· οὐ γὰρ ἴδιον τοῦτο μό-
νον ³⁷ τοῦ βασιλέως τὸ ἐγκώμιον, ἀλλὰ κοινὸν πρὸς

25 Ven. 1. παραβάλλεται. Ven. 2. ὅταν αὐξ. f. paral. om.
26 Ald. Vind. Par. Med. 2. λήψεται. Venn. λήψει. tum Venn.
Med. 2. δευτέρων προοιμίων. Ald. Vind. Par. δεύτερον προοίμιον.
27 Venn. Med. 2. ἔδειτο μόνης. 28 τοῦ Med. 2. Ven. 1. om.
29 δὲ Ald. om. Est in Codd. 30 δὲ Ven. 2. om. 31
Ald. Vind. προκαταρκτικά. Par. Med. 2. Venn. προκαταρκτικῇ.
32 Ven. 1. λοιπὸν ὡς. Ven. 2. ὡς διαπορ. λοιπόν. 33 Ald.
Par. μετὰ δὲ. Venn. Vind. Med. 2. δὲ om. 34 Ald. Vind.
Par. ἐνδοξον. Venn. Med. 2. ἐνδοξος. 35 Par. προθῆς. Ald.
Vind. προσθῆς. Venn. Med. 2. προσθῆς. scr. προθῆς. 36
Ald. Vind. παρό. Ven. 1. Med. 2. Par. πρό. Ven. 2. περί. 37
Ald. Vind. Par. Med. 2. μόνον βασ. Ven. 1. μόνου βασ. Ven. 2.
μόνον του βασ. Mox Venn. Med. 2. κοινον om. sed Ven. 2.
post οἰκόντας inserit διαβαῖνον. Med. 2. εἰαν μὴ δὲ. Par. ὡν
δὲ μηδὲ.

πάντας τοὺς οἰκοῦντας τὴν πόλιν· διόπερ³⁸ τὰ μὲν
 ἀναγκαῖα λυσιτελεῖ³⁹ παρατρέχειν. ἂν⁴⁰ δὲ μὴ ἡ πό-
 λις ἐνδοξος ᾖ, ζητήσεις τὸ ἔθνος ἅπαν, εἰ ἀνδρείον ὑπεί-
 ληπται καὶ ἄλκιμον, εἰ περὶ⁴¹ λόγους ἔχει ἢ κτῆσιν
 5 ἀρετῶν, ὡς τὸ Ἑλληνικόν, εἴτε⁴² νόμιμον, ὡς τὸ Ἰτα-
 λικόν, ἢ ἀνδρείον, ὡς τὸ τῶν Γαλατῶν⁴³ καὶ Παιόνων,
 καὶ ἀντὶ τῆς πατρίδος ἀπὸ τοῦ ἔθνους λήψη βράχεια,
 προσοικειῶν⁴⁴ κἀνταῦθα τοῦ βασιλέως τὸν ἔπαινον καὶ
 κατασκευάζων, ὅτι ἀναγκαῖον τὸν ἐκ τῆς τοιαύτης πό-
 10 λεως ἢ τοιούτου⁴⁵ ἔθνους τοιοῦτον εἶναι, καὶ ὅτι τῶν
 ὁμοφύλων πάντων ἐπαινετῶν ὄντων αὐτὸς⁴⁶ μόνος διή-
 νεγκεν· οὗτος γοῦν⁴⁷ καὶ μόνος ἡξιώθη τῆς βασιλείας·
 εἴτα⁴⁸ ἐξ ἱστορίας παραδείγματα, ὅτι⁴⁹ πάντων ὄντων
 ἀνδρείων Θετταλῶν ὁ Πηλῆως ἡξιώθη τῆς ἡγεμονίας τοῦ
 15 γένους, δηλονότι⁵⁰ τῷ πάντων διαφέρειν. ἐὰν δὲ
 μήτε ἡ πατρίς μήτε τὸ ἔθνος⁵¹ τυγχάνῃ⁵² περιβλε-

38 Ven. 1. διό. 39 Ald. Vind. Par. λυσιτελῇ. Venn.
 Med. 2. λυσιτελεῖ. 40 Vind. ἂν δὲ καὶ μὴ. Par. Venn. ἐάν
 [Par. ἂν] δὲ μὴδέ. Med. 2. ἐὰν μὴ δέ. Ald. ἂν δὲ μὴ. 41
 Ald. Vind. Par. δέ. Venn. Med. 2. περὶ. Sq. ἢ Med. 2. om.
 Ven. 2. περὶ λόγ. σπουδάζει ἢ κτῆσιν ἀρετῆς ἔχει omittis sqq.
 usque ad: καὶ ἀντὶ τῆς πατρίδος. 42 Med. 2. Ven. 1. εἴτε
 νόμ. ὡς τὸ Ἰταλῶν. Ald. Vind. Par. ἢ τὸ νόμ. ὡς τὸ Ἰταλικόν.
 43 Ven. 1. Med. 2. τὸ Παιόνων καὶ Γαλατῶν. Vind. Ald. τὸ
 Γαλ. καὶ Παι. Par. τὸ τῶν Γ. κ. Π. 44 Ald. Vind. Par.
 πρὸς οἰκείων. 45 pro τοιούτου Venn. Med. 2. τοῦ. 46
 Med. 2. αὐτὸς γάρ. 47 Venn. Med. 2. οὗτος γὰρ μόνος.
 48 Ald. Vind. Par. καί. Venn. Med. 2. εἴτα. 49 Venn. Med.
 2. ὡς πάντων ἀνδρείων, [Ven. 1. ἀνδρῶν] omisso ὄντων. 50
 Ald. Vind. Par. δῆλον ὅτι. Med. 2. Ven. 1. δηλονότι. Ven. 2.
 om. Mox Med. 2. πάντη. Ald. Vind. Par. παντί. Ven. 1. πάν-
 τα. Ven. 2. πάντων. 51 Venn. Med. 2. ἔθνος. Ald. Vind.
 Par. γένος. 52 Par. τυγχάνει. Venn. ἐπαρχει.

πτον, ἀφήσεις μὲν τοῦτο, θεωρήσεις δὲ πάλιν, πότερον
 ἔνδοξον ⁵³ αὐτοῦ τὸ γένος ἢ οὐ· καὶ μὲν ἔνδοξον ἦ, ⁵⁴
 ἐξεργάσῃ ⁵⁵ τὰ περὶ τούτου· ἐὰν δὲ ἄδοξον ἢ ἡ εὐτελής,
 μαθεῖς καὶ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως τὴν ἀρχὴν
 ποιήσῃ, ὥς Καλλίνικος ἐποίησεν ἐν τῷ μεγάλῳ Βασι-
 λικῷ· ⁵⁶ ἢ ἄλλως τοιαῦτα περὶ τοῦ γένους ἔρεις, ὅτι
 εἶχον μὲν εἰπεῖν περὶ τοῦ γένους, ἐπεὶ δὲ ⁵⁷ νικᾷ τὰ
 τοῦ βασιλέως, σπεύδωμεν ⁵⁸ ἐπὶ βασιλείᾳ. οἱ μὲν οὖν
 ἄλλοι γένει κοσμεῖτωσαν ⁵⁹ καὶ λεγόντων περὶ αὐτοῦ, ⁶⁰ ἃ
 βούλονται, ἐγὼ δὲ μόνον ἐπαινέσω τοῦτον ἄνευ τοῦ γέ-
 10 νους· ἀρχεῖ γὰρ αὐτῷ χωρὶς ἐπεισάκτου τινὸς εὐφημίας
 ἔξωθεν· ἢ ⁶¹ οὕτως· πολλοὶ τὸ μὲν δοκαῖν ἐξ ἀνθρώπων
 εἰσὶ, ⁶² τῇ δ' ἀληθείᾳ παρὰ τοῦ θεοῦ καταπέμπονται ⁶³
 καὶ εἰσιν ἀπόρροιοι ⁶⁴ ὄντως τοῦ χρίσματος· καὶ γὰρ
 Ἡρακλῆς ἐνομιζέτο μὲν Ἀμφιτρυώνος, τῇ δ' ἀληθείᾳ ἦν ¹⁵
 Διὸς· ⁶⁵ οὕτω καὶ βασιλεὺς ὁ ἡμέτερος ⁶⁶ τὸ μὲν δοκαῖν
 ἐξ ἀνθρώπων, τῇ δ' ⁶⁷ ἀληθείᾳ τὴν καταβολὴν ⁶⁸ οὐ-

53 Med. 2. αὐτοῦ τὸ γένος ἔνδ. 54 Ald. Vind. Par. εἴη.
 Venn. Med. 2. ἦ. 55 Venn. Med. 2. ἐπεξεργάσῃ. 56
 Vind. βασιλικῷ. Callinicus, Syrus, Athenis seculo tertio me-
 dio vixit. Respicit Menander ad Callinici προσηγορικῶν Γαλ-
 ληνῶ, cujus mentionem facit Suidas. Cfr. Westerm. Hist.
 Eloq. Gr. p. 226. not. 20. 57 δὲ Ald. Vind. Par. om.
 Recepi ex Med. 2. Venn. 58 Ald. Vind. Par. σπεύδα-
 μεν. Med. 2. Venn. σπεύδωμεν. Tum Ven. 1. Med. 2. βασιλεῖ.
 Ven. 2. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ. 59 Ald. Vind. Par. κοσμήτωσαν.
 Med. 2. Venn. κοσμεῖτωσαν. Ven. 2. τὸν βασιλεῖα κοσμ. 60
 Ald. Vind. Par. Med. 2. Ven. 1. αὐτῶν. Ven. 2. αὐτοῦ. 61
 ἢ Med. 2. Venn. om. 62 Ald. Vind. Par. Med. 2. εἰσόν.
 Venn. εἰσὶ. Tum Ald. Vind. Par. δι. Venn. Med. 2. δ' ἀληθ.
 h. l. et v. 15 et 17. 63 Ald. Vind. Par. παραπέμπ. Med. 2. Venn.
 καταπέμπ. — Sq. εἰσόν Med. 2. om. 64 Venn. ἀπορροαί.
 65 Ven. 2. τοῦ Διὸς ἦν. 66 Med. 2. Venn. τῷ. 67 δ'
 Ald. Vind. om. Par. habet δι. Venn. Med. 2. δ'. 68 Ald.

ρανόθεν ἔχει. οὐ γὰρ ⁶⁹ ἂν τοσούτου κτήματος καὶ το-
 σαύτης ἀξίας ἔτυχε, μὴ οὐχὶ κρείττων ⁷⁰ γεγονώς τῶν
 τῆδε. Ταῦτα καὶ τὰ ⁷¹ τοιαῦτα περὶ τοῦ γένους ἀφο-
 σιωσάμενος πάλιν ζητεῖ ⁷² τὰ περὶ γενέσεως ⁷³ αὐτοῦ
 8 τοῦ βασιλέως. εἰδέναι δὲ ⁷⁴ χρὴ τοῦτο ἀκριβῶς, ὅτι, ἐάν
 μὲν ἔχωμεν μεθ' ὁδὸν τινὶ κρύψαι τὸ ἄδοξον, ὥσπερ ⁷⁵
 ἐπὶ τοῦ γένους εἰρήκαμεν, ὅτι, ἐάν μὴ ὑπάρχη τοῦτο ἐν-
 δοξον, ἱερεῖς αὐτὸν ἐκ θεῶν γενέσθαι, καὶ δὴ τοῦτο ποι-
 ῆσομεν. ⁷⁶ εἰ δὲ μὴ, παρελυσόμεθα. οὐχοὺν ἔστω σοι
 10 μετὰ τὴν πατρίδα καὶ μετὰ τὸ γένος τρίτον κεφάλαιον
 τὸ περὶ τῆς γενέσεως, ὡς ἔφαμεν, εἴ τι ⁷⁷ σύμβολον γέ-
 γονε περὶ τὸν τόκον ἢ κατὰ γῆν ἢ κατ' οὐρανὸν ἢ κατὰ
 θάλασσαν, καὶ ἀντεξέτασον ⁷⁸ τοῖς περὶ τὸν Ῥωμύλον
 καὶ Κῦρον καὶ τοῖς τοιούτοις τισὶ ⁷⁹ κατὰ τὴν γένεσιν.
 15 καὶ γὰρ κακείοις συνέβη τινὰ θαυμάσια· τῷ μὲν Κῦρῳ
 τὰ τῆς μητρὸς ὀνείρατα, τῷ δὲ τὰ περὶ τὴν λύκαιναν. ⁸⁰
 καὶ μὲν ἡ ⁸¹ τι τοιοῦτον περὶ τὸν βασιλέα, ἐξέργασαι·
 ἐάν δὲ οἶόν τε ἡ ⁸² πλάσαι καὶ ποιεῖν τοῦτο πι-

Vind. Par. Med. 2. μεταβολήν. Venn. καταβολήν. 69 Venn.

Med. 2. οὐ γὰρ διὰ [Ven. 2. δὴ] τοσούτου. 70 Ald. Vind.

Par. ὡς κρείττον. Med. κρεῖττον. Venn. κρείττων. 71 Ald.

Vind. Par. τῆδε. καὶ τοιαῦτα. correxi ex Venn. Med. 2. 72 Ald.

Vind. Par. ζητεῖ. 73 Ald. Vind. Par. περὶ τοῦ γένους. Venn.

Med. περὶ γενέσεως. 74 Ven. 2. Med. 2. om. δι. Venn. Med.

2. om. ἀκριβῶς. Med. 2. ἔχοιμεν. 75 ὥσπερ — τοῦτο ἔνδοξον

Ald. Vind. Par. om. Restitui ex Venn. Med. 2. 76 Ald.

Par. Vind. ποιήσομεν. Venn. Med. 2. ποιήσομεν. tum Ald. Par.

παρελυσόμεθα. Vind. Med. 2. Venn. παρελυσόμεθα. 77

Ald. Vind. Par. τις. Venn. Med. 2. τι. tum Vind. γέγονεν.

78 Ven. 4. Med. 2. ἀντεξέτασιν. Tum omnes τῆς. Ven. 2. τοῖς.

79 Par. ποίειν. Tum Ald. Vind. Par. τὰ κατὰ. Med. 2. Venn.

τὰ om. 80 Ald. Vind. Par. λύκαιναν. Corrigunt Venn.

Med. 2. et Vales. Emendat. p. 29. 81 Venn. Med. 2. εἴη.

82 Ald. Vind. μῦται. Med. 2. Venn. Par. ἡ. Mox Par. Vind.

θανῶς, μὴ κατόκνει. δίδωσι γάρ ἡ ὑπόθεσις διὰ τὸ ⁸³
 τοὺς ἀκούοντας ἀνάγκην ἔχειν ἀβασανίστως δέχεσθαι
 τὰ ἐγκώμια. Μετὰ τὴν γένεσιν ἐρεῖς τι καὶ περὶ ⁸⁴
 φύσεως, οἷον ὅτι ἐξέλαμψεν ἐξ ὠδίνων εὐειδής ⁸⁵ τῷ κάλ-
 λει καὶ καταλάμπων τὸ φαινόμενον ἄστéρι καλλίστῳ ⁸
 κατ' οὐρανὸν ἐφαμιλλώμενος. Ἐξῆς ⁸⁶ δὲ κεφάλαιόν ἐστιν
 ἡ ἀνατροφή, εἰ ⁸⁷ ἐν βασιλείοις ἀνεντράφη, εἰ ἀλουργί-
 δες τὰ σπάργανα, εἰ ἐκ πρώτης βλάστης ἐν ⁸⁸ βασιλι-
 κοῖς ἀνεντράφη κόλποις· ἢ οὐχ οὕτως μὲν, ⁸⁹ ἀνελήφθη
 δὲ εἰς βασιλείαν νίος ὢν ὑπὸ ⁹⁰ τινος μοίρας εὐτυχούς· ¹⁰
 κἀνταῦθα παραδείγματα ζητήσεις ⁹¹ ὅμοια, τὰν ἧ' ἐάν ⁶¹⁴
 δὲ μὴ τὴν ἀνατροφήν ἐνδοξὸν ἔχη. ⁹² ὥς Ἀχιλλεὺς παρὰ
 Χείρωνι, ⁹³ ζητήσεις τὴν παιδείαν ⁹⁴ καὶ ἐνταῦθα προς-
 επισημαίνων, ὃ τι βούλει. Δεῖ δὲ ⁹⁵ ἐπὶ τοῖς εἰρημένιοις
 καὶ τὴν φύσιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ διεξιλεῖν, ἐν ᾧ ἐρεῖς ⁹⁶ ¹⁵

πειθανῶς. Ald. Par. Vind. κατόκνει. 83 τὸ ex Med. 2.
 Venn. inserui. 84 Ald. Vind. Par. ἀπό. Venn. Med. 2. περὶ.
 85 Par. εὐειδής. tum Med. 2. τὰ κάλλη. Ald. τῷ κάλει. Sq. καὶ
 Venn. Med. 2. om. Venn. καταλάμπει. 86 δὲ ex Med. 2.
 inserui. Sq. ἐστὶν Med. 2. om. Venn. ἐστιν ἢ om. 87 Ald.
 Vind. Par. ἢ ἐν βασιλείᾳ. Correxī ex Med. 2. Venn. Tum
 Vind. ἀνεντράφη. Par. ἀνεντράφει. 88 ἐν Ald. Vind. Par.
 om. Recepi ex Venn. Med. 2. — Par. βασιλικοῖς. 89 Ald.
 Vind. Par. μὲν ἀνελήφθη καὶ εἰς βασιλίαν ἀλλ' ὥς νίος ὢν. Cor-
 rexi ex Venn. Med. 2. 90 Venn. ἀπό. tum Ald. Vind.
 εὐτυχός. tell. εὐτυχούς. 91 Ald. Vind. Par. κἀνταῦθα. Med.
 2. βούλει· εἰ δὲ θήσεις πῶς δειγμάτων ζητήσεις. Correxī ex Med.
 2. Venn. 92 Ald. Vind. Par. ἔχει. 93 Ald. Vind. Par.
 χείρωνι. Venn. Med. 2. χείρωνι. 94 Ald. Vind. παιδείαν.
 Mox Vind. προσεπισημαίνω. 95 Ald. Vind. Par. ὅτι βούλει
 δεῖ. Med. 2. ὅτι βούλει. εἰ δὲ. Venn. ὅτι βούλει δεῖ δεῖ. 96
 Ald. Vind. Par. ἐν ᾧ ἐρεῖς. Venn. Med. 2. ἐρεῖς οὖν. Tum Par.
 φιλομαθίαν.

τὴν φιλομάθειαν, τὴν ὀξύτητα, τὴν περὶ τὰ μαθήματα σπουδὴν, τὴν ῥαδίαν κατάληψιν τῶν διδασκομένων. καὶ μὲν ἐν λόγοις ἢ καὶ φιλοσοφίᾳ ⁹⁷ καὶ λόγων γνῶσει, τοῦτο ἐπαινέσεις· ἐὰν δ' ἐν μελέτῃ πολέμων καὶ ὅπλων, ⁹⁸ τοῦτον θαυμάσεις, ὡς ἀγαθῇ μοίρᾳ γενόμενον προμνηστευσσάμενης αὐτῷ τῆς τύχης τὰ μέλλοντα· καὶ ὅτι ἐν οἷς ἐπαιδεύετο διαφέρων τῶν ἡλικίων ⁹⁹ ἐφαίνετο, ὡς Ἀχιλλεύς, ὡς Ἡρακλῆς, ὡς οἱ ¹⁰⁰ Διόσκουροι. τὰ δὲ ἐπιτηδεύματα χώραν ἐξετάσεως ἔξει· ἐπιτηδεύματα δ' ¹⁰¹ ἔστιν ἄνευ ἀγῶνων πράξεις ἡθικαί· ¹⁰² τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα ἡθους ἔμφασιν περιέχει, οἷον ὅτι δίκαιος ἐγένετο, ὅτι σώφρων ἐν τῇ νεότητι, ¹⁰³ καθάπερ Ἰσοκράτης ἐποίησεν ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ, ἐν οἷς καὶ μικρὸν προελθὼν εἶπεν· ἀνδρὶ δὲ γενομένῳ ταῦτά τε ¹⁰⁴ πάντα συνηύ- ¹⁰⁵ ξήθη καὶ ἄλλα προσεγένετο, ὡς καὶ Ἀριστείδης ¹⁰⁶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, ὅτι φιλάνθρωπος ἢ πόλις, ἐπιτηδεύμα γὰρ τοῦτο ἐξίτασεν, ὑποδεχομένη τοὺς καταφεύγοντας. ἀκολουθεῖ τοῖς ἐπιτηδεύμασι λοιπὸν ὁ περὶ τῶν πράξεων ¹⁰⁷ λόγος.

97 Ald. Vind. Par. ἢ φιλοσοφίαν καὶ λόγ. γνώσεις τούτους ἐπ. ἐὰν δὲ μελέτῃ πολέμου. Correxī ex Venn. Med. 2. 98 Ald. Vind. Par. ἡλικίων. Med. 2. Venn. ἡλικίων. 99 οἱ Ald. Vind. Par. om. 100 Ald. Vind. Par. ἡθ. Venn. Med. 2. ἡθικαί. Deinceps Ald. Vind. Par. ἡ Θεοῦ ἔμφ. περιάγει. cor-
rexī ex Venn. Med. 2. 101 Par. νεότητι. Mox Vind. Εὐα-
γόρῳ. Tum Vind. Par. μικρῷ. Ald. Vind. Par. προελθῶν. Venn.
Med. 2. προελθὼν. 102 τε Ald. Vind. Par. om. Recepi ex
Med. 2, Venn. — Is. Evag. p. 216. Bekk. 103 Par. Ἀριστι-
δης. Respicit ad Panath. p. 108 — 116. Jebb. — Ald. Vind.
Par. ὡς ἐπιτηδεύματα γὰρ τούτῳ ἐξίτασεν [Ald. ἐξίτασεν]. Cor-
rexī ex Venn. Med. 2. 104 Ven. 1. Med. 2. τῆς πράξεως.

C a p. II.

ΠΕΡΙ ΠΡΑΞΕΩΝ.

Χρὴ δὲ γινώσκειν καὶ φυλάττειν τὸ παράγγελμα,¹
 ὅτι, ὅταν μίλλῃς ἀπὸ κεφαλαίου² μεταβαίνειν εἰς κεφά-
 λαιον, δεῖ³ προοιμιάζεσθαι περὶ οὗ μέλλεις ἐγχειρεῖν,
 ἵνα προσεκτικὸν τὸν ἀκροατὴν ἐργάσῃ καὶ μὴ ἕως λαν-
 θάνειν μηδὲ κλέπτεσθαι⁴ τῶν κεφαλαίων τὴν αὐξησιν·
 αὐξησεως γὰρ οἰκεῖον τὸ προσεκτικὸν ποιεῖν τὸν ἀκροατὴν
 καὶ ἐπιστρέφειν ὡς περὶ⁵ μεγίστων ἀκούσειν μέλλοντα·
 τίθει δὲ καὶ σύγκρισιν ἐφ'⁶ ἐκάστῳ τῶν κεφαλαίων τοί-
 των,⁷ αἰε συγκρίνων φέσιν φέσει καὶ ἀνατροφὴν ἀνα-
 τροφῇ καὶ παιδεῖαν⁸ παιδείᾳ, καὶ τοιαῦτα ἀνερῶτα τὰ
 παραδείγματα, οἷον Ῥωμαίων βασιλέων καὶ στρατηγῶν
 καὶ Ἑλλήνων ἐνδοξοτάτων. Τὰς τοίνυν πράξεις διαιρη-
 σεις⁹ δίχα, εἰς τε τὰς κατ' εἰρήνην καὶ τὰς¹⁰ κατὰ

¹ 1 Ald. Vind. Par. πρᾶγμα. Med. 2. Ven. 1. παράγγελμα.
 Ven. 2. caput hoc a v. 13. τὰς τοίνυν πράξεις incipit. ² 2 Ald.
 Vind. Par. κεφαλαίων. Ven. 1. Med. 2. κεφαλαίου. ³ 3 Ald.
 Vind. Par. δεῖ σε. Ven. 1. Med. 2. σε om. Mox Ven. 4. ἐπι-
 χειρεῖν. ⁴ 4 Ald. Vind. βλέπεσθαι. Par. Med. 2. Ven. 1. κλέ-
 πτεσθαι. ⁵ 5 Ald. Vind. Par. ὥσπερ μεγ. ἀκούειν. Correx-
 ei Ven. 1. Med. 2. ⁶ 6 ἐφ' Med. 2. om. ⁷ 7 Ald. Vind.
 τοιούτων. Par. Med. 2. Ven. 1. τούτων. ⁸ 8 Ald. παιδίαν. Ald.
 Vind. παιδμαίς. Med. 2. Par. Ven. 1. παιδεία. Ald. Vind. Par.
 pergunt: καὶ τὰ τοιαῦτα ἂν ἐρωτᾷς [Par. ἀνερῶτα] τὰ παραδ.
 εἰς ὅσον Ven. 1. Med. καὶ τοιαῦτα ἀνερῶτα καὶ παρ. οἷον Ῥωμ.
 tum Ald. Par. Vind. βασιλευσιν. Med. 2. καὶ βασιλ. ⁹ 9 Vind.
 διαιρέσεις. Ald. Vind. Par. διχῇ. Venn. Med. 2. δίχα. tum Ald.
 Par. εἰτε τὰ. Med. 2. εἰτε τὰς. Venn. εἰς τε τὰς. Vind. εἰς τε τὰ.
¹⁰ 10 Ald. Vind. Par. Ven. 2. τὰς om. Ven. 1. habet. Med. 2.
 κατὰ τὰς τὸν πόλ. Sequentia καὶ προσθ. — πόλεμον Venn.
 Med. 2. om.

πόλεμον. καὶ προσθήσεις τὰς ¹¹ κατὰ τὸν πόλεμον, ἐὰν
ἐν ταύταις ¹² λαμπρὸς ὁ ἐπαινούμενος φαίνεται· ¹³ δεῖ
γὰρ τὰς κατὰ τὴν ἀνδρείαν ¹⁴ πράξεις πρώτας παρα-
λαμβάνειν ἐπὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων εἰς ἐξέτασιν· γνω-
⁵ ρίζει γὰρ βασιλεία πλείον ἀνδρεία. ¹⁵ ἐὰν δὲ μηδὲ εἰς
πόλεμος αὐτῷ πεπραγμένος ¹⁶ τύχῃ, ὅπερ σπάνιον, ἤ-
ξεις ¹⁷ ἐπὶ τὰ τῆς εἰρήνης ἀναγκαίως· ¹⁸ εἰ μὲν οὖν
τὰ ¹⁹ κατὰ τὸν πόλεμον ἐγκωμιάσεις, ἐπιστατέον, ²⁰ ὅτι
ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ἔρεῖς ²¹ μόνον, οἷκ ἀφ' ἑτέρων τινῶν·
¹⁰ εἰ δὲ τὰ ²² κατὰ τὴν εἰρήνην, τῆς μὲν ἀνδρείας οὐκ ἐτι,
ἑτέρων ^{22*} δὲ τινῶν· διαιρεῖ γὰρ ἀπανταχοῦ ²³ τὰς πρά-
ξεις, ὡς ἂν μέλλῃς ²⁴ ἐγκωμιάζειν, εἰς τὰς ἀρετάς. Ἀρε-
ταὶ δὲ τέσσαρές εἰσιν· ἀνδρεία, δικαιοσύνη, σωφροσύνη,
καὶ ²⁵ φρόνησις· καὶ ὅρα, τίνων ἀρετῶν εἰσιν αἱ πρά-
¹⁵ ξεις, καὶ εἰ κοιναὶ τινές εἰσι τῶν πράξεων τῶν τε κατὰ
τὸν πόλεμον καὶ κατ' εἰρήνην ἀρετῆς μιᾶς, ὥσπερ ἐπὶ
τῆς φρονήσεως· φρονήσεως γὰρ ἔστι καὶ τὸ στρατηγεῖν
καλῶς ἐν τοῖς πολέμοις, φρονήσεως δὲ καὶ τὸ καλῶς νο-

- 11 Ald. Vind. Par. τὰ. scr. τὰς. 12 Ald. Vind. Par.
ἐν ταύτης [Par. ταύταις] λαμπρῶς. Correxī ex Venn. Med. 2.
13 Par. φαίνεται. 14 Ald. Vind. Par. ταύτης ἀνδρείας.
Venn. Med. 2. τὰς κατὰ τὴν ἀνδρείαν. Mox Med. 2. ὑποθέσεις.
15 Med. 2. Venn. constanter ἀνδρία. 16 Ald. Par. Vind.
μηδὲ εἰς πόλεμον αὐτῷ πεπραγμένον. Correxī ex Med. 2. Venn.
qui μηδεὶς habent. 17 Ald. Med. 2. ξεις. Par. Vind.
Venn. ἤξεις. 18 Ald. Vind. ἀναγκαῖα. rell. ἀναγκαίως.
Tum Med. 2. τί μιν. 19 Ald. Vind. τόν. Par. Med. 2. τὰ.
Venn. om. 20 ἐπιστατέον ὅτι ex Venn. Med. 2. recepi.
21 Ald. Vind. εἰρήσεις. rell. ἐρεῖς. 22 τὰ Ald. Vind. Par.
Venn. om. Recepi ex Med. 2. 22* Ven. 2. ἀπὸ ἑτέρων.
23 Venn. Med. πανταχοῦ. 24 Ald. Par. Vind. μέλλῃ. Med.
2. μέλλης. Venn. μέλλεις. 25 καὶ Med. 2. Ven. 1. om.

μοῦθεταῖν ²⁶ καὶ τὸ συμφερόντως διατιθέναι καὶ διοικεῖν
 τὰ κατὰ τοὺς ὑπηκόους· οὐκοῦν ἐν ²⁷ ταῖς πράξεσι τοῦ
 πολέμου τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ἐρεῖς καὶ τὰ ²⁸ τῆς φρο-
 νήσεως, ὅσα τῶν κατὰ τὸν πόλεμον οἰκεία ταύτη· δια-
 γράψεις δὲ ἐν ²⁹ ταῖς πράξεσι ταῖς ³⁰ τοῦ πολέμου καὶ
 φύσεως καὶ θίσεις ³¹ χωρίων, ἐν οἷς οἱ πόλεμοι, καὶ ποτα-
 μῶν δὲ ³² καὶ λιμένων καὶ ὄρων καὶ πεδίων, καὶ εἰ ψι-
 λοὶ ἢ ³³ δασεῖς οἱ χῶροι, καὶ εἰ κρημνώδεις. ἐκφρά-
 σεις ³⁴ δὲ καὶ λόχους καὶ ἐνέδρας καὶ τοῦ ³⁵ βασιλείως
 κατὰ τῶν πολεμίων καὶ τῶν ἐναντίων κατὰ τοῦ βασι- 10
 λέως· εἰτα ἐρεῖς, ὅτι σὺ μὲν τοὺς ἐκείνων λόχους καὶ τὰς
 ἐνέδρας διὰ φρόνησιν ἐγίνωσκεις, ἐκεῖνοι δὲ τῶν ὑπὸ σοῦ
 πραττομένων οὐδὲν συνέσαν. καὶ μὴν καὶ πεζομαχίας
 ἐκφράσεις καὶ ἱππέων διασκευὰς εἰς ³⁷ ἱππομαχίας καὶ 615
 ὅλον στρατοπέδου πρὸς ὅλον στρατόπεδον μάχην· ³⁸ ἤδη 15
 δὲ πόνυ καὶ ναυμαχίαν, εἰ γένοιτο, οἷα πολλὰ παρὰ τοῖς
 συγγραφεῦσιν, ³⁹ ἐν τοῖς Μηδικοῖς παρὰ Ἡροδότῳ,
 παρὰ Θουκυδίῳ πάλιν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ⁴⁰, καὶ

26 Ven. 1. νοῦθεταῖν. Mox Vind. συμφερόντων. 27
 Venn. κἀν. Par. πράξεσιν. 28 Venn. τοι. tell. τι. scr. τά.
 29 Ald. Vind. Par. ταύτη διαγράψεις. διογ. Correxī ex Venn.
 Med. 2. 30 Venn. Med. 2. ταῖς om. 31 Med. 2. Venn.
 θίσεις καὶ φύσεις. Ald. φήσεις. Venn. χωρῶν ἐν αἷς. 32 δὲ
 Ald. Vind. om. 33 Par. τι. Med. 2. καὶ. Sq. οἱ Med. 2.
 Ven. 1. om. 34 Ven. 1. Med. 2. καὶ φράσεις. 35 Ald.
 Par. Vind. τοὺς βασ. καὶ τῶν πόλεων καὶ ἐναντίων. Correxī ex
 Venn. Med. 2. 36 Ven. 1. τῶν τοῦ. 37 Ald. Vind. Par.
 διασκευάσεις. Venn. Med. 2. διασκευὰς εἰς. 38 Ald. Vind.
 Par. μάχην στρατ. Venn. Med. 2. στρατ. μάχην. — Sq. πονυ
 Venn. om. 39 Ven. 2, inserit εὐρηται. 40 Ald. Ven. 2.
 Πελοποννησιακοῖς. Sq. καὶ Θιοπ. ἐν Φιλιπ. Ald. Vind. Par.
 om. Recepi ex Med. 2. Venn., quorum 1. παρὰ Θιοπ. 2. περὶ
 Θιοπ.

Θεοπόμπῃ ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ξενοφῶντι ἐν τῇ Ἀναβά-
 σι καὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς βιβλίοις· καὶ μὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ
 βασιλέως ἐκφράσεις ⁴² ἅπασαν ἔδταν καὶ ἐπιστήμην,
 ὡς ⁴² Ἀχιλλεῖ, ὡς Ἐκτορι, ὡς Αἴαντι περιτιθήσιν ὁ ποι-
 ητής. διαγράψεις δὲ καὶ πανοπλίαν βασιλέως καὶ ἐπι-
 στρατείας, ἐπιτείνας ⁴³ μὲν τῷ καιρῷ τῆς ἀριστείας καὶ
 τῆς συμπλοκῆς, ὅταν βασιλέως ἀριστείας ἐκφράξης. ἐν-
 ταῦθα καιρὸν ἔξεις ⁴⁴ καὶ ἀνεῖναι κατὰ μέσον τὸν λό-
 γον (καὶ γὰρ τοῦτο παρειλήφαμεν παρὰ τῶν νεωτέρων
 10 καινοτομηθῆν) καὶ φωνὴν καθάπερ ἐν δράματι ἢ χώρῃ
 ἢ ποταμῷ παρατιθέναι· ⁴⁵ ποταμῷ μὲν, ὡς ὁ ποιητής·

ἢ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατεῖς, περὶ δ' αἰσούα ⁴⁶ ῥίξεις.

χώρῃ ⁴⁷ δὲ ὁμοίως, ὅταν εἰπωμεν ⁴⁸ ἐκείνην καταμέμ-
 φεσθαι τὴν θρασυτητα τὴν τῶν τολμησάντων ἀντιστῆ-
 15 ναι, καὶ ὅτι ἐστενοχωροῦντο τοῖς τῶν πεθόντων σώμασιν·
 οἷον κάμοι ⁴⁹ δοκεῖν, εἰ ποιητικὸς ἦν ὁ Ἰστρος, ὥσπερ
 ὁ ποταμὸς ἐκεῖνος ὁ ποιητικὸς Σχάμανδρος εἶπεν ἄν·

Ἐξ ἐμέθεν γ' ⁵⁰ ἔλασας πεδίον κατὰ μέγεθος ῥέει·

Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέειθρα,

20 Οὐδὲ τι πᾶ δύναμαι προχέειν ῥέον,

καὶ

41 Ald. Vind. Par. περὶ αὐτοῦ τ. β. καὶ περιθήσεις. cor-
 recti ex Venn. Med. 2. — Vind. ἅπαν ἰδ. 42 Ald. Vind.
 Par. ὥσπερ. Med. 2. Venn. ὡς. 43 Ald. Vind. Par. ἐπὶ τι-
 νῆς. Med. 2. Venn. ἐπιτείνας. — Med. 2. ἐπιστρατείας.

44 Med. 2. καιρῶν ἀνέξεις. Vind. Par. καιρὸν ἂν ἔξεις. Ven. 2.
 καιρὸν ἂν ἔχοις. Ven. 1. πρὸς καιρὸν ἀνέξεις. 45 Med. 2.
 Ven. 1. παρατιθ. Ald. Vind. Par. Ven. 2. περιτιθ. 46

Par. δι' αἶσ. Ald. Vind. Par. ῥέξεις. — Il. φ, 214. 47 Ald.
 Vind. Par. χαρά. Med. 2. χώρῃ omisso sq. δι. Ven. 1.
 χώραν. Ven. 2. χώραν om. Emendavit etiam H. Valesius
 Emend. p. 39. 48 Med. 2. εἰπομεν. 49 Ald. Vind.
 Par. καὶ μοι δοκεῖ ἢ ποιητικοῦ τιτος ὁ Ἰστρος, omisso sq. εἶπεν
 ἄν. Correxī ex Venn. Med. 2. 50 γ' inserui ex Il. φ,

καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ δὲ τὴν ἄνοιον ἐπάξεις⁵¹ πάλιν καὶ ἄλλα κατορθώματα, καὶ τρόπαια τροπαίοις συνάψεις, καὶ νίκας νίκαις, ἱππέων φόνους⁵² πεζῶν φόνοις. ἐνταῦθα δὲ καιρὸν ἔξεις καὶ ἐπισυναίψαι περὶ φρονήσεως, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ διαταττόμενος, αὐτὸς ὁ στρατηγῶν, αὐ- 6 τὸς ὁ τὸν καιρὸν τῆς συμβολῆς⁵³ εὐρίσκων, σύμβουλος ἄριστος, ἀριστεύς, στρατηγός, δημηγόρος.⁵⁴ Μετὰ τὸ τέλος τῶν πράξεων⁵⁵ ἔρεῖς τι καὶ περὶ⁵⁶ τρίτης ἀρετῆς, λέγω δὴ τῆς φιλανθρωπίας. μόριον⁵⁷ δὲ τῆς φιλανθρωπίας ἡ δικαιοσύνη, ὅτι νικήσας ὁ βασιλεὺς οὐ 10 τοῖς ὁμοίοις ἡμύνατο τοῖς προάρξαντας⁵⁸ ἀδίκων ἔργων, ἀλλ' ἐμίρισε⁵⁹ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς πράξεις τιμωρίᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ ὅσα ἤγειτο πρὸς σωφρονισμόν ἀρχεῖν ἐργασάμενος· κἀνταῦθα στήσας⁶⁰ φιλανθρωπίᾳ τὰς πράξεις ἀνῆκε συγχωρήσας τὸ λείψανον 15 τοῦ γένους σώζεσθαι ἅμα μὲν, ἵνα μνημεῖον τοῦ πάθους τοῦ γεγονότος⁶¹ σώζεται τὸ λειπόμενον, ἅμα δὲ

217. Ald Vind. Par. κατὰ μ. ῥίξε. Venn. παιδίον [Ven. 2. παιδίον] κατὰ μ. ῥίξιν. Med. 2. παιδίον κατὰ μ. ῥίξιν. Tum Par. πλῆθη. Sq. δὴ Venn. Med. 2. om. 51 Ald. Par. Vind. ἐπάξει. Med. 2. Venn. ἐπάξεις. 52 Ald. Vind. Par. φηγμός. Venn. Med. 2. φόνους. tum Venn. πεζῶν φόνοις. tell. πεζ. φόνους. 53 Med. 2. Ven. 1. συμβολῆς. Ven. 2. συμβολῆς. Ald. Vind. Par. ἐμβολῆς. 54 Ald. Vind. δημιουργός. Venn. Med. 2. δημηγόρος. Par. πρὸς τὸ τέλος. ἢ καὶ πρὸς τῷ τ. τ. πρ. εὐρίσκει. Med. 2. om. Id. in sqq. ἐρεῖς τι καὶ περὶ. 55 Ald. Vind. Par. addunt ἢ καὶ πρὸς τῷ [Par. τῷ] τέλει εὐρίσκει, omisso ἐρεῖς τι, quod restitui ex Med. 2. Venn. 56 περὶ τρ. ἀρ. λέγω δὴ τῆς Ven. 2. om. 57 μόριον δὲ τῆς φιλανθρ. Med. 2. om. 58 Venn. Med. 2. ἐξάρξαντας. 59 Ald. Par. Med. 2. ἐμίρισεν. 60 Ald. Vind. Par. συστήσας. Med. 2. συστήσαι. Ven. 1. ἀρσιέλας. Ven. 2. στήσας. tum Ald. Vind. Par. ἀνῆ καὶ. Venn. Med. 2. ἀνῆκε. Med. 2. χωρήσας τὸ λῆψαν. 61 Venn.

ἵνα καὶ τὴν φιланθρωπίαν ἐνδείξηται. ⁶² Τίλος δ' ἐπι-
 θείς ⁶³ ταῖς κατὰ τὸν πόλεμον πράξεις μεταβήσῃ λοι-
 πὸν ἐπὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς εἰρήνης. τοῦτον δὲ διαι-
 ρήσεις εἰς σωφροσύνην, εἰς δικαιοσύνην καὶ εἰς φρόνησιν.
 5 καὶ ἐν μὲν τῇ δικαιοσύνῃ τὸ ἡμέρον τὸ ⁶⁴ πρὸς τοὺς
 ὑπάρχοντες ἐπαινήσεις, τῆς δὲ πρὸς τοὺς δειομένους φιλαν-
 θρωπίας τὸ εὐπρόσοδον. οὕτως ⁶⁵ οὐ μόνον ἐν τοῖς
 κατὰ πόλεμον ἔργοις ὁ ⁶⁶ βασιλεὺς ἡμῖν θαυμάσιος,
 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς κατ' εἰρήνην θαυμασιώτερος· πῶς γὰρ
 10 οὐκ ἂν τις ἀγάσαιο ⁶⁷ τῶν ἔργων; καὶ προσθήτεις,
 ὅτι καθάπερ ⁶⁸ οἱ Ἀσκληπιάδαι σώζουσιν, ἢ καθάπερ
 τοὺς καταφεύγοντας ἐπὶ τὰ ἄσυλα τεμένη ⁶⁹ τοῦ χρει-
 τonos ἔστιν ἰδεῖν ῥασιώνης τυγχάνοντας· οὐ γὰρ ἀπο-
 σπᾶν ἐπιχειροῦμεν οὐδένα· οὕτως ὁ βασιλεὺς ὄψειν ἐν-
 15 τυχῶν τῶν δυνῶν ἀπήλλακται. καὶ ἔρεῖς, ὅτι δικαίους ⁷⁰
 ἄρχοντας κατὰ ⁷¹ ἔθνη καὶ γένη καὶ πόλεις ἐκπέμπει ⁷²
 φύλακας τῶν νόμων καὶ τῆς τοῦ βασιλέως δικαιοσύνης
 ἀξίους, οὐ ⁷³ συλλογέας πλούτου. ἔρεῖς ἔτι καὶ περὶ τῶν
 φόρων, οὓς ἐπιτάττει, καὶ ὅτι τοῦ σιτηρεσίου ⁷⁴ τῶν

Med. 2. τοῦ γεγονότος. Ald. Vind. Par. τὸ γένος. Tum Ald.
 Vind. σώζεται. Venn. σώζεσθαι. 62 Venn. Med. 2. ἐν-
 δείχεται. rell. δείχεται. 63 Ald. δὲ ἐπιτεθείς. Ven. Par. δὲ
 ἐπιτεθείς. Venn. Med. δ' ἐπιθείς. tum Ald. Vind. μεθήσει.
 Par. μεταθήσει. Venn. Med. 2. μεταβήσῃ. 64 τὸ Venn.
 Med. 2. om. 65 οὕτως Venn. Med. 2. om. 66 ὁ
 ex Med. 2. Venn. recepi. Mox Venn. ἡμῶν. 67 Ald. Vind.
 Par. ἄγοιτο. Venn. Med. 2. ἀγάσαιο. 68 καθάπερ οἱ Α. σ.
 ἢ ex Med. 2. Venn. recepi. 69 Ald. Par. τέμνει. Vind.
 τέμνη. Med. 2. Ven. τεμένη. 70 Med. 2. δικαίους. rell. δι-
 καίως. 71 Ald. Vind. Par. κατὰ τὰ. Med. 2. Venn. τὰ om.
 72 Ven. 2. ἐκπέμπει φύλακας. Ald. Vind. Par. ἐπὶ φύλακας.
 Med. 2. Ven. 1. φύλακας, omisso ἐκπέμπει. 73 οὐ ex Ven. 2.
 recepi, abest a rell. 74 Ald. Vind. Par. σιτηρίου. corr.

στρατευμάτων στοχάζεται καὶ τοῦ κούφως καὶ ῥαδίως
 δύνασθαι γέρειν ⁷⁵ τοὺς ὑπηκόους. ἔρεις τι ⁷⁶ καὶ περὶ
 νομοθεσίας, ὅτι νομοθετεῖ ⁷⁷ τὰ δίκαια, καὶ τοὺς μὲν
 ἀδίκους τῶν νόμων ⁷⁸ διαγράφει, δικαίους δὲ αὐτὸς θε-
 σπίζει· τοιγάρτοι ⁷⁹ νομικώτεροι μὲν οἱ γάμοι, δικαιο-
 τερα ⁸⁰ δὲ τὰ συμβόλαια τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλή-
 λους. ⁸¹ Ἐὰν δὲ τις ὑπολάβῃ τὴν νομοθεσίαν φρονή-
 σεως εἶναι μόνης, ⁸² γινωσκέτω, ὅτι τὸ μὲν νομοθετῆσαι
 μόνης φρονήσεως, ⁸³ τὸ δὲ πράττειν τὰ δέοντα δικαιο-
 σύνης· οἷον ὁ μὲν τύραννος πολλάκις συνίησι διὰ φρό-
 νησιν ἃ συμφέρει αὐτῷ, νομοθετεῖ δὲ τὰ ἄδικα, ὁ δὲ
 βασιλεὺς τὰ δίκαια. Μετὰ τὴν δικαιοσύνην ἐπαινέσεις **616**
 αὐτοῦ ⁸⁴ τὴν σωφροσύνην· ἀκολουθεῖ δὲ μάλιστα τῇ
 δικαιοσύνῃ ἢ σωφροσύνῃ. τί οὖν ἐνταῦθα ἔρεις; ὅτι διὰ
 βασιλεία σῶφρονες μὲν οἱ γάμοι, γνήσιοι δὲ τοῖς πατρά-
 σιν οἱ παῖδες, θείαι ⁸⁵ δὲ καὶ ἀγῶνες καὶ πανηγύρεις
 μετὰ τοῦ προσήκοντος κόσμου καὶ τῆς προποιήσεως σω-
 φροσύνης γίνονται. ⁸⁶ οἷον γὰρ ὀρῶσι τὸν ⁸⁷ βασιλιῶς
 βίον, τοιοῦτον ⁸⁸ ἐπανήρηνται. εἰ δὲ ἐπ' ⁸⁹ ἀξίας εἴη

Venn. Med. 2. 75 φέρειν Med. 2. Ven. 1. om. 76 τι
 Med. 2. Venn. om. 77 Med. 2. Venn. νομοθετεῖ. rell. νομο-
 θετεῖται. 78 Ald. Codd. πόλειων. in Ven. 2. supra lin. νό-
 μων. 79 Venn. τοιγάρτοι. rell. τιγάρτοι. Ald. Vind. Par.
 νομιμώτεροι. Med. 2. Venn. νομικώτ. 80 Med. 2. δικαιοτέρα
 σύμβολα. Vind. Par. συμβόλαια. 81 Ald. Vind. πρὸς ἀλλή-
 λους. tum Ald. Par. Vind. ἀν δι. Venn. Med. 2. τὰν δι. 82
 Med. 2. μόνος. 83 Venn. Med. 2. φρον. μόνης. 84 Med. 2.
 Venn. αὐτῷ. — Σqq. ἀκολουθεῖ δι — — ἢ σωφροσύνη Med. 2.
 Venn. om. 85 Ald. Vind. Med. 2. θείαι. Par. accentum
 om. Venn. θείαι. 86 Vind. Par. γίνονται. 87 Ald.
 Vind. Par. τὸν περὶ βασ. βίον. Med. 2. τὸν βασιλιῶς λόγον. cor-
 rigunt Venn. 88 Ald. Med. 2. τοιοῦτον. 89 ἐπ' Med. 2.
 om. Venn. δ' εἴη.

καὶ τιμῆς μεγίστης ἢ βασιλεία, ⁹⁰ ἐρεῖς τι καὶ περὶ
 αὐτῆς ⁹¹ κατὰ καιρὸν ἐνθάδε· ἦν θαυμάσας ἡγάπη-
 σε, ⁹² ταύτην ⁹³ κοινωνὸν τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας πεποιή-
 ται, ⁹⁴ καὶ οὐδ' εἰ ἔστιν ἄλλο οἶδε γυναικεῖον φύλον.
 5 Ἡξίς ⁹⁵ ἐπὶ τὴν φρόνησιν μετὰ ταῦτα. αἰ δὲ μέλλων
 ἄρχεσθαι ἐκάστης τῶν ἀρετῶν χρῶ προσημαχαῖς ἐν-
 νοαῖς, ⁹⁶ ὥς ἔφαμεν. ἐρεῖς τοίνυν ἐπὶ τῇ φρονήσει, ὅτι
 σύμπαντα ταῦτα οἶκ' ἂν ἤρχεσε ⁹⁷ πράξαι βασιλεὺς,
 οὐδ' ⁹⁸ ἂν τοσούτων πραγμάτων ὄγκον διήνεγκεν, εἰ μὴ
 10 φρονήσει ⁹⁹ τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέφερε, δι' ἣν καὶ αἱ ¹ νο-
 μοθεσίαι καὶ αἱ σωφροσύναι καὶ αἱ λοιπαὶ κατορθοῦ-
 σθαι ² πεφυκάσιν ἀρεταί· εἴτα ὅξυς ἰδεῖν, ³ ἐνθυμη-
 θῆναι δεινός, προιδέσθαι τὸ μέλλον κρείττων ⁴ μάντιως,
 ἀριστος γνώμων ⁵ κρῖναι τὴν ἐτέρων εὐβουλίαν, ἱκανὸς τὰ
 15 δυσχερῆ καὶ ῥάδια γνῶναι. ἐπὶ τούτοις μὲν καταπαύσεις
 τὸν λόγον τὸν περὶ τούτων· μνημονεύσεις δὲ μετὰ τοῦτο
 τῆς τύχης, ⁶ λέγων, ὅτι συμπαρομαρτεῖν ⁷ δὲ ἔοικεν ἐφ'

90 Med. 2. Venn. βασιλῆς. Rell. βασιλεία, scr. βασιλεία, ut correxit etiam Vales. Emend. p. 30. 91 περὶ αὐτῆς ex Ven. 2. recepi, abest a rell. 92 Ald. Par. ἡγάπησεν. 93 Ald. Vind. Par. addunt καὶ μόνην, Venn. Med. 2. om. 94 Ald. Vind. πεποιήται. Tum Ald. Par. Vind. καὶ οὐ σύνεστιν ἄλλῃ. μετὰ τὸ γυναικεῖον φύλλον ἦξίς. Correxī ex Venn. Med. 2. H. Vales. Emend. p. 30. suadet ἄλλῃ. τὸ γυναικεῖον φύλον. 95 Med. 2. ἡξίς. 96 Med. 2. προσημαχῆς ἐννοίας. 97 Ald. Par. ἤρχετο. rell. ἤρχισεν. 98 Med. 2. Venn. οὐκ. Sq. ὄγκον Med. 2. om. 99 Ald. Vind. Par. σωφροσύνη καὶ συνέστι. Venn. Med. 2. φρονήσει. 1 Articulum h. l. et ante σωφρ. om. Ald. Vind. Par. Ter om. Ven. 1. Primo loco om. Ven. 2. Restitui ex Med. 2. 2 Med. 2. κατορθοῦσαι. 3 Ald. ὁξύς διδιν, ἐνθ. δινός. 4 Venn. Par. κρείττων. Ald. Vind. Med. 2. κρείττον. 5 Ald. Vind. Med. 2. γνώμων. Par. Venn. γνώμων. 6 Ald. Vind.

ἅπασιν καὶ πράξεσιν καὶ λόγοις τῷ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ⁸
 τύχῃ λαμπρά· κατορθοῖ⁹ γὰρ ἕκαστον κρεῖττον εὐ-
 χῆς¹⁰ καὶ ὅτι παιδῶν γενεαίς¹¹ αὐτῷ-δεδώρηται, ἂν
 οὕτω τύχῃ, καὶ φίλοι πάνευνοι¹² καὶ δορυφόροι κιν-
 δυνεύειν¹³ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόθυμοι. ἥξεις δὲ ἐπὶ τὴν τε-
 λειότητα τὴν σύγκρισιν,¹⁴ ἀντιτετάζων¹⁵ τὴν αὐτοῦ
 βασιλείαν πρὸς τὰς πρὸ αὐτοῦ βασιλείας, οὐ καθαι-
 ρῶν¹⁶ ἐκείνας· ἄτεχνον γάρ. ἀλλὰ¹⁷ θαυμάζων μὲν
 ἐκείνας, τὸ δὲ τέλειον ἀποδιδούς τῇ παρούσῃ. οὐκ ἐπι-
 λήσῃ δὲ τοῦ προειρημένου θεωρήματος, ὅτι ἐν ἑκάστῳ¹⁸
 τῶν κεφαλαίων ποιήσεις¹⁹ συγκρίσεις, ἀλλ' ἐκείναι²⁰
 μὲν ἔσονται μερικαί, οἷον παιδείας πρὸς²¹ παιδείαν, ἢ
 σωφροσύνης πρὸς²² σωφροσύνην· αὗται δὲ περὶ ὅλης
 ἔσονται τῆς ὑποθέσεως, ὡσανεὶ βασιλείαν ὅλην²³ ἀ-
 θρόως καὶ ἐν κεφαλαιῷ πρὸς ὅλην βασιλείαν συγκρίνο-
 μεν,²⁴ οἷον τὴν²⁵ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν παρούσαν.
 μετὰ τὴν σύγκρισιν οἱ²⁶ ἐπίλογοι. ἐν τούτοις ἐρεῖς τὰς

τῆς τέχνης. Venn. Par. Med. 2. τύχης. [Med. Venn. omisso
 τῆς]. 7 Med. 2. συμπαραμαρτυρεῖν. Sq. δι Ven. 2. 8
 Med. 2. μεγάλη. 9 Venn. Med. 2. κατορθοῖ. Par. κατορθύ.
 Vind. κατορθ Ald. κατορθοῦται. 10 Ald. Vind. Par.
 ἀρχῆς. rell. εὐχῆς. 11 Venn. Med. 2. δώρησις. 12 Ald.
 Vind. πάντες sq. lacuna, quam supplet Par. et exemplar
 Aldinum Paris. εὐνοί. Venn. Med. 2. πάνευνοι. 13 Ald.
 Vind. Par. κινδυνεύουσιν. rell. κινδυνεύειν. 14 Med. 2. τὴν
 σύγκρισιν om. 15 Ald. Vind. ἀντιτετάζειν. 16 Ald.
 Vind. Par. καθαιρῶν. Med. 2. καθαιρῶν. Venn. καθαιρῶν.
 17 ἀλλὰ θαυμάζων — — θεωρήματος Med. 2. Venn. om. 18
 Ald. Par. Vind. ποιήσει. Med. 2. Venn. ποιήσεις. 19 Ald.
 Vind. Par. ἐν ἐκείνοις. Med. 2. Venn. ἐκείναι. 20 Med. 2.
 πρὸς τὴν π. 21 πρὸς Ald. Vind. Par. om. 22 ὅλην
 Med. 2. Venn. om. 23 Med. 2. Venn. συγκρινόμενῃν. 24
 Ald. Vind. τοῦ. rell. τὴν. 25 οἱ Med. 2. om.

εὐετηρίας, τὰς εὐδαιμονίας τῶν πόλεων, ὅτι πλήρεις ²⁶
 μὲν ὠρίων αἱ ἀγοραί, πλήρεις δὲ ἑορτῶν καὶ πανηγύ-
 ρεων αἱ πόλεις, γεωργεῖται μετ' εἰρήνης ἡ ²⁷ γῆ, πλεῖ-
 ται ἡ ²⁸ θάλασσα ἀκινδύνως, εὐσεβεία δὲ ἡ περὶ τὸ
 5 θεῖον ἡῤῥηται, τιμαὶ δὲ κατὰ τὸ προσήκον ἐκάστοις ²⁹
 νέμονται, οὐ δεδοίκαμεν βαρβάρους, οὐ πολεμίους, ³⁰
 ὀχυρώτερον ³¹ τοῖς βασιλέως ὕπλοις τετειχίσμεθα, ἢ
 τοῖς τείχεσιν αἱ πόλεις, αἰχμαλώτους οἰκέτας κεκτήμεθα
 αὐτοὶ μὴ πολεμοῦντες, παρὰ δὲ ³² τῆς βασιλέως χειρὸς
 10 νικῶσης ³³ δεχόμενοι. τίνας ³⁴ οὖν εὐχὰς εὐχασθαι δεῖ τῶν
 κρείττονι τὰς πόλεις, ἢ ὑπὲρ βασιλέως αἱ; τί δὲ μίττον
 αἰτεῖν παρὰ τῶν ³⁵ θεῶν, ἢ βασιλεία σωῆσθαι; ὄμβροι
 γὰρ κατὰ χαιρὸν ³⁶ καὶ θαλάσσης φοραὶ καὶ καρπῶν
 εὐφορίαι διὰ τὴν τοῦ ³⁷ βασιλέως δικαιοσύνην ἡμῖν ³⁸
 15 εὐτυχοῦνται· τοιγάρτοι καὶ ἀμειβόμενοι αὐτὸν αἱ πόλεις
 καὶ ἔθνη καὶ γένη καὶ φυλαὶ ³⁹ στεφανοῦμεν, ὑμνοῦμεν,
 γραφομεν, πλήρεις εἰκόνων ⁴⁰ αἱ πόλεις, αἱ μὲν πινά-
 κων γραπτῶν, αἱ δὲ πον ⁴¹ καὶ τιμιωτέρας ⁴² τῆς ὕλης.
 ἐπὶ τούτοις εὐχὴν ⁴³ ἐρεῖς αὐτῶν ⁴⁴ παρὰ θεοῦ εἰς μὴ-

26 Ald. Vind. πλήρης. 27 ἡ Med. 2. Venn. om. 28
 Med. 2. Ven. 2. πλεῖται δὲ θάλασσα. Etiam Vind. θάλασσα.
 Ven. 1. ἡ om. 29 Med. 2. ἐκάστης. 30 Ald. Vind. Par. πολέ-
 μους. rell. πολεμίους. 31 Ald. Vind. ὀχυρότερον. Par. ἐχυ-
 ρώτερον. rell. ὀχυρώτερον. 32 δὲ Med. 2. om. Vind. δὲ τοῖς.
 33 Med. 2. νικῶσης. 34 Ald. Par. Vind. τινάς. 35 Ald.
 παρὰ τῶν θεῶν. Med. 2. Vind. Par. π. τῶν θεῶν. Venn. π. τοῦ
 θεοῦ. 36 Med. 2. μικρόν. 37 τοῦ Ald. Vind. Par. om.
 38 ἡμῖν Med. 2. Venn. om. 39 Ald. Vind. Par. φυλάς.
 40 Med. 2. Venn. εἰκόνος. 41 πον Ald. Par. per lacunam
 om. Restitui ex Med. 2. — Venn. Vind. σου. In libro Merulae
 δὲ et καὶ interpunctione tantum coniunguntur, sic: δὲ, καί.
 42 Med. 2. Venn. τιμιώτερα. 43 Med. 2. Par. Venn. εὐχὴν.
 Ald. Vind. εὐχάς. 44 Ald. Vind. Par. αἱ τῶν. tum Med. 2.

κιστον χρόνον περιελθεῖν ⁴⁵ τὴν βασιλείαν, διαδοθῆναι εἰς παῖδας, παραδοθῆναι τῷ γένει.

C a p. III.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΒΑΤΗΡΙΟΥ. ¹

Ἐπιβατήριον ² ὁ βουλόμενος λέγειν δῆλος ἔστω βουλόμενος προσφωνῆσαι ἢ τὴν ἑαυτοῦ ³ πατρίδα ἐξ ⁵ ἀποδημίας ⁴ ἤκων, ἢ πόλιν ἐτίραν, εἰς ἣν ἀφίκηται, ⁵ ἢ καὶ ἄρχοντα ἐπιστάντα πόλει. οὐκοῦν ἐν τούτοις ἅπασι τὸ προοίμιον ἐκ περιχαρίας εἰθύς· δεῖ γὰρ συνηδόμενον φαινεσθῆαι ἢ ταῖς πόλεσιν, ὅτι θανμάσιόν τινα καὶ ἔπαι- **617** ρούμενον ἄρχοντα δέχονται, ἢ τῷ ἄρχοντι, ὅτι ⁶ ἐπ' ¹⁰ ἀγαθῇ μοίρᾳ ἦκει, ⁷ ἢ καὶ αὐτὸν ἑαυτῷ ⁸ τὸν λέγοντα, ὅτι τεθέσται ἢ πόλιν ἢ ἄρχοντα, ὃν πάλαι τε καὶ ἐκ πλείονος ἰδεῖν ἐπόθησεν· ⁹ καὶ μὲν ἄρχοντα, εὐθύς ἐρεῖς· ἀλλ' ἦκεις μὲν ἐπ' αἰσίοις ¹⁰ συμβόλοις ἄνωθεν λαμπρὸς, ὥσπερ ἡλίου φαιδρά τις ἀκτίς ἐκ βασιλείως ἡμῖν ¹⁵ ὁφθεῖσα, οὐ ¹² πάλαι μὲν ἀγαθὴ φήμη δῆγγυλε ¹²

περὶ τοῦ θείου. ⁴⁵ Med. 2. Venn. περιελθεῖν. Par. παριθεῖν. Ald. Vind. παραθεῖν.

¹ In Ald. Vind. Med. 2. titulus: Διατριβὴ βασιλικῶν [Vind. βασιλικῶν]. in Par. titulus περὶ ἐπιβατηρίου, ut jubet etiam Vales. Emend. p. 30. ² Ald. Med. 2. ἐπὶ βατήριον. ³ Par. ἑαυτοῦ. rell. αὐτόν. ⁴ ἐξ ἀποδ. — ἐτίραν ex Med. 2. recepi, abest a rell. ⁵ Ald. Vind. ἀφίκεται. ⁶ ὅτι Med. 2. om. ⁷ Med. 2. ἦκειν. Ald. Vind. Par. om. Scripsi igitur ἦκει. ⁸ Med. 2. αὐτὸν ἑαυτόν. ⁹ Med. 2. ἐπεθύμει. Ald. Vind. Par. ἐπόθησεν. ¹⁰ Ald. Vind. Par. ἀλλήλοις ἐπαισίοις — λαμπρῶς. Correxī ex Med. 2. ¹¹ Med. 2. οὕτω. Vind. οὕ. Ald. Par. οὐ. ¹² Med. 2. δῆγγυ-

τὴν ἐπ' αἰσίοις ἄφριξιν καὶ εὐκταιοτάτην ¹³ μοῖραν τῶν
 ὑπηκόων· εἶτα κατασκευάσεις, ὅτι βεβαιοῖ ¹⁴ δι' ἔργων
 τὴν φήμην, ἣ ὅτι ὑπερβάλλει τὴν φήμην, ἣ ὡς ἂν ὁ και-
 ρὸς διδῷ. εἶτα μετὰ τὸ προοίμιον τοῦτο ἤξεις εἰς ¹⁵ τὸν
 περὶ τῶν ὑπηκόων λόγον. διπλοῦς δ' ¹⁶ οὗτος· ἢ γὰρ
 κακῶς πεπονθότων αὐτῶν παρὰ τοῦ μικροῦ πρόσθεν
 ἄρχοντος διατυπώσεις καὶ αὐξήσεις ¹⁷ τὰ δυσχερῆ, μη-
 δὲν βλασφημιῶν τὸν παυσάμενον, ἀλλὰ ἀπλῶς τὴν δυσ-
 τυχίαν τῶν ¹⁸ ὑπηκόων λέγων ἐπαύξεις, ὅτι ὡσπερ νυκτὸς
¹⁹ καὶ ζόφου τὰ πάντα κατειληφότος αὐτὸς ¹⁹ καθάπερ
 ἥλιος ὁφθὲς πάντα ἀθρόως τὰ δυσχερῆ διέλυσε, ²⁰
 καὶ ἐργάσῃ τοῦτο καὶ οὐ παραδράμῃς, ²¹ ὅτι τοίνυν ἄν-
 ἔπνευσαν ἅπαντες ὡσπερ νέφους τινός ²² τῶν δεινῶν πα-
 ραδραμόντων· ἢ οὐδὲν πεπονθότων ²³ ἔρεις· αὐτίκα ²⁴
²⁵ μὲν ἐπαυσάμεθα μεγίστας ἐνεργεσίας ὁμολογούντες τῷ
 ἄρχοντι, ἄρτι δὲ ²⁵ ἀκούσαντες τῶν ἀγαθῶν ἀγγελίας
 καὶ μέλλοντες ἀπ' ἱερῶν ἐφ' ἱερὰ, ὡς ἂν εἴποι τις, καὶ
 ἐκ ²⁶ τῶν καλλιδόνων φαιδροὶ καὶ γεγηθότες προαπηνητή-
 καμεν. ²⁷ εἶτα μετὰ ²⁸ ταῦτα πάλιν ἔρεις, ὅτι τὰς τε

γεῖτε τοῖς ἐπ'. Ald. Vind. Par. διήγγιλλε. τὴν ἐν αἰσίοις. ¹³
 Par. εὐκταιοτάτη μοῖραι. Ald. Vind. εὐκταιοτάτη μοῖρα. Corri-
 git Med. 2. ¹⁴ Med. 2. βεβαιοῖς ἐν ἔργῳ τ. φ. ἢ ὅτι ὑπερ-
 βάλλεις τὴν φήμην. Ald. Vind. Par. ἐβεβαίους δι' ἔργων τ. φή-
 μην, omittis sqq. ἢ ὅτι ὑπ. τ. φήμ. In verbis Medicei tertiam
 pro secunda persona posui. ¹⁵ εἰς Ald. Vind. om. Mox
 Ald. περὶ τὸν ὑπ. ¹⁶ Med. 2. δι'. Idem sq. κακῶς om. ¹⁷
 Med. 2. αὐξεις. ¹⁸ Med. 2. τῶν. Ald. Vind. Par. τὴν. Mox
 Par. Med. 2. ἐπαύξεις. ¹⁹ αὐτὸς ex Med. 2. recepi. ²⁰
 Ald. Codd. διέλυσε. ²¹ Par. Med. 2. Vind. παραδράμῃς.
 Ald. παραδράμεις. Mox Vind. ἂν ἔπνευσαν. ²² Respicit ad
 Dem. pro cor. p. 291. ²³ Ald. Vind. Par. παθόντας.
 Med. 2. πιπονθότας. scr. πιπονθότων, ut supra v. 6. ²⁴
 Med. 2. ἄρτι. ²⁵ Med. 2. δ'. Sq. τῶν ex eodem inserui.
²⁶ ex Med. 2. om. ²⁷ Par. προαπηνητάμεν. ²⁸ Med. 2.

ἄλλας χάριτας μεγίστας ²⁹ τοῖς βασιλεύουσιν ὀφείλοντες, ἐφ' οἷς ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλοῦσι, καὶ ἐπὶ τούτῳ ³⁰ δικαίως ἂν μείζους ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τοιοῦτον ἡμῖν κατέπεμψαν. περὶ δ' ἐν τοῖς τοιούτοις λόγοις αἰεὶ συντέμνειν τὰ βασιλέως ἐγκώμια, καὶ μηδὲν ³¹ διατρίβειν, ἵνα μὴ διπλὴν ³ ποιήσῃς τὴν ὑπόθεσιν· ἐὰν μὲν οὖν ἔχῃς ³² πράξεις εἰπεῖν τοῦ ἄρχοντος, ἑρεῖς· εἰ δὲ μὴ, περιεργως ἢ πατριδα ἢ ἔθνος ἐκφράσεις καὶ χωρογραφήσεις ³³ τῷ λόγῳ ἀπὸ τῶν ἐπισημοτάτων καὶ θρυλουμένων περὶ τῆς χώρας ἢ τῆς πατρίδος, ὅτι Ἰταλιώτης, ^{33*} ἐκ ποίας δὲ χώρας ἢ ¹⁰ πόλεως περιωνύμου, οἷον τῆς Ῥώμης. ζητήσεις δὲ καὶ τοῦ γένους πράξεις· εἰ δὲ εὐπορούης πράξεως τοῦ ἐπαινουμένου, ἐκ τούτων θηράσεις ³⁴ τὸν ἔπαινον, καὶ μὴ αὐχνηρὰν καὶ ἄγονον παρῆχῃσαι τὴν ὑπόθεσιν· ἔπειτα λέγε· πείθομαι δὲ τὸν ³⁵ ἐκ τοιούτων γεγονότα πρὸς ³⁶ τοὺς ἑαυτοῦ ¹⁵ πατέρας ἀμιλλώμενον ἀγαθὸν περὶ ἡμᾶς γενέσθαι ³⁷ καὶ δίκαιον· καὶ γὰρ καὶ ³⁸ ἐκεῖνοι δίκαιοι· οὐκοῦν δικάσει μὲν ἡμῖν ὑπὲρ τὸν ³⁹ Αἰακὸν, ὑπὲρ τὸν Μίνω, ⁴⁰ ὑπὲρ τὸν Ῥαδάμανθυν· καὶ τούτου ⁴¹ ἄμεινον ἤδη προμαντεύομαι, ὦ Ἕλληνες· καὶ εἰπὼν τοιαῦτα καὶ πλείω περὶ ²⁰ δικαιοσύνης, ⁴² ὅτι οὐδεὶς ἀδίκως δίκην δώσει τῷ νόμῳ, οὐδὲ χαμαὶ πεσεῖται λόγος τοῦ πένητος δίκαιος, πεπαύσθωσαν ἡμῖν οἱ πλούσιοι ταῖς περιουσίαις ⁴³ κομπούμε-

μετά. Ald. Par. Vind. μίν. 29 Med. 2. μέγιστα. 30 Med. 2. τούτοις δια. μίν μελζ. 31 Med. 2. μή. 32 Med. 2. ἔχης. Par. ἔχει. Ald. Vind. ἔχη. 33 Med. 2. χωρογραφήσας. — v. 9. Ald. Codd. θρυλλουμ. 33* Ald. Vind. ἢ καταλιώτης. Med. 2. ἢ ἰταλιώτης. Par. ἡταλιώτης. recte Vales. Emend. p. 30. corrigat ἰταλιώτης. 34 Med. 2. θηρεύσεις. 35 Par. τῶν. 36 Med. 2. κατά. 37 Med. 2. γιγνησθαι. 38 καὶ Med. 2. om. 39 Par. τῶν. Vind. τῶν Αἰακῶν. supra ω posito o. 40 Med. 2. Μίνωνα. 41 Med. 2. τοῦτο. 42 Med. 2. περὶ δικαίτου. καὶ πλείω. 43 Med. 2. περιουσίαις.

νοι, πεπαύσθωσαν οἱ πένητες ὀδυρόμενοι τὴν ἀσθένειαν, ἤξεις ἐπὶ τὸν τῆς ἀνδρείας ἔπαινον, ὅτι πρῆσβεύσει ⁴⁴ πρὸς βασιλεία ὑπὲρ ⁴⁵ ἡμῶν τοῖς γράμμασι· καὶ γὰρ οἱ πατέρες αὐτὸν ἐπῆρσαν αὐτοῦ· [εἰ πολλάκις ἄρχοντας ⁴⁶ ἔχεις ⁴⁷ λέγειν.] ἀντιστήσεται τοῖς δεινοῖς, ὥσπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης ⁴⁸ ὑπὲρ τοῦ σκάφους ὑπερέχοντος ⁴⁹ τοῦ κλύδωνος. καὶ τὰς ἀρετὰς δὲ ⁵⁰ τὰς ἄλλας οὕτως ἐκ μεθόδου προσάξεις ⁵¹ προλέγων, ὅτι τοιοῦτος ⁵² δὲ ἐστὶ καὶ τοιόδε, οἷον ὅτι σῴφρων τυγχάνων ἐστὶ ⁵³ κρείττων κέρδους, κρείττων ἡδονῶν· καὶ ἐπάξεις ⁵⁴ μετὰ ταῦτα τὸν περὶ τῆς φρονήσεως λόγον, ἐπισφραγίζόμενος τὰ προειρημένα, ὅτι πάντα ⁵⁵ δὲ ταῦτα ποιήσει διὰ φρόνησιν καὶ σύνεσιν· ὅς ⁵⁶ γὰρ κατὰ τῶν προσηκόντων οὐδενὸς φορεῖ, περὶ πάντων δὲ ἀκριβῶς ἐπισκέπτεται, πῶς ⁵⁷ οὐ δὴλὸς ἐστὶν ὁμολογούμενως μέλλων ἄρχειν ἐπ' ἀγαθῶν τῶν ὑπηκόων καλῶς. ⁵⁸ Τάξεις δ' αὖτε τὰς ἀρετὰς ἐν ἀπάσῃ ὑποθέσει, ὥς ἂν σοι συμφέρῃ, ⁵⁹ καὶ ὥς ἂν ἔδῃς ἐπιδεχομένην τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου. ἐπειδὴ δὲ συγκρίσεις οὐ δυνάμεθα τάττειν πρὸς τὰς πράξεις διὰ τὰ

44 Ald. Codd. πρῆσβεύσῃ. 45 ὑπὲρ Med. 2. om. Mox Ald. Par. γράμμασι. 46 Med. 2. ἄρχοντος ἔχεις. Etiam Par. ἔχεις. Verba haec tanquam glossam uncis inclusi. 47 Ald. κυβερνήτης. Sq. ὑπὲρ Ald. Vind. Par. om. Recepi ex Med. 48 Ald. Vind. Par. ὑπερέχοντος. Med. 2. ὑπερέχοντος. 49 Med. 1. καὶ. 50 Med. 2. πρῆσβεις. tum Vind. Par. προλέγων. Ald. Med. 2. λέγων. 51 Med. 2. ὅτι τοιόδε ἐστὶ καὶ φανήσεται κρείττων κέρδους, 52 Par. ἔστι. Vind. Ald. ἐστὶ. 53 Med. 2. ἐπάξεις. 54 ταῦτα πάντα Med. 2. 55 Ald. Vind. Par. ὥστε ἀγροῖα τ. προσ. οἰδὶν, περὶ πάντ. δὲ ἀκρ. ἐπισκέφθαι πῶς εὐθιμὸς (Par. εὐθιλος). Correxī ex Med. 2. Vales. Emendat. p. 30. corrigit δῆλος. 56 Ald. Vind. Par. καλῶς per lacunam om. In libro Merulae nulla lacuna est. Med. inserit καλῶς. 57 Ald. Vind. Par. συμφέρειν ὀφεί. Med. 2. συμφέρῃ.

μηδέπω πεφηνέναι⁵⁸ τοῦ ἄρχοντος πράξεις, συγκρίνομεν αὐτοῦ τὸ γένος γένει ἐνδόξῳ⁵⁹ ἢ τῶν Ἡρακλειδῶν ἢ τῶν 618 Αἰακιδῶν. ἐν γὰρ ταῖς ἀρεταῖς οὐ συγκρίνομεν· τί γὰρ ἂν καὶ συγκρίναιμεν⁶⁰ μηδέπω μηδενὺς γεγονότος; εἰς μεθόδον δὲ εἰσάξομεν⁶¹ ἐν μὲν δὴ δικαιοσύνη οὕτως· 5 οὐ γὰρ δὴ Φωκίων⁶² μὲν καὶ Ἀριστείδης καὶ εἴ τις τοιοῦτος ἕτερος τῆς ἐκ τῶν ἔργων εὐδοξίας ἐπιθύμησαν, 63 ὁ δὲ ἡμέτερος παρόψεται τὴν ἐκ τούτων εὐκλειαν· ἀλλ' ὥσπερ ἐκεῖνοι δι' ἀρετὴν ἀειμνηστοὶ γεγονόασιν, οὕτως καὶ αὐτὸς ἐπιθυμήσει μνήμην καλλίστων ἔργων ἐν ταῖς 10 διανοαῖς ταῖς ἡμετέραις καταλιπεῖν· ζηλώσει τὸν Μίνωα, μιμησεται τὸν Ῥαδάμανθυν, ἀμιλλήσεται πρὸς τὸν Αἰακόν· καὶ καθ' ἑκάστην⁶⁴ τῶν ἀρετῶν οὕτως ποιήσεις, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος⁶⁵ κατ' εἰασμὸν καὶ κατὰ τὸ ἀκόλουθον τὸν ἔπαινον ἐργαζόμενος. τὰς δὲ συγκρίσεις τὰς 15 πρὸς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν⁶⁶ ἐργασώμεθα⁶⁷ οὕτως· ὅσοι μὲν οἶν γεγονόασιν ἄρχοντες καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἑτέροις, ἢ τῷ γένει μόνον σεμνύεσθαι ἔδοξαν, 68 ἢ φρόνησιν προὔβαλλοντο⁶⁹ ἢ τῶν ἄλλων μίαν ἀρετῶν· οὗτος

58 πεφηνέναι Ald. Vind. om, per lacunam. Est in Med. 2. Par. et exemplari Aldino Parisino ad marg. Liber Merulao supplet ἔχειν γεγονυίας. 59 Med. 2. ἐνδόξων, tum Ald. Vind. Par. ἢ τῶν Ἡρακλειδῶν, ἢ τῶν Αἰακιδῶν, ἐν δὲ ταῖς. Correxī ex Med. 2. 60 τί γὰρ ἂν καὶ συγκρίναιμεν Med. 2. om. 61 Par. ἐκ μεθόδου δὲ εἰσάξομεν. tum Ald. Par. εἰν. Vind. Med. ἐν. Sq. δὴ Med. om. 62 Med. 2. φωκίων. 63 Ald. Vind, εὐδοξίας ἐπολίμηνσαν. Corrigit Med. 2. Par. 64 καθ' ἑκάστην δὲ Med. 2. sine καί. 65 ἀπὸ τοῦ μέλλοντος Med. 2. om. Mox Ald. Vind, Par. εἰασμὸν κατὰ τὸν ἀκόλ. Corrigit Med. 2. 66 Med. 2. πρὸς τὴν ὅλην ἐπ. 67 Ald. Vind. Par. ἐργασώμεθα. 68 Ald. Vind, μόνον ἔσται ἔνδοξοι [Vind. ἐνδοξον]. Correxī ex Med. 2. Par. 69 Med. 2. προεβάλλοντο. Mox Ald. Vind, Par. τῶν ἄλλ. μ. τῶν ἀρετῶν. Med. alterum τῶν om.

δὲ ὅτι τῷ γένει πάντων κρείττων ἐστὶ, καθάπερ καὶ ὁ
 τῶν ἀστέρων δέδεικται· μετὰ ⁷⁰ μικρὸν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς
 ἀρεταῖς θαυμασθήσεται, κρείττων μὲν ἐπὶ δικαιοσύνη
 τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη φρονούντων ⁷¹ ὁφθαῖς, κρείττων δὲ
 5 ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ κρείττων δὲ ἐν φρονήσει, οὐκ ἔλαττον
 δὲ ⁷² ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν ⁷³ ἐκ τούτων δοξάντων μέγα
 φρονεῖν· ἐξίσται δὲ ⁷⁴ σοὶ καὶ ἡμιθέων καὶ στρατηγῶν
 μνημονεῦσαι ἐν τῇ συγκρίσει πάσας ἐνταῦθα ἀθρόως τὰς
 ἀρετὰς συγκρίνοντι. τοὺς δὲ ἐπιλόγους ἐργάσθῃ, ὥς ⁷⁵
 10 ἀπὸ τοῦ σκοποῦ τῆς ὑποθέσεως δεξιούμενος τοὺς ὑπηκά-
 ους· οἷον ὅτι προσαπηντήκαμεν δὲ σοὶ ἅπαντες ὁλοκλή-
 ροις τοῖς γένεσι, ⁷⁶ παῖδες, πρεσβῦται, ἄνδρες, ἱερέων ⁷⁷
 γένη, πολιτευομένων συστήματα, δῆμος περιχαρῶς ⁷⁸ δε-
 ξιούμενοι, πάντες φιλοφρονούμενοι ταῖς εὐφημίαις, σω-
 15 τήρᾳ καὶ τεῖχος, ἀστέρα φαινότατον ⁷⁹ νομίζοντες, οἱ
 δὲ ⁸⁰ παῖδες τροφέα μὲν ἑαυτῶν, σωτήρᾳ δὲ τῶν ⁸¹ πα-
 τέρων· εἰ δὲ δυνατόν ἦν ⁸² καὶ ταῖς πόλεσιν ἀφείναι φω-
 νήν καὶ σχήματα λαβεῖν, ὥσπερ ἐν δράματι, εἶπον ἄν·
 ὦ μεγίστης ἀρχῆς, ἡδίστης δὲ ἡμέρας, κατ' ἣν ἐπέστη ⁸³
 20 νῦν ἥλιον γῶς γαιδυότερον· νῦν ὥσπερ ἐκ τινος ζόφου
 προσβλέπειν δοκοῦσιν λευκὴν ἡμέραν· ⁸⁴ μετὰ μικρὸν
 ἀναστήσομεν εἰκόνας, μετὰ μικρὸν ποιηταὶ καὶ λογοποιοὶ

⁷⁰ μετὰ Med. 2. om. ⁷¹ Med. 2. σωφρονούντων et mox
 ἀνδρεία. ⁷² δὲ ex Med. recepi. ⁷³ Med. τοῖς. scripsi
 τῶν. Ald. Vind. Par. om. ⁷⁴ Med. 2. οὐν. ⁷⁵ Med. 2.
 οἷς. ⁷⁶ Vind. γένεσιν. ⁷⁷ Med. 2. ἱερῶν et mox εὐσθη-
 μα. De decurionibus et plebe interpretatur Vales. Emend. p.
 30. ⁷⁸ Par. Med. 2. περιχαρῆς. ⁷⁹ Par. φανότατον. 80
 δὲ inserui ex Par. Med. 2. ⁸¹ τῶν Med. 2. om. ⁸² Ald.
 Med. Par. ἦν. Vind. ἦν. Mox Med. 2. ἀφείναι. ⁸³ Ald.
 Vind. Par. ἐπέστησε [Par. ἐπέστησαν] νῦν ἥλιος. Recepi lectio-
 nem Med. ⁸⁴ Cfr. locos a Blomfieldio ad Aesch. Pers.
 congestos, quibus adde Plut. Pericl. 27.

καὶ ῥήτορες ἔσονται τὰς ἀρετὰς καὶ διαδώσουσιν εἰς γῆ-
 νη πάντων ἀνθρώπων· ἀνοιγέσθω θέατρα, πανηγύρεις
 ἄγωμεν.⁸⁵ ὁμολογοῦμεν χάριτας καὶ βασιλεύει καὶ χρει-
 τοσι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ ἄρχοντος ἄρτι τοῖς ὑπηκόοις
 ἐπιστάντος εἰρήκαμεν· ἐὰν⁸⁶ δὲ τινος λέγων ἐπιβατηρίου δ
 ἄρχοντος μὲν πάλοι τοῦ ἔθνους, ἄρτι δὲ ἐπιστάντος τῇ
 ἡμετέρᾳ,⁸⁷ τὰ μὲν αὐτὰ,⁸⁸ οἷα καὶ ἐκ περιχαρίας ληρή-
 καμεν, δεῖ λαβεῖν· ἐρεῖς δὲ⁸⁹ τὰς πράξεις καθ' ἑκάστην.
 μὲν⁹⁰ τῶν ἀρετῶν ἰδίᾳ συγκρινεῖς ἐκ περιχαρίας· οὕτω δὲ
 διαιρήσεις τὸν λόγον βασιλέως· δι' ὀλίγων ἐρεῖς ἐγκώμιον 10
 γένους, ἐὰν ἔχη λαμπρόν·⁹¹ εἴτα τὰς πράξεις⁹² καθ'
 ἑκάστην τῶν ἀρετῶν ἰδίᾳ συγκρινεῖς·⁹³ εἴτα ἀθρόον
 σύγκρισιν, εἴτα τοὺς ἐπιδόχους· δοκεῖ δὲ περιττόν ἔχειν
 ὁ ἐπιβατηρίου λόγος κατὰ⁹⁴ τοῦ προσφωνητικοῦ τὸ⁹⁵
 ἐκ περιχαρίας κεφάλαιον μετὰ τὰ προοίμια, καὶ ταῦτα 15
 ἐκ περιχαρίας λαμβανόμενα· ὅμως δὲ⁹⁶ οὐδὲν κωλύει με-
 τὰ τὰ προοίμια τελείαν ἐργασίαν τῶν κεφαλαίων διδο-
 σθαι. Χρήση δὲ ἐν ταῖς τοιαύταις ὑποθήσεται ταῖς⁹⁷
 τῶν προσφωνητικῶν καὶ τῶν⁹⁸ ἐπιβατηρίων ἢ ἐνὶ⁹⁹
 προοίμῳ ἢ καὶ δευτέρῳ πολλάκις. ἔστι δὲ ὅτε¹ καὶ τρι- 20

85 Par. ἄγωμεν. 86 Med. 2. ἂν — λίγω, Ald. Vind. Par.
 ἐὰν — λίγων. 87 Med. 2. ἡμέρα. 88 Ald. Vind. Par.
 ταῦτα μὲν οἷα. Med. 2. τὰ μὲν αὐτὰ οἷα. Id. περιχαρίας per
 totum caput, excepto v. 9. 89 ἐρεῖς δὲ ex Med. inserui.
 90 Ald. Vind. Par. δὲ τῶν ἀρετῶν μετὰ ἐκ περιχ. Corrigit Med.
 91 Ald. Vind. Par. addunt: διὰ βραχίων, ὁμοίως καὶ τούτοις,
 quae Med. 2. om. 92 Par. inserit καὶ. 93 Ald. Par. Vind.
 συγκρινεῖς. Med. συγκρινεῖς — ἀθρόον. 94 κατὰ Med. 2. om.
 95 τὸ Med. 2. om. 96 δὲ ex Med. inserui. 97 Med.
 ταῖς τε. 98 τῶν Med. 2. om. Ald. Vind. Par. ἐμβατηρ.
 Med. 2. ἐπιβατ. 99 Med. 2. ἢ καὶ ἐνὶ. 1 Ald.
 Vind. Med. ὅτε. Par. ὅτε. tum Med. 2. τριούιν ἀποχρήση πολ-
 λάκις.

σὶ χρήτῃ, ὅταν ἄπαιτῇ² καὶ τοῦτο ἢ ὑπόθεσις· ἐὰν δέ
 τις τῷ εἶδει τούτῳ τῷ³ ἐπιβατηρίῳ καὶ πρὸς πόλιν θέ-
 λῃ χρῆσασθαι, ἴστω, ὅτι ἀπὸ τῆς διαθέσεως καὶ τῆς εὐ-
 νοίας τῆς περὶ τὴν πόλιν, ὡς ἔχει, καὶ ἀπὸ τῆς οὐρεως
 5 τῆς φανεραῆς τῆς πόλεως λήφεται⁴ τὴν χορηγίαν τοῦ λό-
 γου ἐκ μεθόδων καὶ τῶν πατρίων⁵ μεμνημένος· οἶον
 ἐπόθουν μὲν πάλαι καὶ γυμνάσια καὶ θέατρα ταῦτα καὶ
 619 ἱερῶν κάλλη καὶ λιμένων τῆςδε τῆς πόλεως· τίς γὰρ οὐκ
 ἂν ἄγαιτο⁶ τῶν παρ' ἡμῖν⁷ ἐξαιρέτων τὰς ὑπερβολάς;
 10 εἶδον δὲ καὶ νῦν ἀσμένως καὶ γέγιθα τῇ ψυχῇ τὰ ἐξαι-
 ρετὰ· ἄλλοι⁸ μὲν γὰρ ἄλλοις χαίρουσιν, οἱ μὲν ἵπποις,
 οἱ δὲ ὄπλοις, ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ⁹ τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα καὶ
 νομίζω μηδὲν διαφέρειν τὴν περὶ ταύτην¹⁰ ἐπιθυμίαν
 τῆς περὶ τὴν¹¹ ἀκτῖνα, ἣν ὁ¹² ἥλιος ἐξ ὠκεανοῦ ἐκτεί-
 15 νει φανείς·¹³ τί γὰρ ἂν γένοιτο μείζον¹⁴ πόλεως, ἣν ὁ
 δεῖνα ἐκτισεν; εἰτα ἔπαινον ἔρεῖς διὰ βραχέος¹⁵ τοῦ
 κτίσαντος· κἄν μὲν βασιλείως ἔργον ἢ πόλις τυγχάνῃ,
 συμφῶδοι δ' ὥσιν οἱ νῦν βασιλεύοντες τῷ¹⁶ τότε, ἔρεῖς,
 ὅτι ὁ τούτων πρόγονος ἔκτισεν· ἢ γὰρ βασιλεία καὶ τὸ
 20 ἀξίωμα συνάπτει τὰ γένη· ἐὰν δὲ¹⁷ ὡς τύραννον μισῶ-
 σιν, ὅτι πάσης τῆς οἰκουμένης ἢ πόλις, καὶ ὅτι τινὰς
 μὲν τῶν πόλεων ἀνὴρ εἰς ἢ βασιλεὺς εἰς¹⁸ ἔκτισε, ταύ-
 την δὲ ἢ¹⁹ οἰκουμένην σύμπασα. οὐκοῦν μετὰ τὰ προοί-

2 Ald. Vind. Par. ἀπαιτῇ. 3 Ald. Par. τούτῳ. Vind.
 τούτῳ τῷ. Med. 2. τῷ. 4 Med. 2. λήφῃ χορηγίαν. 5 Med. 2.
 πατρίδων. 6 Ald. Vind. Par. ἄγαιτο. 7 Med. 2. ἡμῖν.
 rell. ἡμῖν. 8 Med. 2. ἄλλοις μὲν γὰρ ἄλλοι. 9 Med. 2.
 ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα καὶ νομίζων. 10 Med. 2. ταῦτα.
 11 Par. Med. 2. τὴν. Ald. Vind. τὸν. 12 ὁ Med. 2. om.
 13 Med. 2. φωτός. 14 Par. μείζων. 15 Med. 2. βραχέος.
 rell. βραχέως. 16 Med. 2. τῷ. rell. τῶν. 17 Med. 2. ἐὰν
 δ' ὡς τύρ. μισοῦσιν. 18 ἢ βασιλεὺς εἰς ex Med. inserui. 19
 δ' ἢ Med. 2.

μία ὄντα ἐκ περιχαρίας κεφάλαιον ἐργάση ἔχον ²⁰ ἐναν-
 τίων αὐξήσιν οὕτως· ὅτι ²¹ ἐδυσχέraitνον δὲ ὡς ἔοικεν τὸν
 παρελθόντα χρόνον καὶ ἡνιώμην ἀθιγμάτων ²² ὑπάρχων
 κάλλεων τοσούτων καὶ πόλεως, ²³ ἦν μόνην καλλίστην
 πόλειον ²⁴ ὁ ἥλιος ἐφορεῖ· ἐπειδὴ δὲ εἶδον, ²⁵ ἐπαυσάμην ἔ
 τῆς λύπης, ἀπεσεισάμην δὲ τὴν ἀνίαν, ὡρῶ δὲ ²⁶ ἀπάν-
 των ὧν ἐπόθουν τὴν θείαν, οὐκ ὀνειράτος εἰκόνας, ²⁷
 οὐδὲ ὥσπερ ἐν τῷ ²⁸ κατόπτρῳ σκιάς, ἀλλ' αὐτὰ τὰ τε-
 μένη, αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν, αὐτοὺς τοὺς νεῶς καὶ λιμέ-
 νας καὶ στοάς. Δεύτερον δὲ ²⁹ κεφάλαιον ἐρεῖς μετὰ ³⁰
 τοῦτο αὐτοῦ τοῦ κτίσαντος ἔπαινον σύμμετρον. Τρίτον
 κεφάλαιον, ἐν ᾧ τὴν φύσιν τῆς χώρας ἐκφράσεις, ὅπως
 μὲν ἔχει ³¹ πρὸς θάλασσαν, ὅπως ³² δὲ πρὸς ἡπειρον,
 ὅπως δὲ πρὸς αἴρας· ³³ διεξεργάση δὲ τούτων ἕκαστον
 συμμέτρως, καὶ ἐν μὲν τῷ κατ' ἡπειρον ἐκφράσεις ³⁴ ³⁵
 πεδίων κάλλη, ποταμῶν, λιμένων, ὀρῶν· ἐν ³⁶ δὲ τῷ
 κατὰ θάλατταν, ὅπως ἐπιτηδεύεις ἔχει ³⁷ πρὸς τοὺς κα-
 ταιρόντας καὶ τίσι πελάγεσι περιχλίσσεται, ³⁸ ἐν ᾧ καὶ
 ἐκφράσεις πελάγους· ἐν ³⁹ δὲ τῷ κατὰ τοὺς αἴρας, ⁴⁰ ὅτι
 ὑγιεινοὺς ἔχει, καὶ συγκρίνεις τούτων ἕκαστον, τὴν μὲν ⁴¹
 χώραν ἐτέρᾳ ⁴² χώρα, οἷον ὅτι ἐν καλῷ μὲν κεῖται, ὡς ⁴³

20 Ald. Codd. ἔχον. 21 ὅτι Med. 2. om. 22 Med. 2.
 ἀθιγμάτων. 23 Ald. Par. Vind. πόλειον. 24 πόλειον Med. 2.
 om., ante ἥλιος artic. ὁ ponit, quem rell. om. 25 εἶδον
 ex Med. recepi. 26 Med. 2. δ'. 27 Ald. εἰκόνας. 28
 τῷ ex Med. recepi. 29 δὲ Med. 2. h. l. om. et post τρίτον
 v. 11. ponit. 30 Ald. Vind. Med. ἔχῃ. Par. ἔχει. 31
 ὅπως δὲ πρὸς ἡπειρον Med. 2. om. 32 Med. 2. ἀσπίδας. διε-
 γάση — συμμέτρως. rell. σύμμετρα. 33 ἐκφράσεις Med. 2.
 om. 34 Med. 2. ἐκ δὲ τῶν. 35 Med. 2. ἔχῃ. 36 Med. 2.
 περιχλίσσεται. 37 Ald. Vind. Par. ἐν. Med. ἐν. Sq. τῷ
 de meo posui. 38 Med. 2. ἀσπίδας. infra αἴρας habet. Mox
 Ald. Vind. Par. συγκρίσεις. 39 Med. 2. ἐν ἐτέρᾳ. 40

ἡ Ἰταλία, διαγίρει δὲ τῷ ⁴¹ ἐκείνην μὲν ἐν μέρει τινὶ ⁴²
 τῆς οἰκουμένης πλησίον βαρβάρων κείσθαι ⁴³ ἢ καὶ πρὸς
 τῷ τέλει τῆς οἰκουμένης, ταύτην δὲ ἢ ⁴⁴ πλησίον Ἑλλά-
 δος εἶναι ἢ κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης, καὶ εὐφρέ-
 6 στερον ⁴⁵ ἔχειν πρὸς ἡπειρον καὶ πρὸς ⁴⁶ θάλασσαν· τὸ
 δὲ πρὸς τοὺς αἶρας ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίων αἶρας ἢ πρὸς
 τοὺς Ἴωνας· εἰτα μετὰ τὰς συγκρίσεις ταύτας καὶ τὴν
 ἐξεργασίαν ⁴⁷ τῶν ἐπιχειρημάτων συνάψει τὰ κατὰ τὴν
 πόλιν, ὅπως ἔχει ⁴⁸ καὶ αὐτὴ θέσειws ἐν τῇ χώρᾳ· ἀκο-
 10 λουθεῖ γὰρ τῷ λόγῳ τῷ περὶ φύσεως ⁴⁹ τῆς χώρας καὶ
 ὁ λόγος ὁ περὶ τῆς φύσεως ⁵⁰ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ ἐρεῖς, πότε-
 ρον ἐν μέσῳ κεῖται τῆς χώρας, ἢ πρὸς θάλασσαν μάλλον,
 ἢ πρὸς τοῖς ὕρεσιν· ἰδίᾳ μέντοι ἐργασίαν ὁ περὶ τῆς θέ-
 σεως τῆς πόλεως ἔξει· ⁵¹ ἄμῃω δὲ εἰς ἐν κεφάλαιον ἄ-
 15 γειν, τὸ τε κατὰ τὴν φύσιν τῆς χώρας καὶ τὸ κατὰ τὴν
 θέσιν τῆς πόλεως οὐδὲν κωλύει, λέγω δὲ εἰς τὸ τῆς φύ-
 σεως κεφάλαιον· ταῦτόν γάρ ἐστιν ἐπὶ τῆς χώρας καὶ
 φύσις καὶ θέσις, πλην ὅτι ἢ μὲν θέσις τὸ κείσθαι ση-
 μαίνει, ἢ δὲ φύσις τὰ ⁵² ἐν τῇ θέσει, ὥσπερ βλαστήμα-
 20 τα καὶ ὄρη, ⁵³ πεδία καὶ ποταμοὺς καὶ γυντά· ὥστε ἢ
 μὲν θέσις ἐστὶ ⁵⁴ καὶ φύσις, οὐ πάντως δὲ ἢ φύσις θέ-
 σις· γυντά γὰρ καὶ ποταμοὺς καὶ ὄρων ⁵⁵ ὑπεροχὰς καὶ
 τὰ τοιαῦτα ὁ τῆς φύσεως παρέχει λόγος· ἵνα δὲ συν-
 τό-

Med. 2. καθάπερ. 41 Med. 2. τό. 42 Med. 2. ἐν μέρει τῆς
 οἰκ. τινί. 43 Ald. Vind. βαρβάρους κείται. Par. Med. βαρ-
 βάρων κείσθαι. 44 Med. 2. ἢ καὶ πλησ. 45 Ald. Vind.
 ἐκφύειστ. Ald. Med. εὐφύειστ. tum Med. ἔχει. 46 πρὸς et sq.
 δι Med. 2. om. 47 Med. 2. ἐργασίαν. 48 Par. ἔχει. rell.
 ἔχει. tum Med. αὐτῇ. rell. αὐτῇ. 49 φύσειws Med. 2. om.
 50 Med. 2. ἐκφύσειws. 51 Ald. Vind. ἔχει. 52 Ald. καὶ
 τὰ. Med. 2. Par. Vind. καὶ om. 53 Med. 2. πεδία καὶ ὄρη.
 54 Med. 2. Par. ἔστι. 55 Med. 2. ὄρων.

τόμῳς εἶπω, ⁵⁶ ὁ περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας λόγος ⁵⁷
 διττός ἐστιν· ὁ μὲν γάρ ἐστι τῆς θέσεως, ὃς ⁵⁸ ἔχει πρὸς
 ἑκάτερον τῶν στοιχείων· ὁ δὲ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ βλαστημά-
 των· μετὰ δὲ τὸν ⁵⁹ περὶ τῆς φύσεως λόγον τὸν περὶ
 τῆς ἀνατροφῆς θήσεις· ⁶⁰ ἐὰν ἔχῃς ἐν πατρίοις, ὡς ὁ ⁶¹ 5
 Ἀριστείδης εὐπόρησεν εἰπὼν, ⁶² ὡς Ἀθηναῖοι παρὰ τῆς
 Δήμητρος καρποὺς ἔλαβον, καὶ λαβόντες τοῖς ἄλλοις με-
 τίδοσαν· ⁶³ ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς, ἐπαίνεσον τὰ ἔθνη, ὡς ἐν
 κεφαλαίῳ τῶν ἐπιτηδευμάτων· ἐπιτηδεύματα γὰρ ἐστὶν
 ἔνδειξις τοῦ ἥθους καὶ τῆς προαιρέσεως τῶν ἀνδρῶν ἄνεν ¹⁰
 πράξεων ἀγωνιστικῶν· ἐρεῖς οὖν ⁶⁴ ὅτι πρὸς τοὺς ξένους ⁶⁵
 φιλόανθρωπος, ὅτι πρὸς ⁶⁶ τὰ συμβόλαια νόμιμος, ὅτι ⁶²⁰
 μετ' ὁμονοίας συνοικοῦσιν ἀλλήλοις· καὶ ὅτι ⁶⁷ ὅποιοι
 πρὸς ἀλλήλους, τοιοῦτοι καὶ πρὸς τοὺς ἕξωθεν· ⁶⁸ ἐφ'
 ἅπασιν δὲ τούτοις τοῖς κεφαλαίοις, ἐπειδήπερ ἐπιβατήριον ¹⁵
 ὑπεθέμεθα, ⁶⁹ προσθήσεις ἐκεῖνο ⁷⁰ συχνότερον, ἵνα μὴ
 ἀπάρδῃ ⁷¹ τῆς ἐπαγγελίας ὁ λόγος· ταῦτα γὰρ ἦν ⁷² τὰ
 ἐφελκόμενα· ταῦτα ἐπόθουν· διὰ τοῦτο οὔτε ⁷³ νύκτωρ
 οὔτε μετ' ἡμέραν ἐδόκουν ἡσυχάζειν φλεγόμενος τοῖς
 περὶ ταῦτα ⁷⁴ ἔρωσι· καὶ οὐ ταῦτά με μόνον πρὸς τὸν ²⁰
 πόθον διήγειρεν, ἀλλὰ τούτων πλείω καὶ θαυμασιώτερα·
 οἷς συνάψεις τὰ ἐξῆς ἐγκώμια· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιβατήριος ὁ
 λόγος ᾗ, ἄλλως ⁷⁵ δὲ πατριος, περὶ μὲν ἐρώτων καὶ περι-

56 Med. 2. φήσω. 57 λόγος Med. 2. om. 58 Med. 2.
 ἔχει γάρ. 59 Med. 4. τῶν. 60 Med. 2. φήσεις. 61
 ὁ Med. 2. om. Par. Ἀριστείδης. 62 Panathen. p. 185.
 Jebb. 63 Ald. Par. μετίδοσαν. 64 οὖν ex Med.
 Par. recepi. 65 Med. 2. οἱ πρὸ τοῦ γένους. 66 Med. 2.
 γάρ. 67 Ald. Vind. Par. γάρ. Med. 2. τι. 68 Med. 2.
 ἔξω. 69 Med. 2. ἐπιθέμεθα. 70 Med. 2. προσθήσεις ἐκεῖνα.
 71 Med. 2. ἐν δέ. Vind. τοῖς ἐπαγ. 72 Ald. γὰρ ἦν. Med. 2.
 μετά. Par. μὲν ἦν. 73 Med. οὔτε νύκτ. οὔδε. 74 Med. 2.
 τὰ τοιαῦτα. Par. ἔρωσιν. 75 Ald. Vind. ἀλλ' ὡς δὲ πατρίς.

χαρίας ἰρεῖς οὐδέν· ἀπλῶς δὲ ἄνευ τῆς τοιαύτης προς-
 θήκης ⁷⁶ ἐργάσῃ τὸ ἐγκώμιον πατρίοις χρώμενος τοῖς
 κεφαλαίοις ἐφεξῆς, ὡς προεῖρηται ⁷⁷ καὶ ῥηθῆσεται· ἔστι
 δὲ κεφάλαια ἐκεῖνα περὶ ὧν εἰρήκαμεν, φύσις, ἀνατρο-
 5 φή, ἐπιτηδεύματα. ἰδιάζον δὲ κεφάλαιον τοῦ ἐπιβατηρίου
 τὸ ἐκ περιχαρίας, τὰ δὲ λοιπὰ κοινά· μετὰ τοίνυν τὰ ἐπι-
 τηδεύματα θήσεις τὰς πράξεις εἰς τέσσαρας ἀρετάς· δι-
 καιοσύνην, ἐν ᾗ μαρτυρίαν ⁷⁸ λήψῃ τῶν περιόικων, ὅτι
 ταύτην ἡγούμενοι τὴν πόλιν ὅρον εἶναι δικαιοσύνης ἡκου-
 10 αἱ παρ' ἡμᾶς δικασόμενοι· ⁷⁹ καθάπερ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν
 Ἄρειον πάγον δικαιοσύνης ἀγωνιστήριον παρελήφασιν,
 οὕτω καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν οἱ ἀστυγείτονες, ⁸⁰
 καὶ οὐδείς ἐνεκάλεσεν ⁸¹ οὔτε ξένος, οὔτε ἰδιώτης τῶν
 παρ' ἡμῖν, οὔτε ἀστυγείτόνων πόλει τῇ ἡμετέρᾳ, οὔτε
 15 περὶ οἰκῶν, ⁸² οὔτε περὶ ὄρων, οὔτε περὶ ὧν εἰώθασιν ἀμ-
 γισβητεῖν αἱ πόλεις. εἴτα ἀπὸ τῶν καταπλεόντων ἐμπό-
 ρων· ⁸³ ὅτι αἰροῦνται τὰς ἄλλας πόλεις καταλιπόντες
 εἰς τὴν ἡμετέραν καταίρειν πεπειραμένοι ⁸⁴ τῆς ἡμετέ-
 ρας γυλανθρωπίας· εἴτα κατασκευάσεις ὅτι ⁸⁵ μὴ τὸ τέ-
 20 λος φορτικὸν εἰσπραττόμεθα· ὅτι οἱ μὲν περὶ λόγους ⁸⁶

Par. ἄλλως δὲ πατρίς. Med. 2. ἄλλως δὲ πάτριος. 76 Ald.

Vind. προςθῇ ἢ. Par. Med. προςθήκης. Par. ἐργάσει. 77

Med. 2. εἰρηται. 78 Ald. Vind. ἀνδρίαν. Par. Med. μαρτυ-
 ρίαν. 79 Med. 2. ἡμᾶς δικαιοῖμενοι. Tell. ἡμῖν δικασόμενοι.

Sq. οἱ ex Med. recepi. 80 Ald. Vind. Par. οἱ αὐτοὶ γείτο-

ναι. Med. ἀστυγείτ. 81 Ald. Vind. Med. ἀνικάλαιοι. Par. ἐν-

ἐκάλεσε. Sq. οὔτε in Med. solo est. 82 Par. οὔτε περιόικων,

οὔτε περιόρων. Med. 2. οὔτε περὶ οἰκῶν om. et post ἡμετέρᾳ per-

git: οὐδὲ περὶ ἰσῶν, οὐδὲ περὶ ὧν. [Ald. Vind. Par. οὐ περὶ ὧν].

83 Ald. Vind. Par. καταπλ. ἐμπόρων Med. 2. ἐμπλεόντων ἐμπόρων.

tum Med. 2. ὅτιπερ. — Med. Par. καταλιπόντες. 84 Ald. Vind.

πεπειραμένου. Par. Med. πεπειραμένοι. 85 ὅτι ex Med. recepi.

86 Ald. Vind. Par. περὶ λόγων. Med. 2. παραλόγους.

καὶ φιλοσοφίαν ἔχουσιν, οἱ δὲ περὶ τέχνας καὶ ἄλλας⁸⁷
ἐπιστήμας. ἀνάγκη δὲ τοὺς περὶ ταῦτα ἔχοντας⁸⁸ Ἀγρο-
δίτης μὲν ἀτόπων νόμων ὑπερορᾶν, παρασκευάζειν δὲ τὴν
ψυχὴν τὸ βέλτιστον⁸⁹ περιεργάζεσθαι· περὶ δὲ τῆς φρο-
νήσεως οὕτως ἱρεῖς, ὅτι θαυμάζοντες οἱ τὸ αὐτὸ ἔθνος⁹⁰ 5
καὶ γένος εἰλήφασιν παρ' ἡμᾶς⁹¹ ἤκουσι συσκευόμενοι
περὶ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τὸ παλαιὸν παρ' Ἀθηναίους⁹²
οἱ Ἕλληνες, καὶ κοινόν ἐστι συνέδριον καὶ βουλευτήριον
τοῦ κοινοῦ γένους ἢ ἡμετέρα πόλις· καὶ ὅτι εἰ ἴδῃ νῦν
νομοθετεῖν, ἐνομοθέτησεν ἂν τῷ⁹³ κοινῷ γένει τῶν ἀν- 10
θρώπων, ὥσπερ τὸ παλαιὸν ἢ τῶν⁹⁴ Λακιδαιμονίων καὶ
Ἀθηναίων τοῖς Ἕλλησι· ποῦ μὲν γὰρ⁹⁵ Σόλωνες πλεί-
ους τῶν παρ' ἡμῖν; ποῦ δὲ Λυκούργοι,⁹⁶ ποῦ δὲ Μί-
κωες καὶ Ῥαδαμάνθυες, οἱ τῶν Κρητῶν νομοθεταί; περὶ
δ' ⁹⁷ ἀνδρείας ἱρεῖς, ὅτι πολλῶν πολλάκις πρὸς βεβη- 15
λοσύτητα καὶ ἐκ πολλῶν ἔθνων γενομένων, οὐδένες⁹⁸
μετὰ πλείονος παρρησίας καὶ σεμνότητος διελέχθησαν τῶν
ἀπὸ τῆς ἡμετέρας· εἰτα ἐφ' ⁹⁹ ἐκάστη τῶν ἀρετῶν συγ-
κρίσεις ἐργάσῃ, ἰδίαν ¹⁰⁰ μὲν καθ' ἐκάστην· μετὰ δὲ
ταύτην ἐφ' ἀπάσαις αὐταῖς ἀθρόαν σύγκρισιν ἐργάσῃ πό- 20

87 Med. 2. καὶ ἄλλας. cell. ἄλλας καί. 88 Med. 2. περὶ
τὰ τοιαῦτα σθένους. 89 Med. 2. τὰ βελτίω. 90 Med. 2.
εἰ τὸ αἰμαζόντες οἱ τὸ αὐτὸ θαυμάζοντες ἀκοῇ παρεληφότες ἤκου-
σι παρ' ἡμᾶς συσκευόμενοι. 91 Ald. Vind. Par. ἡμῖν. Ald.
συσκευόμενοι. 92 Med. Ἀθηναίως. 93 Ald. Vind. Par.
Med. αὐτῷ. scr. ἂν τῷ. Sq. κοινῷ Med. 2. om. 94 Med. 2.
τῶν παλαιῶν οἱ τῶν. 95 γὰρ Med. 2. om. pro Σόλωνες legit
Σόλωνος. 96 Ald. Vind. Par. Λυκούργος βίλιος, ποῦ δὲ Μί-
κωες καὶ Ῥαδάμανθυες οἱ τῶν κρητῶν νομ. Corregi ex Med. 97
Med. δι. 98 Ald. Vind. Par. οἰδενί. Med. 2. οὐδὲν ἐς, igitur
οἰδένες. 99 Med. 2. ἀφ'. 100 ἰδίαν μὲν καθ' ἐκάστην
— — — σύγκρισιν ἐργάσῃ Med. 2. om.

λειως πρὸς πόλιν, συλλαμβάνων¹ ἅπαντα καὶ τὰ πρὸ τού-
 των ὁμοίως, φύσιν, ἀνατροφὴν, ἐπιτηδεύματα, πράξεις²
 καὶ ἐν οἷς μὲν³ ἂν τούτων εὐροις σωζομένην τὴν ἰσότη-
 τα ἢ καὶ πλιονεξίαν παρὰ τῇ πόλει ἢν³ ἔπαινεις, ταύ-
 5 τα ἀντιξιτάσεις ἐν τῇ συγκρίσει. ἐν οἷς⁴ δ' ἂν εὐρίσκης
 αὐτὴν ἑλαττωμένην ταῦτα παραδράμης⁵ καὶ γὰρ Ἴσο-
 κράτης συγκρίνων Θησεία Ἡρακλεῖ,⁶ ἐν οἷς μὲν εὗρεν
 αὐτὸν πλιονεκτοῦντα, ἀντιξήτασεν,⁷ ἐν οἷς δὲ τὸν Ἡρα-
 κλέα, ταῦτα⁸ εἰόγησε. Μετὰ τὴν σύγκρισιν ἤξεις ἐπὶ τοὺς
 10 ἐπιλόγους, ἐν οἷς διαγράψεις αὐτὸ τὸ σχῆμα τῆς πόλεως,
 καὶ ἐρεῖς στοᾶς, ἱερὰ, λιμένας, εὐετηρίας, ἀφθονίαν, τὰ
 ἐκ τῆς θαλάσσης⁹ ἐπεισαγόμενα ἀγαθὰ, ἵππων δρό-
 μους, ἂν ἔχη, ἀγώνων διαθέσεις, λουτρῶν ἀπολαύσεις,
 ὑδάτων ἐπιρροᾶς,¹⁰ ἄλσιν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, τὰ περὶ τὴν
 15 πόλιν, οἷον ἂν ἱερὸν πλησίον πολυτελεῖς, ἂν μαντεῖον, ἂν
 τέμενος θεοῖς ἀνιμμένον· καὶ γὰρ ταῦτα συντελεῖ πρὸς
 621 κόσμον τῇ πόλει· ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις τοῖς παραγγέλμα-
 σιν ἐν τάξει Καλλινίκου ἂν λέγοις¹¹ καὶ Ἀριστείδου¹²
 καὶ Πολέμωνος καὶ Ἀδριανοῦ· καὶ μιμήσῃ¹³ τὰς ἐργα-
 20 σίας. ἐν¹⁴ μὲν τῷ τῆς φύσεως τόπῳ, ἐν δὲ τοῖς λοι-
 ποῖς¹⁵ ὡσαύτως· οὐχ ἥττον δὲ καὶ τοῖς ἐπιλόγοις¹⁶ τὸν

1 Par. συλλαμβάνων. 2 Med. 2. μὴ sine acc. 3 Med.
 2. ἦν. 4 Ald. Codd. ἐν ἡ. scr. οἷς ut v. 7. tum Ald. Vind.
 Par. εὐρίσκεις [Vind. εὐρίσκης] αὐτὸν ἑλαττούμενον. Corrigit Med.
 5 Ald. παραδράμεις. Vind. Par. παραδράμοις. Med. παραδρά-
 μης. 6 Ἡρακλεῖ — εὗρεν αὐτὸν Ald. Vind. Par. om. Resti-
 tui ex Med. 7 Ald. Par. ἀντιξήτασιν. 8 Med. 2. ταῦτ'
 εἰόγησεν. εἶτα. — Isocr. Hel. encom. p. 335. Bekk. 9 Med.
 θαλάττης. 10 Ald. ἐπιρροῖας. Vind. ἐπιρροίας. Par. ἐπιφ-
 ρύας. Med. 2. ἐπιρροῦς. 11 Ald. Vind. λέγεις. Par. λέγοις.
 Med. ἂν λέγοις. 12 Ald. Vind. Med. Ἀριστείδους. Par. Ἀρι-
 στίδου. 13 Ald. Vind. Par. μιμήσει. Med. 2. μιμήσῃ. 14
 Med. 2. ἐν μὲν τῷ τῆς φύσ. μιμήσῃ τόπῳ. 15 Par. λοιποῖς. 16

ἐκείνων τρόπον ζηλώσεις. ¹⁷ Τὰ μὲν οὖν ¹⁸ εἰρημένα κα-
 θολικῶς εἴρηται περὶ τοῦ ¹⁹ πατρίου καὶ ἐπιβατηρίου·
 καὶ διακρίνεται τὸ ἴδιον ἐκάστου ἐν τῇ διαιρέσει· ἴαν ²⁰
 δέ ποτε βουληθῆς εἰπεῖν, ὃ γλυκύτατε τῶν ἱταίων, καὶ
 Τρωϊκὸν μὲν ἐγκώμιον τῆς χώρας, πρῶτον ²¹ οὐδὲν ἄλ-
 λο ἐστίν, ἢ λόγος περιέχων ἐκφρασιν τῆς φύσεως καὶ
 τῆς θέσεως αὐτῆς ὅπως ἔχει πρὸς τὴν παρακειμένην ἡ-
 πειρον, ὅπως ²² πρὸς τὴν γειτνῶσαν θάλασσαν, ²³ ὅπως
 αἰέρων ἔχει εὐκρασίας· εἰτα ἐπὶ τούτων ²⁴ λαμπρῶς καὶ
 διειργασμένως ἐκφράσεις· ἐρεῖς δὲ καὶ περὶ ²⁵ παταμῶν ¹⁰
 καὶ ὀρῶν καὶ ἵππων καὶ πεδίων ²⁶ καὶ σπερμάτων καὶ
 δένδρων, ὅπως ἐπιτηδεύεις ἔχει ²⁷ πρὸς ταῦτα σύμπαντα,
 καὶ ὅτι τούτων οὐδενός ²⁸ ἐστὶν ἐνδεής· καὶ τοῦτο μὲν
 δὴ κεφάλαιον περὶ τῆς θέσεως· πρὸς δὲ ἀπόδεξιν τού-
 του τοῦ ²⁹ κεφαλαίου λήψη ἀρχαῖα διηγήματα πρὸς πί- ¹⁵
 στιν λέγων οὕτως· τοιγάρτοι καὶ ³⁰ διὰ τοῦτο καὶ κα-
 τὰ ³¹ τοὺς παλαιούς χρόνους, βασιλείας μεγίστας ³² καὶ
 περιβοήτους εὐτυχήσαντας, Δαρδάνου τοῦ Τρωὸς τὴν ἀρ-
 χὴν τοῦ Λαομέδοντος καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἤρξαν, οὐ μι-
 κρῶν θαλάσσης ³³ μέτρων, οὐδὲ νήσων τινῶν ἄρχουσιν, ²⁰
 οὐδὲ περιγεγραμμένων τόπων, καθάπερ ἡ Πελοπόννη-

Med. 2. λόγοις. 17 Ald. Vind. Par. ζηλώσεως. Med. ζηλώσεις.
 18 οὖν Med. 2. om. 19 τοῦ Med. 2. om. 20 Med. 2. ἄν-
 tum Vind. Par. βουληθείς. Med. 2. εἰπεῖν. Vell. εἰπὼν. 21
 πρῶτον Med. 2. om. 22 Ald. Vind. Par. ἔχει h. l. repetunt.
 Med. om. 23 Ald. Vind. Par. θάλατταν. Med. θάλασσαν.
 24 Ald. Vind. Par. τούτοις. Med. τούτων. 25 περὶ Med. 2.
 om. 26 Ald. Par. παιδίων. 27 Ald. Vind. Med. ἔχη.
 Par. ἔχει. tum Med. πάντα, omisso ταῦτα. 28 Med. 2. οὐ-
 δέν. 29 Med. 2. τούτου τοῦ. Par. τοῦ τούτου. Ald. Vind.
 τοῦ τοιοῦτου. 30 καὶ Par. om. 31 κατὰ Med. 2. om.
 32 Ald. Vind. Par. μεγίστης. Med. 2. μεγίστας καὶ περιβοήσαντε
 33 Med. 2. μικρὸν θαλάττης.

σος, ³⁴ ἀλλ' ἤρξε ³⁵ μὲν Λυδίας, ἐπῆρξε δὲ Καρίας, καὶ
 προῆλθε τὴν ἑῶαν ἅπασαν ³⁶ καταστρεφόμενος, καὶ ὁμο-
 λόγησαν ἡμῖν δουλεύειν Αἰγύπτιοι καὶ Βλέμνεις καὶ Ἐρεμ-
 βων ³⁷ γένη· εἶπερ Λυδοὶ τελευταίοις χρόνοις φαίνονται
 5 ὑπακούοντες ὑμῖν ἐν ταῖς συμμαχίαις καὶ κλήσεσιν· ἡ
 μὲν οὖν ἀπόδειξις τοῦ κεφαλαίου τοιαύτη· ὥστε συμπε-
 πλήρωται τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ περὶ τῆς ³⁸ φύσεως καὶ
 θέσεως τῆς χώρας ἀπὸ τῆς ἱστορίας· μετὰ ταῦτα ἐμβα-
 λεις ³⁹ τὸν περὶ τῆς πόλεως λόγον οὕτω πως· τὸ μὲν
 10 οὖν παλαιὸν ἐρασθέντες ⁴⁰ τῆς χώρας θεοὶ καὶ Ποσειδῶν
 καὶ Ἀπόλλων, μικρὸν ἀνωτέρω θαλάττης τὸ ἴδιον ⁴¹ μέ-
 ρος τειχίζουσιν, ὥσπερ οὐδὲν κάλλιον νομίζοντες· εἶπερ
 οὖν περὶ τῶν Ἀθηναίων ἐρίζοιεν. ⁴² εἶτα τὴν ἐκ κοινῆς
 γνώμης κατασκευὴν, ὥσπερ τῆς ὅλης χώρας ἀκρόπολιν,
 15 οὐ δι' ἀπεχθείας ἀλλήλοις ἔκοντες, ὥσπερ ἐπὶ τῆς Ἀθη-
 ναίων πόλεως, ἀλλ' ὁμογνωμονοῦντες ἀμφοτέροι· Ἀλέξαν-
 δρος δὲ μετὰ ταῦτα, ⁴³ ὁ μὴδὲ Ἡρακλεῖους λιπόμενος,
 μὴδὲ Διονύσου ⁴⁴ νομισθεὶς εἶναι χείρων, ὁ ⁴⁵ τῆς οἰκου-
 μένης τὸ μέγιστον καὶ πλείστον μέρος μιᾷ χειρὶ Διὸς παῖς
 20 ὄντως χειρωσάμενος, ἐπιτηδειότατον χώρον τοῦτον ⁴⁶ ὑπο-

34 Ald. Par. Πελοπόννησος. 35 Par. ἤρξεν. mox Med.
 προῆλθεν. 36 Med. 2. ἑω πᾶσαν. 37 Ald. Par. Vind. ἐρέμβων.
 38 τῆς e Med. 2. recepi. 39 Ald. Vind. ἐμβάλλεις. Med. 2. ἐμβαλεις
 εις. Par. ἐμβάλλεις. Mox Vind. οὕτως. 40 Ald. Par. Vind. παλαιοὶ
 ἐρασθῆναι. 41 Med. 2. τὸ ἴδιον μὲν τειχίζουσιν. Ald. Vind.
 Par. ἴδιον μετατειχίζουσιν [Par. μετειχίζουσι]. scripsi τὸ ἴδιον
 μέρος τειχ. — Mox Ald. Par. οὐδὲ κάλλ. 42 Med. 2. ἐρίζοιεν.
 Ald. Vind. Par. ἐρίζοις. fort. scribendum ἢ εἶπερ μὴ ὥς περὶ
 Ἀθ. ἐρίζοιεν. aut ὥσπερ τοῦτο κάλλιον νομίζοντες ἢ εἶπερ ὥς περὶ
 τῶν Ἀθ. ἐρ. 43 Med. 2. inserit ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ὁ συγγρα-
 φεὺς, quod ex glossemate natum esse videtur. 44 Ald.
 Codd. Διονυσίου. 45 ὁ ex Med. recepi. 46 Ald. Vind.
 Par. ἐπὶ τὸν δικαιότατον τοῦτον χώρον ὑπολ. εἰς μάλιστα. Corroxi
 ex Med.

λαβών, μεγίστην πόλιν καὶ ὁμώνυμον ἑαυτῷ κατασκευά-
 σας, εἰς ⁴⁷ ταύτην τὴν ἡμετέραν ἤγαγε· ⁴⁸ μετὰ ταῦτα
 ἔρεις καὶ ⁴⁹ περὶ τῆς πόλεως, ὅπως καὶ αὐτὴ ἐν μέσῃ τῇ
 χώρᾳ κεῖται· ἢ μικρὸν ἐπικλίνει πρὸς τὴν ⁵⁰ θάλασσαν·
 εἰδ' ἕξῃς ὥσπερ ἔχει σύμπασα ἡ διαίρεσις. 5

C a p. IV.

ΠΕΡΙ ΛΑΛΙΑΣ.

Τὸ τῆς λαλιάς εἶδος χρησιμώτατόν ἐστιν ¹ ἀνδρὶ
 σοφιστῇ· καὶ ἔοικε ² δύο εἶδεσι τῆς ῥητορικῆς ὑποπίπτειν,
 τῷ τε συμβουλευτικῷ καὶ τῷ ἐπιδεικτικῷ· πληροὶ γὰρ
 ἑκατέρου τὴν χρείαν· καὶ γὰρ ἄρχοντας ἐὰν ἐγκωμιάσαι 10
 βουλώμεθα, ⁴ πολλῶν ἐγκωμίων παρέχει τὴν ἀφθονίαν·
 καὶ γὰρ δικαιοσύνην αὐτῷ καὶ φρόνησιν καὶ τὰς λοιπὰς ⁵
 ἀρετὰς διὰ τῆς λαλιάς καταμνησθῆναι δυνάμεθα, καὶ μὴν
 καὶ συμβουλευσαί διὰ λαλιάς ἥλη τῇ πόλει καὶ ἀκροα-
 ταῖς πᾶσι καὶ ἄρχοντι, εἰ βουλοίμεθα προσδραμόντες ⁶ 15
 πρὸς τὴν ἀκρόασιν, ῥέδιον· καὶ μὴν καὶ αὐτῷ καταμνη-
 νῆσαί τινα ἑαυτοῦ ⁷ ὀργὴν ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν πρὸς τοὺς
 ἀκροατὰς διὰ λαλιάς οὐ κεκώλυται· ἔξεστι δὲ καὶ σχη-
 ματίζειν διάνοιαν ὅλην ἢ ἀποσκώπτοντα ἢ κωμωδεῖν ἐπι-
 χειροῦντα ἥθος τινὸς προσαιρούμενον, ἢ ψέγοντα βίον, 20
 ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων. εἰπόντες δὲ τούτων παραδείγμα- 622

47 εἰς Med. om. 48 Ald. Vind. Par. ἤγειρας. Med.
 ἤγαγε. 49 καὶ ex Med. recepi. 50 τὴν e Med. recepi.
 tum Par. Med. θάλατταν.

1 Med. 2. ἐστὶ χρῆσ. 2 Par. ἔοικεν δύο εἶδισιν. Med. 3.
 δυαίν. rell. δύο. 3 Med. 2. τῷ om. Mox Ald. πληροί. 4
 Par. βουλόμεθα. 5 Par. λυπὰς. 6 Med. συνδραμῶν τι.
 Par. προσδραμόντι. 7 ἑαυτοῦ ex Med. recepi.

τα πειρασόμεθα ⁸ καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων τοῦ γένους διεξελθεῖν. Ἀρχοντας ἔαν πρόκειται ἡμῖν λαλιᾶς εἰπεῖν ἐγκώμιον· οὐκοῦν ζητήσομεν ⁹ ὁποῖός ἐστι περὶ βασιλείας, ¹⁰ ὁποῖός ἐστι περὶ κατασκευῆς τῶν πόλεων, καὶ τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων, καὶ ¹¹ περὶ τὰς κρίσεις τῶν ἰδιωτῶν, ὁποῖός δὲ καὶ καθ' ἑαυτὸν τὸν τρόπον ὁμιλητικός, πρῶτος, ἢ τούναντίον αὐστηρὸς καὶ κατεστυμμένος· ¹² οὐκοῦν ληψόμεθα πρὸς τοῦτο τὸ ¹³ παράδειγμα ἱστορίαν ἀρχαίαν ¹⁴ πλάσαντες αὐτοὶ, ἵνα μὴ ¹⁵ δοκῶμεν ¹⁶ γυμνοῖς αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐγχερεῖν· οὐ γὰρ ἔχει τοῦτο ἡδονήν· χαίρει γὰρ τὸ τῆς λαλιᾶς εἶδος ¹⁶ τῇ γλυκύτητι καὶ τῇ τῶν διηγημάτων ἀβρότητι· ¹⁷ παραγένοιτο δ' ἂν ἡ γλυκύτης τῶν λόγων, εἰ παραδείγματα λέγοιμεν δι' ὧν ἐμφανιοῦμεν ὃ προαιρούμεθα μετὰ ἱστορίας ἡδίστης τοῖς ἀκροαταῖς μαθεῖν· εἰ λέγοιμεν ¹⁸ οἰονεὶ περὶ θεῶν καὶ ἡρώων, ὅτι καὶ θεοὶ πεφύκασιν ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων· οἷον εἰ ¹⁹ Ἡρακλέους μνημονεύομεν ὥς πειθομένου μὲν ἀεὶ τῷ Διὶ προστάττοντι, ἀθλούντος ²⁰ δὲ ὑπὲρ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς ²¹ μὲν ἀδίκους ἐξαιρούντος, τοὺς ἀγαθοὺς δὲ ἐγκαθιστάντος ²² πρὸς ἐπιμέλειαν τῶν πόλεων. ²² εἰ Ἀγησίλαον λέγοιμεν, ὥς παιδόμενον Λακεδαιμονίων τοῖς προστάγμα-

8 Med. 2. πειρασόμεθα. μοx Par. ὑπολύπων. 9 Med. 2. ζητήσομεν. 10 Ald. Vind. βασιλείας. Par. Med. 2. Vales, Emend. p. 30. βασιλείας. tum Ald. Vind. Par. κατασκευαστῶν πόλεων. Corrigit Vales. Med. κατασκευῆς καὶ τῶν δημοσ. 11 Par. Med. Vind. καὶ om. 12 Med. κατεστραμμένος. 13 τὸ e Med. recepi. 14 ἀρχαίαν Med. 2. om. ante πλάσαντες legit ἡ. 15 Med. δοκοῖμεν αὐτοῖς γυμνοῖς. 16 εἶδος e Med. recepi. 17 Ald. Vind. Par. ἀβρότητι. Med. ἄβρότητι. περιγένοιτο, 18 Ald. Par. ἐκλέγοιμεν. Vind. Med. εἰ λέγ. 19 Med. 2. εἰ om. 20 Med. 2. ἀθλούντως. 21 Med. 2. δ' ἐγκαθιστάντος. Ald. Vind. Par. δὲ ἐγκαθιστάντος, 22 Vind. πολέμων,

σιν, ²³ ἄρξαντα δὲ τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Ἑλλησπόντου
 λαμπρῶς, καὶ θαυμασθέντα οὕτως, ὥστε καὶ ταινίαις ἀνα-
 δεθῆναι ²⁴ παρὰ τῶν ὑπηκόων, καὶ ἀντιθεὶ βάλλεσθαι ²⁵
 ταῖς πόλεσιν ἐπιδημοῦντα· μιστὴ δὲ καὶ ἡ ἱστορία Ἡρο-
 δότου γλυκέων διηγημάτων, ἐν οἷς ἡδονὴ παντοδαπὴ πα- 5
 ραγίνεται ἐν τῷ λόγῳ, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ξένης τῶν διη-
 γημάτων ἀκοῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ποίας συνθέσεως,
 ὅταν μὴ τραχεῖα χρώμεθα τῇ ἀγγελίᾳ, ²⁶ μηδὲ περιό-
 δους ἐχούσῃ καὶ ἐνθυμήματα, ἀλλ' ὅταν ἀπλουστερά
 τυγχάνῃ καὶ ἀφελεστερά, ²⁷ οἷα ἡ Ξενοφῶντος καὶ Νι- 10
 κοστράτου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Φιλοστρά-
 του τοῦ τὰ Ἡρωϊκὰ ²⁸ καὶ τὰς Εἰκόνας γράψαντος ἐρ-
 ρημένη καὶ ²⁹ ἀκατάσκευος· χρή δὲ καὶ ³⁰ ὄνειρατα
 πλάττειν καὶ ἀκοὴν τινα ³¹ προσπιδεῖσθαι ἀκηκοέναι· καὶ
 ταύτην βούλεσθαι ἐξαγγέλλειν τοῖς ἀκούουσιν· ὄνειρατα 15
 μὲν, ὡς εἰ ³² λέγομεν, ὅτι παραστὰς νύκτωρ Ἑρμῆς
 προσέειπε κηρύττειν τὸν ἄριστον τῶν ἀρχόντων, καὶ
 παιδόμενος τοῖς ἐκείνου προστήγμασιν ἐρῶ κατὰ μέσον
 θεάτρων, ἅπερ ³³ ἐκεῖνον λέγοντος ἤκουσα. ἀκοὴν δὲ,
 ὡς εἰ λέγομεν οὕτως, ὅτι ἀπήγγειλέ ³⁴ τις ἐμοὶ τῶν ἀπὸ 20
 ἀστυγείτονος πόλεως, οὗ ³⁵ πολλὰς ἀρετὰς καὶ θαυμα-

23 Ald. Codd. πράγμασιν. Vales. Emend. p. 30. προστήγμα-
 σιν. tum Vind. ἄρξαντες. 24 Ald. Vind. Par. ταινίαις ἀναδη-
 θῆναι. Med. ταινίας ἀναδοθῆναι. 25 Ald. Vind. Par. βαλί-
 σθαι. Med. βάλλεσθαι. 26 Med. 2. Par. τῇ ἐξαγγελίᾳ. 27
 Ald. Vind. ἀσφαλεστερά, Par. Med. Vales. l. l. ἀφελιστ. 28
 Ald. Par. Vind. τούτου [Par. τοῦτον] ἡρωϊκῶς. Med. τοῦ τὸν
 ἡρωϊκόν. Vales. τοῦ τὰ ἡρωϊκά. 29 Ald. εἰρημίνῃ ἀκατάσκ,
 Vind. Par. εἰρημίνῃ καὶ ἀκατ. Med. 2. ἐρρημμένη καὶ ἀκ. 30
 καὶ Med. 2. om. 31 τινα ex Med. recepi. 32 εἰ ex Med.
 recepi. 33 Ald. Vind. ὥσπερ. Par. Med. ἅπερ. tum Ald.
 Par. Vind. ἐκεῖνοι λέγοντος ἤκουσαν, correxi ex Med. 34 Ald.
 ἀπήγγηλε. Par. Vind. ἀπήγγειλεν. mox Par. ἀστοιγέτονας. 35

στὰς ἐν ὑμῖν, εἰ ³⁶ σχολὴν ἀκούειν ἄγοιτε, φράσαι προ-
 αἰροῦμαι. Συμβουλευσεις δὲ ὡς ἐν λαλίᾳ ³⁷ περὶ ὁμο-
 νοίας πόλει, ἀκροαταῖς, φίλοις, ἀντιπολιτενομένοις καὶ
 πράττουσι ³⁸ συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς εὐνοίαν τὴν πρὸς ἀλ-
 5 λήλους· συμβουλευσεις δὲ ποτε καὶ ἐθέλειν ἀκούειν λόγων,
 εἰ μισολόγους γινώσκεις, ³⁹ καὶ δυσχερῶς συνιόντας. ἔξ-
 αγγελεῖς δ' αὖ τὸ πάθος, ⁴⁰ οἷον, ὡς ἐν ὑποδείγματι, εἰ
 λέγοις ὅτι οὐκ ἀπαιτοῦσιν συνεχῶς αἱ ἀκροάσεις, οὐδὲ ⁴¹
 ἀναγκάζουσι λέγειν, πλάσας τοιοῦτον λόγον· ὅτι Ἀπόλ-
 10 λων πολὺς ἦν θεισιπύζων περὶ τοὺς τρίποδας, καὶ κατα-
 λαβὼν Κασταλίαν καὶ τοὺς Δελφοὺς ἐπλήρου τὴν προ-
 φητείαν ⁴² μαντικοῦ τοῦ πνεύματος, τῶν δὲ Μουσῶν ἡμέ-
 λει· χαλεπαινοῦσαι οἷον αἱ Μοῦσαι ἀξιούσι μαθεῖν τὴν
 αἰτίαν, διότι οὐ μετέχει χορείας ⁴³ τῆς ἐν Ἑλικῶνι μετὰ
 15 Μουσῶν· ἰδίᾳ Δελφοῦ ⁴⁴ βαδιζει Μουσῶν ἐν τοῖς ἀδύ-
 τοις, καὶ ποιεῖ μᾶλλον τοὺς τρίποδας· σχηματίζων δὲ
 πρὸς τε σαντόν ⁴⁵ ἑρεῖς ταῦτα καὶ πρὸς τοὺς ἀκροατάς,
 ὅτι ὁ Ζεὺς ἡτιάτο τὰς Μοῦσας, ὅτι οὐ προτρέπονσι ⁴⁶
 τὸν Ἀπόλλωνα συγχορεύειν αὐταῖς καὶ πληττεῖν τὴν λύ-
 20 ραν· ἔμφανεις ⁴⁷ δὲ καὶ ἡδονὴν σεαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀκού-

οὗ ex Med. recepi. 36 Ald. Codd. εἰς. tum Ald. Vind.
 ἄγοιτο, Med. Par. ἄγοιτε, 37 Med. 2. ἐν λαλίᾳ sine ὡς.
 38 Med. 2. πλάττουσι. tell. πράττουσιν. 39 Ald. μισολόγοις
 γινώσκουσιν. Par. μισολόγοις γινώσκουσιν. Corrigit Med. Vind. 40
 Ald. ἐξαγγέλλεις δὲ ἑαυτοῦ πάθος. Par. Vind. ἐξαγγέλλεις δὲ ἑαυ-
 τοῦ π. Corrigit Med. 41 Med. 2. οὐδ'. 42 Ald. Par.
 προφητίαν. 43 Ald. Par. χορείας. Med. Vind. χορείας. 44
 Ald. Vind. Med. διαδελφοί, suffixo asterisco in Ald. — Par. ἰδίᾳ
 δελφοί, scripsi Δελφοῦ, et μετὰ, quod est in Ald. Med. post
 βαδιζει, cum Par. Vind. ejeci. 45 Ald. Vind. Par. πρὸς
 ἑαυτόν. Med. πρὸς τε σαντόν. 46 Ald. Vind. προτρέποντες.
 Par. προτρέπονται. Med. προτρέπουσι. tum Ald. Vind. Par. συγ-
 χορεύειν. 47 Ald. Vind. Par. ἔμφανις. Med. ἔμφανεις.

οντας οὕτως ὅταν ἀποδέχη τὴν ἀκοὴν αὐτῶν ὡς κριτικῶν ⁴⁸ ἀκροωμένων, ὅτι ἥσθη ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διαθείσει τῶν ἀκροαμάτων, ὥσπερ Ἰσοκράτης ἥσθη τοῖς Ἑλλήσιν ἀναγνοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν πανηγυρικὸν λόγον, αἰσθανόμενος, ὅτι κατείδον ἀκριβῶς τὸ μεγαλεῖον ⁴⁹ τοῦ λόγου· ⁵ ἀποσκήψεις δὲ πολλάκις καὶ ψέξεις ⁵⁰ ἄνωνύμως ὑπο- ⁶²³ γράφων τὸ πρόσωπον, εἰ βούλοιο, καὶ τὸ ἦθος διαβάλλων, καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ἐπαινεῖν ἐξῆν ⁵¹ ἐκ πάσης ἀρετῆς λαμβάνειν ⁵² τὰ ἐγκώμια, οὕτως ἐξεστὶ σοι ἀπὸ πάσης κακίας διαβάλλειν καὶ ψέγειν, ὅταν ἐπιτελήσῃς· ⁵³ ἔστι δέ ¹⁰ ποτε ⁵⁴ καὶ ἀπολογήσασθαι καὶ διαθεῖναι ⁵⁵ τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ παρόδου, ⁵⁶ ἢν μέλλει ποιεῖσθαι· πολλάκις μὲν ἡθικῶς μετριάζοντα, ὅτι τέττιγας ⁵⁷ μιμνῆται ⁵⁸ τοὺς ῥηδικοὺς τῶν ὀρνίθων· πολλάκις δὲ αἰτήσεις συγγνώμην, φράσκων ἐξ ὑπογύου ⁵⁹ σοι γεγενῆσθαι τὸ σποῦδασμα. ¹⁵ ⁶⁰ ὅτι τῶν λόγων τὰς ἀπαρχὰς ἀνατιθεῖς τῇ πατρίδι καὶ τοῖς πολίταις, ὥσπερ τῇ Δήμητρι καὶ τῷ Διονύσῳ οἱ γεωργοὶ τὰ θαλύσια· ἀπλῶς δὲ χρὴ γινώσκειν, ὅτι λαλιὰ τάξιν μὲν οὐδεμίαν θέλει σῶζειν καθάπερ οἱ λοιποὶ ⁶¹ τῶν λόγων, ἀλλὰ ἄτακτον ἐπιδέχεται τὴν ἐργασίαν ²⁰ τῶν λεγομένων· ἃ γὰρ βούλει, ⁶² τάξις πρῶτα καὶ δεύ-

48 Ald. Vind. Par. συγκριτικῶς. Med. ὡς κριτικῶν. 49 Par. μεγαλίον. 50 Med. λίξεις. 51 ἐξῆν Ald. Vind. Par. om. Vind. habet lacunam. Recepi ex Med. 52 Med. ἀναλαυβάνην. 53 Ald. ἐπιτελέσης. 54 Ald. Vind. Par. διαπότης. Med. δέ ποτε. 55 Par. διαθῆναι. 56 Ald. Vind. Par. παραδόξου, omissis sqq. ἢν μέλλει ποιεῖσθαι. Correxi ex Med. 57 Ald. Par. τέτιξ. Vind. τέτιξ. Med. τέτιγας. 58 Par. μιμῆται. Sq. τοὺς Med. om. 59 Ald. Vind. ἐξ ὑπο σοι γειν. Explet lacunam Med. 2. ἐξ ὑπογύνουσι. Par. ἐξ ὑπογύνου σοι. Vales. Emend. p. 30. supplet ὑπογύνου. Liber Merulae supplet ἐξ ὑποθείσεως. 60 ἢ Med. om. 61 Par. λοιποί. 62 Par. βούλη.

τερα. καὶ ἔστιν ἀρίστη τάξις τῆς ⁶³ λαλιᾶς τὸ ⁶⁴ μὴ κατὰ τῶν αὐτῶν βαδίζειν συνεχῶς, ⁶⁵ ἀλλὰ τάττειν ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ποτὲ, ἐγκώμια· ἄλλο τε πάλιν ἀπὸ προαιρέσεως ἐγκωμιάσεις, ἄλλοτε ⁶⁶ ἀπὸ τῶν χθις καὶ πρώην, ⁶⁷ συμβεβηκότων περὶ αὐτόν. καὶ ἀπὸ τύχης ἐγκωμιάσεις μόνον ποτὲ καὶ ἀπὸ πράξεως μιᾶς ἄλλοτε· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν πρώτων. λεχθήτω δὲ καὶ ⁶⁸ ἕτερα· ἐρεῖς τι καὶ εἰς τὴν σεαυτοῦ πατρίδα ὡς χρόνιως μὲν ἐπανελθὼν ἐπ' ⁶⁹ αὐτήν, ἀσμενίστατα δὲ αὐτὴν θιασάμενος, ⁷⁰ καὶ τὸ Ὀμηρικὸν ἐπιφωνήσεις· ⁷¹

Κύσει δὲ ξιδωρον ἄφροναν,

χαίρων γαίῃ πατρώῃ, καὶ ⁷² ἀσπάσῃ τῷ λόγῳ τῶν ἀκρατιῶν τὸ θίατρον, καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ἀνωνύμως μίντοι κοινῇ πάντας, ὡς μὴ ἐκ τοῦ προφανοῦς ⁷³ ὄνομα ⁷⁴ λέγειν, ἀλλὰ συγχαίρειν ⁷⁵ σεαυτῷ ὅτι πρεσβύτεας εἶδες, οὐδ' κατέλιπες ἀκυάζοντας, καὶ εἰς ἀνδράς τελοῦντας, οὐς ἐν ἐφήβοις εἶσας, καὶ νεανίσκους εἶδες τοὺς τελοῦντας εἰς παιδας. καὶ ὅτι οὐδὲν γλυκίον ⁷⁶ πατρίδος οὐδὲ τοκήων γίνεται· ἀπλῶς δὲ χρὴ γινώσκειν περὶ λαλιάς, ὅτι ⁷⁷ πάντα ὅσα βουληθῶμεν ἐμφανίσαι δι' αὐτῆς, ταῦτα ἔξεστιν ἡμῖν λέγειν τάξιν μηδεμίαν ἐκ τέχνης φυλάττουσιν,

63 τῆς Med. om. 64 Par. τόν. tum Med. κατ' αὐτόν.
65 συνεχῶς Med. om. tum legit: ἀλλ' ἀτακτιῶν αἰέ· ἀπὸ γένους ποτὲ ἐγκωμιάσεις. Sq. ἄλλοτε πάλιν ἀπὸ προαιρ. ἐγκ. om. 66
Ald. Par. ἄλλο δέ. Vind. Med. ἄλλοτε. 67 Med. περὶ. 68
καὶ Med. om. 69 Med. εἰς. 70 Ald. Vind. ἐπιφωνήσεις δῶρον ἄφ. Par. Med. supplent: κύσει δὲ ξιδ. ex Od. ε, 463.
71 Ald. Vind. Par. γαίῃ πατρώῃς ἀσπάσει. Med. πατρῴῃ καὶ ἀσπάσῃ. Par. πατρώῃ καὶ ἀσπασί. 72 Ald. Vind. Par. προφανῶς. Med. προφανοῦς. 73 Med. ἀλλὰ σὺ λέγειν ἐν σεαυτῷ. 74 Ald. Vind. Par. πρεσβύτεας, εἰ δ' οὐς. Corrigit Med. 75 Ald. γλυκιδον. Vind. γλέκιον. Med. 2. γλύκειον. Par. γλέκιον ἢ πατρίδος. — Respicit ad Od. ε, 34.

ἀλλ' ὥς ἔν προσπίπτῃ. στοχάζεσθαι⁷⁶ μέντοι δι' ἐκά-
 στου καιροῦ τῶν λεγομένων, καὶ συνιέναι ποῖον χρῆ⁷⁷
 εἰπεῖν πρῶτον, ποῖον δὲ δεύτερον· χρῆ δὲ καὶ μνημονεύ-
 ειν αὐτῶν Ἀθηναίων,⁷⁸ ἐξ ὧν ἡ πάροδος, καὶ ἱεροφαν-
 τῶν καὶ δαδουχῶν καὶ Παναθηναίων, καὶ λόγων ἀγώνων⁷⁹
 καὶ μουσικῶν, καὶ παιδευμάτων καὶ νεωλαίας·⁸⁰ φέρει
 γὰρ ταῦτα πολλὴν γλυκύτητα. χρῆ δὲ καὶ χειρᾶρῶδων
 ὀνόματα διαφόρων εἰδέναι,⁸¹ Ὀρφῆος, Ἀρίονος, Ἀμφί-
 ονος καὶ τῶν περὶ αὐλήσιν εὐδοκίμων⁸² καὶ μάντεων, καὶ
 ὅλων ἐνδόξων τεχνιτῶν⁸³ καὶ πλεονεκτημάτων ἑρεῖς⁸⁴
 ἔτι· δι' ὧν ἐπισήμων, Ὀλύμπου τε καὶ Πιερίας,⁸⁵
 Ἰδης, Ἐλικῶνος,⁸⁶ Παρνασοῦ· πλείστην⁸⁷ γὰρ ἡδονὴν
 ταῦτα παρέξει τῷ εἶδει τῆς λαλιᾶς. πολλὸς δὲ καὶ ὁ
 Διόνυσος ἔστω καὶ χορεῖαι, καὶ Σειληνοὶ καὶ Σάτυροι,
 καὶ Ὠκεανὸς ποταμὸς καὶ Νεῖλος καὶ Ἰστρος καὶ Ἀχι-⁸⁸
 λῶος καὶ Εἰρυμέδων καὶ Θύμβρις,⁸⁹ καὶ εἴ τις ἄλλος ἐπί-
 σημος· χρησιμώτατοι δὲ πρὸς λαλίαν καὶ οἱ Πλουτάρ-
 χιοι⁹⁰ βίοι, ὥσπερ εἰς ἄλλην πολλὴν⁹¹ καὶ παντοδαπὴν
 παιδευσιν· καὶ γὰρ πλήρεις εἰσὶν ἱστοριῶν καὶ ἀποφθε-

76 Ald. Vind. Par. προσπίπτῃ στοχάζεσθαι μέντοι. ὅτι δι'
 ἐκάστου τοῦ καιροῦ. Correxī ex Med. 77 Med. χρῆ. rell.
 χρήσιμον. 78 Ald. Vind. Par. Ἀθηναίων. ἐξ ἧς ἡ πάροδος καὶ
 ἱεροφάντων, καὶ δαδουχῶν. Correxī ex Med. — Vales. Emend.
 p. 31. corrigit: τῆς τῶν Ἀθηναίων ἐξ ἧς ἡ ἐπάνοδος. 79 Ald.
 Par. Vind. παιδευτῶν καὶ νεολίας. Correxī ex Med. 80 Med.
 εἰδέναι — Ἀρίονος. rell. δὲ εἶναι — Ἀρίονος. 81 Med. δοκίμων.
 Idem καὶ μάντεων om. 82 Med. 2. τεχνιτῶν. 1 Med. 2.
 ὅτι περὶ ὀρίων. 3 Med. 2. τε καὶ πιερίας. Rell. τε καὶ om. 3
 Par. Ἐλικωνος. 4 Med. 2. πλείστην γὰρ ταῦτα παρέχει τῷ ε. τ. λ.
 ἡδονῇ. 5 ὁ Med. 2. om. Ald. διόνυσος. Ald. Vind. Par.
 χορεῖαι. tum Vind. Par. σιληνοί. Ald. σιληνοί. Med. σιληνοί.
 6 Med. 2. σύμβρις. rell. θύβρις. scr. θύμβρις. 7 Ald. Codd.
 πλουτάρχιοι. 8 Ald. Par. Vind. πόλιν. Med. πολύν.

γμάτων καὶ παροιμιῶν ⁹ καὶ χρειῶν ταῦτα πάντα κατα-
 μιγνύναι ¹⁰ ταῖς λαλιαῖς χρήσιμον, ἵνα πανταχόθεν τὴν
 ἡδονὴν θηρεύσωμεν. ¹¹ δεῖ δὲ ζητεῖν καὶ ¹² τὰς μετα-
 μορφώσεις φυτῶν καὶ ὄρνειων καὶ δένδρων. γέγραπται δὲ
 5 καὶ Νέστορι ποιητῇ καὶ σοφιστῇ ¹³ μεταμορφώσεις φυ-
 τῶν καὶ ὄρνειων· τούτοις δὲ τοῖς συγγραμμάσιν ἐντυγχά-
 νειν πᾶν λυσιτελεῖ· ¹⁴ ἔχειν ¹⁵ δὲ δεῖ σε μνήμην καὶ ποι-
 ητῶν ἐπισήμων, Ὅμηρου, Ἡσιόδου, τῶν λυρικῶν. αὐτοί
 τε γὰρ καθ' ἑαυτοὺς ἄξιοι μνήμης, καὶ πολλοὺς μὲν ἐν-
 10 ἐγκωμίασαν, ¹⁶ πολλοὺς δὲ ἔψεξαν, ¹⁷ παρ' ὧν δυνήσῃ
 λαβεῖν παραδείγματα. καὶ Ἀρχιλόχου δὲ οὐκ ἀμελήσεις,
 ἱκανῶς κολάσαντος τοῖς ἐχθροῦς τῇ ποιήσει, ἵνα καὶ αὐ-
 τὸς ὅταν ἐθίλῃς ¹⁸ ψέγειν τινὰς, ἔχῃς ¹⁹ ἀποχορήσα-
 σθαι τάνδρι· καλοὶ μὲν καὶ αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς, ²⁰ αἰεὶ
 15 συνόντες βασιλεῦσι καὶ τυράννοις συμβουλευόντες τὰ ἄρι-
 624 στα, καλὴ δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποιητῶν ²¹ ἐπιφώνησις καὶ
 μνήμη· γλυκεῖς γὰρ οἱ ἄνδρες καὶ ἡδονὰς ἐμποιῆσαι ²²
 λόγων μάλιστα πρᾶσιμωτάτοι· ὅτι μὲν οὖν ²³ ἐγκωμιά-
 ζειν καὶ ψέγειν καὶ ἀποτρέπειν διὰ λαλιαῆς ἔξεστι, ²⁴ καὶ

9 Ald. Vind. Par. παραμυθίων, omisso καὶ χρειῶν. Secun-
 tus sum Med. 10 Ald. Codd. καταμιγνύνται. 11 Par. θη-
 ρεύομεν. 12 Med. 2. καὶ παρ τῶν μεταμορφώσεως καὶ ὄρνειων.
 13 Med. σοφιστῇ. rell. σοφισταῖς. 14 Med. πᾶν λυσιτελεῖ
 ἐντυγχ. 15 Med. 2. εἰ δὲ σε μνήμην ποιῆσθαι καὶ π. 16
 Ald. ἐγκωμίασαν. Vind. ἐτηγκωμίασαν. Par. Med. 2. ἐντεγκωμία-
 σαν. 17 Par. Med. 2. ἔψεξαν. Ald. Vind. ἔστιπαν. tum Par.
 Med. παρ' ὧν δυν. Vind. παραδυνήσῃ. Ald. πολλά δυν. 18
 Med. 2. ὅταν καὶ αὐτὸς θίλῃς. 19 Ald. Vind. Par. ἔχεις.
 20 Par. μὲν αὐτοὶ καθ' ἑαυτοῖς. Med. καθ' ἑαυτοὺς. Ald. Vind.
 αὐτοὶ ἑαυτοῖς. 21 Med. 2. καλὴ δὲ ἀπὸ τῶν ποιητῶν ἐπιφώνη-
 σις. rell. καλὴ δὲ καὶ ἡ τῶν ἐπιφωνημάτων αὐτῶν ἐπιφών. 22
 Med. 2. ἐμποιῆσθαι. sq. λόγων om. 23 οὖν Med. 2. om.
 24 Par. ἔξεστιν.

ὅτι διαθέσεις τῆς ψυχῆς καταμηνύειν δίδονται ²⁵ διὰ τῆς
λαλιᾶς, οἷον λύπην καὶ ²⁶ ἡδονὴν καὶ ὀργὴν ἢ τι τῶν
τοιούτων, ἱκανῶς ἡμῖν εἴρηται· ²⁷ ὁποῖον δὲ δεῖ τὸ εἶ-
δος τῆς ἐπαγγελίας εἶναι, καὶ ²⁸ τοῦτο προστίθεται,
ὅτι ²⁹ ἀπλοῦν καὶ ἀφελὲς καὶ ἀκατάσχετον· καὶ ὅτι οὐ-
δεμίαν τάξιν ἀπὸ τῆς τέχνης νενομοθετημένην ἐπιδέχε-
ται, καὶ τοῦτο μεμαθήκαμεν· προσκείσθω ³⁰ δὲ ὅτι οὐδὲ
μακρὰς τὰς λαλιὰς εἶναι δεῖ, πλὴν εἰ μὴ τις δι' αὐτῶν
ἐθέλοι ³¹ μόνον τὴν ἐπίδειξιν ποιήσασθαι· καλὸν γὰρ ἡ
συμμετρία, καθάπερ τὸ ἀδολεσχεῖν καὶ πολλοὺς ἀνα-
λίσκειν λόγους, ἱστορίας ἱστορίαις συνάπτοντα καὶ μύ-
θους μύθοις καὶ διηγήματα διηγήμασιν, ἀπειρόκαλον
εἶναι πεπίστευται· ἔστι ³² δὲ καὶ συντακτικὴ λαλιά, ὥς
ἐὰν μέλλοντες ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῶν ³³ Ἀθηνῶν ἐπὶ τὴν
ἐνεγκοῦσαν, ἢ αὖ πάλιν ἀπὸ τῆς ἐνεγκοῦσης ἐπὶ τὰς ³⁴
Ἀθήνας ἐμφανίζωμεν, ³⁵ ὅτι δυσχεραίνουεν τὴν ἀπύλει-
ψιν, ἐνδοκνήμενοι τοὺς ἀνωμίους· εἶτα ἐκ μεθόδου
ἤξομεν ἐπὶ τὰ ἐγκώμια τῆς πόλεως, ἢν ἂν ἀπολιπεῖν μέλ-
λωμεν· ³⁶ οἷον, τίς ἂν ³⁷ εἴποιτο ἀδακρυτὴ παραλιπεῖν,
ὥς εἰ ἐπ' ³⁸ Ἀθηνῶν λέγοις, μυστήρια, κηρύγματα ἱερὰ.
Ἐλευσίνια δὲ πράττοντα ³⁹ βαδίζειν, καὶ ἄστν δὲ πάλιν
ἐπ' Ἐλευσίνος· τίς δ' ἂν ἀνάσχοιτο ἀκροπόλεως τοιαύ-
της κάλλος καταλιπεῖν, ἱερὰ, Διονύσια, Παναθηναῖα,
ἄνδρας λογάδας, σοφίας ⁴⁰ καὶ ἀρετῆς τροφίμους·

25 Ald. Vind. δίδονται. Sq. τῆς Med. 2. om. 26 καὶ
h. l. et ante ὀργὴν ex Med. inserui. 27 Med. 2. προεῖρηται.
28 καὶ ex Med. recepi. tum Ald. Par. προστίθεται. 29 Ald.
Vind. ὅτι τό. Par. ὅτι τε. Med. τὸ om. 30 Med. προκείσθω.
31 Med. 2. ἐθέλει. 32 Par. ἔστιν. Sq. δι Med. om. 33
τῶν Med. 2. om. 34 Ald. Codd. ἐμφανίζομεν. 35 Med. 2.
ἢν ἀπολιπεῖν μέλλομεν. 36 Med. 2. ἂν τις. 37 Ald. ὥς
ἀπ'. Vind. Par. ὥς ἐπ'. Med. 2. ὥς τι ἐπ' Ἀθ. λέγεις. 38
Med. 2. Ἐλευσῖνι δὲ πραττόμεθα ἀδίζειν. 39 Med. 2. σοφοὺς.

καὶ ὅλως ἐφαρμόσομεν τὰ τῆς πόλεως ἐξαίρετα, τὰ καλὴ
 λη τῶν οἰκοδομημάτων καὶ πανηγύρεων πολυτελείας. ⁴²
 Ἔστι καὶ ἐπιβατήριον εἰπεῖν λαλιάν, εὐθὺς ἐπιστάν-
 τα ⁴² τῇ πατρίδι ὡς μικρῇ πρόσθεν ἐμνημονεύσαμεν, ἐν
 οἷς περὶ τῶν ἐπιφωνήσεων τῶν Ὀμηρικῶν ἐλέγομεν, ἥ
 πάντως τὸν ἔρωτα τὸν περὶ τὴν πόλιν ἐνδείξεται ὁ λέ-
 γων ἀπὸ τοῦ προεισιτάτος χρόνου λαβὼν τὴν ἀρχήν, ὡς
 γεγηθώς, ὡς ἄσμενος ⁴³ προσέπλευσεν τοῖς λιμένει, ὡς εἶδε
 κάλλη πεδίων, ⁴⁴ ὡς προσέβαλεν ἀκροπόλει, ὡς περιεπτύ-
 ξατο ⁴⁵ τῶν πολιτῶν ⁴⁶ ἕκαστον καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὡς
 πάντας ἐνόμισεν ἀδελφοὺς εἶναι ⁴⁷ αὐτοῦ τοὺς ἡλικιώ-
 τας καὶ πατραδέλφους τοὺς ἄλλους, καὶ γένος ἐν πᾶ-
 σαν τὴν πόλιν· καὶ ὅτι οὐκ ⁴⁸ ἐπιλέληστο τῆς πατρί-
 δος ἀποδημῶν προσθήσει· ⁴⁹ ἀλλ' ἄγε διηγοῦ τὰ ἐξαίρε-
 τα καὶ πάτρια, οἷα ταῖς ἄλλαις οὐ πρόσσεσι πόλεσιν.
 εἶτα ἤξεις εἰς ⁵⁰ ἐγκώμιον ἄρχοντος, ἐὰν ὁ ἄρχων παρῇ,
 ἐπὶ ⁵¹ τὸ τοῦ πατρὸς, ἢ ἐπὶ τὸ τῆς πολιτείας· ὅτι τίς
 οὐκ ἂν ἐρασθεῖη ⁵² τοσαύτης πολιτείας, ἐν ᾗ ὁμόνοια
 καὶ φιλία καὶ πάντες ἀρετῇ σύντροφοι, καὶ ὅσα τοιαῦ-
 τα. καὶ ἀπλῶς πολυσαχιδῆς ⁵³ ἢ τῆς λαλιᾶς χρεῖα. οἶδε ⁵⁴
 γὰρ

40 Ald. τροφήμονες. 41 Ald. Par. πολιτείας. Vind. πο-
 λυτείας. Med. πολυτελείας. 42 Med. 2. ἐπιστάσι. 43 Med.
 2. ἄσμενος. rell. ἀσμένως. 44 Med. 2. παιδίων. 45 Med.
 περιεπτήξατο. 46 Ald. Par. πολιτικῶν. Vind. πολυτικῶν. Med.
 πολιτῶν. 47 εἶναι — πατραδέλφους ex Med. inserui. 48 οὐκ
 Med. 2. om. 49 Par. Vind. Med. προσθήσεις. tum Par. ἄλ-
 λὰ διηγοῦ. 50 εἰς ex Med. recepi. 51 Med. 2. ἐπὶ τῆς
 πατρίδος ἢ ἐπὶ τῆς πολιτείας. 52 Ald. Vind. ἐρα τῆς
 τοσαύτης. Par. ἐρασθεῖς τοσ. Med. Liber Merulae ἐρασθῆ τοι-
 αύτης [Lib. Mer. τοσαύτης]. Scripsi ἐρασθεῖη. 53 Ald. Codd.
 πολυσαχιδῆς. 54 Ald. Vind. οἶδε per lacunam om. recepi ex
 Med. Par. [Par. οἶδεν]. Lib. Merulae χρη γὰρ.

γὰρ καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν πρέπουσαν ἀνδρὶ πολιτικῷ περιργάζεσθαι.

C a p. V.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΠΕΜΠΤΙΚΗΣ ΛΑΛΙΑΣ.*

Ἡ προπεμπτική λαλιά ¹ λόγος ἐστὶ μετ' εὐφημίας
 τινὸς προπέμπων τὸν ² ἀπλέοντα. χαίρει δὲ ἀβρότῃ κατα- ³
 ποικίλλεσθαι, χαίρει διηγημάτων ἡδέων χάρισι. ⁴ πολλοὶ
 δὲ τῆς προπεμπτικῆς τρόποι· εἰς μὲν ὁ δυνάμενος συμ-
 βουλήν κατὰ μέρος δεξασθαι τῶν λοιπῶν ⁵ μερῶν δεχο-
 μένων καὶ ἐγκώμια καὶ λόγους ἐρωτικούς, εἰ βούλεται ⁶
 προστιθέναι καὶ ταῦτα ὁ λέγων· δύναται δὲ συμβουλήν ⁷
 ἐπιδέξασθαι, ὅταν ὁ πολλῷ κρείττων προπέμψῃ ⁸ τὸν
 χείρονα, ὡς ὅταν ὁ παιδευτὴς προπέμψῃ τὸν ἀκροατὴν·
 δίδωσι γὰρ αὐτῷ συμβουλευτικὸν ἥθος τὸ οἰκεῖον ἀξίω-
 μα· ἕτερος δὲ τρόπος ἂν ⁹ γένοιτο, ἐν ᾧ δύνησεται τις
 ἐνδείξασθαι ἥθος ἐρωτικὸν καὶ διάπυρον περὶ τὸν προ- ¹⁰
 πεμπόμενον συμβουλήν μὴ καταμιγνύς τῆς ἀξίας ὑπ-
 αρχούσης ¹¹ ἐφαμιλλου καὶ τῆς δόξης. ¹² ἴσῃς τῷ πέμποντι
 καὶ τῷ προπεμπομένῳ, ὡς ὅταν ἑταῖρος ἑταῖρον προπέμ-
 ψῃ· ¹³ καὶ γὰρ εἰ βελτίων ¹⁴ εἴῃ ὁ προπέμπων ἐνταῦθα
 τοῦ ἀπαίροντος, ἀλλ' οὐν ἡ κοινωνία ¹⁵ τοῦ ὀνόματος ¹⁶
 καὶ τὸ ¹⁷ ἀμφοτέρους εἶναι φίλους ἀφαιρεῖται ¹⁸ τὸ ἀξίω- 625

* λαλιάς Par. om.

1 Med. 2. ἡ λαλιά. 2 τὸν ex Med. recepi. 3 Med.
 χάρισιν. 4 Par. λυπῶν. 5 Med. 2. βούλοιο. 6 Ald.
 Vind. Par. προπέμπτ. v. 12. Ald. Med. Par. προπέμπτ. 7 ἂν
 Med. 2. om. 8 Med. 2. οὔσης. 9 τῆς δόξης ex Med. re-
 cepti. 10 Ald. Par. προπέμπτ. 11 Ald. Codd. βέλτιον.
 12 Ald. Vind. Par. ἐπὶ κοινωνία. Med. 2. ἡ κοινωνία. 13 Par.
 τῷ. 14 Med. ?

μα τῆς συμβουλῆς ¹⁵ τὸν λέγοντα. γένοιτο ¹⁶ δ' ἂν καὶ ἄλλος τρόπος πλείονα διατριβὴν ἔχων περὶ τὰ ἐγκώμια μᾶλλον, σχεδὸν δὲ ¹⁷ εἰπεῖν μικροῦ σύμπασαν, ¹⁸ ὅταν ἐθέλῃ προῖστασθαι τὸ ¹⁹ μὲν δοκεῖν προπεμπτικὸν λόγον, τῇ δ' ²⁰ ἀληθείᾳ ἐγκώμιον. ὥσπερ ἂν εἰ μέλλοιμεν προπέμπειν ἄρχοντα, ἢ τῆς ἀρχῆς πεπαυμένον ἢ ἀφ' ἐτέρας εἰς ἐτέραν πόλιν ²¹ μέλλοντα ἀπιέναι. λέγω δὲ ταῦτα, οὐκ ἀποστειρῶν οὐδένα τῶν προειρημένων τρόπων τῆς προπεμπτικῆς τῶν ἐρωτικῶν παθῶν· χαίρει γὰρ ἡ ²² προπεμπτικὴ πανταχοῦ τούτοις· ἀλλ' ἐνδεικνύμενος, ὅτι ὅπου μὲν ²³ μᾶλλον ἐστὶν αὐτῷ καταχρησθῆναι, ὅπου δὲ ²⁴ ἐπ' ἔλαττον. παραλήψῃ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀρχοντος καὶ πόθον πόλειων ὁλοκλήρων περὶ αὐτὸν ²⁵ καὶ ἔρωτας. διαιρήσεις δὲ τὴν προπεμπτικὴν οὕτως· πῶς· ὑποκείσθω ²⁶ δὲ ἡμῖν νέος συνήθης προπέμπων φίλον· οὐκοῦν ὁ τοιοῦτος ἐνταῦθα ὥσπερ! τι πεπονθὼς τῶν ἀτόπων καὶ ἀπροσδοκῆτων, σχετλιάσει πρὸς τὴν τύχην ἢ πρὸς τοὺς ἔρωτας, ὅτι μὴ συγχωροῦσι θισμὸν φιλίας διαμείνιν ²⁷ βέβαιον· ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλους πόθους ἐμβάλλοντες ²⁸ πα- ²⁹ ρασκευάζουσι τὸν πάλαι συνθήμενον καὶ ὁμολογήσαντα φιλίαν ἄλντον διαφυλάξιν πάλιν ἔρᾳ πατρίδος, πάλιν γονέων ἐπιθυμεῖν, ὥσπερ ἐπιλανθανόμενον ³⁰ τῶν πρὸς τὸν φίλον αὐτῷ περὶ ³¹ φιλίας συνθηκῶν· ἢ εἰσελεύσεται ³² πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὥσπερ πρὸς ³³ τινὰς δι-

15 Ald. συμβολῆς. 16 Med. 2. γένοιτο. 17 Med. 2. δ'.
 18 Ald. Vind. σύμπαν. Par. Med. 2. σύμπασαν. 19 Med. 2.
 τῷ. 20 Par. τῇ δὲ ἀλ. Med. 2. τῇ δ' ἀλ. Vind. Ald. δὲ om.
 21 πόλιν ex Med. recepi. 22 Med. 2. ὁ προπεμπτικός. 23
 Med. 2. μὲν om. Mox Par. καταχρησθῆναι. 24 Med. 2. δ' ἐπὶ-
 λάττον. 25 Ald. αὐτῶν. 26 Med. 2. δ'. 27 Med. 2.
 διαβ ἐνιν. 28 Med. 2. ἐμβάλλοντες. 29 Med. 2. συνθήμενον.
 30 Ald. Vind. Par. ἐπιλανθάνομεν. 31 περὶ ex Med. recepi.
 32 Ald. Par. εἰσελεύσεται. 33 Med. 2. εἰς.

καστὰς γραφὴν ἀποφέρων ³⁴ κατὰ τοῦ φίλου, προσποι-
 ούμενος δῆθεν κατὰ τὴν πρὸς τὸν ἑταῖρον συνθήκην·
 καὶ ἐπάξει πάλιν παρακαλῶν τοὺς ἀκούοντας μὴ περιο-
 ρᾶν παραβαίνοντας· ³⁵ ἐν οἷς καὶ ἱστορίας ἐρεῖς καὶ πα-
 ραδείγματα. ἱστορίας μὲν, ὅτι Θησεὺς καὶ Ἡρακλῆς ἑταί- ⁵
 ροὶ [γινόμενοι ³⁶ καὶ Διομήδης] καὶ Σθένελος καὶ Εὐ-
 ρύαλος δυσασπλλάκτως ἀλλήλων εἶχον· ἐξ ἀλόγων δὲ πα-
 ραδείγματα, ὅτι καὶ ταῖς ἀγέλαις καὶ ἵπποι καὶ μόσχοι
 συναφθέντες ἀλλήλοις συνηθεία καὶ ὄρνιθες δυσχερῶς
 ἀλλήλων χωρίζονται. ³⁷ προῖων δὲ τῷ λόγῳ ὑπομνήσῃ, ³⁸ 10
 ἂν οὕτω τύχῃ, ³⁹ καὶ ἀσκήσεως κοινῆς καὶ παλαιόστρας
 καὶ γυμνασίων τῶν αὐτῶν. Μετὰ τὸν πρὸς τοὺς ἀκροα-
 τὰς λόγον, ⁴⁰ οὗς ὥσπερ δικαστὰς ὑπεθέμεθα, ⁴¹ τρί-
 τον ἐπὶ ⁴² τούτοις εἰσάξεις πρὸς ἐποχὴν δῆθεν καὶ τὰ
 τῆς πόλεως ἐγκώμια. οὐδ' ⁴³ οὕτως ὁ τῶν Ἀθηναίων 15
 αἰρεῖ σε πόθος, οὐδὲ μυστηρίων καὶ τελετῶν, οὐδὲ μου-
 σία ⁴⁴ καὶ θέατρα λόγων, οὐδὲ παιδευτῶν φιλοτιμία
 περὶ τοὺς λόγους, Ἄρειος δὲ πάγος καὶ Λύκειον ⁴⁵ καὶ
 Ἀκαδημία καὶ ἀκροπόλεως κάλλος, ⁴⁶ ἃ διεργασταὶ τισι
 φιλοπόνως ἅμα καὶ χαριέντως· ἀνέραστος ἄρα ὡς ἔοι- 20
 κεν ἦσθα·

Πῇ δὲ συνθεταί ⁴⁷ καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν,

34 Ald. Vind. ἀποφέρειν. Par. Med. 2. ἀποφέρων. 35 Med. 2.
 παραβαίνοντα. 36 γινόμενοι καὶ Διομήδης Med. 2. om. unde uocis
 inclusi. 37 Med. 2. χωρίζοντες. 38 Med. 2. ὑπομνησθήσῃ. 39
 Med. 2. τύχη. rell. τύχης. scribe τέχῃ. 40 Med. 2. τὸν —
 λόγον. rell. τῶν — λόγων. 41 Med. ὑπεθέμεθα. rell. ὑπο-
 θέμεθα. 42 Med. 2. πρὸς τούτοις εἰσάξει. Sq. πρὸς p Par.
 recepi. 43 Med. 2. οὐδ' ὁ τῶν. Par. οὐδ' οὕτως. Ald. Vind.
 ἢ δ' οὕτως — ἐρεῖ. Med. Par. αἰρεῖ. 44 Ald. Vind. μουσία Par.
 μουσία. 45 Ald. Vind. Par. λύκειον. 46 Med. κάλλος ἃ δ. τισι.
 rell. ἔργον — τις. 47 Par. Med. πῇ σῇ [Par. πῇ δῇ] συνθεταί
 τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν. Ald. Vind. συνθήκαι [Vind. σύνθετα]

οἷος γὰρ ἦν ἄρα μεγαλοφρονῶν ἐπὶ φίλοις ἐγὼ, οἷον δὲ
 τεῖχος ἐδόκουν περιβεβλησθαι τὸν φίλον. νῦν δὲ γεγύμνω-
 μαι καὶ περιήρημαι καθάπερ Αἴας τῆς ἀσπίδος· οἰκήσω
 τόπους ἐρήμους καὶ ἐρημίας μισάνθρωπος ⁴⁸ ἐπικλη-
 5 θείς, ὥσπερ Τίμωνά ⁴⁹ φασί· τί μοι γὰρ συντίθεσθαι ⁵⁰
 φιλίαν, ἵνα πάλιν καὶ παραβαίνοντος ἀνισθῶ· μακαρί-
 ζω τῶν θνητῶν ἐκεῖνα, ὅσα τὸν μονήρη βίον ἔοικεν ἀγα-
 πᾶν· ταῦτα μὲν οὖν καὶ ⁵¹ τὰ τοιαῦτα τὸ πρῶτον μέρος
 τῆς προπεμπτικῆς ⁵² ἔξει. καὶ τοιοῦτον ἦθος ἐνδείξεται
 10 καὶ συνήθη ⁵³ καὶ φίλα τὰ ἐρωτικά, εἰπὼν ἐν τοῦτοις
 τοῖς προπεμπτικοῖς ⁵⁴ κατὰ διαίρεσιν· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸ
 λειπόμενον μέρος ἔλθῃς ⁵⁵ τῆς λαλιᾶς, σχετλιάσεις πάλ-
 λιν, ὡς βουληθεὶς πείσαι· εἴτα ἀποτυχὼν καὶ ἐπάξεις, ⁵⁶
 λέγων· οὐκοῦν ἐπειδὴ δέδοχται καὶ νενίκημαι, φέρε δὴ
 15 καὶ τῇ βουλήσει συνδράμωμεν· ἐνταῦθα τοίνυν ἤξεις ἐπὶ
 τὰ ἐγκώμια· ἐκ μεθόδου, ὡς εὐτυχεῖς μὲν οἱ γονεῖς τῆς
 βλάβης· εὐδαίμων δὲ καὶ ἡ πόλις ἐπὶ σοί· ⁵⁷ τοὺς μὲν
 γὰρ εὐφρανεῖς ταῖς ἀρεταῖς, τῇ ⁵⁸ δὲ προσθήσῃ ἐν δικα-
 νικαῖς ἀγοραῖς, ἐν ῥητόρων ἀγῶσιν, ἐν πρεσβύταις καὶ
 20 λόγων φιλοτιμίαις· ἵνα δὲ ⁵⁹ σύστασιν λάβῃ ταῦτα,
 ἐρεῖς, ὅτι σύνοιδα ⁶⁰ αὐτῷ δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην
 καὶ ⁶¹ φρόνησιν καὶ ἀνδρείαν κατ' ἀρετὴν ἐκ λόγων· καὶ

— κρίσεται [Vind. κήσεται] ὑμῖν. — II. β, 339. 48 Med.
 μισάνθρ. ἐπικληθείην. rell. ἄνθρωπος ἐπικληθείς. 49 Med. 2.
 τὸν τίμωνά φησι. 50 Med. 2. τί γὰρ μοι προστίθεσθαι φ. ἵνα
 καὶ πάλιν καί. Med. Par. παραβαίνοντος ἀνισθῶ. rell. παραβαί-
 νοντες. ἀνισθῆθα. 51 Ald. Vind. κατὰ τὰ τοιαῦτα. Med. 2.
 καὶ τῇ τοιαῦτα. Par. καὶ κατὰ τὰ τοιαῦτα. 52 Med. 2. προ-
 πεμπτικῆς. 53 Par. συνήθη. Vind. φίλον. 54 Med. 2. προ-
 πεμπτικοῖς. Par. τῆς προπεμπτικῆς. 55 Med. 2. ἔλθῃ. 56
 Med. 2. ἐπάξεις. 57 ἐπὶ σοὶ ex Med. recepi. 58 Vind.
 τῆς. rell. τοῦς. scr. τῇ. tum Par. προστήσῃ. 59 Med. 2. καὶ
 ἵνα. 60 Med. σύνοιδα. Par. σύνοιδας. Ald. Vind. συνφάδας. 61

οὐκ αὐτὸς μόνος, ⁶² ἀλλὰ καὶ οἱ παιδευτέαι καὶ ὅσοι συν-
 ἦθεις γιγόνασιν· ἐν οἷς καὶ πράξεις ἐρεῖς πρὸς ἀπόδειξιν ^{62b}
 τῶν ἀγαθῶν καὶ πράξεων εὐπορήσεις· ⁶³ καὶ ὅτι βασι-
 λεύῃ χρησίμος ἔσται γνωσθεὶς διὰ τὴν ἀρετὴν, καὶ ὅτι
 καὶ ⁶⁴ παιδευτηρίων προστήσεται ἴσως. οὐ μέντοι ὡς Ἰσο- ⁵
 κράτης ἢ Ἰσαίος ἢ Ἀσσίας ἢ τις τοιοῦτος ὅμοιος ἔσται·
 ἐρεῖς δὲ ταῦτα· ἐὰν πάντο· ⁶⁵ πεπαιδευμένον ὄντα λόγων
 προπέμπῃς τινά· τούτῳ γὰρ ἀρμόσαι· ⁶⁶ τὸ τοιοῦτον ἐγ-
 κώμιον, ὅτι προστήσεται ⁶⁷· τυχὸν καὶ λόγων καὶ παι-
 δεύσει ⁶⁸ νέους· ἐὰν γὰρ τῶν μὴ προσόντων αὐτῷ μνη- ¹⁰
 σθῆς, ἀπαντὲς ἴσασιν, ὅτι τούτων ⁶⁹ σύνιστιν οὐδὲν κα-
 τῷ, προσέτι καὶ ἀπίθανος εἶναι δοξεί, καὶ περὶ τῶν
 ἄλλων λόγων ὑποπτον κατὰσθήσεις σεαυτὸν ⁷⁰ ἐκ τού-
 του, καὶ προσάντη ⁷¹ τὸν ἀκροατὴν τῷ λόγῳ. δεῖ γὰρ
 τοῖς ὁμολογουμένοις πανταχοῦ συντρέχειν· ἐρεῖς δὲ καὶ ⁷² ¹⁵
 ἐπὶ τῶν τοιούτων ὅτι καὶ ⁷³ ὅτι ἄμιλλαι λόγων ἐν μου-
 σίοις ⁷⁴ ἦσαν, ἐληνείτο παρὰ τῶν καθηγεμόνων ⁷⁵ τῶν

καὶ Med. 2. om. ⁶² Med. 2. αὐτὸς μόνος. rell. αὐτὸ μόνον.

⁶³ Ald. ἂν εὐπορήσης. Vind. Par. ἂν εὐπορήσεις. Med. εὐπορή-
 σαις sine ἂν. ⁶⁴ καὶ Med. 2. om. tum id. προστήσεται. rell.

προσθήσ. Sq. ὡς ex Med. recepi. ⁶⁵ Par. πάντοι. tum Par.

Vind. προπέμπεις. ⁶⁶ Vind. ἀρμόσαι. ⁶⁷ post προστή-

σεται lacuna est in Ald. et Vind. Supplet Med. 2. τυχὸν καί.

Par. τυχὸν sine καί. In libro Merulae nulla lacuna. ⁶⁸ Med. 2.

παιδεύειν ἑτέρους. ⁶⁹ Ald. Vind. Par. τούτων [Par. τούτοις].

οὐδὲν αὐτῷ πρόσστι [Vind. πρόσστιν] καὶ ἀπίθανον [Ald. ἀπί-

θανον] εἶναι δοκεῖ. Correxi e Med. ⁷⁰ Med. 2; ἐαυτὸν ἐκ

τούτων. ⁷¹ Ald. Vind. καὶ πρὸς τὸν ἀκρ. Med. 2. supplet

προσάντη. Pat. προσάντης. ⁷² καὶ Med. 2. om. ⁷³ ὅτι

καὶ e Med. recepi. ⁷⁴ Ald. Par. Vind. μοσίοις. ⁷⁵ Med.

ἡγιμόνων τῶν ἡλικιωτῶν μᾶλλον. Par. καθῃ. τῶν ἡλικίων ἢ μᾶλλον.

Ald. Vind. καθῃ. τῶν ἢ μᾶλλον. Liber Merulae καθῃ.

μᾶλλον τῶν ἄλλων.

ἡλικιωτῶν μᾶλλον. καὶ ὥσπερ Ἐφορος ἑστεφανοῦτο ⁷⁶
 καὶ Θεόπομπος, οἱ μαθηταὶ Ἰσοκράτους, ὥς ⁷⁷ διαφέ-
 ροντες τῶν ἄλλων· καὶ γὰρ Ἰσοκράτης ἀρετῆς προὔτι-
 θη ⁷⁸ τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀκροατῶν κατὰ μῆνα στεφα-
 νον· οὕτω καὶ οὗτος ⁷⁹ διαφέρων ἐφαίνεται καὶ ἐπαίνων
 ἡξιούτο, οὐκ ἐλαττουμένων στεφάνων. ἐπειδὴ δὲ ⁸⁰ εἰς
 εὐδαιμονίας συντελεῖ καὶ σώματος κάλλος, γράψαι καὶ
 τὸν νεανίαν, ⁸¹ οἷος μὲν ἰδῶν, οἷος δ' ὀφθῆναι. ἐν ᾧ
 διαγράψαις αὐτοῦ καὶ ἰουλοῦ ⁸² καὶ ὀφθαλμοῦς καὶ κό-
 10 μην ⁸³ καὶ τὰ λοιπὰ· ἵνα δὲ τὸν λόγον σεμνὸν ποιῆς ⁸⁴
 τὸν περὶ τῆς γραφῆς καὶ τὴν διαβολὴν ἐκφάγῃς τὴν ἐκ
 τοῦ κάλλους, ἀπέρχασαι τὸ ἥθος σεμνότερον, λέγων ὅτι
 κοσμεῖ δὲ τὸ εἶδος τῇ ⁸⁵ τῶν ἡθῶν ἐγκρατεῖα, καὶ τῷ ⁸⁶
 μὴ πολλοῖς ῥαδίως ἑαυτὸν ⁸⁷ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ νόον συν-
 15 εῖναι τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἀρίστοις καὶ λόγοις καὶ βιβλίοις·
 καιρὸν ἔχεις μετὰ ταῦτα ⁸⁸ καὶ τὴν πατρίδα ἐπαινεῖσαι
 τὴν ἐκείνου, ὅτι λαμπρὰ καὶ ἐνδοξος καὶ οὐδεμίαν τῶν ⁸⁹
 πολυθρυλήτων, ἐν ᾗ ⁹⁰ λαμπρὸς ὀφθῆσεται ἐν λαμπρᾷ
 καὶ εὐδαιμονίᾳ. εἰτα ἐπὶ ταῦτοις ἅπασιν ἀξιώσεις ⁹¹ αὐ-
 20 τὸν μεμνησθαι τῆς πάλαι ⁹² σπηνθηείας, τῆς εὐνοίας,
 τῆς φιλίας, καὶ παραμυθεῖσθαι τὴν ἀπόστασιν μνή-

76 Med. 2. ὥς Ἰφ. ἑστεφανοῦτο, ὥς Θεόπ. καὶ οἱ μαθ. Ald.
 Vind. Par. ἑστεφανοῦντο. 77 ὥς Med. 2. om. 78 Med. 2.

προὔτιθαι ἀγῶνα τὸν ἀριστον. 79 Par. οὗτος καὶ οὗτος διαφέ-
 ρων. Ald. Vind. Med. διαφέρειν. 80 Ald. Codd. δι καὶ. de-
 levi καὶ. 81 Med. 2. νέον. 82 Ald. Vind. Par. ἐν ᾧ καὶ

[Vind. καὶ om.] διαγρ. αὐτὸν ἰουλον. Med. 2. ἐν ᾧ διαγράψαις αὐ-
 τοῦ καὶ ἰουλον. 83 Ald. Med. κόμην. 84 Med. 2.

σιμνοποίησις. 85 Med. 2. τῇ om. 86 Ald. Codd. γό.
 87 ἑαυτὸν Med. 2. om. pro ἑαυτὸν habet καὶ. 88 Med. μετὰ

τὴν πατρίδα ἐκείνου ἐπ. 89 Ald. Vind. Par. οὐ μὴ ὄντων
 πολυθρ. Corroxi ex Med. — Ald. πολυθρυλήτων. 90 Med.

ᾧ. rell. οἷς. 91 Med. ἀξιώσης. 92 Med. 2. παλαιᾶς.

μαις ⁹³ καὶ λόγοις· καὶ μὲν πιζεύειν ⁹⁴ μέλλη, διάγραφει
τὴν ὁδὸν καὶ τὴν γῆν ⁹⁵ δι' ἧς πορεύεται· οἷος μὲν ἔσται,
ἐὰν οὕτω ⁹⁶ τύχη, διὰ τῆς Θοάκης διῶν, ἐπαινούμενος ⁹⁷
καὶ προπεμπόμενος ἐπὶ τοῖς λόγοις, θαυμαζόμενος δὲ ⁹⁸
διὰ Ἀυδίας καὶ Φρυγίας· ἐὰν δὲ διὰ θαλάττης ⁹⁹ ἀνά- 5
γῇται, ἐκεῖ σοι μνήμη θαλαττιῶν ¹ ἔσται δαμόνων, Αἰ-
γυπτίου Πρωτίως, Ἀνθηδονίου ² Γλαύκου, Νηρέως, προ-
πεμπόντων ³ τε καὶ συνθεόντων τῇ νηϊ, καὶ συνηδομέ-
νων δελφίνων τε ἅμα καὶ κητῶν, τῶν μὲν σαινόντων,
τῶν δὲ ⁴ ὑποφευγόντων, ὡς Πρῶσιδωνος αὐτοῦ τὴν ναῦν ⁵ 10
προπέμποντος. ἡ δὲ ναὺς θείτω ⁶ θείοις ἐναλίγκιον ἄν-
δρα φέρουσα· ἕως ἂν ἀγάγῃς ⁷ αὐτὸν τοῖς λιμέσι τῷ λό-
γῳ· καταστρέψεις ⁸ δὲ εἰς εὐχὴν τὸν λόγον, αἰτῶν αὐ-
τῷ ⁹ παρὰ τῶν θιῶν τὰ κάλλιστα. ¹⁰

C a p. VI.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΩΝ. ¹

15

Ὁ ἐπιθαλάμιος λέγεται ὑπὸ τινων ² καὶ γὰρ μήλιος·
λόγος δ' ἔστιν ³ ὑμνῶν θαλάμους τε καὶ παστάδας καὶ

⁹³ Med. 2. μνήμη. ⁹⁴ Med. πιζεύειν. tell. παιδιεύειν.
⁹⁵ Med. 2. γῆν, δι' ὧν. tell. πόλιν δι' ἧς. ⁹⁶ Med. οὕτω
om. ⁹⁷ Med. 2. ἐπαιν. ἢ θαυμαζόμενος, ἢ προπ. ἐπὶ τοῖς λό-
γοις θαυμαζόμενος δὲ διὰ Ἀυδ. ⁹⁸ Ald. εἰ οἶδε. Par. Vind.
οἶδε, ⁹⁹ Med. θαλάσσης, ¹ Med. 2. τῶν θαλάσσης.
² Ald. Vind. Ἀνθηδονίου. ³ Med. 2. προπεμπόμενων. ⁴
Med. 2. δ' ἀποφ. ⁵ τὴν ναῦν Med. 2. om. ⁶ Med. ἤτω
θείοις ἐναλίγκιον. ⁷ Med. 2. προσαγάγῃς. Par. ἀγάγῃς. ⁸
Med. 2. καὶ καταστρέψεις sine δέ. ⁹ αὐτῷ Med. 2. om. ¹⁰
Sequitur in Med. 2. caput περὶ ἐπισταφίου.

¹ Par. περὶ ἐπιθαλαμίου. ² Par. τινων. tell. τινος. ³ Par.
δὲ ἔστιν. Ald. Vind. ἔστιν om. Med. δ' ἔστιν. — Sq. τε ex Med.

νυμφίους καὶ γένος, καὶ πρό γε πάντων αὐτὸν τὸν θεὸν
 τῶν γάμων· χαίρει δὲ ⁴ διηγήμασιν ἐπαφροδίτοις τε καὶ
 ἐρωτικοῖς· ταῦτα γὰρ οἰκεία τῇ ὑποθέσει. μετεχειρίσαν-
 το ⁵ δὲ τὸ εἶδος οἱ μὲν συντόμως, οἱ δὲ συγγραφικώτε-
 ρον· καὶ δῆλον ὅτι ὁ μὲν σύντομος ⁶ συνέστραπται λό-
 γος, ⁷ ἅτε πολιτικῶς προῖων καὶ ἔξι τὰς ἀρετὰς τοῦ πο-
 λιτικοῦ λόγου, προοίμια τε ἐγκατεσκευασμένα ⁸ ἃ μέγε-
 θος περιθήσει τῇ ὑποθέσει. αὖξον αὐτὴν ἀπὸ τῶν προσώ-
 πων τῶν ζευγνυμένων ἂν ὦσιν ¹⁰ οἱ νυμφιοὶ τῶν ἐνδό-
 ξων· εἴτα τὴν αἰτίαν ¹¹ ἐρεῖς, δι' ἣν παρελήλυθας ἐπὶ
 τὸν λόγον· ὅτι συγγενῆς τῶν γαμούντων, ὅτι παρακλη-
 θείς ἤλθον ἐπὶ τὸν λόγον ἢ ὅτι ἔρανον ἀποδιδούς, αὐ-
 τὸς προυληφώς πρότερον χάριτας. ἢ ¹² καὶ ἄλλως, ὅτι
 χάριτας ¹³ χαριζόμενος ἢ ὅ τι περ ἂν παραπέσῃ ¹⁴ τοι-
 15 οὔτον, ἢ ὅτι περὶ ¹⁵ ἀρχόντων καὶ πόλεων καὶ ἔθνων
 συνελθόντων καὶ συνεορτάζειν αἰρουμένων, ἄτοπον ἦν
 αὐτὸν ¹⁶ σιωπᾶν καὶ μὴ χαρίζεσθαι τοσαύτῃ συνόδῳ καὶ
 627 συνεορτάζειν ἐθέλειν τοῖς παροῦσιν ἅπασιν. Μὴ ἀμοι-
 ρεῖται ¹⁷ μέντοι τὰ προοίμια χάριτος, καὶ σύντονα τυγ-
 20 χάνῃ· ¹⁸ ἀλλ' ἐχέτω μὲν ¹⁹ ἐννοίας ἡδίστας ὥς ἐνι ²⁰

inserui. 4 δὲ Med. 2. om. 5 Ald. Codd. μετεχειρήσαντο.
 6 Med. 2. Par. σύντομος. Ald. Vind. συντόμως. 7 λόγος
 Med. 2. om. id. πολιτικῶς αἵ, rell. αἵτε πολιτικός. 8 Ald.
 Par. ἐγκατασχ. 9 Med. 2. ἃ μέγεθος προσθήσει. τῇ ὑπ. αὖξον.
 rell. ἢ μέγ. περιθήσεις τῇ ὑποθέσει, αὖξον. 10 Par. ἀνῶσιν.
 Ald. Vind. ἐνῶσιν. Med. ἂν ὦσιν. 11 Ald. Vind. Par. ad-
 dunt: ἐν αὐτοῖς, quod Med. om. 12 ἢ Med. 2. om. 13
 Med. 2. χάριτας. rell. φιλία. 14 Ald. ὅτι ποτε παραπέσοι.
 Med. 2. ὅτι περ ἂν παραπέσῃ. Par. ὅτι περ ἂν παραπέσοι. Vind.
 ὅτι παραπέσοι. 15 Med. 2. ὅτι περ. rell. ὅτι περὶ. 16
 Ald. Vind. αὐτῷ. Med. Par. αὐτόν. 17 Med. ἀμοιρήτω μάλ-
 λον τὰ περ. τῆς χάριτος. 18 Par. τυγχάνει. Med. 2. τυγχά-
 νοιεν. 19 Med. 2. μὲν om. 20 Ald. Vind. ἐνι.

μάλιστα προπούσας τῇ ὑποθέσει· εἰ δὲ μὴ, ὀνόματα γούν
ἐπαφρόδιτα καὶ κεχαρισμένα παστάδων, ὑμειναιῶν, γά-
μων, Ἀφροδίτης, ἐρώτων· ἵνα καὶ οἰκία ²¹ γένηται τῇ
ὑποθέσει καὶ ταῖς ἀκούουσιν ἡδίστα. καὶ τὰ μὲν προοί-
μια τοῦ συντόνου ταῦτα καὶ ²² τούτοις παραπλήσια· 8
τοῦ ²³ δὲ ἀνέτου καὶ συγγραφικοῦ λόγου ἦττον μὲν ἐγ-
κατάσχευα, οὐκ ἐμπεριβόλα δὲ, ἀλλ' ὡς ²⁴ ἐν συγγραφῇ
ἠπλωμένα μᾶλλον ἐννοίας ἔχοντα τὰς αὐτάς· ²⁵ ἔστι δὲ
ποτε ἐν ἀνέτῳ λόγῳ καὶ ἀπὸ διηγήματος ἄρξασθαι ἀνύ-
οντά τι ἀπὸ τοῦ διηγήματος τῶν προειρημένων ἐννοιῶν, 10
οἷον εἰ λίγοις νέος ὢν, ὅτι ²⁶ γαμοῦντος Διονύσου Ἀρι-
άδην παρῇν ὁ Ἀπόλλων καὶ τὴν λόραν ἐπληγτεν· ἢ ὅτι
Πηλῶς γαμοῦντος παρῆσαν μὲν ἅπαντες οἱ θεοὶ, καὶ ²⁷
προσηῶσαν δὲ Μοῦσαι καὶ οὐκ ἡμέλει τῶν παρόντων ἔκα-
στος πρέπουσαν αὐτῷ δωρεὰν χαρίζεσθαι τῷ γάμῳ· ἀλλ' ¹⁵
ὁ μὲν ἐίδου δῶρα, ὁ δὲ ἐπληγτε λύραν, αἱ δὲ ἠύλουν, ²⁸
αἱ δὲ ἦδον, Ἐρμῆς δὲ ²⁹ ἐκήρυττε τὸν ὕμνον τοῦ γάμου·
ὁρῶ δὲ ³⁰ καὶ νῦν παρ' ἡμῖν ὅμοια. καὶ γὰρ οἱ μὲν
σκιρτῶσιν, οἱ δὲ ἀνευάζουσιν, ³¹ ἐγὼ δὲ λέγω καὶ ἀνέ-
δω ³² τοὺς γάμους. ἢ ἄλλως ὅτε ὁ Μεγακλῆς ἐγάμει 20
τὴν Ἀγαρίστην, καὶ συνῆλθον τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι,
τότε οὐδεὶς μὲν ποιητῆς, οὐδεὶς δὲ λογοποιὸς ὑστέρει, ἀλλ'
ὁ μὲν ῥήτωρ ἔλεγεν, ὁ δὲ συγγραφεὺς βιβλούς ἐν μέ-
σοις ³³ ἀνεγίνωσκε, ³⁴ πάντες δὲ ἀνύμνου τὸν γάμον

21 Ald. οἰκία. 22 Ald. Par. καὶ τὰ. Med. Vind. τὰ
om. 23 Med. 2. τὰ. 24 Med. 2. ὅσα. 25 Med. 2. τὰς
αὐτάς. 26 ὅτι Med. 2. om. 27 καὶ Par. om. 28 Med. 2.
αἱ ἦδοναὶ δὲ ἠύλουν, omissis αἱ δὲ ἦδον. 29 Med. 2. Ἐρμῆς ἐκή-
ρυττε τὸν ὕμνον, om. τοῦ γάμου. 30 δὲ Med. 2. om. 31
Med. 2. Par. ἀνευάζουσιν. Ald. Vind. ἀναβιβάζουσιν. 32 Med. 2.
ἀνέδω. coll. ἄγω. 33 Med. 2. ἐκθίους. 34 Ald. Vind.
ἀνεγίνωσκιν μὲν. Par. μὲν om. Med. ἀνεγίνωσκε. πάντες δ' ἀ-
νύμνου.

τῆς παρ' ἡμῖν, ὥστε καὶ ταῦτα³⁵ διύτερα γίνεσθαι. καὶ
περὶ μὲν προοιμίων τοσαῦτα. δώσει³⁶ γὰρ ἡμῖν ἡ ὑπό-
θεσις πρὸς τὰ τότε παρόντα πρόσφορα³⁷ ἀληθεσιτέρας
ἐννοίας καὶ μᾶλλον ἔσως οἰκείας. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα³⁸
5 προοίμια ἔστω περὶ τοῦ θεοῦ τοῦ γάμου λόγος ὥσπερ
θετικὸς καθόλου τὴν ἐξέτασιν περιέχων ὅτι καλὸν ὁ γά-
μος· ἄρξῃ δὲ³⁹ ἀνωθεὶς, ὅτι μετὰ τὴν λύσιν τοῦ χάους
εὐθύς ὑπὸ⁴⁰ τῆς φύσεως ἐδημιουργήθη ὁ⁴¹ γάμος· εἰ
δὲ βούλει, ὡς Ἐμπεδοκλῆς φησι, καὶ ἔρως· γενόμενος δὲ
10 ὁ θεὸς οὗτος συνάπτει μὲν οὐρανὸν τῇ γῇ, συνάπτει δὲ
Κρόνον⁴² τῇ Ῥέᾳ· συνεργοῦντος αὐτῷ πρὸς ταῦτα τοῦ
ἔρωτος· εἶτα ἐφεξῆς ἐρεῖς, ὅτι⁴³ ἡ τῶν ὄλων διακόσμη-
σις διὰ τὸν γάμον γέγονεν, ἀέρος,⁴⁴ ἀστέρων, θαλάσ-
σης· τοῦ γὰρ θεοῦ⁴⁵ τὴν στάσιν παύσαντος, καὶ συνά-
15 ψαντος ὁμονοίᾳ καὶ τελειῇ γαμηλίῳ τὸν οὐρανὸν πρὸς
τὴν γῆν ἅπαντα διεκρίθη καὶ στάσιν οἰκίαν ἔλαβεν.
ὑποβαίνων⁴⁶ δὲ πάλιν ἐρεῖς ἐξ ἀκολουθίας, ὅτι καὶ αὐ-
τὸς τῇ βασιλείᾳ τῶν ὄλων⁴⁷ τὸν Δία δημιουργήσας
ἐπέστησε, καὶ οὐκ ἄχρι τῶν θεῶν ἔστη μόνον, ἀλλὰ καὶ
20 τοὺς ἡμιθέους αὐτοὺς⁴⁸ παρήγαγεν πείσας θεοῖς⁴⁹ συν-
ελθεῖν, τοὺς μὲν γυναιξί, τοὺς δὲ νύμφαις· μετὰ ταῦτα
πάλιν ἐρεῖς ὅτι αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον⁵⁰ ὁμοίως φησὶ
παρεσκέυασε καὶ σχεδὸν ἀθάνατον ἐπιλοτέχνησιν, συμ-
παρεστέμνων αἰεὶ τὰς διαδοχὰς τοῦ γένους τῷ μήκει τοῦ

35 Med. 2. ταῦτα. rell. τοιαῦτα. 36 Med. δώσει. 37
Med. τὰ πρόσφ. 38 Med. τά. 39 Med. 2. δ'. 40 Med.
ἐπὶ. 41 ὁ ex Med. recepi. 42 Ald. Vind. Par. Κρονίων
[Par. Κρόνων] τῇ Ῥεᾳ. συνεργοῦντος δὲ αὐτῷ. corrigit Med.
43 ὅτι Med. 2. om. 44 Med. 2. ἀστέρων, ἀέρων. 45 Ald.
Vind. Par. ἔρμου, Med. θεοῦ. 46 Par. ὑποβαίνων. 47
Med. 2. ὄλων. mox Vind. ἐπέστησιν. 48 Med. τοὺς ἡμιθέους
αὐτοὺς. rell. τοῖς ἡμιθεῖς αὐτήν. 49 Med. 2. θεοὺς. 50
Med. 2. αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. rell. αὐτὸς τὸν οὐρανόν.

χρόνον, καὶ ὅτι ⁵¹ βελτίων Προμηθεύς ἡμῖν· ὁ μὲν γὰρ
 τὸ πῦρ μόνον ⁵² κλέψας ἔδωκεν ἡμῖν, ὁ δὲ γάμος ⁵³ ἀθα-
 νασίαν ἡμῖν χαρίζεται· ἐμπλεονάσεις δὲ τούτῳ τῷ ⁵⁴ μέ-
 ρει δεικνύς, ὅτι δι' αὐτὸν ⁵⁵ θάλαττα πλεῖται, δι' αὐτὸν
 γεωργεῖται γῆ, ὅτι ⁵⁶ φιλοσοφία καὶ γνῶσις τῶν οὐρα-
 νίων δι' ἐκείνον ἐστὶ, ⁵⁷ καὶ νόμοι, καὶ πολιτεῖαι, καὶ
 πάντα ἀπλῶς τὰ ἀνθρώπεια· ⁵⁸ εἴτα ⁵⁹ οὐδὲ μέχρι τού-
 των στήση, ἀλλ' ὅτι καὶ μέχρι πηγῶν καὶ ποταμῶν διη-
 κε ⁶⁰ ὁ θεὸς καὶ νηκτῶν ⁶¹ καὶ χειρσαίων καὶ θηρίων.
 ἐν ⁶² δὲ τούτοις ἅπασι διηγῆματα θήσεις, ⁶³ ποταμῶν 10
 μιν, ὅτι ⁶⁴ Ἀλφειὸς ὁ Πισαῖος ἐρᾷ πηγῆς Σικελικῆς Ἀρι-
 θούσης, καὶ βιάζεται τὴν φύσιν, καὶ καθάπερ νυμφίος
 ἱρωτικός κελαρύζων ⁶⁵ διὰ τῆς θαλάττης ἄπεισι ζῶν εἰς
 τὴν νῆσον εἰς Σικελίαν, καὶ εἰς κάλπους ἐπιπᾶται τῆς
 ἱρωμένης Ἀριθούσης καὶ μίγνυται· νηκτῶν ⁶⁶ δὲ, δηλόν 15
 γὰρ ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ κατὰ ⁶⁷ τὴν θάλατταν τελετῇ

51 Ald. Vind. Par. καὶ ὅτι Διόνυσος βέλτιον. Med. 2, Διό-
 νυσος om. et βελτίων legit. 52 Med. πῦρ μόνον κλ. ἔδ. ἡμῖν.
 tell. πῦρ ἡμῖν κλέψας ἔδωκεν. 53 Ald. Vind. Par. γάμον
 ἀθανασίας ἡμῖν δορίζεται. Med. 2. γάμος ἡμῖν ἀθανασίαν χαρίζεται.
 54 Med. 2. τῷ om. 55 Ald. Vind. Par. δι' αὐτῶν bis.
 Med. δι' αὐτόν. tum Ald. θάλατταν. 56 ὅτι ex Med. rece-
 pi. 57 Ald. Vind. Par. δι' ἐκείνων ἐστὶ. Med. δι' ἐκείρον ἐστὶ.
 καὶ νόμοι καὶ πολιτεῖαι. Par. καὶ νόμοι καὶ πόλεις. Vind. καὶ
 νόμοι καὶ πόλεις. Ald. καὶ πόλεις καὶ νόμοι. 58 Vind. Med.
 ἀνθρώπινα. 59 Med. 2. καὶ. 60 Med. 2. διεικνέται. 61
 Ald. Par. νῆ δια. Med. νηκτῶν. Vind. νῆ καὶ χειρσαίων. tell.
 χειρσίων. 62 Med. ἐν. tell. ἐν. 63 Med. θήσεις. tell.
 θήσης. 64 Ald. Codd. ὅτε. Ald. Ἀλφίας. Par. Vind. Ἀλ-
 φείας. Med. Ἀλφειὸς ὁ Πισσαῖος. Sqq. καὶ βιάζεται usque ad
 ἱρωμένης Ἀριθούσης Med. om. Ald. Vind. βιάζουσα. Par. βιάζε-
 ται. 65 Ald. Vind. κελαρύζων. Par. κελαρύζων. 66 Ald.
 Vind. Lib. Merulae νῆ δὲ δηλόν. Supplet Par. Med. 67
 Med. 2. Par. τὰ ζῶα τὰ κατὰ θάλασσαν (Par. θάλατταν) τελετῇ.

628 οἶδε γάμον, καὶ τὰ ⁶⁸ χειρσαῖα καὶ τὰ πτηνὰ καὶ πάντα, τὸν ἀνήμερον λείοντα φοβερά ⁶⁹ βουχόμενον ἤγαγεν εἰς τελετήν καὶ ὑπέβουξεν Ἀφροδίτης νόμῳ, καὶ τὰς ἀγριωτάτας παρδάλεις καὶ ὅσα τοιαῦτα· περὶ δὲ ⁷⁰ δένδρων ⁷¹ ἐρεῖς, ὅτι καὶ κείνα οὐκ ἄμαιρα γάμων· οἱ ⁷² γὰρ ἐπὶ ταῖς κόμαις σύνδεσμοι φιλοτεχνήματα γαμούντων δένδρων ⁷³ εἰσὶ, καὶ τοῦ θεοῦ ταῦτά ἐστιν ἐνρήματα· ἐτι δὲ τούτων ἀνωτέρω ἐν τῇ γνώμῃ τῶν θεῶν ἐρεῖς διηγήματα, ⁷⁴ ἐν ᾗ δύο, ⁷⁵ ἢ περὶ Ἡσείδωνος γαμούντος τὴν Τυρῶ ἐν ταῖς ⁷⁶ 10 προχοαῖς ⁷⁷ Ἐνιπέως· ποταμός δὲ Θετταλίας ὁ Ἐνιπεύς, ἢ περὶ Λιδὸς γήμαντος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἰῶ καὶ ὅσα παραπλήσια τούτοις· πολλὴ δὲ ἱστορία τοιαύτη παρὰ ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι, παρ' ὧν καὶ λήψη τὴν χορηγίαν· ⁷⁸ ἐπιφωνήσεις δὲ καὶ τῶν Σαπφούς ⁷⁹ 15 καὶ τῶν ⁸⁰ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου· πολλὰ δὲ αὐτῶν ⁸¹ ἐν τοῖς Καταλόγοις τῶν γυναικῶν εἴρηται περὶ θεῶν συνουσίας καὶ γάμον· μετὰ τὸν περὶ γάμου λόγον, ἐν ᾧ τὸν θεὸν ὑμνήσας, ⁸² ἥξεις ἐπὶ τὰ τῶν γαμούντων ⁸³ ἐγκώμια· κοινὰ δὲ τὰ ⁸⁴ προειρημένα πάντα καὶ ῥηθησόμενα ⁸⁵ 20 να τοῦ τε συντόνου καὶ τοῦ ἀνέτου λόγον· διοίσουσι ⁸⁶

Ald. Vind. τὰ ζῶα κατὰ τὴν θ. μελίτην. 68 τὰ Med. 2. bis am. 69 Med. 2. καὶ φοβερόν βουχόμενον. tell. βουχόμενον. 70 δὲ Med. 2. om. 71 Med. 2. οὐ, 72 Ald. Vind. Par. δένδρα. Med. δένδρων. tum Par. εἰσίν. 73 Vind. Par. ἐν ᾗ δεύτερον. Med. 2. διήγημα, ἐν ᾗ καὶ δεύτερον ἢ περὶ Πηφ. 74 Par. προχοαῖς sine acc. Tum Ald. Ἐνιπέως. Sqq. ἢ περὶ Λιδὸς γ. τ. Εὐρώπην Med. 2. om. Id. ἢ καὶ τὴν Ἰῶν. 75 Ald. Vind. χορηγίαν. 76 Par. Σαπφούς. 77 τῶν ex Med. recepi. 78 Med. 2. πολλὰ δ' αὐτοῖς. Ald. πολλὰ δὲ καὶ αὐτῶν. Vind. Par. πολλὰ δὲ αὐτῶν. ser. αὐτῶν, sc. Ἡσιόδου. 79 Ald. Godd. ὑμνήσας. 80 Med. 2. τὰ post γαμούντων repetit. 81 Med. ταῦτα τὰ, omisso sq. πάντα. 82 τοῦ ex Med. recepi. 83 Ald. διοίσουσι.

δὲ τῷ χαρακτῆρι μόνῃ τῆς ἀπαγγελίας ⁸⁴ τὰ τοιαῦτα
 ἐγκώμια διττὴν δ' ἔχει τὴν μέθοδον. καὶ γὰρ γένος γέ-
 νει συναφείς, οὐ συγκρίνων, ἵνα μὴ δοκῇς τὸν μὲν ἐλατ-
 τοῦν, τὸν δὲ αὔξειν, ἀλλὰ κατὰ ἀντεξέτασιν προάγων ⁸⁵
 τὸν λόγον, ὅτι ἡμῖν ⁸⁶ ὅμοιον ὁμοίῳ συνάπτεται· παρ- 6
 ακολουθεῖ δὲ τῷ εἶδει ⁸⁷ τούτῳ ἀσάφειά τις καὶ ἀνχμη-
 ρότης διὰ τὴν μίξιν, ἣν ὡς δυνατόν φυλαττομένους χρὴ
 προάγειν ⁸⁸ σαφηνείας φροντίζοντας· ἡ θὺ συναφείς μὲν
 οὐδ' ⁸⁹ ἀντεξετάσεις· ἰδίᾳ δὲ ⁹⁰ ἐπαινέσεις, πρότερον
 μὲν τὰ τοῦ νυμφίου, ἃν οὕτω τύχη, δεύτερον δὲ τὰ τῆς 10
 κόρης. δεῖ δὲ ζητεῖν τὸ ἐνδοξότερον ἐν τούτοις τοῖς και-
 ροῖς, καὶ τοῦτο πράττειν· οἷα ἐνδιατρίβεις δὲ σφόδρα
 τῷ περὶ τοῦ γένους λόγῳ, ⁹¹ τὴν τοῦ μήκους ἀηδίαν ⁹²
 προσφυλαττόμενος. καὶ τὸ μήτε ἐπάγγελμα ταύτην ἔχειν
 τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τοὺς γάμους ⁹³ μᾶλλον καὶ τὴν πα- 15
 σταδα. πρέπει δὲ τι σοι ὀλίγα τεχνολογῆσαι περὶ τοῦ γέ-
 νους· ἐὰν ⁹⁴ μὲν οὖν ἐνδοξά σφόδρα τυγχάνῃ ⁹⁵ τὰ γένη,
 αὔξειν δεῖ ταῦτα συλλαβόντα ⁹⁶ αἰθρώως τὸν περὶ αὐτῶν
 λόγον δι' ὀλίγων, εἴτα ⁹⁷ ἀπὸ τῶν ἰδίων πάλιν αὔξειν ⁹⁸
 αἰεὶ πράξεις αὐτῶν ⁹⁹ λέγοντα καὶ φιλοτιμίας· ἐὰν δὲ τῶν 20
 μετρίων καὶ μὴ περιβλέπτων ¹ τυγχάνῃ, δεῖ ζητεῖν τοὺς
 ἐγγυὲς ² πατέρας, εἰ λαμπροὶ, ³ εἰ κατὰ τὴν πόλιν εὐδό-

84 Par. ἀπαγγελίας. tell. ἐπαγγ. 85 Med. προάγων.
 tell. προάγειν. 86 ἡμῖν et ὁμοίῳ ex Med. inserui. 87 τῷ
 εἶδει Med. 2. om. 88 Med. 2. προάγειν. tell. προσάγειν.
 89 Med. 2. οὐδέ. 90 Med. 2. δ'. 91 Ald. Vind. τῷ λό-
 γῳ. Med. 2. Par. τῷ om. 92 Med. ἀηδία. tell. ἀηδίαν. tum
 Par. προσφυλαττόμενος. Med. 2. φυλασσόμενος. Ald. Vind. προσφυλ.
 93 Med. 2. γάμους. tell. γαμοῦντας. 94 Med. 2. ἃν μὲν sino
 οὖν. 95 Par. τυγχάνει. 96 Med. 2. συλλαβ βάνοντα. 97
 Med. εἴτα. tell. εἰς τὰ. 98 Med. 2. αὔξει. 99 Med. αὐ-
 τό. tell. αὐτῶν. tum Med. φιλοτησίαν. 1 Ald. περιβλέπον.
 Par. τυγχάνει. 2 ἐγγυὲς e Med. recepi. 3 Med. 2. λαμπροὶ

κιμοι, καὶ ἀπὸ τούτων μᾶλλον ἐπιχειρεῖν· εἰ δὲ οἱ ⁴ ἐγ-
 γὺς πατέρες ἀγανεῖς, τὸ δ' ἔθνος ἐπισημότερον, μᾶλλον
 ἀπὸ τοῦ γένους πιρᾶσθαι ⁵ χρὴ τὰ ἐγκώμια παραλαμ-
 βάνειν. Θηρεύεται γὰρ ὁ λόγος τὰ ἐνδοξότερα. ἴαν δὲ τὸ
⁶ μὲν ἐνδοξότερον ⁶ τῶν γονέων τυγχάνη, τὸ δὲ μὴ πάνυ,
 ἀντιθεῖς ⁷ τῶν ἐνδόξων τὰς ⁸ ἀρετὰς, σωφροσύνην, ἐπι-
 εῖκειαν τοῦ ἑτέρου γένους· ⁹ οὐ γὰρ ἀπορήσεις ἀφορ-
 μῶν· εἰ δὲ μηδέτερον τῶν γενῶν ἔχει ¹⁰ μηδεμίαν λαμ-
 πρότητα, χρὴ τὸ ἥθος καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐπιείκειαν
¹¹ ἐπαινέσαντα διὰ βραχείων, καὶ παρακαλέσαντα τὸν περὶ
 αὐτῶν λόγον ἀναδραμεῖν ἐπὶ τοὺς νυμφίους· τρίτος τρό-
 πος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῶν νυμφίων· χαριέστατος ¹² δ' ἂν
 οὗτος γένοιτο, εἰ κατὰ συμπλοκὴν ἀντεξεταστικῶς προέλ-
 θοι, ¹³ ὅτι θαυμάσιος μὲν ¹⁴ ὁ νεανίας, θαυμασία δὲ ¹⁵
¹⁶ ἡ κόρη· ἐν παιδείᾳ ¹⁷ σοφὸς οὗτος, ἐν ¹⁸ Μούσαις καὶ
 ἐν λύραις ἀριζήλος ἐκείνη. ¹⁹ εἰ ἔχεις τοῦτο λέγε, ὅτι
 οὗτος μὲν ἐν λόγοις, ἐκείνη δὲ ἐν ἰστουργίαις καὶ Ἀθη-
 νᾶς ²⁰ καὶ Χαρίτων ἔργοις· καὶ ἄνευ μὲν ἀντεξετάσεως,
 κατὰ συμπλοκὴν δὲ ²¹ ἄλλων· ἀμφοτέρων δὲ τις οὐκ ἂν
²² τὰς ἀρετὰς ἐπαινέσειε, ²³ καὶ τὴν προσοῦσαν σωφροσύ-
 νην, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν. δυνατόν δὲ, καὶ

εἰ κατὰ τὴν πόλιν εὐδόκιμοι. *rell.* εἰ λαμπροὶ εἶεν κατὰ τὴν
 πόλιν, εἰ εὐδόκιμοι. 4 *Par.* εἰ δὲ οἱ. *Med.* 2. εἰ δ' ἐν. *fort.*
 οἱ. *Ald.* *Vind.* οἱ *om.* 5 *Par.* πηρᾶσθαι. 6 *Med.* 2. ἂν
 δὲ τὰ μὲν ἐνδοξα τῶν γενῶν τυγχάνη. 7 *Med.* 2. ἀντιθέσεις.
 8 τὰς *e Med.* *recepti.* 9 γένους *Med.* 2. *om.* 10 *Par.*
 ἔχοι. *Vind.* ἔχει. *Ald.* *Med.* ἔχῃ. 11 *Med.* 2. χαριέστερος. *tum*
Med. *Par.* οὗτος. *Ald.* οὗτω. *Vind.* οὕτως. 12 *Med.* 2. προέλ-
 θῃ. 13 μὲν *ex Med.* *recepti.* 14 *Med.* 2. δ'. 15 *Par.*
 παιδία. 16 *Par.* *Med.* ἐν. *Ald.* *Vind.* ἐάν. 17 *Med.* 2.
 ἀριζήλος ἐκείνη. *Par.* ἀρ. ἐκείνης, εἰ ἔχοις. *Ald.* *Vind.* οὗτος ἀρι-
 ζήλος, ἐκείνοις εἰ. 18 *Med.* 2. *Par.* Ἀθηναῖα. 19 *Med.* 2. δ'.
 20 *Med.* 2. ἐπαινέσει. *Vind.* ἐπαινίσῃ. *Ald.* *Par.* ἐπαινέσει.

ἰδίᾳ καὶ χωρὶς ἑκάστου διελόμενον τὸν ἔπαινον ἔπαινεῖν·²¹
 κάλλος δ' ἀμφοῖν²² κατὰ ἀντεξέτασιν πάντως· οὐχ ἡ²³
 μὲν φυτῶν καλλίστῳ ἑλαίᾳ, ὁ δὲ φοίνικι παραπλήσιος;
 καὶ ὅτι ὁ μὲν ῥόδῳ προστοίκεν,²⁴ ἡ δὲ μήλῳ διαγρά-
 ψεις δὲ καὶ τὸν νεανίαν οἶος²⁵ ἰδεῖν, οἶος ὀφθῆναι, ὥς ἔ-
 χαρίεις καὶ εὐπρόσωπος, ὥς^{25*} ἰσὺλοῖς κατάκομος· ὥς ἔ-
 ἄρτι ἡβάσκων,²⁶ περὶ τίνος γὰρ φυλάξῃ διὰ τὰς ἀντι- 629
 πιπτούσας διαβολὰς κάλλος²⁷ ἐκφράζειν, πλὴν εἰ μὴ
 συγγενὴς εἴη, καὶ ὥς εἰδὼς ἀναγκαιῶς, εἰ λύεις τὸ ἀντι-
 πίπτον τῷ λέγειν τὸ ἀκηκόαμεν ταῦτα. Τέταρτος τό- 10
 πος²⁸ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν θάλαμον καὶ παστάδας
 θεοὺς γαμιλίους, ὥς ὅταν λέγωμεν, συνελήλθε μὲν οὖν
 ἡ πόλις, συνιορτάζει δὲ²⁹ ἅπας; πεπηγάσι δὲ παστάδες
 οἶαι οὐχ ἑτέρῳ ποτέ· θάλαμος δὲ πεποικίλται ἄνθρωποι³⁰
 καὶ γραφαῖς παντοίαις, πολλὴν³¹ δὲ τὴν Ἀφροδίτην ἔχει· 15
 πείθεται³² δὲ καὶ ἔρωτας παρῆναι, τόξα μὲν ἐντεινο-
 μένους,³³ βέλη δὲ ἐφαρμόττοντας, φαρμάκοις πόθων³⁴
 τὰς ἀκίδας χρῖσαντας, δι' ὧν τὰς ψυχὰς συγχυρώσουσιν

21 Med. 2. ἐπαινεῖν om. 22 Med. κάλλος δ' ἀμφοῖν. rell.
 κάλλος δὲ παρὰ α. 23 Med. ἡ rell. ὁ. tum Ald. Codd.
 καλλίστων. Deinsepis Med. 2. ἑλαῖα, ὁ δὲ φοίνικι παραπλήσιος.
 rell. ἑλαῖαι. ἡ δὲ φοινίκη παραπλήσια. 24 Med. 2. προστοι-
 κεν om. 25 Ald. Par. Vind. οἶον. Med. οἶος. 25* Med. 2.
 καὶ ἰσὺλοῖς. tum Med. Par. κατάκομος. Ald. Vind. κατάκοσμος.
 26 ἡβάσκων Ald. Vind. per lacunam om. Est in Med. Par. Tum Ald.
 Codd. περὶ τίνος. Sq. γὰρ ex Med. inserui. 27 κάλλος — ἀκηκόαμεν
 ταῦτα absunt ab Ald. Vind. Par., recepi ex Med. 28 Med. τρόπος.
 29 Med. δ'. 30 ἄνθρωποι Med. 2. om. pro γραφαῖς habet συγ-
 γραφαῖς. 31 Ald. Par. Vind. πόλιν. Med. πολλήν. 32 Par.
 πείθεται. 33 Ald. Vind. ἀντι μένους. Med. Par. ἐντεινο-
 μένους. Liber Merulae ἀπατείνοντας. 34 Ald. Vind. Par.
 παθὼν τὰς οἰκίδας χρῖσαντες. Corrīgunt Med. et Valesius Emend.
 p. 31. Reliquerunt χρῖσαντες, pro quo scripsi χρῖσαντας.

ἀναπνεῖν ἀλλήλαις. ³⁵ ὑμέναιος δὲ ἀνάψι ³⁶ λαμπάδα
 ἡμῖν καὶ δῶδας γαμηλίῳ πυρί· χαρίτων τε μνημονεύσεις
 καὶ Ἀφροδίτης, καὶ μετὰ μικρὸν λοχείας ³⁷ Ἀρτεμίδος,
 ὅτι ὀλίγῃ ὕστερον διαδέξεται λοχεία Ἀρτεμις, καὶ μα-
 8 στεύσεται ³⁸ καὶ τέξεται παῖδας ὑμῶν ³⁹ τε ὁμοίους, καὶ
 ἐν ἀρετῇ λαμπρούς· εἴτα εἰς εὐχὰς ἀποστρέψεις ⁴⁰ τὸν λό-
 γον· ἐξίσται δέ σοι ποτὲ καὶ φιλοτιμουμένῳ ὡς θεὸν
 τὸν ⁴¹ γάμον ἐκφράσαι, οἷός ⁴² ἐστὶ καταρχὰς τοῦ λό-
 γου ἐν τῇ θήσει, ὅτι ⁴ νέος ἐστὶν ἀειθαλής ὁ γάμος,
 10 λαμπάδα ⁴⁴ φέρων ἐν ταῖν χειροῖν, ῥαδινὸς ἐρυθήμεναι
 τὸ ⁴⁵ πρόσωπον καταλαμπόμενος, ἥμερον ⁴⁶ ἀποστάζων
 ἐκ τῶν ὀμμάτων, ἐκ τῶν ὀφρύων. ἐξίσται δέ ποτε καὶ
 ἀντὶ ⁴⁷ τοῦ γάμου τὸν ἔρωτα ἐκφράσαι ἢ ⁴⁸ ἐν ἀρχῇ
 τοῦ λόγου ἢ πρὸς τῷ τέλει· ἂν μὲν γὰρ τὸν θάλαμον ⁴⁹
 15 ἐκφράσῃς δηλονότι, ἐὰν δὲ τὸν ἔρωτα τοῦτον θεὸν ⁵⁰
 ἐκφράσῃς. ἀκολούθως δέ ποτε χορούς ⁵¹ παρθένων καὶ
 χορούς ἡϊθέων ⁵² καὶ κυβιστῶντας, ⁵³ οἷα Ὀμηρος ἐν τῇ
 ἀσπίδι· ⁵⁴ πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ λόγου, ὅταν ὁ λόγος εἰς
 τὸν

35 Med. ἀλλήλας. 36 Med. 2. ἀνάψας λαμπάδας ὑμῖν.
 37 Ald. Vind. Par. λοχείας. Med. λοχείας. h. l. et v. 1. 38 Med.
 μαστεύσεται καὶ τέξεται. tell. μνηστεύσεται καὶ τεύξεται [etiam Par.
 τέξεται]. 39 Med. 2. ὑμῖν. 40 Med. 2. εἰς εὐχὴν καταστρέ-
 ψεις. 41 Med. 2. ὡς θεὸν τὸν γάμον. Par. τῶν θεῶν τῶν γ.
 Ald. Vind. τὸν θεὸν τῶν γάμων. 42 Med. Vind. Par. οἷος. Ald.
 οἷον. 43 Med. 2. ἔτι. mox Ald. ἀειθαλής. Sq. ὁ ex Med. recepi.
 44 Med. 2. Par. λαμπάδα. Ald. Vind. λαμπάδας. 45 τὸ ex
 Med. recepi. 46 Med. ἥμερον. tell. ἥμερον. 47 Med. 2.
 ἀπό. 48 ἢ Med. 2. om. 49 Med. 2. γάμον. tum Med.
 Par. ἐκφράσεις. 50 Med. 2. αὐτὸν ἐκφράσεις. 51 Par. χο-
 ρούς. tum Ald. Par. παρθενῶν. 52 Med. ἡϊθέων. tell. ἡμι-
 θέων. 53 Ald. Par. Vind. κυβιστῶν τοῖς πρῶν ἐν τῇ ἀ.
 54 Sequitur in Ald. Vind. Par. ἐπιδὼν ταῦτα λίγειν, quae Med.
 om. — Sq. δι' e Med. inserui.

τὸν θάλαμον καταντήσῃ· τοιοῦτος ⁵⁵ γὰρ ἐνταῦθα και-
ρός· ἐν δὲ τῷ θεικῷ ⁵⁶ λόγῳ καταρχὰς καιρὸν ἔχει ⁵⁷
μᾶλλον ἐκφράζειν τὸν θεὸν τῶν γάμων, ⁵⁸ ἢ τὸν ἔρωτα,
ὁπότερον ἂν τούτων ἐπιστήσῃ. ⁵⁹

C a p. VII.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΕΥΝΑΣΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ. ¹

5

Ὁ κατευναστικός συντονώτατός ἐστι λόγος, διὰ τῶν
καιρίων βαδίζων· καιρία δ' ἐστίν, ὅσα τῷ θαλάμῳ μό-
νον ἀρμόζει, καὶ τῇ τοῦ νυμφίου συζυγίᾳ καὶ ταῖς πα-
στάσι καὶ ἔρωσί τε καὶ ὑμεναίοις τοῦ γάμου. Οἱ μὲν
οὖν ποιηταὶ διὰ τοῦ παρορμᾶν ἐπὶ τὸν θάλαμον καὶ προ- 10
τρέπιν προάγουσι τὰ κατευναστικὰ ποιήματα· καὶ ἡμεῖς
δὲ οὐ πόρρω τούτων στησόμεθα, ἀλλὰ παροξυνούμεν καὶ
προτρεψόμεθα· ἐστὶ γὰρ ὁ κατευναστικός προτροπὴ πρὸς
τὴν συμπλοκὴν. Ἐν τούτοις τοίνυν τὸν Ἡρακλέα ἡθικῶς
παραλαμβάνουεν καὶ ἕτερον εἰ τις ἀνδρείως περὶ γάμους 15
γίγονεν, οὐ πάσῃ ἐπεξιόντες τῇ τοῦ Ἡρακλέους ἀλκῇ, ἀλ-
λὰ τοῖς περὶ γάμων αὐτῷ καὶ γυναικῶν καὶ νυμφίων πε-
πραγμένοις, ἵνα καὶ χάριτας ὁ λόγος ἔχῃν δοκῇ· ἐροῦμεν
δὲ ἐγκώμιον τῆς νύμφης διὰ βραχέων, οὐ τὸ ἀπὸ τῆς σω-
φροσύνης, οὐδὲ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἀπὸ 20
τῆς ὥρας καὶ τοῦ κάλλους· καὶ τοῦτο γὰρ οἰκεῖον καὶ
πρόσφορον μόνον, τοῦ νεανίσκου τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν ῥώ-
μην, παραινοῦντες καὶ μὴ καταισχυῖναι ταῦτα τοσούτων

Θν

55 Med. 2. τοιούτων γὰρ ἐν παρ. 56 Med. 2. θειταλικῷ.
57 Ald. Edd. ἔχιν. 58 Med. 2. τῶν θειῶν τὸν γάμον. Par.
τῶν θειῶν τῶν γάμων. 59 Lib. Merulae ἐπιστήσης. Par.
Med. 2. ὑποστήση.

¹ Caput hoc in solo Med. 2. continetur.

Rhetor. IX.

18

μαρτύρων γνωσόμενων τῇ ὑστεραίᾳ τῆς φυλακῆς τελετῇ.
 Φυλακτέον δ' ἐν τούτῳ, μή τι τῶν αἰσχρῶν μηδὲ τῶν
 εὐτελῶν ἢ φαύλων λέγειν δόξωμεν, καθιέντες εἰς τὸ
 αἰσχρὰ λέγειν καὶ μακρὰ, παρ' ὅσα ἐνδοξά ἐστι δικαίως,
 5 ἃ σεμνότητα φέρει καὶ ἐστὶν εὐχαρῆ. ἀρχὴ δέ πως ἡθι-
 κῶς οὕτως τὴν μὲν παρασκευὴν τοῦ γάμου καὶ τῶν ἀνα-
 λωμάτων τὸ πλῆθος, καὶ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν τὴν σύνο-
 δον οὐδενὸς ἕνεκα, ὧ νεανία, πεποιήμεθα, ἀλλ' ἢ τῆς
 ἀρχῆς, ἣν ἔχεις καὶ ῥώμης ἐπιδειξιν βουλευομενοὶ σε ποιή-
 10 σασθαι, ἵνα ἐπὶ σοὶ σεμνυνώμεθα αὐτοὶ τε οἱ τοῦ γέ-
 νους καὶ ἡμεῖς ἡλικιωταί· σὺ δὲ οὐκ ἐν φαύλῳ τὰ τῆς
 ἐπιδείξεως ποιήσῃ· καὶ εἰ μὲν ἀθληταὶ ἡμεν, ἀγωνίζεσθαι
 δὲ Ὀλυμπίᾳσιν ἔδει ἢ Πυθοὶ πρὸς ἀνδρας ἀθλητάς,
 15 ἔχρῃν καὶ βραβεῖον προκεῖσθαι, κήρυκα παρῆναι καὶ
 κροτεῖν τινα τῆς δίκης ἢ καὶ στάδιον ὑπάρχειν δημό-
 σιον· ἐπεὶ δὲ τελετῆς γάμου τὰ ὀρώμενα, βραβευτῆς δὲ
 ἔρως, κήρυξ ὑμέναιος, καὶ στάδιον [ὑμεῖς] θάλαμος, φέρε
 μὴ τὰ τῶν φευγόντων ἐν τοῖς πολέμοις παθεῖν δεδοικῶς
 καὶ πρὸ τῆς συμβολῆς τὴν τροπὴν, ἀλλὰ νομίσας, ἐνθεν
 20 μέντοι παρσιτάναι πόθον, ἐνθεν δὲ γάμον, ἔρωτα δὲ
 συμβραβεύειν, ὑμέναιον δ' ἐπιφωνεῖν, ἴθι, ὁ πατέρων
 ἀξίως ἀγωνιούμενος· καιροῦ δὲ τελετῆς καὶ φίλος ἐστὶν
 ἔσπερος μὲν ὑπαιθρος καὶ λαμπρός· ἅμαξά δὲ διαφα-
 νῆς ² ἤδη καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀστὴρ καταναγάζει τὸ φαι-
 25 νόμενον, οὐρανὸς δὲ πεπύκνωται τοῖς χοροῖς τῶν ἀστέ-
 ρων, καὶ τινα τοιαῦτα διεξιλθὼν ἀβρῶς περὶ τοῦ και-
 ροῦ, πάντα ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τῶν ἐστιωμένων, ἀπὸ τῶν
 παρόντων, ὅτι οἱ μὲν κροτοῦσιν, οἱ δὲ σε νῦν ἐπὶ στό-
 ματος καὶ γλώσσης ἔχουσι καὶ τὴν κόρην, ὁπότερος ἄρ'
 30 ἰσχυρότερος πρὸς τῷ τέλει φανήσεται· διηγᾷται δὲ ἴσως
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς τὸν πλησίον οἰκεῖα νεανιεύματα· εἰ-
 σὶ δὲ οἱ καὶ εὐχόμενοι σφίσιν αὐτοῖς γενέσθαι παραπλη-

2 Cod. διὰ φωνῆς.

σίαν πανήγυριν· προτρέψῃ δ' αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ κάλ-
 λους τοῦ θαλάμου, ὃν αἱ Χάριτες κατεποίκιλαν, καὶ ἀπὸ
 τῆς ὥρας τῆς κόρης καὶ ὅποιοι περὶ ἐκείνην θιοὶ γαμή-
 λιοι Ἀφροδίτῃ καὶ Ἴμερος προδῶσουσί σοι ταύτην· καὶ
 ἐγχειρήσουσιν, ἵνα δημιουργήσητε παῖδας, ³ ὁμοίους μὲν
 σοί, ὁμοίους δὲ ἐκείνῃ· ἐὰν δὲ σε καὶ ἀπατῶν ⁴ ἐπιχειρῇ
 αἰμύλα πωτίλλουσα, φύλαξαι τὴν ἀπάτην· περικείται δὲ
 καὶ Ἀφροδίτης κιστὸς, ἐν ᾗ δὲ ἀλόγων ἔστιν ἀπάτη·
 προτρέψῃ δ' αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς κόρης, καὶ
 ἀπὸ τῆς ἰδέας, καὶ τοῦ κάλλους· ἐπάξεις, ὅτι ὀνευράτων ¹⁰
 ὄψεις ἡδίστας ὄψισθε, μαντευομένους ὑμῖν ἐπ' αἰσίοις τὰ
 μέλλοντα, παίδων γενέσεις, βίου παντός ὁμόνοϊαν, οὐ-
 σίας αὐξησιν, οἰκονομίαν τῶν ὄντων. Χρὴ δὲ παραγγέλλ-
 λιν τῷ νυμφίῳ μέλλοντι ταῖς πράξεσιν ἐπιχειρεῖν εὐχὰς
 ποιῆσθαι τῷ Ἑρωτι, τῇ Ἑστίᾳ, τοῖς γενεθλίοις, ἵνα ¹⁵
 συλλάβωνται αὐτῷ πρὸς τὸ ἐγχείρημα, εἴτα εὐχὴν ἐπά-
 ξεις, αἰτῶν παρὰ τῶν κριεττόνων αὐτοῖς ὁμόνοϊαν, συμ-
 πλοκῆς ἀστυασίαν, κρᾶσιν ψυχῶν, ὥσπερ καὶ τῶν σωμα-
 των, ἵνα οἱ παῖδες ἀμφοτέροις ὅμοιοι γένωνται· οὕτως
 μὲν πως πράττειν τοὺς τοιοῦτους λόγους διὰ συντόμων ²⁰
 δυνήσῃ· κἄν μὲν ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς ἢ ὁ σθηναπτόμενος,
 λέγῃ τὰ πρόσφορα πρὸς συγγενεῖς, ὅτι ὁ προτρεπόμενος
 οὐκ ἀλλότριος, ἀλλὰ φίλος καὶ εὖνους, φ' καὶ εἰς τὰ μέ-
 λιστα σοι συνηδομένῳ καὶ πείθεσθαι σε ἔδει· ἂν δὲ προ-
 κληθῶς ᾗς αὐτοὺς τῷ γεγαμηκέναι, λέγῃ, ὅτι καὶ αὐτὸς ²⁵
 ἔμπειρός εἰμι τῶν τοιούτων ἀγώνων, καὶ οὐχ ἡρέθην,
 οὐδ' ἡττήθην, ἀλλὰ προῦκειτο στίγανος, ὃν ἐγὼ ἀπηνεγ-
 κάμην, ἄριστα διαθλήσας τότε· ἂν δὲ ἀλλότριος τυγχά-
 νῃ, πάλιν καὶ τοῦτο διαιρήσεις· ἐὰν μὲν γὰρ νέος πρὸς
 νῆον, ἱρεῖς τὸ Ὀμηρικὸν ἔκεῖνο· ⁶

50

ἄλλῃμος ἔσθ' ἵνα τίς σε καὶ ὀφειγόντων εὖ εἴπῃ.

3 Cod. παῖδες. 4 Cod. ἀπαντῶν ἐπιχειρεῖν. 5 Cod. διὰ
 συντόμως. 6 Cod. ἔσω. — Od. α, 302.

ἐὰν δὲ προεληλυθὼς τὴν ἡλικίαν, μὴ δοῦναι ὑπόνοιαν
 τοῖς παροῦσι περὶ⁷ σου τοῦ ὡς ἀσθενοῦς· προσθήσεις δὲ,
 ὅτι ἵνα καὶ παῖδας φευγέσῃς τῇ πατρίδι, ἐκμάσαντες
 φιλοτιμίαις, ἐπιδόσεις· προσθήσεις δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ και-
 5 ροῦ, τί σημαίνει ἔαρ, ὅτι ἀηδόνες καὶ χελιδόνες⁸ ἡμᾶς
 καταμουσοῦσαι καὶ κατακηλοῦσαι, νῦν μὲν εἰς ὕπνον, νυνὶ
 δὲ πάλιν ὑπὸ τὴν αὐγὴν τερετίζουσαι, ἀναστήσουσι μεμνη-
 μένους, καὶ ὅτι νῦν ἡ γῆ ἀνθεσι καλλωπίζεται καὶ τοῖς
 βλαστήμασιν, ὥσπερ ὑμεῖς ἐν ὥρᾳ τοῦ κάλλους τυγχά-
 10 νετε, καὶ δένδρα δένδρεσιν ἐπιμίγνυται, ἵνα τοῦτο γένη-
 ται ταλπηρὰ καὶ γάμος· ἐὰν δὲ μετόπωρον, ὅτι καὶ νῦν
 οὐρανὸς γαμῇ τὴν γῆν ὄμβροισι ἐπάρδων, ἵνα μικρὸν ἐκ-
 φύσῃ καὶ κοσμήσῃ αὐτὴν δένδροις καὶ βλαστήμασιν· ἂν
 δὲ χιμῶν, ὅτι συνάγει ἡμᾶς εἰς θαλάμους καὶ οἰκουρεῖν
 15 ἀναγκάζει, καὶ ταῖς νύμφαις τοὺς νυμφίους συμπίλε-
 σθαι, καὶ πάντα ἐν θαλάμοις εἶναι, ἐπὶ τὰς ἀνάγκας
 ἡμῖν καὶ φόβους ἐκ τῆς σφοδρότητος τῶν ἀέρων ἐστὶν
 ἐπάγων, καὶ ὥσπερ ἀναγκάζει γαμῆν· ἐὰν δὲ θέρος, νῦν
 μὲν τὰ λήϊα κομᾷ τοῖς ἀστάχυσι καὶ ἡμερίδες τοῖς βό-
 20 τροις, καὶ τῷ ὡραίοις καὶ κατακόμοις τῶν δένδρων,
 ἄλσει καὶ γεωργίᾳ πάσῃ· εἴτα προσθήσεις, οἷας μὲν ἐν-
 χὰς εὐξονται ὑπὲρ ἡμῶν οἱ πατέρες, οἷα δὲ εὐξάντο ταύ-
 την ἐπιδεῖν ἡμέραν. Πληροῦτε οὖν αὐτῶν τὸν πόθον,
 πληροῦτε τοῦ γένους τὰς ἐλπίδας· προσθήσεις δ'· εἴτι καὶ
 25 ἀπὸ ἱστορίας περὶ γάμου καὶ συμπλοκῆς, εἰ ἔχεις τινὰς
 νεανίας εἰπεῖν ἢ δένδρων ἔρωτας. ἔρεις τι καὶ περὶ Διο-
 νύσου· καλὸς πρὸς γάμους ὁ θεὸς, ἀλκῆς ἐμπιπλὴς,
 θάρσους πληρῶν, εὐτολμίας διδούς· καὶ γὰρ αὐτὸς οὐκ
 ὀκνηρὸς, ἀλλ' εὐτολμος περὶ γάμους ὁ θεὸς, ὅτι καὶ
 30 Αἰακὸς Αἰγίναν τὴν Αἰδῶπου κατενύμφευσεν αὐτῷ, καὶ
 Πηλεὺς τὴν Θέτιν, καὶ ὁ Ζεὺς τὴν Αἴδαν, οὕτω καὶ Τη-

7 Cod. μὴ περὶ.

8 Cod. χελιδόνας.

λίμαχος Πολυκάστην τοῦ Νέστορος, οὕτω καὶ τὴν Ἀφρο-
 δίτην Ἀγχιῆς ὁ βασιλεὺς τῆς περὶ τὴν Ἰλιον χώρας·
 ἱεῖς ἔτι καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, ὅτι ἕως οὗτοι λαλοῦ-
 σι τὰ ὄργια τοῦ γάμου καὶ τελοῦνται, ἡμεῖς ῥόδοις καὶ
 ἰοῖς στεφανωσάμενοι καὶ λαμπάδας ἀνάψαντες περὶ τὸν 5
 θάλαμον καὶ χορείαν στησόμεθα, καὶ τὸν ὑμέναιον ἐπι-
 βοώμεθα, τὸ δάπεδον πλήττοντες τοῖς ποσίν, ἐκικροτοῦν-
 τες τῷ χεῖρι, ἑστεφανωμένοι πάντες, καὶ ὅσα προσέοικε
 τῇ αὐτῇ ὕλῃ προσάψεις. Εἴρηνται δ' ἀφορμαὶ πλείους,
 ἢ πρὸς ἓν σύνταγμα, ἐξ ὧν σοι διαφόρως χρήσασθαι ἐν 10
 πλείοσιν ὑποθέσειςιν· οὐ γὰρ ἅμα πάντα ἱεῖς, ἀλλ' ἀρ-
 χίσαι σοι ἓν καὶ δεύτερον τῶν εἰρημένων· ὁδοποιήσει δέ
 σοι καὶ τὰ λοιπὰ ἡ θεωρία, καὶ ἀνατρέψεις τὰ πολλάκις
 ῥηθέντα, οἷον τὰ πρῶτα τελευταῖα ποιήσεις, καὶ τὰ τε-
 λυταῖα πρῶτα, καὶ ὅλως ἐξαλλαγὴ καὶ καινοτομία παρὲ- 15
 ξαι σοι τὸ μὴ ταυτὰ λέγειν· ἔστι γὰρ οὐκ ἀποδεδειγμένη
 διαίρεσις περὶ τοῦ τοιούτου λόγου, ἡμεῖς δὲ τὴν εἰρημέ-
 νην ἐπινεινοῦμεν, ἣν καὶ πάντως φυλάττειν ἀναγκαῖον
 διὰ τὸ μὴ ὁμοτεχνεῖς τὰ τοιαῦτα ὀρίζειν· ὥς ἐμὲ γὰρ εἰ-
 δῖναι οὐδέπω μέχρι καὶ τήμερον διαίρεσις ὑπεδείχθη τοι- 20
 οῦτου λόγου· εἴτε δὴ στοχασάμενος τοῦ πρόποντος καὶ ἐγ-
 γὺς γινόμενος τοῦ δοκούντος αὐτὸ ἔχειν εἰπεῖν, καλῶς ἂν
 ἔχοι προοιμιάζεσθαι μὲν οὐ μακρῷ προοιμίῳ ἢ ἀπὸ τῶν
 παρόντων, ὥς οὐ καλῶς ἐπέχοιεν ἔτι τοῦ νεανίσκου, ἢ ὥς
 οὐκ ὀρθῶς ῥαθυμοῦντες τῆς ἀγωνίας· ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ 25
 λέγοντος, ὅτι συμβουλὴν τινα ἤκω φέρων εἰς μέσον τῷ
 νεανίᾳ πεφροντικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ σπουδάζων, καλὸν
 ἡμῖν αὐτὸν ὀφθῆναι, ἔσται οὐκ ἐγκατάσκειν τὸ προοί-
 μιον, ἀλλ' ἀφελὲς καὶ ἀπλοῦν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπ' αὐ-
 τοῦ τοῦ πράγματος ληφθήσεται ἡ ἔννοια· τίνος ἕνεκεν 30
 ἡμῖν ἡ σύνοδος γέγονεν αὕτη; γάμου τοῦ νεανίου δηλονό-
 τι καὶ τελετῆς ἐρωτικῆς· τί δὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ τε-
 λᾶται, ἐφ' ᾧ συνεληλύθαμεν, συνησθησόμενοι τοῖς γι-

νομένοις; εἴτα μετὰ τὸ προοίμιον ἤξεις ἐπὶ τὴν τοῦ νέου
 προτροπὴν· ἦδεν σε ἐν τῷ πρὸ τούτου χρόνῳ οὐδενὸς
 δευτέρου ταῖς ἀρεταῖς ἐν κυνηγεσίῳ, ἐν παλαίστραις,
 ταύτην ἐπιδειξαί μοι τὴν ῥώμην καὶ τὴν ἀλκὴν ἐπὶ τοῦ
 5 παρόντος, μηδένα τῶν παρόντων ὡς ὄνειδίζειν μέλλοντα
 φυλασσόμενος, γάμου γὰρ ἅπαντες παῖδες. καὶ οἱ μὲν
 ἐτελειώθησαν, οἱ δὲ μέλλουσιν, οἱ δὲ εὖχονται· εἴτα πα-
 ρακαλέσεις καὶ τοὺς ἀκροατὰς συμπροτρέψασθαι καὶ
 ἔκοντα καὶ ἄκοντα παραπέμπειν ἐπὶ τὸν θάλαμον· μετὰ
 10 ταῦτα ἤξεις ἐπὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ἐσπέραν, ἐν ᾧ δια-
 σκεδάσεις καὶ γράψῃς τὰ κάλλη τῆς νυκτός, τοὺς ἀστέ-
 ρας, τὰ φέγγη τούτων, τὸν Ὠρίωνα, καὶ πρόσθε, ὅτι,
 ὥσπερ ἐκάστη τελειτὴ καιρὸν οἰκείον καὶ ἐπιτήδειον ἔχει,
 οὕτω καὶ ὁ γάμος γέρας εἴληφε τὴν νύκτα παρὰ τῶν
 15 θεῶν. Πύθια μὲν γὰρ καὶ Ὀλύμπια καθ' ἡμέραν τι-
 μᾶται· βραχὺ δ' ἔτι καὶ Ἀφροδίτῃ νυκτός, ἔρωτι καὶ
 γάμῳ καὶ ὑμναίῳ καθιέρωται νύξ· εἴτα ἀπὸ τοῦ παρελ-
 θόντος προτρέψῃ χρόνον, λέγων· ἀναμνήσθητι τῆς μνη-
 στείας, ἐν ᾗ χρόνῳ γέγονεν, ὅσους ἔτεσι μόλις ἡμῖν
 20 κατωρθώθη· καὶ ὅτι ἐπένευσαν ἡμῖν οἱ πατέρες τῆς κό-
 ρης ὁπότε, εἰ ταύτην ἔχων παρὰ σαντῷ ῥαθυμείς,
 ὥσπερ ἐπιλειημένος. μετὰ ταῦτα καὶ τὸ τῆς ὥρας τοῦ
 ἔτους ἐπιχειρήσεις, ἔαρος, μετοπώρου, χαιμῶνος, θέρους,
 ἥδη ὡς προείρηται ἀπὸ τῶν περὶ ἑαυτὸν καιρὸν ἐξαιρέ-
 25 των, ὡς ὑποδέδεικται· ἥδη μετὰ ταῦτα καιρὸν ἔχεις καὶ
 ἱστοριῶν μευνῆσθαι, ἐν αἷς ἕτεροι συναφθέντες γάμοις
 θεοὶ καὶ ἡμίθεοι καὶ στρατηγῶν οἱ ἀριστοί, καὶ ἀρι-
 στέων οἱ ἐπιφανέστατοι· ἐπὶ τούτοις μνημονεύσεις καὶ
 τοῦ κάλλους τῆς κόρης καὶ τοῦ κάλλους τοῦ θαλάμου
 30 καὶ τῶν παστᾶδων, καὶ τῶν θεῶν δ' οὐκ ἀμελήσεις τῶν
 περὶ θάλαμον ὡς ἐνεργούντων καὶ συλλαμβανομένων τῷ
 μέλλοντι νυμφεύειν· καθ' ἡδονὴν δὲ θεοῖς ὁ γάμος, ἐν
 ᾧ καὶ θεοῖς βραχεῖαν ἐρεῖς, ὅτι βουλευθέντες ἀνξάνεσθαι

τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος γάμον ἐπενόησαν καὶ μίξεις
 σώζοντας, καὶ εἰκὸς παρῆναι τοὺς αὐτὰ νομοθετήσαν-
 τας, Ἀφροδίτην, ἔρωτας, ὕμναιους, γάμους· εἴτα ἀπὸ
 τῆς ἐκβάσεως ἐπιχυρήσεις· τί οὖν τὸ ἀπὸ τοῦ γάμου
 κέρδος; ὁμόνοια καὶ περιουσίας⁹ σωτηρία καὶ αὐχῆσις,⁵
 καὶ τὸ μέγιστον, ἡ παίδων γενέσεις διαδόχων τοῦ γένους,
 φιλοτιμησομένων πατρίδα, διαθησόντων ἀγῶνας, εἴτα
 εὐχὴν ἐπιθήσεις τοῖς εἰρημένοις, αὐτοὺς αἰτῶν αὐτοῖς πα-
 ρά τῶν κρειττόνων θυζυγίαν ἡδίστην βίον ἐπέραστον, παί-
 δων γενέσεις καὶ ὅσα προεῖρηται· πειράσεις δὲ καὶ συν-¹⁰
 τόμως ἅπαντα προαγαγεῖν ταῦτα, πανταχοῦ τῆς χάριτος
 μόνον καὶ τῆς ὥρας φροντίζων. Παραγίνεται δὲ χάρις
 καὶ ὥρα τῷ λόγῳ οὐκ ἐκ τῶν ἱστοριῶν μόνον καὶ τῶν
 διηγημάτων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀφελείας καὶ ἀπλότητος τοῦ
 ἥθους τοῦ λέγοντος. Ἀκατάσχετον γὰρ τὸν λόγον εἶναι¹⁵
 δῦναι, καὶ τὰ πολλὰ ἀσύνδετον, οὐ κώλοισι, οὐ περιόδοις
 συγκαίμενον, ἀλλὰ συγγραφικώτερον, οἷόν ἐστι καὶ τὸ
 τῆς λαλιάς εἶδος· γένοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τῆς λέξεως
 τῶν νεωτέρων, Δίωνος καὶ Φιλοστράτου καὶ τῶν ἑσφι-
 στῶν, ὅσοι καὶ συντιθέναι τὸ συγγραφικὸν εἶδος ἔδοξαν²⁰
 χαριέντως.

C a p. VIII.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟΤ ΛΟΓΟΥ.¹

Ὁ γενεθλιακὸς λόγος διαιρεῖται οὕτως· πρῶτον μὲν
 ἐρίς προοίμιον,² μετὰ τὸ προοίμιον τὴν ἡμέραν ἐπαινε-
 σεις καθ' ἣν ἐτέχθη ὁ ἐπαινούμενος, καὶ εἰ μὲν ἐν³ ἐ-²⁵

⁹ Cod. πρὶ οὐσίας.

¹ Continetur hoc caput in Cod. Med. 1. et in Med. 2.
 post Menandri libr. de encomiis. ² Med. 2. προοίμιον bis.
 tell. προοίμια bis. ³ ἐν Vind. om.

ρομηνία εἴη τεχθεῖς, ⁴ ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ πανηγύρει. εἰ δὲ
 μηδὲν ἔχεις ⁵ τοιοῦτον εἰπεῖν, ἐπαινέσεις τὴν ἡμέραν ἀπὸ
 καιροῦ, ὅτι θέρους ὄντος ἐτέχθη, ὅτι ἔαρος, ἢ χειμῶνος,
 ἢ μετοπώρου, ⁶ εἰ οὕτω τύχοι. ⁷ καὶ ἔρεῖς τοῦ καιροῦ
 5 τὰ ἐξαίρετα· μετὰ τὸν ⁸ τῆς ἡμέρας ἐπαινον ἐπὶ τὸ ἐγ-
 κώμιον ἤξεις ⁹ αὐτοῦ τοῦ γένους. εἶτα τῆς γενέσεως,
 εἶτα τὴν ἀνατροφῆς, εἶτα τῶν ἐπιτηδευμάτων, εἶτα τῶν
 πράξεων. ἔρεῖς δὲ καθ' ἕκαστον τῶν κεφαλαίων, ὡς ἥδη
 φθάσαντες πολλάκις εἰρήκαμεν, σύγκρισιν· εἶτα μετὰ τὸ
 10 καθ' ἕκαστον τῶν κεφαλαίων ἰδίαν ¹⁰ σύγκρισιν ἐργάσα-
 σθαι ¹¹ ἔρεῖς τελευταῖον σύγκρισιν πρὸς ὅλην τὴν ὑπό-
 θεισιν· μετὰ ταῦτα πάλιν ἐπαινεί ¹² τὴν ἡμέραν οὕτως·
 ὦ ¹³ πανευδαίμονος ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν ἐτίκτετο,
 ὦ μητρὸς ὠδίνης ¹⁴ εὐτυχοῦς ἐπὶ τοῦτο ¹⁵ λυθεῖσαι. πρό-
 15 τερον ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἔρεῖς· ἐὰν δὲ κομιδῇ τινος
 νέου ¹⁶ γενεθλιακὸν μέλλης λέγειν, ἔρεῖς ὅτι τοῦτο αὐ-
 τὸ ¹⁷ τοῦ νέου τὸ ¹⁸ μέγιστον, ὅτι τοὺς λόγους ἐφ' ἑαυ-
 τὸν ἥδη κεκίνηκεν· ¹⁹ εἶτα μετὰ τὰ προοίμια τὴν ἡμέραν
 ἐγκωμιάσεις, καθ' ἣν ²⁰ μεταχειρίσει τῇ προειρημένῃ χρώ-

4 εἴη τεχθεῖς et ἐν ante ἄλλῃ Med. 1. et 2. om. 5
 Med. 2. ἔχεις. Med. 1. 2. εἰπεῖν τοιοῦτον. 6 Ald. μετοπώρου.
 Par. πετοπόρου. 7 τύχη Med. 1. et 2. 8 τὸν inserui ex
 Med. 2. 9 Med. 2. ἤξεις ἐπὶ τὸ ἐγκ. 10 Med. 1. 2. ἰδίαν,
 rell. ἰδίᾳ. 11 Med. 2. ἐργάσῃ. tum Med. 1. 2. ἐρεῖς καὶ τελευταίαν.
 12 Med. 1. 2. ἐπαινεί. rell. ἐπαινείν. 13 Med. 1. 2. ὦ πανευδ. ἐκείνης
 ἡμέρας. rell. ὡς παν. ἡμ. ἐκ. 14 Med. 1. ὠδίνης. Med. 2. ὠδί-
 νος. Par. ὠδίναις. Ald. Vind. ὠδίναι. 15 Med. 1. τοῦτο.
 Med. 2. ἐπὶ τοῦτο λυθείσης. 16 νέου ex Med. 1. 2. inserui.
 tum Med. 2. γενεθλιακοῦ. Par. Med. 2. μέλλεις. 17 αὐτὸ e
 Med. 1. 2. recepi. 18 Med. 2. τοῦ. 19 Med. 2. κινήσιν
 ἔκεν. Med. 1. Par. κίνηκεν. Ald. Vind. κίνημεν. 20 Ald.
 Vind. Par. Med. 1. ἣν ἐτέχθη τῇ μετ. Med. 2. ἐτέχθη τῇ om. Om-
 nes μεταχειρήσει.

μεθ'· ²¹ μετὰ ταῦτα ἔρως γένος· ²² εἴτα τὴν γένεσιν, εἴτα τὴν φύσιν· ἐπεὶ δὲ ²³ οὐκ ἔχεις αὐδὲν ἕτερον παρὰ ταῦτα εἰπεῖν τοῦ νέου (νέος γὰρ ὢν αὐδέπω πράξεις ἐπεδείξατο), ἔρως ἐκ μεθόδου ἐγκωμιάζων· οὕτω δὲ ταῦτο τεκμαιρόμενος περὶ τῶν μελλόντων μαντεύσεται, ²⁴ ὅτι ⁵ παιδείας ²⁵ εἰς ἄκρον ἤξει καὶ ἀρετῆς· ὅτι φιλοτιμησεται ²⁶ πόλειςιν, ἀγῶνας διαθήσει, κοσμήσει πανηγύρεις, καὶ τὰ τοιαῦτα. ²⁷

C a p. IX.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ. ¹

Παραμυθητικὸν ² δὲ ὁ λέγων ὁδύρεται μὲν καὶ αὐ- ¹⁰
τὸς τὸν πεπτωκότα καὶ ἐπὶ μεγέθος ³ ἐγείρει τὴν συμφο-
ρὰν αὐξων, ὥς οἷόν τέ ἐστι τῷ λόγῳ τὸ πάθος, ⁴ ἐκ τῶν
ἀφορμῶν τῶν ⁵ περὶ μονωδίας· χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι συνί-
σταται ἡ μονωδία ἐκ τῶν ἐγκωμιαστικῶν· γένους, ⁶ φύ- ⁶³⁰
σεως, ἀνατροφῆς, παιδείας, ⁷ ἐπιτηδευμάτων, πράξεων· ¹⁵
οὐ μὴν φυλάξις ⁸ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐγκωμίων, διὰ τὸ
μηθὲν ἑαυτοῦ ⁹ δοκεῖν εἶναι τὸν λέγοντα, ἀλλ' ἐξιστηκέ-

²¹ Ald. Vind. προῦρ. χ μετὰ. Par. supplet lacunam: χρόνος. Med. 1. 2. χρώμεθα. Liber Merulae χρώμετος. ²² Med. 1. 2. τὸ γένος ἔρως, ²³ Med. 1. 2. ἐπεὶ δὲ πραχθὲν οὐδὲν ἕτερον παρὰ [Med. 2. περὶ] ταῦτα ἔχεις τοῦ νέου. ²⁴ Med. 2. μαν- τεινόμενος. ²⁵ Par. παιδείας. ⁶ Par. Med. 2. φιλοτιμῆσεται. rell. φιλομαθήσεται. ²⁷ Med. 2. ad finem addit: Θεῷ δόξα τῷ δόντι πῖρας βιβλίου τοῦδε.

¹ λόγου Par. om. ² Med. 2. ὁ παραμυθητικὸς δὲ λόγος. ³ Med. 2. μεγέθους. tum Par. ἐγείρη. ⁴ Med. 2. τὸ πάθος τῷ λόγῳ. ⁵ Med. 2. ὢν εἵπομεν περὶ. ⁶ γένους Med. 2. om. ⁷ Ald. παιδείας. ⁸ Par. Med. 2. φυλάξι. Ald. Vind. φυλάξιν. ⁹ Ald. Vind. Par. αὐτοῦ. Med. 2. μήτε ἑαυτοῦ.

ναι ὑπὸ τοῦ πάθους·¹⁰ τὰ δὲ¹¹ ἐγκώμια διαιρήσεις κα-
 τὰ τοὺς τρεῖς χρόνους, ὡς προεῖρηται· ὁ μὲντοι γε παρα-
 μυθούμενος ἐπιχειρήσει¹² ἐκ τούτων ἐν τῷ πρώτῳ μέρει
 τοῦ λόγου· οἷον· ὅτι νέος¹³ ὦν, ἂν οὕτω τύχοι, παρ'
 8 ἡλικίαν πέπτωκεν, οὐχ ὡς ἂν εὔξαιτό τι, καὶ γένος ἐστέ-
 ρησεν τῆς ἐλπίδος, καὶ γονίας καὶ πατρίδα· οὐ γὰρ ἦν
 ὁ τυγῶν, ἀλλὰ τοῖος καὶ τοῖος. διὸ οὐδὲ μέμφομαι πο-
 θοῦντας καὶ ζητοῦντας τὸν τοιοῦτον, καὶ τὸν ἐπ' αὐ-
 τῷ¹⁴ θρῆνον αὐξήσας, ὡς ἐνδέχεται, ἐπὶ δευτέρον ἤξει
 10 μέρος τοῦ λόγου τὸ παραμυθητικόν. ἄρξεται δὲ οὕ-
 τως·¹⁵ θαυμάζω δὲ εἰ μὴ ἐπελήλυθεν ὑμῖν,¹⁶ παρόν-
 τες γονεῖς, ἐννοεῖν, ἃ φησιν ἄριστος ποιητῆς¹⁷ Εὐριπί-
 δης, ἄρῶντος ὡς ἀληθῶς Μουσῶν νομιζέσθαι τρόφιμος·
 χρὴ μὲν γὰρ

20 Τὸν [μὲν] φύντα θρηγεῖν εἰς ὅσ'·¹⁸ ἔρχεται κακὰ·
 Τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόρων πεπαιγμένον
 Χαίροντας, εὐφημοῦντας ἐκπύμπειν δόμων.

οὐ θήσεις δὲ ἐξάπαντα τὰ ἱαμβεῖα, διὰ τὸ εἶναι συνηθῆ
 τοῖς πολλοῖς καὶ γνώριμα, ἀλλὰ πορρωθήσεις μάλλον· καὶ
 25 ὅσα καὶ Ἡροδότῳ περὶ Κλεόβιδος καὶ Βίτωνος¹⁹ εἴρη-
 ται. φιλοσοφῆσαι δὲ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀπειρόκαλον²⁰ κα-
 θόλου περὶ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὅτι τὸ θεῖον κατέ-
 κρινε²¹ τῶν ἀνθρώπων τὸν θάνατον, καὶ ὅτι πέρας ἐστὶν

Vales. Emend. p. 31. conjicit αὐτῷ. 10 Vind. Par. ὑπὸ
 πάθος. Ex Med. 2. inserui τοῦ. 11 δὲ Med. om. 12
 Ald. Codd. ἐπιχειρήσας. 13 Med. 2. οἷον ὅτι νόσος, post
 quae verba novum caput incipit: ὁ προσφωνητικὸς λόγος.
 14 Ald. Vind. Par. αὐτόν. scr. αὐτῷ. 15 Ald. Vind. Lib.
 Merulae οὕτ sequente lacuna. Par. οὕτως acrispi οὕτως. 16
 Ald. Vind. Par. ἐπελήλυθον ὑμῖν. 17 Ald. Vind. Par. ἄρι-
 στοποιητής. 18 Ald. Vind. Par. ὅσα. — vide Stob. T. 120. 22.
 19 Ald. Vind. Par. Βήτωνος. — Herod. I. 31. 20 Ald. Vind.
 Par. ἀπειρον καλόν. Correxuit Vales. Emend. p. 31. 21 Vind.

ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, ²² καὶ ὅτι ἥρωες
καὶ θεῶν παῖδες οὐ δέφυγον. ἐν ᾧ καιρὸν ²³ ἔχεις θεί-
ναι καὶ διηγήματα, καὶ ὅτι πόλεις ἀπόλλυνται, καὶ ἔθνη
ἐστὶν ἃ παντάπασιν ἐξέλειπεν. ²⁴ καὶ ὅτι βέλτιον ἢ μετά-
στασις τοῦ τῆδε βίου, ἀπαλλάττουσά πραγμάτων ἀδίκων, ⁵
πλεονεξίας, ἀδικού τύχης· οἷον γὰρ τὸ πλεον ²⁵ τὸ πρά-
γμασιν ἀνθρωπίνους συμπλέκεσθαι, νόσοις, φροντίσι. φέ-
ρεις δὲ μετὰ ταῦτα, ὅτι εἰ μὲν κέρδος τὸ βιοῦν, ἱκανῶς
ἀπολείλαυκε. ²⁶ καὶ λέξεις ἃ συνοιδας περὶ αὐτοῦ. ὦφθη
μὲν ²⁷ ἐν λόγοις εἰ οὕτω τύχοιεν πολιτείαις· εἰ δὲ αὐτο- ¹⁰
χήματα, τύχης τὸ πράττειν ἐνθάδε, ἐξέφυγε τὰ ἀνιάρᾳ
τοῦ βίου, καὶ ὅτι παιδομαί τὸν μεταστάντα τὸ ἡλύσιον
πεδῖον οἰκήσιν, ὅπου Ῥαδάμανθους, ²⁸ ὅπου Μενέλειος,
ὅπου παῖς ὁ Πηλέως καὶ Θέτιδος, ὅπου Μένμων· καὶ
τάχα που μᾶλλον μετὰ τῶν θεῶν διαιτᾶται νῦν, περι- ¹⁵
πολεῖ τὸν αἰθέρα καὶ ἐπισκοπεῖ τὰ τῆδε· καὶ τάχα που
καὶ μέμψεται τοῖς θρηνοῦσι· συγγενὴς γὰρ οὐσα τοῦ
θεοῦ ἢ ψυχὴ κακέῖθεν κατιοῦσα σπεύδει ²⁹ πάλιν ἄνω
πρὸς τὸ συγγενὴς· οὕτω καὶ ³⁰ τὴν σελήνην, οὕτω καὶ
τοὺς Διοσκόρους ³¹ καὶ τὸν Ἡρακλέα λέγουσιν συμπολι- ³⁰
τεύεσθαι μετὰ τῶν θεῶν· ὑμνῶμεν ³² οὖν αὐτὸν ὡς ἥρωα,
μᾶλλον δὲ ὡς θεὸν αὐτὸν ³³ μακαρίσωμεν, εἰκόνας γρά-
ψωμεν, ἱλασκώμεθα ³⁴ ὡς δαίμυνα. ἔστω δὲ σύμμετρον
καὶ τούτου τοῦ λόγου τὸ μέτρον· γνωστέον δὲ ὅτι ³⁵ καὶ

κατέκρινεν. ²² e Demost. pro cor. p. 358. ²³ Par. καὶ
καιρὸν ἔχ. θῆναι. ²⁴ Par. ἐξέλειπεν. ²⁵ Ald. Vind. Par.
πλοῖον. Scripsi πλεόν, ut sit idem quod paullo post κέρδος.
²⁶ Par. ἀπολείλαυκεν. ²⁷ Ald. Vind. Par. ὦφθημεν. ²⁸
Ald. Vind. Ῥαδάμανθις. ²⁹ Par. σπεύδῃ. ³⁰ Ald. Vind.
καὶ οὕτω. Par. οὕτω καὶ bis. ³¹ Vind. Διοσκόρους. ³²
Ald. Codd. ὑμνοῦμεν. ³³ Ald. αὐτῶν. Par. Vind. αὐτόν.
Par. μακαρήσωμεν. ³⁴ Par. ἱλασκόμεθα. ³⁵ ὅτι e Par.
recepi.

συντόνῳ λόγῳ παραμυθεῖσθαι δυνατόν καὶ συγγραφικῶς
πάλιν, ὥς ἂν τις δύνηται.

C a p. X.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΥ. ¹

Ὁ προσφωνητικὸς λόγος ἐστὶν εὐφημος εἰς ἄρχοντας,
5 λεγόμενος ὑπὸ τινος, τῇ δὲ ἐργασίᾳ ἐγκώμιον· οὐκ ἔχει
δὲ πάντα τοῦ ἐγκωμίου, ἀλλὰ κυρίως ὁ προσφωνηματι-
κὸς γίνεται, ὅταν ἐξ αὐτῶν τῶν πραττομένων ἀπ' αὐτοῦ
πράξεων ὁ λόγος τὴν αὐξησιν λαμβάνῃ. Διαιρεῖται δὲ
οὕτως· μετὰ τὰ προοίμια ἤξεις ἐπὶ τὸν βασιλέων ἐπαινον,
10 καὶ τοῦτον ἑρεῖς διὰ πάνν βραχείων, διαιρῶν αὐτὸν δίχα
εἰς τὰ κατὰ πόλεμόν τε καὶ εἰρήνην· οὐκ ἐνδιατρίψεις
δὲ, ὅτι οὐ τέλειόν ἐστι βασιλέως ἐγκώμιον, αὐξήσεως ²
γὰρ ἕνεκα παραλαμβάνεται ἐν τῷ προσφωνηματικῷ τῶν
ἐπαινῶν τοῦ ἄρχοντος· ἀπὸ δὲ τοῦ λόγου τοῦ κατὰ τοὺς
15 βασιλείας ἤξεις ἀκολουθῶς ἐπὶ τοῦ προσφωνουμένου ἐπαι-
νον, λέγων ὅτι τὰ τε ἄλλα θαυμάσια οἱ βασιλεῖς καὶ
ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων αἰρίσεισιν· οἷον γὰρ ὑμῖν νῦν
ταῦτον τὸν γεννάδα κατέπεμψεν ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους,
ὃν εὐθέως ἐπαινέσεις μὲν ἀπὸ τῶν πράξεων μάλιστα,
20 οὕτω γὰρ ἄμεινον· εἰ δ' ἄρα καὶ φιλότιμος καὶ σφόδρα
ἐνδοξος εἴη τὸ γένος, μνημονεύσεις ἐνδοξα διὰ βραχείων
καὶ γένους καὶ οὕτω τῶν πράξεων καὶ μάλιστα μὲν ἀπὸ
τοῦ παρόντος χρόνου καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης ἀρχῆς τὰ
ἐν χειρὶ· μνημονεύσεις δὲ καὶ, ἂν τύχῃ ἄρξας ἑτέραν ³
25 ἀρχὴν καὶ ἐνδόξους ἔχῃ τὰς πράξεις, τῶν πράξεων.
ὑπομεριεῖς δὲ τὸν ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ἐπαινον εἰς τέσσαρας

1 Caput hoc in solo Med. 2. continetur. 2 Cod. αὐξή-
σας. 3 Cod. ἐτέρων ἄ. καὶ ἐνδ. ἔχει — τῶν τε πράξεων.

ἀρετὰς, φρόνησιν, δικαιοσύνην, σωφροσύνην, ἀνδρίαν·
καὶ ἐν μὲν τῇ φρονήσει τὴν ἐμπειρίαν τῶν λόγων καὶ
τὴν παιδείου ἐπαινεῖς, τὸ προορᾶσθαι τὰ μέλλοντα,
τὸ περὶ τῶν παρόντων ἀκριβῶς βουλευέσθαι δύνασθαι,
τὸ βασιλεῦσιν ἀντιγράφειν, περὶ ὧν ἂν ἐπιστέλλωσιν,⁵
οὕτως ὥστε ἐκείνους ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν τὸ ἐλέγχειν
τοὺς ῥήτορας, τὸ προγινώσκειν ἐκ προσιμίων τὴν ὅλην
διάνοιαν τῆς ὑποθέσεως, ἐν ᾧ καὶ καιρὸν ἔχεις Δημό-
σθένους μνήμην καὶ Νέστορος καὶ νομοθετῶν ἀρίστων
ποιήσασθαι· τεχνικὸν γὰρ καθ' ἑκαστὸν μέρος ἀρετῆς¹⁰
καὶ συγκρίσεις ἰδίας παραλαμβάνειν· ἐν δὲ τῇ δικαιο-
σύνῃ πάλιν ἔρεῖς τὴν πρὸς τοὺς ὑπηκόους φιλανθρωπίαν,
τὸ ἡμίτρον τοῦ τρόπου, τὸ ὁμιλητικὸν πρὸς τοὺς ἰόντας,
τὸ καθαρὸν πρὸς τοὺς ἰόντας καὶ ἀδωροδόκητον, τὸ μὴ
πρὸς χάριν μηδὲ πρὸς ἀπέχθειαν κρίνειν τὰς δίκας· τὸ¹⁵
μὴ προτιμᾶν τοὺς εὐπόρους τῶν ἀδυνάτων, τὸ πόλει
ἐγείρειν· ἐν ᾧ μέρει καὶ Ἀριστείδης ἔστω καὶ Φωκίων,
καὶ εἴτις Ῥωμαίων ἐξ ἱστορίας λαμπρὸς ἐν δικαιοσύνῃ,
οὐχ ἀπλῶς ἔρεῖς τὰς ἀρετὰς, ὅτι δίκαιος, ἀλλὰ καὶ ἐκ
τοῦ ἐναντίου ἐπιχειρήσεις πάλιν, ὅτι οὐκ ἀδίκος, οἷα²⁰
Ὀργίλος, οὐ δυσπρόσοδος, οὐ χάριτι κρίνων, οὐ δωρο-
δόκος, πέφυκε γὰρ ὁ λόγος αἰξήσειν λαμβάνειν, ὅταν
καὶ τὰς κακίας ἐξαίρῃς καὶ τὰς ἀρετὰς αὖξιν ἐθέλῃς·
μετὰ ταύτην ἤξεις ἐπὶ τὴν σωφροσύνην, ἐν δὲ ταύτῃ
πάλιν ἔρεῖς τὴν ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκράτειαν τὴν Γέλων²⁵
νος.⁴ Ἐνταῦθα Διομήδης ἔχει καιρὸν πρὸς τὴν σύγ-
κρισιν, ὅτι τρώσκων τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὴν σωφροσύνην,
μόνος γὰρ ἀνάλωτος τῶν Ἀφροδίτης παιδῶν· καὶ Ἰα-
πόλυτος δ' ἔστω, καὶ γὰρ αὐτὸς σώφρων ὑπείληπται·
δὲ ἀνδρίαν ὁ θαυμάσιος ἀπὸ τῆς πρὸς βασιλῖα παρρη-³⁰
σίας, ἀπὸ τῆς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων πρὸς τὰ λυποῦντα

⁴ Cod. γέλωτος. De Gelone vide Araen. Viol. p. 173i

μάχης, ἀπὸ τοῦ μὴ ἀκλάζειν, μηδὲ ἐνδιδόναι πρὸς φό-
 βους· ἐν ᾧ ὡς καὶ Αἴαντες καὶ Περικλῆς καὶ Ἀλκιβιά-
 δης· οὐκ ἐνδιατρίψεις δὲ τούτοις, οὐδὲ ἐπεξελεύσῃ ἀκρι-
 βῶς ἅπασι, τοῦτο γὰρ ἐγκωμίου τελείου, ἀλλὰ γέγραπται
 5 μὲν ἐνθάδε ὑφ' ἡμῶν καὶ εἴρηται, ἵνα μηδὲν παραλείπειν
 δακῶμεν, ἀλλ' ἔχῃς⁵ εὐπορίαν πανταχόθεν, χορήσῃ δὲ
 τοῖς κατελείγουσιν· ἔστι γὰρ προσφωνητικὸς ἐγκωμίου
 εἰκὼν, ἀφροσύνης τῶν ἐγκωμιαστικῶν τόπων ἐφαπτομέ-
 νος· οὐκ ἐνδιατρίβων δὲ, ὡς ἐγκωμιοφ. τελείῳ, πλὴν εἰ
 10 μὴ τις ἐθέλει διὰ φιλοτιμίαν ὥσπερ τελείαν ὑπόθεσιν
 προσφωνητικὸν ἀπεργάζεσθαι· ἥξεις μετὰ τὰς ἀρετὰς
 ἐπὶ σύγκρισιν, ἄλλο γὰρ ἐστὶ τὸ συγκρίνειν ἀθρόως, καὶ
 ἄλλο τὸ κατὰ μέρος· κατὰ μέρος μὲν γὰρ ἐστὶ συγκρί-
 ναι, οἷον ὅταν δικαιοσύνην συγκρίνωμεν δικαιοσύνην,
 15 φρόνησιν φρόνησιν, ἀθρόως δὲ, ὅταν ἀρχὴν ὅλην πρὸς
 ὅλην ἀρχὴν· ἱρεῖς δ' ὡς Ὀμηρος·⁶

Πρόσθε μὲν ἱσθλὸς ἱφίγγει, δῖον δὲ μιν μὲν' ἀμείνων.
 οἷον πολλοὶ πολλάκις γεγόνασιν ἀρχόντες καλοὶ καὶ ἀγαθοί,
 οἱ μὲν ἐπὶ τῆς Ἀσίας, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἐγένοντό
 20 μέντοι κακῆνοι οὐδὲν τῶν εἰς ἀρετὴν ἐνδεεῖς, ἀλλὰ σοῦ
 βελτίων οἶδεις· ὑπερβέβηκας γὰρ ἀθρόως ἅπαντας· εἴτα
 ἐπίλογον ἐπὶ τούτοις ἐργάσῃ. πρὸ δὲ τοῦ ἐπιλόγου εἰς
 τὴν πόλιν ἀνήκει ὁ λόγος βουλευθεῖς ἐπαινέσαι· οὐ γὰρ
 αἰ τοῦτο ποιήσεις, πλὴν εἰ μὴ βούλοιο, ἱρεῖς τι καὶ
 25 περὶ αὐτῆς ὥδε πῶς, ὅτι λαμπρὰ μὲν ἡ πόλις ἡμῖν
 ἄνωθεν λιμένων κατασκευαῖς καὶ οἰκοδομημάτων κάλ-
 λει, καὶ αἶρων εὐκρασίαις καὶ τείχεσι· σὺ δ' αὐτὴν
 περιβλεπτοτέραν εἰργάσῃ. Οἱ δὲ ἐπίλογοι ἔχουσιν ἄλλα
 τοιαῦτα· ἄνωθεν μὲν τοῦτο τὸ ξίφος παρῇ μὴ δειμῶ,
 30 μὴ φόβῳ τὸς Ἄριος παισιν, ἀλλὰ Δίκην καὶ Θέμιδι ἀνά-
 θεμα καθαρὸν φόνων, εὐαγεῖς χώρους ἰσάτωσαν, ψη-

5: Cod. Ixus. : 6: Il. x, 158.

φίσματα γράφωμεν πρὸς βασιλεῖα ἐπαινοῦντες· θαυμά-
 ζομεν αἰτοῦντες χρόνους εἰς ἀρχὴν, πλείονας πέμπομεν
 εἰκόνας εἰς Δελφούς, εἰς Ὀλυμπίαν, Ἀθήνας, πρὸς ἑτε-
 ρον τοῦτον πληρώσαντες· γραφείσθω δὲ περὶ αὐτῶν ἐκ
 τῶν κυκλῶ τὸ γένος τῶν ὑψηλῶν πρὸς εὐφημοῦντας·
 ἅπαντας ἐπικροτοῦντας, προηγείσθωσαν τῷ πίνακι καὶ
 πόλεις ἐν γυναικῶν σχήματι, παιδραὶ καὶ γεγηθῦναι, καὶ
 ὅσα ἐνδίδεται τῶν πραγμάτων, πρὸς θήσεις.

Ο α ρ. XI.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ.¹

Λέγεται παρ' Ἀθηναίοις ἐπιτάφιος ὁ καθ' ἑκάστον² 10
 ἐνιαυτὸν ἐπὶ³ τοῖς πεπρωκόσιν ἐν τοῖς πολέμοις⁴ λέγο-
 μενος λόγος· εἴληφε⁵ δὲ τὴν προσηγορίαν οὐδαμῶθεν
 ἄλλοθεν, ἢ ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι ἐπ' αὐτῷ τῷ σήματι,⁶
 οἷοι εἰσιν οἱ τρεῖς Ἀριστείδου⁷ λόγοι· οἷους⁸ γὰρ εἶπεν
 ὁ πολέμαρχος,⁹ ἐπειδὴ καὶ ταύτῃ¹⁰ τὸ τῆς τιμῆς ταύ-

¹ Caput hoc in Cod. Paris. 2996. [quem notavi Par. 2.]
 separatim continetur sub titulo: Μέθοδος πῶς ἂν ἐργάσαιο τὸν
 ἐπιτάφιον λόγον. Typis repetiit Westermannus ad calcem dis-
 sertationis suae: de epitaphio et erotico Demosthenis p. 85.
 sqq.

² Cfr. Weber. de epitaphio Periclis [in' ephemera
 scholast. 1827. P. II. nr. 76]. et locos ibi congestos.

³ Med. 2. Par. 2. ἐν. ⁴ Par. 2. πολέμοις. ⁵ Par. εἴληφεν.

⁶ Par. 2. West. σήματι. rell. σώματι. West. conjicit χήματι.

tum Ald. Vind. Par. 2. οἷον. Par. οἷους. Med. West. οἷοι.

⁷ Vind. Ἀριστείδους. ⁸ Ald. Vind. Par. Med. 2. οἷς.

Par. 2. West. οἷους. tum Ald. Vind. Par. ὅν εἶπεν. Par. 2.

Med. 2. ὅν om. ⁹ Inde Himerius πολέμαρχινόν appellavit

epitaphium suum. vide Himer. p. 6. Wernsd. Ad rem viden-

das Weber. l. l. not. 106. ¹⁰ Ald. Vind. Par 2. τοῦτο.

της ¹¹ ἀποδέδοται παρ' Ἀθηναίοις, τοιούτους ¹² ὁ σοφιστής συνέταξεν· ἐκνενίκηκε ¹³ δὲ διὰ τὸ ¹⁴ χρόνον πολὺν παρελθῆναι ἐγκώμιον γενέσθαι· τις γὰρ ἂν ἐτι θρηνήσει ¹⁵ παρ' Ἀθηναίοις τοὺς πρὸ πεντακοσίων ἔτων
 5 πεπτωκότας. Θουκυδίδης ¹⁶ δὲ λέγων ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν ¹⁷ [ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς] κατ' ἀρχὰς τοῦ ¹⁸ Πειλοποννησιακοῦ πολέμου οὐχ ἀπλῶς ἐγκώμιον ¹⁹ εἶπε τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπισημήνατο, ²⁰ ὅτι ποσοῦν ²¹ ἔδύ-
 631 νατο· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ θρήνου τὸ ποσὸν ἐφυλάξατο διὰ
 10 τοῦ πολέμου τὴν χρεῖαν, ὅπερ ἦν ῥήτορος, δακρύειν οὐς προετρέπετο ²² πολεμῆν· ἔθηκε, δὲ τὸν ἀπὸ τῆς παραμυθίας τόπον. οὕτω καὶ Ἀριστιδέης, ²³ εἵποτε εἶλεγε
 τοῦ-

Med. 2. Par. West. τοῦτω, ut jam Taylor Lectt. Lys. c. 2. p. 257. R. correxit. — Sq. τὸ om. Par. 2. 11 Par. ταύτης. Par. 2. ταύτη. Abest a rell. 12 Ald. Vind. Par. τοιοῖτος. Med. 2. τοιούτοις. Par. 2. West. τοιούτους. Med. 2. confuse: εἰ παρὼν ἔτι θρηνήσεις παρ' Ἀθηναίοις τοιούτους ὁ σοφιστής συνέταξε τοὺς πρὸ περ. 13 Vind. Par. ἐκνενίκηκε. rell. ἐκνενίκηκεν. 14 Ald. Vind. Par. τόν. Med. 2. Par. 2. West. τό. 15 Par. 2. θρηνήσεις, omisso ἂν. rell. ἂν — θρηνήσει. 16 Par. Θουκυδίδου. Sq. δὲ Par. 2. Med. 2. om. 17 ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν Par. 2. om. Sqq. ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς cum absint a Med. 2. neque satisfaciatur ingeniosa Westermanni conjectura, ἐπὶ τοῖς ῥήτορις, Thuc. II. 19., uncis inclusi. 18 Med. 2. ἐπὶ τοῦ. 19 Med. 3. ἐγκώμιον μόνον ἐπὶ περὶ τῶν. Par. εἶπεν. 20 Par. 2. μεσημήνατο. 21 Ald. Codd. ποσῶν. Par. 2. περ sequente lacuna, per quam ἔδύνατο excidit. Weberus l. 1. eumque secutus Westermannus legunt πείσων, quod non satis intelligo, quare scripsi ποσοῦν, augere aliquo modo, quod respondet sequenti ποσόν, pro quo Ald. Vind. habet πείσων. Med. 2. τὸν ποσόν. Par. 1. 2. τὸ ποσόν. West. duce Webero: τὸ ἀπὸ τοῦ θρήνου πείσων. 22 Med. 2. προετρέπεται. 23 Par. 1. Ἀριστιδέης.

τούτους τοὺς λόγους ἐπὶ τοῖς προσφάτως ²⁴ πεσοῦσιν, ἐχρήσατο ἂν τοῖς τοῦ ἐπιταφίου κεφαλαίοις, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ οἰκεία· νῦν δὲ χρόνος πολλὸς παρεληλυθὼς οὐκ ἐπιδίδωσι χώραν οὔτε θρήνοις, οὔτε παραμυθίαις· ²⁵ λήθη γὰρ γέγονε τῷ χρόνῳ τοῦ πάθους, καὶ ὃν παραμυθησόμεθα ²⁶ οὐκ ἔχομεν· οὔτε γὰρ πατέρες ἐκείνων οὔτε τὸ γένος γινώριμον. ἄτοπον ²⁷ δὲ ὅλως εἰ καὶ ²⁸ γινώριμον τυγχάνει, ²⁹ καὶ προσέτι ἄκαιρον τὸ ³⁰ μετὰ πολλὴν χρόνον ἐγείρειν εἰς θρήνον ἐθίλειν κεκοιμημένης ³¹ ἤδη τῷ χρόνῳ τῆς λύπης. οὐκοῦν ὁ μετὰ χρόνον ¹⁰ πολλὴν λεγόμενος λόγος ἐπιτάφιος καθαρὸν ἐστὶν ἐγκώμιον, ὥς ὁ Ἰσοκράτους Εὐαγόρας. ³² εἰ δὲ μὴ πάνυ μετὰ πολὺ λέγοιτο, ³³ ἀλλ' ἐπὶ πού μηνῶν ἢ ὀκτῶ παρελθόντων ἐγκώμιον μὲν λέγειν δεῖ. πρὸς δὲ τῷ τίλει χρῆσθαι ³⁴ τῷ παραμυθητικῷ κεφαλαίῳ οὐδὲν κωλύσει, ¹⁵ πλὴν εἰ ³⁵ μὴ συγγενὴς ἐγγυτάτῳ τυγχάνει τοῦ τεθνεώτος ὁ λέγων. τούτῳ ³⁶ γὰρ οὐδὲ μετ' ἐνιαυτὸν δίδωσιν ἀνάπαυλαν τοῦ πάθους ἢ μνήμη· διὸ παρατηρήσει ³⁷

24 Ald. Vind. προσφάτως. 25 Med. 2. παραμυθίας. tum Med. 2. Par. 1. λήθη τε γὰρ γέγονε. Ald. Vind. Par. 1. λήθη γὰρ ἐγγέγονε [Par. ἐγγέγονεν]. 30 Med. 2. παραμυθησόμεν. 27 ἄτοπον — γινώριμον Par. 2. om. 28 Par. εἰ καὶ. rell. καὶ εἰ. 29 Par. 2. τυγχάνον. West. τυγχάνοι. 30 Ald. Vind. Par. 1. ἀκούοιτο. West. ἀκούοιο. Par. 2. Med. 2. ἄκαιρον τό. 31 Ald. κεκοιμημένους. Par. κεκοιμημένους. Vind. κεκοιμισμ. Med. 2. κεκοιμημένους. Par. 2. κεκοιμημένης. West. κεκοιμισμένους. tum Par. 2. Med. 2. ἤδη. rell. δῆ. 32 Med. 2. Par. 2. Ἰσοκράτης ἐν [Par. ἐν om.] Εὐαγόρα. 33 Med. 2. Par. 2. λέγοιτο. Ald. Vind. Par. 1. λέγεται. West. λέγεται. 34 Par. χρῆσθαι, man. rec. supra lin. posuit ἦ. 35 Ald. Vind. Par. 1. ἐάν — τυγχάνη. Med. 2. ἐάν — τυγχάνει. Par. 2. εἰ — τυγχάνει. 36 Ald. Vind. Par. 2. τοῦτο. Med. 2. Par. 2. West. τοῦτο. tum Ald. Vind. οὐδὲν. rell. οὐδέ. 37 Ald.

καὶ μετ' ἐνιαυτὸν τοῦ παθητικοῦ λόγου τὸν χαρακτηῖρα.
 Διαιρεθήσεται δὲ ὁ ἐπιτάφιος λόγος, ὁ παθητικὸς, ³⁸ ἢ
 ἐπὶ προσφάτῳ τῷ ³⁹ τιθνεῶτι λεγόμενος τοῖς ἐγκωμια-
 στικοῖς ⁴⁰ κεφαλαίοις, πανταχοῦ ἐφεξῆς ἐκάστῳ ⁴¹ τῶν
⁵ κεφαλαίων παραμικνυμένου ⁴² τοῦ πάθους ἐκ μεταχει-
 ρίσεως ⁴³ οὕτως, ὡς πῶς ⁴⁴ συνοδύρωμαι τῷ γένει τὸ
 πάθος· ὡς ⁴⁵ τὴν ἐπιβολὴν ⁴⁶ τοῦ θρήνου πόθεν ποιή-
 σομαι· ἀπὸ τοῦ γένους εἰ βούλεισθε ⁴⁷ πρῶτον· τούτων
 γὰρ αὐτῶν χρὴ ⁴⁸ πιστῶν ὅλων· οὐκοῦν τοῦτο ἔρεῖς, ⁴⁹
¹⁰ ὅτι λαμπρὸς καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει μᾶλλον ἐνδοξοτάτων, ⁵⁰
 ἀλλ' ὥσπερ λαμπάδα ἡμμένην ἐν τῷ γένει τὸν πεπτω-
 κότα τῷτον δαίμων ἀπέσβησε· ⁵¹ χρὴ γὰρ τὰ κεφάλαια
 μὴ καθαρύνειν τῶν θρήνων, ἀλλὰ καὶ γένος λέγῃς, ⁵²
 θρηνεῖν κατ' ἀρχὰς τοῦ γένους τὸν ⁵³ πεπτωκότα, καὶ
¹⁵ μισοῦντος τοῦ γένους καὶ τελευτῶντος, καὶ ⁵⁴ ἑτερόν τι
 κεφάλαιον. εἶτα μετὰ τὸ γένος ⁵⁵ τὰ περὶ τὴν γένεσιν
 αὐτοῦ ἔρεῖς· ὡς ματαίων μὲν ἐκείνων συμβόλων, ⁵⁶ μα-

Par. 1. Vind. διόπερ οὕτως ὡσεῖ. West. οὗτος οἷον. Corrīgunt
 Med. 2. Par. 2. 38 ὁ παθητικὸς Med. 2. om. 39 τῷ ex
 Med. 2. Par. 2. recepi. West. προσφάτως τιθν. 40 Par. 2.
 addit λόγοις. 41 Med. 2. ἐκάστου. 42 Med. 2. παραμη-
 νυμένου. 43 Par. 2. μεταχειρίσεως. rell. μεταχειρήσεως. 44
 Par. 2. Med. 2. ὡς πῶς. rell. οὕτως. tum Par. 2. συνοδύρομαι.
 45 Par. 2. Med. 2. ὡς. rell. ὁ. West. om. 46 Ald. Codd.
 ἐπιβολήν. West. ἐπιβολήν. 47 Par. 2. West. βούλεισθε. rell.
 βούλεισθαι. 48 χρὴ ex Med. Par. 2. recepi. 49 Ald.
 Vind. Par. 1. Med. 2. οἰκοῦν ὅτι λαμπρῶς [Med. 2. λαμπρός.
 in Par. 1. man. rec. super λαμπρῶς scripsit ὅς] τοῦτο ἔρεῖς.
 Correxī ex Par. 2. — West. λαμπρόν — ἐνδοξοτάτον. 50
 Par. 2. Med. 2. ἐνδοξοτάτων. rell. ἐνδοξοτάτος. Sq. ἀλλ' Med. 2.
 om. 51 Par. 1. ἀπέσβησιν. 52 Med. 2. λέγοι. rell. λέγῃ.
 West. λέγῃς. 53 Par. 2. δέ. 54 Med. 2. Par. 2. καί.
 55 Med. 2. τοῦ γένους. 56 Par. 2. West. Vales. Emend.

ταίων δὲ ὀνειράτων ἐπ' ἐκείνῳ φανέντων ὅτε ἐτίκτετο, ⁵⁷
 ὃ δυστυχοῦς μὲν τῆς ἐνεγκούσης, ὠδίνος δὲ ⁵⁸ ἐπὶ τού-
 τοις δυστυχεστέρας· ὠδινε γὰρ ἡ μήτηρ ⁵⁹ σύμβολα· ὁ
 δεινά δὲ προεφήτευσεν ⁶⁰ αὐτὰ κάλλιστα· τῶν δὲ σι-
 κειῶν καὶ τῶν γίλων εὐελπὶς ἦν ἕκαστος, ἔθνε ⁶¹ θεοῖς
 γενεθλίοις, βωμοὶ δὲ ῥιμάττοντο, ἦγε ⁶² δὲ πανήγυριν
 ὁ σύμπας οἶκος· δαίμων δὲ, ὡς ⁶³ ἔοικεν, ἐπειώθασε ⁶⁴
 τοῖς γενομένοις, παρεδίδοτο ⁶⁵ δὲ τροφεῦσιν ὁ παῖς·
 κριττοὺς αἰχομεν τούτων ⁶⁶ τὰς ἐλπίδας οἱ τρέφοντες.
 ἀλλ' οἶμοι ⁶⁷ τῶν κακῶν, καὶ γὰρ τοίνυν ⁶⁸ οὕτως 10
 ἀνῆρπασται· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπεξελεύσῃ κε-
 φαλαίοις τοῖς ἐγκωμισαστικοῖς, αὖξον ⁶⁹ δὲ καὶ τὸν θρη-
 νον· δεῖ δὲ ⁷⁰ ποιεῖν καὶ ἀπλὴν ἀπαγγελίαν τοῖς θρη-
 νοῖς, ἵνα καὶ ἡ λαμπρότης τῶν προσόντων ⁷¹ φαίνεται,

p. 31. συμβόλων. *rell.* συμβούλων. 57 *Med.* 2. ἐτίκτετο. *Ald.*
 ἐτίκτετο. *tum Par.* 2. *Med.* 2. ὃ δυστυχοῦς. *rell.* ὁ δυστυχῆς.
 58 δι *ex Par.* 2. *recepti.* *tum Par.* 2. *Med.* 2. δυστυχεστέροι. *rell.*
 δυστυχίστερος. 59 *Sequitur in Ald. Vind.* ἰνδινῶς. *Par.* 2.
 ὠδίνος. *West.* auctore Hermanno ἀνωδύνως. *Equidem omisi*
cum Par. 2. *Med.* 2. *Deinceps Par.* 2. *Med.* 2. δεινὰ δὲ sine
 ὁ. 60 *Ald.* *Par.* 1. προσφύτευσεν. *Par.* 2. προφύτευσι δι αὐ-
 τόν. *Med.* 2. *Vind.* *West.* προφήτευσεν. 61 *Ald.* *Vind.*
Med. 2. ἔθνεσθι. *Par.* 1. ἔθνεσθι. *Par.* 2. ἔθνεσθι sine δι. 62
Par. 1. ἦγεν. 63 ὡς e *Par.* 2. *Med.* 2. *recepti.* 64 *Par.* 2.
 ἐπειώθασθι. *Par.* 1. ἐπειώθασθι. 65 *Med.* 2. παρεδίδοται.
West. παρεδίδοτο. 66 τούτων e *Med.* 2. *recepti.* 67 *Ald.*
Vind. ἀλλὰ μοι. *Par.* ἄλλοι μοι. *ad marg. man. rec.* ἄλλοι μοι.
Med. 2. *Par.* 2. ἀλλ' οἶμοι. 68 *Med.* 2. καὶ γὰρ τοίνυν οὕ-
 τος. *Par.* 2. καὶ τοίνυν οὕτος. *rell.* καὶ τοίνυν οὕτως. 69
Par. 2. *Med.* 2. αὖξον. 70 *Ald.* *Vind.* δεῖ δὲ ποιεῖν. *Med.* 2.
 δεῖ δὲ ποιεῖν καὶ ἡπλωμένην ἀπαγγ. *Par.* 1. δεῖ δὲ ποιεῖν καὶ ἡπλω-
 μένην ἀπαγγ. *ad marg. man. rec.* ποιεῖν ἀπλὴν. *Par.* 2. δεῖ δὲ-
 που καὶ ἡπλωμένου ἀπαγγελίαν. *West.* δεῖ δὲ ποιεῖν. 71 *Par.* 1.
 προσόντων. *man. rec. inscripsit σ.* *West. conj.* προσηκόντων *vel*

ἐπιστρέφεται ⁷² δὲ τὸν ἀκροατὴν αὐθις ἐπὶ τὸν θρήνον.
καὶ ὕλη σοι ⁷³ γινέσθω τὰ ἐγκώμια τῶν θρήνων. ⁷⁴
ἐγκωμιάσεις δὲ ἀπὸ πάντων ⁷⁵ τῶν τόπων τῶν ἐγκωμια-
στικῶν, γένους, γενέσεως, φύσεως, ἀνατροφῆς, παιδείας,
⁵ ἐπιτηδευμάτων. ⁷⁶ τεμεῖς δὲ τὴν φύσιν διχα, εἰς τε τὸ
τοῦ σώματος κάλλος, ὅπερ πρῶτον ἐρεῖς, εἰς τε τὴν τῆς
ψυχῆς εὐφυΐαν· πιστώσῃ ⁷⁷ δὲ διὰ τριῶν κεφαλαίων
τῶν ἐξῆς, τῆς τροφῆς ⁷⁸ λέγω καὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν
ἐπιτηδευμάτων· ἐργαζόμενος γὰρ αὐτοῦ τὸ ἐγκώμιον διὰ
¹⁰ τούτων ⁷⁹ ἑκάστου ἐρεῖς μὲν τὴν τροφήν, ὅτι ἐνέφηνε
διὰ τούτων τῆς ψυχῆς τὴν ⁸⁰ εὐφυΐαν ἐπιστρεφόμενος,
καὶ ὀξύτητα δευτέραν θήσεις, ταύτην δὲ τὴν τῆς ψυχῆς
εὐφυΐαν· ἐρεῖς δὲ τὴν παιδείαν, ⁸¹ ὅτι ἐδείκνυε καὶ ἐπὶ
τούτῳ προέχειν τῶν ἡλικίων· διὰ δὲ ⁸² τῶν ἐπιτηδευμά-
¹⁵ των πιστώσῃ τὸ κεφάλαιον οὕτως, ὅτι δίκαιον παρῆχεν
ἑαυτὸν, φιλάνθρωπον, ὁμιλητικὸν, ἡμερον· τὸ δὲ μέ-
γιστον κεφάλαιον τῶν ἐγκωμιαστικῶν ⁸³ εἰσιν αἱ πράξεις,
ἅστινας θήσεις μετὰ τὰ ἐπιτηδεύματα· οὐκ ἀφίξῃ δὲ τοῦ
καὶ ἐν ἑκάστῃ πράξει θρήνον ἐπεμβαλεῖν· θήσεις δὲ
²⁰ μετὰ τὰς πράξεις καὶ τὸν ἀπὸ τῆς τύχης ⁸⁴ τόπον, λέ-
632

tale quid. Τὰ προσόντα τινί sunt virtutes. Cfr. p. 299, 4. ⁷²
Med. ἐπιστρέφεται δέ. rell. ἐπιστρέφεται δέ. West. ἐπίστρεφε δὲ καί.
⁷³ σοι Par. 2. om. ⁷⁴ Par. 2. τοῖς θρήνοις. ⁷⁵ Med. 2.
Par. 2. ἀπὸ πάντων. rell. ἀπ' αὐτῶν. ⁷⁶ Med. 2. ἐπιτηδευ-
ματος. ⁷⁷ Ald. πιστόση, tum Par. 2. Med. 2. διά. rell. ἀπό.
⁷⁸ τῆς τροφῆς Ald. Codd. om. Inseruit West. post λέγω.
Par. 2. ἐξῆς, τῆς παιδείας λέγω. ⁷⁹ Par. 2. Med. 2. τούτων.
rell. τούτου. Mox Par 2. Vind. ἐνέφηνε. rell. ἐνέφηνεν. ⁸⁰
τὴν Med. 2. om. Ex eodem et Par. 1. sqq. ἐπιστρεφόμενος —
εὐφυΐαν recepi. ⁸¹ Par. 1. παιδίαν. ⁸² Med. 2. τὴν.
⁸³ Med. 2. τῶν ἐγκωμίων κεφάλαιον. Tum Ald. Codd. οἷον.
West. εἰσιν. ⁸⁴ Med. 2. Par. 2. West. τύχης. rell
ψυχῆς.

γων ὅτι παρωμάρτησεν ⁸⁵ αὐτῷ καὶ δεξιὰ τις τύχη ζῶντι
ἐφ' ἅπασι, πλούτος, ⁸⁶ παιδων εὐτυχία, φίλων πρὸς
αὐτὸν ἔρωτες, τιμὴ παρὰ βασιλείων, ⁸⁷ τιμὴ παρὰ πό-
λεων. εἶτα τὰς ⁸⁸ συγκρίσεις μετὰ ταῦτα θήσεις πρὸς
ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, ὡς κεφάλαιον ἴδιον, ⁸⁹ οὐ κατεχό-
μινος ⁹⁰ μὲν οὐδὲ ἐν ⁹¹ ἐκάστῳ κεφαλαιῷ συγκρινεῖς ⁹²
πρὸς ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον, ὃ λέγεις, ⁹³ ὃ παραλαμβάνειν
δαί καὶ ⁹⁴ ἐνταῦθα δὲ προδήλως πρὸς ὅλην τὴν ὑπό-
θεσιν παραλήψῃ τὴν σύγκρισιν, οἷον ἄνωθεν ἐπιδραμὼν
τὰ κεφάλαια ἐρεῖς, ὅτι, ἐὰν τοίνυν ⁹⁵ ἐξετάσωμεν ταῦτα 10
σύνπαντα ⁹⁶ περὶ τινος τῶν ἡμιθέων, τῶν νῦν ⁹⁷ ἐναρέ-
των οὐδενὸς δεύτερος, τοῦ δὲ ταῦτα ἄμεινον ὑπῆρξεν·
δαί γὰρ κάλλος ⁹⁸ κάλλιον ἀποδεικνύναι, ἢ ὅταν ἐνδόξῳ
ἐγάμιλλον, οἷον ἢ ⁹⁹ τοῦ Ἡρακλέους ¹ βίῳ τὸν βίον αὐ-
τοῦ ἢ τοῦ Θησέως παραβαλεῖν· ² ἐπὶ τούτοις πάλιν ³ 15

85 Par. 1. παρωμάρτησιν. 86 Par. 2. Med. 2. West. πλού-
τος. rell. πλούτω. Tum Ald. Vind. Par. 1. φίλον. West. φίλοι.
Par. 2. Med. 2. φίλων. — Med. 2. πρὸς. rell. περί. 87
Med. 2. βασιλείως. Sq. τιμὴ παρὰ πόλ. om. — Ald. Vind.
Par. 1. πόλειως. Par. 2. πόλεων. 88 τὰς Par. 2. om. 89
Par. 2. ὡς κεφάλαιον ἥδη πρὸς ὅλην τὴν ὑπόθ. 90 Med. 2.
οὐκ ἀντεχόμενος. 91 ἐν Med. 2. Par. 2. om. Par. 2. οὐδ' ἐκ.
92 Ald. Par. 1. Vind. συγκρίσεις. Med. 2. Par. 2. συγκρινεῖς.
93 Ald. Vind. Par. 1. λέγει. Par. 2. Med. 2. λέγεις. sq. ὃ ex
Med. 2. recepi. West. συγκρίσεις πρὸς ἐκ. τὸ κεφάλαιον, ὃ λέ-
γεις παραλαμβάνεσθαι. 94 καὶ et προδήλως Med. 2. om.
95 Ald. Par. 1. ἂν τοι νῦν. rell. ἐὰν [Vind. ἂν] τοίνυν. West.
ἄντι δὲ νῦν. 96 ταῦτα σύνπαντα Med. 2. om. 97 Med. 2.
Par. νῦν. rell. τοίνυν. 98 Ald. καλλοῦ. Vind. Par. 1.
Med. 2. καλοῦ. Par. 2. κάλλος. West. καλοῦ καλλίως. 99
Par. 2. εἰ. tum Par. 2. Med. 2. τῷ Ἡρ. 1 Ald. Vind.
Par. 1. Ἡρακλείως. Med. 2. Ἡρακλῆος. Par. 2. Ἡρακλείους. 2
Par. 1. παραβαλεῖν. 3 Par. 2. πᾶσι.

κεφάλαιον ⁴ θήσεις τὸν θρήνον, ὅτι διὰ ταῦτα τοῦτον
 ὀδύρομαι, ἔργασίαν δούς ἰδιάζουσιν, ⁵ καθαρύνουσιν
 λοιπῶν ⁶ ἐγκωμίων, οἶκτον ⁷ κινῶν, εἰς δάκρυα συγγέων
 τοὺς ἀκούοντας· μετὰ τοῦτο τὸ κεφάλαιον θήσεις ⁸ κε-
⁹φάλαιον ἕτερον τὸ παραμυθητικὸν πρὸς ἅπαν· τὸ γένος,
 ὅτι οὐ δεῖ θρηνεῖν· πολιτεύεται μετὰ τῶν θεῶν, ἢ τὸ
 Ἥλύσιον ἔχει πεδίον· ἰδίᾳ ⁹ δ' αὖ πάλιν ¹⁰ τὰ νοήματα
 μεριεῖς ¹¹ τῶν κεφαλαίων οὕτως· ἰδίᾳ μὲν πρὸς τοὺς
 παῖδας, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ ἑξάρως ¹² πρό-
¹³τερον τὸ πρόσωπον τῆς γυναικὸς, ἵνα μὴ πρὸς φάυλον
 καὶ εὐτελεῖς ¹³ διαλέγεσθαι δοκῇ πρόσωπον· ἐπὶ γὰρ
 τῶν ἀνδρῶν οὐ γέρει ψόγον ὁ λόγος ἄνευ τινὸς προκα-
 τασκευῆς λεγόμενος. ἐπὶ δὲ ¹⁴ γυναικὸς ἀναγκαίως προ-
 καταλήγη τὴν ἀκροατὴν τῆς ἀρετῆς τῆς γυναικὸς· ἐὰν
¹⁵ δὲ ¹⁵ νέαν ἄγῳσι πάνυ τὴν ἡλικίαν οἱ παῖδες, συμβου-
 λευτικὸν ¹⁶ μᾶλλον θήσεις τὸν τόπον, οὐ παραμυθη-
 τικόν· ¹⁷ οὐ γὰρ αἰσθάνονται τοῦ πάθους· μᾶλλον δὲ
 οὕτω προσθήσεις ¹⁸ τινὰ τῷ παραμυθητικῷ καὶ συμ-
 βουλήν καὶ ὑποθήκην πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ πρὸς τοὺς
²⁰ παῖδας, εἰ ἄγαν νέοι τυγχάνοιεν ὄντες· τῇ ¹⁹ μὲν ζη-

4 Med. 2. κύριον.

5 Ald. Vind. δούς διαζουσιν.

Par. 2. Med. 2. et liber Merulae θούς ἰδιάζ. Par. ἰδιάζ. man. rec. ἰ super ἡ posuit. West. πάντως σχετλιαζουσιν.

6 Ald. Vind. Par. 1. καθαρύνουσιν ἂν ἔγκ. Par. 2. Med. 2. καθαρύνουσιν λοιπῶν ἔγκ.

7 Par. οἶκτων. man. rec. super ω posuit o. Ald. Vind. οἶκτω. Med. 2. Par. 2. οἶκτον.

8 Med. 2. θήσει.

9 Ald. Vind. ἰδίᾳ. rell. ἰδίᾳ. tum Par. 2. Med. 2. δεῖ.

10 Par. πᾶσι τὰ ν. μ. τοῖς κεφαλαίοις.

11 Med. 2. μετριεῖς.

12 West. conj. ἑξαρῆς vel ἐκσταλῆς.

13 Ald. Vind. Par. 1. ἀτελεῖς. Par. 2. Med. 2. West. εὐτελεῖς.

14 Med. δὲ τῆς γυν.

15 δὲ Med. 2. om.

16 Med. 2. βουλευτικὸν μ. θήσει.

17 Ald. παραμυθηκόν.

18 Ald. Vind. Par. 1. προσθήσεις. rell. προσθ.

19 West. τῇ. rell. τὴν.

λοῦν ²⁰ τὰς ἀρχαίας καὶ ²¹ ἀρίστας τῶν γυναικῶν καὶ ἡρώνας, ²² τοῖς δὲ παισὶ ζηλοῦν τὰ τοῦ πατρὸς. εἶτα ἐπαινέσεις τὸ γένος, ὅτι οὐκ ἡμέλησαν ²³ τῆς κηδεύσεως οὐδὲ τῆς κατασκευῆς τοῦ μνήματος· εἶτα εὐχὴν πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου θήσεις εὐχόμενος αὐτοῖς παρὰ τῶν θιωῶν ὑπάρξαι τὰ κάλλιστα. ²⁴

C a p. XII.

ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΩΤΙΚΟΥ. I

Ἐν τῷ στεφανωτικῷ προοιμιάσεις εὐθὺς ἀπὸ τοῦ στεφάνου καὶ τῆς δόξης τοῦ βασιλείως, καὶ τοῦ ὅτι φθά-
νει μὲν ὁ κρείττων ² αὐτὴν τὴν βασιλείαν στεφάνῳ ³ ¹⁰
τιμῶν, καὶ ἡ σύμπασα ⁴ οἰκουμένη τῷ μεγίστῳ στεφα-
νοῦσα στεφάνῳ, ταῖς εὐφημίαις· ἤκει δὲ παρὰ σε καὶ
ἡ ⁵ πόλις ἡ ἡμετέρα, οὐδευίας τῶν σῶν ὑπηκόων οὔτε
δόξαις οὔτε μεγέθεσιν οὔτε κάλλεσιν ἡττωμένη, λόγοις
τε ἅμα στεφανοῦσα καὶ χρυσῷ τῷ ⁶ στέμματι· ἔαν μὲν ¹⁵
σχῇ γένος, μετὰ τὸ προοίμιον εὐδόκιμον ⁷ ποιήσῃ τοῦ

30 Med. 2. ζηλούντων. 21 καὶ ex Med. 2. Par. 2. Vind.
recepti. 22 Ald. Codd. ἡρώνας. West. ἡρώνας. Sq. δὲ ex
Med. 2. recepti. West. post παῖσι uncis inclusum posuit. Par. 2.
ζηλούντος τοῦ πατρὸς, omisso τοῖς δὲ παῖσι. 23 Med. 2.
ἡμέλησαν τῆς παιδεύσεως. 24 Sequitur in Med. 2. ex Ald.
p. 638. v. 5. "Ομηρος ὁ Θῆος. etc.

1 Lib. Merulae στεφανωτικῶν. 2 Par. κρείττον. correxit
man. rec. 3 Med. 2. αὐτὴν τὴν βασιλείαν στεφάνῳ, τιμῶν.
rell. αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ στεφάνων, τιμῶν. 4 Ald. Vind. Par. 1.
ἡ σύμπασα ἡ. Med. 2. ἡ σύμπασα. 5 Par. παρὰ σε καὶ ἡ.
rell. παρὰ σοὶ ἡ. 6 τῷ Med. 2. om. 7 Med. 2. εὐδόκι-
μον μετὰ τὸ προοίμ. tum Vind. ποιήσῃ. rell. ποιήσῃ.

βασιλέως τὸ ἐγκώμιον ἀπὸ τοῦ γένους· εἰ δὲ μήγε, εὖ-
 θύς ἀπὸ τῆς τύχης αὐτοῦ ⁸ τοῦ γένους, ὅτι θεὸς κα-
 τοικτείρας ἀνωθεν τὸ ἀνθρώπινον ⁹ γένος καὶ βουληθεὶς
 ταῖς εὐδαιμονίαις παρὰ μυνθῆσασθαι τὴν σὴν παρήγα-
 5 γε ¹⁰ γένεσιν ἐπ' ἀγαθῇ μοίρᾳ τῆς οἰκουμένης· εἶτα
 ἐρεῖς ἂν ἔχη ¹¹ παιδείαν καὶ ἀνατροφὴν ἐνδοξον· εἶτα
 ἐφάψῃ ¹² τῶν ἀρετῶν. ἐπὶ τούτοις τῆς ἀνδρείας πρῶ-
 τής· ὅτι γάρ τοι ¹³ διατελεῖς ἐν δουρί καὶ ἵππῳ ¹⁴ καὶ
 ἀσπίδι ἄθλους τοὺς μεγίστους ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς
 10 ὑφ' ἡλίου, ¹⁵ καθάπερ Ἡρακλῆα φάσι τὸν ¹⁶ Διός· ἐν
 ᾧ μνημονεύσεις ¹⁷ ὅτι βαρβαρῶν οἱ μὲν τελείως ἀπολώ-
 λασιν, οἱ δὲ δυστυχοῦσιν, οἱ δ' ¹⁸ αἰχμάλωτοι παρ' ἡμῶς
 ἤχθησαν, οἱ δὲ οὐδὲ ¹⁹ ἀντίχειν δύνανται, ὥσπερ οἱ δὲ
 πρὸς τὰς ἡλίου ²⁰ βολὰς ἀτενίζουσιν τολμῶντες. μετὰ τὴν
 15 ἀνδρείαν ²¹ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐρεῖς, καὶ λοιπὸν τὰ
 κατὰ τὴν ²² εἰρήνην, καὶ ²³ μετὰ ταῦτα ἐπάξεις, ὅτι
 633 τοιγάρτοι διὰ τοῦτο στεφανοῖ σε ἡ πόλις, ἅμα μὲν χά-
 ριτας ἐκτίνουσα ²⁴ ὑπὲρ ὧν ὁσημέραι εὐεργετούμεθα·
 ἅμα δὲ καὶ δεομένη καὶ ἱκετεύουσα καὶ θαρρόουσα τῇ
 20 σῇ περὶ πάντα φιλανθρωπίᾳ, ὅτι οὐδενὸς ἀποτεύζεται. ²⁵

8 Med. 2. ἀπό. 9 Med. 2. ἀνθρώπιον. Par. ἀνθρώ-
 πινον. 10 Vind. παρήγαγε. rell. παρήγαγεν. tum Med. 2.
 σύνθισιν ἐπ' ἀγῇ. 11 Med. 2. ἔχης παιδείαν καὶ ἀνατρ. rell.
 ἔχη παιδία, ἀνατροφὴν. 12 Med. 2. Par. ἐφάψῃ. Ald. Vind.
 ἐφάψει. 13 Ald. τι. Codd. τοι. 14 καὶ ἵππῳ ex Med. 2.
 recepi. 15 Med. 2. ἥλιον. 16 Med. 2. τοῦ. 17
 Med. 2. μνημονεύσης. 18 Med. 2. δι. 19 οὐδὲ ex Med. 2.
 recepi, abest ab Ald. Vind. Par. — Vales. Emend. p. 31.
 corrigit ἀντ. οὐ δύνανται. 20 Med. 2. τὰς σὰς βολὰς. 21
 Med. 2. ἀνδρείαν. 22 Ald. Edd. περὶ τὸν κατ' εἰρήνην. 23
 καὶ Med. 2. om. 24 Ald. Par. Vind. ἐκτίνουσα. Med. 2.
 ἐκτίνουσα, tum Ald. Par. ὡς ἡμέραι. Vind. Med. 2. ὁσημέραι.
 25 Ald. Vind. ἐπιτεύζεται. Par. Med. 2. ἀποτεύζεται.

εἶτα ἀξιώσεις ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήγισμα. ἔστω δέ σοι ὁ λόγος μὴ πλείων ²⁶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἢ ²⁷ καὶ διακοσίων ἐπὶ.

C a p. XIII.

ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΤΤΙΚΟΤ. ¹

Ἐὰν δὲ ὑπὲρ πόλεως καμνούσης ² δέον πρεσβεῦσαι, ³ ἱρεῖς μὲν καὶ ταῦτα ἃ προσιῇται ἐν τῷ στεφανωτικῷ πανταχοῦ δὲ τὸ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ βασιλέως αὐξήσεις, καὶ ὅτι φιλοκτιρμῶν ³ καὶ ἐλεῶν τοὺς δεομένους, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ⁴ αὐτὸν κατέπεμψεν, ὅτι ἦδει αὐτὸν ἐλεήμονα καὶ εὖ ποιοῦντα τοὺς ἀνθρώπους, ⁵ καὶ ¹⁰ ὅταν εἴπῃς τὰ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ⁶ ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἥξεις ἐπὶ τὴν μνήμην τῆς πόλεως, ὑπὲρ ἧς πρεσβεύεις· ἐν ⁷ δὲ ταύτῃ δύο τόπους ἐργάσῃ· ἓνα μὲν τὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ἐναντίου αὐξήσεως, οἷον ἦν ποτε τὸ ⁸ Ἴλιον πόλις λαμπρὰ καὶ ὀνομαστο- ¹⁵ τάτῃ τῶν ὑφ' ἡλίῳ πασσὼν, καὶ ἀντέσχεν ⁹ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης πολέμους τὸ παλαιόν· εἶτα τὸν ἐκ διατυπώσεως, ἐν ᾧ καὶ διασχευάσεις ¹⁰ τὴν παροῦσαν τύχην, ὅτι πέπτωκεν εἰς ἑδάφος, καὶ μάλιστα ἐκείνων

²⁶ Med. 2. πλείων. rell. πλείον.

²⁷ ἢ ex Med. 2. re-

cepi.

¹ Vind. habet iterum περὶ στεφανωτικῷ. Lib. Merulae pro hoc titulo habet εἰς περὶ τῶν αὐτῶν. ² Med. 2. καμνούσης. tum Med. 2. δέη. ³ Ald. φιλοκτιρμῶν. ⁴ Med. 2. αὐτὸν ὁ θεός. ⁵ Med. 2. εὖ ποιοῦντα τοὺς ἀνθρώπους. rell. εὐποιοῦντα τοῖς ἀνθρώποις. ⁶ Med. 2. ἀνδρείας. ⁷ Ald. Vind. εἰάν. ⁸ τὸ Med. 2. om. Tum id. ὑφ' ἡλίον. ⁹ Med. 2. ἀντίχισθαι. ¹⁰ Med. 2. διατυπώσεις.

μνημονεύσεις ἅ πρὸς τὴν χρεῖαν καὶ τὴν ζωὴν συμβάλ-
 λεισθαι πέφυκε, ¹¹ καὶ ὧν εἰώθασιν οἱ βασιλεῖς προνο-
 εῖσθαι· οἷον ὅτι λουτρὰ ¹² συμπίπτωκεν, ὑδάτων ὀχε-
 τοὶ διεφθάρησαν, κόσμος ὁ τῆς πόλεως συγκέχυται, καὶ
 5 τὰ τοιαῦτα ἐλειονολογησάμενος ¹³ ἐπάξει, ὅτι διὰ ταῦ-
 τα ἰκετεύομεν, δεόμεθα, πρὸ τῶν γονάτων πίπτομεν, ¹⁴
 τὰς ἰκετηρίας προτείνομεν. νομίζεται γὰρ τὴν τοῦ πρεσ-
 βευτοῦ ¹⁵ φωνὴν εἶναι πάσης τῆς πόλεως· δι' ἧς νό-
 μιζε ¹⁶ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας καὶ πρεσ-
 10 βύτας δάκρυα προχέειν, ¹⁷ παρακαλεῖν σε πρὸς ἔλεον·
 εἰτα ἀξιώσεις ἐπινεύσαι αὐτῶν δεχθῆναι τὸ ψήφισμα.

C a p. XIV.

ΠΕΡΙ ΚΛΗΤΙΚΟΥ. ¹

Ἐάν ἄρχοντα καλέσης ² εἰς πανήγυριν, ὡς ἔθος,

11 Par. πέφυκεν. 12 Post. λουτρὰ Med. 2. inserit: ὅτι
 ἀκούω λόγων ταύτην εἶναι καὶ Μουσῶν ἐργαστήριον. ἐνδιατρίψαι
 δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς χρείας καὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐπίγει,
 οὕτως· ἐκεῖ πυνθάνομαι Πιερεῖ ὄντα, ἐκεῖ τὸν Ἑλικῶνα· καὶ ὅταν
 ἀνέστης (Cod. ἀνέστης) τοῦτο τὸ μέρος, καὶ τὴν χρεῖαν ἴρεις, δι'
 ἣν σπένδεις· διὲ γὰρ ταῖς ἀνάγκαις τοῦτο θεράμειν· ὁρῶμεν δὲ
 καὶ τὴν φύσιν τοῦ παντός πειθομένην ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις,
 καὶ ὅσον ὁ πατήρ τῶν ὅλων ἐνομοθέτησεν, διὸ καὶ πᾶσα ἀνάγκη,
 τῷ νόμῳ πείθεσθαι τῆς πατρίδος. τοῦτο δὲ σοὶ διωρίσθαι λέγειν
 etc. quae a nostro loco aliena sunt, usque ad: ἀλλὰ τί γὰρ
 δεῖ ποιεῖν, ἀνάγκη γὰρ ἐπίγει, ταῦτα δὲ συμπίπτωκεν. 13
 Ald. Vind. ἐλειονόμενος. 14 Ald. πίπτομεν. Sq. τὰς ex
 Med. 2. recepi. 15 Med. 2. πρεσβύτου. 16 Med. 2.
 νομίζω. 17 Ald. Vind. Par. προχέειν. Med. 2. προχέειν. tum
 Med. Par. παρακαλεῖν. Ald. Vind. παραβαλεῖν.

1 Abest titulus ab Ald. Med. 2. Vind. est in Par. — Lib.
 Merulae περὶ πρεσβυτικού. 2 Med. 2. καλῆς. Par. καλέσης·

ἱραῖς μὲν ἐν τοῖς προοιμίοις τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίξεως καὶ
 τῆς κλήσεως, ὅτι πέπομφεν ἡ πόλις πάλαι ³ μὲν καὶ
 ἄνευ προηάσεως ποιτοῦσα καὶ βουλομένη τῶν σοι προς-
 ὀντῶν ἐξαιρέτων ⁴ μετέχειν ὁσημέραι· πολὺ δὲ πλεῖον
 ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅτι καὶ πανηγυριν ἄγει καὶ δεῖται ⁵
 μείζονος θεάτρον πρὸς τὰ δρώμενα· εἶτα ἑρεῖς ἐγκώ-
 μιον ⁶ τῆς πανηγύρεως, ἀφ' ἧς ἡ κλήσις, ⁷ εἰπὼν ὥδὲ
 πως· ἵνα δὲ ⁸ γνῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν πανηγυριν
 ἐφ' ἣν ἡ κλήσις, μικρὸν ἄνωθεν ἄρξομαι· καὶ ἑρεῖς τῆς
 πανηγύρεως ἐγκώμιον· μετὰ δὲ τὴν πανηγυριν ἐπαινῶν ¹⁰
 καὶ λίγων ὅτι τίθεται θεῶν τινι ἢ ἡρώων· ⁹ μετὰ τὸν
 τῆς πανηγύρεως ἐπαινον ἑρεῖς ἐγκώμιον τῆς πόλεως, εἴ
 τι ἀρχαῖον ἔχεις· εἶτα τοῦ ἄρχοντος ἀναγκαίως. ¹⁰ δεῖ
 γὰρ πρότερον ἐγκωμιάσαι τὴν πανηγυριν, τοῦτο γάρ ¹¹
 ἐνταῦθα τὸ ¹² προηγοῦμενον, καὶ ἀπὸ τῶν προηγου- ¹⁵
 μένων ¹³ ἄρξασθαι μάλιστα δεῖ. εἶτα τὴν πόλιν, καὶ
 μετὰ ταῦτα ¹⁴ τὸν ἄρχοντα· προθήσεις ¹⁵ δὲ πανταχοῦ
 τὸ τῆς πανηγύρεως. πλεον γάρ τι ¹⁶ ἐχέτω καὶ οὗτος
 ὁ λόγος ὁ περὶ ¹⁷ τῆς πανηγύρεως, διότι οὐχ ἀπλῶς

Ald. Vind. καλίσαις. 3 Med. πάλαι. rell. πάλιν. 4 ἐξαι-
 ρέτων Med. 2. om. Par. ὁσημέραι. 5 Med. 2. δεῖ — θεά-
 τρου. rell. δεῖται — θεατοῦ. 6 Ald. Vind. εἰς ἐγκ. Med. 2.
 Par. εἰς om. 7 Post κλήσις Med. 2. ita pergit: μικρὸν
 ἄνωθεν ἄρξάμενος μετὰ τὰ ἐγκώμια ἐπαινῶν τὴν πανηγυριν καὶ
 λίγων. 8 Ald. Vind. Med. 2. καί. Par. δέ. 9 ἡ ἡρώων
 Ald. Vind. per lacunam, Liber Merulae sine lacuna om.
 Restitui e Med. 2. — Par. ἡ ἡρώων. manu rec. alterum ω su-
 pra lin. scriptum. 10 Med. 2. ἀναγκαῖαι. 11 τοῦτο γάρ
 Ald. Vind. Par. om. Recepi e Med. 2. 12 Ald. Vind.
 τόν. Med. Par. τό. 13 Ald. Vind. Par. προηγ. ὅθεν. Med. 2.
 ὅθεν om. 14 ταῦτα e Med. 2. recepi. 15 Vind. προθή-
 σεις. rell. προσθήσεις. 16 τι Med. 2. om. 17 περὶ
 e Med. 2. recepi.

κληθείς ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πανήγυριν. διὸ ¹⁸ ἔφαμεν
 δεῖν πανταχοῦ τοῖς ἐξαιρέτοις τῆς ὑποθέσεως πλεονάζειν·
 λέγει ¹⁹ δὲ τὰ κατὰ τὴν πανήγυριν μετὰ τὸν ἄρχοντα
 οὕτως, ὅτι σεμνὴ καὶ ὅτι θαύματος ἀξία πολλοῦ ἐστί, ²⁰
⁵ καὶ ὅτι θεάσῃ δῆμους, πόλεις συνελληλυθίας, ἀθλητὰς ²¹
 πανταχόθεν, τοὺς ἀρίστους ²² καθαριστὰς, ἀθλητὰς,
 οὐκ ²³ ὀλίγους τῶν τὴν ²⁴ μουσικὴν μετιόντων ἀνδρῶν,
 οἳ σε περιμένουσι· καὶ ὅτι τούτων οὐδεμίαν ἀπόλαυσιν
 ἔξιν ²⁵ ἡγοῦμενοι χωρὶς τῆς σῆς ἐπιδημίας καλοῦσιν
¹⁰ ἐπὶ τὴν πανήγυριν, νῦν ὑπὸ σοὶ θεατῇ ταύτῃ τελεί-
 σουσι· ²⁶ τίς δὲ οὐ ²⁷ θαυμάζει πεισθέντα σε; ²⁸ τί δὲ
 αὐτὴν θεάμα ²⁹ τῆς πανηγύρεως αὐτῆς τάχα σεμνότερον;
⁶³⁴ εἴτα ἔρεῖς· αἰδεῖσθαι δὲ ³⁰ σε δεῖ καὶ τὸν θεόν, ὃ τέ-
 λεται τὰ τῆς πανηγύρεως, καὶ χαρίζεσθαι τούτῳ· καὶ
¹⁵ γὰρ εὐσεβὴς ³¹ ὁμοῦ καὶ πείθεσθαι δόξεις· ³² εἴτα ἔρεῖς·
 καὶ τὰ μὲν τῆς πανηγύρεως ^{32*} ἅπαντα παρεσκευάσται,
 μόνος δὲ σὺ ταύτῃ ³³ λείπεις, ὥστε ἥκοις ³⁴ ἂν· εἴτα
 συγκρινεῖς ³⁵ τὴν πανήγυριν ἑτέρα πανηγύρει, δεικνὺς
 οὐκ εἰς μικράν τίνα καὶ εὐτελεῖ καλεῖν ³⁶ ἑορτήν· προς-

18 Vind. Par. διὸ ἔφαμεν δεῖν [Ald. δεῖ] παντ. τὸ ἐξαιρετον.
 Med. 2. ἔφαμεν δὲ δεῖν πανταχοῦ τοῖς ἐξαιρέτοις. 19 Med. 2.
 λέγει. Vind. Par. Ald. λίσγεται. 20 ἐστί Med. 2. om. 21
 Med. συνελληλυθίας, ἀθλητὰς. tell. ἀθλήσαντας. 22 τοὺς
 ἀρίστους Med. 2. om. 23 Ald. Vind. Par. καὶ Med. οὐκ.
 24 τὴν Med. 2. om. Mox Vind. περιμένουσι. tell. περιμένουσιν.
 25 Med. 2. ἔξιν. 26 Med. 2. νῦν ὑπὸ θεατῇ ταύτῃ τελείσουσι.
 tell. νῦν ἂν πόσοι θεῶν καὶ ταύτῃν τελίῳσι. 27 Med. δ'
 οὐ. 28 Med. 2. πεισθέντας ἰδεῖν θεάμα τῆς παν. αὐτῆς τάχος
 ἔρεῖς. 29 Ald. Vind. Par. θαῦμα. 30 δὲ et δεῖ Med 2.
 om. 31 Ald. Vind. Par. εὐσεβής. Scr. εὐσεβής. Med. 2. κα-
 τατέμειν. 32 Med. 2. δόξης 32* καὶ τὰ μὲν τ. πανηγ. ex
 Med. 2. recepi. 33 Med. 2. μόνος δ' αὐτῇ σὺ λείπης. 34
 Med. 2. ἥκει. 35 Ald. Par. Vind. συγκρίνης. 36 Ald.

θήσεις δὲ ὅτι ³⁷ εἰ μὲν πεισθείης, ἐνδοξότερος ἐγὼ πεί-
 σας, ἐνδοξότερα δὲ ³⁸ τὰ δρώμενα· σιμνοτέμα δὲ ἡ πό-
 λιν· ὁ δὲ θεὸς ἰσθύνεται· εἰ δὲ ³⁹ ἀποτύχοιμι, ὅπερ
 οὐκ οἶμαι, μηδὲ εἴη, ἄλλην ⁴⁰ πον ὁδὸν ἐγὼ τραπήσο-
 μαι. τίς γὰρ μοι τῆς πατρίδος ἔτι πόθος ἀποτυχόντι τῆς
 τοσαύτης πρεσβείας; ἡ δὲ πόλις ἀντὶ ⁴¹ πανηγύρεως
 ἔξει συμφορὰν, ὅπερ οὐδὲ λέγειν ἄξιον· οὐκοῦν σπεῦδε
 θάττον ἐπ' αἰσίοις συμβόλοις πεισθεὶς ⁴² τῇ πόλει πα-
 ρακαλοῖσθ'· σπεῦδε εἰς τὴν πανήγυριν· ὁ γὰρ τοῦ πρεσ-
 βυτοῦ λόγος φωνὴ τῆς πόλεως, ἵνα σου μετὰ τῶν ἄλ-
 λων πράξεων καὶ τοῦτο καταλέγωμεν. ⁴³ ἐὰν δὲ μήτε
 πανήγυρις μήτε ἱερομηνία τυγχάνη, δι' ἣν ἡ κλησίς, ἀλλ'
 ἀπλῶς ἐπὶ πόλιν καλῆς, ⁴⁴ εὐθέως ἐν τοῖς προσοιμίσις
 ἐρεῖς. φθάνεις μὲν ἴσως καὶ πρὸ τῶν ἡμετέρων λόγων,
 εὐ διαχειόμενος πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, καὶ πο-
 θυνῶς ⁴⁵ ἔχων τῆς θείας· καὶ γὰρ τοῦτο τεθρύλληται. ⁴⁶
 ὁμοίως ⁴⁷ δὲ κέρδος μέλλοντες κερδαίνειν οὐκ εἰς μικρὸν
 ἤκομεν τῆς προαιρέσεως χάριν ἐκτινοντες ⁴⁸ διὰ τῆς εὐ-
 φημίας· καλοῦντες δὲ οὐδὲν ἦτεον καὶ παρακαλοῦντες,

Vind. Par. καλῶν. Med. 2. καλεῖν. — Ald. ἐωρτήν. 37
 Med. 2. ὅτι καὶ εἰ μὲν πρὸςθείης. rell. ὅτι εἰ μὲν πεισθείς. scr.
 πεισθείης. 38 δὲ Med. 2. om. 39 Med. 2. δ' et μοχ
 οἶμαι. 40 Par. Med. 2. ἄλλην μὲν ὁδόν. Ald. ἄλλη πον ὁδόν.
 Vind. ἀλλ ὁδόν. 41 Ald. Vind. Par. αὐτή. Med. ἀντί.
 42 πεισθείς Med. 2. om. 43 Par. καταλέγομεν. tum Vind.
 Par. ἂν δέ. Med. 2. ἐὰν γάρ. 44 Ald. Vind. Par. καλεῖς.
 Med. καλῆς εὐθύς. 45 Med. 2. ποθυνῶς ἔχων τῆς θείας.
 rell. πόθον ἔχων τῆς θείως [Par. θείας]. 46 Vind. Par.
 τεθρύλληται. Ald. Med. τεθρύλληται. 47 Med. ὁμοίως. rell.
 ὅμως. Sq. κέρδος et οὐκ εἰς μικρὸν ἤκομεν Med. 2. om. Par.
 οὐκ εἰς μικρόν. i supra lin. man. rec. 48 Ald. Codd. ἐκτι-
 νοντες.

ἐφ' ἣν σπεύδεις ἔλθειν, εἴτα ἐὰν ἀξίωμα ὁ καλῶν ἔχη ⁴⁹
 λαμπρὸν, ἔρεῖς τι καὶ περὶ τούτου ἐν ⁵⁰ προοίμιῳ δευ-
 τέρῳ· πολλοὶ μὲν οὖν τὴν χειροτονίαν ταύτην ἐμνή-
 στευνον ⁵¹ καὶ πρέσβεις αἰρεθῆναι ⁵² παρὰ τὴν σὴν μεγα-
⁵ λόνοιαν ⁵³ ἐσπούδαζον· ἡ πόλις δὲ εἴλετο τάχα πού τῶν
 μνηστευσάντων οὐ τὸν χεῖρω, ⁵⁴ πάντως δὲ ἔξιςτί ⁵⁵ σοι
 μαθεῖν τῶν Ἀθηνῶν καὶ λόγων ⁵⁶ τὸν τρόφιμον. ἀτύ-
 φως δὲ ⁵⁷ ἔρεῖς τὸ προοίμιον ἐμφαίνων μὲν τὸ ἀξίωμα,
 μὴ παρασχόμενος δὲ φορτικὸν τὸν λόγον. μετὰ δὲ τὰ
¹⁰ προοίμια ἤξεις ἐπὶ τὰ ἐγκώμια τῆς πόλεως· ⁵⁸ οὐ θέσιν
 μὲν ἐνταυῦθα ἐκφράζων, οὐδὲ ⁵⁹ αἰρων φύσεις. ἐπὶ δὲ
 τὰς πράξεις ⁶⁰ καὶ τὴν ἀξίαν μᾶλλον τρέψεις τὸν λόγον
 οὕτω πως· πάλαι μὲν οὖν ἐσεμνύετο ⁶¹ παλαιοῖς διηγή-
 μασιν ἡμῖν ἡ πόλις Ἀλεξάνδρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ⁶² κάλ-
²⁰ λεισι τῶν οἰκοδομημάτων. νῦν ⁶³ δὲ ἀπάντων ἀμελή-
 σασα ἐπὶ σοὶ μόνῳ σεμνύνεται· εἴτα εὐθύς ἔρεῖς, εἴ τι
 λέγειν ἀρχαῖον ἔχοις ⁶⁴ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ ταῦτα
 τὸν ⁶⁵ τοῦ ἀρχοντος ἔπαινον. τίς δὲ οὐκ ἄνδρα ⁶⁶ ταῖς

49 Par. ἔχει.

50 ἐν Med. 2. om. per rasuram.

51

Med. ἐμνήστευνον, ut correxit Vales. Emend. p. 31. rell. ἐμνη-
 μόνευνον.

52 Med. 2. εἰρεθῆναι.

53 Med. 2. μεγαλοπρέ-

πειαν. 54 Ald. Vind. οὐ τῶν χρόνων. Par. οὐ τῶν χείρων. v

man. rec. supra lin. scripto. Med. 2. οὐ τὸν χεῖρω. 55

Med. 2. ἔξιςται. 56 Ald. Vind. λόγον. Par. Med. 2. λόγων.

tum Ald. τρόφιμον. 57 δ'. 58 τῆς πόλεως Ald. Vind.

Par. post προοίμια ponant. Secutus sum Med. 2. 59

Med. 2. οὐδ' αἰρων φύσιν. 60 Med. 2. τῆς πράξεως — προ-

τρέψεις τὸν λόγον, οἷον οὕτω· πάλαι. 61 Ald. ἐσεμνύνετο.

62 ἄλλοις ex Med. 3. recepi. 63 Med. 2. νῦν δὲ πάντων.

Ald. Med. 2. ἀμελήσασα. Vind. Par. ἀμελήσουσα. 64 Med. 2.

ἔχεις. 65 τὸν c Med. 2. recepi. 66 Med. 2. τίς γὰρ οὐκ

ἂν ἄρα ταῖς ὑρ. ὑπερβάλλοντας.

ἀρεταῖς ὑπερβάλλοντα θαυμάσειεν· εἴτα ἐρεῖς περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν τοῦ ἄρχοντος οἷός ἐστι· καὶ ἐὰν μὲν πρῶτον ἐπιδημιῶν ⁶⁷ μέλλῃ, μετὰ τὰ ἐγκώμια τοῦ ἄρχοντος ἐρεῖς ἐκφρασιν διὰ βραχείων τῆς χώρας, εἴτα τῆς πόλεως, ὥσπερ ⁶⁸ προεირηται· λοιπὸν παρακαλέσεις ἐπὶ ταῦτα ⁵ ἔλθειν· ἴθι τοιγαροῦν ταῦτα ἐποφόμενος· ἴθι ⁶⁹ προσθήσων τοῖς κάλλεσιν, ἄλλος Ἀλέξανδρος ἡμῶν γινόμενος, ⁷⁰ πρὸς ὑποδοχὰς τῶν ἀρχόντων οὐδὲν λείπον, οὐκ αἰρών χάριν, οὐκ ἥθους, οὐκ ⁷¹ ἀνδρῶν, οὐ ⁷² μετριότητος τρόπων, οὐ τῆς ἄλλης σεμνότητος. ἔστι ¹⁰ γάρ ⁷³ ἡμῖν ἡ πόλις ὥσπερ τέμενος ἀρετῶν. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν ἐπὶ παλαιοῖς σεμνύνονται ⁷⁴ διηγῆμασι καὶ μουσείοις καὶ λόγοις· τὰ ἡμῶν ⁷⁵ δὲ πολλοὶ μετὰ τῶν Ἀθηνῶν ἡρῆσαντο· μουσεῖον δὲ ⁷⁶ οἷδεν ἵττον τὸ παρ' ἡμῶν τῶν παρ' ἐκείνοις· καὶ γὰρ ἀρίστους ἐκπέμπομεν ¹⁵ καὶ οὐ τελείαν ⁷⁷ τὴν ἀρετὴν κτησαμένους παρ' ἐκείνων δεχόμεθα· οὗτοί σε δορυφορήσουσιν, οὗτοί σε δεξιώσονται· ⁷⁸ εἴτα συγκρινεῖς τὴν ⁷⁹ πόλιν, ἢ ταῖς Ἀθήναις, ἢ τῇ Ῥώμῃ, ἢ ἄλλῃ τινὶ τῶν ἐνδόξων πόλεων, καὶ διὰ

67 Med. 2. πρὸ τῶν ἐπιδημιῶν. 68 Med. 2. ὥς. 69 Med. repetit τοιγαροῦν. 70 Par. γινόμενος. rell. γινόμενος. — Sequitur in Ald. Vind. Par. εὐτυχήσας πρὸς ὑποδοχὴν τ. ἁ. οὐδὲ ποτ' οὐκ αἰρών. Secutus sum Med. 2. 71 οὐκ ex Med. recepi. 72 Med. οὐ. rell. οὐτε. Par. μετριότητος. Ald. Vind. Par. τρόπον, οὐτ' ἄλλης [Ald. Med. 2. ἄλλης]. Med. τρόπων, οὐ τῆς ἁ. 73 Ald. Vind. Par. μὲν γάρ. Med. μὲν om. 74 Med. 2. σεμνύνονται. rell. ἐσεμνύνοντο. 75 Med. 2. τα ἡμῶν δὲ πολλοὶ μετὰ τῶν Ἀθηνῶν. rell. ἡμῶν δὲ πολλοὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων. 76 Med. 2. δ' οὐδὲν ἵττον τοῦ παρ' ἐκείνοις. 77 Med. 2. οὐ τελείαν τὴν ἀρετὴν παρ' ἐκείνους δεχόμενοι. rell. πολιτείαν τ. ἁ. κτησ. παρ' ἐκείνων δεχόμεθα. 78 Med. 2. ἀξιούσιν. 79 Ald. Vind. Par. συγκρίνων εἰς τὴν, omisso ἢ ταῖς Ἀθ. Corrigit Med. 2.

ταῦτα οὖν ὅτι οὐδεμιᾶς ⁸⁰ τῶν μεγίστων λείπεται, προσ-
 ῖκει σοι ταύτην ἰδεῖν· ὥσπερ γὰρ ὁ πλούτῳ κομῶν ⁸¹
 καὶ περιουσίαν ἔχων τῶν ⁸² ἐξαιρέτων κτημάτων ὠραί-
 ζεται, οὕτω ⁸³ προσήκει καὶ τὸν ἄρχοντα ταύταις ταῖς
 5 μεγίσταις πόλεσι σεμνύνεσθαι καὶ παρὰ ταύτας ⁸⁴ σπεύ-
 δειν, ὅσαι τὸ μείζον ἔχουσι πλεονέκτημα, τοὺς λόγους,
 καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἀρετὴν ἤκοντα· εἴτα διαγράψεις τῇ
 λόγῳ τὸν ὅλον τόπον ὡς ἐπιλογικόν, ὃν ⁸⁵ δὴ διῶν ὄψε-
 635 ται, καὶ ὅλην παραπέμψεις αὐτὸν τὴν ὁδὸν τῇ λόγῳ
 10 ἐκφράζων ἡπείρους, ὄρη, πελάγη. εἴτα μετὰ ταῦτα ἐπι-
 στήσας αὐτὸν τῇ πόλει, ἐρεῖς οἷα κάλλη διαδέξεται αὐ-
 τόν, καὶ οἷα προσαπαντήσεται αὐτῷ ⁸⁶ τῆς πόλεως θεά-
 ματα, ἄλση καὶ ποταμοὶ, καὶ ὅσα τοιαῦτα· προσθήσεις
 δὲ τοῖς ἐπιλόγοις καὶ ὅτι ἔστηκεν ἡ πόλις ἤδη πρὸ τῶν
 15 πυλῶν, σὺν ὀλοκλήροις τοῖς γένεσι ⁸⁷ προαπαντῶσα, δε-
 ξιουμένη, συνευχομένη τῷ κρείττονι οὐκ εἰς μακρὰν σε
 θεάσασθαι· μὴ τοίνυν διαψεύσης ⁸⁸ αὐτὴν τῆς ἐλπί-
 δος, μηδὲ ⁸⁹ εἰς ἀηδίαν τὴν προσδοκίαν αὐτῆς μετα-
 βάλλης. ⁹⁰ ὥσπερ γὰρ τὸν Ἀπόλλω πολλακίς ἐδέχετο
 20 τοῖς Σμινθίοις, ⁹¹ ἥνικα ἐξῆν θεοὺς προφανῶς ἐπιδη-
 μεῖν

80 Ald. Vind. Par. οὐ διὰ μιᾶς. Med. 2. οὐδενός. 81
 Med. 2. κοσμῶν. 82 Med. 2. ἐξαιρέτως τῶν κτημάτων ὀρίε-
 ται. 83 Vind. οὕτως. tum Med. 2. τῶν ἀρχόντων ταῖς μεγί-
 σταις τῶν πόλεων. 84 Ald. Codd. ταύτας. — Sq. ὅσαι τὸ
 μείζον — — ἀρετὴν ἤκοντα Med. 2. om. 85 Ald. λοιπὸν
 δι' ὧν ὄψεται καὶ — τῇ λόγῳ τὴν ὁδόν. Correxī e Med. 2.
 86 Med. 2. προαπαντήσῃ αὐτόν. 87 Par. γίνεσιν. tum Ald.
 Vind. προαπαντῶσα. Par. Med. 2. προαπαντῶσα. 88 Med. 2.
 διαψεύση. 89 Med. 2. μηδ'. tell. μὴ δέ. 90 Med. 2.
 Par. μεταβάλλης. 91 Med. 2. σμινθοῖς. Ald. Vind. Par. μιν-
 θίοις. Vales. Emend. p. 32. et Lib. Merulae Σμινθίοις. Mox
 Med. Par. ἐξῆν. Ald. Vind. ἔχεν.

μῆν ⁹² εἰς ἀνθρώπους, οὕτω καὶ σὲ ἡ πόλις προσδέχεται, καὶ ποιητὰς ⁹³ μὲν εὐπρεπεῖς ἔχουσα, ἤδη Μουσῶν ἔργα πεποιημένους, καὶ συγγραφεῖς, καὶ πάντες πρὸς ἕμνον σὸν καὶ εὐφημίαν εὐτρεπεῖς· ⁹⁴ καὶ νόμιζε τὴν πόλιν αὐτὴν παρεστῶσαν παρακαλεῖν καὶ τῶν ἑαυτῆς ⁹⁵ ἀρχαίων ὑπομιμνήσκειν, ὥς οὐδιμῆας ⁹⁶ τῶν ὑπηκόων λιπέται, τάχα που καὶ πολλῶν κρείττων· ⁹⁷ διδούς τι καὶ σεμνύνεσθαι τῷ πρεσβεύσαντι, καὶ γὰρ ἀκήκοας ὥς οὐ φαῦλος ⁹⁸ ἐν πρώτοις, τῷ μὴ σὺ γε μῦθον ἐλέγξης ⁹⁹ μηδὲ πόδας, καθάπερ τις ἦρως πρεσβέων ¹ παρ' Ὀμήρω φησί. πείθομαι ² δὲ σὺν ἑμαυτῷ καὶ τὸν Ἀπόλλω παρῆναι τὸν Σμίνδιον· τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ἀνδρὶ μουσικῷ καὶ λογίῳ σοι προσεῖναι· ἐάν δὲ τύχη φθάσας τὴν θίαν ³ τῆς πόλεως πρὸς ἣν ⁴ ἡ κλῆσις αὐτῷ, ταῦτα πάλιν τῆς πόλεως ὥς πρὸς εἰδότα ὑπομνήσκων λίγε, ¹⁵ τὴν μὲν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν κεφαλαίων σώζων ὥς ἤδη εἰρήκαμεν· ⁵ μεθοδεύων δὲ ἄλλως τὰ ἐγκώμια, οἷον τυγχάνεις μὲν θιασάμενος τὸ κάλλος τῆς πόλεως καὶ θίσιν. εἰ δέ σε ἤρηνεν ⁶ ὁ πόθος, ἴθι ⁷ καὶ δευτέρον

⁹² Ald. Vind. ἐπιδημ εἰς. Med. 2. et Par. ἐπιδημῆν. Vales. 1. 1. et Lib. Merulae ἐπιδημοῦντας. ⁹³ Ald. Vind.

Par. ποιηταὶ μὲν εὐπρεπεῖς ἔχοντες — πεποιημένα. Med. 2. ποιητὰς μὲν εὐτρεπεῖς ἔχουσα ἢ. μ. ἔ. πεποιημένους. ⁹⁴ Med. εὐτρεπεῖς. rell. εὐπρεπῆ.

⁹⁵ Med. 2. ἑαυτῆς. rell. παρ' αὐτῆς.

⁹⁶ Med. 2. οἷς οὐδιμίαν. ⁹⁷ Ald. Codd. κρείττον. tum Med. 2.

διδούς. rell. δι' αἰδούς. ⁹⁸ Med. φαῦλον — τό. rell. φαύλως — τῷ. scr. φαῦλος. Hom. II. 1, 522. τῷ.

⁹⁹ Med. ἐλέγξης. rell. ἐλέγεις. ¹ τις ἦρως πρεσβέων Med. 2. om.

² Med. 2. πείθομαι γὰρ καὶ τὸν Ἀ. π. τὸν μίσθιον. ³

Med. 3. θίσιν. ⁴ Ald. Vind. Par. ὅν. Med. 2. ἣν ἡ κλ.

αἰτὰ πάλιν ταῦτα τὰ τῆς πόλεως προῖδόντα. ⁵ Par. διε-

ρήκαμεν. Ald. Vind. διεῖρήκαμεν. Med. 2. ὥς ἤδη εἰρ. ⁶ Ald.

ἤρηνεν. ⁷ Med. ἴθι. rell. ἰσθι.

καὶ ⁸ πολλάκις. οἱ γὰρ ἐρασταὶ τῶν ἐρωμένων εὐθασιν
 ἐμπιπλάσθαι μὲν πολλάκις, ἀποσχισθέντες ⁹ δὲ καὶ εὐ-
 θὺς ἐρᾶν. καὶ τούτοις ¹⁰ χρήσῃ νοήμασιν ἐν τοῖς κε-
 φαλαίοις· εἰ δὲ βούλῃ καὶ ἀπὸ προοιμίων ἀκούειν, λε-
 5 γέσθω πάλιν διὰ βραχείων. οὐκοῦν ἐν μὲν τῷ προοιμίῳ
 εὐθὺς ¹¹ ἐρεῖς, ἤρηκας τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τῷ πόθῳ,
 ὃ πάντων ἀρχόντων ἀριστερῶς, καὶ τοῦτό σοι τῶν ἐρώντων
 ἔστω ¹² σημεῖον, πέπομφε πάλιν καλοῦσα ¹³ καὶ δεύ-
 τερον οὐδεμίαν ἡμέραν ἐνεγκεῖν δυνηθεῖσα, ἀλλ' ὥσπερ
 10 οἱ μανικοὶ ¹⁴ τόξοις πληγέντες ἐρώτων οὐκ ἀνέχονται μὴ
 τοὺς ἐρωμένους ὀρεῖν, οὕτως ἐπὶ σοὶ ἐκχυθεῖσα ¹⁵ ἡ πό-
 λις μικροῦ μὲν ἅπαντα ἐκινδύνευσε ¹⁶ συνδραμεῖν· πέ-
 πομφε δέ με, ὃν ᾤετο μάλιστα πείσειν ¹⁷ σε· τὸ δεύ-
 τερον· ἤχετο μὲν οὖν τῷ θεῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀπο-
 15 λείπειν, ¹⁸ μηδὲ ἄλλην προτιμοτέραν ἑαυτῆς ἡγήσασθαι.
 ἐπεὶ δὲ νικᾷς ¹⁹ ἐν πᾶσι καὶ ἔδει παραχωρεῖν ἕως ἔξῃν ²⁰
 συγχωρήσασα πάλιν ἱκετεύει ²¹ παρ' αὐτὴν ἰλθεῖν σε καὶ
 δευτέρον· εἴτα ἐπεισβαλεῖς ²² τὰ ἐγκώμια τῆς πόλεως
 ἐκ μεταχειρίσεως ²³ λέγων· εἰ μὲν οὖν ἡγνῶεις παρ' ἡν

8 καὶ Med. 2. om. 9 Ald. Vind. ἀποσχισθέντες. Par.
 ἀποσχισθέντες. Med. 2. ἀποσχισθέντος δὲ ἐρᾶν. 10 Med. 2.
 τοῖς τοιούτοις. 11 Med. 2. εὐθὺς om. 12 Ald. Vind.

ἐρώντων. Par. Med. 2. ἐρώτων. tum Med. ἔστω. rell. ἔσται.

13 Ald. Vind. καλοῦσαι. Med. Par. καλοῦσα. Sq. καὶ Med. om.

14 Med. 2. μακροῖς τόξοις πληθέντες. Ald. πλήσαντες Vind. Par.
 πλήσαντες. scr. πληγέντες. 15 Med. ἐκχυθεῖσα. rell. συγχυθεῖσα.

16 Par. ἐκινδύνειν. Med. 2. ἅπαντα ἐκινδύνειν — ἐκδραμεῖν. —
 v. 13. με ο Med. inserui. 17 Med. 2. πείσειν, om. σε. Par. πείθειν.

Ald. Vind. πείθειν. 18 Par. ἀπολείπειν. Med. 2. μηδ' ἄλλην προ-
 θυ

τιμοτέραν. Par. προτιμοτέραν. θυ supra lin. man, rec. positum.
 Ald. Vind. προθυμοτέραν. 19 Med. 2. νικᾷς ἐν ᾗπασι. μοχ

ἔδει om. Rell. νίκαις. 20 Par. ἔξῃν. 21 Med. 2. Par. ἱκε-
 τεύει. Ald. Vind. ἱκετεύειν. 22 Par. ἐπεισβαλεῖς. Med. ἐπι-

βαλεῖς. Ald. Vind. εἰσβαλεῖς. 23 ἐκ μεταχ. ex Med. inserui.

σπεύδεις, ἔδει καὶ διδάσκειν τυχόν· εἰ δὲ τὴν Ἀλεξαν-
δρου πόλιν τοῦ Διὸς οὐκ ἄγνοῖς, οὐδὲ τῶν ἀρχαίων οὐδὲ
τῶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἴσως ἄγνοῶν, ²⁴ τί σοι ἐρῶ; καὶ
ἔτις ²⁵ λοιπὸν τῆς μνήμης καιρὸν τῶν ἀρχαίων· εἴτα ²⁶
ἐρεῖς, ὅτι δι' αὐτόν σε ἐλθεῖν παρ' αὐτὴν ἐσπευσεν καὶ
πρότερον, νῦν δὲ οὐκ ἀξιούσα παροφθῆναι μᾶλλον ταύ-
την ποιεῖται τὴν κλησιν, ἀλλὰ τούναντίον ²⁷ ἀξιούσά
σε διὰ τὰς ἀρετὰς ἰδεῖν· οὐ γὰρ ἄγνοεῖ τὴν σὴν δικαιο-
σύνην· οἷς καὶ ²⁸ συνάψεις αὐτοῦ τὰ ἐγκώμια, παντα-
χοῦ προστιθεῖς ἐφ' ἑκάστου ²⁹ τῶν ἐπηχρηματίων, τὸ ¹⁰
ἔτι διὰ ταῦτά σε καλεῖ. δεῖ γὰρ ἐν τοῖς κλητικοῖς καὶ
τὰς αἰτίας τῆς κλήσεως προστιθέναι, ἵνα τὸ ἴδιον ἔχη ³⁰
τοῦ κλητικοῦ, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὑποθέσεσι ³¹ τὰ
ἐκάστη οἰκεία· μετὰ ³² δὲ τὰ ἐγκώμια τοῦ ἀρχοντος ἐκ
μεθόδου πάλιν ἐρεῖς· πρότερον μὲν τὴν θέσιν τῆς χώ- ¹⁵
ρας καὶ τῆς πόλεως· εἴτα τὸ κάλλος τῆς πόλεως· ³³
ὠραῖζεται μὲν γὰρ ἡ πόλις κάλλεσιν ³⁴ ἱερῶν ³⁵ καὶ
στοῶν καὶ λουτρῶν μεγέθεσιν, ὥς καὶ αὐτὸς ἰώρακας·
ἀλλὰ ταῦτα σύνπαντα μικρὰ πρὸς τὴν σὴν θέαν ὑπο-
λαμβάνει· τί γὰρ οὐκ ἐξαίρετον τῶν παρ' ἡμῖν; τί δ' ⁶³⁶
²⁰

24 Ald. Vind. Par. ἄγνοῖν. Med. 2. οὐτ' ἴσως ἄγνοοῦν. scr.
ἄγνοῶν. 25 Par. ἔτις. — Sq. καιρὸν Med. 2. om. 26
Med. 2. εἴτα ἐρεῖς, ὅτι δι' αὐτόν σε ἐλθεῖν παρ' αὐτὴν ἐσπευσε καὶ
παρ. νῦν δ' οὐκ ἀξιούσα ταύτην παροφθ. τὴν κλησιν. Ald. Vind.
Par. ἀρχαίων. διὰ γὰρ τούτων σε. 27 Par. τοῦ μαντιον. Vind.
Ald. τοῦ μάντιων. Med. τούναντίον. 28 καὶ Med. 2. om.
29 Med. 2. ἐφ' ἑκάστη. Par. ἐφ' ἑκάστου. Ald. Vind. ἀφ' ἑκά-
στου. Ald. ἐπηχρηματίων. 30 Par. ἔχει. 31 Par. ὑποθέ-
σεσιν. tum Med. ἐκάστης. 32 μετὰ δὲ τὰ ἐγκ. — — πάλιν
ἐρεῖς Med. 2. om. 33 τῆς πόλεως Med. 2. om. 34 Ald.
Vind. Par. καὶ κάλλ. Med. 2. καὶ om. 35 Ald. Vind. ἱε-
ραίων. Par. ἱερῶν. Med. ἱερῶν.

οὐ κάλλιστον; οὐχ ἵππων ἄμιλλαι; οὐ θεάτρων τέρψεις
καὶ πανηγύρεων; καὶ ὅσα τοιαῦτα προεῖρηται ³⁶ ἡμῖν
ἐπὶ τοῦ φθάσαντος κλητικῷ ἐρεῖς. Εἰ δὲ παρὰ ³⁷ πόλιν
καλοῖης ἄρχοντα, μὴ πάντι σεμνὸν μηδὲ ἀρχαῖον ἔχου-
σαν, ὅπερ οὐκ οἶμαι, τὴν θείῃν ἐρεῖς μετὰ τὰ προοίμια
τῆς χώρας, εἴτῃ τῆς πόλεως, εἴτῃ τοῖς ³⁸ ὅλοις ἐφεξῆς
χρήσῃ κεφαλαιοῖς· ἀναπληρώσει γάρ σοι ἡ θείῃς τὸν
τῆς πόλεως ἔπαινον· ἔνιοι δὲ διαιροῦσι ³⁹ τὸν κλητικὸν
μετὰ τὰ προοίμια ἑτέρως κατὰ ἔνωσιν ὥς ἂν εἴποι τις
10 τὸ τῆς πόλεως ἐγκώμιον καὶ τὸ ⁴⁰ τοῦ ἄρχοντος προά-
γοντες, τοῖς δὲ ἄλλοις οὕτως, ὥς ⁴¹ ἤδη φθάσαντες
εἵπομεν, χρώμενοι· κατὰ ἔνωσιν δὲ ⁴² ἔφην οὕτως· ὅλον
θαυμαστὸν ἡμεῖς αὐχοῦμεν οἰκιστήν· ⁴³ οὕτω δὲ γένος
φιλάνθρωπον ἢ πόλιν, καὶ τούτου τὸ πλεονέκτημα
15 ἔσται, ⁴⁴ τούναντίον τὰ τοῦ ἄρχοντος προστατοῦσιν, ⁴⁵
ὅπερ ἄμεινον· τὰ δὲ τῆς πόλεως τῆς ⁴⁶ ἐκείνου ὑπερβάλ-
λουσιν. ὅλον γένος σοι λαμπρὸν καὶ ὑμῖν οἰκιστῆς θαυ-
μαστός, δίκαιος· οὐδὲ ἡ πόλις ἀμοίρει τοῦ πλεονεκτή-
ματος, φιλανθρωπίας τιμῶν ⁴⁷ καὶ ἡ πόλις ἡ καλοῦσα

36 Med. 2. προεῖρηται. 37 Med. 2. περὶ. 38 Ald. Vind.
Par. τῆς, Med. τοῖς. 39 Par. διαιροῦσιν. 40 τὸ Med. 2. om.
Id. προάγοντες. rell. προαγαγόντες. 41 Med. 2. εἰς ἣν φθάσ.
εἵπομεν om. 42 Pro δι' ἔφην Med. 2. ἐφ' ἧς. 43 Par.
Vind. οἰκιστήν αὐχοῦμεν. Med. ὅλον θαυμαστόν οὕτω γένος, φι-
λάνθρωπον ἢ πόλιν. Id. καὶ τούτου τὸ πλεον. om. — Ald. Vind.
Par. οὗτος δὲ γένος φιλάνθρωπος ἢ π. correcti e Med. 44
ἔσται e libro Merulae inserui. Ab Ald. Codd. per lacunam
abest. Par. habet τῇ τοῦναντι. Med. τῆς ἐκείνου ὑπερβάλλουσιν
ὅλον γένος. 45 Ald. Vind. Par. προσταττοῦσιν. Med. προστα-
τοῦσιν. 46 Med. τῆς ἐκείνου ὑπερβάλλουσιν ὅλον γένος. rell.
τὸν ἐκείνου σοι παραβάλλ. [Vind. προβάλλ. Par. ὑποβάλλ.]. 47
Med. φιλανθρωπίας τιμας. Par. φιλανθρωπίας τιμαῖς.

φιλόανθρωπος. προάξεις ⁴⁸ δὲ καὶ τὸν κλητικόν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχων δοκιμάσης. ⁴⁹

C a p. XV.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ. ¹

Ὁ συνταττόμενος δῆλός ἐστιν ² ἀνιώμενος ἐπὶ τῷ χωρισμῷ, καὶ εἰ μὴ ὄντως ³ ἀνιῶτο, προσποιήσεται πε- ⁵ πονθῆναι πρὸς ἐκείνους ἱρωτικόν ⁴ οἷς συντάττεται. Προῦβαλε ⁵ μὲν ὁ θεὸς Ὅμηρος καὶ τοῦτο τὸ εἶδος κινῶντα. ⁶ γὰρ ἐκ τῆς Φαιακίας ⁷ Ὀδυσσεΐα ποιεῖ συνταττόμενον αὐτὸν Ἀλκινόω ⁸ καὶ Φαίαξι καὶ μικρὸν ὑστερον Ἀρήτῃ ⁹ τῇ Ἀλκινόου, καὶ περιτίθεικεν ¹⁰ αὐτῷ ¹⁰ συνταττομένῳ τῇ γυναικὶ ταῦτα τὰ ἔπη·

Καίρε μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς εἰσέκε γῆρας

Ἔλθοι καὶ θάνατος, τάτ' ἐν' ἀνθρώποισι πύλονται,

Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι, σὺ δὲ τέρπειο ¹¹ τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ·

Παῖοί τε καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόω βασιλῆϊ.

13

πρὸς δὲ τοὺς Φαίακας καὶ Ἀλκινόω ἡνίκα ¹² συνετάττετο φησὶν αὐτὸν εἰρηκέναι ἐν ¹³ τῇ ῥαψωδίᾳ ταῦτα·

48 Med. Par. Vind. προάξεις. Ald. πράξεις. 49 Med. δοκιμάσας. — Sequitur in Med. 2. caput περὶ ἐπιθαλαμίων.

1 Oratio valedictoria. συντάττεσθαι, valedicere, v. Ernesti Lex. techn. p. 332. 2 ἐστιν e Med. 2. Par. inserui.

3 Ald. Codd. ὄντος. 4 Med. 2. ἱρῶν τε, οὓς συντάσσεται.

5 Med. 2. προῦλαβε μὲν οὖν. Par. προῦλαβεν μὲν ὁ θ. 6 Ald.

Codd. κινῶντα. 7 Med. 2. Φαίάκων. 8 Med. 2. Ἀλκινόω.

Par. Φαίαξιν. — Mox Vind. Par. Ἀρήτῃ. 9 Med. 2.

10. 10 Par. περιτίθεικεν. 11 Ald. οὐδέ τ' ἔλπειο. Vind.

οὐδὲ τέρπειο. Par. Med. σὺ δὲ τέρπειο, ut Od. γ, 61. 12

Med. Par. ἡνίκα. Ald. Vind. κρῖμα. 13 ἐν e Med. recepi.

Mox Ald. Vind. ταύτῃ. Med. Par. ταῦτα. — Od. γ, 38.

Ἀλλ' ἄνθρωποι κρείττον, πάντων ἀριδιόκτε λαῶν,
 Πείμπειτέ με ¹⁴ σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρειτε δ' αὐτοί·
 Ἦδη γὰρ τετίλειται ἅ μοι φίλος ἦθις θυμός,
 Πουπὴ καὶ φίλα δῶρα,

5 καὶ τὰ ἐξῆς. ἐπεὶ δὲ δεῖ τὸν ῥήτορα καὶ περιεργότερον
 χρῆσθαι τῷ εἶδει καὶ ἐξεργασίᾳ ¹⁵ πλείονι, φέρει μὴ ἀ-
 γιστάμενοι τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔθους ¹⁶ διέλωμεν, χάριν
 ὁμολογήσει ¹⁷ τῇ πόλει· ἐξῆς ἡ ἐπάνοδος· ἐπαινέσει δὲ
 αὐτήν, ὁπόθεν ἂν ὁ καιρὸς αὐτῷ διδῶ ¹⁸ τὰ ἐγκώμια·
 10 οἷον ἀπὸ τῶν ἀρχαίων εἴτι σεμνὸν ἔχους, ¹⁹ ἀπὸ τῶν
 αἰρών, ἀπὸ τοῦ εἵδους τοῦ κάλλους· οἷον ἀπὸ στοῶν
 καὶ λιμένων καὶ ²⁰ ἀκροπόλεων καὶ ἱερῶν πολυτελῶν καὶ
 ἀγαλμάτων. ἐπαινέσεις ²¹ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὰς ἐν
 αὐτῇ πανηγύρεις καὶ ἱερομηνίας καὶ μουσικὰ θεάτρα καὶ
 15 ἀγῶνων διαθέσεις, ²² πανταχοῦ παραπλέκων, ²³ ἵνα μὴ
 ἀπλοῦν γένηται ἐγκώμιον, τὸ ὅτι ἀνιᾶται μέλλων ²⁴ τού-
 των χωρίζεσθαι ἐφ' ἑκάστῳ σχεδὸν ἐπείν τῶν νοημά-
 των, ἵνα συντακτικὸν εἶδος ὁ λόγος λάβῃ· ἐπαινέσεις ²⁵
 δὲ καὶ τοὺς ἄνδρας, οἷον ἱερέας, εἰ τύχοι, δαδούχους ²⁶
 20 τε καὶ ἱεροφάντας καὶ τὰ ἥθη τῶν ἀνδρῶν, ὅτι ἡμεροὶ
 καὶ φιλόξενοι, καὶ ἐταίροις ²⁷ δὲ ὁμοίως συντάσσεται,

14 Par. με. tell. μοι. Deinceps Ald. ἀπείναι sq. lacuna;
 Vind. ἀπειμίναι. Med. et Par. ἀπιέμιναι, sine lacuna. Lib. Me-
 rulae ἀπιέμιναι sq. lacuna. Homerus ἀπήμονα. 15 Med. 2.
 ἐργασίᾳ. 16 Med. 2. ἔθους. tell. ἡθους. 17 Med. 2. ὁ
 προλογήσει. 18 Med. 2. διδῶ αὐτῷ. 19 Med. 2. ἔχεις,
 20 Med. 2. καὶ ἀπό. 21 Ald. Vind. ἐπαινέσεται. Par. ἐπαι-
 νίσει. Med. ἐπαινέσεις. 22 Med. διαθέσεις καὶ παντ. tell.
 διαιρέσεις παντ. 23 Par. παραπλέκων. tell. περιπλέκων. 24
 Vind. Par. μέλλον. tum Med. τούτων. tell. τούτου. 25 Ald.
 ἐπαινέσεις. Mox τοὺς ἄνδρας οἷον Med. 2. om. 26 Med. 2.
 καὶ δαδούχους καὶ ἱερ. tell. διαδόχους τε καὶ. Correxuit etiam
 Vales. Emend. p. 32. 27 Ald. Vind. Par. ἱερείοις. Med.

κάνταυθα ἐνδεικνύμενος τὸ καὶ ἀλγεῖν ²⁸ καὶ θαυρύνειν ἐπὶ τῷ χωρισμῷ. μετὰ δὲ τὸ πρῶτον μέρος ἤξει ²⁹ πάλιν ἐφ' ἑτερον μέρος· ἐν ᾧ μνησθήσεται καὶ ³⁰ τῶν τόπων, εἰς οὓς ἐπανελύσεται. καὶ εἰ μὲν εἰεν ἄγνωστοι οἱ ἄνδρες παρ' οὓς καὶ σπεύδειν ἔκρινεν, ἱεῖ· πῶς ἄρα ⁵ ἡμᾶς ³¹ ἀποδέξονται, τίνες ἔρα πάλιν συνήθεις· εἰ δὲ παρὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα σπεύδει, ἱεῖ· τίς γὰρ οὐ ³² ποθήσει τὴν οἰκίαν· ἴσως γὰρ ἀκούετε καὶ ὑμεῖς· ἐνδοξος γὰρ καὶ λαμπρὰ παρὰ ³³ πᾶσιν ἡμῶν ἡ πόλις· εἴτα συνεύξη που ³⁴ τοῦτοις παρὰ τῶν ποιητῶν ἐξελών ¹⁰ τὰ κάλλιστα. καὶ ὅτι πολλῶν ἂν χρημάτων προτιμήσας πυνθάνεσθαι δὴ ³⁵ περὶ αὐτῶν τὰ βέλτιστα, ³⁶ καὶ ὅτι ἐπιλήσῃ αὐτῶν οὐδέποτε. ³⁷ καὶ ὅτι διαδώσεις λόγον ἀπανταχοῦ θαυμάζων αὐτῶν τὰ ἐξαιρετά. συνεύξη δὲ ἐαυτῷ ³⁸ καὶ πλοῦν ἀγαθὸν καὶ ἐπ' ἀνόδον χρη- ⁶³⁷
στήν, ³⁹ καὶ ὅτι, ἂν οὕτω τύχη, ⁴⁰ καὶ εἰ παῖδας ποιή-
σας, ἀποστείλεις ⁴¹ αὐτοὺς ὁψομένους τὴν αὐτὴν πόλιν. Ἐὰν δὲ τῇ πατρίδι συντάττεσθαι μέλλης, ⁴² ἔστω μὲν σοι ὁμοίως τὰ πατρία ἐρωτικά, καὶ ἐχέτω μὲν ⁴³ ἐνδει-

ἱαίροις. 28 Med. τὸ καὶ ἀλγεῖν. rell. τὸ ἄγειν. 29 Med. 1. ἤξει. 30 καὶ ex Med. recepi. Mox Med. ἐπαιεύσεται. rell. ἐπανελύσεται. 31 Ald. Codd. ἡμᾶς ἀποδέχονται τίνες, ἔρα. tum Ald. Vind. πάλιν συνήθη εἶδες παρὰ. Par. π. συνήθει· εἰ δὲ παρὰ. Med. π. συνήθεις· εἰ δὲ περὶ. 32 Med. 2. οὐ. rell. οὐκ ἂν. 33 παρὰ Ald. Vind. om. 34 Ald. Vind. Par. πῶς. Med. που. 35 Med. δὴ. rell. διῷ. 36 Med. Par. βελτίω. 37 Med. 2. iterum τὰ βελτίω. 38 Med. 2. ἱαυτῷ. rell. αὐτῷ. 39 Med. χρηστήν. rell. χρηστόν. 40 Par. τύχει. Ald. Vind. τύχοι. Med. τύχη. 41 Ald. ἀποστέλλεις. Par. Vind. ἀποστέλλεις. Med. 2. ἀποστέλλεις. 42 Med. μέλλης. rell. μέλλεις. tum Med. ἔστω μὲν σοι τὰ πατρία ἐρωτικά. rell. ἔστωσαν μὲν σοι ὁμοίως πατρία ἐρωτικά (Par. πατρία ἐρωτικά). 43 μὲν Med. 2. om.

ξιν τῆς λύπης ὁ λόγος, ἣν ἔχεις ⁴⁴ τῶν τοσούτων κα-
 λῶν κάγαθῶν χωριζόμενος· τὰ δὲ δεύτερα τοῦ λόγου
 ἐχέτω ἐπαινον τῆς πόλεως, ἐφ' ἣν σπεύδεις, οἷον τῆς
 δόξης, τῆς εὐκλείας, ὅτι πυνθάνομαι τὴν πόλιν ⁴⁵ εἶναι
 5 μεγάλην καὶ θαυμαστὴν, ὅτι ἀκούω λόγων αὐτὴν ⁴⁶ εἶ-
 ναι καὶ Μουσῶν ἐργαστήριον. ἐνδιατρίψεις δὲ ⁴⁷ τῷ
 λόγῳ τῷ περὶ τῆς χρείας καὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἔπαγε ^{47*}
 οὕτως, ὅτι ἐκεῖ πυνθάνομαι Πιερίαν ὄντως, ⁴⁸ ἐκεῖ τὸν
 Ἑλικῶνα· καὶ ὅταν αἰξήσης ⁴⁹ τοῦτο τὸ μέρος, καὶ τὴν
 10 χρείαν ἔρεις δι' ἣν σπεύδεις· δεῖ γὰρ ταῖς ἀνάγκαις τοῦ-
 το θεραπεύειν· ὁρῶμεν δὲ ⁵⁰ καὶ τὴν φύσιν τοῦ παντός
 πειθομένην ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις· καὶ ὥς ⁵¹ ὁ πα-
 τὴρ τῶν ὕλων ἐνομοθέτησε. διὸ καὶ πᾶσα ἀνάγκη τῷ
 νόμῳ πείθεσθαι τῆς πατρίδος· τοῦτο δέ σοι διωρίσθω ⁵²
 15 λέγειν, οὐχ ὅταν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ⁵³ πατρίδος ἐφ' ἑτέ-
 ραν σπεύδῃς γῆν, ἀλλ' ὅταν ἀπ' ἄλλης εἰς τὴν αὐτοῦ
 πατρίδα βαλῇς. ⁵⁴ ἔρεις δὲ ἐν τούτῳ, ὅτι λαμπρὰ καὶ
 μεγάλη ἡ πατρίς καὶ ἀξία ποθεῖσθαι· ἀλλ' ὁμῶς ὑμεῖς
 ἐμοὶ ποθεινότεροι. καλὸν μὲν καὶ τὸ περιπτύχασθαι γο-
 20 νέας καὶ ἀδελφούς καὶ γένος. ἀλλ' ὁμῶς οὐ μείονας ἔχω
 καὶ περὶ ὑμᾶς τοὺς ⁵⁵ ἔρωτας. ἀλλὰ τί γὰρ δεῖ ποιεῖν.
 ἀνάγκη γὰρ ἐπείγει· ⁵⁶ ταῦτα δὲ ἔρεις, ὅταν εἰς τὴν

44 ἣν ἔχεις Med. 2. om. 45 Med. 2. Par. τὴν πόλιν. Ald.
 Vind. τῇ πόλει. 46 Med. 2. αὐτήν. Cfr. p. 298. not. 12. 47 δι' e
 Med. recepi. 47* Par. ἐπείγει. rell. ἐπάγει. scr. ἔπαγε. Sq.
 οὕτως ex Med. recepi. 48 Med. 2. περὶα ὄντα. 49
 Med. 2. αἰξήσεις. 50 Med. 2. δη. Sq. τὴν ex Vind. Par.
 recepi. 51 Med. 2. ὅσον. Mox Vind. ἐνομοθέτησε. rell.
 ἐνομοθέτησαν. 52 In Ald. Vind. lacuna, quam explet Par.
 ὁρμῶσι, fort. ὁρμόσι. Lib. Merulae προσήκει. Med. διωρίσθω.
 53 Ald. Codd. αὐτοῦ. Mox Med. σπεύδῃς. rell. σπεύδεις. 54
 Par. καλῆς. Med. καλῇ. 55 τοὺς Med. 2. om. 56 Par.
 ἐπάγει. Ald. Vind. ἐπάγειν. Med. ἐπείγειν.

σαντοῦ ⁵⁷ πατρίδα, ὡς ἔφημεν, ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀπαίρειν μέλλης. ⁵⁸ ἔρεϊς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς συντακτικῆς ταῦτα εὐθύς μετὰ ⁵⁹ τὰ ἐρωτικά, εἴτα δὲ ἄλλα τάξεις ἐφεξῆς, ὡς ἔφαμεν. Ἐπανέλθωμεν δὴ πάλιν εἰς τὸν προκείμενον λόγον, ὅταν τις ἀπαίρειν ⁶⁰ ἀπὸ τῆς ἰδίας πατρίδος εἰς ἄλλην πόλιν βούληται. οὐκοῦν ἐφεξῆς μετὰ τὰ προειρημένα ⁶¹ περὶ τούτου, λέγω δὴ, ὅτι μετὰ τὸ εἰπεῖν ὅτι πυνθάνομαι τὴν Πιερίαν ὄντως ἔχει τυγχάνειν καὶ τὸν Ἑλικῶνα ὡς ἐνδέχεται, ἔπειτα τῆς ἡλικίας λόγους πονεῖν, ἐπάξεις ⁶² πάλιν, ὅτι ἔρανι- ¹⁰ οῦμαι καὶ λόγους καὶ φιλοσοφίαν· μαθήσομαι δι' ⁶³ ὑμᾶς καὶ τὴν κοινὴν πατρίδα, καὶ ὅταν αἰσθώμαι τελῶς οἷός τε ὦν τὴν ἐνεγκοῦσαν ὠμελεῖν, τότε πάλιν ⁶⁴ ποιήσω τὴν πόλιν καὶ τὸ γένος. τίς γὰρ Ἰβηρσι ⁶⁵ πα-
ρατυχὼν ἢ παρὰ Λωτοφάγους ἀφικόμενος οὐκ ἂν ὑμᾶς ¹⁵ προτιμήσειεν,

Ὡς οὐδὲν ⁶⁶ γλίκιον ἤς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων,
ὡς Ὀμηρὸς που φησὶ,

Ἦς γαίης καὶ καπνὸν ⁶⁷ ἀποθράσκειν νοῆσαι·
μετὰ δὲ ταῦτα συνεύξη τῇ τε ⁶⁸ πόλει τὰ κάλλιστα, καὶ ²⁰
σαντῷ περὶ τῆς ὁδοῦ καὶ περὶ τοῦ τυχεῖν τούτων ὥνπερ

⁵⁷ Med. 2. *σαντοῦ*. sq. ὡς ἔφημεν om. ⁵⁸ Par. *μέλλεις*.
⁵⁹ μετὰ ex Med. recepi. ⁶⁰ Par. ἀπὸ πατρίδος ἰδίας. τῆς
ἰδίας Med. 2. om. Tum Ald. Vind. *πάλιν*. Par. *πάλην*. Med. 2.
πόλιν. Mox Med. 2. *βούλειται*. ⁶¹ Med. *προσέμια*. ⁶² Ald.
Vind. Par. *ἐπάξην*. Med. *ἐπάξεις*. ⁶³ Med. *δι'*. rell. *δι*.
⁶⁴ Par. *πάλην*. ⁶⁵ Med. 2. *Ἰβηρσι παρατυχόν*. rell. *Ἰβηρσίαι*
περιτυχόν. Deinceps παρὰ λωτο Ald. Vind. per lacunam om.
Supplent Med. 2. Par. Exemplar Aldinum Parisiense et Vales.
Emend. p. 31. Lib. Merulae πρὸς ἀνθρωποφάγους. ⁶⁶ Ald.
οὐδέ. — Od. i, 35. ⁶⁷ Ald. Vind. *κάπρον*. Med. Par.
καπνόν. In solo Med. est καί. — Od. α, 53. ⁶⁸ 18
Med. 2. om.

σπουδάξεις ⁶⁹ σὺν ἀγαθῇ καὶ λαμπρᾷ τῇ ⁷⁰ τύχῃ, καὶ
περὶ τῆς ἐπανόδου πάλιν· καλλωπίσεις ⁷¹ δὲ τὸν λόγον
καὶ εἰκόσι καὶ ἱστορίαις καὶ παραβολαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις
γλυκύτησι ⁷² καὶ ἐκφράσεσι τισὶν ἐν τῷ ἐπαινῶ τῆς πό-
15 λεως, στοῶν καὶ λιμένων καὶ ⁷³ ποταμῶν καὶ πηγῶν καὶ
δασείων, ⁷⁴ καὶ ἡθὺς δὲ περιθῆσεις τῷ λόγῳ μέτριον
καὶ ἀπλοῦν καὶ δεξιόν, τὴν ἐπιεικειαν πανταχοῦ ἐμφα-
νίζων μετὰ τοῦ μὴ καθαιρεῖν ⁷⁵ τὸ ἀξίωμα μηδὲ ὑπο-
πεπτωκίνα· μνησθῆναι δὲ σε χρὴ τοῦ θεωρήματος, ὅτι
10 πᾶσα ἀνάγκη καὶ πρῶτον ⁷⁶ ἐπαινεῖν καὶ πρῶτην θαν-
μάζειν τὴν πόλιν πρὸς ἣν ἂν ὁ λόγος σοι γίγνηται· ⁷⁷
ἀφορᾶν δὲ χρὴ καὶ πρὸς τὰς πόλεις, εἰς ἃς σπεύδει τις,
καὶ εἰ μὲν ἐγάμιλλοι εἰσιν αἱ πόλεις ἢ ὀλίγον βελτίους, ⁷⁸
ἢ καὶ πολλῶν τῆς πόλεως, πρὸς ἣν ἂν συντάττεται ⁷⁹ τις,
15 ἐρεῖς, ⁸⁰ ὅτι μείων ἐκείνης αὕτη· δεῖ γὰρ μηδαμῶς κα-
θαιρεῖν ⁸¹ τὴν πόλιν ἣν ἐπαινεῖν προειλόμεθα καὶ ⁸²
πρὸς ἣν συνταττόμεθα· εἰ δὲ πολλοῦ ⁸³ ἐλάττους εἶεν
αἱ πόλεις, παρ' ἃς ἂν σπεύδοι ⁸⁴ τις, τότε τὴν χρεῖαν
αὐξήσει, δι' ἣν σπεύδει, ὅτι χρεῖτων μὲν ἢ ἡμετέρα πό-
20 λεις πρὸς ἣν συντάττομαι, ⁸⁵ ἢ δὲ ἀναγκαῖα χρεῖα τοῦ
κτήματος, ὃ βούλομαι ἐρανίσασθαι, μόλις ἂν δι' ἐκεί-

69 Ald. σπουδάξεις. 70 τῇ Med. om. 71 Par. καλ-
λωπίσεις. Mox Ald. ἱστορίας. 72 Par. γλυκύτησιν. 73
Med. καὶ ποταμῶν ἢ π. rell. ἢ ποτ. καὶ πηγ. 74 Med. δα-
σείων. rell. δασῶν. 75 Med. καθαιρεῖν. rell. καθαίρειν. 76
Med. 2. πρῶτ'. 77 Med. 2. γίνεται. Par. γίνεσθαι. 78
Med. ὀλίγον βελτίους. rell. ὀλίγους βελτίω. 79 Par. συντάτ-
τεται. 80 Med. 2. ἐρεῖ. tum Par. μῖον. 81 Med. κα-
θαιρεῖν. rell. καθαίρειν. 82 καὶ et συνταττόμεθα Med. 2.
om. 83 Med. πολλῶν. rell. πολλοῦ. 84 Med. σπεύδῃ.
Par. σπεύδει. Ald. Vind. σπεύδοι. Tum Med. τότε τὴν χρεῖαν
αὐξήσει, δι' ἣν σπεύδει, ὅτι χρεῖτων. rell. τότε χρὴ μᾶλλον αὐξάνειν
δι' ἣν σπεύδεις. 85 Med. 2. ταττόμεναι.

νης ⁸⁶ γένοιτο· ἔστω δέ σοι τὸ μέτρον τοῦ λόγου ἡ
 χρεία. καὶ εἰ μὲν ὡς ἐν λαλιᾷ, βραχὺς δὲ ⁸⁷ ὁ τῆς λα-
 λιᾶς λόγος, διὰ συντόμων ἑρεῖς· καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς ⁶³⁸
 τῇ λαλιᾷ ταύτῃ ⁸⁸ μέλλῃς ἕτερον εὐθὺς παρέχεισθαι λό-
 γον· εἰ δὲ συντάσσθαι ⁸⁹ μόνον προθυμηθείης, ⁹⁰ καὶ ὅ
 ταύτην ἐπίδειξιν μόνην ⁹¹ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ⁹²
 ποιήσασθαι, προᾶξας τὴν συντακτικὴν συγγραφικῶς καὶ
 ἄχρι διακοσίων στίχων ἢ τριακοσίων, εἰ βουληθείης, ⁹³
 καὶ οὐδεὶς σοι μένψεται εὐ φρονῶν.

C a p. XVI.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΩΔΙΑΣ. ¹

10

Ὅμηρος ὁ θεῖος ποιητὴς τά τε ἄλλα ἡμᾶς ἐπαίδευσε
 καὶ τὸ τῆς μονωδίας εἶδος οὐ παραλίλοιπε· ² καὶ γὰρ
 Ἀνδρομάχῃ καὶ Πριάμῳ καὶ τῇ Ἑκάβῃ λόγους μονω-
 διάς ³ περικείμενοι οἰκείους ἐκάστω προσώπῳ, ὥσπερ
 ἐκδιδάξαι ⁴ βουλόμενος ἡμᾶς μηδὲ τούτων ἀπείρως ἔχειν· ¹⁵
 δεῖ τοίνυν λαβόντας ⁵ παρὰ τοῦ ποιητοῦ τὰς ⁶ ἀφορ-
 μὰς ἐπεργάζεσθαι ταύτας γνόντας ⁷ τὸ θεῶρημα, ἐξ ὧν
 ὁ ποιητὴς παραδίδωκεν· τί τοίνυν ἡ μονωδία βούλεται;
 θρηνεῖν καὶ κατοικτιζεσθαι. καὶ μὲν μὴ προσήκων ἢ ὁ

⁸⁶ Med. 2. ἐκείνου. — Mox Ald. Codd. τὸ μέτρον. ⁸⁷ δὲ
 Med. 2. om. ⁸⁸ ταύτῃ, Med. 2. om. tum Ald. μέλλῃς. Med. 2.
 μέλλῃς. Par. μέλλεις. ⁸⁹ Med. συντάσσθαι. ⁹⁰ Med.
 προθυμηθείης. rell. προθυμηθῆς. ⁹¹ Med. μόνον. rell.
 μόνην. ⁹² Med. ἡμετέραν. ⁹³ Par. βουληθῆς.

¹ Titulus abest ab Ald. Vind. Med. 2. recepi ex Par.
 Libro Merulae, Vales. Emend. p. 32. ² Vind. παραλίλοιπε.
 rell. παραλίλοιπεν. Mox Med. 2. γὰρ. rell. παρ'. ³ Med. 2.
 μονωδικούς. ⁴ Med. 2. ὥσπερ εἰκὸς διδάξαι. ⁵ Med. λα-
 βόντας, rell. λαβόντα. ⁶ τὰς Med. 2. om. idem ἐπιεργάσα-
 σθαι. Par. ἐπιεργάζεσθαι. ⁷ Med. 2. συγγόντας. rell.
 γνῶντας.

τεθνήσκῃ, αὐτὸν μόνον θρηνεῖν τὸν ἀπελθόντα, παρα-
 μιγνύντα τὰ ἐγκώμια τοῖς θρήνοις καὶ συνεχῶς τὸν θρη-
 νον ἐμφανίζειν, ἵνα μὴ ἀπολύτως ἐγκώμιον ᾖ, ἀλλ' ἵνα ὁ
 πρόσθετος τοῦ θρήνου ᾖ τὸ ἐγκώμιον· ἂν δὲ προσήκων
 5 ᾖ, οὐδὲν ἦτορ καὶ αὐτὸς ὁ λέγων οἰκτιρίζεται.⁹ ἢ ὅτι
 ὀρφανὸς καταλείπεται. ἢ ὅτι ἀρίστου πατρὸς ἐστέρηται
 καὶ τὴν ἐρημίαν ὁδύρεται τὴν ἑαυτοῦ¹⁰ αὐτός· ἔαν δὲ
 καὶ πόλεως τύχῃ προεσιῶς ὁ μεταστὰς, ἱρεῖς τι καὶ περὶ
 αὐτῆς τῆς πόλεως μεταχειριζόμενος, καὶ ταύτης ἐγκώ-
 10 μιον¹¹ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι λαμπρὰ μὲν ἡ πόλις,
 ὁ δὲ ἐγείρας αὐτὴν ὁ πεπτωκὴς ἐστίν. ἢ οὕτω· τίς ἐπι-
 μελήσεται, τίς διασώσει,¹² καθάπερ ἐκεῖνος; ἔαν δὲ νέος
 τύχῃ ὁ τελευτήσας, ἀπὸ τῆς ἡλικίας τὸν θρηνον κινή-
 σεις, ἀπὸ τῆς γύσεως, ὅτι εὐφυῆς, ὅτι μεγάλας παρέ-
 15 σchein τὰς ἐλπίδας, καὶ ἀπὸ τῶν συμβάντων ἀνύων,¹³ ὅτι
 αὐτὸν μετὰ μικρὸν ὀφθαλμὸς ἐμελλεν, αἱ παστᾶδες· ἀπὸ
 τῶν¹⁴ περὶ τὴν πόλιν, ὅτι ἡ πόλις ἐπιδοξος ἦν, τίνα¹⁵
 ἔξει τὸν προστησόμενον, τὸν δημηγορήσοντα,¹⁶ τὸν ἀ-
 γῶνα διαθίσοντα. πάντα τοῦ δὲ ἐκ¹⁷ μεταχειρίσεως
 20 αὐτὰ ταῦτα ἀφορμὰς ποιείσθαι τῶν θρίνων δεῖ.¹⁸ χρή
 τοίνυν ἐν τοῦτοις τοῖς λόγοις εὐθύς μὲν σχετιάζειν ἐν
 ἀρχῇ¹⁹ πρὸς δαίμονας καὶ πρὸς μοῖραν ἄδικον, πρὸς

8 ἀλλ' ἵνα — — ἐγκώμιον Med. 2. om.

9 Ald. Vind.

οἰκτιρίζεται. Med. Par. οἰκτιρίζεται.

10 Par. Med. 2. αὐτοῦ.

11 Med. 2. τὰ ἐγκώμια.

12 Ald. Vind. διασώσει. Par. Med.

διασώσει. 13 Med 2. ἀνέονται μὲν ὦ μετὰ μικρὸν εὐθύς λημός.

14 Par. τὴν. Vind. ἀπο τ. περί.

15 τίνα ex Med. recepi.

16 Ald. Vind. Par. δημηγορήσαντα. Med. δημηγορήσοντα.

17

Med. 2. μεταχειριζόμενος ταῦτα. rell. ἐκ μεταχειρίσεως.

18

Med. δεῖ. rell. αἰεί.

19 Med. ἐν ἀρχῇ. rell. αἰεί. Deinceps.

Vales. Emend. p. 32. legere jubet: ἄδικον πρὸ πεπρωμένης νόμον.

περωμένην νόμον ὀρίσασαν ἄδικον, εἴτα ἀπὸ τοῦ κα-
τεπείγοντος εὐθύς λαμβάνειν. οἷον γὰρ οἷον ²⁰ ἐξήρπα-
σαν, οἷον κατὰ τοῦ πεσόντος ἐκώμασαν. ²¹ ἀλλ' ἵνα μὴ
πολλὰ τοιαῦτα λέγωμεν, ἀπλῶς χρήσῃ ταύτῃ ²² τῇ
τέχνῃ, καὶ διαιρήσεις πρὸς τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις ²³ 5
τὸν λόγον· διαιρήσεις δὲ ²⁴ τὴν μονωδίαν εἰς χρένους,
ἐρεῖς τὸν παρόντα εὐθύς καὶ πρῶτον· μᾶλλον γὰρ ὁ λό-
γος κινητικώτερος, ²⁵ εἰ ἀπὸ τῶν ἐπ' ὅψιν καὶ τῶν νῦν
συμβαντῶν οἰκτιρίζονται, ²⁶ εἰ τὴν ἡλικίαν ἢ τὸν τρό-
πον τοῦ θανάτου λέγοι τις, εἰ μακρῆ νόσῳ περιπεπτω- 10
κῶς εἴῃ, ἢ ὁξὺς ὁ θάνατος ἀπὸ τῆς συνόδου τῶν πα-
ρόντων, ὅτι συνεληλύθασιν οὐκ εἰς θάλαττον εὐδαιμον,
οὐκ εἰς θίαν εὐκταίαν. ²⁷ εἴτα ἀπὸ τοῦ παρεληλυθότος
χρόνου· οἷος ἦν ἐν νέοις, ὅτε ἦν νέος, οἷος ἐν ἀνδράσιν
ἀνὴρ τυγχάνων, ὅπως ὁμιλητικός, ὅπως ἥπιος, ὅπως ἐπὶ 15
λόγοις διαπρέπων, ὅπως ἐν νεανίσκοις καὶ ἡλικιώταις
γαῦρος, οἷος ἐν κυνηγεσίοις, ²⁸ οἷος ἐν γυμνασίοις.
ἀπὸ ²⁹ δὲ τοῦ μέλλοντος οἷας εἶχεν ἐλπίδας ἐπ' αὐτῷ
τὸ γένος· εἴτα ἀποστροφῇ χρήσῃ ³⁰ ὃ γένος λαμπρὸν
καὶ εὐδόκιμον ἄχρη ³¹ τῆς παρούσης ὥρας, ³² ἐκόμας ³³ 20
μὲν ἐπὶ χρυσῷ καὶ ὄλβῳ καὶ εὐγενίᾳ ³⁴ τῇ θρυλουμέ-
νῃ· ἀλλ' ἅπαντα συνέχεεν καὶ συνεσκέδασεν ὁ πεισῶν·

20 οἷον ex Med. Vind. inserui. 21 Med. 2. ἐκώμασαν.
rell. ἐκόμισαν. 22 ταύτῃ Med. 2. om. 23 Med. ὑπο-
θέσεις. rell. ὑποθέσεις. 24 Par. θρ. 25 Med. μᾶλλον
καὶ κινητικώτερος εἴη ἀπὸ. rell. pro εἰ habent ἢ. 26 Med.
οἰκτιρίζονται. tum Par. εἰ. rell. εἰς. 27 οὐκ εἰς θίαν εὐκταίαν
ex Med. recepi. 28 Par. κυνηγεσίοις. Ald. Vind. κυνηγεσίοις.
29 Med. 2. παρὲς. Par. ἀπὸ. Ald. Vind. ὑπὸ. 30 Med. 2.
χρῆσις. 31 Par. εὐδόκιμον ἄχρη. 32 Med. 2. ἡμέρας.
33 Ald. ἐκόμας. 34 Ald. Codd. εὐγενίᾳ. tum Med. θρυλουμέ-
rell. θρυλλουμ. tum Med. συνεσκέδασιν. rell. συνεσκέδασαν.

τί τοιοῦτον κειμήλιον ³⁵ κέκτησαι, οἷον ἀποβέβληκας·
 συννοῦρου οὖν καὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ αὐξήσεις τὸν οἶ-
 κτον, ³⁶ οἷων ἐλπίδων ἐστέρηνται. καὶ ³⁷ ἀπὸ τῆς πό-
 λεως ἐπιχειρήσεις λέγων πάλιν, οἷος ἂν περὶ αὐτὴν ἐγέ-
 νετο, οἷον ἂν παρέσχεν ἑαυτὸν εἰς φιλοτιμίαν, καὶ οἷον
 παρείχεν. κὼν μὲν τῶν πολιτευομένων ἦ, ³⁸ ἐρεῖς τού-
 των τὰ πολλὰ ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ· ἐὰν δὲ τῶν
 μελλόντων προστατεῖν, ³⁹ ταῦτα ἐρεῖς ἐν τῷ μέλλοντι·
 καὶ ὅλως ἐφαρμόσεις τοῖς χρόνοις αἰεὶ τὰ ἀπὸ τῶν προσώ-
¹⁰πων· εἴτα μετὰ τοὺς τρεῖς χρόνους διαγράψεις τὴν ἐκφο-
⁶³⁹ρὰν, τὴν σύνοδον τῆς πόλεως· εἴθε μὲν οὖν προεπέμ-
 πέτο εἰς θάλαμον, εἴθε μὲν οὖν εἰς ἀποδημίαν ⁴⁰ ἐξῆς
 ἐμελλεν ἐπανίεναι· εἴθε ἀκροασόμενοι λόγων αὐτοῦ συν-
 εληλύθαμεν· εἴτα διατυπώσεις τὸ εἶδος τοῦ σώματος,
¹⁵ οἷον ⁴¹ ἦν, οἷον ἀποβέβληκε τὸ κάλλος τῶν παρειῶν ⁴²,
 τὸ ἐρύθιμα, οἷα γλῶττα συνέσταλται, οἷος ἵουλος ἐγαί-
 νετο μαρνανθεῖς, οἷοι βύστρυχοι ⁴³ κόμης οὐκέτι λοιπὸν
 περίβλεπτοι, ὀφθαλμῶν δὲ βολαὶ καὶ γλῆναι κατακοιμη-
 θεῖσαι, ⁴⁴ βλεφάρων δὲ ἔλικες οὐκέτι ἔλικες, ἀλλὰ συμ-
²⁰πεπτωκότα πάντα ⁴⁵ εὐδήλον δὲ ὡς αἱ μονωδίαὶ εἰώθα-
 σιν ἐπὶ νεωτέροις ⁴⁶ λέγεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ γεγηρακόσι·
 τοὺς γὰρ πρεσβύτας ⁴⁷ ἐν μονωδίᾳ θρηνεῖν, πῶς οὐ

35 Med. κειμήλιον — ἀποβέβληκας. tell. κοιμήλιον — ἀπο-
 βέβληκε. 36 Med. 2. θρήνον. 37 καὶ ex Med. recepi.

38 i. e. si fuerit ex numero decurionum. Vales. Emend. p. 32.

39 Ald. Vind. πρὸς ταύτην. Par. προσιτήν. Med. προστατεῖν.

40 Med. ἀποδημίαν. tell. ἐπιδημίαν. μοι. Ald. ἐρίαν. Tum
 Med. 2. εἴτε ἀκροασόμενοι. Par. Vind. εἴτε [Vind. εἴθην] ἀκρο-
 σάμενοι. Ald. εἴτ' ἐνακροασόμενοι. 41 Med. οἷον ἦν ἀποβι-
 βληκὸς τοῦ κάλλους. τὸ τῶν παρειῶν ἐρ. 42 Par. παρειῶν.

43 Ald. Vind. βύστρυχοι. Par. βύστρυχοι. Med. βύστρυχοι. 44
 Ald. Codd. κατακοιμηθεῖσαι. tum Ald. φλεβύρων. 45 Med. 2.

πάντη. 46 Med. 2. νεωτέρω. 47 Med. πρεσβυτέρους ὡς νέους.

περιττόν ὄντως καὶ μάταιον; ῥηθεῖη δ' ἂν μονωδία καὶ
 ἀνδρὸς ἐπὶ τῇ αὐτοῦ γυναικὶ ⁴⁸ λέγοντος· ἐχέτω ⁴⁹ δὲ
 καὶ μνήμην ζώων ἀλόγων· οἷον οὐδὲ ἄλογα ζῶα, οἷον ⁵⁰
 βοῦς ἢ ἵππος ἢ κύκνος ἢ χελιδὼν ἀνέχεται χωριζόμενα
 ἀλλήλων, ἀλλ' ἐπισημαίνει τῇ φωνῇ ὁδυρόμενα· οἷον ὁ ⁵¹
 κύκνος ἀνείς ⁵² τὸ πτερόν τῷ Ζεφύρῳ δακρύει τὸν σύν-
 νομον, καὶ χελιδὼν ὁδύρεται καὶ τὴν μουσικὴν εἰς θρη-
 νον μεταβάλλει πολλάκις καὶ ἐπὶ τῶν πετάλων ⁵³ τῶν
 δένδρων ἱζάνουσα κατοδύρεται· ἔστω δὲ μὴ πέρα τῶν
 ἑκατὸν ἐπῶν ὁ λόγος διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τοὺς πενθοῦν- ¹⁰
 τας μακρᾶς σχολῆς μηδὲ λόγων μήκους ⁵⁴ ἐν συμφοραῖς
 καὶ ἀκαιρίᾳ. ἡ μονωδία δὲ αὖτις ἀνετος. ⁵⁴

C a p. XVII.

ΠΕΡΙ ΣΜΙΝΘΙΑΚΩΝ. ¹

Δεῖ δὲ ² ὁμολογεῖν· σὲ εὐθὺς ἐν τῷ προοιμίῳ τῷ
 πρώτῳ, ὅτι δεῖ τὸν λόγον κτησάμενον ἀποδοῦναι λογιῶ ¹⁵
 θεῶ τὰς χάριτας διὰ τῶν λόγων οὓς δι' αὐτὸν τὸν μου-
 σηγέτην ³ κακτῆμεθα, καὶ ἄλλως τε δι' ⁴ αὐτοῦ, ὅτι

48 Med. 2. γυναικὶ τῇ αὐτοῦ. 49 Med. 2. ἐχέτω δὲ μνή-
 μη καί. Par. ἐχέτω δὲ μνήμην καί. 50 Med. 2. ἢ. 51 Ald.
 Vind. Par. ἂν εἰς. Med. ἂν om. Scripsi ἀνείς. 52 Med. 2.
 τῶν πετάλων. rell. τὸ πέταλον. 53 Med. 2. μήκος. 54 Se-
 quitur in Med. 2. caput περὶ παραμυθητικοῦ, sine titulo ut
 semper.

1 Ald. Vind. Med. 2. titulum habent: περὶ προοιμίου, un-
 de Vales. Emend. p. 32. caput hoc ad frontem libri ponen-
 dum putat: recepi titulum, quem habet Par. 2 Med. 2.
 om. σὲ, pro δι' habet μίν. 3 Med. 2. Ald. μουσιγέτην. 4
 Med. 2. δι' αὐτοῦ, ὅτι προστ. rell. διὰ τῆς, καὶ ὅτι.

πρόστάτης καὶ συνεργὸς τῆς ἡμετέρας πόλεως, οὐ μόνον
 νῦν, ἀλλὰ καὶ ἀνέκαθεν· ὥστε διπλὴν τὴν χάριν ὀφεί-
 λεσθαι, ⁵ ὑπὲρ τε τῶν λόγων ὑπὲρ τε τῶν εὐεργεσιῶν·
 καὶ τρίτον ⁶ ὃ τι καὶ ἄλλως ὁμολογοῦμένον ἔστι, δεῖ
 5 ἀνυμνεῖν τοὺς κρείττους, καὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ⁷ εὐφημίας
 μηδέποτε ῥεψυμεῖν· τὸ δεύτερον ἐργάσῃ λαβὼν τοιαύτην
 ἔννοιαν. Ὅμηρος μὲν οὖν ⁸ πάσαις ὕμνους καὶ τῇ μεγά-
 λῃ ποιήσει τοὺς πρὸς ἀξίαν ὕμνους εἵρηκε ⁹ τοῦ θεοῦ
 καὶ παρήλιπε ¹⁰ τοῖς μετ' αὐτὸν ὑπερβολὴν οὐδεμίαν, καὶ
 10 ὅτι αἱ Μοῦσαι καθ' Ἡσίοδον πρὸς τὴν ἀξίαν ὕμνουσιν ¹¹
 αἶε πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα· προὔλαβε ¹² δὲ καὶ Πίνδαρος
 ὕμνους γράφων εἰς τὸν θεὸν ἀξίους τῆς ¹³ ἐκείνου λύρας·
 ὁμῶς δ' ¹⁴ ἐπειδὴ περ εἰώθασιν οἱ κρείττους καὶ τὰ σμι-
 κρότατα τῶν θυσιῶν ἀποδέχεσθαι, ὅταν γίνωνται ¹⁵
 15 εὐαγῶς, οὐκ ἀφίξομαι ¹⁶ δὴ καὶ αὐτὸς κατὰ δύναμιν
 ὕμνον ἀναθῆναι ¹⁷ Ἀπόλλωνι· εὐχῆμαι δὲ καὶ αὐτῷ τῷ
 Σμινθίῳ Ἀπόλλωνι, δύναμιν ἐμποιῆσαι λόγων ἀρκοῦσαν
 πρὸς τὴν παρούσαν ὑπόθεσιν· τρίτον εἰ μὲν οὖν ἡρώων
 τινὸς ¹⁸ ἐμελλον λέγειν ἐγκώμιον, οὔτ' ¹⁹ ἂν διηπόρησα
 20 περὶ τῆς ἀρχῆς, οὐδ' ὅθεν δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχὴν τῶν
 λόγων ποιησασθαι. ἐπεὶ δέ μοι καὶ ²⁰ ὁ λόγος τετόλμη-
 κεν εἰς τὸν ²¹ μέγιστον τῶν θεῶν, ἐδεήθην μὲν ²² χρησιμφ-
 δή-

5 Ald. Med. 2. ὀφείλεισθαι. Vind. Par. ὀφείλεισθαι. 6 Med.
 τρίτῳ. tell. τρίτον. 7 Ald. Godd. ἰαντούς. 8 οὖν ex Med.
 recepi. 9 Vind. Par. εἵρηκεν. tum Med. 2. τῷ θεῷ. 10
 Par. παρήλιπε. Par. Vind. τοὺς μετ' α. 11 Med. ὕμνουσιν αἶε
 τόν. tell. ὕμνους αἶε πρὸς τόν. 12 Par. προὔλαβεν. 13 Med. 2.
 τοῖς. 14 Par. Med. 2. δεῖ. 15 Med. 2. γίνονται. Vind. Par.
 γίνονται Ald. γίνονται. 16 Ald. Codd. ἀφίξομαι. tum Med. δῆ.
 tell. δεῖ. 17 Med. ἀναθῆναι. — Sq. καὶ e-Med. recepi. 18 Med.
 τινός. tell. τινῶν. tum Par. ἡμελλον. 19 Par. Med. 2. οὔτ'.
 Ald. Vind. οὔτε. 20 καὶ e Med. recepi. 21 τὸν e-Med.
 recepi. 22 Med. ἐδεήθην. tell. ἐδεήθην μὲν.

δῆσαι μοι τὴν Πυθίαν σεισθέντων ²³ τῶν τριπόδων,
 ὅθεν διὲ κατατολμῆσαι τοῦ πράγματος. ἔπει δὲ κρύπτει
 τίως ἡμῖν τὰ μαντευόμενα, ²⁴ τοῦτο δόξαν ἴσως τοῖς
 κρείττους αἰτήσω παρὰ τῶν Μουσῶν μανθάνειν, καθά-
 περ Πίνδαρος τῶν ὕμνων ²⁵ πυνθάνεται, ἀναξιφόρ-
 μιγγες ὕμνοι, πόθεν ²⁶ με χρὴ τὴν ἀρχὴν ποιήσα-
 σθαι. δοκεῖ δ' οὖν μοι πρῶτον ἀφεμένῳ τίως τοῦ γέ-
 νους ὕμνον εἰς αὐτὸν ἀναφθιγῆσθαι· μετὰ τὰς ἐννοίας
 ταύτας τὰς προοιμιακὰς ἐρεῖς εἰς αὐτὸν ὕμνον τὸν θεὸν,
 ὅτι, ὦ Σμίνδιε Ἀπολλον, τίνα χρὴ προσεπιπῖν πρότερον; ²⁷
 ἥλιον τὸν τοῦ φωτὸς ταμίαν ²⁸ καὶ πηγὴν τῆς οὐρανίου
 ταύτης αἵγλης, ἥ νοῦν, ²⁹ ὥς ὁ τῶν θεολογούντων ³⁰
 λόγος, διήκοντα μὲν διὰ τῶν οὐρανίων, ἰόντα ³¹ δὲ δι'
 αἰθέρος ἐπὶ τὰ ³² τῆδε; ἢ πότερον αὐτὸν τὸν ὅλων δη-
 μιουργόν, ἢ πότερον δευτερεύουσιν δύναιμι, δι' ὃν ³³ ¹⁵
 σελήνη μὲν κέκτεται σείλας, γῇ δὲ τοὺς οἰκείους ἡγάπησιν
 ὕρους, θάλαττα δὲ οὐχ ὑπερβαίνει τοὺς ἰδίους μυχοὺς·
 φασὶ γὰρ ³⁴ τοῦ χάους κατεληφότος τὰ σύμπαντα καὶ
 πάντων συγκεχυμένων καὶ φερομένων τὴν ἄτακτον ἐκεί-
 νην καὶ ἀμιγῇ ³⁵ φορὰν, ³⁶ σὲ ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων ²⁰
 ἐκλάμπαντα σκεδάσαι μὲν τὸ χάος ἐκείνο, ἀπολέσαι δὲ ⁶⁴⁰
 τὸν ζόφον, ³⁶ τάξιν δ' ἐπιθεῖναι τοῖς ἅπασιν· ἀλλὰ ταῦ-

23 Med. 2. σχισθέντων. 24 Med. 2. μαντεύματα. Idem
 sq. ἴσως om. 25 Med. 2. καθόπερ II. τῶν ὕμνων. rell. καθά-
 περ II. τὸν ὕμνον. — Pind. Ol. II. 1. 27 Med. πόθεν με χρὴ.
 rell. μέχρι πόθεν. 27 Par. ταμίαν. 28 Vind. ἥ νοῦν. rell.
 ἦν οὖν. 29 Med. 2. θεολόγων. 30 Ald. Codd. ὅταν. tum
 Ald. Par. εἰθέρος. 31 Med. ἐπὶ τὰ. rell. ἔπειτα. Sq. ἢ πό-
 τερον α. τ. τ. ο. δημιουργόν Med. om. 32 Ald. Vind. Par.
 διό. Med. δι' ὃν, quod ad δημιουργόν referendum. 33 γὰρ
 e Med. recepi. 34 Med. 2. ἀμιγῇ. Par. ἀμιγῇ. 35 Med.
 inserit: σὲ ἐκ τῶν οὐρανίων ἀναφορῶν. 36 Ald. ζῶφον. —
 Sq. δ' Med. 2. om. Par. ἐπιθεῖναι.

τα μὲν σοφῶν παισὶ ³⁷ φιλοσοφεῖν παραλείπω· ἦν δὲ ἀκήχοα τῶν λεγόντων γένεσιν, ταύτην ³⁸ δὴ καὶ πειράσσομαι λέγειν· πάντως δὴ οὐδὲ οὕτως ἀπὸ τρόπου σοι ὁ λόγος κεκρυμμένην ³⁹ εἶχεν ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀληθεστέραν γνῶσιν, εἴτα ἐρεῖς κεφάλαιον μετὰ τὸν ὕμνον δευτέρων, τὸ γένος· ἄρξῃ δὲ ἐντεῦθεν· ⁴⁰ Ζεὺς ἐπειδὴ κατέλυσε ⁴¹ τοὺς Τιτᾶνας, ἀρχὴν ἀνομον καὶ ἀκόλαστον ἀρχοντας, μᾶλλον δὲ ὥσπερ βίαιον τυραννίδα διέποντας, καὶ ταρτάρους ⁴² μυχοῖς παραδέδωκεν, τότε γένεσιν παιδῶν δημιουργεῖν ἐνενόησεν, μεθ' ὧν τὰ πάντα ἄριστα κατὰ στήσιν ἐμελλεν, ⁴³ καὶ μίαν τῶν Τιτανίδων νύμφην ἐξελέμενος, ⁴⁴ ἐπειδὴ τοὺς πρὸς Ἥραν θεσμούς ἐτίροις τόκοις ἐφύλαττεν, ἐδημιούργει τὸν ἐκείνης ⁴⁵ τόκον· κάλλι μὲν γὰρ καὶ ὥρε σώματος διέφερεν, ἔπρεπε ⁴⁶ δὲ γενέσθαι μητέρα Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος· καταλαμβάνει δὲ τὴν Δῆλον μέλλουσα τίττειν ἡδέως· ⁴⁷ οἱ δὲ φασὶ τὴν Λυκίαν, καὶ λέγουσι μὲν οἱ τὴν Δῆλον εὐτυχῆσαι γάσκοντες τὴν ὑποδοχὴν, ἀνασχεῖν ⁴⁸ μὲν ἐκ θαλάττης πρὸ τοῦ κρυπτομένην καὶ οὖσαν ὑφαλὸν ὑποδέξασθαι τὴν θεὸν ⁴⁹ ἐκ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς ἐπιβᾶσαν τῶν νήσων· Ὀμηρος δὲ οἶδε ⁵⁰ μὲν τὸν ἐν Λυκίᾳ γενόμενον· λέγει γὰρ πού, Λυκηγενεῖ ⁴⁹ κλυτοτόξῳ, καὶ τὸν τόπον ἐκείνον εὐτυχῆσαντα τοῦ θεοῦ τὴν γένεσιν· φασὶ ⁵⁰ δ' οὖν ἐκφανέντα

37 Par. παισίν. 38 Med. 2. ταύτην δὴ καὶ πειράσσομαι λέγειν· πάντως δὴ. Ald. Vind. Par. ταῦτα δὴ πειράσσομαι πάντως· οὐδὲ οὕτως, sine λέγειν. Correxī ex Med. 39 Ald. Par. Vind. κεκρυμμένην, tum Med. 2. ἔχειν. 40 Med. 2. ἐκείθεν. 41 Par. Vind. κατέλυσεν. 42 Med. ταρτάρους. 43 Par. ἤμελλεν. 44 Med. 2. ἐκλεξάμενος. 45 Par. τὸν τῆς ἐκ, tum Ald. Vind. τόπον. 46 Par. ἔπρεπε. 47 Med. ἡδέως, οἱ δὲ φασιν. rell. ἡ δὲ ὡς εἶδε [Par. οἶδε]. 48 Med. 2. ἀνασχών ἐκ θαλάσσης. tum Med. πρὸ τοῦτου. Par. πρὸ τοῦ. Ald. Vind. περὶ τοῦ. 48* Par. οἶδεν. tum Med. μὲν πού. 49 Par. Vind. Λυκηγενεῖ. — Il. δ, 101. 50 φησὶ

τῶν ὠδίνων λάμπαι μὲν τοσοῦτον, ὅσον ἐπισχεῖν γῆν καὶ
 θάλατταν⁵¹ καὶ οὐράνιον κύκλον. Χάριτας δὲ καὶ Ὁρας
 περιχορεῦσαι⁵² τὸν τόπον· καὶ τί γὰρ οὐ σύμβολον αἴ-
 σιον ἐκ γῆς καὶ θαλάττης⁵³ καὶ οὐρανοῦ δειχθῆναι. ἐκ
 δὲ Λυκίας παρ' ἡμᾶς ἀφικέσθαι λέγουσι τὸν θεόν⁵⁴ καὶ
 καταλαμβάνοντα τὸ⁵⁵ Σμίνθιον μαντεῖον ἐγκαταστή-
 σαι⁵⁶ τῷ τόπῳ καὶ κινήσαι τρίποδας. Ἐπειδὴ δὲ τὰ κα-
 τὰ τὸν τόκον τῆς γενέσεως αὐτοῦ⁵⁷ ζητεῖται, τῶν μὲν
 λεγόντων ὅτι ἐν Δήλῳ, τῶν δὲ ἐν Λυκίᾳ, κατασκευάσεις
 ὅτι ἀξίόπιστος μάρτυς ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ σαυτοῦ συμ- 10
 φέρον,⁵⁸ ὅτι Λυκιγενὴ αὐτὸν εἶωθεν καλεῖν [ὁ ποιητὴς].
 ἐπαξίως ἀκολουθῶς ὅτι εἰκὸς⁵⁹ ἐν Λυκίᾳ γεννηθέντα καὶ
 παρ' ἡμῖν πρῶτον ὀφθῆναι. οὐ γὰρ ἂν μέλλων διαβαί-
 νειν ἐπὶ τὰς νήσους καὶ Κασταλίαν καὶ Δελφούς τῶν
 μὲν παρ' ἡμῖν ἠμέλησεν, παρὰ δὲ ἐκείνους ἔδραμεν. ἄλ- 15
 λως τε ὅτι καὶ τιμῶν τοὺς ἡμετέρους πατέρας καὶ ὀνό-
 μενος⁶⁰ κινδύνων φαίνεται· οὐκ ἂν δὲ τοῦτο ἐποίει⁶¹
 μὴ πάσαι καὶ πρότερον εὐμενῶς πρὸς τὴν χώραν διακί-
 μενος.⁶² Δελφοὶ μὲν οὖν μεγαλαυχούμενοι⁶³ τὴν Πυ-
 θίαν προβάλλονται καὶ Παρνασσόν⁶⁴ καὶ Κασταλίαν, 20
 καὶ τὸν θεὸν μόνοι τῶν ἀπάντων αὐχοῦσιν ἔχειν·⁶⁵ ἐγὼ
 δὲ εἰ δεῖ⁶⁶ τάληθές εἰπεῖν, συνήδομαι μὲν αὐτοῖς⁶⁷ τῆς

γοῦν Med. 2. 51 Par. Med. θάλασσαν. 52 Par. περιχο-
 ρεῦσαι. 53 Med. θαλάσσης. 54 Med. 2. θεόν. tell. θα-
 λονα. 55 Med. 2. τόν. tum Ald. Vind. Med. Σμίνθιον. 56
 Med. ἐγκαταστήσαι. tell. ἐγκαταστῆναι. 57 Med. 2. τοῦ θεοῦ.
 58 πρὸς τὸ σαυτοῦ συμφέρον usque ad ποιητὴς Med. 2. om. ὁ
 ποιητὴς uncis inclusi. 59 εἰκὸς Med. 2. om. Par. εἰκῶς. 60
 Med. 2. ὀνομένους. 61 Med. 2. ἐποίει. tell. ποιήσας. 62
 Med. 2. διακείμενος πρὸς τὴν χώραν. 63 καὶ Med. 2. om.
 61 Vind. Παρνασσόν. 65 Vind. αὐχοῦσιν ἔχουσιν. Med. 2.
 Par. αἰχοῦσιν ἔχειν. Ald. καυχοῦσιν ὅτι ἔχουσιν. 66 Med. 2.
 εἰ δεῖ. Par. εἶδ. Ald. Vind. εἶδη. 67 Med. 2. ἐν τοῖς.

χάριτος, οὐ μὴν κρίνω γε πράττειν ἡμᾶς ⁶⁸ τῶν παρ'
 αὐτοῖς εὐχερίστερον· καὶ γὰρ ἡμεῖς μετέσχομεν τούτων ⁶⁹
 πρῶτοι μάντεων, καὶ δεξαμένοι τὸν θεὸν ⁷⁰ τοῖς ἄλλοις
 περιεπέμψαμεν, καὶ τὴν παρ' ἡμῖν ἀπορροήν ἐκείνοι ἀφ'
 5 ἡμῶν κέκτηνται· ἐπίσης ⁷¹ τε χαίρει ταῖς προσωνυμί-
 αῖς ⁷² τῶν τόπων ὁ θεός, καὶ ὥσπερ ὁ Πύθιος· μετὰ
 ταῦτα ἐρεῖς ἐγκώμιον τῆς χώρας, ὅτι εὐκότως δὲ τὴν ἡμε-
 τέραν χώραν ἠγάπησεν ὁ θεός, ⁷³ ἰδὼν αὐτὴν κάλλει
 διαφέρουσιν· ἐν ᾧ καὶ ἐκφράσεις τὴν χώραν, οἷα ἐστίν,
 10 οὐκ ἀκριβῶς μὲν ἐπεξιὼν τῇ χώρᾳ· γράφε δὲ τῆς χώρας
 ᾧ ⁷⁴ δυνατόν κινῆσαι τὸν ἀκροατὴν, τὰ ⁷⁵ μᾶλλον ἐξαί-
 ρετα λέγων· εἴτα μετὰ τὴν χώραν ἐπάξεις ἀκολούθως, ὅτι
 τοιγάρτοι καὶ τιμῶν καὶ συμμαχῶν ⁷⁶ τοῖς ἡμετέροις δι-
 τέλει, ἐν πολέμοις, ἐν χρησεμφδίαις διαφθεῖραν παντοδα-
 15 πῶς τοὺς πολεμίους· εἴτα μετὰ τοῦτο τὸ κεφάλαιον πά-
 λιν διαιρήσεις εἰς τέσσαρα μέρη ⁷⁶ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ
 καὶ ἐρεῖς οὕτως· ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδα πῶς ἡ μνήμη τῆς
 χώρας παρήνεγκεν ἡμᾶς ⁷⁷ τῆς συνεχοῦς μνήμης τῶν
 θεῶν, ⁷⁸ διόπερ ἐπανακτέον πάλιν· διὰ τοῦτο δὲ μετὰ τὴν
 20 γένεσιν εὐθύς ἐνημημονεύσαμεν τῆς χώρας, ἵνα μήτε αὐ-
 641 τὸς ⁷⁹ ὕμνος γένηται (ὕμνους γὰρ καλοῦσι ⁸⁰ τὰ τῶν
 θεῶν ἐγκώμια), μήτε κοινὸς ⁸¹ ἀπλῶς πρὸς πᾶσαν θιῶν

68 Ald. Vind. Par. αὐτοὺς τῶν παρ' ἡμῖν εὐχερίστερον. Med. 2.
 αὐτοὺς τὸν παρ' ἡμῖν εὐχερίστερον. Correxī ex sensu. 69
 Med. 2. τούτων. rell. τούτοις. 70 Med. 2. θιόν. rell. θαί-
 μονα. 71 Med. 2. ἐπὶ τούτου χαίρει. 72 Ald. Codd. προσω-
 νυμίας. 73 Med. ἠγάπησεν ὁ θεός. rell. ἠγάπησαν οὕτως. 74
 Med. ᾧ. rell. ὧς. 75 τὰ Med. 2. om. pro λέγων habet λέ-
 γειν. 76* Ald. συμμαχων. Mox v. 15. Ald. Codd. τοῖς πολέμοις.
 76 Med. τέσσαρα μέρη. rell. τε γὰρ ἑμερῇ. 77 Med. 2. ἡμῶς
 om. 78 Med. 2. τῶν θεῶν. rell. αὐτοῦ. 79 Ald. Vind.
 Par. αὐτὸς δ. 80 Par. καλοῦσιν. 81 Med. κοινῶς. rell.
 κοινούς. scr. κοινός. tum Ald. Vind. ἀπλοῦς. Med. Par. ἀπλῶς.

ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἵνα ἔχη τὸ ἴδιον τοῦ Σμινθιακοῦ ⁸² ἐκ τοῦ τόπου. Τινες δέ ⁸³ εἰσὶν αἱ δυνάμεις τοῦ Θεοῦ; τοξική, μαντική, ἰατρική, ⁸⁴ μουσική· μέλλων ⁸⁵ οὖν ἀρχισθαι μιᾶς δυνάμεως προοιμίᾳ ⁸⁶ πρῶτον· καλῶς δ' ἂν ἔχοις ⁸⁷ τῆς τοξικῆς πρώτης, ἐπειδὴ καὶ ταύτης ἄψα- 5 σθαι λέγεται πρῶτον μετὰ τὴν γένεσιν· βούλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν ἀρχόμενος αὐτοῦ ⁸⁸ μὴ πάσας ἡμῖν ἅμα, μηδὲ συναθροίσας τῷ λόγῳ δοκεῖν συγχεῖν, ἀλλὰ διελόμενος ὡς οἷον τε μνησθῆναι· οὐ γὰρ εἰπεῖν ἅπαντα ῥάδιον· λέγεται τοίνυν, ἐπειδὴ πρὸ τῶν ἀγωνισμάτων εἶχε τὰ 01 τόξα μεταχειρισάμενος καὶ τὴν φαρέτρην λαβὼν, τοῦτοισ γὰρ αὐτὸν ὥπλισιν ὁ πατήρ ἀμύνασθαι τῆς τόλμας τὸν Τίτυον, ἀνθ' ὧν εἰς τὴν μητέρα ἡσέβησε διὰ Κύδρην παράκοιτιν, Πύθωνα τε καὶ Τηλεφῶντα ἀδελφοὺς κτεῖ- 15 ναι τοῖς βέλεσιν. ἵνα δὲ Πύθων ὅστις ἦν εἶπω, μικρὸν ἀναλήψομαι. Ἦνεγκεν ἡ γῆ δράκοντος φύσιν, οὔτε λόγῳ ῥητὴν, οὔτε ἀκοῇ πιστευθῆναι ῥαδιαν· οὗτος πᾶσαν λυμαινόμενος γῆν, ὅση ⁸⁹ πρόσκιος Διλοφίς καὶ Φωκίδι, καταλαμβάνει, Παρνασσὸν, ὄρος τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν μέγιστον, οὐκ Ὀλύμπου χεῖρον, οὐδὲ τῆς ἡμετέρας 20 λαιπόμενον. Τοῦτο τοίνυν ἐκάλυπτε ταῖς σπειραῖς καὶ τοῖς ἐλιγμοῖς, καὶ ἦν τοῦ ὄρους γυμνὸν αὐδέν, τὴν κεφαλὴν ὑπὲρ αὐτὴν τὴν ἄκραν ἔχων ⁹⁰ καὶ ἄνω μετεωρίζων πρὸς αὐτὸν τὸν αἰθέρα. Καὶ ἡνίκα μὲν πίνειν εἶδει,

82 Ald. Vind. Med. 2. Σμινθιακοῦ. 83 δι' ex Med. 2. recipi. 84 Par. Med. 2. ἰατρική. tell. ἰατρικτική. 85 Med. 3. μέλλον. 86 Med. 2. προοιμίᾳ τὸ πρ. Med. 3. προοιμιάσασθαι δι'. tell. προοιμιάσθαι. 87 Med. 3. ἔχεις. 88 ἀρχόμενος αὐτοῦ Med. 2, om. In his verbis Ald. Vind. Par. Angel. F. 6. 17. Med. 3. desinunt, adscripto: λείπει. In libro tamen Merulae postremo verbo αὐτοῦ erat adjecta illa nota ~, quae solet absolutis. Sequentia continentur in Med. 2. 89 Cod. ὅσοι. 90 Cod. ἔχον — μετεωρίζον.

- ποταμούς ὅλους ἰδέχeto, ἥνίκα δὲ ἰσθίειν, πάσας ἀγέλας
 ἠφάνιζεν· οὗτος ἀβάτους μὲν ἱποίει Δελφούς τοῖς ἅπασιν,
 ὥκει δὲ τὸν τόπον οὐδεὶς, ἣν δὲ τὸ Θίμιδος μαντεῖον
 ἔρμουν· ἄτοπα δὲ καὶ ἀμήχανα ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους
 πάσχειν ὑπολαβὼν καὶ βουλόμενος πανταχόθεν αὐτοῖς
 5 θεσπίζειν τὰ συμφέροντα, δι' ὧν ὁ βίος εὐδαιμονεῖν εὐελ-
 λι, κτείνει καὶ τοῦτον μιᾷ τοξείᾳ ταῖς αὐτοῦ ἀκίσιν καὶ
 βέλεσι· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ἀγωνίσματα τίς ἂν εἴπῃ τοῦ
 θεοῦ κατ' ἀξίαν, τὰ κατὰ τῶν ἀρχαίων ἀσεβούντων εἰς
 τοὺς θεοὺς, τὰ κατὰ Πηλῆως μῆνιδι τῶν περὶ Κάστορα
 10 τολμηθέντων καὶ παρανόμων, καὶ ὅτι κνηγέτης ὁ θεὸς
 καὶ τοῖς τόξοις αἰρεῖν εἴωθε τὰ θηρία, καὶ ὅτι τοξικὴν
 αὐτὸς εὔρε προῦτος ἅμα τῇ ἀδελφῇ, τῇ Ἀρτέμιδι. Μέλ-
 λων δὲ ἐμβάλλειν εἰς ἕτερον κεφάλαιον ὁμοίως ἱερεῖς τοῦ
 θεοῦ τὸ μέγιστον καὶ ἐξαίρετον, ὅτι μάντις· ἐνταῦθα δὲ
 15 καὶ θέσιν διὰ βραχέων περαινεῖς, ὅτι ἀγαθὸν ἡ μαντικὴ,
 καὶ διὰ ταύτης τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρώπων κατορθοῦσθαι
 πέφυκε. ταύτην δὲ μάλιστα Ἀπόλλων ἐτίμησε καὶ ἐθανύ-
 μασε, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν τριπόδων θεσπεσίως ὥκισε τὴν ἡπει-
 ρον, ὥκισε δὲ τὴν θάλασσαν, νῦν μὲν εἰς Λιβύην ἐκπέμ-
 20 πων, νῦν δὲ οἰκίζων τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν ἰώαν, τὴν
 Ἀσίαν πᾶσαν· τοῦτο δὲ τὸ μέρος αὐξήσεις τῷ μεγέθει
 τῶν ἐγκωμίων ἐπεργαζόμενος, ὅτι ἐκινδύνεε μὲν ἀοίκη-
 τος εἶναι γῆ πᾶσα, εἰ μὴ τὰ μαντεῖα τοῦ θεοῦ παντα-
 χοῦ δὴ γῆς ἐξαφοίτησε παρ' ἡμῶν, ἐκ Δελφῶν, ἐκ Μιλή-
 25 του, ἐν ᾧ μέρει, ἐάν τι μάθῃς ἐκ πατρίων ἐνεργήσαντα
 τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν μαντευμάτων, πρὸςθες μετὰ τοῦτο τὸ
 κεφάλαιον ἄλλο τῶν πράξεων, ὅτι μουσικός· ἐνταῦθα
 καιρὸν ἔξεις, ὅπως μὲν κατ' οὐρανὸν μέσοις θεοῖς πλήτ-
 τει τὴν λύραν, ὅπως δὲ μετὰ τῶν Μουσῶν ἐν Ἑλικῶνι
 30 καὶ ἐπὶ τῆς Πιερίας· καὶ φιλοσοφήσεις μετρίως ἐνταῦθα·
 εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπορρήτοτερον λόγον εἰπεῖν, ὃν φιλοσόφων
 παῖδες πρὸςβρύουσι, λέγουσι μὲν αὐτὸν ὄντα τὸν ἥλιον

μουσικῇ μὲν κινεῖσθαι, κατὰ μουσικὴν δὲ περὶ
αὐτὸν τὸν πόλεμον καὶ δι' ἁρμονίας ἅπαντα τὸν κόσμον
διοικεῖν, οὐ μὴν ἄλλ' ἐπειδὴ ταῦτα τοῖς θεολόγοις παρῆ-
ναι δεῖ, λέγομεν μᾶλλον τὰ γνωριμώτατα· ὁ γὰρ Ὀρ-
φεὺς δι' αὐτὸν εὐδόκιμος ὢν εἰς τοσοῦτον εὐμουσίας προ- 5
ῆλθεν, ὥστε καὶ θηρία συλλέγειν, εἰ πλήττει τὴν λίραν,
καὶ λίθους κινεῖν, καὶ πᾶν ὅτιοῦν κατὰ θέαν πιπτού-
σης εἰς αἰσθησιν αὐτῶν τῆς ἁρμονίας. Ἀμφίονος μνη-
μονεύσεις, Ἀρίωνος· καὶ ὅτι ὁ μὲν τὰς Θήβας ἐτείχισε
τῇ λύρᾳ, τὰς πέτρας τάττων, ὁ δὲ τὸ Τυρρῶνικόν ἐπλευ- 10
σιν ἐπὶ Δελφίνος ὀχούμενος· ἀνοίσεις δὲ τὰ ἐγκώμια ἐπὶ
τὸν μουσηγέτην, ὡς παρ' ἐκείνου λαμβανόντων τὴν μου-
σικὴν. Μετὰ δὲ τὴν ἀρετὴν ταύτην τοῦ θεοῦ ἤξεις ἐπὶ
τὴν τετάρτην, ὅτι καὶ ἰατρός· αἰεὶ δὲ προσομιᾶσθαι καθ'
ἐκάστην τῶν ἀρετῶν, ὡς μὴ δοκεῖν μικρὰ μηδὲ φανῆλα 15
τὰ ῥηθησόμενα· αἱ γὰρ διὰ μέσων τῶν λόγων ἐννοιαὶ
προαίμακαί, προδιατιθεῖσαι τὸν ἀκροατὴν καὶ προσεχέ-
στερον διαθεῖσαι, ταῖς ὑποθέσεσιν αὐξήσιν ἐργάζονται,
οὐκοῦν ἱερεῖς, ὅτι καὶ τὴν ἰατρικὴν ταύτην ὁ θεὸς ἡμῖν
ἐξῆρκεν, ἐν ᾧ καὶ θέσιν ἱερεῖς, ὅτι διαφθειρομένου τοῦ γένους 20
ταῖς νόσοις καὶ τοῖς πόνοις κατοικτειρήσας ἡμᾶς τὴν ἰα-
τρικὴν ἐξῆυρε· τί ἂν γένοιτο τοῖς ἀνθρώποις χρησιμώτε-
ρον, τίς μὲν γὰρ ἐργάσαιτο ⁹¹ γῆν, τίς ἂν ἐπλευσε θά-
λασσαν, τίς δ' ἂν πόλεις ἔκτισε, τίς δ' ἂν νόμους ἡμῖν
ἔθηκε, μὴ τῆς ἰατρικῆς παρελθούσης· ὅθεν καὶ παιᾶνα 25
αὐτὸν καὶ πέποινα καὶ ἀλθία ⁹² ὀδυνῶν καὶ σωτῆρα κα-
λεῖν εἰώθασιν καὶ ποιηταὶ καὶ σύμπαντες. Θήσεις δὲ ἐπὶ
τούτοις καὶ τὴν Ἀσκληπιοῦ γένεσιν· βουλόμενος δὲ αὐ-
ξῆσαι τὴν τέχνην ὁ θεὸς καὶ μεταδοῦναι ταύτης τῷ ἑν-
θρωπείῳ γένει τὴν Ἀσκληπιοῦ γένεσιν ἐδημιούργησεν, ἧς 30
πῶς ἂν τις κατ' ἀξίαν μνησθῇ. Ζητήσεις δὲ ἐφ' ἑκα-

91 Cod. ἐργάσαιτο — ἀνέπλευσε.

92 Cod. ἀλκία.

στφ τῶν κεφαλαίων τῶν πατρίων τινὰ καὶ τῶν μυθευ-
 μένων, καὶ προσθήσεις μᾶλλον, ὅπερ οἰκίον γένηται·
 μετὰ ταῦτα κεφάλαιον θήσεις τοιοῦτον περὶ τῆς πόλεως,
 ὅτι τοιγαροῦν Ἀλέξανδρος τὴν Εὐρώπην χειρωσάμενος
 5 καὶ διαβεβηκὼς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἤδη, ἐπειδὴ προσέβαλε
 τῷ ἱερῷ καὶ τοῖς τόποις, σύμβολα μὲν ἐκίνησεν ἐπὶ τὴν
 κατασκευὴν τῆς πόλεως, τοῦ θεοῦ ταῦτα καταπέμποντος,
 καὶ κατασκευάζει τὴν εὐδαιμόνα ταύτην πόλιν, καθιερώ-
 σας αὐτὴν Ἀπόλλωνι τῷ Σμινθίῳ, δίκαιον αὐτοῦ προ-
 10 πέμποντος κρίνας αὐτοῦ δεῖν κατοικίζειν πόλιν, καὶ τὸν
 τόπον πάλαι τῷ θεῷ καθιερωμένον μὴ περιιδεῖν ἔρημον
 καὶ ἀοίκητον τὴν χώραν· τοιγάρτοι καὶ ἡμεῖς πειρώμενοι
 αἰετῆς τοῦ θεοῦ προνοίας τε καὶ εὐμενείας ἀπολαύειν
 εὖνοιαν ποιούμεθα τῆς περὶ αὐτὸν εὐσεβείας· καὶ ὁ μὲν
 15 διατελεῖ καρπῶν ἀφθόνων διδοὺς φορὰν καὶ ῥυόμενος
 κινδύνων· ἡμεῖς δὲ ὅμοια διδασκόμεθα, τοιγάρτοι κρείτ-
 τονα ἀγῶνα τὸν ἱερὸν τοῦτον· διὰ ταῦτα δὴ θεσμόν καὶ
 πανηγύρεις κροτοῦμεν καὶ θύομεν, χάριτας ἐκτίνοντες,
 ὧν εὖ πάσχομεν, καὶ διαγράψεις τὴν πανηγυριν, ὅποια
 20 καὶ ὅπως ἔχει πλῆθους ἀνθρώπων συνιόντων, καὶ ὅτι
 οἱ μὲν ἐπιδείκνυνται τὰς αὐτῶν ἀρετὰς ἢ διὰ λόγων
 ἢ διὰ σωμάτων εὐεξίας, καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ δὲ θια-
 ται, οἱ δὲ ἀκροαταί, καὶ διὰ βραχέων ἐργάσθαι θέσιν,
 ὥς ⁹³ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ, λέγων, ὅσα ἐκεῖ
 25 πανηγύρεων καὶ τούτων τῶν συνόδων εἰσῶθαι· καθόλου
 δὲ σοι ἔστω τοῦτο θεωρήμα ἐν τοῖς ὁμολογουμένοις ἀγα-
 θοῖς ἢτοι ἐνδόξοις προτάττειν μὲν τὴν θέσιν, οἷον ὅτι
 καλὸν μουσικὴν, καλὸν ἢ τοξικὴν, καλὸν ἢ πανηγυρίαν, ἐπά-
 γειν τε τὰ καθ' ἕκαστον· οὐ μὴν ἐνδιατρίψεις ταῖς θέσεσι
 30 ταύταις· πλείους γὰρ εὐρίσκεισθαι δεῖ· μετὰ δὲ τὴν ἐκ-
 φρασιν τῆς πανηγύρεως ἐκφράσεις τὸν νεῖων· εἰ μὲν ὑψη-

λός εἴη, οἷον ἀκροπόλει ἐξυκαστέειν, ὥς μεγέθει μὲν τοὺς
 τοιοῦτους καὶ ὑπερμεγέθεις ⁹⁴ ὑπερτέρων, ὕψει δὲ τὰ
 ὑψηλότερα τῶν ὀρῶν· εἰ δὲ ἐναρμόνιος εἴη ἡ λίθος ἐκ
 τοῦ τῶν ὀρῶν καλλίστου. Ἔτι τοίνυν τὴν τοῦ τεῶ στυλ-
 νότητα καὶ τὴν αὐγὴν τίς οὐκ ἂν ἐκπλαγδίη, καὶ τὴν ἀρ-
 5 μονίαν τοῦ λίθου εἴποι ἂν τῇ λύρα τοῦ Ἀμφίονος συν-
 τεθεῖσθαι. ποῖα μὲν αὐτῷ τείχη Βαβυλώνια κατασκευά-
 σθησαν, ποῖα δὲ τείχη Θηβαῖα, ποῖος νεὼς τῶν παρ'
 Ἀθηναίους τάχα πον καὶ αὐτὸς τῇ λύρα τοῦ θεοῦ καὶ
 τῇ μουσικῇ συνετέθη· τὰ μὲν γὰρ Λαομέδοντος τείχη ¹⁰
 Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν κατασκευάσαι λέγεται, τὸν δὲ
 παρ' ἡμῖν νεὼν Ἀπόλλων σὺν Ἀθηνᾷ καὶ Ἥφαιστῳ,
 μᾶλλον δὲ ἐδημιούργησεν ἐπὶ τούτοις τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ⁹⁵
 παραβάλλων τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ, καὶ Ἀθηνᾷ τῇ ἐν ἀκρο-
 πόλει τῶν Ἀθηναίων· εἶτα ἐπάξεις, ποῖος Φειδίας, τίς ¹⁵
 Δαίδαλος τοσοῦτον ἐδημιούργησε ξόανον; τάχα πον ἐξ
 οὐρανοῦ τὸ ἄγαλμα τοῦτ' ἐρόύη, καὶ ὅτι ἱσταφάνεται
 δάφναις, φυτῷ προσήκοντι τῷ θεῷ κατὰ Δελφούς καὶ
 τὸ ἄλσος καὶ ποταμούς τοὺς ἐγγυὲς καὶ τὰς πηγὰς, καὶ
 ὅτι οὐ πολὺ τὸ διάστημα, καὶ ὅτι πᾶσα ἡ ἄνοδος ἡ ἐπὶ ²⁰
 τὸ ἱερὸν ἱερὰ καὶ ἀνακειμένη Ἀπόλλωνι. Μίλλων δὲ πλη-
 ροῦν τὴν ὑπόθεσιν χρήσῃ ἀνακλητικαῖς ὀνόμασι τοῦ θεοῦ
 οὕτως, ἀλλ' εἴ Σμίνθιε καὶ Πύθιε, ἀπὸ σοῦ γὰρ ἀρχό-
 μενος ὁ λόγος εἰς σὲ καὶ τελευτήσει, ποίαις σὲ προσηγο-
 ρίαις προσφθιγγέσθαι, οἱ μὲν σὲ Λύκειον λέγουσιν, οἱ δὲ ²⁵
 Δήλιον, οἱ δὲ Ἀσκραῖον, ἄλλοι δὲ Ἄκτιον, Λακεδαιμό-
 νιοι δὲ Ἀμυκλαῖον, ⁹⁶ Ἀθηναῖοι πατρῶν, Βραγχιάτην
 Μιλήσιοι, πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν καὶ πᾶν ἔθνος διέ-
 πεις καὶ καθάπερ τὸν οὐρανὸν περιχορεύεις ἔχων περὶ

94 Cod. ὑπὲρ μεγέθει.

95 Ab his verbis incipit Med. 1.

Plut. LVI. initio mutilus.

96 Med. 1. ἄλλοι δὲ Ἄκτιον, Λακ.

δεῖ Ἀμυκλαῖον om.

σιαυτὸν τοὺς χοροὺς τῶν ἄστρον, οὕτω καὶ τὴν οἰκου-
 μίνην πᾶσαν διέπεις· Μίθραν σε Πέρσαι λέγουσιν, Ὀρον
 Αἰγύπτιοι, σὺ γὰρ εἰς κύκλον τὰς ὥρας ἄγεις· Διό-
 νυσον Θηβαῖοι, Δελφοὶ δὲ διπλῇ προσηγορίᾳ τιμῶσιν,
 8 Ἀπόλλωνα καὶ Διόνυσον λέγοντες· περὶ σέ θηρία, 97
 περὶ σέ θυάδες, παρὰ σοῦ καὶ σελήνη τὴν ἀκτῖνα λαμ-
 βάνει, Χαλδαῖοι δὲ ἄστρον ἡγεμόνα λέγουσιν· εἴτε 98
 οὖν ταύταις χαίροις ταῖς προσηγορίαις, εἴτε τούτων ἀμεί-
 νοσι, σὺ 99 μὲν ἀκμάζειν ταῖς εὐδαιμονίαις τὴν πόλιν ἀν-
 10 τήνδε δίδου καὶ σοι συγκροτεῖσθαι τὴν πενήγυριν· νεύ-
 σον δὲ καὶ χάριν τοῖς λόγοις, παρὰ σοῦ γὰρ καὶ οἱ λό-
 γοι καὶ ἡ πόλις. 100

97 Med. 1. 2. θυραῖα.

98 εἴτε οὖν — — προσηγορίαις

Med. 1. om.

99 Med. 1. σοί. Med. 2. σί.

100 Sequitur

 in Med. 1. caput περὶ παραμυθικοῦ. In Med. 2. caput de lau-
 dibus regionum, ex libro de encomiis.

III.

E K T Ω N

610

Ald.

A Δ E Ξ A N Δ P O Y

Π Ε Ρ Ι

ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ ΑΦΟΡΜΩΝ.¹

Ὁ Ἀλέξανδρος φησιν, ὡς δύο ὄντων τῶν² ἀνωτάτω 5
προβλημάτων, θίσεώς τε καὶ ὑποθέσεως, καὶ τῆς μὲν
θίσεως ζητήσεως οὔσης³ καθολικῆς ἄνευ προσώπου ὡ-
ρισμένον, ὑποθέσεως δὲ ζητήσεως ἐπὶ μέρους ἐν⁴ ὠρισμέ-
νοις προσώποις, τρεῖς αἱ διαφοραὶ κατὰ τὴν⁵ φύσιν.

1 Haec in Ed. Aldina duobus Menandri libris interjecta et
ultimo primi libri verbo ita annexa sunt, ut ne distinctio qui-
dem interjecta sit. Sunt sine dubio fragmenta quaedam ex
Alexandri rhetoris libro περὶ ἀφορμῶν ῥητορικῶν [v. T. IV. p. 35,
8.], a scriba quodam seu ad ekplendum album, quod ad cal-
cem libri supererat, spatium, seu propter argumenti adfini-
tatem, in codice antiquissimo adscripta, et hac ratione in re-
liquos codices translata. Plura vide in Prolegomenis. 2 τῶν
Med. 1. om. Idem pro προβλημάτων habet πλημμελημάτων.
3 οὔσης καθολ. ἄνευ προσ. ὡρ. ὑποθ. δὲ ζητήσεως Med. 1. et 2.
om. — Ald. Par. ὀρισμένου et mox Par. ὀρισμένοις. 4 ἐν
Med. 2. om. 5 τῆς Med. 1. 2. Par. om.

ζητοῦσι γὰρ ἅπαντες περὶ τῶν ἤδη γεγονότων, ἢ περὶ
 τῶν μελλόντων ἐσεσθαι, ἢ περὶ τῶν ὄντων· οὐκοῦν ⁶ τῶν
 πολιτικῶν λόγων τρεῖς εἰσιν ὑποθέσεις, ἐγκώμιον, συμ-
 βουλή, δίκη· διαφέρουσιν δ' αὐταὶ ἀλλήλων τοῖς χρόνοις, ⁷
⁸ τοῖς πράγμασι, τοῖς τέλεσι, τοῖς ἀκροαταῖς, ⁹ ἐφ' ὧν οἱ
 λόγοι γίνονται· τοῖς μὲν δὴ χρόνοις διαφέρουσιν, ὅτι
 αἱ μὲν εἰσὶ ¹⁰ δίκαι, καὶ περὶ τῶν ἤδη γεγονότων, ἢ δὲ
 συμβουλή περὶ τῶν μελλόντων, ¹¹ οἱ δὲ ¹² ἐπαινοὶ περὶ
 τῶν ὄντων ¹³ καὶ τῶν ἐσομένων· ἐπαινοῦμεν γὰρ οὐ μόνον
¹⁴ εἴ τις ἐστὶν ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ εἰ προσδοκῶμεν ¹⁵
 ἐσεσθαι· τῇ δὲ τῶν χρόνων διαφορᾷ ἐπεταὶ καὶ ἡ τῶν
 πραγμάτων· τὰ μὲν γὰρ γέγονε πράγματα, τὰ δὲ μέλ-
 λει, ¹⁶ τὰ δ' ἐνέστηκεν. ἔτι δ' εἰσι ¹⁷ τοῦ μὲν ἐγκωμίου
 ἐπαινος καὶ ψόγος, τῆς δὲ δίκης ἀπολογία καὶ κατηγο-
¹⁸ ρία, τῆς δὲ συμβουλῆς προτροπὴ καὶ ἀποτροπὴ· τοῖς
 δὲ ἀκροαταῖς, ὅτι ἐν ¹⁹ μὲν ταῖς συμβουλαῖς αὐθένται
 εἰσὶν οἱ ἀκροώμενοι· βουλευόνται γὰρ, τί αὐτοῖς πρα-
 κτέον ἐκείνοις ²⁰ καὶ τί μὴ πρακτέον. ἐν ταῖς ²¹ δὲ δι-
 καῖς οἱ κριταὶ ὡς περὶ ἰδίων ²² σκεπτόμενοι, εἰ πέπρακται
²³ τὰ ὑπ' ἄλλων ²⁴ γενόμενα, κρινουσιν ἢ δικαίως ἢ οὐ·

6 Ald. ὄντων νῦν. Med. 1. 2. ὄντων· οὐκοῦν. Par. ὄντων οὐκ
 ὄντων πολιτ. 7 τοῖς χρόνοις ex Med. 1. 2. recepi. 8 Par.
 Med. 1. 2. κριταῖς. 9 Med. 1. 2. γίνονται. 10 Med. 1. εἰσὶν αἱ
 δίκαι. Med. 2. εἰσὶν, εἰ αἱ δίκαι περὶ τῶν. 11 ἢ δὲ συμβ. π. τ.
 μελλόντων ex Med. 1. 2. recepi. 12 Med. 2. δ'. 13 Med. 1. 2.
 τῶν ὄντων. Ald. Vind. Par. περὶ πάντων. 14 Med. 2. εἰ
 προσδοκῶμεν. Med. 1. εἰ προσδοκῶντες. Par. Vind. Ald. εἰ προσ-
 δοκοῦντες. 15 Med. 2. μέλλει. 16 Ald. Vind. ἔστι δὲ. Par.
 ἔστιν δὲ. Med. 1. 2. ἔτι δ' ἔστι. 17 ἐν Med. 1. 2. Par. om.
 18 Med. 1. ἐκείνης. 19 Ald. Vind. Par. ἐν τῆς δὲ δίκης. scr.
 ἐν ταῖς δὲ δίκαις. Med. 1. 2. τῆς δὲ δίκης οἷον ἀκροαταὶ ὡς περὶ
 ἰδίων σκεπτόνται, εἰ πράξουσιν ἢ μὴ. 20 Par. ὡς περὶ ἰδίων σκ. εἰ
 πράξουσιν. 21 Ald. Codd. ἀλλήλων. Mox Ald. κρινούσιν. Med. 1. 2.

τὸ δὲ τῶν ἐγκωμίων εἶδος οὐτε ²² αὐθέντας ἔχει οὐτε κρι-
τάς, ἀλλὰ μόνον ἀκροατάς, ὅθεν καὶ ἐπιδεικτικὸν τὸ
τοιούτον κέκληται. ²³

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΠΑΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΥ.

Τινὲς μὲν οὖν οἶονται ἀδιάφορον εἶναι ἔπαινον ἢ ⁵
ἐγκώμιον εἰπεῖν, ὥς ταυτὸ δηλούντων ἀμφοτέρων τῶν
ὀνομάτων· τινὲς δὲ διαφέρειν φασί· τὸν μὲν γὰρ ² ἔποι-
νον εἶναι μαρτυρίαν τινὸς ἀπ' ἀρετῆς, ἐὰν ἀπὸ μιᾶς
ἀρετῆς ἔπαινοῖτο, ὡσπερ τοῦ Ἀριστείδου καὶ τὴν ἐπωνυ-
μίαν ² ἔπαινον εἶναι· δίκαιον γὰρ αὐτὸν ἐπονομασθῆ- ¹⁰
ναι, καὶ ἄλλον χρηστὸν καὶ ἄλλον παρρησιαστήν· ³ τὸ
δὲ ἐγκώμιον σεσωματοποιημένον ⁴ εἶναι· ἐγκωμιάζεσθαι
γὰρ οὐ μόνον τὸν δίκαιον λέγουμεν, ἀλλὰ καὶ τὸν πολ-
λαῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένον, ὃν ἐκάστη ⁵ κατὰ λέξιν ἐν
τοῖς ἐγκωμίοις λέγεται, οἷον γένος, παιδεία, τροφή, πρά- ¹⁵
ξεις, ⁶ ἀπόγονοι, εὐκλεὴς θάνατος· τὸ γὰρ πᾶν ⁷ τοῦτο
σώματος ἐγκώμιον εἶναι φασί· ⁸ καὶ διαστέλλουσι τε ⁹
τὸ κλέος καὶ τὴν δόξαν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι καὶ εὐκλεῆ
καὶ ἐπίδοξον· κλέος γὰρ εἶναι φασί τὴν ἀπ' ¹⁰ ἀρετῆς
ἐπιφάνειαν, καὶ εἰ παρ' ὀλίγοις τις μαρτυρεῖται, δόξαν ¹⁰
δὲ τὴν παρὰ πολλοῖς ἐπιφάνειαν. καὶ ἡ μὲν πάντως ἀπ'

κρινούσιν. scr. κρινούσιν. ²² Par. Med. 1. 2. οὐτ'. ²³ Se-
quitur in Med. 2. caput περὶ γενεθλιακοῦ.

1 γὰρ Ald. Vind. om. Recepi e Med. 1. Par. Deinceps
Med. 1. μαρτυρίαν εἶναι τινα. 2 Ald. Vind. προσωνομίαν.
Med. 1. Par. ἐπωνυμίαν. 3 Med. 1. παρησιαστήν. 4 Ald.
Vind. Med. 1. σεσωματοποιημένον. Par. σωματοποιημένον.
5 ὃν ἐκάστη Med. 1. ἑκάστα sine ὃν Ald. Vind. Par. 6 πρά-
ξεις Med. 1. πράξις Ald. Vind. Par. 7 τὸ γὰρ πᾶν τοῦτο σώ-
ματος Med. 1. τοῦ γὰρ παντός τὸ σῶμα Ald. Par. Vind. 8 Par.
φασιν. 9 Par. Vind. Ald. τι. Med. 1. γν. 10 ἀπ' Med. 1.
ἀπὸ Ald. Par. Vind.

ἀρετῆς γίνεται, ἐπίσημον δ' εἶναι μὴ πάντως τὸ ἀπ' ἀρε-
 τῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τέχνης τινός καὶ ἐπιτηδεύματος, ὅθεν
 καὶ κιθαρωδὸν ἐπίσημον λέγομεν ¹² καὶ αὐλητὴν· ¹³ ἑτε-
 ροὶ δὲ ἔπαινον διαφέρειν ἐγκωμίου ἡγοῦνται τῷ μεγέθει
 5 καὶ τῷ πλήθει· τὸν ¹⁴ μὲν γὰρ σύντομόν τινα καὶ ἀπλοῦν
 εἶναι, τὸ δ' ¹⁵ ἐγκώμιον πολὺ καὶ μέγα ἐν κατασκευαῖς
 γινόμενον· ¹⁶ οἱ δ' ὀρθοτέραν εἰπόντες διαφορὰν ἐκείνην
 φασιν, ὡς διαφέρει ἔπαινος ἐγκωμίου, ἢ τὸ ἀληθὲς τοῦ
 πιθανοῦ· ¹⁷ οἱ γὰρ ὡς φρονοῦσιν οὕτως ἀποφαινόμενοι
 10 ἐπὶ τινων μετ' εὐφημίας, οὗτοι ἔπαινον λέγουσι τὸ κεκτῆ-
 σθαι τὴν ἀρετὴν, οὐ τὴν ¹⁸ διὰ τοῦ λόγου μαρτυρίαν
 μόνον παρεχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς γνώμης συγκατά-
 θεσιν. ἀμέλει οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ συγκατατίθεσθαι μό-
 νον ἔπαινον ἐκάλουν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ· οἱ δ' ἐπῆνεον· ¹⁹
 15 τὸ δ' ἐγκώμιον μιμεῖται μὲν τοῦ ἐπαινοῦ τὴν εὐφημίαν,
 611 οὐ μὲν ἔχει γε τὴν συγκατάθεσιν ἀληθῆ παρὰ τῆς ψυ-
 χῆς τοῦ τὸ ἐγκώμιον διεξιόντος· ²⁰ ἀμέλει ὅταν χύτρας
 ἐγκωμιάζωμεν ²¹ ἢ ψήφους, ὡς Πολυκράτης, οὐ πάν-
 τως ²² καὶ τεθναυακότες τὴν χύτραν ἢ τὰς ψήφους ²³
 20 ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ γυμνάζοντες ἑαυτοὺς πιθανοῖς ²⁴ τισι
 λόγοις. οἰκῆται δὲ τῷ ²⁵ μὲν ἐγκωμίῳ δόξαι καὶ εὐδοξία,

11 Med. λέγωμεν. 12 Med. 1. τραγωδόν. Par. iterum
 κιθαρωδόν. Mox διαφέρειν ἔπαινον Med. 1. Par. 13 Vind.
 Par. τό. Sq. γὰρ om. Med. 1. Par. 14 δ' Med. 1.
 Par. δι Vind. Ald. 15 Par. Med. 1. γιν. Ald. Vind. γινόμε-
 16 Par. πιθανοῦ. 17 τὴν Med. 1. Par. om. 18 ἐπῆνεον
 Med. 1. ἐπῆνεον Par. ἀπῆνεον Ald. Vind. δ' Par. om. — Il.
 ψ, 559. 19 Med. 1. τῷ — — διεξιόντι. Par. τοῦτο τὸ ἐγκ-
 διεξιόντι. 20 Ald. Med. 1. Par. ἐγκωμιάζουεν. Vind. ἐγκωμιά-
 ζωμεν. de Polycrate vide Spengel. Συναγ. τεχν. p. 75. 21
 Med. 1. πάντες, omisso sq. καί. 22 Ald. ψήφας. Corrīgunt Codd.
 23 Par. πιθανοῖς. tum Med. 1. οἰκῆται. 24 Ald. Vind.
 Med. 1. Par. τό.

τῷ δ' ²⁵ ἐπαινῶ κλέος καὶ εὐκλεία· δόξα μὲν γάρ ἐστι ²⁶ τὸ προειρημένον. οἱ οὖν ἐγκωμιάζοντες εἰκότως ταῖς δόξαις τῶν πολλῶν ἀποχρῶνται, ²⁷ πιθανότητος ἐπιμελουμένοι· κλέος δὲ ἐστὶν ἔπαινος κεικρίμενος παρὰ ²⁹ σπουδαίων γινόμενος· ³⁰ καὶ ἡ εὐκλεία ἐπίτασις πάλιν τοῦ ⁵ προειρημένου. οἱ γοῦν ἐπαινοῦντες ³¹ τὸ ἀληθὲς ταῖς τῶν σπουδαίων κρίσεσι συγκατατίθενται· ³² ἀντίκειται δὲ πάλιν τῷ μὲν ἐγκωμίῳ ψόγος, ³³ τῇ δὲ δόξῃ ἀδοξία. ψόγος μὲν οὖν ἐστὶν ὁ τῷ ἐγκωμίῳ ἀντικείμενος λόγος ³⁴ κατηγορίαν ἔχων, ἀδοξία δὲ ἐστὶν ἐπίτασις τοῦ προειρη- ¹⁰ μένου. διὸ πάλιν οἱ τὸν ψόγον μεταχειριζόμενοι ταῖς ἀδοξίαις καὶ ταῖς κακοδοξίαις προσχρῶνται· τῷ δὲ ³⁵ ἐπαινῶ ἀντίκειται ψόγος, ὁμώνυμος μὲν ἐκείνῳ τῷ ψόγῳ, ὅς ³⁶ ἀντίκειτό μοι τῷ ἐγκωμίῳ, ὡς δηλοῦσιν οἱ ὄροι· ψόγος γάρ ἐστιν ὁ τῷ ἐπαινῶ ἀντικείμενος λόγος, κατη- ¹⁵ γορίαν τὴν ἀπὸ κακίας ἔχων· δύσκλεια ³⁷ δὲ ὁ τῷ κλέει ἀντικείμενος λόγος, παρὰ σπουδαίοις γινόμενος, ἐπίτασιν προσειληφώς· ³⁸ διὸ πάλιν οἱ μεταχειριζόμενοι τὸν ψόγον τὸν ³⁹ ἀντικείμενον τῷ ἐπαινῶ ταῖς κρίσεσι ⁴⁰ τῶν σπουδαίων συγκατατίθενται, πανταχοῦ τὸ ἀληθὲς, ²⁰

25 Par. τῷ δέ. 26 Med. 1. ἐστίν. 27 Ald. Vind. προσχρῶνται. Med. 1. χρῶνται. Par. ἀποχρῶνται. 28 Med. 1. πιθανότητος. Ald. Vind. πιθανότητων. Par. πιθανότητων. 29 Med. 1. περί. 30 Par. γιγνομένων. 31 Ald. Vind. ἡγούντες. ἀλλά. Med. 1. οἱ γοῦν ἐπαινοῦντες, ἀλλά. Par. οἰγουντες, sine acc. Delevi ἀλλά. 32 Ald. Par. Med. 1. κρίσεσιν. Vind. κρίσεις. tum Ald. Par. Vind. συγκατατίθεται. Med. 1. συγκατατίθεται. 33 Vind. ψόγοι. 34 κατηγορίαν κ. τ. λ. usque ad γ. 15. κατηγορίαν. Med. 1. om. 35 Par. δ' ἐπ. 36 Ald. Vind. ὡς. Par. ὅς ἀντίκειτω. manus rec. correxit ἀντίκειτο. 37 Ald. Vind. δυσκλής. Med. 1. δυσκλία. Par. δυσκλεία. scripsi δύσκλεια. 38 Par. προσειληφώς. 39 Par. τό. 40 Ald. κρίσεσιν. Par. Med. Vind. κρίσεις.

οὐ τὸ πιθανὸν ζητοῦντες· ἐνιοὶ δὲ οὕτως ὀρίζονται· ἔπαι-
 νος μὲν ἐστὶ λόγος ἐμφανίζων μέγεθος ἀρετῆς, ἐγκώμιον
 δὲ λόγος ἐμφανίζων πράξεις καλὰς. καὶ ὅτι τοὺς μὲν
 θεοὺς ἐπαινοῦντες τὴν παροῦσαν ἀρετὴν πευρώμεθα σε-
 5 μνύνειν, ἐγκωμιάζοντες ⁴¹ δὲ ἀνθρώπους, οἷον τοὺς ἐν
 Μαραθῶνι μαχεσαμένους ἢ ἐν ⁴² Σαλαμῖνι, πράξεις ἀπο-
 φαινόμεν καλὰς. Καὶ τὴν εὐλογίαν δὲ φασιν εἶδος ἐπαί-
 νου, δυνάμενον καὶ ἐν ποιήμασι καὶ ἐν μέλεσι λέγεσθαι,
 καὶ μὴ πάντως ⁴³ ἐν λόγοις. περιαιτολογίαν ⁴⁴ δ' ἔπαι-
 10 νον ἀπ' αὐτοῦ τινος γιγνόμενον περὶ αὐτοῦ, οἷον τὸ τοῦ
 Ἀχιλλέως παρὰ ⁴⁵ τῷ ποιητῇ, οἷον·

Οὐχ ὀρέας ⁴⁶ οἷος καὶ γὰρ καλὸς τι μέγας τι.

Πῶς δ' ἂν τις αὐτὸν ἀνεπαχθῶς ἐπαινέσῃεν, ἐν τοῖς
 ἐξῆς δηλωθήσεται. ὕμνον δὲ φασιν ἔπαινον εἶναι θεοῦ. ⁴⁷
 15 ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν, ἀφ' ὅσων ⁴⁸ θεὸς ἐπαι-
 νεῖται.

ΑΠΟ ΠΟΣΣΩΝ ΔΕΙΘΕΟΝ ΕΠΑΙΝΕΙΝ. ¹

Λέγοις ἂν οὖν, ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος λόγος περὶ
 20 θεοῦ φησιν, ² ὅτι ὁ θεὸς ἀγεννητόν ³ ἐστὶ καὶ ἀνώλε-
 θρον αἰεὶ ὄν. ⁴ Πλάτων δὲ καὶ τὸν τοιοῦτον εἰκε ⁵
 προῖ-

⁴¹ Med. 1. ἐγκωμιάζωμεν, post πράξεις inserto γὰρ. ⁴² In
 Med. 1. om. Par. εἰς Σαλαμῖνην. ⁴³ πάντως Med. 1. Par.
 πάντας Ald. Vind. ⁴⁴ Ald. Codd. περὶ αὐτολογίαν. scr. πε-
 ριαυτολ. Cfr. de hac voce Wyttenb. ad Plut. Mor. p. 41. C.
⁴⁵ περὶ Med. 1. ⁴⁶ Ald. Codd. ὀρέας οἷος ἐγώ. tum Par. κα-
 λῶς. — II: φ, 108. ⁴⁷ θεοῦ Par. om. ⁴⁸ ὁπόσον Med. 1.
 — Quae post hoc cap. sequuntur, in Med. 1. desunt, usque
 ad Cap. περὶ γενεθλιακοῦ λόγου.

¹ Caput hoc contuli cum Med. 3. Abest a Med. 2. ²
 φησιν Par. om. ³ Med. 3. ὅτι θεὸς ἀγέννητον sine ἐστὶ. Par. ὅτι
 ὁ μὲν θεὸς ἀγέννητόν τε ἐστὶ. ⁴ Par. ὄν. rell. ὄν. ⁵ Par. εἰκισιν.

προῖσθαι λόγον, ὅτι γεγόνاسι θεοὶ ὑπὸ τοῦ πρώτου
 θεοῦ, ὥστε⁶ καὶ τὸν κοινὸν λόγον ἐνδέχασθαι· ἀπ' ἐκεί-
 νου γὰρ τοῦ λόγου ὁδὸς πρόεισιν ἐπὶ τοὺς γεννητικούς
 θεοὺς. σοὶ δ' ἔστι καθισταμένων τῶν λόγων ἀμφοτέροις
 προσχρησθῆναι λέγοντι κατὰ τὸν Πλάτωνα, ὅτι τὸ μὲν⁵
 εἰδέναι τὰ πάντα θεοῦ,⁷ τῶν δ' ἀνθρωπίνων λόγων ὁ
 μὲν σοφώτερος,⁸ ὁ δὲ καὶ νεώτερος· καὶ πρῶτον λέγοις⁹
 ἂν τὸν σοφώτερον, διότι καὶ¹⁰ καθόλου ἐστὶ περὶ θεοῦ
 φύσεις· δεύτερον δὲ τὸν¹¹ τῶν πολλῶν, εἴτε εἰς εἴη,¹²
 εἴτε καὶ πλείους· περὶ γὰρ θεοῦ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώ- 10
 πων τὴν αὐτὴν δόξαν ἔχουσιν. ἀλλὰ τῶν αὐτῶν θεῶν
 γενέσεις ἄλλαι, καὶ τὰ ἔθνη¹³ καὶ τὰ ὀνόματα διάφο-
 ρα, καὶ δὴ τὰ παρ'¹⁴ ἐκάστοις λεγόμενα, Ἕλλησι τε καὶ
 βαρβάροις, δεῖ λέγειν περὶ τοῦ γένους, καὶ ἐνταῦθα περὶ
 ἀρχαιότητος καὶ νεότητος, τουτέστι περὶ ἡλικίας τοῦ 15
 θεοῦ. οἱ μὲν γὰρ παλαιότεροι, οἱ δὲ νεώτεροι λέγονται
 τῶν θεῶν. περὶ δὲ τινῶν¹⁵ καὶ ἀμφισβητεῖται, οἷον¹⁶
 περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' ἄλλως οἱ Αἰγύπτιοι, ἄλλως δὲ
 οἱ¹⁷ Ἕλληνες λέγουσι· ἐπὶ τισι τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς εἶναι
 θεὸς δοκεῖ· καὶ πόσων θεῶν δύναμιν εἰς ἑαυτὸν ἀφαι- 20
 ρεῖται, οἷον λέγουσι τὸν αὐτὸν εἶναι Ἥλιον καὶ Ἀπόλ-
 λω,¹⁸ καὶ Σελήνην¹⁹ καὶ Ἀρτεμιν καὶ Ἐκάτην τὴν αὐ-
 τήν. εἰθ' ὥς²⁰ ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἢ ἐνίων τιμᾶ-

6 Ald. Vind. ὥς δέ. Par. Med. 3. ὥς τε. 7 Par. θεοῦ
 τὰ πάντα. 8 Med. 3. σοφὸς ὁ δὲ καὶ νεώτερος (sic). Ald. Vind.
 Par. σοφώτερος, ὁ δὲ κεινότερος. 9 Med. λέγεις, ad marg. οἷς.
 10 καὶ Med. 3. om. 11 Par. τό. 12 Par. ἐπιστή. 13
 Par. ἔθνη. 14 Med. 3. περὶ. 15 Ald. τῶν, καὶ. Vind.
 τῶν, supra lin. οὐ. Med. 3. τινῶν. Par. τῶν δὲ καὶ omisso περὶ.
 16 Ald. οἷον ἦν. Vind. Med. 3. Par. om. ἦν. 17 οἱ ex
 Med. 3. recepi. 18 καὶ Ἀπόλλω Par. om. 19 Med. 3.
 σελήνην. 20 ὥς Par. om. Sq. τῶν Ald. Vind. Par. om.
 Recepi ex Med. 3.

- 612 ται· οὐ γὰρ πάντες παρὰ πᾶσι ²¹ νομίζονται, ἀλλ' ἄλλοι παρ' ἄλλοις· ἴαν μὲν οὖν παρὰ πᾶσιν ὁ θεὸς τυγχάνη ²² τιμώμενος, τοῦτ' ²³ αὐτὸ μέγιστος ἔπαινος· ὑπὸ ²⁴ γὰρ πάντων, ὃ δὴ σπάνιον ἐστὶ, φήσεις τιμᾶσθαι· ἴαν δὲ ὑπὸ τίνος, τὰ νομίζοντα αὐτὸν ἔθνη ἐπαινεῖν χρή καὶ ἀποδεικνύειν, ὅτι ἦτοι ²⁵ τὰ ἐμφανέστατα, ἢ τὰ ἀκτιμώτατα, ἢ τὰ πρεσβύτερα, ἢ τὰ βασιλικώτατα ²⁶ ἔθνη, ἢ τὰ εὐνομώτατα, ἢ ὃ τι ἂν ἢ τῷ ἔθνει προσὸν ἀγαθόν, τοῦτο ἐνόμισεν ὁ ²⁷ θεὸς καὶ κατεστήσατο· εἴτα καὶ ¹⁹ ἀπὸ τῆς τῶν μὴ ²⁸ τιμώντων αὐτὸν διαβολῆς ἐπαινεῖσθαι· καὶ ἴαν μὲν ὑπὸ Ἑλλήνων ἢ τιμώμενος, ὑπὸ δὲ βαρβάρων μὴ, λέγοις ²⁹ ἂν, ὅτι ὁ θεὸς τοῦτο ἐξέφυγεν, ὅπερ καὶ οἱ Ἕλληνες, βάρβαροι νομισθῆναι. εἴτ' ἀπὸ τῶν συμβαινόντων· ἀνάγκη γὰρ ἐκείνων μισαιφόνων ³⁰ ὄντων ¹¹ καὶ αὐτὸν χραίνεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀδίκων· ἴαν δὲ καὶ παρὰ βαρβάροις, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀπόλλων ὁμοίως παρὰ Λυδοῖς, λέξεις ὅτι οὐδέ ³¹ οἱ βάρβαροι τὸν θεὸν ἠγνόησαν· εἴτα ἅφ' ὧν πλάσσεται. εἴτα τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἢ τις ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τίνων ἔργων· ἔνθα δὴ ³² ²⁰ καὶ περὶ ἀρχῆς δεῖ λέγειν τοῦ θεοῦ· εἴτα ποῖός τις τῶν οὐρανίων, τῶν ἐναλίων, τῶν ἐπιγείων· ³³ καὶ ἐξῆς τὸ ἄστυ καὶ τὸ χωρίον ἐπαινεῖτο ³⁴ ἂν, εἴτ' ἐπὶ ποίας ³⁵ τέχνης γίνεται, καὶ πότερον μιᾶς ἢ πασῶν ἢ πολλῶν·

21 Med. 3. παραπαντες πᾶσι. 22 Ald. Vind. Par. Med. τυγχάνει. 23 Med. 3. οὔτε. 24 Ald. Vind. Par. Med. 3. οὐδέ. ser. ὑπό. 25 Par. Med. 3. ἦτοι. Ald. Vind. ἦ. 26 Par. βασιλικώτατα. 27 ὁ Par. om. 28 μὴ Med. 3. om. τῶν Par. om. 29 Med. 3. λέγοι. Idem sq. ὁ om. 30 Par. μὴ ἐφότων ὄντων καὶ αὐτῶν χρ. 31 οὐδέ οἱ Med. 3. om. 32 Par. ἔνθα δὴ καὶ περὶ ἀρχῆς δεῖ λέγειν. Ald. Vind. Med. 3. ἔνθα δεῖ κ. π. ἀρχ. λέγειν. 33 Med. 3. ἐπιγίων. 34 Med. 3. ἐπαινεῖτο. 35 Par. τοιάς. Tum Med. 3. γίνεται. Ald. Vind. Par. λίγεται.

ὥσπερ Ἀθηνᾶ ἐπὶ πασῶν εἶναι τῶν τεχνῶν, καὶ ὁ Ζεὺς
ἐπὶ μαντίας³⁶ καὶ ὁ Ἀπόλλων. εἶθ' ὅσα κατέρχονται³⁷
διὰ τῆς τέχνης, ἣν μεταχειρίζεται καὶ ἡς προέστηκεν. εἴ-
τα τίνα εὐρήματα³⁸ γίνετο τοῦ Θεοῦ ἢ λέγονται, εἴτα
εἴ τινα ἐν θείοις αὐτοῦ ἢ πρὸς Θεοὺς ἔργα, ὥσπερ τῷ³⁹
Διὶ ἡ ἀρχή, καὶ τῷ Ἑρμῇ⁴⁰ ἡ κηρυκία· εἴτα ποταπὸς
πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐφάνη, ἐνθα δὴ ἡ φιλανθρωπία.
εἴτα τίνα αὐτοῦ τὰ ζῶα ἱερὰ,⁴¹ τίνα δένδρα, τίνα χω-
ρία· καὶ εἴ τινες ἐπιδημῖαι καὶ ξενίαι ἀντὶ τῆς ὑποδοχῆς
δοθέντα καὶ μετὰ τίνων Θεῶν ἐστίν, ὥς Ἀπόλλων μετὰ 10
τῶν⁴² Μουσῶν.

36 Med. 3. μαντίας. 37 Ald. Med. 3. κατέρχεται. 38

Par. εὐρήματα, η, quod primum stetit, eraso. 39 Par.

Ἑρμῇ. 40 Ald. Codd. τίνος αὐτοῦ αἱ ζωαί. 41 τῶν

Med. 3. om.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ

ΤΕΧΝΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ Α. ¹[641 Ald.] ΠΕΡΙ ² ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν καὶ ἀρετῶν ³ ἐξ ὧν συνίσταται ὁ πολιτικὸς λόγος, καὶ δι' ὧν δοκιμάζεται, καὶ πολλοῦ

1 ΤΕΧΝΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ Α addidit Norrmannus. 2 Lib. Merulae περὶ τοῦ. 3 Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν καὶ ἀρετῶν] ubi, quod nemo nescit, commodum aliquod subaudiendum est verbum, *εγράψαμεν*, ἢ ἄλλο τι ταυτοσήμαντον. verum ἀντὶ τοῦ εἰδῶν nostrum ἰδιῶν scripsisse crediderim, eoque potissimum respicere quod mox subsequitur αἰτίαις τοιαῖδε καὶ τοιαῖδε εἰσὶ. quomodo et alibi loquitur p. 290 B. a. et initio libri sequentis. Eodem et alii vocabulo suas hujus argumenti πραγματίας inscripserunt, ut Hermogenes, qui in duobus περὶ ἰδιῶν tomis, luculentis sane et egregiis, quanquam dissimulat, Aristidi nostro multa debet, et Tiberius apud Suidam. Porro quoniam pertractatis duodecim civilis orationis ideis sive adfectionibus, etiam de συνθήσει atque παραφύσει noster agit, easdem, sed nota quapiam a superioribus secretas, in catalogo idearum subjecimus. quae cum suapte indole ac natura, tum peculiari tractandi ratione, facile a reliquis distinguuntur. Caeterum ut adfectiones istas stili oratorii noster numero duodecim facere videtur, ita pro arbitrio iudicioque quique suo plures pau-

ἄξιός προάγεται· ὥσπερ ἐκ μερῶν καὶ ἕκαστον συντι-
θίμενος, πανταχόθεν ὁλόκληρος καὶ τελείως ἔχων αὐτὸς
ἐν ἑαυτῷ αἰτίνες τοιαῖδε καὶ τοσαῖδε εἰσι· σεμνότης, βα-
ρύτης, περιβολή, ἀξιοπιστία, σφοδρότης, ἐμψασις, δεινό-
της, ἐπιμειλία, γλυκύτης, σαφήνεια καὶ καθαρότης, κό-
λασις, βραχύτης καὶ συντομία, σύνθισις, παράφρασις.

cioresque rhetores alii faciunt, quippe anxia ac scrupulosa
scholae philosophicae subtilitate ac cura soluti, ingenium
quandam suoque gaudentem jure cum in dicendo tum docen-
do libertatem sibi vindicant. Sed imprimis tamen Hermoge-
nica idearum hebdomas frequentari solet, nempe σαφήνεια,
μύθος, κάλλος, γοργότης, ἦθος, ἀλήθεια, δεινότης. quarum
nonnullae mox in suas sive partes sive species distribuuntur:
σαφήνεια in καθαρότητα atque εὐκρίνειαν diducitur, μύθος ut
nominis sui decus dignitatemque tueretur, longe lateque pro-
pagatis imperii finibus senas in species diffusum est, σεμνότη-
τα, περιβολήν, τραχύτητα, λαμπρότητα, ἀκμήν, σφοδρότητα, nec
minore regionum spatio numeroque contentum ἦθος erat. ita-
que illi ὑφήμιαν, γλυκύτητα, ὁμιλιότητα, ἐπιμειλιαν ac βαρύτητα
subjecere, nonnulli etiam ἀλήθειαν. ut jam sex omnino ideae
principales, speciales quatuordecim, universae, sepositis iis
tribus, quae in species suas divisae, citra illas nusquam exi-
stunt, decem et septem numero essent. Quemadmodum ex
Hermogene ipso satis apparet, qui fusa admodum copioseque
formas hasce omnes singillatim pertrahat. Hermogenis, ut
solet, vestigiis insistit Georgius Trapezuntius in quinto rhe-
toricorum, neque aliter συνοπτικῆς παραδόσεως τῆς ῥητορικῆς
auctor, Matthaei Camariotae non sine ab Hoeschelio editus,
nisi quod tria veluti summa formarum genera, σαφήνειαν, μύ-
θος, ἦθος constituere mavult, quibus sua deinceps serie
species easdem attribuit. His adde Sturmium de Elocut. III, 6.
Jovitam Rapietium de numero oratorio lib. II, et qui rem to-
tam accuratiore statera examinant, Jul. Scaligerum Poet. IV, 1.
et Ger. Joh. Vossium Instit. Orat. VI, 7. NORRM. 4 Edd.
Codd. προσάγεται. recepi conjecturam Norrmanni. 5 σύνθισις

ΠΕΡΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΟΣ. Α'.

α. Ἡ μὲν οὖν σεμνότης καθολικῶς συνίσταται τρι-
 χῇ, κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα καὶ κατὰ ἀπαγγελίαν.⁶
 γνώμην δὲ λέγω τὸν νοῦν καὶ τὰ ἐπινοήματα, ἐν οἷς εὐ-
 5 ρίσκεται τὰ πράγματα· σχήματα δὲ τὸν τύπον τοῦ λό-
 γου, ἐν ᾧ ἐκφερόμενα τὰ νοήματα ἦτοι τοιόνδε ἢ τοιόν-
 166 δε τὸν λόγον φαίνεσθαι ποιεῖ. καὶ ταῦτα τὰ πλείστην
 δύναμιν ἔχοντα ἐν τῷ λόγῳ καὶ ὅσῃν τὰ ἔμπνευχα καὶ τι-
 νούμενα παρὰ τὰ ἐναντίως ἔχοντα· ἀπαγγέλλαν δὲ λέγω
 10 αὐτὴν τὴν λέξιν δι' ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ ἐπινοήματα.

β. Κατὰ δ' οὖν γνώμην σεμνὸς ἔσται σοι λόγος ἐκ
 τῶν προτετιμημένων⁷ ἐννοημάτων· προτετιμημένα δὲ
 ἔστιν ἐνὶ λόγῳ, ὅταν τις ἐνδόξοις πράγμασι χρῆται, καὶ
 περὶ ἐνδόξων τι λέγῃται.⁸ καὶ ὅσα σπάνιά ἐστι καὶ πα-
 15 λαιά. ἐνδοξα δὲ ἐστὶ πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν, οἷον
 ὅταν εἰς τὰ θεία ἐπανάγῃ τὰς ἐννοίας, θεῶν εὐνοίαν,
 τύχης χρηστότητα· οἷον „Ἐπὶ πολλῶν ἂν τις ἰδεῖν δοκῇ
 μοι τὴν παρὰ τῶν⁹ θεῶν εὐνοίαν.“ καὶ ὅσα τοιαῦτα.

γ. Καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δὲ, ὅταν εἰς τὰ προτετι-
 20 μημένα ἄγῃς, τὸ τιμᾶν γονέας, προγόνους, τοὺς πρώτους
 καταστήσαντας τὰ νόμιμα, καὶ ἑτέροις τὰ αὐτὰ παραι-

παράφρασις addit Norrm, uncis inclusa, Dind, sine uncis. Ab-
 sunt ab Ald. Codd. 6 Ald. Vind. ἐπαγγ. Norrm. Par. ἀπαγγε-
 λίαν. — „Tria isthaec toto hoc libello per ideas plerasque om-
 nes magna diligentia noster explicat. Quibus rhythmum hoc
 capite p. 178. et initio libelli sequentis adjungit, at plura om-
 nino Hermogenes in de ideis 1, 2. et Camariota exigunt, ni-
 mirum ἐννοίαν, μέθοδον, λέξιν, σχῆμα, κῶλον, συνθήκην, ἀνάπαν-
 σιν, ῥυθμόν.“ NORRM. 7 προτετιμημένων et προτετιμημένα
 Norrm. Par. προσ — Ald. Vind. 8 Pro τι λέγῃται Norrm.
 conjecit διαλέγῃται. 9 τῶν Vind. om. — Dem. Olynth. II.
 initio.

νεῖν.¹⁰ καὶ ὅλως τὰ ἐν τῷ βίῳ προετιμῆμένα, καὶ ταῦτα
σεμνότητος μετέχει, οἷον ἐλευθερία, σωφροσύνη, δικαιο-
σύνη· ὅταν λέγῃς¹¹ „Ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας
τὴν ἐλευθερίαν,“ καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς πεποιημένα· καὶ ὅλως 168
μυρία ἂν τις ἔχοι τοιαῦτα λέγειν, ἃ καὶ δηλὰ ἐστὶ πᾶσι 5
τοῖς ἐντὸς ἅπαξ τῆς θωρίας ταύτης.

δ. Καὶ τὰ τοιαῦτα σεμνότητος μετέχει, ὅταν περὶ
βίου καὶ θανάτου διεξέρχῃ.² οἷον „Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν
ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος.“³ ἢ ὅταν λέγῃς⁴ καὶ φύ-
σεις διαιρῆς καὶ διορίζῃς,⁵ οἷον „Ὅν γὰρ γένος ἐστὶ ψι- 40
λίων καὶ πολεμίων ἐν.“⁶

ε. Οἷς ὁ⁷ μέγιστος κίνδυνος ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ
ἢ⁸ ἐπακολουθήσαντα καὶ ἐπισπασθέντα τῇ φύσει τῶν ἐν-
νοημάτων, καὶ καθάπαξ ἀποστάντα⁹ τῶν ὑποκειμένων,
διαφθεῖραι δὴ¹⁰ τὸ δόκιμον τοῦ λόγου καὶ ὑπόκεινον ἐφ- 15
γάσασθαι καὶ γενεῖσθαι παρόμοιον τοῖς μετωρολόγοις [642]
τῶν σοφιστῶν, ἢ τὸ μέτρον τὸ ἐν τούτοις ἐπισκεψάμενον,
εἰς ὅσον ἐξαιρεται ὁ ἀγωνιστικὸς λόγος καὶ¹¹ οἰστίσιν
ἀναμινγνύμενος οὐκ ἀμοιρεῖ ἐν τοῖς ὅροις τοῦ ἀγωνιστι-

10 Forte legendum παραινῆς. NORRM. 11 Demosth.
de Corona. p. 324. 1 διεξέρχῃ Norrm. Par. διεξέρχῃ Ald.
Vind. 2 Demost. de Cor. p. 258. 3 Par. λέγῃς, tum
Edd. φύσει. Par. Vind. φύσει. 4 καὶ διορίζῃς Jebb. Dind.
καὶ καὶ διορίζῃς Ald. Norrm. „καὶ geminatum nonnihil exci-
disse indicat. sed et cetera hujus sequentisque tmematis male
hiulca ac luxata sunt. mox fine commatis posita vocula ἐν
Demostheni ex nostro haud dubie reddenda est.“ NORRM.
5 Demosth. Aristocrat. p. 638. 6 Edd. εἰς ὁ. Vind. Par.
εἰς ὁ. 7 Vind. ἐπισπέντα. 8 Dind. ἢ. Ald. Jebb. ἢ,
Norrm. conjicit μῆ. 9 Edd. Par. ἀποστάντων Vind. ἀποστάν-
τα. tum Norrm. conjicit τοῦ ὑποκειμένου. 10 δὴ Norrmannus,
Codd. Edd. rell. δέ. 11 Ald. Vind. ἐν. Norrm.
Par. καί.

κὴν μένειν τὴν σεμνότητα καὶ μὴ διαμαρτεῖν. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς διακούουσι. ¹²

ζ'. Νῦν δὲ ἐπανεέλθωμεν ἐξ ὧν συνίσταται ἡ σεμνότης ἢ ἀκινδυνότερα· ταῦτα δὲ ἐστὶν αἱ τε ἑνδοξοὶ πράξεις καὶ τὰ διανοήματα καὶ τῶν ἔργων τὰ σπανιώτατα ¹⁷⁰ καὶ παραδοξότατα· οἷον τὸ τὸν Ξέρξην ¹ ἐπινοῆσαι τὸν Ἑλλήσποντον ζεῦξαι καὶ διορύξαι τὸν Ἄθων καὶ πλεῦσαι, καὶ Ἀθηναίους ὑπομείναι ² ἐκλείπειν τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ναῦς ἐμβῆναι, καὶ Λακεδαιμονίους βασιλεῖ πύλης ¹⁰ ἀποκλείσαι. μεγάλα γὰρ ταῦτα καὶ σεμνότητος ἔργα καὶ τὰ ³ διανοήματα· καὶ ταῦτα εἰκότως καὶ τὸν λόγον εἰς σεμνότητα ἐξαίρει.

ζ'. 1. Παραδείγματος δὲ ἕνεκα ἔστω νόημα αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἐκ τῆς ἐννοίας σεμνότητος μετेशχηκὸς „Οὐ μὰ ¹⁵ τοὺς ἐν Μαραθῶνι ⁴ προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς ⁵ παρταξαμένους.“ Ἐνταῦθα γὰρ τὸ

¹² Nunquam satis mihi probari potuit τὸ διακούουσι, eujus loco, si res mei arbitrii sit, διακινδυνευομένοις, aut ἐπικινδύνοῖς οὔσι, aut simile quiddam reponam. NORRM. 1 Vide quae de hoc rhetorum campo, ut Tullius appellat, disputat Cresollus Theatro veterum rhetorum VII, 8. NORRM. 2 Edd. ὑπομείναι. Par. Vind. ἱπομείναι. 3 τὰ delet Norrm. 4 Dem. pro cor. p. 297. Schol. in Par. ὡσεὶ Πλεγειν, ὅτι καὶ καθ' ὅμων ὁμοίως οἱ μεταγενέστεροι ὡς κατὰ θεῶν ὁμοῦνται, ἐπειδὴ τὰ ὅμοια προτίλσθη. — „Demosthenicam hanc κατὰ τῶν μαραθωνομάχων jurisjurandi formulam mirifice commendant ac mirantur veteres dicendi magistri Quintilianus IX, 2. et XII, 10. Longin. περὶ ὕψους sect. 15. et 16. Hermogenes περὶ ἰδιῶν I, 9. et II, 3. et methodo eloquentiae XX. Tiberius de schematibus Demosthenis sine, qui sua ex hoc Aristidis nostri loco tacitus sublegit. Neque hoc tamen antiquioris saniorisque saeculi judicium elegantissimum Balzadium ab hujus formulae vellicitatione deterruisse ad Longinum observat Langbaenius p. 78.“ NORRM. 5 ἐν Πλαταιαῖς Norrm. Par. ἐμπλαταιαῖς Ald. Vind.

μὲν ζητούμενον ἦν εἰ δέον ἢ οὐ δέον ἢ πόλις ἐκινδυνεύσειν
 ἐν Χαιρωνείᾳ· εἰ ἡμάρτηται τὸ προελίσθαι τὸν πόλεμον
 τοῦτον, ἢ οὐ· τοῦτό ἐστι τὸ ζητούμενον· καὶ τὸ κα-
 τασκευαστικὸν γέγονεν, οὐχ ἡμάρτηται, ὅτι οὐδ' οἱ πρό-
 γονοὶ ἡμαρτον οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· τὸ δ'
 δὲ καὶ ὁμοῖαι ὡς κατὰ θεῶν τῶν προγόνων, τοῦτο ἔχει
 τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι
 προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 2. Δῆλον δὲ ὅτι ἐν
 τοῖς ἐνδόξοις καὶ καθ' ὑπερβολὴν τῶν ἀγώνων ὁ καιρὸς
 τῶν τοιούτων ἐννοημάτων, οὐχ ὅταν βλάβης ἢ ἄλλου¹⁰
 τινὸς τῶν φανλοτάτων κρινώμεν τινα, ἢ κρινώμεθα·⁶ 172
 φαίη δ' ἂν τις καὶ τὸ τοῦ ὅρκου σχῆμα εἶναι πᾶν·⁷
 αὐτὸ γὰρ τὸ „Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύ-
 σαντας“ οὐκ ἔστιν ὅρκος, ἀλλὰ παράδειγμα· ὅλον οὐχ
 ἡμαρτήκατε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτη-¹⁵
 ρίας ἀράμενοι κίνδυνον, ὥσπερ οὐδ'·⁸ οἱ ἐν Μαραθῶνι
 προκινδυνεύσαντες· καὶ γὰρ ἔστιν ὁμοίον τῷ τὸν ὑπὲρ
 τῆς ἀπάντων σωτηρίας κίνδυνον ἄρασθαι τὸ ἐν Μαρα-
 θῶνι προκινδυνεύσαι. τὸ μὲν οὖν πρᾶγμα⁹ εἰς παρα-
 δείγματα ἀντὶ τοῦ εὐθείως εἰπεῖν ἐσχημάτισε, πρὸς τε τὸ²⁰
 λαμπρὸν ἅμα καὶ ἀξιόπιστον εἰς ὅρκου φαντασίαν μετα-
 βαλὼν.

ἦ. Καὶ τὸ ἀρχαιολογεῖν δὲ σεμνότητος·¹⁰ οἶον
 „Λογιζόμενοι“¹¹ δὲ ὅτι μητέρα Ὀρέστης ἀπικτόνως εὐμε-
 νῶν θεῶν δικαστῶν τυχὼν ἀποφυγάναι·“ κατὰ γνῶμην
 μὲν οὖν οὕτω γίνονται·¹² ἂν σεμνότης.

6 Legebatur κρινόμεν et κρινόμεθα. Correxīt Dind. Par.
 In Vind. κρινώμεν et κρινόμεθα. 7 Fort. παράδειγμα. παρ'
 αὐτῷ habet Tiberius schemat. p. 197 [550. nostr. ed.]. NORRM.
 8 οὐδ' ex Tiberio addidit Norrm. Est in Par. 9 παρα-
 δείγμα ἱποίησεν, ἀντὶ δὲ τοῦ Tiber. NORRM. 10 Par. Vind.
 σεμνότης. In Vind. supra ε est τος. 11 Dem. c. Aristocrat.
 p. 644. 12 Par. γίνονται.

Β'. α. Κατὰ σχῆμα δὲ οὕτως, ὅταν ἀποφαντικῶς¹ τις χρῆται τοῖς σχήμασιν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέι-
 τονος² ὁ Δημοσθένης „Ἄπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος,
 ἂν τε μικρὰν ἂν τε μεγάλην πόλιν οἰκῶσι, φύσει καὶ
 νόμοις διοικεῖται.“

- 174 β. 1. Ἡ ὅταν ἀποστάσει τις χρῆται· ἔστι δὲ ἡ
 φύσις τοῦ σχήματος τῆς ἀποστάσεως τοιάδε τις· ὅταν
 τοῦ συμπλέκειν κατὰ τὸ ἐξῆς καὶ συναρτῶν³ ἀλλήλοις ἀπο-
 στάντες ὡς ἀρχὴν ἰδίαν ἐπανάγωμεν, ὥστε τὸ συνημμέ-
 10 νον τῶν ἐννοημάτων χωρισθὲν ἀπαρτῆναι· ὡς ἐν τοῖς
 Φιλιππικοῖς,⁴ ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, τὸ μὲν κατασκευ-
 αζόμενον, δεινὰ ποιεῖ Φίλιππος· τάδε γὰρ ποιεῖ καὶ τάδε·
 οἶον „Θετταλίαν καταδεδούλωται· αἱ δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις
 ἤδη τυραννοῦνται· ἐφ' Ἑλλησποντον οἴχεται· πρότερον
 15 ἦκεν ἐπ' Ἀμβρακίαν· Ἦλιν ἔχει τηλικαύτην πόλιν ἐν Ἠε-
 λοποννήσῳ.“⁵ καὶ αὐξητικόν· καὶ τοιαῦτα ποιοῦντος
 οὐδεὶς κωλύει τῶν Ἑλλήνων· ἐν οἷς λέγει „Καὶ ταῦτα
 εἰδότες οἱ Ἕλληνες οὐ πέμπομεν πρέσβεις περὶ τούτων καὶ
 ἀγανακτοῦμεν.“ ἐν τέλει· ὥστ' ἐκείνου ταῦτα⁶ ποιοῦντος
 20 τί αὐτοὶ ποιοῦμεν, καὶ τὸ αὐξητικόν ἐκ διαφορᾶς· καὶ

1 Fort. ἀποφαντικοῖς. NORRM. 3 p. 774. 3 συναρ-
 τῶν. Pat. Norrmannus, Dind. συναρτῶν Ald. Vind. 4 Quae
 de artibus, victoriisque Philippi Graecorumque veterno ac
 somnolentia ex Philippica III. [p. 118.] Demosthenis adferun-
 tur, ea perquam facunda pulcraque imitatione usurpat ac
 exaggerat noster oratione priore de societate Atheniensium
 et Thebanorum p. 240. 241. 242. Tom. II, quemadmodum
 ipsam ἀποστάσεως figuram p. 176, v. l. τί οὖν τὸ αἶτιον τούτων,
 et quae sequuntur. Idem Leuctrica prima ἐπὶ Λακεδαιμονίων
 p. 103, felici sane ac decore artificio acmulatus est. NORRM.
 5 Vind. Μελοποννήσῳ. 6 Edd. Codd. ἐκείνου ποιοῦντός τι.
 Norrm. conjicit ἐκ ταῦτα ποιοῦντος καὶ αὐτοὶ τί ποιοῦμεν. Sim-
 plicior videtur ea, quam inivimus, ratio.

ταῦτα τῶν προγόνων· οὐχ ὅπως τοῖς βαρβάροις τι τού-
των⁷ συγχωρούντων, ἀλλ' οὐδὲ τῶν Ἑλλήνων τοῖς ἐνδο-
ξοτάτοις, οὐ Λακιδαιμονίοις, οὐκ Ἀθηναίοις; οὐ τὰ τι-
λευταῖα Θηβαίοις. 2. Εἴτα ἡ αἰτιολογία ἐλπίσιν „Τὴν 176
οὖν τὸ αἷτιον τούτων;“⁸ ἐνταῦθα πρόσθετε ἤδη τῷ τῆς 5
ἀποστάσεως σχήματι· σαφηνίαις γάρ σοι ἐνεκα πρότερον
πάντα ἐπιξήλθον· εἰ μὲν [643] συμπλέξας τὸ κατασκευ-
αστικὸν νόημα ἐβούλετο ἐξεργεῖν, οὕτως ἂν ἐποίησεν·
ὅτι ἐκείνοι μὲν τοὺς παρὰ τῶν ἄρχων βουλομένων ἢ δια-
φθεῖρουν τὴν Ἑλλάδα χρήματα λαμβάνοντας ἅπαντες 10
ἐμίσουν, οὗτος δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διακόψας τὴν συμ-
πλοχὴν τῶν νοημάτων καὶ ἀποστήσας⁹ ἀπὸ τοῦ συνῆ-
ψθαι αὐτὸν αὐτῷ,¹⁰ εἰς ἀρχὴν ἀναγαγὼν λέγει „Ἦν
τε τότε, ἦν ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς τῶν πολλῶν δια-
νοίαις· τί ἦν¹¹ τοῦτο; τοὺς παρὰ τῶν ἄρχων βουλο- 15
μένων ἢ διαφθεῖρουν τὴν Ἑλλάδα χρήματα λαμβάνοντας
ἅπαντες ἐμίσουν.“ 3. Εἴτα ἕτερον ἐγίνετό τι κατὰ τὸ
σχῆμα, καίτοι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐννόημα ὄν, ἐάν τι συμ-
πλέξας εἴπω· τί οὖν τὸ αἷτιον τούτων; ὅτι ἐκείνοι μὲν
οὐχ οὕτως διανοοῦντο· ἐάν τε καὶ ἀποστάσει¹² χρησά- 20
μενος ἐπαναγάγω· ἦν τι τότε, ἦν ἐν ταῖς τῶν πολλῶν
διανοίαις. 4. Καὶ ἐτέρωθεν¹³ δὲ ἐν ἐπαγγελίᾳ χρησά-
μενος „Λέξω δὲ μετὰ παρόρησις· καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἄλ- 178
λως δυναίμην,“ εἴτα ἀποστήσας ἐπάγει „Πάντες ὅσοι
πώποτε ἐκπεπλεύκασι παρ' ὑμῶν¹⁴ στρατηγοί.“ 5. Κἄ- 25

7 Par. τοιοῦτο. 8 p. 120. 9 τὸν λόγον, addit Norrm.

10 αὐτῷ Norrm. Par. αὐτῷ Ald. Vind. Post ἀρχὴν Dind. ad-
dere: jubet ἰδίαν, ut supra β', L. 11 τί ἦν Ald. Codd. τί

οὖν ἦν Norrm. 12 Par. Vind. ἐπ' ἀποστ. In Vind. ἐπ'
expunctum. Deinceps Norrm. conj. ἐπαγάγω. 13 De Cher-

soneso p. 95. 14 Edd., Vind. ἡμῶν, Par. ὑμῶν, ut voluit
Norrm. „Schema oratori Attico longe frequentissimum peni-

καίνα δὲ ἀποστάσιως τὰ σχήματα. „Καλόν, ¹⁵ ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καλόν ἢ τῶν δημοσίων πραγμάτων φυλακή.“ κακίονο ἀντικείμενον τούτῳ ¹⁶ „Μισρὸν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μισρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον.“
 5 6. Οὐχ ὅτι δὲ καὶ ἄλλα μυρία θεωρήματα οὐ πρόσσε-
 17 καθ' ἕκαστον τούτων τῶν θεωρημάτων, διὰ τοῦ-
 18 το κατ' εἶδος οὐχ ὑπεμνήσθην. καὶ γὰρ καὶ ἐπανα-
 δίπλωσις ἐν ἐνίοις αὐτῶν γέγονε, καὶ καθόλου ἐξηγήνε-
 19 κται ¹⁹ οὐκ ἐπὶ μέρους· ἀλλ' ἡμῖν πρόκειται καθ' ἐν
 40 ἕκαστον τῶν γενικῶν σχημάτων παραδεικνύναι· καὶ οὐ
 δὲ οὕτως ἤξιωσας. ²⁰ καὶ ὅλως δὲ ἐπὶ μιᾷ ἐννοίᾳ πολ-
 21 λάκις ²¹ πλείω συμπίπτει θεωρήματα· καὶ μάλιστα ὅπο-
 σα αὐτῶν τῆς αὐτῆς ἐστὶ συγγενείας, καὶ ἐξ ὧν τελείως
 πᾶσι τοῖς αὐτοῦ μέρεισι κατεσκευάσται ²² ὁ λόγος προ-
 45 λαμβάνει, ἐννοίᾳ, σχήματι, ρυθμῷ, λέξει. ἡμῖν δὲ νῦν
 ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ μόνου τοῦ σχήματος, καὶ ταῦτα τοῦ

tusque in amore ac deliciis habitum, ut de Chersoneso p. 82.

c. ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη. quae verba in Phil. IV. his repetiit

p. 99 b. et 103 c. sic πόνηρόν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πόνηρόν δ

συκοφάντης. de Corona φά. Δίδωκα ὡς ἂν Ἀ. δίδωκα, Πάραπρηξ.

308 c. Sed imprimis exaggerandae infatigationi illud adhibere

solet. οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἐστίν. p. 83 c. et 104 a. et saepe alias.

sic οὐκ ἐστὶ ταῦτα, οὐκ ἐστὶ, περὶ σιφάνου ἢ et c. Aliquando

etiam majoris vehementiae causa tergeminae particulae nega-

tivae iterationem usurpat, ut in Midiam p. 621 c. οὐ μίτεστι

τῶν Ἰσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων ὡς ἂν Ἀ. πρὸς τοὺς πλουσίους τοῖς πολ-

λοῖς ἡμῶν, οὐ μίτεστιν, οὐ.“ NORRM. 15 Aeschines in

Ctesiphontem p. 405. Bekk. 16 Demosth. Aristogit. p. 788.

17 Vulgo πρόσσεστιν. Dind. Par. Vind. πρόσσεστι. 18 Vind.

οἶχος. 19 ἐξηγήνεται Ald. 20 Edd. Codd. καὶ οὐδὲ,

οὕτως ἤξιωσι [Par. ἤξιωσαι]. Recepi conjecturam Norrmanni.

21 Par. πολλάκι. 22 Par. Vind. κατεσκευάσται Edd. κατε-

σκευάσθαι.

καὶ ἔννοιαν μόνον. καὶ ἄλλαι δὲ εἰσιν ἀποστάσεις· οἷον 180
 „Οὐδὲν δεινόν, οὐδ' ²³ ἔλεινόν Μειδίας πείσεται, ἰὰν
 ἴσα κτήσεται τοῖς πολλοῖς ὑμῶν.“ ²⁴ καὶ πάλιν „Πλού-
 σιοι πολλοὶ συνιστηκότες, τὸ δοκεῖν τινες εἶναι δι' εὐπό-
 ριαν προσειληφότες.“ ²⁵ καὶ πάλιν ²⁶ „Μισαὶ Μειδίας δ
 ἴσως ἐμέ.“

γ'. 1. Καὶ αἱ διαστάσεις σεμνότητα ἔχουσιν, οἷον
 ὅταν εἴπῃ „Τί οὖν ἐπιχειρεῖ πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμ-
 φικτύοσι καὶ περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχήν;“ ¹ τὸ μὲν γὰρ
 χωρὶς τῆς διαστάσεως τοιοῦτον οἷον „Ἠγεῖτο γὰρ ὁ Φί- 10
 λιππος, εἰ μὲν τῆς ἰδίας ἔνεκα ἔχθρας ἢ τοὺς Θετταλοὺς
 ἢ τοὺς Θηβαίους συμπεῖθοι ² βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, οὐ-
 δένα προσέξειν αὐτῷ τὸν νοῦν· ἰὰν δὲ τὰς ἐκείνων κοι-
 τὰς αἰτίας λαβὼν ἡγεμῶν αἰρεθῇ, ῥῆον ἡλπιζε τὰ μὲν
 παρακρούσασθαι, τὰ δὲ οἴσισι δῆποτε. ³ τί οὖν πόλεμον 15
 ποιῇ τοῖς Ἀμφικτύοσι καὶ περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχήν;“
 τοῦτ' ἂν ᾖ τὸ χωρὶς τῆς διαστάσεως συγκεχυμένον καὶ
 ταπεινόν, τὸ δὲ ἐξῆραι εἰς τὴν σεμνότητα ἢ διάστασις
 ἢ ⁴ διὰ μίσου· τί οὖν ἐπιχειρεῖ; εἰτα τὸ πρᾶγμα τὸ
 μετὰ τὴν διάστασιν, πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι. ²⁰
 2. Καὶ ἐτίρωθι ⁵ „τὸ χεῖριστον ἐν τοῖς παρεληλυθόσι, 182
 τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει.“ καὶ ἐν-
 ταῦθα τὸ μὲν χωρὶς τῆς διαστάσεως ᾖ ἂν εὐθὺς ἐπα-
 γαγεῖν· οὐδὲν γὰρ τῶν δεινῶν ποιούντων ἡμῶν ⁶ ποῦ

23 Par. Vind. οὐδέ. tum Dind. ἔλεινόν. — In Mid.
 p. 582. 24 Ald. ὑμῖν. 25 Par. προσιληφ. 26 In

Mid. p. 585. 1 Pro Cor. p. 276. 2 Par. συμπεῖθοι.

3 Verba οἴσισι δῆποτε pro πίσειν per ἀπροσέξαν festinantis
 sive scriptoris sive librarii irrepsisse videntur ex iis quae
 proxime ante hunc locum apud Demosthenem antecedunt, τοὺς
 ὁποιοὺς δῆποθ' ὑμῖς ἐπιτίμπετε στρατηγούς. NORRM. 4 ἢ ex

Par. recepi. 5 Philipp. III, p. 111. conf. I. p. 40. 6

ἡμῶν Ald. Vind. Par. ὑμῶν Norrm.

οὖν ἡ διάστασις ἐν τῷ διὰ μέσου; ἐν ᾧ διαστήσας λέγου
 τί οὖν τοῦτό ἐστιν· ὅτι οὐδὲν τῶν διόντων ποιοῦντων
 ἡμῶν. 3. Ἀλλ' αὐταὶ μὲν κατὰ πρῶγμα αἱ διαιρέσεις·
 ἢ οὖν ἐπιχειρεῖ· ἢ ⁷ πάλιν· τί οὖν τοῦτό ἐστιν. ἐκείναι
 5 δὲ ἐκ τῆς αὐτοῦ τινος ἐπικρίσεως, ⁸ ὅταν λέγῃ, καὶ γὰρ
 οὕτως ἔχει· ὑβρισμαὶ μὲν ἐγὼ, καὶ προπεπηλάκισται τὸ
 σῶμα τοῦμόν τότε. 4. Αἰὲ δὲ ⁹ παρακολουθεῖ τῇ δια-
 στάσει καὶ τὸ εὐκρίνητον ¹⁰ λόγον ποιεῖν, ἐνιαχοῦ δὲ
 καὶ σαφῇ. εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι τὰ θεωρήματα τοῦ λόγου
 10 πολὺ κάλλος ἐφέλκεται· ἡμεῖς δὲ νῦν ἐνὸς ἑσμέν τοῦ γε-
 νικωτάτου.

δ'. 1. Σιμνότητος δὲ σχῆμα καὶ ὅταν πλαγιασμοῖς
 τις χρῆται, ὅπου μὲν γὰρ ὀρθοῦνται τὰ νοήματα, κόπτε-
 ται καθ' ἐν ἑαστον ὁ λόγος· καὶ τοῦ καθαρωτέρου
 15 μᾶλλον τρόπου τὸ σχῆμα, [644]] οὐ τοῦ σιμνωτέρου· διὰ
 184 τοῦτο ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ἕως μὲν ὀρθῶς ¹ προάγει
 ὁ Δημοσθένης τὰ νοήματα, ² καθυπόδος εἶναι δοκεῖ ὁ λό-
 γος· οἷον ³ „λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσα-
 σθαι ⁴ παρὰ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ· ἄλλο

7 καὶ πάλιν Norrmannus. 8 Edd. Vind. ὑποκρ. Par.
 ἐπικρ. 9 δι' ex Par. recepi. 10 εὐκρίνητον Norrman-
 nus. 1 προάγει e conj. Norrmanni inserui. Abest ab
 Edd. Codd. — Par. habet ὀρθῶς in loco raso. 2 Par. ἐν-
 νοήματα. 3 p. 460. 4 Talenta centum. Xenophon
 Ἑλλήν. β'. p. 476. Isocrates Areopagitico p. 564. Mox οἱ δὲ
 τοὺς ἐκ Πειραιῶς, errore μνημονικῇ hoc nostro excidit, quod
 non minus a verbis ac sententia Demosthenis abhorret quam
 a communi hominum sensu iudicioque distat. neque enim qui
 pecuniam illam mutuam sumserant, colore ullo aut pudore
 id exigere poterant, ut soli eam persolverent, quorum exitio
 destinata mutuataque fuerat. a quibus dubia satis spe quam-
 libet speciosis nominibus ut communi impensa ac collecta id
 fieret postulabant. Quamobrem mox pro τῶν δὲ τοὺς ἐν Πει-

νόημα τοῦ αὐτοῦ τρόπου. „ἐπειδὴ δὲ τὰ πράγματα ἐκεί-
 να κατέστη, πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ
 χρήματα ἀπῆλθον.“ καὶ τὸ ἐξῆς⁵ τῷ αὐτῷ τρόπῳ, εἰ
 ὁρθῶς προήγαγεν, οὕτως ἂν εἶπε· λόγοι οὖν ἐγίνοντο,
 καὶ οἱ μὲν τοὺς ἐξ ἄστεος⁶ ἠξίουσαν ἀποδοῦναι τὰ χρή-
 ματα, οἱ δὲ τοὺς ἐκ Πειραιῶς· ἀλλὰ διεφθείρετο ὁ τόνος
 τοῦ σχήματος καὶ ἡ⁷ σεμνότης· διὰ τοῦτο πλαγιάσας
 λέγει· λόγων δὲ γιγνομένων, καὶ τῶν μὲν τοὺς ἐξ ἄστεος
 ἀποδοῦναι κελευόντων, τῶν δὲ τοὺς ἐν Πειραιεὶ· τοῦτο
 πρῶτον τῆς ὁμονομίας σημεῖον ὑπῆρξε.⁸ 2. Καὶ ἐν ἀρχῇ⁹
 δὲ τοῦ κατὰ Φιλίππου⁹ „πολλῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 λόγων γιγνομένων περὶ ὧν Φίλιππος ἀδικεῖ.“ καὶ ἄλλο
 τι¹⁰ πεπλαγιασμένον ἐπὶ τούτῳ „καὶ πάντων εἰ οἶδ'
 ὅτε ψησάντων γάρ.“¹¹ καὶ πάλιν „ὄντων δὲ, ὧς ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τῶν παρόντων πραγμάτων πᾶσιν ὡς ἐγὼ¹²
 κρίνω φοβερῶν, οὐδένας μὲν¹³ ἐν μείζονι κινδύνῳ τῶν
 πάντων εἶσιν ὑμῶν.“

ε'. 1. Τοῦτο δὲ πρῶτον τῶν σχημάτων εἰδέναι χρὴ,¹⁸⁶
 ὅτι κοινωσίαν τινὰ ἔχει¹ ἐν τῷ λόγῳ τὸ τε ἀξίωμα καὶ
 ἡ σεμνότης· ὅπου γὰρ ἀξίωμα ὁ λόγος προσλαμβάνει,²⁰
 ἐκεῖ καὶ σεμνότητα. ἔστω δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ τῆς γνώμης.
 2. Ἔτι τὸ εἰκόσι χρῆσθαι σεμνότητα καὶ ἀξίωμα ἔχοντα

ραιεῖ τοῦτο πρῶτον τῆς ὁμονομίας σημεῖον ὑπῆρξε, ex Demosthenes
 reponendum, τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον ὑπάρχει τῆς ὁμονομίας σημεῖον
 ἀξιούτων, τὸ κοινῇ διαλύσαι τὰ χρήματα. sed quae hoc loco
 mendose ac mutile adferuntur, ea rectius integriusque citata
 sunt p. 222. NORRM. 5 Edd. ἐφεξῆς. Par. Vind. ἐξῆς. 6
 ἄστειως Ald. Dind. Vind. 7 ἢ e-Par. recepi. 8 Vind.
 ὑπῆρξαι. Par. ὑπάρξαι. 9 Phil. III. 10 τι Par. om.
 11 L. γ' ἂν. NORRM. 12 Phil. IV. p. 144. 13 Norrm.
 οὐδένες μὲν. Ald. Vind. οὐδὲν ἐς μὲν. Par. οὐδὲν ἵσμεν eraso spi-
 ritu qui fuit in ἐς. 1 Ald. ἔχῃ. Vind. ἔχειν. Par. Norrm.

τὸν λόγον ἐργάζεται² „ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον ὡς ἂν τύχῃ κινούμενον.“ καὶ πάλιν³ „ὥσπερ σκηπτὸς⁴ ἢ χειμάρρους ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεισιν.“⁵ καὶ ἐτέρωθι πάλιν „ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ 5 περίοδος ἢ⁶ μεταβολὴ πυρετοῦ ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι νῦν ἀφαισέναι⁷ προσέρχεται οὐδὲις ἀγνοεῖ.“

ς'. Καὶ τὸ γνωμολογεῖν δὲ τῆς σεμνότητος ἔστιν οἶον⁸ „τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ 10 κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.“

ζ'. Καὶ τὸ τὰ⁹ ἦτιον ἐκτετιμημένα ἐκβάλλοντα¹⁰ καὶ ἀναιροῦντα ἀντεισάγειν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα τῆς σεμνότητος ἔστιν. „οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὔτε πλίνθοις¹¹ ἐγώ· ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν θύλῃς 15 μαθεῖν,“ νῦν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα „εὐρήσεις ὅπλα καὶ πόλεις καὶ τόπους καὶ λιμένας.“

188 η'. 1. Σεμνότητα δὲ¹ ἔχει καὶ ὅταν μὴ εὐθύς ἐπιτρέχῃς τῷ εἰσαγομένῳ, ἀλλὰ προσλαμβάνῃς² τὰς δυνάμεις αὐτῶν³ καὶ προαναρτᾷς τὸν λόγον. „ἐν δὲ⁴ τι 20 κοί-

Dind. ἔχει. 2 Ald. Dind. ἐργάζεσθαι. Norrm. Par. ἐργάζεται

ται. Vind. ἐργάζεσθαι. — Locus est de fals. leg. p. 383. 3

Pro cor. p. 278. 4 σκηπτὸς hoc apud Demosthenem loco

hodie in editis omissum non ita multo post tmem. LVII.

[p. 392.] cum χειμῶν junctum legitur. NORRM. 5 Vind.

εἰσέπεισι. 6 ἢ Norrm. Par. ἢ Ald. Vind. Tum Edd. Vind.

μεταβολῇ Par. καταβολῇ, ut Dem. Phil. III. p. 118. 7 Ald.

ἀφαισέναι. Norrm. Vind. Par. ἀφιστ. 8 Olynth. I. p. 16.

9 Edd. τὰ τοῦ. Vind. Par. τοῦ om., ut voluit Norrm. 10

Edd. Vind. ἐκβάλλοντα. Par. ἐκβάλλοντα. 11 Ald. πλίνθοις.

— pro cor. p. 324. 1 Edd. δ'. Par. Vind. δέ. 2

Ald. Vind. προσλαμβάνεις. Par. Norrm. προσλαμβάνης. 3

Norrm. αὐτοῦ καὶ προαναρτᾷς τῷ λόγῳ. 4 Edd. Codd. ἄν.

κοινόν ἢ φρίσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται
 φυλακτήριον“ καὶ οὐκ εὐθύς ἐπήγαγε καὶ εἶπεν ἀπιστίαν,
 ἀλλὰ προσλαβὼν ⁵ τούτου τὰς δυνάμεις καὶ ἀναρτήσας ⁶
 „ὃ πᾶσι μὲν ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ
 τοῖς πλῆθει πρὸς τοὺς τυράννους.“ καὶ ἄλλη ἐπανά- ⁵
 ληψις „τί οὖν ἐστὶ τοῦτο“ εἶτα τὸ εἰσαγόμενον „ἀπι-
 στία.“ 2. Ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ κεῖνο „ὃ καὶ τοῦ Περσῶν
 ἐκράτησε ⁷ πλούτου καὶ ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα, καὶ
 οὔτε ναυμαχίας οὔτε πεζῆς μάχης ἤττατο, ⁸ νῦν δὲ ἀπο-
 λωλὸς ἅπαντα λελύμανται, καὶ ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε ¹⁰
 πάντα τὰ πράγματα· καὶ τοσούτων προεκκειμένων οὕτω
 εἴρηται τὸ τί· ἀλλ’ ἐπαναλήψει χρησάμενος νῦν εἰσάξει,
 τί οὖν ἦν τοῦτο· εἶτα τὸ εἰσαγόμενον καθ’ ἑαυτό· ὡς
 ἐκεῖ ἀπιστία, οὕτως ἐνθάδε, τοὺς παρὰ τῶν ἄρχων βου-
 λομένων ἢ διαφθεῖρειν τὴν Ἑλλάδα χρήματα λαμβάνον- ¹⁵
 τας ἅπαντες ἐμίσουν.

Θ'. Καὶ οἱ ἀφορισμοὶ δὲ οἱ ἐν τῷ καθόλου σειμνό- ¹⁹⁰
 τητα ἔχουσιν· οἷον ⁹ „πόλεως γὰρ ἔγωγε πλούτον ἡγοῦ-
 μαι συμμάχου, πίστιν, εὐνοίαν.“

ι. Καὶ τὸ ὑπέρχυσθαι δὲ αἰεὶ τὰ ἐνδοξα ἢ πρόσωπα ²⁰
 ἢ πράγματα ἀπάγοντα ἀφ’ ἑαυτοῦ σειμνὸν πάνν. οἷον
 „καὶ τούτων ¹⁰ οὐδὲν καινόν, οὐδὲ εὐρημα ἐμὸν, ἀλλὰ
 παλαιὸς ¹¹ ὃν οὗτος παρέβη νόμος οὕτω κελεύει νομο-

restitui ἐν ex Phil. II. p. 71. Deinceps Ald. Vind. καινόν, Par.
 Norrm. κοινόν. ⁵ Norrm. προλαβών. ⁶ Edd. Codd.
 ἀναρτήσας. Reisk. ad Dem. p. 71. conjicit ἀναρτήσας. Schae-
 fer. ἀναρτήσας. Tum. Edd. Vind. ἢ πᾶσι. Par. et Dem. ὃ.
⁷ Ald. Vind. ἐκράτησεν. Norrm. Par. ἐκράτησε. — Phil. III.
 p. 120. ⁸ Edd. Vind. ἤγοντο. Par. Dem. ἤττατο. ⁹ De
 Cherson. p. 106. ¹⁰ Ald. τοῦτο. Norrm. Dind. Vind. Par.
 τούτων. — In Lept. p. 484. ¹¹ Edd. Vind. παλαιούς ὄν.
 Par. παλαιούς ὄν. Dem. παλαιός ὄν.

θρεῖν.“ καὶ πάλιν ¹² „οὐ λόγους ἑμαυτοῦ λέγω, ἀλλὰ
γράμματα τῶν ὑμετέρων προγόνων.“

ια. Σχῆμα δὲ καὶ τοῦτο τῆς σεμνότητος τὸ ¹ ἀσύν-
δετα παρατιθέναι τὰ νοήματα, ἐφεξῆς ἐπιτιθέντα ² ἀλ-
6 λήλοις· οἶον ³ „Μειδίας [645] Ἀναγυράσιος προβέβλη-
ται· τὰ ἀπόρρητα οἶδεν· ⁴ ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ.“
καὶ πάλιν „ἐφ’ Ἑλλήσποντον οἴχεται· πρότερον ἦκεν ἐπ’
Ἀμβρακίαν· ⁵ Ἦλιν ἔχει τηλικαύτην πόλιν ἐν Πελοπον-
νήσῳ· ⁶ Μεγάροις ἐπεβούλευσε πρῶν· οὐθ’ ἡ Ἑλλὰς
10 οὔτε ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τοῦ ἀνθρώπου.“

Ι". α. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν ⁶ γίγνεται σεμνότης
οὕτως, ὅταν τις ὀνομαστικαῖς χρῆται ταῖς λέξεσιν ἀντὶ ῥη-
192 ματικῶν. οἶον ⁷ „πλεονέκτημα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ.“ καὶ ⁸ „τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγι-
15 στος ἀνδρεία φιλέταιρος ἐνομίσθη.“

β'. Καὶ ὅταν τροπικαῖς ἀντὶ ἰδίων ταῖς λέξεσι χρήσῃ·
οἶον τὴν δωροδοκίαν νόσημα εἰπεῖν· „νόσημα, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.“ ⁹ καὶ
ἐτέρωθι πάλιν ¹⁰ „εἴτα τὸν τοῦτο τὸ μηχανήμα ἐπὶ τὴν

12 Phil. III. p. 121.

1 Edd. Codd. καὶ τό. Schaef.

ad Dem. Phil. III. p. 118, 5. καὶ delet.

2 Norrm. ἐπι-
τιθέντα.

3 In Mid. p. 579.

4 Edd. Vind. εἶδεν. Par.

οἶδεν, ut Dem.

5 Vind. Πελοποννήσῳ. — Phil. III. p. 118.

Tum Edd. Vind. μεγάλοις. Par. Μεγάροις.

6 Ald. Vind.

ἐπαγγ. Norrm. Par. ἀπαγγ. tum Ald. Norrm. γίνεται. Dind.

Vind. Par. γίγνεται.

7 Pro cor. p. 245.

8 Thucydides

III. p. 110. Steph. Eodem hoc Thucydidis exemplo hanc prae-

ceptionem adstruit Hermogenes I, 6. p. 286. quemadmodum

alibi etiam plerumque facit, ut magnum haud dubie sedulae

ac elegantis industriae fructum percepturus sit quisquis duos

tam subtilis observationis magistros per singulas orationis

formas sollerti examine commiserit. NORRM.

9 De fals.

leg. p. 124.

10 Phil. III. p. 115.

πόλιν ἰσtάντα.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ¹¹ „σὺ δὲ πληρωτῆς τοιοῦτου γιγονῶς ἐράνου σεαυτῷ τουτονὶ δίκαιος εἰ συλλέξασθαι.“

γ'. Καὶ τὸ κατὰ πληθὸς λέγειν καὶ τὰ ὀνόματα ἐφεξῆς παρατιθέναι τῆς σεμνότητός ἐστιν, οἶον ¹² „εὐ- 5 δαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερός ἅπασιν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις.“

δ'. Καὶ τὸ τὰ πρόσωπα ἀφαιροῦντα ἐπ' ¹ αὐτῶν τῶν πραγμάτων προάγειν τὸν λόγον σεμνὸν σφόδρα· „εἰ μὴ Θέσπειαι καὶ Πλαταῖαι καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ 10 μάλα δώσειν δίκην, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν.“ ² ἀλλ' οἱ λέγοντες τὰ περὶ Θεσπειῶν καὶ Πλαταιῶν· ³ ὁ δὲ ἀφελὼν τὰ πρόσωπα τῶν εἰπόντων αὐτὰ λέγει ἐφ' ἑαυτῶν, εἰ μὴ Θέσπειαι καὶ Πλαταῖαι. καὶ ἀλλαγῇ πάλιν „ἐγὼ δὲ οἱ- 194 μαι τὴν μὲν εἰρήνην ἄγειν ⁴ οὐχ ὑμᾶς δεῖν πείθειν.“ ⁵ καὶ τὸ ἀντικείμενον εἶπεν, ἀλλὰ Φίλιππον· ὁ δὲ ἀφελὼν τὸ πρόσωπον ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀόριστον εἶπεν· ⁶ ἀλλὰ τὸν τὰ τοῦ πολέμου πράσσοντα· καὶ πάλιν ἐτέρωθε βουλόμενος δεῖξαι ὅτι Φίλιππος ἐστιν ὁ τὸν πόλεμον ποιῶν, ἀντὶ τοῦ οὕτως· ⁷ εἰπὼν· „εἰ δὲ Φίλιππος τὰ 20 ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων καὶ δύναμιν πολλὴν περὶ αὐτόν.“ ὁ δὲ, ⁷ ἕτερος εἶπε.

ε. Σεμνότητος δὲ καὶ τὸ τοῖς ἐν γένει μᾶλλον ἂν

¹¹ p. 547.

¹² De Cherson. p. 106.

¹ Ald.

Codd. ἀπ'. ² De fals. leg. p. 354. — Post ἀλήθειαν Norrm. addit: αἱ μὲντοι Θεσπιαὶ καὶ Πλαταιαὶ οὐκ ἀφείλοντο τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἀλήθειαν. ³ Edd. Πλαταιῶν. Vind. Par. Πλαταιῶν.

⁴ ἄγειν abest ab Ald. Vind. Par. Inseruit Norrm. ex Dem. de Cherson. p. 105. ⁵ Norrm. ἂν εἶπεν. ⁶

Edd. Vind. ὅπως. Par. οὕτως. ⁷ Par. δ' ἕτερος εἶπεν. — Phil. III. p. 112. ubi vide annotationem Schaeferi, nimiam Technici subtilitatem vituperantis. — v. 23. Ald. τῆς ἐν γένει.

ὀνόμασι χρῆσθαι· ἐν γένει δὲ λέγω, χρυσός, ἄργυρος. τὸ
 μὲν γὰρ ἐκ τούτων ἐστὶ τὸ ἐπὶ εἶδους καὶ υἱόρους λεγόμενον,
 χρήματα, εὐπορία, πρόσσδος. ὁ δὲ Θουκυδίδης ἂν
 ἀντὶ τούτων εἰς τὸ ἐν γένει ἀναγαγὼν σεμνότητα εἰργά-
 8 σατο. λέγει δὲ ὁ Ἑρμοκράτης περὶ τῶν Καρχηδονίων
 πηχυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλείστον ἔχουσιν· ἀντὶ τοῦ
 πλουσιώτατοι γὰρ εἰσιν· ἢ ἰτέρως μεταβαλὼν, πλούσιοι
 γὰρ εἰσιν· καὶ ὁ Δημοσθένης ἔστιν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ἀρθμιος
 ἐκολάσθη, ἐπειδὴ διέφθειρε τινὰς χρήμασιν ἐν Πελοπον-
 10 νήσῳ· ὁ δὲ ἐν γένει εἰπὼν ὅτι χρυσίον ἐκόμισε παρὰ
 βασιλείῳ σεμνότητα εἰργάσατο.

ς'. Χρῆ δὲ εἰδέναι ὅτι καὶ ἐξ ἐνὸς ὀνόματος γίγνε-
 196 ται σεμνότης· ὥς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην,¹⁰ ὅπου λέγει
 ὅτι χρῆ κυρίας τηρεῖν τὰς στήλας· πῶς ἐξῆρεν εἰς σεμνό-
 15 τητα ἐν τῷ τελευταίῳ ὀνόματι, ἵν' ἐκείναι τοῦ τῆς πό-
 λεως ἡθους μνημεῖον ὦσιν.

ΠΕΡΙ ΒΑΡΥΤΗΤΟΣ. Β'.

Α'. α'. Βαρύτης δὲ γίνεται καθολικῶς κατὰ γνῶ-
 μην, κατὰ ἰσχῆμα· κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν οὐ πάν-
 20 τι· κατὰ μὲν οὖν γνώμην γίνεται βαρύτης οὕτως, ὅταν

8 Thuc. VI. p. 209. 9 Dem. Phil. III. p. 121. de fals. leg. p. 428. — Codd. Ald. Norrm. Ἀρίθμιος. Dind. Ἀρθμιος. „Apud Demosthenem editur Ἀρθμιος, ut apud Aeschinem etiam περὶ παραπροβίλας fine, et Dinarchum in Aristogitonem p. 77. 78. sed et alibi noster suam hanc scriptionem tenet orat. t. III. p. 357. eodemque modo Alexander περὶ σχημάτων διανοίας cap. 12. et 14. Parem nominis hujus variationem in editis manumque descriptis Harpocratonis codicibus Maussacus observabat in Ἀρθμιος et ἄτιμος. NORRM. 10 p. 476.

1 Norrm. καὶ κατὰ. Sq. δὲ ex Par. recepi. tum Ald. Vind. απαγγ. Norrm. Par. ἀπαγγ.

ἢ κατηγορεῖν τις προάγεται αὐτὸς ἑαυτοῦ, ἢ τῶν οἰκείων
τινὸς ἢ φίλων· βαρὺ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἂν εἴη, ἐξὸν ἐπαι-
νεῖν. ἢ ὅλως τούτων τινὸς ὑπὲρ ὧν λέγει, ἢ πρὸς οὓς
λέγει. ὡς ὁ Δημοσθένης· „περιεργασμαι μὲν ἐγὼ, πε-
ριεργασται δὲ ἡ πόλις ἢ πεισθῆσα ἔμοι· ἔστω δὲ πάντα
τὰ ἀμαρτήματα καὶ ἀδικήματα ἐμὰ.“

β'. Ὅπου³ δὲ καθ' ὑπερβολὴν δύνασαι ἀποδείξαι
μὴ ἀδικοῦντα σεαυτὸν, ἐκεῖ δὴ⁴ θρασυτέτη χρῆσθαι
τοιαύτη, ὥστε ἀφαιρεῖν⁵ σεαυτὸν συγγνώμης ἢ φιλαν-
θρωπίας τῆς παρὰ τῶν⁶ δικαστῶν· ὡς ὅταν λέγῃς¹⁰
„μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε“⁷ μηδ' εἰ πάντα τὰ κοινὰ
ὑπὲρ οὗ πεπολίτευμαι· ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθε
ἤδη.“ βαρύτερης κἀνταῦθα γίνεται.⁸ καὶ ἐπὶ φίλου δὲ
ὡσαύτως βαρὺ γίνεται, ἐὰν ἀφαιρῇς αὐτὸν ἢ συγγνώμης¹⁰⁸
ἢ φιланθρωπίας δικαστῶν. βαρύτερης γίνεται καὶ ὅταν τι¹⁵
ἄτοπον σεαυτῷ ἐπαράσῃ· [646] οἶον,⁹ καίτοι τεθνάναι
μᾶλλον ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι.“

γ'. Καὶ ὅταν ἄτοπὸν τι προτείνῃ τοῖς ἀκούουσιν, ὃ
μὴ ἂν ἐκόντες δέξαιντο· ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος¹⁰
ἐπαξιελθὼν τὰ συμβαίνοντα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, διὰ τὴν²⁰
ἄπειρίαν¹¹ τῶν τοιούτων ῥητόρων, σὺν βαρύτητι προέ-
τινε¹² τὸ ἄτοπον· „εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς ταῦτα βούλεισθε καὶ
μετὰ τῆς ἡμετέρας γνώμης οὗτοι ταῦτα ποιοῦσιν, ὁδὸν
βαδίζειν καὶ ἔγωγ δέ.“

δ'. Καὶ ὅταν εἰς ἄτοπον ἀπάγῃς τὸν λόγον, βαρὺ-²⁵

3 Pro cor. p. 248. 3 Edd. Vind. ὅτε. Par. ὅπου. 4
Codd. Ald. Vind. δι. Norrm. δῆ. Eodem duce sq. ὥστε in-
serui. 5 Par. ἀφαιρεῖν. 6 Vind. παρ' αὐτῶν δικαστῶν.
7 Edd. Vind. ἀνέχεσθε. Par. ἀνάσχησθε. Dem. pro cor. p. 228.
ἀνάσχησθε. 8 Vind. γίνεται. 9 de Cherson. p. 102.
Phil. IV. p. 138. 10 Non procul initio. 11 Norrm.
πονηρίαν. 12 Par. προὔτινε.

τητα ἔργασαι, ὡς ἐν τῷ πρὸς Καλλικλῆα. „οὐ γὰρ δὴ ¹³ ἐπιτείν με αὐτὸ Καλλικλῆς ἀναγκάσει.“ ἢ ὅταν ὁμολογούμενα ἄτοπα τῷ ἀντιδίκῳ συγχωρῆς· ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· εἰ πονηρός ἐστιν Ἀριστογείτων ἀπλῶς ¹⁴ καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης, ¹⁵ δίδωμι, συγχωρῶ Φιλόκρατες σοι τῷ τοιούτῳ τὸν ὅμοιον σώζειν.“

4. Καὶ ὅταν πάντα τις διελὼν ¹ ἐν τι καταλείπη τῷ 200 ἀντιδίκῳ, ὡς ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦτο ² μηδὲν ἦττον ἢ κατ' αὐτοῦ, βαρύτερος γίνεται· οἷον „πλὴν ἐστὶ νῆ Δία, ³ ἐστὶν 10 ἀδελφός τις αὐτῷ ὁ τὴν καλὴν δίκην αὐτῷ ⁴ λαχών.“ καὶ πάλιν ἀνελὼν δι' αὐτὸ οὐ δεῖ ἐπάγει „πλὴν ⁵ εἰ τοῦτο τις εἴποι, μανέντες· ἄλλα γὰρ οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν.“

5. Καὶ ὅταν εἰς κρίσιν ἀνάγκης τεθνηκότων ἐνδόξων, βαρὺ δοκεῖ τὸ τοιοῦτον ⁶ εἶναι, οἷον „καίτοι πηλίκον ἂν 15 στανάζαιεν οἱ πρόγονοι.“ καὶ πάλιν „καίτοι τίνα ποτὲ ⁷ οἴσθαι τοὺς προγόνους ὑμῶν ⁸ ὀργὴν ἢ ψῆφον θίσσθαι κατὰ τῶν αἰτίων τούτων ⁹ τοῦ ὀλέθρου;“

6. Βαρύτερος δὲ καὶ τὸ αὐτὸ μηδεὶς ἂν εἴποι ὑπολιπεῖν ὡς ῥηθησόμενα· ^{9*} „ἔροῦμεν νῆ Δία τοῖς Ἕλλησι, 20 Τιμοκράτους νόμος ἐστὶ παρ' ἡμῖν· ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐνάτην πρυτανείαν· εἴτα τότε ἔξιμεν.“

7. Καὶ τὸ συγχωρεῖν δὲ τὰ παρελθόντα ἄτοπα, ὡς τὸ „μέχρι ¹⁰ οὖν τοῦδε διωρισθῶ ὑμῖν ¹¹ βαρύτερος.“

13 Edd. δι'. Par. (per rasuram) Vind. δη. — In Callicl. p. 1276. tum Ald. μετ' αὐτό. 14 καὶ συκοφ. Ald. Vind. om. — p. 784.

1 Norrm. ἀνελών. 2 Codd. Ald. Dind. τοῦ. Norrm. τοῦτο. 3 Par. Δι'. — In Aristog. p. 793. 4 αὐτῷ Par. om. 5 in Timocr. p. 719. 6 Vind. τοιοῦτο. In Aristocr. p. 690. 7 Par. ποτ'. 8 ὑμῶν Ald. Vind. Par. om. 9 Par. τούτου. Vind.

οὐ
τούτων. — de fals. leg. p. 361. — v. 18. Ald. καὶ τὸ αὐτὸ μηδεὶς. 9* in Timocr. p. 730. 10 Ald. Norrm. Vind. μέχρις. Dind. Par. μέχρι. 11 Par. ὑμῶν.

Θ'. Βαρύτητος δὲ καὶ τὸ ἀπὸ χειρὸς τὰ ἄτοπα·
 „καίτοι μὴ γένοιτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ πράγματα
 ἐν τούτῳ. τεθνάναι δὲ μυριάκις ¹² κρείττον ἢ κολακίᾳ
 τι ποιῆσαι Φιλίππῳ.“

Β'. α. Κατὰ δὲ σχῆμα οὕτω βαρύτερος γίνεται, ὅταν 5
 τις τῷ τῆς διανοίας σχήματι χρῆται· οἷον ¹ „ὁμοίός γε, 202
 οὐ γάρ; Σόλων νομοθέτης καὶ Τιμοκράτης.“ ἢ πάλιν
 „καλὴν γε οἱ πολλοὶ ἀπειλήσασιν Ὁρειτῶν ² χάριν, ὅτι
 τοῖς Φιλίππου φίλοις ἐπέτρεψαν ³ ἑαυτοὺς, τὸν δὲ Εὐ-
 φραιὸν ἐμίσησαν· καλὴν γ' ὁ δῆμος ὁ Ἐρετριέων, ὅτι τοὺς 10
 ὑμετέρους πρόσβεις ἀπήλασαν, Κλειτάρχῳ δὲ ⁴ ἐνέδωκαν
 ἑαυτοὺς· καὶ δὴ δουλεύουσί γε μαστιγούμενοι.“

β'. Βαρύτητος δὲ καὶ τὸ τοῖς σχετλιαστικοῖς χρῆ-
 σθαι σχήμασιν· οἷον ⁵ „Χαρίδημον, οἶμοι“ καὶ τὸ
 τοῦ Αἰσχίνου ⁶ „παρτελῶς ἐκαρτερεῖτε ὡς σιδήρεϊ.“ ¹⁵

12 Par. μυριάκι. tum Ald. κολακίᾳ. Codd. Norrm. κολα-
 κίᾳ. — Phil. III. p. 127. 1 in Timocr. p. 733. — „Vo-

culas οὐ γάρ Demostheni jure postliminii adsertum restitu-
 tumque ire haud dubitamus, freti tum adsiduo vindice Ari-
 stide nostro tum non infrequenti oratoris usu, qui singulari
 cum acrimonia atque indignatione concisum istuc ac vibrans
 interrogandi genus usurpat, ut de corona XLIII. ἐν μὲν τοίνυν
 τοῦτο τοιοῦτο πάλιν τοῦ νεανίου τούτου· ὁμοίόν γε, οὐ γάρ;
 οἷς ἐμοῦ κατηγορεῖ. In Androtionem, p. 710 b. ὁμοίόν γε, οὐ
 γάρ; τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ φιλοτιμίαν ἴσῃν ἔχον
 ὑμῖν. quae verbis totidem, ut et antecedentium ac sequentium
 pluscula, ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους p. 801 a. repetita leguntur.
 Sic adversus Aristocratem p. 751 c. εὖνους γε, οὐ γάρ; ἀπλῶς
 ὑμῖν, καὶ οὐδὲν ἂν ἐπιστελέας ψεῦδος οὐδ' ἐξαπατήσας. rursus
 p. 755 c. καλόν γε, οὐ γάρ; ὦ Ζεῦ καὶ θεοί.“ NORRM. 2

Ald. Codd. Ὁρειτῶν. Norrm. Ὁρειτῶν. — Phil. III. p. 128. 3

Ald. Vind. ἐπέτρεψαν. Norrm. Par. ἐπέτρεψαν. 4 Vind.

3' ἐν. 5 Contra Aristocr. p. 690. 6 Contra Ctesiphont.

καὶ αἱ ἀποσιωπήσεις δὲ τὸ αὐτὸ σοι δυνήσονται, οἷον ᾧ
 „τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι;“

γ'. Βαρύτης δὲ γίνεται καὶ ὅταν προαχθῆς εἰπεῖν τι
 λυπηρὸν κατὰ τῶν ἀκούοντων, ὃ οἶται βαρέως ἂν αὐτοῖς
 5 ἐνεγκεῖν τις, εἴτα ἀνορθώσης ὡς μὴ ἔχων αὐτοῦ μετριώ-
 τερόν τι ⁸ εἰπεῖν. ὡς ἔχει καὶ τὸ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ⁹
 „εἰ δὲ τὸ περιφανές ¹⁰ ἀξίωμα τῆς βουλῆς ἢ τὸν Ἄρειον
 πάγον προσβλέπετε, ¹¹ τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀνα-
 μνησθέντες ἐγκαλύψασθε· οὐ γὰρ ἔχω προότερον ¹²
 10 πρόσφθεγμα τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ἐμὲ αὐτὸν εἰπεῖν.“

204 δ'. Βαρύτητα δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον ἔχει, ὅταν δούς
 ὡς ὑπάρχον τί σοι, ¹³ εἴτα ἀνελὼν αὐτὸ ἐπιδιατάσῃ·
 ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ¹⁴ „ἀλλ' ἐκεῖνος
 μὲν ὑμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων, ὑγιαίνον-
 15 των“· δούς τοῦτο ὡς ὑπάρχον αὐτοῖς εὐθύς ἀνείλεν ἐπι-
 λαβόμενος „εἰ δὲ ¹⁵ τοῖς τὰ τοιαῦτα ποιούντας ὑγιαί-
 νειν φήσамет.“

ε. Καὶ αἱ διαπορήσεις δὲ αἱ ¹⁶ ἐν τοῖς σχετλιασμοῖς
 βαρύτητα ἔχουσιν· ὥσπερ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ¹⁷ „ὦ τί

LIII. Verba Aeschinis sic ex editis refigenda, ᾧ πῶς ποθ' ἡμεῖς, ὃ σιδηροί, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι. quorum partem expressit Tullius Philipp. VIII. „Haec tu mandata L. Piso et tu L. Philippe, principes civitatis, non dico animo ferre, verum aūribus accipere potuistis?“ NORRM. 7 pro cor. p. 232. 8 u ex Par. recepi. 9 Dem. Ep. III. p. 1485. 10 Genuinum hoc est, non vulgatum τὰφανές, idemque agnoscit Hermogenes I, 7: p. 294.

5 ΟΡΤΙΣ
 NORRM. 11 Vind. προβλέπετε. 12 Ald. πρότερον. 13 Codd. Ald. Dind. ὑπάρχοντί σοι. Norrm. ὑπάρχον τοῖς. Simplicius visum est ὑπάρχον τί σοι. 14 De Cherson. p. 98. 15 Edd. Codd. δεῖ. Sed δεῖ scribendum esse conjecit Norrm. 16 αἱ e Par. recepi. 17 Dem. Ep. III. p. 1483.

ἂν εἰπὼν μήτε ἀμαρτεῖν δοκοῖην μήτε ψευσαίμην; λίαν ὀλίγωροι.“

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ. Γ'.

Α'. α. 1. Περιβολή δὲ γίνεται καθολικῶς, κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ ἀπαγγελίαν· κατὰ μὲν γνώ- 5
μην οὕτως, ὅταν ἀόριστά τις προσλαμβάνῃ¹ τοῖς ὠρισμέ-
νοις· οἷον „πολλαχόθεν μὲν οὖν ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνώ-
μοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν.“² τοῦτό ἐστι τὸ ἐξω-
θεν προσλαμβανόμενον ἀόριστον· νῦν τὸ ὠρισμένον·
„οὐχ ἥκιστα δὲ ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη.“ 2. Καὶ 10
πάλιν³ „πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ
τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου.“ τοῦτο ἀόριστον· [647] νῦν τὸ ὠρι- 206
σμένον ἐν ἀθροίσματι προσληφθὲν „δύο δὲ, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα·“ εἶτα ταῦτα κατ' εἶδος ἐμέρισεν
„ἐν μὲν ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων νῦν ἐμοὶ ὁ ἀγὼν, ἕτερον 15
δὲ ὃ φύσει πᾶσιν ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν
κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' ἑαυτοὺς⁴
ἄχθεσθαι.“ ἅπαντα γὰρ ταῦτα περιβολῆς ἐστίν· ἡ
πρόσληψις τοῦ ἀορίστου· πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦ-
μαι· τὸ ἐν ἀθροίσματι συλλαβεῖν· δύο δὲ, ὧ ἄνδρες 20
Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα· τὸ κατ' εἶδος μερίσαι· ἐν μὲν
τὸ μὴ περὶ τῶν ἴσων εἶναι τὸν ἀγῶνα· ἕτερον δὲ τὸ
πάντας οὕτως ἔχειν, τῶν μὲν λοιδορούντων ἡδέως ἀχροῶ-

1 „Pro eo ac πρόσληψις ceterisque ejusmodi p. 204. 206.
aptius videri possit προλαμβάνειν ac πρόληψις, ut saepe alibi,
ubi res liquebat, rescripsimus. quomodo emendandum et
p. 220. ε'. l. sed hoc loco ut ne movere quidquam aut mu-
tare auderem verbi structura potissimum fecit, quod alibi
apud nostrum secundo casu fungitur, ut 220. ε'. l. 224. Conf.
394. NORRM. 2 Par. βασκανίαν. — Pro cor. p. 311. 3
Pro cor. ab initio. 4 Par. ἑαυτούς. Edd. Vind. αὐτούς.

ρθαι, τοῖς ἐπαινοῦσι δὲ ὁ αὐτοὺς ἄχθισθαι. 3. Καὶ
 τρίτον παράδειγμα „ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, ὃ
 ἄνδρες Διὶ παῖσι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὖνοϊαν
 φανεράν γιγνομένην ἡ τῇ πόλει.“ εἶτα ἡ ἐπὶ τὸ ὠρι-
 σμένον ἀπαγωγή „οὐχ ἥκιστα δὲ ἐν τοῖς παροῦσι πρά-
 γμασι.“ καὶ πάλιν ἡ „πολλὰ μὲν οἶν τῶν ὑπ’ ἐκείνου
 πραχθέντων ἄξια ἐπαινοῦ, μέγιστον δὲ πάντων ἡ τῶν
 τευχῶν ἀνάστασις.“

β. 1. Περιβολὴ δὲ καὶ τοῦτο ὅταν ἐν γένει προτι-
 10 θῇς τὰ πράγματα, εἶτα κατ’ εἶδος ἐπεξίης, ὡς ἐν τῷ πρὸς
 208 Λεπτινήν, ὃ μὲν βούλεται εἰσαγαγεῖν ὁ τοῦτό ἐστιν „οὐ
 τοίνυν μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ μόνον δεῖ σκοπεῖν“ ἀλλὰ ὁ
 καὶ Ἐπικέρδης· ὁ δὲ πρὶν εἰπεῖν τὸ κατ’ εἶδος, τὸ ἀλλὰ
 καὶ Ἐπικέρδης, τὸ ἐν γένει προῦλαβεν „ἀλλὰ καὶ εἴ τις
 15 ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων, εἰς δέον δὲ νῦν
 γέγονεν αὐτῷ τὸ λαβεῖν παρ’ ὑμῶν τὴν ἀτέλειαν.“ εἶτα
 νῦν ἤλθιν ἐπὶ τὸ κατ’ εἶδος διαστήσας „τίς οὖν οὗτος
 ἐστιν; Ἐπικέρδης ὁ Κυρηναῖος.“ 2. Καὶ πάλιν τὸς εὐ-
 εργεσίας τοῦ Ἐπικέρδους εἰσάγων τὸ ἐν γένει προλαβὼν
 20 οὕτως εἰσήγαγε κατ’ εἶδος· τὸ ἐν γένει „ἀλλὰ τῷ παρὰ
 τοιοῦτον καιρὸν, ἐν ᾧ καὶ τῶν εὖ πεπονθότων ἔργον ἦν
 εὐρεῖν ἐθέλοντά τινα ὧν εὐεργέτητο μεμνησθαι.“ νῦν
 λέγει ὁ ἐποίησε κατ’ εἶδος „οὗτος γὰρ ἀνὴρ τοῖς ἡτυχη-
 κόσιν ἡ ἐν Σικελίᾳ τῶν πολιτῶν ἔδωκε μνᾶς ἑκατόν.“
 25 3. Καὶ πάλιν ἐν γένει „οἰκοδομήματα ἡ μὲν γε καὶ
 κόσμον ἱερῶν καὶ λιμένων καὶ τῶν ἀκολουθῶν τοῖς

5 Par. δ’. 6 Par. γιγνομένην, ut Dem. Ol. II. initio.
 Edd. Vind. γενομένην. 7 in Lept. p. 478. 8 Norrm.
 Par. εἰσαγαγεῖν. Ald. Vind. εἰσαγωγὴν. 9 Par. ἀλλ’ εἰ. —
 in Lept. p. 467. 10 Vind. οὕτως. 11 Ald. ἡὑτυχηκόσιν.
 Norrm. Vind. Par. ἡτυχ. 12 Ald. οἰκοδομήματα. — Περὶ τῆς
 συντάξεως. p. 174. adde in Androt. p. 617.

τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον κατέλιπον ἡμῖν ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγεγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖσθαι. “ εἶτα κατ’ εἶδος „Προπύλαια ταῦτα, ὁ Παρθενών, νιώσοικοι.” 4. Καὶ 210 πάλιν ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην τοὺς προσέχοντας ¹³ τῷ νόμῳ βουλόμενος ἐξετάσαι καὶ διαβαλεῖν πρῶτον ἐν γένει 5 αὐτῶν ἐμνήσθη „ἤρηνται ¹⁴ δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλιστα οἱ δεινοὶ λέγειν ἄνδρες.” εἶτα κατ’ εἶδος „Λεωδάμας Ἀχαρνὺς καὶ Κηφισόδοτος ἐκ Κεραμείων.” εἶτα πάλιν ἐν γένει συλλαβῶν „ἂ δὲ πρὸς τούτους ¹⁵ ὑπολαμβάνοιτ’ ἂν δικαίως ἀκούσατε.” εἶτα πάλιν κατ’ εἶδος 10 „πρῶτον μὲν πρὸς Λεωδάμαντα.” ὅταν μὲν οὖν μὴ ψιλὰ κατ’ εἶδος λέγῃς, ἀλλὰ προλαμβάνῃς ¹⁶ τὰ ἐν γένει, περιβολὴν ποιεῖς.

γ’. 1. “Ετι περιβολῆς, ὅταν τις διὰ μέσου τοῦ νοήματος ἢ τῶν νοημάτων, πρὶν ἀπαρτίσαι ¹ τὸν νοῦν, ἕτερα 15 ἐμβάλη νοήματα· ὅπερ ἐὰν μὴ ἐν τινι μέτρῳ γένηται, δεινὴν ἀσάφειαν ἐργάζεται. 2. Παράδειγμα δὲ τῆς περιβολῆς ταύτης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ² „εἰκότως δ’ ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ προσέχοιτέ μοι τὸν νοῦν καὶ μετ’ εὐνοίας ἀκούσατε ἃ λέγω.” εἶτα συστατικά ³ τοῦ ὅτι 20 προσέχοντας ἀκούσαι, ἄλλο ἐπὶ ἄλλῳ ἐπεμβεβλημένον· καὶ 212 ταῦτα πεπλαγιασμένα „ἐπειδὴ γὰρ οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς οὐδὲ τῶν πολιτευομένων παρ’ ὑμῖν ὧν τι πρᾶγμα τηλικούτον φημὶ δεῖξιν πεπραγμένον, ἐὰν ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν συναγωνίσῃσθῃ μοι καὶ προθύμως ἀκούσητε.” καὶ 25 οὐχ’ ἐν τῷ ἐκβησόμενον αὐτοῖς ἐκ τοῦ ἀκούσαι ἀγαθόν,

¹³ Edd. προτρέχοντας. Vind. προστρέχοντας. Par. προσέχοντας, in quod incidit etiam Norrmannus, sed cum non satis placeret, non recepit. — In Lept. p. 501. ¹⁴ Ald. ἐρηνται. ¹⁵ Ald. τοῖς. ¹⁶ Norrm. Par. προλαμβάνῃς, Ald. Vind. Dind. προσλαμβάν. ¹ Ald. ἀπαρτῖσαι. Vind. ἀπαρτίσαι. Par. Norrm. ἀπαρτίσαι. ² Ab initio. ³ Par. συστατικά. Norrm. παραστατικά. Ald. Vind. Dind. ἐκστατικά.

- ἀλλὰ δύο, τὸ μὲν ἐκ τοῦ παρόντος „τοῦτό τι σώσετε,“ τὸ δὲ ἐκ τοῦ μέλλοντος „καὶ ποιήσετε μὴ κατοικνεῖν, ἐάν τις τι“^{3*} καὶ ἡμῶν οἴηται δύνασθαι ποιῆσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν.“
- 3** Τοῦτο μὲν οὖν πεπλήρωται καὶ οὐδὲν λείπει αὐτῷ· ὁ δὲ, ἵνα πλείων ἢ περιβολὴ γένηται, καὶ τὸ ἐναντίον παρα-
 θείς ἐπανάλαβε. [648] τί δὲ ἦν τὸ ἐναντίον τοῦ, καὶ
 μᾶλλον τινα προθυμηθῆναι ἂν ποιῆσαι τι τὴν πόλιν ἀγα-
 θόν; „νῦν δὲ πολλοῖς τοῦτο φοβουμένοις, λέγειν μὲν ἴσως
 οὐ δεινοῖς, βελτίοσι δὲ ὅμως ἀνθρώποις τῶν δεινῶν, οὐδὲ
10 σκοπεῖν ἐπέρχεται τῶν κοινῶν οὐδέν.“ **4.** Καὶ τοῦτ' ἂν
 ἀπήριστο, ἀλλὰ καὶ ⁴ ἐνταῦθα οὐκ ἤρκεσεν, ἀλλὰ καὶ κα-
 τασκευὴν ⁵ τοῖς προειρημένοις ἐξ ιδιότητος προσέθηκεν
 „ἐγὼ γοῦν ἀπώκνησα ἂν, εὐ ἴστε, καὶ αὐτὸς τὴν γραφὴν
214 ταύτην ἀπενεγκεῖν.“ ὥστε τοῦτον τὸν τρόπον συμπε-
15 πλέχθαι, τὸ προσέχιν λέγοντι, ⁶ καὶ τόδε αἰτοπον οὐκ ἔσται,
 τὸ ⁷ ὀκνεῖν τινὰς τὴν πόλιν εὐ ποιεῖν, ὡς νῦν γε ὀκνοῦσι· ⁸
 διὰ τὸν φόβον καὶ τὴν ἀπειρίαν ταῦ λέγειν· ἐγὼ γοῦν μι-
 κροῦ ὥκνησα καὶ αὐτός. **5.** Πῶς οὖν κατηγορεῖς; καὶ τού-
 του ἐξ ιδιότητος ἢ κατασκευῇ· ἥτις δεινὸν ἡγοῦμαι πρό-
20 τερον μὲν, ὅτε ἐπλευσα τριηραρχῶν εἰς Ἑλλήσποντον εἰπεῖν
 καὶ κατηγορεῖσθαι τινῶν, οὓς ἀδικεῖν ὑμᾶς ἡγούμεν, νῦν δὲ
 ἡσυχίαν ἄγειν καὶ σιωπῆσαι πρᾶγμα ἀλυσιτελές τῇ πόλει
 κατασκευάζοντας ὁρῶν τινὰς ἀνθρώπους.“ μὴ τί σοι δο-
25 κῇ ⁹ ὀλίγα ἐπεμβεβλήσθαι νοήματα, ἵνα εἰς τοῦτο κατα-

δ'. **1.** Ἴνα δὲ ἔτι σαφέστερόν σοι γένηται ὁποῖόν τι
 ἔστι τὸ διὰ μέσου ἐμβαλεῖν πλείω νοήματα, ἐκεῖνο σαφέ-
 στατον παράδειγμα ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας „τὸ γὰρ

^{3*} τι Dind. om. — v. 6. Edd. ἐπανάλαβεν. Vind. ἐπανάλαβε.
 Par. ἐπανάλαβε. — v. 8. Ald. Vind. μὲν om. 4 Ald. Vind.
 ἀλλὰ οὐκ. Par. Norrm. ἀλλὰ καί. 5 Par. κατασκευή. 6
 Ald. Dind. Vind. λέγοντα. Par. Norrm. λέγοντι. 7 τὸ e Par.
 recepi. 8 Ald. ὀκνοῦσι. 9 Ald. δοκῇ.

πρὸς ἄνδρα θνητὸν, ἐν νόημα ἐκ προσώπου, „καὶ διὰ
καιροὺς τινὰς ἰσχύοντα γράφοντας εἰρήνην ἀθάνατον σύν-
θεσθαι τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην.“ τὸ πρᾶγμα τὸ
γινόμενον, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῷ καὶ οὕτω ἀπήρτισται, ἀλλ'
ἐπεμβαλλεῖ. ¹⁰ 2. Πάλιν, „πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν δημοσίᾳ ⁵
μὲν πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ²¹⁶
ἐπιτιμᾶν καὶ μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἰδίῃ, ¹¹
δυσκόλως τε ἔχειν καὶ ὑπόπτως πρὸς τὸν Φίλιππον, ὥς
ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων, καὶ οὔτε δι-
καίων οὐδ' ὑμῖν συμφερόντων· εἰς δὲ τὸ δικαστήριον ¹⁰
εἰσελθόντας“ νῦν πρόσεχε τοῖς ἐπιβεβλημένοις ¹² „τὰς
ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας“ ἄλλο νόημα „ἔρχων
ἐπὶ τῆς πόλεως ὁμωμοκότης, ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτο-
φώρῳ ¹³ τοιαῦτα πεποιηκότα“ νῦν τὸ συμπληροῦν „τοῦ-
τον ἀφεῖναι.“ ¹⁵

ἔ. 1. Περιβολὴν δὲ ποιῇ καὶ ὅταν τις μὴ ἀκόλουθα
ἐξετάσῃ μόνον· ἀλλὰ καὶ τὰναντία προσλαμβάνῃ, ὥς ἐν
τῷ τῆς παραπρεσβείας τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν καὶ τὸ ἀκόλου-
θον οὕτως, ἐπεὶ γὰρ ἐχειροτονήσατε τοῦτον πρεσβευτήν,
ὥς φυλάξοντα τοὺς ἄλλους· ἐνταῦθα τὸ ἐναντίον προσλα- ¹⁰
βῶν ¹ οὕτως ἐπάγει τὸ ἀκόλουθον „ἐχειροτονήσατε τοῦτον
πρότερον“ τὸ τί μὴ ποιήσοντα, ² εἴτα τὸ τί ποιήσοντα;
„οὐχ ὥς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, οὐδ' ὥς τῶν
πεπιστευκότων τῷ Φιλίππῳ“ εἴτα νῦν τὸ ἀκόλουθον
„ἀλλ' ὥς φυλάξοντα τοὺς ἄλλους.“ 2. Καὶ πάλιν ἐν τῷ ²⁵

¹⁰ De fals. leg. p. 358. — Reiskius ad h. l. post ἐπεμ-
βάλλει excidisse putat: νῦν τὸ πῶς οὐκ ἀνδρῶν. Sed
nihil deesse, dummodo plene interpungas, recte notat Schae-
ferus. ¹¹ ἐκ τῆς εἰρήνης Ald. Vind. Par. om. — De fals. leg.
p. 382. ¹² Norrm. ἐπιβεβλημένοις. ¹³ Par. αὐτοφώρῳ.
¹ Norrm. προλαβόν. ² τὸ τί μὴ ποιήσοντα Norrm. Dind. om.
In Ald. Vind. Par. est τὸ τί ποιήσοντα, unde Reisk. ad Dem.
de fals. leg. p. 344, 25. μὴ inseruit.

218 τῆς παραπρεσβείας·³ „ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία, παρελ-
 θὼν Αἰσχίνης πρῶτος ἡμῶν ἀπάντων“ καὶ οἱ εὐθύς τὸ
 ἀκόλουθον ἐπήνεγκεν, τὰδε ἀπήγγειλεν, ἀλλὰ πρότερον
 κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀκολούθου⁴ ἃ δέον ἀπαγγέλλειν
 5 οὐκ ἀπήγγειλε, τίνα δὲ ἦν ταῦτα; πρῶτον „τοῦ μὲν
 ἀπαγγέλλειν τι περὶ τῶν πρεσβευομένων ἢ περὶ τῶν ἐν
 τῇ βουλῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρα⁵ ἡμφισβήτηι, μήτ' ἀληθῆ
 λέγειν ἐμὲ παμπληθὲς ἀπέσχεον“ εἶτα νῦν κατὰ τὸ ἀκό-
 λουθον ἃ ἐποίει καὶ ἐδημηγόρει „καὶ τοιούτους εἶπε λό-
 10 γους.“ 3. Ἵνα δὲ εἰδῆς ὅτι συγγένειαν ἔχει τὰ τῆς περι-
 βολῆς θεωρήματα, εἵπομεν⁶ ἐν τοῖς ἐπάνω ὅτι περιβολή
 ἐστὶ τὰ ἐν γένει προλαβόντα κατ' εἶδος ἐπάγειν· ἀλλὰ
 καὶ νῦν λέγωμεν⁷ ὅτι περιβολή ἐστὶ τὸ μὴ μόνον τὰ
 ἀκόλουθα ἐξετάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τῶν ἀκολού-
 15 θων· ἐνταῦθα ἀμφότερα πεποίηκεν· ὁ μὲν οὐκ ἐποίει,
 ὁ δὲ⁸ ἐποίει, προθεῖς τὸ ἐναντίον πρὸ τοῦ ἀκολούθου, τὰ
 δὲ ἐν γένει προσλαβὼν⁹ κατ' εἶδος· τὰ μὲν ἐν γένει εἰπὼν
 ἐν τῷ „εἶπε δὲ¹⁰ τοιούτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοι-
 220 αῦτα ἔχοντας ἀγαθὰ ὥστε ἅπαντας λαβὼν ἡμᾶς ὄχετο“
 20 ταῦτα μὲν ἐν γένει· νῦν τὸ κατ' εἶδος¹¹ „ἔφη γὰρ ἦκεν
 πεπεικῶς Φίλιππον· εἶτα· πάλιν ἐν γένει „πάνθ' ὅσα
 συμφέρει τῇ πόλει“ εἶτα κατ' εἶδος „καὶ περὶ τῶν ἐν
 Ἀμφικτύοσι καὶ [649] περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.“ 4. Καὶ
 ἐν τῷ κατὰ Μειδίον δὲ¹² „ὥς δέον εἰ τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ
 25 τούτου“ τὸ μὲν ἀκόλουθον „δίκης ἀξιοὶ τυχεῖν“ τὸ δὲ ἐναν-
 τίων τοῦ ἀκολούθου „καὶ μὴ σιωπᾶν.“

3 p. 347. 4 Ald. Dind. Vind. ἀκολούθως. Norrm. Par.
 ἀκολούθον. tum Vind. ἀπήγγειλεν. 5 Par. et Dem. ἄρα.
 Edd. Vind. ἴλλα. 6 Par. εἵπομεν. — p. 362, 9. 7 Vind.
 λέγομεν. Edd. Par. λέγομεν. 8 δὲ Ald. Codd. om. Posuere
 Norrm. Dind. 9 Norrm. προλαβόν. 10 εἶπε δὲ Par. om.
 11 Plenum erat τὰ κατ' εἶδος ἐπάγει NORRM. 12 p. 548.

ζ'. 1. Περιβολῆς δὲ καὶ τὸ μὴ ψιλὰ τὰ νοήματα εἰσάγειν, τουτέστι τὰ πράγματα, ἀλλὰ προσλαμβάνειν αὐτῶν τὴν γνώμην τῶν τοιούτων, ¹ ἢ τὴν ποιότητα τῆς γνώμης· οὕτω περιβολὴν εἰργάσατο ² „δοκοῦσι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ³ ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν“ ⁴ 5 εἴτα τὸ γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν, „νυνὶ γάρ φρασι δεῖν ἐκείνοι ⁴ Ἡλείους μὲν τῆς Τριφυλίας τινὰ κομίσασθαι.“ 2. Καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ⁵ „δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βελτιον ἂν περὶ τοῦ πολέμου καὶ ὅλης τῆς παρασκευῆς βουλεύσασθαι“ εἴτα ἐπάγει ὧν ἕνεκα ταῦτα προελήφθη „εἰ 10 τὸν τόπον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας ἣ πολεμεῖτε ἐνθυμηθεῖτε.“

ζ'. Περιβολὴν δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν πρὶν τὸ εἰσαγόν ²²² μενον εἰπεῖν, τὸ κατασκευαστικὸν αὐτοῦ προλάβῃς· οἷον ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην ⁶ εἰ μὴ ἀπλῶς καὶ χωρὶς περιβολῆς 15 ἔλεγεν, οὕτως ἂν εἶπε, καὶ τῶν μὲν τοὺς ἐξ ἄστεος κελυόντων ἀποδοῦναι, τῶν δὲ κοινῇ συνδιαλύσαι· νῦν δὲ ὅρα πῶς προέλαβε τὰ κατασκευαστικὰ καθ' ἑκάτερον· „καὶ τῶν μὲν“ οὐκ εὐθύς εἶπε τοὺς ἐξ ἄστεος, ἀλλὰ διὰ μέσου „τοὺς δανεισαμένους ἀποδοῦναι κελυόντων, τοὺς 20 ἐξ ἄστεος, τῶν δὲ“ καὶ οὐκ εὐθύς ἀντίθηκε, ⁷ κοινῇ διαλύσαι, ἀλλὰ πάλιν προέλαβε τὸ κατασκευαστικὸν „τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον ὑπάρξαι σημεῖον ἀξιούντων τὸ ⁸ κοινῇ διαλύσασθαι τὰ χρήματα.“

η'. Περιβολῆς καὶ τοῦτο, ὅταν μὴ ψιλὸν τὸ εἰσαγόν ²⁵ μενον λέγῃς· ⁹ οἷον ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην ¹⁰ τὸ μὲν εἰσα-

1 Norrm. ποιούντων. 2 Norrm. addit Δημοσθένης. — Pro Megalop. p. 206. 3 Ald. Vind. δειν. 4 Edd. Vind. ἐκείνοι. Par. ἐκείνοι. 5 Phil. I. p. 48. 6 p. 460. 7 Ald. Par. Norrm. ἀντίθηκε. Vind. Dind. ἀντίθηκε. Mox Vind. προέλαβε. Edd. Par. προέλαβεν. 8 τὸ Ald. Vind. Par. om. 9 Post λέγῃς deesse mihi videtur pars altera praeceptionis, quam ex iis, quae ad appositum exemplum annotantur, hoc fere modo re-

γόμενον, τοῦτο μὲν ἐν τοῖς κυρίοις νόμοις ὑπάρχον, τὰς
 δωρεὰς ὅσας ὁ δῆμος ἔδωκε κυρίας εἶναι, ὁ δὲ προὔλαβε
 τὴν ποιότητα τοῦ εἰσαγομένου „τοῦτο μὲν ἐν τοῖς οὖσι
 νόμοις κυρίοις ὑπάρχον.“ εἶτα ἡ ποιότης προσληφθεῖσα
 224⁵ „καλὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σαφές.“ καὶ νῦν τὸ
 εἰσαγόμενον „τὰς δωρεὰς ὅσας ὁ δῆμος ἔδωκε κυρίας εἶ-
 ναι.“ καὶ πάλιν ἐπ’ αὐτῷ ἡ ἐπίκρισις „δίκαιον ὦ γῆ καὶ
 θεοί.“ καὶ ἄλλως ὅπου ἂν μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα εἰσά-
 10 γης, ἀλλὰ προσλαμβάνης¹¹ τι αὐτῶν ἢ ἐπάγης τι αὐτοῖς,
 περιβολὴν ἐργάσῃ.¹²

Θ'. Περιβολὴν δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν εἰσάγων τι παρ’
 αὐτοῦ,¹ οἷον, Κόνων ὑμᾶς τουσαῦτα εὐεργέτησε, ² μὴ
 εὐθύς εἶπες τί ἐποίησεν, ἀλλὰ προσλαβὼν³ ἐκ τίνων τί-
 15 να ἐποίησε, πῶς ἐχόντων ἐποίησεν. ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτί-
 νην, τὸ μὲν εὐεργέτημα „κατεναυμάχησεν.“⁴ ὁ δὲ πρὶν
 τοῦτο εἰπεῖν, προλαβὼν προσηγάγετο· καὶ πῶς ἐχόντων
 τί ἐποίησεν „μετὰ τὴν τοῦ δήμου ἀθροδον, τὴν ἐκ Περ-
 ραιῶς, ἀσθενοῦς ἡμῶν⁵ τῆς πόλεως οὐσης καὶ νῦν οὐ-
 20 δεμίαν κεκτημένης, στρατηγῶν βασιλεῖ, παρ’ ἡμῶν οὐδ’
 ἦντιναοῦν ἀφορμὴν λαβών.“ νῦν τὸ γινόμενον ὑπ’ αὐτοῦ
 „κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους.“

Β'. α. 1. Κατὰ δὲ σχῆμα περιβολὴ γίνεται οὕτω·
 τὸ καθ’ ὑπόθεσιν σχῆμα μάλιστα περιβολὴν ἐργάζεται·
 25 καὶ ὅταν τις ὑποστάσεισι χρῆται. ὃ τι δὲ εἰσιν ἐν τῷ λόγῳ
 αἱ ὑποστάσεις καὶ ὅσον δύνανται ἐπὶ παραδειγμάτων γνώ-
 σῃ·

concinnae possit ἀλλὰ καὶ τὰς ποιότητας αὐτοῦ προλαμβάνης καὶ
 τὴν ἐπίκρισιν αὐτῷ ἐπάγης. NORRM. 10 p. 486. 11
 NORRM. προλαμβ. Tum Ald. ἐπάγοις. 12 Par. ἐργάσαι.

1 NORRM. περὶ τοῦ αὐτ παρ’ αὐτοῦ. 2 Vind. εὐεργέτησε. tum
 Ald. εἶπες. Ald. Vind. τί ἐποίησας. NORRM. Par. τί ἐποίησε.

3 NORRM. προλαβόν. 4 NORRM. Λακεδαιμονίους κατεναυμάχη-
 σεν. — In Lept. p. 477. 5 Par. ἡμῶν. Edd. Vind. ὑμῶν.

ση· ὥσπερ ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος εὐθύς ἐν ἀρχῇ „ὑβρισθεῖς, 226
 ὡ ἄνδρες δικασταί, καὶ παθῶν ὑπὸ Κόνωνος τούτου γε.“
 καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν οὕτως εἰπεῖν, πολλὰ καὶ δεινὰ ἢ
 καὶ διάφορα πράγματα, ὧν οὐδὲν γέγονε δεινότερον· ὁ ⁶
 δὲ διὰ τῆς ὑποστάσεως περιβολὴν ἐργάσατο „τοιαῦτα δ
 ὥστε πολὺν χρόνον πάνυ μῆτε τοὺς οἰκείους μῆτε τῶν
 ἱατρῶν μηδένα προσδοκᾶν ⁷ περιφρυξέσθαι με.“ 2. Δια-
 φέρι δέ τι καὶ τὸ ἴδιον τῆς ὑποστάσεως· τούτῳ ⁸ γάρ
 πάνυ πρόσθετε, ὅτι εἰ μὲν ἀπλῶς εἶπεν, ὑβρισθεῖς, ὡ ἄν-
 δρες δικασταί, καὶ παθῶν ὑπὸ Κόνωνος πολλὰ καὶ δεινὰ· 10
 ἀπῆρτιστο ἂν τὸ νόημα καὶ οἰδενὸς προσέδει καὶ ἔδει
 μεταβῆναι· τὸ δὲ τῇ ὑποστάσει ἀναρτῆσαι ἐν τῷ εἰπεῖν
 „καὶ παθῶν τοιαῦτα“ ἀκόλουθον ἔσχε τὸ ἐπαγαγεῖν πο-
 दाπά· „ὥστε πολὺν χρόνον πάνυ μῆτε τοὺς οἰκείους μῆ-
 τε τῶν ἱατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφρυξέσθαι με.“ ἢ ¹⁵
 ὑπόστασις οὖν τοῦτο δύναται· πολλὰ ἐξ ἑνὸς ποιῆσαι το
 ὄνομα· καὶ περιβολὴν ἐργάσασθαι. 3. Καὶ πάλιν [650]
 ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος προῖων λέγει „καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 κακῶς ἔλεγον, τελευτῶντες δὲ καὶ πληγὰς ἐνέτεινάν μοι.“ τὸ 228
 καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν εἰπεῖν, καὶ κραυγὴν πολλὴν καὶ ³⁰
 θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίησαν· ἀλλ' ἀπῆρτιστο ἂν
 τὸ νόημα καὶ ὅμοιον ἦν ἐρῶσιμένῳ· νῦν δὲ ἡ ὑπόστασις
 τὴν περιβολὴν ἐργάσατο „καὶ τοσαύτην κραυγὴν καὶ
 θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίησαν.“ ἀκολουθεῖ γὰρ τῇ
 κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἀναρτήσῃ πάντως ἄλλο ἐπαχθῆναι ¹¹ 15
 νόημα· τοσαύτην κραυγὴν ἐποίησαν ὥστε καὶ τὸν στρα-
 τηγὸν καὶ τοὺς ταξιάρχους ἐλθεῖν. 4. Καὶ ἄλλη ὑπόστα-
 σις ἐν τῷ λόγῳ· τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν εἰπεῖν· κακῶς με ¹²

6 Codd. Ald. α. Norrm., Dind. δ. 7 Ald. προσδοκᾶ. Sq. με Par. Vind. Ald. om. Posuere Norrm., Dind. 8 Ald. τοῦτο. Par. Vind. Norrm., τοῦτω. 9 Norrm. τὰ ὀνόματα. 10 Dind. Norrm. ἐπὶ. — v. 22. Ald. Vind. ἂν ἦν. Par. Norrm. ἂν om. 11 Ald. ἐπαχθῆναι. Codd. Norrm. ἐπαχθ. 12 Ald. Vind. καθῆκε. Norrm. Par. κακῶς με.

διέθηκαν ἐναλλόμενοι καὶ παίοντες· ἡ δὲ περιβολὴ ἐκ τῆς ὑποστάσεως „οὕτω διέθηκαν ἐναλλόμενοι καὶ παίοντες, ὥστε τὸ μὲν χεῖλος διακόψαι.“

β'. Περιβολῆς δὲ σχῆμα καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀπαρίθμη-
 5 σιν. παράδειγμα δὲ τούτου ἐν τῷ τῆς παραπροσβίας, ὅπου λέγει „τίνων¹ σὺν χρη̃ παρὰ προσβευτοῦ λόγον λα-
 βεῖν;“ καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν ἦν οὕτως ὑπαῖν, ὧν ἀπήγγει-
 λεν, ὧν ἐπεισε· τὸ δὲ τῆς περιβολῆς ἐν τῇ ἀπαρίθμησει
 „πρῶτον μὲν τοίνυν ὧν ἀπήγγειλε, δεύτερον δὲ ὧν ἐπεισε,
 10 τρίτον δὲ ὧν προσετάξατ' αὐτῷ.“ καὶ πάλιν ἐτέρωθι²
 230 „τοῦ χάριν δὴ ταῦτα διεξῆλθον;“ πρῶτον μὲν, ἵνα γνῶτι
 καὶ μάθῃτε· δεύτερον δὲ οὐδὲν ἐλάττονος τούτου.“

γ'. 1. Καὶ παραλείψεις περιβολὴν ποιοῦσιν, ὡς ἐν
 τῷ κατὰ Μειδίου³ „ὅσα μὲν οὖν ἢ τοὺς χορευτάς, ἐναν-
 15 τιοῦμενος ἡμῖν ἀφειθῆναι τῆς στρατιᾶς, ⁴ ἠνώχλησεν, ἢ
 προβαλλόμενος ἑαυτὸν εἰς Διονύσια χειροτονεῖν ἐπιμελη-
 τὴν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα ἐλάσω.“ καὶ πύλιν⁵
 „ὅτι μὲν γραφὴν λειποταξίου κατεσκεύασε κατ' ἐμοῦ καὶ
 τὸν τοῦτο ποιήσαντα ἐμισθώσατο, τὸν μισθὸν καὶ λίαν
 20 εὐχερῆ, τὸν κονιορτὸν Εὐκτῆμονα, ἐλάσω.“ 2. Χρη̃ δὲ
 εἰδέναι ὅτι αἱ μὲν ἀόριστοι εἰσιν παραλείψεις, αἱ δὲ κατ'
 εἶδος. ἀόριστοι μὲν αἱ τοιαῦται,⁶ „πάντα μὲν οὐτ' ἂν

¹ Edd. Par. τίνα. Vind. τίνων, ut Dem. de fals. leg. p. 342.

² ibid. p. 348. 349.

³ p. 519.

⁴ „In editis: χορείας ha-
 betur: quibuscum facit et Harmogenes Methodo VII. sed ger-
 mana lectio est στρατιᾶς, quam et sententia loci recte expen-
 sa tuetur et agnoscit scholiastes, una cum indice variarum
 lectionum. nec aliter Alexander περὶ σχημάτων c. XIX. περὶ
 παραλείψεως.“ NORRM.

⁵ In Mid. p. 517.

⁶ „Conf.
 κατὰ Μειδίον p. 624. c. [557. R.] Si eo de loco, quem confe-
 rendum censuimus, ut fere suspicamur, haec desumpta sunt,
 non manifestius aliud exemplum esse potest quanto cum pe-
 riculo de penu memoriae aliena nonnunquam verba proferan-

ἔγωγε δυνάμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν οὗτ' ἂν ὑμεῖς βούλοισθε⁷ ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα.“ μάλιστα δὲ τὸ γένος⁸ ποιεῖ περιβολὴν μὲν⁹ οὖν ποιοῦσιν αἱ τοιαῦται ἐν τῷ ἀορίστῳ· αἱ δὲ κατ' εἶδος παραλείψεις¹⁰· οἷον „Ὀλυνθον¹¹ μὲν δὴ καὶ Ἀπολλωνίαν καὶ 5 δύο καὶ τριάκοντα πόλεις ἐπὶ Θράκης ἐῷ.“ καὶ αἱ μὲν κατ' ἀρχὰς γίνονται παραλείψεις, ὥσπερ αὕτη „Ὀλυνθον²³² μὲν δὴ καὶ Ἀπολλωνίαν.“ αἱ δὲ ἐπὶ τέλει, ὡς¹² ἐν οἷς λέγει „τὰς δὲ ἐπ' Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας¹³ αὐτοῦ καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας.“¹⁴ 4. Τῶν δὲ¹⁰ ἐπὶ τέλει καὶ αὕτη¹⁵ ἡ παράλειψις, περιβολὴν ἔχουσα „πολλὰ δὲ ἔχων καὶ ἄλλα ἐπιδειξαι, ἃ τούτοις ἐστὶ πεπραγμένα, καὶ εἶσιν ἐπνευσμένοι,¹⁶ ἡδέως μὲν ἂν ὑμῖν¹⁷ λέγοιμι· ἐπειδὴ δὲ ἔξω τοῦ πράγματος ὑπολαμβάνειτ' εἶναι, ἑάσω.“ 5. Αὐξήσεις δὲ περιβολὴν, ἐάν μὴ ψιλὰς¹⁸ τὰς παραλείψεις λέγῃς, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτιολογίας αὐτῶν προστιθῇς, ὡς ἐν τῷ πρὸς Αἰπτινὴν „ὃν μὲν οὖν τρόπον ὑμᾶς ἔχων¹⁹ πρὸς Πελοποννησίους ἅπαντας παρετάξατο ἐν Θήβαις, καὶ ὡς Γοργώπαν ἀπέκτεινεν ἐν Αἰγίνῃ, καὶ ὅσα ἐν Κύπρῳ²⁰ ἐποίησε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ· 20

tur; quippe adeo variata ac contorta ut aliam prorsus a Demosthenica sententiam exhibeant.“ NORRM. 7 Par. βούλοισθε. Edd. Vind. εἰσούλοισθε. 8 Sup. σιμνόντ. γ'. ε. NORRM. 9 μὲν e Par. inserui. 10 Ald. Vind. παραλήψεις h. l. et v. 7. 11 Phil. III, p. 117. 12 ὡς e Par. recepi. 13 Ald. Παίονας. — Ol. I. p. 13. 14 Ald. στρατείας. Par. Vind. στρατιᾶς Norrm. Dind. στρατείας. 15 Ald. Vind. Par. αἰτή. Norrm. Dind. αὕτη. Tum Ald. παράληψις et v. 16. παραλήψεις. 16 Ald. Vind. ἐπνευσμένοι. — In Eubulid. p. 1319. 17 Ald. ἡμῖν. 18 Vind. Ald. ἔχω. Tum Vind. Πελοποννησίους. Ald. Αἰγίνῃ. — In Lept. p. 479. 19 Edd. Vind. ἐν τῇ πρώτῃ. Par. ἐν τῇ πρώτῃ, in quo vera lectio ἐν Κύπρῳ latet, nam η cum x et v cum u saepe confundi constat. Dem. ὅσα ἐν Κύπρῳ τρέψαια ἔστησε.

καὶ ὅτι πᾶσαν ἐπελθὼν ὀλίγου χώραν, οὐδαμοῦ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα οὐδ' αὐτὸν κατήσχυνε·²⁰ καὶ ἡ αἰτιολογία, δι' ἣν παραλείπει, ὅτι ἀδύνατον κατὰ τὴν ἀξίαν εἰπεῖν· „πολλὴ τε αἰσχύνῃ λέγοντος ἐμοῦ ταῦτα ἐλάττω φανῆναι τῆς²¹ παρ' ἐκάστῃ περὶ αὐτοῦ δοξῆς ὑπαρχούσης.“

- 234** δ'. 1. Μάλιστα δὲ περιβολὴν καὶ οἱ μερισμοὶ ἐργάζονται, ὅταν τὰ νοήματα μὴ καθ' ἐν εἰσάγωγῃ, ἀλλὰ μερίζων ἀντιτιθῆς, ὥσπερ¹ ἐν Φιλιππικοῖς „εἰ δ' ὁ μὲν
 10 ὡς αἰεὶ τι μείζων τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἐγνωκὼς ἔσται, ὑμεῖς δὲ ὡς οὐδενὸς ἀντιληπτέον τῶν πραγμάτων.“ τοῦτο μὲν οὖν εἰς πρόσωπα ἔστι μερίσαι τὸ νόημα, ἕτερον δὲ μερισθὲν εἰς πρόσωπον καὶ τόπον „οὐκοῦν² ὑμῶν μὲν μὴ δυναμένων ἐνθιένδε ἀναπλεῦσαι, ἐκεῖ δὲ μηδεμιᾶς οὐ
 15 σης ἐτοιμοῦ βοηθείας.“ 2. Πάνν δὲ ὁ³ Ἰσοκράτης χαιρὲν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν μερισμῶν, περιβολὴν ἐργαζόμενος· παραδειγματος δὲ ἕνεκα ἐν ἣ δύο [651] ἐκ τοῦ περὶ τῆς εἰρήνης Ἰσοκράτους·⁴ „εἰς τοῦτο γὰρ κατέστημεν“ καὶ ὁ μερισμὸς „τῶν μὲν οἰκείων ἀμελείας, τῶν δὲ ἀλλοτριῶν
 20 ἐπιθυμίας.“⁵ εἰτα λέγων τὰ ἐκ τούτων αὐτοῖς ἀποβάντα ἄτοπα μερίζει „τούς μὲν τάφους τοὺς δημοσίους τῶν πολιτῶν ἐνέπλησαν, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ τὰ ληξιαρχικά γραμματεῖα ξένων.“ 3. Εἰτα πάλιν ἐξαριθμοῦμενος τὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις⁶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν
 25 συμβάντα λέγει „ἀνέπλησεν⁷ αὐτοὺς ἡ θάλαττα τοὺς μὲν
 236 ἰδιώτας ἀδικίας, ἀνομίας, ἀρρόθυμίας, φιλοχρηματίας, τὸ δὲ κοινὸν τῆς πόλεως“ οὐχ ἁπλῶς ἀντέθηκε⁸ τοῦδε

20 Ald. αὐτὸν κατ' ἥσχυνε. 21 Ald. τοῖς. 1 Par. ὡς.
 — Olynth. I. p. 13. 2 De Cherson. p. 93. 3 ὁ e Par. recepi.
 4 p. 197. Bekk. 5 Ald. Vind. τῆς Λακεδαιμονίας. Norrm. Par. τοῖς Λακεδαιμονίοις. 6 Edd. Vind. ἀνέπλησε.
 Par. Isocr. p. 199. ἐνέπλησε. 7 Vind. ἀντέθηκε. Edd. Par. ἀντέθηκεν. tum Ald. Dind. Vind. τοῦ δὲ ἥς καὶ τοῦδε. Norrm.

καὶ τοῦδε, ἀλλὰ πάλιν ἐπεμέριζε „τὸ δὲ κοινὸν τῆς πόλεως
τῶν μὲν ὑπερορίων ⁸ ἐπιθυμίας, τῶν δὲ ἀλλοτριῶν.“

4. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιμερισμοὶ περιβολὴν ἐργάζεσθαι δύναν-
ται· οἷον, οὐ μόνον τὸδ' ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ τόδε· „μὴ
μόνον ⁹ πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἡμῖν ποτε κύριοι, φαι- 5
νεσθαι προϋεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρα-
σκευασθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν.“ 5. Καὶ ἐν τῷ
πρὸς Λεπτίνην ¹⁰ „οὐ τοίνυν μὴ Λεύκων ἡδίκηθη μόνον δεῖ
σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος.“ ἔστι δὲ τὸ κατὰ τὸν Ἐπι-
κέρδην εἰσαγόμενον. καὶ πάλιν „οὐ τοίνυν μόνον, ὃ ἄν- 10
δρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἰδίᾳ γνόντας εὖ ποιεῖν ὑμᾶς καὶ πα-
ρασχόντας χρησίμους ἑαυτοὺς ἄξιόν ἐστιν εὐλαβηθῆναι
ἀδικῆσαι, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς, οἱ πόλεις ὅλας, τὰς ἑαυτῶν
πατρίδας, συμμάχους ἡμῖν ἐπὶ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους 15
πολέμου ¹¹ παρέσχον.“ καὶ πάλιν „οὐ τοίνυν μόνον ὁ 238
Κόνων ὑφ' ἡμῶν τότε ἐτιμήθη ¹² πράξας ἃ διεξῆλθον ἐγώ,
ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν.“

ε. Περιβολὴν δὲ ἔχει καὶ τὸ ἐκ παραθέσειως εἰσά-
γειν τὰ νοήματα, ὅταν μὴ ἀπλῶς εἴπῃ, τότε ἐγένετο καὶ
τόδε, ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ τόδε ¹ γενέσθαι τότε ἐγένετο, ἀντὶ 20
δὲ τοῦ τόδε, τόδε. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παρα-
πρεσβείας „ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ Θεσπίας ² καὶ Πλαταιᾶς
ἰδεῖν οἰκίζομένας Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν ἠκούσατε ἐξην-
δραποδισμένας. 2. Καὶ Ἰσοκράτης δὲ χαίρει τῷ ἐκ πα-
ραθέσειως σχήματι περιβολὴν ἐργαζόμενος· ἀντὶ μὲν γὰρ 25

τοῦδε ἐνέπλησε καὶ τοῦδε. Par. τοῦ δικαίου καὶ τοῦδε. 8 Edd.
ὑπερβορίων. Codd. ὑπερορίων. 9 Vind. μόνων. tum idem
τόπων. Edd. Par. τόπου. — Olynth. II. initio. — v. 6. Ald. Vind.
ἀπό. Par. Norrm. Dind. ἰπό. 10 p. 469. 11 πολέμου Ald.
Vind. Par. om. — p. 472. 12 Ald. Vind. τότε ἐτιμήθη —
ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν. — p. 478. 1 Ald. Dind. Par. τότε μιν.
Norrm. τότε δὲν. Vind. μιν om. 2 Par. Θεσπίας. Edd. Vind.
Θεσπίας καὶ Πλαταιᾶς. — de fals. leg. p. 445.

τοῦ φρουρεῖν τὰς ἄλλων ἀκροπόλεις, τῆς³ αὐτῶν ἐπιίδον τοὺς πολεμίους κυρίους γενομένους, ἀντὶ δὲ τοῦ παῖδας ὁμήρους λαμβάνειν, τοὺς ἑαυτῶν φησιν ἐπιδεῖν ἀναξίως τρεφομένους, ἀντὶ δὲ τοῦ γεωργεῖν τὰς χώρας τὰς ἀλλοτρι-
8 ας, πολλῶν ἐτῶν οὐδὲ ἰδεῖν αὐτοῖς ἐξεγένετο τὴν^{3*} ἑαυτῶν.“

ς'. 1. Περιβολὴν δὲ καὶ αἱ συμπληρώσεις ἐργάζον-
ται· ἐν⁴ τῷ κατὰ Κόνωνος „ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας
τινάς καὶ φαύλας λαβὼν πληγὰς.“ καὶ τὸ ἀντικείμενον
240 τῷ⁵ οὐ φαύλας λαβὼν πληγὰς „ἀλλὰ ἐπανελθὼν διὰ τὴν
10 ὕβριν καὶ τὴν ἀσέλγειαν τὴν τούτων.“ ἐπάγει τί παθὼν
τί⁶ πεποίηκεν· „πολλῷ τε⁷ τῆς προσηκούσης ἐλάττω δι-
κην⁸ εἴληχα.“ νῦν τὸ συλληπτικὸν εἰς ἐπίτασιν ὁμολο-
γοῦμενον „πολλαχόθεν νομίζω δῆλον ὑμῖν⁹ γεγενῆσθαι.“
2. Ὡς δὲ ἤδη παρακολουθοῦντί σοι τὰ καθ' ἕκαστον
15 θεωρήματα τῆς περιβολῆς παρέδειξα, ἐφ'¹⁰ ὧν γέγονεν
ἡ συμπλήρωσις· ἐπεὶ τό γε αὐτὴν θεῖναι τὴν συμπλήρω-
σιν τοιοῦτον ἦν, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας καὶ φαύλας
τινάς λαβὼν πληγὰς, ἀλλ' ἐπανελθὼν διὰ τὴν ὕβριν καὶ
τὴν ἀσέλγειαν τὴν τούτων πολλῷ τῆς προσηκούσης ἐλάτ-
20 τω δίκην εἴληχα, νομίζω δῆλον¹¹ ὑμῖν γεγενῆσθαι.
3. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι συμπληρώσεις θαυμαστὴν περιβο-
λὴν ἐργαζόμεναι, ἅμα τε τὸ προειρημένον συμπληροῦσαι
καὶ ἀπαρτιζουσαι καὶ μετάβασιν ἐπὶ τὸ ἐξῆς εἰσαγόμενον
παρέχουσαι, ὥς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου¹² „ἃ μὲν τοί-
25 νυν ἐγὼ παρεσχόμην εἰς τὸ δικαιοῦν τοιαῦτα γράφειν
περὶ ἐμοῦ πρὸς πολλοῖς ἄλλοις ταῦτα καὶ παραπλήσια
242 τούτοις ἐστί.“ μέχρις ἐνταῦθα ἡ συμπλήρωσις· εἶτα ἡ

3 Ald. Vind. τοὺς. Mox Ald. Vind. Par. ἐπίδον. tum
Ald. πολέμιους. — De Pao. 198. Bekk. 3* τὴν Ald. Vind.
om. 4 Norrm. ὡς ἐν. — In Con. p. 1361. 5 Ald.
τό. 6 τί Ald. Codd. om. — Posuit Norrm. 7 11
Par. om. 8 Ald. Dind. Vind. δι' ἧς. Par. Norrm. δίκην.
9 Ald. Vind. ἡμῖν h. l. et v. 20. 10 Norrm. ἀφ'. 11 Ald.
Vind. δ' ἦν. 12 p. 509,

ἐπαγγελία τοῦ ἐφεξῆς „ἀ δὲ πάντες ὑμῖς ἴστε, ταῦτ' ¹³
ἤδη λέξω.“

ζ'. 1. Καὶ τὸ πλαγιάζειν ¹ τὰ νοήματα μάλιστα
περιβολῆς ἐστίν, ὥστε καὶ ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν, εἰ πλαγια-
σθῇ τὰ νοήματα, θαυμαστὴν περιβολὴν ἐργάζεται. ὡς ⁵
ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ² „καὶ ἔχων Ἰσχαν-
δρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν“ [652] οὐκ ὤρ-
θωσεν εἰπὼν, προσήει τῇ βουλῇ, ἀλλὰ πάλιν ἐπλαγίαςε
„καὶ προσιών μὲν τῇ βουλῇ, προσιών δὲ τῷ δήμῳ περὶ
τούτων.“ καὶ ἄλλο πεπλαγιασμένον „καὶ πείσας ὑμᾶς ¹⁰
πανταχοῦ πρέσβεις περὶ ³ τούτων πέμψαι.“ καὶ ἄλλο τοῦ
αὐτοῦ τρόπου „καὶ ἐπαγγέλλων“ ⁴ καὶ ἕτερον ἐπὶ τούτων
„καὶ διεξιὼν ἡλίκα ⁵ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἀδικοῦσιν, οὐ
τὰς ἰδίας μόνον πατρίδας, οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήμα-
τα λαμβάνοντες παρὰ Φιλίππου.“ 2. Πῶς δὲ ὁ ⁶ Αἰσχί- ¹⁵
νης; „Ἀμύντου μὲν γὰρ ⁷ νεωστὶ τετελευτηκότος.“ καὶ
ἄλλος πλαγiasμός „καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτέρου τῶν
ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων.“ καὶ ²⁴⁴
ἄλλος πλαγiasμός „Πανσανίου δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ⁸
κατιόντος φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δὲ ἰσχύοντος.“ ²⁰
καὶ πάλιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ πλαγiasμῷ „πολλῶν δὲ αὐτῷ
συμπραττόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, ελληφό-

¹³ Ald. Vind. ταῦτα.

¹ Ald. Vind. πλῆσιάζειν. Norrm. Par. πλαγιάζειν. tum v.
sq. Ald. πλῆσιασθῇ. Par. Vind. Norrm. πλαγiasθῇ. „Hinc
satis constat quid sit πλαγiasμός τῶν περιόδων apud Photium
Biblioth. p. 801, 16. quod ad obliquitatem sententiarum captio-
sasque ambages detorquet Cresollius Theatro Rhet. II. 5. con-
fer de dictione simplici E. a. p. 392. 396. et Hermog. 1, 3.
et 9.“ NORRM. ² de fals. leg. p. 344. ³ Edd. Vind.
ἐπὶ. Norrm. ἐπὶ τούτῳ. Par. περὶ. ⁴ Ald. Vind. ἡλίκα. tum
Par. ἀπαγγέλλων (sic). ⁵ πᾶσαν Par. om. ⁶ ὁ e Par.
recepit. — de fals. leg. p. 323. Bekk. ⁷ γὰρ e Par. rece-
pit. ⁸ Edd. αὐτὴν. Par. αὐτῶν. Vind. αὐτῇ.

τος δὲ Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμαν, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμο-
νοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων τὰ Πανσανίου φρονούντων,
ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων“ ὥρθωσε δὲ ⁹ καὶ ἀνέπαυσεν ἡμᾶς
„ἐχειροτόνησαν Ἀθηναῖοι στρατηγὸν Ἰφικράτην.“

5 *Γ'.* α. Κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν γίνεται περιβολὴ
οὕτως, ὅταν τις τοῖς ἰσοδυναμοῦσι χρῆται. χρὴ δὲ εἰδέναι
ὅτι τῶν ἰσοδυναμούντων τὰ μὲν κατὰ τὸ ἀκόλουθον πα-
ρατίθεται, τὰ δὲ κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀκολούθου. τὰ
μὲν κατὰ τὸ ἀκόλουθον, ὅπου λέγει ¹⁰ „ἔρῳσαι καὶ
10 σαντῶ πιστεύεις.“ καὶ πάλιν ¹¹ „τὴν μὲν ἀσέλγειαν καὶ
τὴν ὕβριν.“ καὶ πάλιν „τὸν πλοῦτον καὶ τὴν περιουσίαν.“
ἢ „τοὺς ἐταίρους καὶ φίλους.“ τὰ δὲ κατὰ τὸ ἐναντίον
τοῦ ἀκολούθου ἰσοδυναμοῦντα πάλιν ¹² „ταῦτα ἀμελού-
μενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς βοήθειας τυγχάνοντα.“ ἰσο-
15 δυναμοῦν δὲ κακεῖνο ¹³ „πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν
δῆμον.“

β'. Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι καὶ τοῦτο οὐδενὸς ἔλαττον τὸ
θεωρημὰ ἐστίν, ὅτι ἡ σεμνότης καὶ ἡ περιβολὴ κοινω-
νοῦσι κατὰ πάντα· καθ' ὅσα γὰρ καὶ συνίσταται, κοινω-
20 νοῖσιν ἀλλήλαις. καὶ δεῖ οὕτω διανοεῖσθαι περὶ αὐτῶν.

246

ΠΕΡΙ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑΣ. Δ.

Δ'. α. Ἀξιοπιστία δὲ γίνεται διχῶς, κατὰ γνώμην
καὶ κατὰ σχῆμα. κατὰ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τις προ-
συνίστησι τὰ ἑαυτοῦ δίκαια, ὡς ἀληθῆ ὄντα καὶ ῥᾷδια
25 δειχθῆναι, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ¹ „πάνν μι-
κρόν ὑπέληψά μοι τὸν λόγον, ὥ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
ῥᾷδιον εἶναι περὶ τοῦ παρὰ τοῦτον εἰρησθαι τὸν νόμον
τὸ ψήφισμα.“

⁹ δὲ Par. om. — v. 4. Ald. Vind. καὶ στρατηγόν. ¹⁰ in Androt.
p. 601. ¹¹ In Mid. initio. ¹² Phil. IV. p. 133. ¹³ de
fals. leg. p. 381. ¹ p. 649.

β'. Ἀξιοπίστον δὲ καὶ τὸ τὰ ζητούμενα τῶν ἀποδεδειγμένων καὶ ὁμολογουμένων προσποιεῖσθαι εἶναι περιφανέστερα, ὥς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ² ἀποδείξας τὸ παράνομον, ὑπολειπομένου ἐξετασθῆναι τοῦ ἀσύμφωρου, αξιοπίστως ³ προσλαβὼν προσειποιήσατο ἔτι καὶ τοῦ 5 παρανόμου φανερώτερον τὸ ἀσύμφωρον, τὸ ζητούμενον τοῦ ἀποδεδειγμένου ἐν οἷς λέγει „οὕτω γὰρ σφόδρα ἐναντίον τοῖς νόμοις τὸ ψήφισμα, μᾶλλον ἀσύμφωρόν ἐστιν ἢ παράνομον.“

γ'. Ἀξιοπιστίας⁴ δὲ καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς 10 χρησθαι. οἶον „καλῶ δὲ ἐναντίον ὑμῶν τοὺς θεοὺς πάντας καὶ πάσας ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθειον, ὅς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει, καὶ 248 ἐπεύχομαι πᾶσι τούτοις, εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἶποιμι καὶ εἶπον τότε“ ⁵ εὐθύς ἐν τῷ δῆμῳ, εὐτυχίαν μοι δοῦναι 15 καὶ σωτηρίαν· εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν ἢ φιλονεικίας ἰδίας ἔνεκα, πάντων ἀγαθῶν ἀνόνητόν με ποιῆσαι.“ καὶ πάλιν ⁶ „πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν 20 εἰς τούτον τὸν ἀγῶνα.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ⁷ „καὶ εἰ μὲν εὐορκῶ, πολλὰ μοι γένοιτο ἀγαθὰ“ ⁸ καὶ μηδέποτε αὐτὶς τοιοῦτον μηδὲν πάθοιμι· εἰ δὲ ἐπιορκῶ, ἐξώλης ἀπολοίμην αὐτός τε καὶ εἴ τί μοι ἐστιν ἢ μέλλει ἔσσεσθαι.“

δ'. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅταν τις τὰς κρίσεις τῶν 25 ταῦτα [653] ἀκούοντων ἐφ' οἷς ἂν λέγῃ προσλαμβάνῃ, ὥς καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμολογουμένων τῶν πραγμάτων· ὅταν λέγῃ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· ⁹ „κεκρίσθαι δὲ τοῦτο

2 p. 654. 3 Ald. Vind. αξιοπίστους. Norrm. Par. αξιοπίστως. tum Edd. προσβαλῶν. Par. Vind. προσλαβάν. — Mox τοῦ Ald. Vind. Par. om. 4 Ald. Vind. αξιοπιστίας. 5 Ald. Codd. καὶ τότε. — Pro cor. p. 274. 6 Ibid. initio. 7 p. 1270, 8 Par. καὶ ἀγαθὰ. — v. 24. τε Ald. Vind. om. 9 Initio.

τὸ πρᾶγμα πάλαι ¹⁰ ἐπὶ τῆς ἐκάστου φύσεως οἰκοθῆν.
καὶ πάλιν· „οἱ μὲν δικάζοντες ὑμεῖς ἤκατε μᾶλλον ἡμῶν
250 τῶν κατηγορῶν εἰδότες καὶ ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ τοῦ-
τον, καὶ ἐγγεγραμμένον ¹¹ ἐν ἀκροπόλει, καὶ οὐκ ἐξόν
ἐ αὐτῷ λέγειν· ὥστε ἕκαστον ὑμῶν κατηγοροῦ τάξιν ἔχειν,
καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι μὴ μαθεῖν διῆσθαι.“ καὶ ¹² „εἰ
μὲν ἴστε με τοιοῦτον· οὐ γὰρ ἄλλοθι πού βεβίωκα.“

ἔ. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ἰσχυρίζεσθαι τοῖς πράγμα-
σιν, ὅταν λέγῃς ¹ „εἴ τοίγυν ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
10 ὅτι ἐξηπάτησθε· καὶ δι' αὐτὸ εἰκότως τοῦτο πεπόνθατε,
ἀκούσατέ μου.“ καὶ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ² εὐθὺς
ἀπισχυρίσατο· „τὸ μὲν ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πε-
ποιηκότα τοῦτον καὶ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας ὄντα ἄξιον
θαρρόν καὶ πάνν πιστεῦν.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ ³ Στεφάνου
15 „ἐπιδείξω δὲ ὑμῖν τουτονὶ Στέφανον καὶ μεμαρτυρηκότα
ψευδῇ καὶ δι' αἰσχροκίρδειαν τοῦτο πεποιηκότα καὶ κα-
τήγορον αὐτὸν αὐτοῦ ⁴ γιγνόμενον· τοσαύτη περιφάνεια
τοῦ πράγματός ἐστιν.“

ς'. Ἀξιοπίστον δὲ καὶ τοῦτο, ὅταν ὢν πλείστον δο-
20 καὶν ἀφιστηκίναται βούλεται ⁵ τις καὶ σφόδρα διαβάλλῃ
ταῦτα ὥς δεινὰ καὶ χαλεπὰ· οἷον ⁶ „αἰτιασάμενος γὰρ
με αὐτὸ καὶ λέγειν ἂν τις ὀκνήσειεν εἰς φρονῶν, τὸν πατέρα
252 ὥς ἀπέκτονα ἐγὼ τὸν ἑμαντοῦ.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ Μει-
δίου ⁷ „τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ τάλαιπῶρῳ ⁸ καὶ δεινῆς καὶ
25 χαλεπῆς συμβάσεως αἰτίας.“ καὶ πάλιν „οὔτε θεοὺς οὔτε
ὁσίαν ἐποίησατο ἐμποδῶν τοιούτῳ λόγῳ, οὐδ' ὠκνήσεν,
οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγεν αὐτοὺς ἡσχύνθη.

10 Ald. Vind. πάλιν. — v. 2. iidem ὑμῶν. 11 Ald. ἐγ-
γεγραμμένων. 12 Pro cor. p. 228. 1 p. 668. 2 Ini-
tío. 3 Edd. περι. Codd. κατὰ. — In Steph. initio. 4 Ald.
Vind. ἐαυτοῦ. Tum Vind. περιφάνια. 5 Ald. Dind. Codd.
βούλεται, sine τις. Norrm. βούλεται τις. tum Ald. διαβάλλει.
Codd. Norrm. διαβάλλῃ. 6 Contra Androt. initio. 7 p. 548.
8 Par. τάλαιπῶρ.

ζ. Ἀξιοπίστον δὲ καὶ τὸ τιμᾶσθαι προλαμβάνοντα⁹
καὶ ζημίας ὀρίζειν καθ' ἑαυτοῦ ἐφ' οἷς ἂν διεξίη· οἷον ¹⁰
„ἐγὼ πλείων ἐθέλοντής πάσχειν ὅτιοῦν ἔτοιμος.“ καὶ πάλιν
ἐτέρωθι ἐν Φιλιππικοῖς ¹¹ „μήτε νῦν μήτε αὐτίς ὡς ὕγι-
αίνοντέ μοι πρόσχες.“

η. Ἀξιοπιστία ¹² καὶ τὸ πλείω καθ' ἑαυτοῦ νέμειν
τῶν ἀληθῶν. οἷον „εἰς τῶν ξένων ἀταλαῖς· δέκα θήσω, ¹³
καὶ μὰ τοὺς θεοὺς ἅπερ εἶπον ἀρτίως, οὐκ οἶμαι πάντας
εἶναι. ἀλλὰ μὴν τῶν γε ¹⁴ πολιτῶν οὐκ εἰςί πάντε ἢ ἕξ·
οὐχοῦν ἀμφοτέρων ¹⁵ ἑκατάδεκα· ποιήσωμεν αὐτοὺς εἴκο- 10
σιν, εἰ δὲ βούλεσθε τριάκοντα.“

θ. Ἀξιοπιστίας καὶ τὸ ἐνδείκνυσθαι ὡς χαλεπὰ μὲν
ὄντα περὶ ὧν ἐγχειρεῖ, διὰ δὲ τὸ λυσιτελεῖν τῇ πόλει ῥη-
θῆναι αὐτὰ λέγειν, κἄν αὐτός τι κινδυνεύῃ, ¹ ὡς ἐπὶ
κοινῷ συμφέροντι, ἂν δέη τι καὶ παθεῖν, προσηρημένος. ² ¹⁵
παράδειγμα δὲ τούτου ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς ³ „ἐγὼ δὲ 254
ὁρῶ μὲν ὡς χαλεπὸν τὰ ⁴ βέλτιστα λέγειν ἐστίν· ἐξηπα-
τημένων γὰρ ὑμῶν καὶ τῶν μετ' αὐτὰ, ⁵ τῶν δὲ ταυτὶ
προσηρημένων, ἐὰν τάναντία τις ἐγχειρῇ λέγειν καθὰ ὑμεῖς
μὴ περιμένητε μαθεῖν, χαρίζεται μὲν οὐδ' ἐτέροις, δια- 20

9 Ald. Vind. Dind. προσλαμβ. Norrm. Par. προλαμβ. 10

Phil. II. p. 48. 11 Phil. III. p. 116. 12 Norrm. αξιοπιστίας.

13 Ald. δὲ καθήσω. In Lept. p. 463. 14 γε ex Par. inserui. Mox

Edd. Par. εἰσίν. Vind. εἰσί. 15 Ald. ἀμφοτέρων. Tum Edd. Vind.

ποιήσωμεν. Par. Dem. ποιήσωμεν. 1 Ald. κινδυνεύειν. Norrm. Dind.

κινδυνεύειν. Par. Vind. κινδυνεύη. 2 Ald. προσηρημένος. 3 „Plu-

res igitur proprie dictae suasoriae sunt, quod a parte con-

firmat Hermogenes II, 40. p. 473. et Dionysius de aetate De-

mosth. et Aristotelis. Hoc loco oratio pro Megalopolitis ad

hanc classem refertur. rursus p. 274. ὁ περὶ συμμοριῶν. at ho-

die ὁ περὶ τῆς συντάξεως singulatim συμβουλευτικὸς inscribitur.

NORRM. 4 Edd. Vind. τὸ τά. Par. τὸ om. ut Dem. pro

Megalop. initio. 5 Par. μεταπί. mox v. 20. Vind. περιμένητε.

βεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους· οὐ μὴν ἀλλ' αἰρήσομαι μάλλον αὐτὸς, ἂν ἄρα τοῦτο πάθω, δοκεῖν γλυναρεῖν ἢ παρ' αὐτοῦ νομίζω βέλτεστα προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ^{5*} ἐξαπατῆσαι·

ι. Ἀξιοπίστον δὲ καὶ ὃ ⁶ τι ἂν ⁶ ἄλλος εἴποι ἐναντιούμενός σοι τοῦτο αὐτὸ προλαβόντα εἰπεῖν. οἷον ἐν τῷ περὶ ⁷ συμμοριῶν ὃ μὲν διοικεῖται ἐστὶν ὅτι δεῖ ἐναντιωθῆναι τοῖς βασιλεῖ πόλεμειν συμβουλευούσιν· ἐπεὶ δ' ἐκεῖθεν αὐτῷ ἀντίπιπτε, ⁸ μὴ πολεμῶμεν οὖν τῷ κοινῷ ἐχθρῷ καὶ ⁹ βαρβάρῳ; διὰ τοῦτο ἀξιοπίστως προλαβὼν ὃ εἶπεν ¹⁰ ἂν τις ἐκεῖθεν κατὰ βασιλείως, τοῦτ' ¹⁰ αὐτὸς λέγει, „ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων βασιλεία.“ εἶτα ἂ νῦν αὐτὸς εἰσηγῆται „οὐ μὴν διὰ τοῦτο παραινέσαιμ' ἂν τοῖς ἄλλοις πόλεμον πρὸς αὐτὸν αἰρεσθαι.“ ¹¹

256 ια. 1. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅσα μὴ ἔχεις ¹ ἄλλοθεν ¹⁵ συστήσαι, ἐξ ἀκοῆς ταῦτα πιστοῦσθαι· ² „ἤκουον δ' ἔγωγε τινῶν ὥς οὐδὲ τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς ἐτι δάσοιεν ³ αὐτῷ καρποῦσθαι.“ καὶ πάλιν ⁴ „ὥς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ γεγεννημένων τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἷον τε ψεύδεσθαι.“ 2. Ἀξιοπιστότερον δὲ τὸ ²⁰ εἰς αὐτοὺς τοῖς ἀκούοντας ἀναφέρειν ἔχειν· οἷον „ὑμῶν ἀκηκῶς ἔγωγε ὑμᾶς διδάσκειν ἔχω.“ καὶ πάλιν ⁵ „ἂ παρ' ὑμῶν [654] τῶν πρεσβυτέρων αὐτὸς ἀκήκοα.“

ιβ'. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ⁶ ἐπικαταψεύδεσθαι· οἷον ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ ⁷ στεφάνου, ἐν οἷς λέγει τὸν Ἀπολλόνην

5* Ald. Vind. ἡμᾶς. 6 Ald. Vind. ὅταν. Norrm. Dind. Par. ὃ τι ἂν. Schacf. ad Dem. p. 178. ὃ ἂν. 7 Par. περὶ τῶν. 8 Edd. Par. ἀντίπιπτε. Vind. ἀντίπιπτε. 9 Par. καὶ τῷ. 10 Ald. Vind. ταῦτ'. Norrm. Par. τοῦτ'. — v. 11. κοινόν Ald. Vind. om. 11. Ald. αἰρεσθαι. Vind. αἰρασθαι. Norrm. Par. αἰρεσθαι. 1 Edd. Vind. ἔχει. Par. ἔχεις. 2 Ald. Vind. πιστοῦνται. Norrm. Par. πιστοῦσθαι. 3 Ald. δάσειεν. — Ol. I. p. 15. 4 Ol. II. p. 23. 5 In Lept. p. 472. 6 τὸ Dind. om. 7 τοῦ Vind. om.

ὄψ' Ἀθηναίων⁸ γεγεννημένον· „ὄψ' γάρ ποτε, ὄψ' λέγω.“
 εἶτα ἀξιοπίστως ἐπικατεψεύσατο „χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῶην,
 εἶτα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ.“ καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ
 Αἰσχίνου „τὸ μὲν ἀληθές, τὸν⁹ μὲν ἀνήρηκεν τῶν ἐπὶ
 τὰς εὐθύνas ἐλθόντων.“ τὸ δὲ ἐξῆς ἐπικατεψεύσατο, οἶον⁵
 „τοῖς δὲ ἀπειλεῖ.“

ιγ'. Περὶ τῶν ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ὡς ἀναμνη-
 σθέντα τι εἰπεῖν, οἶον¹⁰ „μικροῦ γὰρ ὁ μάλιστα μέλλει
 πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν παρήλθον.“ τοῦ δὲ αὐτοῦ τρόπου καὶ
 τὸ ὡς ζητοῦντά¹¹ τι εἰπεῖν· „λάβε δὴ καὶ τὸ τῷ Χαβρία¹⁰
 ψήφισμα ψηφισθέν· ὅρα δὴ καὶ σκόπει, δεῖ¹² γὰρ αὐ-
 τὸ ἐνταῦθα εἶναι πού.“ τὸ γὰρ μὴ ὡς παρισκευασμένον,
 ἀλλ' ὡς ἐπὶ καιροῦ ζητοῦντα εἰσάγειν ὁμοῖον ἐστὶν αὐτο-
 σχιδίῳ καὶ ἀξιοπίστον ποιεῖ τὸν¹³ λόγον.

ιδ'. Παρὰ πάντα δὲ ἀξιοπιστίας τὸ τε ἐπισημαίνει-¹⁵
 σθαι τοῖς εἰσαγομένοις καὶ τὸ ὑπερβολαῖς χρῆσθαι· ἐπι-
 σημαίνεσθαι μὲν, ὅταν λέγῃς·¹ „ὁ τοίνυν μάλιστα πάν-
 των οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φυλάξασθαι,
 τοῦτ' εἰπεῖν ἔτι βούλομαι.“ τοῦτό ἐστιν ἀρχόντων τῶν
 προειρημένων τῷ μέλλοντι¹ εἰσάγεσθαι. ἡ δὲ ὑπερβολή²⁰
 ἐν τῷ ἐξῆς, οἶον· „εἰ γὰρ τις ἅπαντα ὅσα³ Λεπτινῆς ἐρεῖ
 περὶ τοῦ νόμου, διδάσκων ὑμᾶς, ὡς κακῶς χρῆται,⁴ συγ-

8 Par. Ἀθηναίων. — Pro cor. p. 270. 9 Edd. Codd.
 καὶ τὸ μὲν. Schaefer. ad Dem. de fals. leg. p. 341, 18. delend-
 dum censet καὶ, ut natum e proximo ε'. Pro τὸ scripti τόν.
 10 de fals leg. p. 414. 11 Edd. Par. ζητοῦντας. Par. ζητοῦν-
 τα. 12 Edd. Vind. ὁραδίσαι. υποπῆσαι. praefixo asterisco in
 Ald. Liber Merulae ὁραδίσαι per lacunam omittit. Verae le-
 ctionis vestigia servavit Par. ὁραδίσαι. σκοπεῖσαι, i. e. ὅρα δὴ
 καὶ σκόπει· δεῖ ut Dem. Lept. p. 482. 13 τὸν Dind. om.

1 In Lept. p. 497. 2 Norm. τοῦ μέλλοντος. Idem sq.
 οἶον om. 3 Ald. οἶσα. 4 Vind. χρῆσθαι.

χωρήσει τούτοις ἀληθῇ⁵ λέγειν αὐτὸν, ἐν γε αἰσχρὸν, οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθεῖη, ὃ συμβήσεται διὰ τοῦ νόμου κυρίου γενομένου τῇ πόλει.“

ἰε'. Ἀξιόπιστον καὶ τὸ ἐνίοις τῶν ἀντιθέσεων ὧν
 5 δοκοῦσι καθ' ἡμῶν λέγειν οἱ ἀντίδικαι συγχωρεῖν καὶ
 συγκατατίθεσθαι· ὡς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου⁶ ἡ μὲν ἐκεί-
 θεν ἀντίθεσις· „τάχα νῦν καὶ τοιαῦτα ἐρεῖ, ὡς ἐσκεμ-
 260 μένα πάντα λέγων ἐγώ.“ εἶτα ἡ παρ' αὐτοῦ συγχώρησις
 μεθ' ὑπερβολῆς· „ἐγὼ δέ γ' ἐσκέφθαι μὲν ὁμολογῶ καὶ
 10 μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα ἐμοί.“

Β'. α. 1. Κατὰ δὲ σχῆμα γίνεται ἀξιοπιστία οὕτως,
 ὅταν τις τοῖς ὁμολογουμένοις ἀντὶ τῶν ζητουμένων σχή-
 μασι χρῆται, ὡς ἐκεῖ⁷ „ἄρ' ὁρᾶτε καὶ λογίζεσθε τὴν
 ἐπιούσαν ὥραν τοῦ ἔτους, εἰς ἣν ἐρημόν τινες οἴονται
 15 δεῖν τὸν Ἑλλήσποντον ὑμῶν ποιῆσαι.“ 2. Καὶ πάλιν⁸
 ἀξιοπιστίας ἕνεκα ὡς ὁμολογούμενον τῷ σχήματι εἰσά-
 γει· „ἴστε γὰρ δὴ πού τοῦθ' ὅτι τῶν ἡμᾶς ἀδικούντων
 ἐν ἑκάστῳ τίμημα ὑπάρχει.“ καὶ πάλιν⁹ „ἴστε μὲν οὖν
 ἴσως καὶ ἄνευ τοῦ παρ' ἐμοῦ λόγου ὅτι σπουδαῖος Χα-
 20 βρίας ἦν ἀνὴρ.“

β'. Ἀξιόπιστον δὲ κατὰ σχῆμα καὶ ὅταν τις ἐπαγ-
 γελίᾳ ἐν τῷ λόγῳ χρῆται· πάντῳ γὰρ ἀξιοπίστον τὸ περὶ
 τῶν ζητουμένων κατεπαγγέλλεσθαι, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτί-
 νην¹⁰ τὸ μὲν ζητούμενόν εἰ θήσωσι¹¹ τὸν παρεισφερό-
 25 μενον νόμον, ὃ δὲ κατεπαγγέλλεται λέγων· „ἐγγνώμεθα
 ἡμεῖς, ἐγὼ, Φορμίων, ἄλλον εἴ τινα βούληται θήσιν
 τὸν νόμον.“ καὶ πάλιν· „ἐγγνώμεθα, ὑπισχνούμεθα, οἱ

⁵ Ald. Vind. ἐν ἀληθῇ. Vitium ortum ex lectione Demo-
 sthenis συγχωρήσειεν ἀληθῇ. ⁶ p. 576. ⁷ De Cherson.
 p. 94. ⁸ πάλιν Dind. om. — In Lept. p. 504: ⁹ p. 479.
¹⁰ p. 487. ¹¹ Norrm. θήσους.

θεσμοθίεται ταῦτα γραφόντων, ἐπὶ τούτοις τὸ πρᾶγμα γινέσθω.“

γ'. Ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅταν τις συνδρομαῖς χρῆται, 262
ὡς ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. οἷον „εἰ δὲ τῷ δοκεῖ ταῦτα καὶ
δαπάνης πολλῆς καὶ πραγματείας εἶναι.“ 12 νῦν ἡ συν- 5
δρομή „καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ.“ τὸ γὰρ καθ' ἑαυτοῦ
δοκοῦν τὴν πρώτην συγχωρεῖ, ἵνα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰ-
σάγῃ.

δ'. Πάνν ἀξιοπιστον δὲ καὶ τοῦτο, ὅταν τις παρα-
λείψει 13 χρῆται. ἔστι μὲν οὖν καὶ περιβολὴ τὸ σχῆμα, 10
ὅμως δὲ πολλοῖς ἐφαρμόττον κατὰ χρείας διαφόρους πολ-
λάκις ιδιότητά τινα ἔχει ἐν τῇ ἀξιοπιστίᾳ. ὅταν γὰρ
παραλείπῃ 14 τι δοκῶν μὴ παραλείψης, ἐνταῦθ' ἔστιν
ἡ ἀξιοπιστία. ὥσπερ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην* 15 „τὰ μὲν
οὖν ἄλλα, ὅσα χρήσιμον ἑαυτὸν παρέσχεεν οὗτος ὁ ἀνὴρ.“ 15
εἴτα παραλείψει 16 ἐχρήσατο „καὶ αὐτὸς καὶ οἱ πρόγο-
νοι, παραλείψω.“ καὶ πάλιν* „αἰσχροῦς, 17 ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ κακῶς ἔχων ὁ νόμος, ὁμοίως φθόνῳ τινὶ
καὶ φιλονεικίᾳ.“ εἴτα μηδὲν ἔτι ἔχων εἰπεῖν ἀξιοπίστως
τῇ παραλείψει 18 ἐχρήσατο „καὶ τὸ λοιπὸν εἴω.“ 20

ε'. Καὶ τὸ καθ' ἑαυτοῦ δὲ λέγειν τινὰ ὅν 19 τρόπον
κατὰ τῶν ἀντιδίκων, ἀξιοπιστίαν ἐμποιεῖ τῷ λόγῳ.

[655] ΠΕΡΙ ΣΦΟΔΡΟΤΗΤΟΣ. Ε'.

Α'. α. 1. Σφοδρότης δὲ γίνεται τριχῶς, κατὰ 264
γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ λέξιν. καὶ κατὰ μὲν γνώμην 25
οὕτως, ὅταν τις ἐνδόξοις προσώποις ἐπιτιμᾷ, οἷον* „ἔξ-

12 εἶναι Par. om. — De Chertson. p. 101. Philipp. IV. p. 137.
13 Ald. Vind. Par. παραλήψαι. Norrm. παραλείψ. 14 Par.
παραλείπειν. 15 p. 467. 16 Ald. Vind. ἐν παραλήψει. — v. 17.
Ald. παραλήψω. 17 Ald. αἰσχρόν. — In Lept. p. 504. 18 Ald.
παραλήψει. 19 Norrm. Dind. Par. τινὰ ὅν. Ald. Vind. τινὰ οὖν.

στητε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ¹ ἐφ' ἧς ² ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον.“ καὶ ἄλλο πάλιν ὅμοιον τούτῳ „ἠσυχάζετε δὲ ³ μόνοι τῶν Ἑλλήνων.“ καὶ πάλιν“ καὶ ⁴ τῶνδε ὑμεῖς αἵτιοι, τότε πρῶτον ἐάσαντες αὐτοὺς μετὰ ⁵ τὰ Μηδικὰ κρατῦναι ⁵ τὴν πόλιν.“ 2. Σφοδρότητα δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν πράγματα ἢ πρόσωπα ἐνδοξα μὴ ὀκνῆς διαβάλλειν. οἷον τὸ μὲν ἐπαινεῖν τοὺς προγόνους πρᾶγμα ἐνδοξότατον, ὃ δὲ Δημοσθένης πῶς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ διέβαλεν; „οἱ μὲν ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους λόγον εἰ-
¹⁰ πᾶν μοι δοκοῦσι ⁶ κεχαρισμένον, οὐ μὴν συμφέροντά γε ἐκείνοις οὐδ' ἐγκωμιάζουσι ποιεῖν.“ 3. Καὶ ὅλως δὲ τὸ ἐπιτιμᾶν σφοδρότητα ἔχει, ὥς ἐν ἐκείνοις „ἀμφοτέροί μοι δοκοῦσιν ἀμαρτάνειν, καὶ οἱ τοῖς Ἀρχαῖσι καὶ οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις συνειρηκότες.“

¹⁵ β'. Καὶ τὸ διαβάλλειν δὲ πρόσωπα ἐνδοξα ὥς ἀτόπως ἔχοντα σφοδρότητα ποιεῖ. οἷον· ⁷ „ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι χρήματα καὶ συμμάχους ἐν ὑπηρέτου καὶ προσδήκης μέρει.“

γ'.

1 Pro τῆς τάξεως in nostris est ὑποθέσις, sed ab Aristide facit et Hermogenes I, 10. p. 311. et frequens oratoris usus, ut Olynthiaca III. ut περὶ συντάξεως, ut de libertate Rhodiorum, ubique proxime finem. sic et Isocrates Archidamo p. 230. μὴ κατασχύνειν τὴν πόλιν μηδὲ περιδεῖν αὐτὴν ἐκλείπουσαν τὴν τάξιν εἰς ἣν οἱ πατέρες κατέστησαν αὐτήν. NORRM. 2 Edd. Vind. οἷς. Par. ἧς, ut Phil. IV. p. 143. 3 Par. γὰρ. — Thuc. I. p. 22. 4 καὶ ex Par. recepi. 5 Edd. Vind. κρατῆσαι. Par. κρατύναι. 6 Par. δοκοῦσιν. — De Symmoriis initio. 7 Olynth. III. p. 37. — Perlouga ad hunc locum Norrmanni annotatio est, in qua nihil repetitu dignum invenio praeter haec verba „Dionysius περὶ τῆς Δημοσθένους λέξεως: haec Obrechtiani codicis ἐπιγραφὴ est, de qua nonnulla alibi tum meliora editis tum pleniora fieri possunt.“ DIND.

γ'. Καὶ ὅταν δὲ ἀτόπως τις εἰκάξῃ, σφοδρὸν ποιεῖ τὸν λόγον. οἶον· ⁹ „ὥσπερ σκορπίος ἥρκως τὸ κέντρον, ἄγνων δεῦρο κακῆϊσε, σκοπῶν τίνι κακὸν τι προστριψάμενος εἰς συμφορὰν ⁹ καταστήσῃ.“ καὶ πάλιν· „οὔτε γὰρ ¹⁰ μαγεῖρ φ' μαχαίρας οὐδὲν ἔστ' ὄφελος ἥτις μὴ τίμνῃ, οὔτε βουλομένῳ δι' αὐτοῦ πᾶσι κακὰ καὶ πράγματα γίνεσθαι ὁ ταῦτα ἀποδωσόμενος συκοφάντης οὐδὲν ἔστ' ὄφελος.“ καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν· „ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν ἢ ¹¹ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον τοῖς καμὲν ἀνθρώποις.“

10

δ'. Σφοδρότης δὲ ἐστὶ καὶ ὅταν τις ὑπεραγανακτῇ, οἶον· „τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἔχον ¹² ἐστὶν ὑπερβολὴν ¹³ ἀκαθαρσίας.“ καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ· ¹⁴ „τοῦτο γὰρ δὴ τοῦσχατόν ἐστι.“ καὶ πάλιν· ¹⁵ „τῆς ἐσχάτης ὕβριως οὐδὲν ἠλλεῖπει.“

11

ε'. Καὶ ὅλως δὲ ὅπου σχεδὸν τι ἐφ' ὁμολογουμένοις ἀδίκημασιν αἱ κατηγορίαι γίνονται, διὰ τὸ πρόδηλα εἶναι τὰ ἀδίκηματα, σφοδρότητος ὁ λόγος τυγχάνει, ὡς καὶ ¹⁶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτονος. τὸ δὲ μέγιστον εἰδέναι χρὴ, ὅτι ὅταν ἢ μὴ ² ἰσχυρὰ ζητήματα ¹⁷ ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν, ἀλλ' ὑπάρχη θάτεροις, ²⁶⁸ μὴ πρόδηλα αὐτὰ εἶναι· ὁ δὲ ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένοις ³ σχεδὸν τοῖς ζητήμασι συνάγει τὸν λόγον, οἷός ἐστιν ὁ κατὰ Μειδίου.

Β'. α'. Κατὰ σχῆμα δὲ οὕτω ⁴ γίνεται σφοδρότης, 25

8 In Aristog. p. 786. 9 Par. ad marg. γρ. εἰς φόβον. 10 γὰρ ex Par. Vind. recepi, abest ab Edd. — In Aristog. p. 784. 11 Ald. Vind. ὁ τι. Phil. IV. p. 133. 12 Ald. Vind. Par. ἔχον. — In Mid. p. 553. 13 Ald. Codd. ὑπερβολή. 14 Phil. III. p. 119. 15 ib. p. 119. 1 καὶ e Par. recepi. 2 Norrm. conj. μήν. 3 Ald. Vind. ὁμολογουμένην. Norrm. Par. ὁμολογουμένοις. tum Vind. ζητήμασι. — v. 25. Ald. Vind. οἶον. 4 Vind. οὕτως.

ὅταν τις ἐπιφορικοῖς χρῆται τοῖς σχήμασιν, οἷον „αἰσχροῦς, ⁵ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ κακῶς ἔχων ὁ νόμος ⁶ καὶ ὁμοίως φθόνῳ τινὶ καὶ φιλονεικίᾳ.“ καὶ πάλιν „εἰργετὲ ⁷ οὖν, εἰργετὲ αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίον· ⁸ „καὶ ταῦτα πάσχων ἐγὼ καὶ τοῦτον ὃν διεξέρχομαι τρόπον νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐλαυνόμενος.“ καὶ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ⁹ „τούτων οὐ γέγονεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινότερα.“

β'. Σφοδρότητα δὲ ἔχει καὶ τὸ τῆς ἀποστραφῆς
 10 σχῆμα. „ὅς, ὧ μιαινότατε πάντων, κεκλεισμένης σοι τῆς παρόρησίας οὐ κιχλίσιν ¹⁰ οὐδὲ θύραις, ἃ καὶ παρανοίξειεν ἂν τις, ἀλλὰ τοσοῦτοις καὶ τηλικούτοις ὀφλήμασι, καὶ τούτων παρὰ τῇ θεῷ ¹¹ κειμένων, εἰς τὰ ἐντὸς τούτων βιάξῃ καὶ προσέρχῃ ¹² πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπε-
 15 λαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος ¹³ πᾶσι τοῖς ἐν
 270 τῇ πόλει δικαίοις.“ καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ Μειδίον· ¹⁴ „τί λέγεις, ὧ μιαιρὰ κεφαλὴ, συστάς αὐτοῦ παιδία σώζειν, ἢ ἐλεῖν σε τούτους, τοὺς ὑπὸ σοῦ δημοσίᾳ προπεπηλακισμένους;“

20 Γ'. α'. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν, τουτέστι κατὰ λέξιν, σφοδράτης γίνεται, ὅταν ἱπερβολὰς ποιῇς ἐν τῷ λόγῳ. οἷον· „πλούσιος, θρασὺς, μέγα φρονῶν, ¹⁵ μέγα φθιγγόμενος, βίαιος, ἀναιδής.“ ὑπερβολὴν δὲ κακῆϊνο ἔχει, ὅταν εἴπῃς· „ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ, ¹⁶ οὐθ' ἡ ἑλ-

5 Edd. αἰσχροῦς. Par. Vind. αἰσχροῦς, ut Or. in Lept. p. 505. 6 Edd. Vind. λόγος. Par. νόμος. 7 Edd. Vind. εἰργετὲ αὐτόν. Par. ἔργετὲ οὖν ἤργετὲ αὐτόν. — De fals. leg. p. 372. 8 p. 551. 9 p. 361. 10 Ald. οὐα ἰχλίσιν. — In Aristog. p. 778. 11 Edd. Vind. τῶν θεῶν. Par. τῇ θεῷ, ut Dem. 12 Edd. προσέρχῃ. Codd. προσέρχῃ. 13 Par. Vind. ἀπεσχοινισμένος. 14 p. 577. 15 Edd. Vind. μεγαλοφρονῶν. Par. μέγα φρονῶν ut Dem. in Mid. p. 579. 16 In Mid. p. 579.

λάς ¹⁷ οὐθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλειονεξίαν χωρεῖ τῶνθρώ-
που." καὶ ὅπου λέγει ¹⁸ „προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας,
ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι, κράτιστον
ἐσται."

β'. Πάντα ἐξαίρει ¹⁹ τὴν ἐν τῷ λόγῳ σφοδρότητα ⁵
[656] ἰσχυρίζονται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ²⁰ „εἰλκόμην
καὶ ἐξεδυόμην", καὶ ὑγιῆς ἐξεληθὼν φοραδὴν ἦλθον οἰ-
καδε." καὶ ὅπου λέγει περὶ τῆς μητρὸς, οὐ γὰρ εἶπεν
ἐξεληλύθει, ἀλλὰ ἐμφαντικώτερον τῇ ὀνομασίᾳ „ἐξεπι-
πηδήκει ἡ μήτηρ." ἐν γὰρ τῷ ὀνόματι ἡ ἐμφασις. ¹⁰

γ'. Ὡςπερ δὲ πολλάκις εἶπομεν ²¹ τὰς τροπὰς πολ- ²⁷²
λαχοῦ μέγα δύνασθαι, τοῦτο καὶ ἐν τῇ σφοδρότητι,
ὅταν λέγῃ κατὰ τῆς πονηρίας τῆς Ἀριστογείτονος σφο-
δρότητος ἕνακα "κάπηλος καὶ μεταβολεὺς καὶ μόνον οὐ
ζυγὰ καὶ σταθμὰ ²² ἔχων ἅπαντα ἐπῶλε." ¹⁵

ΠΕΡΙ ΕΜΦΑΣΕΩΣ. ς'.

Α'. α'. Τρόπον μὲν τινὰ αἱ τρεῖς ἀρεταὶ τοῦ λόγου,
ἣ τε σφοδρότης καὶ ἡ ἐμφασις καὶ ἡ τραχύτης, εἰ καὶ
τῇ προσηγορίᾳ διεστήκασιν, τῇ γοῦν δυνάμει καὶ σφόδρα
ἐπικοινωνοῦσιν ἀλλήλαις ἐπὶ πλείστοις· καὶ ἡ τε σφοδρό- ²⁰
της ἐμφατικὸς ¹ λόγος ἐστὶν καὶ ἡ τραχύτης σφοδρότητα

17 Par. οὐθ' ἡλλάς. — Phil. III. p. 118. 18 In Mid.
p. 549. 19 „Scribendum coniecimus καὶ αἱ ἐξάρξεις, lite-
rarum sequuti vestigia, alioqui maluissemus ἐμφάσεις, quod
sequentia firmant." NORRM. 20 p. 1263. 21 „Vel
hinc videas multum detrimenti huic operi adlatum esse,
quippe quod saepe se dixisse auctor ait, id nonnisi semel,
quod meminerim, ἐν τοῖς σωζομένοις, nempe p. 192. dixerat.
nisi si etiam ad sequentia, parum probabili conjectura, verba
ista quispiam extendat." NORRM. 22 Ald. Vind. σταθμάς.
In Aristog. p. 784.

1 Par. ἐμφατικός. — „Sic discriminat Hermogenes I, 8.

δύναται· ὅμως δ' οὖν κατὰ μὲν γνώμην ἔμφασιν ποιή-
σεις, ὅταν συνεχῇ τὰ πράγματα λέγῃς καὶ ἐπαλληλα, ὡς
ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· ² „ἐνίκησε μὲν τοίνυν Λακεδαι-
μονίους ναυμαχῶν καὶ πεντήκοντα μιᾶς δεούσης ἔλαβεν
5 αἰχμαλώτους τριήρεις· εἶλε δὲ τῶν νήσων τὰς πολλὰς,
καὶ τρισχίλια αἰχμαλῶτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε, ³ καὶ
δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολυεῖων.“
καὶ πάλιν· „ἑπτακαίδεκα μὲν πόλεις ⁴ εἶλεν, ἐβδομη-
κοντα ⁵ δὲ τριήρεις, ἔλαβε δὲ καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέ-
10 φηνη, τῶσαῦτα ἔστησεν τρύπαια.“ ἕκαστον δὲ τούτων
274 πρᾶγμα μὲν ἔστιν καθ' ἑαυτὸ, ⁶ τὸ δὲ συνεχῶς ἔειπον
ἑτέρῳ ἐπεννέχθαι τὴν ἔμφασιν πεποίηκεν.

β'. Ἐμφασιν δὲ ποιεῖ καὶ τὸ ἐπισημαίνεσθαι ταῖς
ποιότησιν, ὅπου λέγου· ⁷ „θίαμα δεινόν.“ καὶ πάλιν· ⁸
15 „νόσημα δεινὸν καὶ χαλεπὸν καὶ φυλακῆς πολλῆς καὶ τῆς
παρ' ὑμῶν ἐπανορθώσεως δεόμενον.“ καὶ ἐν τῷ κατὰ
Μειδίον· ⁹ „ἀλλ' ὃ καὶ δεινόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
σχέτιλλον ἔμοιγε ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον τοῦτο πε-
πράχθαι δοκεῖ.“

20 Β. α'. Κατὰ δὲ σχῆμα ἔμφασις γίνεται, ὅταν τις
δικητικοῖς χρηταί, οἷον· ¹⁰ „οὔτος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
καὶ παλαιὸς ἐστ' ὁ νόμος καὶ καλῶς ἔχων.“ καὶ πάλιν
ἐν συμβουλευτικοῖς· ¹¹ „ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν, ἐν

ut trachytis sit quando majores nobis dignioresque incessimus
personas, σφοδρότης, quando inferiores coarguimus. quod di-
scrimen noster, nec enim magnae admodum rei est, capite
praecedenti insuper habuit.“ NORRM. 2 In Lept. p. 480.
3 Edd. Par. ἤγαγεν. Vind. ἤγαγε. 4 πόλεις Ald. Vind.
Par. om. Restituit Norrm. e Dem. p. 481. 5 Ald. ἐβδο-
μήκοντα. mox Par. ἔλαβεν. 6 Par. αὐτό. 7 de fals. leg.
p. 361. 8 ibid. p. 424. 9 p. 548. 10 In Lept.
p. 503. 11 de Symmoriis p. 185.

ταύτη τηλικαύτη τὸ μέγεθος οὔση.“ ὁρᾷς τὸν Ἀριστόλο-
χον τὸν ¹² Χαριδήμου; ποτὲ εἶχεν ἄγρον· εἶτα νῦν πολ-
λὰ πολλοῖς ὀφείλων ἐκείνος αὐτὸν ἐκτίσασα.“

β'. Ἐμφασιν δέ σοι καὶ ἐρωτήσεις ποιήσουσιν, ¹³ ὥς
ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος· „εἰ δέ τις ἔροιτό ⁵
σε, ὦ Βοιωτέ, ¹⁴ πόθεν νῦν Ἀχαμαντίδος φυλῆς γέγο- **276**
νας καὶ τὸν δῆμον Θορίκιος καὶ υἱὸς Μαντιθέου, οὐδὲν
ἄλλο ἢν ἔχοις εἰπῆν πλὴν ὅτι καμὲ ζῶν ἐποίησατο Μαν-
τίθεος;“ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ¹⁵ „εἰ δέ ἀπι-
στις, ἐρώτησον αὐτοὺς, μᾶλλον δ' ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ τοῦτο **10**
ποιήσω,“ εἶτα ἢ ἐρώτησις· „πότερον ὑμῖν, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μικρωτέρως Αἰσχίνης, ἢ ξένος εἶναι Ἀλε-
ξάνδρου;“

γ'. Καὶ ὅταν δέ τις ἀναιρίσει συνεχέει χρῆται,
ἐμφασις γίνεται ἐν τῷ λόγῳ. **15**

Γ'. Κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν γίνεται τὸν αὐτὸν
τρόπον ἐμφασις, ὅνπερ καὶ ἡ τραχύτης καὶ ἡ σφοδρότης.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ, Ζ'.

α. 1. Δεινότης δὲ γίνεται κατὰ γνώμην μοναχῶς·
εἰ δέ τις κατ' ἄλλο τι οἶεται, πλείστον διαμαρτάνει. δι- **20**
νότης δὲ ἐστίν, ὅταν τις πόρρωθεν χρησίμὸν τι ἑαυτῷ
προδιοικῆται, ὥς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὁ Δημο-
σθένης, βούλομενος δεῖξαι ὅτι σφαλερὸν καὶ κατὰ τῆς
πόλειώς ἐστι τὸ ἕνα τῶν Θρακῶν βασιλείων κύριον γενέ-
σθαι, πόρρωθεν λαβὼν κατασκευάζει ὅτι τὸ ἀσθενὴ εἶναι **25**
τὸν Κερσοβλέπτην, ᾧ στρατηγῇ ὁ Χαρίδημος, τοῦτο

¹² τὸν Par. om. — „² Ἀρχιλόχον editi, sed a nostro Demo-
sthenes ms. Eliae Obrechtii facit.“ NORRM. — Pro Phorm.
p. 959. ¹³ Ald. Vind. Par. ποιήσωσιν. NORRM. ποιήσουσαν.

¹⁴ Ald. Bieri. tum Ald. Codd. Ἀχαδμαντίδος. — Adv. Boeot.
p. 1003. ¹⁵ p. 242.

278 φρουρά ἐστὶ Χερρόνησον· ὥστε τὸ ἐναντίον καταλυθῆναι
 μὲν τοὺς πλείστον βασιλεῖς, εἰς ἓνα δὲ τὸν Κερσοβλέπτην
 περιελθεῖν; διὰ τοῦ Χαριδήμου κίνδυνός ἐστι Χερρόνη-
 σον. πόρρωθεν οὖν προδικήσατο τὸ ψηφισασθαι ἀγώγι-
 5 μον¹ εἶναι τὸν ἀποκτείναντα Χαριδήμον· φανερόν² [657]
 ποιεῖ Κερσοβλέπτην· οὗτος δὲ αὐξηθεὶς καταλύσει τοὺς
 ἄλλους βασιλεῖς, δι' οὓς σώζεται Χερρόνησος.¹ 2. Ὡς
 δ' ἂν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν εἰρημένων κατάδηλόν σοι γένηται·
 „ἐστὶ⁴ δ' ἀνάγκη πρῶτον ἀπάντων εἰπεῖν καὶ δεῖξαι τί
 10 ποτέ ἐστι τὸ Χερρόνησον ὑμᾶς ἀσφαλῶς ἔχειν πεποιηκός·
 διὰ γὰρ τοῦ μαθεῖν τοῦτο καὶ τὰ δίκχημα σαφῶς ὄψισθε.
 ἐστὶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο· τελευτήσαντος
 Κότυος, Βηρισάδην καὶ Ἀμάδοκον καὶ Κερσοβλέπτην
 τρεῖς ἀνθ' ἐνὸς γενέσθαι Θράκης βασιλέας· συμβέβηκε
 15 γὰρ αὐτοῖς μὲν ἀντιπάλους εἶναι τούτους, ὑμᾶς δὲ ὑπέρ-
 χεσθαι καὶ θεραπεύειν. τοῦτο τοίνυν βουλόμενοι τινες
 παῦσαι καὶ καταλύσαι μὲν τοὺς ἑτέρους βασιλέας, παρα-
 δοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν, διαπρατ-
 τονται σφίσι τοῦτο γενέσθαι τὸ προβούλευμα.“

20 β'. 1. Διυότης δὲ ἐστὶ καὶ τὸ πρὶν θεῖναι ἀνελεῖν
 280 τι πόρρωθεν ἀντιπίπτον αὐτῷ· πῶς οὖν ἐκ τοῦ συνειπεῖν
 Φιλοκράτει ἡσθημένος με δῶρα εἰλησγότα ἐπὶ τὴν ἡμετέ-
 ραν⁵ πρεσβείαν χειροτονημένος, σὺν ἡμῖν ὑπέμεινας
 πρεσβεύειν καὶ οὐκ ἐξωμόσω; πρὸς τοῦτο ἀντιθεὶς ἄνευ
 25 προτάσεως⁶ τὴν ἀντίθεσιν ταύτην, τότε τὴν λύσιν ἐπὶ-

1 Ald. Vind. ἀγώγιον. 2 Norrm. φοβερόν — οὗτος γὰρ αὐξ. 3
 Vind. Χερρόνησος. 4 In Aristocr. p. 623. 5 Ald. Vind. ὑπέμειναν,
 Mox Ald. Par. ἀπέμεινας. 6 „Objectionis adversarii, id enim
 hoc loco πρότασις est, quod p. 198. προτίειναι, adde quae fuisse
 de προτάσει, ὑποφορῇ, ἀντιπροτάσει καὶ λύσει, ἧτοι ἀνθυποφορῇ
 disserit Hermogenes περὶ εὐρέσεων III, 3. et ex eo breviter
 Georg. Trapezuntius Rhetoric. III, 64b.“ NORRM.

νεγκεν· ὁμολογήκειν γὰρ τοῖς αἰχμαλώτοις λύτρα κομιεῖν, καὶ διὰ τοῦτο δεύτερον ἐπρέσβευσα, ἵνα αὐτοὺς λίσσωμαι καὶ σώσω εἰς δύναμιν· δεινὸν οὖν ⁷ ψεύσασθαι καὶ προέσθαι ἀτυχοῦντας ἀνθρώπους πολίτας. 2. Πρόφασις ἂν ἔδοξεν εἶναι καὶ πλάττεσθαι πρὸς τὸ συμβᾶν μετα- ⁵ τεθειμένος. νῦν δὲ πρὶν θεῖναι τὴν πρότασιν προλαβὼν ἔθηκε τὸ κατὰ τοὺς αἰχμαλώτους τῇ ἀντεξισταίᾳ τῶν χρόνων. „ἐν ᾗ ⁸ διέτριβε μὲν ἐν Μακεδονίᾳ, τί ἑκάτερος προεἰλετο πράττειν; ἐγὼ μὲν τοίνυν τοὺς αἰχμαλώτους ἀνασῶζειν καὶ ἀναζητεῖν καὶ παρ' ἐμοῦ χρήματα ἀναλί- ¹⁰ σκειν, οὗτος δὲ αὐτίκα ἀκούσατε ⁹ τί ποιῶν διετέλειεν.“ 3. Τοῦτον τὸν τρόπον προδιοικησάμενος ¹⁰ τὰ περὶ τοὺς αἰχμαλώτους νῦν προάγει καὶ αὐτὴν τὴν πρότασιν ἐπὶ προδιωκημένη τῇ λύσει· „ὅταν δ' οὗτος αὐτίκα δὴ λέγῃ ¹¹ 282 πρὸς ἡμᾶς, τί δήποτε ὡς φῆς, ὧς Δημοσθένες, ἀπὸ τοῦ ¹² 15 συνιπτεῖν ἐμὲ Φιλοκράτει ¹³ γνοὺς οὐδὲν ὑγιὲς πράττον- τας ἡμᾶς, τὴν μετὰ ταῦτα πρεσβίαν τὴν ἐπὶ τοὺς ὀρ- κους συνεπρέσβευσας πάλιν καὶ οὐκ ἐξωμόσω; ταῦτα μέ- μνησθε, ὅτι τούτοις ὁμολογήκειν, οὐς αὐτοὺς ἐλυσάμεν, ἔξειν καὶ κομιεῖν λύτρα καὶ σώσειν εἰς δύναμιν· δεινὸν ¹⁴ 20 οὖν ἦν ψεύσασθαι καὶ προέσθαι δυστυχοῦντας ἀνθρώ- πους πολίτας.“

ΠΕΡΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ. Η'.

α'. Ἐπιμέλεια δὲ γίνεται καθολικῶς τριχῇ, κατὰ

7 Norm. οὖν ἦν. 8 de fals. leg. p. 393. 9 Vind. ἀκούσει. 10 Ald. Vind. Par. προδιοικησάμενος. 11 Edd. φαλακρότητα. Codd. Φιλοκράτει ut Dem. de fals. leg. p. 394.

1 „Cap. VIII—XI. Quatuor haec capita multo quam caetera omnia brevius indiligentiusque perstringuntur; neque exemplis ullis ac testimoniis auctorum communiuntur, in quibus tum adferendis tum scienter ac enucleate interpretan-

γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ ἀπαγγελίαν. κατὰ μὲν γνώμην, ὅταν τις μὴ χωρίξῃ τὰ νοήματα ἀπ' ἀλλήλων μηδὲ διυστᾷ, ἀλλὰ συνάπτῃ ² αὐτὰ ἀλλήλοις. καὶ ὅταν τις μίχταις ἐπινοίαις καὶ παντοδαπαῖς χρῆται, οἷον ἐξωθεν ἐπαρόμενος καὶ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἐπιλαμβάνων· καὶ ὅταν τις μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα ἐκτίθῃται, ἀλλὰ μετὰ τῶν παρακολουθούντων αὐτοῖς καὶ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως, οἷον ἢ τρόπον λέγων ἢ χρόνον ἢ αἰτίαν ἢ τόπον· καὶ ὅταν τις τροπαῖς χρῆται, ἐπιμέλεια γίνεται.

¹⁰
284 β'. Κατὰ δὲ σχῆμα ἐπιμέλεια γίνεται οὕτω, τῷ μερισμοῖς ³ χρῆσθαι.

γ'. Κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν γίνεται ἐπιμέλεια, ὅταν πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος ἡ ἀπαγγελία ⁴ ἢ καὶ ὅταν ῥηματικὴ ἀντὶ ὀνοματικῆς.

15

ΠΕΡΙ ΓΛΥΚΥΤΗΤΟΣ. Θ'.

α. Γλυκύτης δὲ γίνεται καθολικῶς τριχῇ, κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ ἀπαγγελίαν. κατὰ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τις ταῖς ἐξωθεν ἐπινοίαις χρῆται, οἷον ἐξ ἱστοριῶν καὶ παροιμιῶν καὶ μύθων.

dīs minime alioqui parvus esse solet noster. Quamobrem haud difficile existimatu fuerit magnam omnino his locis pulcerrimarum rerum subtiliorisque doctrinae jacturam factam esse, maxime si caput nonum, περὶ γλυκύτητος, quod hodie omnium est brevissimum, cum iis conferas quae capite sexto libri posterioris in eo se docuisse auctor ipse confirmat, nimirum quibus ex fontibus germana dictionis suavitas haurienda sit; tum quanta illa efficacitate, quibus opibus polleat, quos fructus, quae emolumenta stylo utrique pariat: quorum nec volam uspiam nec vestigium nostris in libris cernas."

NORRM. 2 Ald. Vind. συνάπτει. Par. Norrm. συνάπτει.

3 Edd. Vind. μερισμῷ. Par. μερισμοῖς.

4 Ald. Vind. ἐπαγγελία. Norrm. Par. ἀπαγγ.

β'. Κατὰ δὲ σχῆμα γίνεται γλαυότης, ὅταν τις ταῖς ἀπαγγελίαις καινοπραπίσι χρῆται.

γ'. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν, ὅταν τις τροπαῖς χρῆται· τροπαῖς δὲ μὴ βραχείαις, ⁵ ἀλλ' ὑφαιμέναις· [658] καὶ ὅταν τις κικινημένῃ χρῆται τῇ λέξει. 6

ΠΕΡΙ ΣΑΦΗΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ. Γ.

α. Σαφήνεια δὲ καὶ καθαρότης γίνεται κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα καὶ κατὰ ἀπαγγελίαν. κατὰ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τις μὴ ἀναστρέφῃ τὰ πράγματα, ἀλλὰ καθ' ἣν ἐπράχθη τάξιν, κατὰ ταύτην διεξίῃ. ^{5*} καὶ ὅταν 10
286 μὴ ἐξωθῇεν τινα ἐπεμβάλλη νοήματα αὐτοῖς, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πραχθέντα διεξίῃ. καὶ ὅταν τὰ γνώριμα ὡς γνώριμα καὶ τὰ ⁶ ἀμφισβητούμενα ὡς ἀμφισβητούμενα διεξίῃ.

β'. Κατὰ δὲ σχῆμα σαφήνεια καὶ καθαρότης γίνεται οὕτως, ὅταν τις ἐπιστροφαῖς χρῆται καὶ ὅταν τις μετα- 15βαίνων ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρᾶγμα τοῦ μὲν συμπληρώσει, τοῦ δὲ ἐπαγγελίᾳ ⁷ χρῆται.

γ'. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν οὕτως, ὅταν τις κοινοτέροις τοῖς ὀνόμασι χρῆται καὶ τοῖς σημαντικοῖς τοῖς σφόδρα καὶ ἐναργιστέροις ⁸ δηλοῦσι τὰ πράγματα, καὶ ὅταν 20 ἀφηγηματικοῖς σχήμασι χρῆται. καὶ ὅταν τις ἰσοδυναμοῦσιν ἥμισυ χρῆται, τὰ τροπικὰ λίγη ⁹ καὶ μεταφορικά, ἰσοδυναμοῦντα τοῖς κυρίοις δηλονότι, καὶ ὅταν τις πρῶτοις ἀντὶ τῶν τραχέων.

5 Norrm. τραχείαις. — v. 6. καὶ καθαρότης. ab Ald. Vind abest.
5* Ald. διεξίῃ. 6 Codd. Ald. Dind. κατὰ (Par. καὶ τὰ) ἀμφισβητού-
μενα διεξίῃ. Recepi emendationem Norrmanni. 7 Ald. ἀπα-
γγελίᾳ. Codd. Norrm. Dind. ἐπαγγ. 8 Ald. Dind. Vind. ἐνερ-
γιστέροις. Norrm. Par. ἐναργιστέροις. 9 Par. Vind. Ald. λίγη.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΙΑΣ. 10 1Α.

α. Βραχύτης δὲ καὶ συντομία γίνεται κατὰ γνώμην, κατὰ λέξιν. κατὰ ¹¹ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τοῖς ἀναγκαίοις εὐθὺς συμπλέκηται τῶν πραγμάτων, καὶ ὅταν τις μὴ πᾶσιν ὡς προηγούμενοις χρῆται, ἀλλὰ τοῖς μὲν ὡς ¹² προηγούμενοις, τοῖς δὲ μὴ οὕτω.

288 β'. Κατὰ λέξιν δὲ γίνεται βραχύτης καὶ συντομία, ¹³ ὅταν τις μὴ ταῖς παραφραστικαῖς ¹⁴ τῶν λέξεων, ἀλλὰ ταῖς εὐθείαις χρῆται· ὅταν μὴ ἐπαγωνίζηται τῇ λέξει τὰ ¹⁰ ἰσοδυναμοῦντα παρατιθεῖς, ἀλλὰ δηλώσας τὸ πρᾶγμα τῇ σημαινούσῃ λέξει εὐθὺς ἀπαλλαγῇ καὶ ἐν ὀλίγῳ· καὶ ὅταν τις μὴ φιλοτιμῆται πρὸς τὴν λέξιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ πράγματα ἀποβλέπῃ.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΞΕΩΣ ΛΟΓΟΥ. 1Β',

15 Α'. α. Κολάζεται δὲ ὁ λόγος καθολικῶς τριχῇ, κατὰ γνώμην, κατὰ σχῆμα, κατὰ λέξιν. κατὰ μὲν γνώμην οὕτως, ὅταν τις μὴ ἐνδιδῶ ταῖς ἑξωθεν ἐπινοίαις· καὶ ὅταν δὲ συναναγκασθῇς χρῆσθαι τινὶ ἐπινοίᾳ μὴ ἀπλῶς εἰσάγῃ αὐτήν, ἀλλ' ἐπισημαίνεται ὅτι συναναγκάσθη, ²⁰ καὶ θεραπεύῃ· καὶ ὅταν τις μὴ ἀπεσχισμένα νοήματα τῶν ὑποκειμένων τιθῇ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς ἐνὶ μάλιστα σύν-εγγυς.

10 καὶ συντομίας non habet Liber Merulae. 11 Norrm. καὶ κατὰ. 12 ὡς praeunte Norrmanno inserui. 13 „Ut non bene conveniunt brevilloquentia atque circumductio, ita nec mirum dissidere inter se rationes utriusque ac praecepta, ideoque quam inter theorematum τῆς περιβολῆς p. 244. noster commendarat παράθεσις τῶν ἰσοδυναμούτων, eam hoc loco repudiat. rursus inter praesidia gracilis stili, quae illum a vitiosa humilitate prohibeant, eam reponit p. 424.“ NORRM. 14 Norrm. περιφραστικαῖς.

β'. Κατὰ δὲ σχῆμα γίνεται ἡ ² κόλασις οὕτως, ὅταν τις διακόπῃ τὰς ὑποστάσεις ² τῶν λόγων, ὅταν παραιτήσῃσι χρῆται, ὅταν ἐπιδιορθώσῃσι χρῆται.

γ'. Κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν οὕτως, ὅταν τις τῇ οἰκείᾳ ²⁹⁰ λέξει τῶν πραγμάτων ἀντὶ τῆς τροπῆς χρῆται· καὶ ὅταν ἡ ὑπερβολαῖς ἦτιον χρῆται, καὶ ὅταν δὲ ποτε συναναγκασθῇ χρήσασθαι τινι τροπικῇ ὑπερβολῇ, παραιτῆται. ³ καθ' ὃν δὲ τρόπον γίνεται τοῦτο ῥᾶδιον δεῖξαι.

Β. α. Καὶ ἄλλαι δὲ εἰσι περὶ λόγους, ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ ποιήσιν ἰδέαι, καὶ πόρρω καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων· ¹⁰ ἅς ἅμα μὲν πάσας λαβεῖν οὐ ῥᾶδιον, ⁴ μέρος δὲ ἕκαστος ἀποτεμνόμενος κατὰ τοῦτο ἡνδοκίμησεν· Ὅμηρον ⁵ δὲ ποιητῶν ἐξαιρῶ λόγου. 2. Ὅταν οὖν τις ἀγωνίσμα ποιῇσθαι διὰ πάντων τῶν καλῶν τούτων διεξελθεῖν καὶ πάσας μῖξεις μῖξαι περὶ τοὺς λόγους, πρῶτον μὲν χρῆ τὰ ¹⁵ ἦδη πρόποντα τοῖς καιροῖς ἀποδοῦναι, ἔπειτα τὰς συζυγίας· οὐ μὲν ἀκρίβεια, ἐνταῦθα ὥραν προσθεῖς, οὐ δὲ βραχύτης, ἐνταῦθα τάχος, τῷ δὲ περιττῷ σαφηνείαν, χάριν δὲ οὐ σεμνότης, οὐ δὲ εὐρεσις, ἐνταῦθα ἡ διαχείρισις· ⁶ οὐ δὲ τολμήματα, ἐνταῦθα ἀσφάλεια. 3. Σχο- ²⁰

1 ἢ Par. om. 2 Par. ἀποστάσεις. 3 Edd. παραιτέται. Vind. Par. παραιτῆται. 4 „Inculcat id ipsum saepius Hermogenes, remque longe difficillimam, scilicet ut simul

omnibus dicendi ideis idearumque partibus unus aliquis excellat, praeter Homerum ac Demosthenem de Graecis adsecutum fuisse ait neminem, in de ideis I, 2. et 11. et lib. II, 9. et 10. Sed et Aristides noster laudis ejusdem particeps haud obscure esse vult κατὰ τῶν ἐσοχουμένων p. 98. μόνοι — ὑπερβολῆς. Eodem modo de Cicerone Fabius XII, 10. at M. Tullium, inquit, non illum habemus Euphranorem, circa plurimum artium species praestantem, sed in omnibus quae in quoque laudantur eminentissimum.“ NORRM. 5 Ald. Ὅμηρος. 6 Edd. Vind. διαχείρωσις. NORRM. conj. μεταχεί-

τοδινιᾷ⁷ δὲ ἐνταῦθα πᾶς ἄκροατὴς καὶ οὐκ ἔχει τί γέ-
 292 νηται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῇ παρατάξει κυκλούμενοι θορυ-
 βοῦνται καὶ ὡς ἕκαστος ἔχει φύσεις, οὕτως ἐπαινεῖ, ὁ
 μὲν τῆς λέξεως τὴν ἀκρίβειαν, ὁ δὲ τοῦ νοῦ τὴν λεπτό-
 τητα, ὁ δὲ ὡς ὠραῖα, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι.

β'. 1. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς μόρια⁸ ἐν τῷ
 αἰδεῖ τῆς ῥητορικῆς εὐρίσκειται, [659] εἴη ἂν καὶ ὁ ῥήτωρ
 τοιοῦτος· φρονίμου μὲν γὰρ ἐστίν,⁹ οἶμαι, καὶ σώφρο-
 νος γινῶναι τὴν ἀξίαν ἑκάστου τῶν πραγμάτων, δικαίου
 10 δὲ τὰ πρόποντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέροις ἀποδοῦναι, ἀν-
 δρείου δὲ μὴ φοβηθῆναι τάληθις εἰπεῖν· ὁ δὲ αὐτὸς
 νυμεσῶν ἅπασιν¹⁰ τοῖς ἐναντίοις τούτων εὐκότως ἐνέχε-
 ται¹¹ τισιν, ὡς ἂν μὴ δόξη,¹² ὡς ἀλλότριοι τοῦ λέγον-
 τος οἱ λόγοι καὶ μείζω¹³ τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας ἐφελ-

ρησις aut διαχείρισις, ut mox 1, 2. διαχειρίσασθαι. Par. διαχείρησις,
 solenni vitio pro διαχείρισις. 7 Par. σκοτοδινιᾷ. 8 „Vide
 sis philosophum Rhetor. Α'. β. ubi concludit τὴν ῥητορικὴν
 οἶον παραφνίς τι τῆς διαλεκτικῆς εἶναι καὶ τῆς περὶ τὰ ἥθη προ-
 γματείας, et magistrum philosophi in Gorgia, eo praesertim
 loco, quo cum Callicle congressus Socrates salutarem vitae-
 que civili utilem eloquentiae artem ἀκολακικῇ, longo sermone
 distinguit, quem magno operae pretio cum Aristidis nostri
 responso πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς ἀ compones. His adde
 quae de officio perfecti oratoris post Ciceronem disputat Fa-
 bius Instit. XII, 1. et 2. qui gravissimis rationibus demon-
 strat non posse oratorem esse nisi virum bonum ac sapien-
 tem: unde rhetoricen etiam virtutem esse confirmat II, 20.“
 NORRM. 9 ἐστίν e Par. recepi. 10 Par. ἅπασιν. 11
 Edd. ἐνίχεται. Vind. Par. ἐνίχεται. — „Si hoc modo distin-
 guas ac ordines ἐνίχεται, ὡς μὴ δόξη τισιν, ὡς cicatrici for-
 tean, at non ἱπποῦλφ ἔλκει medicinam adtuleris.“ NORRM.
 12 Par. δεῖξῃ. 13 Norrm. in margine μείζω, quod ipse
 improbat in addendis.

κόμενοι. ¹⁴ 2. Τοῦ ῥήτορος τοίνυν ἐστὶ καὶ ταῦτα, τὸ
 ἰδεῖν ¹⁵ τὰ βέλτιστα καὶ ἐξιπεῖν καὶ διαχειρῖσαι ἕκαστα,
 τὰς ἁρμονίας ἀντάξει καὶ τὴν αἰετὴν πρέπουσαν τῷ καιρῷ
 τάξιν καὶ προαίρεσιν, σωφρονίσει, προτρέψαι, κατα-
 σχεῖν, ὅτου δέοι, τοῦτ' εἰσενέγκασθαι. ¹⁶ κάλλους τε ⁵
 καὶ τοῦ νοῦ καὶ ῥώμης καὶ σωφροσύνης ὅλως μετέχοντας
 τοὺς λόγους ἀποδείξει, τῇ πυκνότητι τῶν ἐνθυμημάτων,
 τῇ συμμετρίᾳ τῶν ῥημάτων, ταῖς ἁρμονίαις, τῇ περι- ²⁹⁴
 νοίᾳ, τοῖς σχήμασι, ταῖς χάρισι τῶν κεφαλαίων, τοῦ
 βουλήματος, τῶν ὑποθέσεων. ¹⁰

γ'. 1. Αἱ μὲν γὰρ εἰσιν ἐγκωμιαστικαί, αἱ δὲ συμ-
 βουλευτικαί, αἱ δὲ δικανικαί. τῶν δὲ δικανικῶν αἱ μὲν
 εἰσι κατ' οὐσίαν, αἱ δὲ κατ' ἰδιότητα, αἱ δὲ κατὰ ποιό-
 τητά· καὶ πάλιν αὐτῶν δικανικῶν λόγων οἱ μὲν οἶμαι
 βραχυτάτοι εἰσιν, οἱ δὲ μήκιστοι, οἱ δὲ τῶν ¹⁷ διὰ μέσου ¹⁵
 τούτων. 2. Οἱ δὲ συμβουλευτικοὶ τοῦ δικανικοῦ τῇ μὲν
 φύσει βραχύτεροί εἰσι· καίτοι εἰσι μὲν καὶ οἱ συμβου-
 λευτικοὶ ὥσπερ ¹ μακρότεροι τῶν δικανικῶν, οἱ δὲ
 δικανικοὶ τῶν ὁμοειδῶν. ² οἱ δ' ἐγγὺς πλήθει· ἀλλ' οὔτε
 οὔτοι τούτων χωρὶς τίθενται οὔτε ἐκεῖνοι τούτων οὐδὲν ³⁰
 διαφέρουσι· τῇ μὲν γὰρ τῶν πραγμάτων τύχῃ καὶ ἐπ'
 ἕλαττον καὶ ἐπὶ πλεῖον προέρχονται· αὐτό τε αὐτοῦ
 ἐκότερον καὶ τοῦ ἑτέρου τῇ ὅλῃ φύσει τὸ ἕτερον [τοῦ
 ἑτέρου] ³ πλείον τι. 3. Τοῦτο δὲ σημειῖον, ὥς μὲν ⁴ ὁ
 συμβουλευτικὸς πολὺ βραχύτερος τοῦ μηκίστου καὶ ἀγωνι- ³⁵
 στικοῦ, οὕτως οὐ μόνον ταῖς ἰδέαις, ἀλλὰ καὶ τῇ συμ-
 μετρίᾳ κεχωρίσθαι βούλεται τὰ ἀγωνίσματα ἀλλήλων, ὥς

¹⁴ Vind. ἐπικόμενοι. Edd. Par. ἀφελ.

¹⁵ Ald. ἰδεῖν.

¹⁶ Ald. εἰσενέγκασθαι.

¹⁷ τῶν delet Norrm.

¹ Ald.

Par. ὥσπερ εἰ. Vind. ὥσπερ εἰ. Norrm. Dind. ὥσπερ οἱ.

²

Norrm. ερη. ἐγκωμιαστικῶν.

³ τοῦ ἑτέρου Norrm. Dind.

uncis includunt.

⁴ Ald. Codd. ὅτι μή. Norrm. ὥς μὲν.

296 ἐπὶ πλῆθος εἰπεῖν· ὁ τοίνυν συμβουλευὼν ἱρεῖ πάντα ἂ
 δεῖ, ἱρεῖ δὲ ἐν ἑλάντοσιν ἢ δίκην ἀγωνιζόμενος· ὁ δὲ
 ἀγωνιζόμενος ἱρεῖ πάντα καθάπερ ὁ συμβουλευὼν.

δ. 1. Τριῶν τοίνυν ὄντων εἰδῶν τοῦ λόγου, καὶ τῆς
 5 περὶ ταῦτα ἑ τῆς τῶν πραγμάτων, φημί ἐμπίπτειν εἰς
 τὸ αὐτὸ ἄλλα εἶδη, ἃ δεῖ ἄναλαμβάνοντα κεραννύναι,
 ὥσπερ καὶ ὁ τοῦ Δημοσθένους λόγος ὃ τὴν φυλακὴν
 δοῦς Ἁριδῆμω τῶν τριῶν πον μετέχει γενῶν· τὸ μὲν
 γὰρ τῶν παρανόμων μέρος ἀντικρὺς ἐφ' ἑαυτοῦ δικανι-
 10 κόν ἐστιν, ἐλέγχοντος τὸν Ἀριστοκράτην¹⁰ ὅτι παρὰ τοὺς
 νόμους εἴρηκε· τὸ δὲ αὐτὸ περὶ τοῦ συμφέροντος συμβου-
 λευτικόν τινα ἔχει τύπον, ὥς οὐ χρή Κερσοβλήπτην ἐξ
 μεῖζω γενέσθαι· τρίτον δὲ¹¹ ἐπὶ τούτοις ἐστὶ τῷ ἐγκωμια-
 στικῷ τρόπῳ προσήκον, Ἁριδῆμου ψόγος. 2. Ταῦτα
 15 πάντα εἰς ἓν περιβάσσεται¹² τὸ δικανικὸν καὶ γέγονέ τις
 αὐτῶν χρᾶσις καὶ μίξις τοιαύτη¹³ καὶ οὔτε τὸ ἕτερόν¹⁴
 ἐστὶν οἷον τὸ ἕτερον, ἀλλ' ὅσον τὸ πρᾶγμα ἐθέλει,¹⁴
 τοσοῦτον διαφέρει, καὶ οὐδὲν ἀπέρρωγεν ἀλλήλων τὰ εἶ-
 δη, ὥς μὴ ὁμολογούμενον αὐτὸν ἑαυτῷ τὸν ἅπαντα εἰ-
 20 ναι λόγον.

298 ε. 1. Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι τῶν μὲν συμβουλευτικῶν

5 ὁ ο Par. recepl. 6 Ald. Dind. Codd. αὐτὰ τὰ.
 Norrm. ταῦτα. 7 Ald. Vind. δὴ. Norrm. Par. δεῖ. 8 Se-
 quitur in Ald. Codd. ἔχει οὕτως, quod Norrm. deleuit, Dind.
 uncis inclusit. 9 „Verti quasi si scriptum esset ὁ κατὰ τοῦ
 τὴν φυλακὴν δόγτος Ἁριδῆμω, nam ut nunc posita verba sunt,
 ratio iis constare nequit. quippe quam Aristocrates, foeda ac
 pestifera lege, Charidemo custodiam circumdederat, oratione
 ista sustulit ac evertit orator.“ NORRM. 10 Vind. Par.
 Ἀριστοκράτη. 11 Par. δ'. 12 Norrm. περιβάσσεται. Ald.
 Dind. Codd. προβάσσεται. 13 Par. τοιαύτη. 14 Norrm.
 Par. ἕτερον. Ald. Dind. Vind. ὕστερον. 14 Ald. Vind.
 εἰδέναι.

ζητημάτων αἱ ὑποθέσεις αἶδε, τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον, τὸ δυνατόν,¹ τὸ ῥάδιον, τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἀκίνδυνον, τὸ καλόν, τὸ εὐσεβές, τὸ ὅσιον, τὸ ἡδὺ καὶ τὰ ἐναντία τούτοις. 2. Συνίσταται δὲ τὸ μὲν δίκαιον νόμῳ, φύσει, ἔθει, τὸ δὲ νόμῳ δίκαιον θεωρεῖται² ἐν προστάξει καὶ ἐν ἀπαγορεύσει. 3. Τὸ δὲ συμφέρον συνίσταται ἐκ τόπων τεσσάρων· οὗτοι δὲ εἰσιν³ οἶδε, τήρησις ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἐπίκτησις ὧν οὐκ ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀποφυγὴ τῶν περιστάσεων κακῶν, κώλυσις τῶν ἐπιφερομένων κακῶν. 4. Τὸ δὲ δυνατόν συνίσταται ἐκ προσώπων καὶ τῶν τού- 10 τοις προσφερομένων. τὸ δὲ ῥάδιον συνίσταται ἐκ τούτων, τῶν ἐλαττόνων⁴ πόνων, ἢ δαπάνης, ἢ κινδύνων, ἢ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων πρὸς ἐναντίον δεῖσθαι. 5. Τὸ δὲ ἀναγκαῖον συνίσταται ἐκ τοῦ μὴ κατ' ἔμφρασιν ἄλλως πράξαι τινα ἃ βούλεται ἢ ὥς ἂν ἡ ἀνάγκη προσαναγκά- 15 ζῃ, ἐκ τοῦ μὴ προσαναγκάζεσθαι⁵ [660] φόβους καὶ ταραχὰς καὶ λύπας· καὶ τὸ ἐν ταῖς ἀνάγκαις βίαιον ἐκφυγεῖν ἄλλως πῶς ἢ οὕτως, ἢ ὥς ἡ⁶ ἀνάγκη προσαναγκάζει, 300 ἐκ τοῦ ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι πάντως ὀρίζεσθαι, οἷον τὸ ἀποθανεῖν. 6. Τὸ δὲ ἀκίνδυνον συνίσταται ἐκ τούτων, 10 τοῦ μηδὲν θίγος εἶναι παθεῖν μήτε ὑπὸ θεῶν μήτε ὑπὸ ἐχθρῶν μήτε ὑπὸ κριτιόνων τινῶν μήτε ὑπὸ τοῦ νόμου. 7. Τὸ δὲ καλόν συνίσταται ὥς ἄρ' περιλαβεῖν ἐκ τῶν ἑπαινῶν τῶν ἀγαθῶν. ταῦτα δὲ ἔστι τὸ εὐσεβές, αἱ τιμαὶ, οἱ ἑπαινοί, αἱ μνήμαι, αἱ φιλῖαι, αἱ πίστεις, τῶν 15 προγόνων αἱ δόξαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα τοῖς ἔργοις, ἃ οὐ δεῖ καταισχύνειν· καὶ τὸ τηρεῖν τὰ πρέποντα ἐν τῷ βίῳ, οἷον εὐταξίαν, ἀπλόγητα, ἀλήθειαν, φιλίαν· ὑπάρχον δ'

1 τὸ δυνατόν e Par. recepi. ῥήσαι. Norrm. θεωρεῖται.

2 Ald. Dind. Codd. θεωρεῖται. 3 Ald. εἰσι. 4 Ald. Vind.

Dind. ἐλαττομένων. Norrm. ἐλαττομένων aut potius ἐλαττόνων, ut Par. 5 Ald. προσαναγκάζεσθαι. 6 ἡ Ald. Vind. om.

ἂν ^{6*} πρὸς τούτοις συνίσταται τὸ καλὸν καὶ ἐκ τοῦ τὰ
 τῶν ἄλλων ἐπαινεῖν καὶ παραβállειν. καὶ ὅλως ὅσα κα-
 τὰ ἀρετὴν καὶ ἀρετῆς ἔργα· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ κα-
 λοῦ. ἀντίκειται δὲ τούτοις τὰ ἐναντία. 8. Τὸ δὲ εἰσβλεῖν
 5 συνίσταται ἐκ τῆς φυσικῆς παρατηρήσεως τῶν πρὸς τοὺς
 θεοὺς δικαίων καὶ νομίμων· τὸ δὲ ὅσιον συνίσταται ἐκ
 τῆς τηρήσεως τῶν δικαίων, τῶν πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ
 τὴν ταύτης πρόνοιαν, καὶ τοὺς γονεῖς καὶ εὐεργέτας καὶ
 παιδευτὰς καὶ τοὺς κατὰ γῆς. 9. Τὸ δὲ ἡδὺ συνίσταται
 10 ἐκ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἡδονῶν· τῶν δὲ ἡδονῶν αἱ μὲν
 302 γίνονται ἀπὸ γεύσεως, αἱ δὲ ἀπὸ ὀψιως, αἱ δὲ ἀπὸ ἀκοῆς,
 αἱ δὲ κατὰ διάνοιαν, αἷς μείζονας καὶ κατωτέρας ⁷ εἶναι
 συμβέβηκε.

5. 1. Τῆς δὲ ἐγκωμιαστικῆς, ἐπειδὴ καὶ ἔξω ⁸ ζητη-
 15 μάτων ἐστίν, αἱ ὑποθέσεις εἰσὶν ἢ ἀπὸ προσώπων, ἢ ἀπὸ
 πραγμάτων, ἀφ' ὧν καὶ οἱ ἔπαινοι καὶ τὰ ἐγκώμια καὶ
 οἱ ὕμνοι καὶ τὰ ἀντικείμενα τούτοις, οἱ ψόγοι· τῶν τοί-
 νυν ἐπαινετικῶν τὸ μὲν τι ⁹ ἔπαινος καλεῖται, τὸ δὲ ὕμνος,
 τὸ δὲ ἐγκώμιον· ὕμνος μὲν εἰς θεοὺς, μηδὲν ἔχων ἐναντίον·
 20 ἔπαινος δὲ τὸ ἐπὶ μικροῖς γινόμενον, οἷον τὸ εὖ καὶ κα-
 λῶς· καὶ γὰρ ταῦτα ἐπαινετικά ἐστι· καὶ πάλιν, ὁ μὲν
 ἀγαθός, ὁ δὲ ἀνδρεῖός, ὁ δὲ δίκαιος· τὸ δὲ ¹⁰ ἐγκώμιον
 ἐπὶ μείζον ἐξαίρει· διόπερ κατὰ διεξοδὸν γίνονται.
 2. Λαμβάνονται δὲ οἱ ἔπαινοι κατὰ τρόπους τέσσαρας,
 25 αὐξήσει, παραλείψει, ¹¹ παραβολῇ, εὐφημίᾳ. αὐξήσει μὲν
 οὖν,

6* Ald. Dind. Codd. ἄν. NORRM. εἰ delet. 7 „Pro κα-
 τωτέρας libenter legam καλλιωτέρας, nisi si nimis fortean inso-
 lens vocabulum videtur. usus illo tamen et Thucydides εὐγ-
 γραφῆς δ' versus finem in exemplo ἐκχυρίας ἐναιουλον Sparta-
 norum Atheniensiumque.“ NORRM. 8 NORRM. οὐκ ἔξω.
 9 Ald. Vind. τοι. 10 δὲ ex Par. inserui. — v. 23. NORRM. γί-
 νεται. 11 Ald. παραλήψει.

οὖν, ὅλον εἴ τις θέλοι¹² τὰ τοῦ μύρμηκος ἔργα ἐπαινῶν λέ-
γειν ὅτι οἰκονομικώτατός ἐστι περὶ τὴν τῶν καρπῶν συγ-
κομιδὴν¹³ καὶ περὶ τὴν τούτων ἀπόθεσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ ἀγαθὸς προοιδέσθαι τὰς ὥρας τῶν θεῶν καὶ φρονι- 304
μώτατος¹⁴ πρὸς τοὺς καιροὺς παρασκευάζεσθαι, καὶ ὅσα ἂν
ἂν τις εὐροὶ μύρμηκα αὐξῶν. 3. Παραλείπει δὲ, ὅταν
τὰ προσόντα δυσχερῇ τοῖς ἐγκωμιαζομένοις καὶ ἅπερ ἂν
τις εἴποι ψέγων παραλείποντες μόνα ἐξαγγέλλωμεν¹⁵ τὰ
ἐπαινοῦν ἄξια, ὅλον εἰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐπαινοῦντες τὰς
μέντοι λοιπὰς πράξεις αὐτοῦ ἐξηγούμεθα, ¹⁶ ὡς διέβη 10
τὸν Γράντον, ὡς μέχρι Κιλικίας προῆλθεν, ὡς τὰ μέχρι
τοῦ Ὠκεανοῦ πάντα ἔθνη κατεστρέψατο, παραλείπομεν
δὲ τὴν Κλείτου ἀναίρεσιν καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους¹⁷
αὐτοῦ σπουδὴν, καὶ ὅτε Μηδικὴν ἐσθῆτα¹⁸ μετεμφά-
σατο, καὶ προσκυνεῖσθαι ὁμοίως τῷ Περσῶν βασιλεῖ¹⁵
ἡξίου, καὶ ἥσα τοιαῦτα ἦν αὐτῷ. 4. Τῇ δὲ παραβολῇ,
ὅταν μείζω μὲν τὰ τοῦ ἐπαινουμένου ἀποτρεῖναι θέλοντες
ἐκ τῶν πρὸς ἄλλα ἀποδεικνύωμεν,¹⁹ ὡς ὁ Δημοσθένης
τὰ τοῦ Κόνωνος ἔργα τὰ περὶ τὸν τειχισμὸν μεγάλα ὑπο-
δειξαι βουλόμενος τῶν Θεμιστοκλέους αὐτὰ βελτίω γη- 20
αίν.²⁰ 5. Εὐφημία δὲ, ὅταν τὰ δυσχερῇ μὴ παραλεί- 306
πνυτες ἐπὶ τὸ εὐφημότερον ταῦτα ἐξηγησώμεθα, ὅλον
εἰ²¹ τὸν Ἀλέξανδρον ἐπαινοῦντες τὴν τῆς Ἑλλήνης ἀρπα-
γὴν λέγοιμεν οὐκ ἀδίκημα οὐδὲ μοιχείαν οὐδὲ ἀμάρτημα

12 Edd. Vind. 3έλοι. Par. 3έλοι. 13 Ald. συγκομιδὴν.
14 Ald. φρονιμώτατος. Vind. φρονικώτατος. Norrm. Dind. Par.
φρονιμώτατος. 15 Ald. Norrm. ἐξαγγέλλομεν. Dind. Par.
Vind. ἐξαγγέλλωμεν. tam Ald. Dind. Vind. ἐπαινούμενα. Norrm.
Par. ἐπαινοῦν. 16 Norrm. ἐξηγούμεθα. 17 Ald. Dind.
Vind. πότους. Norrm. Par. πότους. 18 Vind. αἰσθῆτα. 19
Ald. Norrm. ἀποδεικνύομεν. Dind. Codd. —όμεν. 20 Vind.
φίσις. — in Lept. p. 478. 21 Ald. Vind. οἱ, Norrm. Dind.
Par. εἰ.

τι ²² περὶ τὸν Μενέλαον τὸν ξένον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ Διὸς ²³ ἐπεθύμησε κηδεσθῆναι· καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς Ἑλένης, ὡς οὐχ ἡμάρτε καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα καὶ τὴν θυγατέρα καὶ τὸν οἶκον, ἀλλ' ὡς ἐνδοξος γενέσθαι· ¹ ἐσπούδαζε.

ζ. Τοῦ δὲ μὴ φορτικῶς ἐπαινεῖν, ² δύνασθαι δ' ὀποσαχῶς ἂν χρεια γένηται ἐν τοῖς πολιτικοῖς ζητήμασι, τρόποι εἰσὶν οἷδε. πρῶτον μὲν ὅταν τις μὴ ὡς ἐπιβουλεύσας [661] αὐτὸς καὶ παρειασασμένος, ² ἀλλ' ὡς συν-
¹⁰ ἀναγκασθεὶς ἐπὶ ³ τοῦτο δοκῇ συνεγχεσθῆναι· δεύτερον δὲ ὅταν τις τὰ μὲν ἀποδιωθῇται, τὰ δὲ διεξῇ· τρίτος τρόπος, ὅταν πρὶν εἰπεῖν τι συγγνώμην ἐφ' οἷς ἂν μέλλοι λέγειν αἰτῇται ⁴ παρὰ τῶν δικαστῶν· τέταρτον ὅταν ἐν τοῖς κοινοῖς τὸν ἐπαινον ἔχῃ· πέμπτον, ὅταν καὶ αὐτοῖς
¹⁵ τοῖς ἀκούουσι ⁵ προσήκειν φάσκει ἀποδέχισθαι αὐτά· ³⁰⁸ ἕκτον, ὅταν καὶ τοὺς ἀντιδίκους οἷός τε ἢ τις ἐπιδικνύ-
 ναι ⁶ τὸ αὐτὸ ποιοῦντας, καὶ δεινὸν εἶναι φάσκει ἐκείνους μὲν ποιεῖν ⁷ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ὠφελείας, αὐτὸν δὲ μὴ.

η. Περὶ ψόγου. ὁ δὲ ψόγος ἐν τρισὶ ⁸ τρόποις λαμβάνεται· καὶ γὰρ κατὰ τὴν αὔξησιν ἐστι ψόγειν, καὶ κατὰ παράλειψιν, καὶ κατὰ παραβολήν· κατὰ εὐφημίαν δὲ οὐκ ἐστὶ, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐναντίον τῇ εὐφημίᾳ, δυσφημίαν. ⁹ κατὰ δυσφημίαν ψόγος γίνεται, ὅταν τὰ καλῶς πεπραγμένα ἐπὶ τὸ δυσφημότερον ἐξαγγίλληται, ¹⁰ οἷον

²² Par. ὁμαρτήματι. ²³ Ex. Isocratis encomio Helenae p. 508. NORRM. ¹ Norrm. ἰανιὸν ἐπαινεῖν. — Cfr. Hermog. περὶ μισθ. δεινότη. c. 25. ² Par. παρειασασμένος. ³ Ald. Codd. καὶ ἐπὶ, Norrm. Dind. καὶ om. Tum Ald. Norrm. Codd. δοκῇ. Dind. δοκῇ. v. 11. Ald. ἀποδιωθῆναι. ⁴ Ald. Norrm. αἰτεῖται. Dind. Codd. αἰτῇται. ⁵ Par. ἀκούουσιν. ⁶ Norrm. ἀποδικνύσαι. ⁷ Norrm. τοῦτο ποιεῖν. ⁸ Par. τρισίν. ⁹ Ald. Dind. Codd. δυσφημία. Norrm. τὴν δυσφημίαν. ¹⁰ Par. Vind. ἐξαγγίλλεται. Tum Ald. οἷον οἱ.

αὶ λίγοι τις ὡς ὁ Μενέλεως οὐχ ὑπὲρ μεγάλων πραγμάτων, οὐχ ὑπὲρ ὧν ὁ βάρβαρος ὕβρισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀγανακτῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν ἰσχυράτευσσε, μίᾳς δὲ γυναικὸς ἕνεκα οὐκ ἀγαθῆς, ὡς καὶ ὁ τραγικός φησιν.¹¹

Ὡς πλὴν γυναικὸς οὐνεκα στρατηλατῶν,

Τῆλλ' ¹² οὐδὲν.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΩΣ. II'. ²

Α. α'. Σύνθεσις ἐστὶν ἡ μὲν συνεχῆς ἢ διὰ ³ πλειόνων ἐξῆς εἰρημένη, ὡς τό· ³ „νόσημα γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα χαλεπὸν.“ ἡ δὲ λελυ- ¹⁰ μένη, τότε μὲν κεχυμένη, ⁴ ὥσπερ τό· „ἔστω, γινέσθω ταῦτα, οὐδὲν ἀντιλέγω.“ ἡ δὲ κατὰ περιόδον, ἥτις ἐστὶν ³¹⁰ σύνταξις κώλων καὶ κομμάτων εἰς διάνοιαν ἀπῆρτισμένη φράσις, ὥσπερ τό· ⁵ „καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναγκαῖα τῇ πόλει· πειράσομαι περὶ αὐ- ¹⁵ τῶν εἰπεῖν ἃ νομίζω συμφέρον.“

β'. Τὸ δὲ κώλον ἐστὶ σύνθεσις ὀνομάτων δύο καὶ πλειόνων, ὡς τό· ⁶ „οὐ προφάσεως ἀπορῶ δι' ἣν Νικαίᾳ βοηθῶ.“ κόμμα δ' ἐστὶ κώλου μέρος καθ' αὐτὸ μὲν τιθέμενον, ὡς τὸ, γινῶθι σαυτὸν, καὶ μηδὲν ἀγαν. μεθ' ²⁰ ἑτέρων δὲ, ὡς τό· ⁷ „ἀντιβολῶ πρὸς παῖδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν.“

γ'. Περίοδος δὲ ἐκ μὲν ἑνὸς κώλου συνίσταται, ὡς τό· ⁸ „τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφαρμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.“ αἱ δὲ ἐκ δύο κώλων, ²⁵ ὥσπερ τό· „τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς τι μὴ δοῦναι γνώμη χρησαμένων ἐστὶν ἔργον ⁹ ἀνθρώπων, τὸ δὲ τοὺς ἔχοντας

11 Eurip. Orest. 708. 12 Edd. Codd. τὰ ἄλλα. 1 καὶ φρά-

σεως addidi e Par. 2 Ald. Codd. ἡ δὲ διὰ. 3 de fals. leg. p. 424.

4 Norrm. κεχωρισμένη. 5 Phil. IV. initio. 6 Isocr. πρὸς Εὐθύν.

initio. 7 in Aphobum β. ad finem. 8 Ol. I. p. 16. 9

Par. ἔργον ἐστίν. — In Lept. p. 474.

ἀφιέσθαι φθονούντων.“ ἐκ τριῶν δέ· ¹⁰ ἄνδρες δεκα-
 σται, μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ ναμίξιν συμφέρον· λελύσθαι
 τὸν νόμον· εἴτα καὶ τοῦ παιδὸς εἵνεκα ¹¹ τοῦ Χαβρίου
 ὡμολόγησα ταύτοις ὡς ἂν ὁλος τε ὦ συνεριῶν.“ ἐκ δὲ πλειό-
 8 νων· ¹² οἱ μὲν ἐπαινοῦντες, αἱ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς
 προγόνους ὑμῶν λόγον εἰπεῖν μοι δοκοῦσι ¹³ κεχαρισμέ-
 νον, οὐ μὴν συμφέροντά γε ἐκείνοις οὖς ἐγκωμιάζουσι
 ποιῶν.“

312 δ. Σύνθεσις δὲ ἡ μὲν συνεχῆς κατὰ λελυμένην ἔργου
 10 καὶ πάθεισι πρέπει αἶν, ἡ δὲ κατὰ περίοδον τοῖς ἐπι-
 δεικτικοῖς καὶ προσιμίαις καὶ ἐνθυμήμασι.

ε. Φράσις δὲ ἀσαφής γίνεται, ὅταν λίαν ἀπηροαιω-
 μένη χρητῇ τις καὶ ¹ ἀμφιβολῶ, ὥσπερ τό· ²

ἢ Ζεῦ γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σὺν ἐμῇ. ³

15 ἢ κατὰ ⁴ ἄλλον τρόπον, οἷον χρόνον, ἢ αἰτίαν, ἢ τόπον.

ς. Πλεονάζει δὲ φράσις, εἰ διπλασιάζεται ⁵ ὄνομα
 ἔχουσα χωρὶς χρῆσις, ὥσπερ ἔλεξα, εἶπον, ἔφρασα. ⁶ καὶ
 εἰ ⁷ ἐπὶ τῶν προειρημένων αἱ εἵπομεν, ταῦτά εἵπωμεν καὶ
 μετὰ ταῦτα.

20 ζ. Ματαία ἐστὶ φράσις ἡ ἐν βαρβάροις ὀνόμασι, ⁸
 κικαννοτομημένοις καὶ παρακεχαραγμένοις· διὸ ⁹ καὶ ἀκαι-
 ρος φαίνεται τὰ ἐτέρων ὀνόματα ἄλλοις ἀκαιρως προσέ-
 μουσα, καὶ μὴ ¹⁰ τὰ πράγματα φράζουσα. „καὶ μὴ ¹¹

10 in Lept. initio. 11 Edd. Vind. ἐνεκα. Par. εἵνεκα.

12 De Symmor. initio. 13 Par. Vind. δοκοῦσιν. 1 Norrm. ἢ καί.

2 Euripidis ex Meleagro versus: vide fragm. XXIII.

3 Ald. Norrm. Vind. σύναιμον. Dind. Par. σὺν ἐμῇ. 4 Par.

καί. 5 Norrm. ἡ διπλάσια τὰ ὀνόματα. 6 Par. ἔφρασα.

7 Par. ἦ. tum Ald. Dind. Codd. ἐπὶ τῶν προειρ. εἵπωμεν ταῦτα,

εἵπωμεν δὲ μὴ. Recepi emendationem Norrmanni. 8 Vind.

ὀνόμασιν. Norrm. ὀνόμασι καί. 9 Par. δι' ὁ. 10 μὴ ο

Par. recepi. 11 καὶ μὴν — ἀκονόντων. „Duplici asterisco

incidiare voluimus quam male haec cohaereant, etsi solidam

αὶ μὲν ἄλλου τοῦ¹² χάριν ὁ λόγος εὐρέθη ἢ τοῦ πείθειν,
 ὥς ἂν τις ἀμφισβήτησις ἦν· ὅτε δὲ¹³ ἐστὶν εὐδηλον
 ὅτι ἐφ' ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ τῆς λογικῆς δυνάμειος ἔξι ὥρ-
 μηται, δυοῖν ἀνάγκη δὴ πού θάτερόν, ἢ μὴ [662] ὀρθῶς
 ἔχειν μὴδ' ἱκανόν¹⁴ φαίνεσθαι τὸν λόγον, ἢ ὁμοῦ βέλτι-⁵
 στόν τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἀκούοντων. φιλανθρω-
 πίας δὲ κοινῆς καὶ τῆς πρὸς ἅπαντας εὐνοίας δαίγμα
 ἐστὶν ὁ λόγος, οὐ πικρίας οὐδὲ μισανθρωπίας.

B. 1. Οὐχ ἐν τῷ κωλύόν ἐστιν ἀνακαλεῖν ἡμᾶς τὸν³¹⁴
 στόλον ἐκ τῆς Σικελίας·¹ ἀλλὰ πρῶτον μὲν τὸ μὴ δεῖν¹⁰
 μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβουλεύεσθαι ῥαδίως· δεινὸν γάρ·
 αὐξήσεις δὲ τούτῳ ἐν² τῇ τοῦ προσώπου ποιότητι· ὑμῖν³
 δὲ οὐδ' ἐπ' ἴσης αἰσχρὸν οὐδὲ⁴ τοῖς ἄλλοις ἅπασι· διὰ
 τί; ἐπειδὴ πλέον φρονεῖν τῶν ἄλλων πιστεύετε.⁵ ἑτέρα
 δὲ πάλιν ἐκ τοῦ πράγματος αὐξήσεις, ὅτι μὴδὲ ἀπλῶς¹⁵
 μὴδὲ ἐπὶ⁶ ὀλίγου χρόνου περὶ τῶν πραγμάτων τούτων
 ἐβουλεύσασθε· κἀνταῦθα παραθήσεις τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας.
 2. Πρὸς ταῦτα ἀντίθεις πρώτη μὲν, ἀλλὰ χαλεπὴ λα-
 βὴν ἡ Σικελία· ταῦτα καὶ πρότερον ἴσμεν λεγόμενα· καὶ

speciem mentiantur. Mox post μισανθρωπίας ingens haud du-
 bie lacuna subest. nec enim temere crediderim nulla ἀναλύ-
 σις facta mentione, nulla illius ὑποτιπῶσαι aut descriptione
 praemissa, mox exemplum retexendae orationis, idque de suis
 potissimum scriptis petatum, proposuisse nostrum. NORRM.

— Locus sumtus est ex Aristidis oratione κατὰ τῶν ἑσπεριότη-
 των p. 409, 6. 12 Ald. Vind. τοῦ. Sq. ὁ Ald. Codd. om. Tum

Ald. Codd. εὐρεθῇ. NORRM. εὐρέθη. 13 Ald. Vind. ὅτι δέ.

NORRM. Par. ὅτι δέ. 14 Par. ἢ μὴ δικανικόν. 1 Argu-

mentum orationis Aristidis περὶ τοῦ πείθειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σι-
 κελίᾳ vol. I. p. 363. NORRM. 2 ἐν Norrmanno suspectum.

3 Ald. Vind. ἡμῖν. NORRM. Par. ἡμῖν. 4 Ald. Vind. οὐ δὲ.

Par. οὐδ' ἢ. NORRM. Vind. οὐδὲ. 5 Edd. πιστεύετε. Vind.

Par. πιστεύατε. 6 Par. ἐπ'.

ὅσον τὸ μέγεθος καὶ ὅσος αὐτῆς ὁ περίπλους· καὶ ὁμοῦς ἐπέψαμεν. ἀλλὰ μὴν ⁷ οὐδὲ χαλεπὸν λαβεῖν· στασιάζουσι γάρ καὶ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· τί οὖν χαλεπὸν ἐστὶ λαβεῖν νῆσον διηρημένην καὶ ⁸ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις; 3. Ἀλλ' ἐπταίκαμεν· ἀλλ' οὐ χρή ῥαδίως οὕτως ὑφίσθαι ⁹ τῇ ψυχῇ· καὶ τοῦτο ἐξ ὁμοίου, παρὰ τοῖς Συρακοσίοις ⁹ γεγεννημένου κα-
316 τασκευάσεις, ὅτι κακῆνοι οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ πολλάκις πταί-
 σαντες ἀνέλαβον ἑαυτούς· εἰ δ' ἐκῆνοι, καὶ ὑμεῖς. 4. Τί ¹⁰ οὖν ἐκ τοῦ μεταβάλλεσθαι ¹⁰ αὐτοὺς ἄτοπον; πρῶτον μὲν αἰσχύνῃ, οὐ μόνον τοῦ βεβουλεῦσθαι ¹¹ κακῶς, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνανδροτέρους δοῆαι Συρακοσίων· εἴτα καταφρο-
 νεῖν ὑμῶν Συρακοσίους ποιήσετε. ¹² 5. Ἀλλὰ τὰς σπόν-
 δὰς λελύκασι ¹³ Λακεδαιμόνιοι; ἀλλ' οὐδὲ τότε ταύταις ¹⁴ θάρρουντες ἐφαινόμεθα. ἀλλὰ τὸ ἐπιτείχισμα καινότε-
 ρον; τί οὖν ἐλθόντας αὐτοὺς κρατήσιν Λακεδαιμονίων οἴεσθε; καὶ μὴν εἰ ¹⁴ μένουσιν ἔνδον, τάχ' ἂν ἡμῖν ᾤ. ¹⁵ καὶ πρὸς ἐναντίον· οὐ γὰρ συμφέρει τοῖς πολιορκουμένοις ἐπείσασθαι πολὺν ἀνθρώπων ὄχλον. 6. [Τίνα ¹⁶ ἐκ τοῦ
20 λαβεῖν Σικελίαν αὐτοῖς ἀγαθὰ γενήσεται.] ἀλλὰ Γύλιπ-
 πος ¹⁷ συνάγει στρατεύμα, καὶ συναθροίζει Σικελίαν;
 οὐκοῦν τί προσῆκεν ὑρῖν οὐδὲ ἴσασιν ἀποδρᾶναι· ἀλλ'
 ἕτερον ἐπιπέμπειν ¹⁸ στόλον, ὅς οὐχ ἦσσω ¹⁹ τὴν ἐπιθυ-

7 Ald. μίν. Codd. Norrm. μὴν.

8 Ald. Dind. Vind.

ἄφινίσθαι. Norrm. Par ὑφίσθαι.

9 Ald. Norrm. Συρακο-

σίοις. Dind. Par. Συρακοσίοις. Vind. variat. — Dind. constan-
 ter Συρακοσίοις.

10 Par. μετακαλίσσασθαι.

11 Ald. βεβου-

λεῦσθαι.

12 Vind. Par. ποιήσεται.

13 Par. λελύκασιν.

14 Norrm. οὐ.

15 Aristid. Vol. I. p. 368, 12. ἦν τι τοῦτο.

16 „Verba loco prorsus alieno infulta τίνα — γενήσεται indu-
 zimus, quae commate 7. locum habere poterant, nisi plena
 illie omnia et sana essent.“ NORRM.

17 Ald. Vind. Φί-

λιππος. Norrm. Par. Γύλιππος.

18 Ald. Codd. ἐπιπέμπειν.

μίαν τοῖς ἡμετέροις πολίταις παρέξει ἡ Γύλιππος Συρακοαίοις· τοῖς μὲν γὰρ ἡμετέροις οὐ τὸ ²⁰ τῆς δυνάμεως μόνον ²¹ προδίδεται, ἀλλὰ καὶ τὸ συνειδέναι πολλάκις αὐτοῖς ²² κακρᾶτῆρόσιν· οἱ δὲ ἐπανορθώσασθαι τὸ πρόσθεν ³¹⁸ τῷ πλήθει νομίζοντες, ἐπειθ' ἤττους ταῖς παρασκευαῖς ³ φρανέντες, εὐκότως οἶμαι καὶ ταῖς γνώμαις ὑποδείστεροι γενήσονται. 7. Λοιπὴ ζήτησις ἐκ τῶν ἀποβησομένων· τί πλέον ἔσται, κἂν κρατήσωμεν; οὐ γὰρ κατασχεῖν αὐτὴν πόρρωθεν οὐσαν δυνησόμεθα· βουλοίμην δ' ἂν ὑμῖν ἐν τούτῳ τὰ πράγματα εἶναι· ὥς τὸ γε κατασχεῖν αὐτήν ¹⁰ καὶ φυλάξαι βέλαιον ἔστι. βιαίως δ' ἂν ἔποισ· καὶ Δημοσθενικῶς ὅτι μὴδ' ἕτερόν τι πρᾶξαι δυνατόν ἐστιν· οὐ γὰρ ἀπανίστασθαι, ἀλλὰ φεύγειν δόξοιμιν· οὐδὲ μὴ δυνηθέντες θλεῖν, ἀλλὰ παθεῖν φοβηθέντες· εἴτ' οὐκ ἀφίξονται ²³ τοῦ διώκειν ἡμᾶς Συρακοῖοι· εἰ δὲ τοῦτο ¹⁵ γενήσεται, δέδοικα μὴ περὶ τοῦ Πειραιῶς ὁ κίνδυνος ἡμῖν γένηται· καὶ ναῦς πολέμιας εἰς τοὺς ἡμετέρους λιμένας εἰσδεξιόμεθα, δεῖον αὐτοὺς ἑτέροις ἐφορμῆν. ταῦτ' ἔστι καὶ ἐν τούτοις,

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ. ΙΔ'.

20

Α. Μῆνιν αἶδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

τὸ μὲν γὰρ ἔργον Μουσῶν δι' ἀκριβείας διελθεῖν τὴν μῆνιν, ἥ ² ἐμήνισεν Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ καὶ τὰ συμβάντα ἀπ' αὐτῆς, οὔτε ² οὐχὶ φαῦλα οὔτε ὀλίγα· ἀλλὰ τοῦτο ³²⁰ δὴ τὸ βαρύτερον τῶν τοῦ πολέμου συνέβη τοῖς Ἀχαιοῖς· ²⁵

Norrm. ἐπιπέμπειν. 19 Ald. Dind. Codd. οὐκ ἴσμεν. Norrm.

οὐκ ἦσσω. tum Ald. Vind. ἡμετέροις bis. Norrm. Par. ἡμετέροις.

20 Ald. Codd. οὔτε, cui Norrm. τὸ addebat. Dind. οὐ τό.

21 Par. μόνος. 22 Norrm. αὐτοῖς πολλάκις. mox Par. οἱ δ' ἐπ.

23 Ald. Dind. Vind. οὐ καθίζοντες. Par. Norrm. οὐκ ἀφίξονται.

1 Norrm. ἦν.

2 Par. οὔτε γάρ.

πολλοὶ μὲν γὰρ αὐτῶν καὶ ἀγαθοὶ πρό³ ὥρας διεφθάρησαν, πολλοῖς δὲ οὐδὲ ταφῆς ὑπῆρξε⁴ τυχεῖν,¹ ἀλλ' οἱ μὲν κύνες διεχρήσαντο αὐτοὺς κειμένους. Διὸς δὲ ἦν ἄρα τὸ βούλευμα καὶ οὐκ ἀπὸ⁵ [665] ταυτομάτου συνέπιασε
 5 τοσαῦτα πράγματα, ἀρξάμενα ἀφ' οὗ πρῶτον διέστησαν Ἀχιλλεύς ὁ Πηλέως, καὶ Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρείως, βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων· τίς δῆτα θεῶν αὐτοὺς συνέβαλε⁶ καὶ πᾶ-
 θεν ἄρξασθαι φῶμιν τὴν ἔριν; ἀπὸ Ἀπόλλωνος, ὃν ἐμ-
 βαλεῖν⁷ τοῖς Ἀχαιοῖς νόσον πρὸς ὄργην⁸ τοῦ βασιλέως
 10 αὐτῶν· αἰτίαν δὲ αὐτοῦ⁹ γενέσθαι τήνδε· ἄνδρα ἰλθῆν¹⁰
 πρὸςβύτην Χρῦσσην ὀνόματι εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀχαιῶν,
 Ἀπόλλωνος ἱερέα, θυγατέρα αἰχμαλῶτον λυσόμενον, οὖ-
 σαν παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονι· σκήπτρον δὲ δὴ χρυσοῦν ἔχον-
 τα καὶ περὶ τῷ σκήπτρῳ στέμματα τοῦ θεοῦ, κομίζεν
 15 δὲ καὶ ἄποινα οὐκ ὀλίγα·¹¹ εἶτα δὲ¹² τοὺς Ἀχαιοὺς ἰκ-
 τεύειν πάντας μὲν, διαφερόντως δὲ τοὺς Ἀτρεΐδας, συν-
 ευχόμενον ἑκείνοις μὲν ἔλαιν τὴν Τροίαν καὶ σωθῆναι οὐ-
 322 καδε, αὐτῷ δὲ ὑπάρξαι λύσασθαι τὴν κόρην· πάντως
 δὲ προσήκειν αὐτοῖς αἰδεσθῆναι τὸν θεόν· ἐνταῦθα οἱ
 20 μὲν ἄλλοι πάντες ἐδέξαντό τε τοὺς λόγους καὶ ἀνειθορύ-
 βησαν ἀφιέναι τὴν παιῖδα τῷ ἱερεῖ. Ἀγαμέμνων δὲ οὔτ'
 ἥφιμι καὶ προσηπεῖλει εἰ λήψοιτο αὐτόν, ἢ νῦν ἐνδιατρί-
 βοντα ἢ αὐθις τῶν αὐτῶν ἕνεκα ἤκοντα, ὥς οὐκ ἐπαρ-
 κέσουσαν τὴν ἰκετηρίαν αὐτῷ, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς παιδὸς γε-
 25 νησομένους ἔτι τοὺς λόγους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ σω-
 τηρίας· τὴν δὲ οὐκ ἀπολύσειν, ἔξαιν τε ἐν Ἀργεὶ γυναῖκα,

3 Ald. Vind. πρὸς. Norrm. Par. πρό. 4 Par. ὑπῆρξεν.
 5 Edd. Vind. ὑπό. Par. ἀπό. Negationem inseruit Norrm.
 6 Codd. συνέβαλεν. 7 Norrm. addit φασί. 8 Ald. Par.
 Vind. πρὸς ὄργην νόσον. Norrm. νόσον πρὸς ὄργην. 9 Norrm.
 αὐτῷ. 10 Edd. Vind. διεθῆν. Par. ἔθην. mox Ald. χρύ-
 σιν. 11 Vind. Par. ὀλίγιστα. 12 Ald. Codd. τὰ δὲ εἰς
 τοὺς. Norrm. εἶτα δὲ τοὺς.

τὰ αὐτοῦ πράττουσαν διὰ βίον· ἀλλ' εἴ τι ¹³ δέϊται σω-
τηρίας, ἀπείναι ἤδη. ταῦτα ἀκούσας ὁ ἱερεὺς ἔδεισέ ¹⁴
τε καὶ παραχρῆμα ἀπρη σιωπῇ· ὥς δὲ ἀπίσχει τοῦ στρα-
τοπέδου, πάσας ἤδη φωνὰς ἠφίει τὸν Ἀπόλλωνα καλῶν
Σμινθιον, Τενέδιον, Χρῦσιον, Καλλιτόξον, πάντα ὄνο- ⁵
μάζων, εἴ ποτέ σοι, Δέσποτα, ἢ Θυσίαν ἔθυσα, ἢ νεὼν
ἤρψα εἰς χάριν, τοῦτ' ἔμοι νῦν ἀντ' ἐκείνων γένοιτο,
ἐξομάρξασθαι τοὺς Ἀχαιοὺς τὰ δάκρυα ταῦτα τοῖς ἰαν-
τῶν σώμασι. ¹⁵ αὐ δὲ αὐτοῖς ἔλθοις τοξότης· δέχεται τὰς
εὐχὰς ὁ θεὸς καὶ αὐτίκα πρὸς τὴν τιμωρίαν ἐστέλλετο. ¹⁰

B. Ἄρνες οἱ ἦσαν εὐτραφεῖς καὶ δασεῖς μαλλοῖς, ¹⁶ 324
θαυμαστοὶ ¹⁷ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· τούτους ἐγὼ
λαμβάνων συνίδουν αὐτοὺς ἡσυχῇ κατὰ τρεῖς, ἦσαν γὰρ ¹⁸
ἐφ' ὧν ὁ Κύκλωψ ἐκάθευδεν· ἐμελλε ¹⁹ δὲ ὁ μέσος ἄρ' αἰ
ἄνδρα οἴσιν τῶν ἱταίων· ²⁰ εἰς δὲ ἐκατέρωθε παράσσει· ¹⁵
ρος ἦν, ἀσφαλείας ἕνεκα. εἰς μὲν οὖν τοὺς ἄλλους ὑπῆρ-
χον οὗτοί μοι, αὐτὸς δὲ ἐπεχείρουν τρόπῳ τοιούτῳ· ²¹
ἦν κριὸς τὰ τε ἄλλα ὑπερμεγέθης καὶ ὑπέρδασυς, τοῦτ' αἰ
περιβαλὼν τῷ χεῖρι κατὰ νῶτον, ὑπελειπόμην ²² ἕως ὑπὸ
τῇ γαστρὶ καγὼ γίγνομαι· ἔπειτα μεταστραφεὶς εἰχόμεν· ²⁰
ἐκείνην οὖν τὴν νύκτα οὕτω ταλαιπωροῦντες ²³ ἤνεσχό-
μεθα.

13 Edd. τοι. Codd. τι.

14 Par. ἔδεισεν — ἀπρη —

ἀπίσχει. 15 Par. σώμασιν. 16 Ex Odys. ι, 425. 17

Ald. Codd. θαυμαστοῖς. Norrm. θαυμαστοί. 18 Norrm. γὰρ

λόγοι. 19 Par. ἐμελλεν. 20 Ald. Codd. ἱταίων. Norrm.

ἱταίων. mox Vind. ἐκατέρωθεν. 21 Par. τοῦτ' αἰ. 22

Norrm. ὑπελειπόμην. 23 Par. ταλαιπωροῦντες.

330 ΤΕΧΝΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ Β.¹

ΠΕΡΙ ΑΦΕΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥ. Α'.

α. Ἐπιυῆ σοι τὰς ³ ιδείας ὑπεδειξαμεν τοῦ πολιτικοῦ λόγου καὶ τὰς ἀρετάς αὐτοῦ, δεῖ σε ἀκοῦσαι καὶ περὶ τῆς ιδείας τοῦ ἀφελοῦς λόγου· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐπισκεψθαι χρὴ ὥς τὰς ποιότητας τοῦ ἀφελοῦς λόγου καὶ τοῦ ἀπλοῦ καὶ τὰς διαφορὰς αὐτοῦ πρὸς τὸν πολιτικὸν λόγον καὶ ἀγωνιστικόν· ὅπερ οὐ ῥάδιον μὲν ἐστίν διὰ τὸ εἶναι ἐν γένος παντὸς λόγου καὶ μίαν φύσιν· ὁμοίως γο μὴν εἰσὶ
 10 τινες παραλλαγὰι καὶ ιδεαί, αἱ διαφέρουσιν ἀλλήλων.

β'. Πᾶς δὲ λόγος ἐστὶ δῆλον ὅτι ἐν ἐπινοήμασι καὶ ἐν ἀπαγγελίᾳ, ἥτις ἐστὶν ἐν λέξει, ἐν σχήματι, ἐν ῥυθμῷ. ἐστίν ³ οὖν ῥητέον τίνα ἐστὶ τὰ διακρίσεις ποιοῦντα ἀπὸ τῶν πολιτικῶν τοῖς ἀφελῶσι λόγοις. οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ ἐστίν
 15 ἐννοήματα τῶν τε ἀφελῶν καὶ τῶν πολιτικῶν· εἰ γὰρ ἐν νόημα ⁴ τὸ αὐτό, ἀλλὰ λέξεις οὐχ ἡ αὐτή· ἢ εἰ καὶ λέξις ἢ [664] αὐτή, ἀλλ' οὐχ ὁ ῥυθμὸς ὁ αὐτός· ἢ εἰ καὶ ῥυθμὸς ὁ αὐτός, ἀλλ' οὐ τὸ σχῆμα τὸ αὐτό.

γ'. Εἰδέναι οὖν δεῖ πρῶτον, ὡς ἐν κεφαλαίῳ μάλιστα
 20 παραστήσαιμεν, ὅτι αἱ διαφοραὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου πρὸς τὸν ἀφελῇ εἰσὶν ἀπὸ τῶν ἐννοημάτων πρῶτον λαμ-

1 Inscriptio in Aldina του αὐτου τεχνων ρητορικων περι αφελους λογου. in Par. ad finem primi libri: Ἀριστείδου τεχνῶν ῥητορικῶν περὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου α'. tum: Ἀριστείδου τεχνῶν ῥητορ. περὶ τοῦ ἀφελοῦς λόγου β'. 2 τὰς c Par. recepi. 3

Ald. Dind. Codd. εἰ. Norrm. ἔστιν. tum Vind. τηρητέον.

4 Norrm. εἰ δὲ καὶ ἐννοήμα.

βανόμεναι. ἔστι γὰρ τὰ μὲν πολιτικὰ νοήματα τραχύτερα, ἐνδοξότερα καὶ ἀπὸ ἐνδοξοτέρων λαμβανόμενα, καὶ δριμύτερα, τὴν τε δριμύτητα ἐργαζόμενα, ἐκ τοῦ σπανιωτέρου τε εἶναι καὶ ἐνδοξα. τὰ δὲ ἀφελῆ νοήματα ἀπλᾶ, ἐπικοινωνα, ἄδοξα, καὶ ταῦτα ἀπὸ ἀδόξων τῶν ἐπιχειρημάτων λαμβανόμενα. περὶ μὲν οὖν τῶν νοημάτων, ὥς ἂν ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα εἴποι τις, ταῦτά ἐστιν.

δ'. Ἡ δὲ ἐξῆς διαφορὰ περὶ τὴν μεταχειρίσιν⁶ ἐστίν· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ ἐστὶ τις μεταχειρίσις, οὕτω καὶ ἐν τῷ ἀφελεῖ λόγῳ· ἡ δὲ διαφορὰ τῶν μεταχειρίσεων αὕτη ἐστίν· ἐν μὲν τῷ πολιτικῷ λόγῳ δεῖ φανεράς⁷ εἶναι· οὕτω γὰρ πολιτικῶς προάγοιτο ὁ λόγος, εἰ παρακολουθοῖεν· οἱ ἀκούοντες τοῖς ζητήμασιν· ἐν δὲ τῷ ἀφελεῖ οὐ τοῦτό ἐστιν, ἀλλὰ κεκρυμμένα⁸ ἐνίοτε εἶσιν αἱ¹⁵ ζητήσεις, καὶ οὐδὲ οἶδεν¹⁰ τις τί βούλεται λέγειν ὁ λέγων, 334 διὰ τὸ μηδεμιᾷ ἐπιβολῇ εἰκέναι τὸν λόγον.

ε. Τὰ δὲ σχήματα ἐν μὲν τῷ πολιτικῷ λόγῳ τραχέα ἐστὶ, σφοδρά,¹¹ ἑλεγκτικά, βίαια· ἐν δὲ τῷ ἀφελεῖ ἀνεμμένα, ἀπλᾶ, μηδένα ἑλεγχον μηδὲ ἐξέτασιν τινα ἐμφαίνοντα, ἀλλὰ κοινότερα καὶ ἀναπεπτωκότα· οὕτω γὰρ²⁰ ἐκάνα ποιεῖ σύντονον τὸν λόγον καὶ πολιτικόν· ταῦτα δὲ ἀφελῆ, ὥς ἂν ἰδιωτικά καὶ ὁμιλητικά ὄντα.

5 εἶναι Ald. Dind. Vind. om. Recepti e Par. Norrm.
6 Par. μεταχειρίσιν, sed sibi non constat. Edd. Vind. μεταχειρίσιν. — „Hoc modo ubique pro μεταχειρίσις ex manuscripto suo Aldus ediderat. Itaque sequi quam probare malui. Paulo post διαφορὰ εἶναι, sententiam tenemus, in verbo constituendo aqua nobis haeret. Simillima, si modo hac notione satis usitata, sunt διάτορα et διαφανῆ: quod posterius, interea dum aptius quidpiam occurrat, haud respuam.“ NORRM.
7 Edd. Vind. διαφορά. Par. δεῖ φανερά. scr. φανερὰς. 8 Ald. κεκρυμμένα. 10 Par. οἶδεν. 11 Ald. Dind. Codd. σφόδρα. Norrm. σφοδρά.

ε'. 1. Οὐ μὴν οὐδὲ ἡ λέξις ἡ αὐτὴ αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν-
 τις καὶ ἐν τῇ λέξει διαφορά· ἐν μὲν γὰρ τῷ πολιτικῷ λόγῳ
 ποτὲ μὲν ἀπῆρτισται τὸ νόημα, ποτὲ δὲ δεῖ ἄλλω νοήματι
 ἐπιβάλλειν· δεῖ γὰρ μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ τόνου προ-
 ἔχεισθαι τὸν λόγον. ἐν δὲ τῷ ἀφελῇ οὐκ ἔτι, ἀλλὰ δοκῇ
 ἡ λέξις ὥς ἂν τύχῃ προάγεισθαι, ἀλλ' ὑπὲρ τὴν ἐμφαινουσα
 καὶ μηδεμίαν ἐπιτήδευσιν τῆς λέξεως. 2. Ἐτι ἐν μὲν τῷ
 πολιτικῷ λόγῳ ὃ τι ἂν βούληται τις σημαίνειν ὑπὸ τῆς
 λέξεως, τοῦτο αὐτὸ καὶ ἐμφαίνεσθαι μόνον δεῖ· ἐν δὲ τῷ
 10 ἀφελῇ ἡ μία λέξις καὶ ἐν καὶ δύο καὶ τρεῖς σημαίνει ἐνίοτε.
 336 κάλλη δὲ ἐν λέξει ἡ παράθεσις τῶν λέξεων ποιῇ, οἷον
 ὁ ¹² ἱπποφορβὸς ἱππων, συνοφορβὸς ¹³ συῶν.
 ζ'. Καὶ περὶ τοὺς ῥυθμοὺς ὁμοίως λέγομεν ¹⁴ διαφο-
 ρὰν τινα εἶναι τοῦ πολιτικοῦ λόγου πρὸς τὸν ἀφελῇ·
 15 καὶ ὅλως ἡ διαφορά τῆς ἀφελείας πρὸς τὸν πολιτικὸν
 λόγον, ὅτι τῆς μὲν ἀφελείας ἐστὶ τὸ ἀπλῶς προχωρεῖν τὸν
 λόγον καὶ ἔλκεσθαι αἰετὴν ἀκοὴν κατὰ τὸ ὅμοιον καὶ
 μηδαμοῦ ἐγκοπᾶς ¹⁵ εἶναι τοῦ λόγου, μηδὲ ἐνίστασθαι
 πού πρὸς τὴν ἀκοήν· ὅπου δὲ προΐοντος τοῦ λόγου ὑπο-
 20 στρεφῇ γέγονε καὶ ὥσπερ τι πρὸς τὴν ἀκοὴν ἀντίστη ἐκ
 τῆς ἐκκοπῆς τῆς κατὰ τὴν ὑποστρεφῆν, ἐνταῦθα ἀγωνι-
 στικὸν τὸ σχῆμα καὶ λόγος ἤδη τῷ ῥυθμῷ πολιτικώτερος
 γέγονεν· ἐπιστρέφει γὰρ αἰετὴν τὸν ἀκροατὴν τὰ τοιαῦτα
 καὶ οὐκ ἐξ ἀπλῶς ἐπακολουθεῖν· ὅπερ ἐργάζεται ἡ ἀφέ-
 25 λεια. ¹⁶

η'. Ὡς ἐν τῷ Συμποσίῳ Ξενοφῶν, ἥδη γὰρ σοι καὶ
 τὰ παραδείγματα αὐτῶν ἐκδήσομαι, ἵνα σαφέστερά σοι
 καὶ τὰ τῆς ἀφελείας θεωρήματα γένηται. καὶ γε μὴν γυ-

12 ὁ Par. om. 13 Par. συνοφορβός. 14 Par. λέγομεν.

15 Edd. ἐκκοπᾶς. Norrm., conj. διακοπᾶς et μοκ διακοπῆς, coll. Hermog. Id. I, 6. Par. Vind. ἐγκοπᾶς. 16 Ald. Vind. ἀφέ-
 λια. Norrm. Par. ἀφίλεια.

ναίικς, ἄλλως τε ἢ καὶ νύμφαι τῶν αὐτῶν οὐσαι, ὥσπερ ἡ Νικηράτου τοῦδε καὶ Κριτοβούλου, μύρου μὲν οὐ προσδίδονται.“¹⁷ καὶ ἡ ὑποστροφή, „αὐταὶ γὰρ τούτου ὄξουσιν.“ τοῦτο μὲν οὖν οὕτω διὰ προσδέξασθαι, οἷον, αὐταὶ παρὰ ἀνδρὸς μύρου οὐ προσδίδονται, παρ' ἑαυτῶν γὰρ ἔχουσι, νύμφαι γε οὐσαι, τηρῆσαι γε ἄξιόν ἐστι τὸ τῆς ὑποστροφῆς· τῆς μὲν γὰρ ἀφελείας ἢ προελθῆναι μέχρι τοῦ „μύρου μὲν οὐ προσδίδονται.“ τὰ δὲ τῆς αἰτιολογίας 338 παρατεθεῖν κατὰ τὴν ὑποστροφὴν, τοῦτο γοργὸν ἀσφάδρα 10 ἐποίησε τὸν λόγον, „αὐταὶ γὰρ τούτου ὄξουσιν.“ καὶ κινδυνεύει καὶ πολιτικὸς γεγενῆσθαι τῷ ὀρθῷ ὁ λόγος.

ΠΕΡΙ ΕΝΝΟΗΜΑΤΩΝ. ¹ Β'.

α. Τὰ δὲ περὶ τὴν ἐρμηνείαν πάλιν αὖ ἐννοήματα τῶν ἀφελῶν ἐστίν, οἷον χρῆσασθαι, ἂν οὕτω τύχη, καὶ 15 ἄδοξοτέροις ἐννοήμασι· βουλευθεὶς γοῦν κατασκευάσαι ὁ Ξενοφῶν, ὅτι πολλοῦ ἄξιός ἐστιν ὁ Κῦρος σκέψαι πῶς διώκησε² τοῦτο. ἡ γὰρ πρότασις [665] πολιτικὴ, καὶ αἱ ἀποδείξεις πολιτικώταται, ὅτι Κῦρος³ πολλοῦ ἄξιός ἐγένετο. τῶν δὲ ἐννοημάτων τὰ μὲν ἦν πολιτικὰ, τὰ δὲ ἀφελῶν 20 λῆ· πολιτικὰ μὲν τὰ τοιαῦτα, Κῦρος πολλοῦ ἄξιός ἐγένετο· τὸ γὰρ χαλεπώτατον ῥᾶστα κατειργάσατο· τί δὲ ἐστὶ χαλεπώτατον; ἀνθρώπων ἄρξαι. ἄχρι τούτου ἡ κατασκευὴ πολιτικὴ. εἰ γοῦν⁴ μετεχειρίζου πολιτικῶς, οὕτως ἂν 340 εἴπης, Κῦρος πολλοῦ ἄξιός ἐγένετο· ὃ γὰρ χαλεπώτατον 22 ἦν, τοῦτο κατειργάσατο, ἀνθρώπων ἄρξαι, διὰ τί; ὅτι οὐ ῥαδίως ἐθέλουσιν οἱ ἄνθρωποι ἄρχεισθαι, ἀλλὰ πολὺ μὲν δυναστεῖαι, πολλὰ δὲ τυραννίδες κατελύθησαν

17 Vind. προσδίδονται. — Symp. II, 3.

¹ Titulus abest ab Ald. Codd. ² Edd. διώκησεν. Par. Vind. διώκησε. — Respicit ad initium Cyropaediae. ³ Ald. Codd. Κύρου. ⁴ Edd. Codd. ἔχον μετεχειρίζου. Norrm. conj. εἰ γοῦν μετεχειρίζου.

ὑπὸ τῶν μὴ βουλομένων ἀρχεῖσθαι. ἄχρις ἑνταῦθα τὰ ἐννοήματα πολιτικά.

β'. Ὅταν δὲ ἔλθῃς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς διαφορᾶς⁶ καὶ εἴπῃς, ῥάδιον γάρ ἐστι βοῶν καὶ οἴων καὶ πάσης ἀγέλης ἀρξαι μᾶλλον ἢ ἀνθρώπου, τότε λέγω ὅτι εἰς ἐννοήματα ἀφελέστερα ἀπάγεις τὸν λόγον· ἡθους γὰρ καὶ τρόπου εἰσὶν, ἃ τοῦ λόγου τὸ ἀφελὲς ἐτήρησιν·⁷ ὁ μὲν οὖν πολιτικὸς πρότασιν προθεῖς τὰ κατασκευαστικά παρατίθῃσιν, ἐπιλεγόμενος αἰεὶ τῶν ἐννοημάτων τὰ πολιτικώτερα· οἷον τὸ κατὰ τὰς ἀποβάσεις λέγειν, οὐ⁸ πολιτικώτερον, νομίας μέντοι ἀρχοντας· ἢ πάλιν, οὐδεπώποτε ἡσθήμεθα⁹ συστάσας τὰς ἀγέλας· οὐκ ἂν πολιτικὸς εἴποι· οὗτος δὲ κατὰ τὸ πρέπον ἑαυτῷ τοῖς ἐπιχειρήμασι τὰ διαλλάττον παρέσχετο.

15 γ'. Ὅπου δὲ κοινὰ τὰ ἐπινοήματα, οὔτε ἡ λέξις
342 οὔτε τὸ σχῆμα τὸ αὐτό· ὅταν γὰρ εἴπῃ „ἐννοιά ποθ’¹⁰ ἡμῖν ἐγένετο“ καὶ „ὅσοι τυραννεῖν ἐπιχειρήσαντες οἱ μὲν αὐτῶν καὶ ταχὺ πάμπαν κατελύθησαν“ οὐχὶ δίχως ἔδεισαν·¹¹ καὶ πάλιν „οἱ δὲ καὶν ὅποσονοῦν ἀρχοντες δια-
30 γίνωνται.“ οὐ γὰρ εἶπεν,¹² οἱ κατὰ κράτος¹³ ἐλόντες τὰς πόλεις καὶ τὰς ἀρχὰς ἰσχυροτάτας ἑαυτοῖς καταστή-
σάμενοι.

δ'. Ἐδειξα οὖν σοι ὅτι τῶν ἐννοημάτων τὰ μὲν ἔστιν ἀπὸ κρίσεως λαμβανόμενα, τὰ δὲ παντοῖα ἔστιν ἐννοή-
25 ματα· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἔστιν ἐξ ἐνδόξων λαμβανόμενα, τὰ δὲ ἐκ μικρῶν καὶ ἀφανῶν· τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό σοι, ὅτι παντοίοις ἐννοήμασι χρῶνται οἱ ἀφελεῖς, καὶ οὐκ ἐξ-

5 Par. ἄχρι.

6 Norrm. διαφορᾶς.

7 Edd. Vind.

ἐτήρησιν. Norrm. vult ἐτήρησιν, ut est in Par.

8 Norrm.

τοῦτο.

9 Ald. ἡσθήμενα. Codd. Norrm. ἡσθήμεθα.

10

Edd. Codd. πόθεν. Xenoph. Cyrop. ποθ’.

11 Norrm. ἔδει-

σαν aut ἔτισαν.

12 Ald. Vind. εἶπεν. Par. Norrm. εἶπεν.

13 Vind. κράτους.

ἀρκεῖ αὐτοῖς μόνον χρῆσθαι τοῖς ἐκ τῶν ὑποκειμένων λαμβανομένοις, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτοις ἐνίοτε ἐννοήμασιν, ὧν ἄλλος μὲν ἂν τις καταφρονήσῃ, οὐδ' ἂν προσέλθοι, διὰ τὸ μήτε αὐτὰ ἐκ τῶν ὑποκειμένων λαμβάνεσθαι καὶ ἄδοξα τυγχάνειν· οἱ δὲ ἀφελεῖς οὐκ ἀπέχονται τούτων.

Ἐ. Τὸ μὲν δὴ κατὰ τὴν μεταχείρισιν τῶν ἐννοημάτων τοιοῦτον ἐστίν· καὶ ἐτι τὸ μὴ ὡς εἰς πρότασιν λέγεσθαι τὰ λεγόμενα κατασκευαστικά τοῦ προκειμένου· ἀλλ' ἀδήλου¹⁴ ὄντος πρὸς ᾧ λέγεται, οὕτω προχωρεῖν τὸν λόγον· ὅλον, μὴ προθεῖς ὅτι βούλεται ἀποδείξαι¹⁵ τοῦ πολλοῦ ἀξίον Κῦρον¹⁶ ἐπάγει, ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο· καὶ προλαβὼν πάντα τὰ προκατασκευαστικά,¹⁶ ἐξ ὧν χαλεπὸν ἐστὶν ἀνθρώπων ἄρχειν, χαλεπώτερον τῶνδε καὶ τῶνδε, οὕτως ἐπήγαγεν· ἀλλὰ μὴν Κῦρος πλείστον¹⁷ ἀνθρώπων ἤρξε· Κῦρος ἄρα πολλοῦ ἀξίος¹⁸ ἐγένετο· καὶ αὕτη ἐστὶν ἀφελοῦς λόγου μεταχείρισις, ὅταν μὴ φανερὸν ἢ ὡς πρότασις τὸ λεγόμενον.

Ἐ. Αἱ δὲ πολλάκις² καὶ τὰ νοήματα μὴ πάντα ἰσχυρὰ εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ τῶν πολιτικῶν λόγων, ἀλλ' ἔνια καὶ ὑφειμένως τιθέναι, καὶ τὰ ἥττω δοκοῦντα εἶναι·¹⁰ ἔνια δὲ, εἰ³ ὅλον τε, ὡς καὶ γέλωτος ἀξία ἂν φανείη· ὡς καὶ ἐν τῷ Συμποσίῳ εὐθύς¹ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου φησὶν, ἢ ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ τῶν καλῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα ἀξιουνημόνευτα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς⁴ παιδιαῖς⁵ ἡθους ἐχόμενόν ἐστι·¹⁵

¹⁴ Ald. Vind. Dind. ἀλλὰ δήλου. Norrm. Par. ἀλλ' ἀδήλου. ¹⁵ Vind. κέρων. ¹⁶ Par. κατασκευαστικά. ¹⁷ Ald. πλείστον. ¹ Par. πολλάκι. ² εἰ om. Vind. Ald. Est in Par. Norrm., qui confert p. 360. ³ Par. Vind. καὶ ἐν τῷ συμπ. εὐθύς. Edd. εὐθύς ἐν τῷ συμπ. ⁴ ταῖς e Par. recepi. ⁵ Ald. Dind. ἐστὶ ὡς. Norrm. ἐστὶ πως. Vind. Par. ὡς om.

τὸ νόημα, ὅτι δεῖ καὶ τὰ μετὰ παιδείας πραττόμενα τῶν
 346 καλῶν τε καὶ αἰσίων ἀνδρῶν ἀποδέχεσθαι. καὶ τοῦτο ἐστὶ
 τὸ θεωρήμα τοῦ ἀφελοῦς λόγου· ὅτι μὴ ἐκ παντός τρῶ-
 που διώκειν ὁ τὰ ἐνδοξα καὶ μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ δο-
 6 κούντα φαῦλα εἶναι καὶ εὐκαταφρόνητα.

ζ'. Κατὰ μὲν οὖν τὴν ἀπαγγελίαν⁷ ἀμφοτέρω τῶν
 ἐγκοήματα οὐκ ἐστὶ ταχέως εἰρημένα· οὔτε τὸ „ἄννοια
 ποθ' ἡμῖν ἐγένετο“ οὔτε τὸ „ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ.“ ἐπιδο-
 κῆρ ἐδοκεῖ τὸ ἐν τῷ Συμποσίῳ εἰρημένον ἄδοξον εἶναι
 19 τὰ⁸ ἐν ταῖς [666] παιδείαις διηγεῖσθαι, καὶ οὐδὲς ἂν
 πολιτικός τοῦτο ἐποίησεν, ἄδοξον ὄντος αὐτοῦ, μετὰ
 παραιτήσεως προήγαγεν „ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ.“ εἰ δὲ ἀπὸ
 ὀνόματος ἤρξατο αὐτῷ ὁ⁹ λόγος ἀποφαντικῶς, οἷον
 „δοκεῖ δ' ἔμοιγε,“ σκληρότερος ἂν ἐγένετο ὁ λόγος καὶ
 15 μᾶλλον Κριτίου¹⁰ ἐδοξεν ἂν εἶναι ἢ τινος τῶν τοι-
 οῦτων.

η. Κα.

6 Adde δὲ, ut F' β'. NORRM.

7 Edd. Vind. παρ-

αγγελίαν. Par. ἀπαγγ.

8 Norrm. καὶ τὰ.

9 ὁ Par. Vind.

om. 10 „Stilum Critiae, qui inter triginta tyrannos im-
 potentia animi, impietate, saevitia, foedisque flagitiis princi-
 patum tenebat, tum hoc loco tum p. 386. εἰ, non admodum
 probat noster, inprimis διὰ τὸ ἀποφαντικὸν καὶ τὴν σκληρότητα.
 tribuit illi et Hermogenes ὄγκον καὶ τὸ πολλὰ λέγειν ἀποφαν-
 τικῶς, sed probanti laudantique propior, quemadmodum non
 uno loco et Dionysius iudicat. Tullius in Bruto Alcibiadem,
 Critiam, Theramenem grandes verbis, crebros sententiis, com-
 pressionē rerum breves et eam ob causam interdum subob-
 scuros fuisse ait; Philostratus vita Critiae tam eruditionem
 illius καὶ σημειολογίαν commendat quā vitam moresque dam-
 nat, adjecta gravi ac praeclara sententia: εἰ γὰρ μὴ ὁμολογήσει
 ὁ λόγος τῷ ἡδαι, ἄλλοτρίῃ γλώττῃ δοξομένη φθίγγεσθαι, ὥστε οἱ
 ἀντιοί. Sed ut anceps hodie ac intutum fuerit alterutram in
 partem quidquam pronunciare velle, postquam scripta illius

ή. Κατὰ δὲ σχῆμά τι ¹² ἀνυμένω· οὐ γὰρ διατεινό-
μενος ἂν ἐποίησεν, ὥς ἂν τις τῶν πολιτικῶν εἶπεν, οὐχὶ

omnia dudum interierunt, ita ex versibus quos Athenaeus ad-
ducit facile levitatem ingenii futilitatemque deprehendas, uti
rursus ἀθιότητα hominis haud obscure produnt senarii, cae-
tera numerosi, rotundi, enodes, qui in octavo adversus Ma-
thematicos p. 318. 319. apud Sextum Empiricum leguntur,
quos ex confusis nullamque versuum speciem habentibus in
quadrum numerumque suum redactos locisque aliquot casti-
gatiores factos cum bona eruditi lectoris venia heic ad-
ponam:

Ἦν χρόνος οἱ ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος
Καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπεραίτης·

Ὅτε οὐδὲν αἶθρον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν
Οὐτ' αὖ κύλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίνετο.

Κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἀνθρώποι νόμους
Θίσθαι κολαστάς, ἵνα Δίκη τύραννος ἦ
Τὴν θ' ὕβριν ἔχῃ δούλην. — —

Ἐξημοῦτο δ' εἴ τις ἑξαμαρτάνοι.

Ἐπειτ' ἐπειδὴ τὰμφανῇ μὲν οἱ νόμοι

Ἀπύργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βία·

Λάθρα δ' ἐπρασσοῦν· τηρικαῦτά μοι δοκεῖ

Πυκνός τις (ὄντως, καὶ σοφὸς γνώμην ἀνὴρ

Γινῶναι δῖον θνητοῖσιν ἐξευρεῖν ὅπως

Εἶη τι δαῖμα τοῖς κακοῖσι· πᾶν λάθρα

Ἐκπρασσοῖν ἢ λίσσασιν ἢ φρονῶσι τι.

Ἐντυθεῖν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο,

Ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ,

Νόσῃ τ' ἀκούων καὶ βλέπων, φρονῶν τε καὶ

Προσέχων τε ταῦτα), καὶ φύσιν θείαν φορῶν·

Ἐφ' ᾧ τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται,

Τὸ δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται·

Ἐὰν δὲ σὺν σιγῇ τι βουλευῆς κακόν,

Τοῦτ' οὐχὶ λήσῃ τοὺς θεοὺς· τὸ γὰρ φρονεῖν

τὰ αὐτὰ παρίσταται ¹² μοι γινώσκειν τοῖς πολλοῖς περὶ
 τῶν ¹³ ἀνδρῶν τῶν σπουδαίων· οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ οὐκ
 ἄλλα τινὰ οἶονται [γὰρ] ¹⁴ αὐτῶν ἀξιωμανημόνευτα εἶ-
 ναι ¹⁵ ἐν τῇ σπουδῇ τὰ πραττόμενα, ἐμοὶ δὲ οὐ τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον· ἀλλ' οὐδὲν ἦττον δοκεῖ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς
³⁴⁸ μνήμης τυγχάνειν ἄξια, ἢ ¹⁶ ἃ ἂν σπονδάζοντες πράτ-
 τοιεν. οὐχ οὕτως οὖν προήγαγεν, ἀλλ' ¹⁷ ἀναιμένω τῷ
 σχήματι καὶ ἐξηλλαγμένως „ἀλλ' ἐμοιγε δοκεῖ“ εἰτα

(Θεοῖς) ἔστι· τοῦδε τοὺς λόγους λέγων
 Διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο,
 Ψευδεὶ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ.
 Αἰεὶ δ' ἔφασκε τοὺς Θεοὺς, ἐνταῦθ' (ἵνα
 Μύλιστά γ' ἐκπλήξουν ἀνθρώπους·) ἄγων·
 "Ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς·
 Καὶ τὰς ποινήσεις (male ὀνήσεις) τῷ τάλαιπῶρ βίῳ
 Ἐκ τῆς ὑπερθεῖν περιφορᾶς· ἔν' ἀστραπᾶς
 Κατεῖδεν οὐσας, δεινὰ τε κτυπήματα
 Βροντῆς· τό τ' ἀστρωπὸν οὐρανοῦ δίμας·
 Χρόνου καλὸν ποικιλίαν, τέκτονος σοφοῦ
 "Ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστὴρ στείχει μύδρος,
 Ο θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὀμβρὸς ἐκπορεύεται.
 Τοιοὺς δὲ περιέστησεν ἀνθρώποις φόβους,
 Δι' οὓς καλῶς τε τῷ λόγῳ κατόικισε
 Τοὺς δαίμονας καὶ ἐν πρέποντι χωρίῳ·
 Τὴν ἀνομίαν τε τοῖς νόμοις κατέσβησε.
 Οὕτω δὲ πρῶτον οἶομαι πῦσαι τινὰ
 Θνητοὺς, νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος." NORRM.

11 Norrm. σχῆμα ἐστὶν ἀναιμένον. 12 Cfr. Dem. Olynth. III.
 initio. NORRM. 13 τῶν e Par. recepi. 14 γὰρ vel
 male repetitur, vel leg. παρ' aut περὶ. NORRM. Equidem
 uncis inclusi. 15 ἢ duce Norrmanno inserui. 16 Ald.
 Dind. Codd. ἦς. Norrm. ἦ. 17 ἀλλ' a Norrm. Dind. positum
 probatur a Par. Abest ab Ald. Vind.

κατὰ τὸ ἰδίωμα τοῦ λόγου ἡθους ἐχόμενα καὶ τὰ ὀνόματα
 „τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.“ καὶ πάλιν φησὶν
 „ὥς δὲ ἵπποδρομία ἐληξεν.“ ἀναιμένον δὲ καὶ ἀναπε-
 πτωκὸς εἶναι δοκεῖ τὸ σχῆμα, πολιτικὸς δ' ἂν οὐχ οὕτως
 ἐποίησεν, ἀλλὰ συντονώτερον, ὅποι ¹³ δὲ ἵπποδρομία
 ἐληξεν, ἢ τοιοῦτῳ τινὶ τρόπῳ.

Θ'. 1. Ποικίλως δὲ τοῖς σχήμασι χρῶνται οἱ ἀρχαῖοι;
 τε καὶ ¹ ἀφελίς καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες· ἃ γὰρ ἐν πολι-
 τικῷ λόγῳ δριμύν τὸν λόγον ποιεῖ, ἐνθάδε ἀφελῇ ἐργά-
 ζεται· καὶ τὸν ῥυθμὸν δὲ τῆς ἀπαγγελίας τοιοῦτον εἶναι ¹⁰
 δεῖ εἶον προτείνει καὶ ἐμβαίνειν μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ ἐπικύ-
 μενον ἐπαίγεσθαι· οὐχ ὥσπερ ἐν τοῖς πολιτικοῖς τὰς τε
 ποιότητας παρατιθέασιν, ὅταν λέγωσιν ἢ δεινότατα ²
 ἀπάντων, ἢ ἐφ' ᾧ πάντες ἀγανακτήσετε, ³ ἢ σχέτλιον
 γὰρ τοῦτο γε· πρὶν γὰρ τὸ πρᾶγμα εἰπεῖν τὴν ποιότητα ¹⁵
 οἱ πολιτικοὶ παραδεικνύουσι, καὶ ποτὲ ⁴ μὲν πρὸ τῶν
 πραγμάτων, ποτὲ δὲ μετὰ τὰ πράγματα ἐπάγοντες. ³⁵⁰

2. Εὐρυθμίας δὲ καὶ τοῦτο „καίτοι τότε ⁵ ἐν τῇ κρατί-
 στη πόλει ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα τοῦ καλλίστου γέρωος
 ἀξιωθῆναι ποίων ἔτι τεκμηρίων προσδίδται τῆς τε πρὶν ²⁰
 ἄρξαι αὐτὸν ἀρετῆς;“ τοῦτο δ' εὐρυθμίαν ⁶ ἐν τῷ
 λόγῳ εἰργάσθαι καὶ μοι δοκεῖ· τὸ δὲ τὴν εὐρυθμίαν
 ἀπειργασμένον ἐστὶ τὸ ἐμπεριβάλλοντα ⁷ τὰ νόηματα
 καὶ ἀπαρτίσαντα ⁸ στήσαι τὸ νόημα, ὥσπερ καὶ τὸ μετὰ

¹³ Edd. ὅπη. Codd. ὅποι. „Fort. ἐπὶ δ', ut παιδείας ἀ
 p. 60. α.“ NORRM.

¹ Par. καὶ om. tum Ald. Vind. ἀσφαλίς. NORRM. Par. ἀφελίς.

² Ald. Vind. δεινότης. NORRM. Par. δεινότατα. ³ NORRM. ἀγανακτήσαστε. Vind. ἀγανακτήσεται.

⁴ Par. καὶ ποτέ. ⁵ Vind. τότε. — Xen. Agesilao initio.

⁶ Edd. εὐρυθμία. Vind. Par. εὐρυθμίαν.

⁷ Vind. Par. ἐν περιβάλλ. ⁸ Ald. Vind. ἀπαρτήσαντα. NORRM. Par. ἀπαρτίσαντα. tum Ald. Dind. Vind. στήσαι.

NORRM. Par. στήσαι.

- ταῦτα ῥηθὲν μηκέτι ἠνώσθαι, ἀλλ' ἐτέρου ἀρχὴν λόγου δοκεῖν εἶναι· τί γὰρ φησιν; ὅσα δὲ ἐπεί ἐπ' ἀνδράσιν ἐγένετο.“ οὐ πολλοῦ δὲ ὁ Ξενοφῶν χρηταὶ τούτῳ τῷ σχήματι· ἔστι γὰρ σκληρότερον καὶ δικανικώτερον ἀπο-
 5 δέδειγμένοις πράγμασιν· ἢ γὰρ ⁹ ὥς βιαζόμενοι ἢ ὥς τι σφόδρα δοκοῦντες λέγειν τὰ τοιαῦτα ἐπανάγειν ¹⁰ εἰώ-
 θαμεν. 3. Πλὴν τό γε κατὰ τὴν ἄλλην αὐτοῦ εὐρυθ-
 ρίαν θαυμαστὸν καὶ τοῦτο γέγονε τῷ ¹¹ συνεχεῖς τὰς
 διαστάσεις ἐνὶ πνεύματι λόγου γεγονέναι· „καίτοι τότε-
 10 ἐν τῇ κρατίστῃ πόλει· ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα· τοῦ
 καλλίστου γέως ἀξιωθῆναι.“ καὶ τῷ ¹² πολλὰ νοήματα
 καθ' ἐν ἑκαστον πρὸς μίαν λέξιν εἰπεῖν δυνάμειος καὶ
 ῥυθμοῦ.
- 352 ¹ Καὶ τοῖς ὀνόμασι δὲ χαίρουσιν οἱ ἀφελεῖς ἀπὸ
 15 ἐτέρου ἐπὶ ἕτερον αὐτὰ μεταφέροντες, ὥς καὶ ἐν τῷ Ἀγ-
 σιλάῳ ¹³ ὁ Ξενοφῶν „πολλοὺς“ φησὶν „ἐραστὰς τῆς
 ἑαυτοῦ ¹⁴ φιλίας ἐποίησατο.“ ὁ γὰρ ἐραστὴς ἄλλον τινὸς
 δοκεῖ ὄνομα εἶναι. καὶ πάλιν· αὐτοὶ ¹⁵ δὲ κατιδόντες
 τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους· πάλιν, ἐνταῦθα ἐλάτ-
 20 τονι ὀνόματι τοῦ πράγματος ἔχρησατο. τὸ γὰρ τῶν ἀκο-
 λούθων ἐπὶ δούλων μᾶλλον εἰώθει λέγεσθαι· ὁ δὲ τοὺς
 ἐπομένους καὶ τοὺς τελευταίους τοῦ στρατοπέδου οὐκ
 ὄκνησεν ἀκολούθους ὀνομάσαι. καὶ ἐν τοῖς Ἀπομνημο-
 νεύμασι ¹⁶ „θαυμάζω οὖν“ φησὶ „πῶς ποτε Σωκράτην
 25 ἐπείσθησαν Ἀθηναῖοι ¹⁷ περὶ τοὺς θεοὺς μὴ σωφρονεῖν.“
 μετῆνεγκεν ἐνταῦθα ὡς ἴδιον τοῦ εἵδους τοῦ λόγου.
- ἰά. Δεῖ μέντοι πᾶσαινο ¹ ὀρεῖν, ὅπως ὑφειμέναι διὰ

9 γὰρ praeceunte Norrmanno inserui. 10 Norrm. ἐπάγειν.
 11 Edd. Par. τό. Vind. τῷ. 12 Ald. Vind. τά. Norrm. Par-
 Dind. τό. ser. τῷ. 13 Par. Ἀγνησιλάῳ. — p. 654. b. 14
 Par. αὐτοῦ. 15 αὐτοὶ δὲ — πάλιν e Par. inserui: absunt ab
 Edd. Vind. 16 I, 1. 20. 17 Ἀθηναῖοι Ald. Vind. om. 1 Par.

τὸ ἀφ' αἷς τιθεῖς ὀνόματα οὐδὲν ἤττον ἐν τῷ αἰκίῳ τρό-
 πῳ ἐμφαίνει καὶ τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος, ὡς ² καὶ
 ἐν ἀρχῇ γησι τοῦ λόγου „πολλάκις ἐθαύμασα τίσι ποτὲ
 λόγοις Ἀθηναίους ἐπείσαν οἱ γραψάμενοι Σωκράτην ὡς
 ἄξιός εἴη θανάτου τῇ πόλει· ἡ μὲν γὰρ γραφὴ κατ' αὐ- 5
 τοῦ τοιαύδε τις ἦν· ἀδικεῖ Σωκράτης, οὐς μὲν ἡ πόλις
 νομίζει θεοὺς [667] οὐ νομίζων, ἕτερα δέ, καὶ τοὺς νέους
 διαφθείρων.“ τὸ γὰρ ἐθαύμασα καὶ πολλάκις οὐ μι- 354
 κρῶν ἐμφασίς ἐστιν· ἐδήλωσε δὲ καὶ τὰ ἐπινεχθέντα.
 πολιτικὸς μὲν οὖν ἀμφοτέρως ἂν εἰρήκει τὰς δυνάμεις 10
 οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις· ὁ δὲ τὴν ἀπλὴν δύναμιν εἰ-
 πὼν ἤρξισθη.

ιβ'. Οὐκοῦν τὰ μὲν ἐπινοήματα ἔστιν ὅτε ταῦτά,
 ἡ δὲ μεταχείρισις τὴν διαφορὰν ποιεῖ τοῦ λόγου. ὁρᾷς
 δὲ καὶ ἐνταῦθα τὴν ἀφέλειαν τῶν ὀνομάτων. ὄντος γὰρ 15
 τοῦ ὑποκειμένου ὀργῆς ἀξίου καὶ ἐπιτιμῆσεως· ³ ἡ γὰρ
 ποιότης αὐτοῦ τοιαύτη· τῷ Σωκράτῃ ⁴ τασούτου ἄξιον
 ἄνδρα κατακεκρίσθαι· ὅμως οὕτως ἀφελὲς ἀνὴρ· πολ-
 λάκις, ⁵ γησὶν, ἐθαύμασα. καὶ οὐκ εἶπεν ἐφ' ᾧ τις ἂν
 ὀργισθεῖη, ἐφ' ᾧ ἄξιον ἐπιτιμῆσαι. ἐν γὰρ τῷ ἀφελεί 20
 λόγῳ οὔτε βία ἐστὶν οὔτε θυμὸς οὔτε σφοδρότης, οὐδὲ
 ἡ διάθεσις ἡ τῶν πραγμάτων τοιαύτη τίς ἐστιν. οὐδ'
 ὡς ἐπισημῆνασθαι τὴν φύσιν τοῦ ἐπαγομένου, καὶ τούτῳ
 μάλιστα χαρακτηρίζεται τὸ εἶδος τοῦ ἀφελοῦς λόγου.

ιγ'. Καλὸν δὲ καὶ περὶ ὧν τις οἶδεν ὡς ζητοῦντά τι 25
 λέγειν· τίσι ποτὲ λόγοις· οὐ γὰρ εἶπεν, οὐ κατηγορίαις
 οὐδὲ συκοφαντίαις, ὁ πολιτικῷ ἤρμοζεν, ἀλλὰ τίσι ποτὲ
 λόγοις Ἀθηναίους ἐπείσαν. καὶ τὸ ἐν γένει εἰπεῖν μὴ κατ' 356

ἀφελῆα. „Infra Γ'. ε. 3.“ NORRM. 2 Ald. Dind. αἱ.
 Vind. α. Par. Norrm. ὡς. 3 Ald. Vind. ἐπιθυμήσεως.
 Norrm. Par. ἐπιτιμήσεως. 4 Par. Σωκράτῃ. 5 Par. πολ-
 λάκι.

εἶδος Ἄνυτος καὶ Μίλητος, ⁶ ἀλλ' οἱ γραψάμενοι Σωκράτην. καὶ ἐπαλλαγὰς πρέπουσι τῷ ἀφελεῖ λόγῳ· ἀδικεῖ μὲν, ἀδικεῖ δέ.

ιδ'. Εἶτα καὶ τῶν ἐξῆς αἱ μὲν ἀποδείξεις πολιτικώ-
 3 τатаι· μάχην γὰρ, δοκεῖ, ⁶ δείκνυσι πρὸς τὰ προσόντα ⁸
 „τὸ θαυμάσιον δέ μοι κάκεινο φαίνεται, τὸ πεισθῆναί
 τινας ὡς Σωκράτης τοὺς νέους διέφθειρεν.“ ὁ δὲ πρῶ-
 τον μὲν οὐ πρότασιν θίς οὕτως ἐπάγει τὰ κατασκευα-
 στικά, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπιξέρχεται τὰ πράγματα· πρῶτον
 10 δεῖ ⁹ δὲ τὴν μεταχειρίσιν τῶν κατασκευαστικῶν ὁρᾶν· ¹⁰
 πολιτικός μὲν γὰρ τὰ ἐν γένει ἂν ἐκλαβῶν ¹¹ εἰλεγει,
 ὅπως μὲν ἦν σῶφρων, ὅπως δὲ ἐγκρατής, ὅπως δὲ πᾶσι
 πόνοις ἀντείχεν. ¹² ὁ δὲ τὰ κατ' εἶδος, γαστρός, φησὶν,
 ἐγκρατής, καὶ ἀφροδισίων, καὶ πρὸς χειμῶνα καὶ θέρους
 15 πῶς εἶχεν· εἶτα εἰσιξε ¹³ τὰ μεγάλα τοῖς μικροῖς· πῶς
 ἂν οὖν ἢ ἀσεβεῖς, ἢ παρανόμους, ἢ λίχνους ἐποίει;

ιε'. Πολλάκις ¹⁴ δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ ἐπηγμένοις ἐξῶθεν
 παρὰ τὰ ὑποκείμενα χρῶνται ἐπινοήμασιν· οἷον· ¹⁵ „οὐ-
 δεπώποτε ἤσθημεθα τὰς ἀγέλας συστάσας ἐπὶ τὸν νο-
¹⁰ μέα“ καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐ πρέπει ἀνδρὶ πολιτικῷ· καὶ
 358 γὰρ εἰ καὶ οἱ πολιτικοὶ χρῶνται τισιν ἐξῶθεν ἐπινοήμα-
 σιν, οἷον, εἴ τις ἐκ παραδειγμάτων λέγοι, ἢ ἐξ ἱστοριῶν,
 ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς τοιοῦτου τρόπου· ἀλλ' οὖν γε τοῖς

6 Norrm. Μίλητος. Tum Ald. Codd. ἄλλοι. Norrm. ἀλλ' οἱ.
 7 Norrm. ὡς δοκεῖ. 8 Norrm. προϊόντα. tum pro
 τὸ Par. τῷ. 9 „Fort. εἶτα vel ἐν εἶδει.“ NORRM. 10
 Edd. Vind. ὅρων. Par. ὁρᾶν. 11 Edd. Vind. ἐκλαβῶν. Par.
 ἐκλαβοῖν. „Aut pro γένει legendum εἶδει, aut pro ἐκβαλῶν
 ἐπιβαλῶν, aut ἐμβαλῶν.“ NORRM. 12 Ald. Vind. ἀντείχον.
 Norrm. Par. ἀντείχεν. 13 Ald. Vind. ἐμῆας. Norrm. Dind.
 ἐμυῖσας. Par. ἐμῖξε. 14 Par. πολλάκι. 15 Xen. Cyrop.
 initio.

προσηρημένους πρὸς τὸ πρᾶγμα χρηστέον· ὅθεν εἰώ-
θασι θεραπεύειν τὰ τοιαῦτα ἢ αἰτιολογίαις, ἢ ἐπαγγελί-
αις, οἷον ἐν ἐκ πολλῶν· ¹⁶ „ἵνα τοίνυν γινῶτε ὡς οὐδέ
ἐστι τοῦ τῆς πόλιως ἡθους κύριον ποιῆσαι τοιοῦτον νό-
μον.“ εἰδ' ἐξῆς· λέγονται χρήματα· ἐν δὲ τῷ ἀφελεῖ ⁵
ἐπηγμένα νοήματα ἐκ πάντων ἐστὶ σχεδὸν τῶν ἐν τῷ
βίῳ. τὰ δὲ προστιθέμενα ἔξωθεν μέγεθος ἐργάζεται ἐν
τῷ λόγῳ, ὅταν ἐνδοξον ἢ ὄνομα, ἢ τόπος.

ις'. Τηρητέον οὖν ἐν παντὶ ὡς οἱ τε ῥυθμοὶ τὰ τε
σχήματα τὰ τε ὀνόματα πρέποντα τῷ ἀφελεῖ λόγῳ εἴη, ² ¹⁰
τὰ τε ὁμοιόρρυθμα τῶν νοημάτων· οἷον λεγόμενα, πρᾶ-
τόμενα, βουλευόμενα· καὶ τὰ σχήματα, πάντα μὲν εἰδέ-
ναι τὰ τούτοις πρέποντα, παντοχῶς ³ δὲ τὸ ἀφελὲς τὸ
ἐν αὐτοῖς τηρεῖν.

ις'. Λέγομεν ³ δὲ ὅτι πολλαχοῦ κοινὰ θεωρήματά ¹⁵
ἐστι καὶ τῶν ἀφελῶν καὶ τῶν πολιτικῶν· αὐτίκα τὸ ἐπι-
σημῆνασθαι ⁴ περὶ πραγμάτων ὧν ⁵ ἂν μέλλῃς λέγειν ³⁶⁰
καὶ τὸ ἐπισκίφθαι αὐτῶν τὴν φύσιν καὶ τὸ ἀντιπίπτον
πρὸς τὸ ὑπὸ σοῦ λεγόμενον, ὅτι περὶ μικρῶν καὶ θαύλων
διαλέγῃ· ἀφελούς καὶ τὸ τοιοῦτον, ⁶ Φίλιππος ὁ γελω- ²⁰
τοποιὸς παρῆλθε, καὶ ἔκλειεν, καὶ ὅτι οἱ ἐν τῷ συμπο-
σίῳ κατακείμενοι ἐγείλων· καὶ ὁ Συρακόσιος ⁷ θαύματα
παρείχετο. ταῦτα γὰρ πάντα κοινὰ ἐστὶ καὶ τῶν πολι-
τικῶν καὶ τῶν ἀφελῶν· ἢ δὲ μεταχειρίσις τῶν ἀσφαλουέ-
ων ἰδίᾳ τοῦ ἀνδρός. ἐπεὶ καὶ ἡ ἐνταῦθα ἐπαγγελία κοι- ²⁵

¹⁶ in Lept. p. 460.

¹ Par. εἰ ἦ. Tum νοήματα ἀντὶ τοῦ ὀνόματα posuisse noster videtur, pariter et 386. et 422.

NORRM. ² Ald. Dind. Vind. πάντα. NORRM. πάντη. Par. παντοχῶς.

³ Ald. Codd. λέγομεν. NORRM. λίσκομεν. ⁴ Ald. ἐπισημῆνασθαι — μέλλης.

⁵ Ald. Vind. Par. ὧς. NORRM. ὧν. tum Ald. Par. ἐπισκίφθαι.

⁶ Apud Xenophont. Symp. initio. ⁷ Ald. NORRM. Vind. Συρακούσιος.

Dind. Par. Συρακόσιος.

νή ἐστιν. „οἷς δὲ παραγενόμενος ⁸ ταῦτα γνώσκω δηλώ-
σαι βούλομαι.“ ἀλλὰ τὸ μετὰ τὴν ἐπαγγελίαν [668] οὐ-
κέτι κοινόν, ἀλλὰ καινοπρεπές· ἐπαγγελάμενος γὰρ οὐκ
εἶπε τὸ ἐπακόλουθον τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλ' ἐν τι τῶν περὶ
5 αὐτόν· οἷς μὲν γὰρ παρεγένετο, ταῦτα ἦν τὰ ἐν Καλλίου
γενόμενα· ⁹ ὁ δὲ οὐ ταῦτα λέγει εὐθύς, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν
ἐξ ἧς ¹⁰ ἤρξατο ταῦτα γίνεσθαι· δοκεῖ δὲ τὸ τοιοῦτο
ἀφήγησις εἶναι μᾶλλον.

ΠΕΡΙ ΗΘΩΝ. Γ'.

10 α. Αἰεὶ δὲ ποικίλον ¹ εἶναι καὶ τὸν ἀφελῆ λόγον,
μάλιστα ἐν τῷ τοιούτῳ εἶδει· καὶ ὅπου μὲν σεμνότητα
ἐργάσασθαι, ὅπου δὲ καὶ περιβολὴν, ὅπου δὲ ἀξίωμα, ²
ὅπου δὲ καὶ ἡθὺς ἐνδείξασθαι καὶ χάριν, ὅπου δὲ καὶ
362 γέλωτα, εἰ οἷόν τε, ὥσπερ ἔχει κἀνταῦθα. Φίλιππος τε
15 ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν. τὸ μὲν γὰρ ἡθὺς
χάριν πάνν· ὅπερ ἐστὶν ἀφελυς λόγου· τὸ γὰρ ἀφαι-
ρεῖν τὰς ἐπιβολὰς καὶ αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασι καὶ
ἀκολουθεῖν τῶν πραγμάτων τῇ φύσει καὶ μὴ δεδιέναι
τὴν σμικρότητα αὐτῶν καὶ ταπεινότητα ἀπλῆς ψυχῆς
20 καὶ γενναίας· ὅθεν καὶ λόγων τέχναι εὐρέθησαν· ἐξ ὧν
ἐδυνήθη μέγας προσλαβεῖν καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ἐν αὐτοῖς
φύσει μεγέθη, καὶ ποτὲ μὲν τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐν αὐτοῖς
ἐμφαινόμενα, τὰ δὲ καὶ ψευδὸς τι ἐμφαίνειν. ὥσπερ ἔχει
καὶ τοῦτο· ³ „ἀεὶ σὺ ἐπισκώπτεις ἡμᾶς, ὅτι σὺ μὲν Πρω-
25 ταγόρα πολὺ ἀργύριον δέδωκας ἐπὶ σοφίᾳ.“ τοῦτο γὰρ
βραχεῖαν μὲν ἐμφαίνει χάριτα, ⁴ ἅμα δὲ καὶ κακοήθειαν
ἔχει τινά.

8 Par. παραγενόμενος. tum Ald. γνώσκων. Codd. Norrm.
γινώσκω.

9 Edd. Vind. λεγόμενα. Par. γινόμενα. 10
Ald. Dind. Vind. Par. ἐξῆς. Norrm. ἐξ ἧς.

1 Ald. ποικίλλον.

2 ὅπου δὲ ἀξίωμα ex Par. inserui.

3 Initio Symposii.

4 Ald. χάριτα.

β'. Καὶ τὰ μὲν τινα τοιαῦτά ἐστιν ἐννοήματα ὥστε
 μηδὲν αὐτοῖς προσυπακούεσθαι, τὰ δὲ τινα τοιαῦτα ὥστε
 ἥθος ἔχειν καὶ τὸ ἥθος οὐχ ἐν οὐδὲ ἀπλοῦν, ἀλλὰ διά-
 φορον, τὸ μὲν χάριεν ἥθος, τὸ δὲ τι ἀγαθὸν ἥθος, τὸ
 δὲ γλυκύτητα ἐμφαίνειν, τὸ δὲ χρησιμότητα, τὸ δὲ τι τοι- 5
 οὔτων ἐστιν ἥθος ὥστε αὐτόθεν πολλὴν σεμνότητα ἐμ-
 φαίνειν, ὥσπερ ἔχει καὶ τοῦτο· „Αὐτόλυκος μὲν οὖν
 παρὰ τὸν πατέρα ἐκαθέζετο.“ σεμνῶς μὲν οὖν πάνυ καὶ 364
 τῇ ἐννοίᾳ ποιήσας· τὸ μειράκιον παρὰ τὸν πατέρα κα-
 θίσει. σεμνὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐννοήματά ἐστι· μάλιστα 10
 δὲ τὸ ἥθος διεφύλαξεν αὐτῷ τὸ μὴ ἐπεξεργασίᾳ·⁶ χρή-
 σασθαι τῇ παρ' αὐτοῦ, οἷον εἰ ἔλεγεν, Αὐτόλυκος μὲν
 οὖν παρὰ τὸν πατέρα ἐκαθέζετο,⁷ ὥσπερ ἔχρην υἱὸν
 ὄντα μετὰ πατρός· τὸ δὲ τοιοῦτον⁸ πολιτικόν· ἀφῆκεν
 οὖν ἐμφαίνεσθαι τὸ ἥθος καὶ τὴν σεμνότητα. 15

γ'. Τὰ⁹ μὲν γάρ τινα, ὡς ἔφην, ὑποκαθήμενον καὶ
 ἐπισκώπουν¹⁰ ἔχει τὸ ἥθος, ὁποῖόν ἐστι τὸ προουρημέ-
 νον „ἀεὶ σὺ ἐπισκώπτεις ἡμᾶς,“ τὰ δὲ τινα ἀπλᾶ ἐστί
 καὶ οὐδεμίαν κακοήθειαν ἐμφαίνει, ὡς ἔχει καὶ τοῦτο·
 „οἱ μὲν τινες χρισάμενοι,¹¹ οἱ δὲ καὶ λουσάμενοι.“ 20
 τοῦτο γὰρ οὐδὲν πλέον ἐμφαίνει· ἢ τὸ γινόμενον· ὅπου
 δ' ἂν αἱ ὑπόνοιαι πονηραὶ ᾧσι¹² καὶ λυπῶσι τὸν λόγον,
 δεῖ τὸ παρὰ σοῦ εἰσαγόμενον ἐπανορθοῦσθαι τὸ ἄτοπον
 οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ ταῖς παρὰ σοῦ προσθήκαις· οἷον „εὐ-
 θύς μὲν οὖν ἐννοήσας τις τὰ γινόμενα ἡγήσατ' ἂν φύσει 25
 βασιλικόν τι τὸ κάλλος εἶναι.“ καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ προς- 366
 θήκη „ἄλλως τε ἦν καὶ μετ' αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης,
 καθάπερ Αὐτόλυκος, κέκτηται τις αὐτό.“ περὶ κάλλους

5 Ald. Codd. ποιῆσαι. Norrm. ποιήσας. 6 Ald. ἐπ' ἐξεργασίᾳ.

7 Ald. ἐκάθετο.

8 Par. τοιοῦτο. Ald. Vind. τὸ δὲ τὸ τοιοῦτον.

9 τὰ abest ab Ald. Codd. Posuit Norrm.

10 Norrm. ὑπο-
 σκώπουν.

11 Ald. χρυσάμενοι.

12 Edd. ᾧσιν. Codd. ᾧσι.

γὰρ ὄντος τοῦ λόγου οὐκ ἂν τις ἀπόσχοιτο τὸ μὴ οὐ
πρὸς κακοήθειαν τὰ τοιαῦτα προσδέχισθαι.

δ'. 1. Πρῶτον οὖν τὸ ἥθος εἶναι δεῖ τοῦ ἀφελοῦς
λόγου χρηστότητα ἐμφαίνον· ¹ ἡ γὰρ χρηστότης γνώμης
² ἐστὶν ἀρετὴ καὶ ἀπὸ τῆς διανοίας καὶ γνώμης προαιρέσεις
καὶ τρόπων ἐπιεικεια. οὐ δεῖ δὲ οὐδὲν σημαίνεσθαι ³ τὸ
ἥθος αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀκούουσι ⁴ καταλεί-
πεσθαι, ἵνα ἀνεπιβούλευτον εἶναι δοκῇ· διὰ τοῦτο οὐδ' ⁵
ἐπισημαίνεσθαι χρή οὔτε ⁶ τὰ δεινὰ ὡς δεινὰ οὔτε τὰ
¹⁰ φοβερά ὡς φοβερά, ἀλλὰ ἐξαρκεῖ μοι μόνον εἰπεῖν·
„Τισσαφέρνης ⁷ δὲ διαβάλλει τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελ-
φόν.“ ἐξήρχισε γὰρ αὐτῷ ἐκ τοῦ γένους ἐνδείξασθαι
ὁποῖόν ἐστι διαβάλλειν ἀδελφὸν πρὸς ἀδελφόν· τὴν μὲν-
τοι ποιότητα καὶ τὴν διάθεσιν εἴ τις ⁸ αὐτοῦ καταλείπει
¹⁵ σκοπεῖν· εἰ δὲ ἀγωνιστικῶς ⁹ προῆγες αὐτὸ, τοῦτο ἂν
εἴπεις, οἷον, πρᾶγμα δεινότατον πάντων καὶ ὀμύτατον
ἐμβάλλετο ¹⁰ εἰς τὴν ψυχὴν Τισσαφέρνης· ἵαν δὲ ἐξᾶραι
θίλλης καὶ θεῖναι καὶ αὐτὰ τὰ νοήματα, δι' ἃ οὐκ ἔδει
³⁶⁸ γενέσθαι τὴν διαβολὴν, ἰποῖσιν· οὔτε τοὺς θιούους αἰδε-
²⁰ σθαι οὔτε τὴν δίκην [669] οὔτε τὸ πρᾶγμα ὡς δεινότα-
τον. 2. Ἄ γὰρ ἂν τις ἥθους ἔχισθαι νομίσει ¹¹ παρὰ
τοῖς τοῖς πολιτικοῦς λόγους μεταχειριζομένοις, ταῦτα καὶ

¹ Ald. ἐμφαίνον. ² „Restituo eūd' ἐνσημαίνεσθαι. alio-
qui non belle cohaerebunt οὐδὲν et τὸ ἥθος. eodem modo τὸ
ἐνσημαίνεσθαι usurpatur p. 378. ζ' et ἦ. et ἐνσημαίνων. p. 340.
ζ'." NORRM. ³ Vind. ἀκούουσι. Edd. Par. ἀκούουσιν.

⁴ Par. οὐδέ. ⁵ Ald. Norrm. Vind. οὐδέ. Dind. Par. οὔτε.

Edd. constanter Τισσαφέρνης. Par. Τισσαφέρνης. Vind. τίς συ-
φέρνης. — Xenoph. Anab. initio. ⁷ „Fort. ἦτις, aut Τισ-
σαφέρνους." NORRM. ⁸ Ald. Codd. ἢ γνωστικῶς. Norrm.

ἀγωνιστικῶς. tum Edd. Par. πρᾶσῆγες. Vind. προῆγες. ⁹
Edd. Vind. ἐμβάλλετο. Par. ἐνβάλλετο. ¹⁰ Ald. Vind. νομίσεις.

Norrm. νομίσι. Dind. νομίσι. Par. νομίσι.

ἐπὶ ταύτοις ἦθος ἐμφαίνειν δύναται¹¹ ἂν, ἑλαττον μὲν-
τοι· ἄλλον μὲν γὰρ παρ' ἐκείνοις τρόπον ἔστι καὶ ἄλλο
τι δηλοῖ, ἄλλον δὲ παρὰ τούτοις· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπαινι-
τόμενόν τι ἢ ἑτερόν τι ὑποδεικνύντα, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ
ἐναντίον οὗ λέγεις ἔστιν ἐνδείξασθαι, ἐνταῦθα δὲ οὐ·⁵
ὥς ἂν ἀφελείας δαίγμα καὶ ἀπλότης¹² διανοίας. 3. Πα-
ραδείγματος δὲ ἕνεκα κείσθω παρ' ἀμφοῖν· ὁ μὲν Δημο-
σθένης ἦθος ἐμφῆναι βουλόμενος τί¹³ φησι; „πάνυ
τοίνυν προσήκον ἂν εἴη τοιοῦτον περὶ πλείστου ποιῆ-
σθαι¹⁴ ὑμᾶς, καὶ ἄνδρα εὐεργέτην δικαίως ὀνομάζειν.“¹⁵
Ξενοφῶντος δὲ ἦθος „καὶ ἡ χεὶρ αὐτῷ ἐπηκολούθησεν.“¹⁶
ὥστε σαφῶς τὴν τάξιν ἐξετάζοντες, ἐφ' ἑκατέρα αὐτῶν
εὐροιμεν ἂν τὸ ἦθος.

ε. 1. Τὰ δὲ ἦθη ὁ Ξενοφῶν ἐργάζεται πρῶτον μὲν
πρὸς τὰ ιδιώματα ἀφορῶν τῶν προσώπων περὶ ὧν ἂν¹⁵
ποιούμενος τοὺς λόγους τυγχάνῃ· ἔπειτα τοὺς καιροὺς
ὁρῶν καὶ πρὸς τούτοις¹ τὰς περιστάσεις καὶ τὰ συμβεβη- 370
κότα καὶ τὰ παρόντα αὐτοῖς καὶ τὰ παρακολουθοῦντα·
ἐξ ὧν συλλογίζομενος ἦθη εὐρίσκει² ἐργάζεσθαι ἐν τοῖς
λόγοις, καὶ νῆ Δία γε καὶ πάθη. 2. Ἴνα δὲ ἀπ' αὐτῶν¹⁶
τῶν βιβλίων ἄρξηται, τοῖς³ ἐν τῷ Συμποσίῳ πᾶσι μὲν
ἀρετὴ ἔστι· ὁ δὲ λόγος καὶ ἡ ἀπλότης τῆς διανοίας ἔστι
τῶν λεγόμενων. ὃ οὕτω τις ἂν ἦθος ἔποι· καὶ σχεδὸν
ὁ λόγος ἅπας οὕτω προῆχται·⁴ πόθεν οὖν τοῦτο ὑπῆρ-
ξεν αὐτῷ ἰδεῖν·⁵ τὸν καιρὸν καὶ τὸ πρᾶγμα ὁποῖον καὶ¹⁷

11 Par. δύναται.

12 Norrm. ἀπλότης.

13 Ald.

βουλόμενός τι.

14 Ald. προῖσθαι. Codd. Norrm. ποιῆσθαι.

15 Cyrop. VII. 3. 8.

1 Ald. τούτους.

2 Edd. Vind.

εὐρίσκει. Par. εὐρίσκει.

3 Edd. ἄρξεται τις. Codd. ἄρξεται,

τοῖς.

4 Edd. Codd. προῆχται.

5 „Haec et sequentia

non aptissime connexa videntur, aptius fortasse coitura, si
legas πόθεν οὖν τοῦτο ὑπῆρξεν αὐτῷ· ἰδὼν τὸν καιρὸν. Sed et

τὰ παρακολουθοῦντα φύσει· οἷον, ὅποιον μέντοι τὸ
 συμπτώσιόν ἐστι καὶ τίνα ἐν συμποσίῳ λέγεσθαι τε καὶ
 γίνεσθαι συμβαίνει. πρὸς ἃ προορῶν ⁷ ἀπειργάσατο τὸν
 λόγον. οἷον εὐθύς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου „ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ
 τῶν καλῶν καγαθῶν ἀνδρῶν οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς
 πρᾶττόμενα ἀξιουμένημόνεντα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς
 παιδιαῖς“ ἥθους ἐχόμενόν ἐστι τὸ νόημα, ὅτι δεῖ καὶ
 τὰ μετὰ παιδιαῖς πρᾶττόμενα τῶν μεγάλων τε καὶ ἀγα-
 372 θῶν ἀνδρῶν ἀποδέχεσθαι· καὶ ἔστι τὸ θεώρημα τοῦ
 10 ἀφελούς, ὅτι μὴ ἐκ παντὸς τρόπου δὲ διώκειν τὰ ἐνδοξα
 καὶ τὰ μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ δοκοῦντα φαῦλα εἶναι καὶ
 εὐκαταφρόνητα. 3. Πάλιν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι τὸ
 ἰδίωμα καταναθῶν τῆς Σωκράτους προαιρέσεως, πρὸς
 ταῦτο ἀπιδὼν προσαγόχε τὸν λόγον· ὄντος ⁹ γὰρ τοῦ
 15 ὑποκειμένου ὀργῆς ἀξίου καὶ ἐπιτιμήσεως, τὸ Σωκράτην
 τοσοῦτου ἀξίον· ἄνδρα κατακεκρίσθαι, ¹⁰ ὅμως οὕτως
 ὡς ἀφελῆς ἀνὴρ ἡθὺς κἀνταῦθα ἐνδειξατο· πολλάκις,
 φησὶν, ἰθαύμασα· οὐχὶ δὲ εἶπεν, ἐφ' ᾧ τις ἂν ὀργι-
 σθείη, ἢ ἐφ' ᾧ ἀξίον ἐπιτιμῆσαι, δεῖ μέντοι κακῶς
 20 ὀρεῖν, ὅπως ὑφειμένα διὰ τὸ ἀφελές. ¹¹ τεθείς ὀνόματα
 οἷδέν ἦττον ἐν τῇ οἰκείῳ τόπῳ ἐνέφηνε ¹² τὸ μέγεθος
 τοῦ πράγματος· τὸ γὰρ ἰθαύμασα καὶ τὸ πολλάκις οὐ
 μικρῶν ἐστὶν ἔμφασις. 4. Πάλιν ἐν τῇ Παιδείᾳ ¹³ ὅρα
 πῶς μετεχειρίσατο εἰπὼν· „ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο.“
 25 τὸ μὲν οὖν νόημά ἐστιν ὅν τρόπον Κύρος παῖς ὦν ἐτρέ-

sic aliquis veluti scrupulus residere videbitur.“ NORRM.

6 Par. μέν τι. 7 Norrm. ἀφορῶν. 8 Par. προσαγόχεν. 9 Ald.

Vind. οὔτος. Norrm. Par. ὄντος. 10 Ald. Vind. κεικρίσθαι. — γ. 17.

Par. πολλάκι. 11 Ald. Vind. ἀσφαλῶς. Par. Norrm. ex p. 193. 13.

ἀφελές. tum Ald. Codd. τεθείς. Norrm. τεθείς. 12 Edd. Vind.

ἐνέφηνε. Par. ἐνέφηνε. 13 Ald. Vind. μὲν τῇ παιδείᾳ. Norrm.

Par. ἐν τῇ Παιδείᾳ. tum Ald. μετεχειρίσατο. Codd. Norrm.

μετεχειρίσατο.

φαιτο καὶ τίνος παιδείας μετίσχεν, καὶ τίνα ἔργα ἐπραξε, καὶ ὡς εὐδαιμονίστατος ἀνθρώπων ἐγένετο· ταῦτο δὲ 374 ἄλλο τι βούλεται τῷ ἀνδρὶ· οὐ ¹⁴ γὰρ Κῦρον ἐγκωμιάσαι προήρηται, οὐδὲ μέλει ¹⁵ αὐτῷ ὅν τρόπον ἐπαιδευθῇ· ὁ Κῦρος ἢ ἐτράφη· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἡθελί προάγει τὸν λόγον, ὑπογραφῇ κίχρηται ὁποῖον τινα δεῖ εἶναι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ τίνι τροφῇ καὶ τίνι παιδείᾳ χρῆσθαι· καὶ ὁποῖον μὲν δεῖ εἶναι ἐν παιδίοις ὄντα, ὁποῖον δὲ ἐπειδὴ μαιράκιόν τις γένηται· τίνα δὲ ἔργα καὶ ἐπιτηδεύματα προσήκοντα τῷ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ ἀνδρὶ· ὁ δὲ 10 Κῦρος ἄλλως ὀνομάεσθαι αὐτῷ. 5. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι μεταχειρίζεται τοὺς τοιοῦτους τῶν λόγων· ἐκεί γὰρ αὐτῷ καὶ περὶ πλειόνων εἴρηται ὅν τρόπον δεῖ τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ προσφέρεσθαι καὶ τοῖς φίλοις καὶ ἐν τοῖς ¹⁶ οἰκείοις πᾶσιν· οὐ μὲντοι 15 εἴρηται γὰρ ὑποθετικῶς· οἷον οὕτω· ¹⁷ χρὴ τοῦτον τὸν τρόπον τοῖς ¹⁸ φίλοις προσφέρεσθαι, οὐδὲ χρὴ τοῦτον τὸν τρόπον τοῖς ἀδελφοῖς· οὐδὲ χρὴ πρότερον ἐπιδιδύναι [670] εἶναι πολιτείας, ¹⁹ πρὶν ἂν ἀνὴρ τις γένηται

14 Edd. Vind. καὶ γὰρ. Par. οὐ γάρ. 15 Ald. μέλει.
16 Norrm. καὶ τοῖς οἰκείοις ἐν πᾶσιν. 17 Par. οὕτως. 18
τοῖς φίλοις — τρόπον e Par. inserui. 19 „Respicit haud
dubie colloquium Socratis cum Euthydemo, adolescente fero-
culo καὶ ἀνθάδει καὶ σπουδαρχίῳ, quod ab initio quarti Me-
morabilium proponitur. Geminum huic ac germanum est
quod apud Platonem Alcibiade priore, cum Alcibiade, similis
ingenii juvene, pari argumento, pari successu, verbis pluri-
bus, idem instituit ejus summam paucis versibus satyra IV.
Persius expressit. At non uno modo corruptum est quod
mox consequitur de Chaerephontis fratrisque colloquio. non
enim ambo inter se fratres Ἀπομν. β'. 713. e. colloquuntur,
sed Socrates et minor fratrum Chaerecrates. rursus quae post
ἐκεί μοι, ἔφη sequuntur, ea cum Xenophonteo Socratis exor-

σοφός τε καὶ ἐπιστήμων πραγμάτων. ἀλλ' ὑποθεῖς ἕτερα
 πρόσωπα διδάσκει σε ὃν τρόπον χρῆ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν·
 ὅποιον καὶ Χαιρεφῶντα λέγει διαφερόμενον ¹⁰ πρὸς τὸν
 376 ἀδελφὸν αὐτοῦ· εἰπέ μοι, ἔφη, σὺ μόνος οὐ γινώσκεις
 ὅτι οὕτω χρῆ τοῖς ἀδελφοῖς προσφέρεισθαι· ἀλλὰ πρόσω-
 πον ἕτερον ὑπέβαλλεν. ὅταν οὖν θείλῃς ἐν ἡθελῶ λόγον
 προαγαγεῖν, οὐχ ὑποθετικῶς εἰσάγεις, τὰδε χρῆ ποιεῖν ἢ
 τὰδε, ἀλλὰ πρόσωπον ἕτερον ὑποθεῖς ἃ ἂν βούλῃ ²¹ τι-
 νὰ ποιεῖν λέγεις· ὅτι ²² ἐκείνος ἦν τοιοῦτος, καὶ τὰδε
 10 ἐποίει.

εἴ. Ἔστι δὲ οὐ μόνον τὸ εἶδος, τοῦ ἡθελῶς δοκεῖν ¹
 παρέχισθαι ἐν τῷ λόγῳ, τῷ κατὰ τὴν ἀπλότητα τῆς
 διανοίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον τούτου, ὅλον σκλη-
 ρότερον καὶ ἀπηνῆ περιθιῖναι λόγον· ὅταν τοιοῦτόν τι
 15 ὑποτεθῇ· καὶ πάλιν αὐτὸ εἰ ἐρῶντί τινι οἰκίους λόγους
 περιθιῖν· καὶ πᾶσιν ὁμοίως πρὸς τὰ πάθη ἀφορῶντα,
 ὃν τρόπον καὶ ἐν τῇ Παιδείᾳ ² ἐκ τῶν περιστάσεων πά-
 θη εἰργάσατο, ὅποσα περὶ τοῦ Ἀβραδάτου καὶ τῆς ἐκεί-
 νου γυναικὸς εἴρηται· ἢ δὲ πᾶσα ἀρετὴ τὸ διαφυλάττει
 20 καὶ τηρεῖν τὰ ἰδιώματα ἐκάστου· ὥσπερ ἦν, οὕτω πε-
 ποίηκε ³ τὸν Κναξάρην διὰ παντὸς ὀργίλον· καὶ ἵνα ἄλ-
 λον ἔχοντά τι ἐν τῇ ψυχῇ ἰδίωμα· ταῦτα γὰρ ἡθελῶ ⁴ με-
 γάλα ἐργάζεται ἐν τῷ λόγῳ· φυλάξαις δ' αὖν, ἐὰν ἐπα-
 378 κολουθήσῃς τῇ προτέρᾳ διανοίᾳ καὶ τῇ προαιρέσει τοῦ
 25 λόγου, τί σοι βούλεται σκοπῶν καὶ πρὸς τὸ ἰδίωμα ἀφο-
 ρῶν περὶ οὗ αὖν λέγῃς. ⁵

διο nihil habent commune, vacillante memoriola, ut saepe,
 scripta." NORRM. 20 Par. Vind. διαφερόμενον, ut Xen.
 Memor. II, 3, 1. Χαιρεφῶντα δὲ ποτε καὶ Χαιρεκράτην — αἰ-
 σθόμενος διαφερόμενος. Edd. διαλεγόμενος. 21 Ald. Vind.
 βούληται. NORRM. Par. βούλη. 22 Dind. ὅτι. 1 Ald. Dind.
 Vind. δοκεῖ. Par. NORRM. δοκεῖν. 2 Lib. VI. et VII. 3 Edd.
 Par. πεποίηκεν. Vind. πεποίηκε. 4 ἡθελῶ 5 Par. recepi. 5 Edd.

ζ'. Τὰ δὲ ἤθη ἐν ταῖς ἀφελείαις τὸνον λαμβάνει καὶ σιμνότητα, ὅταν τις ἐμφανίζων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐπὶ μόνῃς τῆς ἐννοίας τὸ ἥθος καταλείπη. οἷον εἰ ἔλεγες σὺ ἐνσημαινόμενος, ἔδοσαν δὲ οἱ θεοὶ καὶ ἐτίμησαν Χείρωνα, ⁶ ὥσπερ χρῆ, δίκαιόν ⁷ τε καὶ τὰ τοῦ καλοῦ πε- ⁸ ποιημένον ἀγασθέντες αὐτοῦ, ⁹ ὅτι δίκαιός τε ἦν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐπετήδευεν· ἐν γὰρ τούτοις ἐμφανίζει τὴν σιαντοῦ γνώμην πῶς ἔχεις περὶ τοὺς τοιούτους ἄνδρας· τῷ δὲ ⁹ Ξενοφῶντι ἐξήρκεισε ¹⁰ μόνον ἐπὶ τῆς ἐννοίας ἀποσιωπῆσαι· Χείρωνα δὲ διὰ δικαιοσύνην, καὶ ¹⁰ τὰ ἑξῆς.

η'. Ἔστι δὲ τῆς ιδιότητος τοῦ ἀνδρὸς καὶ πάντων τῶν ἀφελῶν παρέχισθαι, ὡς ἐνι μάλιστα, καὶ χρηστὸν τὸ ἥθος, μὴ μέντοι ἐνσημαίνεσθαι τοῦτο αὐτὸ καθ' αἱτό· σκόπει δὲ ἐντεῦθεν τὸ ἥθος τῆς ἀφελείας, εἰ οὐ δοκᾷ σοι ¹⁵ χρηστοῦ ἀνδρὸς εἶναι τὸ μέλλοντα τελευτῆν βούλεσθαι τοὺς παῖδας ἀμφοτέρους αὐτῷ παρεῖναι· οὕτω δὲ τι χρηστός ἦν ὁ Λαρεῖος καὶ φιλόστοργος ὥστ' ἐβούλετο τοὺς παῖδας ἀμφοτέρους αὐτῷ παρεῖναι· „ἐπειδὴ δὲ ἡσθένει ³⁸⁰ Λαρεῖος καὶ ὑπώπτει ¹¹ τοῦ βίου τελευτῆν, ¹² ἐβούλετό τοι ¹³ τῷ παιδὶ ἀμφοτέρω παρεῖναι“ τοῦτο χρηστοῦ ἡθους ἵστι· πατρικὴν γάρ σοι διὰθίσιν ἐνδείξατο· καὶ ἔστι τῆς γνώμης ἡ ἀρετὴ· καὶ τὸ ἥθος ἀφελοῦς ἀνδρὸς, οἷον ἂν χρηστὸν γένοιτο· ἥθος δὲ χρηστὸν ἐποίησε καὶ ἐν τῷ Συμποσίῳ ἐπὶ τῆς τὰ θαυμαστά ἐπιδεικνυμένης εἰπὼν· ¹⁴

Vind. λέγοις ἄν. Par. ἂν λέγῃς. ⁶ Vind. Χείρων. ⁷ Norrm. τὴν δικαιοσύνην τε καὶ τὰ καλῶς πεποιημένα. Equidem καὶ, quod Ald. Dind. Vind. om., post τε inserui, et πεποιημένον e Par. pro πεποιημένα, quod est in Vind. et Edd., recepi. ⁸ „Post αὐτοῦ, ut odiosam διλογίαν vites, insere η̄.“ NORRM. ⁹ Edd. Vind. καὶ Ξεν. Par. τῷ δὲ Ξεν. ¹⁰ Par. ἐξήρκεισε. ¹¹ Ald. Par. ὑπώπτει, h. l. et infra ις'. 1. — Xen. Anab. initio. ¹² Ald. Vind. ἀρετήν. ¹³ Vind. εἰ.

ἥωστε οἱ μὲν θιγόμενοι ἐθορυβοῦντο·¹⁴ χρηστὸν οὖν
κάνταῦθα τὸ ἦθος ἐφάνη, τὸ τοὺς θιγόμενους φοβεῖ-
σθαι ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ θιγματος.

Θ'. 1. Ἦθος πάλιν ἄλλο¹ ἀφανὲς καὶ κεκρυμμένον,
ὥσπερ ἐν τοῖς ἀφελέσι λόγοις προσήκει·² „ἀναβαίνει οὖν
ὁ Κῦρος λαβὼν Τισσαφέρην ὡς φίλον·“ τί γὰρ δεῖ ἐξα-
γορεύειν καὶ λέγειν, λαβὼν Τισσαφέρην³ τὸν μάλιστα
ἐπιβουλευόντ' αὐτῷ, ὡς φίλον· τὸ δὲ ἀποκρυψάμενον ἐφ'
ἑαυτοῦ ἰᾶσαι· τοῦτο ἔχει τὸ ἦθος. 2. Καὶ μάλιστα γι-
10 τούτῳ πρόσχε, ὅτι οὐκ ἐπισημαίνονται οἱ ἀφελεῖς ἄνδρες
τὰς δυνάμεις, ἀλλ' αὐτάς ἐφ' ἑαυτῶν ἀξιούσι δείκνυσθαι,
ἐκτὸς εἰ μὴ καιρὸς εὐθιγὸς που φανείη, ὡς καὶ ἐν τῷ
Κυνηγετικῷ·⁴ „ἐγὼ μὲν οὖν παραινῶ τοῖς νέοις μὴ κα-
382 ταφρονεῖν κυνηγεσίῳ·“ καιρὸν ἔσχεν ἐνταῦθα καὶ ἦθος
15 θαυμαστὸν μετὰ τὰς ἐκβάσεις, τηλικαύτας οὐσας, καὶ
ὑποθετικῶς ἐκ τοῦ οἰκείου προσώπου χρησθαι· ἐγὼ μὲν
οὖν παραινῶ. 3. Ὅταν δὲ τὸ ἐναντίον τοῦ σημαντικοῦ
εἴπῃς καὶ ἀνιῇς τῆς ἐπιστάσεως, ἦθος ἐργάζῃ· οὐ γὰρ λέ-
γεις, ἔχεσθαι κυνηγεσίῳ καὶ σπουδάξιν [671] περὶ κυ-
20 νηγεία, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον μὴ καταφρονεῖν κυνηγεσίῳ
μηδὲ τῆς ἄλλης παιδείας. τοῦτο δὲ οὐκ ἐξ εὐτελῆ γενέ-
σθαι τὸν λόγον, ὅταν ἐνδοξον μὴ πάνυ δοκοῦντι ἐνδόξῳ
παραθῇς· μὴ καταφρονεῖν κυνηγεσίῳ, μηδὲ τῆς ἄλλης
παιδείας· μείζον οὖν μικροτέρῳ συμπλέξαι καὶ κατ' εἶδος
25 λεχθέντι ἀναμῖξαι τι ἐν γένει ἀνδρός ἐστὶν ἐπιστήμονος·
ἐκ τούτων γὰρ γίνονται τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀγαθοί⁶ καὶ
εἰς

14 Xen. Symp. II, 11. ἐθορυβοῦντο.

1 Par. ἄλλο πάλιν.

2 Xen. Anab. initio.

3 „Quae post Τισσαφέρην ex infe-
riore loco illata habet Ald. [Vind. Par.] τὸν μάλιστ' ἐπιβουλεύοντ'
αὐτῷ recte delevit Norrm.“ DIND.

4 I. 18.

5 Ald.

Norrm. Codd. μήτε. Dind. μηδέ. 6 Ald. Vind. ἀγαθά. Norrm.
Par. ἀγαθοί.

εις τὰ ἄλλα· τόδε οὖν χρή ποιεῖν διὰ τόδε· ἡ μὲν οὖν αἰτιολογία κοινὴ καὶ πολιτικῶν καὶ ἀφελῶν, τὰ δὲ σχήματα διάφορα· τὸ μὴ συμπλέξαντα εἰπεῖν· οὐ μόνον εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ ⁷ εἰς τὰ ἄλλα.

ι. Ἡθὸς δὲ πάλιν μετὰ γλυκύτητος ἐποίησεν εἰπὼν ⁸ ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι· „καὶ μὴν ⁹ νομίζεται τὸ μέγιστον κέρδος ἔχειν φίλον ἀγαθὸν ⁹ κτησάμενος; ἥθους 384 γλυκὺ ἐποίησεν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος ὀνομάσας τὸ πρᾶγμα. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὅτι αἱ τῶν φίλων οὐσίαι ἐκείνου πᾶσαι γίνονται ¹⁰ καὶ αἱ βοήθειαι αἱ ἐν τῷ βίῳ, ὃ δὲ ἐνὶ 10 τούτῳ ὀνόματι, ὃ καὶ γλυκύτητα ἐμφαίνει καὶ ἥθους, φίλον φησὶν ἀγαθὸν κτησάμενος.

ια. Καὶ τὸ τὰς ἐπιτιμήσεις κατὰ τὴν τοῦ ἐναντίου ἀναίρεσιν ποιῆσθαι ἥθους ποιεῖ. οἷον ἀπολούθου ὄντος εἰπεῖν τῷ ἐπιμελείτο, οὐκ ἡμέλει, ¹¹ καὶ τοὺς τε ἀμελοῦν- 15 τας ἐμμέμετο, ὃ δὲ φησιν, οὐκ ἐπὶ ηἴναι· ¹² „ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ σώματος αὐτός τε οὐκ ἡμέλει τοὺς τε ἀμελοῦντας οὐκ ἐπὶ ηἴναι.“

ιβ. Ἡθὸς δὲ ἀγαθὸν καὶ Σωκρατικὸν καὶ ¹ τὸ μὴ ἀπὸ τῶν ἀναγκαιῶν ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἄγειν· οἷον ² „αὐ- 20 τὸς δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων ³ διελέγετο, σκοπῶν τί εὐσεβές, τί ἀσεβές.“ εἶτα ἀπὸ τῶν οὐδετέρων ἐπὶ τὰ ὀνοματικά „τί σωφροσύνη, τί μανία, τί ἀνδρεία, ⁴ τί δειλία, τί πόλις, τί πολιτικός.“ ἐν δὲ τῷ αὐτῷ καὶ κάλλος ἐποίησε ⁵ τὸ ἀποκόψαι καθ' ἑκάστον πρᾶγμα. 25

⁷ καὶ c Codd. inserui, abest ab Edd. ⁸ Edd. Vind.

μή. Par. μὴν.

⁹ Ald. Dind. καὶ ἀγαθόν. Codd. καὶ om. Norrm. καλὸν καὶ ἀγαθόν.

¹⁰ Par. Vind. γίνονται. Edd. γίνονται.

¹¹ Par. εἰ μίλει.

¹² Xen. Mem. α. p. 712. a.

¹ καὶ Par. om, Norrm. καὶ τὸ ἀπὸ τῶν μή. ² Mem. p. 710. c.

³ Par. ἀνθρώπων. ⁴ τί ἀνδρεία c Par. recepi. ⁵ Par.

ἐποίησεν. tum Vind. Par. τῷ.

Rhetor. IX.

ιγ'. Ἡθῆ δὲ καὶ εἰρωνεῖται ἐργάζονται, οἷον ὅποσα Σωκράτην προσδιαλεγόμενον πεποίηκε καὶ ἀναδιδάσκοντα τοὺς νέους, ὥσπερ αὐτὸν οὐκ εἰδότα, ⁶ ἀλλ' ἀναζητοῦντα μᾶλλον.

⁵ ιδ'. Ἐνια δὲ ὀνόματα καὶ χωρὶς τῶν πραγμάτων ἦθος
386 ἐργάζεται ⁷ ἐν τοῖς λόγοις, οἷον „εἰς καλὸν γε ὑμῖν συν-
τετύχηκα.“ ἐνταῦθα οὐκ ἄλλο τι ⁸ εἰργάσατο τὸ ⁹ ἦθος
ἢ ἡ λέξις, εἰς καλὸν γε ὑμῖν συντετύχηκα.

ιε. Καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲ σχήματα πάννυ μὲν ἐστὶ
10 τῆς ἀφελείας καὶ τοῦ συγγραφικοῦ λόγου μᾶλλον ἐστίν,
ἦθος δὲ καὶ αὐτὰ παρέχεται· οἷον „μᾶλλον τοῖσδε, ὥς ¹⁰
εἰ στρατηγοῖς καὶ ἱππάρχοις ¹¹ καὶ σπουδάρχαις.“ εἰ δὲ
σὺ τὸ ἐναντίον συλλαβὴν ἔλαγες, ὥσαι ὅσοι μὲν τοὺς τοι-
οῦτους εἶναι ¹² λέγονται, οὕς ἂν ὀρώσιν, ἀρχαῖς τε καὶ
15 τιμαῖς καὶ τοιαύταις δυνάμεσι πλέον τι τῶν ἄλλων ὑπερ-
αίροντας, οὐ μοι δοκοῦσιν ὀρθῶς ποιεῖν.“ Κριτίου μᾶλ-
λον ὁ τοιοῦτος τρόπος ἔδοξεν εἶναι ἢ τινος τῶν ἀρχαίων
σοφῶν. ¹³

ις. 1. Λέγω οὖν ὅτι καὶ λέξις ἀνεμφάτῳ χρῆται ὁ
20 ἀφελῆς ἄνθρωπος καὶ σχήματι καὶ ῥυθμῷ, ὥσπερ ἔχει καὶ
ἐνταῦθα „ἐπειδὴ δὲ ἡσθάνει Δαρεῖος καὶ ὑπώπτει τοῦ
βίου τελευτήν, ἐβούλετό οἱ τῷ παιδὶ ἄμφω παρῆναι.“
οὐ γάρ ἐστιν ὁ ῥυθμὸς ὥσπερ ἂν πολιτικοῦ ἀνδρὸς γέ-
νοιτο, συνειλκυσμένος καὶ συνειληφῶς τὰ νοήματα. 2. Τὰ
25 δὲ ὀρθοῦντα νοήματα δριμύτητα ἔχει ἀντὶ τοῦ πλαγιά-
388 ζειν· τὸ μὲν γὰρ πλαγιάσαι ἦν, ἀσθενῶν δὲ Δαρεῖος.

6 Norrm. Platonis Gorg. p. 506. comparat. Deinceps Par. ἀλλά. 7 Edd. Vind. ἐργάζονται. Par. ἐργάζεται. 8 τι e Par. recepi. 9 Ald. Codd. ἦ. Norrm. τό. 10 Norrm. ἦ. 11 Edd. Vind. ἱππάρχαις. Par. ἱππάρχοις. 12 Par. Vind. εἰ. — „Ego sic vertebam quasi scriptum esset ὥς ὅσοι μιν τοὺς τοιοῦτους παρῆναι βούλονται οὕς ἂν ὀρώσιν.“ NORRM. 13 Par. σοφιστῶν.

κινδυνεύει δὲ ἐγγυτάτω εὐτελείας προσεῖναι ἢ ἀφίλεια
διὰ τὸ πλείστοις ὀνόμασιν ἀνεματάως χρῆσθαι· ὥς καὶ
ἐνταῦθα τὸ ἡσθένει ψιλὸν ἦν ὄνομα· διὰ τοῦτο αὐτῷ
παρετάθη καὶ ἰσοδυναμοῦν, ἵνα ἐκφυγῇ τὴν εὐτέλειαν·
ἐπειδὴ δὲ ἡσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπώπτειτε τελευτὴν τοῦ βίου.

ΠΕΡΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΟΣ. Δ'.

α'. Ἡθὸς δὲ ἔχει καὶ σεμνότητα ἢ εἰς θεοὺς εὐσεβίαν ἐμφαίνειν, ἢ εἰς φίλους εὐεργεσίας· καὶ μάλιστα δεῖ
καὶ τοῖς τοιοῦτοις προσέχειν· τὰ γὰρ πλείστα καὶ μέγιστα 10
τῶν θεωρημάτων κατὰ ταύτας τὰς ἐννοίας λαμβάνεται·
αἱ δὲ ἐννοιαί λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ·¹ τὸ δὲ καὶ
τὰς ἐννοίας ὡς περὶ εὐσεβείας καὶ εὐπειθίας λέγεσθαι
πάνυ τῆς προαιρέσεως τῆς τῶν ἀφελῶν· οὐ γὰρ πάνυ,
ὥσπερ ἔφη, ² τοῖς ὑποθετικοῖς χαίρουσι χρώμενοι, εἰ 15
μὴ ἀνάγκη πού γένοιτο· οἷον, εὐσεβεῖν δεῖ θεοῖς·³ ἄρ-
χουσι πείθισθαι· ἀλλ' ὥσπερ [672] ἐννοίας τινὰς ὑπο-
γράφουσιν ὡς χρή ποιεῖν, οὐ διδασκαλικῶς λέγοντες ὅτι
οὐ χρή τόδε ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὅλου· τοῖς τὰδε⁴ ποιοῦ-
σι τὰδε εἰσθὲν ἀποβαίνειν.

20

β'. Σεμνότης δὲ γίνεται ἐν τῷ ἀφελεῖ λόγῳ, καὶ 390
ἄλλως μὲν πολλαχῶς, σεμνότερον δὲ, ὅταν ἀπὸ προσώπου
ἐπὶ τὰ πράγματα μετὰγῃ· οὐ γὰρ ὁμοίον ἐστὶν ἐπὶ τοῦ
προσώπου εἰπεῖν, φύσει βασιλεῖς εἰσὶν οἱ καλοὶ· μειρα-
κιῶδες γὰρ τοῦτο· ἢ περ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἐξενεγκεῖν·⁵ 25
ἢ φύσει βασιλικὸν τὸ κάλλος εἶναι· τῆς δὲ σεμνότητος
ἐνεκα τῆς κατὰ τὴν ἐννοίαν ἢ προσθήκη μετὰ ταῦτα·

1 δηλονότι ὑποκειμένη NORRM. 2 p. 374, 5. NORRM.

3 Pro θεοῖς Norrm. καὶ τοῖς. tum Par. ἄρχουσιν. 4 Ald.
αἶς. Tum Ald. Dind. Vind. εἰσάγειν ἀποβαίνειν. NORRM. Par.
εἰσθὲν ἀποβαίνειν. 5 Xen. Symp. I, 8.

„ἄλλως ⁶ τι ἦν καὶ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης καθά-
περ *Ἀντόλυκος* κέκτεται τις αὐτό.“

γ'. Σεμνότητα καὶ αἱ τοιαῦται συμπλοκαὶ ποιοῦσιν,
οἷον ⁷. „καὶ παῖδα πάννυ γε ὠραῖον καὶ πάννυ καλῶς κι-
8 θαρρίζοντά τε καὶ ὀρχοῦμενον.“ τὸ γὰρ συμπλέκειν εἰς
τὸ αὐτὸ τὰ διάφορα τούτων ἀφαιρεῖ τὴν διαφορὰν τοῦ
γένους.

δ'. Καὶ ὅπου ἂν τὰ μέλλοντα γίνεσθαι ἢ τὰ γινό-
μενα ὡς ἤδη γεγονότα εἰσάγῃς, σεμνὸν ποιεῖς τὸν λόγον,
10 οἷον. „ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς ἡ μὲν αὐλητρὶς ἠΐλησεν, ὁ δὲ παῖς
ἐκιδάρισε.“ ⁸

ε'. Καὶ ὅπου δ' ἂν σεμνὰ τὰ ὀνόματα ἐπιμβάλης,
μετὰ τῆς σεμνότητος καὶ κάλλους δύναμιν ἐργάσῃ ⁹.
„Ζεὺς μὲν καὶ Χείρων ἀδελφοί, πατὴρ μὲν τοῦ αὐτοῦ,
15 μητὴρ δὲ ὁ μὲν *Ῥίης*, ¹⁰ ὁ δὲ *Ναΐδος* νύμφης.“ τὸ μὲν
392 οὖν κοινοποιῆσαι, πατὴρ μὲν τοῦ αὐτοῦ, τὸ τε διαφορὰν
εἰπεῖν, μητὴρ δὲ ὁ μὲν *τῆσδε*, ὁ δὲ *τῆσδε*, μετὰ τῆς
ἀφελείας καὶ σεμνότητος ἔχει.“ ¹¹

ς'. Καὶ τὸ ἐν γένει δὲ τι εἰπεῖν τοῦ κατ' εἶδος σεμνό-
20 τερον. οἷον ἐν γένει ¹². „μὴ τι πάθῃ.“ οὐ γὰρ ἐστὶν
ὁμοιον κατ' εἶδος εἰπεῖν, μὴ περιπαρῇ, μὴ ἀποσφαγῇ,
καὶ ἐν γένει συλλαβόντα τὰ πάντα ταῦτα ¹³ ἐνὶ ὀνόματι
εἰπεῖν, μὴ τι πάθῃ.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ. Ε'.

35 α'. Γίνονται δὲ καὶ ἐν ἀφελεῖ λόγῳ περιβολή, ὅταν
τις πλαγιάσας νόημα ἐπιμβάλλῃ ἕτερον δεῦτερον, μήπω
τῆς διανοίας ἀπληρτισμένης μηδὲ τοῦ συμπεράσματος

6 Ald. Vind. ἀλλ' ὅστις ἦν. 7 Symp. II, 1. 8 Ald.
ἐκιδάρισε. Par. ἐκιδάρισεν. Norrm. Vind. ἐκιδάρισε. 9 Xen.
Cynaget. initio. 10 Vind. *φαίας*. 11 Ald. *ἔχει*. 12
Xen. Symp. II, 11. 13 ταῦτα ε Vind. inserui.

ἀπηγμένον, ¹ ὡς μίαν δοκιῶν ἔννοιαν, οἶον· ² „βουλευο-
μένων δὲ περὶ τούτων Λακεδαιμονίων Ἀγησίλαος ὑπέστη.“
νῦν τὸ ἀπαρτίζον „διαβήσεσθαι.“ οὐκ ἔτι πλαγιάσας·
μακρὸν γὰρ ἐγένετο· οἶον διαβὰς ποιήσεν τὰ καὶ τὰ·
ἀλλὰ διαβήσεσθαι.

β'. Πᾶσα δὲ περιβολὴ δύναμιν ἐργάζεται ἐν τῷ
λόγῳ· δεῖ δὲ ἡμᾶς ἐπισκίφθαι καθὸ διαλλάττει τοῦ πολι-
τικῷ λόγῳ ἢ ἐν τῷ ἀφελῇ λόγῳ γινομένη δύναμις. οὐκ-
οὖν σκόπει· „τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ
τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται. ³ οὐ φημι τοί- 10
νυν ἐγὼ λυσιτελεῖν ἐν τῷ ἀφελῇ τὸ ἀποφαντικόν ⁴ τοῦ
σχήματος· ἀξίωμα μὲν γὰρ καὶ δύναμιν περιτίθῃσιν, 394
οὐκίτι δὲ ἀπλοῦν οὐδὲ κατ' ἀνθρωπὸν ἔστιν, ἵνα οὕτως
εἴπῃ τις τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐπηρμένον τε καὶ τετυγμμένον·
οὐδὲ τὸ ὑπακτικόν ⁵ μόριον· τὸ γὰρ εὖ. τὰ γὰρ τοιαῦτα 15
μόρια ἀναγκάζει τὸν λόγον ἐμπεριλαμβάνοντα τὰ νοήμα-
τα στρογγύλον γίνεσθαι καὶ σκληρὸν καὶ κατεσφιγμένον·
ὅθεν οὐ χρεὶ τὰ μόρια προστιθῆναι, ἐπειδὴν δυνάμειός τε
σημεῖον ἐξευγχεῖν βουλόμεθα, ἀλλ' ἀπορηματικῶν ἡρ-
ξασθαι ἀπλῶς.

30

γ'. Περιβολῆς δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον καὶ ἔνδοξον ποιοῦν
τὸν λόγον καὶ ἔχειν ἀξίωμα, ὅταν ⁶ τὰ πράγματα μὴ κατ'
ἑαυτὰ εἰσάγῃ τις καὶ ἐπὶ τῶν ἱποκειμένων ὀνομάξῃ, οἶον
Καλλίας ⁷ ἀξιοθίατος ἐφαίνεται διὰ τὸ κατέχεσθαι ἔρωτι
τοῦ Αὐτολύχου, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν προσλαμβάνηται τινα 25
τοῖς ἀορίστοις ὠρισμένα· „ἅπαντες μὲν οὖν οἱ ἐκ θεῶν
του κατεχόμενοι ἀξιοθίατοι δοκοῦσιν εἶναι.“ καὶ εἰ μὲν

1 Norrm. ἐπηγμένον.

2 Xen. Agesil. initio.

3 Edd.

Vind. γίνεται. Par. γίγνεται. — Dem. Olynth. I. p. 16.

4

Par. ἀποφαντικόν.

5 „Fort. ἐπακτικόν. Locus caliginosus.“

NORRM.

6 Ald. Dind. Vind. Par. καὶ ὅταν. Norrm. καὶ

delet.

7 Ald. καλίας. — Xen. Symp. I, 10.

οὖν ἐβούλου ταχέως μεταβῆναι ἐπὶ τὸ ὑποκείμενον καὶ μὴ
 σφόδρα τὸν λόγον ἐξᾶραι, εἶπες ἄν, μάλιστα δὲ οἱ ὑπὸ
 ἔρωτος κατεχόμενοι· νῦν δὲ πολλῶ πλεον ἐξήρθη διὰ τὸ
 προειληφθαι διὰ μίσου τὰς διαφορὰς, πρὶν προσάγεσθαι
 396 τοῦτου⁸ τὸ ὑποκείμενον· „ἀλλ' οἱ⁹ μὲν ἐξ ἄλλων πρὸς τὸ
 γοργύτερον ὀραῖσθαι καὶ φοβερώτερον φθιγγεῖσθαι καὶ
 σφοδρότεροι εἶναι φαίνονται.“

δ'. Πολλῶ δὲ συγγραφικώτερον τὸ ὀρθαῶν ἐν τοῖς
 σχήμασι καὶ μὴ πλαγιάζειν· τὸ δὲ πλαγιάζειν τῶν πολι-
 10 τικῶν ἐστὶ· σεμνότητα γὰρ καὶ περιβολὴν ἔχει· εἰ μὲν
 οὖν ἐπλαγιάζεις, οὕτως ἄν εἴλεγες· ληξάσης δὲ [673] τῆς
 ἵπποδρομίας· τὸ δὲ ὀρθοῦν τοιοῦτόν ἐστιν· ὥς δὲ ἡ ἵππο-
 δρομία ἔληξεν· ἀναιμμένον δὲ τοῦτο καὶ ἀναπεπτωκὸς εἶναι
 δοκεῖ· ὁ δὲ πολιτικὸς οὐχ οὕτως ἄν ἐποίησεν, ἀλλὰ συν-
 15 τονώτερον· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἵπποδρομία ἔληξεν, ὥσπερ δὲ ὁ
 πολιτικὸς συνειλκυσμένος¹⁰ ἐστὶ καὶ συνειληγὼς τὰ νοή-
 ματα, οὕτως ὁ ἀφελὴς ὑπτιος καὶ ἀποτεταμένος.¹¹

ε. Περιβολὴ δὲ καὶ τοῦτο, ὥς ἐν τῷ Συμποσίῳ
 „καὶ ὁ Σωκράτης εἶπεν, ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις¹² δῆ-
 20 λον, καὶ ἐν οἷς δὲ ἡ παῖς.“ ἐμπερίβολον¹³ εἶπεν· τί δὲ
 ἐστὶ τὸ παιῆσαν τὴν περιβολήν; τοῦ ἀορίστου ἢ πρόσλη-
 ψις¹⁴ καὶ ἐπὶ τι ὠρισμένον μετὰστασις· ἐν πολλοῖς μὲν
 καὶ ἄλλοις, δῆλον δὲ καὶ ἐν οἷς ἡ παῖς· Σωκρατικὸς δὲ
 ὁ τρόπος καὶ ἀρχαῖος, τὸ ἐκ παντὸς χρησίμὸν τι εἰσάγειν,
 25 ὅπου τε καὶ ἐξ ἀρχῆς ἕως εὐρέσθησαν περὶ¹⁵ ἀρετῆς λό-
 γοι· καὶ τὸ μέγιστον δόγμα ὅτι ἡ αὐτὴ ἀρετὴ ἀνδρῶν
 καὶ γυναικῶν.

8 Norrm. τοῦτο. 9 Ald, Par. Vind. ἄλλοι. 10 Addo
 φίθμος, ut p. 386. NORRM. 11 Norrm. ἀναπεπταμένος.
 12 Par. ἄλλοις· δῆλον δὲ καὶ ἐν οἷς ἡ παῖς. — Symp. II, 9.
 13 Ald, Codd. ἐν περιβολον. Norrm. ἐμπερίβολον, Dind. περὶ-
 βολον. 14 Norrm. πρόσληψις. 15 Norrm. οἱ περὶ,

α. Ἡ δὲ τῆς λέξεως γλυκύτης εἶπομεν ¹ ὅτι πορίζεται ἐκ κωμωδίας καὶ Πλάτωνος καὶ Ξενοφώντος· χωρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ ποιητικαῖς λέξεσιν, ὅταν ὄγκον βούλωνται περιθεῖναι τῷ λόγῳ τῶν ² θεωρημάτων καὶ ἐκ κωμωδίας· ἐστὶν ἀπὸ μερισμῶν ἄρχεσθαι καὶ ὡς ἀπὸ προσθήκης, καίτοι, καὶ μὴν, ἀλλὰ τοίνυν, ἀλλὰ μὴν· ἀφέλεια γὰρ τῷ λόγῳ παρέχεται τὰ τοιαῦτα.

β'. Ὅπου δ' ἂν θέλῃς γλυκύτητα ἐργάσασθαι, τοιαύταις χρήσῃ μεταφοραῖς, ὀνόματα ἐπ' ἄλλων πραγμάτων κείμενα μεταφέρων ἐφ' ἕτερα· καὶ ὅταν μὴ μένῃς ἐπὶ τοῖς ἀκριβῶς σημαντικοῖς, οἷον τὸ σημαντικὸν τοῦ ὑποκειμένου, ἔδοσαν καὶ τὸ μετενηνεγμένον ³ ἐκ τῆς τροπῆς, καὶ ἐτίμησαν Χιέρωνα διὰ δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ ἔδοσαν.

15

γ'. Καὶ τὰ μεγάλα μικρῶς λέγων, τὰ δὲ μικρὰ μεγάλως, γλυκύτητα ἐργάσῃ· τὸ οὖν τὰ ⁴ μικρὰ μεγάλως ὀνομάζειν λέγομεν ὅτι γλυκύτητα παρέχει τῷ λόγῳ· καὶ ἐστὶ θαυμασμοτάτη ἢ τροπὴ ἢ τοιαύτη, πόλεμον εἰπεῖν κυνὸς καὶ θηρίου· πρῶτον μὲν χρή εἶναι τὰς κύνας ⁵ ἑκάστου γένους, μὴ τὰς ἐπιτυχούσας, ἵνα ἕτοιμαι ὡς πολιεῖν τῷ θηρίῳ.

δ'. Γλυκύτητα δὲ καὶ ἐν τῷ ⁶ Ἀγησιλάῳ θαυμαστήν ⁴⁰⁰ ἐποίησεν εἰπὼν· „ὅποτε γε μὴν πορεύοιτο, συντεταγμένον ⁷ μὲν οὕτως ἦγε τὸ στράτευμα, ὡς ἂν ἐπικουρεῖν μάλιστα ἑαυτοῖς δύναιντο.“ εἶτα παράδειγμα ἐπήνεγκεν, ὡς ἂν ἀφελὴς ἀνὴρ γλυκύτητα μετὰ σεμνότητος ἐμφαί-

1 Ubi? NORRM. 2 Norrm. ἐκ τῶν τῶν θεωρ. 3 Par. μετενηνεγμένον. 4 τὰ e Par. recepi. 5 Ald. Codd. κοινάς. NORRM. κύνας. 6 τῷ e Par. recepi. — Agesil. p. 667. e. 7 Ald. Codd. συντεταγμένος.

νων· ἡσύχως δὲ, ὥσπερ ἂν παρθένος ἡ σωφρονιστάτη
 προβαίνοι.“ τὴν δὲ ἄνεσιν ἔχει τό τε ⁸ μειοῦν τοῦ παρα-
 δείγματος καὶ τὸ μὴ πάντῃ ἰοικός· τί γὰρ ἔοικε στρα-
 τοπέδῳ παρθένος; ὅμως δὲ τὸ μὲν εἰπεῖν παρθένος ἡ
 5 σώφρων εὐτέλειαν εἶχε· τὸ δὲ ἀναστρέφαι καὶ τὸ παρα-
 κολουθοῦν πρόθεσιν εἶναι τοῦ προσώπου σιμνότητα με-
 τὰ γλυκύτητος ἐργάσατο· ὥσπερ ⁹ ἂν ἡ σωφρονιστάτη
 παρθένος.

ε. Καὶ περὶ μὲν γλυκύτητος καὶ ἐν τοῖς προάγουσιν
 10 εἵπομεν, ὅσα τε ἀποτελεῖ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ καὶ πάλιν
 ὅσα ἐν τῷ ἀφελεί. σχεδὸν ¹⁰ αὕτῃ ἡ ἀρετὴ τῆς γλυκύτη-
 τος τοῦ ἀφελούς ἐστι μᾶλλον.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ. 2'.

α. Καλλὴ δὲ προσλαμβάνει ὁ λόγος ὁ ἀφελής καὶ ἐν
 15 τόπων, ἂν οὕτω τύχη, καὶ ἐξ ἄλλων τῶν παρακολουθούν-
 των, οἷον ὅταν πόλιν λέγῃ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα· ὅταν
 ποταμόν ἢ ὅθεν ῥεῖ· ὅσον ¹ τὸ εὖρος, αἱ τὰ τοιαῦτα κάλ-
 402 λος προστίθῃσι τῷ λόγῳ· τὸ μὲν οὖν κατ' εἶδος πάντα
 διεξιέναι ὅσα τινὶ ² πρόσσεστιν, ἢ ποταμῷ, ἢ πόλει, ἢ πε-
 20 δίῳ, διαφορεῖ τὴν ἀφείλειαν· τὸ δὲ ἐν τῷ γένει, ἐὰν με-
 γάλῃ καὶ εὐδαίμονα, τοῦτο διασώζει καὶ ³ τὸ κάλλος καὶ
 τὴν ἀπλότητα.

β'. Καλὸν δὲ καὶ δριμύν τὸν λόγον ἐργάζονται καὶ
 παραθέσεις τῶν ὁμοίων, ὡς ἐν τῇ Ἀναβάσει ⁴ ἐπὶ τοῦ Κνύ-
 25 ρου „ἄθλα“ φησὶ „προϋῆκε ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἥτις
 κράτιστα ἱππεύου.“

γ'. Καὶ αἱ περιγραφαίαι δὲ καὶ αἱ σχηματοποιαίαι
 παρὰ τοῖς ἀφελείσιν ἀφανεῖς εἰσιν. διὰ ταῦτα πολλοὺ ἀξιοί

8 Edd. Vind. ποιί. Par. τό τε. 9 ὥσπερ Ald. Vind. om. 10 Norrm.
 σχεδὸν δὲ αὕτη. 1 Norrm. ἢ ὅσον. 2 Ald. Codd. τινά. Norrm. τινί.
 3 καὶ e Par. τοτέρι. 4 Immo de Agesilao, vita illius p. 655, a.

εἰσιν οἱ ἀρχαῖοι· ὅρα γὰρ πῶς σχηματοποιεῖται, καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν,⁵ ἥτις κράτιστα ἱππεύουσι· οὐ γὰρ ἦν ὁμοιον εἰπεῖν τοῖς ἱππεύσι· ταχὺ γὰρ ἀγωνιστικὸν ἐποίησεν τὸν λόγον· ἀλλὰ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἥτις κράτιστα ἱππεύουσι. ἐσχηματοποιεῖται οὖν ἀπὸ τοῦ πλήθους εἰς ἓν [674] καὶ ὥρθωται· καὶ παράκειται τῷ ὁμοίῳ· ταῖς ἱππικαῖς, ἥτις⁶ ἱππεύουσι· „καὶ ταῖς ὀπλιτικαῖς, ἥτις ἂν ἄριστα σωμαμάτων ἔχοι.“⁷

ΠΕΡΙ ΑΣΙΟΠΙΣΤΙΑΣ. Η'.

α. Μέγιστον δὲ ἐν ἀφελείᾳ λόγῳ τὸ ὡς ἂν μάλιστα¹⁰ ἀληθινὸν δοκεῖν αὐτὸν φαίνεσθαι καὶ² τοιαῦτα εἶναι τὰ λεγόμενα, ὡς ἂν καὶ παντὶ ῥάδιᾳ ἐνθυμηθῆναι νομί-
σαι³ ἂν· τοῦτο δὲ μάλιστα γίνεται, ὅταν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος τοῦ εἰσαγομένου ἔννοιαν λαμβάνῃ· οἷον ὡς ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ⁴ „καίτοι τὰ ἐκείνου βουλευέσθαι⁵ δα-
πανῶντά φησι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν Ἑλλήνων πολεμεῖν.“ ἐκ γὰρ τοῦ πρᾶχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀγησιλάου, ἐμελλε δὲ τὸ διαβῆναι αὐτὸν εἰς τὴν Ἀσίαν,⁶ τὴν ἔννοιαν ταύτην λαβὼν, δι' ἧς φρόνιμον αὐτὸν ἐπεδείκνυνεν ὄντα, ἀληθῆ μάλιστα ἔδοξε περὶ αὐτοῦ εἰρηκέναι.³⁰

β'. Ἀληθῆ δὲ ποιεῖ τὸν λόγον καὶ τὸ εἰσαγαγόντα· τι δὲ κατὰ σοῦ εἶναι δοκεῖ, ὁμολογῆσαι αὐτὸ καὶ εἶσαι μὴ ἀνελόντα. οἷον „εἰ δέ τις⁶ ὑμῶν ὁρῶν τοὺς πολεμίους,

5 Ald. Codd. τάξεσιν om. 6 Ald. ἦ τι. 7 Ald. Codd. ἔχη. 1 Edd. καὶ τό. Codd. τὸ om. 2 Norrm. νομίσαι. 3 Ab initio. 4 Norrm. βούλεισθαι 5 Puto addendum λέγειν aut διηγῆσθαι. NORRM. 6 „Haec aut his similia verba iis Xenophontis in libris, qui de utroque Cyro agunt, nondum reperire potui. itaque aut diversa quodammodo a nostris librorum horum exempla Aristides habuit, aut denuo incauta memoriae fiducia in istam fraudem incidit. nam Cyri majoris verba ex sexto Παιδείας p. 160 a. si μίνοι τοὶ ταῦτα μίν

φοβηρούς εἶναι ὑπὸ πωληθῆναι μοι μὲν ὀρθῶς διανοεῖσθαι δοκεῖ·“ ἔνεκα γὰρ τούτου ἄλλα ⁷ διεξέμει οὗτος πρὸς τοὺς στρατιώτας, ἀληθῆ δοκεῖν αὐτὸν εἰρηκέναι· τοῦτο οὐχ ὅπως ἀνέλεον, ἀλλὰ καὶ συγκατέθετο αὐτῷ, ὃ ἦν ⁸ κατ' αὐτοῦ.

γ'. Καὶ τὸ ἐν διηγήσεισιν εἰσαγαγεῖν τὰ λεγόμενα, καὶ πλάστὰ ἢ καὶ μικρὰ, ἀληθῆ δοκεῖ εἶναι· ὡς γὰρ γεγονότα αὐτὰ λέγει.

δ'. Καὶ τὸ βραχέως δέ τι εἰπεῖν καὶ τὸ ¹⁰ πολλὰ πα-
¹⁰ ραθεῖναι δυνάμειος ἐστὶν ἀληθινῆς. οἷον, ¹¹ καλίσας δέ·
 εἴτα τίνα· Ἀράσπην· εἴτα ὕθην· Μῆδον· εἴτα καὶ τὸ ἔνε-
 κα τῆς γνωρίσεως· ¹² ὅς ἦν ἐκ παιδὸς αὐτῷ φίλος· εἴτα
 γνωρίσεως καὶ ¹³ ἄλλο· ᾧ τὴν στολὴν ἔδωκε.

⁴⁰⁶ ε'. Ταῦτα μὲν οὖν ἐξαρκεῖν δοκεῖ πρὸς τὸ καὶ δυ-
¹⁵ νάμμι προάγειν τὸν λόγον· μάλιστα δέ ὅταν τὸ ἀληθὲς
 κατὰ σοῦ λεγόμενον μὴ ὡς ἀληθὲς ἀποδείξῃ, ¹⁴ ἀφελούς
 ἀνδρὸς ἐστὶν, ὡς καὶ ὁ Σωκράτης φησὶν· αἰεὶ σὺ ἐπισκώ-
 πτις ἡμᾶς· ἡθὸς μὲν οὖν πεποίηκε τὸ ὑψημένον τῆς
 γνώμης καὶ μὴ καταλαξονεύσασθαι τῷ ἐπαίνῳ τῷ ἐκεί-

τοιαῦτα ὅσα δυνά δοκεῖ εἶναι, τὰ δὲ ἡμέτερα φαῦλα nec sono similia, sensu etiam contraria sunt. Similiora dixeris Demosthenica haecce Olynth. II. p. 24 b. et rursus ἐν τῷ πρὸς Φιλίππου ἐπιστολῇ p. 119 c. εἰ δέ τις ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον ἐντυχούντα ὀρῶν, ταύτῃ φοβερὸν προσπολεμῆσαι νομίζει, σώφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται.“ NORRM. ⁷ Ald. Dind. Codd. ταῦτα, ἀλλὰ. Norrm. τούτου ἀλλὰ. ⁸ Ald. Dind. Codd. κατὰ τοῦ, Norrm. κατ' αὐτοῦ. ⁹ „At aperte fabulosa alia ratione narrari jubet, οὐχ ὅτι ἐγένετο, ἀλλ' ὅτι λέγεται γινέσθαι p. 444, 4. et 448, 7. Sed ut quod sentio dicam, idem et hoc loco nostrum praecepisse credo. NORRM. ¹⁰ Ald. Codd. τά. Norrm. τό. tum Par. παραθήναι. ¹¹ Xen. Cyrop. V, 1, 2. ¹² Edd. Vind. γνώσεως. Par. γνωρίσεως. ¹³ καὶ e Par. recepi, ¹⁴ Norrm. ἀποδείξῃ.

νον, ἀλλ' ὡς σκώμματι¹⁵ αὐτῷ προσέχυν· ὃ γὰρ ἐκείνος σπουδάζων εἶπεν, οὗτος ὡς σκωπτόμενος ἐξεδέξατο.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ. Θ'.

Οἰκονομία δὲ λόγου ἐφ' ἅπαντι ἡ ἀρμόζουσα τάξις καὶ ἡ προσδοκία τῶν λεγομένων καὶ τὸ ἐξηρηθῆσθαι ἀλλή-⁵ λων τὰ νοήματα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα ἐχόμενα τοῦ ὑποκειμένου· ἐτι δὲ καὶ τὰ ἄλλα θεωρήματα, ὅσα τῆς ἀρελοῦς οἰκονομίας ἐστί· λέγω δὴ· ἐάν μὲν ἐν κεφαλαιῷ¹ ἢ, ἀνευ προλήψεως εἰπόντα δεῖ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδόξων οὕτως καταθεῖναι τὴν πρόληψιν, προλαβόντα τι κατὰ¹⁰ τοῦ ἀντιδίκου ἐνδόξων· ἐπειθ' οὕτως, ἐάν τι καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἐπιφέρωσι, σκόπει· ἐάν ἢ πλείω τὰ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, σκοπεῖν δεῖ τὸ πρᾶγμα· ἡ γὰρ αὕτη ἐστὶ μέθοδος· τὸ μὲν γὰρ κεφάλαιον, ὅτι δεῖ τὰ μὲν τῶν⁴⁰⁸ ἐχθρῶν ἀσθενῆ ὄντα ἀποφαίνειν, τὰ δὲ ὑπὲρ ἡμῶν αὐ-¹⁵ τῶν πολὺ ὑπερέχοντα· δηλον γάρ ἐστι πᾶσι τὸ πῶς ἂν γένοιτο οὐδὲν ἄλλως ἔχει.²

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ. Ι'.

Α'. Περὶ δὲ ἐρμηνείας τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, μῆτε ὀνόματι μῆτε ῥήματι χρῆσθαι ἄλλοις³ πλὴν τοῖς ἐκ τῶν²⁰ βιβλίων· καὶ τοῦτο οὕτως ἀπλῶς ἂν εἴποις, μὴ πάντα ἐν πᾶσι τοῖς εἰδέσι τιθέναι, ἀλλὰ καὶ κατ' ἰδίαν ἕκαστον ἀξιωματικὸν τῆς ἀφελείας, πάθους, ἡθους, θυμοῦ· καὶ τὰ μέρη δὲ τῶν δημοσθενικῶν πολὺ συμβάλλεται εἰς ἐρμη-

15 Ald. Dind. σώματι. Norrm. σκώφῃντι. Vind. Par. ἄλλως σκώματι. ser. σκώμματι.

¹ Par. Ἐν κεφάλαιον. Tum Ald. Vind. προσλήψεως. ² „Haec ego non capio? an legendum δηλον γάρ ἐστι πᾶσι πῶς ἂν γένοιτο τοῦτο καὶ ὅτι οὐδ' ἂν ἄλλως ἔχει?“ NORRM. ³ Ald. Codd. ἄλλως. Norrm. ἄλλοις.

γείας ἰδέαν· πανταχοῦ δ' ἐν τῇ φράσει ἀφέλειαν μόνος ὁ
 Ξενοφῶν ἐργάζεται· θυμὸς γὰρ ἢ πάθος ἢ ὀργή ἢ ὀξύ-
 της καὶ τὰ ἄλλα ὅσα κεκίνηται, ἀξιώματος ἢ τραχύτη-
 τός ἐστι· παθῶν δὲ μεταβολῆς καὶ προτροπῆς, ⁴ ὁποίαις
 5 ἡ Δημοσθένης ἐστὶ γνώμης· τὸ δὲ τοῖς παραδείγμασι
 χρῆσθαι Σωκρατικόν ἐστιν, οὐ μὴν ἐν γε τῷ πολιτικῷ
 ἀρμόζει πάνυ τι ταῦτο. ^{4*}

β'. Ἐνίοτε δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ πρὶν αὐτὸ ὃ βούλεται
 εἰπεῖν, δι' αὐτοῦ τοῦ παραδείγματος εἰσάγει· καὶ αἱ κα-
 10 τασκευαὶ αὐτῶν ⁵ ἄνευ παραδειγμάτων εἰσὶν, ὡς ἐπὶ τῷ
 410 πλείστον, ὡς δῆλον μὲν ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι,
 μάλιστα δὲ ἐν ⁶ τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν· ἐκεῖ γὰρ τὸν
 Σωκράτην ὃν τρόπον περὶ ἐκάστων διαλεγόμενον καὶ ἀπο-
 δεικνύοντα ἕκαστα πεποίηκεν ἔστιν ἀνασκοπούμενῳ κατα-
 15 μαθεῖν, ὡς τοῦτον τὸν τρόπον προῆκται.

γ'. Δεῖ [675] δὲ τὰ παραδείγματα καὶ τὰ παρati-
 θέμενα δι' ὧν ἂν ἐπιδεικνύης πρὸς τὸ προκειμένον σοι
 ὅμοια εἶναι καὶ κοινωνεῖν τούτοις περὶ ὧν ἂν λέγεται ἢ
 κατὰ γένος, ἢ κατὰ ἰσχύν, ἢ κατὰ χρόνον, ἢ κατὰ τὰ ⁷
 20 ἀποβαίνοντα ἐξ αὐτῶν, ἢ κατὰ ιδιώματα αὐτῶν, ἢ κα-
 τὰ ⁸ ἄλλην τινὰ ὁμοιότητα. καὶ ἔστι τοῦτο καλὸν ἐν τῷ
 τοιούτῳ εἶδει τῶν λόγων καὶ τὸ τὴν ἀπλότητα μάλιστα
 ἀπεργαζόμενον. ὅθεν καὶ εὐπορία πλεχτὴ ⁹ γίνεται· καὶ
 ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπεγκυκλουμένων ἀφελὴς φαίνεται, διὰ
 25 τε τὸ σιμνότερον γίνεσθαι τὸ ¹⁰ λεγόμενον καὶ δι' ἐτί-
 ρου ἐναργεστέρον, ¹¹ ὅπερ λαλιᾶς ἔργον μᾶλλον εἶναι
 φαίνεται.

4 Norrm. μεταβολή καὶ προτροπή. 4* Pag. τοιοῦτο. 5 Norrm.
 αὐτοῦ οὐκ. 6 Vind. δ' ἐν. 7 τὰ Norrm. posuit, abest ab Ald.
 Codd. 8 Vind. κατ'. 9 Norrm. πλείστη. — v. 24. Ald. Codd.
 ἀσφαλής. scr. ἀφελής. 10 Pag. τόν. 11 Norrm. ἐναργεστότερον.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ. ΙΒ'.

α'. Τῶν δὲ ἐπιχειρημάτων ὁ μὲν Δημοσθένης αἰεὶ καὶ οἱ τοὺς δικανικοὺς λόγους συνεσκευασμένοι ἐκλογάς τε καὶ διακρίσεις ποιοῦνται· καὶ ἐπισημαίνονται καθ' ἕκαστον τὰς δυνάμεις αὐτῶν τιθέντες, εἰκότως τοῦτο ἢ πράττοντες, διὰ τε τὸ ἀγωνιστικὸν τὸν λόγον αὐτῶν εἶναι, ὥστε καὶ τοὺς ἀκούοντας εὐθὺς μανθάνειν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ ἕκαστα ἀκριβῶς ἀνασκοπεῖν δύνασθαι.

β'. Οὐ μὴν ἐν γε τῷ ἀφελεῖ λόγῳ ἀρμόζειν τοῦτο 412
 ἑμῖοιγε δοκεῖ, εἴ γε δεῖ ὡς ἂν μάλιστα ἀνεπιβούλευτον τὸν 10
 λόγον φαίνεσθαι καὶ ἀπλοῦν καὶ καθαρὸν. καὶ Ξενοφῶν ἕκαστα τῶν νοημάτων ψιλὰ κατ' ἰδίαν τίθησιν, ὡς ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ, ¹² αὐτὰ καθ' αὐτά· ὅθεν ἂν τις καὶ ἐρ-
 ρίφθαι νομίσει ¹³ τὰ νοήματα, οὐ μὴν ἐρρίπται γε· ἀλλ' ἔστι μὲν ἕκαστα ἐν ἐπιμελείᾳ ¹⁴ προηγμένα, ἀφηρη- 15
 μένα δὲ τῆς κατὰ λεπτόν ἐξετάσεως καὶ προσθήκης καὶ μετὰθέσεως καὶ ἀναλλαγῶν καὶ πάντων τῶν ¹⁵ τοιούτων. καὶ ἀπλῶς τὰ τοιαῦτα φαίνεται. ¹⁶ ὅθεν καὶ διαστάσεις πολλαὶ καὶ συνεχεῖς καὶ ἀρχαὶ τῶν νοημάτων οὐχ ἡνωμέ-
 ναι ἔτι, ἀλλ' ἀπηρτισμέναι· ¹⁷ ἔτι δὲ ἄλλα καὶ ἄλλα μά- 20
 λιστα φαίνεται τὰ λεγόμενα, καὶ οὐχ ὡς ὕψος ἔστι τὸ σύγγραμμα, ἀλλ' ὥσπερ κατὰ κόμμα λαλιῶν εἶδει 25
 πρρηγμένον.

12 „Utrum singulare aliquod exemplum hoc loco appo-
 suerit auctor, quod dein amissum liquidam caeteris lucem si-
 mul eripuerit, an totum σύγγραμμα, ut mox, intelligat, diffi-
 cilis existimatio est. Sed et proximum membrum γ' multifa-
 riam mendosum ac lacerum peritiorē nostra feliciorēquē
 manum medicam desiderat.“ NORRM. 13 Edd. νοήσει.
 Par. νομίσει. Vind. νομίσις. 14 Ald. Dind. Vind. ἐπισημα-
 λεία. Norrm. ἀσφαλεία. Par. ἐπιμελεία. 15 τῶν Par. om.
 16 Norrm. φέρεται. 17 Par. ἀπηρτισμένοι. 18 Par. εἶδει.

γ'. Τοῦτο μὲν οὖν πεποίηκε καὶ τὸ διήγησιν¹⁹ εἶναι δοκεῖν τὰ λεγόμενα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πράξεων·²⁰ οὐ μὴν πάντη καὶ ἐν²¹ παντὶ ἀρμόζει, ἔμοιγε δοκεῖν, τῶν ἀφελῶν λόγων. καὶ δὴ τοῦτο καταμεισθητέον, εἰ καὶ τι ἄλλο ἰδίωμα Ξενοφῶντος· καὶ γὰρ ἐστὶ τοῦτο μάλιστα, ὥς γε οἶμαι, τὸ ἀφελῆ τὸν λόγον ἀπεργαζόμενον.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ. ιβ'.

414 α'. Φέρε δὴ καὶ περὶ ἀρχῆς λόγον καταμάθωμεν, ὃν τρόπον εἴωθε Ξενοφῶν ποιεῖν τὰς ἀρχάς· δεῖ δὲ ἐπὶ
10 πάντων ὁμοίως τῶν λόγων προδιοικεῖσθαι τι χρήσιμον περὶ τὰ πράγματα, καὶ ἥ τὰ ἀντιπίπτοντα λύειν, ἥ συνιστάναι αὐτὰ¹ ἑαυτῷ. ταύτῃ μὲν οὖν ὁμοίως ἔχει τοῖς πολιτικοῖς, τὰ δὲ ἰδιώματα λείπεται τοῖς ἀφελέσι κατὰ τὴν μεταχειρίσιν καὶ τὴν ἀπαγγελίαν.

15 β'. Οἱ μὲν οὖν πολιτικοὶ τὰς ἀρχάς λαμβάνουσι καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ εἰς αὐτὰ τεινούσας· ὁ δὲ Ξενοφῶν εἰς αὐτὰ τεινούσας οὐκ ἐν ἅπασιν· εἴωθε δὲ μὴ ἀπ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὥσπερ ἐν τῇ Παιδείᾳ· „ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο.“ οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν Κύρου πράξεων,
20 ἀλλ' ἐπιχειρηματικῶς ἔξωθεν προήγαγε τὸν λόγον· διὸ καὶ προῖων κατὰ λεπτόν ἔξωθεν τὴν αὔξησιν ἐποίησε.

γ'. Κέχρηται δὲ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν· ὥστε ἄντικρυς δόξαι δικανικὸν εἶναι τὸν λόγον κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης ἐπιβολῆς²
25 τῶν πραγμάτων, μὴ ἀπηρτισμένου τοῦ νοήματος· „πολ-

Norrm. ἔθει. Ald. Vind. Dind. ἔδει. tum Ald. Codd. προηγμίνων. Par. συνηγμίνων.

19 Ald. Vind. διηγῆμασιν. Norrm. ἐν διηγῆμασιν. Par. διήγησιν.

20 Par. πράξεων. Ald. Dind. Vind. πράξεως. Norrm. περὶ ἀνδρὸς ἀγ. πράξεων.

21 Par. ἐπὶ.

1 Norrm. αὐτὰ ἑαυτοῦ. 2 Par. ὑποβολῆς.

λάκις" ³ φησιν „ἐθαύμασα τίσι ποτὲ λόγοις Ἀθηναίους ἔπυσαν.“

δ'. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ θεώρημα ἐν ἀπάσαις ταῖς ὑρχαῖς τῶν λόγων αὐτοῦ, τὸ μὴ εἰπὸντα ὥσπερ δεῦτερον νόημα ⁴ εἰσαγαγόντα χωρίσαι τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὑποβάλ- ⁵ λειν ⁴¹⁶ τὰ ἐξηρημένα τοῦ νοήματος εὐθέως καὶ ἐπεξιέναι ἐπὶ μακρόν· ἰδίωμα ⁶ τὸ μὴ μεταβάλλοντα τὴν ποιότητα τοῦ νοήματος οὕτως εἰσαγαγεῖν ἐν γένει ⁷ πρῶτον· ὅπερ ἂν τις πολιτικὸς ἐποιήσιν ἐξαίρων τὸν λόγον τῷ ἀξιώματι· οἷον „ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο“ ὅποιον εἶναι συμ- ¹⁰ βέβηκε τὸ κατὰ τὴν τῶν καλῶν ⁸ φύσιν· εἴτα οὕτως τὸ κατ' αἶδος· „ὅσαι δημοκρατίαι ⁹ καὶ ὅσαι τυραννίδες“ καὶ ἕτερον δὲ τὸ μὴ ἐν ἀποφαντικῷ ¹⁰ σχήματι· οἷον „οὐδὲν ἐστι δυσπειθέστερον ἀνθρώπου φύσεως.“ [676] ἀλλ' ὥς ἀνθρωπίνως μάλιστα σὺν ἐρωτήσῃ ἐξήτασεν· ¹¹ „ἐν- ¹⁵ νοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο“ καὶ τὸ μὴ ἀναβεβλημένη δὲ, ἀλλὰ συνεστραμμένη τῇ λέξει χρῆσθαι ¹² „ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο“ τῆς ἀφελείας.

ε'. Τὸ δὲ ἐπὶ τέλει σοι καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ παντὸς λόγου ἰσχύσθω ἐν μακρῷ· ¹ κρίνεται δὲ τὰ κῶλα αὐτὰ ²⁰:

3 Par. πολλάκι. 4 Adde καὶ. male sana. NORRM.
5 Edd. Vind. ὑπερβάλλειν. Par. ὑποβάλλειν. 6 Norrm. ἰδίω-
μα δὲ καὶ τοῦτο. 7 Sup. 206. β'. 8 Fort. ἀρχῶν aut κρα-
τούντων. NORRM. 9 Par. δημοκρατίαι. 10 Ald. Codd.
ἀποφαντικῷ. Norrm. ἀποφαντικῷ. 11 Ald. ἐξήτασεν. — „Quam
in hoc Xenophontis exordio interrogationem aut videbat no-
ster aut vidisse putabat, eam ego videre nequeo. ideoque
caeteris in locis, etsi plerumque πόθ' aut πότι quando le-
geretur, semper ποθ' hoc est ποτὲ aliquando reddidi. quo-
modo paullo post (ε) et noster recte interpretatur ἐνθυμή-
σθαι ποτὲ. at priora illa aut aliter noster scripsit aut κατα-
νυστάζων μᾶλλον καὶ ὀνειροπολῶν ἢ ἐρηγορῶς scripsit. NORRM.
12 Par. χρήσασθαι. 1 Subaudi χρόνῳ aut φωνήντι, ut por-

καθ' ἑαυτά· ὁ δὲ λόγος ἔστω ἀφελής, ὡς κατὰ κῶλα
 μὲν ἀπαρτιζόμενος, κατὰ δὲ λόγου ιδίαν ἢ ποιότητα,
 πυκνότητά τινα καὶ συμπλοκὴν καινοπρεπῇ² καὶ ἀφελῇ
 ἐμφαίνων· ταῦτα δ' ἐξ ἑνὸς ὀνόματος πεποιήται· οἷον
 5 „ἐννοια ποτὲ ἡμῖν ἐγένετο“ ἀντὶ τοῦ ἐνεθυμηθῆμέν ποτε.
 418 ἀφέλειαν γὰρ ἢ ὀξεῖα βραχύτης ποιῶ. ὥστε τοῦ θεωρή-
 ματος ἀλλαγέντος ἐξ ἀφελείας γενέσθαι τραχύτητα συμ-
 βαίνει ἢ ἀξίωμα, ὁπόθεν³ γίνεται ἀξίωμα πρᾶν τι εἶναι.
 5. Ὅλως δὲ ὡς ἐγένετο τὰ πράγματα, οὕτω δεῖ καὶ
 10 τὰς ἀρχὰς ἐκλαμβάνειν· οἷον⁴ „δαρείου καὶ Παρυσάτι-
 δος γίνονται παῖδες δύο.“ ἐνταῦθα γὰρ εἰ καὶ μεγάλη
 ἢ ὑπόθεσις, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ ἀπὸ ψιλῶν τινῶν⁵ πραγμάτων
 ἐστὶ.

II'. α. Πλεῖστον δὲ διαφέρει πρὸς τὸ εἶδος ἑκατέ-
 15 ρου⁶ τῶν λόγων ἢ διαφορὰ τῶν πραγμάτων, οἷον οἱ πο-
 λιτικοὶ ἐπὶ τῶν ἐνδόξων καὶ γνωρίμων πραγμάτων ἢ
 προσώπων οὐ διαποροῦσιν· ὁ δὲ⁷ συγγραφικὸς διαπο-
 ρῶν καὶ ἐπιδιστάζων καὶ τοῖς ἐνδόξοις ἀφέλειαν ἐργά-
 ζεται.

20 β. Τὸ δὲ μέγιστον ἀπάντων ἐν τῷ ἀφελεῖ λόγῳ,
 τὸ ψιλᾶ⁸ καὶ καθαρῶς τὰ πράγματα προΐεναι καὶ μὴ
 ἐπισημαίνεσθαι τὰς δυνάμεις⁹ καθ' ἕκαστον· τοῦτο γὰρ

πο-

recta syllaba concludi jubeat comprehensionem verborum.
 quomodo Aristoteles Rhetor. III. 8. praecipit. δεῖ τῇ μακρῇ
 ἀποκόπτεσθαι, quod in tertio de oratore Cicero ita extulit:
 Clausulas Aristoteles longa plerumque syllaba terminari vult.
 adde Hermog. περὶ σημνότητος p. 284, 291. NORRM. 2 Ald.
 καινοπρεπῇ. 3 Ald. Codd. τὸ πόθεν. Norrm. ὁπόθεν. 4
 Xenoph. Anab. initio. 5 Par. τῶν. 6 Ald. Vind. Codd.
 τῶν λόγων ἑκατέρα. Recepi emendationem Norrmanni. 7
 Ald. οὐδέ. Norrm. Codd. ὁ δέ. 8 Norrm. ψιλῶς. 9 τὰς
 δυνάμεις — ἐπισημαίνεσθαι ex Par. restitui.

πολιτικοῦ ἀνδρὸς τὸ ἐπισημαίνεσθαι, ὅταν μὴ μόνον τὸ πρᾶγμα, ¹⁰ ἀλλὰ καὶ τὴν ποιότητα προστιθῇ· ἂν μεγάλη, ¹¹ ὡς μέγαλον, ἂν δὲ δεινόν, ὡς δεινοῦ· ὣν ἀποιρεῖν δεῖ τὴν ἀφέλαιαν· αὐτίκα γοῦν ὁ μὲν ἀφελὴς λέγει, παρελθὼν ταῦτα εἶπεν· ὁ δὲ Δημοσθένης „ἀναστὰς εἶπεν” ⁵ πολλῶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, θανάτων ¹² ἀξίους λόγους.“ ⁴²⁰

γ'. 1. Πολλαχού δὲ ὁ Ξενοφῶν πολλαῖς βίαις καὶ Δημοσθενικαῖς κατὰ τὰς ἐννοίας χρῆται· μόνῃ δὲ τῇ μεταχειρίσει διαλλάσσει, ¹³ ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀναβάσει ¹⁴ λογισμοὺς τινὰς λέγων περὶ τοῦ Τισσαφέρωνος, ὅτι οὐκ ¹⁰ ἐπιβουλεύει τοῖς Ἕλλησιν· ἐπειδὴ ἄπιστόν ἐστι τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ βουλευθῆναι ἐπιβουλεύσαι, καὶ οὐκ ἔχει ἐκ τῆς κρίσεως αὐτὸ συστήσαι, ¹⁵ μεταβάς ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτὸ πιστοῦται· „εἰ δὲ δυνάμενοι κακῶς ὑμᾶς δρᾶν οὐ ποιοῦμεν, δηλὸν ὅτι” ¹⁶ οὐδὲ βουλόμεθα,“ τί οὖν ἐστι τὸ ¹⁵ πιπτοιχὸς ἀφελῇ τὰ οὕτως βίαια ¹⁷ νοήματα; ὁ τρόπος τῆς μεταχειρίσεως· παραθεῖς γὰρ ἐξ ὑπάρξεως καὶ στερήσεως, καὶ κόψας τὰ νοήματα λέγει· „πότερον” ¹⁸ ὅτι ὑμεῖς μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ πότερον ¹⁹ ὑμεῖς μὲν εὐπορεῖτε, ²⁰ ἡμεῖς δὲ ἀποροῦμεν·“ ²⁰ οὐδὲν οὖν ἄλλο τὸ ἀνευκὸς ἐστι τὰ νοήματα ἢ ὁ τρόπος τῆς ἀπαγγελίας. 2. Ὡς καὶ ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ πεποιήκην· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τραχὺς ἦν ὁ λόγος, τῇ ἀπαγγε- ⁴²²

10 Par. λέγεται. 11 Norrm. ἂν μεγάλην — ἂν δὲ δεινόν.

12 Edd. Vind. θανάτων. Par. θανάτων. — de fals. leg. p. 345. 13 Par. διαλλάσσει. 14 Il. p. 287. 15

Ald. Dind. Codd. συστήναι. Norrm. συστήσαι. 16 Edd. Vind. δηλονότι. Par. δηλὸν ὅτι. 17 βίαια Edd. Vind. om.,

unde Norrm. Dind. transposuere οὕτως τὰ νοήματα. E Par. restitui βίαια. 18 Ald. Codd. τὸ ἴτερον. Norrm. πότερον.

19 Ald. Codd. πρότερον. Norrm. πότερον. 20 Ald. Dind. Vind. εὐ ποιεῖται. Par. εὐ ποιῖται. Norrm. εὐπορεῖτε.

- λία εἰς ἀφέλαιαν μετεχειρίσθη· ²¹ „εἰ διότι καλὸς καγα-
 θὸς ²² ὑπερβαλλόντως ἐγένετο, διὰ τοῦτο μηδὲ μετρίων
 ἐπαίνων τύχη·“ ἀλλὰ τοῦτό πως λέγω, ὅτι ἐὰν ἡ ἔννοια
 ἢ τοιαύτη, τραχεῖαν ²³ τὴν μεταχειρίσιν ποιῇ· οὐ γὰρ
 5 εἶπε σχετιάσας, ὥσπερ ὁ Δημοσθένης· „δεινὸν γὰρ ἂν
 εἴη, εἰ ²⁴ αἱ παρὰ Φιλίππου πεμπόμεναι ἐπιστολαί·“
 ἐνταῦθα δὲ χρήσεις ἰδίαί τῶν ἀφελῶν εἰσι καὶ οὐκ ἂν με-
 τήνευγες ²⁵ οἰδαμῶς εἰς πολιτικὸν λόγον, ὥς καὶ ἐνταῦ-
 θα τὸ „ὑπερβαλλόντως ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο.“
 10 δ'. "Ὡς δὲ πανταχοῦ, ὅποσαχοῦ ἐν ἐν ἐλαχίστῳ
 πολλὰ πράγματα τὰ λελυμένα εἴρηκε καὶ ἀπήρτισκε τὸ
 νόημα, εὐρύθμως εἴρηκεν· οἷον „ἐπειδὴ ¹ δὲ ἀνέστη,
 συνανέστησάν με ταύτης πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτήν·“ οὐ
 μὴν οὐδὲ πολλὰ δεῖ περιλαμβάνειν πράγματα ἐν τῷ ἀφε-
 15 λῇ λόγῳ, ὥς ὁ Δημοσθένης ἐποίησεν· ² „εἰ γὰρ ὅθ' ἤκο-
 μεν Εὐβοεῦσι βεβροθηκότες·“ ἀλλ' ἐν ὀλίγοις, ὥς ἂν εὐ-
 παρακολούθητος ἢ μάλιστα σοὶ ὁ λόγος.
 424 ε. 1. Τὸ δὲ τοῖς νοήμασιν ³ ἀνεμφάτως χρῆσθαι
 εὐτέλειαν ἐργάζεται. διὸ καὶ τὸν ἀφελῆ λόγον κινδυνος
 20 εἰς εὐτέλειαν περιελθεῖν, ἐγγυτάτῳ γινόμενον, διὰ τὸ καὶ
 τοιούτοις ὀνόμασι χρῆσθαι· ἔστι τοίνυν ἐκτρέφειν καὶ
 περιῖστασθαι τὴν εὐτέλειαν τῇ τῶν ἰσοδυναμούντων πα-
 ραθέσει· οἷον „ἐπεὶ δὲ ἡσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπώπτει ⁴
 τὴν τελευταίαν τοῦ βίου.“ 2. [677] Τὸ δὲ καὶ τοῖς ὀνό-
 25 μασι τοῖς ἐπὶ ἑτέρων πραγμάτων κειμένοις κατὰ μεταφο-

31 Par. μετὰ ἐχειρίσθη. tum Ald. Vind. η. Norrm. Par. εἰ.

22 Edd. Vind. ἢ ἀγαθός. Par. καγαθός. tum Vind. ὑπερβαλόν-
 τος, et infra ὑπερβαλόντως. 23 An βραχεῖαν? NORRM.

24 Ald. οἱ αἰ. De Haloneso initio. 25 Par. μετήνευγες.

1 Par. Vind. ἐπεὶ. — Xen. Cyrop. V. 4, 5. 2 Olynth. I. p. 11.

3 Norrm. ὀνόμασιν ut p. 11. 4 Par. ὑπόπτειν. Vind. ὑπώ-
 πτειν. Sq. τὴν uterque om. — Xen. Anab. initio.

ρὰν χρῆσθαι τῶν ἀφελῶν ἐστίν. οἷον⁵ „πολλοὺς ἑραστάς
 τῆς ἑαυτοῦ φιλίας ἐποιήσατο.“ καὶ πάλιν⁶ „τοὺς τῶν
 Ἑλλήνων ἀκολούθους.“ τοὺς γὰρ τελευταίους τῶν Ἑλλή-
 νων οὐκ ὤκνησεν ἀκολούθους ὀνομάσαι· καὶ τὸ διὰ τοῦ
 αὐτοῦ ὀνόματος·⁷ „ἐπειθον, ἐπείσθημεν.“ καὶ διακό-⁵
 ψαντα τὰ νοήματα· „πρέσβεις ἐπέμψαμεν.“ τὸ γὰρ λε-
 λυμένα ἀπ' ἀλλήλων προάγειν ἀφελῇ τὸν λόγον ποιῇ καὶ
 ἡθὺς· τι ἐμφαίνει, ὡς αὐτὰ γεγεννημένα μετὰ τάχους λί-
 γοντος. 3. Καὶ ὅσα δὲ ὀνόματα τόπων καὶ χωρίων
 πρόσφορά ἐστιν ἐν ἀφελείῳ λόγῳ, ταῦτα χρῆ ἐπιλέγεσθαι·¹⁰
 εἴ τι δὲ τὰ ἥττω ἔχοντα δύναμιν καὶ ἥττον προτιμώμενα·⁴²⁶
 οἷον γυμνάσια,⁸ ἵπποδρομοί· ὅταν δὲ δὴ καὶ παρατιθῆς
 ἐπιλεγόμενος· „γυμνάσια ἀνδρῶν γυμναζομένων, ἵππο-
 δρομοί ἱππέων ἱππαζομένων.“ ταῦτα πάντα τῆς ἀγε-
 λίας. 4. Δεῖ δὲ καὶ τὰ ὀνόματα ἐν τῷ ἀφελείῳ λόγῳ μὴ¹⁵
 καθ' ἑνὸς μόνον πράγματος προάγεσθαι, ἀλλὰ καὶ δύο
 καὶ τρία σημαίνειν. οἷον, ἐπειδὴ τό τε ἀπιέναι εἶδη πλείω
 ἔχει τινά, πάντα ταῦτα⁹ ἐπισκεπτέον· περιέχει γὰρ ἐν
 αὐτῷ καὶ τὸ πλησίον καὶ ἐν τῷ πόρῳ,¹⁰ καὶ ἐν γῇ
 καὶ ἐν θαλάσῃ· καὶ πράγματα ἔχειν καὶ παρέχειν,¹¹ 20
 καὶ ὅλως μυρία ἐστίν, ἃ σημαίνει. 5. Καὶ τὰ τοιαῦτα
 δὲ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς περὶ κριθῶν καὶ ἀλεύρων καὶ
 ἐλαίου ἐστὶν εἰπεῖν, ἀφελίαν¹² δοκεῖ μᾶλλον ἐν τῷ λόγῳ
 ποιεῖν· περὶ ἥττον γὰρ ἐνδόξων ὁ λόγος γίνεται. πολιτι-
 κὸς δὲ ἀνὴρ ὀκνήσειεν¹³ ἂν προσελθεῖν τοιούτοις ὀνό-²⁵
 μασιν· ὅπου δ' ἂν προσίῃ,¹⁴ εὖ εἰδέναι χρῆ ὅτι ἡ ἐνερ-

5 Agesilao p. 654. b. 6 p. 656. a. 7 de fals. leg.
 p. 376. 8 Agesilao p. 655. b. 9 Ald. Dind. Codd. τινά
 πάντα, πάντα ἐπισκ. Correx. Norrm. 10 Vind. πόρῳ.
 Norrm. καὶ εἴ τι τὸ πόρῳ. 11 Ald. Dind. Vind. περιέχειν.
 Norrm. Par. παρέχειν. 12 Ald. Vind. ἀφελίαν. 13 Par.
 ὀκνήσειεν. 14 Ald. Codd. προσίῃ. Norrm. προσίῃ.

γίας¹⁵ ἔνεκα, ἥ ὥστε ἡθὺς ἐν τῷ λόγῳ γενέσθαι, ἐπεὶ¹⁶
κατενεχθήσεται. ὁ ῥυθμὸς δὲ διάφορος ὧν ἀνασώζει τὰ
πράγματα, καὶ οὐκ ἔτι ἐστὶν περὶ τὰ ἐννοήματα, ἀλλὰ
περὶ τὴν ἀπαγγελίαν ἢ ἀνομοιότης τοῦ λόγου τοῦ πολιτι-
5 κοῦ· τὸ μὲν γὰρ ἀποτετελισμένον καὶ ὁλοκλήρως τὸ πο-
λιτικὸν καὶ τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ τοιοῦτον εἶναι
προσέηκε. 6. Ἐνίοτε δὲ ἡ μὲν ἐννοια ἀφελὴς ἐστίν, ἡ
δὲ ἀπαγγελία πολιτικὴ, ὥς καὶ ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα ὁ
Δημοσθένης·¹⁷ „κριθῶν μὲν βρεχθῆναι, καὶ ξηραίνο-
10 μένας ἰδεῖν αὐτὴν μὴδὲ τρεῖς μεδίμνους, ἀλεύρων δὲ ὡς
ἡμιμέδιμνον· ἔλαιον, αὐτὲ ἀποκλιθῆναι κεράμιον φά-
σκην, οὐ μέντοι ταῦτα παθεῖν γε οὐδέν.“ καὶ τοῦτο δὲ
μετὰ σιμνότητος, ὅπου γε¹⁸ αὐτὸ τὸ κύριον λεχθῆναι
κινδυνεύει, εὐτέλειαν ποιῆσαι, ὥσπερ εἰ ἐλεγες, οὐ μὴν¹⁹
15 ἐκχυθῆναι γε ἐνταῦθα·²⁰ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ
κατ' εἶδος ἐν γένει μεταβαλὼν εἶπεν „οὐ μέντοι παθεῖν
γε οὐδέν.“ 7. Καὶ τὸ²¹ διὰ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων
ἐπιπλέξαι δοκᾷ μὲν τοῦ ἀφελοῦς εἶναι λόγον, ἐκλύει δὲ
τὸν τόπον τοῦ πολιτικοῦ λόγου, ὥς καὶ ἐν τῷ τῆς παρα-
20 πρεσβείας ὁ Δημοσθένης· „τίς γάρ οὐκ οἶδεν ὅτι τῷ
τῶν²² Φωκίων παλέμῳ καὶ τῷ κυρίῳ εἶναι Πυλῶν
Φωκίας,“ ταύτην μέντοι τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν
403 πραγμάτων ἀσφάλειαν ἐπιφορικῶς, ὥς ἐν συμπληρώσει,
ἐπήνεγκε.
25 ς'. Καὶ τὸ τὴν γνώμην προλαβεῖν τῆς ἀφελείας²³
ἐστίν· οἷον, εὐ εἰδὼς, καὶ ἡγούμενος, καὶ νομίζων. κα-
λὸν δὲ καὶ τὸ ὑποβάλλειν τὰ νοήματα καὶ ὡς ἀπὸ τῆς

15 Norrm. ἀπαγγίαις.

16 Norrm. ἐπικατενεχθήσεται.

17 p. 1278.

18 Par. γὰρ.

19 Par. μίντοι.

20 Norrm.

ταῦτα.

21 τὸ Edd. om. Recepi e Vind. Par.

22 τῶν

Par. om. — de fals. leg. p. 367.

23 Ald. Vind. ἀσφαλείας.

Par, Norrm. ἀφελείας.

ἐτέρων γνώμης εἰσάγειν. καὶ μάλιστα αὐτῷ χρῆται ἐν τῇ Παιδείᾳ ὁ Ξενοφῶν, ἐκαστοτε λέγων, εἰ μὲν τις ὑμῶν τόδε οἶται. ²⁴

ζ'. Καὶ τὸ μὴ ἐκπεπληχθαι ἐφ' οἷς ἂν τις ἐκπλαγεῖν καὶ τὸ μὴ θαυμάζειν τὰ θαύματος ἄξια, ἀλλ' ¹ ἀπλῶς λέγειν τὰ γεγονότα, μὴ ἐνσημαίνοντα παρ' ἑαυτοῦ, ² καὶ τοῦτο τῆς ἀφελείας.

η'. Τὸ δὲ καὶ ἀπὸ ὀρθῆς πτώσεως ἄρχισθαι ἀφελῇ ³ ποιεῖ τὸν λόγον καὶ τὸ κατὰ κόμματα λύειν τὰ νοήματα· πολλάκις ⁴ δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ ἐπηγμένους ἔξωθεν παρὰ τὰ ¹⁰ ὑποκείμενα χρῶνται τοῖς ἐπινοήμασιν· οἷον ⁵ „οὐδεπώποτε ἦσοθ' ἡμεῖς τὰς ἀγέλας συστάσας ἐπὶ τὸν νομέα.“ χρῶνται δὲ καὶ οἱ πολιτικοὶ τοῖς ἔξωθεν ἐπινοήμασιν, οἷον ἱστορίαις, ἢ παραδείγμασιν, ἀλλὰ θεραπεύουσιν αὐτὰ ἐπαγγελίαις ἢ αἰτιολογίαις. 15

θ'. Πρέπονσι δὲ τῷ ἀφελεῖ λόγῳ καὶ ἐπαλλαγαί. ⁴³² οἷον, νομίζει, οὐ νομίζων· καὶ τὸ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ⁶ ἄρχισθαι τῆς ἀφελείας ἐστὶ· τῆς ἀφελείας [678] δὲ καὶ τὸ μὴ τραχίσαι χρῆσθαι, ἀλλὰ τοῖς ὑφαιμένοις, τραχύτητος

24 „Ne haec quidem ipsa in Παιδείᾳ, at quodammodo similia Cyrus verba usurpat p. 103 a. 160 c. 163. b. 171 c. 213 c. nec dissimilia sunt quae Xenophon ipse αὐτοπροσώπως profert εἰ δὲ τις αὐτοῦς οἶται p. 6 b. et 209 d. εἰ δὲ τις οἶται, sed locis illis omnibus potius dissidentes a suis sententias quam consentaneas uterque intelligit. Contra de ejusmodi loqui videtur sententiis Aristides, quibus ut vim fidemque majorem adstruamus, aliis illas auctoribus, viris sapientibus ac magnis vindicamus tribuimusque, quemadmodum ipse docet περὶ πολιτικοῦ λόγον p. 190. (1)“ NORRM. 1 Ald. Vind. ἀλλά. 2 Par. ἑαυτοῦ. Edd. Vind. αὐτοῦ. 3 Par. ἀφελῇ. 4 Par. πολλάκι. tum Ald. Vind. οἱ ἀσφαλεῖς. Vide p. 497, 1. 5 Cyrop. initio. — v. 15. Ald. Vind. ἀπαγγελίαις. 6 Fort. ὀρθῶν, ut paullo ante γ. NORRM.

μὲν γὰρ ἔστιν εἰπεῖν, τοῦτο μὲν ἰδίᾳ, τοῦτο δὲ ⁷ δημο-
σία· ὁ δὲ ἀφελὴς „οἴκοι“ φησὶ ⁸ „καθ' ἐπὶ τῶν βωμῶν.“
καὶ τὸ ταῖς τοιαύταις προθέσεσι χρῆσθαι· οἷον „δι-
θρύλητο γάρ.“ ἀφελὲς ἔστι.

8 ἰ. Τὰ ⁹ εὐκτικά τῆς ἀφελείας μᾶλλον εἶναι δοκεῖ·
ὥς ἄξιος εἶη· καὶ εἰ εὐσεβοῖεν· καὶ ὥς φρατὴ Σωκράτης·
καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ἐν τῇ Ἀναβάσει, ὥς πολυεὶν τι ¹⁰
ἱκανοὶ εἶν· καὶ τὸ ἐξῆς ἐν τῷ ὁμοίῳ σχήματι, καὶ εὐ-
νοικῶς ¹¹ ἔχοιεν αὐτῷ· τὰ δὲ εὐκτικά καθαρόν ποιεῖ
10 τὸν λόγον.

ἰα. Καὶ τὸ μὴ ἐπιταχύνειν τὸν τόνον τῆς ἀπαγγε-
λίας, ἀλλ' ἐπιβραδύνειν καὶ σχολῇ προχωρεῖν τῆς ἀφελείας· οἷον ¹² „ἀλλὰ μὴν οἷον οὐδὲ ταῦτα ἂν τις ἔχοι
μετῴσασθαι αὐτούς.“ καὶ τὰς ἐκβάσεις οἱ μὲν πολιτικοὶ
15 εἰώθασιν μᾶλλον κατὰ τὰς τῶν ἀτόπων ἐκβάσεις ἐξετάζειν·
καὶ τοῦτο τραχύτητα ¹³ αὐτοῖς ἐργάζεται· οἱ δὲ ἀφελεῖς
κατὰ τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀποβάσεις μᾶλλον· οἷον „τοῦτο
γὰρ οὖν ἄλλης ¹⁴ μὲν οὐδεμιᾶς ἀρχῆς.“

434 ἰβ'. Καὶ τὸ μὴ ὑπερδιατείνεσθαι μήτε τοῖς πράγ-
20 μασι μήτε τοῖς νοήμασι τῆς ἀφελείας ἔστι. ¹ καὶ αἱ
μεταβάσεις αἱ τοιαῦται· ἀλλὰ μὴν· ὥς γὰρ μὴν· καὶ τὸ
μὴ οἰκίᾳ ἐπικρίσει χρῆσθαι, ὅταν ἄξιόν τι ἐπαινῶν, ²
ἀλλὰ τῇ κοινῇ ἀφελὲς ³ πάνν· οἷον ⁴ „εὐθὺς μὲν οἱ
πολλοὶ ἠγάσθησαν.“ ἐνταῦθα δὲ καὶ ἑτέρα τίς ἔστιν

7 δὲ Par. Vind. om. tum Par. δαιμόσιαι. 8 Xen. Memor. initio. 9 Par. καὶ τὰ, sed καὶ expunctum. 10
τε ο Par. recepi, ut est Xen. Anab. I, 1, 5. 11 Ald. εὐ-
νοικῶς. 12 Agesilai initio. 13 Ald. Vind. Dind. βρα-
χύτητα. Norrm. Par. τραχύτητα. 14 Edd. Vind. ἄλλοις.
Par. ἄλλης. 1 Ald. ἐστίν. Norrm. Codd. ἐστὶ. 2 Adde
ἢ NORRM. 3 Ald. Vind. ἀσφαλὲς. Norrm. Par. ἀφελὲς.
4 Agesil. p. 652. c.

ἀρχή, ⁵ τὸ μὴ καθ' ὑπερβολὴν εἰπεῖν, πάντες ἡγάσθησαν, ἀλλ' ὑφειμένως, ⁶ οἱ πολλοὶ ἡγάσθησαν. ἴδιον δὲ τῶν ἀφελῶν καὶ τὸ τὰ κατασκευαστικὰ παραλείποντας τὰ ⁷ ἥττον κατασκευαστικὰ λέγειν, οἷον ⁸ „τὰς ἐλπίδας ἔχειν δεῖ τῆς σωτηρίας ἐν τῷ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδέναι ⁵ μήτε ἀσέβημα περὶ θεοὺς μήτε ἀδίκημα περὶ ἀνθρώπους.“

ιγ'. Καὶ τὰ ὀνόματα παρὰλληλα καὶ ἐπιπεπλεγμένα ⁹ ἀλλήλοις τιθέναι, μηδεμιᾶς ἐργασίας τυγχάνοντα, τῆς ἀφελείας ἐστίν· οἷον „καὶ Ἰωσι ¹⁰ καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ἑλ- 10 λησποντίοις.“ καὶ τὸ μὴ ἀπέχισθαι τῶν ἐλάττω δυνάμιν ἐχόντων καὶ ἥττον προτιμωμένων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγορᾶν εἰπεῖν καὶ τὸ ¹¹ ἐν ἀγορᾷ· καὶ κατ' εἶδος ¹² „σιδηρεῖς, σκυτεῖς.“ καὶ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀφελείας. 2. Πολλάκις δὲ ¹³ 436 ὅταν μείζων ἢ διαφορὰ, καὶ οὕτως ἐπιπλέκεις ¹⁴ „ἤδη ¹⁵ μέντοι τινὲς εἰσιν, οἱ καὶ ἀφίσταντο.“ καὶ ποτὲ μὲν αὐτὸ μόνον ψιλὸν εἶπες, ποτὲ δὲ τὴν αἰτίαν παρέθηκεας· οἷον ¹⁶ „ὀρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας.“ τὸ δὲ ἀντὶ τῶν δεικτικῶν τὰ ἐξεταστικὰ παραλαμβάνειν ¹⁷ τῆς ἀφελείας· οἷον δεικτικὸν ἐνάργειαν ¹⁸ ἔχον· „ἐκεῖνος γὰρ ἄρχων μὲν παμ- 20 πόλλων ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλεων, ἄρχων ¹⁹ δὲ καὶ νήσων.“

5 Norrm, ἀφείλια.

6 Par, ὑφειμένως.

7 Ald.

Norrm, Codd. τό. Dind, τὰ.

8 „Locus adhuc irrepertus“ at re ac sententia convenit sub finem Παιδείας p. 239 d. διὰ τὴν ταύτην περὶ μὲν θεοὺς ἀσέβειαν, περὶ δὲ ἀνθρώπους ἀδικίαν.

NORRM. 9 Vind. ἐπιπεπλεγμένα.

10 Edd. Par. Ἰωσιν.

Vind, Ἰωσι. — Agesil. p. 653. c.

11 Norrm. τὰ.

12

Agesil. p. 655, b,

13 Norrm. ἐπιλέγεις. — Agesil. p. 657. b.

14 οἷον e Par. inserui.

15 Ald. Dind. Codd. καὶ παρα-

λαμβ. Norrm. delevit καὶ, ortum e praecedente syllaba κα.

16 Ald. Vind. Dind. ἐνάργειαν. Norrm. Par. ἐνάργειαν.

17

Par. ἀρχῶν.

ἐπιγίγνεται ¹⁸ δέ ποτε καὶ ἐνάργεια ¹⁹ ἐν ἀφελείᾳ· οἷον ²⁰ „ὁ Φιλάμβων, οὐχ ὅτι Γλαύκων τοῦ Καρυστίου.“

ιδ'. Ἀφελίς δὲ καὶ τὸ μὴ ὡς ἐν προτάσει κατασκευάζειν, ¹ ὅτι καλὸν ἄλλως, ἐν συγκρίσει κάλλιον ἄλλου καλοῦ. τὸ δὲ καὶ εἰπόντα τι κατὰ ἀπόφασιν τὴν ὑπερβολὴν εἰπεῖν ἀντὶ τῆς ἀρνήσεως· οἷον ² „οὐδ' εἰ μέλλοιμί γε.“ καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ ἀκολούθου τὸ ἐναντίον κατὰ ἀναιρέσιν λέγειν ἀφελέστερον καὶ ἐπιμελέστερον· οἷον ἐνταῦθα ³ ἐπιμελεῖτο, οὐ τὸ ἀκόλουθον ἦν, οὐχ ἡμέ-
10-λει. ⁴ καὶ τὰ ἀσύνδετα τοῦ ἀφελοῦς ἐστί· λύει γὰρ τὸν ῥυθμόν.

ιε. Τοῦτο δὲ ἐναντίον μὲν τῷ πολιτικῷ, πρέπον δὲ τῷ ἀφελεί· οἷον ⁵ „Ἀθηναίους, Θηβαίους, Ἀργεῖους, 438 Κορινθίους.“ ἀφελίς δὲ καὶ τὸ μὴ ἀθρόως λέγειν·
15 ἀθρόως μὲν γὰρ ἐστὶν εἰπεῖν οἱ ⁶ Πέρσαι, μερικῶς δὲ, τὰδε ⁷ τῶν Περσῶν.

ις'. 1. [Καὶ τὸ ⁸ ἄλλοτριαις δόξαις ἐπεριδόμενον λέγειν περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀφελοῦς ἐστὶν, οἷον „ἐπειδὴ ἐστασίασαν.“ ἐπὰν δὲ εἴπῃς, ἐπειδὴ δὲ ⁹ ἐστα-
20 σίασαν, τραχὺν ποιεῖ τὸν λόγον.] καὶ τὸ πολλάκις μεταβάλλοντα τὰς πτώσεις τῷ αὐτῷ χρήσασθαι ὀνόματι ἀναστρέφοντα τῆς ἀφελείας ἐστί. 2. Τοῦτο μὲν οὖν τοῦ αὐτοῦ τρόπου, τὸ μὴ ἀποκρυψάμενον μήτε τὸ πρᾶγμα μήτε τὸ ὄνομα ἀφανῶς εἰπεῖν, οἷον „ἔλεγε ¹⁰ δὲ Κύρῳ.“ 3. Συγ-

18 Par. ἐπιγίνεταί. 19 Ald. Dind. ἀργεία καὶ ἀφελεία. Norrm. ἐναργεία καὶ ἀφελεία. Vind. ἐνεργεία καὶ ἀφελεία. Par. ἐνάργεια ἐν ἀφελείᾳ scr. ἐνάργεια. 20 Dem. pro cor. p. 331. 1 Sup. p. 344. et 356. ιδ'. NORRM. 2 Agesil. p. 666. c. 3 Norrm. ἀντὶ τοῦ. — Memor. I. p. 712. a. 4 Ald. Vind. εἰ μέλει. Norrm. Par. ἡμέλει. 5 Agesil. p. 658. a. 6 Ald. εἰ. 7 Norrm. τὰ δέ. 8 καὶ τὸ — τὸν λόγον Norrm. deletit, Dind. uncis includit, cum eadem litt. ιδ'. repetantur. 9 δὲ ex Par. inserui. — v. 22. Dind. οὖν om. 10 Norrm. ἐλέγετο. — Anab. I.

γραφικόν δὲ ἤδη ¹¹ τελείου λόγου τὸ ἐπὶ τοῖς κατ' εἶδος
ὀνόμασι καὶ τὸ ¹² ἀόριστον ἐπενεγκεῖν· οἷον „Γοργία
καὶ ¹³ Προδίκῳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς.“ 4. Ὅταν δὲ τὸ
νόημα ἐξ ἐνὸς τοῦ συμπληροῦντος ὀνόματος ἀπαρτίξῃται
καὶ ἐπὶ τελευτῆς στῇ ἐφ' ἐνὶ ὀνόματι, ὥσπερ ἐνταῦ- 5
θα· [679] „ὥς δὲ πάνυ φανερός ἦν ¹⁴ ἀχθόμενος, εἰ
ἔψοιντο, συνηκολούθησαν.“ συγγραφικόν ἐστι ¹⁵ καὶ
λόγου ἦθος ἔχοντος. 5. Καὶ ¹⁶ τὰ καθ' ἐν λεγόμενα,
οἷον „πάντα ¹⁷ μὲν χαλκὸν, πάντα δὲ φοίνικα.“ τῆς
ἀφελείας ἐστί· τὸ δὲ κατὰ πληθὸς τῆς περιβολῆς καὶ 10
τοῦ ἀξιώματος.

ιβ'. Αἱ συμπλοκαὶ εἰσὶ μὲν μᾶλλον τῶν ἀγωνιστι-
κῶν, γένοιτο δ' ἂν ποτε καὶ ἐν ἀφελείᾳ λόγῳ, ὅταν ἡ 440
μὲν ἀρχὴ συνειστραμμένη ᾖ, διὰ τὴν συμπλοκὴν, τὰ δὲ
ἐξῆς λελυμένα. οἷον „καίε καίε ¹⁸ καὶ πόρθει.“ δριμύ- 15
τητα δὲ ποιεῖ καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς συμπλοκῆς· ἅμα
μὲν ἔκαιεν, ¹⁹ ἅμα δὲ καὶ κηρύγματι ἐδήλου· οὐχὶ διε-
κήρυττεν, ²⁰ οὐδὲ ἐκέλευε κηρύττειν.

ιγ'. Ἐξαρκεῖ δὲ καὶ ἐν ἀφελείᾳ λόγῳ οὐ μόνον αὐτὰ
εἰπεῖν τὰ γινόμενα, ἀλλὰ καὶ ὥς ἔτυχε γινόμενα εἰπεῖν. 20
οἷον ¹ „Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν.“

p. 247. 11 Ald. Codd. ἤδη. 12 Norrm. καὶ τι. 13
καὶ e Par. inserui. — Xenoph. Symp. initio. 14 Edd. ὥς
ἐν . . . ἐφανέρωσιν. Vind. ὥς ἐν πάνυ φανέρωσιν. Lib. Meru-
lae ὥς πάνυ φανερῶς συναχθόμενος. Par. ὥς δὲ πάνυ φανερός ἦν,
ut Xen. Symp. I, 7. 15 Ald. Codd. δὲ ἐστι. Norrm. δὲ
delevit. mox Ald. Vind. ἦθος. Norrm. Par. ἦθος. 16 Edd.
Τὰ . . . καὶ τὰ. Norrm. addit μίνοι. Vind. Par. Lib. Merulae
prius τὰ om. sine lacuna. 17 Edd. Vind. ἅπαντα μὲν —
ἅπαντα δὲ. Par. πάντα. — Agesil. p. 659. b. 18 Alterum
καίε e Par. inserui. — Ibid. p. 656. d. 19 Norrm. addit
καὶ ἐπόρθει. 20 Ald. Dind. διεκήρυττε. Norrm. δ' ἐκήρυττε.
Par. διεκήρυττεν. 1 Sympos. I, 11.

τὸ δὲ κρούσας τὴν θύραν παραπεφύλακται μὲν, ὅτι οὐ
κόψας μόνον, ἀλλὰ καὶ κρούσας λέγεται· ἐνιοὶ δὲ οὐχ
οὕτως οἰόνται· ὅτι δὲ Ἑλληνικόν ἐστιν, οὐδὲν δὲ διαφέ-
ρεσθαι. σὺ δὲ, εἰ ἐβούλου πολιτικῶς αὐξῆσαι τὸν λόγον,
5 παρτίθεις ³ ἂν αὐτοῖς καὶ τὰς δυνάμεις· Φίλιππος ἦν
γελωτοποιός, ὅστις ἐξαίφνης ⁴ ἐπίσταται, καὶ ἐπειδὴ οὐ-
δένα αὐτοῦ πλησίον κατέλαβε, τὸ ⁵ μὲν πρῶτον ἔγνω
εἰσπηδῆσαι, ⁶ ἐδόκει δὲ αὐτῷ σημαῖναι πρὸς ⁷ ἕτερον,
καὶ ἔκοπτε προσελθὼν τὴν θύραν.

10 ⁸ ἰθ'. Τὸ δὲ καὶ ταῖς τῶν ἄλλων δόξαις ἐπεριδόμενον
ἐνια τῶν πραγμάτων λέγειν ἀφελοῖς ἐστιν, οἷον, ὡς λέ-
γεται. πολιτικοῦ δὲ ἀνδρός ἐστι τὸ αὐτὸν ἀφ' ⁹ 7 ἑαυτοῦ
442 τὰ πλεῖστα εἰσάγειν· οἷον ὁ μὲν Θουκυδίδης ἀφελῶς εἰ-
ρηκεῖναι δοκεῖ ¹⁰ „στασιάσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις ἔτη πολ-
15 λὰ, ὡς ¹¹ λέγεται.“ ἴαν δὲ εἶπῃ, ¹² ἐπειδὴ δὲ ἐστασία-
σαν, τραχὺν ποιεῖ τὸν λόγον.

κ'. Ἐνια δὲ ¹³ τοῖς μὲν ἀφελείαι καλὰ, τοῖς δὲ πολιτι-
κοῖς ταπεινὰ, οἷον τὸ „λαρῶν ¹⁴ βίον ζῶν.“ τοῦτο γὰρ
ἐπὶ διασυρμῷ ¹⁵ μὲν εἴρηται, ἔχει δὲ χώραν· ἄλλως γὰρ
20 ἐν ἀφελείᾳ ὁ λόγος προάγεται, ἄλλως ἐν ¹⁶ εὐτελείᾳ.
ὅταν οὖν τι θέλῃς διασιῖραι, καθ' ἓν κόπτων εἰσαγε,
οἷον ὡς ὁ Δημοσθένης· ¹⁷ „ἕξαρχος καὶ ἡγεμὼν καὶ κατ-

2 Par. παρτίθεις, 3 Par. εξαίφνης. tum Norrm. ἐφί-
σταται. 4 Par. τόν. 5 Ald. Vind. εἰ πηδῆσαι. 6
Pro πρὸς ἕτερον Norrm. κοῖν, πρότερον, Tum Ald. Dind. Vind.
κίκοπται. Norrm. κόπτει. Par. ἔκοπται, primo x expuncto.
unde scripsi ἔκοπτε. 7 Ald. Dind. Vind, ἐφ'. Norrm. Par.
ἀφ'. 8 L. I, 24. 9 ὡς Par. om. 10 Ald. Vind.
Par. εἶπῃ [Par. εἶπη] — ποιῶ. Norrm. Dind. εἶπῃς — ποιῶς.
Mox Par. τραχύ. 11 δὲ Par. om. 12 Dem. pro cor. p. 314.
λαγὼ βίον ἔζη. 13 Ald. Codd. ἐπειδὴ συρμῷ. Norrm. ἐπὶ
διασυρμῷ. 14 Ald. Codd. ἀλλ' ὡς ἐν. Norrm. ἄλλως ἐν.
15 Pro cor. p. 313.

τοφόρος·¹⁶ προσήκει δὲ ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ διαλόγῳ ἀφελειαν ἐν λόγῳ μεμικθαι ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ἀξιώματος· καὶ ἢ εἰς ταῦτόν καταληξίς, ἀποτεταγμένη ¹⁶ μέντοι, ἵνα μὴ διασφθιρῇ τὸν λόγον, ἀφελειαν ποιῇ.

κά. 1. Πάνν δὲ καλὸν ἐν τοῖς ἀφελείαις τῶν λόγων τὸ τὰς πλάσεις ποιεῖν καὶ ἐνάργειαν ¹. Θανμαστὴν ἔχει, οἷον αὐτὸ εἰ ἠθέλησεν πλάσας εἰπεῖν, αὐτὸς δὲ προσῆλθε καὶ εἶπεν ὅτι κατὰ καιρὸν αὐτοῖς ἐντετυχηκῶς εἶη· ὁ δὲ Ξενοφῶν „εἰς καλὸν γε ὑμῖν συντετύχηκα.“ ² καὶ γὰρ κόπτεται καὶ ἀρχὰς ποιῆσθαι τῆς ἀφελείας ἰστίν. 2. Ἐν ¹⁰ ⁴⁴⁴ δὲ τοῖς τοιοῦτοις, ὅταν μὲν ἐξαλλάξῃς καὶ ἀπαρτίζων εἰς πολλὰς ἀρχὰς τὸν λόγον ἐπάγῃς, ³ δοκεῖ τῆς καινοπραπίας καὶ τῆς λεπτοτέρας ιδέας εἶναι· οἷον „ἐνταῦθα ἦν περὶ τὴν ὁδὸν κρήνη ἢ ⁴ Μίδου καλουμένη τοῦ Φρυγῶν βασιλέως.“ εἶτα ἄλλη ἀρχή· „ἐπὶ ταύτῃ Μίδας τὸν ¹⁵ σάτυρον ἐθήρασε.“ καὶ ἄλλη ἀρχή „ὁ δὲ τρόπος τῆς θηράσεως, οἷνῳ κίρνησιν ⁵ αὐτήν.“ αἱ μὲν οὖν τοιαῦται ἀρχαὶ καὶ τὸ ὀρθοῦν συνεχῶς οὕτω τὸν λόγον τῆς λεπτοτέρας ιδέας. 3. Τοῦ δὲ ἀρχαιοτέρου τρόπου ἀποτεινάντα μίᾳ διεξόδῳ τοῦ λόγου τὸ πᾶν διεξιελθεῖν· ἐνταῦθα ἦν ²⁰ παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη Μίδου καλουμένη τοῦ Φρυγῶν βασιλέως, ἐφ' ἣ λέγεται Μίδας τὸν σάτυρον θηρᾶσαι· καὶ ὁ τρόπος πῶς; οἷνῳ κεράσας αὐτήν· ⁶ ἀπὸ μιᾶς γὰρ ἀρχῆς ἐν τέλος συμπεπέρασται ὁ λόγος, καὶ ἔστι τοῦτο τοῦ Ξενοφώντος τύπου. 4. Περὶ τῶν ἀφανῶν πολλάκις ²⁵ εἶπον ὅτι ἰδίως ἐξ ἀκοῆς λέγειν. ἀρμόζει δὲ τοῦτο καὶ τῷ ἀφελεῖ λόγῳ. οἷον ἐλέγετο· „καὶ ⁷ ἐλέγετο Κύρον δοῦναι

¹⁶ Norrm. οὐκ ἀποτεταμένη.

¹ Par. ἐναργίαν. ²

Ald. συντετύχηκε. — Symp. initio.

³ Ald. Dind. Codd.

ἐπάγειν. Norrm. ἐπάγῃς.

⁴ ἢ Par. om. — Xen. Anab. I.

2, 13.

⁵ Edd. Vind. κρήνησιν. Par. κρήνησιν. scripsi κίρνη-

σιν.

⁶ Edd. αὐτόν. Codd. αὐτήν, ut Xen.

⁷ ib. I. 2, 12.

χρήματα πολλά.⁸ περὶ τῶν μυθωδῶν, οὐχ ὅτι ἐγένε-
 το, ἀλλ' ὅτι λέγεται γενέσθαι. 5. Εἵπομεν δὲ ὅτι καὶ
 446 αἱ καινοπρίπειαι τῆς ἀφελείας εἰσίν.⁹ οὐ χεῖρον οὖν
 κἀνταῦθα παραδείγμασι¹⁰ χρήσασθαι. ὡς ἐν τῇ Ἀνα-
 5 βάσει Κύρου φησὶν ὁ Ξενοφῶν¹¹ „τὰ Λύκαια ἔθυσε.“
 πᾶν δὲ τοῦτο καινοπρίπεις καὶ ἰδία τις σύνταξις, τὰ
 Λύκαια ἔθυσε.¹² τῇ γὰρ ὀνόματι τῆς ἰορτῆς οὕτω χί-
 ρηται, ὡς [680] αὐτῷ τῷ θυομένῳ, εἰπὼν τὸ γινόμενον
 κατὰ τοῦ ἐν ᾧ γίνεται καὶ δι' ὃ γίνεται· θύειν μὲν γάρ
 10 ἐν Λυκαίοις σύνηθες εἰπεῖν, θύειν δὲ τὰ Λύκαια τῆς καινο-
 πριπείας, ὅλον εἰ σὺ λέγοις, ἔθυσε τὰ Παναθήναια καὶ
 ἔθυσε τὰ Ὀλύμπια· σύνηθές ἐστι λέγειν καὶ θῦσαι θυ-
 σίας· [καὶ τοῦτο σύνηθές ἐστι λέγειν.]¹³ 6. Εἰργα-
 σμένου δὲ λόγου ἐστὶ τὸ παρατιθέναι τὰ ἐκ τῶν τόπων,
 15 ποῦ καὶ τίνος πλησίον καὶ ὑπὸ τῶν,¹⁴ ὡς καὶ ἐν τῇ
 Ἀναβάσει ἔχει τῇ Κύρου· „ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασι-
 λέως βασιλεία ἐν Κελαίναις ἔρυμνα ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ
 Μαρσίου ποταμοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει.“ εἰτα ἡ αὐτὴ
 ἐπανάληρις, ὡς εἶναι καὶ ἄλλην ἀρχὴν „ῥεῖ δὲ οὗτος καὶ
 20 διὰ τῆς πόλεως, εἰσβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν.“
 καὶ ἄλλο πάλιν ἐκ τοῦ τόπου ἔνδοξον· „ἐνταῦθα λέγεται
 Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν ἱρίσαντά¹⁵ οἱ περὶ σοφίας.“
 448 7. Ἐκεῖνο μὲν οὖν, ὡς προείπομεν, εἶδέναι δεῖ ἐπὶ τῶν
 μυθωδῶν,¹⁶ ὅτι εἰσάγεται οὐχ ὡς ἐγένετο, ἀλλ' ὅτι λέ-

8 Norrm. περὶ δέ. tum Ald. μυθώδων. Vind. μυθώδων.

9 Ald. Dind. Codd. *ἐκτίνης*. Norrm. *εἰσίν*. 10 Ald. Codd. *παραδείγματι*. Norrm. *παραδείγμασι*.

11 I, 2, 10. 12 Edd. Par. *ἔθυσεν*. Vind. *ἔθυσε*.

— v. 10. τὰ Dind. om. 13 καὶ — *λέγειν* seclutit Norrm. 14 Norrm. ὑπὸ τῇ. — Sq. καὶ e Par. inserui. — Anab. I, 2, 8.

15 Par. *ἱρίσαντα*. Vind. *ἱρύσαντα*.
 θυμῶν. Norrm. μυθωδῶν.

16 Ald. Dind. Codd.

γεται γενέσθαι. εἶτα καὶ ἐκαῖνο εὐδέναι δι᾽, ὅτι ἀρχαῖος
τρόπος, ἐπειδὴν καὶ σφόδρα ἐπὶ ἐνδόξων πραγμάτων ἦ,
οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν περιέργειαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλ' ἐξαρκεῖ
αὐτῷ τὰ πράγματα εἰπεῖν καὶ ὃν τρόπον ἐπράχθη, μηδὲν
περιειργασμένον αὐτοῖς· τὸ γὰρ περιειργάζεσθαι καὶ δια- 5
τρίβειν ἐν αὐτοῖς ἐνδόξοις οὔσι, τοῦτο ἀπάγει ¹⁷ τὸν λό-
γον ἀπὸ τοῦ τύπου τοῦ ἀρχαίου· ἐνταῦθα λέγεται· μὴ
τι εἰπεν, ἐνταῦθά ἐστι Μαρσύας αὐλητῆς, Φρῦξ τὸ γέ-
νος, ᾧ τοσοῦτον ἐπήμει ¹⁸ φρονεῖν· διατριβὴ γὰρ γίνεται
καὶ περιέργεια. 8. Κάκεινο δὲ ¹⁹ ὄραν, ἔστρεψε γὰρ 10
τὴν τάξιν· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἦν εἰπεῖν ὅτι ἤρισεν· εἶτα
ὅτι ἡττήθη· εἶτα τί ἔπαθε· τὰ δὲ τοιαῦτα, ὅταν ἀνα-
στρέψῃς τὴν τάξιν, καὶ τὸ τελευταῖον πρῶτον θῇς, εἶτα
οὕτως ²⁰ ἐφεξῆς τὰ πρὸ τούτου, τάχος ποιήσεις ²¹· τῷ
λόγῳ καὶ κάλλος· ὅταν εἰπόντος ὃ ἔπαθεν ὁ λόγος ζή- 15
τήσῃ διὰ τί ἔπαθεν· ἐρίσας οὐ ²² περὶ αὐλητικῆς ἢ μου-
σικῆς, ἀλλὰ περὶ σοφίας. 9. Καὶ τὸ δῆγμα ἄλλος μὲν 450
ἂν εἰπεν, ὅτι ²³ κρέμαται· ἀλλὰ πάλιν ²⁴ νεκροπρεπὲς·
οὗτος δὲ καὶ τὸ δῆγμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄνθρωπῳ, ὅθεν αἰ-
πηγαί· εἶτα ὡς ἀναγκαῖον καὶ οὐ περιειργασμένον· διὰ 20
τί δὲ τὸ ²⁵ ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας· ὅρα δὲ καὶ
ἐν τούτῳ τὴν ἐγκράτειαν τῶν ἀρχαίων· οὐ γὰρ εἶπε ²⁶
τὸ πάθημα δι' ὃ ²⁷ τοῦνομα προσέθηκεν τὸ τοῦ Μαρ-
σύου τῷ ποταμῷ, ἢ τὴν συμφορὰν ²⁸ τοῦ αὐλητοῦ· οὐ-
δὲν γὰρ τούτων Ξενοφῶν ποιᾷ, ἀλλ' ἀρκεῖ αὐτῷ τοσοῦ- 25
τον μόνον· διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας.

17 Ald. Vind. ἐπάγει. Norrm. Par. ἀπάγει. 18 Ald.
ἐποίησι. 19 Norrm. δι᾽. 20 Ald. Dind. Codd. οὐ τοῦς. Norrm.
οὕτως. 21 Norrm. ποιήσει. 22 Norrm. ἐρίσας οὐ. tell.
ἐρίσαντα. 23 ὅτι Norrm. om. 24 Par. πάλι. 25 τὸ
Norrm. om. 26 Edd. Par. εἶπεν. Vind. εἶπε. 27 Ald.
Vind. διό. Par. δι' ὅ. Norrm. τοῦτο. 28 Norrm. συμφορὰν.

10. Εἴτα ἄλλη ἀρχὴ ἐξ ἐνδόξου „ἐνταῦθα Ξέρξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἤτηθεις τῇ μάχῃ ἀπεχώρει.“ ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐγκράτειαν· οὔτε γὰρ Σαλαμίς ἐνταῦθα οὔτε στόλος καὶ πληθὸς πεζῶν καὶ τριήρων, οὔδ' ὅπως ἤτηθη, οὔδ' ὅπως ἐφυγεν, οὔδ' ἄλλο οὔδεν, τοσούτων ὄντων τῶν προσόντων Ξέρξη, ἀλλὰ ψιλὸν „ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος.“ μεμάθηκας οὖν ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἐπεξέρχονται καὶ ὅση ἐν τούτοις ἐγκράτεια.

452 κβ'. Ἐκεῖνο ¹ δὲ μάλιστα τήρει ἐν τοῖς νοήμασιν, 10 ὅτι δεῖ τὰ συμπληροῦντα ταμιεύεσθαι καὶ τελευταῖα τιθέναι, ὡς ἂν καὶ σεμνότητος ὁ λόγος μετέχοι. ὅρα δὲ πᾶκεῖνο, ὅτι ἐν τοῖς ἀφελείσι λόγοις, κἂν ἢ τὰ μὲν μεῖζω καὶ προτιμότερα τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἐλάττω, αἰὲν πρότερον τὰ ἐλάττω τιθέναι πῶθασιν, ὡς καὶ ἐνταῦθα, 15 μεγάλου ὄντος καὶ ἐνδόξου τοσαῦτα χρήματα Κῦρος δοῦναι τῷ Κλεάρχῳ· ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ ταῦτο εὐθὺς ἦλθεν, ἀλλὰ πρότερον τὸ τῆς γνώμης εἶπεν „ἡγάσθη τε αὐτὸν καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους Δαρεικοὺς.“ ² ἢ δὲ ἀρχή· „Κλεάρχος ἦν Λακεδαιμόνιος φυγὰς· τούτῳ συγγενός 20 μενός ὁ Κῦρος.“ ἔχα τινὰ θαυμαστήν· τὸ ὄνομα ἦθος δύναμιν τὸ μὴ εἰπεῖν τούτου πειρασθεὶς ³ ὁ Κῦρος· ἢ τοῦτον κατιδὼν πολλοῦ ἄξιον ὄντα καὶ στρατηγικώτατον, ἀλλ' ἀπλῶς, τούτῳ συγγενόμενος· καὶ τὸ ἐξῆς δὲ τὸ ἐπόμενον αὐτῷ, ὡς ἂν μάλιστα τὸ ἦθος φανείη, οὕτως ἔχῃ· 25 „ἡγάσθη τε αὐτὸν καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους Δαρεικοὺς.“

γγ'. Πολλάκις εἶρηκα ὅτι τὰ ⁴ κατὰ σύγκρισιν τῆς 454 ἀφελείας ἐστίν, οἷον· ⁵ „ἐφίλει μᾶλλον τὸν Κῦρον ἢ τὸν

¹ Ald. Vind. ἐκεῖνα. Norrm. Par. ἐκεῖνο. tum Ald. Codd. τηρεῖ. Norrm. τήρει.

² Vind. Par. Δαρεικοὺς h. l. et infra. — Anab. I, 1, 9.

³ Norrm. πειρασθεὶς. mox Par. κατιδὼν.

⁴ Ald. Codd. τά. Norrm. Dind. τό.

⁵ I, 1, 4.

βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην.“ [681] ὥς ἔχει καὶ τοῦτο·
 „ὥστε αὐτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ.“ καὶ τὸ τοῖς
 ἥττον ἐμφαντικοῖς χρῆσθαι ὀνόμασι, καὶ τὰ μικρότερα
 ἐπὶ τῶν μεγάλων ὀνομάζειν τοῦ εἶδους τῆς ἀφελείας ἐστίν.
 ἐν τῇ Ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ Κύρου· ⁶ „τῶν τε παρ' αὐτῷ
 βαρβάρων ἐπιμελεῖτο.“ ἐπὶ μεγάλου πράγματος ὀνομα-
 σίαι μικραί· τὸ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι οὐκ ἔστιν ἴδιον ἄλλον
 τινὸς ἢ τῶν μετρίων· καὶ εἴποι ἂν τις οἴκου ἐπιμελεῖται·
 ἐπὶ ⁷ στρατοπέδου δὲ ἥττον ἐστὶ τοιοῦτῳ χρῆσασθαι
 ὀνόματι· καὶ ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ· ⁸ „καὶ αὐτοῦ κατέ- 10
 μινε· ⁹ πάλιν ἡδόμενος τῷ ἔργῳ.“ τὸ γὰρ τοῖς ἥττον
 ἐμφαντικοῖς χρῆσθαι, καὶ μὴ εἶπη, μεγαλοφρονῶν, ἢ
 ἐπηρμένος τῇ νίκῃ, ἀλλ' ἡδόμενος τῷ ἔργῳ, τῆς ἀφε-
 λείας.

κδ'. Καὶ ἡ τοῦ χρόνου παραλλαγή τῆς ἀφελείας ἐστὶ· ¹⁵
 τὸ γὰρ παρεληλυθὸς εἰς τὸν ἐνεστώτα ὀρίζονται· οἷον ²⁰
 „Κῦρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς“ ἀντὶ τοῦ μετε-
 πέμψατο· ὁ χρόνος γὰρ μεταβληθεὶς τὴν ἀφελειαν ἐποιή-
 σατο. δεῖ γὰρ ποθ' ἡμᾶς ὑποθεῖναι τὰ γεγονότα ὥς
 γινόμενα. οἷον, καλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ²² καὶ δια- 20
 λέγεται αὐτῷ· ὥς νῦν γινόμενον, τὸ πάλαι γεγονός· καὶ
 ἐστὶ καινοπρέπεια ἐν τῷ τοιοῦτῳ.

κε'. Εἰάν δὲ κατὰ συγκριτικὰ ἀφαιρέως τοῦ μεγέθους, ⁴⁵⁶
 ἐπιμέλεια μᾶλλον γίνεται· ὥς ²² ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ „ὁ δὲ
 τῶν Περσῶν βασιλεὺς νομίσας ἀπάντων τούτων Τιτσα- 25
 φέρην αἴτιον εἶναι, τοῦ κακῶς φέρεσθαι ²³ τὰ αὐτοῦ,
 Τιθραύστην καταπέμψας, ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν κερφα-

6 Ibid. I, 1, 5. 7 Edd. καὶ ἐπὶ. Codd. καὶ om. 8
 p. 658. d. et Hellen. IV. p. 518. a. 9 Par. κατέμινεν.
 10 Anab. I, 1, 2. 11 Par. οἰκίαν. 12 ὥς e Par.
 inserui. — Ages. p. 657. a. 13 Par. φαίρεσθαι. Vind.

²⁰
 φαίρεσθαι.

λὴν·¹⁴ καὶ τοῦτο μὲν τῆς ἀφελείας, τὸ „ἀποκόπτει¹⁴
αἰτοῦ τὴν κεφαλὴν·“ τὸ δὲ νομίσας διάθεσιν τινα ἔχει
τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων· οὐ γὰρ εἶπεν· ἐπειδὴ κα-
κῶς μὲν ἔσχον τὰ¹⁵ τῶν βαρβάρων πράγματα· τοσοῦ-
5 τος δὲ ὁ θόρυβος καὶ ταραχὴ· μάχας δὲ τοσαύτας¹⁶
ἤτηντο, τὸ τελευταῖον κατακλεισθέντες¹⁷ ἐπολιορχοῦν-
το· οὐδὲν τοιοῦτο, αὐτὸ δὲ μόνον ἐξήντηκε· νομίσας·¹⁸
καὶ οὐχί, ἅμα μὲν παροξυνθεὶς τοῖς συμβεβηκόσιν, ἅμα
δὲ ἡγούμενος, ἀλλὰ νομίσας· καὶ ἡ σύγκρισις· μετὰ δὲ
10 τοῦτο τὰ μὲν τῶν βαρβάρων ἀθυμότερα ἐγένετο· καὶ
οὐκ εἶπεν, ἐν ἀθυμίᾳ δυνῆ, ἀλλ’ ἀθυμότερα. καὶ τὸ¹⁹
μερικῶς δὲ εἰπεῖν τὰ τῶν βαρβάρων,²⁰ καὶ οὐχ οἱ βάρ-
βαροι, καὶ τοῦτο τῆς ἀφελείας, οἷον „ὅστις ἄρχων μὲν
παμπόλλων ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλεων, ἄρχων²¹ δὲ καὶ
15 νήσων.“

458 κς'. I. Ἐτι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν σφόδρα σημαίνε-
ται,² τὰ δὲ ἤττον· οἷον τὰ μὲν σφόδρα, διεξῆλθεν, ἐξή-
λασιν· τὰ δὲ ἤττον, ἐπορεύθη· ὥς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀγησι-
λάου „τῇ δὲ² ὑστεραίᾳ ὑπερβάλλων τὰ Ἀχαιῶν τῆς
20 Φθίας ὄρη καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν διὰ φίλης³ ἐπορεύθη
ἐς τὰ τῶν⁴ Βοιωτῶν ὄρηα.“ ἔχει δὲ καὶ ἡ καινοπρέ-
πεια τὴν ἀφελείαν· τὸ γὰρ τοῦ προσώπου πρᾶγμα ἐπὶ
τὸν τόπον μετέθηκεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, διὰ τῆς τῶν
φί-

14 Edd. Vind. ἀποκόπτειν. Par. ἀποκόπτει. 15 Edd.
Vind. ἔσχον τῶν. Par. ἔχοντα τῶν. scr. ἔσχον τὰ τῶν. 16
Ald. Dind. Vind. τοσαῦτα. Norrm. Par. τοσαύτας. 17 Ald.
κατακλεισθέντες. 18 νομίσας tollere jubet Norrm. 19
Ald. Vind. ἀθυμότερον καὶ τῷ. Norrm. Par. ἀθυμότερα. καὶ τῷ.
20 Hoc loco Par. ἀθυμότερα ἐγένετο — τὰ τῶν βαρβάρων re-
petit. 21 Par. ἄρχων. 1 Norrm. σημαίνει. 2 Par.
δ'. — Ages. p. 658. e et Hellen. IV. p. 518. a. 3 Ald.
φιλίας. 4 τῶν Par. om.

φίλων, λέγει διὰ φιλίας· καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς τῶν συμμάχων, διὰ τῆς συμμαχίδος. 2. Χρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ τῷ⁵ ἐνταῦθα ποικίλως· καὶ γὰρ τόπου καὶ χρόνου σημαντικόν ἐστι· τὸ δὲ ἐνταῦθα καταλαμβάνει τοῦτό που· ἡ δὲ διάστασις ἀφελής· τὸ γὰρ νόημα ἀπέστησεν 5 ἀπὸ τῶν προηγουμένων. καὶ ποτὲ μὲν τελείῳ δεικτικῷ χρῆται, ἐνταῦθα δὴ ποτὲ ἠλείπει⁶ ἐνθαδῇ.

κζ'. Περὶ δὲ τῆς τροπῆς τῆς⁷ παρὰ τοῖς συγγραφο-κοῖς τῶν ἀνδρῶν τοσοῦτον δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἀπὸ μεγάλων δεῖ οὐδὲ σεμνῶν τὰς τροπὰς λαμβάνεσθαι, ἀλλὰ 10 μᾶλλον ἀπὸ τῶν φανυτοτέρων, ἢ κοινοτέρων. ὥς καὶ ἐν 460 τῷ Συμποσίῳ ἔχει⁸ „τουτοισὶ τοῖς ἀνδράσιν ἐκκεκαθα-μένοις τὰς ψυχὰς.“ τὰ γὰρ τῶν⁹ ἐκκεκαθαρμένων ὄνομα τροπὴν ἔχον ἀπὸ σκευῶν ἢ ἀγγείων,⁹ μετενεχθὲν ἀπὸ τῶν κοινοτέρων ἐπὶ τὰ σεμνότερα, ἐπὶ τοὺς ἀνδρας, 15 καὶ τὴν ψυχὴν τὴν τῶν ἀνδρῶν, οὐ καθαρὰν τὴν τροπὴν πεποίηκεν,¹⁰ ἀλλὰ πεφυλαγμένην καὶ συγγραφικὴν. καὶ αἱ τοιαῦται τροπαὶ συνήθεις εἰσὶ μᾶλλον τῇ ἀφελείᾳ· οἷον „ἡ δὲ οἰκουμένη μὲν, σπειρομένη δὲ, αἶναον¹¹ τὴν τροφὴν παρέχεται.“ πάνυ δὲ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ εἶδους 20 τὸ τοιοῦτο¹² σχῆμα.

κη'. Τὰ δὲ τῆς τάξεως οὕτως ἔχειν δεῖ, ὅπως ἂν ἐκάστῳ ἀρμόζουσιν δοκῇ· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἱστορίαις αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ τὴν τάξιν τῶν λεγομένων [682] ἀπερ-

5 Ald. Dind. τό. Norrm. Codd. τῷ. 6 Edd. Vind. λείπει. Par. ἠλείπει. Norrm. ita edidit: δὴ, ποτὲ δὲ λείπει, ὥς καὶ ἐνθα δῇ. 7 Par. τοῖς. 8 Initio. 8* Ald. Vind. ἐκ τῶν κεκαρθ. Par. ἐκ τῶν ἐκκεκαρθ. Norrm. τῶν ἐκκεκ. 9 Par. Vind. ἀγγείων. tum Norrm. καὶ μετενεχθὲν. 10 Edd. ἐποίησεν. Codd. πεποίηκεν. tum Edd. Vind. ἀλλὰ καὶ. Par. καὶ οἷον. 11 Par. αἶναον. — Agesil. p. 654. b. 12 Edd. Vind. τοιοῦτον. Par. τοιοῦτο.

γάζεται, ἐν δὲ ταῖς ὑποθήκαις καὶ διδασκαλίαις καὶ τοῖς ἀπομνημονεύμασιν, ὥς ~~ἐν~~ βούληται τις.

κθ'. Ταῦτα οὖν ἀκριβῶς τηρήσας καὶ ἐγγυμνασά-
μενος αὐτοῖς ποιήσεις καὶ ἀξιώματος ὄντος ἐπιμέλειαν καὶ
5 ἐξ ἐπιμελείας ἀξίωμα, καὶ ἡ ἀφέλεια τοιαύτη ἔσται ἐν
462 πᾶσι τὴν ἰσχὴν τῶν θεωρημάτων ἔχουσα. ταῦτα μὲν οὖν
ἱκανῶς ἐπιδίδειχται σοι περὶ ὧν προειδίμεθα, ὅσα τε
θεωρήματα καθ' ἑκάστην λέξιν, περὶ τε ἡθους ¹³ καὶ
ἀρχὰς λόγου καὶ μεταχείρισιν νοημάτων καὶ γλυκύτητα
10 λέξεως, καὶ ἀφέλειαν πάλιν αὐτῇ λέξεως, καὶ διηγῆσεις καὶ
μυθώδεις ¹⁴ ἀγωγὰς, καὶ περὶ κάλλους ἐν λόγῳ. καὶ
ταῦτα καθ' ἑκάστον εἴρηται.

¹³ Norrm. ἡθος.

¹⁴ Ald. Vind. θυμώδεις. Norrm. Παρ.
μυθώδεις. tum Norrm. διαγωγὰς.

V.

A Ψ I N O Y

682

ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ.

C a p. I.

Εἴρηται μὲν τινα καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν περὶ προοίμιον, τί τε ἔστι προοίμιον, ὅτι ἀρχὴ τοῦ σύμπαντος λόγου, καὶ πόθεν λαμβάνεται προοίμιον, ὅτι ἐκ προσώπου ἢ ἐκ πράγματος, ἢ ἐξ ἀμφοῖν· ὁ δὲ τοι θεῖος Βασιλικὸς καὶ κείνο προσέειπεν,¹ ὅτι δυοῖν θάτερον, ἢ ἐξ ἐννοίας τῶν ἀκουόντων ἀντιπαραστήσεως ἡμῖν, ἢ ἐξ ὑποκειμένου λαμβάνομεν τὸ προοίμιον. ἐγὼ δὲ καὶ ταῦτα ἐπαινέσασαι· ἂν καὶ ἀποδεξαίμην· ἴσως δ' ἂν τι καὶ αὐτὸς συνεισ- 10 τελεῖν ὥς εἰς κοινὸν ἔρανον δυνήσκειν, οὐκ ἀχρεῖον οὐδ' ὀνυφαλές, ἀλλὰ δι' οὗ καὶ ἐτοιμότερον καὶ καιριώτερον ληψόμεθα² προοίμιον· πῶς οὖν ληψόμεθα ῥαδίως, εἰάν τὰ ὁμοιογενῆ διέλωμεν· ὁμοιογενῆ δὲ λέγω, ὅσα κατὰ τι συμβαβηκὸς ὁμοιά³ ἔστι μᾶλλον, οἷον ἢ 15 κατὰ περιστάσιν ἢ κατὰ τὴν ἐκβάσιν ἢ κατὰ τὰς ποιο-

¹ Ald. Codd. προσέειπεν. — Respicit sine dubio ad τὸ περὶ τῶν μονοβιβλίων, cujus mentio fit T. VII. p. 1024. ² Ald. ληψόμεθα. ³ Ald. Codd. ὁμοίον.

τητας τῶν προσώπων ἢ κατὰ τρόπους ἢ κατ' ἄλλο⁴ τι·
 ἐν τούτοις οὖν εὐρόντες ἔννοιαν τὴν κατὰ πάντων τῶν
 ὁμοιομερῶν ἀρμόττουσαν οὔτως ἂν τὴν ἐφ' ἐκάστου ἀρ-
 μόττουσαν εἰσόμεθα· ἔστι τοίνυν πρῶτον ἐκεῖνο θιώρη-
 5 μα ἐξ ἐπαινου τῶν ἀκουόντων. πότε οὖν αὐτῷ χρηστίον
 ἐπὶ ποίων ὁμοιογενῶν προβλημάτων ἐν οἷς ἂν πείσαντες
 τι τοὺς ἀκούοντας ἕτερον δεύτερον εἰσηγησόμεθα; ἐν τού-
 τοις γὰρ ἀρμόσει ἐπαινέσαι τοὺς ἀκούοντας ἐφ' οἷς ἤδη
 ἐπείσθησαν· πρῶτον μὲν ἄξιον ὑμᾶς ἐπαινέσαι, ὡς δικα-
 10 σται,⁵ ἀνθ' ὧν τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ἡμῖν τὸν νοῦν
 προσίχετε ἀρτίως, καὶ τῶν τάναντία λεγόντων καὶ ἑξα-
 πατώντων ὑπερίδετε· καὶ ἔπειτα δὲ τὰ ἀκόλουθα τούτοις
 προσθήσειν δοκῶμεν, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνων τῶν προβλη-
 μάτων· ὁ Περικλῆς πείσας εἰσω τειχῶν μένειν, μετὰ
 15 ταῦτα πείθει αὐτοὺς δηῶσαι καὶ τὴν Ἀττικὴν· ἀλλ' ὁ
 Θμιστοκλῆς πείσας ἐκλείπειν τὴν πόλιν γράφει αὐτοὺς
 καὶ ἐμπρῆσαι τὸ ἄστυ.

ΑΛΛΟ. Κατέσκαψάν τινες πόλιν. οἱ διαφνόντες
 ἔκριναν τοὺς κατασκάψαντας ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐνι-
 20 κησαν, εἴτα⁶ περὶ τῆς τιμωρίας ὄντος τοῦ λόγου ἀξιού-
 σιν αὐτοὺς τὰ ἴσα πάσχειν.

ΑΛΛΟ. Αἰσχίνης ἀνελὼν τὸν Τιμαρχὸν γράφει ἀναι-
 ρεῖν τὸν τριήραρχικὸν νόμον, καὶ γὰρ οὗτος ὁρᾷς ὅτι⁷
 ἤδη πέπεικε τοὺς δικαστὰς καταψηφίσασθαι τοῦ Τιμάρ-
 25 χου, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπαινέσει.

ΑΛΛΟ. Ὑπεριδης γράφας ἔπεισε μόνῳ χρῆσθαι
 συμβούλῳ Δημοσθένει, ἐν Ἐλατείᾳ ὄντος Φιλίππου, εἴτα
 γράφει καὶ φρουρὰν αὐτῷ διδόναι. Ταῦτα γὰρ καὶ ἄλλα μυ-

4 Codd. κατ' ἄλλο. Ald. κατὰ ᾧ. 5 Ald. Codd. ᾧδε,
 quod h. l. sensu caret; scripsi ᾧ δικασταί. Vide de hac con-
 fusione Epist. crit. p. 27. sq. 6 Ald. Vind. Ven. si. Par.
 εἴτα. 7 Ald. Codd. ᾧσι.

ρία τοιαῦτα προβλήματα ὁμοιογενῇ τῷ προειρημένῳ θεωρήματι ὑποπίπτει.⁸ σὺν δ' ἔργον ἐκ τούτων καὶ τὰ ὁμοιογενῇ αὐτοῖς ἐπισκοπεῖν.

ΑΛΛΟ. Ἐπαινεσόμεθα δὲ καὶ τότε⁹ τοὺς ἀκούοντας, ὅταν πεποηκότες μὲν ὥσι πράξιν τινα καλὴν, γράψωμεν δὲ καὶ ἄλλην αὐτῇ προσθεῖναι.¹⁰ οἷον μετὰ τὰ Μηδικὰ ἀξιοῖ τις ἐπὶ τοὺς μηδίσαντας στρατεῦν. ἐνταῦθα γὰρ προέλθοντι μὲν καλὴ πράξις, ἥνικα καὶ ὁ πόλεμος ὁ κατὰ τῶν βαρβάρων· ἕτερον δὲ εἰσηγῇ· ἀρμόττοι ἂν οὖν λέγειν ἄξια μὲν εἶναι ἐπαίνου παντὸς καὶ ἀποδοχῆς τὰ¹¹ προγεγεννημένα, ὥς καὶ ἐπ' ἐκείνου τοῦ προβλήματος· ὁ Ἑρμοκράτης ἀξιοῖ μετὰ τὴν νίκην ἐπ' Ἀθηνᾶς πλεῖν· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου. ἔδοξε τοῖς Ἑλλήσι καταλῦσαι τὸν Πελοποννησιακὸν¹² πόλεμον· γράφει τις καὶ τὰ τρόπαια ἀναιρεῖν· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσα τοιαῦτα προβλήματα ὁμοιογενῇ μὲν τῷ προειρημένῳ θεωρήματι ὑποπίπτει τῷ ἀπὸ ἐπαίνου.

ΕΞ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥ. Ἐτι¹³ γε μὴν καὶ τὸ ἐξ ἀκολούθου ἄλλο θεωρήμα. ἐν τοῖς ἐξ ἀκολούθου ζητήμασι δεύτερον ἐκεῖνο γένοιτο προοίμιον· πέπεισθε μὲν οὖν ἤδη το σcheidον περι ὧν ἤκω συμβουλευσων· οἱ γὰρ τὰ μικρῶ πρόσθεν εἰρημένα προσιέμενοι καὶ καλῶς ἔχον¹⁴ κειροκότες, ἀκόλουθα τούτοις ὄντα οἷς καὶ νῦν ἐρῶν ἀνέστην, δῆλον ὥς οὐδὲ περὶ τούτων ἑτέρως γνώσεσθε. τρίτον δὲ ἐκεῖνο πολλάκις· οὐκ ἀγνοῶ μὲν οὖν ἐγὼ, ὡς Ἀθηναῖοι, 35 τοῦτ' ὅτι δυσχερὲς τισιν ὑμῶν φανέεται τὰ λεγθησόμενα, ἐγὼ δὲ, εἰ μηδεμίαν ἐώρων ὑποῦσαν ἀνάγκην, οὐκ ἂν

8 Ald. ὑποπίπτει. Codd. ὑποπίπτει. 9 Ald. Par. καὶ τότε. Vind. Ven. καὶ τότε. — Mox Ald. Par. ὥσιν. Vind. Ven. ὥσι.
10 Ald. προσθεῖναι. Codd. προσθεῖναι. 11 τὰ inserui ex Par., abest ab Ald. Vind. Ven. 12 Vind. Πελοποννησιακόν. 13 Par. ἐτι. Ald. Vind. Ven. εἰτι 14 Ald. Codd. ἔχει.

ποτε πρὸς ταῦτο τῆς γνώμης ἐτραπόμην· ἐπειδὴ δὲ πολλὰ τὰ συναναγκάζοντα ὄρω, ¹⁴ ἡγοῦμαι ῥαδίως πείσεσθαι τοὺς ἀκρωμένους ὑμᾶς, ¹⁵ εἰ τούτων πύθοισθε ¹⁶ μᾶλλον· ὁπότεν δὲ εἰσηγησάμενός τινα γνώμην διαμάρ-
 5 τῆς, εἴτα ἄλλην εἰσηγεῖσθαι μέλλης,

[ΕΚ ΒΑΡΥΤΗΤΟΣ] ἀρμόσει σοι ἐσχηματισμέ-
 νως ¹⁷ τὸ ἐκ βαρύτητος θεωρήμα, οἷον εἰ λέγοις· ἀλλ' εἰ καὶ
 περὶ τῶν προτέρων οὐχ ἱκανῶς τισιν ὑμῶν ἔδοξα ¹⁸ ἐω-
 ρακέναι τὸ βέλτιστον, ὅμως οὐκ ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας
 10 εἰλόμην σιωπᾶν, ἀλλ' ὁ νομίζω βέλτιστον, εἰς μέσον θή-
 σω· οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήματος· βουλευομένοις τοῖς
 Ἀθηναίοις ἀποδόσθαι τὰς ναῦς εἰς ἀνοικισμὸν τῆς πό-
 λεως ἀντιῆπεν ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ἠττήθη. εἴτα πάλιν
 γράφει ἀφίστασθαι τῆς θαλάττης.

15 ΑΛΛΟ. Ὁ Κλέων ἠττήθη ὑπὸ Διοδότου, καὶ τὸ
 δεύτερον ἀποστάσης τῆς Μιτυλήνης γράφει ἀθῶον αὐτὴν
 ἔξ· καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα προβλήματα ἐσχηματισμένα
 ὑποπίπτει τῷ προειρημένῳ θεωρήματι τῷ ἐκ βαρύτητος,
 οἷον ὡς καὶ ἐπ' ἐκείνου· ἔγραψεν ὁ Δημάδης τρισκαιδέ-
 20 κατον θεὸν νομίζειν τὸν Φίλιππον· ἀντιπῶν ὁ Δημο-
 σθένης ἠττήθη· καὶ γράφει καὶ νεὼν ιδρύσασθαι Φιλίπ-
 πῳ, ¹⁹ καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

ΑΛΛΟ. ΕΚ ΔΙΑΒΟΛΗΣ. Ἐπ' ἂν ²⁰ τις ἤδη κεκρα-
 τηκῶς ἐν τινι, εἴτα αὐτὸ πάλιν περὶ τινος ἀντιλέγῃ σοι ἢ
 25 ἐγκαλῇ, ἀρμόσει ²¹ τὸ ἐκ διαβολῆς θεωρήμα. οἷον εἰ λέ-
 γοις, τὸ μὲν ἐπῆρθαι τοῦτον ἐφ' οἷς ἐκράτησεν ἀρτίως

14 Ald. Codd. ὄρων. 15 Ald. Vind. ἡμᾶς. Ven. Par. ὑμᾶς. 16
 Par. πύθοισθαι. — v. 5. Ald. Codd. μέλλεις. 17 Ald. ἀρμόσει σοι τὸ
 ἐκ βαρύτητος ἐσχηματισμένως θεωρ. In ordine recepto consentiunt
 Codd. 18 Ald. Vind. ἔδοξεν. Ven. ἔδοξε. Par. ἔδοξα. tum
 Ven. Par. ἱορακέναι — v. 10. Ald. Codd. ἀλλ' ἄ. 19 Ald.
 Codd. Φίλιππον. 20 Ald. Vind. ἄπαν. Ven. Par. ἐπ' ἂν. 21
 Par. ἀρμόσει σοι.

θαυμαστόν οὐδέν. ὡς ἐπ' ἐκείνου· κρατήσας ὁ Ἄνυτος καὶ Μέλητος τοῦ ²¹ Σωκράτους γράφει καὶ τοὺς ἐπαίνους αὐτοῦ ἐλαύνειν, ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ Μέλητος τῷ ἐξ ἀκολουθοῦν θεωρήματι χρήσονται, ἀκολουθοῦν εἶναι λέγοντες τοῦτ' ἐκείνῳ· καὶ τῷ ἀπὸ ἐπαίνου τῶν δικαστῶν, ὡς περ εἶπομεν· ὁ δὲ ἀντιλέγων τῷ ἐκ διαβολῆς· τὸ μὲν ἐπῆρθαι Ἄνυτον τε καὶ Μέλητον οἷς ἐκράτησαν θαυμαστόν οὐδέν. καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ὁ Μειδίας ἐκράτησε τοῦ Δημοσθένους τὸν περὶ τῆς ἀσεβείας εἰσελθόντος λόγον· καὶ μετὰ ταῦτα Δημοσθένης ὕβριως αὐτὸν ἐγγράψα- ¹⁰ το· καὶ Μειδίας παραγράφας κατὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν αὐτῶν δις κρίσιν εἶναι κεκωλυκότα· ἀρμόσει γὰρ τῷ Δημοσθένει λέγειν, ὡς οὐδέν θαυμαστόν ἐπαρθέντα Μειδίαν τῇ προτέρᾳ νίκη ἐπὶ τὴν παραγραφὴν θαρρόυντα ἦκειν, ὡς πᾶν ὁτιοῦν ἐξὸν αὐτῷ ²³ λέγειν τε καὶ πράτ- ¹⁵ τειν· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου. κρατήσας ὁ Φίλιππος ἐν Χαιρωνείᾳ ²⁴ ἐξήτησε τὸν Δημοσθένην· ἀντιλέγει τις· λέξει γὰρ ὡς οὐδέν θαυμαστόν ἄνθρωπον ὕβριστήν φύσει βραχείας λαβόμενον ²⁵ καὶ ἀδοκῆτου τύχης ἐπῆρθαι.

ΑΛΛΟ. Ὅποτεν συνεχῶς τις κρίνεται, ἀρμόσει τὸ ²⁰ ἐκ βαρύτητος θεωρημα· οἷον εἰ λέγοις, οὐκ ἦν, ὡς εἶοι-
κε, ²⁶ πέρας οὐδέν κρίσεως καὶ δικῶν ἡμῶν, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου· συνεχῶς τις κρίνόμενος τυραννίδος ἐπιθέσεως ⁶⁸⁴ πλούσιος ἐξαργυρήσας τὴν οὐσίαν ἐρρύψεν εἰς θάλασσαν, ²⁷ καὶ κρίνεται· καὶ ἐπ' ἐκείνου· ὁ Δημοσθένης ²⁸ κριθεὶς μετὰ Χαιρωνείαν ἀπέφυγε, καὶ σιωπῶν πάλιν κρίνεται· λέξει γὰρ οὐκ ἦν πέρας κρίσεως οὐδέ τις τρό-

²² τοῦ Ald. om. est in Codd. — v. 6. Ald. Codd. τὸ ἐκ. ²³ Par. Ald. Vind. αὐτῷ. Ven. αὐτό. ²⁴ Ald. Codd. Χαιρωνίᾳ. tum Vind. ἐξήτησε. rell. ἐξήτησεν. ²⁵ Par. λαβόμενον. rell. λαβόμενος. ²⁶ Par. ἴοιεν. ²⁷ Par. θάλατταν. tum Vind. Ven. καὶ κρίνε. et v. 27. Vind. Ven. Par. πάλιν κρίνε.

πος ²⁸ πρὸς ἀποφυγὴν τούτων· ὅπου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναν-
 τίοις κρίνομαι, πρότερον μὲν πολιτείας, νῦν δὲ σιωπῆς·
 καὶ ἐπ' ἐκείνου· ὁ Ἰσοκράτης κριθεὶς σιωπῆς ἀπέφυγεν, ²⁹
 ὑποσχόμενος πολιτεύεσθαι, καὶ γράψας ἀφίστασθαι τῆς
 5 θαλάσσης ³⁰ πάλιν κρίνεται. καὶ ἐπ' ἐκείνου· τρεῖς τις
 ἔχων παῖδας τοῖς δύο κριθεῖσι φόνου συνειπὼν ἐνίκησεν·
 τοῦ τρίτου πάλιν αἰτιαθέντος ἐπὶ φόνου ἑαυτὸν προσαγ-
 γέλλει· λέξει γὰρ καὶ οὗτος, ἐγὼ μὲν ἤλπισα πέρας
 ἔξαι ³¹ κινδύνου καὶ πραγμάτων, ἀπήντηται δὲ τὰναντία.
 10 ὥστε πανταχόθεν ἀναγκαῖον γίνεσθαι περὶ ἀπαλλαγῆς
 τοῦ βίου βουλευσασθαι· ἀρμόσει δέ σοι τὸ θεώρημα καὶ
 ἐπ' ἐκείνου τοῦ γένους, ὅταν τινὲς συμφορᾷ περιπε-
 σόντες, εἴτα ἀπαλλαγὴν αὐτῆς εὐρόμενοι κρίνοντες, ³²
 οἷον οἱ ῥήτορες ἐξεδόθησαν τῷ Φιλίππῳ· ἀφεθέντες οὐ
 15 πολιτεύονται καὶ κρίνονται· ἀρμόσει γὰρ καὶ ταῦτοις τὸ
 ἐκ βαρύτητος· οὐκ ἦν, ὥς ³³ εἴκειν, ἀπαλλαγὴ τῶν κα-
 κῶν ἡμῖν, εἰ πρότερον μὲν περὶ ἐκδόσεως εἰς κίνδυνον
 ἤλθομεν ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ, νῦν δ' αὖ πάλιν εἰς δικαστή-
 ριον ἤκομεν ἐπὶ τῇ σιωπῇ. καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἐν
 20 μανίᾳ τινὶ ὄντι ἔχρησεν ὁ θεὸς ἀπαλλαγὴν τῆς νόσου
 ἔσεσθαι, ἐὰν ἀνδροφονήσῃ. σωφρονήσας κρίνεται φό-
 νου. λέξει γὰρ καὶ οὗτος, οὐκ ἦν, ὥς εἴκειν, ἡμῖν ἀπαλ-
 λαγὴ τῆς βαρείας τύχης, εἰ καὶ πρότερον μὲν ἐν συμφο-
 ραῖς ἤμεν, νῦν δὲ ἐπειδὴ περ ἐκείνων ἀπηλλάγμεθα, πά-
 25 λιν κρίνομεθα.

ΑΛΛΟ. Περὶ τοῦ κατηγορουμένου. Ἐφα-

²⁸ Ald. Vind. τῆς τρόπου. Par. τῆς τροπῆς. Ven. τῆς τροπῆς.
 Scripsi τις τρόπος. ²⁹ Par. ἀπέφυγεν. rell. ὑπέφυγεν. ³⁰
 Par. θαλάττης. tum Ald. Codd. κρίνει h. l. et v. 21. κρίνει φόνου.
³¹ Ald. Codd. ἔξαι. ³² Ald. Vind. κρίνονται. Ven. Par.
 κρίνεται. ³³ Ald. Codd. καὶ. De confusione harum par-
 ticularum vide Bast. Comment. palaeogr. p. 781. 816.

μιν συνεχῶς κρινόμενον τί δεῖ ποιεῖν· φέρε οὖν καὶ περὶ
 κατηγοροῦν εἰπωμεν.³⁴ ὅταν τοίνυν κατηγορῶμεν συνε-
 χῶς κριθέντος, δεῖ σκοπεῖν πρότερον εἰ³⁵ ἐν ἐκείνοις ἡτ-
 τήθη, καὶ εἰ μὲν πρότερον ἡττημένος εἴη, ἐπαινεῖν τοὺς
 δικαστὰς τοὺς καὶ πρότερον καταγνόντας αὐτοῦ. εἰ δὲ 5
 καὶ κακρατηκῶς³⁶ εἴη, δυοῖν θάτερον ποιεῖν, ἢ τὴν δει-
 νότητα αὐτοῦ προεπισημῆνασθαι, δι' ἣν τοιοῦτός ἐστιν,
 οἷος κρατεῖν ὧν βούλεται. εἰ δὲ μὴ τούτου ἐκ περιττότη-
 τος, ὅτι οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑμεῖς τε τούτῳ καὶ αὐτὸς
 ὑμῖν χέχρηται. ὑμῖς μὲν γὰρ ὑπολαμβάνοντες βελτίω 10
 εἶσθαι αὐτὸν πολλάκις ἡξιώσατε, ὁ δὲ ὥσπερ ἀμυνόμε-
 νος ὑμᾶς πολλῶν δεινότερα διατέθεικεν.³⁷ Ἐκ τοῦ
 λυποῦντος.³⁸ ἔστι καὶ τοιοῦτό· γε προβλημάτων, ἐν
 οἷς τί σε λυπεῖ. διοικοῦ δὴ ἐν τοῖς προοιμίοις αὐτὸ καὶ
 προεπισημαίνου· λυπεῖ δὲ σε ἢ πληθος ἀντιδίκων εἰ πολ- 15
 λοι εἶεν, οἷον, δέκα νέοι ὤμοσαν μὴ γῆμαι, καὶ κρίνον-
 ται κακοῦ βίου· ἀρμόσει οὖν λέγειν, ὡς οὐ ῥάδιος ὁ ἀγὼν
 ἡμῖν πρὸς ἀνδρας πολλοὺς καὶ θρασεῖς ἀγωνίζεσθαι. λυ-
 πᾶ δὲ οὐ μόνον πληθος, ἀλλὰ καὶ δεινότης ἀντιδίκου,
 ὡς ἐκ' ἐκείνου· οἱ ῥήτορες πρὸ τῶν ἐκκλησιῶν βουλευό- 20
 μνοι κρίνονται. καὶ πάντα ῥήτορα νικῶντα γράφει τις
 ἑλαίνειν· λυποῦσι δὲ καὶ συστάσεις τινῶν καὶ παρα-
 σκευαί, ὡς ἐν τῇ τῆς παραπρεσβείας ἐστὶν ἐπέῳ.

C a p. II.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΠΙΠΤΟΝΤΩΝ.

Ἔπεται τούτῳ ἐξῆς ὁλοκλήρως περὶ ἀντιπιπτόντων 25

34 Ald. εἰπομεν. Codd. εἰπωμεν. 35 εἰ in Par. manu serio-
ri insertum est. 36 Par. κρατηκῶς. liquore pallido et manu

diversa supra lin. correctum κε. 37 Ald. Ven. Par. διατί-

θηκεν. Vind. διατίθεικεν.

38 Abest titulus ab Ald. Vind.

Ven., recepi ex Par.

εἰπεῖν ἐπὶ πλείον ἐλθόντα, ἢ τοῖς πρὸ ἡμῶν περὶ αὐτῶν
 λέλεκται. ἀντιπίπτειν τοίνυν ἐστὶ τὰ μὲν ἐξ ἀντιθέσεως
 τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἃ τοῖς κεφαλαίοις φυλακτίον,
 τὰ δὲ ἐξ ἐννοίας τῶν ἀκούοντων, ἃ ἐν τοῖς προοιμίοις
 5 θεραπευτέον. ἀντιπίπτει δὲ τὰ μὲν ἐκ προσώπων, τὰ δὲ
 ἐκ πραγμάτων, τὰ δὲ ἀπὸ αἰτίας. καὶ τὰ μὲν ἐκ προσώ-
 πων τριχῇ λαμβάνεται, ὅταν πρὸς ἔνδοξον πρόσωπον,
 ἢ κατὰ ἐνδόξου προσώπου λέγῃ, στρατηγοῦ ἢ δημαγω-
 γοῦ ἢ κατὰ πόλεως ἐνδόξου· πολλὰ δὲ τοιαῦτα ὁμοιογε-
 10 νῇ προβλήματα. ἢ ὅταν πρὸς πρόσωπον λέγῃς οἰκειότη-
 685 τα ἔχον πρὸς σέ, οἷον μητέρα, ἀδελφούς, πατέρα, ἄλ-
 λον τινὰ τῶν πρὸς γένους ἢ φιλίας, ἢ ὅταν αὐτὸς ὢν
 νέος εἰς δικαστήρια εἰσῆς ἐπὶ τῷ συμβουλευεῖν πρὸ τῶν
 ἄλλων, καὶ δοκῇς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν θρασύνεσθαι, ἢ ὅταν
 15 περὶ τῶν μὴ σφόδρα πιστευομένων ὡς περὶ μεγάλων πρα-
 γμάτων εἰσῆς. ἐν γὰρ τούτοις δεῖ σε τὴν παρὰ τῶν
 ἀκούοντων ἐννοίαν ἀντιπίπτουσαν αἰεὶ διοικεῖσθαι¹ ἐν
 προοιμίοις ἢ αἰτίας εὐλόγους λέγοντα, δι' ἃς καίπερ
 νέος ὢν εἰσῆλθες· ἢ ἀκούσιον τὸν ἀγῶνα λέγοντα, ἐὰν
 20 πρὸς ἔνδοξα πρόσωπα εἰσῆς· ἀναγκαῖον δὲ ἐν² τῷ ὑπὲρ
 μεγάλων τὸν ἀγῶνα εἶναι ἢ δυσχεραίνοντα ἐπ' αὐτῷ τοῦ-
 τῷ τῷ³ εἰς ἀνάγκην ἀγῶνος ἥκειν. ἢ ἐὰν πρὸς συγγε-
 νεῖς ἢ φίλους πρότερον ὄντας εἰσῆς· γίγνεται δὲ ἐκ πρά-
 γματος προοιμιακὸν ἀντιπίπτον, ἢ ὅταν περὶ μικρῷ δο-
 25 κῆς σπουδαῖεν, ὡς ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν⁴ περὶ τοῦ ὀνό-
 ματος· ἢ ὅταν ἀτοπίαν ἔχειν δοκῇ, ὃ μέλλεις λέγειν·
 καὶ οὐκ ἂν ἐτοιμῶς πρόσποιντο αὐτὸ οἱ ἀκούοντες ὡς ἐπ'
 ἐκείνου· οἷον ὁ Θεμιστοκλῆς ἀξιοῖ δηῶσαι τὴν πόλιν ἐπι-
 όντων τῶν βαρβάρων· αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα ὃ παραινεῖς

¹ Ald. διοικῆσθαι.² ἐν Par. Ven. om.³ τῷ ex

Codd. recepi, abest ab Ald.

⁴ Ald. Βιωτόν. — v. 28. Ald.

Codd. ἐπ' ἐκείνῳ.

ἄτοπον εἶναι δοκεῖ· ἢ ὅταν ἐπαχθῆς τι δοκῆς λέγειν,⁵ ὡς ὁ ἀναιρεῖν νόμον γράφων, ἢ ὅταν παράδοξόν τι δοκῆς λέγειν, ὡς ὁ παραινῶν βασιλεῖ πλεῦσαι διὰ τοῦ Ἄθω· δοκεῖ γάρ παράδοξόν εἶναι καὶ παρὰ τὴν ἔννοιαν τῶν πολλῶν· ἢ ὅταν ἀηδῆς τι δοκῆς λέγειν, καὶ οὐ κεχα-
 ρισμένον, ὡς ὁ γράφων παῦσαι τὰς διαμωμὰς⁶ ἐπιλι-
 πουσῶν τῶν τεχνῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα ὁμοιογενῇ· γίνε-
 ται δὲ ἀντιπίπτον καὶ ἀπὸ αἰτίας, ὅταν οἱ ἀκούοντες
 ὑποπτεύωσι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπὶ τὴν κατηγορίαν ἦκει·
 οἶον ὅταν ἢ πρὸς χάριν ἢ δι' ἐχθρὰν τινῶν ἢ δι' ὀργὴν¹⁰
 δοκῆς λέγειν, ἢ ὅταν ὑπὲρ σεαυτοῦ δοκῆς⁷ σπουδάζειν,
 ἀλλ' οὐ τοῦ κοινῇ συμφέροντος, ὡς ἐπ' ἐκείνου· ἐξαιτουῖν-
 τος τοῦ Φιλίππου τὸν Δημοσθένην μετὰ Χαιρώνειαν,
 αὐτὸς ὁ Δημοσθένης ἐνίσταται. δοκεῖ γάρ ὑπὲρ τῆς ἑαυ-
 τοῦ σωτηρίας, ἀλλ' οὐ τοῦ κοινῇ συμφέροντος σπουδά-
 ζειν· τοῦτο οὖν ἢ παντάπασιν ἀναιρήσει τῷ δοκεῖν
 ὑπὲρ σεαυτοῦ σπουδάζειν, ἢ συντρέχων τῷ καὶ ὑπὲρ
 ἑαυτοῦ σπουδάζειν τὸ τῆς πόλιως συμπλέξει.

ΑΛΛΟ. Ἔστι καὶ τοιοῦτον γένος προβλημάτων,
 ὅταν βραδύτερον δοκῆς ἐπιξίναί τι δέον πάσαι, ὡς ἐπ'²⁰
 ἐκείνου· πολλαχῶς τις χρώμενος τοῖς τῶν ἀνδροφόνων
 καθαρσίοις κρίνεται·⁸ φόνου· καὶ πάλιν· πολλακίς κατα-
 τρέχοντος Φιλίππου Χερρόνησον⁹ γράφει ὁ Δημοσθέ-
 νης διορῆσαι αὐτήν· δοκεῖ γάρ ὁ Δημοσθένης μετὰ πολ-
 λὰς καταδρομὰς βραδέως ἄρχεισθαι συμβουλευεῖν· τοῦτο²⁵
 οὖν αὐτὸ λέξει ἐν προοιμίῳ, ὡς μὲν δὴ βέλτιον ἦν πά-
 λαι τινὰ ἐπανόρθωσιν γεγενῆσθαι τῶν περὶ Χερρόνησον,
 ὅτε πρῶτον κατέδραμε Φίλιππος, εὐ οἶδα, σὺ μὲν ἀλλ' ἕως

5 Ald. λέγειν δοκῆς. Codd. δοκῆς λέγειν. Sq. δ' ο Par. In-
 serui. 6 Sic Ald. Codd. 7 Ald. δοκεῖς. Codd. δοκῆς.

8 Ald. Codd. κρίνει. 9 Vind. Χερρόνησον. Par. Ven. Χερρόνη-
 στον h. l. et paullo post. — v. 28. Ald. Codd. οἱ — ἀφίξασθαι.

ἐλπίς ἦν αὐτὸν ἀφίξεισθαι τῶν συμμάχων ἀπείχον, ἐπει-
 δὴ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐτι μᾶλλον αὐξεται. καὶ ἐπ' ἐκείνου
 διὰ χρήσῃ τῷ θεωρήματι. συνεχῶς πλούσιος πένητα ἐπα-
 νατίνει, ¹⁰ καὶ κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ὕβριως. χρήσεται
 8 γὰρ ὁ πένης τῷ αὐτῷ θεωρήματι, οἷον ἔδει μὲν πάλαι
 τούτῳ ἐπιξελεσθῆναι, ὅτι καὶ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο. ἢ
 ἄλλως μεθοδεύσεις τὸ θεωρημα. οἷον ¹¹ ἕως μὲν ἦν οἷός
 τε φέρειν τὴν τούτου ὕβριν, κατεῖχον ἑμαυτόν· καὶ ὅλως
 ἐπὶ πάντων σοι τῶν θεωρημάτων ἀρμόσει, ἐν οἷς ἂν τις
 10 πάλαι καὶ ἐκ πολλοῦ καὶ ἐν πολλοῖς ἀδικήσας νῦν κρί-
 νηται. ἔστι πολὺ γὰρ πρόβλημα τῶν ἐξ ἀποβάσεως τοῦδε
 τινος λεχθέντος ἢ γραφέντος. ¹² οἷον ἐκ νόμου ἢ ψη-
 φίσματος ἀπέβη τι δαινόν. καὶ κρίνεται ὁ δοκῶν τὴν αἰ-
 τίαν παρασχῆναι· ἐν γὰρ τούτοις ἀρμόσει λέγειν· οἷον βέλ-
 13 τιον μὲν ἦν πρὶν ἐκβῆναι τὸ δυσχερὲς ἐκ λογισμοῦ πεφυ-
 λάχθαι τὸ παιθεῖν τι δαινόν, καὶ τὸν κατασκευάζοντα
 ἀνόητον πεποιηκέναι τοῦ σκευωρήματος· δευτέρον δὲ τῇ
 πείρᾳ διδάσκεισθαι· οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔγραψέ ¹³ ποτε
 τοῦ Χαριδήμου ψήφισμα ὁ Ἀριστοκράτης Χερρόνησον ¹⁴
 20 ὑπὸ Χαριδήμου κατελημμένης, κρίνεται ὁ Ἀριστοκράτης
 ἐνταῦθα ἐκ τοῦ ψηφίσματος, οἷον ἀπέβη τὸ περὶ Χερ-
 ρόνησον. ¹⁵ λέξεις οὖν ὅτι βέλτιον ἦν πρὶν ἐκβῆναι τοῦτο
 δίκην παρ' αὐτοῦ ἀπηντηκέναι καὶ τὸ ψήφισμα λευκέ-
 686 ναι· οὕτω γὰρ οὐδὲν ἂν ἀπέβη δαινόν. καὶ πάλιν ἐπ'
 25 ἐκείνου· ἔπεισέ ¹⁶ τις Σχύθας τοὺς νομάδας πόλιν οἰ-
 κῆσαι, καὶ νοσούντων αὐτῶν συμβουλεύει τις ἐπὶ τὰ

10 Ald. Vind. ἐπανατίνειαι. Ven. Par. ἐπανατίνει. scr. ἐπανα-
 τίνει. tum Ald. Codd. κρίνε. 11 Par. ὅτι. 12 Vind. τραφέντος.
 Ven. τραφέντος. — v. 14. Ald. Codd. ἄρμος λέγειν. 13 Par. ἔγρα-
 ψεν. 14 Χερρόνησον — — κρίνεται ὁ Ἀριστοκρ. Ald. Vind. Ven.
 om. Recepi e Par. 15 Par. h. l. et paullo ante Χερρόνησον.
 Ven. Χερρόνησον. Ald. Vind. Χερρόνησον. 16 Par. ἐπεισεν.

συνήθη μεδίεσθαι· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἐπισεί¹⁷
 τις ῥήτωρ ἐν στάσει καὶ ὄπλα παραδούναι τῷ στρατηγῷ,
 καὶ τυραννήσαντος¹⁸ αὐτοῦ κρίνεται ὁ ῥήτωρ συνιδό-
 τος. καὶ ὅλως εὐρήσεις¹⁹ τοσαῦτα προβλήματα τὰ ὑπο-
 πίπτοντα τούτῳ τῇ γένει, ὅσα οὐκ ἄλλῳ. ἐπὶ δὲ τῶν⁵
 τοιούτων κάκεινῳ χρήσῃ τῷ θεωρήματι, ὅπου τι διυκόν.
 ἃ μὲν ἀπολελεύκαμεν τῆς τούτου συμβουλῆς ὁράτε καὶ
 ἄλλα. τοῦτο μὲν τὸ ἐννόημα ἐπὶ τὸ παλαιότερον· ἐκείνο
 δὲ βαρύτερον ἐν τῷ αὐτῷ γε τούτῳ τῷ ἐξ ἀποβάσεως·
 ὅσα δὲ ἐν καταφορᾷ κίεται, ἀρμόττει τούτου πρῶτον·¹⁰
 εἰδὼς ὕμῃς ταῦτα, ὧς Ἀθηναῖοι,²⁰ καὶ τῶν νόμων καὶ
 τῆς καθεστῶσης πολιτείας πολλὴν πάνυ σπουδὴν πεποιθ-
 μένους ὁρῶν οὐ μιᾶρον τὴν πόλιν εἰς αὐτὰ βεβλαμμέ-
 νην,²¹ θάρρῳ τὸν παρόντα τοῦτον ἐνιστησάμην ἀγῶνα,
 νομίζων οὔτε τὴν τῶν ἀντιδίκων δεινότητα καὶ βίαν, οὔτε¹⁵
 ἄλλο τῶν πάντων οὐδὲν τῶν δικαίων ἔσεσθαι δυνατώ-
 τερον.

ΑΛΛΟ. β'. Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀγῶ-
 σι²² παρὰ τῶν κατηγορούντων τὴν αἰτίαν τῆς κατηγο-
 ρίας μαθεῖν δεῖσθαι,²³ ἐν δὲ τῷ παρόντι τούτῳ φθάνον·²⁰
 τες αὐτοὶ καὶ πρὸ τῶν λόγων τῶν ἡμετέρων προεπίστα-
 σθε,²⁴ οὕτως εἰς ἅπαντας τὰ τετολμημένα ἐκπεφοίτη-
 κεν, ὥστε μὴ ἂν ἀμαρτεῖν τὸν εἰπόντα μὴ δικαστὰς
 ὑμᾶς, ἀλλὰ κατηγοροὺς εἶναι. τρίτον δὲ τοῦτο· οὐ μίαν

17 Par. ἱπισεν. 18 Ald. Vind. Par. τυραννήσαντας.
 Ven. τυραννήσαντος.

19 Ald. Codd. εὔρη. scripsi εὐρήσεις.
 — v. 5. Ald. Codd. ἄλλα. scr. ἄλλῳ. 20 Par. ὡς ἄνδρες,

δ
 scriptum solito compendio ω. contra ὧς Ἀθηναῖοι alioquin scri-

bitur ω. 21 Ald. βεβλημένην. Codd. βεβλαμμ. 22 Par.

ἀγῶσιν. 23 Ald. Codd. δεῖσθαι. 24 Ald. Par. Vind. προ-
 ἐπίσταται. Ven. προεπίστασθαι. scr. προεπίστασθε.

δε, ὡς ἔοικεν, ὧ ἄνδρες, γνώμην οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἔχειν
 μοι συμβαίνει περὶ τῶν τούτῳ τετολμημένων· καὶ γὰρ
 δύσκολον εἶναι καὶ ῥᾶστον ἐμαυτῷ νομίζω τὸν ἀγῶνα
 καθιστηκέναι. αὐτῶν μὲν γὰρ εἵνεκα τῶν πραγμάτων
 5 καὶ πάνυ ῥᾶστον, οὕτω πολὺ τι πλήθος καὶ τὸ μέγεθος
 ἐστὶ τῶν τετολμημένων· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἡγοῦμαι προσή-
 κειν ἐμαυτῷ τὴν κατηγορίαν, ἀλλ' ὥς ἂν οἷός τε ὧ δεῖξαι
 τὰ τούτοις τετολμημένα καὶ παραστήσαι ὥδε παραδείγμα-
 τος ἕνεκα, οἷον ²⁵ οἱ ἐπὶ τοῖς Ποτιδαιάταις κρινόμενοι
 10 Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ ²⁶ Αἰσχύλος ἐπὶ ταῖς Εὐμνίσι, καὶ
 ἐπὶ τῶν λοιμωττόντων Σκυθῶν, καὶ ἐπὶ πάντων, ὅπου
 μέγα τι καὶ ὠμολογημένον ²⁷ τὸ ἀδίκημα. Εἰρήκαμεν ἐν
 τοῖς ἐξ ἀποβάσεως, τίνα δεῖ ποιεῖν τὸν κατήγορον· φέρε
 οὖν εἰπωμεν, ²⁸ τίνα δεῖ ποιεῖν τὸν φεύγοντα· ἐὰν τοί-
 15 νον ἐκβεβηκὸς ἄτοπον ὠμολογημένον ἢ, τῷ μὲν ἀνιαρὸν
 αὐτὸ εἶναι συντρέχει· τῷ δὲ ἐξῆς ἀναιρεῖ λέγων, ὡς οὐ
 δικαίως αὐτὸς φεύγει· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τούτοις ἐκεῖνα συνε-
 βούλευσεν· ὅς οὐδ' ἂν προσεδόκησα, ὡς ἐπ' ἐκείνου· ὁ
 Φίλιππος ἔδωκεν αἵρεσιν τοῖς Ἀθηναίους, πότερον βού-
 20 λονται ὅπλοις ἢ λόγῳ δικάζεσθαι· ὁ Δημοσθένης συνε-
 βούλευσε ²⁹ λόγοις· καὶ αὐτὸς εἰπὼν ἡττήθη καὶ κρίνε-
 ται. ³⁰ ὁρᾷς ὅτι τὸ ἄτοπον ὠμολογημένον ἐστὶν περὶ τὴν
 ἡτταν· καὶ ³¹ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἔγραψεν ὁ Ἀριστοκρά-
 τῆς τὸ περὶ τοῦ Χαριδήμου ³² ψήφισμα, ἀποστάσης

²⁵ οἷον Ald. Codd. om. absorptum, puto, sequente ol.
²⁶ ὁ e Ven. inserti. Contra paullo post Ald. Codd. καὶ ὁ ἐπὶ
 τῶν λ. — Ald. λοιμωττόντων Codd. λοιμώτιόντων. Cfr. supra p. 476,
 26. νοσοῦντων αὐτῶν. ²⁷ Ald. ὠμολογημένον h. l. et bis dein-
 cept. ²⁸ Par. εἰπομεν. ²⁹ Par. συνεβούλευσεν. ³⁰ Vind.
 Ven. κρίνι. ³¹ καὶ Par. Ven. om. ³² Ald. Χαριδήμου.
 Vind. Ven. Χερσίδῳ. Mox Ald. Codd. ἀποστάσεις Χερσί. [Par.
 Χερωνήσου] κρίνομεν. Cfr. p. 476, 20.

Χερρόνῃσιν κρινόμενος. κἀνταῖθα τὸ ἐκβάν ὡς ὁμολογη-
 μένον ἐστὶν ἄτοπον. οὐκ ἄτοπον οὖν εἶπεν, τὸ μὲν ἄλ-
 γειν ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, οὐδὲν ἀπεικός· οὐ μὴν
 χρή τούτων ἐπ' ἐμὲ τὴν αἰτίαν φέρειν, ὅς οὐκ ἐπὶ τούτοις
 εἰσηνεγκα τὸν νόμον, καὶ ὅλως ἐπὶ πάντων ἀρμόσει τῶν 5
 τοιούτων. ἐπὶ μὲν τῶν κατηγορῶν ἐν τοῖς ἐξ ἀποβάσεως
 ἀρμόσει ³³ μὲν σοι καὶ τὸ προειρημένον θεώρημα· οὐχ
 ἥμισυ δὲ καχεῖνα· εἰ μὲν γὰρ ἐξαρχεῖ τὸ ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς
 συμβεβηκόσιν, οὐκ ἄξιον μὲν, φέρειν δ' οὖν ἀνάγκη. εἰ
 δὲ καὶ τιμωρίαν χρή λαβεῖν· ὅταν δὲ κρίναι τινὰ μέλ- 10
 λης ἐφ' οἷς πρότερον οὐκ ἠδυνήθης μεταβολῆς ἀστειας
 καὶ βελτίονος γενομένης, ἥς πρότερον μὴ οὔσης οὐκ ἠδύ-
 νασο κρίνειν, ἀρμόσει ³⁴ σοι τὸ λέγειν, ἐπειδὴ καλῶς ποι-
 οῦντες οἱ θεοὶ δεδῶκασιν ἡμῖν καιρὸν, οἷον ἂν μάλιστα
 ἠξιάμεθα· ἢ οὕτω, πάλαι δυσχεραίνων ἐπὶ τοῖς συμβε- 15
 βηκόσι καὶ τετολμημένοις ὑπὸ τούτου, νῦν ἐπειδὴ καιροῦ
 ἐλαβόμεν, ὡς ἐπ' ἐκείνου· ὁ Ἰσμηνίας ἐπαυλῆσας ταῖς
 θήβαις ἀποσκαπτομέναις κρίνεται μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου
 θάνατον, καὶ πάλιν ὁ Πύθων μετὰ τὴν Φιλίππου τε-
 λωτὴν κρίνεται τῶν εἰς τοὺς ³⁵ Ἕλληνας ἀδικημάτων, 20
 καὶ ἐκ τοῦ ἀπολογουμένου βιάσῃ λέγων συνήδισθαι καὶ 687
 αὐτὸς ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵνα εἰ καὶ τις ἦν διαβολὴ
 πρότερον ταύτην ἐξέλης· ὁπόταν δὲ σε λυπῇ τι ἢ ἀπὸ
 καιροῦ χαλεποῦ ἢ ἀπὸ δυνάμεως ἐχθρῶν ἢ ἀπὸ κέρδους
 δοκοῦντος ὑπὸ τῶν ἐναντίων προσγίνεσθαι, τοῦτο αὐτὸ 25
 ἀναίρει ἐν προοιμίῳ, καὶ θεράπειε λέγων τὰναντία
 ὑπειληφέναι περὶ τῶν ἀκούοντων πῶς τινες οἴονται· ἢ
 οὕτως ἐξ ἀτόπου προτάσεως· εἰ μὲν ἰώρων παραπλησίως
 ἡμᾶς διακειμένους ^{33*} τουτοισί, οἷον τοῦ μὲν ἀπὸ καιροῦ

33 Ald. Codd. ἀρμός μιν. 34 Par. ἀρμόζει. 35 Ald.
 πρὸς Ἕλληνας. Par. εἰς τοὺς Ἕλλ. Ven. Vind. εἰς τοὺς per lacu-
 nam om. 35* Ald. Vind. Ven. διαλειπομένους. Par. διακει-
 μένους. tum Vind. Ven. τουτοισί, οἷον.

φοβεροῦ καὶ δυνάμεως ³⁶ ἐχθροῦ ἐκείνου, ὡς ἐπὶ τῶν Θεταλῶν, οἷς ³⁷ προαπειλεῖ ἐπαφῆσειν τὸν Πηνειὸν βασιλεὺς· ἐπὶ δὲ τοῦ κέρδους, οἷον ὁ Αἰσχίνης σίτον ἐκόμισε προῖκα παρὰ τοῦ Φιλίππου πρὸς Κερσοβλέπτην πεμ-
 5 φθεῖς, καὶ κρίνεται. Ἄλλο. Ἐξ ἀπολογίας, ὁπόταν δὴ τι εὖ πεποιηκέναι φάσκοντες εἶτα καὶ κρίνόμεθα, ³⁸ ἀρμόζει τὸ ἐκ βαρύτητος οὕτως· ὥμην μὲν ἔγωγε καὶ ἐλαίων τεύξεσθαι. ἢ οὕτως· οὐκ ἂν προσεδόκησα τοιοῦτον ἀπαντήσιν τέλος, οἷον ὁ μετὰ νίκην κρίνόμενος
 10 χρήσεται τούτῳ, ὡς ἐπ' ἐκείνου· στρατηγὸς καθελὼν μέρος τι τοῦ τείχους ἐπεξελθὼν ἐνίκησε, καὶ κρίνεται. ἐκ δὲ τοῦ κατηγοροῦντος αὐτῷ τούτῳ συμπλεκόμεθα λέγοντες, οὐκ ἔστι χαλεπώτερον ³⁹ οὐδὲν, ἢ ὅταν τις τὰ μέγιστα ἡδικηκῶς ἔτι καὶ φιλοτιμῆται ⁴⁰ τοῖς πραχθεῖσιν.
 15 ἈΛΛΟ. Ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς προβλήμασιν, ἐν οἷς δοκοῦμεν ὑπὲρ ἑαυτῶν σπουδάζειν, καὶ τοῦ ἰδίου συμφέροντος ἕνεκα εἰσηγεῖσθαι τι, καὶ τὸ τῆς πόλεως συμπλέκειν ἄξιον· εἰ δὲ ἐνδοξον εἶη τὸ πρόσωπον τὸ λέγον, λέξει ὅτι εἰ μὲν ἐώρων, ὑπὲρ ἑμαυτοῦ μόνου ὦν τὸ σκέμ-
 20 μα, ⁴¹ ἐσιώπων ἂν, ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς πόλεως. οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου· τὸν Περικλῆα ⁴² ἐξαιτοῖσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ ὑποσχέσει εἰρήνης, καὶ αὐτὸς ἀντιλέγει. Ἄλλο. ⁴³ ὅταν ἐν τινι δυσκολίᾳ καιροῦ γράφης τινὰ ἐπανόρθωσιν, ἀρμόσει σοι τὸ ἐξ ἀτόπου προτάσεως θειώ-
 25 ρημα· οἷον εἰ μὲν ἐξαρκεῖ τὸ ἀνιᾶσθαι ⁴⁴ ἢ τὸ ἀλγεῖν ἐπὶ

36 Ven. Par. δυνάμεως. Ald. δινάμεις. 37 Par. προσ-
 απειλεῖ. 38 Ald. Vind. κρίνόμεθα. 39 Ald. χαλεπώτερον.
 40 Ald. Codd. φιλοτιμῆται. 41 Ald. κέμμα. Vind. Ven.
 κίμμα. Par. σέμμα. 42 Περικλίαν ἐξαιτοῦσιν per lacunam
 om. Ald. Vind. Ven. Supplet lacunam Par. et exemplar Ald.
 Parisiense. 43 Ἄλλο abest ab Ald. Codd., relicta brevi
 lacuna. 44 Ald. Codd. ἀνίστασθαι. marg. exemplaris Par.

ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν εἰς παραμυθίαν ὧν πάσχομεν,
 ἱμοὶ μὲν οὐ συνδοκοῦν, χρῆσθαι δ' οὖν ὅτι καὶ δοκεῖ·
 αἱ δὲ ὅπως ἐπανορθωθήσεται διὰ σκοπεῖν, οἷον ἐπ' ἐκεί-
 νου· τοῖς νοσοῦσι ⁴⁵ Σκύθαις συμβουλευε τις μεθί-
 στασθαι. ἢ πάλιν, Δημοσθένης γράφει συνεχῶς κατα- ⁵
 τρεχομένης τῆς Χερρόνησου διορύξαι τὸν Ἰσθμόν, ὃ δὲ
 ἀντιλέγων τοῖτοισ πῇ μὲν συνδραμεῖται ἐν τῷ πραιοιμίῳ,
 πῇ δὲ οὐ· ὅτι μὲν γὰρ δεῖ ἐπανορθοῦσθαι τὰ συμβαί-
 νοντα καὶ αὐτὸς φῆσαι εἰδέναι. οὐ μὴν δὲ τούτου τοῦ
 τρόπου οὕτως ὑφηγεῖται· ἐκείνο τὸ θεωρήμα οὐκ ἔστι ¹⁰
 χαλεπώτερον ⁴⁶ οὐδὲν, ἢ ὅταν τις παριῇ μὲν ὡς ἐπανορ-
 θωσόμενός τι τῶν κοινῶν, ⁴⁷ χεῖρω δὲ τὰ κοινὰ ποιῇ.
 ἀλλὰ τοῦτο σφοδρότερον. Ἐν ἐκείνοις τοῖς προβλήμασιν,
 ἐν οἷς ἀτόπου συμβάντος τινὸς εἰσηγουμένῳ τι, ἀρμόσει
 τὰ ἐξ ἀπενυχῆς ⁴⁸ θεωρήματα, οἷον εἰ λέγοις, ἠϋξάμην ¹⁵
 μὲν ἂν μήτε τινα τούτων συμβῆναι, μήτε ἐμὲ ἐπὶ τοῖς
 προγεγενημένοις ὡς σύμβουλον παρίεναι, ὡς ἐπ' ἐκείνου·
 μετὰ Χαιρώνειαν ⁴⁹ γράφει Ὑπερίδης ⁵⁰ τοὺς ἀτίμους
 ἐπιτίμους πείσας ποιεῖν. Ἐν ἐκείνοις τοῖς προβλήμασιν,
 ἐν οἷς ἔφαρμεν τοὺς θεοὺς προσημαίνειν τι, ἀρμόσει τὰ ²⁰
 θεωρήματα ⁵¹ ἐξ ἐνδόξου κρίσεως· οἷον ἱκανῶς μὲν καὶ
 πρὸ τῶν ἡμετέρων λόγων ὅτι δεῖ πράττειν οἱ χρεῖττους
 σύμβουλοι προὔφηναν· οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔδει τοὺς ἀρι-
 στίας διαμονομαχεῖν· δύο ἀδελφῶν μονομαχούντων ὃ
 ἥλιος ἔδν, καὶ γράφει τις παῦσαι τὸν νόμον. Ἄλλο. ²⁵

ἀνιᾶσθαι. 45 Par. νοσοῦσιν. 46 Ald. χαλεπότερον. 47
 Ald. κοινῶν — ποιῇ. 48 Ald. ἀπ' ἐνυχῆς. 49 Ven.

^{αι}
 Χαιρώνειαν. 50 Dem. c. Aristog. II. p. 803. — vide We-
 sterm. hist. eloq. Gr. p. 120. et quos ille laudat Lyc. c.
 Leocr. §. 41. Plut. p. 818. F. 849. A. Phot. Cod. 266. p. 496. a.
 50 Ald. Vind. προσμένειν. Ven. Par. προσμαίνειν. lege προσημαίνειν.
 51 Ald. Codd. τῷ θεωρήματι. — v. 22. δεῖ abest ab Ald. Codd.

ὅταν εὐχῇ χρηστέον· ὅταν ἱερατικὸν πρόσωπον ἢ τὸ λέ-
 γον, ἢ περὶ ἱερωσύνης, ἢ ἐν πόλει ἱερῶ, οἷον Δελφῶν ἢ
 Δηλίων, ὡς πού καὶ Ἀριστείδης ἐποίει ⁵² ἐν προοιμίαις,
 ἢ περὶ πανηγύρεως ὁ λόγος ⁵³ ἢ· οἷον ἐπιόντος πολέ-
 5 μου ⁵⁴ γράφει τις ἀναβάλλεσθαι τὰ Ὀλύμπια, καὶ ἀν-
 τιλέγει τις· ἄλλως ⁵⁵ γε ὁπόταν ἐν τῷ καλουμένῳ χρώ-
 ματι μέλλης λέγειν, ὅτι καλῶς διὰ φιλανθρωπίαν ἢ δι'
 ἄλλην τινὰ καλὴν αἰτίαν ἐποίησας τοῦτο ἐφ' ᾧ κρίνῃ,
 ἀρμόσει σοι τὸ ἐκ βαρύτητος θεώρημα. οἶοι, εἰ λέγοις,
 10 ὦμην μὲν ἔγωγε αὐτὸ τούναντίον δόξαν χρηστὴν καὶ
 688 καλὴν ἀποίσασθαι ⁵⁶ ἀφ' ᾧν ἔπραξα, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ
 θάπτοντος τὸ νειοσφαγὲς σῶμα. Ἄλλο. ⁵⁷ ἐν πᾶσι
 τοῖς ἀντεγκληματικοῖς ἀρμόσει σοι τὸ ἐκ βαρύτητος θεώ-
 ρημα τὸ ἐξ ἀπολογίας, οἷον, εἰ λέγοις ὦμην μὲν ἔγωγε
 15 καὶ τοὺς συναχθεσθῆσάμενους ἑμαυτῷ γεγενῆσθαι, καὶ
 οἴκτου πλέον, ἢ ὀργῆς ἀξιωθῆσθαι, ὡς ἐπ' ἐκείνου·
 ἀριστεύς πορνεύοντα τὸν υἱὸν ἀνελὼν κρίνεται. Ἄλλο.
 ἐν ταῖς συνηγορίαις. ⁵⁸ ἀξιὸν ὀρεῖν ὑπὲρ ᾧν λέγομεν, οἷον
 οἰκείων ἢ συγγενῶν, ὡς ὁ Λυσίας· πολλαχοῦ οἰκειώτατον
 20 ἑμαυτῷ νομίζω βοηθεῖν· ἢ ὑπὲρ φίλου, ὡς ἐν τῷ Ἀμαρ-
 τύρῳ Ἰσοκράτης. ⁵⁹ ἐν δὲ ταῖς ⁶⁰ τῶν ἀλλοτρίων προ-
 σώπων συνηγορίαις σκοπεῖν χρὴ, εἰ ἐνδοξα εἶη ἢ ἄδοξα.
 καὶ εἰ μὲν ἐνδοξα εἶη, συντρέχειν τῷ καὶ ὑπὲρ τούτων
 σπουδαίνει· εἰ δ' ἄδοξα, συμπλέκειν αὐτὰ τοῖς ἐνδόξοις·
 25 ὅταν ἄδοξον ἢ τὸ ὑπακείμενον πρόσωπον ἢ τὸ ἀντιλέγον,

52 Par. ἐποίησιν.

53 Ald. ὅπως ἦν. Vind. Ven. Par.

ὅλος ἦν. scr. ὁ λόγος ἦν.

54 πολέμου Ald. Vind. Ven. om.

recepti ex Par.

55 Ald. Codd. ἄλλος. tum Par. γ' ὅπ.

Ven. γ' ὁπόταν δ' ἐν.

56 Ald. ἀποίσασθαι. Codd. et marg.

Ex. Par. ἀποίσαισθαι.

57 Par. ἄλλος b. l. et v. 17.

58 Ald.

Vind. Ven. κατηγορίαις. Par. συνηγορίαις. Idem in Ven. supra lin.

59 Ald. Codd. Ἰσοκράτης. scr. Ἰσοκράτης in Or. πρὸς

Εὐθύδωμον.

60 Ald. τοῖς.

τὸ ἐκ ποιότητος καταφορικὸν ⁶¹ ἀρμόσει σοι. οἷον, οὐκ ἦν αὐτάρκη ⁶² τούτῳ τὰ πρότερον τετολμημένα· καὶ οὕτως εἴη μὲν ἀντὶ „καὶ τοῦτο ⁶³ τῆς τούτου πονηρίας.“ ἢ οὕτω θανμαστὸν μὲν οὐδὲν τὸ τοιοῦτον ὄντα τοιαῦτα τετολμηκέναι. ἐν δὲ ταῖς ἀμφισβητήσεσι ⁶⁴ καὶ τοῖς ἀμφισβητηματικοῖς ⁶⁵ δεῖ ὁρᾶν ⁶⁶ τὰ διάφορα, οἷον εἰ πρᾶγματι ἢ καιρῷ ἢ προσώπῳ ἢ τρόπῳ διαλλάττοι καὶ ἐκ τούτου λαμβάνειν τὸ προοίμιον, οἷον εἰ πρᾶγματι. ⁶⁷ ἐὰν δὲ ποτε ἀναγκασθῇ κοινὸν προοίμιον εἰπεῖν, τὴν κατασκευὴν αὐτῷ ἰδίαν πρόσαγε, οἷον περὶ μέγα ἤκομιν· 10 καὶ ἡ κατασκευή ἰδία προσετίθη ἐν τῷ περὶ εἰρήνης Ἰσοκράτους, ὅπου γὰρ περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης. κάλλιστον δὲ καὶ ἐν τούτοις τὸ τῆς μεθόδου, εἰ μεθοδεύοιμιν αὐτὰ ἐπισημαινόμενοι, εἰ καὶ πᾶσιν εἰωθῶς ὁ λόγος εἴη.

C a p. III.

ΠΕΡΙ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ. ¹

15

Ἐν τοῖς ἐσχηματισμένοις εἰ μὲν ἄλλου προειρηκότος αὐτὸς μετ' ἐκείνων λέγοις, ἀρμόσει σοι τὸ ἐξ ὑποθέσεως προοίμιον, οἷον ἔδω μὲν τὸν προειρηκότα καὶ ταῦτά προσθεῖναι. ² καὶ γὰρ ἦν ἐπόμενα αὐτοῦ τοῖς λόγοις ὡς ἐπ' ἐκείνου· οἷον ὁ Περικλῆς ἔγραψε δηοῦν τὴν Ἀττικὴν, 20

61 Ald. Vind. Ven. καταφορι sq. lacuna. Par. et marg. Ex. Paris. καταφορικόν. 62 Ald. αὐτάρκει. 63 Ald. Ven.

Vind. τούτου τῆς τούτου. Par. του τῆς τούτου. i. e. τοῦτο τῆς τούτου. Mox Ald. Vind. πονηρίας. 64 Par. ἀμφισβητήσεων.

65 Ald. Vind. Ven. ἀμφισβητηματικοῖς. 66 Ald. ὁρᾶν. 67 οἷον ἢ πρᾶγματι Par. om.

¹ Liber Merulae: περὶ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως ἐσχηματισμένου προοιμίου καὶ πῶς γίνεται. — τ. 16. Ald. Codd. ἄλλο. ² Ven. προσθεῖναι.

καὶ γράφει Νικίας³ ἀπὸ τῆς Ἐλευσίνοσ ἀρχεσθαι. ἐν
 δὲ τοῖς τοιοῦτοις ἐκείνο αὐτό, ὃ βούλει ἀνῆσαι, ὡς ἀναι-
 ρῶν εἰσαγε· οὐχ ὅτι δὴ ἄλλος ἐποίησε⁴ τοῦτο, ἔγωγε
 ποιήσων ἀφῖγμαί. ἔστι καὶ τοιοῦτο γένος⁵ προβλημά-
 5 των, ἐν οἷς δοκῶν τις εὐποιεῖν ὑπόνοιαν ἔχει ὡς μετὰ
 ἐπιβουλῆς αὐτό ποιῶν, ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήματος· ἐν
 τῷ Πελοποννησιακῷ⁶ πολέμῳ ἔπεισαν Λακεδαιμόνιοι
 καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς βασιλεία αἰτοῦντες χρήματα. ἔδωκεν
 ἑκατέροις· ἐπανελθόντων αὐτῶν ἀξιοί τις ἐν τοῖς Ἑλλη-
 10 σιν ἐπὶ βασιλεία στρατεύειν. ἐν τοῖς τοιοῦτοις οὖν ἀρ-
 μόσει τὰ ἀπὸ οἰκείας κρίσεως θεωρήματα· ἐβουλόμην
 ἂν τοῦτον ὡς ἀληθῶς κηδεσθαι τῶν ἡμετέρων πραγμά-
 των, καθάπερ γράσκει, νῦν δὲ τὸναντίον φαίνεται πρᾶτ-
 των· δόξαν γὰρ ἔχων ὡς εὐποιεῖν ἡμᾶς οὐκ ἐλαχίστην
 15 βλάβην τοῖς κοινοῖς ἀποσκευάζει, ὡς μικρὸν ὕστερον, εἰ
 προσέχοιτε, δείξω. Ἄλλο. Ἐν ταῖς προσαγγελίαις ἀρ-
 μόσει σοι ἐκείνο τὸ θεωρήμα, ὅταν βούλη,⁷ ὡς ἀναι-
 ρῶν τιθεῖς, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνης τῆς ὑπεθέσεως· Ἐυπο-
 λισ ξενίας ἀλόους⁸ ἐπράθη δημοσίᾳ. πριάμενος αὐτὸν ο
 20 Λύκων ἐγχειρίζει τὸν παῖδα, ὃ δὲ αὐτὸν προσαγγέλλει. ἐν
 γὰρ τοῖς τοιοῦτοις τῷ θεωρήματι οὕτω χρηστέον ὡς προ-
 ειρήκαμεν, οὕτω λέγοντα ὡς οὕτα⁹ ἐλευθερίαν πρᾶττων
 ἑμαυτῷ, οὐθ' ὅπως ἂν ἀπαλλαγείην τῆς παρούσης ταύ-
 της δουλείας, ὡς τις ἴσως τῶν ἀκουσάντων ὑμῶν ὑπο-
 25 λαμβάνει, παρελήλυθα, ἀλλὰ θανάτου δεόμενος. Ἐν
 πάσῃ παραγραφῇ ἐκ μὲν τοῦ παραγραφομένου ἀρμόσει
 σοι ἢ τοῦ ἀντιπίπτοντος λύσις,¹⁰ τὸ δὲ ἀντιπίπτον
 ἐστὶ τὸ μὴ θαρρόειν τῇ εὐθυδίῃ τοῦτο ἐπὶ τὴν παρα-

3 Par. ἔγραψεν. Mox Ald. Νικίας.

4 Par. ἐποίησαν.

5 Ald. Codd. τοιοῦτό γε.

6 Vind. πελοποννησιακῷ.

7 Ald.

Codd. βούλει.

8 Ald. ἄλλους. Codd. ἁλόους.

9 οὕτα Ald. Codd.

om. Mox Ald. Vind. πραγμάτων. Ven. Par. πρᾶττων.

10 Par. λύσης.

γραφὴν βαδίζων. τοῦτο οὖν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἀναιρήσεις
λέγων οὕτως· ὅσον μὲν οἱ νόμοι τοῖς ἀγωνιζομένοις πα-
ρεσχέασιν φήθην καλῶς ἔχειν, εἰ μὴ αὐτῷ μὴ παρῆναι·
τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς πράγμασι, ¹¹ καὶ τὸ τεταρτὸν 689
κέναι τοῦτοις, οὐδὲν ἰδεήθην ¹² παραγραφῆς, οὕτω ¹³ 5
καὶ χωρὶς ταύτης θαρρῶν τοῖς δικαίοις εἰς ὑμᾶς ἐλή-
λυθα. ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο δίκαιον ὅπερ ὑμῖν οἱ νόμοι
δεδώκασιν· ἐν τοῖς παραγραφικοῖς ὁμοίως ¹⁴ ἀρμόττει
ἐννοια προοιμιακὴ κακείνη. πολλῶν ὄντων, ὧς ἄνδρες,
τῶν περὶ τουτοῦ τὸν ἀγῶνα γεγενημένων ὑπὸ τοῦ κατη- 10
γόρου, ἃ τις ἂν εἰκότως θαυμάσειεν, οὐδενὸς ἧττον εἰ
καὶ μὴ παντὸς μᾶλλον τοῦτό μοι δοκεῖ δικαίως ἂν τις
αὐτοῦ θαυμάσαι, τὸ πρὸ τῆς ψήφου τῆς τῶν δικαστῶν
ἀτιμίας ἡμῖν προστιμῶν. τὸ γὰρ ὅπως μὴ μεθίξομεν ¹⁵
λόγου σπονδάζειν, τί πότ' ἐστὶν ἄλλο πράττοντος, ἢ 15
προστιμῶντος ἡμῖν ἀτιμίαν σαφῆ. ἔστι καὶ τοιοῦτο ¹⁶
γένος ζητήματος, ἐν οἷς πρότερός τις κακῶς ¹⁷ πεποιη-
κὼς μετὰ ταῦτα ἐλπίζων ὑπ' αὐτῶν τῶν ἡδικημένων κα-
κῶς πείσεσθαι καὶ τὸς ταῦτα ἃ ἀφήρηται δώσειν ὑπε-
σχναίται, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου· νοσοῦντι τῷ Φίλιππῳ 20
ἐχρησεν ὁ θεὸς μὴ ἄλλως ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς νόσου, εἰ
μὴ εὖξαιντο ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι· ἀπίσταλκεν Ἀμ-
φίπολιν διδούς, καὶ βουλευόνται. καὶ ἐπ' ἐκείνου ὁμοί-
ως· ¹⁸ ἐψηφίσαντο οἱ Ἕλληνες πολέμειν Φίλιππῳ, ¹⁹

11 Ald. Par. Ven. πράγμασιν. Vind. πράγμασι. 13 Par.
ἰδεήθην. rell. ἰδιήθην. 13 Par. οὕτως. 14 In Ald.
Vind. Ven. est lacuna, quam Par. explet sigla o cum
linea in transversum percurrente (Vide tabulam palaeogra-
phicam ad calcem Epistolae Criticae nr. 3.), quam lego
ὁμοίως. In libro Merulae inter παραγραφ. et ἀρμόττει nullum
longius intervallum interjectum est. 15 Par. μεθίξομεν.
16 Ald. Ven. Vind. τοιοῦτον. Par. τοιοῦτο. 17 Ald. Vind.
Ven. καλῶς. Par. κακῶς h. l. et v. sq. 18 ὁμοίως Ald. Ven.

πέπομφεν ἀνοικιῖν τὰς πόλεις ὑπισχνούμενος, καὶ βουλεύονται. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις ἅπασι τὸ προκαταρτικὸν ἐκείνο, εἰ καὶ πάνυ πολὺν ἐπέσχε ²⁰ χρόνον ὁ Φίλιππος, ζητῶν ὅπως ἂν τάναντία τούτοις οἷς προεῖρηται **1** πράξειεν, οὐκ ἂν ἐτέρως μοι δοκεῖ τοῦτο ποιῆσαι, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν νυνὶ πεποιηκῶς φαίνεται. τὸ γὰρ ὃν πεποίηκε πρότερον ἀναμνησκειν ταῦτα ἀπεισταλκότα, πῶς οὐχ ὅπερ εἴρηται πράττοντός ἐστι.

ΑΛΛΟ. Ἐπειδὴ τοίνυν εἰρήκαμεν τί χρὴ ποιεῖν ἐν **10** ταῖς παραγραφαῖς τὸν παραγραφόμενον, φέρε σχεψάμεθα, τί προσήκει καὶ τὸν ἀντιλέγοντα πράττειν. ὁ τοίνυν ἀντιλέγων τῇ παραγραφῇ αὐτὸ τοῦτο τὸ θεώρημα ἀναστρέψας ἐρεῖ οὕτως. ἦν μὲν οὐκ ἄδηλον, ὧ ἄνδρες, τοῦτο, ὅτι τὸν λόγον παρὲς τὸν περὶ τῶν ἐγκλημάτων, **15** ὧν νῦν ἡμεῖς ἐγκαλοῦντες ²¹ ἤχομεν, διὰ τὸ μὴ θαρρεῖν δικαίως προφάσεις τινὰς ἐξενεργῆσαι καὶ διαδράσει, δι' ὧν ἑαυτῷ τὸ μὴ δοῦναι δίκην ποριεῖται, ἃ δὲ ἡγοῦμαι ²² προσήκειν ὑμῖν, τοῦ τε ὅρκου ὃν ὁμωμοκότες κάθησθε φροντίζουσι καὶ τοῦ δικαίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον περὶ ὧν **20** κρίνετε, ²³ τούτοις μὲν μὴ προσέχειν, τῶν δὲ περὶ ὧν ἡμεῖς ἐγκαλοῦμεν ἀπαιτεῖν τὸν λόγον.

Ἄλλοι ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἀντιπίπτουσιν ἐξ ἐννοίας προοιμιακῆς, ὅπου σὺ τὸ ἀντιπίπτον λύσεις, ὁ ἐναντίος αὐτὸ θήσει· πολλῶν δὲ ὕντων ἐξ ἐννοίας ἀντιπιπτόντων, **25** ὡς μικρῷ πρόσθεν εἰρήκαμεν, ἐν ἐλώμεθα παραδείγματος ἕνεκεν, οἷον δοκεῖ διὰ φθόρον λέγειν. τῷ δὲ ἐναν-

Vind. per lacunam, Liber Merulae sine lacuna om., restitui ex Par. et marg. Ex. Par. 19 Ald. Vind. Ven. Φίλιππον.

π.

Par. Φίλι sine accentu. scr. Φίλιππο. 20 Par. ἐπέσχε.

21 Ald. Vind. ἐγκαλοῦντες (sic). Ven. Vind. ἐγκαλοῦντες. 22

Ald. Codd. ἡγοῦμαι — καθῆσθαι φροντίζουσι — περὶ ὧν κρίνεται — τὸν δὲ περὶ ὧν.

τῶ ἀρμόσει αὐτῷ τούτῳ χρήσασθαι ἀναστρέφοντι ὥδε
λέγοντι· οὐκ ἔστιν ἄδηλον, ὡς ἄνδρες, τοῦτο ὅτι φθόνῳ
καὶ βασκανίᾳ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν κατηγορίαν
συνθεὶς οὗτος εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθεν. Ἄλλο. ἐν πᾶσι ²³
τοῖς ζητήμασιν, ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ὁ κατηγορῶν φανερώς ⁵
καὶ μέγα τι ἡδίκηται, τῷ κατὰ συνδρομὴν χρήσεται προ-
οιμίῳ οὕτως· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες οἱ παριόντες εἰς
ὑμᾶς, ἐπειδὴν τίνος κατηγορεῖν μέλλωσι, ²⁴ τοῦτ' αὐ-
τοῖς ὑπάρχειν ἀξιοῦσι παρ' ὑμῖν, τὸ μὴ δι' ἐχθραν δο-
κεῖν κατηγορεῖν· ἐγὼ δὲ τοῦτο ἂν ἀρνηθίην, καὶ γὰρ ¹⁰
ἂν καὶ μαινοίμην, εἰ μὴ φαινοίμην μισῶν τὸν τηλικαῦ-
τα κακῶς ὑμᾶς πεποιηκότα, καὶ ἔστω ²⁵ παράδειγμα τὸ
ζήτημα ἐκεῖνο ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ²⁶ πολλοὶ τυραν-
νοῦσι ²⁷ καὶ ἀξιοὶ τις ἐλαύνειν τὸ γένος. καὶ ἐπ' ἐκεί-
νου, ληστὰς ἀφήρπασαν παῖδα πένητος δημαγωγοῦ· ἀπέ- ¹⁵
στειλαν ἐπὶ τοὺς ληστὰς πλούσιον διάφορον τῷ πένητι·
ὁ δὲ τὸν παῖδα τῶν ληστῶν ἐκβαλλόντων οὐκ ἀνέλειτο,
ἀλλὰ περὶ τὴν σύλληψιν ἔσχε ²⁸ τὴν τοῦ πλοίου. ἐπα-
νελθὼν δημοσίᾳ κρίνεται. Ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασιν ἐν
οἷς στρατηγὸς ἡδίκηται, εἴτα ἰδιωτικὴν ἀπενήνεκται γρα- ³⁰
φὴν, ἀρμόσει τὸ προοίμιον ἐκεῖνο· ἐβονλευσάμην μὲν,
ὥς καὶ δημοσίᾳ καὶ κοινῇ τὴν πόλιν ἡδίκηκότα τοῦτον ⁶⁹⁰
εἰς ὑμᾶς εἰσφέρειν. τὸ γὰρ τοὺς στρατηγούς ὑφ' ἡμῶν
χειροτονημένους πάσχειν ὑπὸ τούτου κακῶς, τῆς πό-
λεως, οὐκ ἴδιον νομίζω τοῦ στρατηγοῦ τὸ ἀδίκημα κα- ³⁵
θιστηέναι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νῦν προσδοκῶν ²⁹ ὁμοίως

²³ Par. πᾶσιν. ²⁴ Ven. μέλλουσι. Par. * μέλλουσιν —
ἀξιοῦσιν. ²⁵ ἔστω Ald. Ven. Vind. om. per lacunam.
supplevi ex marg. Ex. Par. et Cod. Par. cuius siglam de-
scriptam vide in tabula palaeographica ad calcem Epistolae
criticae posita. ²⁶ Par. γένους. rell. γίνηται. ²⁷ Par.
τυραννοῦσιν. ²⁸ Par. ἔσχεν. ²⁹ Ald. Codd. προσδοκῶ.

ὑμᾶς ἀγανακτήσειν, ὥς ἂν εἰ καὶ δημοσίᾳ κατηγοροῦν,
 τὴν παροῦσαν ταύτην γραφὴν ἀπηνιγκάμην. ἔστω ³⁰
 παράδειγμα τὸ ζήτημα ἐκείνο· ἐγέλασεν Ἀλκιβιάδης ³¹
 ὑπισχνουμένου τοῦ Κλέωνος τὰ περὶ Πύλον, ἐπανελθὼν
 ὕβρειως αὐτῷ δικάζεται. καὶ ἐπ' ἐκείνου· ὁ Ἀλκιβιάδης
 ἐκώμασεν ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον ὄντων τριακοσίων καὶ ἑφ,
 γενναῖοι, ³² καὶ ὑπὸ Κλέωνος, καὶ δικάζεται αὐτῷ ὕβρει-
 ως. καὶ ἐπ' ἐκείνου· νύκτωρ μὴ ἀνοίγεσθαι τὰς πύλας·
 οὐκ ἀνέφξε ³³ Κλέωνι εἰσω τῆς προθεσμίας ἄγοντι τοὺς
 40 τριακοσίους Νικίας, καὶ δικάζεται ὕβρειως.

C a p. IV.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Προκαδιστάμεθα δὲ ἐν τοῖς ζητήμασι πᾶσιν ¹ ἐν
 διανοίας ἐξετάσει· γίνεται δὲ αὕτη τριχῶς· ἢ γὰρ τὴν
 ἑαυτῶν ² διάνοιαν ἐξετάζομεν, ἢ τῶν ἀκουόντων, ἢ τῶν
 45 ἀντιδίκων, ἢ ἐξ ἀντιπίπτοντος ἀναιρέσεως, ἢ προσυστά-

Sq. ὁμοίως Ald. Ven. Vind. om. per lacunam, recepi ex Par.
 In libro Merulae προσδοκῶ ab ὑμᾶς nullo insigni intervallo
 sejungitur., 30 ἔστω ex Par. recepi. 31 Par. ἐγέλασεν

δ
 Ἀλκιβία. tell. ἐγέλασαν Ἀλκιβιάδου. 32 γενναῖοι Ald. Vind.
 Ven. om., recepi ex Par. Post Κλέωνος verbum aliquod de-
 esse videtur. 33 Par. ἀνέφξεν. tum Ald. Codd. Κλέων.

1 πᾶσιν Ald. Vind. om. recepi ex Par. Ven. — Tum
 Ald. Codd. ἢ ἐκ. Delevi ἢ. 2 Ald. Codd. αὐτῆ. scr. αὐτῇ.
 Tum Ald. Codd. τὴν αὐτῶν. Commentar. T. VII. p. 721, 22.
 qui hunc locum laudat, ἑαυτῶν. Mox Ald. ἐξετάζομεν. Codd.
 ἐξετάσομεν. T. VII. ἐξετάζομεν, ut Ald. Codd. infra p. 489, 10. ἑαυ-
 τῶν τοίνυν διάνοιαν ἐξετάζομεν. — Respicit ad hunc locum etiam
 Sōpater. T. IV. p. 502. 712.

σιως, ἢ ἐκ διαβολῆς, ἢ ἐκ διορισμοῦ, τουτέστιν ἐξ ὑπο-
γραφῆς, ἢ ἐξ ἀντεξετάσεως τῶν προτέρων καιρῶν καὶ
τῶν νῦν, ἢ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τὸ πρῶτον καταστατικῶς
εἰσάγοντες, ³ τουτέστιν ἀνηπλωμένως καὶ ἀφηγηματι-
κῶς, ἢ νόημα κεφαλαίου ἀπολαβὼν ὡς καταστάσιν εἰσά- 5
γεις, οἷα πολλὰ παρὰ Ἀριστείδη, ⁴ ἢ τρόπον παραιοφέ-
ρομεν, ἢ ἀπὸ ἐπαγγελίας. Ἐπειδὴ τοίνυν τοὺς τρόπους
τῶν προκαταστάσεων ἀκηρύσσει καὶ περὶ τῆς χρήσεως
ἐκάστου, τουτέστιν ἐν ᾧ χρηστέον, εἰπώμεν· ἐαυτῶν τοί-
νυν διάνοιαν ἐξετάζομεν, ὁπόταν αὐτὸ μὲν ὁ πεποιήκα- 10
μεν δοκῇ μὴ ἰσχυρὸν εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τοῦ ἐναν-
τίου, τῇ δὲ διανοίᾳ ἰσχύωμεν. ⁵ καὶ ἔστω τοῦ τοιοῦτου
γένους τῶν ζητημάτων παράδειγμα ὁ νέος πλούσιος ἀφο-
ρῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ δακρύων, καὶ κρινόμενος τυ-
ραννίδος, καὶ δημοσίᾳ φεύγων· τὴν δὲ τῶν ἀκουόντων 15
γνώμην ἐξετάζομεν, ὁπόταν ὁ μὲν πεποιήκαμεν δοκῇ
καθ' ἡμῶν εἶναι, ἐκ δὲ τῆς ἐξετάσεως τῆς γνώμης ὑπὲρ
ὑμῶν φαίνεται γεγενημένον, ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήμα-
τος· οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν τριάκοντα ὑπὸ ἐνὸς ἀξιούσι
τυραννεῖσθαι. ἐξετάσουσι γὰρ οὗτοι τὴν γνώμην τῶν 20
Λακεδαιμονίων πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτοῖς· λέγοντες, ὅτι
αὐτὴν τὴν τυραννίδα κατεστήσατε, οὐκ ἐπὶ ἀμότητι ⁶
καὶ ἀπανθρωπίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ νοουθεσίᾳ μᾶλλον καὶ ἐπανορ-
θώσει τῶν πραγμάτων· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ πολίτας κα-
τεστήσατε, ὡς ἂν ταύτῃ μετρία εἴη, καὶ ἐπάξεις· εἰ μὲν 25
οὖν ἀπήντηκε ⁷ τὰ ἐλπισθέντα, τὴν δὲ τοῦ ἀντιδίκου
γνώμην ἐξετάζειν ὀφείλομεν, ὁπόταν ἢ τὸ πρόσωπον αὐ-

3 Ald. εἰσαγάγοντες (sic). Codd. εἰσάγοντες. 4 Ald.
Vind. Ven. Ἀριστείδου. Par. Ἀριστείδη. Mox Ald. Ven. παραιο-
φερόμενα. Vind. Par. παραιοφύρομεν. 5 Ald. Codd. ἰσχύωμεν.
6 Ald. ὁμότητι. Par. ὁμότης. man. rec. supra a scriptum a.
7 Par. ἀπήντηκεν.

τοῦ ἄδοξον, ἣ δοκῇ μὲν φιλάνθρωπόν τι ποιεῖν, μετὰ
 διανοίας δὲ μοχθηρᾶς, ὡς ἐπ' ἐκείνου· ἐν πολιορκίᾳ τινὶ
 καὶ σιτοδείᾳ ⁸ ἐπεμψαν παρὰ τύραννον σίτον αἰτοῦντες·
 δέδωκε ⁹ καὶ καθ' ὁδὸν διηρπάγη. πάλιν ἤτησαν, ὃ δὲ
 5 αὐτὸς ἤκει κομίζων· καὶ βουλευόνται εἰ χρὴ δέχασθαι·
 ὃ δὲ ἀντιλέγων ἐξετάσει τὴν γνώμην αὐτοῦ, λέγων τίνι
 διανοίᾳ βούλεται αὐτὸς εἰσελθεῖν, καὶ δοκεῖ φιλάνθρω-
 πόν τι ποιεῖν· ἅμα καὶ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ σίτου διαβάλ-
 λων, ὡς οὐκ ἄνευ τούτου πέπραχται· τὴν δὲ γνώμην
 10 ἐξετάζοντα τότε χρὴ μάλιστα καθίστασθαι, ὅταν ἐκ τῆς
 ἀποβάσεως ἔχωμεν συνιστάναι τὸ κατηγορήμα· οἷον ὡς
 ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήματος. Αἰσχίνης ἐπέμφθη πρεσβε-
 τῆς πρὸς τὸν Φίλιππον· καταλαβὼν αὐτὸν τεθνεῶτα
 συνέθετο πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ κρίνεται παραπρεσβείας·
 15 ἴαν γὰρ λέγωμεν, ¹⁰ ὅτι οὗτός ἐστιν ὃ καὶ τὴν ἀρχὴν
 συμπίσας ἡμᾶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι πρὸς Φίλιππον,
 ἵνα μὴ τοῖς γενομένοις ἀγανακτοῦντες διακωλύσῃτε τὴν
 ἐπιβουλήν, ἣν ἐπεβούλευσε ¹¹ τοῖς Ἕλλησιν, ἔχομεν ἐκ
 τοῦ συμβεβηκότος συστήσαι· ὁμοίως ¹² καὶ ἐπ' ἐκείνου·
 20 Ἐλάτειαν ἔχοντος Φιλίππου, νόμου ὄντος ἐν τρισὶν ἡμέ-
 691 ραις βουλευέσθαι περὶ πολέμου ἀξιοῦντος Δημοσθένους
 ἐξίεναι ἀνθημερόν, Αἰσχίνης ἀνθίσταται, ¹³ καὶ ὅσα δὲ
 τούτοις ἐστὶ παραπλήσια· ἔτι καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ζη-
 τήμασιν, ἐν οἷς ἀπέσταλται ¹⁴ στέφανος ἢ πρεσβεία,
 25 ἢ δωρεὰ παρὰ τινος τῶν πόλεων, τὴν γνώμην ἐξετάζον-
 τες τοῦ ἀποστείλαντος, οὕτω καταστησόμεθα ¹⁵ λέγον-

⁸ Par. σιτοδεία, man. rec. supra ια scriptum ε. ⁹ Par.
 δίδωκεν. ¹⁰ Ald. λέγομεν. ¹¹ Par. ἐπεβούλευσεν. ¹²
 ὁμοίως Ald. Vind. Ven. per lacunam om., Par. supplet ὁ-
 μοίως. Ex. Par. Liber Merulae ὡς. ¹³ Ald. Vind. ἀντί-
 σιταται. Ven. ἀνίσταται. Par. ἐνίσταται. ¹⁴ Ald. ἐπίσταται
 (sic). Ven. Par. ἀπίσταται. ¹⁵ Ald. καταστινόμεθα.

τες, οὐκ εὐνοϊκῶς οὐδὲ καθαρῶς, ἀλλὰ σὺν τινι τέχνῃ καὶ πανουργίᾳ τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ πέπρακται, ἤτοι συγκροῦσαι ¹⁶ βουλομένου τὰς πόλεις, ἢ διαβάλλοντος ἡμᾶς ¹⁷ ἢ ἀποπειρωμένου, πῶς ἔχομεν γνώμης περὶ τῶν πραγμάτων· καὶ ἔστω ¹⁸ παράδειγμα τὸ ζήτημα ἐκείνο ὃ ⁶ πεποίηκε Φίλιππος ψηφισαμένων τῶν Ἑλλήνων πολεμεῖν αὐτῷ, ἀνοικεῖν ¹⁹ τὰς πόλεις ὑπισχνόμενος ὅς ἀπολώλεκε, ²⁰ καὶ βουλευόνται· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἐπέσταλκεν Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Δαρείου χρήμασιν εὐρηκέναι λέγων εὐληφέτα Δημοσθένην πεντήκοντα τάλαντα, κρίνε- ¹⁰ ται μηδισμοῦ Δημοσθένης. καὶ ἐν ἐκείνῳ· ²¹ πέπομφε βασιλεὺς στέφανον χρυσοῦν τῇ ἀρίστῃ τῶν πόλεων, καὶ ἀξιοὶ τις ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπ' αὐτὸν στρατεύειν. ἐξ ἀντιπίπτοντος δὲ ἀναιρέσεως καθιστάμεθα, ὅταν πλέον ἢ τὰ ἀντιπίπτοντα ἐκ τῆς διανοίας τῶν ἀκούοντων, καὶ ¹⁵ δὲ τὰ μὲν ἐν προοιμίῳ ἀνελεῖν, τὰ δὲ ἐν καταστάσει· ἢ ὅταν ἐν μὲν ἢ τὸ ἀντιπίπτον, ἰσχυρὸν δὲ καὶ δι' ὅλου τοῦ λόγου ἀνθίστασθαι, ὥς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἐν μὲν γὰρ τὸ ἀντιπίπτον τὸ δοκεῖν εὐεργέτην εἶναι αὐτὸν Χαρίδημον· ἔθηκεν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν προοιμίῳ καὶ ²⁰ ἐν κεφαλαίῳ καὶ ἐν καταστάσει. ἐκ προσυστάσεως δὲ ποιησόμεθα κατάστασιν, ὅποτεν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ μὴ εὐθὺς ἐπιπηδῶμεν, ἀλλὰ προσυνιστῶμεν αὐτὸ ὡς καὶ ἀναγκαῖον ἐν πρώτοις τεθῆναι, καὶ εἰς τὰ μέγιστα διαφέρον, οἷον τὸ νόμιμον· ἢ εἰ ἄλλο τι μέλλοις ²² ἐξετά- ²⁵ ζειν κεφάλαιον πρῶτον, εἴτα μὴ ἔχοι ἄλλην κατάστασιν μηδὲ διήγησιν, καὶ εἰ βουληθείης τὸ κεφάλαιον προεπι-

16 Ald. Codd. συγκροῦσθαι. 17 Ven. Vind. ὑμᾶς.

18 Ald. Ven. Vind. καὶ β. Par. καὶ ἔστω. 19 Ven. ἀνοικεῖν. rell. ἀνοικεῖν.

20 Par. Vind. ἀπολώλεκεν. 21 Par. ἐκείνο.

22 Ald. Ven. μέλλεις. Ven. supra. lin. Vind. Par. μέλλοις. Mox Par. ἔχοις. rell. ἔχεις.

σημῆνασθαι. γίνεται μὲν γὰρ καὶ διηγήσεως οὐσης προ-
 σύστασις κεφάλαιον, ὅταν ἰσχυρὸν ᾗ· γίνεται δὲ καὶ μὴ
 οὐσης μῆτε διηγήσεως μῆτε ἀποστάσεως, οἷον εἰ κατὰ-
 στασις εἴη ἢ προσύστασις, οἷον ὃ ²³ τοίνυν μάλιστα τὸν
¹ τῶν ἀνθρώπων συνέχει βίον. ἐκ προδιαβολῆς δὲ ὅποταν
 τὰ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τὰ περὶ αὐτὸν διαβάλλῃ· γίνεται δὲ
 ἐν οἷς ἄδοξα ²⁴ ὑπόκειται πρόσωπα, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου
 τοῦ ζητήματος· ἐν σπάνει χρημάτων ἔγραψεν ὁ Ἀριστο-
 γείτων μισθοῦ μυεῖν, καὶ κρίνεται· ἢ ἐκ διορισμοῦ, ὡς
¹⁰ ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας· ἀρμόττει δὲ, ἂν μὲν δημοσίῃς
 τις φύγῃ, ²⁵ ὅταν ἄλλη κατάστασις μὴ ᾗ· προσδιορι-
 ζόμεθα δὲ ὅποταν ἀκόλουθα οἷς προδιοριζόμεθα ²⁶ ἢ
 τὰ μέλλοντα ἐπιφέρεισθαι. οἷον δεῖ παραπροσβευτὰς τῶν-
 δε καὶ τῶνδε λαβεῖν εὐθύνας, ὡς ἐὰν μὴ πάντα δυνώ-
¹⁵ μεθα ἐπιδείξαι, περιττὸν τὸ ἐπαγγέλλεσθαι πάντα, ἀλλ'
 ἐκείνα ἃ δυνάμεθα. ²⁷ Ἐξ ἀντεξετάσεως δὲ καθιστά-
 μεθα ἐν πᾶσι τοῖς ἐξ ἀποβάσεως, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου·
 Σχύθαι νομάδες πόλιν ᾤκησαν, καὶ νοσοῦσι· ²⁸ συμ-
 βουλεύει τις αὐτοῖς τοῦ προτέρου ἐχέσθαι βίον. ἐὰν γὰρ
²⁰ ἀντεξετάσῃς, ²⁹ λίξεις οἷα πρότερον ἦν πρὸ τῆς πόλεως,
 οἷον ὑγίεια, εὐεξία, καὶ ὅποια τὰ νῦν. τὸ δὲ κεφάλαιον
 αὐτὸ καταστατικῶς εἰσάγεται, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 Ὀλυνθιακῶν· ³⁰ „ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες, σφόδρ' ἂν ἡγού-
 μην καὶ αὐτὸς φοβερόν τὸν Φίλιππον καὶ θανμαστὸν,
²⁵ εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἰώρων.“ τοῦτο γὰρ κεφάλαιόν

23 Ald. Codd. ὁ. 24 Ald. Vind. Ven. ἔδοξα. Par.
 ἄδοξα. 25 Par. Ven. γέγει. 26 Vind. Ven. προσδιορι-
 ζόμεθα. tum Par. ἦ. rell. ἦ. 27 Post δυνάμεθα lacuna est
 in Ald. Ven. Vind., qua caret Par. Lib. Merulae. 28
 Par. νοσοῦσιν. tum Ven. Vind. τοῦ πρότερον. 29 Par. ἀν-
 τιθέταις. manu rec. supra ε scriptum η. 30 Olynth. II.
 p. 19.

ἵσται τὸ δυνατόν, εἰσῆκται δὲ καταστατικῶς· μέρος δὲ
 κεφαλαίου, ὡς ἐν τῷ Ἰσοκράτει, Ἀριστείδῃ.³¹ τὸ δὲ
 ἐκ τρόπου ἀρμόσει σοι καὶ ἐνίοις τῶν ἐσχηματισμένων,
 ἐν οἷς εἰσηγησαμένου τινὸς καὶ πείσαντο, σὺ τὴν εἰση-
 γησιν ταύτην ἐν ἀληθείᾳ κακίζεις, προσποιῇ δὲ ἐπαινεῖν, 5
 καὶ ἄλλο τι δεῖ προστιθέναι ἕτερον αὐτοῦ ἀκύλουθον·
 ἀρμόσει γὰρ σοι λέγειν, ἐσφάλην τοῦ προσήκοντος, ἐγὼ
 μὲν γὰρ ὦμην τοιαύδε αὐτὸν γράφειν καὶ τοιαύδε, οἷον ὡς
 ἐπ' ἐκείνου. ἔγραψεν ὁ Περικλῆς δηοῦν τὴν Ἀττικὴν·
 γράφει ὁ Νικίας ἀπὸ τῆς Ἐλευσίνος ἀρχεσθαι. λέξει γὰρ¹⁰
 ὁ Νικίας, ὅτι ἐγὼ μὲν ὦμην πρότερον, ὅτι³² ἐκκλησίαν⁶⁹²
 τις ἐπήγγελλε καὶ παρῆλθε Περικλῆς, ταῦτα τὰ εἰωθότα
 λεχθήσεσθαι, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῆς χώρας καὶ κινδυνεύ-
 ει, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ἀλλ' ὁ σοφὸς Περικλῆς τού-
 των μὲν ὑπερίδεν, εὖ γὰρ ποιῶν καὶ καθ' ἑαυτόν· ἤκούετε 15
 δὲ οἷα διεξήει, οἷα μηδεὶς πρότερον· τί οὖν ἔπεται τού-
 τοις, ἀρχὴν ζητῆσαι καὶ τόπον, ἀφ' οὗ ἀρξόμεθα. ἀρ-
 μόσει δὲ τοῦτο καὶ ἀγωνιστικοῖς ἐνισταμένων ἡμῶν ἐνίοτε
 πιφεισμένως μὲν τοι καὶ ταμιευομένων³³ ἡμῶν τοὺς πλεί-
 στους τρόπους τῶν μεταληπτικῶν.³⁴ γένοιτο δ' ἂν τοῦ- 20
 το ὁποῖαν εἰσηγήσει τινὸς ἀντιλέγης³⁵ ἢ εὐθύνας,
 οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔγραψεν ὁ Ἀριστογείτων μισθοῦ
 μυεῖν.³⁶ ἀντιλέγει τις, οἷον ἐγὼ μὲν ὦμην ἄλλους πό-
 ρους τινὰς τοῦτον εὐρεῖν³⁷ χρημάτων εἰσφορὰς· ἀπὸ

31 Ald. Codd. τῷ Ἰσοκράτους, Ἀριστείδου. — v. 5. Par. κα-
 κίζης. 32 Ald. Codd. ὅτι. Mox Ven. Vind. Par. ἐπήγγελλεν
 tum Par. παρῆλθεν. 33 Ald. Codd. ταμιευόμενος. 34 Post μετα-
 λεπτικῶν lacuna est in Ald. Vind. Ven. post quam pergunt: δὲ τοῦ-
 το. Par. sine lacuna II (vide siglam in tab. palaeogr. nr. 2.) δὲ
 τοῦτο [forte γίνεται]. Lib. Mer. γένοιτο δ' ἂν. 35 Ald. Vind.
 ἀντιλέγεις. Ven. Par. ἀντιλέγης. tum Par. εὐθύνας. rell. εὐθύνας.
 36 Ven. μύειν. 37 Par. τοῦτον εὐρεῖν. rell. τούτων εἶρεῖν. Tum
 omnes εἰσφορὰς.

ἐπαγγελίας ³⁸ δὲ καθιστόμεθα, ὁπόταν ἢ οἱ ἀκούοντες ἐπιζητῶσι ³⁹ τόδε τι κεφάλαιον, δηλονότι τὸ συνέχον, σὺ δὲ λέγῃς ⁴⁰ σπεύδειν μὲν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἡδέως ἂν ἀπ' ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι. εἶναι δὲ ἀναγκαῖα ἄλλα
 8 τινὰ πρὸ αὐτοῦ εἰπεῖν, ἢ ὁπόταν δοκῇς μέρει τινὶ τῶν κεφαλαίων ἀσθενὲς εἶναι, καὶ λέγῃς μὴ οὕτως ἀσθενῇ δεῖξιν, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρότατα· ἢ ὁπόταν τοῦ ἐναντίου δοκοῦντος ἰσχυρίζεσθαι τινὶ κεφαλαιῷ λέγῃς ἐπαγγελλόμενος, οὐ πρὸς ἐκείνου μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡμῶν εἶναι.

C a p. V.

10

ΠΕΡΙ ΔΙΗΓΗΣΕΩΣ.

Ὅτι μὲν ἡ διήγησις πραγμάτων ἐκθεσις γεγονότων, καὶ ὅτι μάλιστα πιθανότητος καὶ σαφηνείας δεῖ ἐν διηγήσει, καὶ ὅτι διττὸν τὸ γένος τῶν διηγήσεων, τὸ μὲν διὰ φιλῶν πραγμάτων, τὸ δὲ διὰ μετανοιῶν προσεξετα-
 15 ζομένων καὶ κατασκευῶν προστιθεμένων ἑτέροις λέγειν ἀφίημι. καὶ ὅτι αἱ μὲν εἰσιν ἱστορικαὶ, ὧν πολὺ εἶδος συγγράμμαις ἂν, αἱ δὲ ἀγωνιστικαὶ, οἷον αἱ παρὰ τοῖς πολιτικοῖς. ἔλθοιεν δ' ἂν ποτε καὶ ἱστορικαὶ εἰς πολιτικόν. οἷον, ¹ ἔστι μὲν πολιτικὸς ὁ λόγος, δεῖ δὲ τὸν ² αὐ-
 20 τὸν ἐπανορθοῦσθαι διὰ τῶν ἐναργῶν σχημάτων. ἔχω δὲ καὶ κεῖνο λέγειν, ὅτι ὁ μὲν Λυσίας κατὰ ὄρθωσιν ἀνηπλωμένας τὰς διηγήσεις εἰσάγει, ὁ δὲ Δημοσθένης πλαγιαζῶν μετὰ εὐτονίας ³ εἰσάγει, καὶ ὁ μὲν φιλάς, ὁ δὲ προσπερινοῶν ταύταις τι. εἰ δὲ βούλει καὶ κεῖνο μανθάνειν,

38 Ven. Par. ἐπαγγελίας. Vind. Ald. ἀπαγγελίας. 39 Par. ἐπιζητῶσιν. 40 Ald. Vind. λίγεις. Par. Ven. λέγῃς.

1 οἷον e Par. recepi. 2 Ald. Codd. τό. — v. 21. Ald. Codd. καὶ κεῖνο. 3 Ven. Par. εὐτονίας. Ald. Vind. εὐνοίας.

ὅτι οὐ δὲ ἐν ταῖς διηγήσει ⁴ προέκκευον τὰ πράγμα-
 τα, ἀλλὰ συμμέτρως, καὶ ὅτι ἐνίοτε οὐδὲ διηγητέον, ὅταν
 καθ' ἡμῶν ἢ διήγησις· ὅταν δὲ τῶν πραγμάτων τὰ μὲν
 ὑπὲρ ἡμῶν ἢ, τὰ δὲ καθ' ἡμῶν ἐν ταῖς ἀντιθέσει, ⁵
 τηρητέον καὶ λυτέον· ἔτι μὴν ἄξιον εἰδέναι, ὅτι διήγη-
 σις ἀφηγήματος ταύτῃ διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν διήγησις
 ἔστιν αὐτῶν τῶν γεγονότων, καὶ τοῦ ἐν τῷ πράγματι
 κρινομένου ἀφήγησις, τὸ δὲ ἀφηγηματικὸν πολλάκις καὶ
 ἐν τοῖς κεφαλαίοις τίθεται, ὅταν ἡ παράδειγμα ἢ λύσιν
 γεγονότων ἀντιθέντες ἀφηγηματικῶς σχήματα εἰσάγωμεν. ¹⁰
 εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι καταστάσεως διήγησις ταύτῃ διαφέ-
 ρει, ὅτι ἡ μὲν διήγησις αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔστιν ἐκ-
 θις, ἡ δὲ κατάστασις ἐξ ἰδίας ἐπινοίας τοῦ λέγοντος
 καὶ τὰ ἀντιπίπτοντα ἀναιρεῖ ἐκ τῆς τῶν ἀκούντων
 ἐννοίας· καὶ ἡ μὲν διδάσκει τὸ πρᾶγμα, ἡ δὲ προκαθί- ¹⁵
 στησι ⁶ τοὺς δικαστὰς πῶς δεῖ ἀκούειν αὐτοὺς περὶ τῶν
 πραγμάτων. ταῦτα μὲν ⁷ οὖν καθολικώτερα ἐπὶ πασῶν
 διηγήσεων, νυνὶ δὲ ὥσπερ εἰώθαμεν γενικῶς περὶ τῶν
 διηγήσεων εἰπώμεν. ὅπου ἂν δωριάν ἢ αὐτοὶ αἰτῶμεν, ἢ
 ἄλλω ⁸ γράψωμεν, ὥς μέγα τι κατεργασμένον, ἀρμόσει ²⁰
 διηγῆσθαι τὰ πεπραγμένα, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὃ προπα-
 ραιτησόμεθα, μηδενὶ παραστήναι ⁹ ἐπαχθές, καὶ ἄκον-
 τας δοκεῖν λέγειν αὐτά. Γίνεται δὲ αὐξήσις ¹⁰ τῆς εὐερ-
 γισίας οὐχ ἔαν ἀπλῶς διέλθῃς τὰ κατωρθωμένα, ἀλλ'
 ἔαν πρότερον αὐξήσῃς τὸ μέγεθος τῶν προτέρων συμφο- ²⁵
 ρῶν ὡς ¹¹ ἀπῆλλαξεν, ἢ τὴν δύναμιν τῶν ἐχθρῶν ἐπαυ-

4 Par. διηγῆσιν. 5 Par. ἀντιθέσιν. 6 Par. προ-
 καθίστησι. rell. καθίστησι. 7 μὲν ex Par. Ven. recepi. 8
 Par. ἄλλως (man. rec. supra ως scriptum ω). Tum Ald. τρά-
 ψωμεν. rell. γράψωμεν. 9 Ald. Ven. παραστήσαι. Par. πα-
 ραστῆναι. Vind. παρῆναι, supra lin. παραστήναι. 10 Par.
 γίνεται δὲ αὐξ. rell. ἢ δὲ αὐξ. 11 Par. ὡς. rell. ὡς.

σεν, οἷον ὡς ἐν ζητήματι· γράφει τις Κόνωνα μετὰ τὴν
 ἀνάστασιν τῶν τευχῶν τῶν αὐτῶν τιμῶν Ἀρμοδιῶ¹² καὶ
 Ἀριστογείτονι τυγχάνειν· προνοητέον δὲ ἐν τοῖς τοιοῦτοις
 693 ὅπως μὴ πάντα ἐκκενώσῃς¹³ τὰ κατωρθωμένα ἐν τῇ διη-
 5 γήσει, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς κεφαλαίοις φυλάξῃ τινά· κακείνο
 δὲ προνοητέον, ὅπως ἂν διατρίβων ἐπιτελεῖν δοκῇς εἴ-
 νεκα τοῦ ἀνεπαχθοῦς, καὶ μάλιστα ὅταν περὶ σιαντοῦ.
 γενήσεται δὲ τοῦτο εἰ ἀσυνδέτως τὰ πολλὰ εἰσάγοις, καὶ
 τὰ μὲν παραλιπὼν λέγῃς οὐδὲν ἦττον ἐργαζόμενος ταῦτα,
 10 τὰ δὲ προηγουμένως εἰσάγων ἐν τοῖς ἐξ ἀποβάσεως ζητή-
 μασιν. ἐξ ἀποβάσεως δὲ λέγω ὅπου ψηφίσματος ἢ νόμου
 ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτου γραφέντος ἢ πραχθέντος τοιοῦ-
 τόν τι ἀπέβη. ἀρμόσει εἰσάγειν τὴν διήγησιν ἐξ ἀντεξε-
 τάσεως, οἷον οἶα ἦν τὰ πρότερον καὶ νῦν συμβεβηκότα,
 15 ὡς ἐπ' ἐκείνου „ἔθηκεν ὁ Λεπτίνης τὸν νόμον, οὐ πέμ-
 πει τὸν¹⁴ σίτον ὁ Λεύκων,¹⁵ καὶ κρίνεται ὁ Λεπτίνης“
 ἀρμόσει σοι λέγειν· σκέψασθε τοὺς καιροὺς παρ' ἀλλή-
 λους¹⁶ θέντες τὸν τε πρότερον καὶ τὸν νῦν. οὐκοῦν
 πρότερον μὲν τῇ παρὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐνοίᾳ καὶ
 20 δούξῃ καὶ εὐπορίαις καὶ παρασκευῇ τῇ πάσῃ ἡ πόλις εὐ-
 θηνεῖ,¹⁷ ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς ἔχειν τὰ ἐφ'¹⁸ ἡμέραν,
 ἀλλὰ καὶ διακόσια τάλαντα, ἃ διώκησε¹⁹ Καλλισθένης
 πρὸς τὸ περιγεγέσθαι· τὰ δὲ νῦν ὁρᾶτε οἶα συμβαίνει
 διὰ τὸν νόμον. πάλιν ἐπ' ἐκείνου· Σκύθαι πόλιν φῶκη-
 25 σαν, καὶ νοσοῦντων αὐτῶν ἀξιοῖ τις αὐτοὺς ἀφίστασθαι
 τῆς πόλεως. καὶ γὰρ ἐνταῦθα τῷ²⁰ κατὰ ἀντεξέτασιν
 κέχρηται ἐν τοῖς ἐξ ἀκολούθου προβλήμασιν. ἐξ ἀκο-
 λού-

12 Ald. Codd. Ἀρμοδίωνι. 13 Ald. Vind. ἐκ πεινώσεως. Ven.
 Par. ἐκκενώσεως. 14 Ald. τό. 15 Ald. Vind. Ven. Λεύ ἐξ lacuna.
 Par. et Ex. Par. Λεύκων. 16 Par. παρ' ἀλλήλους. rell. παραλλή-
 λους. — v. 19. Ald. Codd. ἐννοία. 17 Par. εὐθηνεῖ. rell. εὐθύνας.
 18 Ald. Codd. ἐφ'. 19 Par. διώκησεν. 20 Par. τῷ. rell. τό.

λούθου· δε λέγω, ὅταν ᾦτοι ²¹ δεδομένου τινὸς ἤδη ἢ προπεπραγμένου ἄλλο ²² ἔξῃς εἰσηγώμεθα, ἀρμόσει λέγειν ὅτι ἤδη τὸ πλεῖστον μέρος τῆς συμβουλῆς προκατείργασται· ὅπου γὰρ τότε καὶ τότε πέπρακται, ἐνταῦθα καὶ συμμετρώς ἡ διήγησις τῶν πεπραγμένων. οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου, μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ γράφει Ἀλιβιάδης ἐπὶ Σικελίαν ²³ πλεῖν, ἀρμόσει μὲν αὖ τῇ διηγῆσαι· ἤδη μὲν οὖν προκατείργασται τοῦ πρὸς Σικελιώτας πολέμου τὸ πλεῖστον μέρος· ἐφ' οἷς γὰρ εἶχον τὰς ἐλπίδας Συρακούσιοι Λακιδαιμονίοις, ²⁴ οὗτοι πῶς κακῶς διακείνται ¹⁹ ἐνθυμήθητε. κἀνταῦθα σύμμετρος ἡ διήγησις τῶν πεπραγμένων· ἢ πάλιν ἐπ' ἐκείνου, μετὰ τὴν νίκην ὁ Ἐρμοκράτης γράφει ἐπ' Ἀθήνας πλεῖν.

ΑΛΛΟ. Ὅποτεν ἀδίκου προσώπου καὶ διαβεβλημένου κατηγορῶμεν, ὡς καὶ ἄλλοις τισὶν ἄντι τῆς γραφῆς ¹⁵ δοκεῖν ἐπεύθυνον εἶναι, ἀρμόσει τὴν διήγησιν οὐ ψιλὴν εἰσάγειν, ἀλλὰ μετὰ κατηγορίας ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἔγραψεν ὁ Ἀριστογείτων μισθοῦ μυεῖν, καὶ κρίνεται. ἀρμόσει γὰρ εἰσβαλεῖν οὕτως· Ἀριστογείτονι τούτῳ οὐκ ἦρκει ²⁵ τὰ ἄλλα σύμπαντα, οὐ νόμων καταλύσεις, ὑφ' ὧν ἀπέργε- ²⁰ ται τῆς πολιτείας, οὐ κλοπαὶ δημόσιαι, οὐ τὰ ὀφλήματα, οὐ τὴν αἰτίαν παρασχεῖν αὐτὸν καὶ τῆς ἀπορίας, ἀλλ' ἔτι καὶ τοῖςδε ἐπετόλμησεν· ὅταν δὲ μὴ ἀδόξου προσώπου πάνυ κατηγορῶμεν, ἀρμόσει ἐν ἀρχῇ τῆς διηγήσεως καὶ δοῦναι τι αὐτῷ, οἷον ἐγὼ μὲν τὸν ἄλλον βίον τάνδρὸς ²⁹ οὐκ αἰτιῶμαι, εἰ δὲ βούλεσθε, καὶ ἐπαινῶ τὰ πλείω, ἀλλ' ὧφειλέν γε ἄχρι τούτων ²⁶ ἵστασθαι. νῦν δὲ ὑπο-

²¹ Ald. ἤδη. Codd. ᾦτοι. ²² Ald. Codd. προπεπραγμένου. ΑΛΛΟ. ἔξῃς εἰσηγώμεθα. Par. εἰσηγώμεθα. Tum Ven. ὡς ἤδη μιν. — v. 4. Ald. Codd. καὶ ἐπὶ καὶ. ²³ Par. Σικελίαν. tell. βασιλία. — v. 8. Par. προκατείργασται tell. προκατείργασθαι. ²⁴ Ald. Codd. Λακιδαιμονίους. ²⁵ Ald. εἴρηκε. Codd. ἦρκει. ²⁶ Ald. τούτου. Codd. τούτων.

δείξας ἀρχὴν ἐκ τοῦ πιστευθῆναι καλὴν οἷα εὐργάσατο
 σκέψασθε. ²⁷ καὶ πάλιν, ὁ Λυκούργος ²⁸ θᾶψ τὸν τῆς
 ξενηλασίας νόμον κρίνεται. εἰ δὲ ἀμφίδοξον εἴη, ἀρμόσει
 σοι ταῦτα τὰ πεπραγμένα ψιλὰ διελθεῖν· ὅταν οὖν συνε-
 5 ⁵ως πρᾶττόμενα ἢ τινα καὶ ἀποτροπὴν αὐτῶν εἰσηγώμε-
 θᾶ, ἀρμόσει οὕτως εἰσάγειν· ἐμὲ γὰρ καὶ πάλαι μὲν
 ἐλύπει τὰ πρᾶττόμενα, καὶ ἐξήτουν ἀποφυγὴν τινα, οὐ
 μὴν ἀλλὰ τέως μὲν ἐπείχον, καὶ λίξις αἰτίας, δι' ἧς
 ἐπείχεις. νῦν δὲ εἰς μέσον ἤνεγκα τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην
 10 ὁρῶν εἰς ἀπέραντον μὲν ἡμῖν προχωροῦν τὸ δεινόν, συμ-
 βαίνοντα δὲ τὰ καὶ τὰ, ὡς ἐπ' ἐκείνου, πολλάκις τις χρώ-
 μενος τοῖς τῶν ἀνδρογόνων καθαρσίοις, ἢ πολλάκις κα-
 τατρέχοντος τὴν Χερρόνησον ²⁹ Φιλίππου γράφει Δη-
 μοσθένους διορῦσαι τὸν Ἰσθμόν. ἀλλὰ κἄν ἐν πολλῷ τινι
 15 χρόνῳ ἢ ³⁰ μεμνημένος, ὡς ἐπὶ τῷ Περικλεῖ ὁ Ἀριστείδης
 πεποίηκε. καὶ ὁπόταν τις δοκῇ εὖ ποιῆν, καὶ ἀντιλέγῃς
 694 αὐτῷ ἢ κατηγορῇς, μᾶλλον καταστάσεις χώρα γίνεται ³¹
 καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐξετάσεις μετὰ τὰ προσήμια, μεθ'
 ἧς πέμψει. ὡς ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ μετὰ Μηδικὰ πέμ-
 20 ψαντος τὸν στέφανον τῇ ἀρίστη τῶν πόλεων· ἐξετάσεις
 γὰρ αὐτοῦ τὴν γνώμην, ὅτι συγκροῦσαι βούλεται τὰς
 πόλεις· καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνου· ἐπέμψε στέφανον Φίλιπ-
 πος τῇ Θεῷ μετὰ Ὀλυνθον. ³² ὁπόταν δὲ ἡττηθῶμεν
 τῇ προτέρᾳ κρίσει, καὶ περὶ ἐτέρων πάλιν ἀγωνιζώμεθα,
 25 ἐρμόσει βαρύνεσθαι, οἷον ἀπολογήσασθαι, ³³ καὶ ὑψάσθαι

27 Sequitur in Ald. Codd. ὡς ἐν τῷ Λυσάνδρῳ Ἀψίνης.
 Tum Par. ἢ πάλιν. 28 Ald. Λυκούργος — ξενηλασίας. 29
 Par. Χερρόνησον. Vind. Χερρόνησον. 30 Ald. Vind. Ven.
 πολλῶ τι sq. lacuna. Par. et Ex. Par. πολλῷ τινι χρόνῳ. Lib.
 Merulae πολλῷ τινι ᾧ. 31 γίνεται Ald. Vind. Ven. per
 lacunam om. Par. γίνεται. Ex. Par. ἴσται. 32 Post Ὀλυν-
 θον brevis lacuna est in Ald. Vind. qua caret Par. 33 Ald.
 ἀπολογήσασθαι.

τῶν δικαστῶν, εἰ λέγοις· τὰ μὲν πρότερον κεκριμένα
ὅπως δήποτε ἔσχεν, ἀφήμι καὶ οὐ λέγω οὐθ' ὅτι ἐγὼ,
οὐθ' ὅτι πολλὰ καὶ παραπεισθέντες πολλάκις ἔγνωσαν
δικασταί, οὔτε τὰ εἰς τοῦτο φέροντα δίκαια· ἐκ δὲ τοῦ
ἀναντίου αὐτῷ τούτῳ συμπεπλῆχθαι καὶ λέγειν· ἤδη μὲν
οὖν ἱκανὸν μαρτύριον τῆς τούτου πονηρίας ἡ πρώτη κρί-
σις, ὅπου ἂν ἀδίκημά τι μέγα τινὸς κατηγορῶμεν, οἷον
τυραννίδα· ὡς εἰ Κριτίαν κρίνοις ἢ Ἀσέβειαν, ἀρμόσει
ἐπισημνηνόμενον τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος, ὡς ἔφην,
οὕτως εἰσβαλεῖν εἰς τὴν διήγησιν· καὶ γίνεται ³⁴ καθ' 10
ὑπογραφὴν ὁ λόγος, ὅποταν ἀδίκημά τινος κατηγορῶμεν,
δοκοῦν μικρὸν εἶναι, ἄξιον τοῦτο αὐτὸ ἐπισημνηνόμενοι, ³⁵
ὡς οὐ χρὴ προσλαμβάνειν, αὐδὲ προκαταγινώσκειν τοῦ
ἀγῶνος, ὡς περὶ μικρῶν, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἀκρόασιν
οὕτω διηγῆσθαι. ὅποταν πάθος διεξιέναι μέλλωμεν, λοι- 15
μὸν ἢ νόσον ἢ τι τοιοῦτον, ἀρμόσει προεπισημνηνόμενον
ἐν καταστάσει, ὡς ἔστιν οἰκτρὰ καὶ ἀνιαρὰ τὰ ῥηθησό-
μενα, ἀναγκαῖα δὲ, οὕτως εἰσβαλεῖν εἰς τὴν διήγησιν, εἴτα
τότε λέγειν δι' ³⁶ ὑπογραφῆς τὸν λόγον· ταῖς γὰρ ὑπο-
γραφαῖς μάλιστα τὰ πάθη χαίρει ἐν ταῖς διηγήσεσι· ³⁷ 20
μὴ πυρῷ μέντοι εἰς τὰ καθ' ἕκαστα καθιέναι· εἰ δὲ μὴ,
εἰς εὐτέλειαν ἐκπτεῖται ὁ λόγος. ἀλλὰ τὰ μὲν προφανῶς
κατ' εἶδη, τὰ δ' ἐν γένει· ἕνια δὲ καὶ ἀποσιωπᾶν δεῖ
καὶ παραλιπεῖν ^{37*} δοκεῖν, ὅποταν ἀτόπου τινὸς αὐτὸς
μὲν οἷα τὰ συμβάντα διηγήσεται, ³⁸ ὁ δὲ ἀντιλέγων αὐ- 25
τῷ τὸν τρόπον τῆς ἐπανορθώσεως μέμποιτο. πῶς προ-
καταστήσεται, λέλεκται. φήσκει γὰρ ὅποτε μὲν προσεδά-

34 γίνεται Ald. Vind. Ven. per lac. om. Par. γίνεται. Ex.
Par. ἔστιν. 35 Ald. Codd. ἐπισημνηνόμενον. — v. 15. Par.
οὕτως. 36 Par. δι' ὑπογρ. tell. δ' ὑπογρ. 37 Par. δι-
χήσισιν. 37* Ald. Par. παραλιπεῖν. Ven. Vind. παραλιπεῖν.
38 Ald. Codd. διηγῆσεται.

κων τοῦτον λέξιν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν δυσχερῶν, οἷον
καὶ ὑμῶν ἤκουον τῶν πλείστων λεγόντων· καὶ αὐτὸς μὲν
αὐτίκα δὴ λέγω· ὅποια εἰσηγήσατο ὁράτε· ὅλως δὲ κα-
θόλου τῶν διηγήσεων αἱ μὲν εἰσι παθητικαί, αἱ δὲ σφο-
5 δρᾷ, αἱ δὲ ἐν βαρύτητι, αἱ δὲ ἐγκωμιαστικαί, αἱ δὲ
μέσαι· καὶ τούτων τῶν μέσων αἱ μὲν δημόσιαι, αἱ δὲ
ἰδιωτικαί· αἱ μὲν οὖν ἐγκωμιαστικαί καὶ δι' εὐεργεσιῶν
διέξοδον ἔχουσιν· αὗται τοίνυν εἰσι πομπικώτεραι καὶ
πανηγυρικώτεραι· πρόσσεστι δὲ αὐταῖς τὸ ἐπαχθές· τοῦ-
10 το τοίνυν ἐπανορθωτίον ἢ διὰ τῶν προπαραιτήσεων, ἢ
διὰ τὸ ἀναγκαῖον δεικνύναι τὸν λόγον, καὶ παραλιπεῖν
προσποιούμενον, ἢ ἐξ ἀναιρίσεως τὰ πολλὰ καὶ ἐπιεσά-
γοντα, ἢ ἀσυνδέτως· τάχους γὰρ φαντασίαν ποιῇ τὸ
σχῆμα, ἤγουν τὸ κατ' ἐπιδρομὴν· ³⁹ αἱ δὲ παθητικαὶ
15 διηγήσεις οὐ πολὺν ἔχειν ὀφείλουσι ⁴⁰ κόσμον, ἐκλίνουν
γὰρ τὸ ἐναργές τοῦ πάθους. Χρήσιμοι δ' αὐταῖς καὶ
αἱ διαπορήσεις· „ἀπορῶ τί χρὴ εἰσάγειν ἢ λέγειν·“ καὶ
οἱ μελλησμοί· „ἐγὼ καὶ πρὸς αὐτῷ καθιστάμενος τῷ
πάθει ἀναχωρῶ καὶ διαμέλλω.“ χρήσιμοι δ' ἐν αὐταῖς
20 αἱ ἀντεξετάσεις τῶν προτέρων εὐπραγιῶν, καὶ ὅτι ἔδει
μὲν ἄχρι τούτων ἐξαῖναι τι προελθεῖν· λέγειν δὲ ἀνάγκη
καὶ τὸ διὰ μέσου γινόμενον τῆς ἀφηγήσεως ἀποσιωπῇ
χρησασθαι· οὐκ ἔτι ἀνδυναίμην τὰ πλείω λέγειν· χρή-
σιμοι δὲ αὐταῖς καὶ οἱ διπλασιασμοὶ καὶ αἱ ἐπαναλήψεις
25 „Θῆβαι δὲ Θῆβαι.“ ⁴¹ χρήσιμοι δὲ καὶ αἱ ὑπογραφαί·
λέγω δὲ ὑπογραφὰς τὰ τοιαῦτα, „οἰκίας“ ⁴² κατεσκαμμέ-
νας, τείχη περιηρημένα· ταῦτα γὰρ ὑπογραφὴ καλεῖται.
αἱ σφοδραὶ διηγήσεις μάλιστα κατὰ τῶν ἀδόξων προσώ-

³⁹ Sequitur in Ald. Codd. ὡς ἔφη Ἀψίνος ἐν τῷ κατὰ Μιδίου
[Ald. Μιδίου] γεινησθαι, ἐπειδὴ περ ἐμελλεν αὐτὸν ἐγκωμιάζειν.

⁴⁰ Ald. Ven. Vind. ὀφείλειν. Par. ὀφείλουσι.

⁴¹ Aesch. in Ctesiph. p. 426.

⁴² Dem. de fals. leg. p. 361.

πων γίνονται. εἰσάγονται δὲ οὐ ψιλὰι, ἀλλὰ πολλάκις μετὰ κατηγορίας, ὅταν μὴ μόνον εἰπωμεν⁴³ τὸ κρινόμε- 695
νον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον βίον τοῦ κρινομένου παρακατη-
γορήσωμεν, συμμετρῶς δὲ· ἐναγώνιον γὰρ τοιοῦτον δοκεῖ
καὶ κατὰ ἀναιρεῖσιν. ἐνίοτε δὲ αὐτοῖς⁴⁴ εἰσάξομεν· οὐ⁵
λέγω δὲ οὐδὲ τόδε· ἐνίοτε δὲ καὶ ἀξιοπιστίας ἔνεκα παρα-
λιπεῖν ἔνια προσποιησόμεθα διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων
εἰπεῖν· καὶ οὐχ ἀπλῶς λέξομεν ἃ τετόλμηκεν, ἀλλὰ καὶ
τὴν διάνοιαν προσεξετάζοντες. ἀρμόσει δὲ ἐν ταῖς τοιαύ-
ταις ἀποστατικὰ σχήματα καὶ ὅσα ἀναγκαῖα καὶ τὰ εἰς 10
ἀρχὴν ἀνάγοντα εἰσάγειν ἀρμόσει· αἱ τε ἀρχαὶ τῶν τε-
τολμημένων χρήσιμοι· καὶ μὴ ἀνεπισημάντως προσβάλης,
ἀλλ' ἐν καταστάσει τὸ μέγεθος ἐπισημαινόμενος.⁴⁵ αἱ
ἡθικαὶ δὲ διηγῆσεις διχῶς νοοῦνται, ἢ ὡς ἐσχηματισμέναι,
ἢ ὡς ἡθὺς ἔχουσαι ὑφειμένον. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐσχημα- 15
τισμένων κάλλιον ἐν τῷ περὶ προκαταστάσεως λείκεται·
αἱ δ' ὑφειμέναι διηγῆσεις, ὅταν ἡ πρὸς οἰκεῖον ἢ πρὸς
ἐνδοξον πρόσωπον γίνωνται.⁴⁶ ἐν ταύταις γὰρ παρα-
κατηγορίας μὲν οὐ πάνυ κοινός· αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα
δεῖ λέγειν μᾶλλον,⁴⁷ ἢ τῶν προσώπων προσάπτεσθαι. 20
καὶ τι καὶ δοῦναι τὴν πρώτην τῷ ἀντιδίκῳ καὶ ἐπαινέ-
σαι, οἷον ἐγὼ τὸν μὲν ἄλλον βίον τάνδρὸς οὐκ αἰτιῶμαι,
ἀλλ' ἐπαινῶ τὰ πλείω, πλὴν ἄλλ' ὥφελέ γε ἄχρι τούτων
ἵστασθαι.⁴⁸ ὅταν οὖν τὸ μὲν πρᾶγμα ἄδοξον ἦ, ⁴⁹ τὸ
δὲ πρόσωπον ἐνδοξον, ἢ τοῦ β' πάλιν ἀτελὲς τὸ ἡθὺς· 25

43 Ald. Vind. εἰπομεν. Ven. Par. εἰπωμεν. Tum Par. τὸν
κρινόμε. Deinceps Ald. παρακατηγορήσομεν.

44 Par. αὐτά.
45 Ald. Codd. ἐπισημαινόμενον.

46 Ald. Codd. γίνονται.

47 μᾶλλον e Par. inserui.

48 In Ald. Codd. sequitur: ὡς

ἐν τῷ *Λυσάνδρῳ* Ἀφίης ἡθικῶς ἤψατο τῆς διηγῆσεως, καταχρηστι-
κῶς δὲ τὴν πρώτην ἐπῆνεσεν· ἐνδοξον γὰρ ἦν τὸ πρόσωπον. 49
Ald. Codd. ἦν.

ὅταν δὲ ἀμφοτέρω δοκοῦντα εἶναι ἔνδοξα, ⁵⁰ πλεον τὸ ἥθος καὶ ἡ ἐπαγγελία ἐνταῦθα ἐπιμελειστέρα. καὶ αἱ προπαραιτήσεις χρήσιμοι. ἐνίοτε δὲ οὐ διηγητέον· ἐν τοῖς τοιούτοις αἱ περὶ ⁵¹ μεγάλων ἀφηγήσεις, οἷαι ἐν 5 τοῖς δημοσίοις καὶ κόσμου μετέχουσι πλείονος καὶ κατὰ πλαγιασμόν εἰσάγονται καὶ κατὰ ἐπιμβολὰς προάγονται.

C a p. VI.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΣ. ¹

Τῶν ἀντιθέσεων αἱ μὲν εἰσιν ἄτεχνοι, αἱ δὲ ἔντεχοι. 10 ἄτεχνοι μὲν ὅσαι ἢ ἀπὸ γεγονότων ἢ ἀπὸ ἐγγράφων τίθενται. ἀπὸ γεγονότων μὲν, ὡς ἐκείναι, ὅσαι ἀπὸ παραδειγμάτων, ὡς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· „ἀπήγγειλε ² τοῖνυν τίς μοι περιιόντα αὐτὸν πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὕβρισθῆναι καὶ λέγειν τούτους καὶ διηγείσθαι 45 πρὸς ὑμᾶς μέλλειν, οἷον τὸν πρόεδρον“ καὶ τὰ ἑξῆς· ἀπὸ ἐγγράφων δὲ, ὅταν ἡ νόμος ἢ ψήφισμα ἡμῖν ἀντιτεθῇ· ἄτεχνοι δὲ αἱ τοιαῦται καλοῦνται, διότι οὐκ ἐξ ἰδίας ἐπινοίας εὐρίσκει αὐτὰς ὁ ῥήτωρ, ἐξ ὠρισμένων δὲ καὶ γεγονότων ἔχει τὴν ὕλην. ἔντεχνοι δὲ καλοῦνται, 20 ὅσας εὐρὼν ὁ ῥήτωρ ἀντιτίθῃσιν ὑμῖν· οἷον ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· „ἀλλὰ, νῆ Δία, φήσεις ³ ὡς ἐκ τοῦ νόμου τούτου λειτουργήσουσιν οἱ πλουσιώτατοι.“ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ αἱ ἄτεχνοι ἰσχυρότεραί εἰσι τῶν ἐντέχνων, ὅτι αἱ μὲν ἀπὸ ὠρισμένων πραγμάτων λαμβάνονται καὶ

50 ἔνδοξα e Par. recepi. 51 Codd. περὶ. Ald. παρὰ.

1 Par. Lib. Merulae περὶ ἀντιθέσεων. rell. περὶ ἀντιθέσεως.

2 Par ἀπήγγειλεν. — In Mid. p. 525. 3 Ald. Vind. Ven.

φήσεις. Par. φῆ. scr. φήσεις. — In Lept. p. 462.

σχεδὸν ὁμολογουμένων, τὰς δὲ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ εὔρηκε, καὶ
 δεῖ αὐτὰς χρηθῆναι· χρηρὴ δὲ τὰς μὲν ἰσχυράς ἀντιθέσεις,
 (ἰσχυρόταται δὲ εἰσιν αἱ συνεκτικώταται τοῦ ἀντιδίκου)
 προδιαβάλλοντα εἰσάγειν, ὡς μεμηχανημένοις ⁴ καὶ ἄδο-
 ξοῖς τοῖς ὀνόμασι, καὶ ὡς μάλιστα πειραῶσθαι ἀσθινῶς ⁵
 αὐτὰς εἰσάγειν ἢ προσθέντα τι ὄνομα ἄδοξον, ἢ ἀγε-
 λόντα· οἷον ὡς ἐν ἐκείνῳ, οἷον οἱ νησιῶται πωλοῦσι· τὰ
 γένη, καὶ οὕτω πέμπουσι τὸν φόρον· καὶ βουλὴ πρόκει-
 ται ἐνταῦθα, τί μάλιστα ἔστι τὸ συνεκτικώτατον τοῦ
 ἀντιδίκου τὸ συμφέρον· σὺ οὖν πῶς ἂν εἰσάγοις τὴν ¹⁰
 ἀντίθεσιν, ὃν τοίνυν αἰσχιστον εὔρηκας λόγον καὶ οὐ-
 δαμῶς πρὸς τράπου τῇ πόλει, ἐκείνῳ ἔστι, τὸ ἀπὸ τῶν
 χρημάτων κέρδος προτείνονται, ὥσπερ δέλλαρ, ὡς ἀλυσι-
 τελές ὃν τὸ τούτων ἀποστῆναι, αἱ δὲ ἀσθινεῖς ἀντιθέ-
 σεις καὶ ἀπλοϊκώτερον εἰσάγονται. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐξ ἀγαι- ¹⁵
 ρέσεως, ἐὰν παρέλκωσιν· οὐ γὰρ ἐκείνῳ ⁶ ἔστιν εἰπεῖν.
 ἐνίοτε δὲ καὶ ἰσχυραὶ ἀντιθέσεις ἀπλοϊκῶς καὶ ἐκ προ-
 φανοῦς εἰσάγονται ὅταν πάννυ θαρρόωμεν τῇ λύσει, ⁷ καὶ 696
 ἢ ἀξιοπίστον τοῦτο. ⁸ Τίθενται δὲ πολλαχῶς αἱ ἀντι-
 θέσεις· τετραχῇ γὰρ αὐτὰς τὰς ἀντιθέσεις τίθεμεν. τουτ- ²⁰
 ἔστιν ἢ τὰς προτάσεις τῶν ἀντιθέσεων καθ' αὐτὰς ὡς
 ἀντιθέσεις τίθεμεν, ἢ ταῖς προτάσεσι τὰς κατασκευὰς
 συνάπτοντες οὕτω τίθεμεν τὴν ἀντίθεσιν, ἢ τὰ ἐπόμενα
 τῇ ἀντιθέσει τίθεμεν μετὰ τῶν προτάσεων καὶ τῶν κα-
 τασκευῶν, ἢ χωρὶς τὴν πρότασιν καὶ τὴν κατασκευὴν ²⁵
 ἰδίαν ἐκατέραν ὡς ἀντίθεσιν προσποιούμενοι. ἀντιθέσεις
 μὲν οὖν τίθενται οὕτως, ὡς ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας·
 ᾧδεῖνὰ ποιαις, ⁹ ὧ ¹⁰ Δημοσθένες, τῶν συμπρέσβειων ¹⁰ κα-

4 Ven. Vind, ὁ μεμηχανη καί. 5 Ven. πολλοῦσι.

6 Ald. Codd. ἐκείνος. 7 λύσει Ald. Vind. Ven. om. per lac. supplēvi ex Par. qui per compendium scribit 2^u et Ex. Par.

8 Post τοῦτο lacuna est in Ald. qua caret Par. Lib. Mer. 9 ποιαις c Par. inserui. — Dem. de fals. leg. p. 400. 10 Par.

τηγορῶν. εἶτα λύσεις τὰ διατετολμημένα τοῖς πρίσβεσι
καὶ διὰ τὸ μὴ δόξαι κοινωνεῖν αὐτοῖς· εἶτα ἡ παρασκευὴ
εὐθὺς τῆς ἀντιθέσεως. ἀντιθεσις, ποῦ δαί ¹¹ ἄλλες; ποῦ
τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; εἰ γὰρ δεινὸν τὸ συμπρίσβειον
κατηγορεῖν, τί τούτου ¹² κατασκευαστικόν; τὸ μῆτε ἁλῶν
μῆτε σπονδῶν φείσασθαι. εἶτα πάλιν πρὸς τοῦτο ἡ λύ-
σις. συνάπτεται δὲ ἀντιθέσει κατασκευὴ τῆς ἀντιθέσεως,
ὡς ἐπ' ἐκείνου. ¹³ „εἰ δὲ τις ὑμῶν δυσπολέμητον οἶται
τὸν Φίλιππον εἶναι.“ μέχρι τούτου ἡ ἀντίθεσις. εἶτα ἡ
κατασκευὴ τοῦ δυσπολέμητον· „ὁρῶν τὸ τε πλῆθος“ καὶ
τὰ ἐξῆς. ἐπόμενον δ' ἐν ἀντιθέσει ὡς ἐπ' ἐκείνου ἐν τῇ
κατ' Ἀνδροτιῶνος· ¹⁴ „ὥς οὐχ ἡ βουλὴ γέγονεν αἰτία
τοῦ μὴ πεποιῆσθαι τὰς ναῦς, ἀλλ' ὁ τῶν τριηροποιῶν
ταμίας ἀποδράς ᾤχετ' ἔχων πέντε ἡμιτάλαντα.“ εἶτα
τὸ ἐπόμενον· „καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἀτύχημα συμβέβηκεν.“
εἰ γὰρ ἀπέδρα λαβὼν ἀργύριον, ἔπεται ἀτύχημα νομιζε-
σθαι τὸ συμβάν. ἴδωμεν τοίνυν ἐκάστου τούτων τὸν και-
ρὸν. ὅταν μὲν οὖν πάνυ θαρρῶμεν τῇ λύσει, συνάψο-
μεν ¹⁵ τῇ ἀντιθέσει καὶ τὰς κατασκευάς· ἡ κατασκευά-
σαντες τὰς ἀντιθέσεις, εἰ πολλὰς ἔχομεν τὰς λύσεις, τὰς
κατασκευάς δὲ αὐτῆς διελόντες ὡς ἀντιθέσεις· εἰσάγομεν,
ἵνα πυκνὸς καὶ ἀγωνιστικὸς ὁ λόγος γένηται, ὡς ἐν
τῇ β' Φιλιππικῇ ¹⁶ γέγονε. μία γὰρ ἡ ἀντίθεσις, ὅτι
φοβερὸς ὁ Φίλιππος. κατασκευαὶ δὲ τούτων τίνες; ὅτι
χωρία προέληφεν, ¹⁷ ὅτι συμμάχους ἔχει, ὅτι πεζεταί-
ρους, ¹⁸ ὅτι τὴν Μακεδονικὴν δύναμιν. ταύτας τοίνυν

Ven. συμπρίσβειον. Ald. Vind. πρίσβειον.

11 Par. Ven. δαί,

rell. δέ. Mox Par. τράπεζα.

12 Par. τούτου. rell. τούτων.

tum Ven. κατασκευαστι. rell. κατασκευαστικά.

13 Phil. I.

p. 41. 14 p. 598.

15 Ald. συνάψωμεν. Codd. συνάψουεν.

16 Ald. Φιλιππικῶν. Codd. Φιλιππικῷ. tum Par. γέγονεν.

17

Ald. προέληφει.

18 Ald. Codd. πεζεταίρους. scripsi πεζεταί-

τὰς κατασκευὰς ὡς ἀντιθέσεις εἰσήγαγε, δι' ἣν εἴπο-
 μεν ¹⁹ αἰτίαν· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ἐπόμενον τῇ ἀντιθέσει
 προτίθεται, ἵνα ἀπ' αὐτοῦ λαβὴν ἔχοντες ῥᾶον λύσωμεν
 τὴν ἀντίθεσιν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτιῶνος· ²⁰ προειπὼν
 γὰρ τὴν ἀντίθεσιν, „ὡς ²¹ ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας
 ἀποδράς ᾤχετ' ἔχων πέντε ἡμιτάλαντα,“ εἶτα προσθεὶς
 τὸ ἐπόμενον, „καὶ ὅτι ²² τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀτύχημα συμ-
 βέβηκε.“ ἀπὸ τούτου ἔσχεν ἀφορμὴν τῆς λύσεως. Δεῖ
 δὲ καὶ πιθανὰ εἶναι τὰ ἐσόμενα, ἵνα μὴ ἡμεῖς αὐτὰ κα-
 χοτεχνουῦντες δοκῶμεν προάγειν, ²³ ἀλλ' αὐτὴ ἡ φύσις
 τῶν πραγμάτων ἐφέλκεσθαι. ἐνίοτε δὲ καὶ μὴ θέντες ἀν-
 τίθεσιν τὰς λύσεις αὐτῆς ²⁴ τίθεμεν. τοῦτο δὲ γίνεται,
 ὅταν ἡ πᾶν βαρύνῃ ἡμᾶς ἡ ἀντίθεσις ἐκ προφανοῦς
 τεθείσα, καὶ δέῃ ²⁵ αὐτὴν προανελεῖν λεληθότως ὡς ἐν
 τῷ ἅ τῶν Φιλιππικῶν πεποίηκεν ὁ Δημοσθένης. τίς γὰρ ¹⁵
 ἦν ἡ πᾶν βαρύνουσα αὐτὸν ἀντίθεσις; ²⁶ ὅτι ἄπιστοι
 ἡμῖν οἱ Ὀλυνθιοί. τοῦτο τοίνυν μὴ θείς ἐκ προφανοῦς
 λήλυκεν εἰπὼν. ²⁷ πρὸς δὲ τὰς καταλλαγὰς, ἃς ἐκεῖνος
 ποιήσειται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους, ἐναντίως ἔχει. καὶ
 γὰρ ἐστὶ τύραννος Φίλιππος καὶ ἐχθρὸς φύσει τοῖς δη- ²⁰
 μοκρατουμένοις, καὶ ὑπὲρ μεγάλων Ὀλυνθίοις ὁ κίνδυνος,
 εἰ πεισθῇσονται. καὶ ἐκ παραδείγματος· καὶ ἴσασιν ²⁸
 ἅ τε Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν
 πόλιν, καὶ Πυθναίων τοὺς ²⁹ ὑποδεξαμένους. ταῦτα τί-
 νος ἐστὶ συστατικά; τοῦ ἀπίστους μὲν αὐτοὺς μένειν ²⁵

ρους ut Olynth. II. p. 23. 19 Par. εἴπαμεν. 20 Ald.
 Vind. Ἀνδροτιῶ. Ven. Par. Ἀνδροτιῶ. 21 ὡς Ald. om. Re-
 cperi e Codd. 22 ὅτι Ven. om. 23 Par. Ven. προάγειν.
 24 Ald. Codd. αὐτοῦ. Reisk. ad Olynth. I. p. 10. αὐτῆς. 25
 Ald. Codd. διῷ. Reisk. l. l. δέῃ. 26 Ald. Vind. Ven. ἀντι-
 εἰ. lacuna. Par. et marg. Ex. Par. Lib. Mss. ἀντίθεσις. 27
 Olynth. I. p. 10. 28 Ald. ἴσασιν. 29 Par. Πυθναίω-
 τους ὑποδ.

Φιλίππῳ, ³⁰ ἡμῖν δὲ πιστοῦς; ὁρᾷς πῶς μὴ θεῖς τὴν ἀντίθεσιν τὰς λύσεις τέθεικεν. ³¹ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου ταῦτ' ἐπεποίηκεν. τίς γὰρ ἦν ἡ παρ' Αἰσχίνου ἀντίθεσις; ὅτι οὐδὲ προσήκων ³² ὑμῖν ὁ πόλεμος, ὃ Δημόσθενες, ἀλλ' ἐπ' ἄλλοις εἶη Φιλίππος, σὺ δὲ ἄλλοτριον πόλεμον ἐπισπάσω, τοῦτο ἦν ἀντίθεσις. ὁ δὲ μὴ θεῖς τὴν ἀντίθεσιν τὴν λύσιν αὐτῆς τέθεικεν. „ἀλλὰ
 697 μὴν τὸν τότε συμβάντα τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν ἅπαντες.“ τί γὰρ ἐκ τούτου συνίσταται; οὕτως οὖν ὑμῖν
 10 προσήκων πόλεμος, ἐθоруβούμεθα, ἣ οὖν βαρυνούσης ἡμᾶς ἄγαν τῆς ἀντιθέσεως προεισάγομεν τὰς λύσεις καταστατικῶς, ἀλλ' οὐκ ἀγωνιστικῶς τεθῆναι, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ Ὀλυνθιακῷ πεποίηκεν ὁ Δημοσθένης. ³³ „ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες, σφόδρα ἂν ἡγούμην καὶ αὐτὸς φοβερὸν
 15 τὸν Φιλίππον καὶ θαυμαστὸν, εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἰώρων ὑψημένον.“ εἰ γὰρ ὡς ἀντίθεσιν καὶ λύσιν ἐτίθει, οὕτως ἂν εἶπεν, ἀλλὰ, νῆ Δία, φοβερὸς Φιλίππος οὕτω ³⁴ ἐξ ἀδικίας ὑψῆται· νῦν δὲ καταστατικῶς εἰσῆγαγε τὰς λύσεις, δι' ἣν εἶπομεν αἰτίαν· ἐνίοτε δὲ ἡ μία
 20 ἀντίθεσις καὶ πλεονάκις εἰσάγεται, ³⁵ ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· τίς γὰρ ἦν ἀντίθεσις, ὅτι ἀνάξιοί τινες εἰσι ταύτης τῆς ἀτελείας. τοῦτο πολλάκις εἰσῆγαγεν, „ἔστι δὲ οὐκ ἄδηλον τοῦθ' ὅτι Λεπτίνης ἦν τις ἄλλος ὑπὲρ ³⁶ τοῦ νόμου λέγει, δίκαιον μὲν οὐδὲν ἔρεϊ, φήσει ³⁷ δ' ἀνα-
 25 ξίους τινὰς ἀνθρώπους.“ καὶ πάλιν. ³⁸ „εἰτα ἐπισύροντες ἑροῦσιν, ὡς Μεγαριεῖς καὶ Μεσσηνιοὶ ἀτελεῖς τινες

30 Ven. Vind. Φίλιππον, 31 Par. τίθειεν. 32 Par. προσήκων. rell. προσήκον, 33 p. 19. 34 Ald. Codd. εὑπω- — v. 19. Par. εἰσῆγαγεν. 35 εἰσάγεται Ald. Vind. Ven. per lac. om., supplet Par. In libro Mer. τίθεται. 36 ὑπὲρ τοῦ νόμου e Par. inserui. Tum Ven. λέγει. — In Lept. initio. 37 Ald. φῶσι. Codd. φήσει. 38 In Lept. p. 496.

ἄθροοι, ἄνθρωποι δοῦλοι καὶ μαστιγίαί.“ πολλάκις τὴν ἀντίθεσιν εἰσάγομεν, ὅταν δαψιλεῖς ἔχωμεν ³⁹ πρὸς αὐτὴν λύσεις, καὶ δέη αὐτὰς διαιρεθῆναι, ἢ ὅταν δοκῇ ἰσχυρὰ εἶναι ἡ ἀντίθεσις καὶ δέη αὐτὴν πολλάκις ἐξελεγχθῆναι. ὅταν δὲ μέλλῃς τὴν αὐτὴν ἀντίθεσιν πολλάκις ἐπάγειν, δείξει ⁴⁰ σοι ποικίλων καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν εἰσαγωγῶν, ἵνα τὸ προσκορὲς ἀφέλῃς. ἐνίοτε δὲ καὶ δύο ἀντιθέσεις ἅμα συνάψαντες εἰσάγομεν, εἴτα χωρὶς ἑκατέραν λύομεν, ὥς ἔστι μὲν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις παραδείγματα. ⁴¹ γνοίης δ' ἂν ὅτι ἀληθῆ λέγω, καὶ ¹⁰ ὄντως ⁴² δύο εἰσὶν ἀντιθέσεις, καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν λύ-

39 Ald. ἔχομεν. 40 Ald. δαίσει. 41 Sequitur in Ald. Codd. εἴρηται δὲ καὶ παρὰ Ἀφίην ἐν ἐκείνῳ τῷ ζητήματι· τὸν προδότην ἔδει δεδίσθαι παρὰ τῷ συστρατῇ, *) ὁ δὲ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἕνεκα μοιχείας, καὶ κρίνεται συνειδότος, μετὰ γὰρ τὰς πρώτας ἀντιθέσεις ἔτι κακείνας ἔθηκε συμπλέξας. φήσεις γὰρ καὶ ταῦτα μὲν δι' αὐτῶν φερεῖται. b) περὶ δὲ τοῦ καὶ ἄλλως ἂν c) ἐγγενέσθαι διαφθεῖραι τὸν ἄνθρωπον αὐτῷ, εἰς τὴν d) ἐξ αὐτοῦ μήνυσιν ἰφισφάτο, καὶ οὐκ ἂν ἐξὸν ἀκινδύνως τοῦτο πράξει μετὰ ζημίας τῆς μεγίστης ἀνελκτό τις τοῦ προσθεῖναι e) τὴν γυναῖκα. τοῦτο εἰσηχται μὲν ὡς μία ἀντίθεσις, τὸ ἀληθές δὲ εἰσι δύο· μία μὲν ἀπὸ τῆς βουλήσεως, ὅτι οὐκ εἰκὸς ἦν προσαπολίσσαι f) μὲ ἐλέσθαι γυναῖκα καὶ δνειδεῖ περιβαλεῖν, εἰ μὴ ταῖς ἀληθείαις ἐμμεόχρυτο. ἑτέρα δὲ ἀπὸ τῆς μεταλήψεως· g) καὶ ἄλλοι τρόποι ἦσαν ἀναιρίσεως, εἰ βουλόμην ἀνελκῖν τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ τὰς δύο συνάψας εἰσήγαγε. h)

42 Par. ὄντος.

7

a) Ald. Vinđ. Ven. συστράτη. Par. συστρατ. b) Ald. Codd. φερεῖται. c) ἂν Ald. Ven. Vinđ. om., recepti e Par. d) εἰς τὴν Ald. Vinđ. Ven. per lac. om., supplet Par. e) Ald. Par. προσθῆναι. Ven. Vinđ. προσθεῖναι. f) Ald. προσαπολίσσαι praefixo asterisco. g) Ald. Vinđ. Ven. μετὰ sq. lacuna. Par. et Ez. Par. μεταλήψεως. h) Par. εἰσήγαγε.

σίῳ· διαφόρους γὰρ πρὸς ἑκατέραν ἦνεγκι λύσεις, καὶ
 τῷ σχήματι ἐπισημάνατο, εἰπὼν πρῶτον μὲν, ἵνα πρὸς
 τὸ δεύτερον αὐτοῦ πρότερον ἀποκρίνωμαι· τοῦτο οὐκ ἂν
 εἶπεν, εἰ μὴ ἦν μία, εἰ καὶ αὐτὸς δύο ἀντιθέσεις τεθει-
 5 κώς· γίνεται δὲ τοῦτο καὶ συνάπτεται ἀντιθέσεις ἀντιθέ-
 σει, ὅταν ἡ μίαν λύσιν πρὸς τὰς δύο ἔχωμεν θεῖναι,
 καὶ ἔστιν οὐ μικρὰς τοῦτο δυνάμειος, ἡ ὅταν ἔπωνται
 ἀλλήλαις αἱ ἀντιθέσεις, καὶ συνάδωσιν ὡς μίαν εἶναι
 δοκεῖν. ὅταν δὲ τοῦτο ποιήσης καὶ μέλλης διαφόρους
 10 πρὸς ἑκατέραν τὴν ἀντίθεσιν λύσεις φέρειν, ἐπιμελητέον
 σοι καὶ τῶν σχημάτων σαφῶν καὶ εὐκρινῶν, ὡς μὴ
 σύγχυσιν ἐργάσασθαι, ἀλλὰ τοῦ ἐνὸς ἀποδεχθίντος εὐ-
 κρινῶς οὕτως ἐφ' ἕτερον μεταβῆναι. πολλάκις δὲ καὶ ἐκ
 μάχης εἰσάγονται ἀντιθέσεις, ὅταν ἐναντία ὦσιν ἀλλή-
 15 λαις καὶ ποτὲ μὲν λέγωσιν, ὡς οὐκ ἔπραξαν, ποτὲ δὲ
 ὡς ἔπραξαν, δικαίως δὲ γε.

C a p. VII.

ΠΕΡΙ ΛΥΣΕΩΝ.

Λύσεων δὲ καθολικοὶ τρόποι δύο κατὰ ἀνατροπὴν
 καὶ κατὰ μέθοδον· κατὰ ἀνατροπὴν μὲν, ἐφρόνευσας,
 20 οὐκ ἐφρόνευσα. κατὰ μέθοδον δὲ, οἷον λόγου χάριν ἐφρό-
 νευσα μὲν, ἀλλὰ δι' αἰτίαν εὐλογον· ὁ μὲν οὖν κατὰ
 ἀνατροπὴν τρόπος κατασκευάζεται ἐκ τόπων τούτων, ἡ
 ἐκ τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων, ὅταν τὰ πεπραγμένα
 98 ἐναντία φαινῇται τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ· ἡ
 25 ἐξ εἰκότων· εἰκὸς μὲν ¹ μὴ εἶναι ἀληθές, μήτε γὰρ βου-
 ληθῆναι διὰ τὸ μήτε δυνηθῆναι πράξαι, ἢ τι ἕτερον ² ἢ
 ἐξ ἀτέχνου πίστεως. οἷον μάρτυρας, ἢ ἄλλους τινὰς τῶν

¹ μὲν Par. om.² Par. Ven. ἕτερον. Ald. Vind. ἕτερος.

τοιούτων, καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἀνατροπαῖς τῶν λύσεων ³ ἢ
ζητήσις στοχαστική ἢ ὀριστική· ἀδικεῖς δημοσίᾳ, οὐκ
ἀδικῶ· ⁴ τί γὰρ ἐστὶ δημοσίᾳ ἀδικεῖν; τὸ ναῦς προδοῦ-
ναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἰσὶ δὲ τῶν ἀνατροπῶν αἱ μὲν
ἀπλᾶι, αἷς ἤδη ἡ μέθοδος εἰσπίπτει, αἱ δὲ ἐκ περιου- ⁵
σίας, ὡς ἐν ἐκείνῳ· εὐηργέτησε, ⁵ τοῦτο ἀπλῶς. εἶτα μεθ'
ὑπερβολῆς. οἷον οὐ μόνον οὐκ εὐηργέτησεν, ἀλλὰ καὶ τὰ-
δε ἠδίκησε. ⁶ γίνεται γὰρ μέθοδος ἡ κατὰ περιτροπήν,
ὅταν ἐξ αὐτῆς, ἧς ἂν εἴπῃ ⁷ ὁ ἀντιδίκος, ἀνθιστάμενος
περιτρίπης αὐτόν, ὡς ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ὀργιᾶ- ¹⁰
ται, φησὶ, Φίλιππος, εἰ καταψηφιεῖσθε τῶν πεποιημέ-
νων τὴν εἰρήνην· πρὸς τοῦτο ἀπήντησε ⁸ κατὰ περιτρο-
πήν. ἐγὼ δὲ εἰ τοῦτό ἐστιν ἀληθές, οὐκ ἔχω σκοπούμε-
νος εὑρεῖν, ὅ τι τούτου μιῆζον κατηγορήσω, εἰ γὰρ ὁ
τῆς εἰρήνης χρήματα ἀναλώσας· ἢ κατὰ σύγκρουσιν, ¹⁵
ὅσαι καὶ αὐταὶ ἂν τισι δόξαιεν περιτροπῆς εἶναι, ὅταν
οὐ λύσιν θῶμεν, ἀλλὰ τὰς ἀντιθέσεις συγκρούωμεν ὡς
ἐναντίας ἀλλήλαις, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος· οὐ ⁹ φη-
μι δίκαιον εἶναι περὶ ἀμφοῖν λέγειν, ὡς οὐ παρὰ τὸν
νόμον ἢ δωρεὰ δίδονται, καὶ ὡς οὐ παρὰ ¹⁰ τὴν βουλὴν ²⁰
οὐκ εἰσὶν αἱ τριῆρεις· εἰ μὲν γὰρ διδόναι καὶ μὴ ποιη-
σαμένη τὰς ναῦς ἔξεστι, τί τοῦτο λέγουσι, δι' ὄντινα
δήποτε οὐ πεποιήται. ἢ κατὰ μείωσιν ¹¹ γίνεται λύσις,
ἐπὶ ἀνελεῖν μὲν μὴ ¹² δυνάμεθα πάντα τὸ λεγόμενον
ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου, ἀλλὰ συγχωρήσαντες ἐλαττώσωμεν ²⁵
αὐτό, ὡς ἐν τῷ πρὸς Αἰπτήνην „ἀλλὰ χορηγούς,“ ¹³ φη-

³ Par. λύσεων. rell. λήσεων. ⁴ Codd. ἀδικῶ. Ald. ἀδικῶν.
Mox Par. ἐστιν. ⁵ Ald. Codd. εὐηργέτησε et v. 7. εὐε-
ργίτησεν. ⁶ Par. ἠδίκησεν. ⁷ Ald. Codd. ἧς ἂν εἴπῃ
ὁ ἀντιδίκος, ἀνθίσταται περιτρίπης αὐτόν. ⁸ Par. ἀπήντησεν.
⁹ Ald. Codd. ᾤ. scr. οὐ ex Or. in Androt. p. 599. ¹⁰ Dem.
διά. ¹¹ Par. μείωσιν. rell. μίμησιν. ¹² μὴ e Par. inserui.
¹³ Ald. Codd. h. l. et in sqq. χορηγούς.

οὖν, ἡξομεν διὰ τοῦ νόμου·" τοῦτο ἐμείωσεν ¹⁴ εἰπὼν,
 ὀλίγους εἶναι καὶ πέντε ¹⁵ ἢ ἕξ. δεῖ δὲ πιθανῶς ποιεῖσθαι
 τὰς ἐλαττώσεις, ¹⁶ ἢ τούναντίον κατὰ αὐξήσιν, ὅταν ὁ
 μὲν ἀντίδικος ἐλαττοῖ ¹⁷ τὸ πρᾶγμα, σὺ δὲ κατὰ αὐξή-
 5 σιν ἀπαντήσης. ἢ κατὰ πηλικότητα ἢ ποσότητα ἢ ἄλλο
 τι τῶν αὐξητικῶν, ἢ κατὰ ἀντιπαράστασιν, ὅταν μὴ
 δυνάμενοι ¹⁸ ἀνελεῖν τὸ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου πάντη ἀν-
 τιπαραστήσωμεν αὐτῷ ἕτερον, κακὸν ἢ ἀγαθόν, ὡς ἐν
 τῷ πρὸς Λεπτίνην· χορηγοὺς πολλοὺς ἡμῖν δίδωσιν ὁ
 10 νόμος." τοῦτο ἔλυσεν ¹⁹ πρῶτον μὲν κατὰ μείωσιν, ὡς
 ἐδείχθη ἐπάνω. εἴτα ἀντιπαραστήσει ἀτόπου· χορηγοὺς
 δίδωσιν, ἀλλ' εἰς αἰσχύνην ἄγει, ἄλλον εὐεργέτην ἀφαι-
 ρεῖται. κατὰ δὲ ἀντιπαράστασιν ἀγαθῶν, ὡς ἐν ἐκεί-
 νῳ· ²⁰ ἀδικεῖς τὰς ναὺς ἐμπρήσας· ἀλλὰ νίκην πεποιή-
 15 κα, ²¹ ἀλλὰ φυγῆς ἀπήλλαξα. ἢ δὲ ἀντιπαράστασις τὰ
 πολλὰ ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων εὐρίσκεται. οἷον εὐπορίαν φέ-
 ρει τὸ μισθοῦ μισθῖν. ἀλλὰ τοῦτο ἐκβήσεται, ὀργὴ παρὰ
 θεῶν, ἀδοξία. ἡδίκησας διελὼν τὸ τεῖχος, ἀλλὰ νίκη
 ἀπέβη. γίνεται δὲ ἀντιπαράστασις ἢ ἀφ' ἑνὸς τῶν τελι-
 20 κῶν, ἢ κατὰ ἀντιπαράστασιν τρόπον, ἢ κατὰ ἐνδόξου
 κρίσιν, ἢ δῆμος, ἢ νόμος, ἢ παραδείγματα, καὶ προγο-
 νικῆς δόξης, ἢ νίκης. καὶ καθόλου κατὰ ἀντιπαράστασιν
 προσώπου ἢ πράγματος. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν τελικῶν κεφα-
 λαίων οὕτως· ἐφόνευσας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ· ἄξιος γὰρ
 25 ἦν παράνομα γράφων, ἢ λυσitelοῦντα, καὶ ἐξῆς τοῦ ἐν-
 δόξου κρίσις· τούτου δὲ ἀγράφως καὶ οἱ νόμοι στοχά-

¹⁴ Par. ἐμείωσεν. tell. ἰσημίωσιν. ¹⁵ Ald. πάντη. Codd.
 πάντε. — In Lept. p. 463. ¹⁶ Par. ἐλαττώσης· manu rec.
 supra η scriptum u. ¹⁷ Ald. Codd. ἐλαττω. Mox Ald.
 ἀπαντήσης. Codd. ἀπαντήσης. ¹⁸ Ald. Codd. δυνάμιθα. tum
 Ald. ἀντιπαραστήσωμεν. Codd. ἀντιπαραστήσωμεν, unde scriben-
 dum videtur δυνάμενοι. ¹⁹ Par. ἔλυσεν. ²⁰ Ald. ἐκείνου.
²¹ Par. πεποίηκα — ἀπήλλαξα. tell. πεποίηκας — ἀπήλλαξας.

ζονται· ναί φησι κερδαλέα γράφεις, ἀλλ' αἰσχροῖα, ἀλλὰ ἀλγεινὰ, ἀσύμφορα, καὶ νόμος νόμῳ παρίσταται, ²² καὶ μάρτυς μάρτυρι, καὶ ψήφισμα ψηφίσματι. κατὰ ἀντιπαράστασιν δὲ τρόπος οὕτως γίνεται ἀντιπαράστασις· δεῖ μισθοῦ μυεῖν, ἵνα σχῶμεν χρήματα· τούτῳ ἀντιπαρ- 5
στήσαμεν ἕτερον τρόπον βελτίῳ· ἑτέρως χρήματα δεῖ πο-
ρίζειν, οἷον εἰσφορὰν ἐπιγράφειν, ὥς ἐν τῷ πρὸς Λεπτί-
νην. ναί φησιν ἐπιλείπουσιν οἱ χορηγήσαντες διὰ τὰς
ἀτελείας· ἡ βελτίων ἕτερος τρόπος ἐπανορθώσεως· καὶ
πόσῳ βέλτιον, φησὶν, εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν τὰς χορη- 10
γίας, ὥσπερ τὰς τριηραρχίας, ἡ τοὺς ἅπαντας ἀπίστους
πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθεῖναι. ²³ γίνεται δὲ ἀντιπαράστα-
σις κρίσεως, ὅταν τῷ λεγομένῳ ἀπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἢ 699
προγόνων πρᾶξιν ἢ δῆμον ἢ πόλεως ἄλλης ἢ νομοθέτου
ἢ προσηύπου ἐνδόξου κρίσιν, ἢ ὅλως παράδειγμά τι ²⁴ 15
ἀντιθῶμεν· ὥς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, ἄνισον, φη-
σιν, ἐποίησας τὴν· συμμαχίαν, ὧς Δημοσθένεις. τούτῳ ²⁵
ἀντίθετε προγόνων κρίσιν· ἡ καὶ παράδειγμα, καὶ ἐπὶ
τῶν προγόνων ἐν Σαλαμῖνι διπλοσίας μὲν ἢ πόλεις τριή-
ρεις παρέσχετο τῶν ἄλλων. ²⁶ δεῖ δὲ ²⁷ ἐν ταῖς ἀντιπα- 20
ραστάσει σκοπεῖν ὅπως τῶν ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου λεγομέ-
νων τὰ ἐξ ἡμῶν λεγόμενα εὐλογώτερα φαίνηται. ²⁸ γί-
νεται δὲ λύσις καὶ ἐκ διανοίας ἐξετάσεως, ὅταν ἡ νομο-
θέτου διάνοιαν ἐξετάζωμεν. οἷον ὁ νόμος σοι ἐναντιού-
ται, ἡ ὁ νόμος σοι ²⁹ οὐ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ γέγραπται, 25

²² Ald. παρίσταται. ²³ Ald. διαθεῖναι. Codd. διαθεῖναι.

²⁴ Ald. Codd. παραδείγματι. Mox Ald. ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ στ. —
pro cor. p. 295. sqq. ²⁵ Par. τούτῳ. rell. τοῦτο. tum Par.
ἀντίθετον. ²⁶ p. 306. ²⁷ δεῖ Ald. Vind. om., est in Par.
Ven. Tum Par. ἀντιπαρστάσειν. ²⁸ Ald. Codd. φαίνεται.
Ald. εὐλογώτερον. Codd. εὐλογώτερον. scr. εὐλογώτερα. ²⁹ σοι
Ven. Vind. om.

ἀλλ' ἐτέρα· καὶ δεῖ σκοπεῖν ὅπως εὐλογος φανῇ ἡ ὑφ'
 ἡμῶν λεγόμενη διάνοια· οἶον, ξένος κεκώλυται ἀναβαίνειν
 ἐπὶ τὸ τεῖχος. ἢ ὁ νόμος κωλύει τὸν ἐπὶ κακῷ ἀνιόντα
 τῆς θόλεως, οὐ τὸν ἀριστεύειν μέλλοντα. γίνεται δὲ ³⁰
 5 καὶ ψηφίσματος καὶ παντὸς ῥητοῦ λύσις ἐπὶ πολὺ ἐκ
 διανοίας ἐξετάσεως. καὶ μαρτύρων λύσις, ἢ κατὰ ἀντι-
 παράστασιν, ὡς ἰδείχθη, μάρτυρος ἄλλου τῇ διανοίᾳ
 πρὸς χάριν ἢ δι' ἔχθραν. πολλάκις δὲ καὶ αὐτῶν ἡ τικό-
 των, ἢ ἐκ διανοίας ἐξετάσεως καταμαρτυρεῖ σου ὁ δεῖνα,
 10 ἢ διάνοιαν παρεχόμεθα ἐξετάζοντες, ὁ καὶ χρωμάτιον
 καλοῦσιν. οἶον τυραννίδος ἐπιθυμεῖς, ἢ διατὶ ³¹ δακρύ-
 εις; ἢ δακρύνω ³² ἐλεῶν τοὺς ἐν τῇ τυραννίδι, καὶ τὰ ἐκ
 τυραννίδος κακὰ ἐνθυμούμενος· ³³ ὥσπερ δὲ ἔφην ῥητόν
 ἐκ διανοίας λυέσθαι, οὕτω καὶ διάνοιαν ἐκ ῥητοῦ. οἶον
 15 τῇδε τῇ διανοίᾳ ὁ νόμος γέγραπται, ἢ οὐδαμοῦ τῷ ῥητῷ
 πρόσκειται. γίνεται δὲ λύσις καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου καθ'
 ὑπέρθεσιν. ὅταν οὖν ἐγκαλῶμεθα, ³⁴ τὸ ἐναντίον δεί-
 ξομεν ὡς ἄλυσιτελές, ἢ ὡς οὐκ ἐνδεχόμενον, ὡς ἐν τῇ
 περὶ στεφάνου, ἀνισον πεποιήκας τὴν συμμαχίαν, ὃ
 20 Δημόσθενες. τοῦτο ἐλύθη πρῶτον ἐκ παραδείγματος, ὅτε
 καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων ἐπράχθη. εἶτα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναν-
 τίου καθ' ὑπέρθεσιν. εἰ δὲ ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολο-
 γουμένου ἀπῆλθον αἱ πόλεις καὶ προσέειποντο Φιλίππῳ,
 τί ποιεῖν ἂν ἢ ³⁴ τί λέγειν τοὺς ἀσεβεῖς τούτους ἀνθρώ-
 25 πους, καὶ πάλιν προΐων που λέγει πρὸς τὴν ἀντίθεσιν,
 ὅτι πταῖσμα γέγονε ³⁵ διὰ τὴν ἐξοδὸν τὴν μετὰ Θηβαίων
 ἀπὸ

30 δὲ e Par. inserui.

31 ἢ διατὶ e Par. inserui.

32

Ald. Vincl. δακρύεις. Ven. δακρύων. Par. δακρύω.

33 In

Ald. Codd. sequitur: ὅπερ αἰτιῶνται Ἀψίνην, ὅτι ἐν καταστάσει
 τοιαύτῃ γνώμην ἐξετάζει, τοῦτο ἵστι τὸ χρῶμα ὅπερ ἵστιν τῶν πρα-
 γμάτων. 33* Ald. ἐγκαλοῦμεθα. Codd. ἐγκαλούμεθα. 34

¶ e Par. inserui. — Pro cor. p. 307.

35 Par. γίγονεν.

ἀπὸ τοῦ ἐναντίου λαβὼν. εἰ δὲ νῦν μετὰ Θηβαίων ἡμῖν
ἀγωνιζομένοις οὕτως εἵμαρτο πράξαι, ³⁶ τί ἂν ἐγένετο, εἰ
μηδὲ τοὺτους ἔσχομεν συμμάχους, καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμε-
ρῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γενομένης τοσού-
τος περίεστι φόβος, τί ἂν εἶπου τῆς Ἀττικῆς τὸ αὐτὸ 5
τοῦτο πάθος προσδοκῆσαι χρεῖ. καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ
Μειδίου, ὕβρις τὸ πρᾶγμα, ὡς Δημόσθενες, οὐ κατὰ ἀσέ-
βειαν. ἡ λύσις ἀπὸ τοῦ ἐναντίου καθ' ἐπὶφάνειαν. ἐγὼ
δὲ οἶδα ὅτι εἰ μὴ προὔκαλούμην αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικαζόμεν,
οὐναντίως ³⁷ ἦκεν ἂν εὐθύς μοι λόγος· ὡς εἶπερ ἦν. ³⁸ τί 10
τοῦταν ἀληθές, προβάλλεσθαι ³⁹ μ' ἐχρῆν. γίνεται δὲ
λύσις ⁴⁰ ἐκ διαφορᾶς· οἷον ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, Λα-
κεδαιμόνιοι, φησί, καὶ Θηβαῖοι οὐδένα τιμῶσι, τοῦτον
ἐκ διαφορᾶς ἡ λύσις· ἡ ἀνομοίου πράγματος ἐμκήρυξις·
Λακεδαιμόνιοι γὰρ καὶ Θηβαῖοι καὶ ἡμεῖς οὔτε νόμοις 15
οὔτε ἔθεισι ⁴¹ τοῖς αὐτοῖς χρῶμεθα. καὶ πλεονεξίαν τῷ
τοιούτῳ ἐν ταῖς λύσεσι, τὸ πρὸς παράδειγμα. γίνεται
δὲ ἐκ τοῦ ὁμοίου ἢ συλλογιστικῶς λύσις, ὡς ἐπ' ἐκείνου,
ὁ νόμος κελεύει τὸν ἐξ ἐταίρας μὴ λέγειν. ἢ ἴσον τού-
του καὶ ὁμοίον τὸ κελεύει τὸν νόμον τὸν ἐκ πόρων γε- 20
γονότα· ὁμοίως ⁴² γὰρ καὶ οὗτος ἐκ γένους ἐπονείδιστος
καὶ ἀσελγείᾳ ἐντέθραπται, καὶ ἐξῆς, κατὰ αὐξήσιν ὅτι
καὶ μειζόν· ἐστὶ καὶ ἡ ⁴³ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴ ἰδέα λύ-
σεων οὐκ ἀγαννῆς, ὅταν λέγωμεν ⁴⁴ ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν
λόγον πολλῶν καὶ ἄλλων ἀποσκατέον, καὶ εἰς ἀπέραντον 25
προβήσεται, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ἐξαπατᾶται, φη-
αῖν, ὁ δῆμος, καὶ διὰ τοῦτο, οὕτως ἔθηκα τὸν νόμον,

36 Par. πράξαι. rell. πράξας. v. 3. ante νῦν inserui εἰ. — Pro cor.
p. 293. 37 Par. οὐναντίως. manu rec. super ω positum est ο. —
In Mid. p. 523. 38 Ald. προὔβαλλεσθαι. 39 λύσις e Par. inserui.
40 Par. ἔθεισιν. — In Lept. p. 489. 41 ὁμοίως Ald. Ven.
Vind. per lac. om., supplet Par. et Ex. Par. 42 ἡ e Par.
recepti. 43 Ald. λίγουν.

τοῦτο ἔλυσαι ⁴⁴ τῇ εἰς αὐτόπον ἀπαγωγῇ χρησάμενος· ἥ τι
 700 οὖν κωλύσει πάντα ἀνερῆσθαι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον,
 οὐ γὰρ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ τοῦτο οὐ πιπνύσθαι τῶν πάν-
 των, ⁴⁵ ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες
 δ' ἐχειροτονήσατε, καὶ ὅλως ἐν οἷμαι πολλοῖς οἷς πρῶττετε
 καὶ τοιοῦτόν τι συμβαίνειν ἀνάγκη· ⁴⁶ καὶ πάλιν ἐν ἐκεί-
 νῳ τῷ ζητήματι ἀποστασίον, φησί, τῶν γάμων ἡμῖν
 διὰ τὰ προσόντα λυπηρὰ· τί οὖν κωλύει κατὰ τοῦτον
 τὸν λόγον πολλῶν καὶ ἄλλων ἀποστήναι τῶν κατὰ τὸν
 10 βίον, καὶ πολιτείας καὶ κτήσεως καὶ ἀποδημιῶν, ἐπειδὴ
 ἔστιν ὅτε καὶ ἐν τοῦτοις λυπηρὸν τι συμβαίνει· γίνονται
 δὲ λύσεις καὶ ἐκ τοῦ ἐλλειποῦς, ἢ παραγραφικῶς ἢ κατὰ
 χρόνον ἢ κατὰ τρόπον ἢ κατὰ πρόσωπον. γίνονται δὲ
 λύσεις καὶ μεταστατικῶς ἢ περὶ τὰ ἐν ἡμῖν πάθη συγ-
 15 γνωστά, οἷον ἀδικεῖς, φησὶν, ὀβρισίας ἢ συγγνωστός διὰ
 μέθην ἢ διὰ μαρίαν. περὶ τὰ ἐκτός δέ, ὥς ἐν τῷ περὶ
 στεφάνου· ⁴⁷ ἥτις αἷτιος γίγνομαι, Δημόδοκός· ἢ κυ-
 ρία τούτου ἡ τύχη ἔστιν· ⁴⁸ ὅτε καὶ λύσεις· ⁴⁹ λύσει συν-
 ἐμπίπτει, καὶ ἡ μέθοδος τῇ ἀνατροπῇ ἐκ τῶν αὐτῶν
 20 ἐνίοτε ὁρμᾶσθαι δοκεῖ, καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν· ἔπει καὶ
 στάσις στάσει συνεμπίπτει· ἡμεῖς δὲ τοῖς τόποις τῶν λύ-
 σεων σοὶ παρεχόμεθα, ὅθις εἰδὼς ῥᾶδιον εὐπορήσεις λύ-
 σεως· ἐπεὶ δὲ κακύνει χρὴ σε εἰδέναι, ὅτι οὐ πάσαις ταῖς
 λύσεσι χρῆσθαι ῥᾶδιον, ἀλλὰ ταῖς ἐμπίπτουσιν· Ἐστὼ ⁴⁹
 25 δὴ καὶ ἀντίθεσις ἡμῖν ταύτη ἐπὶ τῶν ὁμοσάντων· ⁴⁹ μὴ
 γῆμαι, καὶ κρινομένων ὅτι πολλὰ λυπηρὰ τοῖς γάμοις
 ἀκολουθεῖ, καὶ γυναικῶν ἀσίλγεια, καὶ παιδῶν πονηρία·
 ἐνταῦθα οὐ δύναμαι κατὰ ἀνατροπὴν ἀπαντῆσαι, ὅτι

⁴⁴ Par. ἔλυσεν. — In Lept. p. 458. ⁴⁵ Ven. Par. πάν-
 των. Ald. Vind. πάντων. — v. 5. Ald. Codd. ἐν οἷμαι. ⁴⁶
 p. 296. sqq. ⁴⁷ Ald. λύσεις. ⁴⁸ ἔστιν Ald. Vind. Ven.
 om., supplēvi ex Par. ⁴⁹ Ald. Par. ὁμοσάντων.

οὐδὲν λυπηρὸν συμβαίνει, ψεῦδος γάρ, ἀλλὰ μεθοδεύω
 αὐτὸ πρῶτον κατὰ μείωσιν, οὐ πᾶσι ταῦτα κατὰ ἀντι-
 παραβάσασιν ἀγαθοῦ. οὐδὲ τὰ προσόντα λυπηρὰ μόνον
 σκοπεῖν δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ. ἔστι δὲ ταῦτα παιδο-
 ποιῶν, διαδοχὴ κλήρου, γένους, πολιτείας, τὸ γηροκό- 5
 μον ⁵⁰ ἔχειν. εἴτα κατὰ αὐξήσιν, καὶ μίζω τὰ ἀγαθὰ
 τῶν λυπηρῶν. εἴτα κατὰ ἀντιπαραβάσασιν τρόπου, καὶ
 χρή δι' ἑτέρου τρόπου τὰ ἄτοπα φυλιττεσθαι, σωφρονί-
 ζειν τὰς γυναῖκας, τοὺς παῖδας ἀμείνους ποιεῖν διὰ τῆς
 ἀγωγῆς, διὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων. εἴτα κατὰ ἐνδόξου κρι- 10
 σιν. οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ τὴν πόλιν δοκεῖ τοῖς
 νόμοις, οἱ περὶ γάμων διαλέγονται. οὕτω καὶ πᾶσιν ἄν-
 θρώποις νενόμισται. εἴτα διανοίας ἐξετάσεις. ἢ οὐ ταύτη
 τῇ διανοίᾳ ὤμωσαν, ἀλλὰ ἀσελγείας καὶ μοιχειῶν ἔστιν
 ὑπόθεσις αὐτοῖς ὁ ⁵¹ ὄρκος. εἴτα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. εἰ 15
 τὸ γαμεῖν ἔχει τινὰ λυπηρὰ, πόσῳ λυπηρότερον τὸ μὴ
 γαμεῖν· ἀλλ' εἶναι ὅικον, ἀνέστιον, ἄπαιδα, οὐχ ἑαυ-
 τῷ οὐ πόλει χρήσιμον. εἴτα τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ,
 ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτηδευμάτων
 κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀναιρήσουσιν, οἷς τι τῶν λυπη- 20
 ρῶν πρόσεστιν. εἴτα μεταστατικῶς· τὸ μὲν δυστυχεῖν περὶ
 γάμων τύχης ἔστιν ἔγκλημα, τὸ δὲ ἄγαμον εἶναι γνώμης
 πονηρία. εἴτα ἐξ ἀποβάσεως τί συμβήσεται. εἴτα τόνδε ⁵²
 καὶ ἄλλοι ζηλώσουσιν. ἔφαμεν δὲ τῆς ἀντιπαραστάσεως
 καὶ τὴν ἀπόβασιν εἶναι. χρή δὲ τὰς μὲν ἀσθενεστέρας 25
 λύσεις προτέρας τιθέναι, τὰς δὲ ἰσχυροτέρας ⁵³ δευτέ-
 ρας· αἱ γὰρ αἱ ἰσχυραὶ πρότεραι τιθεῖν, δευτεραί δὲ
 αἱ ἀσθενέστεραι, οὐκ ἔτι χώραν ἔχουσιν. εἰσάγονται δὲ
 αἱ μὲν ἀσθενέστεραι, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ παρά-
 λειπν. ⁵⁴ αἱ δὲ ἰσχυρότεραι, προηγουμένως ἐπισημαινο- 30

50 Par. Ven. γηροκόμον. 51. ὁ e Ven. Par. inserui. 52
 Par. τοῖςδε. 53 Codd. ἰσχυράς. 54 Ald. παράλειπν et
 p. 516, 2. ἐκ παραλήψεως. Corrigunt Codd.

μένων ἡμῶν τὰς δυνάμεις αὐτῶν. ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ ἰσχυ-
 ραὶ ἐκ παραλείψεως τίθενται, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην·⁵⁵
 „ἐγὼ δ' ὅτι μὲν τινων κατηγοροῦντα πάντα ἀφαιρεί-
 σθαι.“ ἐνίοτε καὶ συνεισάγονται ταῖς ἀντιθέσεσιν αἱ
 λύσεις, ὡς ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· „οὔτω τοίνυν πολ-
 λὰ καὶ δεινὰ καὶ πάντα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκῶς περι-
 ῶν⁵⁶ λέγει, τί δ' ἂν εἴποις περὶ Δημοσθένους, ὅς τῶν
 συμπρεσβειῶν κατηγορεῖ.“⁵⁷ ἔξεστι γάρ σοι ἀποστρέψαι
 τὴν εἰσαγωγὴν καὶ λύσιν ποιῆσαι, κατηγορεῖς τῶν συμ-
 10 πρεσβειῶν· ναί, πολλὰ γὰρ καὶ δεινὰ ἐπρεσβευσαν· πολ-
 λάκις τῇ εἰσαγωγῇ τῆς ἀντιθέσεως συνεισάγεται ἡ λύσις,
 καὶ ἔμφασις ὅλη λύσεως γίνεται δι' ἐνὸς ῥήματος, ὡς ἐν
 τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. εἰ δὲ λέγεις, ἡ τὰ πρὸς Θηβαίους
 701 δίκαια. Αἰσχίνῃ, ἡ περὶ τῶν ἴσων νυνὶ διαλέγῃ, τὸ γὰρ
 15 νυνὶ καὶ ἀντι⁵⁸ λύσεως ὅλης ἦρκε· ἔχρην γὰρ τότε.
 διττὴ δὲ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει. ἡ γὰρ προ-
 τίσκει τὸ ἐξ ἀνατροπῆς, καὶ ἐπάγει τὸ ἐκ μεθόδου συγ-
 χωρήσας. εἴτα περιτρέψας ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίω-
 νος·⁵⁹ „ἐγὼ δὲ οἶμαι μὲν οὐχὶ λέγειν αὐτὸν τῷ ἀληθῇ,
 20 μᾶλλον δὲ εὖ οἶδα σαφῶς.“ μέχρι τούτου ὡς ἔχων ἀνα-
 τρέψαι ἐνέφηνεν. εἰθ' ἐξῆς συγχωρήσας περιέτρεψεν.
 οὐ μὴν ἀλλὰ ἐ τοῦτο τοιοῦτόν ἐστι τὰ μάλιστα. ὁ νό-
 μος δὲ λέγει τάναντία.“ εἴτα περιτρέψας ὡς ἐν ἐκείνῳ·⁶⁰
 „ἐγὼ δὲ ἐ τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ ἔχω τί πεῖζον κα-
 25 τηγορήσω.“ εἴτα ἐξῆς κατὰ ἀνατροπὴν· „οὐ μὴν ἀλλ' ⁶¹
 ὅτι καὶ φιλίας ἀρχὴ συμφερούσης ἡμῖν οὕτω μᾶλλον.“
 τῶν δὲ λύσεων πασῶν τῶν προειρημένων αἱ μὲν αἰσιν ἐξ

55 Initio.

56 Ald. Codd. περὶ ὧν.

57 κατηγορεῖ —

ποιῆσαι Ald. Vind. om., restitui e Par. Ven., unde vana sunt, quae disputat Reisk. ad Dem. de fals. leg. p. 400.

58 Ald.

Codd. ἀντιλύσεως.

59 p. 595.

60 Par. ἐκεῖνο.

61

Ven. Par. ἀλλ' ὅτι. Ald. Vind. ἀλλὰ ὅτι.

ιδιότητος, αἱ δὲ ἐκ κοινότητος. ἐκ κοινότητος μὲν, ὡς παρὰ τῷ Θουκυδίῳ ἐκείνῳ· ⁶² „ἦν δὲ λέγωσιν, ὡς οὐ δίκαιον τοὺς σφετέρους ἀποίκους ὑμᾶς δέχισθαι.“ εἰτα ἐκ κοινότητος ⁶³ ἡ λύσις· „μαθέντωσαν ὡς πᾶσα ἀποικία εὐ μὲν πάσχουσα τιμᾷ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ ἄλλοτριούται.“ ἡ δ' ἐξῆς ἐξ ιδιότητος· „ὥς δὲ ἡδίκουν σαφεῖς ἐσσι.“ ⁶⁴

C a p. VIII.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ.

Παραβολὴ παραδείγματος τοῦτο διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν παραβολὴ ἀπὸ ¹ ἀνύχων ἢ ζώων ἀλόγων λαμβάνεται· ¹⁰ ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, ²

„Ὡς δ' οἷε τις στατὸς ἵππος.“

ἀπὸ δὲ ἀνύχων ὡς παρὰ Δημοσθένει· ³ „ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου.“ τὰ δὲ παραδείγματα ἐκ γεγονότων ἤδη πραγμάτων λαμβάνεται ἢ προσώπων, ὡς ¹⁵ παρὰ Δημοσθένει· ⁴ „λέγεται κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν Ἀλκιβιάδης γενέσθαι.“ πᾶν δὲ παράδειγμα ἔχει μὲν τὴν ὕλην ἐκ τῶν προγεγονότων· λαμβάνεται δὲ ἢ ἐξ οἰκείων, ἢ ἐξ ἄλλοτριων. τὰ μὲν οὖν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώτερα καὶ πρόσσεχίστερα· τοῦτο χρὴ ἐπισημαίνει· ²⁰ σθαι, ὡς παρὰ Δημοσθένει· ⁵ „οὐ γὰρ ἄλλοτρίοις ἄλλ·

⁶² L. I, 34.

⁶³ Par. ἐκ κοινότητος. Tell. ἐν κοινότητι.

⁶⁴ Ven. Vind. ἐσσι.

¹ ἀπὸ Ald. Codd. om.

² Il. ο, 263.

³ Olynth.

Il. p. 21. — Ad hunc locum respicere videtur Commentar.

T. VII, p. 1023. ὥς τοῦτο ἐστιν, ὃ καλεῖ Ἀμίνης ἀπὸ τῆς ὁμοιωσεως, οἷαι εἰσιν αἱ παραβολαί, ὡς Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλίππων· ὥσπερ γὰρ οἰκίας κ. τ. λ.

⁴ In Mid. p. 561.

⁵

οἰκείοις χρωμένοις παραδείγμασιν εὐδαίμοσιν ὑμῖν ἔξις-
γενέσθαι.“ τὰ δὲ ἀπ’ ἀλλοτρίων προσώπων λαμβανό-
μενα ἔστι μὲν οὐχ ὁμοίως ⁶ προσεχῇ, δεῖ δὲ αὐτὰ ὁμως
μὴ πάνυ ἀπηρητῆσθαι. ⁷ χρήσιμοι δ’ ἐπ’ αὐτῶν καὶ αἱ
5 προπαραιτήσεις, ὡς ἐν ἐκείνῳ ⁸ ὁ Δημοσθένης.“ βού-
λομαι δ’ ὑμῖν, ὡς παρὰ Λακροῖς νομοθετοῦσι, ⁹ διη-
γήσασθαι· οὐδὲν γὰρ χείρους ἔσσεσθαι παράδειγμά τι ἀκη-
κοότες, ἄλλως τε καὶ ὃ πόλις εὐνομουμένη χρῆται.“ εἰ
μὲν οὖν ἀπ’ ἀλλοτρίου προσώπου, ἀδόξου δὲ, λαμβάνοι-
10 το, χρὴ κατ’ ἐπιτίμησιν αὐτὸ εἰσάγειν· οἷον „αἰσχύνομαι
νῇ τοὺς θεοὺς εἰ ¹⁰ Μεγαρεῖς μὲν τὰδε ἔπραξαν, ὑμεῖς
δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι μὴ πράξετε.“ εἰ δὲ ἀπὸ ἐνδόξου, οὐ-
τω· „καλὸν δὲ ὑμῖν ζηλῶσαι τοὺς ἄνδρας καὶ τὰ ἐκεί-
νων, ἔστι δὲ ταῦτα τίνα;“ χρὴ δὲ τὰ παραδείγματα γνώ-
15 ριμα εἶναι καὶ σαφεῇ, καὶ μὴ πάνυ ἀρχαῖα καὶ μυθώδη,
συνάδοντα δὲ τοῖς ὑποκειμένοις καὶ μὴ ἀπομηκύνεσθαι ¹¹
ἄγαν, πλὴν εἰ μὴ ἀπὸ μεγάλων φῆ τὸ παράδειγμα, ὁ-
ποῖον τὸ περὶ Ἀλκιβιάδου ἐν τῷ κατὰ Μειδίον. ¹² χρεῖα
δὲ παραδείγματος ἐν προσιμίῳ μὲν οὐ, ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ
20 λόγῳ, ¹³ καὶ ἥτοι προτάττομεν τοὺς λογισμοὺς τῶν πα-
ραδειγμάτων ἢ ἐπάγουιν· ἔστι δὲ ¹⁴ ἰσχυρότατον ἐν λο-
γισμοῖς· ¹⁵ λαμβάνεται δὲ ἀπὸ τῶν πρώτων, ἀπὸ ὁ-
μοίου, ἀπὸ ἐναντίου, ἀπὸ μίζονος, ἀπὸ ἐλάττονος· ἀπὸ

Ol. III. p. 35. 6 ὁμοίως e Par. restitui, abest ab Ald. Ven. Vind. per lacunam. 7 Ald. Vind. ἀπαριθῆσθαι. Par. Ven. ἀπηρῆ. 8 Par. ἐκείνο. — In Timocr. p. 743. 9 Par. νομοθετοῦσιν. 10 Ald. Vind. Ven. εἰ εἰς μὲν. Par. et Ex. Par. supplent Μεγαρεῖς. In Libro Mer. εἰ sq. lacuna. „In Cod. εἰ Θηβαῖοι μὲν.“ 11 Ald. Codd. ἀποκινύεσθαι. Marg. Ex. Par. ἀπομηκύν. 12 p. 561. 13 λόγῳ e Par. inserui. 14 Ven. δ’. 15 In Ald. Vind. Ven. lacuna est: in Par. sigla est, quam exhibui in tabula palaeographica, Epistolae criticae affixa, nr. 6. et legendam censui λογισμοῖς.

ὁμοίον μὲν, οἷον δίκην εἰσπράξασθαι παρ' αὐτοῦ. καὶ γὰρ ὁ δαῖνα πρότερον τὰ ἴσα δράσας δίκην δίδωκεν. ἀπὸ δὲ ἐναντίου οὕτω ¹⁶ συμφέρει ὑμῖν σῶσαι τοὺςδε. καὶ γὰρ πρότερον μὴ βοηθήσαντες Ἀμφιπολίταις ἐβλάβητε. ἀπὸ δὲ μείζονος οὐκ ἄξιός ἐστιν οὗτος τυχῆν ⁵ τῆς τιμῆς ταύτης. καὶ γὰρ ὁ δαῖνα πρότερον μείζονα εὐεργετήσας οὐκ ἔτυχεν τηλικαύτης τιμῆς· ἢ οὕτως· ἔξιτε ¹⁷ ἐπὶ τὸν πόλεμον, καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι ὑμῶν μείζονας πολέμους ὑπέστησαν. ἀπὸ δὲ ἐλάττινος· ἀποκτείνετε τοῦτον, καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι ὑμῶν ἐλάττω ἥδίκη- ¹⁰ κота τὸν δαῖνα. ἀπὸ δὲ προσώπων ἐλαττόνων οὕτως· οἱ δαῖνες ἀσθενέστεροι ὄντες ὑμῶν τὰδε ἔπραξαν. τίθενται δὲ τῶν παραδειγμάτων τὰ μὲν ὠρισμένως, ¹⁸ ὥς ἐν τῷ 702 κατὰ Μυδίου· „λέγεται κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν Ἀλκιβιάδης γενέσθαι.“ ἀρίστου δὲ οἷον εἰ ¹⁹ λέγοις. καὶ οὐκ ἔτι ²⁰ ἐφ' ἡμῶν ὄν, ἀλλὰ καὶ ἐκ παντός τοῦ χρόνου ἔστιν ὑμῖν ἔθος τοῖς κινδυνεύουσιν βοηθεῖν καὶ κοινὴν παρασχεῖν τὴν πόλιν· δεῖ δὲ ἐν τοῖς παραδείγμασι ²¹ γοργῶν σχημάτων· τῇ γὰρ ἑαυτῶν φύσει ἐστὶν ὑπτία, ἅτε δὴ ἀφηγηματικά ὄντα, ²² καὶ 20 κατὰ διακοπὴν εἰσάγεται, ὥς ἐπ' ἐκείνου· „λέγεται κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν Ἀλκιβιάδης γενέσθαι.“ σκέρασθαι γὰρ ἐστὶ διακοπή· ἢ κατὰ πλαγιασμόν εἰσάγεται, ὅς ποιεῖ εὐτογίαν, ὥς ἐν τῷ πρὸς Λεπτινὴν· „λέγονται οἱ Τριάκοντα ²³ χρήματα δανείσα- 25 σθαι παρὰ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ.“ εἰδ' ὁ πλαγιασμός· „οὐ διὰ πολλοῦ λόγων δὲ γιγνομένων.“ ²⁴

16 Par. οὕτως. 17 Ald. ἔξιτε. 18 Par. ὠρισμένως.
— In Mid. p. 561. 19 Par. οὐκίτ'. 20 Par. παραδει-
γμασιν. 21 ὄντα e Par. recepi. 22 τριάκοντα e Par.
inserui. — In Lept. p. 460. 23 Par. γιγνομένων. coll. γινο-
μένων.

ἢ ἄλλο τι τῶν γοργῶν σχημάτων τίθεται. ἢ κατὰ συ-
 στροφήν καὶ τόνον λαμβάνει, ὡς παρὰ Δημοσθένει· ²⁴
 „εἰ γὰρ ὁδὸν ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες.“ πολλὰκις
 γὰρ καὶ ἐμπλέσσεται ²⁵ παραδείγματα παραδείγμασιν, ἃ
 διαιρεθέντα ἀπὸ ἀλλήλων ὑπόνοιαν ποιεῖ, ἢ καὶ ἐξυπο-
 βάλλεται παραδείγματος. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀτελῆ αὐτὰ ἐω-
 μεν ἄχρι τοῦ χρησίμου μνησθέντες, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λε-
 πτίην ²⁶ ἐν τῷ περὶ τοῦ τειχισμοῦ τοῦ Θεμιστοκλέους·
 „λέγεται τοίνυν ἐκεῖνος ταχίζειν εἰπὼν, κἄν ἀφίκηται
 40 τις ἐκ Λακεδαιμόνος κατέχιν· κελεύσας, οἷχεσθαι πρε-
 βεύσων αὐτὸς ὡς τοὺς Λακεδαιμονίους. λόγων δὲ γινο-
 μένων καὶ τινῶν ἀπαγγελλόντων, ὡς Ἀθηναῖοι ταχίζου-
 27 σιν, ἀρνῆσθαι.“ εἶτα οὐκ ἐπεξῆλθεν ὁλως τῷ πράγματι,
 ἀλλὰ μέχρι τοῦ χρησίμου κατὰ τὸ προκείμενον εἰπὼν τὰ
 45 ἐξῆς εἶασεν ἀπενεγκών· „καὶ πάντες ἴσως ἀκηκόατε, ὅν
 τρόπον ἐξαπατῆσαι ²⁷ λέγεται.“

C a p. IX.

ΠΕΡΙ ΔΙΣΣΕΩΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ.

Περιεληπταί μὲν καὶ ταῦτα ἐν τῷ περὶ λύσεως.
 ἴδωμεν δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀκριβέστερον· πάλιν παραδειγμα
 30 λέγεται ἢ κατὰ ἀνατροπὴν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος·
 „φῆσιν τοίνυν τὸν τρόπον ἀπάσας εἰληφέναι τὰς βουλὰς,
 ἅσαι πώποτε ἔχουσι παρ' ὑμῶν· δωρεάν.“ εἶτα κατὰ
 ἀνατροπὴν ἢ λύσει. „ἐγὼ δὲ οἶμαι μὲν αὐτὸν οὐχὶ λέγειν

24 Olynth. I. p. 11.

Vind. ἐμπλέσσεται.

26 p. 478.

27 Par. ἐξαπατῆσαι. Ven.

28 πῆσαι in rasura.

1 Ven. ἡμῶν. rell. ἡμῶν. tum Ald. Codd. δωρεάν. Dem.

e. Androt. p. 595, δωρεάν.

25 Ven. Par. ἐπιπλέσσεται. Ald.

26 p. 478.

27 Par. ἐξαπατῆσαι. Ven.

1 Ven. ἡμῶν. rell. ἡμῶν. tum Ald. Codd. δωρεάν. Dem.

e. Androt. p. 595, δωρεάν.

ἀληθῆ· μᾶλλον δὲ οἶδα σαφῶς·“ γίνεται δὲ παραδεί-
 γματος λύσις καὶ ἐκ διαφορᾶς, ὃ ἐστὶ τῆς μεθόδου. ὡς
 ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ² „ἐπλήγη,“ φησὶν, „ὁ πρόεδρος
 ὑπὸ Πολυζήλου, ἢ οὐχ ὅμοιον τό τε Μειδίου εἰς ἐμὲ καὶ
 τὸ Πολυζήλου εἰς τὸν πρόεδρον. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ τὸν ⁵
 πρόεδρον πατάξας τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ³ ἔρω-
 τα, ἄγνοιαν, διὰ τὸ σκότους καὶ νυκτὸς τὸ πρᾶγμα γενέ-
 σθαι.“ εὐρίσκεται δὲ ἡ διαφορὰ ἢ κατὰ γνώμην, ὡς ἐν-
 θάδει· ὁ γὰρ Πολυζήλος, φησὶ, τοῦτο ἔδρασεν δι’ ἄγνοι-
 αν, Μειδίας δὲ δι’ ἐχθραν· ἢ κατὰ καιρὸν ὡς ἐνταῦθα· ¹⁰
 ὁ μὲν γὰρ, φησὶν, ἐν συνδείπνῳ, ἐγὼ δὲ ⁴ ἐν ἱερομηνίᾳ
 ἐτυπτόμην· ἢ κατὰ τόπον, ὡς ἐνταῦθα. ὁ μὲν γε ἐν
 οἰκίᾳ, φησὶν, ἐπλήγη, ἐγὼ δ’ ἐν ἱερῷ. ἢ κατὰ ποιότητα
 προσώπου, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ⁵ Θηβαῖοι γὰρ,
 φησὶν, ἀπηνεῖς ἡμῖν, ὑμεῖς δὲ φιλάνθρωποι καὶ δίκαιοι· ¹⁵
 ἢ ἐκ διαφορᾶς τῆς περὶ πολιτείας ἢ δυνάμιν ἢ ἄλλο τι
 τῶν τοιούτων. γίνεται δὲ λύσις παραδείγματος καὶ ἐκ
 τοῦ παρεπομένου. οἷον εἰ λέγειν δυνάμεθα, ὅτι οὐδὲ
 ἐκείνοις ταῦτα πράττειν ⁶ συνήνεγκεν, ἀλλὰ τάδε αὐτοῖς
 συνέβη· γίνεται δὲ λύσις κατὰ ἀντιπαράστασιν ἐνδόξου, ²⁰
 ὅταν ἡ παράδειγμα ἕτερον ἀντιθῶμεν, ἢ νόμον, ὡς ἐπ’
 ἐκείνου ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος „καὶ ἄλλαι γὰρ,“ φησὶ,
 „βουλαὶ οὕτως εἰλήφασιν·“ εἶτα λύσις κατὰ ἀν-
 τίθεσιν ἐνδόξου. „ἐγὼ δὲ εἰ τοῦτο οὕτως ἐστὶ τὰ μά-
 λιστα. ὁ νόμος δὲ λέγει τάναντία.“ ⁷ γίνεται καὶ ἐκ ²⁵
 περιτροπῆς λύσις παραδείγματος, οἷον „οὐ γὰρ εἴ τι
 πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτο

2 p. 526.

3 Ven. δ’ ἐν.

4 Ad sensum exprimit

locum p. 490.

5 Par. Vind. πράττειται. Ven. πρωτ. Par.

πρά. manu rec. supra lin. posita πτ.

6 Par. εἰλήφασιν.

7 Vind. τάναντία.

ζιμίῃσω, διὰ τοῦτο ἀποφεύγοις ἂν δικαίως, ἀλλὰ πολλῶ
703 μᾶλλον ἀλίσκοιο,“

C a p. X.

ΠΕΡΙ ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΩΝ.

Εἶπον ὅτι εἰς δύο τέμνεται τὸ ἐπιχείρημα, ἢ εἰς πα-
5 ράδειγμα, ἢ εἰς ἐνθύμημα· λείπεται οὖν εἰπεῖν περὶ ἐν-
θυμημάτων. Πᾶν ἐνθύμημα γίνεται ἢ ἀπὸ τοῦ ¹ ἐλάτ-
τονος, ἢ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἢ
ἀπὸ μείζονος, ἢ κατὰ ἐναντίωσιν κρίσεως ἐνδόξου, ἢ
συλλογιστικῶς, ἢ ἐκ διλημμάτων, ² ὅταν δύο τὰ ἐναντία
10 θεῖς ἐξ ἀμφοῖν ἑλῃς, ἢ ἀπὸ τῆς οὐσίας, ἢ ἀπὸ τῶν ἀπο-
βάσεων τῶν ἐνδεχομένων, ἢ κατὰ πρόσληψιν, ἢ ἐκ τοῦ
ἐλλειψθέντος, ἢ ἐξ ἀκολούθου συλλογιστικῶς, ἢ ἐκ μά-
χης. Ὁ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τόπος φύσει μὲν
αὐξητικός· ³ τοιοῦτος δ' ἐστίν, οἷον ἐπὶ τοῦ τὸ ναυτι-
15 κὸν διαφθεύραντος καὶ κρινομένου φέρε· εἰ γὰρ μίαν
ναῦν διέφθειρε, παράνομον ἦν. πολὺ δὲ πού δεινότερον
σὺμπαν τὸ ναυτικὸν διαφθεῖραι, λαμβάνεται δὲ ὁ ἀπὸ
τοῦ ἐλάττονος τόπος ⁴ ἢ κατὰ πρόσωπον φέρε· εἰ δὲ
δὴ τῶν δούλων τινὰ ὕβρισεν, οὐκ ἂν ἦν ἔνοχος τῷ νό-
20 μῳ, εἰ δὲ τὸ τοὺς δούλους ὕβριζειν δεινὸν, πολλῶ μᾶλ-
λον τοὺς ἐλευθέρους. ἢ οὕτω φέρε· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ πολι-
τείᾳ ὕβρισεν, οὐκ ἂν ἔδωκεν δίκην· εἰ δὲ καὶ τὸ ἐν ἄλλῃ
πόλει τοιαῦτα τολμᾶν αἰσχρὸν, πολὺ δὲ πού δεινότερον
ἐν τῇ ἐλευθερωτάτῃ· εἰ δὲ καὶ περὶ ἀσεβείας λέγοις. εἰ

¹ τοῦ Ven. Vind. om.² Ald. Codd. διλημμάτων.³ Ald. Codd. τόπον. Mox Ald. αὐξητός.⁴ Ald. Codd.

τόπου.

δὲ καὶ ἀνθρώπους ἐπιχειρεῖν ἀδικεῖν δεινόν, πῶς οἱ πολλῷ χαλεπώτερον τοὺς θεοὺς. ἢ ἀπὸ πράγματος φέρε· εἰ δὲ χρήματά με ἐξημίωσαν, οὐκ ἂν ἦν δεινόν· εἰ ⁵ τοίνυν καὶ τὸ εἰς χρήματα ζημιοῦν ⁶ χαλεπὸν, πῶς οὐ πολλῷ δεινότερον εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα; ἢ ἀπὸ καιροῦ φέρε· εἰ δ' ⁸ ἐν ἄλλῳ τινὶ καιρῷ ὕβρισην, οὐκ ἂν ἦν δεινόν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῦτο δεινόν, πόσῳ μᾶλλον ἐν ἱερῶν ἡ ἀπὸ τόπου φέρε. ⁷ εἰ δὲ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὕβρισην, οὐκ ἂν ἦν χαλεπόν· εἰ δὲ καὶ ἐν βεβήλῳ, παλὺ δὴ πού δεινότερον ἐν ἱερῷ· ἢ ἀπὸ τρόπου· πῶς μεμισήκατε τοὺς ἀνδρ- ¹⁰ φόνους; εἰ τοίνυν καὶ τὸ ἀπλῶς ἀνελεῖν δεινόν, πῶς οὐ πολλῷ χαλεπώτερον πυρί; ἀπὸ παρακειμένου δὲ λαμβάνεται μάλιστα κατὰ τὸ ὁμοιογενές· οἷον ἐν γένος ἢ ἀρχῇ, εἶδη δὲ αὐτῆς χορηγός, θεσμοθέτης, ἄρχων. εἴη ἂν οὖν ταῦτα ὁμοιογενῆ· ὁ δὲ ἀπὸ τούτων λαμβάνων ¹⁵ ἀπὸ παρακειμένου λαμβάνει. οἷον ὥς παρὰ τῷ Δημοσθένει φέρεται· εἰ δὲ θεσμοθέτην ὕβρισην, οὐκ ἂν ἔδωκε ⁹ δίκην. εἴτα ἡ κατασκευή· ὁ γὰρ θεσμοθέτης οὐδενὸς ἀνθρώπων ἐστὶν ὄνομα, ἀλλὰ τῆς πόλεως· εἰ δὲ καὶ τοὺς θεσμοθέτας ὕβριζε, ⁹ δεινὸν καὶ δημόσιον ἀδίκημα διὰ ²⁰ τὸ τῆς ἀρχῆς δίκαιον· οὐδενὸς ἦττον καὶ ὁ τοὺς χορηγούς· οἷον κατὰ τοῦ τὸν στρατηγὸν ἀνελόντος, τί παράκειται ὁ στρατιώτης. ἀπὸ δὲ τούτου λήψῃ τὸ ἐνθύμημα· τάχα γὰρ ἔλθοι εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τόπον καὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος· οἷον, ἡδίκησέ ¹⁰ τις δημοσίᾳ τὴν πό- ²⁵ λιν, εἴτα καὶ ἰδιώτην. λαμβάνω δὲ ἀπὸ τούτου τὸ ἐνθύμημα ἀποδεικτικόν· ¹¹ εἰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς ἄλλους

5 Ald. ἢ. Codd. αἰ. 6 Ald. Codd. ζημιούντων. Tum Par. χαλεπῶν (man. seriori supra ὢν scriptum ὄν). Possis igitur scribere ζημιοῦν τῶν χαλεπῶν. 7 Par. φέρε. 8 Ald. Par. ἔδωκεν. Ven. Vind. ἔδωκε. — In Mid. p. 524. 9 Par. ὕβριζιν. 10 Par. ἡδίκησεν. 11 Ald. ἀποδεικτικόν.

ἦν μέτριος, τάχα ἂν ἠπίστησέ¹² τις τῇ κατηγορίᾳ· εἰ
 δὲ καὶ περὶ τὴν πόλιν πονηρός, ταχύ γ' ἂν ἐπίσχαν¹³
 ὁ μήτε τῶν νομιζομένων φεισάμενος. ἢ οὕτως, εἰ γὰρ
 ἂ κοινῇ πάντες προσεικρούσαμεν ἀλλήλοις ἀρεῖται ἀ-
 5 μνημόνευτα, ταχύ γ' ἂν ἐνὶ ἀνδρὶ μνησικακίῃ προσήκει
 ὑπὲρ ὧν νῆ Δία φησὶ πεπονθέναι. ἢ συλλογιστικῶς, ὥς
 παρὰ Δημοσθένει· „τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολο-
 γῶν ἔννομον εἶναι τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων
 γράφῃ.“¹⁴ καὶ πάλιν·¹⁵ „ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῇην,
 10 ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πο-
 λεμιῇ, καὶ μὴ πῶ βάλλῃ μηδὲ τοξενή.“ καὶ ἀπὸ τοῦ δι-
 λεμμάτου,¹⁶ ὥς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· „ἡδέως δ'
 ἂν ἱροίμην αὐτὸν πότερον¹⁷ ἔννομον καὶ δικαίαν ἐποιή-
 σατο τοῦ ψηφίσματος τὴν γραφὴν. ἢ τούναντίον ἀδι-
 15 χον καὶ παράνομον· εἰ μὲν¹⁸ γὰρ ἀδίκον καὶ ἀσύμ-
 φoron, δικαίως ἂν διὰ ταῦτα ἀποθάνοι· εἰ δὲ δικαίαν
 καὶ τοῖς πολλοῖς ὠφέλιμον, πῶς κῦν τὰ ἐναντία¹⁹ τού-
 των ἀξιοῖ ψηφίζεσθαι τούτους.“ ὁρᾷς πῶς ἐξ ἀμφοῖν
 ἔλαβεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. οἷον, εἰ τοῦ Καλλιξίνου
 704²⁰ τις κατηγοροίη, ἐξομνούντων τῶν στρατηγῶν· ὥς περ γὰρ
 εἴ τι τοιοῦτον ἔγραψα²⁰ ψηφισμα, δι' οὗ ἀφθονίαν
 στρατηγῶν παρείχετο, τιμῶν ἂν ἐτύγγανε²¹ καὶ δωρεῶν,
 οὕτως ἡνίκα εἰς ἀπορίαν ἀνδρῶν ἤκομεν, διὰ τοῦτον τῆς
 ἐσχάτης ὀργῆς ἄξιος. ἢ ἐκ τοῦ ἀκολούθου συλλογιστι-
 25 κῶς, ὥς παρὰ Δημοσθένει·²² „ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων

12 Par. ἠπίστησιν.

13 Ald. ἔπασχαν. Codd. ἐπίσχαν.

14 Ald. Codd. παράνομον γραφῇ. Pro cor. p. 267.

Phil. III. p. 115.

16 Ald. διαλεμμάτου.

17 Ven. Vind.

πρότερον. — In Aristog. II. p. 804.

18 μὲν Ald. om. In-

serui e Codd.

19 Ald. ἐναντίαν.

20 Ven. Par. ἔγραψα.

Ald. Vind. ἔγραψα.

21 Par. ἐτύγγανεν.

22 In Aristocr.

ἰάλω, σὺ τὰδε οὐκ ἂν ἔγραψας, οὕτως ἂν σὺ νῦν δίκην
 δῆς, ἄλλος οὐ γράφει·“ ἢ ἐξ ἀποβάσεως καθ’ ὑπόθεσιν
 τοῦ ἐνδεχομένου, ὥς ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν γέρε·²³ „εἰ
 δὲ καὶ κριτὴς καλοῖτο Μαντίθεος, οὐ Μαντιθίου Θερί-
 κιος.“ ἐνδεχόμενον γὰρ ἦν καὶ τοιοῦτον συμβῆναι, ἢ
 ἐκ τοῦ ἐκλειψθέντος· εἰ μὲν γὰρ ἐθαῖρε τοῖς δικαίοις,
 ἀντεπεῖν ἔχρη· ὅτι δὲ οὐκ ἀντεῖπεν, αὐτὸς ἑαυτοῦ τοῦ
 μὴ θαῖρειν καταμαρτυρεῖ· ἢ κατὰ πρόσληψιν. οἷον εἰ
 περὶ εὐεργέτου λόγοις;²⁴ γέρε· εἰ δὲ πρὶν πράξαι κα-
 θυπύσχετο²⁵ πράξειν, εἰ λήθοι γε τὰς δώρεας, οὐκ ἂν 10
 ὑπέσχεσθε δώσειν. ἂ τοίνυν καὶ πρὶν ἢ παθεῖν δεδά-
 κατε ἂν ἢ δώσειν ὑπέσχεσθε, ταῦτα παθόντες οὐ δώσι-
 τε, ἢ ἐκ τῆς οὐσίας, οἷον ἐπὶ ταῖς γαμηθείσαις. τί
 γὰρ ἔστιν ἴδιον τῶν γάμων; ἢ συνοίησις, τὰ συμβό-
 λαια· ὅτε ταῦτα οὐ πέπρακται, οὐκ εἶναι γάμον²⁶ καὶ 15
 τοῦτο φήσομεν· ἢ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος χρόνου, τὸ μὴ
 γινόμενον· οἷον ἂν ἦν εἰ ἐγένετο, ὥς ἐν τῷ πρὸς Λε-
 πτίνην·²⁷ „ὕμεις τιμῶντες ποτὲ Ἰφικράτην καὶ ἄλλους
 τινὰς εὐ πεποιήκατε·“ εἰτα ἐπάγει ἐνθύμημά τι. „εἰ
 τοίνυν ὥσπερ δι’ Ἰφικράτη²⁸ καὶ Πολύστρατον καὶ 20
 ἄλλους τινὰς εὐ πεποιήκατε δι’ αὐτὸν, οὕτως εἰ καὶ Χα-
 βρίας ἡξίωσεν ὑμᾶς τούτων τινὰς εὐ ποιῆσαι, οὓς νῦν
 αἰτιώμενοι πάντας ἀφαιρεῖσθαι²⁹ κελεύουσιν, οὐκ ἂν
 ἐδώκατε· ἐγὼ μὲν οἶμαι.“ εἰτα πάλιν ἡ ἐπαγωγή ἐνθυ-
 μηματικῶς. ἴδιον δὲ ἐνθυμήματος δριμύτητος δόξαν 25
 ἀποτελεῖν, καὶ ἔστιν ἀγωνιστικόν τε ἅμα καὶ ἐλεγκτικόν.
 ἤδη δὲ καὶ παράδειγμα ἐνθυμηματικῶς εἰσάγεται, οἷον

23 Par. φέρε. rell. φέρεται. — In Bocot. p. 997. 24
 Ven. λόγοι. Par. λόγοις φέρε. manu rec. correctum λόγον
 εσφίρε. 25 Ald. καθ’ ὑπὸσχετο. 26 Ald. Vind. γάμον.
 Par. Ven. γάμον. — v. sq. Ald. παρελθόντες. 27 p. 182.
 28 Par. Ἰφικράτη. 29 Par. ἀφαιρεῖσθαι.

ἔστιν· ³⁰ „εἰ γὰρ ὅθ' ἤκομεν Εὐβοεῦσιν·“ ἢ ἐκ μάχης·
 „καὶ τὸν μὲν γράψαντα τοὺς νόμους Σόλωνα χαλκοῖν
 ἐν ἀγορᾷ στήσαι, αὐτῶν δὲ τῶν νόμων ὀλιγωροῦντας φαι-
 νεσθαι, δι' οἷς κακέϊνον ὑπερβαλλόντως συμβέβηκε ³¹
 5 τιμᾶσθαι.“ καὶ πάλιν· ³² „πῶς δ' οὐκ ἂν εἴη τὸ συμ-
 βαῖνον ἄτοπον εἰ νομοθετοῦντες μὲν ὀργίζεσθαι τοῖς πο-
 νηροῖς, ἐπ' αὐτοφώρῃ ³³ δὲ τινες εἰληφότες ³⁴ ἀφήσετε·
 μαχόμενα γὰρ τῷ ³⁵ τιμᾶν τὸν νομοθέτην τὸ τοὺς νό-
 μους ἀτιμάζειν, καὶ τῷ μισεῖν τοὺς πονηροὺς τὸ πάλιν
 10 ἀθρόους ἔαν· μάχη δὲ ἐστίν, ὅταν τις τὰ ἐναντία ἑαυτῷ
 ποιήσῃ, κατὰ ἐναντίωσιν κρίσεως ἐνδόξου. καὶ τὸν μὲν
 νομοθέτην ἕνα ὄντα πᾶσιν ὑπὲρ ἑμῶν αὐτῶν ³⁶ ἐνδει-
 ξασθαι μισοῦντας τοὺς πονηροὺς· ἢ ἐκ κρίσεως ἐνδόξου·
 διὸ καὶ τὰς τιμωρίας ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βρα-
 15 δεῖας ἐποίησεν, τοῖς δὲ ἄρχουσι καὶ τοῖς δημαγωγοῖς τα-
 χείας· βουλόμενος γὰρ ἀποδείξαι ὅτι δεῖ τοὺς ἐν ταῖς
 ἀρχαῖς ταχέως τιμωρεῖσθαι, ἐπεχείρησεν ἀπὸ κρίσεως ³⁷
 ἐνδόξου· ἢ ἐκ διαφορᾶς. „τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὁρῶ τὴν
 ἀειλογίαν προτεινομένους, τουτοῖ δὲ Διοχίην ³⁸ πολὺ
 20 ταῦναντίον τούτων·“ τοῦτο προοίμιον μὲν ἐστίν. ἔλθοι
 δ' ἂν καὶ εἰς ἐπιχείρησιν ὁ τόπος. ἢ παραβολικῶς. εἶδος
 δ' ἐπιχειρήματος καὶ ἡ παραβολή· ³⁹ „ὥσπερ ⁴⁰ γὰρ τῶν
 ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμαρτημάτων, ἃ συμβαίνει ⁴¹ περὶ τοὺς
 πλοῦς ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη, βραχύναν ⁴²

30 Olynth. I. p. 11. 31 Par. συμβέβηκεν. — In Aristog.
 II. p. 807. 32 ibidem. 33 Ald. αὐτοφώρῃ. 34 Ven.
 εἰληφότας. supra lin. s. 35 Ald. Vind. τό. Ven. Par. τῷ.
 36 αὐτῶν Par. om. 37 Ald. Codd. ἀποκρίσεως. 38 Ald.
 διοχίην. — De fals. leg. initio. 39 Ald. παραβή. 40 In
 Aristog. II. p. 801. 41 Ald. Vind. Ven. συμβαίνει. Par.
 συμβαίνει. 42 Ald. Codd. τραχύναν. Correxī e Dem.

τὴν βλάβην ἐποίησεν, ἵππιδαν δὲ ὁ κυβερνήτης σφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν καὶ μεγάλην τοῖς πλείουσιν εἰσηγαγὲν.

C a p. XI.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΤΕΛΙΚΩΝ¹ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.

Περὶ μὲν τῶν στάσεων καὶ τῶν ἐν ἐκάστη ἐμπίπτόν· 5
τῶν κεφαλαίων ἱκανῶς τοῖς πρὸ² ἡμῶν λείλεκται. νῦν
δὲ ἴδωμεν αὐτὰ τὰ κεφάλαια τὰ κυριώτατα τῶν κεφα-
λαίων, ἐκ ποίων τόπων τὰς συστάσεις λαμβάνει καὶ τὰς
κατασκευάς, καὶ πῶς συνίσταται. καὶ πρῶτον γὰρ περὶ
τῶν τελικῶν ἐπὶ τῶν ἐστι δὲ ταῦτα· νόμιμον, δίκαιον,¹⁰
συμφέρον, ἐνδοξον, δυνατόν, εἰ δὲ βοίλει σαφές πρὸς
τούτοις, καὶ τοῦτο πρῶτον περὶ τοῦ νομίμου λέγω.

1. Περὶ νομίμου.

705

Τὸ νόμιμον κεφάλαιον ἐστὶ τῶν ἄγαν ἰσχυρῶν. λαμ-
βάνει δὲ τὰς συστάσεις ἀπὸ χρόνων, ἀπὸ ποιότητος τοῦ¹⁵
γράφαντος, ἀπὸ διανρίας τοῦ γράψαντος, ἀπὸ κοινῆς
κρίσεως, ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ³ πράγματος, ὃ διαγορεύει ὡς
ἄρθως ἔχει. ἀπὸ μὲν τοῦ χρόνου, ὡς⁴ εἰ λέγοις, οὐκ
ἐχθρὸς καὶ πρῶτον ὁ νόμος γέγραπται, ἀλλ' ἀμύθητος
μὲν ἐξ οὗ ὁ χρόνος γέγραπται· ἐν δὲ τούτῳ τοσούτῳ²⁰
ἄντι ἀκίνδυνος μένει ὡς καὶ παρὰ Δημοσοθένει· καὶ
τὸν μὲν γράψαντα⁵ τοὺς νόμους Σόλωνα χαλκοῦν ἐν

¹ τελικῶν Par. Ven. Vind. Lib. Merulae om. ² Ald. Codd. πρὸς. ³ τοῦ e Par. inserui. ⁴ ὡς Ald. Vind. Ven. per lac. om. supplevi ex Par. et Ex. Par. ⁵ Ald. Codd. ὑγγράψαντα. Correxī ex Dem. in Aristog. II. p. 807.

ἀγορᾷ στήσαι.“ ἀπὸ διανοίας δὲ τοῦ γράψαντος, ὡς ἐν
 τῷ κατὰ Ἀνδρотиωνος· συνιστὰς γὰρ τὸν νόμον, ὡς καλῶς
 ἔχοντα τὸν κελεύοντα ἀστεφάνωτον εἶναι δεῖν τὴν βουλὴν
 εἰ μὴ ποιήσαιο τὰς τριήρεις, τὴν αἰτίαν ἐξήτασεν.⁶ „τί
 5 δὴ ποτε ἂν τὰλλα πάντα ἢ βουλὴ δοκῇ καλῶς βουλευ-
 σαι, καὶ μηδεὶς ἔχῃ μὴδὲν ἐγκαλέσθαι, τὰς δὲ τριήρεις μὴ
 ποιήσεται, οὐκ ἔξεστι λαβεῖν τὴν δωρεάν. εὐρήσεται γὰρ
 τοῦτο ἰσχυρὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου κείμενον.“ καὶ πάλιν
 περὶ τοῦ τῆς ἐταιρήσεως⁷ νόμου· „ἄξιον τοίνυν καὶ τὸν
 10 θέντα τὸν νόμον ἐξετάσαι Σόλωνα, ὅσῃν πρόνοιαν
 ἐποιήσατο τῆς πολιτείας ἐν ἅπασιν οἷς ἐτίθει νόμοις.“
 καὶ πάλιν προῖων που λέγει·⁸ „καὶ γὰρ ἦδει τοῖς αἰσχροῦς
 βεβιωκόσιν.“ ἢ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ὃ διαγορεύει
 τὸν νόμον, ὅτι⁹ περὶ μεγάλων, οἷον ἢ τῶν πρὸς θεοῦς
 15 ἢ τῶν πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ὅτι ἀνευ τούτων οὐκ εἶναι
 ἔνι, ὡς παρὰ Δημοσθένει.¹⁰ „ὁρθῶς καὶ καλῶς ἔχων
 ὁ νόμος ὡς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μαρτυρεῖ, ὅπου φαίνονται
 τινες οὐδὲν ἥτιον ὑβρισταί.“ ἢ ἐκ κοινῆς κρίσεως, ὡς
 ἐν τῷ κατὰ Μαιδίου.¹¹ „τὸν τοίνυν οὐ παρὰ τοῖς Ἑλ-
 20 λησι μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ βαρ-
 βάρους.“ διαβάλλεται δὲ νόμος ἀπὸ τῶν ἐναντιῶν, ὅτι
 οὐ κοινός, ὅτι ὁ γράψας οὐκ ἀξιόπιστος, ἢ τὸ πρᾶγμα
 διαγορεύσας οὐκ ἀνέκτὸν, ἢ ὅτι ταῖς πάντων δόξαις μά-
 χεται, ἢ ὅτι διάνοια μοχθηρὰ τοῦ γράψαντος, ὡς ἐν
 25 τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· εἰ δὲ τὸν νόμον μὲν οὐ δια-
 βάλλοις,¹² φαίης δὲ οὐ δυνατόν εἶναι αὐτῷ ἐν τῷ¹³
 παρόντι χρησθαι, ἢ ἐκ διανοίας ταῦτόν ἐξετάσεις, ὅτι
 οὐκ

6 Ald. Codd. ἔτασεν. — In Androt. p. 696. 7 Ald.
 ἐτερήσεως. — In Androt. p. 602. 8 ibidem. 9 Par. ὅτι.
 rell. ὅ. 10 In Mid. p. 517. 11 p. 530. 12 Ven.
 διαβάλλοις. rell. διαβάλλεις. 13 τῷ e Codd. inserui, Ald. om.

οὐκ ἐπὶ τοῦτοις γέγραπται, ἢ κατὰ συμπαραστάσιν κερ-
 φαιαίων· εἰ δὲ καὶ ξενικῷ νόμῳ χρῶτο ὁ ¹⁴ προσουστήσας,
 τὸ πρόσωπον εἰσάξεις, ¹⁵ ὥς ὁ δῆμος ἐν τῷ Λοκρικῷ
 νόμῳ· ¹⁶ τὸ δὲ ἔθος καὶ ἀντὶ νομίμου παραλαμβάνεται·
 ἔχει δὲ ὕλην καὶ κατασκευὰς ἐκ τῶν γεγονότων καὶ παρα- ⁵
 δεδομένων· λαμβάνεται δὲ διχῶς, ἢ ἐξ ιδιότητος τοῦ ὑπο-
 κειμένου προσώπου, ἢ ἐκ κοινότητος, ὥς ἐπ' ἐκείνου·
 βουλευόμενοι Ἀθηναῖοι, εἰ δεῖ θάψαι τοὺς δέκα στρατη-
 γούς· ἀπὸ κοινότητος μὲν, ὅτι κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις
 καθίστηται θάπτειν τοὺς οἰχομένους σνήθια. ἐξ ιδιό- ¹⁰
 τητος δὲ τοῦ ὑποκειμένου προσώπου, ὅτι Ἀθηναῖοις καὶ
 τοὺς ἄλλοτρίους νεκροὺς θάπτειν ἔθος· οἷα τὰ περὶ Ἀρ-
 γείους ἔπραξαν, πολλῶ δὴ πού πρὸς τοὺς οἰκίους προ-
 σήκει. οὐκοῦν καὶ ἀπὸ τῶν ¹⁷ ἐναντίων αἱ ἀνατροπαί·
 ἢ ὅτι ἡμῖν οὐκ ἔθος τὰ δόγματα καὶ ἀντὶ νόμων ἰσχύειν, ¹⁵
 καὶ σχεδὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐννοιῶν ¹⁸ κατασκευάζεται,
 ὅτι ὀρθῶς ἔχει ἀπὸ τῶν βουλευσαμένων τοῦτο τὸ ὑποκει-
 μενον, καὶ ὅτι ἐνδοξόν εἴη πρόσωπον, καὶ οὐχ οἷον πρὸς
 ἀπάτην τι δοκεῖν βουλευέσθαι. εἰ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δόγμα
 συντρέχον ¹⁹ καὶ τοῖς νόμοις τοῖς προγονικοῖς φαίνεται· ²⁰
 ἀπὸ τοῦ ἐλλείποντος, ἢ οὐδὲ τῶν νῦν ἀντιλεγόντων· ἀπὸ
 ἐνδοξοῦ κρίσεως, ὅτι καὶ οἱ νόμοι φυλάττειν κύρια κελεύ-
 οῦσι τὰ τοῦ δήμου δόγματα. ἐκ διαφορᾶς· ταύτῃ διενή-
 νοχε δημοκρατία τυραννίδος, ὅτι ἡ μὲν ἄκυρον ποιεῖ τὸν
 δῆμον, ἡ δὲ κύριον. ἐκ τοῦ ἐλάττονος· εἰ καὶ εἰς τὰς ²⁵
 ἰδίας ὁμονοίας φυλάττειν ἐννόμον, πολὺ δὴ πού τὰς τοῦ
 νόμου.

14 Ald. Codd. χρῶ. 15 Ven. εἰσάξης. 16 In Ti-
 moer. p. 744. 17 Ald. τῶν ἄλλων ἐναντ. Codd. ἄλλων om.

18 Par. Ven. Vind. ἐνίων. Ald. ἐννοίων. 19 Ald. Par. συντρέ-
 χων. in Par. man. rec. super ω scripsit ο. Ven. Vind. συν-
 τρέχον.

2. Περὶ δικαίου.

706 Τὸ δίκαιον δειχθὲν συνίσταται ἢ ἀπὸ προσώπου ἢ ἀπὸ πράγματος· ἀπὸ μὲν γὰρ προσώπου· δίκαιον βοηθεῖν, ἀστυγείτονες γάρ, εἰ οὕτω τύχοι, ἢ φίλοι ἢ ὁμόγενεῖς ἢ εὐεργέται· ἢ πάλιν ἀπὸ τῶν ἐναντίων. εἰ τιμωρεῖσθαι κελεύοις, ὅτι ἐχθροί, ὅτι προὔπῃρξαν, ὅτι ὁμόφυλοι. ἀπὸ δὲ πράγματος, ὅτι ἴσον, ὅτι πρὸς τὴν ἀξίαν, ὅτι πᾶσι τοῖς τὰ δίκαια φρονήσασιν οὕτως ἔδοξεν.

3. Περὶ συμφέροντος.

10 Τὸ συμφέρον κατασκευάζεται ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων οἷα ἐκβήσεται πεισθεῖσι. ¹ τελεία δὲ ἀποδείξεις συμφέροντος, ὅταν ἐπ' ἄμφω ἀποδείξης, ² τί μὲν ἔσται ³ πεισθεῖσι, τί δὲ ⁴ εἰ μὴ ὑπακούσαιεν, ὥς παρὰ Δημοσθένει ἐν Ὀλυνθιακοῖς. ἀλλὰ μὴν ⁵ ἥλικα ἔστι τὰ διάφορα ὑμᾶς
15 ἐκὶ πολεμεῖν, ἢ παρ' ὑμῖν ἐκείνον, οὐδὲ λόγου πρὸςδεῖν ⁶ ἡγοῦμαι· ἔτι τελεία ἐστὶν ἐξέτασις συμφέροντος, ὅταν διέξωμεν, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὠφεληθησόμεθα καὶ τοὺς ἐχθροὺς βλάψωμεν. ⁷ ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου, ὅτι οὐκ εἰς τὸ παρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ⁸ ἅπαντα χρόνον
20 ἐκ τούτων ἀμεινον οἰκήσομεν. ἢ ἐκ παραδειγμάτων, ὅτι καὶ πρότερον πράξασι ταῦτα συνήνεγκε. ⁹ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ὅτι ἐλλειψθέντα ἔβλαψεν.

1 Par. πεισθεῖσιν.

2 Ald. Codd. ἀποδείξεις.

3 ἔσται

Ald. Vind. Ven. per lac. om., supplevi ex Par. Ex. Par. et libro Merulae.

4 Vind. Ven. δαί.

5 Ald. Codd.

μή. Olynth. I. p. 16. μὴν. Tum Ald. Vind. Ven. ἥλικα τὰ διάφορα. supplet lacunam Par. ἥλικα ἔστι. Ex. Par. ἥλικα γ' ἔστι. Lib. Mer. ἥλικα.

6 Ald. πρὸςδεῖ.

7 Par. βλάψω-

μεν. 8 τὸν Ald. om. Inserui e Codd.

9 Par. συνή-

νεγκεν.

4. Περὶ δυνατοῦ.

Τὸ δυνατόν ἐκ τῶν ἐκτός μάλιστα κατασκευάζεται, φίλων, συμμάχων, χρημάτων, καιροῦ, τόπου, θεῶν εὐνοίας. κατασκευάζεται δὲ καὶ ἐκ παραδείγματος, ὅτι καὶ πρότερον οὐκ ἐλάττονας πολέμους εὐ ἔθεντο. τελεία δὲ 5 κατασκευὴ δυνατοῦ, εἰ δεῖξαιμεν, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἰσχυροὶ καὶ οἱ πολέμιοι ἀσθενεῖς, ὡς ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς πολυλαχοῦ.

5. Περὶ ἐνδοξοῦ.

Τὸ ἐνδοξον κατασκευάζεται ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν πολ- 10 λῶν ἐννοίαις συντρέχειν. αἱ δὲ ἄτεχνοι πίστις ἔγγραφα, βάσανοι, περὶ ὧν ἐν τῷ νόμῳ λέλεκται, μαρτυρίαι καὶ μάρτυς, ὅτι ἀληθὲς ¹⁰ συνέσταται ἐκ ποιότητος προσώπου· τίς ὁ μάρτυς; ὅτι, καλὸς καὶ ἀγαθός. ἐκ τῶν πρότερον ὄντων, εἰ καὶ ἤδη τινὰ μαρτυρίαν ἀληθῆ με- 15 μαρτυρηκῶς φαίνοιτο. ἐκ διανοίας, ὅτι οὐ πρὸς ἐχθραν, αὐδὲ πρὸς χάριν, οὔτε πρὸς λῆμμά ¹¹ τι ἐκ τοῦ πράγματος, ὅτι καὶ αὐτὰ τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν εἰκότων συνίσταται ἀληθὲς ὄν.

C a p. XII.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ.

20

Ὁ περὶ ἐπιλογου τόπος τριμερὴς ἐστίν· ἔχει γάρ καὶ ¹ ἀνάμνησιν τῶν εἰρημένων καὶ εὖλεον καὶ δεινῶσιν. ἡ δὲ δεινῶσις κατα τὴν αὐξήσιν θεωρεῖται. τούτων τοι-

¹⁰ Par. ἀληθῆ. ¹¹ Ald. Codd. πρὸς λῆμμά η.

¹ καὶ Ald. om. Recesi e Codd.

νυν περὶ πρώτου² τοῦ τῆς ἀναμνήσεως διαλέξομαι. θεω-
 ρεῖται δὲ ἡ καλουμένη ἀνακεφαλαίωσις ἀθρόα μὲν ἀνά-
 μνησις τῶν διὰ πολλῶν εἰρημένων, τῆς δὲ ἰδέας τοῦ λό-
 γου τῆς πραγματικῆς καλουμένης· εἰς δύο γὰρ εἶδη ὁ
 5 πᾶς λόγος θεωρεῖται, (λέγω δὲ τὸν λόγον τὸν δικανικόν)
 τό τε πραγματικόν καὶ τὸ παθητικόν· ὑποτάσσεται δὲ
 τῷ πραγματικῷ μὲν ἡ τε διηγησις καὶ ἡ ἀποδείξις· τῷ
 δὲ παθητικῷ τὸ προοίμιον καὶ ὁ ἐπιλόγος. πῶς οὖν εἰ-
 πόντες τοῦ λόγου τῆς ἰδέας τῆς παθητικῆς τὸν ἐπιλόγον
 10 τὴν ἀνάμνησιν τόπον οὖσαν αὐτοῦ μέρος πραγματικῆς
 εἶναι φάμεν; ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἀνακεφαλαίω-
 σιν ποιοῦμεθα τῶν ἀποδείξεων· ἐπεὶ δὲ τῶν πραγμά-
 των³ ἀνάμνησιν κεφαλαιώδῃ ποιοῦμεθα, διὰ τοῦτο
 πραγματικῆς οὗτος ὁ τόπος, ἰδικὸς δὲ τοῦ ἐπιλόγου. ζη-
 15 τεῖται δὲ, εἰ ἐπὶ τέλους τῇ ἀνακεφαλαίωσει δεῖ χρησθαι
 τῶν λόγων, ἢ μίαν χώραν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ πολλαχῶς ἡ
 χρῆσις αὐτῆς γίνεται. ἔνιοι μὲν οὖν εἰσιν ἐπὶ τέλους
 αὐτῇ κεχρημένοι, ὥς καὶ ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ Δημάδου
 707 Ὑπεριδῆς, καὶ Δημοσθένης, ὥς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκρά-
 20 τους καὶ Τιμοκράτους. ἔνιοι δὲ καὶ κατὰ μέσον πόν-
 τοῦ λόγου ἐχρήσαντο τῇ ἐπαναμνήσει, τούτῳσι τῇ
 ἐπανακεφαλαίωσει,⁴ ὥς ἀμέλει καὶ αὐτὸς Δημοσθένης
 ἐν τῷ τῆς⁵ παραπρεσβείας. ἕτεροι δὲ μεταξὺ τῶν προ-
 ειρημένων καὶ τῶν ἀναγκαίων πίστεων ἀνέμνησαν τῶν
 25 προηγουμένων ἀποδείξεων κεφαλαιωδῶς μέλλοντες περὶ
 τῶν ἀναγκαίων διαλέγεσθαι· ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τόπος
 τῆς ἀναμνήσεως, ὁ γιγνόμενος ἐπὶ ἐνὶ ἀποδειχθέντι κε-
 φαλαίῳ⁶ ὥς μὲν οὖν ἔστι παρανομον τὸ ψηφίσμα ταῦτο
 μίμασθηκατε ἐκ τοῦδε τοῦ νόμου· ἢ οὕτως ὧν μὲν οὖν

² Par. πρώτου. rell. προσώπου.
 τικῶν. ⁴ Par. ἀνακεφαλαίωσις.

³ Par. Vind. πραγμα-
 5 τῆς Ald. Vind. om.

Recepti e Par. Ven.

ἡδίκηκε ⁶ τὴν πόλιν οὐκ ἐν καιρῷ πλεύσας ⁷ ἐπὶ τὴν πόλιν, τοῦτο ὑμῖν ⁸ γέγονε φανερόν ⁹ ἔκ τε τῆς δαπάνης τῆς γεγενημένης καὶ τῇ ἐλπίδι ὧν ἐσφάληται ἐκ τοῦ γεγενῆσθαι τὸν Φίλιππον καθ' ἡμῶν μέγαν. τρεῖς οὖν ἔχει τόπους ἡ ἀνάμνησις, τουτέστιν ἡ ἀνακεφαλαίω- ⁵ σις, τὸν ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου, τὸν μεταξὺ γινόμενον ¹⁰ τῶν τε ἀναγκαίων καὶ τῶν προηγουμένων ἀποδείξεων, καὶ τὸν γινόμενον ¹¹ ἐφ' ἐνὶ κεφαλαίῳ ἀποδεδειγμένῳ· ταύτη δὲ διαφέρουσιν ἀλλήλων γὰρ ἀναμνήσεις, ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τέλει γινομένη τοῦ λόγου ἐκθεσιν ἔχει κεφαλαιώδη τῶν ¹⁰ ζητημάτων ἀπάντων καὶ ἀνάμνησιν τῶν προηγουμένων ἀποδείξεων κεφαλαιωδῶς καὶ τῶν ἀναγκαίων, ἡ δὲ μεταξὺ γιγνομένη ἀνάμνησιν περιέχει τῶν ἀναγκαίων πίστεων, ἡ δὲ ἐπὶ κεφαλαίῳ ἐνὶ ἀποδειχθέντι ¹² γινομένη οὐκ ἔτι κεφαλαίῳ ἀνάμνησιν ἔχει, ἀλλὰ τῶν λημμάτων ¹⁵ δι' ὧν ἀπεδείχθη τὸ προκείμενον κεφάλαιον. Πῶς οὖν ἀναμνήσομεν, ὑποδείξομεν ἤδη τοὺς τόπους τῆς ἀναμνήσεως κεφαλαιωδῶς λέγοντες, ἀπέδειξα μὲν τοὺς νόμους ὑμῖν παρ' οὓς ἐστι τὸ ψήφισμα ἐρημμένον, ἐξήτασα τὰ τῷ Χαριδῆμῳ πεπραγμένα ἐξ ὧν ἐφάνη οὐκ ὧν δι- ²⁰ καιος τῆς δωρεᾶς τυχεῖν· καὶ ὥς οὐ συνοίσει τῇ πόλει, καὶ τοῦτο ὑμῖν γέγονε φανερόν. ¹³

6 Ald. ἡδίκησε. 7 Ald. πλεῖ ἐπι. Ven. Vind. πλεύσας ἐπί. Par. Ex. Par. Lib. Merul. πλεύσας. 8 Par. ὑμῖν. rell. ἡμῖν. 9 Ald. Codd. φοβερόν. Eadem confusio reddit ad finem capituli. 10 Par. γινόμενον, et paullo post ἐπὶ τέλει γιγνομένη. 11 Vind. Ven. γιγνόμενον. 12 Par. ἀποδειχθέντι. 13 Vind. φοβερόν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ¹727 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗ-
ΜΑΤΩΝ.

Τῶν ἐσχηματισμένων² προβλημάτων τὰ μὲν ἔστι
κατὰ τὸ ἐναντίον, τὰ δὲ πλάγια, τὰ δὲ κατ'³ ἔμφασιν.
Ἐναντίον μὲν οὖν ἔστιν, ὅταν τὰ ἐναντία κατασκευά-
ζωμεν⁴ αὐτὸ λέγομεν. οἷον ἤτησαν Ἀθηναῖοι παρὰ Λακε-
δαιμονίων εἰρήνην, οἱ δὲ ἀντήτησαν Περικλῆς. βουλευο-
μένων⁵ τῶν Ἀθηναίων αὐτὸς ὁ Περικλῆς ἀξιοῖ ἀπιέναι.
10 ὁμολογουμένως γὰρ ὁ Περικλῆς, εἰ καὶ λέγει πέμπεσθαι,
ἀλλὰ σχήματι⁶ λόγου χρηταί. Πλάγιον δὲ ἔστιν, ὅταν
μετὰ τοῦ κατασκευάζειν τὸ ἐναντίον καὶ ἄλλο τι περαι-
νῇ ὁ λόγος, οἷον πλούσιος ἐν λιμῷ ὑπέσχετο θρέψαι
τὴν πόλιν, εἰ λάβοι πένητα πρὸς σφαγὴν, οὐ δίδωκεν ὁ
15 δῆμος, ὁ πένης ἑαυτὸν προσαγγέλλει. ἐνταῦθα γὰρ τὸ
ἐναντίον ὁ λόγος βούλεται καὶ ἐκ πλαγίου κατασκευάζει
τὸ μὴ εἶναι σίτην, καὶ εἰ ἔστιν ἀπλῶς λαβεῖν ἄνευ τοι-
αύτης ἀντιδόσεως.⁷ Κατὰ ἔμφασιν δὲ ἔστιν ὅταν λέ-
γειν μὴ δυνάμενοι τῷ κεκαλύσθαι καὶ παρήρησιαν μὴ
20 ἔχειν ἐν σχήματι ἄλλης ἀξιώσεως ἐμφαίνωμεν κατὰ τὴν
σύνθεσιν τοῦ λόγου, οἷον τὸν μαινόμενον φεύγειν ὁ νό-
μος ἐκέλευεν· φήμης οὕσης ὅτι σύνεστιν ὁ πατήρ τῇ
γυναικὶ τοῦ υἱοῦ ἀξιοῖ ὁ παῖς ὡς μαινόμενος φεύγειν.

1 Par. Ἀψίνου. 2 Cum initio hujus capituli ad verbum
consentit Hermog. de Inv. IV. 13. p. 181, 10 — 182, 21. 3
Par. κατά. 4 Ald. κατασκευάζομεν οὗ λέγομεν. 5 Par. βουλευο-
μένων. rell. βουλευμένων. Mox Ald. ἀξιοῖ. 6 Vind. Ven. σχῆμα.
7 Par. ἡλώς. 8 Par. Ven. ἀντιδόσεως.

ἐνταῦθα γὰρ τὸ ⁹ μὲν δοκεῖν περὶ τοῦ φεύγειν διαλέγε-
ται ¹⁰ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ ἐπερίδεται, δι' ὅλου δὲ δοκεῖ
ἐμφαίνειν τὴν τοῦ πατρὸς μοιχείαν τὴν κατὰ τῆς γυναι-
κός. ΑΛΛΟ. Τῶν ἐσχηματισμένων προαγομένων ¹¹ ζη-
τημάτων, ἐν οἷς τὸ δι' ὑπονοίας ἐστὶ καὶ ἐμφάσεως, ὅταν ⁵
ἄλλο μὲν τί ¹² διοικῆται, ἄλλο δὲ τι σπουδάζειν προσ-
ποιῆται δι' ἑτέρων λύων, τὰ εἶδη πολλὰ ἐστίν· ἐν γὰρ
κακίῳ τὸ εἶδος τοῦ ἐσχηματισμένου τρόπου, περὶ οὗ
πρότερον ἐλέγομεν, ὅταν ὑποτιμώμενος αὐτῷ μείζονος
δὲ τούτου ταῦτα καθαιρῇ, ἐφ' οἷς ἰάλωκε· ¹⁴ καὶ ἐστίν ¹⁰
οἷον· λύντος τὰ κεκρυμένα. ¹⁵ Δημοσθένης ἐπὶ ¹⁶ τοῖς
Ἀρπαλίοις χρημασιν ἰάλω, καὶ ὁ μὲν Ὑπερίδης αὐτῷ
τιμᾶται φυγῆς, ὁ δὲ ἀποθνήσκειν αἰρεῖται. πάλιν ὁ Μιλ-
τιάδης ἐπὶ τοῖς περὶ Πάρον ἰάλωκε, καὶ ὁ μὲν Ξάνθιπ-
πος αὐτῷ τιμᾶται φυγῆς, ὁ δὲ ἀνθυποτιμᾶται θανάτου. ¹⁵
τί οὖν δεῖ ποιεῖν ἐν τούτοις πᾶσι; ¹⁷ βαρύτερι χρῆσθαι.
ἡ δὲ βαρύτες ἔξει μέγεθος, ἐὰν προάγῃται παρηγορεῖν
ἑαυτοῦ, καὶ οἷα τετόλμηκεν. ἐνταῦθα μὲν τοι βαρέως
τὴν κατηγορίαν καθ' ἑαυτοῦ εἰσάξει, τὰς δὲ λύσεις πρὸς
τὰ ἐγκλήματα ἐν τρόπῳ αὐξήσεως παραλαμβάνοντες. οἷον ²⁰
ὁ Δημοσθένης λέγει, ὅτι εἰκότως τεθνήσκειται, ¹⁸ διότι
νεώτερος μὲν ὢν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐπὶ λήμματι ¹⁹ προσέλε-
το, πρεσβύτατος δὲ γενόμενος τηνικαῦτα δεδωροδόκηκε, ²⁰
καὶ παρὰ Φιλίππου μὲν οὐκ ἔλαβον, οὐδὲ παρὰ Ἀλεξάν-

9 Ven. Vind. Par. τῷ. — Respicit ad hunc locum Com-
mentar. T. VII. p. 950. 10 Par. διαλέγεται. rell. διαλέγεσθαι.
11 προαγομένων c Codd. inserui, abest ab Ald. 12 Ven.
Par. τι. Ald. Vind. τοι. 13 Ald. σπουδάζει καὶ ποιεῖται.
Codd. σπουδάζειν καὶ ποιεῖται. 14 Par. ἰάλωκεν. 15 Ald.
Par. κεκρυμένα. 16 Ald. ἐν. Codd. ἐπὶ. tum Ald. Codd.
Ἀρπαλίοις. 17 Par. πᾶσιν. 18 Ven. τεθνήσκειται. rell. τε-
θνήσκειται. 19 Par. ἐπὶ λήμματι. Ven. ἐπιλήμματι. Ald. Vind.
ἐπιλήμμα. 20 Par. δεδωροδόκηκεν.

δρου διδόντων οὐκ ἐλάττω, ὑπὸ δὲ τῶν δούλων τῶν ἐκείνου διαφθάρην, καὶ πρότερον μὲν οἰκοθεν προεῖτο καὶ εἰς αἰχμαλώτων λύσεις καὶ θυγατέρων ἐκδόσεις· ὅσα οὖν ἐστὶ τὰ λύοντα τὰς αἰτίας, ταῦτα ἐν τρόπῳ αὐξήσεως
 5 παραλήψεται. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ Μιλτιάδου, ὅταν λίγῃ πονηρότατος προδότης γεγενῆσθαι, καὶ ὅτι ἐξηπάτηκε τὸν δῆμον, πρότερον μὲν ἄλλην δόξαν παραστήσας, νῦν δὲ ἄλλος φανείς, καὶ ὅτι συγγνώμης τυχεῖν οὐκ ἄξιος, εἰ μὴ λαβὼν παρὰ βασιλέως χρήματα πολλὰ διδόν-
 10 τας Παρίους ὑπῆλθε ²¹ καὶ ἰθαύμασε τὰ παρὰ τούτων διδόμενα· καὶ ταῦτα μὲν ὥς ἐν προκαταστάσει. τὰ δὲ προκαταρκτικὰ ἔσται ²² σοι ἐν τούτοις· καί γε ἐλεγκτικῶς ἑρεῖς φάσκων ὅτι περιπίπτουσιν αὐτοῖς οἱ κατήγοροι, μεγάλα μὲν κατηγοροῦντες, τιμώμενοι δὲ ὀλίγων
 15 καὶ ἐλαττόνων. καὶ ὥς ἀπορῶν ἑρεῖς καὶ τεθναμακῶς, τί ποτ' ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἀντὶ μεγάλων ἐγκλημάτων ὀρίσαι μικρὰ ἐπιτίμια καὶ κατ' ἀρχὰς εὐθέως, ὥς εἰ καὶ
 728 πρότερον διημάρτανες γνώμης ἐνδιδούς ἑαυτὸν πρὸς ἀδικήματα, ἀλλὰ νῦν γε βελτίων φαίνεται, ταῖς δὲ ἀντιθέ-
 20 σεσι προσήκει ἐνδιατρίβειν καὶ κατασκευὰς ²³ ἀντεπάγειν τῶν ἀντιθέσεων τὰς εἰς τὸν σκοπὸν συντινούσας. οἶον ὅταν λέγῃς, ἀλλὰ νῆ Δία φιλανθρωπεύεσθε, δεῖ δὲ πρότερον καὶ κατ' εἶδος λέγειν, καὶ διεξέρχῃ μέχρι ²⁴ πολλοῦ, τίνα ἐστὶ δι' αὐτοῦ δεῖ φιλανθρωπεύεσθαι. ὑπὲρ γὰρ
 25 σοῦ ἐστὶ ταῦτα διαιρεῖσθαι, διὰ σὲ αὐτὸν ²⁵ ἀνθρώπων βελτιόνων χείρων γέγονας. καὶ πάλιν τοιαῦτα εἰσάξεις, ὅσα ἐστὶν ἀνατρεπτικὰ τῶν κατὰ σοῦ, ὅτι οὐκ ἐστὶ τῶν αὐτῶν δίκην μὲν ἐπιβάλλειν, ὥς ἐπὶ ἀδικήματι, περιορᾶν

21 Par. ὑπῆλθεν καὶ ἰθαύμασιν. 22 ἔσται Ald. Vind.
 Ven. per lac. om. Supplet Par. In Libro Mer. ἔστω. 23
 Par. κατασκευὰς. tell. κατασκευάσας. 24 Par. μέχρι. 25
 Ald. Codd. δι' αὐτῶν [Par. Ven. αὐτῷ].

δ' αὐτοὺς ζῶντας καὶ μὴ λυμαίνεσθαι, καὶ ὡς εἴη ὁ βίος αὐτοῖς ²⁶ ἀβίωτος, ἀνείδη ἐχόντων διὰ τὰ πρότερον πολιτεύματα, καὶ τοῖς κατ' εἶδος ἐνδιατρίψις οὐδὲν ἤττον, ἅμα καὶ ἐν ἐπιλόγοις αὐθις ἀναμνήσεις περὶ τῶν πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων, ἐὰν λέγῃς, ὅτι μὴ συγ- 5 χωρηθῆναι σοι δεῖ ἀποφεύγειν, ἀνθ' ὧν πρότερον ἡδύκεις. ταῦτά γέ ²⁷ ἐστὶ τὰ ὠφελούντα τὸν λόγον, αἱ πράξεις αἱ προγεγονυῖαι. σχήμασι ²⁸ δὲ χορήγη σχετλιαστικοῖς ὅταν λέγῃς· ὦ τῆς ἐμῆς ²⁹ ἀδοκῆτου τύχης. καὶ νέος μὲν ὧν, ὦ γῇ καὶ θεοῖ, ἦν ³⁰ εἰκὸς καὶ αὐτὸν οὕτω 10 τι βουλεύσασθαι, καὶ παράνοιον καὶ παραφροσύνην κατὰ ἑαυτοῦ λέγων καὶ ὅσα τοιαῦτα ὀνόματα τὴν βαρύτητα πλείονα ³¹ ἐργάσῃ. οὐκ ὀκνήσεις δὲ καὶ θετικώτερον ἐπεξιέναι τῷ κατὰ τῶν προδοτῶν λόγῳ, ἢ κατὰ τοῦ ἀδίκηματος ἐκείνου, ἐφ' ᾧ κρίνῃ. ἀξιόπιστον γάρ σοι 15 ποιεῖ τὸ τοιοῦτο τὸν λόγον. παραλήψῃ δὲ αὐτὰ οὐκ ἀκαίρως, ³² ἀλλὰ ἐν τῇ συστάσει τοῦ ὅτι ἄχρη θανάτου δεῖ γενέσθαι τὸ τίμημα. τὸ γὰρ ἀδίκημα μέγα καὶ χαλεπόν. ΑΛΛΟ. ἐτέρα φύσις τῶν ἐσχηματισμένων, ὅταν τινὲς τοῖς πρότερον εἰρημένοις ὑπ' αὐτῶν τὰ ἐναντία συμβου- 20 λεύσωσιν, οἷον χειμῶνι ἐχρήσατο ἐπὶ Σικελίαν στόλος πεμφθεὶς, καὶ ἐπανῆκεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὰς ἐναντίας γνώμας Νικίας καὶ Ἀλκιβιάδης. καὶ πάλιν· Κλέων ³³ καὶ Διόδωτος τὸ δεύτερον ἀποστάντων Μιτυληναίων ἐναντία λέγουσι· καὶ ὁ Δημοσθένης Φιλίππου ἐξαιτουῦντος τὰς 25 τριήρεις ἀντειπὼν καὶ ἡττηθεὶς καὶ τὰ πληρώματα συμπεμπειν ἀξιοῖ· τί οὖν δεῖ ποιεῖν ³⁴ ἐν τούτοις; τὸ ἀντι-

26 Par. αὐτοῖς ὁ βίος. 27 Par. γ' ἐστὶ. 28 Par. σχήμασιν. 29 Par. Ven. τῆς ἐμῆς. Ald. Vind. τμῆς. 30 Ald. Codd. θεοῖ τ' ἦν εἰκὸς. καὶ α. 30 Par. πλείον. Ven. πλείον'. 32 Par. ἀκαίρους. super ους man. rec. scripsit ω. 33 Κλέων e Par. inserui. 34 Ald. ποιεῖν.

πίπτον ἐκεῖνο λύνει, ὅτι τὰ ³⁵ ἐναντία γράφεις, λογισμοὺς εἰς τοῦτο παραλαμβάνειν δι' ὧν τὰ πρότερα ἐδοκίμασας. διὰ τούτων τὸ ἐαυτοῦ δόγμα κρατύνει, οἷον ἐὰν Νικίας λέγῃ τὸ ἀντιπίπτον ἐκεῖνο, ὅτι θαυμάζουσιν
 5 τινες διὰ τί πρότερον ἐγένετό μοι δοκεῖν, ³⁶ ἔπειτα δὲ ἕτερα ἀντέλεγε, ³⁷ καὶ οὐχ ἅπερ πρότερον αὐτὸν ἐπεισεν, ἐκείνα συμβουλευσαί. ταῦτα κατασκευαστικά ὧν βούλεται κρατῆσαι. ³⁸ βούλεται δὲ αὐτοὺς ὑποτρέψαι τῆς στρατείας· ³⁹ τίνα οὖν ἐστι κατασκευαστικά; ὅτι ἄρα πόλε-
 10 μον μέγαν κινημένον καὶ οὐδαμοῦ λυσιτελοῦν τὸ διπλοῦς ἐπ' αὐτοὺς ποιῆσαι πολέμους καὶ τὸ μῆκος τοῦ πλοῦ ὅτι ἐνεθυμῆτο, καὶ πάντα ὅσα συστατικά τοῦ μὴ συμφέρειν ἐπ' ἐκείνους στρατεύειν καὶ οὕτω ⁴⁰ μεταβήσεται· ἀλλ' ἔδοξα, καὶ οὐ δεῖ ἐναντιοῦσθαι τοῖς δόξα-
 15 σι· ⁴¹ καὶ τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου μέρος τὸν αὐτὸν ἔξει τρόπον, λέγοντος κακείνου ὑφ' ὧν ἀνεπείθετο μὴ ὀκνησαί τὴν στρατείαν, λύντος ταῦτα τὰ ἀντικείμενα· διόπερ φαίη τις ἂν μὴ δεῖν στρατεύειν, καὶ ὅσα περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἰσχύων δύναμιν ἀν-
 20 τιπολεμοῦσαν ἑτέραν, ἢ ὅτι οὐ δύναται ⁴² Λακεδαιμονίους κατεργεῖν. καὶ ὅτι κωλύειν ἐνόμιζε ⁴³ προσήκειν τοὺς ἐκείθεν ⁴⁴ βοηθοὺς ἐλθεῖν Λακεδαιμονίους, καὶ ὅτι ῥᾶστον εἶναι Σικελίαν διὰ τὸ ατασιάζειν ἐν ἀλλήλοις, καὶ ὅτι τὸ μέγεθος τῶν πολέμων προτρέπεται μᾶλλον καὶ
 25 παροξύνει ⁴⁵ ἐφίεσθαι τῶν ἐκεί πόλεων, καὶ ὅτι κατασχεῖν ἰσχύων οἷον τε τὰ ὀνειδῆ, καὶ ὅτι βασιλεὺς ὅλης Κύπρου δύναται κρατεῖν, νήσου καὶ ταύτης οὐσης. μισάζεις δὲ

35 Ald. Ven. Vind. οὐ τὰ. Par. οὐ om.

36 Ald. Codd.

δοκεῖ.

37 Par. ἀντέλεγεν.

38 Ald. κρατεῖσθαι.

39 Ald.

στρατείας.

40 Par. οὕτως.

41 Par. δόξασιν.

42 Par.

δύναται. supra lin. manu rec. οὐ δύναται.

43 Par. ἐνόμι-

ζειν.

44 Par. ἐκείθεν. Tell. ἐκείθε.

45 Ald. παροξύνει.

Codd. παροξύνει.

που καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀρξάμενος ἐκείνης
 κατὰ τὸν ἀκμαῖον λόγον, ὡς δαινόν, εἰ τῶν μὲν Κυκλά-
 δων ⁴⁶ καὶ Σποράδων ὅπως ἄρξομεν τοσαύτην σπουδὴν
 ποιούμεθα ⁴⁷ καὶ τῶν κατ' Αἰγαῖον ⁴⁸ ἐφρίμεθα, τῆς δὲ ⁷²⁰
 ἰσπίρας ⁴⁹ ἑτέροις παραχωρήσομεν, καὶ ἐξόν ⁵⁰ προα-
 γαγεῖν μέχρι τοῦ Ἰονίου, ⁵¹ ἡμεῖς δὲ ὀκνήσομεν. τί οὖν
 ἐμποδὼν; ⁵² ὁ χειμὼν δηλαδὴ, καὶ ταῦτα ἐρεῖς οὐκ ἐξιῶν,
 ἐπεὶ ἐναντίον ἐαυτοῦ ποιήσεις, καὶ ἐν τούτῳ δὲ τὰς ἀν-
 τιθέσεις ἰσχυρῶς εἰσάξεις. ὑπὲρ σοῦ γάρ εἰσιν οἱ λόγοι
 οἱ ἐν αὐταῖς περιεχόμενοι· οἷον ἐὰν λέγῃ Ἀλκιβιάδης· ¹⁰
 ἀλλὰ νῆ Δία, φήσιν τις. ἀλλ' ἔδοξε, καὶ πολλοὶ λόγοι
 περὶ αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ οὐκ ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ ἐβουλευ-
 σάμεθα περὶ αὐτῶν. ὅσῳ γὰρ πλείω παραλαμβάνει,
 τοσούτῳ πλέον ἀνύει τὸ βούλευμα. ⁵³ τὴν μὲν τοι λύ-
 σιν ⁵⁴ λέγων, ἀλλὰ χειμῶνες καὶ θάλαττα, καὶ ἄλλα ¹⁵
 πολλὰ ἀφ' ὧν πόνοι συνέβαινον, καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ἐκ-
 κροῦντα, καὶ ὡς μὲν οὐκ ἀπροςδόχητον καὶ χειμῶνι πε-
 ριπεσιῖν πλέοντα θάλατταν, οὐκ ἄδηλον καθέστηκεν, οὐ
 μὴν τοσούτῳ χειμῶνι χρῆσασθαι· καὶ γὰρ, εἰ μηδὲν φραῦ-
 λον ἀπήντησε, τοῦτο τῇ τύχῃ λογιστέον. αὐτοὺς δὲ οὐ ²⁰
 προσήκει παραβάλλεσθαι ἐκ χειμῶνος εἰς χειμῶνα. καὶ
 πολλὰ ἐκ παραλείψεως τοιαῦτά τις λέξει· καὶ ὡς οὐ νῦν
 πρῶτον ἐπειράσθημεν χειμῶνος κατὰ θάλατταν, ἀλλ' εἰ-
 ωθότα οὐκ ἀγνοῶ. ὅμως δ' ὑφορῶμαι μὴ τι οἰώνισμα
 ἦ, ὁ δὲ Νικίας ἔμπαιβιν ἐρεῖ, ὅτι καὶ ἔδοξε ⁵⁵ καὶ ταῦτα ²⁵
 αὐτοῦ ἀντιλέγοντος καὶ ἀποτρέποντος. τίς ὁ λόγος σοι
 γίνεται· ⁵⁶ μετέλθωμεν δὲ καὶ ἐπ' ἐκείνο τὸ εἶδος, ὅπου

46 Par. συγκλάδων.

47 Ald. Codd. ποιῆσθαι.

48

Par. αἰγαίων. correxit man. rec. αἰγαίων.

49 Ald. τοῖς δὲ

ἐσπερίοις. Vind. Ven. τοῖς δὲ ἰσπίρου. Par. τῆς δὲ ἰσπίρας.

50

Ald. ὀξόν.

51 Par. ἰονίου.

52 Ald. ἐμποδόν.

53 Ald.

τὸ βούλευμα ἀνύει. Codd. ἀνύει τὸ βούλημα.

54 Par. λύσιν.

55 Ven. ἔδοξεν.

56 γίνεταί Ald. Vind. Ven. om. per la-

τις λύει τὰ δόξαντα. ἢ νόμον, οἷον Ὑπεριίδης ἀξιῶν τὸν Δημοσθένην δημόσιον εἶναι δοῦλον, ἐπειδὴ ξενίας ἐάλω. ἐνταῦθα εἰσάξεις τὰ ὑπὲρ Δημοσθένους, καὶ ἐπιδειξεις ἄξιον ὄντα αὐτὸν καὶ ἐλευθερίας, οὐ μόνον τοῦ δουλείας ἀπηλλάχθαι. ἡγνόητο ⁵⁷ δ' ἂν σοι τοῦτον τὸν τρόπον εἰσοδος τοῦ λόγου ὑπὲρ Δημοσθένους, ὅτι ἡμεῖς προσδοκᾶτε ἐρεῖν· καὶ ἐν ταῖς ἀγγελίαις δὲ ταῦτόν ποιήσεις· ὅπερ ἐπὶ τῶν τιμήσεων ἔφαμεν· βαρύντη γὰρ ἰχρήση καὶ σχετλιασμοῖς καὶ τοῖς τοιούτοις. παραλαμβάνομεν δὲ ¹⁰ κακῆϊνο τὸ εἶδος, οἷον Δημοσθένης ἀξιοὶ ἐκδίδυσθαι αὐτόν τοῦ Φιλίππου ἐξαιτούντος ἢ τὸν Δημοσθένην ἢ τὰς τριήρεις· ἐν αὐξήσει κεῖται τὰ κατὰ τὸν Δημοσθένην, αὐξήντος τὰ καθ' αὐτόν· καὶ ἀξίωμα ἔξει ὁ λόγος. εὐθύς δὲ κατ' ἀρχὰς συστήσεις πόσον ἄξιός ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς τοῦ Φιλίππου. ἐρεῖς οὖν ὅτι ἐλελήθην μείζονος ὢν, ἥπερ ἐνόμιζον. ὁ γοῦν Φίλιππος ἐν ἴσῳ τῷ κατ' ἐμοῦ τίθεται ταῖς τριήρεσιν, εἰτα ὅτι φθονοῦσί μοι τινες φιλοτιμίας. εἰτα περὶ φιλανθρωπίας ἐρεῖς τῶν Ἀθηναίων, καὶ οὕτως εἰσάξεις τὸν ὑπὲρ Δημοσθένους λόγον, ὅτι ¹⁵ ὑπὲρ τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ τὰς ἀναρρήσεις τὰ νυνί· ἔξεις ⁵⁸ οὖν νῦν σκέψιν προσθεῖναι περὶ Δημοσθένους καὶ τῶν τριήρων· διὰ τοῦτο οὖν ἐπιδίδωσιν ἑαυτὸν, ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι Δημοσθένης προὔδωκε ⁵⁹ τὰς τριήρεις Φιλίππῳ, καὶ Δημοσθένει ⁶⁰ οὐκ ἔστι ταῦτόν τὴν πολι- ²⁵ τειαν σῶσαι καὶ μὴ διαμῖναι ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης δόξης.

cunam, quam Par. supplet. Lib. Mer. σοι ἔσται. μετρίως μετέλωμεν. Mox Ald. Vind. ἀπ' ἐκείνου. Par. Ven. ἐπ' ἐκείνο. scr. ἐπ' ἐκείνο. ⁵⁷ Ald. ἡγνοῖτο. Codd. ἡγνόητο. ⁵⁸ Par. ἔξεις. rell. ἔξει. Tum Ald. προσθεῖναι. ⁵⁹ Par. προὔδωκεν. ⁶⁰ Ald. Codd. καὶ Δημοσθένει οὐκ ἔστι τὸ ταυτικόν, τὴν πολιτείαν σῶσαι διαμῖναι μὴ ἐπὶ τῆς ἱπ. A Par. lacuna abest, sed nihil supplet. Lib. Mer. καὶ Δημοσθένην οὐκ ἔστι ταῦτόν τὴν πολιτείαν σῶσαι καὶ μὴ διαμῖναι ἐπὶ τῆς ὑπ.

οὐδὲν προῦδωκα τῶν τῆς πόλεως, καὶ κατ' εἶδος λέγων
 πονηρότερος ὑμῖν οὐκ ἂν γανοίμην τοῦ δεινός ἢ τοῦ δει-
 νος, οἱ ⁶¹ ἐν μίρῃ τιπὶ ἐβλαψαν τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ
 τοῖς ἅπασιν ⁶² φανοῦμαι. εἴτα ἡ ἀντιθεσις ἐν τοῖς πρῶ-
 γμασιν. ΑΛΛΟΥ. ἄριστον δὲ ἐσχηματισμένον ⁶³ παροίγ-
 γελμα τὸ δοκεῖν ἐναντία λέγειν· ὁ γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς ἀλ-
 λοῖς προβλήμασιν ἁμάρτημα, τοῦτο ἐστὶν ἐν τούτοις
 κατόρθωμα. οἶον εἰ τύχοι, πλούσιος πένητα ἤτησεν ἀπο-
 κτείναι, καὶ ὁ δῆμος ἔδωκε· μετὰ ταῦτα ἰδιώτης ἐπ' ἀνῆ-
 κεν ὁ πλούσιος ἀριστεύειν ⁶⁴ ἐπαγγελλόμενος, καὶ προσ-
 10 ἀγγέλλει ἑαυτὸν ὁ πένης· ἐνταῦθα γὰρ, εἰ τύχοι, πρῶ-
 τον λέγει ⁶⁵ περὶ τῆς δωρεᾶς, δι' ἣν πρῶτον ἐγκαλεῖ
 τοῖς δαδωκόσι, καὶ φανερώς μὲν ἐπαινεῖ καὶ τὸν αἰτή-
 σαυτα καὶ τοὺς δαδωκότας, καὶ ὁ ἐπαινος ἐν μὲν τῇ
 ἀρχῇ καὶ τῇ περιβολῇ μόνον πηραγραφεται, ἡ δὲ ἐργα-
 15 σία αὐτοῦ ἄλλο τι δύναται, οἶον· ἐγὼ καὶ τὸν αἰτήσαντα
 τα ἐπαινώ. πολέμιον γὰρ φρονεῖν ἐσπούδασκεν ἀντηγω-
 νισμένον πολλάκις αὐτῷ καὶ φυλάττοντα τὴν δημοκρα-
 τίαν, τῆς ἐλευθερίας προσιτώτα· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς τοῖς
 δαδωκότας ἐγκωμιάσαι· καλόν· ὁ πλοῦτος ἐξεδυσώπησεν ⁶⁶
 20 ὑμᾶς. ἐφοβήθητε τὸν πλούσιον· τὰ τῆς ὑποσχέσεως ἦν
 λαμπρὰ καὶ δυνατόν· κατεργάσασθαι μόνον τοὺς πολέ-
 μους ἐστὶ τοῦ πλουσίου. ἔστι καὶ ἕτερος τρόπος ὃν δεῖ
 παραλαμβάνειν ⁶⁷ εἰς τὰ ἐσχηματισμένα κατὰ παρόλη-
 ψιν ⁶⁸ καὶ ἀποσιώπησιν· οἶον, ἀλλ' οὐδ' ὑμῖν ὀνειδίζω
 25 τοῖς δαδωκόσι μοι πρὸς τὴν τελευτήν. ὀνειδίζον ⁶⁹ γὰρ
 ἂν, μὴ ⁷⁰ ταῦτ' ἔλεγον νόμων ὄντων ἀκμαζόντων δημο-
 κρατίας. διαρρήδην τῶν νομοθετῶν ἀπαγορευόντων μὴ

61 Par. ὅς. 62 Par. ἅπασιν. 63 Ald. Codd. ἐσχηματισμένον.

64 Par. ἀριστεύειν. 65 Par. λέγει. — v. 17. Ald. Codd. φρονεῖσιν.

66 Ven. ἐκδυσώπησεν. 67 Ald. λαμβάνειν. Codd. παραλαμβάνειν.

68 Ald. παρόληψιν. 69 Ald. ὀνειδίζον. 70 Ald. Codd. ἦ.

καθ' ἑνός⁷¹ γράφειν, μὴ βουλευέιν φόνου, μὴ θανάτου
αἰτίαν παρέχειν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος δέον κατηγορεῖν ἐν
τῇ πραγματείᾳ· οὐ δὲ ἐναντίας παραμυθίας αὐτὸν ἀξι-
οῦμεν ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως· ὅτι ἰδιώτης ἐπανήλ-
5 θεν. ἀλλ' οὐδὲν⁷² σοὶ θινὸν πέπρακται μὴ τυχόντι
τῆς ἀριστείας· ἐπεθύμησας⁷³ γὰρ διὰ τὴν τελευταίην τὴν
ἐμὴν. ἀλλὰ τί γὰρ πάθοις ἐν τραγῇ τραφαίς, ἀβροδιαί-
τος ὢν τὸν βίον. τὰ δὲ τηλικαῦτα τῶν κατορθωμάτων
ἐκκλήρων δεῖται τῶν σωμάτων. εἰ δὲ ἡτύχηκας, ἀτυχού-
10 σι⁷⁴ καὶ οἱ πλούσιοι πολλάκις. ἀλλ' ἡ πόλις ἤλπισεν ἐν
σοί. μάτην διαμαρτάνουσι τῶν ἐλπίδων καὶ πόλεις,
καθεῖλον δὲ πανταχοῦ καὶ ἐν παντὶ χωρίῳ τῆς τοιαύτης
ὑποθέσεως τὰ ἐναντία λέγειν χρή· οὕτω προαιρούμεθα ἐπὶ
τοι καὶ ἐν ῥήματι πληροῦται διάνοια ἐσχηματισμένη,
15 καὶ μάλιστα ἐν τῷ διὰ μέσου καὶ ἀμφιβόλῳ· οἷον εἰ κα-
κοηθὴς ζοιμεθα, πότῃ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ γυναικί, μάλιστα
εἰ παῖς ἡμῖν εἴη γεγεννημένος ἐξ αὐτῆς· οἷον οὗτός ἐστι
τὰ πάντα ἐπὶ τῆς οἰκίας δεσπότης, ἀνὴρ πάντων ἡμῶν
πατὴρ· μάλιστα δ' ἐν ταῖς προδιηγήσεσιν αἱ προκατα-
20 σκευαὶ κακίας ἐχέτωσαν ἔγκλημα· ἐγὼ μὴ προαιρούμενος,
ὁ πατὴρ ἠνάγκασε, διηγείτο, ἔλεγεν εὐσχήμων εὐγενὴς
εἶναι. ἔστι δ' ἐκείνο μέγιστον παράγγελμα ἐν τοῖς ἐσχη-
ματισμένοις, τὸ μὴ πάντα πληροῦν ἐν αὐτοῖς, μήπως
δυχθῇ τὸ σχῆμα.

Τέλος Ἀψίνου.

71 Par. μὴ καθ' ἑνός. rell. μηθιός. 72 Ald. Codd.
οὐθὲν. 73 Ald. ἐπιθύμησας. 74 Par. ἀτυχούσιν:

VI.

ΕΚ ΤΩΝ

Α Ο Γ Γ Ι Ν Ο Υ

ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΑΣ.

707

Ald.

Ἀναμνήσομεν δὲ καὶ περὶ ² προσωποποιίας. τί δὲ 55
ἔστι προσωποποιᾶ, ἀλλὰχόδι που δηλώκαμεν. ἀλλὰ καὶ
νῦν, οὐδὲν ἦτιον τί τέ ³ ἔστι καὶ πῶς δὲ αὐτῆς ἀναμνή-
σομεν, ὁρῶν ποιήσομεν. ἔστι μὲν οὖν προσωποποιᾶ
παραλαμβανόμενον πρόσωπον τὸ οὐκ ὄν εἰς τὸ δικαστή-
ριον, ἀπόδημος πατήρ ⁴ ἢ τεθνεὺς, ἢ πατρίς, ἢ στρα- 10
τηγία, ⁵ ἢ νομοθεσία, ἢ τι ἕτερον τῶν τούτοις εὐχότων,
ποιοῦτον μὲν οὖν τί ἐστὶν ἡ προσωποποιᾶ, διὰ ταύτης
δὲ τῶν εἰρημένων ἀναμνήσεις οὕτω γίνεται, οἷον ἐπὶ Μι-
τιάδου κριχομένου μετὰ Πάρον. ⁶ ἀναμνήσαι γάρ ἐστι

* Vide Prolegomena.

1 Par. διά.

2 Ald. Vind.

Par. δι. Veh. τι.

3 πατὴρ om. Ald. Vind. Ven. per lacu-

nam, quam supplet Par. πρᾶ [accentus gravis in ρ et punctum
super α manu recentior]. Marg. Ex. Par. φν πρ. Liber Men.

ἀπόδημον ὄν ἢ.

4 Ven. στρατηγία. tell. στρατηγία.

Ald. παρόν. Mox Ald. Codd. παρυσάγντες.

τῶν τοῦ Μιλτιάδου δικαίων παρυσάγοντας τὸν καιρὸν
τὸν Μηδικόν· ὑπολάβετε, ὡς Ἀθηναῖοι, τὸν καιρὸν ἐκεῖ-
νον αὐτὸν παρόντα νῦν ὑπὲρ Μιλτιάδου ποιείσθαι τοὺς
λόγους. ὑποθεῖς τὸ πρόσωπόν τις τοῦ καιροῦ κεφαλαιω-
5 δὼς ὑπαναμνήσει τοῦ φόβου τοῦ κατασχόντος αὐτοὺς,
τῶν τε τοῖς Ναξίοις συμβεβηκότων καὶ τῆς τῶν Ἑρε-
τρίων ἀναστάσεως, πῶς ἐπίσει τὸν πολέμαρχον τῆς ψή-
φου τῆς αὐτοῦ γενέσθαι, πῶς δὲ τῶν στρατιωτῶν ἡγή-
σατο τῆς νίκης, τῆς φυγῆς τῆς τῶν βαρβάρων. Κέχρηται
10 δὲ καὶ ὁ Δημοσθένης προσωποποιᾷ πρόσωπον ὑποθεῖς
τὸν καιρὸν αὐτὸς ἑαυτῷ. ἐκείνος μὲν οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ
πρώτου τῶν Ὀλυμπιάκων τὸν καιρὸν παρυσήγαγε, ⁶ καὶ
ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ λόγου ἤρμοσεν ἂν παρυσιαχθεὶς εἰς τὴν
ἀνάμνησιν τῶν εἰρημένων· „ὁ γὰρ παρὼν καιρὸς ταύ-
15 τας ἀφίεις ἐφάνη τὰς φωνάς, ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν
ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐστίν, ὅτι ἡ τῆς πόλεως τύχη βελ-
τίων τῆς Φιλίππου, ὅτι πολλὰ πρὸς τὸ νικᾶν ἔστιν ἐστι
πλεονεκτήματα· ὅτι ἀσθενῇ τὰ Φιλίππου παντάπασιν,
ὅτι ἀναιρουμένων Ὀλυμπίων ἐν τῇ ἡμῶν αὐτῶν ἀμυνεῖ-
20 σθαι τὸν βάρβαρον.“ οὕτως ἀνέμνησεν ἂν διὰ τῆς προσω-
ποποιίας τὰ κεφαλαιωδῶς εἰρημένα· ⁷ τῶν δὲ εἰρημένων
ἐπαναμνήσομεν, ἥ ἐξ ὑποτιπώσεως τινὸς μέλλοντος γί-
νεσθαι ⁸ πρῶματος, ὡς Πολύευκτος ἐν τῷ κατὰ Δημά-
708 δον· ἐγράφη μὲν γὰρ ψήφισμα χαλκῆς εἰκόνης τῷ Δη-
25 μάδῃ, ⁹ ὁ δὲ κατηγορεῖ τοῦ ψηφίσματος, ὅσα ἦν αὐτῷ διὰ
πλεόνων εἰρημένα κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὅτι μὴ ἦν ¹⁰

ἄξι-

6 Vind. παρυσήγαγε. Ven. Ald. παρυσήγαγεν. Par. παρυσή-
γαγεν. 7 εἰρημένα inserui auctore Reisk. ad Dem. Ol. I.
p. 9. Abest ab Ald. Codd. 8 Ald. γενέσθαι. Codd. γινε-
σθαι. 9 Cfr. Dinarch. c. Demosth. p. 174. Harpocr. s. v.
δευσόμεν, quos laudat Lhardy de Demade Oratore Atheniensi
p. 51. 10 Ald. Codd. ἦ.

ἄξιος τῆς τιμῆς τυχεῖν, ταῦτα κεφαλαιωδῶς ἀνέμνησιν ὑποτυπῶν τὸ σχῆμα τοῦ ἀνδριάντος. „τί γάρ,“ φησὶ, „σχῆμα ἔξει, τὴν ἀσπίδα προβεβλήσεται;“ ¹¹ ἀλλὰ ταύτην γε ἀπέβαλεν ¹² ἐν τῇ μάχῃ τῇ περὶ Χαιρώνειαν· ἀλλὰ ἀκροστόλιον νεῶς ἔξει;“ ἔπειτα πυνθάνεται, „ποιὰς, ⁸ ἢ τῆς τοῦ πατρός;“ ¹³ ἀλλὰ βιβλίον, ἐν ᾧ φάσεις καὶ εἰσαγγελίαι ¹⁴ ἔσονται γεγραμμέναι. ἀλλὰ νῆ Δία στήσεται προσευχόμενος τοῖς θεοῖς, κακόνους ὧν τῇ πόλει καὶ τὰ ἐναντία πᾶσιν ἡμῖν εὐχόμενος, ἀλλὰ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετῶν.“ οὕτως ἀνέμνησε κεφαλαιωδῶς, ἐξ ὧν αὐτὸν ¹⁰ ἐδείκνυν ¹⁵ οὐκ ὄντα τῆς τιμῆς ἄξιον τυχεῖν. Ἐτι ἀναμνησκῶν ¹⁶ ἔστιν ἐκ τῆς καλουμένης ἡθοποιίας· ἔστι δὲ ἡθοποιῶν λόγος περιτιθέμενος προσώποις ὑποδῶν, οἷον τίνα νῦν ἐροῦσιν οἱ θεασάμενοί με ἀγόμενον εἰς τὸ οἶκημα; Μιλτιάδης οὗτος ὁ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης ¹⁵ τὴν νίκην παρασκευάσας τῇ πόλει, ὁ τοὺς βαρβάρους σφήλας τῆς ἐλπίδος. Κέχρηται τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ Ὑπερίδης ὑπὲρ Λυκούργου λέγων· „τίνα φήσουσιν οἱ παριόντες ¹⁷ αὐτοῦ τὸν τάφον; οὗτος ἐβίω μὲν σωφρόνως, ταχθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων εὖρε ²⁰ πόρους, ψοκοδόμησε ¹⁸ δὲ τὸ θέατρον, τὸ ᾧδεῖον, ¹⁹ νεώ-

¹¹ Ald. Codd. προβέβληται. Ruhnck. hist. crit. Orat. Gr. p. LXXXI. conjicit: προβεβληκός. Reisk. προβεβλήσεται. ¹² Demadem in pugna Chaeronensi captum esse refert Diod. Sic. XVI. 87.

¹³ Reisk. vertit: „quae patre ipsius eam cum imperio trierarchi regente, capta fuit ab hostibus.“ Sed pater ejus nec trierarchus fuit, nec trierarchi imperium gessit, sed eum nautam obscurum fuisse constat, ad quod Polyeuctus alludit. Cfr. Lhardy l. l. p. 19.

¹⁴ Ald. Codd. εἰσαγγελίαι. ¹⁵ Ald. ἐδείκνυε. ¹⁶ Par. ἀναμνησκῶν. v. 11.

— p. 546, 2. exscripsit Greg. Cor. T. VII. p. 1226. ¹⁷

Par. παριόντες. rell. περιόντες. ¹⁸ Par. ψοκοδόμησεν. — Plut.

Vit. dec. Orat. T. XII. p. 251. ed. Hutten. καὶ τὸ ἐν Διορίσου

θέατρον ἐπιστάτων ἐτελεύτησε. ¹⁹ Par. ᾧδεῖον sine acc. Ven.

ρια, τριήρεις ἐποιήσατο, λιμένας. τοῦτον ἡ πόλις ἡμῶν
 ἡτίμασε, ²⁰ καὶ τοὺς παῖδας ἔδῃσεν αὐτοῦ. καὶ χρῆ-
 ται ²¹ Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ τὴν ἀδελφὴν ²² αὐτῆς ²³
 τὸν Αἰγισθον καὶ τὴν μητέρα ἀποκτείνειν κελευοίση. πει-
⁵ ρᾶται δὲ αὐτὴν ἀναπεῖθαι ἐξ ἠθοποιίας· οἱ ²⁴ γὰρ βλε-
 ποντες ἡμᾶς, φησὶ, τὰ καὶ τὰ ἱεροῦσι. καὶ ἐν Ἀπολογίᾳ
 δὲ Σωκράτους ὁ Πλάτων δι' ἠθοποιίας ἀναμιμνήσκει.
 τοιοῦτος μὲν ἐστιν οὗτος ὁ λόγος. ἐπαναμνήσομεν δὲ καὶ
 διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀμφοτέρων δικαίων· οἷον ὁ μὲν
¹⁰ ἦκει πρὸς ὑμᾶς τῆς ἀδικίας βουλόμενος ὑμῶν τυχεῖν, ἐμ-
 πρήσας μὲν ὑμῶν τὰς τριήρεις, γεγονώς δὲ ὑμῖν τηλι-
 καύτης ζημίας αἴτιος, προβαλλόμενος δὲ τὴν στρατηγίαν,
 ἐν ἣ ταυτὶ διεπράξατο· ἐγὼ δὲ ὑπάγων αὐτὸν τοῖς νό-
 μοις καὶ βουλόμενος ἡμῖν αὐτὸν τιμωρίαν ὑποσχέιν, ἀνθ'
¹⁵ ὧν ἐζημίωσεν ²⁵ τὸ κοινόν. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῷ ²⁶ τὴν πό-
 λιν αὐτὸς ἡδικηκέναι καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς οἶεται
 μὲν ἄδειαν παρασχεῖν τοῦ τὰ ὅμοια πράττειν· ἐγὼ δὲ
 καὶ τούτοις ἡγοῦμαι τῷ τὰ ὅμοια τούτῳ πάσχειν δεδοι-
 κέναι μηδὲν ὅμοιον αὐτῷ ζημιῶσαι τὴν πόλιν· ἢ οὕτως
²⁰ ἀντιπαραβαλοῦμεν τὰ ἀλλήλων δίκαια. ἐγὼ μὲν ἀξιῶν
 ὑμῖν τοὺς νόμους εἶναι κυρίους δευρὶ πάριμι, ὁ δὲ
 ἀκύρους αὐτοὺς εἶναι καὶ μηδενὸς ἀξιούς· καγὼ μὲν τι-
 μᾶσθαι παρ' ὑμῖν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, ὁ δὲ τοὺς
 ἀνῶθεν ὑμᾶς λελυπηκότας· καγὼ μὲν τοῦτο γενέσθαι ὁ
²⁵ πρᾶχθ' ἐν οὐκ ἐζημίωσεν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ἐξ οὗ τὸ κοινόν

Vind. ἄδλον.

20 Par. ἡτίμασεν.

21 χρῆται Vind. Ven.

om.

22 Ald. Codd. τὸν ἀδελφόν. Scribendum τὴν ἀδελφὴν,

nam El. v. 972. Electra sorprems suam Chrysothemidem ad

patrem ulciscendum provocat. unde paullo post recte scribi-

tur αὐτὴν ἀναπεῖθαι. 23 Ven. τὸν αὐτῆς. 24 Ven. Vind.

el.

25 Par. ἐζημίωσεν. 26 Par. τῷ. rell. τό. Cfr. T. VIII.

p. 422. not. 7.

μέλλει βλέπτεσθαι. ἔτι ἀναμνήσομεν διὰ ψηφίσματος εἰςφορᾶς, ὡς ὁ Ὑπερίδης ²⁷ κατηγορῶν ψηφίσματος ὑπὸ Δημάδου γραφέντος, ²⁸ τὸ πρόξενον Εὐθυκράτη ²⁹ εἶναι γράψαντος αὐτοῦ, εἰσφέρει ψηφισμα δι' οὐ ποιεῖται τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν εἰρημένων· ἃ μὲν γὰρ οὗτος, ³⁰ ἡ φησὶν, εἰσχετόμικιν, οὐκ ἔχει τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας, ἐγὼ δὲ εἰ ἔστι πρόξενον ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι, διὰ τούτων τεύξεται γράψας εἰσφέρων. ἔπειτα τὸ ψηφισμα εἰσφέρει· δεδειχθαι γάρ φησι πρόξενον αὐτὸν εἶναι, διότι τὰ Φιλίππῳ συμφέροντα καὶ πράττει καὶ λέ- 10 γει, ὅτι γινόμενος ἱππαρχος τοὺς Ὀλυνθίων ἱππίας προῦδωκε ³¹ Φιλίππῳ, ὅτι τοῦτο πράξας αἴτιος τοῦ Χαλκιδίων ὑπῆρξεν ὀλέθρου, ὅτι ἀλούσης Ὀλύνθου τιμητῆς ἐγένετο τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι ἀντέπραξε τῇ πόλει ἱπέρ ³² τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίων, ὅτι τῆς πόλεως περὶ Χαιρώνειαν ³³ ἡττηθείσης οὐτε ἔθαψε ³⁴ τῶν τεθνηώτων τινάς, οὐτε τῶν ἀλόντων οὐδένα ἐρύσαστο· διὰ τοῦτο κεφαλαιωδῶς ἀναμνησκει τῶν ³⁵ παρ' ὅλην τὴν κατηγορίαν εἰρημένων κατ' αὐτοῦ. ἔτι ἀναμνήσομεν ³⁶ ἐπὶ τῆς καλουμένης γνωσιγραφίας, κατ' αὐτὴν ἀνακαλούμενοι τὰ εἰρη- 20 μένα· ἔστι δὲ ἡ γνωσιγραφία ἀπόφασις δικαστῶν. οἷον, 700 τί δαὶ ³⁷ ἀφιέντες γράψετε ἐξεῖναι καταλύειν τοὺς νόμους, πράττειν τὰ τῇ πόλει μὴ συμφέροντα, δεινύειν ἀλλοτρίας οὐσίας. ἔστι δὲ ἀναμνησκειν διὰ νόμων εἰςφορᾶς, ὡς ἀναμνησκειν ὑπάρχει διὰ ψηφίσματος 25

27 Ven. Vind. Ὑπερίδης. 28 Ven. Par. γραφίν. tum
Ald. Codd. τῷ. scr. τό. 29 Ald. Εὐθυκράτη. 30 Par.
οὗτος. rell. αὐτός. 31 Par. προῦδωκεν. 32 Ven. παρὶ.
33 Par. ἔθαψεν. Mox Ald. ἐρύσαστο. 34 Par. τήν. 35
Commentarius T. VII. p. 689. in quo hic locus usque ad vv.
ἀλλοτρίας οὐσίας receptus est, habet ἀναμνήσωμεν. 36 T. VII.
τί δὲ μὴ ἀφιέντες. — Mox Ald. ἐξεῖναι. Codd. ἐξῆναι.

εἰσφορᾶς. δι' ὃν ὑπολαμβάνεται μὲν νῦν νόμον εἰσφέρειν, μηδένα ἐπιβουλεύειν τοῖς ἀλλοτρίοις παισὶν, ἐξουσίαν ἔχειν ³⁷ τοὺς πατέρας τῶν υἱῶν, τοὺς στρατιώτας μὴ ἐπιβουλεύειν τοῖς εὐεργέταις τοῖς ἑαυτῶν, μὴ ποιεῖν ³⁸ σθαι κέρδη ἑαυτῶν τὰς ἀλλοτρίας συμφερέας, εἰ τοῦτον εἰσέφερε τον νόμον, οὐκ ἂν ἐκυρώσατε. τοῦτο ³⁹ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειν ἕτερον νόμον τὸν τὰ ἐναντία τούτοις ποιεῖν κελεύοντα, κυρίους εἶναι τῶν ἀλλοτρίων παιδῶν τοὺς οὐδὲν προσήκοοτας αὐτοῖς, τοὺς ἀδικήσαντας μηδεμίαν ⁴⁰ τιμωρίαν ἐκτίνειν, ⁴¹ ἄδειαν τοὺς στρατιώτας ἔχειν τοῦ ποιεῖν πάντας κακῶς. Ἔτι ἀναμνήσομεν δι' ὑπογραφῆς ἢ εἰκότος ἢ ἀνδριάντος ἢ τάφου ἢ τῶν τοιούτων τινός, οἷον ὃ καὶ τὸν Ἑπαμινώνδαν φασὶ θανάτου κρινόμενον παρὰ τοῖς Θηβαίοις ποιῆσαι. παρελθὼν γὰρ ἔφη ⁴² ⁴³ κτείναντέ με, ὦ Θηβαῖοι. ⁴⁴ ἐκείνο δὲ μοι παρ' ὑμῶν ὑπαρξάτω ἐν στήλῃ, ὅτι παραλαβὼν τὴν πόλιν δουλεύουσιν τὴν ἑαυτοῦ ἡλευθέρῳσι καὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἐκράτησε μάχῃ, καὶ διαβὰς εἰς Πελοπόννησον ⁴⁵ τὰ καὶ τὰ διεπράξατο. δύναται δὲ ὁ Ἑπαμινώνας καὶ ⁴⁶ οὕτω λέγειν· μὴ ποιήσετέ μου τάφον· παριὼν γὰρ τις μνημονεῖσει καὶ ἔρῃ τὰ καὶ τά. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἀναμνήσκειν μόνον διὰ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς γιγνομένης διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκτύπωσιν ⁴⁷ ἐχοίσης τῶν γεγενημένων· οἷον ἐπὶ Θεμιστοκλέους. εἰ δὲ ἀποκτενεῖται ⁴⁸ με, ἔστω ⁴⁹ ὑπόμνημα δηλοῦν ἐπὶ τῷ ἐμῷ τάφῳ τού-

37 Ald. Codd. ἔχει. 38 Par. τοῦτον. 39 Ald. Codd. ἐκτίνειν. 40 Ald. Codd. ὦ Ἀθηναῖοι. Vide de hac confusione T. I. p. 95. not. 21. 41 Ven. Vind. Πελοπόννησον. 42 Par. ἐκτύπωσιν. rell. ἐντύπωσιν. 43 ἔστω Ald. Vind. Ven. om. per lacunam, supplet Par. et Ex. Par. — Lib. Mer. ποιήσῃτε ὑπόμνημα. [Ald. Ven. Vind. ὑπόμνη. Par. ὑπόμνη.]

των ἑκαστον, δι' ὃ ⁴⁴ νῦν φθονούμενος κρίνομαι, Ἀρ-
 τεμίσιον που καὶ Σαλαμὶς γεγράφθω, καὶ στόλος βα-
 σιλικὸς, καὶ τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν καὶ τῶν ἄλλων
 ἑκαστον ἀξιῶσι τούτοις ἐγγεγράφθαι. Ἔστι δὲ ἀνα-
 μιμνήσκων τῶν εἰρημένων καὶ καθ' ἑκάτερον τόπον τὸ 5
 σχῆμα τὸ τῆς πύσεως χρώμενον, ἀνερωτῶντα τοὺς
 δικαστὰς, διατὶ ἀφήσετε τὸν φεύγοντα, ὡς Λίσχι-
 νης πεποίηκε. πυνθάνεται γὰρ τῶν δικαστῶν· διατὶ
 ἀφήσετε τὸν Κτησιφῶντα; ὅτι νόμιμον τὸ ψήφισμα;
 ἀλλὰ δέδεικται παρὰ τοὺς νόμους γεγραμμένον· ὅτι 10
 ὁ Δημοσθένης εὖνους τῇ πόλει; ἀλλὰ καὶ οὗτος δέ-
 δεικται κακόνους ὢν τῷ δήμῳ. ὅτι Κτησιφῶν αὐτὸς
 ἐξ ἀγνοίας τὸ ψήφισμα ἀμαρτῶν ἔγραψεν, ἢ ἀναγ-
 κάσαντος αὐτόν τις, οὐδὲ διὰ τούτων οὐδὲν αὐτοῦ
 δικαίως ἀποψηφιῆσθαι· τοσανταχῶς οὖν ἀναμιννήσκειν 15
 ὑπάρχει. τοῦτό ἐστι χρῆσθαι τῇ ἀνακεφαλαιώσει κα-
 λουμένῃ· ἀναμνήσομεν γὰρ καὶ κατὰ ἐρώτησιν τοὺς δι-
 καστὰς τῶν αἰτίων, διατὶ ἀφήσουσι τὸν ⁴⁵ κρίνομε-
 νον. ἔπειτα ἐξ ἐπιγράμματος τοῦτο ⁴⁶ διχῶς θεωροῦ-
 μεν, ἐξ ⁴⁷ εἰσφορᾶς νόμου καὶ ψηφίσματος, ἐκ τῆς 20
 γνωσιγραφίας, ἐκ τῆς παραθέσεως ἀμφοτέρων τῶν
 δικαίων, συγκρίσεως πάλιν, ἐξ ἡθοποιίας, προσωπο-
 ποιίας, ἐκ τῆς κεφαλαιώδους ἐκθέσεως τῶν εἰρημέ-
 νων. καὶ περὶ μὲν τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ταῦτα λέγειν
 ὑπάρχει. ⁴⁸

44 Ald. Codd. διό. 45 Ald. Codd. τό. 46 Ald.
 Codd. τούτου. 47 Ald. Vind. οὐκ εἰσφορᾶς. Par. οὐκ ἐξ

εἰσφ. Ven. ἐξ εἰσφ. 48 Ald. Vind. Ven. ὑπα. Par. ὑπ,
 addito λειπν. Liber Mer. ὑπάρξει: ~ ex qua nota absolutis
 capitibus addi solita est intelligere, eum, qui scripsit, nihil
 desiderari censuisse.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΟΥ.

Ἐπειδὴν δὲ ¹ μέλλοιμεν κινεῖν ἔλεον, προπαρασκευάζομεν ² τὸν δικαστὴν πρὸς τοῦτο ἡμῖν ἐπιτηδεύως ἔχειν· οὐ γὰρ ἐξαίφνης ἐπιχειρεῖν δεῖ τούτῳ τῷ τόπῳ, ἀλλὰ ³ μετὰ προπαρασκευῆς τινος. προπαρασκευάσομεν γὰρ τι καὶ οὕτω. μᾶλλον δὲ τῶν δικαστῶν ἀναπεισμένων καὶ παροξυμένων ⁴ πρὸς τὸ ἐλεῖν τὸν κρινόμενον. πῶς οὖν παρασκευάσομεν; τόνδε τὸν τρόπον· κοινῷ τόπῳ χρῆσόμεθα τῷ περὶ ἐλέου καὶ φιλανθρωπίας, καὶ περὶ τοῦ ⁵ δεῖν φρονεῖν ἀνθρώπινα, ⁶ καὶ ἡμέρους μᾶλλον ἢ περ ἀποτόμους, τὸ τοιοῦτον εἶναι λέγοντες πολὺ καὶ χρηστὸν καὶ φιλάνθρωπον καὶ τρόπου πεπαιδευμένου καὶ τοὺς οὕτως ἔχοντας ἐπαινεῖσθαι μᾶλλον τῶν οὕτως οὐκ ἔχόντων. καὶ ⁷ ὅσον διαφέρουσιν οἱ ἄνθρωποι τῶν θηρίων, τοσοῦτον ⁸ διαφέρειν τοὺς ἐλεήμονας τῶν ἀνηλεῶν. καὶ ἔτι φήσομεν τοὺς οὕτως ἔχοντας εἴ ποτε ἄρα δεηθεῖεν τῆς παρ' ἀλλήλων φιλανθρωπίας, ῥᾶον αὐτῆς τυγχάνειν. δεῖν δὲ ἀνθρώπους ὄντας προορᾶσθαι τὸ μέλλον. Ἀθήνησι μὲν οὖν λέγοντες, καὶ ἀπὸ κρίσεων καὶ ἀπὸ ἔργων γεγενημένων τὸν κοινὸν τρόπον τοῦτον κατασκευάσομεν· Ἐλέου βωμός ἐστι παρ' ὑμῖν, θεὸς εἶναι δοκεῖ παρ' ὑμῖν κοινὴ πάντων φιλανθρωπία, ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμεῖτε ⁹ πᾶσι, μὴ οὖν ἀλλοιωθῆτε νῦν· καὶ παραδείγματα παραιτησόμεθα, τοὺς καταφυγόντας μὲν ἐπὶ ¹⁰ τῶν βωμῶν, μὴ ἀτυχήσαντας δὲ ὧν ἠξίωσαν, ¹¹ οἷον τοὺς Ἡρακλείδας, καὶ εἰ δὴ τινες ἕτεροι λέγονται τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ποιῆσαι. εἰ δὲ παρ' ἄλλοις εἴημεν, τὸ ¹² παρά-

1 δὲ Ald. om. Recepi e Codd. 2 Ald. Vind. προεπα-
 ρασκάζομεν (sic). Par. προπαρασκευάζομεν. Ven. προεπαρ-
 σασκάζομεν. 3 Ald. παροξυμένων. 4 Ven. Par. ἀνθρώπινα.
 Ald. Vind. ἀνθρώπια. 5 Par. εὐδοκιμεῖτε. 6 Par.
 ἠξίωσαν. tell. ἠξιώθησαν. 7 Ald. Par. εἴη μιν. Vind. Ven.

δειγμα τῶν Ἀθηναίων προοισόμεθα ⁸ καὶ ἐπαινεσόμεθα τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ἐὰν μὲν ᾧσι ⁹ φίλοι, καὶ περὶ φίλων διαλεξόμεθα. ἐὰν δὲ ἐχθροὶ τῶν Ἀθηναίων τινές, προθεραπεύσομεν τὸν λόγον, ὡς ὁ Αἰσχίνης· μέλλων γὰρ ¹⁰ λέγειν πεπραγμένον τι τοῖς Λακεδαιμονίοις, ⁵ προθεραπεύει τοῦτο καλὸν εἶναι λέγων μιμῆσθαι καὶ τὰς ἀλλοτρίας καὶ τὰς ξένας ἀρετάς· οὐ μόνον δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ πρὸς ἔλεον τοὺς δικαστὰς παρασκευάσομεν, ἀλλὰ καὶ ἀναμιμνήσκοντες αὐτοὺς τῶν τοῖς φεύγουσι δι' αὐτοὺς πεπραγμένων λόγου χάριν· οὗτος μὲν τοι πένης ¹⁰ ὢν ¹¹ οὐκ ὄν αὐτῷ φιλοτιμῆσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ χρημάτων γέγονεν ὑμῖν αἴτιος, ¹² καὶ ἐκ τῶν ὄντων τὰ δυνατὰ αὐτῷ χρήσιμος. αὐτόν γε μὴν ἔταξεν ἐπὶ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα. καὶ γὰρ τοι δῆμον ὀρᾶν ὠφελεῖ τὸ κοινόν, καὶ νόμους εἰσφέρειν, ψηφίσματα· ὑπὲρ δὲ ¹⁵ τῶν δεομένων ἐπρέσβυσεν, ἱστρατήγησεν· ἔτι προπαρασκευάσομεν, πρὸς τὸ ἐλεῖσθαι τοὺς κρινομένους τὰ ὑπ' αὐτῶν φιλανθρωπῶς εἰς ἄλλους ¹³ πεπραγμένα διεξιόντες. ἐξὸν αὐτῷ τιμωρίαν παρὰ τοῦ δαίνος ἀδικηθέντι λαβεῖν ἀφείκεν· ἐν μέντοι τῷ παρασκευαστικῷ πρὸς τὸν ²⁰ ἔλεον τούτῳ οἰκείῳ χρῆσόμεθα τῷ παρόντι ¹⁴ πράγματι· μετὰ μέντοι τοὺς κοινούς τόπους τοὺς τὴν παρασκευὴν ἔχοντας πρὸς τὸν ἔλεον ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν ἀξίαν καλουμένου τὸν ἔλεον κινήσομεν· παρὰ τὴν ἀξίαν δὲ ἔστι τὸ ταῦτα πάσχειν τινὰς, ἅπερ αὐτῷ δοκεῖ εἶναι ἥττον, οἷον ²⁵

εἶημεν. tum Ald. Codd. παράδειγμα τό. scr. τὸ παράδειγμα.

⁸ Ald. ποιησόμεθα. Codd. προοισόμεθα. ⁹ Par. ᾧσιν. ¹⁰

Par. μέλλον γὰρ. tell. μέλλον μὲν. — Contr. Tim. p. 308. Bekk.

¹¹ Ald. Par. ὄν. Ven. Vind. ὢν. ¹² αἴτιος inserui de meo.

Deinceps Par. Ven. αὐτῷ. Ald. Vind. αὐτῶν. v natum ex i adscripto, vide Epist. Crit. p. 38. ¹³ Ald. Codd. ἀλλήλους.

¹⁴ Ald. παρόντι. Codd. παρόντι.

τὸ πένεσθαι τοὺς ἐν πλούτῳ γεγονότας, τὸ φεύγειν δημα-
 γωγὸν, τὸ ἀτιμία περιπεπτωκέναι στρατηγούς. καὶ ἡ τῶν
 πιθανῶν ¹⁵ ἰδέα καὶ προσαγωγὸς τοῦ δίκαστοῦ. οὐ γὰρ
 μικρόν ἐστιν εἰπεῖν, ἀδελφός εἰμι, πατήρ εἰμι καὶ υἱός
 εἰμι· ταῦτα γὰρ πρὸς τι, καὶ γείτων καὶ ἐχθρὸς ἦν,
 καὶ οὐχ ὅμοιος, καὶ κρείττων ἦν, καὶ ἀδυνατώτερος καὶ
 νεώτερος καὶ εὐνούστερος καὶ ταχύτερος, ¹⁶ ἢ καὶ πρεσ-
 βύτερος, καὶ προσφιλέστερος, καὶ πλουσιώτερός τι εἰπεῖν,
 καὶ κακουργότερος, καὶ τᾶλλα ἐκ τούτων εὐδηλα, πολλὰ
 10 δ' ἂν εἴη. Ἔτι τοίνυν καὶ τὸ ¹⁷ καὶ χωρία καὶ πρα-
 γμάτων ὑποδοχάς. γίνονται δὲ καὶ τούτοις τὰ δίκαια,
 καὶ παρὰ τὰ χωρία τὸ ἄδικον· οὐκ ἐχρῆν ἐνταῦθα ἀπο-
 κτεῖναι, καὶ ἐτέρωθεν δεινὸν τὸ πραχθῆναι, καὶ ἐν τούτῳ
 τῷ χωρίῳ γενόμενον· οἷον ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ ἱερῷ, κα-
 15 τὰ τὴν ἐμὴν οἰκίαν· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἐν ἐρημίᾳ δεινό-
 τερον, καὶ τὸ ἐν ὄρει χαλεπώτερον. Ἀθήνησιν, ἐν Λακε-
 δαίμονι, παρὰ βαρβάροις, ἐν νηϊ, ἂν τύχη, ἐπ' ἄλλου
 χωρίου. καὶ λοιπὸν εἰδείης ἂν ἀπὸ τῶν τόπων ἐννοίας
 παρατίθεσθαι δικαίας εἰς τὸ προκείμενον καὶ ψωχαγω-
 20 γούσας· ὁ χρόνος δὲ διαιρούμενος οὐδὲ ἀριθμῆσαι ῥά-
 διον ὅσα σοι συντελεῖ· τὸ γὰρ πότερὰ κατὰ χρόνον νῦν
 οὐκ ἐχρῆν, ἀλλὰ πέρυσι καὶ προπέρυσιν, ¹⁸ ὅτε ἔδωκεν
 ὁ νόμος γράφεσθαι, καὶ μετὰ τούτου ἔξεστι. χρόνον δὲ
 ὀρίζω καὶ τὴν ἐσθρὴν, Διονύσιον, Παναθήναια, πόλεμον,
 25 εἰρήνην, ἡλικίαν νεωτέρου καὶ πρεσβυτέρου, συμπόσιον,
 νύκτα σκοτεινὴν, ἐπισέληνον, χειμῶνα, ἑτέραν ὥραν. καὶ
 ὁ καιρὸς ἐν χρόνῳ ¹⁹ μοῖρα, καὶ τὸ πρότερον καὶ τὸ
 νῦν καὶ τὸ μέλλον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἔχειν οὐ σμικρόν ἐστιν

15 Ald, Vind. Ven. πιθανῶν. Par. πι^θαν, 16 Ald,
 ταχύστερος. 17 Lacuna est in Ald. Codd. 18 Ald,
 Codd. προπέρυσι. 19 Ald. Codd. ἐν χρόνῳ μοῖρα, asterisq
 ante χρόνῳ in Ald. posito,

ἐν τούτοις, ὅτι ξίφος εἶχεν, ὑποδήματα εἶχε, ²⁰ χρυσίον, ἐσθῆτα, ἀσπίδα, δόρυ, πάντα ὅσα σκευή ²¹ κέκληται. τὸ δὲ κεῖσθαι σχῆμα μὲν δηλοῖ. ῥάδιον δὲ καὶ **711**
 ἀπὸ τούτου συλλέγειν ἀφορμὰς τῶν λόγων· δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλ' οὐ δευρὶ μετήνεγκεν, οὕτως ἤσθητο, οὕτως ἐνέωρα μοι, ὀρθὸς ἦν καὶ προσεκεκύφει τῇ γῇ· πλάγιοι ἦσαν καὶ τὰ γυμνά ἐδείκνυσαν, ὥστε βάλλισθαι. πλάγιους τοὺς ἵππους εἶχον, ὥστε μὴ ἀμύνεσθαι. ἀπέστραπτο, οὐκ ἄρα προσέσχεν· κατὰ νώτου ²² εἶχεν, ὑπίτιος ²³ ἦν, πῶς οὖν ἰώρα; ταῦτα οὖν λογιζόμενος καὶ τὰ ὅμοια ¹⁰
 τούτοις δοξέει τι λέγειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ πίστει παρέχεσθαι τῆς ἀληθείας· τὸ δὲ ²⁴ ποιεῖν αἰτιὸν ἐστίν· ἄνευ γὰρ αἰτίας οὐδὲν ἂν ποτε γένοιτο· διαιροῦμεν δὲ τὰς αἰτίας, ἐκὼν, ἐξ ἀνάγκης, δι' αἰσχροτέρεσσαν, δι' ἀηδίαν, τῇ χειρὶ ἐποίησε ²⁵, τοῖν ποδοῖν, τῷ ὀφθαλμῷ, ¹⁵
 τῇ κεφαλῇ, ξίφει, δόρατι, βέλει, κακίᾳ. ἀπλότης τῷ αὐτομάτῳ· τὸ δὲ πάσχειν τοῦτο πολλαχῇ διαιροῦμεν· ²⁶
 τί πόνονθας εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς τὰ ἐκτὸς, εἰς δόξαν, εἰς χρήματα, εἰς πάντα παθεῖν οὐκ ἰδύνατο. ἔστιν οἷον παθεῖν, ἔστιν οἷον μὴ παθεῖν, καὶ γὰρ ἀπαθῇ ²⁰
 τινά ἐστι. λάμβανε οὖν τὰ ἐναντία, καὶ τὸ πάσχειν εἰς ἀφορμὰς λόγων τῶν πρὸς ζήτησιν συντινόντων.

ΕΤΕΡΑ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΑΦΟΡΜΩΝ. ¹

Ἐτέρα διαιρέσις ἥδε λόγους ἐνδίδωσιν ἢ κατὰ τὰς

²⁰ Vind. εἶχεν. ²¹ Ald. σκευή. ²² Ald. κατανώτον εἶχεν. Godd. κατὰ νώτου με εἶχεν. ²³ Ven. ὑπίτιος, Vind. ὑπίτιος. ²⁴ Inter δὲ et ποιεῖν lacunam relinquant Ald. Vind. Ven., quae abest a Par. libro Mer. ²⁵ Vind. ἐποίησε. rell. ἐποίησιν. ²⁶ Vind. διαιροῦ. Ven. διαί, lacuna in utroque sequente.

¹ In libro Merulae haec sunt in margine reposita, con-

αἰσθήσεις γινομένη. καὶ γὰρ ἀπὸ τούτων μέθοδος εὐρέ-
 σιως γίνεται καὶ πραγματεύει τὰς πίστεις λαμβάνειν ἀνα-
 λογιζόμενος, ὧν ἴδες ὁμοίων ἢ ἀνομοίων τῷ ζητουμένῳ,
 καὶ προσεικάζων τὰς δόξας ἀναλόγως ὧν ἤκουσας. τὰ
 5 γὰρ παραδείγματα καὶ τὰ ἐνθυμήματα ἐξ ὧν ἤκούσαμεν
 ἔρχεται, ἢ ὧν ἐπάσχομεν ἢ ὧν ἐποιήσαμεν, ἀπτόμενοι,
 γευόμενοι, πᾶσαν αἴθησιν αἰσθανόμενοι.² Πρὸς τού-
 τοις ἕτερον εἶδος διαιρέσειως τόδε ἀνυστικώτατον εἰς εὐ-
 ρεσιν, τὰ³ συμβεβηκότα καὶ τὰ συνυπάρχοντα τοῖς προ-
 10 σῶποις τε καὶ πράγμασι διαβλέπειν, τύχας, τέχνας, ἡλι-
 κίας, γένη, πλούτους, τρόπους, ἡθῃ, δόξας, ἀδοξίας,
 πράξεις, ἀργίας, καὶ ὅσα ἄλλα πρὸς τούτοις ὑπάρχει
 ἐκάστῳ· ἔτι τῶν πραγμάτων, τρόπους, κοινωνίας, ἐρη-
 μίας, καταμονὰς σὺν ἑτέροις, τίνι ὅμοια, τίνι ἀνόμοια,
 15 τίνι τὰ αὐτὰ, τίνα ὄντα, ἐν τίσιν ὄντα, πόθεν ἀρχό-
 μενα, παύομενα, τίνας ἔχοντα τὰς αἰτίας, τίνας ἀνάγ-
 κας, φανεράς καὶ ἀφανεῖς αἰτίας, καὶ ὅσα ἂν αὐτοὺς εὐ-
 ροίς. Πάντα μὲν τοι εἰς ταῦτα ἀνεγκθῆσεται· ὑπαρ-
 χέτω δὲ καὶ τούτοις ἢ γε τῶν τελικῶν κεφαλαιῶν θίσις
 20 ἐπὶ τῷ ζητήματι, καὶ τὸ ἐφαρμόζειν τὰ τελικὰ καὶ γενι-
 κὰ καὶ τυπώδη τοῖς γενικωτάτοις καὶ ἐμπεριεχομένοις
 τοῖς ἀμφισβητουμένοις πράγμασι. ταῦτα γὰρ πρὸς ἄλ-
 ληλα διαιρούμενα τὰ γένη καὶ εἶδη τῶν ζητημάτων, καὶ
 τὰ ἐν ὀργάνῳ μόρια καθεστηκότα. καὶ ὀργάνων αἱ κα-
 25 λυόμεναι πίστεις καὶ τόποι πίστεων καὶ ἀφορμαὶ πολλὴν
 ἀφ' ὅτιον ἔγειρουσι λόγων. ἐπειδὴ δὲ εἴρηται καὶ περὶ
 τούτων ἀποχρώντως τε καὶ μετρίως, μνημονευτέον ἐστὶ
 τῶν ἐπιλόγων, ὧν ἡ μὲν δύναμις καὶ τὸ ἔργον ἀναμνη-
 σαι τὰ εὐρημένα ταῖς ἐπανόδοις. αὐξήσεται τὸ ὁμολογη-

tinuanturque contextus partes.

2 Post αἰσθανόμενοι la-
 cuna est in Ald. Vind. Ven. qua caret Par. 3 Ald.
 Codd. τό.

θὲν εἴτε κρεῖττον εἴτε καὶ χεῖρον τοῖς μερισμοῖς καὶ τῇ
 παραθέσει τῶν ὁμοίων καὶ τῶν ἐναντίων· ὅταν γὰρ ἀπο-
 δειχθῇ τι πρᾶγμα, οὕτω τὸ πρᾶγμα αὖξεται· χρηστέον
 δὲ τοῖς ἐπιλόγοις ὥσπερ καὶ τοῖς προοιμίοις πολλαχῇ. καὶ
 γὰρ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ἀπαδεικνυμένοις τὸ εἶδος αὐ- 5
 τῶν χρήσιμον, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου δραστήριον
 καὶ καταπρακτικόν, ⁴ τὸν τε δικαστὴν παροξύνει δοῦναι
 ψῆφον ἣν βούλεται. ἢ τοῦναντίον, ὡς ὁ φεύγων παραι-
 τεῖται. αὖξει δὲ μάλιστα ἡ αἰτία καὶ τὸ τέλος, ἐὰν ἐξε-
 τάσης τὰ συμβαίνοντα ἐξ ἑκάστου καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν 10
 πραγμάτων· αὐτὸ γὰρ ἕκαστον κατὰ μόνας μικρὸν, ἔτε-
 ρον δὲ ἐξ ἑτέρου δεικνύων, ὡς ἀποβαίνειν πέφυκεν, αὖ-
 ξήσεις καὶ τὰ μὴ γινόμενα, γενέσθαι δὲ ὁμῶς δυνάμενα
 τῷ πράγματι ⁵ προστιθεῖς. δῆλον δὲ ὅτι καὶ καθαιρεῖ-
 ται τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐναν- ¹⁵
 τίων, ὅταν ἐλέγχῃς τὴν αὖξιν τοῦ κατηγοροῦντος, καὶ ⁷¹²
 τοὺς λόγους καὶ τὰ παλαιίσματα τῆς τέχνης. ἀφαιρῶν ⁶
 μὲν αὐτὸς τὰ μὴ γινόμενα, μόνον δὲ τηρῶν τὰ πεπρα-
 γμένα, καὶ ταῦτα ἐλαττῶν τοῖς μικροτέροις ἀπεικάζει καὶ
 δείκνυε, ὅτι εἰ ἂν πάντῃ ⁷ ὁμοιον γένοιτο καὶ τὸ σμι- ³⁰
 κρότατον τῷ μεγίστῳ, εἴ τις τὰ μὴ συμβάντα διεξίει,
 καταλογίζοιτο ὡς γεγονότα καὶ τῶν αὐτῶν τιμημάτων
 καὶ κολάσεων πάντα δεῖσεται· τοῦτο δὲ τῶν ἀδικωτά-
 των, μίαν τιμωρίαν εἶναι πᾶσι τοῖς ἀδικήμασι· ⁸ τοι-
 αῦτα πρὸς τὴν αὖξιν λεκτέον, καὶ διὰ τούτων τὸ πρᾶ- ³⁵
 γμα σμικρότατον ποιεῖν ἐπιχειρητέον, ἐξ ὧν τὴν ὀργὴν
 τῶν δικαζόντων τιθασσέμεν ⁹ καὶ ἐκλύσομεν. αἱ δὲ ἀ-

⁴ Ald. Codd. κατὰ πρακτικόν. tum Par. τόν τε, rell. τόν δε.

⁵ Ald. Codd. τὸ πρᾶγμα.

⁶ Ald. ἀφαιρῶν.

⁷ Ald.

Par. πασιγ.

⁸ Par. ἀδικήμασιν. tum Ald. Ven. Par. τοι-

αυ

αὐτήν. Ven. τοι i. e. τοιαῦτα.

⁹ Ald. τιθασσέμεν. Sq. καὶ

abest ab Ald. Codd.

φορμαὶ αἱ τῶν πίστεων τοῖς ἐπιλόγοις ἐκ τῆς αὐτῆς δι-
 αιρέσεως, ἧς διηρήκαμεν. μέγιστον ἢ μικρὸν καὶ φανῶν
 τὸ πρᾶγμα τοῦτο κατασκευάζειν ἐν τοῖς ἐπιλόγοις εἰώ-
 θαμεν· τὸ δὲ εἰ γένηται, ¹⁰ ἢ μὴ, δεῖται ἐτέρων ἀπο-
 5 δεῖξιν, καὶ τῆς πρώτης ψήφου τὸ τοιοῦτον καὶ τοῦ
 πρώτου λόγου. περὶ δὲ τῆς οἰκονομίας καὶ διοικήσεως
 προοιμίων καὶ διηγήσεων καὶ τῶν ἐπιλόγων ἀναγκαῖον
 προειπεῖν τοσοῦτον, ὅτι τοῖς μὲν προοιμίοις πλείοσιν ἐν
 τοῖς μεγάλοις πράγμασι καὶ διαβεβλημένοις χρηστέον·
 10 ἂν δὲ ὑπὲρ μικρῶν καὶ φανῶν ὁ λόγος εἴη, μικρὸν
 ἔστω ¹¹ τὸ προοίμιον. χρηστέον δὲ τοῖς προοιμίοις καὶ
 πρὸ τῶν παραδόξων ἐπιχειρημάτων, καὶ πρὸ παντὸς τοῦ
 μέλλοντος δόξειν οὕτω πως ἔχειν, κὰν ταῖς ἀρχαῖς κὰν
 ταῖς τελευταῖς τῶν κατασκευαζομένων· ὥς ἂν ἀφορίζῃς
 15 καὶ διαρθρῷς τὰ εἰρημένα. καὶ τὸν λόγον ἀναλαμβάνεις
 μερίζων ταῖς τῶν προοιμίων ἐμβολαῖς τὰ ζητούμενα· πι-
 θανώτατον γὰρ τοῦτο καὶ ῥητορικώτατον τὸ γένος τῶν
 λόγων ὃ κέκληται προοίμιον, ἡ παρσκευὴ καὶ θεραπεία
 τῶν ἀκρωμένων. ὅτι δὲ ἂν λόγῳ μὴ προσῇ ταῦτα,
 20 ἐστέρηται ¹² τῆς πιθανότητος ἀναισθησίαν ἐνδεικνύ-
 μενος τοῦ λέγοντος καὶ πολλὴν ἀμαθίαν, εἰ μήτε ὧν
 πάσχουσιν οἱ ἀκούοντες μήτε ὧν αὐτὸς λέγει ¹³ πραγμά-
 των κριτῆς γίνηται δι' ὧν αἱ τῶν προοιμίων ἐννοιαὶ
 παρίστανται, πραϋνόντων, ἐπαγγελλομένων ἐπαγωγὴν,
 25 συγγνώμην ἡμῶν αἰτουμένων, προτυπουμένων τὰ μέλ-
 λοντα καὶ προκαθισταμένων τὴν ἀκρόασιν ἐξ ὧν ἂν
 ὑπείπωμεν. Ἀλλὰ καὶ περὶ διηγήσεως λεχτέον, ὅτι καὶ
 διὰ πλείονων καὶ ἐλαχίστων εἰποῖς ^{13*} ἂν τὴν δῆλωσιν

10 γένηται Ald. Vind. Ven. per lac. om., e Par. re-
 cepti. Lib. Mer. τὸ δὲ εἰ μὴ. 11 ἔστω Ald. Vind. Ven.
 om., recepi e Par. 12 Ald. Ven. Vind. στήρηται. Par.
 στήρηται. 13 Par. λέγει. 13* Par. εἰποῖς. rell. εἴπῃς.

τῶν πραγμάτων· ἂν μὲν ἢ πολλὰ πράγματα, διὰ πολ-
λῶν, ἂν δὲ ὀλίγα, δι' ἐλαχίστων. ἐπεκιδιδάξεις γὰρ εἰς
προτάσεις ἁγῶν καὶ πολλὰς διηγήσεις τὰς ἐπὶ μέρους
κατ' εἶδος ὀνομάζων ἐν τοῖς προοιμίοις ὃ μέλλεις ἀπο-
δεικνύειν καὶ διηγείσθαι· εἰ γὰρ πάντα ἅμα ἀθρόως ἴ-
δρῆς, ταράξεις τε καὶ ταραχθήσῃ· ¹⁴ ἐν δὲ τοῖς κεφα-
λαίοις τοῖς τῶν πίστειν καὶ τοῖς εἰδῶσι τούτων πρῶτα
θήσεις καὶ τελευτὰ τὰ πάντων κράτιστα, καὶ ἐξελέγ-
ξεις τὰ τῶν ἀντιδίκων τὰ σαθρὰ καὶ ἀσθενῆ τῶν εὐρη-
μένων ὑπ' ἐκείνων προτάτων, καὶ ὅσα ῥαδίως λῦσαι ¹⁰
δυνήσῃ· προτενῆς δὲ οὐχ ὁμοίως ἐκείνοις, ἀλλ' οἷον τε
μάλιστα εὐεπιχείρητον εἶναι σοι· εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἰσχυ-
ροτάτων ἀρχοῖο τῶν ἐχθρῶν ὄντων ἀλύτων, ἢ τὰ σμι-
κρότατα σαντοῦ προτάτοις, διαβεβλήσῃ πρὸς τοὺς ἀκού-
οντας, νήγοντος τοῦ δικαστοῦ καταρχὰς καὶ μέγιστα, ¹⁵
καὶ σαφῶς ἀκοῦσαι θέλοντος. ἢ δὲ φύσις τῶν ἐπιλόγων
ἀντιστρέφως τοῖς προοιμίοις ἔχουσα εὐρίσκεται. τὰ γὰρ
αὐτὰ καὶ προοιμιαζομένοις πολλάκις καὶ προτρέπουσι τοὺς
δικαστὰς πρέπει κατὰ τὸ σχῆμα τῶν ἐπιλόγων· διενή-
νοχε ¹⁵ δὲ ὅμως τῷ μέτρῳ. πλείω γὰρ ὥς τὸ πολὺ ἐπὶ ²⁰
τῶν ἐπιλόγων ἐγγωρεῖ πρὸς τοὺς δικαστὰς ἐπιεῖν ἢ διὰ
τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς παρασκευῆς. καὶ καταρχὰς μὲν ἐπαγ-
γελίαν ἔχει καὶ μερισμὸν τῶν κεφαλαίων τὸ προοίμιον·
καὶ τὴν μὲν ἐπαγγελίαν ἔχει τῆς ἀποδειξεως, τὸν δὲ με-
ρισμὸν εὐμαθείας ¹⁶ ἕνεκα· τῷ δὲ ἐπιλόγῳ τοιοῦτον ²⁵
μὲν οὐδὲν, αὐξήσεις δὲ καὶ ἀνάμνησις τῶν ἤδη λεχθέν-
των ¹⁷ καὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἐκ τῶν προοιμίων συντε- ⁷¹³
τελεσμένης. οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος τῆς μεθόδου τῆς

¹⁴ Ald. ταραχθείσῃ. ¹⁵ Par. διενήνοχεν. tum Ald. τὸ
μέτρον. ¹⁶ Ald. Par. εὐμαθείας. Vind. εὐμαθείας. In Par.
propter compendium scribendi lectio non liquet. ¹⁷ Ald.
λεχθέντων.

κατὰ τὴν ῥητορικὴν τέχνην τὸ τῆς λέξεως ἔστι· τὰ γὰρ
 ἐνθυμήματα καὶ πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου φαίνεται τοι-
 αῦτα τοῖς ἀκούουσιν, ὅποιά ποτ' ἂν εἴη τὰ τῶν λέ-
 ξειων. ¹⁸ φῶς γὰρ ὥς περ τῶν ἐννοημάτων τε καὶ ἐπιχει-
 ρημάτων ὁ τοιοῦτος λόγος, ἀποσαφῶν ¹⁹ τοῖς δικασταῖς
 τὴν πιθανότητα τῆς πίστεως· οὐ τοίνυν ἀμελητέον αὐ-
 τῶν, ἀλλ' ὥς ἐν μάλιστα φυλακτέον παραδείγμασι χρω-
 μένους τοῖς ἄριστα τῶν ῥητόρων τούτῳ τῷ μέρει χρησα-
 μένοις, καὶ περικαλῶς τε καὶ ποικίλως τὴν ἐξαγγελίαν
¹⁰ ἡσχημένοις· πλείον ²⁰ γὰρ οὐδ' ὅτι οὖν ἔστι τῆς ἀρχι-
 νοίας καὶ τῆς ὀξύτητος τῆς ἐπὶ τῇ κρίσει καὶ διαιρέσει
 καὶ περισκέψει τῆς γνώμης καὶ τῶν καθ' ἑκάστον λογι-
 σμῶν, εἰ μὴ συνθεῖναι ²¹ τῇ βελτίστη λέξει τὰ νοήματα.
 καὶ ῥυθμοῖς χρῆσις προπωδεστάτοις ἐν λέξει τε καὶ θέσει
¹⁵ τῶν ὀνομάτων καὶ πλήθι ῥημάτων. πολλὰ γὰρ τὰ κη-
 λούντα ²² τὸν ἀκροατὴν ἄνευ τῆς διανοίας καὶ τῆς πρα-
 γματικῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἡθικῆς πιθανότητος· τὸ
 γὰρ μουσικὸν καὶ εὐτακτὸν τῆς ἐρμηνεύσεως ²³ ἔμφυτον
 ἅπασι καὶ τοῖς ἀγέλοις ζώοις, οὔτε γε πολιτικῶς τε καὶ
²⁰ λογικῶς ²⁴ καὶ τάξεως αἰσθῆσιν εἰληφότι. ²⁵ εἰ τοίνυν

¹⁸ Weisk. excidisse putat: καὶ καλὸς δοῖε ὁ λόγος, ἐν
 καλῶς ἔχῃ τὰ τῶν λέξεων. ¹⁹ Ald. Codd. ἀπο σαφῶν. Weisk.
 vult ὥς (vel αἰε) ἀποσαφῶν. Participium simplex ἀποσαφῶν
 sufficit. ²⁰ Ald. Par. πλείων. Ven. Vind. Lib. Mer. πλείον.

Mox ἔστι Ald. Vind. Ven. per lacunam, Lib. Mer. sine lacuna
 om., recepi e Par. — Weisk. conj. σοὶ ἔσται διὰ τῆς ὑγχ.
²¹ Weisk. vult συνθεῖναι. ²² Ald. Codd. καλούντα. Ruhnk.

ad Longin. II. T. 11. 2. eumque secutus Weisk. κηλούντα.

²³ τῆς ἐρμηνεύσεως Weisk. ab hoc loco removendum et inter
 ῥυθμητικὸν et ἑρμηνεύον ponendum putat. ²⁴ Ald. Vind.

Ven. πολιτικῶν τε καὶ λογικῶν, quibus Genitivis Weisk. addere

vult ψευδαῖς. Secutus sum Par.

²⁵ Par. εἰληφο. rell. εἰλη-

τὸ μουσικόν τε καὶ ἑναρμόνιον καὶ ῥυθμητικόν, ξύμμε-
 τρὸν τε καὶ ξυμμελές ἐξεργάσαιο καὶ διαπονήσαιο ²⁶ εἰς
 τὸ ἀκριβέστατον, τῶν μὲν ἀφαιρῶν ²⁷ μέρη, τοῖς δὲ
 προσάπτων, ἐν καιρῷ καὶ χρειᾷ καὶ καλλονῇ διαμετρῶν
 τὸ δέον, ἔσται ²⁸ σοι πιθανώτατος ²⁹ ὁ λόγος καὶ ῥη-
 τυρικώτατος, οἷά τε ἡ ³⁰ παρ' Οὐήρῳ ποιήσεις μὴ παρὰ
 φρυλὸν ἡγησάμενῳ μηδὲ ἐν εὐτελείᾳ, ἀναγνωστέον ἐν
 ἐντελεῖ· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν ἔχει λόγον εὐπειτῇ· τοιοῦ-
 τον ³¹ καὶ Ἀρχιλόχῳ τῷ Παρίῳ. καὶ γὰρ οὗτος ἤσκη-
 ται· ³² ἔτι δὲ καὶ τὸ τῶν τραγωδοποιῶν φῦλον, καὶ τὸ 10
 τῶν κωμωδῶν, μελοποιῶν τε καὶ τῶν τοιοούτων, τό τε
 τῶν σοφιστῶν, ὅπου μηδὲ τοῖς φιλοσοφοῦσιν ὑπερορᾶ-
 ται ³³ καὶ παρημέλῃται· τῷ μὲν γὰρ Πλάτῳ καὶ τῷ
 Ξενοφῶντι, Αἰσχίνῃ τε καὶ Ἀντισθένει περιτιτῶς διαπε-
 πόνηται καὶ ἱκανῶς ἡκριβῶται. τῶν δὲ ῥητόρων τῷ κο- 15
 ρυφαίῳ ταύτην εἶναι συμβεβηκε ³⁴ τὴν ἀρετὴν. καὶ
 παρὰ τοῦτο κρατεῖν ἂν δοκοίη τῶν ἐτέρων τῶν ἐκ ταύ-
 τοῦ γένους. τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς σαφῶς τε καὶ καθαρῶς
 διελθεῖν γνωρίμως τε καὶ γνωστῶς τοῖς ἀκούουσιν, ³⁵ καὶ
 παρὰ τούτῳ μηδὲν ἑλλοπεῖν τῆς σεμνότητος, ἀλλὰ δοκεῖν 20
 μὲν κατὰ τὰ ³⁶ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς συντιθέναι τὰ μό-
 ρια, καὶ τὰ σημαίνοντα τὰ πράγματα τῆς διανοίας σύμ-
 βολα, συγκεκραῖσθαι δὲ τῷ γνωστῷ καὶ τὸ ξένον· ἔτι
 δὲ τὸ καινόν τε καὶ περικαλλές τῆς ἀφηγήσεως· δεῖ γὰρ

φύτων. 26 Vind. διαπονήσαις. 27 Ald. ἀφαιρῶν. 28
 ἔσται. Ald. Vind. Ven. per lac. om., recepi e Par. — Lib.
 Mer. γνήσεται. Weisk. conj. γένοιτ' ἄν. 29 Par. πιθανότα-
 τος. 30 Par. Ven. οἷ. — Weisk. ante haec excidisse putat;
 in poëtis maxime sentiri vim compositionis. 31
 Par. Ven. τὸ τοιοῦτον. 32 Weisk. excidisse putat: τὴν
 τέχνην τῆς λέξεως. 33 Par. ὑπερώρεται. 34 Par. συμβέ-
 βηκιν. 35 Par. ἀκούουσιν. 36 τὰ Par. om.

δύο τούτους ποιήσασθαι σκοπούς, τὴν δῆλωσιν τοῦ πρά-
 γματος καὶ τὸ μεθ' ἡδονῆς δηλοῦν. οὐ γὰρ ψυχαγωγή-
 σεις μὴ γοητεύων μετὰ τινος χάριτος καὶ ἡδονῆς, μετα-
 βολῇ τε καὶ ποικιλίᾳ τῶν ὀνομάτων· εἰ δὲ ³⁷ ὑπερβαί-
 νεις ἀκαίρως ἀπαρτῶν τὸν λόγον μιᾶς λέξεως, καὶ μετα-
 τιθεὺς τὴν ἀκολουθίαν, πρὸς ὀργὴν ἤξεις καὶ πρὸς ἀχθῆ-
 δόνα κατ' ³⁸ ἀμφίβολον τὴν λέξιν καὶ μεγάλας ἐλλείψεις
 ἔχουσαν, ³⁹ κἂν ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἢ περίοδος περιγρά-
 φηται, καὶ τοὺς ὅρους ⁴⁰ μείζοντας τοῦ μέτρου λαμ-
 βάνη· ⁴¹ πεφύλαξο δὲ τοῖς λίαν ἀρχαίοις καὶ ξένοις τῶν
 ὀνομάτων καταμιαίνειν τὸ σῶμα τῆς λέξεως καὶ τὴν ἀφῆν
 τῆς παρασκευῆς. οὐκ ἀχρεῖον ⁴² δὲ οὐδὲ τῶν Ἰσοκρά-
 τους παραγγελμάτων ἐντρέπυσθαι, μὴ ⁴³ τραχύνειν τὸν
 λόγον τῇ παραθέσει καὶ συμπλοκῇ τῶν καλουμένων φω-
 νηέντων, ἃ τὴν ἀκρόασιν οὐκ ἀνέχεται καὶ τὸν λόγον
 οὐχ ὁμοίως ⁴⁴ συνυφαίνειν ἔοικεν, οὔτε λείως ⁴⁵ τε καὶ
 ἅπται·

37 Ven. Par. δ'. tum Ven. ὑπερβαίνοις. 38 Ald. Codd.
 καὶ. Weisk. κατ'. 39 Ald. Codd. ἔχουσας. Weisk. ἔχουσαν.
 40 Ven. ὅρους. rell. ὄρους. Correxuit etiam Weisk. 41
 Ald. Codd. λαμβάνειν. Weisk. λαμβάνη. Tum Ald. πεφύλαξον.
 42 Ald. ἀχρεῖον. Mox pro ἐντρέπυσθαι Weisk. edidit ἐντρέπι-
 σθαι, nec vèro inutile est illud e praeceptis Iso-
 cratis non negligere. Sed non urgenda est negatio in
 οὐδὲ, recte enim dicitur, οὐκ ἀχρεῖον οὐδὲ τοῦτο, hoc quo-
 que non inutile est. 43 μὴ inserui ex emendatione Weis-
 kii, quam nuper repetiit Sauppius in Zimmermanni Annalibus
 Philolog. 1835. nr. 51. 44 ὁμοίως Ald. Vind. Ven. per lac.
 om. In Par. eadem sigla est, quam aliquoties in Apsine per
 ὁμοίως explicavimus (Vide tabulam palaeograph. ad calcem
 Epistolae criticae nr. 3.), manu recentiore vero supra lin.
 scriptum est ὅτι. Victorius quoque ad marginem exemplaris
 sui adscripsit ὁμοίως, sine dubio e codice. Lib. Merulae οὐχ
 ὡσα. Weisk. conjicit ἰκνουμένως. Spengel *Συναγ. τεχν.* p. 164.

ἀπταιστως εἰς τὴν ἀκοὴν παρήσιν, ἀλλ' ἐπιλαμβάνεται
 τοῦ πνεύμονος ⁴⁶ καὶ ἐπίσχει τὸ πνεῦμα τῆς φωνῆς· τῆς
 δ' εὐρύθμιας τὸ γνώρισμα δῆλον τῷ συνειδημένῳ τὸ
 τῶν εὐρύθμων καὶ ⁴⁷ ἀποτατορνευμένων καὶ στρογγύ-
 λων ἀποδέχεσθαι λόγων, καὶ τετριμμένῳ τὰ ὅτα πρὸς 5
 τὴν σύνεσιν ⁴⁸ τῶν τε σεμνῶν καὶ ἀρχαίων λόγων, ὧν
 κατέβηξα τοὺς εὐρετάς καὶ ⁴⁹ πρώτους φήναντας τὰ πα- 714
 ραδείγματα τῆς καλλιλογίας. ἰδοὺς ⁵⁰ δ' ἂν αὐτοὺς προς-
 ἔχων τὴν γνώμην παρὰ μέρη διηρημένους τὴν κατὰ τὴν
 εὐφωνίαν ἐπιμέλειαν· ἥ γὰρ προσέθεσάν τι μόριον τῷ 10
 κοινῷ καὶ ἀπλῶς καὶ ἀργῶς λεγομένῳ, καὶ ⁵¹ κατὰ τοὺς
 πολλοὺς καὶ ἰδιώτας τῷ δημοσιεύοντι λόγῳ καὶ παρὰ
 πᾶσι λεγομένῳ· τὸ γὰρ παίζεις παντὸς εἰπεῖν, καὶ τοῦ
 προστυχόντος. παίζεις δὲ ἔχων τινὰ ἴδιον τύπον φω- 15
 νῆς καὶ διαλέκτου παρίστησι. ⁵² πολλὰ δέ ἐστι τῶν προς-
 τιθεμένων ἐκ περιουσίας, καὶ πάντα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ
 λόγου μέχρι καὶ γραμμάτων· ἐπιβάλλουσι δὲ καὶ δύο
 μέρη πολλάκις καὶ πλείονα. καὶ περὶ τούτων τηρητέον
 ἐστὶ σοὶ καὶ φυλακτέον τῆς φωνῆς τὸν τύπον. σαυτὸν ⁵³
 γὰρ οὐ θήσεις οὐδὲ εἰσοίσσεις ἴδιον νόμον, ὥς ⁵⁴ δεῖ 20
 προσνέμειν· οὐ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ὁ νόμος τῶν λόγων, ἀλλ'
 ἡμεῖς ἐπὶ τῷ νόμῳ· ἢ ⁵⁵ κατὰ ἀφαιρέσιν ἐν ἀρχῇ τὸ ⁵⁶

ἀπλῶς vel ἡδίως. Sauppius l. l. οὐ χαρίεντως. 45 Par. οὐτε

λείως. rell. οὐ τελείως. Sauppius l. l. conjecit οὐδὲ λείως. 46

Ald. Codd. πνεύματος. Weisk. πνεύμονος. 47 εὐρύθμων καὶ

e glossa irrepsisse putat Weisk. 48 Ald. Codd. σύνθεσιν.

Weisk. σύνεσιν. 49 Weisk. ὥς καὶ. 50 Par. εἰδοὺς.

51 καὶ κατὰ τ. τ. — — λεγομένῳ tanquam glossema uncis

inclusit Weisk. 52 Par. παρίστησιν. 53 Weisk. conj.

σαυτοῦ. 54 Par. Ven. ὧν. 55 ἢ respondet ar' eceden-

tibus ἢ γὰρ προσέθεσάν τι. Igitur κατὰ ἀφαίρεσιν est, quasi

omissis nonnullis, ut vertit Weisk. 56 Ald. Codd. τε.

et mox ποικίλον τι καὶ. Weisk. τό.

Rhetor. IX.

καὶ ἐπιμελεία ἐπιβάλλεται. καὶ ποικίλον τὸ καὶ περι-
 τῶς ἔχον φαίνεται, καθάπερ ὅταν λέγω· καὶ χαλκοῦν
 μὲν ἐστήσαντο τόνδε· καὶ σίτησιν ἔδοσαν· καὶ τῆς γῆς
 τεμόντες· καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχουσι· ⁵⁷ λείπιν
⁵⁸ δ' ἀξιοῦσι προθέσεις, συνδέσμονες, ἅπαντα τὰ μέρη, καὶ
 σύνδυο ⁵⁹ τῶν μερῶν τοῦ λόγου. Τὸ δ' αὖ τῆς ἀλλη-
 γορίας κοσμεῖ τὸν λόγον ἐν τῷ μεταβάλλειν τοῦνομα
 καὶ δι' ἑτέρου καινοτέρου τὸ αὐτὸ σημαίνει· τὸ γὰρ πε-
 πατημένον καὶ πεπλυμένον καὶ μυριόλεκτον πρὸς κόρον
¹⁰ ἄγει, καθάπερ τῶν σιτίων, καὶ ὅσα πρὸς τὴν ὕψιν ἢ
 τὴν ἄλλην αἰσθήσιν τὰ κοινὰ καὶ τὰ συνήδη καταφρο-
 νεῖται, καὶ ⁵⁹ τῆς αἰσθήσεως, καὶ τοῦ κατὰ τὴν αἰσθη-
 σιν πνεύματος οὐκ ἐπιστρέφει ⁶⁰ τὴν ἀντίληψιν· δεῖ δὲ
 ἐκ τῆς ἀκοῆς τὸν δικαστὴν λίχνους τε καὶ ἡδύταις ὥσπερ
¹⁵ καρυκταῖς καὶ ὀψοποιταῖς, σκευασταῖς τε καὶ προαγωγαῖς
 ἐπισπᾶσθαι καὶ προσάγεισθαι. ποιεῖσθαι δὲ τοῦτο χρή
 τοῖς θεραπευτικοῖς τε καὶ κολακευτικοῖς ὀνόμασι· ταῦτα
 γάρ ἐστι τῆς πειθοῦς φάρμακα, θήρατρα χαρίτων καὶ
 μουσικῆς τῆς ἐπὶ τὸ πείθειν ἡσχημένης. οὐ ⁶¹ γὰρ ὁ-
²⁰ μοιον, „οὐδὲ ⁶² κατὰ μικρὸν ἀνόμοιον,“ τὸ δ' ⁶³ ἀηδὲς
 „ἄγλυκός“ εἰπεῖν, „ἀτερπές“ τε καὶ „οὐκ ἐν χάριτι,“
 καὶ τὸ καλὸν „περικαλλές“ [εἰπεῖν.] ⁶⁴ καὶ τὸ λίαν

57 Par. ἔχουσιν. 58 Ald. Codd. σύν δύο. Weisk. σύν-
 δυο, i. e. binas partes orationis eodem loco. 59 καὶ in-
 seruit Weisk. 60 Par. ἐπιστρέφει. Ven. Vind. ἐπιστρέφει.
 Ald. ἐπιτρέφει. Weisk. ἐπιτρέπει. 61 Weisk. ante hæc ex-
 cidisse putat: χρή οὖν ἀντὶ τοῦ, vel potius, χρή οὖν, ἐὰν τὸ
 πρῶγμα συγχωρῇ, ἀντὶ τοῦ „οὐ γὰρ ὁμοιον κ. τ. λ.“ 62
 Weisk. vult οὐ δῆ. 63 δ' Weisk. inseruit. Mox idem
 edidit ἄγλυκας. Ald. Codd. ἄγλυκας. Formae ἄγλυκῆς exempla
 vide apud H. Steph. ed. Paris. s. v. 64 εἰπεῖν recte uncis
 inclusit Weisk.

„μάλα ἀνυτικῶς,“ ὥς καὶ „κομιδῇ“ ποτε· καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ καλῶς „ὑπέρευγε“ τὸ τε ἄτοπον „ὑπερφύε,“ καὶ τὸ δεινὸν „σχέτλιον, καὶ τὸ ὅπου „ῖνα.“ καὶ τὸ ὥς διαβαίνομεν ⁶⁵ πρὸς τὸ τῆς Ἀγρίας „διαβαίνόμενον.“ τὸ τε παραιτήσασθαι „παρίσθαι,“ ⁶⁶ καὶ „ἀντιβολῆσαι“ ⁵ δὲ τὸ δεηθῆναι. καὶ τὸ ἀπλῶς „ἔμβραχυ,“ ⁶⁷ καὶ „ἀμηγέπη“ τὸ μετρίως. φειστέον ⁶⁸ δ' ἐστὶ τῶν κομιδῇ ξένων καὶ τὴν γνῶσιν ἐν αὐτοῖς οὐκ ἐχόντων, οὐ μὴν ἐκείνων γε τῶν παρὰ τὴν πτώσιν κεκαινοτομημένων, ἢ τὰς ἐγκλίσεις ⁶⁹ τῶν ῥημάτων, ἢ τὰς διαθέσεις, ἢ τὰς 10 μεταλλάξεις τὰς περὶ τοὺς χρόνους, ἢ τὰ πνεύματα καὶ τοὺς τόνους. τοιγάρτοι λεκτέον „ἀφείλετό με,“ καὶ „ἡχάριν τὴν σὴν.“ καὶ „θαυμάζω σε“ καὶ „καταφρονῶ σε“ καὶ „ἐθάρρῃς τούτους.“ καὶ „οὐδέν σε δεῖ τοῦ ἐπιτηδεύματος.“ καὶ „ὅτι ἢ τι καὶ αὐτῇ καὶ εἴσεισι.“ ⁷⁰ 15 καὶ „εἶεν μακάριοι ἐκεῖνοι.“ καὶ „ὥς εἶδεῖν οἱ θεοί.“ καὶ „ἀνύσας ἱκανῶς,“ καὶ „ἀφθόρως τοῦ πνεύματος ἐνδόντας·“ ⁷¹ καὶ „ψεύδοντ' ἀλλ' οὐ τοσοῦτου πνεύματος,

65 Ald. Codd. διαβαίνομεν. Ruhnk. ad Tim. Lex. p. 223. tacite scribit διαβαίνομεν, respici putans ad Platonis Phaedr. p. 229. C. ἢ πρὸς τὸ τῆς Ἀγρίας διαβαίνομεν, unde Ἀγρίας scribendum censet. Sed parum ad sensum loci animadvertit, διαβαίνόμενον tanquam temere repetitum expungere jubens. Nam ὅ (ut bene conjicit Weiskius) διαβαίνομεν, sc. μέρος Εὐλισσοῦ, idem est quod τὸ διαβαίνόμενος. 66 Ald. Codd. παρίσθαι. Ruhnk. ad Tim. Lex. p. 207. emendat παρίσθαι, quod recepit Weisk. 67 Ald. Codd. ἐν βραχεῖ. Ruhnk. ad Tim. Lex. p. 99. corrigit ἔμβραχυ. 68 Ald. Codd. πίστειον, pro quo Weisk. ut non dubium posuit πτώσεων. Orationem vero ita supplendam putat: φειστέον δ' ὀνόματα πτώσεων ἐστὶ τῶν κ. τ. λ. Mihi pro πίστειον ἐστὶ scribendum videtur φειστέον δ' ἐστὶ, abstinendum vero est. 69 Ald. Par. ἐγκλίσεις. Ven. Vind. Weisk. ἐγκλίσεις. 70 Ven. εἴσεισι. 71 Par.

οἶον ἥκιστα,“ καὶ τὰ τοιαῦτα ὅσα καὶ ἐν χρεῖα, οἷα
 „ταῦτόν κατ’ ἀρχὰς ἔμπαλιν.“ Οἱ δὲ χρόνοι καὶ οὔτοι
 διαφέρουσι.⁷² „Θεμιστοκλέα καὶ ψιμύθιον καὶ κόμυ-
 θα.“ τί δ’ οὐχὶ καὶ οἱ τόνοι; καὶ ὡσαύτως καὶ λίαν⁷³
 5 οἰκίαν δευτέραν ἀπὸ τοῦ τέλους· καὶ⁷⁴ παραλείπω μύ-
 ρια, τί γάρ με δεῖ πάντα λέγειν δείγματος ὅσον δεόμενον;
 ὃ⁷⁵ δ’ ἴσως ἀναγκαῖον· ἐκλείπεται γάρ τὸ⁷⁶ παρά-
 δειγμα τὸ παρὰ τοὺς ἀριθμούς οἶον „καὶ οὐπω εἶχον διὰ
 πάσης τὰ καταστρώματα.“ καὶ „εἰπέ⁷⁷ μὲν ταῦτα
 10 δ’ ἂν⁷⁸ λέγωσι.“ καὶ „αἰ ἄμαξαι, ἵνα ἀντὶ τείχους
 ᾗ,“⁷⁹ καὶ „τὴν⁸⁰ Φιλίππου ῥώμην διεξιέναι.“ ὅτι
 μοι δοκεῖ πάνθ’ ὅσα ἂν εἴποι τις ὑπὲρ τούτων καὶ ἐπὶ
 θάτερα τὰ γνωριμώτατα. „ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος.⁸¹ πολι-
 τεύω δὲ καὶ ἐπολίτευον.“ καὶ „μεταπέμψω καὶ διενό-
 15 ουν.“ καὶ „ποιοῦνται καὶ προωρώμην.“ καὶ „ἱππάζομαι
 20 καὶ ὀρῶμαι.“ παρὰ τὸ κοινὸν εἴρηται πασχόντων ὥσπερ
 οὐχὶ ποιούντων· ἔτι δὲ καὶ πρὸς τούτοις ἡ μετάθεσις τῶν
 λεγομένων,⁸² ὅταν τῆς συνήθους χώρας ἐκπέσῃ, καὶ⁸³
 τῇ πεπατημένῃ κόσμον περιάπτῃ, ὡς ἐὰν λέγωμεν,“ οὐ-
 30 δὲν δεῖ ἄλλο.“ καὶ „τούτου περὶ⁸⁴ ἐν⁸⁵ καὶ τοῦ Διὸς

⁷² ἴνδορ. rell. ἐνδότας. ⁷³ Par. διαφέρουσιν. ⁷⁴ Weisk. conj. καλίαν, ὁξεῖα δευτέρα ἀπὸ τοῦ τέλους: scilicet pro καλίαν dici posse καλίαν, penultima acuta. ⁷⁵ Weisk. conj. τόδε δ’ ἴσ. ⁷⁶ Par. τῷ manu recent. supra lin. scriptum τό. — Locus Thucydidis I, 14. in Ald. Codd. ita scriptus est οὐπω εἶχον καὶ διὰ. Transposui καί. ⁷⁷ Verba εἰπέ μοι — λέγωσι ejicienda putat Weisk. ⁷⁸ Par. δὲ ἂν. ⁷⁹ ᾗ per enallagen pro ᾧσι. ⁸⁰ Dem. Olynth. II. p. 18. ⁸¹ Olynth. III. p. 37. ⁸² Weisk. excidisse putat προθέσεων καὶ ἄρθρων καὶ ἄλλων τῆς λέξεως μορίων. ⁸³ Weisk. καὶ delendum et περιάπτει legendum putat. ⁸⁴ περὶ servandum putat Weiskius, quia secundum Etymol. M. s. v. ἀπὸ quibusdam ἀναστροφῇ s. μετάθεσις τόρον non placuit. ⁸⁵

τῷ νυν, καὶ ἄλλο τι, ⁸⁶ ἢ καὶ τάχα ἕως καὶ ὑστέρα τοίνυν δεκάτη. “ Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα εὐρήματα, δείγματος δὲ εἵνεκα ταυτὶ παρεθέμην· ἄκαιρον γὰρ εἰ πάντα λέξε-
ται καὶ περὶ πάντων ἐπέξειμι μηδὲν ⁸⁷ παριείς. ἢ γὰρ ἐκβολὴ τοῦ λόγου γένοιτ’ ἂν ἀσύμμετρος πολλῶν ἐπῶν 5
εἰς τοῦτο τὸ μέρος καὶ συγγραμμάτων πλειόνων εἰ ἐθελή-
σειας δοθῆναι δυναμένων. ἀλλ’ ἐμοὶ προκείμενόν ἐστι καὶ σκοπός ⁸⁸ τις οὗτος καὶ κανὼν, ὑπόμνημα ποιῆσαι τῆς τέχνης, ὥς ἐνὶ μάλιστα ἐν βραχυτάτοις, τοῖς συγγε-
νέσι ⁸⁹ καὶ πολλάκις καὶ συνεχῶς περὶ αὐτῶν ἀκηκοόσι, 10
καὶ τοῖς βιβλίοις οὐκ ἀνασκήτως οὐδ’ [ἂν] ⁹⁰ ἀμελετή-
τως τηρεῖν ἔχουσιν, ὧν τὴν μέθοδον ἐν τύποις κατετά-
ξαμεν· εἰ δὲ τις καὶ μὴ πλησιάσας μηδὲ τῶν πλειόνων ἀκούσας ὑπ’ εὐφύϊας τε καὶ συντέσεως, δεξιότητός τε τῆς
γνώμης εἰς ἐπίσκαψιν ἤξει κατὰ τὰ προειρημένα τῆς τέ- 15
χνης, δύναται ἂν ἀφ’ αὐτοῦ τὸ ⁹¹ ἀκόλουθον περαινέειν, καθάπερ ἐμβὰς ἔχουσι τισι ⁹² καὶ πῶς ὁδοῦ λαμβανό-
μενος. Τὸ κόμμα δὲ περιόδου μέρος ἂν εἴη τὸ ἐλάχι-
στον. οἶον ⁹³ „πολλάκις ἐθαύμασα, τίσι ποτὲ λόγοις Ἀθηναίους ἔπεισαν οἱ γραψάμενοι Σωκράτην, ὥς ἄξιός 20
εἴη θανάτου τῇ πόλει.“ τῶν γὰρ κώλων τὰ μὲν βραχύ-

Ald. Codd. ἐν. Weisk. ἐν.

86 Weisk. conj. ἄλλοθι. Tum

Ald. Codd. ἢ καὶ τ. ἔ. καὶ ὑστέρα τοίνυν δεκ. Correx. Weiskius, vertens: Fortassis etiam primus et vicesimus dies mensis. Decimus enim dies προτέρα δεκάτη, vicesimus primus ὑστέρα δεκάτη dicitur.

87 Ald. Codd. μηδέν. Weisk. μηδίν. 88 Par. σκοπός. rell. τρόπος. 89 Ut nostri dicunt, den Kunstverwandten. WEISKE.

90 ἂν Weisk. e praec. ἀνασκήτως temere repetitum, et pro sq. ἔχουσιν scribendum putat ἄξιδουσιν.

91 Ald. τό. rell. τοῖτο. Weisk. edidit τούτων τό.

92 Par. τισιν. tum Ald. Codd. καὶ πῶς.

93 Xen. Memor. initio.

τερα τούτου, τὰ δὲ μείζω ὑπάρχει ὄντα. ὥσπερ ἀμίλεα
καὶ τῶν περιόδων αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ ἐλάττους, καὶ
τῶν περικοπῶν ὡσαύτως. τοῦ γὰρ λόγου μέγεθος λαμ-
βάνοντος καὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου συνεπαύξεται. ἔστιν
5 οὖν τὸ μὲν κόμμα ἐκ δυοῖν λέξεων ἢ τριῶν, τὸ δὲ κῶλον
διπλάσιον, ἢ κατὰ τοῦτο καθάπερ διτιτῶν ἄρθρων μετέ-
χον. ⁹⁴ ὠνόμασται γὰρ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς ζώοις
κῶλων· ἢ δὲ περικοπὴ ἐκ δύο κῶλων καὶ τριῶν ἐστι κα-
τὰ λόγον τῶν εἰρημένων μερῶν καὶ αὐτὴ συντιθεμένη·
10 ὥσπερ γὰρ τῶν ποδῶν οἱ μὲν ἀπλοὶ τυγχάνουσιν ὄντες,
οἱ δὲ διπλοὶ συντιθέμενοι ἐκ τούτων, οὕτω ⁹⁵ καὶ τῶν
κομμάτων καὶ τῶν κῶλων καὶ τῶν περικοπῶν τὰ μὲν
μῆκος ἔχει σύνθετον, τὰ δὲ περιτετμημένον. ⁹⁶ μικρᾶς
μὲν περιόδου κῶλα καὶ περικοπαὶ μικραὶ, μεγάλης δὲ με-
20 γάλαι. ἢ δὲ περίοδος εὐθύμημά πῶς ἐστὶν ἀπηγγελλόμενον,
ῥυθμοῖς εὐτάκτοις κῶλοις τε καὶ περικοπαῖς, καὶ ἀλλή-
λαις συμμέτροις. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ περίοδος κέκληται ἐκ
μεταφορᾶς ἥτοι τῶν ἀγώνων τῆς περιόδου, οἱ ⁹⁷ τῷ
ἱκνουμένῳ χρόνῳ ἐπιτελούμενοι τὸ ἴσον αἰὲ ἀφιστάσιν
20 ἀλλήλων, ἢ ἀπὸ τῶν χορευόντων περὶ τοὺς βωμοὺς καὶ
τὴν περίμετρον τοῦ βωμοῦ καὶ τὸν κύκλον παραλαμβα-
νόντων ἀπὸ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον καθισταμέ-
νων, ⁹⁸ ἕως ἂν πληρώσαντες τύχωσι τοῦ κύκλου τὴν χο-
ρείαν. ⁹⁹ Τῶν δὲ περιόδων καὶ τὰς ἀσυμμέτρους τοῖς
25 μέρεσι περιόδους ὁμοίως ¹ καλεῖν εἰώθαμεν, τῆς κατὰ

⁹⁴ Weisk. conj. μέγεθος ἔχον. MET cum nota supra scripta librarius habuit pro MET. ⁹⁵ Par. οὕτως. ⁹⁶

Vind. Ven. Par. ἐπιτετμημένον. Deinceps. Ald. Codd. κῶλα μικραὶ (sic) καὶ περικοπαί. Transposuit Weisk. ⁹⁷ Ald.

Codd. οἱ. scr. οἱ. ⁹⁸ Weisk. legendum putat καθιστάμενον.

⁹⁹ Ald. χορείαν. ¹ ὁμοίως Ald. Vind. Ven. per lacunam,

liber Merulae sine lacuna om. Inserui ex Par. *

τὸ ἐνθύμημα διανοίας ἐκτετελεισμένης· ὅσα δὲ σχήματα³ τῶν ἐννοιῶν ὠνόμασται, οἷον, προδιόρθωσις, ἀποσιώπησις, παράλειψις, εἰρωνεία, ἡθοιοποιία, ἅπαντα ταῦτα οὐ μοι δοκεῖ δικαίως σχήματα καλεῖσθαι, ἀλλ' ἐννοιαί καὶ ἐνθυμήματα καὶ λογισμοὶ⁴ τοῦ πιθανοῦ χάριν καὶ πίστεων εἶδη· τὰ μὲν γὰρ προσιμίων ἔχει δύναμιν, προδιόρθωσις τε καὶ ἐπιδιόρθωσις, ἡ δὲ παράλειψις τὸ ἀξιόπιστον ἐνδείκνυται, καὶ μέρος ἂν εἴη τῆς παθητικῆς τε καὶ ἡθικῆς ἀποδείξεως τῇ τῆς ὑποκρίσεως ἀρετῇ πρέποντα, ὅθεν ἤδη καὶ περὶ ταύτης λεκτέον,¹⁰ οἷον τέ ἐστι, καὶ τίς ἡ δύναμις αὐτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΠΟΚΡΙΣΕΩΣ.¹

Ὑπόκρισις ἐστὶ μίμησις τῶν κατ' ἀλήθειαν ἐκάστη παρισταμένων ἡθῶν καὶ παθῶν καὶ διαθέσεων σώματος τε καὶ τόνου φωνῆς προσφόρου τοῖς ὑποκειμένοις¹⁵ πράγμασι. δύναται δὲ μέγιστον εἰς πίστιν καὶ τὸν ἀκροατὴν ἄγειν ἐπίσταται λαμβάνουσα ταῖς ἐπιβουλαῖς τε καὶ γοητείαις, παραγωγαῖς τε καὶ παρακρούσεσιν.⁷¹⁶ ἡ μὲν γὰρ πίστις τε καὶ ἀπόδειξις καὶ μετ' ἀνάγκης ἄγει, ἡ δ' ὁ² ὑπόκρισις ἀπάτη δολιζύουσα καθέλκει τὴν²⁰ γνώμην τοῦ κριτοῦ πρὸς τὸ δοκεῖν τῷ λέγοντι, διόπερ εἰκότως ὁ Δημοσθένης αὐτὴν ἐντιμὸν ἦγε,³ καὶ πολλὰ κατὰ τῆς δυνάμεως ταύτης εἶρηκεν ἐγκώμια, τοὶς μὲν

² Ald. Ven. ἐκτετελεισμένοις. Ven. Vind. ἐκτετελεισμένης. Weisk. supplendum putat διὰ τῶν ταῖς κατὰ τὸ ἐνθ. διανοίας εἶναι ἐκτετελεισμένας, αὐτ' αὖτε τῆς κατὰ τὸ ἐνθ. διανοίας οὔσης ὅπως οὖν ἐκτετελεισμένης.

³ Haec usque ad vv. ἀρετῇ πρέποντα Longini nomine leguntur apud Max. Planudam T. V. p. 431, 14. et brevius apud Jo. Siceliotam T. VI. p. 119, 23. ⁴ Ald. Codd. λογισμοῦ. Weisk. λογισμοὶ ut T. V. et VI.

¹ Lib. Merulae hunc titulum habet in margine, continuatis verbis contextus. ² Par. ἡ δέ. ³ Par. ἦγε.

περὶ αὐτῆς ἐρωτηθεὺς, τριπλᾶ δὲ αὐτὸς δοῦς τὰ νικητή-
 ρια καὶ ποιήσας πρώτην τε καὶ δευτέραν καὶ τρίτην.
 αἱ γὰρ στερησεται λόγος τὰ ἄλλα ⁴ πάντα ἔχων πλεο-
 νικητήματα καὶ πρὸς τὸ πείθειν ικανῶς συγκεκροτημένος
 5 ταῖς ἀποδείξεισι καὶ σαφῶς καθαρῶς τε τῇ λέξει διακεί-
 μενος, τοῦ κατὰ τὴν ὑπόκρισιν πλάσματος, οὐκ ἂν ἔχοι
 πρακτικῶς παρὰ τῶν δικαστῶν. φαίνεται γὰρ ἀμυδρὸς
 τε καὶ ἀσθενὴς καὶ ἀχάριστος, ἀτερπής τε καὶ ἄγλυεκής,
 καὶ τὸν δικαστὴν ἐνοχλῶν, ἐλαύνων μᾶλλον ἢ καὶ τὴν
 10 ψῆφον παρακαλῶν. ἀσκεῖν δὲ αὐτὸ θεώμενος τοὺς ἐν
 τοῖς ἀληθινοῖς πράγμασιν ὅτιοῦν λέγοντας καὶ μετὰ τοῦ
 πάσχειν τριβομένους καὶ διατεινομένους ἐν ⁵ τῷ διαλέ-
 γεσθαι ἢ τὸνναντίον ἀνιεμένους καὶ πραῦνομένους, καὶ
 πράξεως μετρίας μεταλαμβάνοντας. διαπλάττει γὰρ αὐ-
 15 τοὺς, καὶ σχήματός πως ἔχειν ποιῆ καὶ τόνου φωνῆς
 αὐτὰ τὰ πράγματα. πεπονθῶς γὰρ οὗτος αὐτὸς αὐτῷ
 κατὰ τὴν ἀλήθειαν, οὕτω τέχνην συνισταμένων καὶ βου-
 λομένων τὸ δέον μαθεῖν ὑποκρίνεται. δυνήσῃ δὲ καὶ πα-
 ρὰ τῶν τῆς τραγωδίας ὑποκριτῶν καὶ κωμωδίας τῶν ἀρί-
 20 στων, παρ' ὅσον ποιῆ τὴν ἔννοιαν ἢ τὴν ἀηδίαν ἑκάτε-
 ρον αὐτῶν, τότε ἐν ὑποκρίσει καὶ ἄνευ ταύτης καταμαν-
 θάνειν. ὥς δὲ ἐν τύποις περιλαβεῖν, θυμονμένῳ μὲν ἐπί-
 τρόχον ποιῆσθαι τὸν λόγον συμφέρει καὶ πρέπει, καὶ
 τὴν φωνὴν ὀξείαν ⁶ ἔχειν καὶ τὸ φθέγμα ἀπλούστερον.
 25 καθισταμένῳ δὲ τὰς ἀρχὰς πρῶτον τὸ φθέγμα ⁷ ποιητέον
 καὶ ἐπεικὲς, ἐπὶ τὸν ὄχλον δὲ πως, καὶ δεκτικόν, καὶ
 τοιοῦτον οἷον παρακαλοῦντος καὶ ἐν χρειᾷ καθεστηκότος
 καὶ εὐλαβείας ἢ αἰδοῦς μετέχοντος. αἱ δὲ πίστις τοῦ
 πνεύματος τὸν ῥυθμὸν ὑπαλλαττέτωσαυ, καὶ τὸ τῶν ἐν-
 30 θυμημάτων εἶδος ἐπιστροφῇ ποιεῖτω τὸν λόγον, καὶ τὸ

⁴ Ven. τᾶλλα.⁵ Par. ἐν τῷ. tell. ἐν. om.⁶ Ven.ὀξείαν. ⁷ Par. φθίγμα. tell. πνεῦμα.

σχῆμα τοῦ σώματος μετὰ τῆς χειρός. σύντονον καὶ δρι-
 μν βλέπουν ἄμεινον, καὶ βλέποντα πρὸς τοὺς δικαστὰς,
 καὶ συναποκλινόμενον αὐτὸν ταῖς τῆς πειθοῦς μεταβο-
 λαῖς. εἰ δέ τι ἀποδείξεις, καὶ καιρὸν ἄγοντα μάθοις τὸν
 δικαστὴν τοῖς ἐλέγχοις καὶ παραδειγμένοις τὴν πιθανό- 5
 τητα τῆς ἀποδείξεως σχετλιάζειν ἢ φύσις παρακαλεῖ, 8
 καὶ καταπλήττειν τὸν ἀντίδικον τῷ πεπλασμένῳ τούτῳ
 φθέγματι, οἰκίῳ τῶν εὐρηκότων ὄντι τὴν ἀλήθειαν.
 ἐπικλάζειν γοῦν φιλοῦσι καὶ θέλγουσι καὶ αἱ κύνες τῇ
 τῶν ἰχνῶν εὐρέσει καὶ περιχαρεῖα δηλοῦσιν ἔχειν ἐγγὺς 10
 τὸ πάλαι ζητούμενον. ἐπαίρεται δὲ καὶ μικρὸς παῖς οὐ
 γλίσχεται τυχῶν. Ταῦτα δὲ μὴ παρέργως βούλου θεω-
 ρεῖν, ἀλλὰ συλλέγειν εἰς τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἴδιον εἶδος
 πίστεων, δι' ἀπάτης εὐαγῶγον πεπορισμένον ἀσυλλογί-
 στω πάθει τοῦ πρὸς ταῦτα πειρωμένου. Οἰκτιζόμενον 15
 δὲ δεῖ μεταξὺ λόγου τε καὶ ᾠδῆς τὸν ἦχον ποιήσασθαι,
 οὔτε γὰρ διαλεγόμενους 9 ἔστιν· ἀναπείθει γὰρ οἶκτος
 ἐξάδειν. ὅθεν ἀρχαὶ μουσικῆς χαρμονή τε καὶ λύπη τοῦ
 φθέγματος ἐπεχειρομένου πρὸς τὴν μεταβολὴν τῆς λέ-
 ξεως· οὔτε δὴ ἔοικεν, 12 ἀλλὰ πίπτει μεταξὺ τούτων. 20
 δρόμος δὲ οὐ πρόπων ἐν τῷ τοιούτῳ μέρει, πλήν εἰ
 τοὺς ἐπιλόγους δεήσειεν οὐ κατ' οἶκτον, ἀλλὰ κατὰ τὸ
 θυμοειδὲς διατίθισθαι· ταῦτα ἱκανῶς ἔχεται. τὰ δ' ἄλ-
 λα ἐκ τούτων ὁ μαθὼν λήψεται· καὶ οὐκ ἂν ὅ γε εὐ-
 φρὴς ἀπόρως ἔχει τῶν τούτοις 13 ἐπομένων, ποιητικὸς 25
 τε ὢν καὶ ἐξεργαστικὸς, καὶ ἀπὸ βραχυίας ἀφορμῆς ἐπὶ
 πολὺν τείνων τὴν διάνοιαν, καὶ ἐφ' ὅσον προσήκει τῷ
 μέλλοντι τελίως γενέσθαι ῥήτορι.

8 Par. παρακαλεῖ. tell. καλεῖ.

9 Ald. διαλεγόμενα. Codd.

διαλεγόμενους.

10 Ald. ἔοικεν.

11 Par. τούτοις. tell.

τοιούτοις.

Μνήμης δὲ ὅτι οὐδὲν ἐστὶ σπονδαιότερον ἀνθρώποις
ὥς ἔπος εἰπεῖν, τίς ἂν ἀντιλέξειε νοῦν ἔχων. οἱ δὲ καὶ
τὴν ² λήθην ἐπαινοῦσιν, ὡς Εὐριπίδης·

⁵ Ὡ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ³

ὀνομάζων· ἐγὼ δὲ λήθην μὲν καὶ ἔξοδον μνήμης ἢ τι ⁴
ἢ οὐδὲν ἐπωφελεῖν κρίνω, τὰ δὲ μέγιστα καὶ κυριώτατα
βλάπτειν τοῦ βίου καὶ παραιρεῖσθαι καὶ ὑστερεῖν τῆς
εὐδαιμονίας· τὸ γὰρ εὐμνηστότατον τῶν ἀμαρτημάτων
10 τε καὶ ἀδικημάτων, τὴν ἀχαριστίαν, ἐπιλειπούσης ⁵ τῆς
τοῦ μνημονεύειν δυνάμεως ⁶* συμβαίνουσας εὐρήσομεν· ὁ
δὲ μεμνημένος τὴν χάριν οὔτε ἄδικος οὔτε ἀχάριστος·
νόμων γε μὴν ἐπιλαθομένους καὶ τῶν σωφρονιζόντων
ἡμᾶς δογμάτων, ἀναγκαῖόν ἐστι φεύλους τε ⁶ καὶ μοχθη-
15 ρούς καὶ ἀναιδεῖς γενέσθαι, πᾶσά τε ἄνοια καὶ ψυχῆς
ἀμαθία διὰ λήθην ἐμπίπτει. ὁ δὲ ἄκρως μνημονευτικός
τε καὶ μνήμων διαφερόντως σοφός· ὁθεν καὶ τοῦτο ὀρ-
θῶς ἐστὶν ἀνηρημένον, οὐ μνημονεύω μὴ λῖαν. ⁷ ἢ μὲν
τοῦ σοφοῦ, καὶ „σοφός ⁸ ὁ πολλὰ εἰδὼς φῦσει.“ τῶν δὲ
20 τῆς ψυχῆς ἀρετῶν, εὐμαθείας, ⁹ ἀγχινοίας, συνέσεως,
μνήμης, μεγαλοπρεπείας, εὐπειας, τὸ ζηλοῦν δύνασθαι
καὶ ἀκριβῶς ἀπομιμῆσθαι καὶ ἀπομάττεσθαι τοὺς τύπους
τῶν λόγων, ὡς ἂν τις ἀποδείξειε ¹⁰ καὶ θανμάσειε, ¹¹

* 1 Caput hoc libro singulari edidit Fed. Morellus, Parisiis MDCXVIII. 2 τὴν e Par. inserui. 3 Mor. addit:

ὥς εἰ σοφῇ. Orest. 207. Pors. 4 Mor. ἢ μικρόν τι. 5 Ald. Par. ἐπιληπούσης. Mor. ἐπιλειπούσης. Ven. Vind. ἐπιλειπ., 5*

9

Par. δυνάμει. man. rec. 9 mutavit in ως. 6 τε e Par. inserui. 7 „ἴσ. ἐστὶ σ. Πινδ.“ Mor. vertens: non viri prudentis est.

8 Pind. Olymp. II. 86. Boeckh. 9 Ven. Vind. εὐμαθείας. 10 Ald. Vind. Ven. ἀποδείξειε. Par. ἀπο-

δείξειε. man. rec. super ε scripsit σ. Mor. ἀποδείξῃ σι. 11

καὶ τὸ τοῖς διδασκάλοις παραπλησίως τε καὶ ὅτι ἐγγυεά-
 τω λέγειν, ταῦτα σύμπαντα ¹² μιᾶς ἔχεται φύσεώς τε καὶ
 δεινότητος καὶ πλεονεξίας ¹³ τῆς ἐκ τοῦ μνημονεύειν ἐτοι-
 μως ἔχειν. ἡ γὰρ κρᾶσις τῆς ψυχῆς σύμμετρος, οὐσα καὶ
 δικαία κατὰ ¹⁴ τὴν ἁρμονίαν τῶν δυνάμεων, καὶ οἷον 5
 κηρὸς εἰργασμένος εὐπλαστός μὲν καὶ εὐάγωγος καὶ μὴ
 σκληρὸς μηδ' ἀντίτυπος μηδὲ ἀτέραμνος, μηδὲ αὖ μαλα-
 κὸς τε καὶ διαρρέων, ὥς συγχεῖσθαι ¹⁵ τοὺς τύπους καὶ
 ἐξιτέλους ¹⁶ γενέσθαι συμπιπτόντων τῶν χαρακτηρῶν καὶ
 τῶν γραμμάτων ἀναλαμβάνει καθάπερ ἐκμαγεῖτον καὶ 10
 διατυπωταὶ ῥαδίως ὑπὸ τῶν φαντασμάτων ¹⁷ τορνεύο-
 μένος τε καὶ γραφόμενος, ἐναργέσιν ὥσπερ καὶ κοίλοις
 γράμμασι καὶ νεοχαράκτοις σημείοις τῆς ἐπιστήμης. πάν-
 τα γὰρ πᾶσιν εἰκάζων ὁ ἀγγίνους καὶ ταχέως ἐπιβάλλων
 διὰ τῆς ζητήσεως ἀπεινημόνευσε ¹⁸ καὶ ἐμαθεν ἐξενρεῖν 15
 τῆς ἀπορίας τὴν μηχανήν, καὶ σύνοιδε ¹⁹ τὸ δέον. διό-
 περ μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις
 λέγειν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ ὥσπερ ἀναμνησκόμενοι περὶ
 ὧν δοκοῦμεν μὴ μεμαθηκέναι μηδὲ ἔγνωκέναι καταλαμ-
 βάνομεν τὸ ζητούμενον· πῶς δ' ἂν ἡβοῦλετό τι ζητεῖν, 20
 ἅτε συνειδῶς αὐτῷ μὴ μαθῶν, εἰ μὴ προσεδόκα μνήμη
 τινὶ ταῦτα ἀνευρήσειν. ἡ δὲ εὗρεσις ἄρα τοῦτό ἐστι, πεί-
 ρας ἀνάμνησις, καὶ ἀφ' ὧν ἔπαθ' εἰς καὶ ἥσθητο συλλο-
 γισμὸς καὶ ὁμοίου καὶ ἀναλόγου ἢ μείζονος ἢ μικροτέρου
 παράθεσις. ἃ γὰρ αἱ αἰσθήσεις προὔλαβον καὶ ψυχὴ 25

Par. θανμάσειν. Mor Ald. Ven. Vind. post διδασκάλοις habent
 τε, quod om. Par. 12 Par. ἐμπαντα. 13 Ald. Codd.
 πλεονεξίας. 14 Ald. Codd. καὶ τὴν ἁρμ. τῶν δυναμίων. 15
 Ven. συγχεῖσθαι. rell. συγχεῖσθαι. 16 Ald. ἐξιτέλους. tum
 Ven. Par. γίνεσθαι. Ald. Vind. γενέσθαι. 17 Par. φαντα-
 τασίων. tum Mor. Par. τορνεύμενος, manus rec. in Par. inserib-
 psit v. 18 Par. ἀπεινημόνευσεν. 19 Par. Ven. συνειδε.
 Ald. Vind. Mor. συνοῖδε.

παρὰ τῶν αἰσθήσεων λαβε, ταῦτα μεμνηκότα ²⁰ κεῖται
καὶ ἡριμοῦντα καὶ σχολάζοντα τοῖς νωθοῖς καὶ λήθης
γίμουσιν, ὥσπερ ἐν ἀμφοραῖς ²¹ εὐρώτος ἢ πηλοῦ με-
μιασμέναις καὶ ἐπαλημμέναις. τοῖς δὲ εὐφρεστέροις καὶ
5 γονιμωτέροις ²³ καὶ αὐτὸ τοῦτο γονιμονικωτέροις, κα-
θάπερ ἐν χαλκοῖς γραμματίος σηπεδόνας κειχωρισμένοις ²⁴
καὶ διὰ χρόνον γιγνομένης ἐπηρείας, εἰς τὴν σωτηρίαν
τῶν τύπων ἀμίαντα καὶ ἄχραντα διὰ τέλους σώζεται.
μνήμη μὲν γάρ ἐστι σωτηρία φαντασιῶν, καὶ αἰσθήσεως
10 παρελθούσης παρουσία, ²⁵ καὶ κτῆσις πρὸς τὸ πρόχει-
ρόν τῆς χρήσεως. ἡ δὲ ἀνάμνησις ἐπιβολή ²⁶ φαντασίας
παρελθούσης, ὡς παροικομένης. ἔστι δέ τι καὶ μεταξὺ
τοῦ εἰδέναι τε καὶ μὴ, ὃ δοῖται ὑπομνήσεως. καὶ ἔστιν
ὑπόμνησις ὡς ἐξιούσης τῆς ἐπιστήμης ἀνανέωσις καὶ
15 ἀνάληψις, ὣν προεῖμεθα ²⁷ λήθης χάριν. καὶ τῶν μὲν
γνώσις, τῶν δὲ ἀνάληψις εἰς τὸ ὁλόκληρον τῆς ἐπιστή-
μης. ὁ δὲ ἐπιλανθανόμενος τῶν ἐσκεμμένων ἰδιώτης ἄ-
χρηστος, καὶ πάντα κληθεὶς δικαιοτέρον ἢ ρήτωρ. ὅπου
γε καὶ Δημοσθένην τῆς μνήμης ἐπιλειπούσης ἐπιλελοίπει
20 καὶ ἡ δύναμις τῶν λόγων, καὶ συνόλως ἡ τέχνη· τῆς γὰρ
718 μνήμης ἐκπλαγείσης ὑπὸ τοῦ θεοῦ πᾶσα τέχνη φροῦδος,
φησὶν ὁ Θουκυδίδης· ²⁸ φόβος γὰρ μνήμην ἐκ-
πλήσσει, ²⁹ λέγει πον, καὶ ὀρθῶς λέγει. γένοιο δὲ μνήμων
διαίτης τρόπῳ σώφρων καὶ φύσεως εὐτυχία καὶ θεῶν

20 Ald. Vind. Ven. μεμνηκότα. Par. μεμνηκότα. Mor. μεμνη-
κότα.

21 Ita edidi ē conjectura Morelli, quamvis sciam, vulgatam formam esse ἀμφορεύς. Ald. Codd. ἀμφορεῖς.

22 Mor. ἐπαλημμέναις. 23 Ald. γονικωτέροις. Ald. Mor. Codd. γονιμωτέροις.

24 Mor. κειχωμένοις et μοι διὰ χρόνου. 25 Ven. σωτηρία.

26 Mor. Par. ἐπιβολή. rell. ἐπιβολή. 27 Codd. προεῖμεθα. Ald. Mor. προεὶλόμεθα.

28 Thucydidi II. 67. verba sunt, φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει. Antecedentia ve-
ro, τῆς γὰρ μνήμης ἐκπλαγείσης κ. τ. λ. ad auctorem nostrum

ἐπιπνοίᾳ καὶ φιλομαθίᾳ ἡδεῖα ²⁹ καὶ φιλονεικίᾳ τοῦ με-
 μνησθαι θέλειν. κινδυνεύει τε πᾶς φιλομαθής, καὶ ἐλ-
 λείπη τῆς μνήμης, μελέτη διὰ τέχνης πόνου δημιουργ-
 οῦ καὶ φροντίδος ἐξεργάζεσθαι τὸ μνημονεύειν· πό-
 θος μὲν γὰρ ἀρχὴ φροντίδος. μέριμνα δὲ καὶ φροντίς ⁵
 ἐκδεξαμένη τοῦ πόθου τὴν καταβολὴν καὶ τῆς ἐπιθυμίας
 τὴν γένεσιν ἐρώμενην οὖσαν, ὃ δὴ ἔρως κέκληται, συν-
 σταῖ τῆς μνημοσύνης τὴν οὐσίαν. καὶ αἰσθανομένη γὰρ
 ἡ ψυχὴ τοῦ καλοῦ μαθήματος τε καὶ θαύματος, ἢ τοῦ-
 ναντίας τοῦ χειρόνός τε καὶ χαλεπωτέρου, προσέσχε τὸν ¹⁰
 νοῦν, καὶ δεινὴν ἔλαβεν ὥδινά τοῦ πράγματος, ὥστε καὶ
 παραμένειν μέχρι παντός ἐθέλειν. ἐξ ὧν ἡ φροντίς εἰσα-
 γείρεται, ³⁰ σφύζοντος καὶ σφραδάζοντος καὶ πηδῶντος
 ἐν αὐτῇ τοῦ τῆς φαντασίας μέρους. ὁ δὲ ῥέθυμος ἀμ-
 βλύς τε καὶ νωθρὸς καὶ βραδύς, μόλις τε ᾔσθετο τοῦ γε- ¹⁵
 γονότος, καὶ μετὰ τὴν αἰσθησάμην ἐγκατέλιπεν, εἰ μή τις
 αὐτὸν ἐπεχείρειεν θεῶν, ἢ ἑαυτὸν τοσοῦτον εὐφλεκτον ³¹
 καὶ εὐαἰσθητον ἐξεργάσαιτο ³² καὶ τρίβει τοὺς τύπους
 ταῖς τῆς ἀναμνήσεως καὶ μελέτης καὶ μερίμνης ἐπιβο-
 λαῖς. ³³ τὸ γὰρ πολλάκις ἐθέλειν ἀκοίειν καὶ λέγειν ὧν ²⁰
 ἤκουσεν ἢ κατέλαβε δι' ἑτέρας ἡστισοσούν αἰσθήσεως,
 τοῦτο ³⁴ ἀπεργάσεται τὸ μνησθαι κινουμένης αἰεὶ καὶ βά-
 θος λαμβανούσης διὰ τῆς κινήσεως τῆς ἐναπομορχθείσης ³⁵
 φαντασίας εἰς τὴν τῆς ψυχῆς ὑποδοχὴν. ὥς γὰρ τὰ τρίμμα-
 τα τῶν ἀμαξῶν κοιλαίνεται καὶ βάθος ἴσχει ταῖς πολλαῖς ²⁵
 καὶ συνέχεσι ³⁶ καὶ καταγενομέναις τῶν τροχῶν ἐπιβο-
 λαῖς, οὕτω καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν τι συμβαίνει. τὸ δ' εἰς

pertinent. 29 Ald. Vind. ἡδεῖα. Par. ἡδία, et mox Ald. δημιουργοῦ.

30 Mor. εἰσγίγρεται. 31 Mor. εὐφλεκτον. 32 Par. ἐξεργά-

σαιτο. rell. ἐξεργάσοιτο. tum Ald. Mor. τρίβει. Codd. τρίβοι.

33 Mor. Codd. ἐπιβολαῖς. Ald. ἐπιβουλαῖς. 34 Par. τοῦ.

man. rec. correxit τοῦτο. 35 Ald. ἐν ἀπομόρχθ. 36 Par.

συνεχίσιν. Deinceps Ven. Vind. ἐπιβουλαῖς.

ἀπαξ καὶ πρῶτον καὶ μέχρι τινὸς καὶ ἕως τούτου λίαν
 ἐπιπολαίους³⁷ ποιεῖ τοὺς τύπους. οὕτω μὲν οὖν μνήμης
 περίσση, καὶ εἰ μὴ τύχοις γύσει μετεληφώς. Ἦδη δὲ
 καὶ Σιμωνίδης καὶ πλείους μετ' ἐκείνων μνήμης γνώμης
 5 ὁδοὺς προϋδίδαξαν, εἰδῶλων παράθεσιν καὶ τόπων εἰση-
 γαύμενοι πρὸς τὸ μνημονεύειν ἔχειν ὀνομάτων τε καὶ ῥη-
 μμάτων· τὸ δὲ³⁸ ἐστὶν οὐδὲν ἕτερον, ἢ τῶν ὁμοίων πρὸς
 τὸ δοκοῦν καινὸν παραθεώρησις καὶ συζυγία πρὸς ἄλλω.
 τὸ γὰρ γνῶριμον τοῦ γνωστοῦ τύπος τις καὶ ἔχνος καὶ
 10 λαβαὶ καὶ ἀφορμαί, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὰς τῶν
 βαρβάρων φωνὰς συλλαβεῖν ἐστὶν ἀγχιτιθέντα τῷ γνωρίμῳ
 τὸ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς τύπους τῶν πραγμάτων καταβλέ-
 ποντα. ὁ δὲ τόπος τῆς γνώμης τὴν³⁹ ἀφορμὴν ἔδωκεν· ὅτι
 μηδὲν ἄνευ τόπου καὶ τὸ μέρος τοῦ λείποντος καὶ ὅλου.
 15 ὥσπερ γὰρ οἱ τὸ ἔχνος ἀνευρόντες κύνες καὶ τὴν χώραν
 τῶν ἰχνῶν κατὰ πόδας διώκουσι⁴⁰ τὸ θηρίον, καὶ μόνον
 οὐκ ἔχειν ὑπολαμβάνουσιν, οὕτω δὲ⁴¹ καὶ τῷ σπουδά-
 ζοντι μνημονεύειν καὶ σώζειν τὰ μαθήματα⁴² θέλοντι
 τὰ μέρη τῶν μαθημάτων ἔτι θεωρητέον καὶ τὰ συμβε-
 20 βηκότα αὐτοῖς. ἰν' ὅπου τύχοι προσβαλὼν⁴³ ἐκείθεν αὐτῷ
 τὸ μνημονεύειν ὑπάρξαιτο. τοιγαροῦν καὶ τὰ μέτρα μάλ-
 λον μεμνήμεθα τῶν ἄνευ μέτρου πεποιημένων, ὅτι δὲ⁴⁴
 τὸ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ⁴⁵ τὸ τῆς εὐταξίας ἀνάλογον μνημο-
 νεύοντες καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ῥημάτων ἀνιχνεύομεν
 25 κατὰ πόδας ζητοῦντες τὸ λείπον ἐξ ὧν προειλήφαμεν. τὸ
 δὲ μέγιστον ἐν τούτοις, μελετᾶν αἰεὶ καὶ ἀπιστεῖν ὡς εἰ-
 δότι καὶ φοβεῖσθαι μὴ διαρρῶέν σε τὸ μάθημα οἰχέσει-

37 Ald. Codd. ἐπὶ πολλούς. In Par. man. rec. super πολλούς scri-
 puit πολεῖς. Mor. ἴσ. ἐπιπολαίους. 38 Ald. Codd. τόδε. 39 Mor.
 τὴν ἀφορμ. Ald. Codd. εἰς ἄφ. 40 Par. διώκουσιν. 41 Codd.
 διῖ. tum Ald. σπουδάζοντι. 42 Par. παθήματα. man. rec. supra π
 prosuit μ. 43 Par. προσβαλὼν. rell. προσλαβὼν. 44 Ald.
 διῖ. Codd. δὲ, ut conj. Mor. 45 Ven. καί. rell. κατὰ.

ται. τὸ γὰρ ποιοῦν ἐπιλήσμονας ὑπόληψις ἐστὶ τοῦ δο-
κεῖν εἶδέναι τὸ ἄπαξ ὀφθῆναι ἢ λεχθῆναι ἢ ἀκουσθῆναι, ἢ ⁴⁶
καὶ τὸ προσδοκᾶν ὅτι καὶ εἰς νέωτα καὶ μετὰ χρόνον
μοι ⁴⁷ παραμένει, μὴ τι γὰρ δὴ τρίτην ὕστερον ἡμέραν ἢ
τετάρτην ἢ πέμπτην. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' οἴχεται ⁵
καὶ κατὰ μικρὸν διαφθείρεται καὶ δαπανᾶται μὴ ⁴⁸ με-
λειώμενον. δεινὴ δὲ πρόφασις λήθης καὶ τὸ γεγράφθαι
πού σοι τὰ μαθήματα καὶ ἐπὶ σχολῆς ἄγειν, ⁴⁹ ἐντυ-
χόντα γινῶναι, καὶ ἀναλαβεῖν τὸ ἐκβεβλημένον. δεῖ δὲ
οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἠγεῖσθαι μηδὲν ἐκείνων γεγράφθαι, ¹⁰
μηδ' ἐπὶ σοι καθιστηκέναι διαναγνόντι καὶ ἐπιλεξαμένῳ
μαθεῖν οἶον ⁵⁰ μηδὲ εἶδέναι γράμματα, τὸ γὰρ ἐπὶ μνήμῃ,
καὶ οὕτως ἔση φροντιστῆς ⁵¹ περὶ τὰ ἐγνωσμένα, καὶ
μελετηρότατος ⁵² εἰς μαθήματα. αἰεὶ ⁵³ τίς ἂν ἐπι-
λάθοιτο τοῦ ὀνόματος τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς ¹⁵
πατρίδος ἢ τοῦ σφετερίου, ἃ δηλὸν ὅτι δι' οὐδὲν ἄλλο,
ἢ ὅτι ἡ μελέτη τούτων ἀνάσος γίνεται καὶ καθημερινή
τε ⁵⁴ καὶ διὰ τέλους. τίς δὲ ἐστὶν ὃς τις ἐρωμένης ἢ
παιδικῶν ἐξελάττειτο, καὶ ὧν οὔτοι λέγουσιν ἢ πρῶττους,
κἂν ληροῦντες τύχῳσι. ⁵⁵ καὶ ὃ τι ἂν φλυαροῦντες εἵ- ²⁰
πωσι, τοῦτο ⁵⁶ φροντίδι βεβαιωσάμενος περιφέρει. καὶ
μελέτῃ μακρᾷ τῷ πρὸς ἐκείνοις εἶναι τὴν γνώμην καὶ
μετ' ἐκείνων διατᾶσθαι. διὸ καὶ σοφοὺς τε καὶ ποιητι-
κοὺς ὡς εἰκὸς ἀποτελεῖ ἡ μνήμη ὑποτρφεομένη. ἅμα τε
γὰρ ἔσπασέ ⁵⁷ τι τῆς ἐπιθυμίας, καὶ ἐγέννησε τὸ μνη- ³⁵

46 ἢ Par. Ven. om. 47 Mor. μὴ. 48 Mor. δὴ. 49
Par. ἔχειν. 50 Ald. Mor. Par. οἶον. Vind. Ven. οἶον. 51
Mor. φροντιστής. Ald. Codd. φροντίς τις. 52 Ald. μελετηρό-
τατος. Codd. μελετηρότ. 53 Mor. αἰεὶ. 54 τι Ald. Mor.
om. 55 Par. τύχῳσι et paullo post εἵπωσιν. 56 Ald.
Vind. τί τὸ, Ven. τ' τὸ, Par. τοῦτο. Mor. τάδε φρ. 57 Par.
Ven. ἔσπασεν. tum Par. ἐγέννησεν.

μονεύειν, ποθῶν ἀπερχόμενον τὸ φανέν κεχαρισμένον.⁵⁸
καὶ σοφώτερος αὐτοῦ γεγενημένος καὶ ποιεῖν⁵⁹ εἰς τὰ
παιδικὰ ὀρέγεται καὶ γλίσχεται τοῦ καλοῦ, καθάπερ τῶς
μελετηρὸς ὢν. νυνὶ δὲ πτερωθεὶς ὑπὸ μνημοσύνης, καὶ
5 εἰ τύχοι ζωγραφικὸς ὢν ἢ πλαστικὸς, εἰδῶλον ὁμοιότα-
τον ἐκ τῆς μνήμης τῆς περὶ τῶν παιδικῶν συμπλάσσε-
ται⁶⁰ καὶ διατυπώσει. νυστάζειν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐᾷ καὶ
παρίεναι τὰ μέρη τοῦ κάλλους ὃ πόθος ἐκκείμενος, οὐδὲ
ἀμειλῶς θεωρεῖν⁶¹ οὐδὲ φιλαργυρὸς τῶν δραχμῶν ἐπιλήσει-
10 ται τούτων ὢν ἀπέθνηκεν εἰς τὸ ταμειῖον φέρων, διὰ
φροντίδος ἔχων ἃ διηρίθμῃσι καὶ συνήθροισε. φροντί-
ζων δὴ καὶ σὺ περὶ⁶² ταῦτα ἃ μανθάνεις, εἰ βούλει μα-
θεῖν, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτα⁶³ οὐκ ἐπιλήσῃ τὸ
σύνολον. ἀλλ' ἔξεις ἐπὶ⁶⁴ τὴν χρεῖαν ἔτοιμα ὑπόγυον
15 αὐτὰ καὶ πρὸ ὀλίγου θεραπευτικῶς, καὶ περὶ αὐτῶν δι-
ειλεγμένος. ἐὰν δὲ ἀνῆς, οἰκήσεται. πτερόεντα γοῦν οἱ
ποιηταὶ τὰ ἔπη καὶ τὰ ῥήματα λέγουσιν, ὅτι τοῖς οὐκ
ἀπρὶξ ἐχομένοις ἀναστάντα πέτεται. αἰνίττεται δὲ καὶ
ὁ κατατετρησθαι δοκῶν πίθος,⁶⁵ καὶ τὸ ἐν Αἰδοῦ
20 κόσκινον, ὅτι μηδὲν στέγειν δυνάμεθα τῶν εἰς τὴν
ψυχὴν εἰσιόντων, ἀλλ' ἀπορρέον⁶⁶ ἐστὶν ἄνωθεν, ὥσπερ
ἀπορρέοντός τιμος αἰεὶ δεῖ τὸ ἐπισφρόν εἶναι. Ἀντιφῶν
τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ παρόντα ἔφη
καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι κατὰ φύ-
25 σιν εἶναι ἡμῖν, παρὰ φύσιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκ-
ποδῶν γενομένων ἐναργῆ τὸν πόθον. ὁθεν ἐπιδη παρὰ
φύσιν ἐστὶν τὸ μνημονεύειν, ἢ φροντίζει καὶ ἢ ἀσκησις
κρά-

58 Mor. ἰσ. κεχαρισμένον.

59 Mor. ἰσ. καὶ ποιεῖν εἶ.

60 Ald. συμπλάσσεται. Codd. συμπλάσεται. 61 Mor. ἐπὶ, in-
ductus, ut videtur, sigla apud Aldum. 62 Par. νύκτωρ. 63
Par. ἐπὶ. tell. ὑπὸ. 64 Cfr. Arsen. Viol. p. 222. c. not.

65 Ald. ἀπόρρητον. Codd. ἀπέρρητον. Mor. ἰσ. ἀπόρρητον.

κράτιστον. ἀκροώμενος οὖν τῶν γε ἀποστοματιζόντων ἦτοι τὰ ἰσχυμμένα, ἦτοι τοὺς αὐτοσχεδίους λόγους τῶν ἀναγνώσμάτων, πρῶτον μὲν τὴν ἰδέαν τοῦ λεγομένου περιλάμβανε. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ παραβολὴ τῆς ἐννοίας καὶ ὁ κύκλος καὶ τὸ ⁶⁶ ἄρθρον τὸ περιγράφον καὶ ἀφορίζον τὰ μέρη τῶν μερῶν. οἷον εἰ μὲν προοίμιον εἴη, τίς ὁ λόγος τε καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς προοιμιακῆς ἐπιχειρήσεως, τοῦ α', τοῦ β', τοῦ γ', τῶν ἄλλων ἐφεξῆς. καὶ τὸ διατὶ εἴληπται λάμβανε. δεσμός γάρ ἐστι ⁶⁷ τῆς μνήμης σοι καὶ φυλακτήριον καὶ τὸ τοιοῦτον εἶδος λαβόντι. τὸ γὰρ ¹⁰ διατὶ τὸ κύρος τῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης. ὡσαύτως γε μὴν καὶ περὶ τῆς διηγέσεως δηλώσεως οὔσης, εἴτε ἄνωθεν ἐξαρχῆς, εἴτε καὶ πόθεν ἤρξατο. καὶ τίνος χάριν καὶ ταῦτα ἐπίκρινε. ⁶⁸ ὅταν δὲ ἀπηται τῶν πίστεων ἡγουμένων τε καὶ ἀναγκαίων διάκρισιν ποιού. καὶ τί τὸ ¹⁵ κεφάλαιον τὸ ἰδικώτατόν ἐστιν αὐτῶν, καὶ πρὸς τί βλέπων λέγει καὶ πραγματευόμενος. τὰ γὰρ καθ' ἕκαστον τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκ τούτων σοι παραστήσεται, μικροῦ δέω λέγειν, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ῥήματα, ὅταν δ' ἐκβοήσῃ τι καλὸν καὶ καίριον καὶ περιττόν καὶ συνέσεως ἀξίας ²⁰ ἐχόμενον, διότι τοιοῦτόν ἐστιν οὐκ ἀχρεῖον λαβεῖν εἰς ἀπομνημόνευσιν. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ἐπιλόγων· ἡ γὰρ αὖξιν τὸ πρᾶγμα ἢ μὴ ταῖς ἐπανόδοις συστρέψας ἐν βραχεὶ ⁶⁹ διδάσκειν οἶται δεῖν τὰ διὰ πολλῶν ἡνυσμένα. ⁷⁰ μαρτύριον δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις οὐκ ²⁵ ἐλάχιστόν ἐστι τῆς μνήμης τὸ ἔργον ἡμέτερον εἶναι καὶ ἐφ' ἡμῖν ⁷¹ τὸ τοὺς διαλυομένους, ὅταν καὶ ἀπαλλασ- 720

66 Mor. τὸν ἄρθρ. Mor Ven. ἀφορίζον. tell. ἀφορίζων.

67 ἐστὶ Ald. Vind. Ven. per lac. om. Mor. lacunam tacite tollit, nihil substituens. „Leg. lat. hoc tibi vinc.“ Par. supplet ἐστὶ. Lib. Merulae ἔσται. 68 Par. Ven. ἐπίκριναι. 69 Ald. Par. βραχύ. Ven. Vind. βραχέ. 70 Mor. ἡνωμένα 71 Ald. Ven. ἡμῖν. Mor. Vind. Par. ἡμῖν.

τώμεθα ⁷² ἀπ' ἀλλήλων παραπέμποντες ἢ προπεμπόμε-
νοι, κελεύειν ἀλλήλων μεμνησθαι ἀπελθόντας· τοῦτο γὰρ
σημαίνει τὸ ῥῆμα, ὅτι εἰ βουλευθείημεν μὴ ἀμελεῖν τοῦ
μεριμνᾶν, καὶ ἀποθὲν ἀλλήλων μνημονεύοιμεν ⁷³ ἄν. τὰ
δὲ ἐγκλήματα καὶ τὸ ἐπιτιμᾶν τοῖς μὴ μεμνημένοις οὐ
σαφῶς εἰς τοῦτο φέρει τὸ θεὸν ἐπιμέλειαν ἔχειν μνημο-
σύνης καὶ τοῦ ἀποθὲν ὄντος; ὅσα γοῦν οὐκ ἐφ' ἡμῖν,
ταῦτα οὐκ ἂν εἴη δίκαιον ἐπιτιμᾶν, οὐκ ἀμορφίαν, οὐ
πῆρυσιν, οὐδὲν τῶν ἄλλων ὅσα περ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

19

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΙΚΩΝ.

Ὅτι τὰ τελικὰ καλούμενα κεφάλαια, περὶ ὧν ἡ σκέ-
ψις, σύμπασιν ἐν τοῖς τρισὶν ἔδαισι τῶν λόγων ζητεῖσθαι
δύναται. ¹ αἱ μὲν γὰρ συμβολαὶ διττῶς διανεμόνται
καὶ ταύτης τῆς τιμῆς τυγχάνουσι. ² καὶ φέρε εἰπόμεν
¹⁵ συμβουλίαν κατατρέχοντος τοῦ Φιλίππου συνεχῶς τὴν
Χερρόνησον γράφει Δημοσθένους διορύξαι τὸν ἰσθμὸν
αὐτῆς· λέξεις γὰρ οὕτω. παράνομα ταῦτ' ³ ἐστίν, ὡς Δη-
μόσθενες, ἃ γράφεις· καινὰ γὰρ καὶ ἄτοπα, καὶ παρὰ
τὸν τῆς φύσεως νόμον καὶ μὴ δόξαντα τοῖς προγόνοις
²⁰ μηδ'· τῷ θεῷ Διὶ, καὶ γὰρ ἔθηκε ⁴ νῆσον, εἴπερ ἂν
ἤβούλετο. ἀλλ' εἰ καὶ παράνομα, συμφέροντα μέντοι
πρακτέα· τὰ γὰρ καινὰ ἐὰν σώξῃ τὴν Χερρόνησον, πῶς
οὐκ ἀναγκαῖα, τὰ δ' ⁵ ἀναγκαῖα, πῶς ἐν Χερρόνησῳ
καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν δαπάνην ὑποστήναι οὐ βοηθεῖν, ἐν
²⁵ ὧς τὸ πρέπον κατασκευάσεις· ἢ καὶ ἐτέρῳ τρόπῳ βο-
θεῖν οἷόν τέ ἐστίν αὐτοῖς, ὅτι χαλεπὸν πορίσασθαι δύ-

⁷² Ald. Vind. ἀπαλλαστόμεθα. ⁷³ Ald. Codd. μνημο-
νείομεν ἄν.

¹ Vind. δύνασθαι. supra lin. τ.

³ Par. τυγχάνουσιν.

⁵ Codd. ταῦτα.

⁴ Par. ἔθηκεν. tum Ald. ἤπερ. Codd. εἴπερ.

⁵ δ' Par. om.

ναμιν, οὐδὲ ἀδύνατον τὴν ἐκείνῃ παραταξαμένην· εἰ οὐ-
 τε ῥέδιον, οὔτε εὐπορον, οὔτε δυνατόν ὅλως διορύξαι
 τὴν Χερρόνησον· δεῖ γὰρ ἀμυθήτων χρημάτων, καὶ δι-
 χῇ δαπανᾶν εἰς τοὺς προαγωνιζομένους ⁶ καὶ εἰργοντας
 τὴν Φιλίππου δύναμιν ἀπὸ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν
 διασκαπτόντων, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὀρύττοντας, καὶ
 μεταλλεύοντας τὸ χωρίον, οὐκ ὀλίγους οὐδ' ἐναριθμή-
 τους. ὁ δὲ χρόνος ὅσος. εἰ δὲ καὶ πέτρε ἐπιτύχοιεν δυσ-
 κατεργάστῃ καὶ ἀντιτύπῳ. εἰ δὲ χαλεπήνειεν ⁷ καὶ τὸ
 δαιμόνιον, ὥς βιαιόν τι ποιούντων ἡμῶν καὶ ἀθέμιτον, ¹⁰
 καὶ παρὰ τοὺς νόμους τῶν θεῶν, ἐν ᾧ ὅτι πανταχόθεν
 ἀσύμφορον, ⁸ οὔτε ὁλόκληρον οὔτε ἐργῶδες τὸ ἐγχείρημα.
 ἀλλὰ καὶ ὀλίγα ἀρκέσει χρήματα, καὶ εἰ πολλὰ εἰσάπαξ
 ἀναλώσωμεν. τὸν δὲ ἅπαντα ἐν ἀσφαλεῖ τὰς πόλεις ἔχο-
 μεν καὶ ὀχυρῶ, ἐν ᾧ ὅτι ἐν θαλάττῃ πάντων ἀνθρώπων ¹⁵
 ἀμείνους ἐσμεν, καὶ ὅσα ἐν ταῖς νήσοις ἔχομεν, ἀληπτα
 ταῦτα καὶ ἀχείρωτα ἄλλοις. καρπασόμεθα οὖν καὶ Χερ-
 ρόνησον, ὥς Ἀἴηνον, ὥς Σκυρον. συνελόντι δ' εἰπεῖν ἡ
 ἀπὸ τῶν βελτιόνων ἐπὶ τὰ χεῖρω μεταβολὴ κατὰ τὸν
 τρόπον θεωρεῖται τὸν παρὰ τὴν ἄξιαν καλούμενον. οἶον ²⁰
 ὁ Δημοσθένης πῶς ἐπιστέλλει τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τῆς
 καθόδου τῆς ἑαυτοῦ. οἶμαι μὲν οὖν ὅτι καὶ αὐτὸς κινεῖ
 τὸν ἔλεον ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ἄξιαν θεωρεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ
 παραλείπεται ⁹ τοῦτο αὐτῷ, ὑπῆρχεν ἂν κινῆσαι τὸν
 ἔλεον αὐτῷ τόνδε τὸν τρόπον. ἀλλὰ νῦν ὁ πρότερον δι- ²⁵
 οικῶν τὰ ὑμέτερα πρᾶγματα καὶ λαμπρὸς καὶ περι-
 βλεπτος ὢν καὶ ὑπὸ πάντων ζηλούμενος οὐ μόνον τού-
 των ἀφῆρημαι, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος ἐξελήλαμαι. καὶ
 ἰκέτης ἄλλων γίνομαι ὁ τέως ἄλλους εἰεργετῶν. ἔτι κι-

6 Par. προγωνιζομένους. correxit man. rec.

7 Vind.

χαλεπήνειαν. 8 Par. ἀσύμφορον. tell. ἀσύμφορος.
 παραλείπεται. tell. παραλείπεται.

9 Vind.

νήσεις ¹⁰ ἔλειον καὶ ἀπὸ τοῦ καλουμένου παρὰ τὴν ἐλπί-
 δα· οἷον ἡλπίζον δημαγωγὸς καὶ τὰ ὑμέτερα πράττων
 καὶ τολμήσας, διὰ τὰ ὑμῖν συμφέροντα προσκρούειν τοῖς
 πλουσίοις ἀποκεῖσθαι μοι παρ' ὑμῖν ἀντὶ ¹¹ τούτων τὴν
 5 χάριν, εἰ καὶ μὴ μᾶλλον εὐδοκμήσειν τῶν πλουσίων, ἀλλ'
 οὖν ἀπολαύσειν αὐτοῖς τῆς τιμῆς τῆς ἴσης· νῦν δὲ τοί-
 των ἀπάντων ἐσφάλην. ῥητέ με παρ' ὑμῶν ὁ πλούσιος
 ἀνελεῖν δωρεάν, ὑμεῖς δὲ ¹² ἔδοτε περὶ τούτου ψήφισμα,
 ἐκυρώσατε. δύναται τις τὸν τόπον τοῦτον κινεῖν πολλα-
 10 χῶς. ἡλπισα γηροβοσκὸν παῖδα ἔσεισθαι μοι χειραγωγὸν
 τῶν ἄλλων ἕκαστον. ὁ δὲ οὐ μόνον τοῦτο οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ
 721 καὶ συκοφαντεῖ καὶ παρανομεῖν φησι καὶ δῆσαι βούλε-
 ται· καὶ στρατηγὸς κρινόμενος ἐκινήθη ἐπὶ νίκη γενομέ-
 νῃ. ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου εἰς τὸν ἔλειον εὐπορήσει λημ-
 15 μάτων. ἔτι ἔλειον κινήσεις ¹³ ἀπὸ τῆς εὐδαιμονίας τῆς
 πρὸ τοῦ αὔξων αὐτήν, ὡς ἐπὶ τοῦ Μιλτιάδου. οὐ μὲν τοι
 πρὸ τοῦ εὐδαιμονήσας παρ' ὑμῖν καὶ τιμῆς καὶ στρατη-
 γίας ἡξιωμένος οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς τούτοις χώρας μένει,
 ἀλλ', ὁράτε γὰρ τὴν μεταβολὴν αὐτοῦ τῆς τύχης, κρίνε-
 20 ται μὲν ὡς ἀδικῶν τὴν πόλιν, κεκόμισται δὲ νοσῶν εἰς
 τὸ δικαστήριον, ἔχει δὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀφέσεως, οὐκ ἐν
 τοῖς αὐτοῦ λόγοις, ἀλλ' ἐν οἷς ἄλλοι μέλλουσιν ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ λέγειν. καὶ ὡς ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων λόγου χάριν, εἴ
 τινες ἡξίουσαν τοὺς Λακεδαιμονίους καταλῦσαι τὴν ἀρχὴν
 25 τὴν τῶν λ'. τὴν γὰρ εὐδαιμονίαν τὴν οὖσαν τῇ πόλει
 προτοῦ ἐπιξιῶν τις καὶ αὔξων καὶ τὰ παρόντα δεινὰ νῦν
 αὐτοῖς καταριθμούμενος ¹⁴ καὶ ἀξιῶν ἐλείου τυχεῖν αὐ-

10 Ven. κίνησον. 11 Par. ἀν i. e. ἀντί. tell. ἄν. 12
 δι Par. om. contra v. 9. legit δύναται δὲ τις. 13 Ven.
 Vind. κίνησιν. Mox Ald. Codd. αὔξοντος, natum ex praecedente
 articulo τοῦ. 14 Par. καταριθμούμενος. tell. καταριθμ.

τούς νῦν δείξει ¹⁵ δικαίως καὶ κινήσει κατὰ τὸν τόπον
 τοῦτον ὑπὲρ αὐτῶν ἔλεον τῆς Ἑλλάδος, κείνται δ' ἐπ'
 ἄλλοις χρηθισόμενοι, οἷον τῇ τῶν ἡδικομημένων φιλανθρω-
 πία, καὶ ὁμνηρύνοντες ὡς Ἀλέξανδρον ¹⁶ ἀπάγονται. ἡμεῖς
 δὲ ἡ κοινὴ τῆς Ἑλλάδος καταφυγὴ, πρὸς ἣν ἰσθάζουσιν
 αἱ πανταχόθεν πρεσβεῖαι, νῦν κινδυνεύομεν ὑπὲρ τοῦ
 ἰδαίφους τῆς πατρίδος. κέχρηται τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ ὁ
 Εὐριπίδης. λέγει γοῦν καὶ ἡ Ἑκάβη παρ' αὐτῷ·

Καὶ μὴν ¹⁷ τύραννος, κίς τύρανν' ἐγνημάμην·

Κάνταυθ' ἀριστεύοντι ἐγνημάμην τέκνα,

10

Οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ¹⁸ ἀλλ' ὑπεριτάτους Φρυγῶν.

Οὐ ¹⁹ Τρωάς οὐδ' Ἑλληνίς οὐδὲ βάρβαρος

Γυνὴ τεκούσα κομπάσειν ἂν ποτε.

τῇ εὐπαιδίᾳ ²⁰ καὶ τῷ γήμασθαι τυράννῳ καὶ τῷ ἐκ
 τυράννων ἀντιπαρατίθῃσι τὰ παρόντα δυνά. φησὶ δ' ¹⁵
 αὖν εὐθύς

Καὶ ταῦτά τ' εἶδον ²¹ δορὶ πισόνθ' Ἑλληνικῷ.

Καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα

Ἥκουν, ἀλλὰ τοῖσδ' ἐπείδον ὄμμασιν

Αὐτὴ κατασφαγίνοι' ἐφ' ἱερκίῳ ²² πυρῇ.

20

Αὐτὴ δὲ δούλη ταῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην.

ἡ ἀντιπαραθέσεις τῶν κακῶν τοῖς ἀγαθοῖς τὸν ἔλεον κε-
 κίνηκεν. ἐλεινοὶ μὲν γάρ εἰσι καὶ οἱ ὅπως οὖν δυστυχού-
 ντες, ἐλεινότεροι δὲ δοκοῦσιν εἶναι οἱ ἐκ μακρᾶς εὐδαι-

15 Ald. Codd. δείξει.

16 Ald. Codd. ὡς Ἀλέξανδρος.

Tum Ald. Par. ἐπάγονται. Ven. Vind. ἀπάγ. 17 Eur. Tro.

489. ἡμεν τύραννοι. Mox Ald. Codd. καὶ εἰς τυραννίαν ἐγνημάμην

[Par. ἐγνημάμην] κἀκταυθα ἀριστεύοντα. Correxī ex Eur. 18

Par. ἄλλως ἀλλ' ὑπερ. rell. ἄλλους ἄλλης. 19 MSS. Steph.

Euripidis οὐκ. 20 Ald. Codd. ἂν ποτε τὴν εὐπαιδίαν [Ven.

Par. εὐπαιδίαν] τῇ τὸ γήμασθαι τυράννῳ — καὶ τὸ ἐκ τυράννων,

ἀντὶ παρατίθῃσι. 21 Ald. Codd. καὶ ταῦτα εἶδον δορὶ πισόνθαι.

Eur. κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πισόνθ'. 22 Ald. Codd. κατασφα-

γίνοιτα ἐφ' ἱερκίῳ.

μονίας μεγάλας συμφοραῖς χρώμενοι. ἐπειδὴν γέ τινες
τόν γε αὐτῶν κινεῦντες ἔλεον ἀτυχοῦντας ἐπιδεῖξαι θέλω-
μεν, πάσχοντας αὐτοὺς κακῶς ἀποδείξομεν ἀπὸ τριῶν
τόπων, καὶ κατὰ ψυχὴν, καὶ κατὰ σῶμα, καὶ κατὰ τὰ
ἐκτός. κατὰ μὲν ψυχὴν οὕτω. λύπην περὶ αὐτῶν ἰσχυρὰν
εἶναι λέγοντες, ἢ παράνοϊαν, ἢ τι τῶν τούτοις ἰοικό-
των. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἔρωσ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν· ἔλεον
κινεῖ ²³ τις καὶ περὶ τοῦ ἔρωτος διεξιὼν, ὅταν ἢ βια-
σάμενός τις, ἢς ἦρα, ²⁴ ἐπὶ ταύτῃ κινδυνεύῃ. τὰ δὲ κα-
²⁵ τὰ σῶμα οὕτω θρασώμεθα, εἰ πέπληκται, εἰ τέτρωται, εἰ
πληγὰς ἀνεδέξατο ἢ μάλιστα περὶ τὸ σῶμα, ἢ δεσμοῖς
κίχρηται, ἢ τῇ τοιαύτῃ ταλαιπωρίᾳ περιέπεσεν· ἐπειδὴν
δὲ τῶν τοιούτων ὁτιοῦν προφερόμενος ἐθέλοι τὸν ἔλεον
ἐργάσασθαι, οὐχ ἀπλῶς δεῖ ²⁶ τὸ στοιχεῖον τοῦ ἔλεου
²⁷ λέγειν, ἀλλ' ἐπεξιέναι σαφῶς καὶ τὰ παρακολουθοῦντα
αὐτῷ· οἷον ἡ λύπη, ὁ ²⁸ ἔρωσ, ἡ μανία· τούτων ²⁹ γὰρ
ἕκαστον πρᾶγμα ἐστὶ, καὶ κινεῖ μὲν ἔλεον καὶ ἀπλῶς
ληφθῆν. μᾶλλον δὲ τὰ παρακολουθοῦντα κινήσει, ὅταν
τὰ παρακολουθοῦντα τῷ ἔρωτι ἐπεκιδιάσχωμεν, ³⁰ ἢ τῇ
³¹ μανίᾳ ἢ τῇ λύπῃ ἢ ὅτῳδῆποτε τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν.
οἷον ἐν τίσι γὰρ ἐστὶν οὗτος, αὐτὸν οὐκ οἶδεν, οὐ γυναι-
κα γνωρίζει, οὐ παῖδας τοὺς ἑαυτοῦ, οὐ νόμους, οὐ τὰ
δίκαιον ἐπίσταται, οὐ συνίησιν ἡμέρας, οὐχ ἡλίου φῶς.
φεύγει τὰ τοῖς ἄλλοις ἥδιστα δοκοῦντα εἶναι, ποθεῖ δὲ
³² ἃ φεύγουσιν οἱ ἄλλοι, ἐρημίᾳ χαίρει καὶ ἐπιμβαίνει πυρὶ,
καὶ τὸν μετὰ θηρίων μᾶλλον ἀσπάζεται βίον. ἐλάβομεν
τὰ παρακολουθοῦντα τῇ μανίᾳ ἀρμοζόντων ἀπάντων ἀν-
τῶν εἰς τὸν ἔλεον. Ὅμοίως ³³ καὶ ἐπὶ τοῦ λυπουμένου

23 Vind. κίνη. Ven. κινή. 24 Par. et marg. Ex. Par.
ἦρα. tell. ἦρα. 25 Ald. δη. Codd. δι. 26 Par. Ven. ἡ
ἔρωσ. 27 Par. τοῦτον. 28 Par. ἐπεκιδιάσχωμεν. tell. ἐπι-
διδάσχωμεν. 29 ὁμοίως ab Ald. Ven. Vind. abest per lacu-
nam, quam supplent Par. et marg. Ex. Par.

καὶ ἔρωντος ἐν μέρει τὰ παρακολουθοῦντα καὶ ταῖς ἐρω-
 τικαῖς λύπαις λαμβάνοντ' ἂν καὶ οἱ περὶ τούτων ἐκά-
 στου λόγοι. ἅμα τε αὐξήσας τὸ στοιχείον τοῦ ἔλεον καὶ
 τοὺς δικαστὰς ἐπισπάσσονται πρὸς τὸ οἰκτεῖον αὐτοῦ. τὸν
 αὐτὸν τρόπον καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ σώματος παθῶν κινῶ-⁷²²
 μεν τὸν ἔλεον, ἀπὸ πηρώσεως ἢ δισμῶν ἢ τραυμάτων,
 καὶ τὰ ἀπὸ σώματος τούτοις παρακολουθοῦντα ληψόμε-
 θα. τίνα τοίνυν πηρώσει παρακολουθεῖ; σκότος πολὺ,
 καὶ τὸ μηδενί³⁰ χαίρειν τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις δύνα-
 σθαι, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστα. τὰ δὲ ἐκτὸς καλούμενα¹⁰
 θεωρεῖται ἐν σπάνει τροφῆς ἢ χρήματος. καὶ ἀπὸ τού-
 των οὖν ἔλεον κινήσεις³¹ λόγου χάριν. καὶ ὅτε ὁ συν³²
 πᾶσι τρουφῶν καὶ ἐτέρους εὖ ποιῶν ἰνδεής ἐστι καὶ τοῦ
 πιεῖν καὶ τοῦ φαγεῖν, παρ' ἄλλων ἐρανίζετο τροφάς.
 Ὅταν μέντοι λαμβάνωμεν τὰ παρακολουθοῦντα τοῖς ἐκτὸς,¹⁵
 καὶ τοῖς κατὰ σῶμα, καὶ τοῖς κατὰ ψυχὴν, περὶ λαχμέ-
 νως τοῦτο ποιήσομεν· οὐ γὰρ πάντα ἐροῦμεν κινεῖν ἔλεον
 περιώμενοι τὰ λεχθέντα· ἔλεον οὖν ὁμοίως κινεῖ³² ζη-
 μία εἰς χρήματα καὶ ἀφαιρέσεις οἰκέτου, καὶ τούτων ἕκα-
 στον· ἀλλὰ δουλείαν,³³ αἰχμαλωσίαν, θάνατον ἢ παι-²⁰
 δος ἢ γυναικός, τὰ δὲ ἐξ ἐκείνων δοκοῦντα τῶν κακῶν,
 καὶ ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν ἐπακολουθεῖ τὸ δακρύειν, ταῦτα
 προσισόμεθα καὶ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτοῖς ἐπιλευσό-
 μεθα, τὴν ἀπαιδοτροφίαν, εἰ παρηκολούθησεν, ἐν τίσιν
 νῦν ἐστιν,³⁴ ἐν γάμῳ, ἐν χηρείᾳ. Κινεῖ ἔλεον καὶ τὰ²⁵
 ἀπρεπῆ καὶ τὰ αἰσχρά, καὶ οἷς ἂν ὄνειδος προσῇ περὶ
 τιφῶν λεγόμενα, ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῶν κίνδυνος καὶ παθεῖν,
 ὥς Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Ἀνδρομάχῃ·

Καὶ κιν ἐν Ἀργεὶ οὐκὰ πρὸς ἄλλης³⁵ ἰστὸν ὑφαίνοις.

30 Ald. Codd. μηδέν. 31 Codd. κίνησον. Mox Par. ὅτε
 οἷς συν. 32 Codd. κινεῖν. 33 Ald. δουλείαν. Codd. δου-
 λειαν. 34 Par. ἐν τίσιν ἐστὶ νῦν. 35 Par. ἄλλης. — Il. 5,
 456.

καὶ ὅλως τὰ ἐξῆς ἅπαντα ὑπὸ τοῦ ἐκτὸς εἰρημένα τὸν ἔλεον τὸν τῆς Ἀνδρομάχης κινεῖ. ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀνδρομάχη τὰ παρακολουθοῦντα τῇ ὀρφανίᾳ λέγουσα περὶ τοῦ παιδὸς τοῦ ἑαυτῆς καὶ αὐτὴ τὸν ἔλεον κινεῖ.

5 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἱρύων, ³⁶ ἄλλον δὲ χιτῶνα.

Τῶν δ' ³⁷ ἐλεησάντων κοτύλειν τις τυτθὸν ἐπίσχειν.

καὶ τὸ

Δακρυόεις δὲ τ' ἄνισι πᾶσις ἐς μητέρα χέρη.

Ἐν πολιτικῷ δὲ ζητήματι ἀπὸ τῶν ³⁸ ἀπρεπῶν οὕτως
10 ἔλεον κίνησον· οἷον πλούσιος ἐχθροῦ πένητος παιδα ἀρι-
στεύς πρὸς ἀναιρέσειν ἤτησεν, ἔδωκεν ἡ πόλις. εὐθύς αὐ-
τὸν ὁ πατὴρ ἀναιρεῖσθαι βούλεται. ἐνταῦθα ἀπὸ τῶν
ἀπρεπῶν πάντων καὶ τῶν αἰσχυρῶν ἔλεον ὁ πένης κινή-
σει. οἷον ἤξεις πρὸς τὸν πλούσιον, παιδίον, καὶ οὗτος
15 ἔσται σου κύριος, ³⁹ ἐξουσίαν ἀνελεῖν ἔχων· πῶς οὖν σοι
χρήσεσαι νέῳ ὄντι καὶ ὥραν ἔχοντι τὰ ὑπὸ τῶν νόμων
ἀπειρημένα μετ' ἐξουσίαν, ἃ τοὺς παρόντας οἱ νόμοι κε-
λεύουσι μὴ δημηγορεῖν, ἐπὶ τῶν αἰσχυρῶν καὶ ἀπρεπῶν
ἕκαστον ἔλεον κινήσει. ἀλλὰ καὶ Ἀγαμέμνων ἔλεον ἐκί-
20 νησεν ἐπὶ τῷ Μενελάῳ τετρωμένῳ ἐκ τινος τῶν αἰσχυρῶν
τοῖς Ἕλλησι φέροντος,

Καὶ κί τις ὧδ' ἐρίει Τρώων ὑπερηγορόντων ⁴⁰

Τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο,

καὶ τὰ ἐξῆς. Δύναται ⁴¹ τούτοις ὁμοίως ὁ πένης ἐπὶ τοῦ

36 Ven. ἱρύων. rell. ἐρίων. — Il. χ, 493. 37 Ald. Codd.

δι. Tum Par. ἐπίσχειν. rell. ἐπίσχει. — v. sq. est Il. χ, 499.

38 ἀπὸ τῶν ἀπρεπῶν — — ἐχθροῦ πένητος Ald. Vind. om., in-
serui e Par. Ven. 39 Ald. Vind. Ven. καὶ οὕτως σουῆς.

Par. et marg. Ex. Par. supplem καὶ οὗτος ἔσται σου κς. i. e.
κύριος. de similitudine litterae κ et η in Codd. manuscriptis
non est quod pluribus disseram. Liber Mer. καὶ οὕτως . . . ἐξου-
σίαν. — v. 16. Ald. Codd. χρῆσαι. 40 Ald. Vind. Ven. ὑπερηγορόν-
των. Par. ὑπερηγορότων. — Il. δ, 177. 41 Par. δύναται. man. rec. su-

παιδὸς ἔλεον κινήσαι· ⁴² οὐ γὰρ μόνον ὁ παῖς πείσεται
 αἶ καὶ αἰσχρόν ἐστιν [ὄντα φύσει ⁴³] λέγειν, ἀλλὰ καὶ
 περὶ αὐτῶν ἱεροῦσιν ἑτέροι τινες· τίνα τοίνυν ἱερεῖ περὶ
 ἡμῶν αὐτῶν ἕκαστος; οὐ ταῦτα δὴ, τὴν ὕβριν, τὴν
 αἰσχύνην τὴν τοῦ σώματος, τὰ ὀνειδῆ ἡμῖν ἀμφοτέροις ⁵
 φέροντα; ἐπὶ ταῦτα οὖν αὐτὸν δώσετε; Τὰ μὲν τοι δει-
 νὰ ⁴⁴ τὰ συμβεβηκότα τισὶν ἢ συμβησόμενα οὐ δεῖ κε-
 φαλαιωδῶς ἐκτίθεσθαι· ἡ γὰρ ἀθρόα τούτων δῆλωσις
 ἐκπληξὶν ἔχει μᾶλλον τῶν ἀκούοντων αὐτὰ, ἢ ἔλεον τῶν
 πεπονθότων. Παράδειγμα τὸ τοῦ Αἰσχίνου ἀθρόας δη- ¹⁰
 λώσεως κακῶν, τὸ περὶ Θηβαίων εἰρημένον· ⁴⁵ „Θῆβαι δὲ
 Θῆβαι πόλις ἀστυγείτων μεθ' ἡμέραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλ-
 λάδος ἀνήρπασται.“ ἀλλ' οὐχ ὁ Δείναρχος, ἀλλ' ἐπὶ
 τὸν αὐτὸν ἔλθω τόπον· καὶ ἄλλα μὲν εἰπέ ⁴⁶ τινα, δεῖ
 ὦν τὸν ἔλεον ἐκίνησε. καὶ μὲν τοι γε καὶ τὴν ἰσχυρὰν ¹⁵
 ἱερμῖαν τῶν Θηβαίων παραστήσαι βουλόμενος εἶπε·
 „περιπίπτονται δὲ τὸ τῶν ταλαιπώρων ἄστει Θηβαίων
 χεῖλδόνες.“ ὥς δὲ τὸ ἀθρόως λέγειν τὰς τινῶν συμφο-
 ρὰς οὐδ' ἄκουσμα ὃν ἀλλοτρίως ἔχει πρὸς τὸν ἔλεον, οὐ-
 τω τὸ ἐπακριβές· ἐπὶ πάντα ἐπεξέταται πειραῖσθαι καὶ ²⁰
 καταβαλεῖ ⁴⁷ τὸν ἔλεον· μέσῃ οὖν βαδίζειν δεῖ, ὥς
 Ὅμηρος,

Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, ⁴⁸ πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,

Τίνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι ⁴⁹ βαθυζώνους τε γυναῖκας,

ἀπὸ τῶν ἐνεχομένων ἀλώσει πόλεως τὸν ἔλεον ἐκίνησεν, ²⁵
 ὦν ἐκινδύνευσεν ἡ πόλις παθεῖν. εἰ δὲ δὴ πάντα διεξῆλ- ⁷²³

praescripsit. 42 Vind. ἐκίνησεν. 43 Par. φ⁶. i. e. φήσεις.
 Haec duo verba ejicienda videntur, unde ea uncis inclusi. —
 Mox Ald. Codd. περὶ αὐτά. scr. περὶ αὐτῶν. 44 Ald. Codd.
 διανόν. 45 in Ctes. p. 426. Bekk. 46 Par. εἶπεν. 47
 Ven. Par. καταβαλεῖν. — Mox Ald. Codd. μέσῃ οὖν βαδίζειν.
 δεῖ γὰρ ὡς Ὅμ. Delevi γάρ. 48 Ald. Codd. κτείνας. — Il. i,
 593. 49 Par. ἄγουσι. tell. ἄγειν.

τὰ παρακολουθοῦντα πόλειως ἀλώσει, καὶ γελοῖος ⁵⁰
 ἂν ἦν καὶ μικροπρεπής. Κινεῖ δὲ μάλιστα ἔλεον καὶ ἡ
 ἐνάργεια ἢ τῶν ἀτυχοῦντων καὶ ἡθοποιῶν καὶ χαρα-
 κτηρισμὸς ὁ περὶ αὐτῶν γινόμενος, ὡς ὁ Δημοσθένης
 5 περὶ τοῦ Στράτωνος· „κάλει ⁵¹ δὲ τὸν Στράτωνα αὐ-
 τὸν τὸν τὰ τοιαῦτα πεπονθότα. οὗτος τὰς ἐφ' ἡλικίας
 στρατείας ⁵² ἑστρατευμένος ἔστηκε τανῦν σιωπῶν, οὐδὲ
 ὁδύρεσθαι τὰς ἐαυτοῦ συμφορὰς ἐξουσίαν ἔχων.“ ἔχαρα-
 κτήρισε ⁵³ γὰρ αὐτὸν σιωπῶντα περιστήσας δικαστηρίῳ,
 10 καὶ ἦθος περιέβηκεν αὐτῷ τοῦτον σιωπῶντος καὶ δε-
 δοικότος λέγειν. Ἡθοποιῶν δὲ τὴν διὰ λόγων τόνδε
 τὸν τρόπον ποιήσομεν. οἷον τίνα δὲ ἔλεγεν ὁ σφαττό-
 μενος; τίνα ἢ βιαζομένη ⁵⁴ παρθένος ἢ ὅτιοῦν κινδυ-
 νεύων τις παθεῖν; ὡς ἐπὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως· τοῖς
 15 φυγάσι συμπεύγειν τοὺς παῖδας, ἐφευγέ ⁵⁵ τις, συνέφευ-
 γεν αὐτῷ καὶ ἡ γυνή, τὸ παιδίον κατὶόν μετὰ τῆς
 μητρὸς ἀπέκτεινέ τις, καὶ φόβου κρίνεται. ἐνταυθα
 ἔστι δὲ ἡθοποιῶς ἔλεον κινῆσαι, περιθέντας λόγους
 τινὰς τῇ μητρὶ τοῦ παιδίου, οὓς εἶπε παραιτουμένη τὴν
 20 ἀνείρεσιν αὐτοῦ. κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ τὸ τῆς ὁμοιοπα-
 θείας στοιχεῖον καλούμενον, οἷον ὑπὲρ παιδὸς τις ἀγ-
 νίζεται, ἢ μητρὸς ἢ πατρὸς· οὗτος εἴλετο τοὺς δικα-
 στας ἐν τοῖς αὐτοῖς αὐτῷ ⁵⁶ γενέσθαι πάθεσιν, ἔλεον
 κινήσει, οἷς αὐτὸς ἐπεπόνθει, ἐπιστήσας τοὺς ὄντας
 25 κυρίους τῆς ψήφου. κεκίνηκε καὶ τοῦτον τὸν ⁵⁷ τόπον
 Ὀμηρος ἐν Αἰταῖς, τὸ γὰρ

Μῆσαι πατὴρ οἷο θεοῖς ἐπικεκλ' Ἀχιλλεῦ, ⁵⁸

50 Par. γελοῖος. 51 Ald. Codd. καλεῖ. Dem. in Mid.
 p. 515. κάλει. 52 Codd. στρατείας. Tum Ald. Ven. Vind.
 ἑστρατευμένος. 53 Par. ἐχαρακτήρισεν. 54 Codd. ἢ βια-
 ζόμενος. 55 Par. ἐφευγεν. 56 Ven. Par. αὐτῷ. Ald.
 Vind. αὐτοῦ. 57 Ald. τοῦτο τόν. 58 Ven. Ἀχιλλεῦ. — H. w, 486.

καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς εἰς τὴν ὁμοιοπαθειαν αὐτὸν ἄγει·
ἐπειδὴν μέντοι πρὸς τοὺς δικαστὰς τοιοῦτόν τι λέγω-
μεν, ⁵⁹ τὸ δοκεῖν κατ' αὐτῶν δυσφημεῖν φυλαξόμεθα.
χρησόμεθα δ' οὖν τῇ προδιορισθῆσει καλουμένην, οἷον, τὰ
μὲν οὖν ἐμοὶ συμβεβηκότα μηδενὶ συμβαίῃ παθεῖν ὑμῶν, ⁵
ἀλλ' οὐδὲ συμβήσεται τῶν θεῶν ὑμῖν εὐμενῶν ὄντων·
ὅσοις δὲ εἰσι θυγατέρες παρθένοι, νομισάτω τούτων ἑκα-
στος ἡρπᾶσθαι τὴν ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὸ τοσούτων πραγμά-
των τὴν βίαν πεπληᾶσθαι, καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις εἰ λέγοι,
ἔλεον κινήσει ἀπὸ τοῦ στοιχείου τοῦ προειρημένου. Κί- ¹⁰
νησον ⁶⁰ ἔλεον καὶ ἀπὸ τοῦ κατηγορεῖν ἑαυτῶν, αὐτοὶ
κατηγοροῦντες αὐτῶν· τοῦτό ⁶¹ ἐστὶ μὲν εὐρεῖν καὶ
παρὰ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, ἀμέλει παρὰ τῷ Εὐριπί-
δῃ ⁶² τοῦ Πενθέως ἡ μήτηρ Ἀγανὴ ἀπαλλαγεῖσα τῆς
μανίας καὶ γνωρίσασα τὸν παῖδα διεσπασμένον κατη- ¹⁵
γορεῖ μὲν ἑαυτῆς, ἔλεον δὲ κινεῖ. Ἐν δὲ τῇ δικανικῇ ὑπο-
θέσει οὕτως ἔστω· ⁶³ ὁ πένης μὲν ὑπὸ πλουσίου ἐξητη-
μένος, ἀξιῶν δὲ ἤδη τεθνάναι μέλλοντος τοῦ πλουσίου
καὶ διατρίβοντος, αὐτὸς ἑαυτοῦ κατηγορῶν τῆς προαι-
ρέσεως καὶ τῆς πολιτείας ἔλεον κινήσει. τί γὰρ ἔδει τῆς ²⁰
ἐχθρας τῆς πρὸς τὸν πλούσιον; τί δαὶ ἑμαυτὸν ἐπεξη-
γον αὐτῷ διὰ τοὺς νόμους; ἔρεῖ τις ἴσως καὶ τὴν δημο-
κρατίαν δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστον· τί οὖν ὠνησέ με ταῦ-
τα; οἱ νόμοι προδεδώκασί με, ἐγκαταλέλοιπέ ⁶⁴ με ἡ δη-
μοκρατία, ὑμεῖς αὐτοὶ καταψηφίσασθε. καὶ πάλιν· γή- ²⁵
μας τις καὶ ἐκ τοῦ χάμου δίκας ἔχων καὶ πράγματα αὐ-
τὸς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, καὶ παῖδας ποιησάμενος ἄλλος.

59 Ald. Vind. λέγομεν.

60 Par. κίνησον, rell. κινήσει.

61 Ald. τοῦτον. Ven. Vind. τοῦτο. Par. του.

62 Bacch.

1269. sqq. Elmsl.

63 ἔστω e Par. inserui. — v. 19. Ald.

Codd. οὗτος ἑαυτοῦ.

64 Par. ἐγκαταλείπει. rell. ἐγκατίλιπε.

καὶ συνελόντι εἰπεῖν πολλαχῶς οὗτος ὁ τόπος ⁶⁵ μεθο-
 δεύεσθαι πέφυκε. Κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ λόγος πρὸς τόπον
 τινὰ γιγνόμενος, οἷον πρὸς ἐκκλησίαν, πρὸς βῆμα, πρὸς
 δικαστήριον· παράδειγμα τούτου τὸ Σοφοκλέους, ὃς
 5 πεποίηκεν Οἰδίποδα πρὸς τὸν ⁶⁶ Κιθαιρῶνα διαλεγό-
 μενον [τῷ Κιθαιρῶνι]· „τί με ἰδέγῃ, τί με οὐ λαβὼν
 ἔκτεινες;“ καὶ πάλιν Ἑρακλῆα που πεποίηκε ⁶⁷ πρὸς
 τοὺς βραχίονας τοὺς ἑαυτοῦ καὶ τὸ στέρνον· ξαινόμενος
 γὰρ ὑπὸ τοῦ φαρμάκου ⁶⁸ φησίν·

10 ὦ χεῖρες, ὦ στήρ, ⁶⁹ ὦ φίλοι βραχίονες,
 ὦ τρεῖς ἐκείνοι δὲ,

καὶ τὰ ἐξῆς. δύνανται δὲ καὶ οἱ προσόντες λόγοι γινό-
 μενοι κινεῖν ἔλεον κατὰ ὑποκαίμενον· εἴ τις ἡριστευκῶς
 πολλάκις κρίνοιτο προδοσίας διὰ τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων
 15 εἰλημμένα. ὥς εἰ ⁷⁰ Δημοσθένης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 κρίνοιτο περὶ τῶν ⁷¹ ἐν Αἰτωλίᾳ τὰ ἐξ Ἀμβρακίας ὄπλα
 724 κομισσας αὐταῖς, ἄγοι δὲ αἰχμαλώτα. κινεῖ δ' ἔλεον καὶ
 τὸ θέον γενέσθαι, ⁷² οὐ γεγεννημένον, γινόμενον δὲ,
 ἅπερ οὐκ ἔδει γενέσθαι. οἷον εἰ πατὴρ ὑπὲρ παιδὸς εἰς-
 20 ιοὶ δίκην ἀνθρωπίνου· τὸ δὲ γενέσθαι λέγων, δεικνύς
 αὐτῷ μὴ γεγεννημένον, ἔλεον κινήσει· οἷον ὃν ἔδει περι-
 ὄντα μου καὶ γηροκόμον εἶναι καὶ θεραπευτὴν, καὶ ὃν
 εἰκός ἀποθανόντα με ⁷³ περιστεῖλαι, καὶ τῶν νενομισμέ-
 νων ἀξιώσαι, οὗτος μὲν οἴχεται καὶ τέθνηκεν. ἐγὼ δὲ
 25 αὐτὸν προϋθέμην καὶ τῶν νενομισμένων ἤξιωσα τὸν νέον,
 ὁ τηλικούτος ὁ πατὴρ τὸν υἱόν. ⁷⁴ Κινεῖ δ' ἔλεον καὶ

65 ὁ τόπος e Par. inserui. 66 Ald. Οἰδίποδα πρὸς τὴν
 Κ. — Oed. Tyr. 1370. 67 Vind. πεποίηκας. 68 Ald.
 Codd. φάρμακος. 69 Ald. Codd. στήρα. — Soph. Trach.
 1091. 70 Ald. Codd. ὡσεύ. 71 Ald. Codd. τῶν om.
 Tum Ald. Par. ἐν αἰτωλίᾳ, deinceps Ald. Codd. ἐξ ἀμβρακίας.
 72 Par. Ven. γένεσθαι. 73 Ald. μὲν. Codd. μί. 74

λόγος τις γινόμενος πρὸς τι κτῆμα τῶν τοῦ τεθνεώτος, ὡς ὁ Κτησίας πεποίηκε τὴν τοῦ Κύρου μητέρα περὶ τῶν ἵππων αὐτοῦ καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ὄπλων διαλεγομένην, καὶ ἀπὸ τούτων οἶκτον κεκίνηται. Δύναται ⁷⁵ δὲ καὶ ἐν τῇ δίκῃ πατὴρ υἱοῦ τεθνεώτος ἀπ' εἰκόνης ἔλεον ⁵ κινεῖν αὐτοῦ· χλαμύδος ⁷⁶ διαβολάς. καὶ Ἡλέκτρα ἐν τῷ Ὀρέστῃ ⁷⁷ θρασυμένη τὴν ὑδρείαν, ἐν ᾗ ἦν πλαστῶς κεκοιμημένα ὅσπερ αὐτοῦ, διαλέλεκται μὲν πρὸς αὐτὴν, κινεῖ δὲ ἔλεον· φησὶ γοῦν·

Ἦ φιλάτου μνημίον ἀνθρώπων ἱμοῦ

10

Ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν.

ἔπειτα τούτοις συνάπτει τὸν περὶ ἐλπίδος τόπον καλούμενον καὶ αὐτὸν ἔλεον κινεῖν δυνάμενον· φησὶ γάρ·

Ἦς ^{77*} μικρὸς ἐν μικρῷ μὲν εἶ,

καὶ ἐπιτίμησιν αὐτῷ συνέπλεξεν, ὥσπερ μήποτε ὦφελι, ¹¹ φησὶν, ἀλλὰ πρότερον τεθνηκέναι· ⁷⁸ ἔπειθ' ἂν ⁷⁹ εἴδει τεθνεώτος αὐτοῦ γεγονέναι ὡς οὐ γεγονότα διεξιίσιν· οὐ γὰρ εἴθαρά ⁸⁰ σε, φησὶν, οὐδὲ περιέστειλα. Κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ ὁ πρὸς πατρίδα λόγος γινόμενος περὶ τοῦ τεθνεώτος· λόγου χάριν ἔστω ⁸¹ τις Ἀθηναῖος ἀνηρη- 20

Post υἱὸν Ald. habet lacunam, quae abest a Par. 75 Ald. Codd. δύναται. 76 Ald. Codd. χλαμύδος. 77 Immo in Electra Soph. 1122. 77* Ald. Codd. ὁ μικρὸς μὲν ἐν μικρῷ μινεῖ. [Par. μὴ εἶ, ad marg. man. rec. adscripsit μινεῖ], quae sensu carent. Urnam Orestis cineribus repletam manibus tenens dicit v. 1125.

Nūν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βυστάζω χειρῶν, et v. 1138.

Μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ κῦται, qui sensus in verbis ὡς μικρὸς ἐν μικρῷ μὲν εἶ inesse potest. 78 Par. τίθηται. 79 Ald. Codd. ἔπειτα. 80 Par. εἴθα-ψα. rell. εἴθαψα. 81 ἔστω e Par. inserui.

μένος· ἂν ἀποστρέφῃ τις τὸν λόγον εἰς τὰς Ἀθήνας,
 ἔλεον κινήσει παρὰ τοῦ τεθνεώτος. οἷον εἰ μὲν ὠτακου-
 στεί ⁸² περὶ αὐτοῦ, καταδοκεῖ τὸ μέλλον καὶ ὅσον οὐδέ-
 πω ἤξιν οἶεται, καὶ ἔξιν ⁸³ δημηγόρον στρατηγόν, ὁ δὲ
 5 πόρρω τῆς ἑαυτοῦ τέθνηκε. ⁸⁴ καὶ οἱ πρὸς τὰ παιδία
 τῶν τεθνεώτων γονέων ἢ γυναικάς λόγοι γινόμενοι κινου-
 σιν ἔλεον. ἵνα τῶν μὲν τις τὴν ὀρφανίαν ὀδύρῃται ⁸⁵
 καὶ τὰς ταύτῃ παρακολουθούσας συμφορὰς καὶ τὸ ἀναι-
 σθητον αὐτῶν ⁸⁶ ἐν οἷς δυστυχοῦσιν· τῶν γονέων δὲ τὸ
 10 γῆρας καὶ τὴν ἐρημίαν καὶ τὰ ταύτῃ παρακολουθοῦντα·
 γυναικὸς δὲ πάλιν χηρείαν, καὶ ὅσα ταύτῃ παρακολου-
 θεῖν πέφυκε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ τεθνεώτος ἔλεον
 κινεῖν δύναται, ἂν μὲν ἢ διὰ φαρμάκων ἀνηρημένος, καὶ
 τὰ παρακολουθήσαντα τῇ φαρμακίᾳ διεξιὼν, τὰς ὀδύνας,
 15 τὴν ταλαιπωρίαν, τὸ μῆκος τὸ τῆς νόσου, τὸ σῶμα λυ-
 मानθὲν τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τῶν φαρμάκων· ἂν δὲ βι-
 αίως, ἐπιὼν τὰ τραύματα, τὸν τρόπον τῆς ἀναιρίσεως.
 τοῦτον τὸν τρόπον κέκινηκεν Εὐριπίδης οἶκτον ἐπὶ τῷ
 Πενθεῖ ⁸⁷ κινήσαι βουλόμενος. ἕκαστον γὰρ αὐτοῦ τῶν
 20 μελῶν ἢ μήτηρ ἐν ταῖς χερσὶ κρατοῦσα καθ' ἕκαστον
 αὐτῶν οἰκτιζέται. Ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου καὶ Ξενοφῶν
 τὴν Πάνθειαν ⁸⁸ οἰκτρὰν ἐπέδειξεν, οἰκτὸν τινα καὶ
 ἔλεον περιθεὶς τῷ πάθει. ἃ μὲν γὰρ ἠθοποίησε ⁸⁹ τὸ
 σχῆμα τῆς γυναικὸς, ἰσταμένης ἐπὶ πένθει δακρυούσης,
 25 ἔπειτα τὸν Ἀβραδάτην παρακείμενον αὐτῇ διηγῆσατο, καὶ
 πῶς δεξαμένη τὴν χεῖρα ἀποκοπεῖσθαι καταφίλησε. ⁹⁰ καὶ

82 Ald. ὠτακούς θεί.

83 Par. ἔξιν. vell. ἔξιν.

84

Par. τέθνηκεν.

85 Ald. Vind. ὀδύρεται. Ven. Par. ὀδύρῃται.

86 Par. Ven. αὐτὸν αὐτῶν.

87 Par. Πενθεῖ. vell. πινθεῖν.

tum Ald. κινεῖσθαι. — Bacch. 1150. 1283. Elmsl.

88 Ald.

Codd. Πενθεῖαν. — Cyrop. VII. 5, 8.

89 Par. ἠθοποίησεν.

90 Par. ἀποκοπήσαν, καταφίλησεν.

ἡ Ἑκάβη ⁹¹ τὸν Ἀστυάνακτα τοῦτον πενθεῖ τὸν τρόπον, κεφαλῆς τε αὐτοῦ ψαύουσα καὶ χειρῶν καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος. Κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ ἡ ἀνάμνησις, τί δὲ εἶπεν ἢ ἐποίησεν· οἷον ἀνηρήσθω πένης καὶ κρινέσθω πλούσιος ἐπ' αὐτῷ· ⁹² ἔλεον οὖν αὐτοῦ κινήσουσιν, ἀναμνην-⁹³ σκοντες τοὺς δικαστὰς δημηγοριῶν αὐτοῦ, πρεσβειῶν, τῶν ἄλλων πολιτευμάτων. καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ Μιλτιάδου κρινομένου μετὰ Πάρον, καὶ Θεμιστοκλέους προδοσίας κρινομένου, ὁποῖος ἦν τὸν χρησμὸν εἰσηγούμενος τῶν ἄλλων ἕκαστον αὐτῶν εἶπεν· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὁ Σο-⁹⁴ φροκλῆς τοιοῦτους τινὰς λόγους τῇ Ἥλέκτρᾳ περιτίθει-⁹⁵ κε· ⁹⁶ θρηνοῦσα γὰρ τὸν ἀδελφὸν τεθνεῶτα, ὡς ᾤετο, διέξεισι τὰς ἀγγελίας ἃς ἀπέπεμπε ⁹⁷ πρὸς αὐτὴν ὡς ἡ-⁹⁸ ξων αὐτὸς καὶ οὐκ εἰς μακρὰν τιμωρησόμενος τὸν Ἀ-⁹⁹ ρχισθον. Κινεῖ δὲ ¹⁰⁰ ἔλεον καὶ ἡ τῶν ἰχθυῶν ἐπ' αὐτοῖς ¹⁰¹ ἴσομένη χαρὰ δηλουμένη, καὶ νῆ Δία τις ἡδονή· ἡ γοῦν Ἥλέκτρα καὶ ἀπὸ τῆς παρὰ τὸν Ἀρχισθον καὶ Κλυται-¹⁰² μνήστραν χαρᾶς οὔσης κινεῖ τὸν ἔλεον· γελῶσι ¹⁰³ δὲ, φησὶν, οἱ ἰχθυοὶ, καὶ μαίνεται ἡ μήτηρ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. καὶ ὁ Αἰσχίνης τοῦτόν ¹⁰⁴ πον κινήσῃ τὸν τόπον· ὁ-¹⁰⁵ ποῖον γὰρ, φησὶν, ἐστὶν ἰχθυὸν ἰδεῖν ἐπ' αὐτῷ ἡδόμενον καὶ χαίροντα τῇ καταδίξῃ τινός. Κινήσει ¹⁰⁶ δὲ ἔλεον καὶ ὑποδεικνύωμεν τὸ πάθος τὸ συμβεβηκός περὶ τινὰς τῶν οἰκείων τοῦ κρινομένου ἢ τοῦ τεθνεῶτος. Ὑπερεί-¹⁰⁷ δης ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου ἐπέξεισι· ¹⁰⁸ λέγει γὰρ πᾶσι ¹⁰⁹

91 Eurip. Tro. 807. sqq. Seidl.

92 Ald. Codd. ταυ-

τῷ. scr. ἐπ' αὐτῷ. Deinceps Ven. αὐτοῦ κίνησ.

93 Ald. Par. περιτίθεικεν. Ven. Vind. περιτίθεικε.

94 Par. ἀπέ-
πεμπε. — Electr. 1150.

95 Ven. Vind. δ'.

96 Par. γελῶσιν. — v. 1149.

97 Ven. τοῦτον. rell. τοσοῦτον.

98 Ven. Par. κίνησ.

99 Par. ἐπέξεισιν. — Pro Ἀρχεστράτου

τὰ συμβιβηκότα τῇ τοῦ Ὀνειδίου μητρὶ. καὶ ὁ *Λυσίας* ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου ¹ τὸ πάθος τὸ τῆς ἀδελφῆς συμβῆν αὐτοῦ· λέγει γάρ, ὡς ἀκρατὴς λύπης γεννηθεῖσα αὐτὴν ἀπέκτεινε. ² Κεκίνηκε τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ *Λισχίνης* ³ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐλεινούς ⁴ αὐτοὺς εἰπών, ἢ αὐτῷ προφαινέσθαι. Ὑπάρχει δὲ ἐν τοῖς ἀληθινοῖς ἀγῶσι καὶ παρὰ μητρός τι λέγειν τοῦ κρινομένου, καὶ παρὰ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν παρόντων ὑπογράφοντας ἐναργῶς τὰ περὶ ⁵ αὐτοὺς ὄντα πάθη τῷ λόγῳ, πῶς τέ εἰσιν ἰστάμενοι, καὶ πῶς δεδοίκασι, καὶ πῶς ὁ φόβος αὐτοὺς ἐξίστησι. ⁶ Κινεῖ δὲ ἔλεον καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἀτυχούντων ἢ λεγόμενα ἢ πραττόμενα ἢ δηλούμενα, ὥς πού τις τῶν παλαιῶν τῶν Θηβῶν ἀλουσῶν ἔλεον κεκίνηκε τὰ ὑπὸ τῶν ἀγομένων ⁷ εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν Θηβαίων πεπραγμένα διεξιὼν, τοὺς μετὰ βίας ἀγομένους ἀπὸ ἱερῶν, ἀπὸ ἀναθημάτων, ἐγκολπιζομένους τὴν γῆν τὴν πατρῶαν ἐναργῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν ἄγων τοῖς ἀκούουσι· καὶ ἐπ' Ὀλυνθίων ἢ Φωκέων ἢ τινῶν ἄλλων ἔχοι τις ἂν λέγειν· καὶ ἐκ τῆς διαθέ- ⁸ σεως ⁹ τῶν ἀτυχούντων ἑλεόν ἐστι κινεῖν, ὡς Εὐριπίδης τὴν Κλυταιμνήστραν ἔλεον εἰσάγει κινουσαν μετὰ τὸν τῆς Ἰφιγενείας ¹⁰ θάνατον.

Τιν' ¹¹ ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξιν δοκίς,

*Όταν

alias legitur Ἀρχιστρατίδου, vide Westerm. Hist. El. Gr. p. 307. 1 Vid. Westerm. l. l. p. 282. 2 Par. ἀπικτινεν. κεκίνηκεν.

3 Scribendum potius ἐλευθέρους ex Or. de fals. leg. p. 364. Bekk. ἐλευθέρους δέ μοι συμβέβηκεν εἶναι καὶ τοὺς πρὸς μητρός ἀπαντας, ἢ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφαίνεται φοβουμένη περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας καὶ διηπορημένη. 4

Par. Ven. ἐξίστησιν. 5 Par. ἐκ τῆς διαθέσεως. rell. ἐκ διαθέσεως. 6 Ald. ὑφιγενείας. — 1ph. A. 1173. 7 Ald.

Codd. εἶνα. Versu sequente Eurip. ὅταν θρόνους τῆςδ' εἰσίδω

Ὅταν δόμοις μὴν τοῖςδε προαῖδω κινούς,

Κινούς δὲ παρθενώνας;

καὶ τὰ ἐξῆς ἐπὶ τούτοις. Καὶ πένητα δὲ ἐκ τῶν περὶ
αὐτὸν γινησομένων παθῶν, εἰ μὴ δημηγορήσει διὰ τὸν
πλούσιον, ἐστὶ κινῆσαι τὸν ἔλεον· εἰ γὰρ τοῦτον δημη-
γοροῦντα βλέπομι αὐτὸς τούτου τυχεῖν μὴ δυνάμενος,
τίνα με ψυχὴν ἔξαιν δοκεῖτε; τηνικαῦτα λίξι παράνομα,
ἐγὼ δὲ σιωπήσω· καταλίσει τοὺς νόμους, ἐγὼ δ' οὐ
φθέγξομαι· ἐκ τούτων ἔλεον κινήσει καὶ τῶν ἄλλων
ἐπιὼν ἕκαστον τῶν τούτοις ὁμοίων. ἔτι ἔλεον κινήσει 10
τὴν ἐρημίαν ὀδυρόμενος τὴν ἑαυτοῦ, 9 ὡς ἐπὶ τῆς ἀλ-
λοτριᾶς τις κρίνεται. ἀπὸ τῆς ἐρημίας οὖν οἶκτον κινή-
σει· ὁ μὲν ἀγὼν ἐστὶ μοι τηλικαῦτος, κινδυνεύω περὶ
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ μόνος ἐν ὑμῖν ἀγωνίζομαι,
οὐχὶ συγγενεῖς ἔχων, οὐχ' ἡλικιώτας, ἐπ' ἀλλοτριῶν α- 15
γνῶς καὶ ἐν ἀγνώσει· καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ δέ τις ἀγωνιζό-
μενος ὀδύροιτ' ἂν τὴν ἐρημίαν τὴν οὖσαν αὐτῷ, πένης
ὢν κατεστασιασμένος, οἰκείους οὐκ ἔχων, ἢ ἔχων μὲν,
ὑπ' αὐτῶν δὲ προδοδόμενος. κινεῖ δὲ 10 ἔλεον καὶ τούτοις
μάλιστα καὶ ὁ τῆς ἐντολῆς καλούμενος τόπος· πολλαχῶς 10
δὲ αὐτῷ χρῆσόμεθα· οἷον τίνα δὲ ἐντεταίλατο ὁ τελευτῶν
καὶ ὑπνοῶν ἐκ φαρμάκων ἀνερῆσθαι· ἢ τίνα πάλιν
τρωθεῖς μὲν τις, μέλλων δὲ τελευτᾶν· ἢ καὶ νῆ Δία
τίνα ἀριστεύς ἐντεταίλατο τῇ γυναικί, οὐκ ἀξιῶν αὐτὴν
γῆμασθαι ἐντὸς τῆς πενταετίας· ἢ ἀποιδνήσκων πατήρ 15
ἐγχειρίζων παῖδας ἐπιτρόποις, καὶ παρακαταθήκας δι-
δούς, ἢ μέλλων ἀποδημεῖν, ἢ ἀγόμενος παρὰ τύραννον.
Ἔστι δὲ ἐντελλομένους ποιεῖν καὶ τοὺς κρινομένους· ἐπι-
στέλλω δὲ ὑμῖν, εἰ καταψηφιεῖσθέ μου ὡς προδεδωκότος
μετὰ τὰς τρεῖς ἀριστείας τὴν πόλιν, ἀνιλεῖν μου τὰς εἰ- 30

πάντας κινούς.

8 Vind. κινῶς.

9

9 Ald. Codd. ὀδυρόμενον

τὴν ἑαυτοῦ.

10 Par. δ' ἔλ.

Rhetor. IX.

κόνας, ἔξαλειψαι μου τοῦνομα, καθιλεῖν τὰ τρόπαια, τὰ ὑπομνήματα τῶν ἀριστείων. Κέχρηται τῷ τῆς ἐντολῆς τρόπῳ καὶ ὁ Σωκράτης· μέλλων γάρ ¹¹ πεισθαι τὸ κώνιον ἐντέλλεται τοῖς ἐπιτηδεύουσιν τοῖς ἑαυτοῦ μήτε ⁵ κλαῦσαι μήτε ὀδυρασθαι, καὶ ἃ ποιοῦντες περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα χαρίζονται ἂν αὐτῷ. Δεῖ δὲ τὰς ἐντολάς εὐγνωμόν τι ἔχειν καὶ εὐσεβεῖς, ὅποια 726 ἐστὶν ἡ Σωκράτους καὶ τῶν δέκα στρατηγῶν τιнос.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΟΥΣ.

10 Τὸ πάθος πολὺ μὲν ἐν ποιήσει τραγικῇ· ἔξι δὲ ποτε καὶ εἰς τὸν πολιτικόν, ὅταν ἡ πόλις ἢ πρόσωπόν τι τῶν παρ' ἀξίαν συμβάντων κακῶν μνημονεύσῃ, οἷα τὰ περὶ Φωκίας· τὴν δὲ λέξιν δεῖ εἶναι ἁπλαστον καὶ ἀκαλλώπιστον, τὸ γὰρ καλλωπίζειν οὐ θρηνοῦντος, τὴν ¹⁵ δὲ σύνθεσιν μᾶλλον ἄνετον, τὰ δὲ σχήματα γοργότερα καὶ ἀκραιότερα. καὶ ταῦτα μὲν γενικώτερα θεωρήματα καὶ ἀμυδρότερα. ἴδωμεν δὲ καὶ καθ' ἕκαστα. Πάθος ποιοῦσιν αἱ ἀντεξετάσεις μάλιστα πρὸς τὰ πρότερα· οἷον πρότερον μὲν ἐν οἷᾳ ἦν τύχη, ¹ καὶ ὅτι λαμπροτέρα, ²⁰ νῦν δὲ οἷς πέπτωκεν, ὥσπερ Εὐριπίδης·

Πρῶτον μὲν οὖν μοι ² τὰγάθ' ἐξετάσαι φίλον·

Πρὸς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.

Πάθος ποιοῦσι καὶ αἱ παραθέσεις πρὸς ἕτερα· οἷον εἰ λέγεις ἐν ἐκείνῳ τῷ ζητήματι· οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς βεύον- ²⁵ ται ἐπὶ τῶν τριάκοντα πρὸς Λακεδαιμονίους, ἀξιοῦντες ὑφ' ἐνὸς τυραννῆσθαι· εἰ οὖν λέγοις, οὐδὲν τοσοῦτον

¹¹ γὰρ c Par. recepi.

¹ Par. ἐν οἷᾳ ἦν τύχη καὶ ὅτι λαμπροτέρα. tell. ἐν οἷς ἦν τύχη καὶ ὅτι λαμπροτέρα. ² Ald. μή. Codd. μοι. Tum Ald.

Codd. τὰ ἀγαθὰ ἐξετάσαι — πλείονα οἶκτον. Correci ex Eur. Troad. 487. Seidl.

ἡ λοιμώδης νόσος, οὐχ ἡ Σικελία ἤνεγκε ταῖς Ἀθηναῖς
 πάθος, ὅσον οἱ τριάκοντα.³ ἐκεῖνα μὲν γε εἰς μοῖραν
 τινα τῆς δυνάμεως ἔλυσθη, οἱ⁴ δὲ διὰ πάντων διή-
 κονσι. Πάθος ποιοῦσι καὶ ὑπερβολαὶ ἐν τῷ ἀορίστῳ
 τούτων δεινότερα οὐ γέγονεν οὐδὲ μίλλω πράγματα ἐφ'⁵
 ὕμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν, οἶμαι δὲ οὐδ' ἐν τῷ πρόσθεν χρό-
 νῳ. Πάθος ποιοῦσι καὶ αἱ ποιότητες τῶν προδῶπων
 ἐξεταζόμεναι· τίς ὢν δεινὰ πέπονθεν· ὅτι καλῶς κάγα-
 θός, ὅτι εὐεργέτης· ὡς περὶ Φωκίων ὁ Δημοσθένης·
 τίνες ὄντες ταῦτα πεπόνθασιν.⁶ καὶ μὴν ὅτι Θηβαίους¹⁰
 ποτὶ⁶ τὴν ἐναντίαν ψῆφον ὑπὲρ ἡμῶν⁷ ἔθεντο. πά-
 θος γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· οὐ μόνον τίς ὢν⁸
 πέπονθεν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τίνων, ὡς ἐν τῷ περὶ Στρά-
 τωνος λόγῳ Δημοσθένης·⁹ „καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ
 Μειδίου καὶ τοῦ Μειδίου πλούτου.“ Ἐν τοῖς πάθεσι¹⁵
 καὶ αἱ διαπορήσεις χρήσιμοι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ· τί πρῶτον
 ἢ δεύτερον εἶπω; ἢ οὕτως· ἀπορῶ τί χρή δρᾶσαι; πό-
 τερα μὲν εἶναι ἀμνημόνευτα· ἀλλ' ἀλυσιτελεῖς τοῦτό γε·
 ἀλλὰ διεξελεῖν δεῖ.¹⁰ ἀλλ' οὐ ῥᾶδιον ἀδακρυγί τοῦτο
 δρᾶν. Πάθος ποιοῦσιν καὶ οἱ ἀναδιπλασιασμοί· „Θῆ-²⁰
 βαι δὲ, Θῆβαι.“¹¹ καὶ αἱ δεινώσεις· „θέαμα δει-
 νόν.“¹² Πάθος ποιῶ καὶ τὰ ἀνακλητικά· „θέαμα
 δεινόν, ὃ γῆ καὶ θεοί.“ Ἐν τοῖς πάθεσιν οὐ πολλὴν¹³
 εἶναι δεῖ τὸν κόσμον, οὐδ' ἐπεμβάλλεσθαι τὰς ἐννοίας,

³ τριάκοντα Ald. per lacunam om. Vind. Ven. Par. ὅσον
 οἱ λην. ad marg. οἱ λ'. etiam ad marg. Ex. Par. λ'. Liber
 Mer. ὅσον οἱ Ἕλληνες. — Deinceps Ald. ἐκείνος. Ven. Vind.
 ἐκεῖνο. Par. ἐκείνα. ⁴ Vind. ὁ δέ. ⁵ Par. πιπόνθασιν.
⁶ Ald. Codd. τὴν πόλιν. ser. ποτὶ ex Or. de fals. leg. p. 361.
⁷ Ven. ἡμῶν. rell. ὕμῶν. ⁸ Par. ὢν. rell. ὦν. ⁹ In
 Mid. p. 545. ¹⁰ Par. χρή. ¹¹ Aesch. in Ctes. p. 426.
 Bekk. ¹² Dem. de fals. leg. p. 361. ¹³ Ald. πολὴν.

ἀλλὰ κομματικά τὰ πλείω· ἐὰν μὲν βουλευθῆς συνέχειαν ποιῆσαι ἐν τῷ πάθει, κατὰ τὸ ἀσύνδετον εἰσάξεις· „οἰκίας κατεσκαμμένας, ¹⁴ τείχη περιηρημένα.“ ἐὰν δὲ βουλευθῆς ἔτι μᾶλλον αὐξῆσαι, τοῖς δικαστικοῖς σχήμασι ⁵ χρῆσθαι· οὐ τοίνυν τοῦτο ἀπέχρησεν, ἀλλ’ ἐκείνο τοῦτον οἰκτρότερον συνέβη. Πάθος δὲ κινήσεις, ¹⁵ οὐ μόνον ἐφ’ οἷς προπεπνυμένα, ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς δέος ἐστὶ μὴ πάθωμεν, ὥς ἐν τῇ Πλαταιῶν ¹⁶ δημηγορίᾳ· τὰ γὰρ συμβησόμενα ἐν πάθει εἰσάγει· „μηδὲ τὴν Πλαταιίδα ¹⁰ Θηβαίδα ποιήσητε, μηδὲ ἱερὰ καὶ τάφους προγόνων,“ καὶ ὅσα ἄλλα παθαινόμενος λέγει. Ἐν τοῖς πάθεσι καὶ αἱ πλάσεις ἐνίοτε, οἷα εἰκὸς εἰρηκέναι ἐχθρὸν ἐπεμβαίνοντα, οἷας φωνὰς ἀφεῖναι τὸν πάσχοντα, ἐπειδὴ τὰ πάθη ὑποπτά ἐστι τοῖς ἀκούουσι. ¹⁶ δοκεῖ γάρ τις οὐ ¹⁵ θαρρόων τοῖς λογισμοῖς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐπὶ τὸ ἐλεινὸν καταφεύγει· διὸ δεῖ ἐπεμφαίνειν, ὅτι καὶ τοῖς λογισμοῖς τεθαρόρηκε. ¹⁷ καὶ τὸ πάθος δὲ ἀναγκαῖον ἐστὶ λεχθῆναι· δεῖ δὲ τὸ πάθος ἐν τῇ πολιτικῇ μέτρον ἔχειν, ἵνα μὴ εἰς τραγωδίαν ἐμπέσοι, πλὴν εἰ μὴ ὑπόθεσις ²⁰ τραγικῇ εἴη.

¹⁴ Vind. Ven. κατεσκευασμένας. — Dem. de fals. leg.

p. 361.

¹⁵ Ven. κίνησ.

¹⁶ Ald. Πλαταιῶν. — Thuc.

III, 58.

¹⁶ Par. ἀκούουσιν.

¹⁷ Par. τεθαρόρηκεν.

VII.

MINOYKIANOY

ΗΕΡΙ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ.

PRAEFATIO NORRMANNI.

Alexandro atque Phoebammoni, commune de schematibus oratoris argumentum tractantibus mutuasque subinde operas jungentibus, Minucianum comitem adjunximus, qui argumentorum inveniendorum rationem brevi, sed exquisita bonarum rerum fruge ac copia referto libello, operis majoris ἀποσπασματίῳ summam complexus est: nec locum ille ultimum, quem et hucusque apud Aldum tenuerat, nunc detrectabat, est enim eo, ut adparet, homo ingenio, quo Damonides ille apud Plutarchum, ut *χώραν ἄτιμον οὔσαν, ἐντιμον* a se, ut nemini sua vilis est auctoritas, fieri existimet. quin et hoc sibi contubernium parvulorum pariumque sui gregis sodalium, versu Homérico:

Ὡς αἰὲν τὸν ὅμοιον ἄγχι θεὸς ὥς τὸν ὅμοιον,

ultro gratulari accepimus, inter quos ipse perpusillus lepidusque homuncio, si minus eminere, conspicuum certe visentibus locum tenere videatur. Nam ut antehac in vasto Aldinorum Rhetorum volumine acceptus habitusque fuit

multa imaginibus suis veterique gloria indigna nequidquam pertulisse, nescio an immerito omnino, conqueritur. Quale illud enim quaeso, quantumque piaculum, quam intolerabilem bono fortique viro ignominiam fuisse existimes, quod cum sophistae ceteri omnes, ipso in aditu vestibuloque magnifici operis celebri inprimis ac illustri loco, sua serie collocati, suisque nominibus titulisque, satis profecto splendide viritum recensiti collaudatique essent; atque paginis etiam initialibus singillatim propositis suas quisque areas sedesque, veluti per metatorem publicum descriptas distributasque accepissent, unus tum Minucianus noster omni illo nomenclationis metatorique indicis honore ac officio caruerit, nota credo censoria albo centuriae suae erasus, aeriariaque ac intestabilis factus. Postquam vero praeterea in exiguum remotissimi opisthodomii angulum Noster retrusus fuit, sic vicini Apsinis mole scriptor modicus, uniusque chartae spatio coarctatus, obrutus oppressusque jacuit, ut obstructis luminibus, aëreque ipso operibus intersepto clausoque, nullas ad istum *ἐπιτελιχισμόν* tollendum idoneas machinas, nulla satis valida *ἐπιχειρήματα* usquam reperiret. Proinde, quod necesse erat, inter has angustias,

Nec vixit bene, qui natus moriensque fefellit, nam in ista cellula sua latitans, Argos ipsos librarios, oculatissimosque *πιναχογράφους* non paucos, *ἄκων ἄκοντας* fefellit ac elusit, quod testatur satis, *ἵνα μὴ ἀμαρτυρὸς ἡμῖν ὁ λόγος γίνηται*, et recocta totiens Bibliotheca universalis Gesneriana, et saepius item locupletata Bodlejana, sive Oxoniensis publica, etiam post nuperas summae diligentiae et eruditionis curas, nam minorum gentium librarum indicesque quid morer? Sed ut e diverticulo in viam atque ad Minucianum ipsum veniamus. Patre Nica-gora sophista, Athenis natum, Gallieni imperatoris temporum aequalem, artes oratorias, progymnasmata, variasque orationes scripasisse, Suidas docet. *ὁ τεχνολόγος* cum

quadam excellentiae notatione aliquotiens usurpatur synopticae rhetoricae auctori, qui ab Hermogene illum tum incessatim describi compilarique memorat. Sed et inprimis commemorabili honestat elogio, p. 22. heic etiam, sed paullo emendatius legendo, *Μινουκιανὸς ἱερίνος, ὃν ἔφη, ὁ τεχνολόγος, φύσει θείας μετασχηκῶς.* sensus est: Minucianus ille, quem diximus, artis oratoriae scriptor, divino vir ingenio, neque minus honorificam Minuciani et Nicagorae mentionem apud Photium, Codice CCXLIII. p. 594. 596. Himerius sophista facit. At incessasse, tamen Minucianum, illiusque reperta in rem suam vertisse Hermogenem, cras credam, hodie nihil credam. credere vetat adcurata temporum notatio, praesertim si vera sunt, quae de praecipuissimo Hermogenis ingenio, quod mox accedente virili aetate, in aures nubesque dissipatum, nescio quo recesserit, fama communi percrebuerunt, scilicet, si anno duodevicesimo, quod Suidas adfirmat, *τέχνην ῥητορικὴν* suam, hodieque superstitem, Marco adhuc apud Romanos imperante, Hermogenea composuit; quid in suas illas arcu- las quaeso, de Minuciani, octoginta amplius annos postea, aeva Gallieni viventis silvis hortisque, quamlibet piceatas et Autolyceas homini manus tribuas, traducere ac suble- gere potuit? Nam Gallicum Imp. non Galenum medicum apud Suidam intelligi, itaque restitui oportere, ne contro- versum quidem aut dubium esse debebat, quod Nicagorae parentis aetas satis confirmat, scripsit enim *πρεσβυτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα* Suida teste, decem non amplius annos ante imperium Valeriani ac Gallieni. Idem adhuc vivebat, cum supremam manum operi de vitis sophistarum admoveret Philostratus, ut exitu voluminis ipse narrat. Eundem Nicagoram una secum a Dionys. Longino, natali sive Platonis, sive Plotini, convivio adhibi- tum, quaedam etiam ab illo, de iis quae Xenophonti subduxerit, ac male incrustaverit Theopompus disputata,

memorat Porphyrius, apud Eusebium προπαρασκευῆς Χ. III. ille ipse inquam Porphyrius, quem εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην commentatum fuisse Suidas prodit, unde operae pretium jure merito agnoscas, quod ejusdem temporis philosophus, vir idem seposita religionis causa omnium confessione maximus vereque πάνταθλος, cura commentationeque sua dignum habuit. Haec eadem ars ante duo adhuc secula in manibus hominum erat, quod ex totiens dicta nobis Camariotae synoptica rhetorica patet. Habuit credo eodem fere tempore et Georgius Trapezuntius, huc enim pertinere arbitror illius ex quinto Rhetoricorum f. 134. verba. Nam et veteres omnes rhetores usque ad Isocraticam illam scholam multa de formis dixerunt, et Minucianus, quamvis confuse, multa tamen et praecepta et exempla partim ab aliis designata, partim sua industria sumta, a clarissimis oratoribus, illi parate (an partite) subiecit. necdum fortasse spes omnis abjicienda. usque adeo multa quotidie, quae perisse credidimus, longo postliminio in vitam usumque revocari videmus. Quid si et haec luculenti operis, ut mihi videtur, particula, quae denuo hoc tempore editur, quoque olim casu modoque a reliquo corpore divulsa ac separata fuerit, nunc vicissim ad cetera, omnibus vestigiis indaganda, in lucemque proferenda τοῖς φιλοκάλοις καὶ φιλαρχαίοις novum aliquod signum sustollat, ducemque sese atque adjutricem praestbeat?

Ald.
731

M I N O Y K I A N O Y
Π Ε Ρ Ι Ε Π Ι Χ Ε Ι Ρ Η Μ Α Τ Ω Ν
ΕΝ ΑΛΛΗΛΗ ΝΙΚΑΓΟΡΟΥ,

C a p. I.

Ὁ ρήτωρ πίστεσι χρησεται ταῖς μὲν ἐντέχνους, ταῖς
δὲ ἀτέχνους. ἄτεχνοι μὲν οὖν εἰσιν αἱ μὴδὲν τῆς τοῦ
ρήτορος μεθόδου δεόμεναι, πλὴν ὅσον εἰς ¹ τὸ ἐν και-
ρῷ αὐταῖς τῷ πρᾶσθήκοντι χρῆσασθαι, οἷον μαρτυρίαι,
ὅρκοι, προκλήσεις, βάσανοι, νόμοι, συνθήκαι. ἐντεχνοὶ
δὲ, ὅσαι καὶ εὐρίσσεως καὶ οἰκονομίας δεόνται μετὰ τέ-
χνης. τῶν δὲ ἐντέχνων πίστεων αἱ μὲν εἰσιν ἡθικαί, ² 19
αἱ δὲ παθητικαί, αἱ δὲ λογικαί, αἱ αὐταὶ καὶ πραγμα-
τικαί. ἡθικαὶ μὲν, ὅσαι ἀπὸ δόξης τοῦ προσώπου τὴν
πίστιν λαμβάνουσιν, ³ οἷον ἀπὸ Περικλέους, ἀπὸ Ἀρι-
στείδου· λέγομεν δὲ τὴν ἡθικὴν ἐπιχείρησιν ἐντεχνον εἶ-
ναι δοκοῦσαν· ὅτι δεῖ ἂν τε μὴ τοιοῦτον ἢ ⁴ πρόσωπον, 15

¹ εἰς Norrm. om. ² Par. constanter ἡθικαί, 5

Ald. Norrm. Vind. λαμβάνουσαι. Par. λαμβάν. marg. Norrm.
λαμβάνουσιν. ³ Norrm. ἢ [τῷ] πρ.

ἂν τε τοιοῦτον, τῷ λόγῳ αὐτὸ αὐστηῆσαι, ὡς ἐπὶ τοῦ
Περικλείους ὁ *Θουκυδίδης*· ¹ „καὶ τοὶ ἐμοὶ τοιοῦτῳ ἀνδρὶ
 ὀργίσειθαι, ⁶ ὃς οὐδενὸς ἤτιων ⁷ γινῶναι τε ⁸ τὰ δέοντα
 καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα, φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείσ-
 5 σω.“ τοῦτοις γὰρ ἅπασι πιστοῦται τὸ μηδὲν ἡδικοῦναι
 τὴν πόλιν. Παιδητικαὶ δὲ ὄσαι τὸν ἀκρατὴν εἰς ὃ βού-
 λεται ἃ λέγων ἐπάγουσι ⁹ καὶ ἄνευ τῆς τῶν πραγμάτων
 ἀποδείξεως, οἷον εἰς ὀργὴν ἢ εἰς ἔλεον ἢ εἰς φθόνον
 ἢ εὐνοίαν ἄγουσι. Πραγματικά δὲ, ἀπὸ τοῦ πράγμα-
 10 τος, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστὶ, τὰς ἀποδείξεις ἔχουσιν· αἱ δὲ
 ἀποδείξεις ἀκολούθως ἐκ τῶν καλουμένων ἐπιχειρημάτων
 γίνονται. ἐπιχειρήματα δὲ ἐστὶ τὰ πρὸς πίστιν τοῦ ὑπο-
 κειμένου ζητήματος λαμβανόμενα.

C a p. II.

Τῶν δὲ ἐπιχειρημάτων τὰ μὲν ἐστὶ παραδειγματικά,
 15 τὰ δὲ ἐνθυμηματικά. παραδειγματικά μὲν, ὅσα ἐξ ἱστο-
 ρίας καὶ ὁμοιώσεως τῶν ἤδη πεπραγμένων λαμβάνομεν,
 οἷον „οὐ πιστεύουσιν ¹ Ὀλύνθιοι Φιλίππῳ· οὐ γὰρ περὶ
 μέρους χώρας, οὐδὲ περὶ δόξης, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ
 ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος ὁ κίνδυνός ἐστιν αὐτοῖς.“
 20 καὶ εἰς τοῦτο παράδειγμα· „καὶ ἴσασιν ἅ τ' ² Ἀμφιπο-
 λιτῶν ἐποίησε τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ
Πυθναίων τοὺς ὑποδεξαμένους.“ οὐ γὰρ ἰδίῳ ἐνθυμή-
 μασιν ὁ ῥήτωρ τοῦτο, ἀλλὰ τοῖς πρὸς ἀλλήλους ³ πε-

⁵ Lib. II, 60.

⁶ Ald, ὀργίσειθαι.

⁷ Ald. ἤτιον.

Par. Vind. Norrm. ἤτιων. post ἤτιων Norrm. inserit ex Thuc.
 οἶομαι εἶναι; quod abest a Codd., et Ald. ⁸ te Par. Vind
 om. ⁹ Par. ἐπάγουσιν.

¹ Dem. Olynth. I. ab init.

² Par., ἅ τε.

³ Marg.

πραγμένοις ἐπιστάσαστο. Αἰεὶ δὲ τὰ παραδείγματα γνώ-
ριμα εἶναι τοῖς ἀκούουσι καὶ προσεῖν τῷ πράγματι· εἰ
δὲ καὶ πόρρωθεν ⁴ λαμβάνοιτο, δεῖ αὐτὰ προσάγειν τῷ
λόγῳ, καὶ μηδὲν ἐξ ἀδόξων λαμβάνεσθαι, ἀλλ' ἢ τὰ
πρόσωπα, ἢ τὰ πράγματα, ἢ καὶ ἀμφοτέρω ἐνδοξα εἶ-
ναι· ἀμφοτέρω μὲν ἐνδοξα ἐν ἐκείνῳ· τῷ παραδείγμα-
τι· οἷον, ὑμεῖς ἐσώσατε Λακεδαιμονίους, καὶ οὐκ ἐμνη-
σικακήσατε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε. ⁶ ἐνδοξον καὶ τὸ τῶν
βοηθησάντων πρόσωπον, τὸ τῶν Ἀθηναίων, ἐνδοξον δὲ
τὸ πρᾶγμα μόνον τὸ „Λάμπιν ⁷ Αἰγινήτας κοσμήσαντα ¹⁰
τὸ ἐμπόριον αὐτοῖς μὴ πεποιῆσθαι πολίτην, μηδὲ Μεγα-
ρίας Ἐρμῶνα τὸν κυβερνήτην· τὰ μὲν γὰρ πρόσωπα
μικρὰ, τὰ δὲ ἐν τούτοις φρόνημα οὐ μικρόν· πάλιν τὸ
πρόσωπον ἐνδοξον, ὡς ἐπὶ Ἀλκιβιάδου, ⁸ ὃν φησιν ⁹ ὁ
Δημοσθένης κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν γε-
¹⁵ νόμιμον καταγνωσθῆναι, ὅτι ἦν ὑβριστής· ¹⁰ ἐνταῦθα
γὰρ τὸ πρᾶγμα ἄδοξον· συνίστησι δὲ ὁ Δημοσθένης
τὴν ἐπὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὀργὴν ἐκ τῆς δόξης τοῦ προ-
σώπου. Τοῦ παραδειγματικοῦ εἶδους εἰσὶ καὶ αἱ καλού-
μεναι παραβολαὶ καὶ αἱ εἰκόνες. διαφέρουσι δὲ αἱ μὲν ²⁰

Norrn. ἄλλους.

4 Ald. Vind. πόρρωθε. Par. Norrm. πόρ-

ρωθεν. 5 Par. ἐκείνο. correxit manus recentior.

6 Par.

ἀλλὰ βοηθῆσαι et per correct. manus recentioris βοηθήσατε.

Ad sqq. notat Norrm. „Ut praemissae observationi de rei personarumque claritate exempli adducti analysis rectius re-
spondeat, malo locum totum hoc modo integrare: ἐνδοξον γὰρ
καὶ τὸ τῶν βοηθησάντων πρόσωπον, τὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὸ
πρᾶγμα, ἢ σωτηρία τῶν Λακεδαιμονίων.“

7 Ald. Codd. λάμ-
πιν Αἰγινήτας κοσμήσαντας, τὸ ἐμπόρ. — Dem. c. Aristocr.
p. 691. 8 Ald. Norrm. Vind. Αλκιβιάδην, quae lectio nata

δ

est ex compendio scribendi Ἀλκιβία, quod est in Par.

9

Vind. φασιν. locus est in Mid. p. 561.

10 Vind. ὑβρίστησα.

παραβολαὶ τῶν παραδειγμάτων, ὅτι τὰ μὲν παραδείγματα ἐξ ἱστορίας λαμβάνεται, αἱ παραβολαὶ δὲ ἀνεν ἱστορίας καὶ ἀορίστως ἐκ τῶν γιγνομένων. „ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότερα ¹¹ εἶναι.“
 5 ἢ δὲ εἰκὼν ἐστὶ μὲν ἡ αὐτὴ τῇ παραβολῇ, ἐναργέστερον
 732 δὲ ποιεῖ τὸν λόγον, ὥστε μὴ μόνον ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ
 ὁρᾶν δοκεῖν· οἷον πορεύεται ¹² διὰ τῆς ἀγορᾶς Ἀριστο-
 γείτων, ὥσπερ ἄφης ἢ σκορπίος ἤρχως τὸ κέντρον, καὶ
 ἄιτων δεῦρο κάκεισε ἐπὶ κοινόν· ¹³ πρὸς τε τὴν παρα-
 10 βολὴν καὶ τοῦ ¹⁴ Ἀριστογείτωνος ἐναργῇ παρέσχε τὴν
 ὄψιν τοῦ ὀρωμένου· καὶ πάλιν „ἴσα βαίνων ¹⁵ Πυθο-
 κλιῖ τὰς γνάθους φουσῶν“ παραδειγματικὰ δὲ καὶ ὅσα
 εἰς μύθους ἀνήκει.

C a p. III.

Τὰ δὲ ἐνθυμήματα ὠνόμασται, ἢ ὅτι ὁ ῥήτωρ ἀν-
 15 τὸς αὐτὰ εὗρηκε καὶ ἐνθυμεῖται, ¹ ἢ ὅτι προσενθυμεῖ-
 σθαι τοῖς δικασταῖς, εἴ τι ἐλλείποι, ² καταλείπει· ἔχουσι
 δὲ ἐλλείμματα οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοὶ ³ καὶ ταύτῃ δια-
 φέρουσι ⁴ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ συλλογισμῶν, ὅτι οἱ μὲν τὰ

¹¹ Ald. ἰσχυρότερα. Dem. Olynth. II. p. 31. ¹² Dem.
 in Aristog. p. 786. ¹³ Par. ἐπίκεινον. marg. Norrm. „f.
 καὶ πλ.“ ¹⁴ Par. τόν. man. rec. correxit τοῦ. ¹⁵ περί
 παρρησιᾶ. p. 442.

¹ Par. ἐνθυμῖται. man. rec. super ε, scripsit αι. ²

³
 Vind. ἄλλοι. ³ Ald. Norrm. Vind. σύλλογοι. Marg.
 Norrm. συλλογισμοί. scriptum in Par. συλλ^{οι} et Genitivus τῶν

ἐν φιλοσ συλλ^{οι} in Par. et Vind. eodem modo scribitur. Cfr.
 Paullo post p. 603, 6. ⁴ Ald. Norrm. Vind. διαφέρει. scribitur

συμπεράσματα ἐπάγουσιν, οἱ δὲ τὸ συμπεριαινόμενον ἐκ τῶν προτάσεων καὶ κατασκευῶν τῷ δικαστῇ προσενθυμηθῆναι καταλείπουσιν, οἷον· „ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖην ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἄν μήπω βάλλῃ μηδὲ τοξεύῃ.“ ἡ ἐπα- 5 γωγὴ λείπει εἰς τὸ τέλειον συλλογισμὸν ὅ εἶναι· ἀλλὰ Φίλιππος ταῦτα πράττει, ἐξ ὧν ἀλωσόμεθα ἡμεῖς· Φίλιππος ἄρα ἡμῖν πολεμεῖ. Δοκεῖ δὲ τισι καὶ ἡ συνεστραμμένη ἐκ τῶν πρώτων κατασκευῶν ἐπαγωγὴ ἐνθυμημα εἶναι· αἱ μὲν πρῶται κατασκευαί· „ἃ μὲν ἐπέδω- 10 κα, ⁷ ταῦτα ἐστίν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραπαι. ἀ δ' ἀντὶ ⁸ τούτων ἡ βουλὴ γενέσθαι μοι φησιν, ταῦτ' ἐσθ' ἃ διώ- κεις.“ ἐπὶ τούτοις ὡς ἀποδεδειγμένοις τὴν ἐπαγωγὴν συνέστραψε. „τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἐννομον εἶναι.“ ταῦτα μὲν οὖν ἀπορίας ἔχει πλείονας· τό- 15 ποι ^{8*} δὲ τῶν ἐνθυμηματικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀπὸ τῆς αἰτίας, ἀπὸ τοῦ τίνος ἕνεκα, ἀπὸ τῆς ιδιότητος, ἀπὸ πληκτικότητος, ἀπὸ τῆς ποσότητος, ἀπὸ προσώπου, καιροῦ, τόπου, τρόπου, διαφορᾶς, ὅρου, ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ἀπὸ τοῦ μείζονος, ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἀπὸ τοῦ μαχομένου, ἀπὸ ἐκβάσιως, ἀπὸ τοῦ ⁹ ἐυπεριεχομένου, ὕλης, ἀφορμῶν, ἀπὸ τῶν παρεπομένων, ἀπὸ τοῦ ἅμα, ἀπὸ τοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ εἶδους, ἀπὸ τοῦ καθόλου, ἀπὸ κρίσεως καὶ ὀνόματος,

in Par. διαφ.⁹ recte marg. Norrm. διαφέρουσι. 5 Philipp.

III. p. 115. — In Vind. habet scripta: ταῦτα πρ. καὶ κατασκευα οὐκ ἐμοί. 6 Ald. Norrm. Vind. σύλλογον. marg.

Norrm. συλλογισμὸν. Par. συλλύ. 7 Pro cor. p. 267. 8

Edd. Codd. ἀλλ' ἀντί. Dem. ἀ δὲ φησιν ἡ βουλὴ δεῖν ἀντὶ τούτων γενέσθαι μοι. 8* Ald. τόπος. Norrm. τόποι. scriptum

in Par. το⁷. 9 τοῦ Ald. Norrm. Vind. om., recepi ex Par.

ἀπὸ συγκρίσεως καὶ ¹⁰ ἀναπλάσμου, ἀπὸ τοῦ πρὸς τι,
ἀπὸ τοῦ μέρους ἐπὶ τὸ ὅλον, ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐπὶ τὸ μέρος,
ἀπὸ τῶν πρὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ πρᾶ-
γμα. Ἀπὸ μὲν αἰτίας¹¹ „σύννοιδεν ¹² ἑαυτῷ Φίλιππος
¹³ πολλὰ ἡδικοῦσι, καὶ διὰ τοῦτο μισοῦντας ὑμᾶς ἑαυτὸν,
καὶ, εἰ καιροῦ λάβοισθε, τιμωρησομένους· διὰ ταῦτα
ἐγρήγορεν, ἐφίστηκεν.“ ¹⁴ Ἀπὸ τοῦ τίνος ἕνεκα¹⁵ „ἐγρά-
φη τὸ γήρισμα ¹⁶ ὑπὸ Ἀριστοκράτους, ἵνα οἱ μὲν δύο
τῶν βασιλέων ἐκπίσωσιν, εἰς δὲ κύριος τῆς Θράκης ὁ
¹⁷ Κερσοβλέπτης γένηται· οὗτοι οἱ δύο τόποι ἀπὸ αἰτίας,
καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ τίνος ἕνεκα, ὁ ¹⁸ μὲν ἐκ τῶν παρεληλυ-
θότων, ὁ δὲ ἐκ τῶν μελλόντων τὴν πίστιν ἔχουσιν. Ἀπὸ
τοῦ ἰδίου· Ἀλέξανδρος μόνος βασιλέων τὴν οἰκουμένην
εἶλεν. παρὰ δὲ τῷ Δημοσθένει¹⁹ „τὸ μὲν γὰρ πόλεις ²⁰
²¹ πολλὰς ἡρξάναι καὶ χώραν καὶ τόπους καὶ ἄλλοις πολ-
λοῖς ὑπῆρξεν· ῥᾶον ²² δὲ καὶ μόνῳ Φιλίππῳ συμβεβη-
κός, τὸ ἐπειδὴ προδοτῶν ἔδειθῃ, πλείονας εὐρεῖν ²³ ἢ
ἐβούλετο.“ Ἀπὸ πηλικότητος²⁴ οὕτως ²⁵ ἐκόσμησαν οἱ
πρόγονοι τὴν πόλιν ὥς μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων μηδε-
²⁶ μίαν ὑπερβολὴν λελείφθαι. καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκρά-
τους²⁷ „μείγα; μεγάλη, μικρόν; μικρᾶ.“ εἴρηται δὲ
ὁ λόγος περὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ὀργῆς. Ἀπὸ ποσό-
τητος²⁸ „παρὰ μὲν τοίνυν ²⁹ τὰς τριάκοντα μυριάδας
μυρίους δίδωσιν μεδίμνους, παρὰ δὲ τὰς δέκα ὥσπερ-

¹⁰ Marg. Norrm. scr. ἀπό. ¹¹ Philipp. II. p. 70. cfr. Phil. IV. 97. s. ¹² Reisk. locum hunc ex editione Norrmanni profert: ἐφίστηκεν ἐπὶ τῇ πόλει. Sed ἐπὶ τῇ πόλει ab Ald. Codd. absunt. ¹³ in Aristocr. p. 623. ad sensum. ¹⁴ Ald. Par. Vind. οἱ μὲν. Norrm. ὁ μὲν. ¹⁵ περὶ περσπερ. p. 362. ¹⁶ Marg. Norrm. ἰδίον Ed. ¹⁷ Edd. Codd. εὐρεῖν. ¹⁸ Olynth. III. p. 3. cfr. Or. in Aristocrat. p. 689. ¹⁹ Timocr. p. 737. ²⁰ in Lept. p. 467.

ανὲ τρισχιλίους.“ Ἀπὸ προσώπου· „οὐ γὰρ εἰς ²⁰
 Δημοσθένην μόνον ὄντα με ἤσέλγηεν, ἀλλὰ καὶ εἰς χο-
 ρηγὸν ἡμέτερον.“ καὶ, ὁ Αἰσχίνης· „πεπόρευται ²²
 Τιμάρχῳ. καὶ τούτου τεκμήριον τὸ Μισγόλα ²³ καὶ Ἡ-
 γησάνδρῳ συνεῖναι.“ ἀπὸ γὰρ τῶν προσώπων, ὡς ἐπιτε- ⁵
 δειῶν εἰς τὴν πράξιν, τὴν πορνείαν συνέστησεν. Ἀπὸ
 καιροῦ· „καὶ ταῦτα ἔγραψε Τιμοκράτης, ²³ Κρονίων
 ὄντων καὶ ἱερομηνίας, καὶ διὰ ταῦτα τῆς βουλῆς ἀφει-
 μένης.“ ἀπὸ τοῦ τόπου· „πάσης γὰρ οὔσης τῆς ἀκρο-
 πόλεως ²⁴ ἱερᾶς παρὰ τὴν χαλκὴν μεγάλην Ἀθηναίων ἐν ¹⁰
 δεξιᾷ τὴν στήλην ἀνέστησαν.“ καὶ πάλιν Δημοσθένης
 φησὶ τετυπῆσθαι ¹ ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης. Ἀπὸ ⁷³³
 τρόπου· „ὅταν ὡς ὑβρίζων, ² ὅταν κονδύλοις, ὅταν
 ἐπὶ κόρυς.“ ἀπὸ διαφορᾶς· „τίνι διαφέρει, ³ δούλον ἢ
 ἐλευθέρων εἶναι; οὐ ⁴ τῷ μὲν δούλῳ τὸ σῶμα πάντων ¹⁵
 τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δὲ ἐλευθέροις εἰς
 χρήματα ἢ ζημίας.“ ἀπὸ ὅρου. „αἵτιον ⁵ μὲν γὰρ ἐστὶ
 φίλων ἀνδρῶν ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀ-
 δικούντων.“ καὶ ὁ Δημοσθένης· ⁶ „ἡ γὰρ οὐχ ἱερόσυ-
 λοι οὗτοι· τὰ μὲν ἱερὰ τὰς δεξιὰς τῆς θεοῦ καὶ ⁷ πεν- ²⁰
 τηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες, καὶ ἀντὶ τοῦ
 ἀποδοῦναι αὐτάς ⁸ ἔχοντές, τὰ δὲ θεία, ⁹ ἐγίγνετο

20 εἰς Ald. Vind. om. in Mid. p. 524. 21 in Timarch.
 p. 263. sqq. Bekk. 22 Ald. Par. Vind. Μισγόλα. Norrm. Mi-
 σγόλα. 23 in Timocr. p. 708. 24 περὶ παραρη. p. 428.
 1 „Sic praeter τὸ μέσης Aeschines κατὰ Κτησιφώντος. at De-
 mosthenes ipse κατὰ Μειδίου p. 512. b. 515. b. ἐν τῷ τοῦ θεοῦ
 ἱερῷ, in templo ipso, ubi Liberalia agebantur, se a Midia
 vapulasse ait. res locusque convenit: verborum apices non
 moramur.“ NORRM. 2 in Mid. p. 537. 3 in Androt.
 p. 510. In Timocr. p. 752. 4 Marg. Norrm. „ὅτι Ed.“
 5 Marg. Norrm. αἰτία. Thucyd. I. 22. 6 in Timocr.
 p. 738. 7 Norrm. καὶ τὰς. 8 Marg. Norrm. „Ed. αὐ-

ὑμῖτερά, κεκλοφότες. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον αὐτῶν ἡ ἱε-
 ροσυλία τῶν ἄλλων, ὅσον οὐδὲν ἀνῆνεγκαν εἰς τὴν ἀκρό-
 πολιν, θεὸν αὐτούς. “ Ἀπὸ τοῦ ἴσου. „εἰ μὴδ’ ἂ πα-
 θοῖτ’ ¹⁰ ἂν, εἰ δύναίτο ἐκεῖνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν
 5 ἔχοντες οὐ τολμήσετε; “ Ἀπὸ ἐλάττονος. „ἀλλ’ εἰ μὲν
 μίαν ¹¹ ἢ δύο ναῦς ἀπώλσειν, ἐκρίνετ’ ἂν περὶ προδο-
 σίας. Ἐπειδὴ ἐξήκοντα μὲν ἔλαβε τριήρεις, “ καὶ τὰ
 ἐξῆς. ἐν τῷ κατὰ Μειδίον. „εἴτα τὸν μὲν χορευτὴν ¹²
 οὐδ’ ὁ προσκαλίσας ἀξήμιος ἔσται κατὰ τὸν νόμον,
 10 τὸν ¹³ δὲ χορηγὸν οὐδ’ ὁ συγκόψας ὑφέξει δίκην. “ καὶ
 γὰρ τὸν χορευτὴν ὡς ἐλάττονα τοῦ ¹⁴ χορηγοῦ ἀντέθηκε,
 καὶ τὸ προσκαλίσαι ὡς ἐλάττον τοῦ συγκόψαι. Ἀπὸ τοῦ
 μειζονος. „λέγονται ¹⁵ χρήματα οἱ τριάκοντα δανείσα-
 σθαι “ καὶ τὰ ἐξῆς. εἴτα ἡ ἐπαγωγή. ὅτι ἐκεῖνοι μὲν
 15 τοῖς ἡδικοκόσιν εἰσενεγκεῖν τὰ χρήματα ἡροῦντο, ὑπὲρ
 τοῦ μὴδὲν λῦσαι τῶν ὠμολογημένων, ¹⁶ ὑμῖν δ’ ἐξὸν
 ἄνεν δαπάνης τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς εὐεργέταις, ψεύδε-
 σθαι ¹⁷ μᾶλλον αἰρήσεσθε. Ὁ ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου
 τόπος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἔδοξε τισὶν εἶναι ὁ αὐτός.
 20 ἔστι δὲ οὐχ ὁ αὐτός. ἐν μὲν γὰρ τῷ ἀντικειμένῳ ἔστι
 πρᾶγμα γεγονός, οἷον ἡρίστευκεν, οὐκ ἡρίστευκε. λείλοι-
 πε τὴν τάξιν, οὐ λείλοιπεν. ἐν δὲ τῷ ἐναντίῳ δύο. ἢ λε-
 λοιπῆναι τὴν τάξιν, ἢ ἡρίστευκῆναι. ἔστι δὲ ἐξ αὐτῶν
 τῶν πραγμάτων ¹⁸ φανερώτερον. „εἴτα τοῦτο ¹⁹ μὲν
 οὐχὶ

τοί. “ 9 ἂ abest ab omnibus. Marg. Norrm. „Ed. ἔσια,
 ἂ. “ Inserui ἂ. 10 Olynth. I. p. 16. 11 Norrm. πόλιν
 μίαν ἢ δύο [ad marg. δίκην] ναῦς. Ald. Par. Vind. πόλιν om. —
 In Lept. p. 481. 12 in Mid. p. 532. 13 Ald. Par. Vind. τό.
 Norrm. τόν. 14 Marg. Norrm. τῷ χορηγῷ et mox τῷ. 15 In
 Lept. p. 460. 16 Ald. Vind. ὠμολογημένων. tum Norrm. Par.
 ὑμῖν. Ald. Vind. ἡμῖν. 17 Ald. Par. Vind. ψεύσεσθαι μᾶλλον αἰ-
 ρήσεσθαι, corr. Norrm. — v. 19. Ald. Codd. τόπον. 18 Norrm.

οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, εἰ δὲ βουλευόντων ἐγὼ τοὺς πρέσβεις ᾤμην δεῖν προσάγειν, ²⁰ τοῦτο μου διαβάλλεις. “εἶτα τὸ ἀντικείμενον. „ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιῆν; μὴ προσάγειν, γράφειν τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἤκοντας. “ τῷ γὰρ προσάγειν ἀντίκειται τὸ μὴ προσάγειν. τὸ δὲ ἐναντίον, ³ ὃ καὶ μικρὸν ἔμπροσθεν εἶπον. ²¹ „ἀλλ' εἰ μὲν δύο ναῦς ἢ τρεῖς ἀπώλειεν ἡγούμενος ἡμῶν, περὶ προδοσίας ἂν ἐκρίνεται. εἰ δὲ ἐξήκοντα μὲν ἔλαβε τριήρεις καὶ πόλεις, “ καὶ τὰ ἐξῆς. τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονός ἐστι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. τὸ γὰρ ἀπολωλεκέναι ²² ¹⁰ τριήρεις τῷ. ²³ μὴ ἀπολίσσαι ἀντίκειται. τὸ δὲ προσκτῆσασθαι ἐναντίον ἐστίν. Ἀπὸ τοῦ μαχομένου. „θανμάξω ²⁴ δὲ ὁρῶν Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς ὀργιζομένους, ὅς αἰρήνην ἐκ πολέμου ποιοῦμενος “ καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τόπος ²⁵ ἢ ἀπὸ τῶν πεπραγμένων, ἢ ἀπὸ ¹⁵ τῶν μελλόντων λαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτιῶνος ¹ ὁ Δημοσθένης ἀντίθιγεν, ὅσα ἐκ τοῦ πεποιῆσθαι ναῦς ἐξίβη ἀγαθὰ, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ μὴ πεποιῆσθαι δεινὰ. τὰ δὲ ὡς μετὰ ταῦτα ἐκβησόμενα πῶς εἰσηγάγεν ἐν τῷ

conjiçit παραδειγμάτων.

19 Ald. τοῦτο εἰχὲ μὲν. Norrm.

Par. Vind. μὲν οὐχί. — Pro cor. p. 234. 20 Ald. Vind.

πράσσιν. Par. προσάγειν, quod etiam alibi cum πράττειν con-

funditur, ut Menand. περὶ ἐπιδικτικῶν p. 617. Ald. καὶ τὰς ἀρι-

τὰς δὲ τὰς ἄλλας οὕτως ἐκ μεθόδου προσάξεις λέγων. Med. 2.

πράξεις. ib. p. 636. πράξεις δὲ καὶ τὸν κλητικόν, ὡς ἂν αὐτὸς

ἔχειν δοκιμάσῃς. Med. 2. et Par. πράξεις. Pausan. I. 29. 8.

πραχθῆναι δὲ οὕτω σφίσι τὴν πρὸς Ἀργεῖους λίγονσι συμμαχίαν.

Angel. Neapol. Ven. Riccard. προαχθῆναι. Nostro autem loco

e Dem. scripsi προσάγειν. 21 In Lept. p. 481. 22 Edd.

Codd. ἀπολωλέναι. Norrm. ad marg. ἀπολωλεκέναι. 23 Ald.

Par. Vind. τὸ μὴ ἀπολίσσαι. Norrm. τῷ. 24 De fals. leg.

p. 382. 25 Ald. Vind. τόπον. in Par. scriptum τοῦ.

Norrm. τόπος. 1 non longe ab initio.

πρὸς Ἀσπίτην· ² εἰ γὰρ ὑπαρχουσῶν φησι τούτων φαι-
 νονται τινες ἀνάξιοι, τί χρή προσδοκᾶν τότε, ³ ὅταν
 παντελῶς μηδὲν πλέον εἶναι μέλλῃ τοῖς χρηστοῖς. Ἀπὸ
 δὲ τοῦ ὑπερπεριχομένου· περιέχεται ⁴ τῇ κλοπῇ τὸ ἐπιор-
⁵ κτείν, τὸ ⁵ ἀγγεῖλαι τὰ ψευδῇ, τὸ Φωκίας ἀπολωλέναι,
 τὸ κατατρεῖσθαι τοὺς χρόνους, τὸ Θράκην προδοθῆναι.
 Ἀπὸ ἑλπης· εἰ λέγοι ⁶ τις ἂν τὴν Μακεδονίαν ξύλα ἄ-
 φθονα εἶχεν εἰς ναυπηγίαν, ὡς μηδὲ ⁷ δεῖσθαι τῆς ἐν
 Πειραιεὶ ⁸ ναυπηγίας. ὅπερ οὖν ⁹ περὶ τῶν πρὸς Ἀλέ-
¹⁰ ξανδρον συνθηκῶν εἴρηται. Ἀπὸ ἀφορμῶν „ὁ δὲ ὡς ¹⁰
 οὐδὲν δεόμενος τῆς θαλάττης τριήρεις κατασκευάζεται,
 καὶ νεῶς οἴκους οἰκοδομεῖται.“ ἐκ γὰρ τούτων τὸ ἐπι-
 βουλεύειν τῇ θαλάττῃ τὸν Φίλιππον συνίστηκεν. ¹¹ Ἀπὸ
 τοῦ ἅμα „καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ¹² ἐν Νάξῳ καὶ Ἀρι-
¹³ στόλαος ἐν Θάσῳ, οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως, τοὺς
 Ἀθηναίων κρίνουσιν φίλους, καὶ Ἀθήνησιν Αἰσχίνης
 Δημοσθένους κατηγορεῖ.“ τεκμήριον γὰρ ἐστὶ τοῦ καὶ
⁷³⁴ τοῦτον ἐχθρὸν εἶναι τὸ ἐν τῷ αἰτῷ καιρῷ τὰ αὐτὰ
 τοῖς ¹³ ὁμολογημένοις ἐχθροῖς πράττειν. Ἀπὸ τοῦ γέ-
²⁰ νους· γένος δὲ ἐστὶ τὸ πλείονα εἶδη περιέχον· οἷον ἐὰν
 εἴπῃς ζῶον καὶ ἄνθρωπον, ἑρμῆς καὶ ἵππον καὶ κύνα ¹⁴
 καὶ βοῦν, καὶ ὅσα ἄλλα εἰς τοῦτο τὸ ὄνομα τὴν ἀφορ-
 μὴν ἔχει· ἂν μὲν οὖν εἴπῃς, Χαβρίαν πολλὰς νίκας νει-
 κηκέναι, γενικῶς εἶρηκας· ἐὰν δὲ καὶ ὀνομαστῇ μνημο-
²⁵ νεύῃς ¹⁵ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, τῶν πρὸς Πελοποννήσῳ, ¹⁶

2 p. 459. 3 Norrm. e Dem. εἰσθαι τότε. 4 „Sum-
 marium orationis Demosthenis περὶ παραπρεσβείας.“ NORRM.
 5 Edd. Codd. τῷ. marg. Norrm. τό. 6 Ald. λίγυ. tell.
 λίγοι. 7 Norrm. μηδέν. 8 Ald. Πειραιὶ ναυπηγίας. 9
 Marg. Norrm. „scr. ἐν τῷ.“ prope finem. 10 de Halon.
 p. 80. 11 Deest locus ἀπὸ τῶν παρεπομένων.“ NORRM.
 12 Pro cor. p. 394. 13 Par. τὰ. manu rec. corr. τοῖς.
 14 Ald. κύνα. 15 Par. μνημονεύσης. — In Lept. p. 479.

τῶν πρὸς Γοργώπαν, τὰ εἶδη ταῦτά ἐστι· καὶ ἐν τῷ
 πρὸς Λεπτίνην ¹⁷ πᾶσαν ἀναιριῖ τὴν πολιτείαν κατὰ
 τοῦτον τὸν λόγον, καὶ τοῦτο γενικῶς· εἶτα ἐπήγαγεν καὶ
 τὰ εἶδη· „καὶ γὰρ ψηφίσματα ¹⁸ πολλάκις καὶ συμμά-
 χους ἤτους ἀντὶ κριττόνων ἐπείσθητε ¹⁹ ἔλσθαι.“ ἐκ
 γὰρ τῶν εἰδικῶν ²⁰ τούτων κατεσκεύαζεν πᾶσαν ἀναι-
 ρῆσθαι τὴν πολιτείαν. Ἀπὸ τοῦ καθόλου· τοῦτο δὲ
 ἔστιν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκῆναι μηδὲν, μηδὲ τὸ
 τὴν ἐννοίαν ἴσην ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ τάξει καὶ τῇ
 ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται καὶ προεῖρηται τῶν ἀγωνιζομένων ¹⁰
 ἕκαστος, οὕτως ἱᾶσαι χρήσασθαι· ὧν γὰρ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ
 εἶδειτο, ταῦτα εἰς τὸ καθόλου καὶ τὸ κοινὸν ἀνήγαγεν
 Ἀπὸ κρίσεως· πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰδὼν ἐμνηφισμένοι
 τοῖς ὑμετέροις νόμοις χρήσθαι· κέκριται ²¹ γὰρ τὸ ἀρί-
 στους εἶναι τοὺς Ἀθηναίων νόμους· δεῖ δὲ τὰς κρίσεις ¹²
 λαμβάνειν ἢ ἀπὸ ἐνδόξων προσώπων, ἢ ἀπὸ πλήθους
 κειροκότος, ἢ ἀπὸ ὀνόματος πάνυ, καὶ σφόδρα τοῦτο
 δῆλον ²² τῷ μὴ τῶν πεφευγόντων εἰπεῖν, ἀλλ' ἐξεληλυ-
 θόντων, καὶ ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν
 πιστώσῃ τὸ μὴ περὶ τῶν ἐκουσίων, ἀλλὰ ἀκουσίων γε ²⁰
 γράφθαι τὸν νόμον. Ἀπὸ συγκρίσεως· ἐπὶ τοῦ Θιμι-
 στοκλέους τειχισμοῦ, καὶ τοῦ Κόνωνος. ²³ Ἀπὸ ἀναπλα-
 σινοῦ· „εἰ γὰρ ἡμᾶς ²⁴ διήσειεν αὐτοὺς τριάκοντα ἡμέ-
 ρας μόνον ἔξω τῆς πόλεως στρατοπεδεύσασθαι,“ καὶ
 τὰ ἐξῆς. Ἀπὸ τοῦ πρὸς τι· εἰ αὐτὴ μεμοίχευται, ² καὶ ¹⁵

16 Marg. Norrm. Πιλοπονησίους. 17 ab initio. 18
 Ald. Par. Vind. ψηφίσματος. Norrm. ψηφίσματα. Locus muti-
 latus ita legitur apud Demosth. ψηφίσματα πολλά πολλάκις ἐξα-
 πατηθέντες κειροτονήκατε. 19 Par. ἐπείσθηται. 20 Par.
 εἰδικῶν. 21 Edd. κέκριται. Par. Vind. marg. Norrm. κέκρι-
 ται. 22 Par. Vind. δηλοῖ. sq. τῷ μὴ Ald. Par. Vind. om.
 Habet Norrm. — In Aristocr. p. 634. 23 Lept. p. 479.
 24 Norrm. ἡμᾶς. Olynth. I. p. 16. 1 Ald. Vind. μεμοι-

ὁ συνελθὼν αὐτῇ μοιχὸς ἐστίν, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταπειμα-
 μένου τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα· καὶ παρὰ Δημοσθένει· „εἰ
 Φιλοκράτης πέφηνε πυροπολῶν ² ἢ ξυληγῶν, τὸ χρυσίον
 ἐπὶ τῶν τραπεζῶν καταλλαττόμενος, καὶ τούτων κοινω-
 νῶν τῶν πραγμάτων Διοχίνης, εὐδηλον, ὅτι ³ καὶ οὗτος
 δειωροδοκῆκεν.“ Ἀπὸ τοῦ μέρους ἐπὶ ὅλον· οἶον, εἰ
 ζητουμένων χρημάτων μέρος τι ἀπὸ τούτων φάνοιτό τις
 ὑψηρημένος· τιμῆριον γὰρ τοῦτό ἐστι τοῦ καὶ πᾶν
 ὑψηρῆσθαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης· ⁴ „δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν
 10 ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνίουσα καὶ τελευταία βεβαιού-
 σα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφῇ.“ τὸν γὰρ ἐν τοῖς πολέ-
 μοις θάνατον, μέρος ἦντα ἀρετῆς, εἰς ὅλην τὴν ἀρετὴν
 ἀνήνεγκεν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὅλου ἐπὶ τὸ μέρος, εἰ ἀδῆλου
 ὄντος, εἰ ἡδίκηκέ τις ἐφ' ᾧ κρίνεται, ἔχοι τὸν ὅλον ἀν-
 15 τοῦ ⁵ βίον ἐλέγχειν· ὡς ὁ Δημοσθένης· ⁶ ἐν τῇ περὶ

χρίσται. „Tractat hanc ipsam ὑπόθεσιν Libanius· T. 1. De-
 clam. XXXV. idemque intorquet argumentum p. 779. δ. ἀλλ'
 εἰ μοιχὸς ὁ πισῶν· οὐδ' ἡ κειμένη μισοῖχεντο. quod dein ple-
 niore facundiae rivo diducit. Est eadem et apud Sopatrum
 Διαφίσι ζητημάτων p. 385. squ. controversia.“ NORRM.
 2 Edd. Codd. πυροπολῶν. Dem. παραπρεσβ. p. 576. πυροπωλῶν.
 Tum Edd. Vind. ξυλλέγων. Par. ξυληγῶν. marg. Norrm. immo
 πυροπολῶν et ξυληγῶν. Interjectum ἢ Norrm. om. 3 οἷς
 Edd. Vind. om. Addere jubet Norrm. in marg. Habet Par.
 4 II. 61. 5 Ald. αὐτοῦς. 6 παραπρεσβ. p. 401. 403.
 Hoc unum est de illis ἐπιβεβουλευμένοις καὶ πακοθήσις ἀντιθέ-
 τοις, quæ se ab hoste suo præcipue oppugnatum petitumque
 Aeschines exordio suæ περὶ παραπρεσβείας orationis agnoscit,
 ita tamen ut valde sibi gratuletur explosum ob impudens men-
 dacium adversarium a concione fuisse, quem ἐπίπικον et po-
 stea ingeminat p. 319. e. Acumen et vafras Demosthenis artes
 detegit Hermogenes methodo Eloq. Cap. XV. περὶ ἀντιθέτου.
 et eodem lemmate Tiber. rhetor p. 193.“ NORRM.

τοῦ συμποσίου διαβολῇ· ἐπειδὴ γὰρ ἀμάρτυρα ἦν τὰ
 πρὸς τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα, ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ταῦτα
 ἐπιστώσατο· οὐκ ἴσασιν οὗτοί σε τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐν
 θιάσοις ⁷ καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον, καὶ
 ὅσα ἄλλ' εἴρηται. Ἀπὸ τῶν προτοῦ πραγμάτων· „νυνὶ ⁸
 γὰρ ὁ πάντες ἐθρύλουν, ⁹ ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι
 δεῖ ⁹ Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόματον·“ τὸ γὰρ ὅτι συμ-
 φέρει πέμψαι τὴν βοήθειαν τοῖς προτοῦ πράγμασιν εἰ-
 ρημένοις πεπίστωται· καὶ πάλιν τῆς Αἰσχίνου δωροδο-
 κίας τεκμήριον ποιεῖται τοὺς λόγους, οὓς πρότερον δι- ¹⁰
 ἐξήλθεν, ὅτι ἀδωροδόκητος ἦν· ἔστι γὰρ οὗτος ὁ πρῶ-
 τος ἀπάντων, ὡς τότε δημηγορῶν εἶφη· ¹⁰ ὁ δὲ ὑστερος
 τοῦ πράγματος ὁ Δημοσθένης· ἐκ μὲν ὧν οἱ παρὰ Φι-
 λίππου πρέσβεις ἔλεγον ἐδήλουν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς
 τὴν Βοιωτίαν κομισθησόμενα. ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἔφασαν ¹⁵
 τὰ ἐκ τῆς Βοιωτίας διαρπασθησόμενα· δηλοῦνται γὰρ
 ἐκ τῶν ἐπιγενησομένων, ὅτι οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις
 ἀπειδείκνυσαν ἐμφορώτερον ¹¹ εἶναι Θηβαίοις Φιλίππῳ
 βοηθεῖν ἢ Ἀθηναίοις.

Τέλος Μινουκιανοῦ.

7 Ald. Vind. θιάσοις. 8 Vind. ἐθρύλλουν. 9 Edd.
 Codd. δεῖν. Dem. Olynth. I. p. 10. δεῖ. 10 de fals. leg.
 p. 344. 11 Ald. ἐμφορότερον.

I.

INDEX
RERUM ET AUCTORUM.

A.

- Abas, rhetor VII. 303.
Academia IX. 259.
Accentibus destituti libri veteres IV. 273. 844.
Achelous IX. 253.
Achilles *μυιῶν λείοντων ἐνράφῃ καὶ παρὰ Χείρωνι* I. 37. II. 621. IX. 219. *ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀπέθανε* I. 39. Comparatio Achillis et Hectoris I. 98. Ach. utrum fortior an Thersites? I. 232. Achillis arma I. 242. Penthesileae amore capitur I. 272. apud Lycomedem detectus I. 428. III. 533. *Κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Ἀχ. ὅπλων* I. 392. *τίνας ἂν εἰποι λόγους ἐπὶ τῆς σκηνῆς θιασάμενος Πρίαμον* I. 389. coll. 544. *διαφύγων τῶν ἡλλίκων ἐφαίνετο* IX. 320. *ἐκφρασις τῆς ἰδίας τοῦ Ἀχιλλεύου* IX. 224.
Achilles Tatius III. 521. 526. VII. 1226.
Actaeonis fabulam interpretatur Palaephatus I. 222.

- Ἀττῇ*. Sic vocabatur Attica IX. 184.
Actium unde nomen habeat VII. 1125. *ἢ ἐπ' Ἀττικῇ Νικόπολιν* IX. 190.
Actius Apollo IX. 329.
Acusilaus IX. 144.
Adimantus I. 167.
Admetus IX. 133.
Adonis I. 61. II. 246.
Adrastus, Talai f. rex Argivorum I. 201. Ethopoeia I. 385. 494.
Adrianopolis II. 530. not.
Adrianus rhetor IX. 244.
Adrianus Antinou urbem condidit IX. 191.
Aeacus, Jovis filius, Pelei pater I. 99. 565. IX. 333. 235. 276.
Aeacidarum genus *ἑβδοξον* IX. 235.
Aechmodemus II. 43. 473.
Aegina, Asopi filia IX. 276.
Aeginetae gloriantur *ἐπὶ ἀθλητικῇ* IX. 197.
Aegyptiae fabulae I. 172. V. 250.
Aegyptii crocodili I. 239. Aegyptii sunt Colchi I. 189.

- Aegyptii Herculem mactare conati I. 161. Apud Aegyptios res medica reperta *ἐν τῶν κατὰ μέρος νοσούντων τε καὶ τὰς τῶν νόσων ἰάσεις ἀπογραφόμεναι* IV. 43. τοὺς Θεοὺς ἱμενοῦσι διὰ τῶν ἱππία θεωρημάτων οἱ ἱερεῖς ἐφεξῆς ἔχουντες αὐτὰ IX. 36. Astronomiam et geometriam Deorum beneficio sibi contigisse perhibent IX. 300 sq. Apollinem Horum vocant IX. 330.
- Aegyptus I. 320. IX. 191.
- Aelianus *ἐν τῇ περὶ δαιμόνων προοίῳ* VI. 239.
- Aeneae et Hectoris comparatio I. 375.
- Aenigmata VI. 200. VII. 949. VIII. 717. 733. 776. 780. 815. IX. 48.
- Aeolia V. 534. τὸ Αἰολίων γένος πολὺ ἰσχυρότερον IX. 180.
- Aeschines IV. 152. 268. 320. 330. 509. 632. 719. 726. 743. 769. Aesch. et Demosthenes ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἥκοντες πρεσβείας ἀντιγκαλοῦσι δώρων ἀλλήλοις III. 28. Homerum παραφράζει I. 152. magnis argumentis tractandis aptus I. 171. πάθος ἐκτραγωδεῖ IV. 421. τὸν ἰσχνὸν τῆς ῥητορικῆς χαρακτῆρα ἐπιστήδευας VII. 26. rhetorica ejus virtus describitur III. 384. γραμματεὺς τοῦ δημοσίου V. 497. an Chersobleptem Philippo prodiderit IV. 169. Oenomaus dictus V. 511. μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ ἐστὶν Ἀθηνοσθένει δακρύων καὶ κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ὕβρις VII. 499. οἶτον ἐκόμισε προΐκα παρὰ τοῦ Φιλίππου πρὸς Κερσοβλέπτην πεμφθεὶς IX. 480.
- Orationes ejus: Ἀηλιακὸς εἰ καὶ νοθεύεται V. 482. κατὰ Κτησιφώντος I. 153. 167. II. 234. 676. III. 299. IV. 71. 94. 205. 430. 421. 512. 725. 750. V. 28. 50. 507. VI. 332. 369. 423. VII. 593. 1275. VIII. 424. 432. 437. 444. 445. 448. 449. 456. 457. 458. 460. 461. 462. 464. 465. 476. 516. 537. 561. 562. 590. 598. 603. 688. 710. IX. 110. 348. 359. 500. 549. 585. 595. περὶ παραπρεσβείας I. 167. 170. 12. (§. 88). VIII. 480. IV. 317. 614. 615. V. 28. 380. 399. 585. VII. 119. 1051. VIII. 432. IX. 375. 592. ἀπολογίαν παραπρεσβείας γεγραφὺς IV. 442. 444. 447. VII. 554. κατὰ Τιμάρχου I. 166. 224. 1. (§. 190). II. 682. III. 102. 330. 410. 411. 423. 435. 436. 508. 657. IV. 50. 162. 176. 222. 281. 291. 292. 329. 771. 777. V. 10. 12. 20. 69. 82. 191. 224. 268. 347. 356. 368. 390. 462. 537. 609. VI. 414. VII. 38. 57. 151. 242. 619. 622. 625. 730. 742. 1182. 1275. 1316. 1321. VIII. 449. 589. IX. 551. 607.
- Aeschines Socraticus III. 394. IX. 559. μάλιστα ἐξήλωσε τὸ Σωκρατικὸν εἶδος IX. 122.
- Aeschronia fragmentum III. 651.
- Aeschylus VII. 735. *ἐν ἄγαμέμνονι* VI. 225. VIII. 741. *ἐν τῇ τῆς Ὀρεσθίας δραίματι* ibid. *ἐν Προμηθεῖ* III. 501. Myrmid. II. 12. *ἐπὶ ταῖς Εὐμηνίαις κρινόμενος* IX. 478.
- Aesopi dictum II. 19. λογοποιός dicitur I. 174. *ἐν τῇ διαμύσει* VI. 503. Aesopi μυθικά III. 525. 527. Αἰ-

- σώπειοι dicuntur οἱ μύθοι I, 11. 59. 173. II. 8. 11. 12.
- Aethiopes βασιλικώτατοι IX. 180.
- Aetna — Hercules et multi philosophi se in Aetnae ignes conjecerunt VII. 723.
- Aetoli rapaces IV. 344. VII. 278.
- Agamemnon a Clytemnestra occisus, Ethopoeia I. 385. 391.
- Agamemnonis *εγκώμιον* II. 456. *ψόγος* II. 476.
- Agariste IX. 265. Vid. Herod. 6, 126—131.
- Agatho in Plat. Conv. IX. 135.
- Agesilaus paret Lacedaemoniorum imperiis IX. 248.
- Agis, Lacedaemonius, *εργαζόμενος ἀπολυσάμενος τὴν διαβολὴν* IV. 250.
- Ajais Telamonii encomium I. 564.
- Ajax Locrensis I. 218. 627. II. 204. 214. IX. 260. Ajacis et Ulyssis comparatio I. 231.
- Aj. et Diomedis comp. I. 376.
- Αἴαντος* *ἐκφρασις* I. 405. IX. 224. Ethopoeia I. 473. *ἀνδρῆτιοι οἱ Αἴαντες* IX. 286.
- Alanis *ἀδιεφομιζία νόμιμα* III. 670.
- Alcaeus I. 278. VIII. 787. IX. 66. Vulcani et Mercurii *γοῶν* celebrat IX. 149.
- Ἀλκαῖδὸν μέτρον* unde dictum I. 174.
- Alcestidis historia refutatur I. 284. confirmatur I. 314.
- Alcibiades II. 271. III. 85. IV. 74. 167. 233. 343. 348. 384. 401. 435. 450. 587. 601. 608. 616. 617. 628. 690. V. 387. VI. 278. VII. 290. 487. 495. 496. 509. 513. 518. 519. 724. *Ἀ. ἄρματι νικήσας Ὀλύμπια, ἐρομένων Ἡλείων, ὅθεν εἶη, τῆς ἀρίστης ἔφη τῶν πόλεων* III. 87. *Ἀλκιβιάδων* *ψόγος* V. 10. *Ἰππαιος* *ibid.* *Μετὰ τὰ κατὰ Κύζικον αἰτίσας φρουρὰν τοῦ σώματος κρίνεται τυραννίδος ἐπιθίσις* VIII. 2. *ᾠρχωσι Σωκράτης Ἀλκιβιάδην μὴ πολιτευσθαι, καὶ κρίνεται Σωκράτης* VIII. 166. Alcib. *ἀνδρῆτιος* IX. 286.
- Alcidamantis definitio rhetoricae VII. 8. exemplum *ψυχολογίας* IX. 53. *θανάτου ἐγκώμιον* IX. 163.
- Alcinous IX. 309.
- Alcmaeon I. 16.
- Alcmaeonidae I. 379. IV. 343. V. 10.
- Alcmanis fragm. V. 510. VIII. 606. IX. 136.
- Alcmanicum schema VIII. 606.
- Alexander, Numenii IV. 53. 763. 765. *τέχνην ῥητορικὴν composuit* IV. 35. 403. *οἱ περὶ Ἀλέξανδρον* VI. 118.
- Alexander, *κληθὼς Πηλοπλάτων* VII. 1236.
- Alexander, Polyhistor VII. 245.
- Alexandro Molosso oraculum datum, *φυλάσσειν τὸν κηρόεντα* VIII. 737.
- Alexander rex Macedonum I. 224. IX. 229. 302. 303. 328. *ἐκφρασις Ἀλεξάνδρου* I. 411. ejus encomium a Theopompo scriptum I. 164. nec Hercule nec Baccho inferior IX. 246. Jovis filius IX. 246. ἢ *Ἀλεξάνδρου πόλις* IX. 307. ejus dicta I. 208. de eo dictum matris Olympiadis I. 207. ejus laus I. 228. colloquium cum Diogene I. 305. *τὴν Ἀθρην λαβεῖν μὴ σθῆναι ἀνθρώπους πτωχοὺς συνιᾶσαι* III. 684. *ἔγραψε μετὰ τὴν Δαρτίων νίκην, ὡς εἴροι ἐν τοῖς λογισμοῖς Δαρτίον πινύκοντα τέλαντα εὐληφότα Δημοσθένην* IV. 91. 316. V. 41.

- ὄναρ εἶδεν, ὄντιν' μὴ πιστεύειν
 IV. 145. 155. 160. V. 65.
 VII. 138. 148. ὁ κοσμοφλε-
 γῆς δαλὸς Ὀλυμπιάδος VI. 57.
 Alexandri equus Bucephalus
 IX. 191. Alexandriam condit
 IX. 192.
 Alexandrenses διαισίδαμονες πλεῖ-
 ον ἢ ἔχρην II. 656. ἐπὶ γραμ-
 μαστικῇ, γυμναστικῇ καὶ φιλοσο-
 φίᾳ μίγιστον φρονεῖν IX. 196.
 Alexandriae acropolis describitur
 I. 104.
 Ἀλλὰγῇ, viae mensura apud
 Macedones VII. 1112.
 Allegoriae mythorum quatuor
 genera II. 151.
 Alodae I. 439. 539. 612.
 Alpheus Pisaeus fluvius IX. 267.
 Amasis, rex Aegyptiorum I.
 193.
 Amazones, Martis filiae I. 201.
 316. Κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ
 κατὰ Ἀμαζόνων I. 316. De-
 scriptio Amazonis dormien-
 tis IX. 63.
 Ambracia I. 198.
 Ambrosius, S. VI. 263.
 Ammonis oraculum I. 220.
 Ammonius ὁ Ἀμπερὺς ἐν τῷ
 περὶ βρωμῶν V. 534. VI. 393.
 Amoris de generatione narra-
 tio fabulosa apud Platonem
 I. 159. Platonis de eo ὕμνος
 IX. 135. 150 sq. de ejus ge-
 neratione ὕμνος διαπορητικοί
 IX. 156. εἰ εὐχὰς ποιῆσθαι
 jubetur sponsus IX. 275.
 Amores (Ἔρωτες) IX. 271.
 Amorgis, rex Sacarum I. 234.
 Amphiarus I. 160. IX. 189.
 Amphilocheum Argos IX. 189.
 Amphilocheus, Amphiarai filius
 I. 160. IX. 189.
 Amphion IX. 253. 327. 329.
 Amphipolis I. 198.
 Amphitryon IX. 217.
 Amyclaeum Apollinem dicunt
 Lacedaemonii IX. 329.
 Anactorium VII. 1125.
 Anacreon III. 305. 306. V.
 536. VI. 128. VIII. 599.
 IX. 4. 132.
 Anastasius Ephesius VI. 253.
 Anchises Venerem uxorem du-
 cit IX. 377.
 Andocides IV. 15. ejus indo-
 les rhetorica III. 389. τὸν
 ἰσχυρὸν τῆς ῥητορικῆς χαρακτή-
 ρα ἐπετῆδεν VII. 26.
 Androcydes Pythagoreus VIII.
 734.
 Andromachae λόγους μοναδικούς
 περιτίθειεν Ὀμηρος IX. 316.
 Andromeda, a Persaeo liberata
 et in matrimonium ducta I.
 270.
 Andronicus, τῆς ὑποκρίσεως πρῶ-
 τος εἰσηγητής VI. 55.
 Androtion, Isocratis discipulus,
 τεχνίτης τοῦ λίθου V. 513.
 VI. 329. VII. 1038.
 Anonymorum Fragmenta II. 32.
 23. 24. 288. 289. 291. 298.
 299. VI. 358. VII. 3. 4. IX.
 45. 74. 86.
 vide s. v. comicus.
 Antigenidas tibicen I. 209.
 Vid. de eo Plut. Apophth.
 p. 193. F. de fort. Alex. p.
 335. A. de musica p. 1138. A.
 Ἀντινόου πόλις ἐν Αἰγύπτῳ IX.
 191.
 Ἀντινόου θάνατος IX. 191.
 Ἀντιόχης ἀπορία VII. 196.
 Antiochus, sophista Cilix IV.
 30. 31. 32. VI. 39. VII.
 1236.
 Antipater, rhetor VII. 235.
 244.
 Antipater, Macedo, XCVIII.
 rhetores ex Attica, MCCC
 ex reliqua Graecia sustulit
 VII. 6. V. 8. II. 467. aliter
 II. 683.

- Antiphilus I, 152.
 Antiphon, Rhamnusius III, 387.
 IV, 15. V, 599. VI, 500. VII, 6.; λόγοι φορικοί III, 387. VII, 330.; ὁ περὶ ὁμονοίας καὶ οἱ δημηγορικοί καὶ ὁ πολιτικός III, 385.; δευτερολογίας II, 53, 378.; τετραλογίας VII, 11, 1310.; Σμυθρακικός IX, 29.; Thucydidis praeceptor III, 386. V, 7.; τὸν αὐστηρὸν τῆς ῥητορικῆς χαρακτῆρα ἐπιτηδύναε VII, 26.; ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις IX, 576.
 Antiphon, ὁ τετρατοσκόπος III, 386.; οὐπὲρ οἱ περὶ τῆς ἀληθείας λόγοι ibid.
 Antiathenes Atticus IX, 559.; dicta ejus I, 215. IX, 105.; ejus thesis, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν II, 58, 532.
 Antonius, Aphthonii commentator II, 23, 301.
 Antoninus et Hadrianus, βασιλεῖς ῥητορικοί καὶ φιλολόγοι V, 8.
 Ἄντιος καὶ Μιλήτος κρατήσας τοῦ Σωκράτους γράφει καὶ τοὺς ῥητορικοὺς αὐτοῦ ἱλατύνει IX, 471.
 Apelles I, 152.
 Apia vocabatur Peloponnesus IX, 184.
 Aphthonius III, 521. 537. 570. VI, 360. VII, 1164.; nominis significatio II, 128. 565.; Pro-gymnasmata XIV fecit VI, 548.; cur sophista vocetur II, 79.
 Apollo λοξίας VII, 692.; Α. ὁ πατριώτης, ὁ διαφόρους τιμὰς καὶ προσηγορίας παρ' Ἀθηναίων διέξυμνος VIII, 196.; ὕμνοι εἰς Ἄπ. IX, 129.; φύσις IX, 133, 141.; Ἀπόλλωνος ἀνωκοδόμησι τέχναις IX, 133.; ἐθίζουσιν Ἀδμήτω IX, 133.; in Apoll. hymnus Menandri IX, 138.; Ἀπόλλωνος ἐπιδημία παρὰ Ἀθηναίους καὶ Μιλησίους IX, 140.; ejus γονεὶ IX, 149, 188.;
 Apollini consecrata Rheno insula IX, 191.; cum Neptuno, Themide et Nocte de Delphis disceptat IX, 199.; honorem habuit Atheniensibus IX, 200.; Trojae muros extruit cum Neptuno IX, 246. 329.; de Apolline Musas negligentem narratio siota IX, 250.; λύραν πλῆττει IX, 265.; Sminthiis ab urbe excipitur IX, 304.; Ap. Sminthius IX, 305. 320.; Μουσηγέτης IX, 519.; Apollinem Musae πρὸς ἄξιαν ὕμνοισι IX, 320.; eundem Homerus et Pindarus hymnis celebrarunt IX, 320.; Pythonem interfecit IX, 325.; τοξικὴν εὐρεῖ IX, 326.; μαντικὴν ἐτίμησε IX, 326.; ἱατρικὴν εὐρεῖ IX, 327.; templum Apollinis Sminthii quia exstruxerit IX, 329.; ejus ὀνόματα ἀνακλητικά IX, 329 sq. 409.
 Apollodorus, Socratis discipulus I, 208. II, 265.
 Apollodori bibliotheca III, 523.
 Ἀπολλοδώριοι VII, 53.
 Apollonius, Molon VIII, 494.
 Apollonius Rhodius I, 151.
 Apollonius, Atticus, ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις πνεῖν μὴ θάπτειν VII, 1236.
 Apsines V, 465. 517. VI, 197. 567. 583. VII, 950. 1023. VIII, 564. 571.; ἐν τῇ περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου τέχνῃ IV, 59. 302, 712. VII, 689. 721.; περὶ παροιμιῶν καὶ πλάτων ἔγραψε IV, 35.; ἐν τῷ Ἀνδάνδρῳ IX, 501.; περὶ κόμματος VII, 931.; οἱ περὶ Ἀψίτην II, 513.
 Apsyrus, Medae frater I, 18.
 Aquila, rhetor IV, 130. 146. 148. 179. 181. 187. 294. 295. 298.
 Arcades ante lunam orti IX, 181.
 Arcadia IX, 183.

Ἀρχαῖοι, *οἱ* vide infra s. v. *παλαιοί*.

Ἀρχιβούλιον μίτρον II, 11.

Archedemus, rhetor IX, 20.

Archemori in honorem celebrantur Nemea IX, 210.

Archidamus IV, 241. 247. 349.

387. 436. 663. 680. 695. 696.

V, 63. VII; 310. 569.; *δωρῶν*

φρύγῃ III, 4. 28.

Archilochus III, 302. V, 441.

526. VI, 96. 128. VII, 984;

VIII, 599. IX, 4. 254. 559.;

Homorum μεταφράζων I, 153..

fabulas novit I, 10. 173. II, 11.

Archytas, Pythagorae decem

praedicamenta IV, 297.

Ἄρσιος καὶ πᾶσα ἡ τῶν αἰρεσιαρχῶν ἀμαθία VI, 212.

Areopagi judicium V, 533.;

Areopagus δικαιοσύνης ἀγωνιστήριον IX, 242.;

memoratur IX, 259.;

prooemia interdixit V, 365.;

et miserationem V, 552.

Ἄρσιος ἄγαλμα I, 256.;

Ἄρσιος θανάσιμος Διμὸς καὶ Φόβος

IX, 151.

Arete, Alcinoi uxor IX, 309.

Arethusa, fons Siciliae IX, 267.

Arginusae, pugna ad Arg. VII,

204.

Argivi, IX, 140.

Argos I, 201.;

Argos Amphilo-

chicum IX, 189.

Ariadne IX, 265.

Arion I, 16 28. 538. IX, 253.

327.;

aeneus, delphino aeneo

insidens in Taenaro promont.

positus est I, 271.;

allegorica

hujus narrationis interpreta-

tio II, 331.

Ἀρίωνος ἔλεγχος I, 217.

Aristarchus II, 415. IV, 88. 324.

459 464. VII, 1160.

Aristides justus II, 134. 269. IV,

142. 157. 159. 420. IX, 235.

285.;

dictum ejus II, 19. 587.;

ἔσωσθαι μένος VII, 150.;

Plato concedit, eum oratorem

justum fuisse IV, 56.;

accusa-

tus, quod pugnae Salaminiae

defuerit IX, 101.

Aristides, rhetor I, 45. 101. II,

44. III, 530. 573. IV, 49. VI,

95. IX, 170. 244. 482. 489.

483.;

τρεῖς Ἀριστίδου λόγοι

ἐπιτάφιοι IX, 287.;

ἐν τῷ

πρὸς Κυζικηνούς IX, 161.;

Ora-

tionēs duae de caedendo Cri-

tia tyranno IV, 173.;

Καλλι-

ξενος III, 221. IV, 737. VI,

215. VII, 959.;

Leuctricae

orationes III, 733. IV, 764.

766. V, 187.;

Μαρινεῖος IX,

157.;

Νησιωτικὸς IX, 160.;

Παναθηναϊκὸς II, 447. III,

552. 572. V, 468. 556. VI,

462. IX, 162. 168. 171. 195.

220. 241.;

Περικλῆς II, 676.

IV, 728. 731. IX, 498.;

ἐν τῷ

Ῥωμαϊκῷ λόγῳ IX, 195.;

Σικελιώται μελῆται VI, 423.;

ἐν Σικελικοῖς III, 338. 733.;

Συνοριαῖκός IX, 183.;

ἐν τῷ

ὑπὲρ τῆς *ἐπιτομῆς* λόγῳ II,

115. III, 733.;

de oratione

civili V, 563. VII, 1091.;

ὑπὲρ *τετραρῶν* I, 45. II, 134.

497. 899. 632. VIII, 188.

Ἀριστίππειον εἶδος λόγου IX,

121.

Aristobulus *κολακευτικῆς ἐπιτο-*

μῆς ἡγήσατο III, 610.

Aristobulus (Alexandri comes)

IX, 160.

Aristocles, Peripateticus VII,

246.

Aristodemi rhetorica *κολακευ-*

τική VI, 25.;

destructio nar-

rationis de Aristodemo ful-

mine icto apud Ephorum I,

101.

Aristogiton III, 363. IV, 39. 90.

VI, 256.;

sycophanta III, 610.

V, 214. VI, 25. VII, 39.;

πολλῇ *χρηταί* *τῇ* *τραχύτητι* III,

236.;

κολακευτικὴν ἐπιτομὴν

μεταρχόμενος VII, 14.;

Aeschin-

em et *Demosthenem* arguit

- φιλικτισμοῦ et μηδισμοῦ IV, 472.; ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους VII, 1021; Aeschinem et Timarchum accusare vult IV, 708. V, 573.; Hyperidem παρανομίας γράφεται VII, 781.; responsum ad Hyperidem VII, 1204.; ἐν τῷ κατὰ Περιδίου VII, 1272; ἐν σπάνι χρημάτων ἔγραψε, μισθοῦ μνῆν, καὶ κρίνεται IX, 492. 493. 497.
- Aristogiton, ὁ τυραννοφόνος I, 161. 217. IV, 171.; Hippium interfecit IV, 563.
- Aristophanes, comicus IV, 186. V, 573. IX, 58. 74.; τῆς τῶν Ἀθηναίων ἁγνυμίας κριτής I, 276.; Ἀχυντὶς III, 443. V, 575. VII, 1344.; Εὐμένη V, 483. VI, 222.; Ἰππῖς III, 586. IV, 234. 235. 588.; Νεφέλαι I, 603. II, 600. III, 533. 584. VI, 225. 229. 259. VII, 964. VIII, 684. IX, 69. 71.; Πλούτος II, 456. 600. III, 593. V, 529. VII, 1066. 1332. VIII, 682. 684.; Σφήκας II, 11. III, 441. 585. VII, 1333.
- Ἀριστοφάνειον μέτρον, unde dictum I, 174. II, 11.
- Aristophanes in Plat. Conv. IX, 135. 151.
- Aristophon et Cephalus ἀμφισβητοῦντες καλοῦ βίου IV, 567. 721. V, 523. VII, 860.
- Aristoteles I, 176. 249. II, 26. 44. 319. 597. 630. III, 738. 719. IV, 24. 36. 60. 297. 410. 424. 474. 722. V, 390. 408. VI, 80. 119. 258. VII, 12. 33. 148. 322. 396. 397. 401. 733. 794. 862. 930. 1024. 1107. 1150. 1269. 1277. IX, 18. 23. 24. 40. 46. 47. 53. 66. 72. 73. 75.; ἐνθυμημάτων πικρότης inaignia II, 269; Definitio rhetoricae II, 8. 10. III, 611. V, 15. 213. VI, 16. 50.; definitio
- δρισμοῦ II, 94.; περιόδου IX, 7.; κώλου IX, 19.; τὸ ἐγκωμαστικὸν εἶδος τῆς ὑποθέσεως ἐπιδεικτικὸν vocat I, 151.; Arist. et Theophrasti βιβλία θέσεων ἐπιγραφόμενα I, 165.; τοπικά II, 93. 94. 106.; ἐν τῇ λογικῇ πραγματεία III, 613.; 742.; ἐν τῇ διαλεκτικῇ πραγματεία III, 730.; ἐν τῇ πρὸ ἐρμηνείας VI, 501.; ἐν τοῖς περὶ δικαιοσύνης IX, 17.; Epistolae ab Artemone collectae IX, 97.; μάλιστα ἐπιτίτευσε τοῦ ἐπιστολικοῦ τίπου IX, 98. 99.; Deorum providentia mundum administrari statuit I, 251.; Ejus dictum, αἰσχρὸν σωπῆν, Ἰσοκράτη δ' εἶν λῆγειν IV, 198.; Discipuli ἐξωτερικοὶ καὶ ἀκροαματικοὶ ibid.
- Aristoxenus V, 454. VII, 892. 965. 1128.
- Arrianus VIII, 646.
- Artemis IX, 136. 183. 322. 326.; Ἀρτέμιδος ἐπιδημία παρὰ Ἀργείοις IX, 140.; Ἀρτ. λοχεία IX, 272.
- Artemisia I, 234.
- Artemon ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράφας ἐπιστολὰς IX, 97.
- Ascalaphus, Martis f. I, 292. 317.
- Asclepius, sophista, VII, 1026.
- Ἀσκληπιὸν συγγράφειν Ἀριστῆ. δης IX, 157.; ejus γένεσις IX, 327.
- Asclepiadae IX, 226.
- Ascrea IX, 165.
- Ascreus Apollo IX, 329.
- Asia memoratur IX, 171. 286. 326. 328.; Herodotea divisio terrae in Europam, Africam et Asiam destruitur I, 161.
- Asiani rhetores I, 169. VI, 83.
- Asopus IX, 276.
- Aspasia IV, 159.; Juno dicta ab Aristophane IV, 186.; μαῖνας Megarensis, Periclis conjux V, 375.; epitaphius

sermo ejus nomine apud Platonem Menexeno IV, 490.
 Aspasius rhetor V, 517. VI, 94. VII, 951.
 Assyrii memorantur IX, 182.
 Atalanta, Oenei filia I, 272; historia ejus infirmatur I, 449. confirmatur I, 454.; Ethopoeia I, 470.
 Athanasius, rhetor IV, 359. V, 353. VII, 432. 611. 612. 619. 921.
 Athanasii S. epitaphius VI, 455. 468.
 Athenae memorantur IX, 253. 255. 287. 302. 303.; *γυναῖκων ἱστία* a Diogene dictae I, 276.; post dispersum chaos primum e terra emergunt, tum Minerva et Neptunus de eis disceptant VI, 7. IX, 199. 246.; *ἡ δεκαπύργος* VI, 59.; *προβεβήνηται ἀντ' ἄλλου φυλακτῆριον τῆς Ἑλλάδος* IX, 171.; nomen saepius mutarunt IX, 184.; *ἐκφορά Ἀθήνῃσι πρὸ ἡλίου ἀνίσχοντος* IX, 305.; *προδίστασις ἡμέρας τακτῆς Ἀθήνῃσι* IX, 203.
 Athenaeus VIII, 494.; *ἐν τοῖς Διανοσοφισταῖς* VI, 408. 811. 1071.
 Athenienses I, 196. IX, 242.; *στομύλοι* I, 236.; Atheniensibus obsessis a Peloponnesiis num mittendus sit in Siciliam exercitus, *ὀπλῶσις* I, 150.; Athenienses, quod prohibent jusjurandum a Graecis ante pugnam Plataensem praestitum esse, falso memoratur iudice Theopompo I, 162.; Alia vaniloquentiae eorum exempla ibid.; Deus Pythius quomodo eis significaverit, naves consendendas esse I, 186. IV, 341. VIII, 377. VII, 691.; duces ob milites in Hellesponto in-

terfectos non sepultos damnant I, 273.; laudandi ἀπὸ τῆς σοφίας, *φιλανθρωπίας καὶ ἀρχαιότητος* II, 269.; τοὺς ταυτῶν παῖδας *χορμματα καὶ νήγεσθαι* *ἐξαιδεύον* II, 45. 439.; archontas ex Eupatridis creant IV, 79; postea vero ex opificibus IV, 71. not.; *μακρολογία* gaudent IV, 78.; *νιωτεροποιοὶ* IV, 332.; leges eorum permittunt nuptui collocare uxores IV, 247. V, 101.; lex, eum, qui puellam corruperit, mille drachmas solvere V, 269; prytanias V, 509.; Thesmothetae ἐπὶ ἐσθῶν *ἐθύνοντες* IV, 775.; Eleos apud Amphictyones injuriarum accusant IV, 546. 580.; *ἐνομένων ἀπαιτοῦσι τοὺς ξένους* VII, 115.; *Ἀθηναίοις τὸ μὴ τρέφειν ἢ χειραγωγεῖν τοὺς γονίας ἐγκλημα* VII, 501.; *τόμος, ἐὰν ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ ξὴν εὐνοικῇ, πειράσθαι ταύτην* VI, 534.; *τὸν Ἕλιον προσκυνοῦσι* VIII, 210. IX, 550.; *μὲν ἡλίου γενέσθαι φασὶν* IX, 181.; Eorum πολιτεία IX, 195.; *ἐπὶ ἀγαλματοποιῶ καὶ ζωγραφίᾳ μέγιστον φρονοῦσι* IX, 196.; iis plurimi Deorum honorem habuerunt IX, 200; Atheniensibus Dii fruges donarunt IX, 200. 241.; *ἅσασαν τοῦ βίου τὴν κατασκευὴν* sibi Deorum beneficio obtigisse dicunt IX, 200.; iis maxime proprii erant λόγοι *φιλοσοφίας* IX, 201.; Atheniensium πρὸς Μηλίων ἐργον IX, 206 sq.; *παρήγουσιν συνάγοντες* IX, 210.; *Ἀθηναίων αἶρες* IX, 240.; *τὸ παλαιὸν παρ' Ἀθηναίων οἱ Ἕλληνες ἦγον* IX, 243.; Leges dederunt Graecis IX, 243.; apud Ath. quotannis dicitur *ἐπιτάφιος* IX, 287.; *ἐπὶ πα-*

λαιοῖς σμιννόνται διγῆμασι IX, 303.; *Templa apud Athen.* IX, 329.; *Ἡ Ἀττικὴ γλῶσσαι συνιστραμμένον τι ἔχει καὶ δημοτικόν* IX, 80.; *Ἀττικῶν ὑπερθετικῶς ἀντὶ συγκριτικῶν κεχρησθαι* IV, 59.; *Ἀττικιστὰι παντελῶς ἀποτρέπουσι τοῦ ὀνόματοποιεῖν, καὶ μόνοις προστάτους χρῆσθαι τοῖς τιτραμμένοις ὀνόμασι* V, 498.; *ἡ Ἀττικὴ ἰδίωμα ἔχει τὸ τρέπειν τὸ σποτὶ μὲν εἰς τ', ποτὶ δὲ εἰς ξ.* — *ἔτι καὶ τὰς συναλοιφάς, καὶ τὰς ἐξαιρέσεις, τὰς δὲ παραλήψεις τῶν κλητικῶν ἀντὶ ἐθνητῶν* VII, 1138.; *Alii Atticismi* II, 246. 279. 311. 365. 410. 441. 487. 556. III, 532. 533. 534. 583. 584. VIII, 583. 585. 587. 685. IX, 79.

Aetoi greges arietes aureos habuere II, 458.

Attica mel optimum gignit I, 233.; *nomen saepius mutavit* IX, 184.; *memoratur* IX, 161.

Ἀγροσιῶνος ἔκφρασις I, 578.

Ἀύριον ἢ δαίμων IX, 133.

Autocles V, 407.

Ἀφροδίτης ἀπάγχου templum a Themistocle dedicatum V, 533.; *nuptiae Aphrodites et Hephaesti* IX, 190.; *vulneratur a Diomede* IX, 285.; *ὕμνοι εἰς Ἀφρ.* IX, 129. 136.; *ἀποποιήσεις* eius IX, 243.; *memoratur* IX, 151. 156.; *eius νόμος* IX, 268.; *πιστὸς* IX, 275.; *πολλὴν Ἀφροδίτην ἔχει* IX, 271.; *Ἀφροδίτην γαμῇ Ἀγχίως* IX, 277.; *Ἀφροδίτης ἀστὴρ* IX, 274.; *Ἀφροδίτη θεὸς γαμήλιος* IX, 275. 278 sq.

B.

Babylon, cur condita IX, 189.

Babylonis muri IX, 329.

Babyloniorum regis pompa I, 531.

Bacchylides V, 493. VI, 241. VII, 982. IX, 112. 140.

Bactrius Zoroaster I, 235.

Baptisterii Constantinopolitani descriptio I, 638.

Basilicus VII, 931. IX, 467.; *ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ περὶ τῶν μονοβιβλίων* VII, 1024.; *Ante Hermogenem scripsit de ideis* VII, 875.; *commentarios ad Demosthenem* ibid.

Basiscus, rhetor IV, 747.

Basilius, rhetor V, 478. VI, 96. 111. 435.

Basilius Magnus III, 521. 559. 572. 573. 612. 731. 734. 747. VI, 303. 392. VII, 1149. 1296.

Bas. et Gregorius Naz. comparati I, 630.; *ἐν τῷ εἰς τὸ βάπτισμα προτρεπτικῷ* II, 138.; *πάντας νικᾷ ἐν τῷ πολιτικῷ* VI, 468.; *λόγοι ἡθικοὶ* VII, 1347.

Belissarius, ὁ πολὺς VI, 449.

Bionis sophistae dictum, avaritiam esse μητροπολιν vitiorum I, 206. 315.

Biton et Cleobis I, 160. IX, 282.

Blemmyes IX, 246.

Boreas Orithyiam rapuit I, 220.

Branchiates Apollo a Milesiis dicitur IX, 329.

Brisceis I, 544.

Bucephalia ἢ ἐν Ἰνδοῖς πόλις IX, 190.

Bucephalus, equus Alexandri IX, 191.

Busiris ab Hercule interfectus I, 217.; *Hercule antiquior* ibid.

C.

Cadmea. τὸ περὶ Καδμείαν Λακεδαιμονίαν ἔργον IX, 207.

Cadmus draco ex homine factus III, 376.

Caecilius, Calactites III, 386. not. VIII, 463. 494. 554. 571. 573. 576.; *μύθοδον ἔγραψεν*

- γυμνάζουσιν εἰς τὰ μέλη τοῦ
 πολιτικοῦ λόγου IV, 59.
 Caeneus vir ex femina factus
 III, 377.
 Callicles III, 562.
 Callimachus, mortuus stans I,
 39. 387. IV, 720. VIII, 144.
 Callimachus, poeta VII, 1133.
 VIII, 766. 764.
 Callinicus IX, 244.; ἐν τῷ με-
 γάλῳ Βυσιλικῷ III, 549.; IX,
 217.
 Calliope mater Orphei IX, 215.
 Callixenus IV, 424. 737. IX, 524.
 Cambyzes I, 193. 217.
 Candaules I, 200.; ἀνασκευή τῶν
 κατὰ Κανδαύλην I, 287.
 Caria IX, 246.
 Caricae fabulae I, 172. II, 11.
 Καρκίνος VIII, 462.
 Carpiae urbes IX, 192.
 Cassandra, Ethopoeia I, 383.
 Castaliam κατέλυθεν Ἀπόλλων
 IX, 250. 323.
 Castor IX, 326.
 Cecropia IX, 184.
 Cecrops πρῶτον σιγήγαγεν ἄνδρα
 καὶ γυναῖκα, ὅς καὶ διὰ τοῦτο
 διφυῆς ἐκλήθη IV, 73. [Euseb.
 Chron. L. I. c. 25. in Ang.
 Maji scriptorum veterum no-
 va collectione T. VIII. p. 129.
 Κέκρω ὁ διφυῆς.]
 Κελεύς IX, 145.
 Centauri I, 187. 219. 222.; ἀνα-
 σκευὴ τῶν κατὰ Κενταύρους I,
 285.; Chimaerae et Centauri
 comparatio I, 369.
 Cephalus παρὰ Πολέμωνι διη-
 γῆται τὴν πολιτείαν τὴν ἑαυτοῦ
 VIII, 3. Vid. s. v. Aristophon.
 Cepheus, Cassiopeae maritus,
 Andromedam exponit I, 270.
 Ceres IX, 147.; παρὰ Κελεῶ
 ἐπεξεγνώθη IX, 145.; Atheni-
 ensibus fruges dono dedit
 IX, 241.; Cereri οἱ γεωργοὶ
 ἀνατιθείασιν τὰ θαλάσσια IX, 251.
 Chabrias IV, 765.
 Chaeremonis dictum: πάντα τὰ
 ἀγαθὰ ἐν μόνῃ τῷ φρονεῖν
 εἶσιν I, 553.; aenigma VIII,
 789.
 Chalcedenses I, 159.
 Chaldaei Apollinem ἄστρων ἡ-
 γεμόνα dicunt IX, 330.
 Χαλκιδὶς εἰλεγτο τὸ καλὸν ὄρος
 VI, 266.
 Charites μαριούμεναι IX, 150.;
 χαρίτων ἔργα IX, 270.; κατε-
 ποικιλαν τὸν θάλαμον IX, 275.;
 περιχορεύουσιν locum, quo La-
 tona Apollinem peperit IX,
 323.
 Charon ῥέχεται παιδία χαρίζο-
 μενος VI, 408.
 Χερσιλοφους, rhetor VII, 1183.
 Chelidoneae promontor. V, 388.
 Chimaera I, 219.; Chim. et
 Centauri comparatio I, 369.;
 descriptio I, 401.
 Chiron IX, 219.; Ch. et Jupiter
 fratres IX, 436.; ob justitiam
 honoratus IX, 439.
 Choerili fragm. III, 651.
 Choricus III, 521. 526. 571.
 572. 573.
 Chryses IX, 137.
 Chrysostomus II, 379. III, 521.
 526. 573. 612. 693. 729. 747.
 VII, 1132.; μήτε ροὴν ὑψηλὴν
 ἔχει, μήτε λέξεις κομπηράς, ἀλλ'
 ἁμφοτέρω μέτρια II, 132.; τῆς
 ἐκκλησίας Εὐφράτης, μᾶλλον δὲ
 Πικριανὸς VI, 472.; ταῖς ἐξη-
 γήσεσι τῶν θιοπνεύσεων λογίαν
 καὶ ἡθικὰς λόγους προσέθηκε
 VII, 1347.; Εὐδοξίαν τοῦ ἱε-
 ροῦ διώξας VI, 263.; ἐκ τοῦ
 εἰς τὰς Πράξεις VIII, 643.
 Cicero, orator V, 8.
 Ciliciae fabulae I, 59. 172. II,
 12. 163.
 Cimon I, 337.; rhetorica ejus
 politicae similis V, 214. VI,
 24.

- Κισσός Dionysi comes in hederam mutatus I, 270.
 Cithaeron, ὅς τῶν Κρημισσός λέγεται VI, 271.
 Cleobis I, 160. IX, 282.
 Cleochares VIII, 598.
 Cleon IV, 233. 234. 471. 587. 601. 617. 626. 675. 698. V, 80. VII, 504. 598.; Cleonis et Diodoti ἀντιλογία apud Thucyd. I, 167. IX, 537.; Κλέων καὶ Δημοσθένης ἀμφισβητοῦσι δωρεάς VIII, 100.
 Cleopatra VIII, 595. IX, 190.
 Κλεισφῶντες καὶ Κλίωνες IX, 121.
 Clisthenes, legislator IV, 726.
 Clitarchus IX, 125.
 Cnidus, IX, 136.
 Cocalus, rex Sicanorum I, 160.
 Comicus incertus I, 179. V, 485. VII, 4 VIII, 496.
 Κωμωδεῖν ὀνομασιῇ IV, 839.
 Comoedia ῥητορικῇ ἑμμετρος V, 471. VI, 164. VII, 933.; ἡ κωμῳδία ἢ νέα συνίσταται εἰς τὸ τριμετρον IX, 89.
 Connis, Cilix μυθοποιός I, 173.
 Conon, I, 164.
 Corax VI, 12. 48. VII, 6.; rhetoricae inventor II, 119. III, 610. IV, 11. 13. V, 215.; τῷ συμβουλευτικῷ εἶδει πρῶτον ἐχρησάτο II, 140.; ὁ τεχνόγραφος IV, 575.; τὸ κατὰ Κόρακα καὶ Τισίαν IV, 159. V, 6. 65.; rhetoricae definitio III, 611.
 Corinthiorum ἀντιλογία contra Corcyraeos apud Thucyd. I, 167.; Μηκυνομένου τοῦ Πιλοπονησιακοῦ πολέμου κρίνονται Κορίνθιοι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀδικημάτων VIII, 170.; de Corinthiis Sol et Neptunus disceptarunt IX, 200.
 Corcyra ἡ ἥσός ἐστι κατωδὲν Λαμψάκων ἢ λεγομένη Κορυφή II, 444.
 Cornutus II, 631. IV, 298. 843 V, 593. VII, 931.
 Cranaë IX, 184.
 Craterus Macedo Graecorum legatos insolenter recipit VII, 1180. IX, 118.
 Cratetis Cynici de Phrynes statua iudicium IV, 119.; ποιητικὴ IX, 77. 108.
 Creon I, 219.
 Cretenses αἰώνον dicunt τὸν ἐρώμενον I, 186.; Cretensium urbes laudantur ἀπὸ τῶν οἰκισάντων IX, 181.; legislatores IX, 243.
 Creticae fabulae I, 221.
 Critias IV, 801. V, 484. VII, 157.; Indoles ejus IX, 416. 434.; rhetorica exponitur III, 388.; Antiphonte non deterior V, 561.; καταφυγόντος Κριτίου ἐπὶ τὰς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογέιτορος εἰκόνας βουλευσάντων Ἀθηναῖοι, εἰς ἃ αὐτὸν ὑποσπᾶν III, 7. IV, 172. 173. V, 72.
 Critici V, 513.
 Crocodilites Stoicorum IV, 154. 170. VII, 163.
 Croesus, Lydus I, 177. II, 137.
 Crotoniatae ἐπὶ ἱατρικῇ μίξιστον φρονοῦσιν IX, 196.
 Ctesiae locus I, 240.; ἐν τῇ παρὰ Κύρου περὶ πτωχῶτος ἀγγελίᾳ VII, 1180. IX, 94. 589.; τίθεται ταῦτο διὰ τὸ πολλάκις ποιεῖν ἐμφασιν πλείονα IX, 92.
 Curetes I, 221.
 Cybissus ex Libya μυθοποιός I, 173.
 Cylon, Theagenis Megarensium tyranni gener IV, 372. VII, 292.; Κυλώνειον ἄγος I, 160. 190. V, 387.; magis ab Herodoto pertractatum, quam a Thucydide I, 166.
 Cynaegirus I, 387. VIII, 144.; Κυναίγειρος, ὁ πολὺς, ἀδελφὸς Διοχύλου VI, 273.; Cynaegiro et Callimacho dicendus a

- patre λόγος ἐπιτάφιος IV, 723.
 Κυνικός λόγος σαίνοντι ἅμα ἔοικε τῷ καὶ δάκνοντι IX, 108.; ἐκ παιδείας παραμειγμένης δεινότητι ἔχει ibid.
 Κυνὸς σῆμα VI, 148.
 Cypriac fabulae I, fo. 59. 172. II, 12. 163.; Cypria femina I, 172.; Cyprii τὸν κέραμον dicunt pro carcere I, 255.
 Cyprus IX, 136. 189.
 Κυρσίλος lapidatus III, 352. VI, 443. VIII, 171.
 Cyrus I, 234.; matris ejus omnium II, 621. IX, 218.
 Cyzicus IX, 160.
- D.**
- Daedalus artifex IX, 329; Daedali ad Cocalum adventus, I, 160.
 Δαίδαλα τὰ ἐν Πλαταιαῖς IX, 212.
 Damonis παιδοτρίβου dictum I, 208.
 Danaë's historia I, 437.; confirmatur I, 296.; Ethopoeia I 476.
 Daphne propter Apollinis amorem in arborem mutata I, 73. 77. 372.
 Dardanus IX, 245.
 Datis I, 235.
 Davides. Ethopoeia I, 513-515. 517.
 Deianira, Oenei filia II, 202.
 Δειμὸς IX, 151.
 Delos οἰεῖται ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πόλει III, 87.; cur condita IX, 188.; Latona καταλαμβάνει τὴν Ἀθλον μίλλουσαν τίκτιν IX, 322.
 Delii IX, 140.; ἐπὶ χοροστατικῇ μίγιστον φρονούσι IX, 196.
 Delius Apollo IX, 329.
 Δελφοὶ IX, 325. 326. 329 sq.; μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὐθὺς γενέσθαι λέγονται IX, 181.; de Delphis disceptant Apoll., Neptunus, Mox, Themis IX, 200.; Δελφοὶ ἐν ὀμφαλῇ τῆς γῆς IX, 211.; Δελφοὺς κατέλαβεν Ἀπόλλων IX, 250. 323.; εἰκόνας πύκτωμένους Δελφῶν IX, 287.
 Δελφικά ἀποφθίγματα VIII, 752.
 Demades IV, 342.; VIII, 602.; rhetorica ejus κολακευτικὴ III, 610. VI, 25.; ἀνέπτοις ποσὶν ἐπὶ τὸ βῆμα πηδήσας IV, 39. 40. V, 214.; ἐπιπυδήσας τῇ τέχνῃ VII, 15.; legatus ad Philippum VI, 634.; Athenas in mensa delineat III, 74.; filium suum Philippo concessit V, 577.; ἐρωτηθεὶς, πῶς οὐκ πολέμησεν, ἀπεκρίνατο, πῶς οὐκ τὴν εἰρήνην αἴετον; VII, 1203.; Decreto de Demosthenis ex exilio reditu contradicit VIII, 14.; Apophthegmata IX, 115. 116.; γράφει τριςκαίδέκατον θεὸν νομίζειν τὸν Φίλιππον IX, 470.; statua aenea ei decreta IX, 544.
 Demetrius Phalereus VII, 1180. IX, 118.
 Demetrius, rhetor VI, 71. VII, 93.
 Demoeritus, parvae urbis civis I, 230.; multos mundos esse statuit II, 69.
 Demosthenes IX, 285.; καθείρας ἑαυτὸν ἐν οἰκίῃ καὶ πολλὰ μοχθήσας ὕστερον ἐκουίζετο τοὺς καρπούς I, 23. 65.; vino abstinuit I, 343.; Dem. et Aeschinis comparatio I, 358.; Dem. et Periclis comp. I, 378.; saepe se ipsum παραφράζει I, 155.; magis quam Hyperides pertractavit tumultum Atheniensium ad nuncium captae Elatae I, 167.; Orationes quaedam, quae cum Hyperidis orationibus comparari possint I, 167.; magnis argumentis juxta ac tenuibus

tractandis aptus I, 172.; laudatus a nomine I, 229.; ὁ ῥήτωρ κατ' ἔξοχην II, 16. 515. IV, 241. 380.; πολιτικώτατος I, 200.; πολιτικῶν ἀριστος III, 366 sqq. V, 443.; τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσει κρατίστοις εἰκέναι ποιήμασι τε καὶ μύθεσι τοὺς Δημοσθένει τοῖς λόγους; V, 445.; Δημ. τῶν Ἀθηναίων ὁ Νεῖλος πολλῷ μᾶλλον ἢ Κηφισός τε καὶ Ἰλισσός VI, 57.; ποιητικὸς μάλιστα δ' ῥήτωρ V, 438.; καί τινας αἰ τοὺς λόγους IV, 411.; Δημοσθένει δυνάμει καὶ περὶ νομῶν IV, 414.; καὶ βία IV, 512.; καλλίστη καὶ δριμυτάτῃ ἡ μέθοδος IV, 614.; in genere deliberativo et forensi versator, quam in panegyrico IV, 41. 44. 45.; in genere panegyrico ἀντιος καὶ ἀνίσχυρος VI, 37. 292. VII, 108.; ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς παραδείγματι III, 573.; οἱ ἰδιωτικοὶ λόγοι κατὰ τὴν ἐρμηνείαν εὐχρηστικότεροι τῶν δημοσίων VII, 164.; epitaphius ejus vituperatus IV, 44.; Rhetorica ejus dialecticae similis V, 214. VI, 25.; παρὶς minus amat V, 514.; πρὸς τὰς χρεῖας μεταβαλλόμενος τὰς ἰδίας. ἄλλος γὰρ ἐν ἰδιωτικοῖς ἔστιν, ἄλλος δὲ ἐν δημοσίοις V, 543.; ταῖς χρεῖαις τὴν τάξιν τῆς διατριβῆς συμμαθεύει II, 669.; τὸν μίσον τῆς ῥητορικῆς χαρὰ κτῆρα ἐπεθιδύει VII, 26.; ἐρωτηθεὶς, τί ἂν εἴη ῥητορικὴ ὑπόκρισις ἔφη I, 214. VI, 35.; πολλὰ τῆς ὑποκριτικῆς ἐγκωμιαῖα εἶρηκεν IX, 567.; in or. de falsa leg. Aeschine inferior VI, 75.; iusjurandum per caesos in Marathonē propugnatores ab Homero et Platone imitatus est III, 424.; Thucy-

didem imitatur III, 437.; Thucydides discipulus est IV, 205.; versus habet in oratione pedestri VII, 934. 1046. IX, 91.; τῇ περιβολῇ πλεονάζει VI, 132.; vituperatur VI, 175.; ὁ παλαμναῖος Δημ. VI, 179.; A Dario L talenta accepit IV, 91. 316. V, 41. 120. IX, 491.; se ipsum laudat IV, 193.; a Philippo pecuniam accepit IV, 317.; in Areopago ob pecuniam raptas judicator IV, 316.; ἐαυτὸν προσαγγέλλει V, 41.; filia unica mortua laetus est V, 396.; in carcerem conjectus effugit V, 496.; veneno se ipse sustulit II, 467.; Lingua a Philippo ei exacta VIII, 129.; ἐπὶ τοῖς Ἀρπυγίαις χρήμασιν ἐάτω VII, 24. IX, 535.; imago Philippi apud eum inventa VII, 129.; Τίνας ἂν εἴποι λόγους Λισχίνης, εὐρὼν παρὰ Δημοσθένει εἰκόνα Φιλίππου I, 539.; λόγον ὑπὲρ ἱεροσυλίας γράφει VII, 292. VIII, 19.; μετὰ τὰ ἐν Χαιρώνειᾳ κρίνεται ὑπ' Λισχίνου δημοσίων ἀδικημάτων VII, 499. 510.; τὸν Δημ. ἐπιλιποπόνη τῆς μνήμης ἐκτελεῖται καὶ ἡ δύναμις τῶν λόγων καὶ συνόλος ἡ τέχνη IX, 572.; ἐπιμύθη στεφανώσεων Ἀλέξανδρον· εὐρὼν Θήβας κατεσκαμμένας οὐκ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐπανελθὼν κρίνεται δημοσίων VIII, 205.; μετὰ Χαιρώνειαν ἐκατεῖται ὑπὸ Φιλίππου IX, 471. 475.; κριθεὶς μετὰ Χαιρώνειαν ἀπέφυγε, καὶ οὐκ ὡπλὼν πάλιν κρίνεται IX, 471.; τὰς διηγήσεις πλεονάζων μετὰ εὐτορίας εἰσάγει IX, 494.; Orationum ejus quae sint pulcherrimae I, 150.; Orationes incertae II, 441. III, 713.

Oratio in Androtionem I, 156.
 II, 34. 49. 378. 610. 639. III,
 64. 153. 281. 284. 337. 341. 413.
 433. 499. 704. IV, 77. 375.
 380. 417. 777. V, 28. 35. 188.
 471. 513. 516. 527. 538. 579.
 VI, 421. 516. 534. VII, 328.
 330. 343. 706. 977. 1037. 1196.
 1228. 1310. VIII, 546. 618.
 640. IX, 504. 505. 509. 516.
 520. 521. 528. 607. 609. 376.
 378. — in Aphobum III, 330.
 IX, 403. — in Aristocratem
 I, 156. 166. 186. II, 213. 235.
 678. III, 63. 71. 79. 95. 99.
 100. 211. 213. 215. 223. 237.
 274. 288. 293. 313. 329. 330.
 337. 341. 371. 413. 416. 432.
 436. 450. 513. 707. 708. 711.
 IV, 78. 205. 226. 228. 274.
 415. 416. 420. 426. 511. 518.
 757. 782. 829. 845. V, 36. 75.
 286. 287. 306. 349. 476. 497.
 516. 533. 586. VI, 75. 175.
 181. 393. 480. VII, 11. 165.
 337. 340. 341. 427. 600. 685.
 706. 732. 941. 942. 948. 963.
 1031. 1064. 1150. 1197. 1210.
 1225. 1302. 1319. VIII, 439.
 450. 454. 536. 565. 631. 635.
 646. IX, 19. 105. 343. 345.
 358. 359. 363. 376. 378. 389.
 398. 491. 524. 528. 532. 603.
 606. 611. — in Aristogitonem
 I, 114. 586. II, 378. 558. III,
 221. 228. 229. 231. 236. 242.
 367. 403. 433. IV, 145. 264.
 V, 20. 106. 234. 468. 482. 490.
 VI, 458. VII, 330. 933. 900.
 998. 1306. VIII, 463. 472. 483.
 555. 574. 650. IX, 340. 348.
 357. 358. 377. 385. 387. 441.
 524. 526. 527. 604.; παρά-
 δειγμα σφοδρότητος σχεδόν ἑ-
 κας δ' κατὰ Ἀριστοτ. III, 240.;
 μιμῆται τὸν Ἀνακράγου χαρι-
 κτήρη VII, 1044.; τοδύονται
 παρ' ἑλίων VII, 1045.; a Dio-
 nysio Hal. VII, 1308. — in
 Boeotum III, 271. V, 453.
 584. VIII, 545. IX, 389. 474.

524. — in Calliclem V, 369.
 VII, 20. 67. IX, 358. 452. —
 de Chersonneao II, 343. III,
 215. 237. 296. 325. 340. 341.
 412. 429. 451. 502. IV, 280.
 507. 744. 748. 753. V, 350.
 478. 497. 531. 536. 564. VI,
 361. 409. VII, 627. 947. 1070.
 1193. VIII, 434. 445. 537. 540.
 556. 567. 617. 656. IX, 347.
 353. 355. 357. 360. 372. 382.
 383. — in Cononem II, 375.
 436. III, 19. 95. 204. 440.
 692. IV, 334. 335. 350. V,
 126. 573. 589. VI, 383. VII,
 54. 271. 272. 732. 798. 888.
 924. 944. 1060. 1331. IX, 369.
 374. 377. 387. — pro coros-
 na I, 154. 156. 162. 167. 198.
 15 [p. 248.]. 224. II, 40. 45.
 221. 239. 232. 288. 408. 411.
 447. 619. 631. III, 79. 109.
 119. 146. 152. 159. 160. 164.
 168. 212. 213. 217. 222. 225.
 227. 231. 240. 241. 242. 244.
 245. 246. 247. 250. 252. 253.
 255. 256. 259. 265. 266. 267.
 268. 269. 272. 273. 275. 276.
 281. 282. 283. 284. 286. 287.
 288. 293. 296. 297. 299. 300.
 301. 303. 308. 309. 310. 321.
 331. 332. 335. 337. 338. 340.
 342. 343. 344. 345. 346. 347.
 350. 352. 353. 359. 367. 371.
 403. 406. 407. 408. 409. 414.
 416. 422. 423. 424. 425. 430.
 431. 432. 436. 441. 442. 449.
 454. 459. 498. 504. 506. 508.
 509. 513. 514. 528. 538. 580.
 704. 705. 708. 710. 717. IV, 45.
 71. 74. 98. 112. 166. 188. 190.
 192. 193. 206. 226. 311. 319.
 336. 341. 348. 364. 415. 418.
 421. 422. 425. 443. 494. 509.
 513. 521. 599. 632. 633. 634.
 638. 718. 725. 729. 743. 745.
 757. 759. 760. 829. V, 10. 20.
 28. 75. 183. 189. 283. 286. 296.
 305. 306. 320. 323. 351. 369.
 447. 454. 464. 467. 469. 489.
 490. 497. 502. 504. 507. 516.
 524. 539. 571. 574. 588. VI,

36. 100. 108. 119. 175. 232.
 271. 273. 361. 371. 383. 423.
 441. 473. 474. VII, 19. 38.
 44. 114. 116. 261. 279. 291.
 322. 337. 360. 364. 386. 413.
 423. 424. 425. 428. 499. 518.
 519. 523. 528. 529. 593. 639.
 652. 662. 751. 766. 901. 821.
 825. 847. 874. 875. 918. 922.
 925. 931. 933. 935. 947. 951.
 962. 973. 975. 979. 998. 1006.
 1010. 1018. 1028. 1053. 1118.
 1148. 1151. 1152. 1157. 1159.
 1169. 1175. 1185. 1211. 1221.
 1257. 1277. 1300. 1302. 1319.
 1337. VIII, 346. 429. 431.
 433. 434. 435. 436. 439. 441.
 444. 445. 447. 450. 451. 455.
 458. 459. 452. 463. 464. 470.
 472. 473. 474. 495. 515. 516.
 517. 532. 536. 541. 542. 544.
 548. 549. 552. 554. 555. 558—
 560. 563. 566—570. 572. 574.
 588. 595. 596. 603. 620. 621.
 622. 631. 633. 634. 636. 639.
 640—642. 648. 650. 653—657.
 IX, 39. 105. 106. 112. 113.
 114. 123. 155. 156. 343. 344.
 349. 352. 354. 357. 360. 361.
 374. 377. 378. 380. 389. 456.
 458. 506. 511. 512. 514. 516.
 605. 609. 610. — in Diony-
 siodorum II, 192. III, 203. V,
 463. VI, 149. VII, 916.;
 Epistolae III, 234. 235. 237.
 349. 707. V, 495. VI, 253.
 VII, 993. VIII, 631. IX, 360.;
 Epitaphius II, 450. IV, 56.
 VIII, 457. — *Ἐπαροδίωνος*
φόνου ἀπολογία VI, 458.
 Oratio in Eubulidem III, 307.
 IX, 371. — de Halonneso
 III, 110. 233. 236. V, 516. VI,
 253. VII, 227. 503. 601. 601.
 909. VIII, 544. 552. 649. 653.
 IX, 450. 610. — in Laci-
 tum IV, 344. — in Lepti-
 nem I, 54. 9 [p. 485]. 156.
 164. 166. II, 40. 333. 411. 610.
 614. 676. III, 70. 109. 131.
 152. 155. 171. 202. 213. 248.
 252. 259. 268. 273. 488. 289.
 291. 332. 333. 334. 369. 409.
 428. 429. 457. IV, 112. 114.
 186. 226. 227. 417. 523. 623.
 728. 730. 744. 756. 782. 845.
 V, 15. 29. 75. 467. 478. 490.
 506. 516. 517. 570. 585. 595.
 VI, 75. 193. 347. 509. 337.
 VII, 60. 116. 328. 593. 601.
 685. 707. 1044. VIII, 97. 532.
 534. 540. 547. 553. 509. 637.
 638. 656. 657. IX, 7. 13. 104.
 350. 353. 356. 362. 363. 367.
 368. 371. 373. 379. 381. 382.
 383. 386. 388. 401. 403. 404.
 502. 506. 509. 510. 511. 513.
 516. 519. 520. 521. 525. 606.
 608. 609. 610. 611. — pro
 Megalopolitis III, 51. 333.
 346. 370. IV, 761. VI, 433.
 VII, 614. IX, 367. 379. — in
 Midiam I, 156. 188. II, 37.
 87. 225. 234. 397. 546. 612.
 III, 36. 71. 102. 200. 202.
 206. 209. 248. 261. 262. 270.
 298. 329. 331. 339. 344. 350.
 406. 408. 411. 413. 424. 425.
 428. 436. 449. 451. 452. 453.
 506. 508. 711. 713. IV, 112.
 114. 166. 193. 225. 250. 302.
 309. 416. 419. 428. 459. 484.
 487. 489. 496. 498. 500. 522. 549.
 528. 549. 535. 538. 543. 545.
 556. 558. 785. V, 119. 162.
 287. 300. 377. 390. 454. 465.
 506. 510. 526. 528. 568. 594.
 VI, 119. 141. 147. VII, 53.
 335. 336. 339. 344. 405. 408.
 417. 427. 433. 448. 449. 463.
 721. 730. 881. 915. 927. 935.
 1021. 1151. 1181. 1185. 1200.
 1279. 1284. 1291. VIII, 111.
 376. 431. 432. 441. 468. 532.
 544. 545. 551. 558. 564. 566.
 568. 650. IX, 349. 354. 355.
 366. 370. 376. 378. 382. 385—
 388. 502. 513. 517. 518. 519.
 521. 528. 586. 595. 603. 606.
 607. 608. — in Naeram III,
 64. 452. V, 375. VI, 534. VII,
 1160. VIII, 472. 576. 656. —
 in Nicostratum III, 307. V,

529. — contra Olympiodorum
 II, 203. 217. V, 584. — Olyn-
 thiaceae II, 38. 399. IX, 530.
 — Olynth. I, I, 25. 233. 279.
 II, 592. 679. III, 152. 155.
 175. 275. 282. 284. 285. 292.
 299. 334. 359. 361. 407. 410.
 413. 415. 435. 436. 451. 452.
 457. 505. 506. 507. 585. 709.
 710. IV, 739. 746. 754. 758.
 761. 763. V, 36. 219. 241. 275.
 422. 464. 471. 478. 514. VI,
 38. 193. VII, 4. 14. 16. 25.
 127. 282. 365. 604. 610. 891.
 1022. 1025. 1148. 1182. 1198.
 1216. 1317. 1319. VIII, 443.
 543. 556. 561. 568. 607. 639.
 640. 641. 647. IX, 332. 371.
 372. 403. 437. 450. 520. 526.
 544. 602. 608. 611. 613. —
 Olynth. II, I, 190. 200. 555.
 605. II, 231. 232. III, 50. 123.
 149. 151. 155. 216. 272. 276.
 287. 288. 290. 327. 347. 434.
 450. 457. 458. 500. 502. 504.
 709. 710. 711. IV, 71. 746.
 754. 756. 760. V, 12. 28. 241.
 365. 471. 479. 506. VII, 25.
 76. 114. 127. 607. 610. 941.
 948. 1023. 1147. 1150. 1243.
 1314. 1325. VIII, 539. 548.
 561. 620. 639. 644. 650. IX,
 342. 362. 373. 492. 517. 564.
 566. 604. — Olynth. III, II,
 232. III, 205. 226. 234. 235.
 236. 252. 266. 280. 288. 350.
 437. 581. IV, 751. 752. V, 365.
 450. 465. 468. 469. 573. VI,
 119. 254. VII, 16. 70. 975.
 1097. 1342. VIII, 531. 535.
 574. 644. 653. IX, 384. 418.
 517. 564. 606. — in Oneto-
 rem I, 166. — de Pace IV, 752.
 VIII, 425. — adv. Pantaenetum
 V, 111. 191. — de Parapresbia
 I, 153. 156. 160. 167. 224. 8
 [p. 259]. II, 169. 379. 650.
 III, 26. 96. 99. 104. 105. 108.
 114. 119. 152. 153. 154. 205.
 211. 216. 226. 236. 237. 250.
 251. 252. 259. 263. 264. 268.
 269. 271. 274. 276. 280. 282.
 285. 288. 297. 305. 307. 310.
 322. 326. 316. 338. 339. 340.
 345. 347. 352. 359. 416. 417.
 418. 420. 436. 439. 453. 499.
 502. 505. 654. 656. 707. 709.
 711. 746. IV, 76. 205. 232.
 238. 241. 272. 274. 330. 356.
 365. 380. 399. 406. 411. 412.
 416. 425. 426. 543. 588. 600.
 614. 673. V, 35. 72. 83. 108.
 129. 131. 132. 210. 264. 282.
 286. 330. 399. 418. 464. 465.
 468. 475. 478. 516. 529. 538.
 579. 580. 581. 582. 586. 590.
 594. VI, 79. 108. 193. 383. 421.
 443. 435. 516. VII, 179. 196.
 227. 229. 252. 286. 312. 314.
 325. 334. 340. 374. 568. 685.
 692. 732. 745. 797. 889. 940.
 1021. 1043. 1078. 1098. 1224.
 1225. 1227. 1242. 1254. 1322.
 1331. 1341. VIII, 433. 456.
 469. 471. 474. 473. 477. 532.
 545. 553. 555. 557. 623. 629.
 635. 636. 637. 639. 647. 652.
 654. IX, 113. 114. 352. 354.
 355. 358. 364. 365. 370. 373.
 375. 376. 378. 380. 386. 388.
 391. 403. 449. 451. 452. 473.
 492. 500. 503. 509. 516. 526.
 532. 595. 596. 604. 607. 609.
 610. 612. 613. — Philippicae
 I, 156. VII, 592. 603. 607.
 1343. IX, 531. — Philipp. I,
 III, 51. 149. 162. 176. 193.
 215. 238. 265. 273. 285. 299.
 341. 359. 414. 499. 505. IV,
 752. 757. 761. V, 368. 421.
 448. 467. VI, 37. 253. 426.
 VII, 14. 34. 57. 613. 808. 887.
 1040. 1217. 1344. VIII, 541.
 640. 648. 655. IX, 367. 504.
 505. — Philipp. II, III, 300.
 361. IV, 351. V, 524. VIII,
 567. IX, 351. 379. 504. 606.
 — Philipp. III, I, 198. 17 [p.
 118]. III, 151. 153. 205. 226.
 236. 239. 251. 270. 275. 300.
 326. 335. 342. 361. 415. 502.
 507. 514. 536. 704. 709. V,
 219. 396. 424. 468. 509. VI,
 37. 372. 410. VII, 288. 766.

995. 1015. 1030. 1170. 1214. 1244. 1267. VIII, 92. 445. 451. 533. 556. 565. 569. 620. 629. 631—633. 639. 657. IX, 346. 349. 351. 356. 359. 371. 376. 379. 385. 387. 605. — Philippi. IV, 111. 151. 171. 234. 240. 250. 299. 706. V, 465. 467. 525. VI, 114. VII, 909. VIII, 623. 648. 653. IX, 351. 384. 385. 403. 606. — Epistola Philippi VIII, 630. 636. — Ad Philippi Epistolam VIII, 465. 564. — pro Phorm. III, 450. V, 507. 581. VIII, 560. IX, 389. — contr. Phorm. V, 191. — in Polycletem III, 307. — in Spudiam II, 192. 203. 217. III, 203. 330. V, 452. 463. VI, 149. VII, 888. 932. 944. — in Stephanum IV, 291. 316. V, 112. VIII, 543. IX, 378. — de Symmoriis II, 379. III, 151. 415. IX, 380. 388. — περί συντάξεως V, 247. 516. IX, 362. — in Timocratem I, 166. II, 228. 332. 598. 610. III, 102. 153. 205. 208. 299. 348. 407. 435. 454. 657. IV, 73. 380. 426. 511. 518. V, 29. 75. 339. 392. 467. 469. 573. 581. 590. VI, 367. 413. VII, 330. 685. 925. 944. 1165. 1196. 1225. 1315. VIII, 628. 630. 647. IX, 358. 359. 518. 532. 606. 607.
- Denominatio fit a parte potior.** V, 13.
- Dialectici** I, 187. IV, 37. 213. 410. V, 412.; ἀποδείξεις ἐν τε γεωμετρία καὶ διαλεκτικῇ καὶ ῥητορικῇ IV, 740.
- Dicaearchus** IX, 81.
- Dictys** ἐν ταῖς ἐφημερίαις IV, 43.
- Didymus grammaticus** III, 385.
- Didymus tibicen** de nomine suo suspensus I, 205.
- Δίκην** IX, 286.
- Dimarchus** IV, 15.; κρίθινος ῥη-
- μοσθένης III, 384. V, 560.; virtus ejus rhetorica describitur III, 484.; τὸν μῖσον τῆς ῥητορικῆς χαρακτηριστὴρα ἀπεικονίζει VII, 26.; πολλὴ χρηταὶ τῇ τραγῳδίᾳ III, 236.; τραγῳδῶν καὶ μουσικῶν κάλλους ἀμοιρος οὐκ ἔστι VI, 319.; ὁ Διμαρχικὸς λόγος σκληρὸς ὢν καὶ τραγῶς ἀποκαταίει τὴν αἰσθησιν VI, 101.
- Dio** ἐν τῷ Ταροικῷ IX, 197.; Dionis ἑταγγελία ἀπλουστερά IX, 219.; συντίθενται τὸ συγγραφικὸν εἶδος ἔδοξε χαρίεντως IX, 279.
- Diodorus**, rhetor II, 7. VI, 167.
- Diodorus Timocratem accusans** IV, 726.
- Diogenis Cynici dicta** I, 19. 20. 202. 203. 205. 208. 209. 211. 272. 275. II, 192. VII, 1181. IX, 108.
- Diogenianus** V, 486. VII, 972. not.
- Diomedes**, Sthenelus et Eurylus IX, 259.; **Diomedes** σάφρων IX, 283.
- Diomedes Thraci** I, 323.
- Διονύσια** IX, 256.
- Dionysius**, Thraci II, 104.; γραμματικὴ τέχνη II, 197. 200. 410.
- Dionysius tyrannus** IX, 120.; apparatus bellicus contra Carthaginenses descriptus a Philisto I, 164.; ejus funus descriptum ab eodem ibid.; **Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ** II, 253. 258. VII, 1170. 1179. VIII, 752. IX, 5. 6. 48. 102.
- Dionysius Halicarn.** II, 470. IV, 40. 41. 190. V, 213. 440. 444. 445. 450. 472. 491. 494. 520. 545. 548. VI, 95. 103. 112. 164. 165. 226. 351. 354. 434. VII, 893. 980. 985.; οἱ περί Διονύσιον VII, 95. 893.; Rhethoricae definitio III, 611. VI, 17. VII, 15.; ἀρχαίων χα-

ρακτῆρες VI, 73. VII, 93.
1038. 1048.; ἐν τῇ ἐκλογῇ
ὁνομάτων V, 486.; ἐν τῇ πρώ-
τῃ περὶ μνήσεως VII, 865.;
ἐν τῇ τετάρτῃ βιβλίῳ περὶ μ-
νήσεως VII, 865.; ἐν τῇ πρώ-
τῃ χαρακτικῇ VII, 880. 918.;
περὶ στοιχείου ἀρίστα παραδι-
δωσιν ἐν τῇ περὶ συνθέσεως
ὁνομάτων συγγράμματι VII,
964.

Dionys. Halic. senior VII, 907.
Dionysius Periegetes III, 574.
653. V, 448.; unde dictus II,
512.

Dionysus VI, 6.; Στῆλης ἀτελὲς
προεβδὼν μνησὶ τοῦ Διὸς ἐναποφ-
ράπτεται I, 343.; ὕμνοι εἰς
Διον. IX, 129.; Διόνυσος Ἰκα-
ρίῳ ἐπεξεύρεται IX, 144.; ejus
γοναί IX, 149.; honorem ha-
buit Atheniensibus IX, 200,
Vid. s. v. Alexander; Διονύσω
οἱ γιωργοὶ ἀνατίθασιν τὰ Θα-
λύσια IX, 251.; Διονύσου Ἀρι-
στέην γαμοῦντος IX, 265.; Διό-
νυσον Thebani vocant Apol-
linem IX, 330.; Apollinem
et Dionysum eundem Delphi
ibid.

Diophanes IV, 325.

Διόσκουροι IX, 220. 283.

Διθυραμβοποιοὶ V, 487. 600.

Dodona I, 220.

Domitianus Δαμιανιανὸς dictus
VII, 1337.

Δωρεὺς ἀνδρικύματος IX, 180.;
πλατὶα λαλοῦσι πάντα, διόπτῃ
οὐδὲ ἐκαμῶδον δαριζοντες,
ἀλλὰ πικρῶς ἡττιύζον IX, 80.

Doxopater III, 645. VI, Pro-
legg.

Draco, legislator IV, 726.; Dra-
conis lex μὴ ἀποιεῖν I, 186.

Dramata καθίσταται ἔθος ἐν Διο-
νυσίοις IV, 588.; δραματικά
τε καὶ ποιητικά V, 561.

E.

Ἐβραίων παρὶγγοίς ἐπὶ Συρίας
IX, 211.

Ecbatanorum septem muri de-
scripti ab Herodoto I, 163.

Echetus, tyrannus I, 97. II, 48.
473.

Elaea, puella Attica, in oleam
mutata I, 269.

Elatea I, 167.

Ἐλίου βωμός Athenis IX, 550.

Ἐλευσίνα IX, 212.

Eleusis IX, 255.

Elysium campus IX, 283. 294.

Empedocles Agrigentinus, Me-
letonis f. III, 663.; ὁ καλοῦ-
σανίμας V, 459.; Epigramma
III, 641.; Rhetorica VI, 588.;
ὕμνοι φωνικοὶ IX, 132. 442.;
μυτὰ τὴν λύσιν τοῦ χάους φησὶ
δημιουργηθῆναι τὸν Ἐρῶτα
IX, 266.

Ἐγκύκλιαι ποιηταὶ VI, 379.

Enipeus, fluvius Thesalicae IX,
268.

Epaminondae dictum I, 213.;
mortis damnatus Thebaeos
alloquitur IX, 548.

Eparchus V, 498.

Ephesus laudatur IX, 180.

Ephorus III, 400.; ἐν τῇ πρώτῃ
I, 160.; ἐν τῇ τετάρτῃ I, 220;
ἐν τῇ ἑβδόμῃ I, 160.; ἐν τῇ ἐν-
δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν I, 160.;
ἐν τῇ περὶ λέξεως I, 470.; E-
phorus coronabatur et Theo-
pompus, Isocratis discipuli
IX, 262.

Epicharmus I, 23. 7. IX, 15.

Epicurus V, 475. VI, 88.; Lo-
cus ex epistola ad Idome-
neum I, 169.; locus ex iis,
quae Epicuri feruntur ibid.;
λαχὼν δαδουχεῖν δοκιμάζεται
IV, 719.; ἐν τῇ περὶ φηγο-
κῆς V, 440.; Mendacii defi-
nitio VI, 202.

Epicuræi ἀποροῖντα πάντα εἶ-
ναι λίγους VII, 45.

Epiphanius, commentator Her-
mogenis IV, 493.

Eratosthenes VI, 86.

Erechtheus I, 187.

Ἐρεχθῶν γένη IX, 216.

Erichthonius I, 219.

Ἐρίχθωνος ποσειδῶνος jubetur
sponsus IX, 275.

Eteoclis et Polynicis descriptio
I, 413.

Eteoclis filias in florem, qui
χάρις dicitur, conversas I,
272.

Euaeon, frater Laedamantis I,
188.

Euagoras, Cypriorum rex II,
621.

Euagoras, rhetor IV, 39. 130.
179. 294. 295. 298. VII, 12.

Eualthus cum Protagora de
mercede disputans IV, 180.

Εὐβουλος ἐγράψατο Ἀγίαταρχον
ἐπὶ τῷ Νικόδημον πικρονύκ-
τῳ VIII, 42.

Euclides archon Athenis IV, 43.

Euctemon orationem scripsit
contra Androktionem V, 375.

Eudemus, ὁ Ἀργεῖος ἐν τοῖς πα-
ρὰ τῶν ῥητόρων ζητούμενοις VI,
384.

Εὐμενίδες vocantur Ἐρινύες καὶ
ἀντίφρασις VIII, 766.; δινα-
σάμεναι VI, 8.

Eumolpus, Neptuni f. I, 201.

Euphorion III, 325.

Euphronis nomen falso legitur
I, 166.

Eupolis VIII, 583. 789.; ἐν Ἀθή-
ναις I, 101. II, 646. VIII,
574.; ἐπὶ τῶν ἀλλοῦς ἐκράθη δη-
μοσίᾳ IX, 454.

Euripides V, 422. 423. 486. 487.
525. 536. 572. VI, 230. VII,
1322. VIII, 440. 450. 601.

Ejus dictum, τὸν νοῦν ἐκαστον
εἶναι θεόν I, 252.; ἐν τοῖς
πολλοῖς μετέωρον ἄρχεται II,
228.; Μουσῶν τρεῖς μῆνες IX,

282.; Andromache III, 324.
VI, 125. VII, 858. 889.; An-
dromeda VIII, 576. 602.; An-
tiope I, 278. II, 303.; Arche-
laus VIII, 577.; Bacchae VI,
229. VIII, 784. 796. IX, 587.
590.; Cadmus III, 180.; Cres-
phontes VII, 765.; Hecuba I,
466. II, 53. 496. III, 181. 321.
510. 585. VIII, 429.; Hecubam
intempestive philosophantem
inducit I, 149.; Heraclidae
VIII, 555.; Iphigeneia
VIII, 584. IX, 86.; Iphigenia
A. IX, 592.; Medea VII, 1154.
VIII, 451. 590. 679. 757.; Mele-
nippe III, 434. VII, 1313.; Mele-
ager III, 434. VII, 1214. IX, 32.
404.; Orestes II, 648. III, 500.
717. VII, 1272. VIII, 492. 575.
758. IX, 403. 570.; οἱ ἐξηγ-
εῖται τὴν Ὀρίστην Εὐριπίδου
ἐξηγούμενοι IV, 7.; Pirithous
III, 434. VIII, 1312.; Phoe-
nix I, 25. 67. II, 288. III,
437. 736. VII, 1241.; Phoe-
nissae I, 71. 9. II, 13. III,
305. VI, 268. VII, 1268. 1272.;
Polydus III, 327.; Sthenoboea
III, 436. VII, 1321.; Troades
VII, 1330. IX, 581. 591. 594.;
Incertae fabulae I, 25. 6.
68. 130. 276. II, 284. IX, 282.

Europa I, 161. IX, 286. 297.
328.; Europam γαμῖ Ζεὺς
IX, 268.

Euryalus IX, 259.

Eurybates I, 223. V, 568. VII,
1277.

Eurymedon IX, 253.

Eustathius V, 353. VII, 646.
704.; ἐν τῇ εἰς τὰς στάσεις
ἐξηγήσει II, 545.

Euthias, Phrynes accusator VII,
120.

Euxithous IV, 316.

G.

Galenus VI, 117. 118. 197. 321.;
Galei ἀνατομία VII, 246.;

τὰ πρὸς κράσις καὶ διαίτης VI, 92.; de causa melancholiae VII, 1085.; dicit, μὴ εἶναι ψυχὴν, ἀλλ' ἐκ τῆς κράσιος τῶν στοιχείων ἀποτελεῖσθαι τὴν γένειαν VII, 881.
 Galli fortes III, 549. IX, 216.
 Γάμος θεός IX, 266.; ejus ἐκφρασις XI, 272.
 Ganymedes narratio de eo infirmatur II, 349.; confirmatur II, 366.
 Gelo et Hiero, Syracusarum tyranni, loqui interdixerunt VI, 12.; bonorum principum exempla IX, 120.; Gelo ἑκατάτης IX, 285.
 Genethlius IX, 127.
 Geometres II, 26. 41. 50. 57. 103. 104. 119. 123. 152. 159. 174. 176. 209. 220. 226. 229. 233. 235. 236. 241. 251. 263. 265. 267. 291. 298. 300. 302. 312. 313. 317. 320. 323. 324. 328. 332. 334. 339. 345. 355. 359. 372. 365. 375. 386. 387. 397. 408. 410. 413. 415. 417. 418. 421. 422. 430. 432. 433. 436. 437. 438. 441. 448. 449. 451. 453. 456. 463. 482. 485. 494. 497. 498. 499. 501. 504. 506. 513. 520. 528. 529. 531. 537. 540. 541. 554. 555. 556. 561. 563. VI, 576.
 Georgites VII, 45.
 Georgius II, 101. VII, 655. 676. 690.
 Gigantes, Phlegram incolentes I, 221.
 Glauce, Creontis filia I, 219.
 Glaucō in civitate Platonis I, 167.
 Glaucus Anthedonius IX, 163.
 Glaucus, Leptinae f. I, 153.
 Gorgias III, 362.; ψυχρεύεται III, 226.; dictio ejus V, 444. 446. IX, 8. 10. 18.; τροπικὴ καὶ μεταφορικὴ καὶ διθυραμβώδης VI, 102.; τὸ πανηγυρικὸν μόνον ἔδει II, 122. VI, 31.;

δ πανηγυρικὸς λόγος ἐκ αὐτοῦ ἐκλήθη VI, 478.; τῶν ἐκκλησιῶν ἀρχὴν ἐποίησεν VI, 470.; rhetoricae definitio II, 104.; ὁμοιοπαρτα εἰ ὁμοιοκείμενα amat V, 499.; παρισώσις V, 514.; Epitaphii fragm. V, 548.; Tisiae discipulus IV, 14.; Athenas venit II, 91. IV, 15. V, 7. 215.; μέδρον εἶναι τὸν ἥλιον λέγει VIII, 23.
 Gotthus I, 519.
 Graeciae urbes plurimae ἀπεκρίθησαν IX, 183.; cur conditae multae IX, 189.
 Graeciae situs IX, 161.; memoratur IX, 182.
 Graecorum οἱ ἐνδοξότατοι IX, 221.
 Graecorum γένη τὰ γνωριμώτατα τρία IX, 180.; Graeci πρὸς λόγους ἔχουσιν ἢ κήσιν ἀρετῶν IX, 216.
 Grammatici II, 59. 75. 107. 117. III, 175. 613. VI, 258. 334. 339. 353. 410. 484. VII, 20. 117. 124. 185. 226. 1251.; ἢ κατὰ Κάδμον καὶ Δαρσάν γραμματικὴ ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν ἠσκήτο IV, 43.; γραμματικὴ ἐπισκελλὰ VII, 191. 983.; καὶ οἱ γραμματικοὶ ἀποδύονταί τεχνάλλως ληρόντες VII, 1042.; γραμματικῶν εὐρεσις οὐκ ἴδια VI, 496.
 Gregorius, ὁ θεολόγος (Nazianzenus) I, 442. II, 422. 577. III, 506. 508. 521. 525. 526. 539. 562. 564. 572. 573. 612. 729. 733. 747. V, 402. 484. 567. 571. 576. VI, 195. 226. 234. 259. 270. 272. 273. 280. 281. 288. 291. 294. 296. 299. 301. 313. 314. 335. 367. 373. 384. 386. 387. 399. 392. 394. 395. 396. 397. 400. 401. 407. 408. 410. 411. 414. 415. 417. 422. 424. 476. 490. VII, 1142. 1167. 1228. 1242. 1265. 1268. 1272. VIII, 437. 439. 440.

443. 446. 453. 454. 455—459. 466. 468. 471. 473—475. 477. 486. 675—680. 682—689. 699—712.; *ἐγκώμιον* εἰς τὸν θεολόγον VI, 90.; *comparatio cum Basilio M. I.* 630.; *τὴν ἀδελφὴν Γοργόνιαν ὑποκοριστικῶς Γοργόνιον καλεῖ* VII, 1138.; *τρίγυμος γιγνόμενος* VI, 464.; *πολὺν τοὺς παλαιούς διηγάγε* VI, 90.; *Δημοσθένην ὑπερβάλλει* VI, 341.; *Δημοσθένους καὶ τῶν ἄλλων κριτῶν* VI, 472.; *τούτου τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸν τρόπον ἀνθρώπων μὲν οὐδὲς μιμήσασθαι* ἂν VI, 451.; *ἐν τῷ εἰς τὸν ἀδελφὸν* VI, 187.; *ἐν τῷ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον* II, 428. III, 570. VI, 177. 189. 455. 468.; *ἐν τῷ Ἀπολογητικῷ* III, 463. II, 218. VI, 214. 216. 461. 463. VII, 1220. 1306.; *πρὸς τοὺς Ἀρειανούς* VII, 1208.; *ἐν τῷ εἰς τὸ βαπτισμα* VI, 190. 215. 461. VII, 1296.; *ἐν τῷ τῶν γενεθλίων* III, 463. VI, 184. 191. 326. (τοῦ γενεθλίου) 453. 461. 462. 476.; *ἐν τῷ περὶ τῶν ἐγκαινίων* VI, 326. 461. III, 462.; *ἐν τῷ ἐπιταφίῳ εἰς τὸν μίγαν Βασίλειον* II, 227. 405. 423. 425. 450. 450. III, 535. 543. 570. 692. V, 498. VI, 191. 304. 326. 455. 461. 468. 476. VII, 1274. VIII, 447. 642. 680. 706.; *ἐγκώμιον* εἰς τὸν ἀληθῆ θεὸν VI, 211.; *Or. πρὸς Ἑλλήνιον falso πρὸς Ἰουλιανὸν inscripta* VI, 109.; *εἰς τὸν Ἐξισωτὴν* VI, 438. 461. VII, 1205. 1208.; *ἡ πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν διάλεξις* VI, 481.; *Ἐπιστολὰς* VI, 377.; *πρὸς Εὐλάλιον* VI, 252.; *πρὸς Εὐχομιανούς* VI, 439.; *περὶ*

θεολογίας VI, 439.; *ἐν τῷ μεγάλῳ θεολογικῷ* VI, 454.; *εἰς τὰ Θεοφάνια* II, 291. III, 503. 531. 535. 543. 565. VIII, 434. 444. 446. 467. 674. 680. 683. 687. 698. 708.; *ἐν τῷ εἰς τοὺς Μακκαβαίους* II, 428. 498. 526. III 621. VI, 302. 529. VII, 1276. 1293.; *πρὸς Ἰουλιανὸν* III, 528. 580. VI, 539. VII, 1337. VIII, 703.; *πρὸς Κλυδόνιον* VIII, 643.; *ἐν τῷ εἰς Κυπριανὸν* II, 428. III, 523. VII, 1227.; *ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχου* VI, 177. 181. 189. 214. 476. VII, 1219. 1229. 1263. VIII, 462. *ἐν τῇ Ἐρμηνείᾳ τοῦ τομικοῦ πάσχα* VI, 196.; *ἐν τῷ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα* VI, 214.; *ἐν τῷ εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστήν* VI, 305. VII, 1212. 1270.; *ἐν τῇ παραφράσει τοῦ Σολομώντος* VI, 957.; *ἐν σηλητευτικοῖς* VI, 181. 215. 399. 462. VII, 1249. 1261. 1306.; *ἐν τῷ συμβολικῷ* VI, 190.; *ἐν τῷ συντακτικῷ* III, 462. 463. V, 513. VI, 65. 75. 100. 109. 176. 198. 217. 252. 300. 303. 436. 439. 454. 461. 462. 463. 473. 474. VII, 960. not. 1035. 1204.; *περὶ τριάδος* III, 462.; *ἐν τῷ περὶ νισοῦ* VI, 212. 367. VII, 1209. 1212. 1217. 1233. 1267.; *ἐν τῷ περὶ φιλοπορίας* III, 462. VI, 190. 214. 215. 302. 461. 462. 463. VII, 1348.; *ἐν τῷ εἰς τὰ φῶτα* III, 541. 543. 544. VI, 177. 191. 434. 453. 462. VII, 1347. VIII, 450. 462. 643. 681. 702. 707.; *ἐν τῷ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶζης* VI, 176. 214. VII, 1205. Gregorius Nyss. III, 521. 526. 559. 572. 573. 612. VII, 1262. Gygis annulus I, 159.; *ejus dictum* I, 200.

H.

- Harmodius et Aristogiton** I, 161. 217.
- Harpalus, Alexandri τῆρας** VI, 254.
- Harpocration** IV, 298. 519. V, 270. 328. 410. VII, 254. 349. 350. 432. 433. 547. 548. 549. 563. 752. 763.
- Hecataeus Milesius** III, 399. 400.; *historiarum initium* VII, 1215. IX, 1. 9.; *ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ* I, 159.
- Hector** IX, 224.
- Hecubae** *μονωδίας περιτέθεικεν* "Ομηρος IX, 315.
- Hegemon** IV, 39.; *sycophanta* III, 619. V, 214. VI, 25.
- Hegesias, rhetor** I, 169.
- Helenae encomium** I, 323.; *Helenae laudatur, quod eam Theseus alii praeposuerit* I, 228.
- Helicon** IX, 240. 253. 312. 313. 326.
- Heliopolis** ab Apolline condita IX, 178.
- Hellespontus** IX, 183. 249. 326.
- Hephaestion** VII, 936.
- Heracles ab Hercule condita** IX, 178. 192.
- Heracidarum κἀδοδος** I, 161.; *Heracidarum genus ἑνδοξον* IX, 235.
- Heraclitus** VI, 197.; *docet, ὥς πάντα κινούνται* II, 532. III, 739.; *τὰ ἀντίτα ταῦτα* III, 740.; *ejus apophthegma* VI, 95.; *librorum ejus obscuritas* I, 187.; *unde proverbium, βαθέος αὐτοῦ τὰ συγγράμματα διῶσθαι κολυμβητοῦ* II, 226.
- Hercules, βουδολύας** I, 565.; *τρίτερος* I, 566.; *διαφέρειν τῶν ἡλίκων ἐφαλνέτο* IX, 220.; *Herculo non inferior Alexander* IX, 246.; *paret Jovi imperanti* IX, 248.; *Hercules et Theseus amici* IX, 259.; *ἀνδρεῖος πρὸ γάμου* IX, 273.; *μετὰ τῶν θεῶν διακίταται* IX, 283.; *ἑνδοξος* IX, 293.; *Herculem Aegyptii immolare conati* I, 161.; *cum L. filiabus Thespiae una nocte concubuit* I, 161.; *Herculis liberi* I, 201.; *num Busiridem interfecerit* I, 217.; *Hercule Busiris antiquior* I, 217.; *Gigantes superavit* I, 221.; *οὐκ ἐν ταύροις μάχεται* I, 187.; *in bivio* V, 606. VI, 52.; *Herc. et Sarpedonis comparatio* I, 361.; *rogum adscendit, Ethopoela* I, 391.; *Ἐκφρασις Ἡρακλίου βασιτάκτορος τὸν Ἑρμάνθιον κάπρον* I, 410.; *pugna cum hydra* I, 438.; *cum Periclymeno* I, 541.; *Herculis ἀδελφός* IX, 296.; *τίνας ἀν ἄνθρωποι λόγους χρησάμενος λαβαῖν ἐκ Διός, ὡς ὑπὸ νεκροῦ μέλλει ἀναιρεθῆναι* I, 471.; *Heracleam condit* IX, 178. 192.; *cujus filius* IX, 217.; *Theseum cum Hercule comparat Isocrates* IX, 244.
- Hermagoras** II, 683. IV, 63. 223. V, 8. 15. 79. 174. 213. 252. 338. 592. VII, 173. 1219.; *τὴν θείαν appellavit κρινόμενον* I, 243.; *οἱ περὶ Ἑρμαγόραν* II, 513.
- Hermagoras, junior** V, 337.
- Ἑρμαγόρειοι, οἱ** VI, 52. VII, 305. not.
- Hermes rhetoricam hominibus donavit** II, 73. 91. III, 725. VI, 7.; *ἡ παρ' Αἰγυπτίοις Ἑρμοῦ διερρύσσωσας νίκων* III, 471.; *ejus γοναί* IX, 149.; *νύκτωρ παραστίας* IX, 249.; *κηρύττει τὸν ὕμνον τοῦ γάμου* IX, 265.
- Hermias, Atarni tyrannus, eunuchus**, IX, 120.
- Hermimus** VII, 862. 867.
- Hermocrates** V, 84. IX, 469.
- Hermogenis vita** IV, 30. V, 8. 222. VI, 95. VII, 17. 39.; *an auctor sit libri περὶ σιτισίων?* dubitatur IV, 29.; *probatur*

- IV, 32.; liber περὶ προσιμίου
IV, 31. not.; εὔρηται μὲν ἐν
ταῖς ἀναγραφαῖς, οὐ φέρεται
δὲ IV, 429.; προγυμναστικά
μέθοδοι I, 425.; Progymnas-
mata XII. scripsit VI, 547.;
progymnasmata ejus a qui-
busdam Libanio adjudicantur
VII, 511.; ἐν τοῖς περιμένους
αὐτοῦ συντάγμασι τῶν γυμνα-
σμάτων II, 142. 147. 176.
274.; libri de inventione Her-
mogenis sunt VII, 512.; ὑπο-
μνήματα εἰς τὸν Δημοσθένην
III, 430. VII, 90.; τινὰς τῶν
δημοσίων Δημοσθένους ἐπιμύ-
ριαι πρῶτος VI, 444.
- Hermupolis a Mercurio condita
IX, 178.; Hermupolitae καὶ
ἀθλητικῇ μυγαλοφρονοῖσι IX,
197.
- Hero ἀντιτόμος, postea philo-
sophus I, 230.
- Herodes IV, 316.
- Herodianus ἐν τῇ καθόλου II,
667.; definitio ὀρισμοῦ II, 97.
- Herodotus I, 16. 159. 160. 161.
189. 190. 193. 199. 217. 219.
239. 242. II, 11. 210. 229. III,
220. 244. 314. 317. 403. 413.
IV, 160. V, 467. 470. 482.
500. 533. 534. 535. 599. VI,
307. VII, 10. 193. 1201. 1313.
VIII, 483. 565. 577. 628. IX,
9. 12. 25. 34. 51. 282.; bar-
bare multa profert I, 236.;
utitur vocibus Atticis, Dori-
cis V, 535.; Thucydide infe-
rior I, 90.; ποιητῶν οὐδὲν
διαφέρει I, 287.; μύθοις ἐχρή-
σατο II, 10. 147.; ἐν τοῖς Αἰ-
γυπτιακοῖς ejus ποικίλα τῶν
καίων IX, 150.; ἐν τοῖς Μη-
δικοῖς IX, 223.; Herodoti hi-
storia μεσὶ γλυκίων διηγημά-
των IX, 249.
- Hesiodus I, 23. 66. 176. 217.
281. 332. 449. II, 143. 149.
251. 604. III, 230. 644. V,
448. 481. VI, 85. 93. 96. 379.
VII, 1102. 1349. VIII, 605.
607. 735. 776. IX, 744. 150.
254. 268. 320.; fabulas novit
I, 10. 173.; de prooemio Q-
perum dubitatur VIII, 586.;
συμμετρία τῶν περιφρασέων
ejus IX, 150.; ἐν τοῖς κατα-
λόγοις τῶν γυναικῶν IX, 268.
Hexametri schemata XXXII.
III, 379. VI, 484.
- Himerius III, 521. VIII, 318.
- Hipparchus, rhetor VI, 337.
VII, 93.
- Hipparchus ab Harmodio et Ari-
stogitone interfectus I, 161. 217.
- Hippias VII, 9.
- Hippocentauri I, 219.
- Hippocrates VIII, 582. IX, 3.
101.; ὕψος διακτάς τοῖς πυ-
ρρῶτατοις συμφοροῦσι λέγει III,
741.; Ἀποφισιν VI, 236. VII,
246.; ἐπιδημιαὶ VI, 92.
- Hippolytus σάφρων IX, 285.
- Hippomenes Atalantam in ma-
trimonium ducit I, 232.
- Hipponax IX, 60.; ἔδρανον τὸ
μέτρον καὶ ἐποίησε χωλὸν ἀπὸ
εὐθείας IX, 125.
- Homerus IX, 559.; ὁ τοῦ Ἀλ-
λῆτος II, 92. 478.; ποιητὴς
κατ' ἐξοχὴν I, 203. II, 515.;
ejus poësis praeclarissimum
exemplum προῶποποποιίας I,
164.; fabulas novit I, 173.;
Odysseae ejus oeconomia I,
192.; cuique personae aptos
sermones tribuit I, 149.;
πρῶτος εὐρηκίται δοκεῖ φοβε-
ρὰς χάρεας IX, 59.; Homeri
oratores, Nestor, Palamedes,
Ulysses IV, 42. 43.; παρα-
χωροῦσιν Ὀμήρῳ πάντες, ὅσοι
τὰς λογικὰς μετῆλθον τέχνας,
οἳ ἐξ αὐτοῦ τὰς ἀρχὰς εἰλη-
φοῖτες καὶ τὰ σάγματα τῶν
ὑποδίστων V, 80.; ἄριστος
ποιητῶν καὶ ῥητόρων καὶ λο-
γογράφων III, 375.; τὴν δι'

ἡλληγορίας διήγησεν εὖρε VI, 555.; πρώτος ἡθικὸν ὄρχον ἔμοσεν III, 424.; τραγωδὸς καὶ πατὴρ τραγωδίας III, 439. 444. VII, 1328.; rhetoricae semina jecit VII, 9.; λόγων πάντων καὶ δογματῶν πατὴρ VIII, 23.; τὴν Ἰλιάδα οὐκ ἂν προέκοντες τις γράψαι τοῖς Ἀρχιλόχου βραχίονι IX, 4.; πλοῖσις λαμβάνει, ἀπὸ τῶν ἀληθῶν, ἐν οἷς φεύδειαι IX, 152.; ejus μεγαλοφροῖα IX, 215.; multos laudavit et reprehendit IX, 254.; ἐπιφανήσεις Ὀμηρικά IX, 254. 256. 268.; ἐν τῇ ἀσπίδι IX, 272.; ὁ θείος παιγνίτης IX, 315.; προὔλαβε τὸ συντακτικὸν εἶδος IX, 309.; τὸ τῆς μορφῆς εἶδος οὐ παραλείπει IX, 315.; ὕμνους εἴρηκε τοῦ Ἀπόλλωνος, πρὸς Ἀΐαν IX, 320.; novit Apollinem in Lycia natum IX, 322.

Iliad. A. II, 3. 41. 182. 281. 414. 625. 662. III, 378. 379. 417. 445. 534. 575. 708. IV, 744. 751. V, 215. 217. 351. 416. 433. 518. 539. 556. 557. 558. 559. 560. VI, 9. 26. 48. 345. 349. 492. 493. 494. 495. VII, 4. 5. 850. 1211. 1231. 1250. 1251. 1267. 1300. 1343. VIII, 468. 472. 586. 591. 600. 607. 632. 633. 634. 642. 651. 656—658. 661. 665. 684. 730. 740. 743. 755. 766. 769. 772. 774. 778. 784. 785. 786. 790. 792. 809. 819. IX, 137. 407.

B. III, 286. 412. 418. 426. 437. 509. 510. 585. 660. 707. 708. 709. IV, 744. V, 351. 557. 558. VI, 492. 493. 494. 405. VII, 831. 1108. 1189. 1212. 1232. 1240. 1251.

1286. 1287. 1309. 1323. 1342. VIII, 448. 467. 481. 538. 558. 585. 597. 604. 605. 608. 610. 613. 614. 631. 635. 640. 642. 660. 661. 683. 729. 739. 742. 743. 745. 748. 750. 753. 768—771. 776. 778. 783. 785. 789. 792. 795—797. 806. 811. 818. IX, 30. 33. 39/107. 155. 259.

Γ. II, 3. 231. 577. 662. III, 355. 356. 402. IV, 104. V, 6. 215. 217. 434. 494. 530. 531. 558. 559. VI, 10. 25. 48. 385. 451. VII, 4. 5. 7. 280. 831. 1091. 1134. 1267. 1327. VIII, 595. 607. 609. 613. 634. 659. 660. 692. 750. 775. 788. 793. 794. 796. 809.

Δ. II, 210. 231. III, 707. IV, 9. 745. V, 5. 215. 351. 552. 557. 560. 571. VI, 8. 48. 240. 245. VII, 5. 832. 964. VIII, 485. 516. 580. 584. 596. 611. 628. 629. 651. 660. 661. 670. 746. 747. 759. 767. 772. 778. 806. 818. IX, 40. 56. 322. 534.

Ε. I, 254. II, 231. 452. 468. III, 293. 318. 355. 377. 378. 412. 717. V, 633. 558. VI, 345. VII, 341. 1115. 1190. VIII, 402. 516. 596. 600. 605. 606. 652. 662. 729. 755. 759. 772. 775. 787. 805. Ζ. III, 170. 705. V, 430. 557. VI, 31. VII, 3. 837. 1348. VIII, 498. 613. 623. 632. 634. 662. 749. 751. 784. 787. 794. IX, 88. 583.

Η. II, 24. 587. 594. 605. 642. 661. 810. III, 320. 659. V, 558. VI, 488. VIII, 585. 605. 612. 663. 740. 774. 787. 793.

- Θ. II, 22. 206. 233. 289.
 661. V, 434. 468. 557.
 VII, 3. 1253. VIII, 485.
 587. 612. 652. 663. 665.
 692. 738. 740. 755. 757.
 759. 774. 790. 797. 809.
 I. I, 153. II, 91. 231.
 III, 439. 442. 705. IV,
 104. V, 215. VI, 10.
 VII, 39. 1171. 1270.
 1271. 1329. 1346. VIII,
 441. 591. 594. 604. 609.
 615. 622. 632. 648. 649.
 665. 720. 746. 753. 754.
 770. 775. 787. 796. 809.
 IX, 15. 56. 305. 585.
 K. II, 577. 661. 668.
 V, 535. VIII, 607. 608.
 609. 612. 660. 746. 772.
 773. 776. 791. 815. IX,
 56. 155.
 Λ. II, 231. 280. III, 404.
 405. V, 434. 558. VI,
 385. VII, 1133. 1141.
 1223. 1253. VIII, 465.
 615. 645. 666. 751. 754.
 764. 765. 771. 785. 791.
 794. 803. 805. 806.
 Μ. I, 67. II, 24. 592.
 III, 231. 357. 377. VI,
 244. 490. VII, 984. 1251.
 1293. VIII, 602. 612.
 644. 684. 692. 718. 768.
 769. 790. 792. 809. IX,
 51. 106.
 Ν. III, 166. 230. 318.
 377. V, 557. VI, 490.
 VII, 1128. VIII, 581.
 584. 592. 604. 612. 667.
 746. 758. 770. 771. 777.
 810. 812. IX, 33. 40.
 Ξ. II, 310. III, 219. 315.
 316. 377. V, 433. VII,
 883. 956. 1213. 1270.
 VIII, 596. 608. 780. 806.
 IX, 30.
 Ο. II, 605. III, 419. 445.
 V, 494. 539. VII, 924.
 986. 1157. 1250. 1349.
 VIII, 481. 583. 612. 661.
 749. 755. 774. 803. IX,
 517.
 Π. III, 166. 174. 706.
 V, 493. VII, 829. 984.
 987. VIII, 466. 585. 592.
 608. 611. 624. 667. 730.
 742. 760. 789. IX, 27. 49.
 95.
 Ρ. III, 661. VII, 889.
 1253. VIII, 482. 597.
 609. 792.
 Σ. II, 230. V, 557. 558.
 VIII, 559. 580. 742. 752.
 774. 815. IX, 272.
 Τ. II, 122. III, 377. V,
 559. VII, 868. VIII,
 604. 612. 614. 732. 753.
 788. 809.
 Φ. II, 232. III, 286. 412.
 V, 468. 557. VI, 19. VII,
 924. 1191. VIII, 445.
 462. 517. 555. 598. 606.
 684. 721. 729. 772. 790.
 797. 814.
 Ψ. II, 219. III, 318. 377.
 554. VII, 1161. VIII,
 611. 730. 742. 747. 775.
 796. IX, 41. 92. 224.
 Χ. II, 49. 639. III, 229.
 IV, 53. V, 134. 485. VI,
 224. 242. 492. VII, 983.
 1253. VIII, 598. 611.
 616. 666. 742. 777. 787.
 791. 797. IX, 286. 584.
 Ψ. I, 279. II, 229. III,
 436. V, 558. VII, 1137.
 1253. VIII, 608. 612.
 613. 614. 728. 763. 791.
 796. IX, 92. 95.
 Ω. V, 559. VII, 1330.
 VIII, 769. 791. IX, 586.
 Odys. A. II, 23. 577. 594. III,
 412. VI, 34. VII, 1185.
 1248. VIII, 445. 605. 610.
 613. 669. 768. 792. 796.
 797. IX, 275. 313.
 B. I, 67. V, 557. VII,
 1134.
 Γ. V, 559. VII, 1133.
 VIII, 787. 790. 797. 798.

- Δ.** III, 293. 717. V, 534. VI, 400. VIII, 611. 615. 766. 806.
Ε. III, 173. 706. V, 431. 432. 559. VII, 295. 1137. 1213. VIII, 613. 614. 616. 624. 730. 750. 766. 771. 775. 778. 785. 794. IX, 31. 252.
Ζ. VIII, 474. 601. 615. 687. 752. IX, 59.
Η. V, 33. 534. VI, 386. VII, 1264. VIII, 771. 777. 787. 791.
Θ. I, 67. II, 91. III, 356. VI, 10. VIII, 438.
Ι. II, 219. 662. III, 179. 180. 357. 706. VII, 4. 986. 1096. 1164. VIII, 582. 616. 625. 748. 783. 793. 810. IX, 28. 59. 95. 109. 252. 313. 409.
Κ. II, 227. 662. III, 418. 508. VII, 4. 1245. 1270. VIII, 580. 606. 607. 747. 780. 781. 783. 794.
Λ. I, 171. II, 252. III, 178. 316. 706. V, 533. VII, 850. 1134. VIII, 437. 625. 730. 747. IX, 36. 325.
Μ. II, 328. 331. VIII, 582. 607. 692. 718. 740. 769. 791. 792. 810. IX, 32.
Ν. VII, 1134. VIII, 587. 612. 615. 769. 771. IX, 309.
Ξ. III, 205. 577. IV, 113. VIII, 606.
Ο. II, 592. III, 293. 717. VIII, 663. 738. 766. 793. 795. 808.
Π. VII, 1213. VIII, 441. IX, 31.
Ρ. II, 24. 594. 655. IV, 43. V, 541. VIII, 598. 614. 748. 757. 773. 788. 792.
Σ. I, 25. 67. 153. 213. II, 25. 314. 469. 593. VIII, 591. 592. 772. 813.
Τ. I, 104. 239. II, 208. III, 404. V, 432. VII, 203. 1140. VIII, 610. 751. 778. 794. 795. IX, 50. 52.
Υ. III, 425. 509. VII, 1281. VIII, 591. 780. 798.
Φ. VI, 224. 492. VII, 1252. VIII, 611.
Χ. VII, 6. VIII, 749. 773.
Ψ. III, 169. V, 430. VII, 837.
Hyacinthus I, 537.
Hygiea, Apollinis filia I, 233.; *Hygieam συγγράφειν Ἀρσιουίδης* IX, 157.
Hyperides IV, 15. 425. VIII, 457. 598. IX, 468. 535.; *γράφει μὲν Χαϊρώνειαν τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους εἶναι* IV, 707. VII, 781. IX, 481.; *Aeschinem et Demosthenem παραπρεσβέας κατηγορεῖ* IV, 317. 447. VII, 354. 359.; *φύσει ἡθικώτερος* III, 331.; *ἀξιοῖ τὸν Δημοσθένην δημοσίον εἶναι δοῦλον, ἐπειδὴ ξενίας ἐάλω* IX, 540.; *κατηγορῶν ψηφισματος ὑπὸ Δημάδου γραφέντος* IX, 547.; *virtus ejus rhetorica* III, 382.; *τὸν μῦθον τῆς θηρυκῆς παρακτῆρα ἐπετίθεντο* VII, 26.; *ἡ διήγησις αὐτοῦ ἡθιοὶ καὶ πᾶσι νομιλλεῖται* VII, 26.; *Lingua ei exsecta* V, 8.; *ἐν τῇ κατὰ Ἀρχαιοτάτου* IX, 591.; *ἐν τῷ κατὰ Σταγόρας* I, 163.; *ἐν τῇ κατὰ*

Διονυσίου VII, 4148.; *λόγος*
Δηλιακός III, 219. IV, 446.
V, 481. VI, 210. VII, 946.;
κυτταγορία Δημάδου IX, 532.;
ἐπιτάφιος I, 164.; *ὑπὲρ* *Λυ-*
κούργου VII, 1226. IX, 545.;
ὑπὲρ *Φρόνης* IV, 119. 414.
V, 285. VII, 7. 335. 338. VIII,
458.
Horae *ὑποδεχόμεναι* IX, 150.;
περιχορεύουσι locum, quo *La-*
tona. *Apollinem* peperit IX,
323.
Horum *Apollinem* vocant *Ae-*
gyptii IX, 330.

I.

Ίάλεμος, *εἶδος* *θρήνου* V, 541.
Jamblichus *ἐν τῷ περὶ κρίσεως*
ἀρίστου λόγου V, 443.; *ἐν τῷ*
περὶ τῆς Πυθαγορείου αἰτί-
σεως V, 458.
Jason I, 219.
Iberi IX, 313.
Ίβυκιον σχῆμα VIII, 605.
Icarius IX, 144.
Icarus, *Daedali* f. I, 414. 435.
539.
Icarus a *Thracibus* occisus I,
343.
Ida mons IX, 253.
Idomeneus I, 169. *Vid.* *Menag.*
ad *Diog. Laërt.* 2, 19. 10, 25.
Ignatius VIII, 617.
Ilium IX, 297.
Ἰμερος IX, 275.
Indi IX, 190.; *Indus* *τεζότης* δ
ἐπ' *Ἀλεξάνδρῳ* VI, 87. 90.
Jo in *hovem* mutata I, 477. 537.;
τὴν *Ἰω* *γαμῆ* *Ζῆνι* IX, 268.
Joannes *Caesarensis* VI, 243.
Jones *molles* V, 493. VI, 241.
VII, 981.
Josephus III, 526.
Josephus, in *carcerem* *conjec-*
tus. *Ethiopoeia* I, 508.; *Ae-*
gypto *praefectus* I, 510.
Iphicratis *apophthegma* VII,
1203.

Isacus IX, 261.; *τὸν* *ἰσχνόν* *τῆς*
ῥητορικῆς *χαρακτῆρα* *ἐπετῆδεν*
VII, 26.; *rhetorica* *ejus* *vir-*
tus III, 381.; *ex oratione*
ejus *κατὰ* *Διονυσίου* *ὑβρίως*
quaedam *in orationem* *in*
Midiam *transtulit* *Demosthe-*
nes I, 155.

Ismenias, *Alexandro* *Thebas*
evertente, *tibia* *cecinit* III,
383. IX, 479.; *Ethopocia* I,
494.; *ἐν τῷ* *παιδεύειν* *ἄδειν*
τοὺς *μαθητὰς* *οὐ* *καλῶς* *ἤδε*
μόνον, *ἀλλὰ* *καὶ* *παρὰ* *τὸν* *εἰ-*
κότα *ῥυθμόν* II, 468. 633.

Isocrates IX, 261. 493.; *τὸν*
ἰσχνόν *τῆς* *ῥητορικῆς* *χαρακτῆ-*
ρα *ἐπετῆδεν* VII, 26.; *ejus*
virtus *rhetorica* *describitur*
III, 583. *cfr.* V, 445.; *πολύ*
τὸ *καθαρόν* *ἔχει* III, 205.; *καὶ*
τὸ *εὐκρινές*, III, 214.; *exem-*
plum *est* *ἐν* *τοῖς* *συμβουλευ-*
τικοῖς III, 573.; *ὁ* *ἴσ.* *λόγος*
ποιήσει *ἴσκειν* VI, 101.; *mul-*
tos jambos *habet* V, 471.
VII, 1046.; *ὁμοιοπαρετα* *et*
ὁμοιοτέλευτα *amat* V, 499.;
ἐν *τοῖς* *προοιμίῳ* *τὰς* *παρισώ-*
σεις *φείγει* VII, 1037.; *τὰς*
παρὰ *τῶν* *φωτῆντων*
δύσεις *καὶ* *τὰ* *σκληρὰ* *τῶν* *συμ-*
φώνων *ἐκτρέφει* VI, 102. IX,
31. 123.; *ἀντίθετα* *ejus* IX,
18.; *τὸν* *λόγον* *παντὶ* *ῥυθμῷ*
μιμῆσθαι *κτελεῖ* VI, 166.; *ἔρ-*
γον *ἑταίρος* *φῆσι* *τὰ* *μικρὰ* *μι-*
γύλως *εἰπεῖν* III, 363. VI, 132.
133. 459.; *πρῶτος* *ἐπιωτίρισε*
γρηψίς *ἐγκώμια* VI, 478.; *πα-*
ρηγορικῶν *inventor* *a* *nonnul-*
lis *nuncupatur* VI, 477.; *τοῦ*
ἐπιδικητικῶν *ὅλος* *ἦν* VI, 516.;
se ipsum *laudat* IV, 193.; *παν-*
ταχοῦ *παρηγορεῖ* IV, 190.;
οὐ *πρὸς* *ἀγῶνα*, *ἀλλὰ* *πρὸς*
ἐπιδίξιν *γρηψῶν* *λόγων* *καὶ*
ἀντισοφιστικῶν *ἀντιᾶ* *καὶ* *γορ-*

γιάζων V, 515. 519.; τὸ θεώ-
ρημα ejus IX, 147.; ἡσθη τοῖς
Ἕλλησιν ἀναγνούς ἐν Ὀλυμπίᾳ
τὸν πανηγυρικὸν λόγον IX,
251.; προτίθεται τοῖς ἀρίστοις
τῶν ἀκροατῶν κατὰ μῆτρα στέ-
φανον IX, 262.; τὰ Ἰσοκρά-
τους παραγγέλματα IX, 560.;
χαίρει τῷ ἐκ παραθέσεως σχή-
ματι περιβολῇ ἐργαζόμενος IX,
373.; κριθεὶς σιωπῆς ἀπέφυγεν
ὑποσχόμενος πολιτεύεσθαι, καὶ
γράφας ἀφίστασθαι τῆς θα-
λάσσης πάλιν κρίνεται IX, 472.;
Sententiae ejus: οἱ εὐφυνεῖς
θίων παιδὲς I, 203. 210.; prae-
ceptoribus plus debemus,
quam parentibus I, 207. 213.;
discipulo opus est πινακίδιου
καινοῦ καὶ γραφείδιου καινοῦ
I, 209.; τῆς παιδείας ἡ μὲν
ρίξα πικρά, ὁ δὲ καρπὸς γλυ-
κὺς I, 22. 63.; ὅμοιον μηδὲν
συμφορὰν ὀνειδίζειν δεῖ IV,
30.; περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀποβ-
ήτων ἀνακοινῶν IV, 679.; ὁ
πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ κα-
λοκάγαθίας ὑπερήτης IV, 104.
546.; δεῖ τὰ ἀφανῆ ἐκ τῶν
φανερῶν ταχίστην ἔχειν τὴν
διᾶγνωσιν V, 254. VII, 177.;
οὐ μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν
καιρός· οὐ δὲ ὁ νῦν καιρός,
οὐκ ἐγὼ δεινός V, 543. VIII,
480.; Alia dicta I, 215. II, 632.;
Isocratis ἑκλώμια I, 164.; ἐν
τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ IV, 712. V,
7. 455. 471. VI, 449. VII,
721. 917. 930. 953.; Αἰγινή-
τικῇ III, 311. VI, 389. VII,
1062.; Ἀρχιδάμῳ III, 265.
383.; Βουσίρδι II, 44. 622.
VII, 1234.; πρὸς Δημόνικον
III, 421. 434. 437. 510. V,
585. VII, 716. 1235. 1263.
1299. 1311. 1326. VIII, 495.;
περὶ εἰρήνης III, 435. 509.
VII, 1315. IX, 372. 373. 493.;

Rhetor. IX.

Ἑλένη I, 323. II, 45. 446.
480. VII, 1032. VIII, 476.
485. 562. IX, 14. 244. 402.;
Εὐαγόρα II, 45. 446. 447.
480. III, 551. IV, 52. VII,
906. IX, 220. 289.; πρὸς Εὐ-
θύνοον V, 292. VI, 328. VII,
361. 364. IX, 403. 482.; ἐν
τῷ Νικοκλῇ IX, 194.; Πανα-
θηναϊκῇ III, 279. 395. IX,
162. 194. 195.; Πανηγυρικῇ
I, 201. II, 44. 622. 631. III,
395. IV, 45. 46. VII, 922.
926. 1033. VIII, 461. 475.
562. 593. IX, 15. 16. 147. 210.
328.; in Panegyricum quae-
dam e Lysiae Epitaphio et
Olympico retulit I, 155.; συμ-
βουλευτικὸν μὲν ἔχων τὸ εἶδος,
διὰ δὲ ἑγκωμιαστικῆς ὕλης κα-
τασκευαζόμενος II, 619.; ἐν
ταῖς παραινέσεσι IV, 193.;
Πλαταϊκῇ IV, 379. 381. VII,
54.; πρὸς σοφιστὰς II, 628.
V, 225. 447. VI, 92. 111. VII,
44. 869.; οἱ ἀπὸ Ἰσοκράτους
I, 201.; αἱ ἀγέλαοι κατὰ τὸν
Ἰσοκράτην σοφιστὰς VII, 374.;
Ἰσοκράτειοι ῥήτορες IX, 8.; τῇ
λειότητι μάλιστα κίχρηται IX,
123.
Ἰωνεὶς ἄλογιμώτατοι IX, 180.;
Ἰώνων αἱρεῖς IX, 240.; Joniae
urbes nonnullae quando con-
ditae IX, 182.; ἀπρὸς ἰσθμίου
IX, 183.; Ioniam subigit A-
gesilaus IX, 249.
Ister fluvius IX, 192. 224. 253.
Isthmia in honorem Palaemo-
nis celebrantur IX, 210.; τοῖς
θηρῶσι IX, 212.; de Isthmo
Sol et Neptunus discepta-
runt IX, 200.
Ἰταλοὶ νόμιμοι III, 549. IX,
216.; Ἰταλία ἐν καλῷ κτίται
IX, 240.; Ἰταλιώτης IX, 233.
Ithyphallicum metrum III, 230.
Julianus Εἰδωλιανὸς dictus III,
580. VII, 1337.

Juno βοῶπις I, 533. 407.; Ἥρα ὅτι ἀνὴρ IX, 141.; memoratur IX, 148. 322.

Jupiter. Ζεὺς τὸ θεῖον IX, 141.; hymni in Jovem IX, 129. 149.; Jovis frater ὁ λόγος IX, 151 sq.; ex ejus capite ἀνδραμὴν Ἀθηνᾶ IX, 152.; πρὸ πάντων ἐγένετο IX, 152.; Θέμιν γυναῖκα ἡγάγετο IX, 153.; Jupiter, Neptunus et Pluto τὰ πάντα διαλαχόντες IX, 188.; Jove nati Apollo et Diana IX, 188.; ὅσε χρυσῶν IX, 200.; κατέλυσε τοὺς Τιτάνες IX, 322.; γαμῆν τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἰώ IX, 268.; τὴν Ἀἴδαν IX, 376.; Ὀλυμπίαν τετιμῆκε καὶ Νημέαν IX, 200.; Jovis in honorem celebrantur Olympia IX, 219.; Jovis filius Hercules IX, 217.; Jovem Γάμος ἰδημουργήσας IX, 266.

Justiniani statua equestris I, 580.

L.

Laodamia, Ethopoeia I, 392.

Lacedaemon ἀνδρῶν μίση α Diogene dicta I, 376.

Lacedaemonii τελεταὶ Ἀρτίμειδος τελοῦμενοι I, 276.; Ἡρακλῆους ἀπόγονοι I, 377.; ad pueros ab ebrietate deterrendos Helotas ebrios reddunt II, 468. 635.; eorum πολιτεία IX, 194. 195.; eorum τὸ ἐν θερμοπύλαις ἔργον IX, 206 sq.; τὸ παρὰ Καρχηδονίων ἔργον IX, 207.; τὸ περὶ θυρίαν Λακεδαιμονίου ἔργον IX, 207.; olim leges dederunt Graecis IX, 243.; peregrinis iniquiores IV, 72.; ξενιλασία VII, 115.; βορρυλογία gaudent I, 236. IV, 78. IX 5. 102.; reges eorum ex Heraclidis IV, 71. 79.; fucati in

bellum eunt IV, 407.; ad tibiae sonum in hostes irruunt V, 458.; legem de plenilunio solvunt III, 85. V, 387.; morte mulctant eum, qui puellam corruperit V, 269. VII, 244.

Lachares, sophista III, 719. VII, 929. 932.; elaboravit σύνταγμα μηδὲν ἑτερον περιέχον, ἀλλ' ἢ περὶ κώλου καὶ περὶ κόμματος VII, 930.

Laconis apophthegma I, 206. 277. II, 251.

Laodamantis frater, Euaeon I, 188.

Laomedon IX, 245. 329.

Laodice, Priami filia, a terra absorpta I, 269.

Lazarus, e mortuis excitatus I, 467.

Leda IX, 276.

Leges variae II, 271. 272. 558. III, 85. IV, 168. 169. 216. 218. 228. 236. 246. 251. 252. 253. 255. 256. 258. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 268. 269. 270. 276. 284. 288. 289. 290. 293. 328. 336. 419. 454. 462. 468. 475. 566. 574. 578. 605. 646. 656. 657. 698. 707. 718. 721. 723. 735. 772. 777. 778. 779. 801. 804. 806. 814. 831. 838. 840. V, 10. 44. 99. 106. 107. 113—116. 159. VII, 46. 419. 422. 576. 620. 622. 623. 653. 724. 725. VIII, 67. 92. 105. 110. 124. 229. 247. 269. 286. 362. 365. 370. 387. 402—415.; κατηγορία νόμου τοῦ κελύοντος α) ἐπ' αὐτοφώρῃ τὸν μοιχὸν κτείνεσθαι I, 115.; β) τὰς τῶν ἀδελφῶν γαμῆτας γαμῆν I, 419.; γ) τοὺς ἀπὸ πανδγίου καταίροντας πον σκελεῖσθαι παρὰ τῶν ἐκείνου I, 186.

Lex εὖρημα καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων σοφῶν V, 582.; Leges columnis aeneis incisae I, 409.; Legibus non scriptis multae gentes usae

- IV, 80.; *Loecrensium lex et βρόχῳ τὸν τραχήλον ἔχοντα νομοθετεῖν* IV, 73.
Λύσις νόμου IV, 248.; *νομοθέτου γνώμην ψηλοφασθαι* IV, 604.
Ἀθηναῖα IX, 212.
Leo IV, 273.
Leo ὁ ἀποστολικός, ἀφορίσας Ἀρκάδιον VI, 263.
Leontine, Atheniensium colonia VI, 15.
Leontium, e meretrice philosopha I, 230.
Leotychides V, 35.
Lethaeus, Magnesiae fl. VI, 129.
Λητώ IX, 153. 144.; *Λῶς κυδρή παρόικιτις* IX, 325.
Libanius II, 79. III, 521. 526. 559. 573. V, 46. VI, 198. 376. 382. 452. 468. VII, 1234.
Libanus juvenis, in thus mutatus I, 270. 372.
Λιβύς ἄνθρωπος I, 172. II, 165.
Λιβύη IX, 326.
Λιβυστικοὶ μῦθοι I, 10. 172. II, 8. 12. 165.
Λικυμνίων, Πάλλου διδάσκαλος VII, 1224.
Λίται καὶ Ὀμηρον χωλαὶ καὶ ὄνυσσαι IX, 5.
Logothetae μεταφράσεις II, 269.
Lollianus II, 683. IV, 63. 648. V, 593. VII, 5. 6. 19. 32. 930.; *ejus τέχνη περὶ ἀφορμῶν ῥητορικῶν* IV, 35.; *ἐντὶ μόνον στάσις εἶπαι* V, 8., coll. V, 79.; *definitio rhetoricae* V, 17.
Longinus V, 451. 473. VI, 93. 119. VII, 982. 984.; *Longini φιλολόγοι* VI, 95. 225.; *φιλολόγοι οὐμῖλαι* VII, 963.
Lotophagi IX, 313.
Lucianus II, 53. 497. 512. III, 521. 526. V, 573. VII, 1138.; *Στοχαστὴς Φαλαρίδος πρὸς τὸν Ἐχτρον* II, 637.
Lyceum IX, 259.
Lycia natalis Apollinis IX, 322.
Lycophron II, 240. III, 562. 729. VI, 197.; *ejus epistolae* III, 521.; *κομπηρὰς ἔχει λέξεις, γὰρ διὰ ταπεινὸν* II, 132.
Lycurgus, Thraciae rex I, 221.
Lycurgus, legislator I, 221. 247. IX, 243.
Lycurgus, orator III, 389.; *ejus rhetorica dialecticae similis* V, 214. VI, 25.; *τὸν μείσον τῆς ῥητορικῆς χαρακτηρὰ ἐπαγγέλλεται* VII, 26.; *Ex ejus orationibus τῆς ὑβριως Demosthenes transtulit quaedam in Midianam* I, 155.; *ἐν τῷ κατὰ Αὐτολύκου* VII, 54.; *ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος* I, 162.
Lydia IX, 246. 263.
Lydiae fabulae II, 8.
Λυδοὶ βασιλικώτατοι IX, 180.; *imperio Trojanorum subjecti* IX, 246.
Lyrici IX, 254.
Lysias V, 46. 382. 446. 545. IX, 58. 109. 261. 482.; *τὸν ἰσχνὸν τῆς ῥητορικῆς χαρακτηρὰ ἐπαγγέλλεται* VII, 26.; *tenuibus argumentis tractandis aptus* I, 171.; *virtus ejus rhetorica exponitur* III, 381.; *ἐκτιθέμενη τὴν οὐσαν μὲν, μὴ φαινομένην διὰ διανοήματα* VI, 474.; *ἐν πλείοσι τῶν Ἀσιατικῶν λόγων καὶ μαρτύρων ἐπιφερομένων ἐκ συνίσταται τὸ ζήτημα* VII, 270.; *ἔρωτικὸς in Phaedro Platonis* I, 167. III, 279. V, 513.; *ἔρωτικὸς πρὸς γυναῖκα* VI, 325.; *ἐπὶ Νικομάχης διώκων Ἐκφαντίδην καὶ Διοφάντην* IV, 325.; *τὰς διηγήσεις κατὰ ὁρθοῶσιν ἀνηλωμένας τίσχει* IX, 494.; *περὶ ἀνακαλυπτηρίων* I, 165.; *περὶ ἀμβλώσεως* I, 165. V, 3. VII, 16.; *περὶ Ἀχιλλείδου* IX, 592.; *κατὰ Διογένητος* V, 452. 546.; *ἐν τῷ πρὸς Διοκλίαν ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου* I, 166.; *ἐπι-*

τάφος I, 164.; ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθ. φόνου IX, 85.; κατὰ Νικίαν προδοσίας V, 568.; ἐν ταῖς παρασκευαῖς IV, 352.; πρὸς Σμικρίην IV, 495. VII, 286.; ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λόγων in Midianam quaedam transtulit Demosthenes I, 155.; ex Epitaphio et Olympico Isocrates quaedam transtulit in Panegyricum ibid.

M.

Macedones Thessalonicam condunt IX, 190.; τῶν βαρβάρων οἱ χεῖριστοι I, 94.

Major, rhetoric IV, 304. not 324.

Manes III, 736.

Marathonia pugna I, 162. IX, 206.

Marcion III, 736.

Maronitae et Siphnii IV, 160. 161. 719. V, 67. 68. VII, 150. 151. 605.

Mars τοὺς κατ' αὐτὸν γυνώμενους μισθόνους ἀποτελεῖ VI, 89.; Venerem amat I, 61.; Ab Hephaesto victus I, 384.; Mars et Minerva de Attica in Arcopago disceptantes II, 92.; Mars et Neptunus de Halirrhatio disceptantes ibid. honorem habuit Atheniensibus IX, 200.

Marsyas IX, 461.

Massagetae I, 235.

Μαυαυλοῦ Κυριῶς τάφος VI, 265.

Medea I, 17.; Medae venificia I, 219. 222.; num verisimile sit, eam liberos interfecisse I, 218.; amoris in liberos exemplum IV, 449.; Medae fabula confirmatur I, 301.; infirmatur I, 312. II, 28.; Μηδίας ἑκφρασις I, 400.

Medi memorantur IX, 182.;

Μήδοι βασιλευσάτωρ IX, 180.

Megacles Agaristen uxorem ducit IX, 265.

Megalopolis arx in summa urbe posita II, 653.; συντυχία IX, 183.

Megarenses Atheniensium liberos expositos sperant IV, 252. VI, 536.; Periclis decreto Atheniensium commercio prohibiti V, 375.

Meleagri mors VII, 1329.

Melii. τὸ πρὸς Μυλίου Ἀθηναίων ἔργον IX, 206.

Melisippus IV, 435. V, 144.

Memnon IX, 283.

Memphis ἐπὶ τῷ γήματι τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἰφαιστοῦ condita IX, 190.

Menander, rhetor V, 514.; βιβλίον περὶ ἐπιδεικτικῶν II, 415. 450.; ἐν τῷ κληρικῷ τοῦ ἀπόλλωνος ὕμνῳ IX, 158.

Menander, ὁ διατριτής VII, 248.; ὑπομήματα γραφῆς VII, 374.; τὸ παρὰ Μενάνδρου δῆγμα VII, 850.; ἐν τῇ διατριβῇ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους VII, 1050.; ἐπιμερίζων τοὺς Ὀλυμδιακοὺς λόγους VII, 1184.; Μέν. ὁ τὸν Δημοσθένην ἐξηγουμένους VI, 582.; libet περὶ τῆς ὀητογραφίης III, 672.

Menander, comicus III, 177. 302. 306. IV, 102. V, 527. VIII, 441. 736. not. 759. not.; fabulae ejus praeclarissimum exemplum ἀρροσποποιίας I, 164.; optime vitata imitatur IV, 100.; Aristophanis grammatici doctores dictum: ὁ Μενάνδρῳ καὶ βίῃ, πότερος ἢ ὕμῶν πότερον ἀπαιμνήσατο III, 441. IV, 101.; Fragm. inc. οὐκ ἔστιν οὐτε διὰ βολας γραῖς ἔσδον IV, 98.; fr. inc. I, 16. 251. 294. III, 441.; ἐν ἀρχῇ τοῦ τε Μαρδανίου καὶ τοῦ Σ-

- νόλου I, 199.; ὡς τῇ χρηστέῃ
· ἐπιλήρη I, 196. 200.; Γεω-
· γῆ V, 525.; Περὶ θεία V,
· 486.; ἑλίκων προσάποποια
· I, 44. 101.; Μεσσηνία IX, 71.;
· Μένανδρον ὑποκρίνεται, Φι-
· λήμονα δὲ ἀναγινώσκουσιν IX,
· 86.
Menelaus, poeta VI, 93. 399.
Menelaus, Atrei filius IX, 283.
Menoeceus, pro patria se de-
· vovens. Ethopoeia I, 382.
Menou, sophista III, 362.
Mercurius cum Musis invocatur
· VII, 1050.
Metaphrastes Simeon III, 521.
· 526. 612. VII, 1337.
Metrophanes IV, 203. 340. 660.
· 691. 692. 780. V, 327. 338.
· 345. VI, 135. VII, 350. 443.
· 446. 551. 552. 554. 556. 562.
· 695. 759. VIII, 65. 225.; Pla-
· tonicus IV, 294. 299.; Her-
· mogenis interpres IV, 816.
Michael, Calaphates II, 508. coll.
· Prolegom. p. IV.
Micon punitus, quod barbaros
· majores quam Graecos pinxe-
· rat VIII, 126.
Midas, rex I, 431. 603.
Milesii IX, 140.
Milesius Deus V, 441.
Miletus IX, 326.
Miltiades IV, 730.; Themistocle
· inferior I, 340.; in carcerem
· conjectus I, 390.; μετὰ τὰ ἐν
· Μαραθῶνι συμβουλευέει θύειν
· Πανί V, (76.); μετὰ Πάρον
· ἄλόντι Μιλτιάδῃ Σάνθιππος
· τιμῆται πενήκοντα ταλάντων,
· ὃ δὲ ἀνθυποτιμᾶται θανάτου
· IV, 730. IX, 535. 543.; bar-
· baros ad Marathonem occi-
· sos sepelit VII, 193.; Rheto-
· rica ejus politica VI, 34.;
· silentio se defendit V, 213.
Minervae noctua sacra I, 40.
· II, 428.; olea I, 41. 368;
· 371.; olea orta est ex puella
· Elaca I, 269.; Παλλάδος ἔκ-
· φρασις I, 402.; navigationem
· invenit I, 417.; Cognomina
· ejus, Ἀλαλκομένης, Τριτογέ-
· νεια, Παλλάς explicantur II,
· 452.; ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς
· ἀνίδραμιν IX, 152.; de Athe-
· niensium terra cum Neptuno
· disceptat IX, 199.; honorem
· habuit Atheniensibus IX, 200.;
· Ἀθηνῶς ἔργα IX, 270.; Apol-
· lo cum Minerva et Vulcano
· templum Apollinis Sminthii
· exstruunt IX, 329.; ejus si-
· mulacrum in arce Athena-
· rum ibid.
Minos I, 221. IX, 233. 235. 243.;
· filio mortuo laetus V, 397.;
· M. et Rhadamanthus Jovis
· filii vocantur, quoniam Jovis
· instar bene regnarunt I, 337.;
· Minos urbes condidit IX,
· 178.; Rhenen οἰκίξας IX, 191.
Minotaurus I, 300.
Minucianus πρώτος εἰσέδεται περὶ
· τῶν ἐγ' στάσεων II, 683.; ab
· Hermogene vel impugnatus
· vel emendatus II, 684. IV,
· 36. 63. not. 67. 294. 298.
· 314. 373. 422. 436. 437. 476.
· 485. 487. 491. 582. 583. 617.
· 681. 688. 689. 690. 691. 696.
· 722. V, 8. 26. 55. 59. 76.
· 77. 95. 96. 97. 122. 150.
· 173. 175. 176. 178. 181. 243.
· 244. 251. 260. 261. 269. 288.
· 333. 591. 593. VI, 54. 111.
· 435. 567. 583. 585. VII, 117.
· 133. 135. 139. 140. 165. 170.
· 200. 203. 206. 207. 212. 225.
· 245. 315. 355. 402. 443. 446.
· 447. 498. 503. 542. 579. 580.
· 581. 582. 583. 586. 759. 1023.
· 1249. VIII, 18.
Mithaecus et Thearip VI, 137.
· VII, 333. 890.
Mithram Persae Apollinem di-
· cunt IX, 330.
Mithridates II, 15. 250.

Mitylenaei ἐπὶ κισθαργῆδι μίγι-
στον φερούσι IX, 196.

Μνημοσύνης filiae Musae IX,
133, 152.

Morbi parentum ad liberos pro-
pagantur VI, 92.

Moses a paganis laudatus VI,
211.

Musaeus III, 574.

Musae IX, 133. 135. 152. 215.
250. 265. 270. 320. 321. 326.;
Μουσῶν τράφημος Euripides
IX, 282.; Μουσῶν ἔργα IX,
305.; Μουσῶν ἐργαστήριον IX,
313.

Musicae symphoniae quinque
VII, 226.

Myrrha, Adonidis mater I, 430.;
Ethiopoeia I, 484.

Mysteria ἐν ἀλληγορίαις λέγεται
IX, 47.

N.

Narcissi historia I, 440. 538.;
confirmatur I, 294.

Ναύατος οὐκ ἔδιδετο τοὺς ἐν τῇ
διωγμῇ παραπιστάς [Greg.
Naz. Or. τῆς τὰ ἀγ. φῶτα p.
636. A.] VI, 191.

Naclides Thebania Plataeam
ingredientibus portas aperuit
I, 195.

Neacra V, 375. VI, 534.

Nemea in honorem Archemori
celebrantur IX, 210.; τριετη-
ρικὰ IX, 213.

Nemeae honorem habuit Jupi-
ter IX, 200.

Neocles V, 395. 403. VII, 752.
762. 763. 764.

Neoptolemus I, 40.

Neptunus honorem habet Athe-
niensibus IX, 200.; Trojae
muros exstruit cum Apolline
IX, 246. 329.; Neptunus
navem prosequens IX, 263.;
Neptunus, Jupiter et Pluto

τὰ πάντα διαλαχόντες IX, 188.;
de Atheniensium terra cum
Minerva discipulat IX, 199.;
cum Sole de Corinthiis et
Isthmo IX, 200.; de Delphis
cum Apolline etc. IX, 200.;
Neptuni et Tyrae nuptiae IX,
268.; Neptuno equus sacer
I, 40.; non alias hostias ac-
cipit, quam boves I, 333.;
Πασιδῶν λέγεται ἡ συνέχουσα
τὴν θάλασσαν θεία δύναμις,
διότι πῶτά τις ἐστὶν αἰτία II,
452.

Nereus IX, 263.

Nessus fluv. V, 388.

Nestor Pylus IX, 185.; τὸ γλυ-
κὸ καὶ προσηγνὲς τῆς ἐφημερίας
εἶχεν VI, 9.; filia ejus Poly-
casto IX, 277.

Nestor, Stoicus, rhetor VII,
226.

Nestor, Larandensis, poeta et
sophista, scripsit μεταμορφώ-
σεις φυνίκων καὶ ὀνείων IX,
254. Cf. Suidas s. v.

Nicias IV, 349. 450. 626. VII,
504.; Nicias et Alcibiades
ἀντιλογία IX, 537.

Nicias, pictor IX, 38.

Nicodorus IV, 88. 325. 459.

Nicolaus, sophista II, 60. 63.
548.; ἐν τῇ περὶ τῶν προγυ-
μνασμάτων πραγματείᾳ II, 199.
539.

Nicostratus III, 312. 391. IX,
249.

Nicopolis ἢ ἐκ' Ἀκτίων IX, 190.
Nilus IX, 253.; dictus ἀπὸ τοῦ
νίου ἢ τῶν Πλυνίων V, 253. VII,
173. 175.; causa inundatio-
num VII, 723.; Sententiae
ab antiquioribus de eo pro-
latae I, 161.

Ninus urbs IX, 189.

Ninus, Ἀθηναίων ἱερέα I, 275.

Niobe, τίνος ἀνδρῶν λόγου; κτι-
μίων τῶν παιδῶν I, 102.

κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ Νιόβην I, 304.; ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα I, 310.; Fabula de Niobe in sacrum conversa explicatio naturalis II, 508.

Nomina propria μεγαλογραφῆται VI, 89.

Nox de Delphiis disceptat cum Neptuno, Apolline et Themide IX, 200.

O.

Oceanus IX, 253.

Odyseus ex parva civitate profectus inlaruit I, 230.; apud Phaeacas accurate res suas enarrat I, 184, 193.; a Phaeacibus discedens IX, 309.; exemplo est, patriam omnibus praeferendam esse IV, 449.; Ulyssis et Herculis comparatio I, 44.; Ul. et Ajacis comp. I, 231.; Ul. et Nestoris comp. I, 355.; insaniam simulat I, 432, 552.; τὰ τροχάλων καὶ τὸ ὄζυ καὶ τὰ σφοδρὸν καὶ λαμπρὸν τῆς φητορικῆς ἔχει VI, 10.

Ὀκτος δαίμων IX, 133.

Olea, Minervae donum VI, 8.; σύμβολον νίκης οἱ θαλλοὶ τῆς εἰλαίας καὶ ἱκετήριος ibid.

Olympiae honorem habuerunt optimi Deorum IX, 200.; Olympiae ἐν τῇ πανηγύρει γυναικες οὐ φαίνονται IX, 205.; οἱ Ὀλυμπιάζει συνιόντες ἐνδοξότατοι IX, 211.; Ὀλυμπίαισι IX, 274.; εἰκόνας πῖμπωμεν εἰς Ὀλυμπίαν IX, 287.; ἐν Ὀλ. Ἰσοκράτης τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἀνέγνω IX, 251.

Olympia a Philippa celebrata capta Olyntho I, 160. III, 420.; τοῖς Ὀλυμπίαις ὁ στέφανος εἰλαίας, Ἰσθμίοις πίντος,

Πυθίοις δάφνης, Νεμίοις σελίνου I, 349.; in honorem Jovis celebrantur IX, 240.; ad Olympia convenientibus χαλεπωτάτη ἡ ἄνοδος IX, 241.; τετραετηρικά IX, 242.; memorentur IX, 278.

Olympiadis dictum I, 207.; Alexandro mortuo non luget V, 347.

Olympii Jovis simulacrum IX, 329.

Olympus mons IX, 253. 325.

Olympo et Ossae interjecta Thessala Tempe I, 163.

Oppianus III, 574, 576. V, 448.

Oracula III, 86. IV, 374. 569. V, 387. 542. VII, 227. 229.; ambigua IV, 274. 699. VII, 691. VIII, 738.; λογίας ὁ θεὸς IV, 286.; ὁ ἐν Μιλήτῳ θεὸς IV, 377.; τὸν Πλάτωνα ψεύδεσθαι, καὶ τῇ ποιῇ φύσει τῶν πραγμάτων ἐνρίσκειται ἐναντίον IV, 160.; sed πρόμαρτιν Πυθίαν ψεύδεσθαι et φιλιππίζην dixit Demosthenes IV, 161. V, 69.

Orchestica Syracusis inventa, quum a Gelone et Hierone loqui interdictum esset VI, 12.

Orestis de ossibus oraculum I, 40.; κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ Ὀρέστην I, 318.; Pyladae amicus I, 284.

Orion, sidus IX, 278.

Orion II, 142.

Orpheus VI, 379. IX, 133. 144. 450. 215. 253. 327.

P.

Paches V, 608. VI, 47.

Pactolus fl. VII, 723.

Paeones fortes III, 549. IX, 216.

- Palaemonis in honorem celebrantur Isthmia IX, 210.**
Palaephati Peripatetici βιβλίον περὶ τῶν ἀπίστων ἐπιγραφόμενον I, 221.
Παλαῖοι, ἀρχαῖοι, οἱ I, 10. 21. 145. 152. 158. 160. 162. 163. 164. 166. 171. 174. 175. 176. 178. 186. II, 87. 111. 134. 147. 233. 339. 362. 407. 430. 440. 502. 513. 537. III, 98. 101. 109. 121. 135. 148. 150. 151. 153. 188. 196. 197. 200. 355. 391. 416. 418. 422. 433. 434. 442. 571. 572. 609. IV, 16. 33. 318. 418. 444. V, 7. 13. 15. 20. 364. 498. VI, 131. 324. 444. 470. VII, 91. 92. 107. 113. 120. 270. 930. 1093. 1187. 1188. 1215. 1218. 1220. VIII, 492. 493. IX, 34. 441. 461. 507.; ἀρχαιοῦτεροι σοφισταὶ VII, 41. coll. IV, 33.; ἀρχαιοῦτεροι ἔχτορες VII, 44. 56. 554.; οἱ ἀρχαῖοι κανόνας τινὰς εἶχον VII, 45.; παρὰ τοῖς ἀρχαίοις IV, 366. 428.; παρὰ τῷ Δημοσθένει καὶ τοῖς πολλοῖς τῶν ἀρχαίων IV, 717.
Παλαιστίνη IX, 211.
Palamedes εὐρετής τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ψήφων III, 528.; ob sapientiam Deorum filius vocatur I, 91.
Pallene, olim Phlegra I, 221.
Pamphos VI, 399.
Pan IX, 135. 155.; Panis in pugna Marathonica ἐπιφάνεια I, 386. VIII, 133.
Panathenaea IX, 253. 255.
Pandion IX, 147.
Panopensium princeps, Tityus I, 220.
Pantaleon, medicus IV, 273.
Parasanges VII, 1112.
Paridis πόθος I, 568.
Παρμενίδου δόγμα, ὅτι τὸ ὄν ἐν καὶ ἀκίνητον II, 535. III, 740.; ὕμνοι IX, 132. 142.
Parnassus IX, 253. 323. 325.
Pasiphaës narratio I, 434.; confirmatur I, 298.; infirmatur I, 307.
Πατρῶν Athenienses dicunt Apollinem IX, 329.
Paulus, rhetor IV, 31. 335. 525. 527. 619. 624.
Pausanias IV, 567. VII, 522.; μηδισμοῦ κρινόμενος IV, 410. 430.; Πανσάνειοι τυραννικαίτες IV, 71.
Pausanias Philippum occidit II, 274.
Pausanias apud Plat. in Conviv. IX, 151.
Pausanias, alius, ἐπιφορὰς ἔχει πρὸς τὴν κατὰ μέρος περιεργίαν IX, 153.
Pegasus I, 219.
Pelasia vocabatur Peloponnesus IX, 184.
Peleus IX, 326.; Pelei filius IX, 216. 283. 326.; nuptiae IX, 265.; Peleus Thetin ducit uxorem IX, 276.
Peloponnesiaci belli causa V, 383.
Peloponnesus nomen saepius mutavit IX, 184.; divisio ejus tempore Heraclidarum I, 161.; Peloponnesus περιγεγραμμένος τόπος IX, 245.
Pelops a Tantalo Diis ad coenam propositus II, 458.
Peneus medius interfluit Thesalia Tempe I, 163.; olim montibus obstructus fuit IV, 151.
Penthesilea mortua Achillem amore capit I, 272.; ἀνασκευὴ τῶν κατὰ Πενθεσίλειαν I, 289.
Pericles IV, 161.; Per. et Themistocles comparati I, 373.;

- matri ejus προῖπιν ὁ θεὸς ἐν ὕπνῳ, ὅτι λίοντα τίσεται II, 43. 631.; ἔγραψεν εἰς δῖον ἀνηλοκίνας περικύοντα τάλαντα III, 4. 28.; Pericles ἀνδρεῖος IX, 286.; φιλόπολις IV, 90. 91.; ager ejus ab Archidamo non vastatus II, 385. IV, 125. 126.; se ipsum laudat IV, 193.; belli Peloponnesiaci semina jacit IV, 91. V, 388.; de ratione reddenda haerens V, 53. 54. 270. 375. VII, 254. 351.; Olympicus I, 229. 601. III, 49. 68. IV, 186. 728. V, 374. VII, 594.; δημοτικώτατος τῶν πολιτῶν IV, 343.; συνέσισι ἀπάντων Ἑλλήνων διαφίρων IV, 730.; lente incedit V, 461.; Lacedaemoniis tradi vult III, 181.; ταῖς θεραπαίαις τὰ τῶν Μουσῶν δρόματα ἐπιθεῖς κρίνεται ἀσβεστίας VII, 165.; domus ejus fulmine icta II, 358. VII, 706.; legatus Spartam missus subdole agit VI, 277.; εἰςβαλλόντων Λακεδαιμονίων ἐδήλωσεν ὁ Π. τοὺς ἀγροὺς ἀνέζευξαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ κρίνεται Περικλῆς δημοσίων VIII, 188.
- Periclymenus cum Hercule pugnans formam mutat I, 541.
- Peripatetici unum mundum esse statuunt II, 69.; Tetra immiscent orationi IX, 81.; διαίρεσαι τὸν λόγον εἰς πέντε II, 660. VII, 3. 4.; τῶν λόγων φροντισάντες καὶ μηδὲνα τῆς αἰσθητικῆς ποιησάμενοι λόγον VII, 899.; ἐπὶ παντὸς πράγματος ἢ ἡ κατάφωσις ἢ ἡ ἀπόφωσις χωρίζει τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος VI, 202.
- Persae inemorantur IX, 182.
- Persae βασιλικώτατοι IX, 180.; Apollinem Mithram vocant IX, 330.; Persis μητροκτείνουσι III, 670.
- Petrus, S. I, 504. 506.
- Phaeaces I, 184. IX, 309.
- Phaeacia IX, 309.
- Phaedrus in Plat. Conviv. IX, 135.
- Phaedonis Socratici in Zopyro fabula I, 177.
- Phaenarete, obstetrix, mater Socratis I, 230.
- Phalaris oratione demagogica habita ad tyrannidem pervenit V, 6.; Phalaride crudelior IV, 79.; Φαλάριδας ἀποτομία IX, 120.
- Pharmacea I, 220.
- Phaselis, Pamphyliæ urbs V, 388.
- Phaselitæ sycophantæ IV, 344. 348.
- Phidias IV, 94. IX, 329.; ejus opera μεγάλα καὶ ἀκριβῆ VII, 1216. IX, 10.
- Philippus obses apud Thebanos I, 95.; expeditionum ejus delineatio ibid.; inter ipsas voluptates mortuus est I, 97. II, 473. 474.; πόρος Φιλίππου I, 93.; Oraculum accepit φυλάττισθαι τὸ ἄρμα II, 475.; ejus encomium a Theopompo scriptum I, 164. 229.; epistola ejus apud Dem. pro cor. IV, 313.; διὰ τὸ ἐπερόφθαλμος εἶναι ὠργίζετο, εἴ τις ὀνομάσειεν ἐπ' αὐτοῦ Κύκλωπα ἢ ὀφθαλμὸν ὅλως IX, 120.
- Philistus I, 159. III, 400. IX, 87.; totum Atticum bellum ex Thucydide in sua Σικελικῇ transtulit I, 154.; ab omni abstinuit digressionem I, 185.; proelium nocturnum apud Thucyd. [VII, 43.] et Philistum I, 240.; ἐν τῇ πρώτῃ I,

- 160.; *ἐν τῇ ὀργῇ* I, 164.; *ἐν τῇ ἐνδικάτῃ* *ibid.*
 Philocrates IV, 90.; *τὰς γυναῖκας Ὀδυσσεύς ἐκμισθώσας* IV, 164.; Phil. et Phrynon *ἐν ταῖς ἱστορίαις κικωμωδοῦντο* IV, 93.
 Philosophiae *ἐγκώμιον* II, 424.
 Philostorgius ὁ προκόπιλος VI, 229.
 Philostratus III, 576.; ejus *ἐσαγγελία ἀπλουτέρα* IX, 249.; *ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν* IV, 30. VI, 588. VII, 17.; *ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἀπολλωνίου* III, 521.; ἃ τὰ *Ἡρωϊκά καὶ τὰς εἰκόνας γράφας* IX, 249.; *συνηθύνει τὰ συγγραφικὰν εἶδος ἔδοξε χαρίεντως* IX, 279.
 Phlegra, nunc Pallene I, 221.
 Φόβος, ἄρτος θανάτων IX, 151.
 Phocion, λιτότης insignis II, 269.; *εὐδοξίας ἐπεθύμητος* IX, 235.; *δίκαιος* IX, 285.
 Phocia IX, 325.
 Phoebammon VI, 67. 75, 567.; Siculus III, 645.
 Phrygia IX, 263.
 Phrygiae fabulae I, 172. II, 8.
 Phrygea ἀρχαιότατοι IX, 179.
 Phrynichus CCC discipulos habet IV, 39. V, 610.; *τὰς περὶ στάσεων μεθόδους φλυαρίας ἀποφαινόμενος* V, 610.; *ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ* VII, 973.
 Phrynon IV, 90. 93. 341. 588. 631.
 Phyo Pisistratum in urbem reducit V, 378. VII, 712.; *μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Πεισιστράτου κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων* III, 76.
 Pieria IX, 253. 312. 313. 326.
 Pindarus I, 280. 282. III, 226. V, 440. 486. VI, 229. 395. VIII, 604. IX, 320. 321. 570.
 Πινδαρικὸν σῆμα VIII, 605.
 Pisides III, 562.
 Pisistratus IV, 383. V, 378.
 Pittaci Mitylenaei dictum I, 203. 211.; *sapiens remp. administravit* I, 247.; ejus *lex ambigua* I, 256.
 Pittheus Troezenius rhetoricam docuit IV, 43.
 Pitys puella in sagum conversa I, 271.
 Πλαταῖαι, Λαῖδαλα τὰ ἐν Πλαταῖαις IX, 212.
 Plataensium circumvallatio I, 240.; eorum urbs cum Atheniensibus societate conjuncta I, 194.; eorum majores I, 197.; de Plat. et Thebanis narratio I, 191.; civitate Attica donati I, 448.
 Platanus in arborem mutata I, 439.; *κατασκευὴ ὅτι ἀληθῆς τὰ κατὰ τὴν πλάτανον* I, 612.
 Plata II, 7. 437. III, 722. V, 233. IX, 98. 134. 559.; *ἐν ὀλιγαρχίᾳ vivens praestantissimum aequalium se prae-buit* I, 230.; dialogi ejus praecellarissimum exemplum προσωποποιῶν I, 164.; apud eum *ἐς ἐργασία et ἀντιφρόσεις conjuncta* I, 167.; *ἐπισφαλὲς τι δοκεῖ ποιεῖν, μεταφοραῖς μᾶλλον χρωμένος ἢ εἰκαλαίς* IX, 40.; *metra orationi immiscet* IX, 81.; *Πλατωνικὴ τε καὶ Δημοσθενικὴ φράσις* III, 372. V, 42.; in oratione civili Demosthenes praestat Platone V, 444.; *κάλλιστος τῶν πατηγυρικών λόγων ἐστὶν ὁ Πλατωνικός* III, 372.; *ὁρισμοῦ definitio* II, 94.; hominis def. II, 154.; Laudatur ejus *ποιικιλία τῶν καλῶν* IX, 150.; rhetorica ejus philosophiae similis V, 214. VI, 24.; tres rhetoricas statuit VII, 33.; *τῷ τῆς ῥητορικῆς ἐνισμύνεται κάλλει* VII, 49.; rhetoricam

parvi facit II, 112, IV, 5. 6. 23 sqq. 37. 46. V, 4. 15. 17. 23. 212. 213. 232. 605. VI, 41. 51. 58. VII, 106.; Ejus dicta. Τῆς Μαΐσας ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐφυνῶν οἰκεῖν I, 19.; τοὺς τῆς ἀρετῆς κλάνας ἰδρᾶναι καὶ πόνους ἔχει φέρεσθαι I, 63. 208.; ὁ πλοῦτος οὐ τυφλός, ἀλλ' ὁ δὲ βλέπων, ἀντὶς αὐτῷ ἔπηται φρονήσῃ IV, 104.; Alia dicta I, 205.; ad Dionysium IX, 119.; Deorum providentia mundum regi statuit I, 251.; μέριαι τὸ ὅλον γινώσκεισθαι διδάσκει VI, 59.; ἀναγκαῖον κατὰ τὸν τοῦ Πλάτωνος λόγον τὰ τῆς ψυχῆς ἔκγονα μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σώματος προτιμᾶν VII, 92.; τὰ λογικὸν συνεφέη τοῖς ἀνθρώποις VII, 107.; sententia de anima VII, 884.; τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις λέγει IX, 571.; ὁ περὶ Θεμιστοκλέους λόγος Θεμιστοκλῆς ἐπιγίγρῃται Πλάτωνι II, 130.; Alcibiades I. III, 434. VII, 1314. VIII, 565.; Apologia IV, 39. 40. 318. 423. V, 286. VII, 33. 332. IX, 546.; Charmides III, 332.; Cratylus V, 6. VII, 1094.; Critias IX, 143.; Criton IV, 508.; Epistola πρὸς τοὺς Ἀλωνος οἰκίτας IX, 99.; Euthydemus IX, 97.; Euthyphron IV, 731.; Gorgias II, 8. 89. 112. III, 373. 509. 418. 425. 514. IV, 40. 42. 44. V, 4. 566. 605. VII, 6. 33. 37. 886. 1237. VIII, 710.; Leges VIII, 559. IX, 195.; Menexenus (ἐπιτάφιος) I, 164. III, 227. V, 490. VI, 233. VII, 976. 1296. IX, 110. 195.; τὰ αὐτὰ λόγον Θουκυδίδῃ ἐν τῷ ἐπισταφίῳ ἔλαθην III, 129.; Menon V, 223. VII, 45.; Phaedon I, 159. 174. III, 402. V, 296. 564. VI, 481. VII, 386.

1189. IX, 117.; Phaedrus I, 167. 220. II, 620. III, 177. 223. 224. 225. 229. 278. 313. 315. 317. 321. 322. 373. 407. 416. IV, 40. 297. 413. 423. 425. V, 483. 487. 513. 531. 573. 609. 610. VII, 395. 961. 964. 1083. 1162. 1213. 1222. VIII, 652. IX, 30. 135. 137. 142. 151. 155. 563.; Politicus I, 158. 159. 167. 248. II, 230. 646. III, 320. 439. 444. IX, 4. 13. 28. 82. 89.; Protagoras IX, 95.; Symposium I, 159. III, 284. 313. 320. 321. 324. 332. 418. 444. VIII, 639. 710. IX, 134. 151.; differt a Xenophonte et aliis Symposiis III, 392. 511. VI, 222. VII, 1040.; Theaetetus III, 393.; Timaeus I, 163. III, 219. 220. VI, 210. 224. 318. 481. VII, 900. 956. VIII, 652.; Platonis Timaeus ὅμοιος τοῦ παντός IX, 143.; ex dialogo deperdita IX, 148. Platonici philosophi commentatores τῶν στασῶν VII, 90. Plato comicus V, 441. Plutarchus ὁ Χαλκιδεὺς III, 521. 526. 528. VI, 118. 490.; ἐν τοῖς παραλλήλοις I, 430. II, 15. 250. VII, 1153.; Plutarchi ad Platonis Gorgiam commentarius VII, 33.; οἱ Πλουτάρχου βίαι πρὸς λαλίαν χρησιμώτατοι IX, 253. Pluta IX, 188. Polemon III, 535. IV, 120. VI, 94. VIII, 58. 147. IX, 244.; Συναγῆς VI, 229.; σωφροσύνη insignis II, 269.; Cephalum loquentem induit VIII, 3. Pollux, lexicogr. III, 529. Polus, Gorgiae discipulus III, 362. IV, 444.; Πῶλος καὶ Γοργίας σφόδρα κάλλους πεφροντικότες πανταδαπῶν παριστάσεων πληροῦσι τοὺς λόγους V, 515.

Pólos ὁ ὑποκριτής, Demosthenis praeceptor VI, 35.

Polyaenus I, 169.

Polycaeste, Nestoris filia, Telomachi uxor IX, 277.

Polyerates, rhetor IX, 54.

Polydorus, Priami f., a Polymestore occisus I, 441. 600. II, 214.

Πολύδουκος ἐν τῇ κατὰ Δημάδου IX, 544.

Polysperchon I, 209.

Polytion IV, 176. V, 73.

Polyxenae a Neoptolemo occisae descriptio I, 394.

Polyxenus, rhetor, orationem acripit ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις VII, 1272.

Pontus IX, 192.

Porphyrius II, 154. 631. IV, 35. 265. VI, 160. VII, 63. 203. 235. 596. 863. 1086. 1245. VIII, 35. 382.; ὁ Γαῖος II, 106.; ἐν τῇ εἰσαγωγῇ II, 43. 106. 129. 270. 374. 423.; ἐν τῇ τῶν πάντε φασὶν πραγματείᾳ II, 93. 95. 168. 169. 211. 496.; uterque titulus ad eundem librum pertinet II, 128.; ἐν τῇ τῶν κατηγοριῶν ὑπομνήματι II, 157.; orationem cum corpore comparat IV, 65.; librum περὶ στάσεων acripit ibid. not. VII, 921.; Ex ejus commentario in Hermod. IV, 397. V, 9. II, 14. 261. 266. 346. 466.

Porus, captus VI, 143.

Ποσειδών v. s. v. Neptunus.

Priamo λόγους μονωδικούς περιέθεικεν Ὀμηρὸς IX, 315.

Proclus ἐν τῇ Πλατωνικῇ IV, 199. VI, 210.

Proene, Pandionis f. IX, 147.

Procopius Gaza III, 521. 571. 572.; ὑπεραττικῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς VI, 94.

Procopius Caesarensis III, 521. 526.

Prodicus I, 449. VII, 9.

Prometheus homines formavit I, 180.; Prometheo melior Γάμος IX, 267.; Promethei descriptio I, 596.

Protagorae cum Euathlo de mercede disceptatio IV, 180.

Proteus Aegyptius IX, 263.

Proteus Cynicus IX, 163.

Protagenes I, 152.

Priapea s. ithyphallica V, 491.

Psiellus III, 521. 526. 559. 572. 573.

Πύρροσ ἀνδρομαχος III, 562.

Πύλαι, αἱ τὴν οὐλὸς λέγονται VI, 231.

Πύλος Κορυφάσιον ἐκαλεῖτο II, 442.

Pyramus in fluvium, Thiabe in fontem mutata I, 271.

Pyrri, Epirotae, dictum I, 209.

Pyrrius Glazomonius, rhetor VII, 6.

Pyrrius, Achillis f. I, 545.

Pythagorae dictum I, 63. 206. II, 251. VIII, 653.; aenigmata VII, 734.; Pythagoras δικά

ἔτη σιγήσας πολλὰ ἐποίησε συγγραμματα VII, 2.; λογικὸς ἄλλοτε, τοσούτον χρόνον ἀπαπὴν ἀσκήσας III, 735.; rhetorica ejus philosophiae similis V, 214. VI, 24.; Pythagorae animi affectus musica sedant V, 458. VI, 139.; Pythagoreorum αὐτὸς ἔφα V, 488.; Πυθαγόρειοι ὕμνοι IX, 142.

Pytheas IV, 39. 40.

Pythia φιλιππίου IV, 161. V, 69.; memoratur IX, 321. 323.

Πύθια πενταετηρική IX, 212.; memorantur IX, 278.

Πύθιος Apollo IX, 324.

Πυθικός ἀγών IX, 211.

Πύθων μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτὴν κρίνεται τὸν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἀδικημάτων IX, 479.

Pythonis allegoria apud Ephorum I, 321.; Apollinis telis interficitur IX, 325.

Ζυθού IX, 274.

Rex

Rhadamanthus I, 221. IX, 233. 235. 243. 283. Vide s. v. Minos.

Rhea IX, 266.

Rhenē a Minos Apollini consecrata IX, 191.

Rhetores I, 200. 270. II, 10. 58.

61. 136. 407. 533. 543. 659.

III, 341. 584. 592. 600. IV,

271. 307. 410. V, 592. VI,

137. 154. 478. VII, 13. 114.

246. 298. 1086. VIII, 418.

IX, 108. 113. 558. τὰ μέτρα

μυούνται VI, 129.; ῥήτορες ῥή-

τορες VII, 4073.; rhetoresne

ῥητορες αὖ οἱ ἀρχαῖοι IV,

869.; οἱ δὲτα IV, 15.; perfectus

ῥητορ τὸ πρόσωπον καὶ

ἐπιτομία vitat IV, 576.; ῥητορι-

κός συλλογισμός IV, 503. 831.

Rhetoricae ἑκαστοῦ II, 425.;

Rhetorica ab Herme homi-

nibus data IV, 10. VI, 6.;

a Diis in iudiciis exercita

VI, 8. 48.; ab heroibus tra-

ctata IV, 10. VI, 9. 48.; a

Syracusiis primum hominum

adoptata IV, 11 sqq. VI, 11.;

Athenas a Gorgia inducta

IV, 15. VI, 15.; corpori si-

milis est VI, 60.; κομψότης

οὐδὲν ἀπὸλλασται V, 46.; πρὸς

μαυρίαν ἐστὶ VI, 523.; a dia-

lectica differt VI, 25. 33.

Rhodii ὁμοφιλῆς IX, 199. 200.

Rhodus laudatur ἀπὸ τῶν δι-

αγόνων IX, 184.; causa, cur

Rhodus sit condita IX, 188.

Ρῶμη IX, 233. 303.

Romani condunt Nicopolin τῆς

ἐν Ἀσίᾳ IX, 190.; urbes

Carpias ad Istrum IX, 192.;

nonnullas urbes αὐτοκόμους

ἐπὶ καὶ αὐτοκόμους IX,

208.; Romani ναυήγουσιν συ-

σχυομένους IX, 210.; Romanorum

sub imperio urbes conditae

novissimae IX, 182.; Romae

nae urbes IX, 190. 195.; Ro-

manorum imperatores IX,

190. 221.; πολιτεία IX, 194.;

leges IX, 203. 206.

Romulo συνίστη κατὰ τὴν γένε-

σιν τῶν περὶ τὴν Λυκαίων IX,

218.

Rosa, primum alba, Veneris

sanguine rubra facta est I,

62.; fabula confirmatur I,

559.; infirmatur I, 557.

S.

Sais I, 163.

Salamis, urbs Cypri IX, 189.

Sampson a Philistaeis occaecatus

I, 480.

Sannion δὲ τοῖς τραγικοῖς χα-

ρὰς διδάσκων V, 454. 463.

Sapphicum metrum unde di-

ctum I, 174.

Sapphus ἑσθαιολός IX, 268.; fra-

gmenta III, 315. VII, 883.

1453. VIII, 760. IX, 50. 57.

60. 64. 67. 69. 74. 75. 182.

136.

Sarambus VII, 333.

Sardeon II, 61. 422. 512. 521.

543. VI, 576.; ἐξηγούμενος τὸ

τοῦ Ἐκμογέρονος II, 554.

Sarpedon et Hercules compa-

rati I, 361.; Sarpedon urbes

plures condidit IX, 178.

Satyrus tibicen I, 209. Vide

Abel V. H. 3. 33.

Satyri IX, 253.

Saturnus τοὺς καὶ αὐτὸν γη-

ρομένους ἡλιόλους ἀνοικτε-

VI, 89.; olim Saturnus erat

Themis IX, 152.; Saturnus

eum Rhea conjunctus IX, 266.

Sauli daemon Davidis lyra fra-

ctus VI, 438.

- Scamandrus, ποταμὸς ποιεῖται IX, 224.
- Scythae βουλαικῶτατοι IX, 180.; polygamiam habent III, 670.
- Σελῶντια celebrantur in honorem Imperatoris IX, 210.
- Selge, Pisidiae urbs VII, 1191.
- Semiramis Zoroastre Bactrio fortior I, 235.; Babylonem condidit IX, 189.
- Σεραπείδης, Assyriorum rex I, 628.
- Servis recens emlis καταλύματα objecta V, 529. VI, 382.
- Sicilia IX, 267.; rhetoricae patria IV, 13. V, 215. VI, 11. 49.; νήσος μεγίστη, κτισμένη περὶ τὰ ἰονίαια μίση VI, 11.; ἡ αἰρία VI, 69.; Oraculum de Siculis VI, 364.
- Silentus apud Theopompum I, 159.
- Sileni IX, 253.
- Simonides V, 543. VI, 399.; epigramma in eum V, 543.; aenigma ejus VI, 200. VII, 949.; jubet παίζειν ἐν τῷ βίῳ καὶ περὶ μηδὲν ἀλλῶς ὑποβάλλαν I, 215.; ἐν τῷ τίς Ὀπίλ-λων τινυῖν II, 11.; σμυρνο-νομί δαλφονας IX, 133.; or-tem mnemonicam docuit IX, 374.
- Simplicius II, 154.
- Siphnos II, 43. Vide Maronitab.
- Siriejus II, 594. V, 592.
- Sminthius Apollo IX, 305. 320. 328. 329.; Σμινθιακοὶ παῖδες II, 415. IX, 3191qq.; Sminthia IX, 304.; Σμινθίων μυσ-τεῖον IX, 323.
- Smyrna laudatur IX, 180.; με-τωλομένη IX, 183.
- Socrates IV, 91. 142. 144. 157. 158. 167. V, 594.; ἀνὴρ δια-δελτικός I, 214.; δημοτικώτα-τος τῶν πολιτῶν IV, 543.; ejus dictum: οἷος ὁ βίβας τοῦ αἵματος καὶ ὁ λόγος· καὶ οἷος ὁ λόγος τοῦ αἵματος καὶ αἱ πράξεις IV, 87. VI, 394. 395.; alia ejus dicta I, 204.; Socrates in Plat. Conv. IX, 135.; μίλλων πιστεύειν τὸ κώπιον κέρηται τῷ τῆς ἐντολῆς τῶν πρῶν IX, 594.; ejus rhetorica, philosophiae similis V, 214. VI, 24. 241.; παρὰ τῶν ἰδιωτῶν τοσοῦτον ἀ-γαπᾶται, ὅσον μισεῖται παρὰ τῶν ἀντιτίκτων VII, 1037.; Σωκρατικὸν ἴδιος λόγον, ὁ μά-λισται δοκεῖται ζηλωσαι Αλεξι-νῆς καὶ Πλάτων IX, 122.
- Sol causa est, cur condita sit Rhodus insula IX, 188.; cum Neptuno de Corinthiis et Isthmo disceptat IX, 200.
- Solon, ὁ γομοδότης I, 247. IV, 420. 216. V, 407. IX, 243.; σισυραχθῆσαν instituit VII, 146.; contra patricidas cur legem non dederit IV, 50. V, 20. 234.
- Sopater VI, 456. VIII, 625. 627.; ἄφηντων διδάσκαλος VIII, 35.; definitio mythi II, 156. 161.; def. γυνώμης II, 288.; def. κοινὸν τόπον II, 371.; def. θίσις II, 534.; rhetoricae VII, 34.; στοιχασμοῦ VII, 247.; ἐν ταῖς μεταβολαῖς καὶ μεταποιήσεται τῶν Δημοσθέν-ων χωρῶν VII, 1294.
- Sophias, S., ecclesia. Inscri-ptio ἐν ἀψίδι II, 309.
- Sophistae I, 47. 48. II, 174. VII, 34. 41.; αἰθανῶς ἀς τὰ πολ-λὰ καὶ μὴ ἀποδεικτικῶς ἐπι-χειροῦνται II, 470.; οἱ ὑπόδεικτοι σοφ. III, 226.; οἱ δεινοὶ σοφ. VII, 1037.; αὐτοσχέδιοι VI, 76.; Variæ vocis significatio-nes I, 206. not. II, 78. 128. VII, 1098.; quomodo differat a rhetore II, 79. 128.
- Sophocles I, 282. III, 324. 562. V, 441. 480. VII, 950. VIII,

518. 601.; Fabularum ejus indoles I, 445.; chria ejus apud Platonem I, 158.; τὴν Τύχην ἑμὴν IX, 156.; τραγικός καὶ ἔσθλην ὀνομαζέσθαι δίκαιος I, 602.; Αἴαντι I, 273, 12 [v. 132]. 445. 602, 1 [v. 1231]. III, 561.; Ἀντιγόνη III, 683, 26 [v. 92].; Electra I, 461, 16 [v. 1497]. VIII, 446. 448. IX, 546. 588. 591.; Oedipus Tyr. VIII, 555. IX, 588.; Πανδώρα VII, 735.;; Peleus VIII, 741. 784.; Philoct. I, 274, 2 [v. 386].; Teucer VIII, 738.; Trachiniae IX, 588.; Triptolemus IX, 52.

Sophron IX, 58. 68. 70. 71. 72. Sophroneus, statuarius I, 230. Sotades III, 229. VI, 242. 243. VII, 983. 984. 985.; Σωάδης V, 491. IX, 84.

Sparethra, Amorgis. Sacarum regis, uxor, fortior Cyro I, 234.

Statuae veteres συνσταλμένας καὶ λαμβᾶναι VII, 1216. IX, 10. Stesichorus III, 322. VI, 399.; ejus fabula I, 425.; apophthegma VII, 1155. IX, 47. 103. Sthenelaidas IV, 72. V, 55.

Sthenelus, Euryalus et Diomedes IX, 259.

Stoicorum definitio rhetoricæ V, 15. VII, 8.; distributio orationis II, 662. VII, 4.; διάλεκτος λόγος VII, 388.; λέγοντες μὴ εἶναι ψυχὴν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀράσῃ τῶν στοιχείων ἀποκρίσθαι τὴν γένεσιν VII, 884.; τοῦ σώματος περιγραφὴν παρακρίνειναι VII, 899.

Sunium, Atticae promontorium IX, 322.

Susarion, comoediae inventor VII, 1328.

Sybarita Thurus, μυθονοός I, 173.; Sybaritae dictum de Lacedaemoniis I, 215.

Sybariticae fabulae I, 10. 59. 172. II, 8. 12. 162 sqq.

Synecius III, 521. 526. 539. 559.

Syracusae, Corinthiorum et Lacedaemoniorum colonia VI, 11.; quando conditae IX, 182.

Syria IX, 136.

Συρία ἡ Παλαιστίνη IX, 211.

Syrianus III, 644.

T.

Talaus, Adrasti pater I, 261.

Tantalus II, 648.

Τεχνολόγος II, 176. 181. 186. 211. 299. 486. 526. 630. 657. 658. IV, 165. 326. 431. 438. 439. 483. 601. 695. V, 449. VI, 118. 287. 336. 444. VII, 840. 893. 1615. VIII, 268.; οἱ τεχνικοί III, 416. 531. 577. 579. 580. IV, 368. 446. 578. 660. V, 155. 158. 159.; οἱ πρὸ Ἐρμογένους τεχνικοί πλὴν Μιρωναίου IV, 238.;; χρῶμα τῶν τεχνικῶν IV, 383. Vide supra Rhetores.

Τεχνολόγος VI, 170.) τεχνολογίας II, 42. 421.

Telamon I, 565.

Τηλενοῦς Θύλακος IX, 77.; τὸ τοῦ Διογένηος ἐν τῷ Τηλενοῦς IX, 119.

Telemachus IX, 276.

Telephon, Pythonis frater IX, 325.

Tempe τὰ ἐν Θερμαλῇ I, 163. Terpander Lacedaemoniis ad concordiam redigit IV, 50. V, 21.

Terrae motuum causa VII, 723.

Teucer condidit Salamin, urbem Cypri IX, 189.

Teutiaplus Eleus IV, 52. 58.

Thamyris I, 437.

Theagenes, Megarensium tyrannus IV, 372.

Theanus Pythagoricae dictum I, 204. 274.

Thearion VI, 137. VII, 333.

- Thebas** Boeotias *ἑταίρισιν Ἀμφίων τῇ λύρῃ* IX, 327. 329.
- Thebani** ἐπὶ αὐλητικῇ μίγιστον φρονούσι IX, 196.; Apollinem Διόνυσον vocant IX, 330.
- Themis**, οὐρανίου τοῦ Κρόνου τὸ παλαιὸν Ζεὺς γυναῖκα ἔχοντο IX, 152.; de Delphis disceptant Apollo, Neptunus, Nox et Themis IX, 200.; *Δίκη καὶ Θέμις* IX, 286.; Themidis oraculum IX, 326.
- Themistius** III, 521. 526. 572.; ἐν τῇ τοῦ Ἀριστοτέλους παραφράσει VII, 1294.
- Themistocles** I, 234. IV, 186. 375. 420. 567. 687. 718. 730. 844. V, 368. VI, 442.; Ejus encomium I, 338.; comparatio cum Pericle I, 373.; Ethopoeia I, 378.; Themistocli soli victoria Salaminia tribuitur I, 273. 279. 283. 337. 604.; δόξαν τοῖς Ἀθηναίοις εἰς τὸν ἀνδραδισμόν περὶάσκειν τὰς ναῦς ταυτὸν προσαγγέλλει III, 351.; μετὰ τὰ Μηδικὰ συμβουλευόμενος ἀνέμοις θίαν IV, 185. VII, 165.; liberi ejus muros a patre exstructos destrui volunt IV, 102. V, 44. VII, 24.; τὸ πρῶτον συνέζησεν Ἀσώτιā, σφία τὸ τελευταῖον πάντας παρῆλθεν IV, 690. VII, 585.; Ejus λείψαι λαμπρὰ IV, 528.; rhetorica ejus, politicae similes V, 214. VI, 24. 57. VII, 14.; mortis damnatus ad res a se gestas provocat IX, 548.
- Theodectes** VI, 18. 583. 585. VII, 33.
- Theodorus Gadarens** IX, 100.; τὴν θίαν δicit κεφαλαιὸν ἐν ὑποθήκῃ I, 243.
- Theodorus Nicenus** VI, 85.
- Theodosius Melitenus** VI, 85. 90.
- Theodotus Ἀγυρίας** VI, 477.
- Theognis** I, 24. 68. II, 593. IX, 41.
- Theon** VI, 456.; Theonis ὑπομήματα VII, 1127.; ὁ Πλατωνικός II, 513.
- Theophrastus** I, 165. VII, 5. 1114. IX, 24. 52. 79. 96.; μέγιστον φηγορικῇ πρὸς τὸ πείσαι τὴν ὑπόκρισιν εἶναι ἔλεγε VI, 35.; βιβλία θίσεων ἐπιγραφόμενα I, 165.
- Theopompus**, Isocratis discipulus, coronabatur IX, 262.; longas περιβάσεις ἐν ταῖς Φιλιππικαῖς habet I, 185.; ejus Ἑλληνικαὶ ἱστορίαι I, 167.; Φιλιππικαὶ ἱστορίαι I, 159. 162. 163. IX, 224.; encomium Philippi et Alexandri I, 164. 229.; locus, quo Thucydidem παραφράζει I, 154.; a Graecis non eodem loco habitus est, quo Herodotus, Thucydides, Xenophon III, 400.; Locus ejus IX, 16.; δμῶς οὐ δεινὸς λέγει IX, 36. 102.
- Theramenes**, ὁ κόδορος II, 122. VI, 21.
- Thermopylae**. τὸ ἐν Θερμοπύλαις Ἀλκεδαιμονίων ἔργον IX, 206.
- Theseus** Hippolytum accusavit V, 6.; Helenam aliis praeposuit I, 228.; ab Hercule ex Hade liberatus II, 284.; cum Hercule comparatus IX, 244.; Th. et Hercules ἰταῖροι IX, 259.; ἑνδοξοὶ IX, 293.
- Thespi** L. filiae I, 161.
- Thessalia** IX, 268.
- Thessali** ἀγορὰν dicunt τὸν Λίμνα I, 186.; πάντες ἀνδρόεις IX, 216.
- Thessalonica** ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν Θεσσαλῶν condita a Macedonibus IX, 190.
- Thetia** IX, 276. 283.
- Thracia** IX, 263.; Thraces ἀνδροφονοὶ IV, 344. VII, 278.;

duce Eumolpo in Atticam invaserunt I, 201.

Thucydides I, 16. 47. 104. 154. 163. 167. 194. 195. 217. 228. 240. II, 202. 203. 245. 278. 319. 330. 356. 606. III, 87. 170. 227. 228. 286. 299. 352. 403. 405. 417. 419. 421. 434. 437. 443. 452. 508. 583. 586. 705. 707. 711. IV, 52. 59. 66. 90. 93. 102. 114. 116. 160. 193. 205. 206. 318. 332. 375. 635. 727. 732. 733. 736. 740. 741. 750. 754. 759. 764. V, 220. 320. 321. 430. 488. 493. 566. 567. 570. VI, 222. 230. 370. 513. VII, 2. 13. 520. 594. 608. 609. 614. 882. 974. 1111. 1124. 1137. 1143. 1232. 1240. 1246. 1249. 1313. 1324. 1340. VIII, 424. 469. 471. 472. 473. 477. 482. 557. 565. 573. 574. 576. 577. 621. 630. 641. 644. 646. 685. IX, 16. 23. 27. 34. 36. 51. 81. 88. 89. 147. 223. 288. 354. 356. 384. 458. 517. 564. 572. 596. 602. 607. 612. ; *ἐπιταφίος* I, 164. III, 406. 429. 566. IV, 52. 113. 114. 115. 116. 572. VII, 1157. 1296. IX, 288. ; *Epistola ejus nimis longa* IX, 98. ; *ὁ συγγραφεὺς καὶ ἔσοχον* II, 515. ; *Thucydidis encomium* I, 87. II, 424. ; *fabulis utitur, sed raro* II, 147. ; *ejus virtus historica exponitur* III, 396. ; *ἡ Θουκυδίδου λήξις καὶ ἄντιφώντος τῷ μὲν καλῶ διακρίνουσιν, οὐχ ἡδύνουσι δὲ τὴν ἀκοήν* V, 598. ; *Antiphonte praeceptore usus τὸν αὐστηρὸν τῆς ἱστορίας χαρακτῆρα ἐπιτίθει* VII, 26. VIII, 750. ; *narrationes per aestates et hiemes discerpit* I, 184. II, 220. ; *hyperbatis frequenter usus est* I, 188. ; *historiae ejus oeconomia* I, 184. 193. ; *λίαν ἐγίλας* VI, 304.

Rhetor. IX.

Thurii. *ἐν Θουρίοις νύκτωρ ἡ πρόδοις* IX, 203.

Thurus, *μυθοποιὸς* I, 173.

Thyrea. *τὸ περὶ Θυρίαν Λακωνικοῦ ἐγγον* IX, 207. <

Tiberis fluvius IX, 253.

Tiberius, rhetor III, 653. V, 467. 471. 507. 515. VI, 568. VII, 911. 943. 1015.

Timandra, hetaera IX, 124.

Timocles versus in Demosthenem [Athen. VIII. p. 341. F.] VII, 994.

Timocrates IV, 73.

Timocreon *ἐν μέλει* II, 11.

Timon *μισάνθρωπος* IX, 260.

Timotheus, musicus IV, 50. VII, 903.

Tiresias ex femina vir factus III, 377.

Tisias IV, 19. ; *Coracis discipulus* IV, 13. V, 215. ; *praceptor Gorgiae* IV, 14. ; *τὸ κατὰ Κύρακα καὶ Τισίαν* IV, 159.

Titanes IX, 322.

Titanides IX, 322.

Titaresius, Thessaliae fl. I, 269.

Tityus, Panopenseium princeps I, 220. ; *εἰς τὴν Ἀθῶν ἡσέβησε* IX, 325.

Tomiris ἡ Μασσαγέτις I, 234.

Τραγικοὶ I, 17. V, 487. ; *τραγωδῶν τινες μακρὰ φιλοσοφούντες καὶ γνωμολογούντες παρά καιρὸν* II, 229. ; *τραγωδοποιῶν φύλον* IX, 559. ; *τὸ πάθος πολὺ ἐν ποιήσει τραγικῇ* IX, 694.

Tryphiodorus *ἐν τῇ ὑλώσει τῆς Τροίας* III, 574.

Τρωϊκὸν ἐγκώμιον τῆς χώρας IX, 245. ; *τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου οὐδὲν μῆζον* VI, 489.

Τυχαιὸν ἔκφρασις I, 408.

Tyrannus, sophista IV, 31. 617. V, 592. VI, 39. VII, 357.

Tyrrhenum mare IX, 327.

Tyro. Ejus nuptiae cum Neptuno IX, 268.

Tyrtaei carmina Lacedaemonios a Messeniis continuo victos erigunt VI, 139.

Tyros urbs IX, 160.

U.

Ulpianus V, 508. VII, 1036; *ἐν τῷ περὶ μεταβολῆς* VII, 1052.

Ulysses vid. s. v. Odysseus.

V.

Venus vid. s. v. Ἀφροδίτη.

Virgines thalamo inclusae I, 451.

Vitis frondibus coronatur, qui bibendo reliquos vicit I, 573.

Vulcani γυνὴ IX, 149.; V. et Veneris nuptiae IX, 190.; honorem habet Atheniensibus IX, 200.; cum Apolline et Minerva templum Apollinis Sminthii exstruit IX, 329.

X.

Xanthippus IV, 720.

Xenophon IX, 122. 559.; οἱ χαρακτηριστικὸς Ξενοφώντας τοῦ Σωκρατικοῦ τοὺς λόγους ἡδῆσαν μὲν αὐτῷ συνθήκην ἀπέδοσαν, οὐ μὴν καὶ καλὴν V, 598.; σικασίαις μᾶλλον χυθῆται ἢ μεταφοραῖς IX, 40.; ἱστορίας καὶ τῆς ἄλλης λογογραφίας μετέχει III, 391; stilus ejus III, 391. sqq. IX, 249. 444 sqq.; metra orationi immiscet IX, 81.; τὰ ἡθῆ quomodo faciat IX, 427 sqq.; mortuo filio sacrificat V, 444. 520. [scriptorum locos vide apud Wyttenb. ad Plut. Consol. ad Apollon. p. 118. F.]; Agesilaus I, 164.

IX, 420. 437. 439. 441. 445. 449. 451. 454. 455. 457. 463—465.; Anabasis III, 393. 454. VII, 1160. VIII, 646. IX, 2. 4. 12. 41. 45. 48. 55. 60. 63. 72, 10 [Anab. VII, 3, 15]. 87. 224. 426. 431. 432. 433. 440. 448. 449. 450. 454. 456. 458. 460. 462.; Cyropaedia II, 566 III, 306. 308. 345. 392. 393. 444. V, 444. 529. 530. 540. VIII, 469. 473. IX, 43. 61. 112. 413. 422. 427. 430. 446. 453. 591.; Hellenica I, 167. III, 169. 311. 501. IX, 224. 463. 464.; Memorabilia I, 159. 252. 593. III, 412. 441. VII, 1192. VIII, 463. IX, 420—422. 428. 429. 444. 446. 454. 456. 565; Symposium I, 164. 235. VII, 1346. IX, 412. 415 sq. 423. 424. 427. 431. 436. 438. 457. 458. 465.; de Vectigalibus IX, 161.; Veneticus III, 318. 324. 392. 501. VI, 398. VII, 1103. IX, 432. Xerxes I, 337. 340. 604. 628; platanum auream faciendam curavit I, 439.; κυβερνήτης αὐτοῦ στεφανούμενος ἅμα καὶ ἀναιρούμενος I, 487.

Z.

Zacharias I, 483.

Zaleucus I, 247.

Zeno docet, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς οὐρα κίησις III, 740.;

Deorum providentia mundum administrari I, 251.

Zeno, rhetor V, 396. VI, 21. III.

Zenobius VII, 1015.

Zens vide s. v. Jupiter.

Zeuxis Crotoniatis Helenam pinxit VI, 318.

Zoilus VIII, 493.

Zona torrida Phaëtonis casu orta I, 553.

Zoroastres Bactrius I, 235.

Ζωστήρ. ἐν Ζ. τὴν Ζώνην ἐλύσατο ἡ Ἀτρώ IX, 144. V, 481. VI, 211.

II.

INDEX

VERBORUM.

A.

A privat. et εὐ conf. I, 41.

ἀβασάνιστος I, 590.

ἀβλεψία I, 502.

ἄβουλον, τὸ τῆς νιότητος I, 273.
280.

ἄβουλήτως I, 617.

ἀβροδίαιτος τὸν βίον IX, 542.

ἄβροίτης τῶν διηγημάτων IX, 245.
257.

ἀγαθὴ τύχη I, 585.

ἀγαθότης I, 442.

ἀγαλμα et ἀνάθημα conf. I, 33.

ἀγαλματοποιεῖν maxime gloriantur Athenienses IX, 196.

ἀγασθαι et ἄγισθαι conf. I, 277.

ἄγιστος I, 613.

ἄγευστος I, 600.

ἀγκυλίζεται πόλις θαλάττιος πόλιν I, 583.

ἀγκυλίζω I, 485. 553.

ἀγκυλοκαρπός I, 485.

ἀγκυλική III, 277. 398.

ἀγνωμονεῖν τινα VI, 13.

ἀγνωμοσύνη I, 599.

ἀγνώστερος compar. I, 471.

ἀγνώστια I, 591.

ἀγνώστως I, 617.

ἄγονον παρέχισθαι τὴν ὑπόθεσιν IX, 233.

ἄγορα Thessalorum lingua i. q. λιμὴν I, 186. II, 223.

ἄγορευειν ὅτι τὸ ἐν λόγοις καὶ βουλαῖς ἔχειν τὰ τοῦ δήμου πράγματα VI, 8.

ἄγος I, 618.

ἄγραφιον δίκη VII, 1120.

ἄγριαίνουσα θάλασσα I, 594.

ἄγριαῖος I, 335.

ἄγριος I, 150.; ἄγριοι καλοῦνται οἱ κιναιδοποιοὶ VII, 1186.

ἄγριοπὸς III, 577.

ἄγρός. τίς ἄγρόν τὴν πόλιν μετασκευάζων I, 493.

ἄγχισθῆς λιμὴν IX, 175.

ἄγχιστιά ἐστι τὸ ἐξ ὧν ἑμαδί τις ἂν μὴ ἑμαθεῖ θηρεύειν VII, 696.
1092.

ἄγχιστροφον ἐπιχείρημα III, 78.

ἄγχω I, 514.

ἄγχώματος I, 579.

αἶψιν, educare I, 37. VIII, 81.
 αἰετῶν I, 37.
 αἰγωγή, educatio I, 37.
 αἰών, ἔνθα παράγει δι' ἐναργῶν
 ἀποδείξων ὁ ἐπιδεικνύμενος ὅτι
 ἀληθεύει IV, 12. VI, 580.
 αἰῶνες a Corace inventi VI,
 13.
 ἀγωνία I, 561.
 ἀδάκρυτος I, 496.
 ἀδελφεῖον III, 311.
 ἀδελφικός I, 566.
 ἀδελφοκτονία VIII, 320.
 ἀδελφομίαι III, 670.
 ἀδηλία V, 85.
 ἀδήςτος I, 588.
 ἀδιάβλητος I, 569.
 ἀδιάπτειστος V, 2.
 ἀδιάπτωτος I, 3. 4.
 ἀδιάρθρωτος III, 389. IV, 61.
 VI, 502.
 ἀδιάστατος III, 744.
 Adjectiv. et adverb. conf. I,
 13.
 ἀδιευκρίνητος III, 389.
 ἀδικος et ἀντίδικος conf. VIII,
 674.
 ἀδόκητος I, 541.
 ἀδολεσχία I, 607.
 ἀδοξία I, 564.
 ἀδοξον = κηκοδοξον, αἰσχρόν
 IV, 162. IX, 169.
 ἀδοξα ἐγκώμια IX, 162.
 ἀδοξοὶ πράξεις IX, 206.
 ἀδρανία IX, 118.
 ἀδυσώπητος I, 559.
 ἀδωροδότητος I, 247.
 ἀεθλεύει I, 488.
 αἰδής et ἀηδής conf. I, 22.
 αἰεφυγία IV, 657.
 ἀτροβατίω I, 642.
 ἀηδής et αἰδής conf. I, 22.
 ἀθαλάττειος I, 591.
 ἀθαμάστος I, 502. IX, 32.
 ἀθιάμων IX, 239.
 ἀθίσιος I, 498.
 ἀθεράπειτος III, 542.
 ἀθιτίω I, 481.

Ἀθηναῖοι et Θηβαῖοι conf. I,
 95. 361.
 ἀθλητικῇ maxime gloriantur
 Aeginetae et Hermupolitae
 IX, 197.
 ἄθροισις. σχῆμα κατ' ἄθροισιν
 εἰς μερισμόν III, 707. VIII,
 628.
 ἄθροα σύγκρισις IX, 237. 243.
 ἄθρόως συγκρίνουν XI, 229. 236.
 286.
 ἄθυρμα I, 478.
 ἄθως I, 225.
 ἄθωπείτως I, 567.
 αἰθάλω I, 493.
 αἰμωδιῶν VII, 1136.
 αἰνίγμα ἐστὶ φράσις εἰς ἀσάφειαν
 ἐπιχρύπτουσα τὸ νοούμενον
 VIII, 717. 733. 776. 780. 815;
 κατ' αἰνίγματα προαγονται οἱ
 Πυθαγόρειοι ὕμνοι IX, 142.
 Vide Ind. I. a. v. Aenigmata.
 αἰνος I, 259.
 αἰρετίζομαι I, 610. 613. 631. 632.
 αἰσχρὸς I, 569.
 αἰσχρόν σιωπῆν, ἴσοκράτην δ'
 ἐν λέγειν IV, 298.
 αἶταν Θετταλοὶ τὸν ἐρωμένον κα-
 λούσι II, 223.
 αἰτήσις I, 611.
 αἶτλα, (μέρος προσομιλίου) VII, 27.
 69; ἐν αἰτλαῖς ποιεῖ τὸν δι-
 δασκαλὸν I, 273.
 αἰτιολογία ἐστίν, ὅταν λόγου αἰ-
 τίαν ἀποδώμεν VIII, 438. 675.
 699. IX, 347.
 αἰφνης I, 629.
 αἰχμαλωτιστής II, 470.
 ἀκαθίκτος I, 561.
 ἀκαθίκτος III, 468.
 ἀκαιρία I, 353.
 ἀκαλλίστητον Ζώνη I, 492.
 ἀκαλλώπιστος I, 614; ἀκ. λέξις
 IX, 594.
 ἀκατάγνωστος I, 597.
 ἀκατάληκτον μέτρον VII, 936.
 ἀκατάλληλά VI, 356. VIII, 579.
 ἀκατάλληλος VI, 356.

ἀκαταλλῆλος VII, 844.
 ἀκατάσχετος IX, 279.
 ἀκαταστασία VII, 843.
 ἀκέραιος I, 532.
 ἀκεφάλως III, 91.
 ἀκηλίδωτος IV, 383. VII, 313.
 ἀκηρυκτος πόλεμος I, 267. 571.
 ἀκίνησις III, 736.
 ἀκίνητος I, 557.
 ἀκλεής I, 568.
 ἀκμαῖον σχῆμα III, 705. VIII, 622.
 ἀκμή (ἰδία) III, 249. V, 501.
 VI, 279. VII, 1007.; ἀκμή διηγήσεως III, 664.; λόγου III, 696.; νοημάτων ibid.
 ἀκπολασία I, 558.
 ἀκόλαστος I, 509. 558.
 ἀκολούθως IV, 17.
 ἀκόσμητος I, 225.
 ἀκοσμία I, 592. 614.
 ἀκουσμα I, 15.
 ἀκούω καλός, bene audio I, 593.
 ἀκραφνῆς I, 426. 602.
 ἀκραφνῶς I, 632.
 ἀκρασία βαρβαρικῇ I, 95.
 ἀκροβολίζεσθαι I, 454. 489. 507.
 ἀκροβολισμοὶ Διὸς I, 497.
 ἀκροπόλεις πῶς δι᾽ ἐγκωμιάζων IX, 175.
 ἀκρόχολος III, 343.
 ἀκρωτηριασμός III, 596.
 ἀκυρία ἐστίν, ὅταν μὴ ἐφ' ἧς κεῖται σημασίης κυρίως ἢ λέξεις, ταύτην θῆσιν III, 404. VII, 1133. 1135.
 ἀκύρωσις I, 589.
 ἀκυλύτως I, 645.
 ἀλάθης I, 486. VI, 449.
 ἀλαλαγμός III, 580.
 ἀλαμπής I, 502.
 ἀλάστωρ I, 571.
 ἀλάστορες δαίμονες I, 488. 492.; οἱ ἀλάστορες I, 491.
 ἀλεξίκακος I, 473. 489. 493.
 ἀληθευτική IV, 24.

ἀληθινὸς λόγος III, 336. V, 537.
 VI, 419. VII, 1074.
 ἀλήτης I, 496.
 ἀλθεύς ὀδυνῶν Apollo IX, 327.
 ἄλως ἔχω παρθενίαν I, 470.; του γάματος I, 483.; τῶν πόνων I, 508.
 ἀλίσκοσθαι τινος i. e. ἐρεῖν I, 280. 307.
 ἀλιτήριος I, 552. 614.
 ἀλλάσσω τὸν βίον I, 567.
 ἀλληγορία παρὰ τὸ ἄλλο ἄγορεύειν παρὰ τὸ κείμενον II, 2. VI, 221. VIII, 551. 715. 732. 764. 787. 803. IX, 475. ἐξηγήσεις κατὰ ἀλληγορίαν VI, 29.
 ἀλληγορικὸν σχῆμα VIII, 652.
 ἀλληγογραφία VI, 381. VII, 1295.
 ἀλληλουχούμενοι στίχοι III, 561.
 ἀλλοεθνής VII, 798.
 ἀλλοίωσις I, 559.
 ἀλλοιώσεις (σχῆμα) VIII, 471. 573. 685. 708.
 ἀλλόκοτος I, 487. 587.
 ἀλλοπρόσαλλος I, 497.
 ἀλλόφυλος μάχη I, 513.
 ἄλλως ἀλᾶται I, 554.
 ἀλμυρὸν γειτόνημα I, 584.
 ἀλμυρῆς ἀπιστίας πύλας I, 635.
 ἀλογεῖν τινος I, 571.
 ἄλων ἐγκώμια IX, 134.
 ἄλυτοι ἀντιθέσεις V, 577.
 ἀλώπηξ I, 13.
 ἄλ. καὶ λίων (fabula) I, 266.
 ἄλ. καὶ βάτραχος I, 267.
 ἄλ. καὶ κόραξ I, 268.
 ἀλώσιμος I, 442.
 ἄμύρα I, 444. 524.
 ἄμαρτυρος I, 332. 542.
 ἄμαυρὸς I, 603.
 ἀμῦσθαι πόνον παθ' ἑαυτοῦ IV, 205.
 ἀμβλύνη τὴν εὐκλειαν I, 545.
 ἀμβλώσκει I, 447.
 ἀμβολιεργὸς II, 577.
 ἀμεθόδευτος VIII, 361.
 ἀμειβισθαι τινα θυσίαις I, 570.

- ἄμετος VII, 606.
 ἀμετάβλητος I, 503.
 ἀμετάβλητα adv. I, 524.
 ἀμετακίνητος IV, 91.
 ἀμίτοχος I, 628.
 ἀμηγέτη I, 572. III, 398.
 ἀμικτος βίος IV, 100.
 ἀμίλλα [f. ὁμίλια] de commercio conjugali I, 274.
 ἀμίμητος I, 555.
 ἀμικθαλός I, 586.
 ἀμνηστία IV, 825. VIII, 181.
 182. 413.
 ἀμοιβιδόν VII, 222.
 ἀμουσία I, 343. VII, 295.
 ἀμπλου πόρος I, 343.
 ἀμπλάνια I, 576.
 ἀμψιβολία I, 187. III, 62. 442.
 IV, 272. 843. V, 83. 210. VII, 682. 1339; in accusativo potissimum fit I, 188. VIII, 755. 774. 797. IV, 272.
 ἀμφιδιορθώσεις ἐστίν, ὅταν πρὶν εἰπεῖν καὶ εἰπόντις ἀσφαλιζόμεθα τὸν λόγον VIII, 435. 674. 699.
 ἀμφίδοξα ἐγκώμια IX, 162.
 ἀμφίδοδοι πράξεις IX, 206.
 ἀμφιορκία VII, 1121.
 ἀμφισβητήσιμος I, 293. 324.
 ἀμφισβητήσις. ὅρος κατ' ἀμφισβήτησιν ἐν μὲν τὸ πρᾶγμα ἔχει, δύο δὲ τὰ ἀμφισβητοῦντα πρόσωπα VII, 464.
 ἀμφισβητισμός V, 156.
 ἀμφορά IX, 572.
 ἀμφοτερώθεν I, 565. 571.
 ἀμωδεῖν pro αἰμωδεῖν III, 404.
 ἀμωμος I, 589.
 ἀμωσγέπως I, 145.
 ἀναβάθρα I, 610. 612.
 ἀνάβαθρον I, 609. 610.
 ἀναβυκχύνω I, 479.
 ἀναβύλλισθαι μουσικῇ I, 60. 538.
 ἀνάβασις I, 612.
 ἀναβιβάζω III, 471.
 ἀναβλάστημα I, 525. 625.
 ἀνάβλεψις I, 503.
 ἀναβλύζω c. acc. I, 440.; intrans. I, 500.
 ἀναβολὴ δένδρου I, 425. 524.
 ἀνιβρίετο I, 469.
 ἀναγκάτως IX, 222. 299.
 ἀνάγκη. τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος ἀδύρκειτον ἔγνωμεν I, 588.
 ἀναγνώσις ῥητορικῇ VI, 25.
 ἀναγωγή IX, 77.
 ἀναγωγός I, 570.
 ἀναδιδράς I, 523.
 ἀναδιπλώσις (grammat.), πρώτης συλλαβῆς ἐπ' ἅλληλος ἐκφορά III, 566. (rhetor.) VIII, 446. 462. 499. 516. 682. 707. IX, 34. 64. 110.
 ἀναδοιάζω I, 501.
 ἀναδρομή. τὰ κατ' ἀναδρομὴν διηγήματα IV, 29.
 ἀναζῆω I, 502.
 ἀναδιώξεις I, 51.
 ἀνάστημα et ἀγαλμα conf. I, 33.
 ἀναιδιεύσθαι VII, 265.
 ἀναιρέσις (σχῆμα) III, 708. VIII, 633. 638.; εἰ ἀναιρέσις συμπλεκτικόν III, 709.
 ἀναισθησία IX, 556.
 ἀναισθητός I, 611.
 ἀνακογχυλίσασθαι VII, 1132.
 ἀνακρουεσθαι I, 282.
 ἀνακωχή ἢ διςτυχημάτων VIII, 40.
 ἀνάληγτος I, 594.
 ἀναλλος I, 636.
 ἀναλογία ἐστίν ἡ τοῦ ὁμοίου παρὰ τοῖς VI, 485.; ἀν. γεωμετρικῇ, μουσικῇ, ἀριθμητικῇ ib.
 ἀνάλωτος I, 427.
 ἀναμοχλεύω I, 498.
 ἀναμφηρίστως VII, 921.
 ἀναμφιλέκτως I, 597.
 ἀνάνδρος I, 551.
 ἀναντιρρήτως I, 638. IV, 32.
 ἀναπαλαίω τὴν ἡττάν I, 585.
 ἀνάπαλιν ἔχει τοῖς III, 371.

- ἀνάπαισις ἔστιν ἡ τοῦ λόγου κα-
τάληξις III, 545. 589. VI,
121. VII, 885. 892.
ἀναπείννυμι I, 477. 641.
ἀναπνύν ἀλλήλους, si lectio ge-
nuina IX, 272.
ἀναπτεροποιῶν IX, 142.
ἀνῆπται στολήν I, 582.
ἀναρμωσία I, 492.
ἀνάρπαστος I, 220.
ἀναρρήσεις καὶ στέφανοι I, 23.
[Liban. Prog. p. 934. Reisk.
ἄριστος μὲν ὅν ἦν, στεφάνων
αὐτὸν καὶ ἀναρρήσεων ἐπὶ τού-
τοις τυγχάνει]. ἡ ἐπὶ τοῦ Θεά-
τρου ἀναρρήσεις I, 584.
ἀναρρήσιζω I, 433.
ἀναρρήσασθαι III, 579.
ἀναρρῶσθαι I, 497.
ἀνασκαλύνω I, 564.
ἀνασκηνή, ἀνατροπὴ προκυμένου
τινὸς πράγματος I, 27. 72. 216.
ἀνασοβίω I, 580. III, 520.
ἀνασπᾶν βωμοῖς I, 494.
ἀναστατής I, 563.
ἀνάστατος I, 493.
ἀναστατώσεις τῶν πολιμάτων
III, 596.
ἀνασιέλλω τινά τινας I, 611.
ἀνασιτροφῇ VIII, 502. 552. 641.
742. 768. 792. 803. VI, 339.
ἀνασιέλλω, trans. I, 500.
ἀνατροπὴ I, 27.
ἀνατροφὴ differt a τροφῇ II,
429.; παρὰ τοῖς τῶν παλαιῶν
ἀνατροφῇ οὐχ εὔρεται II, 440.
ἀναφαίρειτός I, 603. 622.
ἀναφανδὸν I, 562.
ἀναφέρειν = ἀναφέρεισθαι I, 62.
ἀναφρόδιτος I, 492.
ἀναφορὰ IX, 64. 110.
ἀναφωνικῶς VIII, 335.
ἀναχαιτίζω III, 228. VII, 618.
ἀναχαιτίσεις III, 520. VI, 233.
ἀναψις I, 574.
ἀνδραγαθίω I, 553.
ἀνδραγαθία I, 562.
ἀνδραγαθίας I, 567.
ἀνδραποδιάδης I, 230.
ἀνδρίας κυρίως μὲν τὸ τοῦ ἀνδρός
ἀπεικόνισμα, καταχρηστικῶς δὲ
καὶ γυναικὸς VIII, 731.; ἀνδρι-
ας, βαδίζων διὰ μηχανῆς IV, 49.
ἀνδρότροφος III, 663.
ἀνδροφανος I, 226.
ἀνυχώρητος VII, 135.
ἀνίδην I, 588.
ἀνίδην et ἀναίδην conf. V, 610.
ἀνείκαστος III, 476.
ἀνελίδουσα ὁ ἀγρονος γυνὴ VII,
1141.
ἀνεκδιήγητος III, 747.
ἀνέκκλητος I, 499. 502.
ἀνέκφορος VII, 264.
ἀνελκύνω I, 583.
ἀνεμπόστειτος I, 575.
ἀνεμπόστειτος III, 143. 144.
ἀνεμφάτως III, 369. 381.
ἀνευδής I, 558.
ἀνευδοκίαιος I, 501.
ἀνευρέχτης I, 557.
ἀνεξικακία VIII, 271.
ἀνεπιβούλευτος IX, 445.
ἀνεπιστημάντως IX, 501.
ἀνεπιστροφος III, 520.
ἀνεπιτήδευτος I, 262.
ἀνέραστος I, 424.
ἀνερμήνυτος VI, 522.
ἀνεις IX, 225.
ἀνίστιος I, 496.
ἀνιστος λόγος IX, 265. 268.; ἡ
μονωδία αὐτὸς ἀνιστος IX, 319.
ἀνίδνυτα I, 500.
ἀνίδυστος V, 598.
ἀνίδνυτον, παρὰ τὸ ἀνω θίγει καὶ
ἄνωγειν II, 142.
ἀνίχιστος I, 235.
ἀνιχίως I, 226.
ἀνθαιρεῖσθαι I, 577. 586. 602.
ἀνιχνύς I, 677.
ἀνθελ τὸ πεδίον νιχνῶν I, 495.
ἀνθελ, ἡ I, 573.
ἀνθαλαγίω III, 575.
ἀνθολιζέω I, 514.
ἀνθρωποκόμος III, 607.
ἀνθρωπομάχοι I, 221.

- ἀνθρωπόμορφος I, 509.
 ἀνθρωποπαθῶς III, 376.
 ἀνθρωπος, ἀπὸ τοῦ ἀναθρεῖν, ἃ
 ὅπως IV, 199; varr. signif.
 VII, 1106.
 ἀνθυπακοῦν I, 314.
 ἀνθυπαλλαγῇ IX, 32.
 ἀνθυπεκκαῦ I, 497.
 ἀνθυπέρχομαι I, 601.
 ἀνθυποφορὰ V, 586. 587.
 ἀντίαι κατὰ μέσον τὸν λόγον IX,
 224.
 ἀντιμῆτη ἁρμονία IX, 140.
 ἀνίσχυρος I, 562.
 ἄνοια et ἄγνοια conf. IV, 24.
 ἀνοιδῶ I, 554.
 ἀνοίδησις τοῦ ὀφθαλμοῦ III,
 577.
 ἀνορητος I, 322. 554. 563. 628.
 ἀνορθωσις I, 600.
 ἀνορύττω I, 524.
 ἀνούσιος I, 625.
 ἀντανακλώμενοι στίχοι VI, 128.
 ἀντανάπτω I, 495.
 ἀνταπόδοσις I, 628; figura VIII,
 609. 723. 796. 816.
 ἀντίγκλημα IV, 647. 670. 673.
 698. V, 330; τί διαφέρει ἀντι-
 μεταλήψεως IV, 784.
 ἀντιγκληματικὸν κεφάλαιον IV,
 673. V, 330.
 ἀντισπαγωγή γίνεται, ὅταν ἕτερον
 ἀνθ' ἑτέρου ἀντιτιθῶμεν VIII,
 457. 678. 704.
 ἀντιμβολή III, 580.
 ἀντιαντίωσις ἐστίν, ὅταν εἰπῶν
 τι βουλόμενοι διὰ τοῦ ἐναντίου
 τοῦτο δηλώσωμεν VIII, 481.
 689. 712.
 ἀντιενδύομαι I, 608.
 ἀντιπιβουλεύω VII, 1266.
 ἀντιρεῶ I, 559.
 ἀντιρίζω I, 493.
 ἀντιστραμμένον ἐστὶ λόγος ἀντι-
 κείμενος τῇ κατὰ φράσιν προ-
 φορᾷ τῶν σημασιολογίων VIII,
 508.
 ἀντίχεισθαι τινας I, 592.
 ἀντιχίω I, 493.
 ἀντι variae signif. in compos.
 VII, 1266.
 ἀντιδιαστέλλω, IV, 20.
 ἀντιζήλος I, 558. 560.
 ἀντίθαισις, ἡ τοῦ ἀπελογουμένου
 προσώπου ἑστιασίς, ἡ τὸ ἐν ᾧ-
 μιν πειθάνον διαλύουσα καὶ
 πρὸς εὐλογώτερον ἑτοιμὰν τὸν
 ἀκροατὴν μεταγούσα II, 2. 7.
 124. 545. IX, 502; grammat.
 III, 569; σχῆμα VIII, 477. 602.
 ἀντίθαι καὶ σιᾶσις III, 44. V,
 173. 324. IV, 647. 691.
 ἀντίθιτος III, 147. 420. VII, 807.
 1254. VIII, 545. 569. 619.
 688. 711.
 ἀντικατοίχομαι I, 465.
 ἀντικείμενον (σχῆμα) VIII, 543.
 ἀντίκρημος III, 696.
 ἀντικρούω I, 562; τῷ δικαίῳ ἀν-
 τικρούμενος I, 587.
 ἀντιλαβῆς διδόναι III, 426.
 ἀντιλαχτῆρ δίκην VII, 1120.
 ἀντίληψις ἐστὶν ἀνευθύνου πρά-
 γματος εἶναι δοκοῦντος ὡς ἑ-
 πευθύνου κατηγορία III, 12.
 38. IV, 369. 372. 582. V, 94.
 259. 163. 314.
 ἀντίμαχος I, 429.
 ἀντιμεταβολή VIII, 480.
 ἀντιμετάθεσις i. q. πλοκή VIII,
 479.
 ἀντιμετρεῖω I, 523.
 ἀντιμηχανάομαι I, 433.
 ἀντίμουσον I, 493.
 ἀντινομία ἐστὶ δύο ῥητῶν οὐ φύ-
 σι μὲν ἐναντίων, ἐκ συμβεβη-
 κώτος δὲ τινος ἐναντίωσιν ἐχόν-
 των III, 56. IV, 815. V, 82.
 201. 359.
 ἀντινομοθετεῖω I, 491.
 ἀντίπαισις, ὁ δωδαικαίτης καὶ τι πρὸς
 III, 527.
 ἀντιπαράβαλλω I, 229. 232.
 ἀντιπαράστασις, ὅταν τὸ λεγόμε-
 νον ὑπὸ τοῦ ἐναντίου διχώμε-
 θαι, κατὰ ἄλλο δὲ τι ἀνατρέ-
 πωμεν αὐτὸ VII, 420.

ἀντιπαράσθηναι I, 332. 525.
 ἀντιπάσχειν IV, 774.
 ἀντιπεριτίσασθαι I, 507.
 ἀρτιπίπτον, τὸ IV, 66. IX, 473.
 sqq.
 ἀντιπολιτεία VIII, 150. 286. 329.
 ἀντιπρότασις VI, 559.
 ἀντίπτωσις III, 533. 584. VIII, 696.
 ἀντιπρωτοκὸν σχῆμα VIII, 660.
 ἀντιρόησις ἐστὶ λόγος τὸ πιθανόν ἑτέρου λόγου διαβάλλων VII, 1206.
 ἀντιρόπος I, 566.
 ἀντισοφίζομαι I, 441. 600.
 ἀντίστασις I, 559.; dicta παρὰ τὸ ἀντιστῆσαι τὸ εὐεργέτημα τῷ ἀδικήματι IV, 240. 649. 691. V, 329. 330.
 ἀντιστρέφω I, 517.
 ἀντιστρέφειν τὰ πράγματα καὶ τὰ δευτέρα πρῶτα λέγειν VIII, 654.
 ἀντιστρέφον, quid sit IV, 142.
 ἀντιστροφή ἐστὶ τὸ ἐναντίον τῆς ἐπαπαφορᾶς· ὥς γὰρ ἐκείνη ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἄρχεται, οὕτως αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ λήγει VI, 335. VIII, 464. 516. 560.; ἡχῶν ἔπιστα ἀντὶ τοῦ πεισῶν ἡχητα VIII, 505. 682. 707.
 ἀντίστροφος = ἰσόστροφος, ἰσοδύναμος V, 15. 16.; ἐξ ἀντιστροφῆς ἐστὶ φράσις ἢ τὰ συνίχοντα τὴν ἰσμενίαν ἐν ἡλλεγμῶνι ἔχουσα VIII, 607.
 ἀντισύνωνον VII, 1118.
 ἀντιόχω I, 557.
 ἀντιταλάντωσις I, 466.
 ἀντιτείνω I, 504. 505.
 ἀντιφριζῶ I, 185.
 ἀντιφρίσθαι I, 557.
 ἀντιφιλοτιμιεῖσθαι I, 524. 567.
 ἀντίφρασις ἐστὶ λόγος δι' ἐναντίου τὸ ἐναντίον ὑψηλῶν VIII, 722. 755. 773. 785. 812.
 ἀντίχαρις I, 447. 448.

ἀντονομάζων ὄρος III, 35.; καλεῖται, διότι ὄνομα ἀντ' ὀνόματος παραλαβὼν ἔχεται VII, 456.
 ἀντονομασία ἐστὶ λόγος δι' ἐπιθέτων ἢ τῶν ὁμοίων αὐτὸ τὸ ὄνομα τὸ κύριον δηλῶν VIII, 723. 756. 774. 787. 811.
 ἀντωθείσθαι τι τινος I, 558.
 ἀνωμοσία VII, 1121.
 ἀνυδρος I, 183.
 ἀνυπαρκτος I, 625.
 ἀνυπόκριτος στιγμή III, 165.
 ἀνυποκτος I, 562.
 ἀνυπόστατος I, 606.
 ἀνυστὸς I, 584.
 ἀνυστικός I, 655.
 ἄνω πρώτη, ἄνω δευτέρα στιγμή III, 564. 565.
 ἀνωμαλία I, 645.
 ἀνώνυμος I, 570. 593.
 ἀνώτατος I, 604.
 ἀνώτερος I, 608.
 ἄξια, τὸ παρὰ τὴν ἄξιαν καλούμενον IX, 551. 579.
 ἀξιόσμος III, 149.
 ἀξιοπιστία IX, 376. 441.
 ἀξίωμα λόγον III, 217. VI, 203. VII, 952.
 ἀξίωσις, μέρος προσομίου III, 571. VII, 69.
 ἀοίκητος I, 565.
 ἀορισταίνω IV, 84.
 Aoristus I. et Imperf. conf. I, 546.
 ἀπαγγελία et ἐπαγγελία conf. I, 15.
 ἀπάγειν τινός I, 242.
 ἀπαιδαγωγῆτος I, 456.
 ἀπαίσιος I, 496.
 ἀπαιδευσία I, 570.
 ἀπανθίω I, 530.
 ἀπανθίζομαι I, 524.
 ἀπανθρακίω I, 478.
 ἀπαντάω et ἀπατάω conf. VIII, 455.; ἀπαντάω εἰς τὸν πόλεμον I, 567.
 ἀπαξιλῶς I, 557. 589. VI, 172.

- ἀπαράβλητος I, 503.
 ἀπαράγραφτος VII, 212.
 ἀπαράδεικτος I, 612.
 ἀπαραιτήτος I, 559. 569. 571.
 585.
 ἀπαραιτήτως III, 605.
 ἀπαρκαλύπτως III, 235. 236.
 241.
 ἀπαράμυλλος I, 624. III, 736.
 ἀπαρκαμύθητος III, 236. 321.
 ἀπαρκαμυδιότης VIII, 597.
 ἀπαριθμῶν I, 619.
 ἀπαριθμοῖς III, 707. VIII, 629.;
 διαφέρει τοῦ ἀπαριθμητικοῦ
 VII, 1027.
 ἀπαστρέφω I, 428.
 ἀπασχολεῖσθαι IV, 63.
 ἀπάνη δῆμον VIII, 389.
 ἀπανοτα θρηεῖν I, 611.
 ἀπειλικρινημένος I, 604. 632.
 ἀπειπεῖν τοὺς πόδας I, 502.
 ἀπείρατος VIII, 135.
 ἀπέραντος ἐτ ἀπείρατος IV, 139.
 VIII, 33. 46.
 ἀπριβλήτος III, 270.
 ἀπριλήπτος I, 619.
 ἀπρισκίπτως VII, 1270.
 ἀπριστότατος I, 109. 243.; τὸ
 ἀπριστότατον III, 7. IV, 141.
 F 164. V, 69. 248. VII, 152.
 155.
 ἀπριτμήτος I, 513.
 ἀπεισιρόμηνος II, 643.
 ἀπεικταῖος I, 598.
 ἀπεικτικοὶ ὕμνοι IX, 134. 154.
 ἀπειχῆ. τὰ ἐξ ἀπειχῆς θεωρήμα-
 τα IX, 481.
 ἀπήνη I, 531.
 ἀπεις, οἱ III, 542.
 ἀπιστεῖν τι I, 471.
 ἀπλαστοί III, 393.; ἄπ. λίθες
 IX, 594.
 ἀπλοῦς stultus I, 481.
 ἀπὸ et ἐπὶ conf. I, 639.
 ἀπὸ et ὑπὸ conf. I, 202.
 ἀποβδελύσσω I, 493.
 ἀποβλέπειν ἐπὶ γάμον I, 311.;
 πρὸς ὄπλα I, 291.; πρὸς ἡδο-
 νὰς I, 299.
 ἀπογαῖω I, 488.
 ἀπογεννάω I, 624.
 ἀπογίνομαι IV, 51.
 ἀπογινώσκω I, 592.
 ἀπόδειξις ἐστὶ τῶν ἀμφισβητουμέ-
 νων ἐν τῇ ὑποθέσει πραγμά-
 των εἰς ὁμολογίαν ἀποκατάστα-
 σις III, 455.
 ἀποδημία θεῶν IX, 140.
 ἀποδιακύνω I, 497.
 ἀποδυσπετιῶ πρὸς τι I, 496. III,
 468.; τι VI, 198.
 ἀποδύομαι εἰς πάλην I, 458.
 ἀποθήκη I, 647.
 ἀποθησαυρίζω I, 582.
 ἀπεθρισμένος I, 581.
 ἀποίητος IX, 17.
 ἀπωσισμένος I, 569.
 ἀπωσισμένοι πόλεις IX, 183.;
 quomodo laudandae IX, 185.
 ἄποινα = χρήματα I, 186.; ἄ-
 ποιῶν ib.; τοῖς δὲ νικητέροις
 ἐπὶ μόνων τῶν ὑπὲρ φόρων
 τοῖς ἰσχυροῦσιν ἀπολογουμένων
 II, 223.
 ἄποιοι VII, 446.
 ἀποκοπή, ἀφαίρεσις μιᾶς συλλα-
 βῆς ἀπὸ τοῦ τέλους III, 568.
 VIII, 745.
 ἀποκορυφῶ VII, 191.
 ἀποκροτος I, 442.
 ἀποκρύπτομαι I, 571.
 ἀποκομᾶζω VIII, 182, 19. in
 Ald. et Codd., sed legendum
 ἐπεκώμασεν, coll. p. 184, 14.
 17.
 ἀπολιφθίντες et ἀποληφθίντες
 conf. I, 14.
 ἀπολίγω I, 559.
 ἀπολίγομαι τὴν ζωὴν I, 577.
 ἀπόλεκτος I, 489.
 ἀπολελυμένον ἐστὶ λόγος πολλὰς
 ἀρχὰς ἔχων ἐκ διαιρίσεως καὶ
 διαλείμματος ἐκφέρων τὴν τῆς
 φωνῆς ὁρμὴν VIII, 595.
 ἀπολιθῶ I, 270.

ἀπολις I, 491.
 ἀπόλιτος μερισμός III, 347. 348.
 ἀπολύτως IX, 316.
 ἀπομαντιύομαι I, 496.
 ἀπομαίνεσθαι τῷ τῷ III, 563.
 ἀπομαχος I, 441.
 ἀπομηκύνειν παρ' τι I, 242.
 ἀπόναμαι τιος I, 603.
 ἀποναρχάω II, 82. 126. III, 471.
 ἀπονεκρῶ I, 472.
 ἀπόνοια I, 582.
 ἀπόσιτος VI, 363.
 ἀποπάλλαμαι ἀκτίνα I, 630.
 ἀποπύλλονται ἀντὶ τοῦ ἐκπίμπου-
 ται III, 579.
 ἀποπλημντικοὶ ὕμνοι IX, 132.
 139 sq.
 ἀποπληξία I, 575.
 ἀποπολιθῆς ὅστις ἄρρησις ὡς ὑπο-
 νοούμεθα μὴ προσδεομένη πί-
 στωσ VIII, 511.
 ἀποπτύω I, 633.
 ἀπόπτυστος I, 496.
 ἀπορητικοὶ ὕμνοι IX, 156.
 ἀπορὸν ὅστις, ἐν ᾧ τὸ ἐναντίον
 οὐ βούλεται τις κατασκευάζει
 IV, 155.
 ἀπορῥαγμα III, 530.
 ἀπορῥαπίζω I, 488. 624.
 ἀπορῥύπτω VI, 56.
 ἀπορβέννυμι I, 603.
 ἀποσιώπῃς. σχῆμα τὸ κατ' ἀ-
 ποσιώπῃν III, 711. VIII,
 450. 505. 516. 595. 650. 677.
 702. IX, 48. 109.
 ἀποσμήχω I, 639.
 ἀποστασιῶν δίκη VII, 1120.
 ἀπόστασις (σχῆμα) III, 708. 709.
 VIII, 634. IX, 346.
 ἀποσπόγγισμα III, 530.
 ἀποστάζω I, 545.
 ἀποστάζων ἰδρώτας I, 440.
 ἀποστρεφῖν τι I, 341.
 ἀποστιλβῶ I, 640.
 ἀποστοματίζω VI, 65. 309. IX,
 577.
 ἀποστρέφεισθαι τινα I, 311. 561.

ἀποστροφὴ διαφέρει ὑποστροφῆς.
 VI, 235. VII, 978.; σχῆμα κα-
 τὰ ἀποστροφήν III, 707. VIII,
 453. 496. 504. 513. 534. 585.
 596. 631. 677. 703.; ἡ μετὰ
 ἑρωτήσεως διαφέρει τῆς ἀπλῆς
 ἀποστροφῆς VI, 431.
 ἀποσφενδονῶ I, 489.
 ἀποταλαντρέω I, 497.
 ἀποταμίευστος I, 599.
 ἀποταμιεύω I, 488. 500.
 ἀποτάνισθαι IX, 145. 149.
 ἀποτεταμένως VII, 363.
 ἀπότευξις I, 585.
 ἀποτικακτικός III, 542.
 ἀποτομία I, 593.
 ἀπότομος, opp. ἡμιτος IX, 550.
 ἀποτόμως IX, 154.
 ἀποτορνύω I, 579. 582. III,
 279.
 ἀποτετορνυμένοι λόγοι IX, 561.
 ἀποτρόπαιος I, 496. 627. c. ποτ.;
 ἀποτρόπαιος Ἀπόλλων I, 490.
 ἀποτυγχάνω I, 585.
 ἀποτυχία III, 746.
 ἀποφαντικός et ἀποφαντικός conf.
 I, 17.
 ἀπόφασις III, 444. VII, 1347.;
 sensu forensi VII, 1121.
 ἀπόφασις et ἀπόφανσις διαφέρει
 VI, 219.
 ἀποφατικαὶ καταφάσεις VI, 219.
 ἀποφθίγματα, quid? IV, 18.
 VI, 50.; ἀποφθιγμάτων πλή-
 ρεις οἱ Πλουτάρχου βίαι IX,
 253.
 ἀποφράδες ἡμίραι IX, 204.
 ἀποφύω I, 564.
 ἀποχαρίζομαι I, 479.
 ἀποχειροτονῶ VIII, 237.
 ἀποψηφίζω I, 568.
 ἀποψηφίσις VII, 1119.
 ἀπραγμάτευτος V, 600.
 ἀπραγμοσύνη I, 575.
 ἀπρακτον ἀφίεσθαι I, 470.
 ἀπρακτος ἰορτή IV, 15.
 ἀπροβούλευτος I, 427.
 ἀπρονόητος I, 251.

- ἀπροομιλῆστος III, 478. VII, 64.
 ἀπροομιλῆστος III, 478. 538. V,
 21.
 ἀπροσαγόρευτος IV, 24.
 ἀπροσαυδῆτος I, 564.
 ἀπροσδοκῆτος I, 504.
 ἀπροσδοκῆτως III, 351.
 ἀπροσκόπτως I, 604.
 ἀπροσχορὶς τὸ IX, 150.
 ἀπροσφάντως I, 640.
 ἀπροσώπως I, 68.
 ἀπροφάσιστος VIII, 341. 344.
 ἄπταιστος IV, 19.
 ἄπταιστος IV, 19.
 ἄπτω et ἄττω conf. I, 146.
 ἄπυνθᾶκτος οὐ τραπίζονται κύ-
 λι? IX, 52.
 ἀράγης παλγνία I, 634.
 ἀργύρασις I, 531.
 ἀργυρήλατος I, 637.
 ἀργύριον. πρὸς ἀ. φθίγγεσθαι
 I, 69.
 ἀργυρογενεμονεῖν τὸν νοῦν I, 433.
 ἀργυροδόρη I, 531.
 ἀργυρολογεῖσθαι I, 524.
 ἀρδία I, 444.
 ἀρεῖκος I, 356.
 ἀρεταί τίσσαρες IX, 198. 222.
 ἀρεῖκος I, 365.
 ἄθροις et ἀνθρώποις inter se
 confunduntur IX, 173.
 ἀρεῖδης I, 580.
 ἀριστέρος — τὰ τῆς τέχης σοι
 συνέπειν ἐπ' ἀριστερά I, 595.
 ἀρίστεινμα I, 508. 568.
 ἀριστοκρατία VI, 16. IX, 194.;
 διαφέρει ὀλιγαρχίας VI, 28.
 ἀριστοτεχνίης II, 90.
 ἀρχάριος, ὁ θησαυροφύλαξ VII,
 1122.
 ἀρχιτοῦρος IX, 159.
 ἀρμοδιοφυῆς VI, 556.
 ἀρμόνια IX, 140. 147.
 ἀροκτασία III, 607.
 ἄροτος I, 493.
 ἀρπαγμα I, 587.
 ἀρτάζω cum genit. I, 487.
 ἀρρώτως VII, 100.
 ἀρρήτορευτος VIII, 58.
 ἀρρήτουργία I, 507.
 ἀρρύθμως I, 247.
 ἀρρώδιον VII, 1137.
 ἀροις, ἀποβολή καὶ ἀρχὴν τῆς
 ἀναδιπλουμένης συλλαβῆς III,
 566.; σχῆμα κατ' αἶσαν καὶ
 θίσειν III, 709. VIII, 637.;
 ἡ ἄ. αἶσα καὶ ὑποὶ τοὺς πό-
 δας V, 454. VI, 150.
 ἀριζῶ I, 504.
 ἀριπαγῆς II, 82.
 ἀρχαιογονία II, 139. 140. XII,
 748.
 ἀρχαιογόνος I, 485. 502.
 ἀρχαιοιούδης IX, 104.
 ἀρχαῖοι ἀντὶ τοῦ παλαιοὶ ἐντι-
 μότερον IX, 79.; οἱ Ἀττικοὶ τὸ
 ἀρχαῖον ἐπὶ τῶν ἀνύχων τάτ-
 τουσιν, τὸ δὲ παλαιὸν ἐπὶ τῶν
 ἐμψύχων VI, 83.
 ἀρχαιολογίῃ IX, 345.
 ἀρχίτυπον III, 559. 562. 572.
 ἀρχή — τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἀρχὴ τέ-
 λους. III, 128. IV, 354. V,
 411. VII, 769.
 ἀρχῆθεν I, 564. 577.
 ἀρχικὸν σχῆμα ποιήσεως VIII,
 657.
 ἀρχὴ I, 567.
 ἀσάφεια VII, 950.
 ἀσαφोगράφος VI, 587.
 ἀσβεβίας γραφαὶ I, 251.
 ἀσελγαίνω I, 614. 618.
 ἀσελγία VII 1151.
 ἀσιμος I, 652.
 ἀσίδηρος I, 481.
 ἀσηκτικὸς βίος I, 635.
 ἀσεληπιάδαι I, 490. 574.
 ἀσμενίζω I, 152.
 ἀσπαριος I, 499.
 ἀσπλαγχνία IV, 448.
 ἀσπονδὸς πόλεμος I, 267.
 ἀσταθμῆτος I, 348. 636. IV, 12.
 ἀστασία συμπλοκῆς IX, 275.
 ἄστατος I, 591.
 ἀστιτυμός ἐστὶ πρὸςποιήσεως πιθα-
 νῇ τοῦ μὴ λέγειν ἢ μετρημένῃ

ἡμᾶς ἂν λέγομεν VII, 601.
 725. 760. 773.
 ἄσπεκτος I, 477.
 ἀσπικήριος I, 610.
 ἀστράβη, ἣν βαρβαρικῶς εἶπες
 καλοῦσιν αὐτραπὴν VIII, 668.
 ἀστράτηγος VIII, 192.
 ἀστρολογία καὶ γεωμετρία IX,
 196. 250.; eas deorum be-
 neficio sibi obtigisse dicunt
 Aegyptii IX, 200 sq.
 ἄστρον. Urbes πρὸ τῶν ἀστρῶν
 ἢ μετὰ τῶν ἀστρῶν conditae
 IX, 181.
 ἀσύγκριτος I, 624. 629.
 ἀσυλλογιστος IX, 569.
 ἄσυλος I, 603. 622. 624.
 ἀσύμβατος VI, 161.
 ἀσίμβουλος I, 576.
 ἀσυμφανής VII, 199.
 ἀσύνδετον III, 415. VII, 1210.
 VIII, 469. 498. 514. 566. 607.
 688. 711.
 ἀσύνδετος τρόπος τοῦ διηγήματος
 I, 196.
 ἀσυνδιάσπας III, 731.
 ἀσυνείσφορος III, 573.
 ἀσυνίολα I, 554.
 ἀσύνιτον τὸ μῖλλον I, 471.
 ἀσύνηθις I, 180.
 ἀσυστασία VII, 356.
 ἀσύστατον ζήτημα III, 5.
 ἀσύστατον πρᾶγμα IV, 86.
 ἀσφαλιότεροι et ἀφιλίστεροι conf.
 IX, 141. 154. 419. 444.
 ἀσφάλιος Ποσειδών I, 488.
 ἀσφόδελος I, 523.
 ἀσχάλλω I, 482.
 ἀσχηματίστας III, 644.
 ἀσυχλίω I, 582.
 ἀσσεύω III, 677.
 ἀτάκτως I, 553.
 ἀταξία I, 553.
 ἀταρῆς I, 476.
 ἀτελής ἐστιν, ὃ καὶ ἐαυτὸ μὲν
 ὀνομασθῆναι, τί ποτὲ ἐστιν,
 τοῦ ὄντατος VII, 184.
 ἀτεινὼς ὄρνις I, 524.

ἀτεχνος πλοῦς IV, 98. VII, 32.
 190.
 ἀτεχνα, unde dicta III, 457.
 ἀτημελήτως I, 581.
 ἀτολμος et ὑτολμος conf. I, 41.
 ἀτόκιον IV, 587.
 ἀτοκία III, 153.
 ἀτονος VII, 108.
 ἀτόπημα I, 618.
 ἀτροφία I, 645.
 ἄττω et ἄπτω conf. I, 146.
 ἀτύρβαστος III, 602.
 ἀτμος I, 575.
 αὐθάδη διανοήματα III, 407.
 VII, 1156. 1158.
 αὐθαδίζομαι VIII, 149.
 αὐθιδραστός III, 476.
 αὐθικαστός III, 530.
 αὐθιγενής I, 583.
 αὐλιών I, 578.
 αὐλητικῇ gloriantur Thebani
 IX, 196.
 αὐξήσις III, 422. VII, 1274.
 αὐτανδρός I, 528.
 αὐτεξούμιος IV, 27.
 αὐτεξουσίως IV, 652.
 αὐτίτης IX, 47. 67.
 αὐτόβαυλος I, 489.
 αὐτόθεν IV, 155.
 αὐτοκίνητος IV, 27.
 αὐτομαθής I, 493.
 αὐτόματος. 45 αὐτομάτου I, 583.
 584. 587.
 αὐτοματιμὸς VI, 77.
 αὐτονομίω I, 587.
 αὐτονόμους ἐπὶ τὰς πόλεις ἀφῆκαν
 οἱ Ῥωμαῖοι IX, 208.
 αὐτοπροαίρετος IV, 27.
 αὐτοπροσώτως I, 634. III, 60.
 αὐτὸς per omnes casus conf.
 I, 250.
 αὐταῖς et ταύταις conf. I, 77.
 αὐτοῦ et ἐαυτοῦ conf. I, 178.
 αὐτοῖς ὅπλοις καταπίεσθαι I,
 497.
 αὐτοσχιδίω VII, 1269.
 αὐτοσχιδίον ἐστίν, ὅταν προσποι-
 ῆται ἄρτι γενοκέναι VIII, 545.

- αὐτοτελής IV, 201.
 αὐτοτέλεια III, 487.
 αὐτοφύω I, 583.
 αὐτοφύει τὴν σφαγὴν I, 568.
 αὐτοφύος IV, 100.
 αὐτοφύης I, 652.
 αὐτοφύια et αὐτοφύγια permutantur IX, 170.
 αὐτόχειρ I, 226.
 αὐτοχειρία III, 578.
 αὐτόχρημα I, 632.
 αὐτοψί I, 503.
 αὐχμηρός I, 50. 242.; μὴ αὐχμηρὸν παρέχεσθαι τὴν ὑπόθεσιν IX, 233.
 αὐχμηρότης IX, 269.
 ἀφαίρεσις, ἀποβολὴ καὶ ἀρχὴν συλλαβῆς ἢ στοιχείου III, 566. VIII, 743.; figura VIII, 573.
 ἀφαντῶσις, ἢ ἀφανίσις III, 526. 579.
 ἀφανής I, 247.
 ἀφάθεια III, 305. V, 528. VI, 379. VII, 1058.
 ἀφελὴς λόγος VI, 299. IX, 410. 599.
 ἀφελίστεροι (οἱ) IX, 141.
 ἀφελὴς et ἀσφαλής confund. IX, 141. 154. 249. 412. 419. 444.
 ἀφή I, 504.
 ἀφήγησις διηγήσεως διαφέρει V, 467.; κατὰ ἀπόφασιν σχῆμα ἐξ ἀφήγησις VIII, 552.
 ἀφήγητος I, 496.
 ἀφθιγκτός I, 578.
 ἀφιερώ I, 479.
 ἀφόρητος I, 529.
 ἀφορία I, 646.
 ἀφορισμοὶ IV, 758. VI, 236. IX, 353.
 ἀφορμαὶ λόγων I, 226. 241.
 ἀφούσιω I, 479.
 ἀφοσιῶσθαι I, 560.
 ἀφρίω I, 489.
 ἀφύκτως I, 632.
 ἀφινδύω I, 467.
 ἀχαλίνωτος I, 604.
 ἀχανής I, 436.
 ἀχαρίς σύνθεσις IX, 124.
 ἀχασμώδης III, 544. 545. 546. 559.
 ἀχέρωτος I, 424.
 ἀχθος (Schiffsladung) I, 489.
 ἀχιάσις VI, 343.
 Ἀχιλλεὺς στολή I, 582.
 ἀχλὺς IX, 164.
 ἀχραντος III, 467.
 ἀχρησίμωτος VIII, 10.
 ἄψινδύω I, 559.
 ἄψινδία I, 487.
- B.**
- βαθμηδὼν IV, 10.
 βαθμὴς I, 579. 633.
 βάθρον I, 579.
 βαθύτης φρενῶν I, 632.
 βακχεύω c. accus. I, 499.
 βάλαρος, obex, I, 192.
 βαλεῖν et λαβεῖν conf. I, 71.
 βαμβάκιον III, 529. 582.
 βάνανσος τέχνη I, 230. IV, 6. IX, 196.
 βάπτω τὸ δόρυ πρὸς ἀλλοφύλους I, 514.
 βαρβαρισμός et σολοικισμός differt VIII, 423.
 βαρύζηλος I, 477.
 βαρύμητις I, 497.
 βαρὺς λιπύτω I, 554.
 βαρύτης III, 349. V, 541. VI, 436. VII, 1080. IX, 356.; τὸ ἐκ βαρύτητος θεωρεῖται IX, 470. 482.
 βασιλεία, quid? IV, 16. IX, 194.; διαφέρει τυραννίδος VI, 28.
 βασιλικὸς λόγος IX, 213.
 βασιλίσκον ὠδίνειν I, 604.
 βάσις ἐστὶν ἡ τοῦ κώλου συμπληρωσις ἢ τοῦ κόμματος; καδ' ἦν βραίνε καὶ ἴστανται τῆς μερικτῆς φωνῆς ὁ ἑνθμός VI, 82. 130. VII, 891.

ῥασις, μέγας προσομιῶν III, 78.
571. 690. VII, 713.
ῥαίρατος καὶ ἀλώπηξ I, 267.;
ῥατ. καὶ λαγφοὶ I, 268.
ῥδελυρία I, 618.
ῥεῖβαιος et βίαιος conf. I, 82.
ῥελιῶν III, 564.
ῥία II, 604.; πρὸς βίαν i. q.
βιαιῶς I, 79.
ῥίαιος ὄρος, unde dictus IV,
683. 840. V. 332. VII, 575.
743.; τὸ βίαιον γίνεται, ὅταν
εἰς τὸ θανάσιον περιῖστανται δυ-
ναμίθῃ τὸν λόγον, ἐξ αὐτῶν
αἰρουῦντες τὸν ἀντίδικον, οἷς
θαυρῶν εἰσέρχεται III, 104. V,
392. VII, 743.
ῥίαιος et βεῖβαιος conf. I, 82.
165.
ῥλακνέσθαι I, 524.
ῥλίπειν πρὸς τὴν Ἀρτιμιν I, 512.
i. e. θεραπεύειν; βλ. εἰς πι-
θῶ I, 509.; εἰς ὅπλα I, 516.
ῥλήτρον I, 567.
ῥλίτρον VII, 1126.
ῥλόιτρος III, 613.
ῥλωταρχεῖν I, 213.
ῥωστρυχὸς arboris I, 524.
ῥωστρυχῶ I, 524.
ῥωθολίας i. e. Hercules I, 565.
ῥωυλίσσῃ et βούλῃ conf. I,
34. IV, 145.
ῥούλωμαι et βουλεύωμαι conf. I,
34.
ῥουνόθρεπτον VII, 1126.
ῥουκλήξ I, 478.
ῥοὸς ἐγκώμιον I, 332.; a Cerere
creatus ib.
ῥοῶπις, cur Juno vocatur? I,
407.
ῥραχῆα προσθήκη III, 407.
Brachylogia — Δημοσθένους ὄρα-
μοι βίον, παντός μὲν ὅτι φι-
λοπονώτερον ἡτόρος pro τοῦ
βίου παντός ἡτόρος I, 65.
ῥραχῆα ἀκροπόλεις, quibus or-
ponuntur ὑψηλαί IX, 176.
177.

ῥραχῆας ἐστὶ φράσις πλείων τοῦ
ἀκουομένου νοομένου ἔ-
χουσα VIII, 752. IX, 394.
ῥρίθῃ καρπῷ I, 574.
ῥροταλογός I, 559.
ῥρύς I, 583.
ῥρώσιμος I, 574.
ῥυθός I, 583.
ῥυκάνης ἤχος III, 580.
ῥύρῃ I, 346.

Γ.

γαλακτοτροφίῃ II, 138.
γαμήλιος (λόγος) IX, 263.
γαμήλιον πυρ IX, 272.
γάμος ἔθρημα καὶ δῶρον θιῶν
I, 274.; ἐπὶ γάμῳ οἰκισθῆναι
πόλιν IX, 190.
γαμφώνυχας μὴ τρέφειν, ἥγουν
μὴ σιτίζειν ἀρπαγῆς VIII
720. 735. 815.
γαννῦμαι I, 581.
γαστήρ τῆς VIII, 717.
γανυρίῳ I, 532.
γανῖος III, 384.
γαῖσσαν IX, 50.
γαυτοινῶ I, 562. 569.
γαλάῳ φόνον I, 487.
γαυαλογικοὶ ὕμνοι IX, 133. 134.
148 sq.; num iidem sint at-
que οἱ μινυκοὶ IX, 143 sq.
148.
γαυθλιανὸς λόγος IX, 279 sq.
γαυθλιος θεοὶ IX, 275. 291.
γινάδας I, 556.
γιννητρίς I, 625.
γίνος, defin. IV, 18.
γίνουσι et γένουσι permutan-
tur IX, 167.
γιομιτῆς gloriantur Alexan-
drini IX, 196. 200 sq. (Vid.
ἀστρολογία).
γρηροβοσκία I, 249.
γρηροκομία VIII, 125.
γρηροκομία I, 249.
γρηροτροφεῖν I, 280. 285.
γρηροτόσιμος III, 607.

- γλαυκῶπις I, 407.
 γλαφυρὸς λόγος IX, 58.
 γλαφυρῶς ἀναπλάττειν IX, 152.
 γλιεύκος VI, 316.
 γλυκύτες III, 313. V, 532. VI, 390. VII, 1064. IX, 392. 439.
 γλώσσα ἐμβάδων VIII, 717. 807.
 γλώσαι VII, 1110.
 γνώφος I, 474.
 γνωματεύματα τῶν σοφῶν III, 558. 573.
 γνωματεύειν I, 537. 591. 606.
 γνώμη I, 24. 67.
 γνωμολογέω I, 525.
 γνωμοσκοπός III, 675.
 γνώρισμα I, 73. 310. 317.
 γνωσιγραφία λέγεται ἡ ἀπόφασις τῶν δικαστῶν VII, 689. IX, 547.
 γνωσιμαχτεῖν IV, 436.
 γνώσις IV, 3.
 γνωστικόν, τὸ IV, 3.
 γνωστική, ἡ IV, 3.
 γνωστικά δυνάμεις τρεῖς IV, 1.
 γνωστόν, τὸ IV, 2.
 γόης I, 507.
 γοητεία, quid? IV, 26. VI, 18; dicta a γῶς ibid.
 γογαλ θιῶν ἢ δαιμόνων IX, 133.
 γόμος IX, 154.
 γόνυ καλάμον VIII, 716. 731. 807.
 γόος, θρήνος IV, 26.
 γοργὸν σχῆμα VIII, 655.
 γοργότης III, 295. V, 523. VI, 355. VII, 1050.
 γραμματική VI, 45. IX, 196; Ea gloriantur Alexandrini IX, 196.
 γραμματικῆς ἦτοι ὁ χαμαιδιδα-σκαλός VI, 43.
 γραμματοκομιστής III, 528.
 γυμνὸς τινα I, 585.
 γυναῖκα κατήλεύειν ἢ ἄλλο τι ποιεῖν τῶν κατ' ἀγορὰν in quibusdam urbibus οὐ καλόν IX, 205.
 γυναῖκες ἐν ἐταῖς πατηγύρουν οὐ φαίνονται IX, 205.
 γυναικονόμους πολλὰ τῶν πόλεων χειροτονοῦσι IX, 204 sq.
 γύρωθεν I, 580.
 γυπὲς ἐμψυχος τάφος III, 226.
 Δ.
 δαίμονες καὶ ἥρωες I, 250.
 δαίμονες θαλάττιοι IX, 263.
 δακρυφόσιον I, 614.
 δακτυλικὸν μέτρον πάντων ἀρι-στον VI, 489.
 δακτυλοδεικτεῖν I, 640. VIII, 230.
 δαλός I, 570.
 δαπανηρὸς I, 416. 577.
 δαπιδον IX, 176. 277.
 δι' et δι' conf. I, 245.
 δι' ἄλλα I, 509. 518. 585.
 διῖγμα et παραδιῖγμα conf. I, 16; differunt VI, 123. VII, 837.
 δεικτικὸν σχῆμα III, 708. VIII, 632.
 δειλανδρέω I, 392.
 δειλανδρον, τὸ I, 592.
 δεινὸς variae signif. VII, 1091. 1092.
 δεινὸς c. particip. I, 292.
 δεινότης III, 354. V, 542. VI, 443. VII, 1082. 1091. 1115. IX, 102. 389.
 δεινώσις IX, 531.
 δεκάπληγον, τὸ III, 540. 541.
 διελφίων καὶ κητῶν IX, 263.
 δεινδοκομῶ I, 525.
 δεινδοτόμος I, 486.
 δεινσοποιός I, 561. VI, 213.
 δειντερεῖα I, 475.
 δειντολογία II, 378. III, 433. IV, 418. VI, 560. VII, 328. 330. 1305.
 δεύτερος c. genit. I, 76. 285; δεύτερος πλοῦς I, 262; τὰ δεύτερα φέρειν IV, 1.
 διφεινδεῖν(defendere)VII, 1121.

δύο πολλῶν, ὄλλων I, 145.
 δὴ et δι conf. I, 245.
 δηλητήριον IV, 444.
 δηλοποιός VII, 218.
 δημηγορεῖν VII, 1100. 1102.
 1103.
 δημηγορία III, 443. VII, 1343.
 δημιουργός IV, 19.
 δημευσις IV, 657.
 δημοκρατία VII, 355.
 δημοκράτιον IV, 469. 470. V,
 147.
 δημοκρατία IV, 16. IX, 194.;
 διαφέρει ὀχλοκρατίας VI, 28.
 δημολογούμενος III, 582.
 διαβεβαίονσθαι I, 564.
 διαβεβαίωσις, figura, VIII, 597.
 διαβεβλημένα πρόσωπα IV, 97.
 100.
 διαβληματικός VII, 343.
 διαγραφεῖται τοὺς ἀδικούς τῶν νό-
 μων IX, 227.
 διαγραφὴ VII, 1120.
 διαδικασία VII, 1119.
 διαδοράτις III, 596.
 διάζωμα VII, 1136.
 διαζώστρα i. q. διάζωμα III, 404.
 διαθερμαίνω I, 634.
 διάθεσις (ῥήτορος ἔργον) III, 16.
 διαθρύπτομαι I, 560.
 διαίρεσις, (grammat.) συλλαβῆς
 διφθογγῶν ἐξουσίας ἀνάλυσις ἢ
 διάκρυσις εἰς δύο συλλαβὰς III,
 567. VII, 889.; αἱ παρὰ τοῖς
 γραμματικοῖς λεγόμεναι διαίρε-
 σεις V, 599.; (rhet.) τομὴ τοῖ
 περιέχοντος εἰς τὰ περιεχόμενα
 VII, 245. 246.
 διαίτησις τῆς τροφῆς IV, 7.
 διακεκαμμένη ζώνη ex Phaëton-
 tis lapsu orta I, 553.
 διακεκρυπμένον I, 567.
 διακεχυμένον ἐγέλασεν III, 526.
 διακορεῖν VIII, 110.
 διακρίνσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς I,
 516.
 διακυμῶδειν I, 625.
 Rhetor. IX.

διαλαμβάνειν περὶ τινος II, 72.
 88. III, 613. V, 9. 11. 13.
 VII, 9. 51. 168. 330. 555.
 διαλεκτική VI, 38.; διαφέρει ῥη-
 τορικῆς VI, 25. 33.
 διαλεκτικὸν σχῆμα VIII, 546.
 διάλληλος λόγος καλεῖται παρὰ
 τοῖς Στωϊκοῖς ὁ ἀναπόδεικτος
 VII, 383. 384. VI, 160. 162.
 διαλογισμὸς VIII, 176.
 διαλόγου ἐργασία III, 443. VII,
 1342. 1347.
 διαλύσις i. q. αὐτάντικον VIII,
 469. 514. 603. IX, 33. 111.
 v. s. v. λύσις. — τὸ διαλυ-
 μένον σχῆμα διευτύτητα παρὶχει
 IX, 111. 123.
 διαμασάομαι I, 599.
 διαμάχη II, 50.
 διαμῆλλω I, 601.
 διάμετρος. ἐκ διαμέτρου ἐγγλα-
 γμῆτος I, 610.; ἐκ δ. ἐναντιού-
 μενος I, 623.
 διαμυθολογεῖσθαι I, 609.
 διάνοια εἴρηται ἀπὸ τοῦ διανοεῖν
 τινι ὁδῶν IV, 1.; ἔστιν ἡ δια-
 νύουσα καὶ ἀνάγουσα τὰ τῆς
 αἰσθητικῆς φαντασίας τῆς δόξης
 εἰς τὸν νοῦν VI, 88.
 διαπαρθενεύω I, 471. VIII, 106.
 διαπισίω I, 556.
 διαπληκτίζομαι VII, 503.
 διαπόρησις εἶναι, ὅταν περὶ τινὸς
 πράγματος δύο ἢ καὶ πλείους
 ἐννοίας ἔχωμεν VIII, 454. 512.
 533. 678. 703.
 διαπορητικοὶ ὕμνοι IX, 156.
 διαπυκνύω I, 508.
 διάρχεια III, 158.
 διαρκής I, 614.
 δίωγμα III, 362.
 διανκνὴ τοῦ προβλήματος ἢ δια-
 τύπωσις ἐπὶ τοῦ πράγματος III,
 140. V, 417. VII, 791.
 διασκεναὶ ἱππίων εἰς ἱππομαχίας
 IX, 223.
 διασκορπίζω I, 629.
 διασπάραγμα I, 608.

- διασπαρχ-εις I, 598.
 διασπαρῆται I, 599.
 διασπᾶν I, 642.
 διάσσεις IX, 349.
 διασφρίσθαι I, 230.; τὰ τῆς ὀ-
 ψews διεσφρίπται I, 473.
 διασφραῖς ὀφθαλμῶν I, 473.
 διασφρῆς εἶναι, ὅταν τι διαβάλ-
 λωμεν ἀξιοπίστως VIII, 457.
 513- 572. 679. 705.
 διασφύρειν I, 569.
 διασφύρειν καὶ χλευάζειν I, 232.
 διασώζω I, 565. 567.
 διατάκτωρ VI, 144.
 διαταλαντῶν I, 489.
 διατριβὴ ἐστὶ βραχίος διανοήματος
 ἰθικοῦ ἔκτασις III, 406. VII,
 1150. 1151.; αἱ διατριβαὶ IX,
 146. et saepius.
 διατύπωσης I, 226.; δ. εἶναι, ὅταν
 ὑπ' ὀφιν ἄγισθαι δοκῶσι τὰ
 πράγματα VIII, 456. 507. 571.
 678. 704.
 διατυθάζω VII, 1236.
 διαυγής I, 604.
 διαυλοπῆσθαι III, 526. 579.
 διαφωνεῖν τινι IV, 689.
 διαχείρισις IX, 395.
 διαψήφισις VII, 1119.
 διδάγμα I, 566.
 διδασκαλικὸς IX, 142.
 διδασκαλικῶς IV, 20.
 δίδυμοι, testiculi I, 205. Vide
 Addenda.
 διεγείρονται χαῖται I, 581.
 διείδης πηγὴ I, 497.
 διεργάζεται ταυτὸν III, 578.
 δίτοις VI, 293.
 διήγημα, ἔκθεσις πραγμάτων γε-
 γονότος ἢ ὡς γεγονότος I, 16.
 60. 182.; differt a διηγέσει I,
 16. 60. II, 13. 198.; εἰδὴ
 διηγήματος πίσσαρα, μυθικόν,
 πλυσματικόν, ἱστορικόν, πολιτι-
 κόν secundum Hermog. I, 17,
 II, 13.; σχήματα δὲ πάντα ib.;
 Aphthonius tria genera sta-
 tuit I, 61.
 διήγησις III, 91. 435. V, 389.
 VII, 725. 1311.
 διηγήματα I, 443.
 διηγητής I, 593.
 διηγητικὸς I, 522.
 διθύραμβοι IX, 129. 143. 147.
 διθυραμβοποιοὶ V, 600.
 δίδασθαι τινος I, 316.
 δικαιολογικαὶ εἰσαίτις IV, 691. 731.
 δικαιопраγίας μέρη IX, 202.
 δικαιοσύνης μέρη IX, 198.
 δικεράτιον VII, 1118.
 δίκη varr. signif. VII, 1101.
 δίκης ὀφθαλμὸς I, 464.
 δικολόγος VI, 21.
 δικτινοὶ οἰκτιροὶς ὑλλισκεσθαι IV, 23.
 διλήμματος σχῆμα, quid? III,
 167. 705. IV, 14. V, 429. VII,
 834. VIII, 622.
 διοικεῖν τὸ κοῦμα III, 224. 225. 231.
 διοικωμένοις λέξις III, 225.
 διόπτρα VII, 1111.
 διόρθωσις VIII, 596.
 διπλασιασμός, τοῦ αὐτοῦ συμφο-
 ρου προσθήκη III, 567.
 διπλασιολογία VII, 1223.
 διπλὸν ἡμιτόν VII, 539.
 διπλὸν εἶδος καλεῖται, ὅπερ ἂν
 ὑπερβαίῃ τὸ ἓν, καὶ τριπλὸν
 ἢ καὶ τετραπλὸν VII, 536.
 διπλὸν ἡμίτιον VII, 536. 539.
 δις διὰ τισάφων VII, 1111.
 1127. 1129. 1131.; δις διὰ πα-
 σῶν VI, 238. VII, 1126—1128.
 διφρηλασία I, 553.
 δίφρου partes enumerantur VII,
 668.
 διώκτης I, 517.
 διωμοσία VII, 1120.
 δογματεύω I, 555.
 δογματολογία I, 442.
 δοκησις I, 290. 537. 589.
 δολιχοῦρος, ὁ, i. e. μὲς VIII, 738.
 δολοφονεῖν IV, 236. VIII, 69.
 δομήτωρ I, 649.
 δοῦσα ἐστὶ δύναμις ψυχῆς γνωστικῆς
 τῶν ὑπὸ τῆς φαντασίας δια-
 τυπωθέντων δικτική VI, 87.

δορυάλωτος I, 544.
 δορυξίνος VI, 363.
 δορυφορέϊσθαι I, 637.
 δορυφόρημα IV, 120.
 δουλαγωγία I, 512.
 δούλος ἀπράσσωτος ἐς VII, 1283.;
 φύσει ἐχθρόν τῷ δούλῳ τοῖς
 δειπνοῖσι III, 19.
 δρᾶγμα I, 509.
 δράμα facinus I, 601.; καθάπερ
 ἐν δράματι IX, 224. 236.
 δραματουργεῖν ἐγκλήματα VIII, 5.
 δραματουργία III, 607.
 δραπέτευς II 498. 515.
 δραπέτης I, 517.
 δρασμός I, 491. VI, 412. VIII,
 24.
 δρασηριότης V, 540.
 δριμύς IV, 53.
 δριμύς πόθος I, 574.
 δριμύτης ἀληθοδόνων I, 601.; πά-
 θους I, 613.; δρ. λόγου III,
 323. VI, 402. VII, 1070.
 δρόμων, navis genus II, 99.
 δροκολάπις III, 518.
 δρυτόμος I, 279.
 δύναιμι, πρᾶγμα ἐν μεσότητι, ᾧ
 ἔστι καὶ καλῶς καὶ κακῶς χρη-
 σασθαι II, 7. 107.; αἱ κατὰ
 τὰς δυνάμεις ἐπιτηδεύσεις IX,
 196 sq.
 δυνάσει καὶ δυνάειδες IX, 120.
 δυναστευτικός IX, 120.
 δυναστεύω I, 560.
 δυσέντεκτος VII, 312.
 δυσεπανόρθωτος I, 248.
 δυσερωτιῶ I, 491.
 δυσίαπτος VII, 193.
 δυσκατόρθωτος I, 584. II, 81.
 δύνειτος ἀντιθέσης V, 589.
 δυσπαλῆς I, 565.
 δύνπνοια I, 645.
 δυστυχῆν c. accus. I, 466. III,
 80.
 δυσφημία I, 576.
 δυσφορέω I, 547.
 δυσωπία I, 559.

E.

ἐβουλήθην et ἡβουλήθην conf.
 I, 14.
 ἐγγωνιάζω VII, 1234.
 ἐγκαλύνεσθαι, erubescere I,
 291. 562.
 ἐγκάρσιος I, 106.
 ἐγκαταλέγω I, 633.
 ἐγκατάσκεινος τοῦ διηγήματος γρα-
 φῇ III, 576. IX, 277.
 ἐγκατασκηπτιῶ περὶ τι I, 542.
 ἐγκαταχώννυμι I, 498.
 ἐγκνείρις VII, 1277.
 ἐγκλείειν εἰς εὐχὰς τὸν λόγον IX,
 154.
 ἐγκλήμα ποιέσθαι τινας I, 528.
 ἐγκολπίζεσθαι I, 438.
 ἐγκοκολαμμένος I, 400.
 ἐγκρατής τινας I, 237.
 ἐγκύκλια μαθήματα I, 146.
 ἐγκύκλιος παιδεύσεις I, 632.; οἱ
 λεγόμενοι ἐγκύκλιοι VI, 379.
 ἐγκυμονεῖται ὁ παῖς ὑπὸ τῇ μη-
 τρὶ I, 483.; τὴν φωνὴν ἐγκυ-
 μονῆσαι I, 484.
 ἐγκύπτω λόγοις I, 606.
 ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι IX, 128.
 ἐγκωμιον λόγος ἐκθιτικός τῶν
 προσόντων τινὲ καλῶν I, 35.
 86. 226.; σοφίας I, 90.; ἐπι-
 τηδευμάτων καὶ τεχνῶν ἐγκ.
 IX, 131.; τῶν ἁλῶν ἐγκ. IX,
 131.; χάρις πῶς χρὴ ἐγκωμιά-
 ζειν IX, 158.; λιμένας πῶς δεῖ
 ἐγκωμιάζειν IX, 174.; κόλπων
 ἐγκωμιον IX, 178.; πῶς δεῖ
 ἀκρόπολιν ἐγκωμιάζειν IX, 175.
 ἑδάφιον VI, 269. 438. 445.; ἑδα-
 φίου ὕψος VI, 193.
 ἑδράζω I, 483.
 ἐδυνάμην et ἡδυνάμην conf. I,
 14.
 ἐδύλορτης I, 567.
 ἑθός IV, 727.; ἑθ. ἐλὶ νόμος ἡ-
 γραφος V, 596.; ἑθός οἱ ῥή-
 τοις πολλάκις ἀντὶ νόμου πα-
 ραλαμβάνουσι V, 28.; ἑγγρα-

- φον ἔθας καὶ ἄγραφον IV, 616.; ἔθας διαφέρει φύσιως ibid.; νόμον IV, 738.
 εἰ excedit I, 182.
 εἰδέχθαι I, 479.
 εἰδικὴ ὁμοίωσις VIII, 615.
 εἶδος, defn. IV, 18.
 εἰδωλιανὸς III, 580. VII, 1337.
 εἰδωλοκρατία I, 633.
 εἰδωλον, ὃ μὲν ἐστίν, οὐ φαίνεται, ὃ δ' οὐδαμῶς ἐστίν, φαίνεται IV, 49.
 εἰδωλοποιεῖα I, 45. 101. VIII, 795.
 εἰκαιοψόγοι ψόγοι IX, 119.
 εἰκασία VIII, 615.; ἐστὶ μεταφορὰ πλεονάζουσα IX, 39. 74. 112.
 εἰκασμα ἐστίν, ὅταν μετὰ τοῦ παρτιθέσθαι τὸ ὅμοιον καθαιρώμεν τοὺς πῖλας VIII, 592.
 εἰκασμὸς ἐστίν ὁμοιότης εἰδους, παρασπῶσα τὴν φαντασίαν πρὸς τὸ γελοιότερον VIII, 751.
 εἰκονισμὸς VII, 614.
 εἰκονογραφία VIII, 615. 795.
 εἰκονολογία VII, 1223.
 εἰκὼν ἐστὶ διαγραφὴ σωμάτων κατὰ μέρος ἢ τοι μετὰ παραθέσεως ἢ διὰ ψιλῆς ἀποτυπώσεως VII, 1150. VIII, 610. 614. 748. 794. IX, 604.; εἰκὼν et ὁμολωμα differt II, 160.
 εἰλικτάριον III, 696.
 εἰμι et εἰμι conf. in omnibus temporibus I, 615.
 εἰος et ἰος term. adj. conf. J, 11.
 εἰρωνεία (σχῆμα) III, 711. VIII, 451. 512. 513. 590. 650. 679. 724. 757. 773. 788.
 εἰρωνεύομαι I, 562.; ποῖος τελεῖν ταῦτα καθ' ἡμῶν εἰρωνεύεται I, 487.
 εἰς Ἰθάκης pro Ἰθακήσιος I, 70.
 εἰσαγγελία IV, 72.
 εἰσαγωγή, sensu forensi IV, 72. VII, 1119.
 εἰσαγωγήμα I, 249.
 εἰςκωμάζω I, 626. 645.
 εἰσφθρὰ νόμον defn. I, 53.
 ἐκασαχόθεν I, 604.
 ἐκασαχοῦ I, 639.
 ἐκβακχέομαι I, 486.
 ἐκβιάζομαι I, 492.
 ἐκγαμίζω IV, 246.
 ἐκδίκησις I, 563.
 ἐκδικος I, 546.
 ἐκχειρία I, 588.
 ἐκδιρίζω I, 438. 465. 492. 618.
 ἐκθλιψις, ἀποβολὴ ἐνὸς συμφώνου οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν III, 567.
 ἐκκινῶσι τὸν θυμὸν I, 483.
 ἐκκλησίας ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰς ἐκ μετακλήσεως συναθροίσεις ἐπὶ τε λογταῖς ἢ πατηγύρεσιν, ἐγκωμίοις τε ἢ ψόγοις, ἀπὸ Γοργίου τὴν ἀρχὴν λαβούσαι VI, 470.
 ἐκκοκύνειν III, 382.
 ἐκκριμὴς III, 561.; ἐκκριμῆς εἰχοι ib.
 ἐκκροινίζομαι III, 526. 532.
 ἐκκρούω τὸ τῆς ψυχῆς μαινώμενον I, 514.
 ἐκλάμπει ἀρετὴ ἐν ἀτυχήμασι μά- λιστα I, 230.
 ἐκλείπω omitto I, 225.
 ἐκλυσις ἐστὶ πραγμάτων μεγάλων διανοίας διὰ σμικροπραπειας τοῦ λόγου μαραινομένη ἐν ταῖς τῶν ἀκουόντων διανοαῖς VIII, 590.
 ἐκμαγεῖον I, 590.
 ἐκμαρτυρίαὶ λέγονται τὰ ἔγγραφα, τὰ δὲ ἄγγραφα μαρτυρίαὶ II, 274.
 ἐκμάσσω I, 487.
 ἐκπελαγών I, 488.
 ἐκπίνω I, 507.
 ἐκπληκτικὸς I, 242.
 ἐκπληκτος I, 577.
 ἐκπολεμῶ I, 498.
 ἐκπορίζω I, 586.
 ἐκπτωσις IV, 17.

ἐκπυρίζω I, 477.
 ἐκτασίς *εἶναι*, ὅταν τὰ συσπυρόμενα διχρῶνα ἐκταθῇ III, 566.
 VIII, 744.
 ἐκτείνω I, 13. 14.
 ἐκτόπως I, 560.
 ἐκτραχηλίζω I, 444. III, 326.
 ἐκτρίπω I, 575.
 ἐκτροπή I, 645. 646.
 ἐκτυπα καταθίσθαι IX, 186.
 ἐκτυφλώ I, 574.
 ἐκφαντορικῶς I, 442.
 ἐκφάντωσις i. q. ἐκφαντορία III, 526.
 ἐκφάσις τοῦ σώματος III, 471.
 ἐκφασκίζω I, 569. 591.
 ἐκφῆρσιν ἀπορῶντα I, 594.
 ἐκφῆρσιν εἰς κακίαν I, 311.
 ἐκφῆρσθαι πρὸς ἡδονάς I, 313.
 ἐκφορὰ τῶν τετελευτησόντων IX, 203.
 ἐκφρασις defin. I, 47. 103. 338.
 ἔκφυλος I, 435.
 ἐκχόλωσις III, 608.
 εἰαία primum puella fuit I, 269.
 εἰαία καὶ συνῆ I, 267.
 εἰαίας ἐγκώμιον I, 534.
 εἰατιοῦσθαι I, 568.
 εἰάτωμα I, 562.
 εἰαφος καὶ νεβρός, fab. I, 267.
 εἰαφος, τύπος τοῦ δέους I, 350.
 εἰλέγω et λέγω conf. I, 598.
 εἶλον et εἰαιον conf. IV, 84.;
 περὶ τοῦ τὸν εἶλον κινεῖν IX, 579 sq.; εἶλον βωμὸς Athenis I, 498.
 εἰλυθίρος et εἰλυθίριος conf. I, 227.
 εἰλυθίριαι τέχναι IX, 196.
 εἰλεφαντινῆς IX, 46.
 εἰλικες βλεφάρων οὐκέτι εἰλικες IX, 318.
 εἰλοποιέω IV, 428.
 εἰλλαμπρύνεται τῷ λόγῳ III, 256.
 257.
 εἰλειπτικὸν σχῆμα VIII, 663.
 665.

ἐλλειψίς (grammat.) ἀποβολὴ φωνήεντος III, 567.; rhet. VIII, 470. 498. 570. 683. 721. 745. 772. 796. 813.
 ἐλλειμνίζω VI, 71.
 ἐλυτρον I, 479.
 ἐμβαθύνεται τῷ γράμματι τὸν τοῦν I, 505.
 ἐμβριθῶς I, 582.
 ἐμελλον et ἤμελλον conf. I, 14.
 ἐμμεθόδως IV, 371.
 ἐμπερία defin. II, 109. IV, 7. VI, 41.
 ἐμπειρικὸς ἱατρός IV, 8.
 ἐμπείρω I, 639. 641.
 ἐμπειριγραφισθαι III, 561.
 ἐμπειρίβολος λόγος III, 262. 265.;
 σχήματα III, 559.
 ἐμπήγνυσθαι I, 599.
 ἐμπήμρημι I, 600.
 ἐμπίπτων σοχασμός III, 30.; εἴρηται ὅτι εἰς τὴν μετάθεσιν τῆς αἰτίας ἐμπίπτει ἕτερον ζήτημα VII, 368.; ἐμπίπτων ὄρος VII, 469.
 ἐμπιστεύω I, 569.
 ἐμπομπεύω IV, 185. VIII, 178.
 ἐμπορεύομαι I, 443.
 ἐμπρησμός I, 601.
 ἐμπρόθεσμος IV, 473. VIII, 40.
 ἐμπυρος I, 497.
 ἐμψασις *εἶναι*, ὅταν μὴ αὐτὸ τις λέγῃ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ δι' ἐτίρῳν ἐμφαίνῃ V, 480. VI, 223. VIII, 543. 746. IX, 387.
 ἐμφικλοχωρεῖω I, 642. VII, 1151.
 ἐμφράττω I, 641.
 ἐμψυχότεροι opponuntur τοῖς ἀφελεστεροῖς IX, 141.
 ἐναγκαλίζομαι I, 621.
 ἐναληθής I, 655.
 ἐναλίγκιος θεοῖς (dictio Homeric) IX, 263.
 ἐνάλιοι θεοὶ I, 488.
 ἐναλλογή (grammat.) III, 569.
 ἐναμβρύνομαι VI, 593. VIII, 178.
 ἐνάμιλλός τινα IV, 329.

- ἐναντίον διαφέρει τοῦ ἀντικειμένου VII, 1024.; ἐναντία ἐναντίων ἀναιρετικά, canon medicorum IV, 8.
 ἐναποκλείω I, 546.
 ἐναπολαμβάνω I, 552.
 ἐναποσάζω I, 440.
 ἐνάργεια γίνεται ἐξ ἀκριβολογίας καὶ τοῦ παραλείπειν μηδὲν μηδ' ἐκτίμειν IX, 91.
 ἐνάργημα VIII, 456.
 ἐναργής et ἐνεργής conf. I, 47.
 ἐνδεΐς IV, 72. VII, 1119.
 Ἐνδεκα et ἐν δέκα amphibolia IV, 273.
 ἐνδιάθετος λόγος II, 116. III, 336. VI, 419.
 ἐνδιακειμένως III, 344.
 ἐνδιακείμενος τοῦ διηγήματος γραφῇ III, 576.
 ἐνδοιάζω I, 483. III, 245. 333. 334. 352. 353.
 ἐνδοΐασις III, 228. 353.
 ἐνδοιαστικός III, 347. 353.
 ἐνδόμυχος III, 534. 577.
 ἐνδοξα ἐγκώμια IX, 162.; ἐνδοξοὶ πράξεις IX, 206. 344.; ἐνδοξα πρῶγματα IX, 342.; θείωρημα ἐξ ἐνδόξου κρίσεως IX, 208. 481.
 ἐνέργεια ἐξὶ φράσεως ὅτι ὅψιν ἄγονουσα τὸ νοούμενον VIII, 747.
 ἐνεργεῖσθαι τι κατὰ πόλεμον I, 567.
 ἐνεργοῦμενον τὸ ἀδίκημα I, 226.
 ἐνεργής et ἐναργής conf. I, 47.
 ἐνζωγραφίω I, 525.
 ἐνθουσιάζειν τῇ μνήμῃ III, 563.
 ἐνθύμημά ἐστι τὸ τοῦ προηγουμένου ἐπιχειρήματος συμπέρασμα III, 124. 458. V, 403. VI, 37. 558. 582. VII, 14. 36. 762. IX, 522. 604.; διαφέρει γνώμης VII, 765.
 ἐνθυμηματιζέσθαι III, 522.
 ἐνθύμιον I, 590.
 ἐντία et ἐνία conf. I, 163.
 ἔννοια, μέρος λόγου III, 588. VII, 885.
 ἐνοικισμός et συνοικισμός conf. IX, 185.
 ἔνσους, ὅταν εἰς αὐτὸ τὸ ἐναντίον περιτρίπωμεν τὸν λόγον VII, 420.; περὶ ἐντύσεως καὶ ἀντιπαραστάσεως III, 420. V, 400. VII, 757.
 ἐντρονίσσεται III, 469.
 ἐντρεφίζω I, 601.
 ἐντεχνος πίσις IV, 95. VII, 23. 190. IX, 601.
 ἐντολή, ὃ ἐντολῆς καλούμενος τόπος IX, 693.
 ἐντρέπεσθαι τιος IX, 560.
 ἐντριφῆν τι I, 576. 578.
 ἐνυπόκριτος σιγή III, 565.
 ἔνωσις I, 640.
 ἐξαγγελία IX, 249.
 ἐξάγιστος VI, 56.
 ἐξαγορεύσις I, 599.
 ἐξαγωγή I, 249.
 ἐξαιρῆν et ἐξαιρεῖσθαι τελευτῆς I, 315.; absolute I, 290.; τὴν γνώμην κακίας I, 563.
 ἐξαιρῶ τοῦ λόγου III, 196.
 ἐξαίσιος I, 631. 639.
 ἐξακορτίζω I, 497.
 ἐξακριβῶ I, 505.
 ἐξαλείφεται κακὸν I, 564.
 ἐξηλλαγμένος κατὰ φύσιν I, 219.
 ἐξάντης ἀσειρημάτων IV, 359.
 ἐξαντλῶ τὸν βίον I, 576.; πᾶν τὸ φιλότιμον I, 643.
 ἐξαπάτη δῆμον V, 148.; δικαστηρίου V, 147.
 ἐξάπαντα (vox suspecta) IX, 282.
 ἐξαποπτεύω I, 604.
 ἐξάπτεται τιος I, 585.
 ἐξαπύω I, 505.
 ἐξαρισμός VI, 114.
 ἐξαερώπω I, 640.
 ἐξελιγμός III, 598.
 ἐξελίξεις πολύτροφοι III, 580.
 ἐξέλιττες I, 187.

ἑτάσσεται σημαίνει τὸ ὕλην καὶ
ἄφορμην παρέχειν τῷ λόγῳ
IV, 87.

ἔτι νηπίου I, 561. 575.; ἔ. παί-
δων I, 633.

ἑυδῶ I, 641.

ἑξηγηματικοὶ (ἔμνοι φυσικοὶ) IX,
142.

ἑημερώω I, 586.

ἑισαῖναι I, 647.

ἑλλειν ἐστὶν ἀρχαῖον ὄνομα, ὅτε
οἱ μεταγενέστεροι ἑλληνικώτερον
ἑλλειν λέγουσι VII, 1120.

ἑίς, γῶσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς
IV, 3.

ἑισαῖω I, 573.

ἑίσησας λόγῳ μὲν τὸ ὕδωρ, ἡμῶς
δὲ τῷ θύτῳ I, 499.

ἑίτην τῆς συνηθείας I, 575.

ἑίτηλος I, 561.

ἑομώσασθαι I, 494.

ἑορχεῖσθαι I, 272.

ἑουθενισμός VI, 85.

ἑουθενώω I, 623.

ἑοῦλης δίκη VII, 1120.

ἑοχὴ ἐστὶ λόγος ὃ μετὰ τὴν κοι-
νὴν σημασίαν εἰδικῶς καθ' ὃ-
περοχὴν τινι προσκεινόμενος VIII,
722. 777. 814.; κατ' ἑοχὴν
σχῆμα VIII, 604.

ἑυμένω I, 565.

ἑυφαίνω τὸν λόγον VI, 132.

ἑωκιστίζεσθαι III, 532.

ἑωμοσία VII, 1121.

ἑπαγγέλλομαι I, 640.

ἑπαγγέλλω δοκιμασίας VII, 1121.

ἑπαγγελία et ἀπαγγελία conf.
I, 15.

ἑπαγγέλλειν et ἀπαγγέλλειν τὴν
αὐτοδον conf. IX, 211.

ἑπαγλαῖω I, 480. 487.

ἑπαγωγή ἐστὶ μίθραδος ἐκ τῶν κα-
τὰ μέρος τῶν καθόλου πικτω-
κῇ VI, 37. VII, 37. VIII, 614.

ἑπαγωγός I, 262.

ἑπαθύρω I, 478.

ἑπαθλον I, 591.

ἑπαίνοι λαμβάνονται αὐτῶν, πα-

ραλίσφει, παραβολῇ, εὐφημία
IX, 400.

ἑπαυλιῖζω τὸ ἐνυάλιον I, 497.

ἑπαυλιῖζω τὸ θιάτρον I, 507.

ἑπαληθίζω I, 555.

ἑπαμφοτερίζω IX, 119.

ἑπαναδίπλωσις VII, 1187.

ἑπαναιρεῖσθαι IX, 227.

ἑπανάληψις III, 412. VI, 196.

338. 308. 707. VII, 1187. 1188.

VIII, 444. 462. 499. 554. 679.

705. 753. 797. 814. IX, 87.

ἑπανάλισκω I, 528.

ἑπανάστημα I, 610.

ἑπαναστροφή γίνεται, ὅταν τὸ τί-
λος τοῦ κώλου ἑτέρου κώλου
τις ἀρχὴν ποιήσῃται III, 286.
710. VI, 338. VII, 1188.

ἑπανασώω I, 594.

ἑπανατείνω τὸ ξίφος I, 524.; θά-
νατον I, 595.

ἑπαναφορά ἐστὶν, ὅταν ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ κόμματος δύο ἢ πλείω
κῶλα ἀρχῇται VI, 197. 338.
368. VII, 1187. VIII, 446.
446. 463. 499. 558. 598. 680.
705. IX, 33. 110.; διπλὴ ἑπα-
ναφορά VIII, 680.

ἑπάνοδος ἐστὶν, αὐτὴν δύο ὀνόματα
διάφορα προτιθέντες μήποτε
τοῦ κοῦ πέρας ἔχοντος ἑπανί-
ωμιν ἐπὶ τὰ προκείμενα VIII,
465. 499. 572. 682. 707.

ἑπάρατος I, 617.

ἑπαύησις ἐστὶ φράσις κατὰ πρός-
θεσιν αὐξάνουσα τὸ σημαίνo-
μενον VIII, 777.

ἑπηνημίνας πόλις IX, 183. 184.;

quomodo laudandae IX, 186.

ἑπίστακτος I, 427.

ἑπίεστις I, 605.

ἑπίεσφρώ I, 465.

ἑπίκεινα πάσης εὐδύντης I, 589.

ἑπίκτασις, πλεονασμός συλλαβῆς
ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευ-
ταίας συλλαβῆς III, 566.

ἑπικτείνω I, 177.

- ἐπιμβαίνω κειμένω I, 493. IV, 756. c. not.
 ἐπιβολή VI, 127. VII, 1262.
 ἐπινθύημα, τὸ μετὰ τὸ πρῶτον ἐνθύημα ἐπαγόμενον III, 604. 126. V, 410. VI, 558. 582. VII, 767.
 ἐπινθυήσεις, αἱ ἀπλῶς ἔννοιαι κατασκευαστικαί τινων VII, 1147. 1148. 1149.
 ἐπιξηγῆσαι ἐστὶν ἀσαφεὺς λέξις ἢ λόγον σαφήνισμός VIII, 500. 819.
 ἐπίρατος III, 467.
 ἐπήβολος III, 382.
 ἐπῆλυς I, 565.
 ἐπήλυσις I, 503.
 ἐπήρεια I, 608.
 ἐπήρεια τῆς ἀποῆς I, 450.
 ἐπὶ μᾶλλον et ἔτι μᾶλλον I, 482.
 ἐπιβατήριος (λόγος) IX, 231.
 ἐπιβατήριος λαλιὰ IX, 256.
 ἐπιβακχεύω I, 491.
 ἐπιβάλλω I, 608.
 ἐπιβύλλειν πράγμασι I, 604.
 ἐπιβύλλομαι τινος I, 585.
 ἐπιβάτης I, 581.
 ἐπιβολή VII, 148.
 ἐπιβιβουλενόμενος λόγος V, 514.
 ἐπιβρυχάομαι I, 488.
 ἐπιβώμιος I, 478.
 ἐπιγράφομαι τινα I, 474.
 ἐπιδασκεύομαι I, 628.
 ἐπιδείγματα πλουσίων IX, 50.
 ἐπιδεικτικοὶ λόγοι IX, 128.
 ἐπιδειξεις λόγων πολιτικῶν IX, 128.
 ἐπιδημία θεῶν IX, 140.
 ἐπιδασκίζω VII, 214.
 ἐπιδιόρθωσις ἐστὶν, ὅταν τοῖς δοκοῦσιν ἡμαρτησθαι ἐπάγῃ τις ὡς περ θράπτιαν τὴν μετανοίαν III, 711. VIII, 596. 434. 566. 535. 596. 650. 674. 698.
 ἐπιδίφορος ἱατρός VI, 44.; opp. λογικὸς ἱατρός ib.
 ἐπιείκεια III, 328. V, 536. VI, 412. VII, 1073.
 ἐπιεικὲς σχῆμα VIII, 656.
 ἐπιζυνεῖς VIII, 603.
 ἐπιθαλάμιος (λόγος) IX, 263.
 ἐπιθανάτια ἐπορχήσομαι I, 490.
 ἐπιθωύσσω I, 431. 470.
 ἐπικαταβάλλω I, 638.
 ἐπικερδὴς I, 524.
 ἐπικερτομῖα I, 478.
 ἐπικερτόμημα IX, 51.
 ἐπικερτόμησις ἐστὶ λόγος ἐρεθιστικός ἐπὶ τῷ λυπῆσαι τοὺς ἑσθρὸν συντηθειμένους VIII, 591. 760.
 ἐπικίνδυνος I, 584.
 ἐπικλήρων κληρὸς IX, 205.
 ἐπικουφίζω τινά τινος I, 543.
 ἐπικρίσις III, 707. VIII, 630.
 ἐπίληπτος I, 552.
 ἐπιλογικὰ ἀντιθέσεις V, 590.
 ἐπίλογος defin. III, 460. IV, 13. VI, 559. 582. IX, 531.; a Corace inventus VI, 13.
 ἐπιμαρτυρία IX, 155.
 ἐπιμέλεια (ἀρετὴ λόγου) IX, 591.; III, 277. V, 511. VI, 316. VII, 1035.
 ἐπιμερισμὸς σχῆμα VIII, 637.
 ἐπιμίξαι ἀλλοδαποῖς I, 583.
 ἐπιμίξια I, 365.
 ἐπιμονή ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ νοήματος ἐπὶ πλείον ἐπιμονή VIII, 440. 501. 508. 560. 655. 675. 700. IX, 114.
 ἐπιμύθιον I, 60. 250.
 ἐπίπαν. ὡς ἐπ. I, 568.
 ἐπίπειδον I, 579.
 ἐπιπηδάω κειμένοις I, 495.
 ἐπιπλοκή I, 511.
 ἐπίπλους Μαυρῶν I, 450.
 ἐπιπροσθία I, 476.
 ἐπιπροσθησις II, 97.
 ἐπιρρέπης VII, 97.
 ἐπιρρέπῳ ἔχιν πρὸς τι IV, 27.
 ἐπιρρέπτος I, 495.
 ἐπισοῖω κίνδυνον I, 600.
 ἐπισεμνολογῶ τὴν πρᾶξιν I, 599.
 ἐπισεμνύνω I, 634.

ἐπιστημνύομαι I, 620.
ἐπισκοπῆς λήμην IX, 175.
ἐπισκοπῶν I, 562.
ἐπισπαστικός I, 362.
ἐπισπαστρον III, 532.
ἐπισπαστικόν ἐπιβάλλειν I, 589.
ἐπισπινάω I, 492.
ἐπιστήμη, defn. II, 108. IV, 2.
VI, 42.; τέχνης διαφέρει II,
108.; αἱ κατὰ τὰς ἐπιστήμας
ἐπιτηδεύσεις IX, 196.
ἐπισυναβάζω III, 527. 539. 581.
ἐπισυμβασις III, 538.
ἐπισυμβασις χαρακτήρ IX, 96.
ἐπισυμβασις I, 443. 444.
ἐπισυμβασις τὸν ἀκροατὴν IX, 221.;
ἐπισυμβασις τὸν ἀκροατὴν (si
lectio certa) IX, 292.
ἐπισυμβασις I, 515. VII, 1319.
ἐπισυμβασις VII, 1318.
ἐπισυμβασις VII, 1319.
ἐπισυμβασις VII, 425.
ἐπισυμβασις I, 616.
ἐπισυμβασις (σχῆμα) VIII, 501.
ἐπισυμβασις I, 226. IX, 287 sqq.
ἐπισυμβασις IX, 224.
ἐπισυμβασις I, 655.
ἐπιτηδεύματα ἐς τὸν ἄνθρωπον ἀγώνων
πράξεις ἡθικαὶ IX, 220. 241.
ἐπιτηδεύσεις. Earum genera IX,
194.
ἐπιτήμησις (σχῆμα) VIII, 486.
532.
καὶ ἐπιτομήν et καὶ ὁρμήν
conf. IX, 163.
ἐπιτραγωδίαν IX, 56.
ἐπιτρέβω I, 557.
ἐπιτρέχον (σχῆμα) III, 709. VII,
1030. 1052. not. VIII, 636.
ἐπιτρέπτος I, 638.
ἐπιτροπή ἐστίν, ὅταν τοῖς ἀκούου-
σιν ἐπιτρέψωμεν τὴν τῶν πρα-
γμάτων ἢ ὀνομάτων ἐξουσίαν
VIII, 602.
ἐπιτροχασμός VIII, 450. 505.
656. 701.
ἐπιτωθάζω VII, 18.
ἐπιφοιτῶσιν ὄντορες I, 570.

ἐπιφορὰ τῶν πραγμάτων I, 517.
ἐπιφορτίζω I, 451.
ἐπιφρασις ἐστὶ λόγος τινὲς ἢ τοιόν
ἐξαιρέτως ἐπιφαινόμενος VIII,
500.
ἐπιφυλλίδες VII, 1152.
ἐπιφώνημα III, 172. 706. V,
431. VII, 841. VIII, 623. 696.
IX, 49.
ἐπιχειρήματα, λόγος κατασκευαστικός
τοῦ προτεθέντος κεφαλαίου II,
103. III, 111. V, 395. VI,
385. 557. 581. VII, 751. IX,
445. 601 sqq.; τῶν τοιῶν ἐπι-
χειρημάτων λίγονται, διότι ἀπ'
αὐτῶν ὡς ἐκ τόπου ἐπιτηδεύον
ὁρμώμενοι τὰ δοκοῦν ἡμῖν βι-
βαιοῦνται II, 32. 412. III, 455.;
περὶ ἐργασίας ἐπιχειρημάτων
III, 122. V, 402. VII, 759.;
περὶ πλάσους ἐπιχειρημάτων III,
132.; περὶ τάξεως ἐπιχειρημά-
των III, 136. V, 414. VII,
783.
ἐπιχειρῶν I, 628. 646.
ἐπιχειρῶν I, 582.
ἐπιχωριάζω I, 502.
ἐπιψηφίζω I, 476.
ἐπιψηφίζω I, 516.
ἐπωκισμὸς πόλεις, quae IX,
184.; quomodo laudandae IX,
186 sq
ἐπορχέομαι I, 490. 492.
ἐπιτάπνυλος I, 493.
ἐπιτελεία VII, 1131.
ἐπωδὸς μέτρον ἐστὶ τροχαῖκόν τρι-
μετρον καταληκτικόν VII, 819.;
ἐπωδοὶ ὀνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ
ἐπὶ τῷ τέλει ἐπαύεσθαι τῷ μέ-
λει VI, 128.
ἐπωνύμως I, 602.
ἐπωρῶ I, 488.
ἐργασμὸς et ἐργασμός conf.
I, 425.
ἐργασία χρημάτων I, 271.; ἐργα-
σία ἐστὶ λόγος κατασκευαστικός
τοῦ προτεθέντος ἐπιχειρήματος,
ἢ παραβολῆς ἢ παραδείγματος

- ἔχων τὴν γένειαν VI, 34. 557.
 581.
 ἔργασαι ἐξ III, 479.
 ἔργασήριον I, 628.; ἔργασήριον
 λόγων καὶ λουσιῶν IX, 312.
 ἔργολάβεια VIII, 512.
 ἔργον μαχαίρας I, 513.; ἡλίου I,
 452.; ἀπάτης I, 474.
 ἔργωδης I, 618.
 ἔρσιελίω III, 199.
 ἔρσιν et αἰρῖν conf. I, 292.
 ἔρσητα IX, 593.
 ἔρσηόπλανος IX, 53.
 ἔρσηος λόγων I, 568.
 ἐρίγδουπον μυκάσθαι I, 497.
 ἔριθος I, 530.
 ἔριν τινὲς ζῶντην προσέειπεν τῇ
 ζηλοτυπίᾳ IX, 153.
 ἔρτιον I, 485.
 ἔρμαιον I, 502. 568. 592.
 ἔρμηρεα VII, 725. IX, 1. 443.;
 ἔρμηρεας ἀρεταὶ τίσασθαι, ἡλ-
 ληνισμός, σαφήνεια, συντομία,
 πιθανότης VI, 36.; ἡ μὲν ὀνο-
 μάζεται κατεστραμμένη, οἷον
 ἡ κατὰ περιόδους ἔχουσα, ἡ δὲ
 διεγρημένη, ἡ εἰς πᾶσα λε-
 λυμένη IX, 8.
 ἔρμολύφος I, 640.
 ἐρύθημα I, 477.
 ἐρώτημα ἐξ, πρὸς δ' ἀνάγκη ἀ-
 ποκρίνασθαι καὶ ἢ οὐ VIII,
 455. 678. 703.
 ἐρώτησις. - σχῆμα κατ' ἐρώτησιν
 III, 708. VIII, 496. 597. 632.;
 τὸ κατ' ἐρώτησιν ἐλεγκτικὸν
 VIII, 631.
 ἐρωτιάς II, 202.
 ἐρωτικοὶ IX, 129.
 ἔσπερος IX, 159.
 ἐσιάτωρ I, 575. 577.
 ἐσχηματισμόν, τὸ IX, 117. 483.
 V, 44. 45.; ἐσχηματισμένα
 προβλήματα III, 181. V, 435.
 VII, 854. 930. IX, 534.
 ἐσχηματισμός IV, 53.
 ἐταζόμενος βασάνοις I, 594.
 ἐταιρεία I, 570.
 ἑταῖς III, 618.
 ἐτραυλῆς I, 600.
 ἐτραυλῆμον ἐξιν εἰς ἀριθμὸν ἀπὸ
 ἀριθμοῦ μεταβάσει VIII, 503.
 ἑτραυλῆς ἐστὶ μεταβάσει εἰς γέ-
 νος ἀπὸ γένους VIII, 503. 819.
 ἑτροδόσος I, 632.
 ἑτροδύγιω VI, 323.
 ἑτροπρόσωπον ἐξιν ὑποβολὴ προ-
 σώπου τοῦ λέγοντος VIII, 504.
 819.
 ἑτροπρόσωπος VII, 7.
 ἑτροπρόπεις ζήτημα III, 7. IV,
 171. V, 71. 248. VII, 157.
 ἑτροπώτων ἐξὶ μεταβάσει εἰς
 πῶσιν ἀπὸ πῶστος VIII, 503.
 ἑτροπζημάτισον ἐξιν ἐναλλαγὴ
 ῥήματος εἰς μετοχὴν VIII, 503.
 ἑτροπτης IV, 693.
 ἑτροπφθαλμον καταστῆσαι τὴν Ἑλ-
 λάδα VIII, 173.
 ἑτροπχρονον ἐξὶ μεταβάσει ἀπὸ
 χρονικοῦ ῥήματος εἰς χρόνον
 ἄλλον VIII, 504.
 ἔτι et ἐτι conf. I, 21.
 ἔτι et ὅτι conf. I, 198.
 ἐτοιμασία I, 576.
 εὐ et a privat. conf. I, 41.
 εὐαισθησία I, 227.
 εὐάλωτος I, 427.
 εὐανθής I, 212.
 εὐαπολόγητος I, 545.
 εὐαρίθμητος I, 619.
 εὐαρχίας ἐγκώμιον I, 336.
 εὐάφεια I, 611.
 εὐγένεια I, 227. 232.
 εὐγνωμόνῳ I, 500.
 εὐδιάσειτος VII, 517.
 εὐδοκιμος, τὸ I, 562.
 εὐέλγκτος I, 609.
 εὐεμπάτωρ II, 225.
 εὐεπατήτωρ I, 529.
 εὐερκής IX, 169.
 εὐεργεία I, 607.
 εὐζωτος καὶ εὐτελής III, 222. VI,
 222.; ἐκπλεῖν ὁ λόγος εἰς τὸ
 εὐζωτότερον III, 218.
 εὐημερία IX, 123.

εὐθαλὴς I, 525.
 εὐθανασία I, 227.
 εὐθὺς VI, 210.
 εὐθιτος I, 581.
 εὐθικτος III, 73. VIII, 301.
 εὐθραντος I, 609.
 εὐθυδικία ἐστὶ τὸ κατ' εὐθὺ τῆς
 δίκης ἵεναι, καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ
 νόμου προβάλλεσθαι ἄδικαν,
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πραγμά-
 των ἀπολογίαν ποιῆσθαι VII,
 238. 1120. IV, 774.
 εὐκλής δόξα I, 567.
 εὐκράτως III, 663.
 εὐκρίνεια III, 210. VI, 174. VII,
 939.
 εὐκτικοὶ ὕμνοι IX, 134.
 εὐλμενότης IX, 175.
 εὐμάθεια VII, 66.
 εὐλογοφανής II, 316.
 εὐλυτοὶ ἀντιθέσεις V, 589.
 εὐμαρής. ἐξ εὐμαροῦς I, 583.
 εὐμορία I, 424.
 εὐμορίω I, 602. 605. 620.
 εὐμουσος III, 574.
 εὐνομος I, 565.
 εὐορκία I, 253.
 εὐπαγίς ὄνομα ἐστὶ τὸ μιμνημένον
 ἴσως τοῖς γράμμασι IX, 79.
 εὐπαιδευσία VIII, 336.
 εὐπαρακολούθητος I, 654.
 εὐπατρίδα I, 603.
 εὐπείθεια I, 500.
 εὐπερίγχαπτος VII, 730.
 εὐπλοία I, 488.
 εὐποιῶ I, 443.
 εὐπορία τῆς τροφῆς I, 266.
 εὐπρόσδικτος IV, 99.
 εὐπρόσιτος IV, 94.
 εὐρεσιλογία VII, 165.
 εὐρεσις (ρήτορος ἔργον) VII, 15;
 εὐρ. ἐστὶν ἐπίνοια νοημάτων ἢ
 μοδίων τῇ ὑποκειμένῳ πράγμα-
 τι V, 594. VI, 579.
 εὐρίπικτος I, 591.
 εὐρυγάρωρ, ἢ ἰ. e. θύλασσα VIII,
 738.

εὐρυθμία IX, 419. 420.; ἡδῶν
 I, 632.; κόλπων IX, 175.
 εὐρύων I, 581.
 εὐρυχανὲς ἀντὶ τοῦ πλατὺ III,
 579.
 εὐςαλὴς I, 525. 582.
 εὐςοχία I, 201. 457.
 εὐςόχως I, 602.
 εὐταξία I, 252.
 εὐτενρία I, 327. 332.
 εὐτέλεια. τὸ κατ' εὐτέλειαν σχῆμα
 VIII, 656.
 εὐτολμος et ἄτολμος conf. I, 41.
 εὐτυχοῦνται ἡμῖν ὄμβροι IX, 230.;
 εὐτυχῖν c. accus. IX, 245.
 322.
 εὐτυχὴς τίνος I, 603.
 εὐφορία I, 512.
 εὐφημία I, 499. 565.
 εὐφημισμός IX, 114.
 εὐφημος I, 562.
 εὐφραδής III, 574.
 εὐφύα III, 522.
 εὐχαρής IX, 274. Addendum
 Lexicis, si lectio certa.
 εὐχάριστος et εὐχάριτος conf. IX,
 59. 76.
 εὐχέλρωτος I, 631.
 εὐώνυμος pro σκαῖά dicitur κατ'
 ἀντίφρασιν VIII, 756.
 ἐφαπλόω I, 498.
 ἐφηπλωμένος I, 424.
 ἐφιδρεύω I, 495. 585.
 ἐφιδρος ἐρίποδος I, 496.
 ἐφίλεισθαι τινα τοῦ χιτωρῶν I,
 609.; ἐφίλεισθαι μαχόμενα IX,
 152.
 ἐφιστρεῖς I, 581.
 ἐφήγησις VII, 1119.
 ἐφίκεσθαι τῆς ρητορικῆς I, 145.
 ἐφιππα I, 532.
 ἐφόλιον I, 626.
 ἐφοπλίζω I, 516.
 ἐφοδος I, 109.; τῶν λόγων I, 227.;
 ἐφ. ἐστὶν εὐλογος αἰτία διηγῆ-
 σιως III, 452.
 ἐφορος-δίκη I, 594.
 ἐφυμνίω I, 499.

ἐφ' ὅπερθε I, 640.
 ἐχίγγιον I, 471. 563. VIII, 334.
 ἐχέμυθία VIII, 118.
 ἐχθρικός III, 239.
 ἐχιδνοτόκος I, 626.
 ἐχρὸς et ὀχρὸς conf. I, 183.
 ἐυλοκρασία VII, 1159. 1161.

Z.

ζῆσις I, 505.
 ζῆγμα VIII, 474. 686. 696. 769.
 ζεφυρίος I, 478.
 ζῆλος ἐστὶν ἐνέργεια ψυχῆς πρὸς
 θαῦμα τοῦ δοκοῦντος εἶναι κα-
 λού κινουμένη VII, 865.
 ζηλοτυπῖν I, 270. 502.
 ζηλότυπος I, 477. 637.
 ζηλοτυπίαν τινὲς τῶν νεωτέρων
 δαιμόνα ἀνέπλασαν IX, 153.
 ζήτημα, variae signif. VII, 171.
 not.
 ζήτημα καὶ ζήτησις καὶ στάσις
 διαφέρουσιν V, 592.
 ζοφερός I, 554.
 ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν ἀπὸ τοῦ
 τὸ δίκαιον μὴ παραβαίνειν VIII,
 717. 735 815.
 ζυγοστατίω VI, 297.
 ζυγώματα VII, 1111. 1125.
 ζωάγρια I, 592.
 ζωαρχία I, 599.
 ζωγραφία maxime gloriatur
 Athenienses IX, 196.
 ζωγραφία I, 517.
 ζώη διακεκαυμένη I, 553.
 ζωοπλαστία VI, 61.
 ζώσις VI, 61.

H.

ἡδυντῆρις pro ἅλεις dicitur καὶ
 ἀντίφρασιν VIII, 756.
 ἡδυσμα I, 500.
 ἡδύτερος VIII, 493.
 ἡθικά πρόσωπα IV, 400. 599.
 ἡθοποιΐα, μίμησις ἡθους ὑποκει-
 νου προσώπου I, 44. 101. VIII,

449. 509. 510. 537. 676. 701.
 IX, 545.
 ἡθος λόγον III, 303. V, 526.
 VI, 375. VII, 1055.
 ἡθος φήτορος VI, 320.
 ἡκω. τὰ λοιπὰ πρὸς ἀρετὴν ἡ-
 κοντα IX, 304.
 ἡμαρτημένοις VII, 343.
 ἡμερόκοιτος VII, 1102.
 ἡμίμετρον IX, 1.
 ἡπειρώ II, 628.
 ἡρώις καὶ δαίμονες I, 250.
 ἡττημένος et νικῆσας opp. I, 48.
 237.
 ἦτω pro ἴστω I, 74.

Θ.

θαλαμηπολιῖν τὸν ἔρωτα I, 430.
 θαλαμηπόλος I, 457.
 θαλός I, 270.
 θαλίσις (τὰ) IX, 251.
 θανάτου ὁ ὕπνος ἀδελφός IX,
 151.
 θανμασμός III, 340.
 θανματοποιός I, 542. VI, 43.
 θανματοουργία I, 500. 631.
 θιάμασι et θάυμασι conf. I, 15.
 θεαματίζεσθαι III, 540.
 θεατρικῶς VIII, 226.
 θίατρα λόγων IX, 259.
 θεηγόρος I, 443.
 θεϊκός I, 642.
 θειογραφικός III, 541.
 θέλει et θέλει conf. IV, 50.
 θεματίζω VII, 227.
 θεμιστεύω I, 497. V, 132.
 θεογονία IX, 149.
 θεοκάπηλος I, 634.
 θεοὶ ἀπὸ τοῦ θείου dicti I, 305.
 θεοφιλῆς I, 565.
 θεοφιλότης IX, 199 sq.; ejus ἐγ-
 κώμια IX, 199.
 θεραπευτής I, 504.
 θεραπευτικά καὶ κολακευτικά ὀνό-
 ματα IX, 562.
 θερμαίνεσθαι ἄλλω I, 525.
 θέρους πόγος I, 341.

θίσις, ἐπισταφίς λογική θεωρου-
μένου τινὸς πράγματος I, 50.
108. 242.; variae significa-
tiones II, 532.; θίσιν πόλις
πῶς δοκιμάζοιεν IX, 164.; θί-
σιν χώρας πῶς δοκιμάζοιεν
IX, 158 sq.; θίσις ἡ τοπικὴ
καλουμένη IX, 172.; θίσις καὶ
φύσις ἐπὶ τῆς χώρας ταύτων
IX, 240.

Θεμοφορεῖον I, 304.

Θετικός IX, 209. 273.

Θεὸς παῖς I, 357.

Θίω τὸν περὶ ψυχῆς I, 637.

Θηβαῖοι et Ἀθηναῖοι conf. I,
95.

Θήγω τὴν γλῶτταν I, 561.

Θήραμα I, 268.

Θηρᾶσθαι ἔπαινον I, 199.

Θηριετρα χαρίτων IX, 562.

Θηριωδία I, 495. 496.

Θριγγίον I, 438.

Θριδακίνη I, 523.

Θυμός ἐστι ζωὴς τοῦ περὶ καρ-
δίαν αἵματος δι' ὅρεξιν ἀντι-
λυπῆσις II, 80. 84. not. 122.

Θύρα. ἐπὶ θύρας i. e. prope I,
613.

Θυσία et οὐσία conf. I, 30.

Θωπευτικός III, 590.

Θωπεύω I, 492.

I.

ἰάλεμοι, homines miserales
III, 348. VI, 435.

ἰαμβόκροτος I, 443. V, 450.

ἰαμβοφανής V, 472. VII, 932.

Ἰάσωνος et Ἰάσωνος conf. I, 18.

ἰατρικὴ maxime gloriantur Cro-
toniatae IX, 196.

Ἰβίς I, 239. 242.

Ἰβύνιον σχῆμα VIII, 605.

ἰδία ἐστὶ ποιότης λόγου ἀρμό-
διος τοῖς ὑποκειμένοις προ-
σώποις καὶ πράγμασι κατὰ
τὴν ἔννοιαν καὶ λέξιν καὶ τῆς
ὅλης ἀφρονίας τὴν διαπλοκὴν

V, 439. VI, 78. 142. 579. VII,
861.

ἰδία λόγου septem IV, 196. VI,
560. idea quaevis ex octo
partibus constat VI, 564.

ἰδιαζόντως IV, 124.

ἰδιοζήνος VI, 363.

ἰδιόσημα ὀνόματα VII, 195.

ἰδιότης III, 456.

ἰδῶν et εἰδῶν conf. I, 20.

ἱερεῖον ἱερηνύων I, 488.

ἱεροπρεπής I, 590.

ἱθὺς τῆς αὐλακος I, 552.

ἱθυτερής I, 525.

ἱκασία et οἰκασία conf. I, 515.

ἱκίτης et οἰκίτης conf. I, 515.

ἱλαρύνω I, 574.

ἱλιάς κυκλῶν I, 572.

ἱλιγγος III, 467.

Imperf. et aorist. conf. I, 546.

ἱζὺς I, 582.

Ἰόβακχοι IX, 129.

Ἰον ab Io dictum I, 537.

ἱππηλότης I, 582.

ἱππολοφία I, 532.

ἱππομαχίαν ἐκφράζειν IX, 223.

ἱππος, ἀπὸ τοῦ ἱσθαι τοῖς πο-
σὶν IV, 200.

ἱππος καὶ μυλωρός fab. I, 266.

Ἰσοκράτης et Σωκράτης confund.
I, 22.

ἱσοδυναμοῦντα IX, 376.

ἱσοκωλον σχῆμα VIII, 663.

ἱσολεξία VI, 328.

ἴσα σχήματα III, 417. VII, 1227.

ἱσοστάσιος III, 73.

ἱσοσύλλαβον VIII, 562.

ἱσοσύλλαβια IX, 137.

ἱσοτέλευτος IV, 169.

ἴσημι δίψαν I, 481. τὸ πρὸς
ῶπον I, 529.

ἱσχνός χαρακτήρ IX, 85.

ἱσχνότης τῆς φράσεως I, 655.

ἱσχυρίζομαι I, 568.

ἱσχυροποιῶ III, 183.

ἱωνία I, 523.

K.

- καθαιρῖν, extenuare IX, 229.
 καθάπαξ I, 83. 90. 91.
 καθάπτομαι τιος I, 594.
 καθαρὸς ἄρτος I, 576.
 καθαρότης III, 202. VI, 146.
 VII, 914. IX, 150. 393.
 καθηγῆτης I, 474.
 καθηδύνεσθαι I, 525.
 καθιερόν I, 639.
 καθιερωτικός λόγος V, 14.
 καθίζεσθαι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς I, 570.
 καθιέναι IX, 213. 214. 274.
 καθικνέσθαι τιος I, 563.
 καθολικοὶ λόγοι VII, 1148. 1154.
 καθόλου· τὸ καθόλου σῆμα εἶναι,
 ὅταν μὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου
 εἴη τὸ νόημα ὃ βούλεται, ἀλλ'
 εἰς τὸ καθόλου ἀνερχῶν VIII,
 548.
 καθομῆρίζω III, 539.
 καθοσιεύσθαι I, 592.
 κάθυγρος I, 183.
 καθυπτάω I, 620.
 καθυποβάλλω I, 620. 626. 637.
 καθυποτάττω I, 587. 620.
 καθύψεσις IV, 308. VIII, 280.
 281.
 καθυφίημι I, 561. VIII, 281.
 καὶ et κατὰ conf. I, 184.
 καινοποιεῖν σχήματα III, 288. 711.
 VIII, 645. 657.
 καινὸς et καιὸς confund. I, 242.
 506.
 καινοτομία I, 505.
 καινοτομία I, 511.
 καινουργίαι I, 502.
 καιρία quae sint IX, 273.
 καιροφυλακίαι VIII, 68. 71. 107.
 καιρία πληγῇ I, 226.
 καιρία λόγου III, 426. V, 480.
 VII, 1285.
 καίζω I, 345. 585.
 κακόζηλος III, 175.
 κακόζηλον σχῆμα III, 178. 706. V,
 434. VII, 852. VIII, 625. IX, 82.
 κακότης ἀντίθετον III, 420.
 κακόπλαστον, τὸ III, 7. IV, 174.
 V, 73. 248.
 κακοτεχνίω IX, 18. 105.
 κακοτεχνία II, 623. IV, 5. 26.
 51. V, 22. VI, 18. 43. IX,
 17. 104.
 κακοφωνία IX, 106.
 κύκωσις VIII, 389.
 καλαφατίζω VII, 1111. 1126.
 καλλιερῶ I, 488. 491.
 καλλιέρημα I, 480.
 καλλιλογία I, 652. IX, 561.
 καλλίνικος I, 473. 491. 493.
 καλλιτεχνία V, 22.
 κάλλος ἐστὶ συμμετρία μελῶν καὶ
 μερῶν μετ' εὐχρόας III, 278.
 κ. ἀνόμετος ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν
 ἀκοήν ἢ πρὸς τὴν ὕψιν ἡδύ,
 ἢ τὸ τῇ διατολῇ ἐντιμον IX,
 79. 440. κάλλος λόγου III,
 277. V, 511. VI, 316. VII,
 1033.
 καλλωπισμοὶ I, 570.
 καλλωπιστὴς VII, 124.
 καλοειδής VIII, 56.
 καλὸν εἶρηται παρὰ τὸ καλεῖν
 πάντα πρὸς ἑαυτὸ VI, 7.
 καλοτεχνία IV, 51.
 κάμηλος ἐπιθυμήσασα κεράτων
 καὶ τῶν ὠτῶν ἐστιγμένη I, 177.
 κάμιντοι ἱμῖρον I, 477.
 κανηφορίω I, 479.
 κανονίζω IV, 754. VII, 610.
 935.
 κανὼν IX, 159.
 καπνερὸν ἀνικάχασα III, 526.
 580.
 καρατόμησις III, 596.
 καρδιακός I, 581.
 κάρπημον, τὸ I, 574.
 καρυκία IV, 22. IX, 562.
 κατὰ. οἱ καθ' ἕνα IX, 201.
 καταβάλλεσθαι σπέρματα I, 551.
 καταβιβρώσκω I, 551.
 καταβολεὺς I, 566.
 καταβρίθω I, 607.
 κατάγειος I, 507. 510.; κατ. ἐ-
 στίν, ὅταν ἐπὶ τινι πράξει τῶν

μη διόντως καταθρασυνομένων
καταπαίζωμεθα VIII, 591.
καταγλαίω I, 634.
καταγοητεύω I, 606.
καταγωνίζεσθαι τινα I, 100, 499.
507.
καταδίστιρος I, 310, 320.
καταδίκη I, 569, 590.
κατάδικος I, 569.
καταζωγραφίω I, 642.
καταιβάτης I, 498.
καταιγίς I, 584, 587.
κατακίεσθαι I, 639.
κατακυνάραει τινος I, 551-589.
κατακλήω I, 538.
κατακλυσμός. Urbes πρό κατα-
κλυσμού ἢ μετὰ κατακλυσμὸν
conditae XI, 181.
κατάκορος I, 187.
κατάκορος IX, 155.
κατάκρος I, 627.
κρηττικύβευται κύβος I, 490.
κατακύνω I, 490.
καταλαδονύομαι τινος I, 267.
310, 467.
καταληκτικὸν μέτρον VII, 936.
985.
κατάληψις, defn. IV, 54.
κατάλληλος III, 580.
καταμαρτύω I, 625.
καταμετρίῃν de poetis I, 294.
καταμόνας IV, 188.
κατανοητικὸς I, 477.
καταπαύω I, 644.
κατάξηρος I, 644.
καταπάσσω I, 640.
καταπάτησις VI, 204.
καταπίνω I, 497.
καταπολαύω I, 607.
καταπροδίδωμι VII, 558.
καταπροΐημι I, 563.
καταπροήσομαι τὴν ἀλήθειαν I,
503.
καταριθμεῖσθαι I, 629.
καταριθμησις ἐστίν, ὅταν ἐπαλλή-
λων ὀνομάτων συνθεσις γίνηται
VIII, 607.
καταρράθυμιό I, 585.

καταρράχίζω III, 577.
καταρρίω ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν
μαρτυρομένων κυρίως λέγεται
III, 327.
καταρρήγνυμαι I, 620.; καταρρά-
γνυσις τῆς μάχης III, 93.
καταρρύπαινω I, 584.
κατασκεύασμα I, 408.
κατασκευαστής II, 1. V, 15.
κατασκευαστὸς I, 641.
κατασκευή, προκειμένου τινὸς βε-
βαίωσις πρίγματος I, 27, 77.;
κατασκευὴν τοῦ βίου ἄπασαν
Deorum beneficio sibi obti-
gisse dicunt Athenienses IX,
200.
κατασκήνωσις I, 436.
κατασμηκύνω IX, 25.
κατασοφίζεσθαι ἐστὶ τὸ ὅτε ὅν
τρόπῳ ποιεῖν τὸ περικλυμένον
VIII, 387.
κατασοφισμός VI, 245, 646. V,
95. 100. VIII, 387.
κατασποδῶν, dispergere I, 577.
κατάστασις III, 81. IV, 594. V,
384. VII, 721. IX, 488.
καταστηρίξω I, 640.
καταστοχάζεσθαι τινος III, 563.
καταστρατηγίῃν τινα I, 433, 470.
508. 604. 628.; τινος VIII,
201.
καταστρέφω I, 493.
καταστύφω. καταστυμμένος IX,
248.
κατασυστάδην I, 471.
κατάσχοις I, 616.
κατατολμῶν κινδύνων II, 24.
κατατρέχω τινός I, 625.
κατατροπώ I, 622, 628.
κατατροφάω τινός I, 516, 578.
639, 641.
καταφορά III, 705. VI, 140.
VII, 903. VIII, 622.
κατάφορος I, 571.
καταφράσσω I, 640.
καταφύγιον IV, 172.
καταχειροτονία VII, 1130.
καταχρηματίζομαι I, 604.

- κατάχρησις ἐστὶ λῆξις μεταπηγευμένη ἀπὸ τοῦ πρώτου κατονομασθέντος κυρίως τε καὶ ἐνύμως ἐφ' ἑτερον ἀκατονόμαστον VIII, 731. 716. 766. 784. 806.
καταχύματα VI, 382.
καταψευδομαρτυρεῖσθαι VIII, 279.
καταψηφίζομαι I, 497.
καταψηφῶ I, 641.
κατεφωνεύομαι I, 494. 498. 597.
κατεπιτορεῖν θεῶν I, 348. 365.
κατεργάζομαι pass. I, 282.
κατευμεγθεῖν I, 604. 622.
κατευναστικός (λόγος) IX, 273 sq.
κατηγόρημα I, 290.
κατοιχομένοι I, 235. 247.
κατορθοῦν πόλεμον I, 565.
κατόρθωμα I, 567.
κατορχεῖσθαι τινος I, 485. 604. 626.
κατωκῆρα βιβληται τὰ δένδρα III, 597.
καχλάζω I, 574.
καχχρος IV, 5.
καχχράδης I, 610.
κλεινός i. q. ἱερώμενος Cretensium lingua I, 186.
κλαρύζω IX, 267.
κλεινωμα. ὥσπερ ἀπὸ κλεινώματος I, 556.
κίλητι τοικιν ἀκρόπολις IX, 176.
κίλευρος III, 467.
κινόσπουδος III, 471.
κέντρον, centrum I, 569.; stimulus I, 581.
κίραια I, 240.
κίραμιαν ἐν πύθφ μανθάνειν I, 146.
κίρατιον VII, 1123.
κίρασματισμένη σύνθεσις IX, 3.
κεφάλαιον ἐστὶ μέρος λόγου, ἐκ πολλῶν ἐπιχειρημάτων συγκείμενον IV, 68.
κεφαλαιῶν κατασκευὴ III, 106. V, 393. VI, 580. VII, 747.
κεφαλῆς κόσμος i. q. τρίχες I, 66.
κηδεία I, 238.
κηδεμονικός I, 595.
κηδεσῆς I, 516.
κήρυος VII, 1123.; κηρυεύω ib.
κίπνευμα I, 277.
κηρυκίῳ χρῆσθαι I, 380.
κηρύκιον εἰλεῖν I, 496.
κήτος IX, 263.
κιδαρωδία et κιδαρικὴ differunt IV, 7.; κιδαρωδία gloriantur Mitylenaei IX, 196.
κιναιδεῖαι IX, 46.
κιοιῆς I, 642.
κισσός primum Dionysii comes fuit I, 270.
κλάσις I, 880.
κλαυσίγελος III, 511. IX, 17.
κλῆς VII, 1160.
κλέπεται τὴν ἀρχὴν I, 605.
κλέπτεσθαι τῶν κεφαλαιῶν τὴν αὐξήσιν IX, 221.
κλήσις IX, 246.
κληητικοὶ ἕμνοι IX, 132. 135 sq.
κλητικός (λόγος) IX, 298 sq.
κλιμακωτὸν ἀγῆμά ἐστι πλεονάζουσα ἀναστροφή III, 286. 710. VIII, 642. 653. 708.
κλίμαξ VIII, 467. 545. 557. 603. IX, 111.
κλίσις I, 569.
κλύδων χειρῶς sc. κρατύματος I, 528.
κλυδωνισμός III, 467.
κοινοποιεῖσθαι I, 570.
κοινὸς τόπος definit. I, 39. 80. II, 608.; κοινὸν τόπον ὑπερτίνος Ἀφθόνιος οὐκ οἶδα II, 462.
κοινὴ ποιότης, unde dicta VII, 327. 328. not. 329.; κοινὰ διανοήματα III, 434. VII, 1315.
ἀπὸ κοινοῦ ἐστὶ λῆξις ἅπαρ μὲν λεγόμενη, πολλὰς δὲ νοομένη καὶ συντασσόμενη VIII, 498. 566. 594. 819.
κόκκους φῶς εἰπέ τις ὑγρὸς ἄνθρακας III, 560.
κόλασις λόγον IX, 394.
κολασῆς I, 559.

κόλλησις III, 436. VII, 1330.
 κολοκύνθης ὑγιέστερος IX, 57.74.
 κολοφών κακίας I, 617.
 κόλπους πῶς δι' ἐπαιτῶν IX, 173.
 κομιδὴν ποιῆσθαι I, 368.
 κομίζειν καρπούς et κομίζεισθαι I, 23.
 κομίζειν et νομίζειν conf. I, 93.
 κόμμα ἐν φράσι βραχὺ τι νόημα ἔχουσα VII, 25. 818. 822. 890. 930. VIII, 620. 749. IX, 6. 403. VI, 127.
 κόμματος τραγικοῦ ἄνθρωπος I, 496.
 κομματικὸν σχῆμα VIII, 620.
 κομμοτική IV, 22.
 κομμοῦσι IV, 383.
 κομμάζω I, 507.
 Comparativus et Superlativus conf. I, 53.
 κομπολακυνθίω III, 684.
 κομπολακυνθούσαι ἀπόριαι III, 673.
 κομψεύσθαι I, 507. 655.
 κοπίς I, 573.
 κορδακίζεσθαι I, 570.
 κόρος ἀηδίαν ἐργάζεται VIII, 492.
 κορφῆς τῶν ποιητῶν I, 605.
 κορμηθῶν I, 607.
 κόσκινα καλοῦσιν αἱ ἑριθμητικοὶ τὰ διακριτικὰ τῶν συγκριτικῶν ἑριθμῶν διαγνώματα VI, 86.
 κοσμεργάτης III, 474.
 κομβουκλειον VII, 1122.
 κορυβ I, 581.
 κορυφισμός I, 489.
 κορύμα I, 489.
 κρείττονες, Dii I, 7. 117. 375. 314.; τὸ κρείττον, de Dii IX, 215. 217. 226. 230. 304.
 κρεμᾶμενον σχῆμα VIII, 667.
 κρεῶνθης VI, 451.
 κρήνη I, 185.
 κρινόμενον, τό. variae signific. VII, 176.
 κρίσις I, 23.; ἀπὸ κρίσεως ἐνδόξου IX, 208.

Rhetor. IX.

κριτής. παρὰ, ἐν, ὑπὸ κριτῇ I, 614.
 κροαῖω I, 424. 581.
 κροκοδείλλης IV, 154. 170. 180.
 κροτήσω Κάδμον τοῖς μέλεισι I, 491.
 κρούματα κιθάρας I, 514.
 κρυπτάζομαι ἀντὶ τοῦ κρύπτομαι III, 579.
 κρύβυλος IV, 70. 79.
 κτώμενος, pass. I, 79.
 κτίνες λέγονται διὰ τὸ κτενέειν αἶμα VII, 1160. IX, 48.
 κυδρός I, 556. 581.
 κύκλος III, 170. 706. V, 430. VII, 838. VIII, 622.
 κυματοτρόφος III, 528.
 κύμβαχος I, 506.
 κυνηγητικά ἐπιθωῦσιν I, 470.
 κυοφορία I, 447.
 κυοφορία I, 447.
 κυριολογία ἐστὶν ἡ κατὰ φύσιν λέξεων τετυγνῖα φράσις VIII, 763.
 κυρώ I, 591.
 κύρωμα I, 641.
 κῶν carnem perdens I, 178.
 κῶς I, 565.
 κωδίκιλλος VII, 1122.
 κωλικὸν σχῆμα III, 704. VIII, 620.
 κῶλον III, 543. VI, 127. VII, 25. 890. VIII, 460. 620. 750. IX, 19. 403. 566.; τὰ κῶλα διαιρεῖται καὶ διακρίνεται τὴν ἰσημερινὴν τὴν λογικὴν IX, 1.
 κομίστης I, 491.
 κομῆ. ἐν κομῶν μεταβαλοῦσθε πόλεις IX, 187.

Λ.

λαβεῖν et βαλεῖν conf. I, 71.
 λαβυρινθώδης III, 473.
 λαχεῖν δίκην VII, 1120.
 λαίλαψ I, 621.
 λάκκος I, 510.; ὃν λάκκον ὠρυξας, εἰς τοῦτον ἐμπέτωσας I, 517.

- λαλία III, 572. 600. IX, 347 sq.
 315.
 λαβεῖν et λαχῆν conf. I, 554.
 λαμπάδες vocabantur Gorgian
 orationes IV, 15.
 λαμπηδών I, 641.
 λαμπρότης III, 243. V, 499.
 VI, 266. VII, 999.
 λαμπρόφανος VI, 72.
 λαλαμπρουσμένος I, 629.
 λάξινμα I, 640.
 λαξιτυμία I, 640.
 λαλαστινός I, 641.
 λαοκρατεῖσθαι XI, 194.
 λαοκρατία IX, 194.
 λαοσιώφους III, 530.
 λατομῶν VI, 47. 48.
 Leges columnis aeneis incisae
 I, 409.
 λίγν et λίγγν conf. I, 598.
 λιμὼν κάλλους I, 437. 485;
 προσώπου I, 440.; ἄτης I,
 487. 493.
 λίον ὄνομα ἐστὶ τὸ διὰ φωνήν-
 των ἢ πάντων ἢ διὰ πλειόνων
 IX, 79.
 λιότης περὶ τὴν σύνθεσιν IX,
 122.
 λίξις. varia λίξις genera III,
 288. 525.
 λεπτολογία εἶναι, ὅταν ἐνὸς ἐκάστου
 τῶν ἀμυβελήκων τὴν ἀκριβή
 ἐξεργασίαν ποιῶμεθα VIII, 441.
 676. 700.
 λεπτομερὲς VII, 50.
 λεπτοὺς ἐκάλουν τοὺς ἀκριβεῖς τε
 καὶ ὀξεῖς V, 486.
 λευκή φωνή IX, 42.
 λέοντος ψόφος I, 346. Leo, Jove
 oriundus ibid.
 λήθαργον τοσῶν VI, 575. 584.
 λήθης νόμα I, 475.
 λῆμα et λήμμα conf. VIII, 151.
 λημάω τὸν νοῦν VI, 83.
 ληροβατίω I, 478.
 λήρημα I, 561.
 λίβανος I, 270.
 λιθολιεύω I, 466.
 λιθοδόος I, 642.
 λίθον ἔφειν IV, 139.
 λιμένας πῶς δὲ ἐγκυμιάζον IX,
 174.
 λιμένες αὐτοφυεῖς, χειροποίητοι
 IX, 174.
 λογάριον ἀντὶ τοῦ λογύδριον III,
 526. 579.
 λογας IX, 255.
 λογικὴ εἰσὶς, τὸν πρῶτον ἢ τὸ
 ἀποδεικνύμενον VII, 190.
 λόγιος χαρακτήρ i. q. μεγαλο-
 πρεπής IX, 25.; λόγιος θεὸς
 IX, 319.
 λογιότης III, 522. 530.
 λόγος τοῦ Διὸς ἀδελφός IX, 151;
 λόγοι καὶ φιλοσοφία IX, 201.
 220. 242. 313.; λόγοι καὶ φι-
 λοσοφία Atheniensibus maxi-
 me propria IX, 201.
 λογογράφημα III, 571.
 λογογράφος καὶ λογοποιός δια-
 φέρι VI, 486.
 λογοιδής III, 208.
 λογοποιεῖν I, 507.
 λογοποιός καὶ λογογράφος δια-
 φέρι VI, 486.
 λόγος ἐστὶν ἔννοια ἀνθρωπίνη,
 καθ' ἣν τὸ λογίζεσθαι καὶ
 δηλοῦν ἡμῖν περιέειν V, 1;
 εἶδη λόγου δύο, προφορικός καὶ
 ἐκδιαθετός ib.
 λόγος i. q. ἐπιμύθιον I, 178.
 259.
 λογοτέχνης II, 90.
 λοιδορός γλῶσσα I, 561.
 λοιμοὶ καὶ λιμοὶ conf. I, 225.
 λοξός I, 471.; Ἀπόλλων λοξίας I,
 474. IV, 286. ἢ λοξὰ ἀνέλλας
 I, 644.
 λόχη I, 425.
 λύγος I, 524.
 λύθρον I, 493. VIII, 232. 264.
 λύκοι καὶ πρόβατα I, 267.
 λυμεὼν I, 551.
 λύμη I, 266.
 λύσις, λόγος τὴν ἐν τῇ ἐνστάσει
 βλάβην ἀφαιρούμενος καὶ εἰς

συγκατάθεσιν ἵνα πεῖθων τοῦ
προκειμένου ζητήματος II, 2.
7. 124. 545. IX, 508.; i. q.
ἀσύνδετον IX, 53. 86. 97.
Vide a. v. διάλυσιν.

M.

μαγγανεύω I, 313. IV, 5.
μαγία, quid? IV, 16. VI, 18.
μαγειρευτικὸν VI, 52.
μαγειρικὴ IV, 22.
μαθηματικεύομαι II, 132.
μακραίωνες νύμφαι IV, 18.
μακραπόδοτος VI, 195.
μακροῦσμβεία VI, 103.
μακρὸς ὥς τωρ IX, 42.; μακρόν
οὐχ ἁπλῶς τὸ μακρόν, ἀλλ' ὅ-
σον ἔξω τῆς χρείας I, 261. VI,
36.
μαλάσσω πρὸς οἶκτον I, 515.
μαλάχη I, 523.
μᾶλλον omittitur I, 563.
μάνδρα I, 427.
μασθραγόρα, ἡ, βοτάνη καρωτικὴ
καὶ ἀναιρετικὴ VI, 253.
μανθῦας I, 582.
μανιώδης I, 577.
μανῶς III, 592.
μάργαρος, ὁ I, 479.; τὸ μάργα-
ρον εἰπὲ τις πεπηγμένον γάλα
III, 560.
μαρμαῖρον τὸ μάγμαρον I, 641.
μαρμαρυγὴ I, 487.
μαρμαρυγίς, ἡ, i. e. Ἀθηναία
VIII, 738.
ματαιοτεχνία II, 623. IV, 5. VI,
18. 43.
μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεύειν ἤγουν
θιμούμενον μὴ προσεπιθίζειν
VIII, 718. 735.
μαχιμοποιὸς II, 444.
μεγαλόνοια I, 145.
μεγαλοπρέπεια I, 556.
μεγαλοπρεπὲς λόγος IX, 22.
μεγαλοβήμους II, 628.
μεγαλουργός III, 517.
μεγαλόσωμος III, 606.

μεγαλύνω I, 556. 591.
μεγάνειρ πλούτος I, 536.
μέγεθος λόγου III, 217. VI, 203.
VII, 952.
μέθοδος σχῆμα ἐστὶ τῆς ἐννοίας
ἣν οὖν εἰσαγωγή ταύτης καὶ οἰ-
κονομία III, 537. 589. VI,
579. VII, 883. 885 εἰσφ. 901.;
ἐκ μεθόδου IX, 235. 238. 256.
260. 281. 307.
μετρακίσομαι I, 486.
μελάνια IV, 383.
μελάνουρον μὴ ἐσθλὸν ἀντὶ τοῦ
ψευδοῦ λόγον μὴ προΐεσθαι VIII,
718. 735. 815.
μέλι, ex rore constat I, 233.;
optimum in Attica nascitur
ibid.
μέλισμα IX, 37.
μελισσών I, 523.
μέλλω et μέλω conf. I, 34. VIII,
57.
μέλος διαλέκτου ἐστὶ ποῖόν τι διά-
στημα ἐν διαφοροῖς συλλαβαῖς
βαρυτονούμενον ἢ ὀξετονόμε-
νον V, 599.; μέλη καὶ μέρη
III, 278. VII, 1033.
μεμακρυσμένους ἀπαγγέλλειν III,
564.
μενουσης et μιν εὐσης conf.
VIII, 424.
μερικαὶ συγκρίσεις IX, 229.
μερισμός, figura VIII, 594.
μέρος. ἐν μέρει I, 598. Vide a.
v. μέρος.
μοιμβόλημα III, 536.
μεσουργέω III, 747.
μίσον, τὸ, discrimen I, 313.
361. 375. 378. 380. 617.; σχή-
μα διὰ μίσον VIII, 596.
μισότης III, 258. V, 504. VI,
293. VII, 1017.
μίσωσις V, 479. VI, 110.
μισφῶς VI, 128.
μεταβολὴ ἐστὶν, ὅταν τὸ αὐτὸ νό-
ημα διαφορῶς ἐξαγγέλῃ VIII,
474. 566. 636. 709. IX, 68.;

- μεταβολαὶ πόλεων IX, 183.;
 μεταβολή πόλεων περί τὸ ὄνομα IX, 184.
 μεταδιδάσκω I, 558.
 μετάθεσις, σοικίου μετακίνησις ἀπὸ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέραν τάξιν III, 569.; μετ. τῆς αἰτίας καλεῖται, ἐπειδὴ τὰ ἐπιφερόμενα ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἐφ' ἑτερον ἄγειν ἀνύδυνον ἢ ἀπαιῖον ἄξιον πειρώμεθα VII, 299. 301.
 μεταίχμιον I, 491.
 μετακεντρίζω I, 643.
 μετακηπύω I, 524.
 μετακινῶ I, 501.
 μεταλαμβάνειν ἄδειαν I, 70.; de constructione II, 313.
 μετάληψις λέγεται, ὅτι μεταλαμβάνει ἀπὸ τοῦ πράγματος ἑτερόν τι τῶν περὶ τὸ πρᾶγμα III, 52. IV, 377. 766. V. 190. 354. VII, 336.; grammat. σοικίου μετακίνησις ἐφ' ἑτερον σοικίον III, 569.; tropus: μετ. ἐστὶ λέξις ἐκ συνωνυμίας τὸ ὁμώνυμον δηλοῦσα VIII, 717. 738. 767. 793. 807.
 μεταλλεύειν I, 476.
 μεταλλουργίω I, 476.
 μεταμίβω I, 647.
 μετανάσθη I, 607.
 μεταξυλογία I, 188. V, 453.
 μεταπεπύω I, 497.
 μεταπίπτειν εἰς ἑτέραν φύσιν I, 611.
 μεταπλάττω I, 503. 547.
 μεταποιεῖν I, 592.
 μεταρρίπτειν I, 487.
 μετασκηναῶ I, 563.
 μετασκηνοῶ τῆς πατρίδος III, 583.
 μετασσεῖς ἐξίν, ὅταν ἄφ' ἑαυτῶν μεθισώμεν τὴν αἰτίαν εἰς ἑτερον IV, 650. 679. 696. VIII, 458. 679. 705.
 μετασοικεύω I, 611. 628.
 μετασχηματίζω V, 598.
 μετασχηματισμός III, 569. VIII, 611. 784.
 μετατύποισις [grammat.] III, 569. 756.
 μεταφορά ἐκ λέξεως μεταφερομένη ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐπὶ τὸ μὴ κύριον ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἑνικα VIII, 715. 729. 765. 784. 804. IX, 38. 89. 65.
 μεταφυτεύω I, 524.
 μεταχειρίζομαι I, 528.
 μεταχειρίσις IX, 280.; ἐκ μεταχειρίσεως IX, 290. 306. 316.
 μεταχρόνιος VII, 209.
 μεταχυμίζεσθαι III, 532.
 μετέρχομαι τι I, 653.; τινα I, 638.
 μετωρολόγοι τῶν σοφιστῶν IX, 343.
 μετοικίω III, 82.
 μετοικία III, 82. V, 386.
 μετοικίζω I, 610. III, 82. 84. IX, 183.
 μετωκισμένων πόλεων laudatio IX, 186.
 μετοίκιον, quid, et quantum IV, 72.
 μετοίκος, quid? IV, 72.
 μετονομασία VIII, 717. not. 784.
 μετοπωρινός I, 574.
 μετοπώρου φόγος I, 342.
 μετοχή ἐστὶ λέξις μετέχουσα τῆς τῶν ῥημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων ιδιότητος VII, 184.
 μετροῦν λέγεται ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς, ἀριθμεῖν δὲ ἐπὶ τοῦ διακεκριμένου VII, 106.
 μετριάζειν ἡθικῶς IX, 251.
 μετριοπαθής III, 467. 468.
 μέτριος καὶ φιλόανθρωπος I, 229.
 μετροειδής IX, 81.
 μέτρον pro ποιητῇ I, 80.; ἐν τῷ μέτρῳ συνάγειν I, 69.
 μετωνυμία VIII, 717. 739. 770. 786. 811.
 μηδμινός I, 610.
 μηδὲ et μὴ διττ. conf. I, 156.

μηλία φίλον Ἀρεῖ δένδρον I, 485.;
 μηλίαις ἐγκώμιον I, 329.
 μνίγξ III, 608.
 μνήω I, 567.
 μηχανημένος I, 529.
 μηχανήματα I, 240.
 μαιφονία I, 84, 545.
 μαιφονία I, 486.
 μαιφόνος I, 560.
 μίασμα I, 599.
 μικροπολίτης III, 683.
 μικρός πρὸς ἔρωτις I, 291.
 μικρόφυγος I, 594.
 μικτὸν (sc. ἐκ προσωποποιίας
 καὶ ἡθοποιίας) VIII, 510.
 μιλιάρσιον VII, 1118.
 μίμησις VII, 865.
 μισητός I, 559.
 μισθοδοσία VIII, 301.
 μισοφίλιππος I, 510.
 μνήμη ἐκ τήρησις ὧν ἔμαθ' τις
 VII, 696. IX, 570 sqq.
 μνησικακῆν τινί τιτος I, 489.
 μοιρίδιον I, 574.
 μοιχὸς et τοίχος conf. I, 209.;
 κοινὸς τόπος κατὰ μοιχοῦ I,
 323.
 μοναρχία, quid? IV, 16.
 μοναυλία IV, 304.
 μονομερὲς εἶδος, ὅ ἡ τὰ τῶν λόγων
 μὴ ἐκατέρωθεν ἰσχυρὰ III, 6.
 V, 62.; διπλοῦν μονομερὲς V,
 141.
 μονοτοῦ I, 595.
 μονοσήμαντος VI, 313.
 μονοψία IX, 281. 313 sqq.
 μονώτατος III, 382.
 μονώτης IX, 66.
 μόραν κατακόπτειν VIII, 214 sq.
 μόρια περιεσώσεων VII, 21.
 μορφώτρια V, 609.
 μοσχεύω I, 485. VII, 1111. 1131.
 1132.
 Musivum opus I, 641.
 μουσικαὶ συμφωνίαι πάντα VII,
 1126.
 μουσικοὺς I, 494.
 μουσουργεῖω I, 478.

μυθεύόμενος γέρον, senex in fa-
 bula I, 551.
 Μυθικοὶ ὕμνοι IX, 133. 134.
 143 sqq.; τοὺτους ἔνοι τοὺς
 αὐτοὺς νομίζουσι τοῖς γεταλο-
 γικοῖς IX, 143 sq.
 μῦθος, λόγος ψευδὴς αἰκονίζων ἀ-
 λήθειαν I, 9. 59. 172. 257.;
 Κύπριος I, 10. 59. 172.; Λι-
 βυκὸς I, 10. 172.; Στραβιτι-
 κὸς I, 10. 59. 172.; Αἰσώπιος
 I, 11. 59.; Αἰγύπτιος I, 172.;
 Κίλιξ I, 59.; Κίλικιος I, 172.;
 Καρικὸς I, 172.; ὁ τῶν μνη-
 μέων καὶ τῶν τιτίγων I, 60.
 μυκτὴρ I, 598.
 μυκτηρισμὸς ἐκ λόγος διασυρι-
 κὸς μετὰ τῆς τῶν ζῴων μύσεως
 VIII, 724. 759.
 μύλων I, 266.
 μυλωρὸς I, 266.
 μυριάνθρωπος I, 488.
 μυριολεκτος IX, 563.
 μυριολεξία VI, 589.
 μυριοζολος I, 488.
 μυσαύτωμαι I, 433. 616.
 μῦσος I, 590.
 μύτης I, 623.
 μυσικὸς I, 578.
 μυσικῶς I, 641.
 μῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν I, 405.
 μύσψ I, 581.

N.

ν ephelkyst. ante spir. asperum
 omissum I, 372.
 ναυμαχίαν ἐκφράζειν IX, 325.
 ναυτιλίας πόρος I, 347.
 ναυτίλος I, 487.
 Naufragi, ubi appellunt, lege
 spoliuntur I, 586.
 νειανύομαι I, 325. 326. 479.
 527.
 νεκρῶ I, 525. 584.
 νεκρώσις I, 645.
 νεοθηγεῖς σπάσαι III, 596.
 νεολαία I, 567. IX, 253.

νέον οὔτε πρὸ πληθοῦσος ἀγορᾶς
 φαίνεσθαι in quibusdam ur-
 bibus καλὸν οὔτε μετὰ δειλῆν
 ὀφίαν IX, 205.
 νεοχάρακτος IX, 571.
 νεώσας I, 493.
 νεῦρα πολέμῳ ὁ χρυσὸς I, 556.
 νεωκόροι I, 616.
 νέωτα, εἰς I, 584.
 νηκτά IX, 267.
 νῆσοι ἀπεκρίθησαν IX, 183.
 νικῆσας et ἡττημένους opp. I, 48.
 237.; τὴν νικῶσαν φέρειν I,
 602.; ἐπὶ νίκαις οἰκισθῆναι
 πόλεις IX, 190.
 νικητήρια ἄγειν I, 545.
 νῆσις (ῥήτορος ἔργον) VII, 15.
 νοθεία I, 225.
 νοθύνω I, 565.
 νόθος ἡδονή I, 274. 275.
 νομῆς βίος IV, 52.
 νομίζω et κομίζω conf. I, 92.
 τὰ νομιζόμενα κατὰ τὰς τάφους
 IX, 203.
 νομικὴ εἰσὶς, τὸν νόμος ἢ ὁ ἀπο-
 δεικνύμενος IV, 797. 799. VII,
 190.
 νομικὴν ζήτησις IV, 800.
 Nomina simpl. et comp. conf.
 I, 16.
 νόμος, δῶρον θιῶν I, 586.; νό-
 μων εἰσφορά III, 84. V, 386.
 VII, 724.
 νοσίων τὰς ἡδονὰς I, 275.; πόθον
 VIII, 70.
 νοσήλεια φάρμακα III, 522.
 νοτάριος V, 497.
 Novercae liberis infensae IV,
 352.
 nudari Lydis vetitum I, 287.
 νυκτῶς I, 601. 601.
 νυκτόρως VII, 1086.
 νῶς εἶναι ἀρχὴ καὶ πηγὴ πάντων
 τῶν καλῶν VII, 696.
 νύμφινος I, 494.
 νυμφόσολος I, 335. 500.
 νυχτήμια VII, 194.
 νωμῶν ἔχθος I, 497.

Z.

ζηνλαίω I, 510.
 ζενέεσθαι (mirari) VII, 175.
 ζενιτεύειν VII, 137.
 ζηνοπότης III, 670.
 ζῆνος i. e. mirus. τὸ ζῆνον οὐδὲν
 I, 594.
 ζηροκακοζήλια IX, 102.
 ζηρὰ σύνθιςις IX, 3.
 ζηρὸς χαρακτήρ IX, 100.
 ζυνέσιος I, 517.
 ζυρόν. ἐπὶ ζυροῦ τὰ πράγματα
 διακρίνεται I, 600.

O.

ὀβελοὶ λίθινοι I, 108.; i. q. πυ-
 ραμίδες II, 531.
 ὀγκηρὸν ὄνομα ἐν πλάτει, μήκει,
 πλάσματι κεῖται IX, 80.
 ὀγκοποιῶ VII, 953.
 ὄγκος VII, 953.
 ὄδοῦ πάρεργον I, 597.
 ὀζόσομος VI, 409.
 οἰδημα I, 581.
 οἰκισία et ἰκισία conf. I, 515.
 οἰκίτης et ἰκίτης conf. I, 515.
 οἰκίζειν πόλιν I, 11.
 οἰκίζειν et συνοικίζειν conf. I, 14.
 οἰκισμὸς πόλεως I, 15.
 οἰκισμῶν πόλεων αἰτίαι IX, 188.
 οἰκοδομὴ I, 566.
 οἰκοθῆν I, 268.; οἰκ. ἔχει τὸν
 πόλεμον I, 516.; οἰκ. τὸν ἔλεγ-
 χον ἔχων I, 609.
 οἰκονομεῖν τὴν ἐργασίαν I, 554.
 οἰκονομία λόγος, ἢ πρὸς τὸ συμ-
 φέρον τῶν κεφαλαίων ἐναλλαγὴ
 VII, 17. IX, 443.; οἰκ. δια-
 φέρει τάξιν VI, 35.
 οἰκώπειδοι I, 491.
 οἰκωρῶ I, 570.
 οἰκωρία I, 552.
 οἶνος καὶ ἀλήθεια I, 574.; οἶνον
 Atheniensibus Diu donavisse
 perhibentur IX, 200.
 οἰσρηλαίω I, 434.

οἶσρος I, 479.
οἰώνισμα IX, 539.
ὀλιγαρχία, quid? IV, 16. VI, 28. IX, 191.; διαφέρει ἀριστοκρατίας VI, 28.
ὀλισθος, ὁ IX, 81.
ὀλοκληρία IX, 3.
ὀλομίλια I, 504. III, 471.
ὀλαι ὑποθήκεις IX, 208.
ὁμογενῶν I, 618.
ὁμοιοκατάληκτον VII, 601.
ὁμοιον διαφέρει τῷ ἴσιν VII, 1023.
ὁμοιοπαθία IX, 586.
ὁμοιοπαθεῖν IV, 428.
ὁμοιούτων VIII, 476. 562. 600. 687. 710.
ὁμοίως et ὁμῶς conf. I, 98.
ὁμοιοτελενταῖον VIII, 562.
ὁμοιοτελεντον VIII, 475. 517. 687. 710. IX, 16.
ὁμοῦμα et εἰκὼν differt II, 160.
ὁμολωσις ἐπὶ πράξεσιν ἢ σώματος ἢ πράγματος εἰς δήλωσιν τῆς ὑποκειμένης VIII, 612. 747. 793.
ὁμολογία τῆς τολμήματος III, 407.
ὁμόπνοια I, 566.
ὁμοτράπεζος I, 545.
ὁμπαξ I, 574.
ὁμώνυμα ὀνόματι I, 186.
ὁμώνυμα I, 229.
ὁμῶς et ὁμοίως conf. I, 98.
ὀνιροπολίω I, 609.
ὀνιροπολεῖν ἀπάσαιν I, 96.
ὄνομα ἐστίν, ὅτε τι διὰ μιᾶς λέξεως σημαίνεται, λαγος δὲ, ὅτε διὰ πλειόνων IV, 17.
ὄνομας ἐκ ποικιλείν III, 60.
ὀνοματοποιεῖν VIII, 720. 740. 770. 783. 810.
ὄνος λεοντήν περιέχοντος I, 266.
ὄξύθυμος IV, 341.
ὄξύρροπος IV, 341.
ὄξύτεροι τὰς φωνάς I, 41.
ὄξύτης ἐστὶν ἡ ταχυτής τῆς διαβολῆς VII, 696.; δὲ, λόγος III, 323. VI, 402. VII, 1070.
ὄπιον VI, 353.

ὀπλανδυσία III, 596.
ὀπλιτικός et πολιτικός conf. I, 378.
ὄργανον λέγεται καὶ ἡ μέθοδος ἢ διδάσκειν ἡμῶς τὸ πῶς δεῖ ἀποτελεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ἐν τοῖς λόγοις κεφάλαια V, 593.
ὄργιζω I, 559.
ὄρειτροφίω I, 470.
ὄρειφοιτώ I, 456.
ὄρθοδοξος I, 630.
ὄρθοπεριπατητικός II, 97. 98.
ὄρθον σχῆμα III, 588.
ὀρθότης, σχῆμα κατ' ὀρθότητα III, 707. VIII, 628.
ὀρθοτομία I, 634.
ὀρισμός, unde dictus II, 96.; figura VIII, 601.
ὄρκος (σχῆμα) VIII, 549.; περὶ ὄρκου, ποῖον ὁ ὀρίων ὁρίζεται καὶ ποῖον ὅ III, 424. VII, 1278.
ὄρη et ὄρη conf. I, 402.
ὀροδείσιον IV, 18.
ὄρος III, 32. IV, 17. 474. V, 149. 299. VII, 396. 401.; δύο ὄροι VIII, 124.; ὄρος καὶ ἀνθορισμός III, 138. V, 416. VII, 786.
ὄρος δικαιοσύνης (finis bonorum) IX, 243.
ὄροτροφεῖν I, 452.
ὄρεάριον III, 529. 582.
ὄρυγτις III, 580.
ὄρχησική per Hieronia tyrannidem in Sicilia orta IV, 11.
ὄσα et ὅσαν conf. I, 183.
ὀσιότητος διττὸς τρόπος IX, 203.
ὄσον ἔπω I, 600.
ὀσιώδης χώρα IX, 161.
ὅτι et ὅτι conf. I, 198.
ὅτι et ὅτι conf. I, 33.
ὅδε et ὅδε conf. I, 424.
ὀρατοδρόμος III, 475.
ὀσία definit. III, 455.
ὀσία et ὀυσία conf. I, 30. 31.
ὀσιοπαιός III, 688.
ὀσιώδης φωνή IV, 19.

εἶναι — ἔδει IV, 311.
 ὀφείλω οἶκον I, 554.
 ὀφθαλμός Ἑλλάδος I, 492.; ὀφθ.
 ἄμπτεν VIII, 731. 784. IX,
 43.; ὁ. ἄμπτενος VII, 1160.
 ὀφρὺς, superbia I, 467. 473.
 488.
 ὀχλοκρατία, quomodo differt a
 δημοκρατία IV, 16. VI, 28.
 ὀχλε ὄνομα ἐπὶ κακοῖς ἐλάμβανον
 εἰ παλαιοὶ IV, 16.
 ἐχυρὸς et ἔχυρὸς conf. I, 183.
 ὀψοποιῶν IX, 562.

II.

πάγη ἄφουκτος I, 498.
 πάγιος III, 82. 545.
 πάθη λέξεως ἢ ἀπὸ πλεονασμοῦ
 γίνεται ἢ ἀπὸ ἐνδείας III, 565.;
 περὶ πάθους IX, 591 seqq.
 παῖνας τὰς εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνος
 ὀνομάζομεν IX, 129.
 παῖαν dicitur Apollo IX, 327.
 παιδείας ῥίξα πικρά I, 22.
 παιδινμα VIII, 353. 354.
 παιδικά, τὰ I, 558. 560.
 παιδοκτορία I, 517.
 παιδοποιεῖν et παιδοποιεῖσθαι I,
 243.
 παῖεις ἔχων IX, 561.
 παῖς variac significationes I,
 187.
 παῖωνες unde dicti VI, 237.
 παλαίσματα δικαστηρίων III, 431.
 VII, 1301.
 παλαμναῖος I, 605.
 παλιγγενεσίας λούτρον I, 631.
 παλιλλογίω IV, 411.
 παλιλλογία a Caecilio vocatur
 ἐπανάληψις VIII, 462. 554.
 681. 706.
 παλιμβολος I, 488. IV, 27.
 παλινδικεῖν VII, 239.
 παλιννοστος et παλιννοστίω conf.
 I, 514.
 παλινψδία I, 492.
 παμψαυσιλεύς I, 635.

πάμφορος I, 493.
 πανδαμάτωρ I, 486.
 πάνδεινος I, 570.
 πανύνης IX, 239.
 πατηγυρισμός VI, 387.
 πατηγυριστής VI, 54.
 πανοικί I, 314.
 πανσθενεργός III, 474. 476.
 πανσπερμία VI, 91.
 πανταίτια III, 474.
 παντεργάτης III, 474. 476.
 πάντη et παντί conf. I, 251.
 παντεργός III, 520.
 πανωλεθρία διδόναι τινὶ I, 606.
 παράβυστος. ἐν παραβύτῳ IV,
 601. VIII, 61. 141.
 παράβολή ἐστι λόγος πράγματος
 ἢ γεγονότος μὲν ὁρισμένως, ἐν-
 διχομένῳ δὲ γενέσθαι παράδει-
 σις VI, 34. VII, 25. 1150.
 VIII, 609. 612. 723. 750.
 793. IX, 67. 517. Vide a. v.
 παράδειγμα.
 παραγγέλλειν εἰς ἄνδρας pro ἁ-
 θεῖν I, 566.
 παραγραμματατισμός III, 661.
 παραγραφή IV, 281. 770. 775.;
 λέγεται ὅτι παραγράφει ἢ πα-
 ραχαράττει τὸ πρᾶγμα ἢ τὰ
 τῶν περὶ τὸ πρᾶγμα VII, 236.
 1120.; διαφέρει τὸ παραγρα-
 φικὸν VII, 263.
 παραγραφικόν, τὸ III, 18.
 παραγράφεσθαι ἐστὶ τὸ διαβάλλειν
 τὴν κατηγορίαν καὶ ὀρίζεσθαι
 ἐφ' οἷς δεῖ κατηγορεῖσθαι VII,
 477.
 παράγωγος III, 663.
 παρῳγος I, 300. 310. 572.
 παραγεται ἰδωρ εἰς οἶνον I, 500.
 παραγωγὴς I, 573.
 παραγωγή I, 521. 572. 573. VIII,
 744. not. IX, 567.
 παράγωγον ἐστὶ λέξις ἐν αὐτῇ τὸ
 πλεονάζον ἔχουσα VIII, 744.
 παραχθὺς et πρραχθὺς conf. I,
 573.

παράδειγμα VII, 36. VIII, 609.
612. 748. 795. 817. 1150.;
δείγματος et ὑποδείγματος δια-
φέρει VI, 123.; παράδειγμα
παραβολῆς διαφέρει II, 20.
273. III, 456. 457. VI, 34. 38.
VII, 25. IX, 517. 604.; περὶ
λίσεως παραδείγματος IX, 520.
παραδειγματίζω III, 516. 524.
604. VII, 825. 836.
παραδείγησις ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ χρη-
σιμον τοῦ ὑποκειμένου λόγου
ἔκθεσις προετιθεμένη διήγησις
III, 453.
παραδοξολογίω III, 376.
παράδοξα ἐγκώμια IX, 162.
παραδοχὴ I, 610.
παράδοσις τῶν λείων, οἷον ὁ
ἱπποφορβὸς ἵππων IX, 412.
παραθίγω I, 500.
παραίνεσις διαφέρει συμβουλῆς IV,
763.
παραιρίομαι et παραιτίομαι conf.
I, 66.; πάντα λόγον ἐπαίνει
παρίλιτο ἑαυτῷ I, 570.
παραιτυμένη γάμον I, 303.
παράιτησις I, 358.
παρακατηγορήματα II, 612.
παρακινεινδυνεύω I, 565. 594.
παρακινέω I, 574.
παραπολεθεῖν τοῖς λεγομένοις IV,
24.
παράκρημος VI, 593.
παράκρουσις IX, 567.
παρλιπτικὸν σχῆμα VIII, 657.
παράλειψις (grammat.), ἐνὸς τῶν
αὐτῶν συμφώνων ἐκβολή III,
567.; (rhet.) ὅταν δοκῶντες τι
παράλειπιν μηδὲν ἥτιον λέγω-
μεν III, 408. VII, 1166. VIII,
452. 507. 532. 677. 702. IX,
109.
παραληρέω I, 609.
παραλήρημα I, 586.
παραλήρησις I, 638.
παράλλω I, 572.
παράλληλος. ἐκ παραλλήλων σχῆμα
VIII, 607.

παράλογισμός IV, 23.
παράλω I, 577.
παρμηρίδιον I, 531.
παρμυθίω I, 603.
παρμυθητικὸς λόγος IX, 281sq.
παρμυθίας προσάγειν IX, 146.
παρνήτη VII, 1128.
παράνοια et παροιμία conf. IV,
169. VII, 180.; παρανοίας
δίκη VIII, 220. 392.
παρνομία I, 524.
παράψω I, 1213.
παρπαίω I, 435. 609.
παρπάσχω I, 560.
παρπαίρω I, 558.
παρπληρίδιον I, 531.
παρπλήξ IX, 113.
παρπλήρωμα ἐπὶ λέξεσι ἐκ περισ-
σῆς κειμένη VIII, 720. 721. 744.
745. not. 771. 818.
παρπληρωματικοὶ σύνδεσμοι IX,
30.
παρποδίζω I, 563.
παρπολίεσθαι I, 566. 589. 593.
παρπρυναντίειν III, 608.
παρρῆύκειν ὁ λόγος I, 219.
παρρῆύγης, Περσικὸν ὄδον μέ-
τρον, οἱ τριάκοντα σῦδοι III,
403. VII, 1112.
παρρυσάλλω I, 467.
παρρυσμειῖσθαι I, 200.
παρρυσμὸν σχῆμα II, 408. IX,
91.
παρρυσμωτῶ I, 538.
παρρυσμωσις VIII, 747.
παρρυσμωσις I, 567.
παρρυσμω I, 632.
παρρυσμωγὴ VIII, 456.
παρρυσμω I, 481.
παρρυσμολογίω IX, 80.
παρρυσμω I, 509. 649. IV, 5.
παρρυσμω III, 608.
παρρυσμω, supero I, 338 545.;
ὁ παρρυσμω IX, 232. 244.
παρρυσμω VI, 319.
παρρυσμω τινά, supero I, 565.
παρρυσμω III, 404. V, 49.
VII, 1134. 1136. 1137.

- παραφορά φρενῶν I, 473. 515.
 παράφορος I, 609.
 παραφόρως τέμνων τὴν αὐλακα I, 552.
 παράφρασις IX, 407.
 παραπτεχαραγμένα ὀνύματα IX, 404.
 παριχωρεῖν τινὶ τινοῖς I, 570.
 παρὰψυχή I, 285. 538.
 παρτεγγυῶμαι I, 496.
 παριεύδουμαι οἰκίαις I, 571.
 παρίεσθαι I, 586.
 παρίεσθαι, defin. IV, 12. VIII, 754. 775.
 παρελάνω τινὰ I, 598.
 παρμεβολὴ ἐστίν, ὅταν παρτεθῇ μεταξὺ τῆς τῷ λόγῳ συντάξεως ἑτέρα ἔννοια VIII, 483. 576.
 παρίπτουσι, προσθήκη συμφώνου ἐνός III, 567.
 παρμεφύρις I, 574.
 παρίενθαι, προσθήκη φωνήεντος ἐντός τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, ἢ ποιήντος συλλαβῆς III, 567.
 παρίενθαι I, 387.; ἐν παρίενθῃ θάυματος I, 108.
 παριευδοκμεῖσθαι I, 529. III, 577.
 παρινημερεῖσθαι I, 560.
 παριευθῆς I, 593.
 παρήχησις III, 169. 705. V, 430. VII, 836. VIII, 623.
 παρθενία I, 632.
 παρίας VI, 384.
 παριπτεῖν I, 470.
 παρίσσειν III, 421. VII, 1227 sqq. 1262. VIII, 484. 639. 687. 710.
 παρίσσωσις VII, 1263. VIII, 561. 639.; παρίσσωσις κατὰ συλλαβὴν III, 709.; π. κατ' ὅλον κῶλον III, 710.; π. ἐξ ἐπιμεβολῆς III, 710. VIII, 640.; π. κατ' ἐναλλαγὴν III, 710. VIII, 641.; παρ. ἄρατα VIII, 667.; αἱ κατὰ πτώσιν ἢ κατὰ λέξιν ἀπλῶς παρίσσωσις λέγονται, αἱ δὲ κατὰ κῶλον παρίσσωσις VI, 328.
 παρῆςματο, cerit I, 604.
 παρόδος IX, 251.
 παροιμία ἐστὶ λόγος εἰρημίνος ἐν ἀρχῇ πρὸς ἕτερον, λεγόμενος δὲ ὑφ' ἡμῶν κατὰ ἀνακύκλησιν πρὸς τινὰ τῶν ὁμοθῶν VIII, 760. IX, 72.; παροιμιῶν πλήρεις οἱ Πλάτωνα βίβλοι IX, 254. Vide s. v. Proverbia.
 παροινεῖν I, 617.
 παροινεῖν et παρνομιεῖν conf. I, 33.
 παροινία I, 618.
 παροινία et παράνοια conf. IV, 169.
 παρομαρτία I, 249.
 παρόμοια κῶλα IX, 15. 104.
 παρονομασία ἐστὶ παραποίησης ὀνόματος πρὸς παραλήθειον ἑγγύς κείμενον VIII, 477. 500. 556. 595. 686. 709.; Grammatici τὰς ἀπὸ ὀνομάτων προσιούσων παραγομένας λέξεις φασὶν παρονομασίας VI, 410.
 παροράω I, 560. 570.
 παρορυγή I, 436.
 παροτρύνω I, 574.
 παρὸπότη VII, 1128.
 παρὸφθῆκα IV, 21.
 παρὸφθῆν IX, 282.
 παρὸφθῆα III, 436. VI, 400. VII, 1320.
 πῶς omittitur I, 84.
 πασάς I, 435. 470. 476.
 πατάκτρια τῶν ζώων ἢ καλαῦροφ III, 607.
 πεπατημένον, τὸ IX, 562. 564.
 πατραλοῖας I, 525.
 πάτρια IX, 238. 241. 242. 256. 311. 326. 328.
 πατριος (λόγος) IX, 245.
 πατρακτονία I, 517.
 πατροπότης I, 257.
 πατροτυπία VIII, 199.
 πάτρων VII, 1121.

πατρῶν Apollinem dicunt Athe-
nionsea IX, 329.
παχυμερής VII, 50.
παχὺς ἐκάλεον τὸς ἀναισθητός καὶ
βωδὺς V, 486.
παιδής VII, 373.
παιδίας I, 424.
πιζομαχίῃ I, 528.
πιζομαχίαν ἐκφράζειν IX, 223.
πιζοφανής V, 472. VII, 932.
πειθανάγχα III, 747.
πείθω et ποίω conf. I, 547.
πείρα. εἰς πείραν ἔρχεσθαι I, 109.
πείραδις Αἰγύπτου I, 230.
πέμπιλος III, 517.
πίνθος. ἐπὶ πίνθι οἰκισθῆσαι
πόλις IX, 190.
πίπανσις I, 574.
πειποιημένα δνόματα IX, 46.
πειποιημένον ἐξ λέξεω λεγομένη
κατὰ τινα τὸ ἐξ ὃ λέγεται δ-
μοιότητα VIII, 816.
πειποιδόως III, 585.
πίπων dicitur Apollo (si lectio
certa) IX, 327.
περὶ et πόρου conf. I, 349.
περιαγωγή IX, 26. 104.
περιιδῶ I, 632. 644.
περιαίρειν τί τις I, 252.
περιαλγίω I, 594.
περιηγυρωμένος I, 203.
περιασράπτω I, 616.
περιανυάω I, 471. 630.
περιαντολογία VII, 1301. IX, 336.
περιβεβλημένος III, 258. 277.
περιβλητικός III, 268. 301.
περιβόητος I, 570.
περιβοθρεύω I, 497.
περιβολή III, 258. V, 504. VI,
293. VII, 895. 896. 913. 1017.
IX, 361. 437.; περ. περιβεβλη-
μένη VII, 1248.
περιγράφω I, 583. 639.
περιελίσσω I, 641.
περιεργάζομαι I, 514. 562. 575.
περιηγείσθαι, προΐναι τινός καὶ

δεικνύναι αὐτῷ ἢ μήπω τεθίω-
ται II, 512.
περιήχης I, 450.
περικελασθῶ I, 654.
περικλύζω I, 583.
περίκλυτος I, 630.
περικνίζω I, 486.
περικόπτεσθαι διεῖν I, 527.
περικοπή ἐκ δύο κώλων καὶ τριῶν
ἐξ συντιθεμένη IX, 566.
περικυκλώω I, 524. 529.
περιλακίζω I, 498.
περιλαλέω I, 499.
περιλιχνύομαι I, 524.
περινενοημένον ἐξ τοῦ περισσῶς
νοηθῆναι καὶ ῥηθῆναι VII, 146.
περινενοημένος III, 359.
περινοσῶ I, 640.
περιοδικὸν σχῆμα VIII, 620.
περίοδος ἥλιος I, 273.; rhet. III,
150. 704. V, 421. VII, 25.
812. 891. VIII, 460. IX, 7.
403. 566.; ἱστορικὴ IX, 12.;
ῥητορικὴ IX, 12.; διαλογικὴ
IX, 13.
περιορῶν I, 251.
περιωδαί εὐποροὶ I, 515.; ἐν
περιωδαίς IX, 193. 206.
περιοχῇ I, 246. 248.
περιπλοκή III, 410. VII, 1175.
περιποιῆσθαι, servare I, 517.
περιπτύσσομαι I, 499.
περιπυκάω I, 443.
περισαίνω I, 478.
περισαλπίζω I, 489.
περισκαίρω I, 640.
περισκελῆς I, 183.
περισκιστάω I, 271.
περισκοπιῖν I, 273.
περισσοειχνία IX, 104.
περίσσεις I, 109. III, 478. not.
περιστατικά κεφάλαια λέγονται πα-
ρὰ τὸ περισσῶς εἶναι αὐτὰ ἐκαστὸν
πράγματι III, 481. IV, 10.;
τὰ περιστατικά καλλόμενα μόρια
IX, 209.
περιστέλλω I, 564.

- περιεῖλλον τοῖς ποιητικοῖς κόσμοις IX, 146.
 περιεοιχῆσθαι IX, 168., *vor suspecta*.
 περιεοιχίζω I, 583.
 περιεοιχίζομαι I, 556.
 περιεσροβίω I, 497.
 περιέφυλος I, 106.
 περιεφύγω I, 532.
 περιετολογία III, 532.
 περιτιτότης III, 405. VII, 1145.
 περιυβρίζω I, 467.
 περιφανής I, 557. 604.
 περιφανώς I, 609.
 περιφίρω θυμὸν I, 495.
 περίφρασις VIII, 468. 500. 564. 689. 712. 742. 771. 791. 812.
 περιφρίτω I, 487.
 περιφρονεῖν c. accus. I, 436.
 περιχαρία. ἐκ περιχαρίας IX, 231. 237.
 περιχρικός VII, 1323.
 περιχύνω I, 582.
 περιώνυμος II, 82.
 περιωπή VIII, 113.
 περκάζω I, 574.
 περοικὸν μῆλον I, 523.
 πεσὸς τῆς δίκης I, 497.
 πεύσις διὰ πλειόνων ἀποδέχεται τὴν ἀπόκρισιν VII, 1202. VIII, 496.; τὸ κατὰ πεύσιν σχῆμα III, 413. VII, 1202.
 πηγαῖος I, 443.
 πηκτίδων ἑμμελεσίρα VII, 1236.
 πῆλιντοι ῥήτορες VI, 198.
 πῆθανή ἀπολογία λέγεται, διότι τοσαύτης μετέχει πειθῆς, ὥς τοῖς αὐτοῖς κεχρησθαι τεκμηρίοις τὸν φεύγοντι καὶ τὸν κατηγοροῦν VII, 316. 318.
 πῆθανόν I, 12.
 πῆθανοὶ et πῆθηκοι conf. I, 12.
 πῆθανότης I, 261. III, 453.
 πῆθανεργός VII, 218.
 πῆθηκοι I, 13. 14.
 πῆθος κατατιτρημένος IX, 576.
 πινακήδον I, 642.
 πινάκιον κατὰ τῶν Μεγαρίων IV, 252.
 πινευτικὸς IV, 20.
 πίσις ἐς λόγος κατασκευαστικός, ἄγων τὸν ἀκρατὴν εἰς συγκατάθεσιν VII, 26.; πίσις αἱ μὲν ἔτεχνοι, αἱ δὲ ἄτεχνοι IX, 601.
 πλαγιασμός III, 708. VIII, 635.
 πλάγιον σχῆμα III, 588.
 πλαγίως IV, 53.
 πλάξ I, 579.
 πλάσις IX, 596.
 πλάσμα IV, 614. 780. 789. VII, 1149.; i. q. ὀνοματοποιῶ IX, 80.; πλ. λόγον IX, 122.; τὸ κατὰ τὴν ὑπόκρισιν πλάσμα IX, 568.
 πλασματογράφος II, 79.
 πλαζὸν ἐπιχείρημα III, 152. VI, 558. VII, 778.
 πλασματώδης III, 485.
 πλάττειν τὰς ψυχὰς I, 9. 10.
 πεπλασμένοι ὕμνοι IX, 133. 150 sq.
 πλατυλογίῳ III, 539.
 πλατύνων τὴν ἑρμηνείαν I, 22.
 πλατὺς γέλως I, 473. 610.
 πλατυσμός I, 618.
 πλειάδες IX, 159.
 πλειότες, mortui I, 577.
 πλειονασμός VIII, 469. 563. 683. 722. 744. 771. 797. 813.
 πλειονέκτημα I, 605.
 πλῆθος ἐς παικίλων ὀνομάτων ἰσοτίμων ἐπίχυσιν εἰς πλῆσιν ἥθους III, 406.
 πλῆθύνει τὴν γονὴν I, 513.
 πληκτικός I, 249.
 πλημμυρίω I, 569.
 πλημμύρω I, 493.
 πληροφορία VII, 108.
 πλήρωμα τῆς I, 594.
 πλησιόχωρος IV, 18.
 πλοκή VIII, 479. 516.
 πλετεῖν c. accus. I, 630.; πλετεῖν φίλους I, 449.; παύειν I, 614.
 πλετοκρατεῖσθαι IX, 195.

πλειστοκρατία IX, 191.
 πεπλυμένος IX, 362.
 πνεῦμα ἐστὶ σύνθεσις λόγου, διά-
 νοιαν ἀπαρτίζον ἐν πάλαις καὶ
 κόμμασι μετρώμενον πρὸς τὴν
 διάρκειαν τῷ πνεύματος κατὰ
 τὴν φωνὴν τῷ λέγοντος III,
 158. V, 428. VII, 816.
 πνευματικὸν σχῆμα III, 708. VIII,
 621.
 πνευματόλεκτος III, 475.
 πνιγμορὴ I, 598.
 ποδισμός III, 657.
 ποίημα et ποιήσις differt I, 16.
 ποιητικὰ ὀνόματα I, 185.
 πεποιημένα ὀνόματα I, 186.
 ποικιλοτρόπως III, 474.
 ποιότης ἐστὶν ἡ ἀπὸ φανερῶν ἀ-
 ξιωμάτων ὁμολογημένη περὶ τῷ
 προσώπῳ ὑπόληψις VIII 110.
 πολεύω αἰλακα I, 498.
 πολίξω I, 569.
 πολυμύδιον I, 493.
 πόλεις πῶς χρῆ ἐπαινεῖν IX, 164.
 πόλις ἐν γυναικῶν σχήματι IX,
 287.
 πολιτὴς I, 569.
 πολιτεία, quid? IV, 16.; tria
 πολιτικῶν genera IV, 16. VI,
 27. IX, 194.; κακίαι ταύταις
 παρακέμιναι item tres ib.
 πολιτεύεται τὰ ἄδικα I, 636.
 πολιτεύομαι τι I, 291.
 πολιτευτής I, 252.
 πολιτικός et ὀπλιτικός conf. I,
 378.; τῷ πολιτικῷ λόγῳ μέρη
 πέντε· προοίμια, διηγήσεις, ἀν-
 τιθέσεις, λύσεις, ἐπίλογοι II,
 2.; πολιτικὸν λόγον ὠνόμαζον
 οἱ παλαιοὶ τὸν τοῖς πολιτευο-
 μένοις συμβαλλόμενον III, 366.
 VI, 470.; πολιτικὸν ζήτημα,
 ἀμφισβήτησις λογικὴ ἐπὶ μέρους
 ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις κειμένων
 νόμων ἢ ἰδῶν περὶ τῷ νομι-
 σθέντος δικαίου ἢ τῷ καλῷ ἢ
 τῷ συμφέροντος III, 2. IV, 81.
 VII, 112.

πολλοσημέριον I, 610. VI, 403.
 πολύναιμος I, 493.
 πολυάνδριον VIII, 40.
 πολυγύναιος συζυγία III, 670.
 πολυδίψιος I, 497.
 πολυέλκτος I, 625.
 πολυηχία IX, 37.
 πολυκέφαλος I, 625.
 πολυκρηνος I, 497. 643.
 πολυλιμενότης IX, 175.
 πολυμάθεια III, 122. 530.
 πολυμαθεῖς οἱ παλαιοὶ ἐκάλεον τὰς
 ἐμπειρίας ἐκ χρόνων πραγμά-
 των τι καὶ παθῶν ἀνθρωπίνων
 προσεληφότες VII, 1264.
 πολυμυγῆς III, 579.
 πολύμικτος III, 721.
 πολυσόματος I, 621.
 πολυπλασιάζω I, 541.
 πολυπλήθεια VII, 1086.
 πολυπύριον III, 711. VII, 1043.
 VIII, 473. 598. 646. 686. 709.
 πολυσυμφωνία II, 521.
 πολυσύνθετος I, 625.
 πολύτρητος IV, 5.
 πολύυλος IV, 63. 711. VII, 698.
 πολυφροντισματα III, 602.
 πολυχανδὲς Αἰδου εἶδος VII, 1253.
 πολυχύμων I, 523.
 πολύχρητος III, 576.
 πομπευτής ἵππος I, 532.
 πομπεύω III, 403. VII, 1118.
 πομπίλος I, 583.
 πονηρεῖσθαι I, 510. 539.
 πόπανον I, 576.
 πόριμος I, 572.
 πόρος sensu duplici I, 348.
 πόρος corporis I, 302.
 πορφύρει πλατύνει IX, 50.
 ποταμὸν φωνὴν παρατιθέναι IX,
 224.
 πότερον et πρότερον conf. I, 198.
 πότιμος I, 574.
 πρῶγμα. σχῆμα ἀπὸ ψιλῶ τῷ
 πράγματος ἀρχόμενον VIII,
 651.
 πραγματικὴ ἐστὶν ἀμφισβήτησις
 πράγματος μέλλοντος, εἰ δὲ

- γενέσθαι τόδε τι ἢ μὴ γενέσθαι III, 12. IV, 326. 701. V, 91. 180. 335.; unde dicta VII, 193. 587.; περί τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀρχῆς τέλος τῆς πραγματικῆς III, 135. V, 413. VII, 780.
- Praepositionis repetitio saepe omittitur I, 50.
- πραχθεὶς et παρὰπραχθεὶς conf. I, 573.; ἐπράχθη et ἐπράθη conf. I, 220.
- πρεσβεύω τινός I, 377.; ταῦτα Θεβαίοις ἐπρεσβευόμεν I, 496.
- πρεσβευτικός (λόγος) IX, 297.
- πρηστῆρ, fulmen I, 439.
- πρὶν et πατρὶ conf. I, 326.
- πρίων ὁ καὶ προκοδιλίτης VII, 163.
- πρὸ, variae signif. in compos. VII, 1266.
- πρὸ Σικελίας dicitur βραχυλόγως VIII, 6.
- προαγγελία ἐστὶ δῆλωσις κεφαλαιώδης περί ὧν λέγειν μέλλομεν III, 450.
- πρόαγε et πρόσαγε conf. I, 14.
- προαίρεσις I, 563.
- προαναξέλλω IV, 22. VI, 184.
- προαναφώνησις ἐστὶν ἢ τὰ μέλλοντα αὐτῷ διὰ πλειόνων ῥηθῆσθαι προσυνεξῶσα VIII, 608. 754.
- προαπάντησις γίνεται, ὅταν δύο τινὰ θέντες πρὸς τὸ δεύτερον ἀπαντήσωμεν πρότερον VIII, 689. 712.
- προασχολεῖν III, 571.
- προβάλλεσθαι I, 567.; sensu forensi IV, 487.; πρ. θάφρος, ἀγαθὸς ἐκπίδας I, 595.
- προβολή, unde dicta IV, 481. 483. 487. 490. 589. 593. 594. 655. VII, 407.; sensu forensi VII, 1120.
- πρόβολος I, 100.
- προγύμνασμα, ἀσκήσις μετρίων πρὸς μειζόνων ἐπιφέρειν πραγμαμάτων II, 5. 78. VI, 30.
- προδιδνών VI, 124.
- προδιήγησις ἐστὶν ἢ πρὸ τῆς εἰς τὸ πρᾶγμα τελούσης διηγήσεως αἰτία παραλαβανομένη III, 454.
- προδιόρθωσις ἐστὶν, ὅταν μέλλωμεν τι τοῦτον λέγειν, ὃ δεῖται τινος διορθώσεως VIII, 453. 506. 535. 596. 674. 698.
- προδιώκω I, 372.
- προειλημμένον τῇ κρίσει III, 8. IV, 176.
- προέκθεσις VI, 184. VII, 1218. 1220.
- προεξαίτεῖν I, 321.
- προεπιβουλευς VII, 1266.
- προεπιζεύεις VIII, 502.
- προηγούμενως. σχῆμα προηγ. τὰς διανοίας εἰσάγον VIII, 653.
- προθίλυνμα πίπτει I, 621.
- προθιραπεία IV, 193.
- πρόθιως (mortuorum) IX, 203.
- προθισμία IX, 488.
- προΐσχομαι I, 568. 590.
- προκάλημα I, 266.
- προκατάληψις ἐστὶν, ὅταν προεκλήνῃ τις τὸν τὸ ἀντιδικῶν λόγον, ὃν ἔχιν ἰσχυρὸν οἰεῖται VIII, 436. 507. 674. 699.
- προκαταρκτικὸν κριστέων πραγμαμάτων I, 245.
- προκατασκευαζόμενος σοχασμὸς III, 30. VII, 376. 377.
- προκατασκευή III, 99. V, 391. VI, 184. VII, 741.
- προκατάστασις ἐστὶ λόγος ἐν βραχεῖ τὰ ἐν τῇ καταστάσει μηνύων περιεχόμενα III, 81. V, 384. VII, 721. IX, 488.
- προκίνημα I, 444.
- προκολλίος V, 594.
- πρόκριμα, ἢ βλάβη VII, 1123.
- προκριματίζεται ἀντὶ τῷ βλάπτεται VII, 1123.
- προκυρσῶ I, 605.
- προληπτικὸν σχῆμα VIII, 666.

πρόληψις ἐστὶν ἀπόδοσις τῆς ιδιότητος τῷ ὅλῳ ἐν αὐτῷ μέρει διηρημένῳ VIII, 694; πρόλ. αἰτίας ἐστὶ παρεμβολὴ τῆς προφάσεως ὡν ἐρῶμεν VIII, 502.
 πρόμαντις IV, 161.
 πρόμαντις Πυθία I, 496.
 προμαρτυρία VI, 124.
 προμετωτίδιον I, 531.
 Προμηθεῖ μὴ σπαιομένῳ τὴν ὁλὴν συνανακίεσθαι τῷ Ἐπιμηθεῖ I, 525.
 προμύδιον I, 60.
 προνοεῖν de diis I, 250.
 προνόμιον μέρος I, 491.
 πρόξενος VI, 363.
 προοικονομία ἐστὶν ἢ τὰ μέλλοντα διατίθεσθαι προπαρασκευάζουσα λέξις VIII, 608.
 προοίμιον, defn. IV, 42. VI, 511. VII, 52.; a Corace inventum VI, 43. 49.; partes ejus III, 78. V, 381. VII, 713.; πρ. ἐξ ὑπολήψεως III, 65. V, 370. VI, 513. 552. 580. VII, 698.; ἐξ υποδιαίρεσεως III, 73. V, 376. VI, 552. VII, 709.; ἐκ περισεύς III, 76. V, 378. VI, 552.; ἀπὸ καιρῶ III, 77. V, 379. VI, 552. VII, 712.
 προπάσχω I, 589.
 προτιμπτική λυλιὰ IX, 257.
 προπηλακισμός VII, 1153.
 προπίνω οἶνον I, 575.; i. q. προδίδωμι VII, 848.
 προποδισμός III, 657.
 προπομπία III, 573. IV, 182. 188.
 πρὸς τὸ et πρὸς τῷ conf. I, 244. VIII, 422.
 προσαίτησις I, 503.
 προσαναφύμπιζει I, 478.
 προσανέχω I, 560.
 πρόσαντις I, 645.
 πρόσταξ I, 112. 347. 352. 387. VII, 23.
 προσπαύομαι VIII, 518.

προσποθαιμάω I, 508.
 προσπολημιόω I, 489.
 προσπολαύω I, 551.
 προσπορμαντεύομαι I, 463.
 προσποτόμαι I, 453.
 προσποτόμαι I, 645.
 προσποσκώπτειν τινά I, 456.
 προσπαρόζω I, 565.
 προσπαρόζω I, 588.
 προσπεινέω III, 563.
 προσπαφαιρεῖν I, 425.
 προσπενής θεός i. e. Bacchus I, 498.
 προσδιασάφους ἐστὶν, ὅταν πεπληρωμένῳ λόγῳ ἐκτελεσθῇ τι ὅημα, πλείον τι διασάφον VIII, 467. 683. 708.
 προσδοκία. τὸ παρὰ προσδοκίαν VIII, 545. IX, 71.
 προσδαφίω III, 661.
 προσεντροπάζω I, 482.
 προσεπιγράφω I, 490.
 προσεπιδικάζω I, 510.
 προσεπισμύνομαι I, 633.
 προσεπισκώπτω I, 482.
 προσεπιτάττω I, 483.
 προσεπιτίθημι I, 638.
 προσεπιφέρω I, 475.
 προσεπιχλευάζω I, 482.
 προσεπύπτομαι I, 513.
 προσεπορχεῖσθαι I, 483. 493.
 προσετρίδομαι I, 612.
 προσευκτικοὶ ἱμνοὶ IX, 154 sqq.
 προσεχόντως I, 251.
 προσεχω I, 559.
 προσηγορικὰ ὀνόματα IV, 108.
 πρόσθεσις, προσθήκη καὶ ἀρχὴν συλλαβῆς ἢ στοιχείου III, 506.; figura VIII, 647.
 προσθήκη I, 562. 565.
 προσίεμαι τὴν I, 251.
 προσίσχω I, 588.
 προσκόφω III, 388.
 προσκρύω I, 562.
 προσμειδεῖν τινα I, 523.
 πρόσοδοι καὶ θυγαῖαι I, 31.
 προσοικνίζω IX, 216.

προσομιλεῖν γάμοις I, 632.
 προσορᾶν I, 366.
 πρόσοφίς I, 330. 354.
 προσποιήσις i. q. ἀεὶσμός VIII, 760.
 πρόσπολος I, 496.
 προσπορίζω I, 586.
 προστακτικὸν σχῆμα III, 707. VIII, 631.
 προστήκω I, 612.
 προστιμάω I, 593.
 προστοχάζομαι IX, 407.
 προσυναπάντησις γίνεται, ὅταν δύο τινα θέντες πρὸς τὸ διώτερον ἀπαντήσωμεν πρότερον VIII, 485.
 προσυπαντῶ I, 567.
 προσυποπιτύω I, 471.
 προσφύριεσθαι τινι I, 230.
 πρόσφορος I, 521. 564.
 προσφόρος IV, 14.
 προσφύμα VII, 1213.
 προσφωνηματικός i. q. προσφωνητικός IX, 284.
 προσφωνητικός (λόγος) IX, 237. 284 sqq.
 προσχῆμα θνητὸν I, 503.
 προσχηματισμός, προσθήκη μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος III, 567.
 πρόσχωρος I, 569.
 προσψήφισμα IV, 818.
 προσωπεῖον I, 454. 515.
 προσωποποιῶ I, 235. VIII, 443. 509. 676. 701. 722. 816. IX, 109. 543.
 πρότασις, quid? III, 459. VI, 558.; διαφέρει φράσεως V, 591.; πρ. προσομίου III, 78. VII, 21. 69. 713.
 προτείνειν ἐνύπνια I, 512.; δώρον I, 541.; πολλὰ προτείνων εἰς παραίτησιν I, 551.
 πρότερον et πρότερον conf. I, 198.
 προτεχνολογῶ VII, 551.
 προτετιμημένα • ἐννοήματα IX, 342.

προτίμησις. σχῆμα κατὰ προτίμησιν III, 708. VIII, 634.
 πρότιτα I, 575.
 προὔποσχεσις VI, 184.
 προὔργιαίτερον I, 247.
 προὔφηγησις. ἐξήγησις κατὰ προὔφηγησιν VI, 29.
 προφανής. ἐκ τῶ προφανέος I, 571.
 Proverbia: ἐν πίστῳ τὴν κερμαίαν μαγθάνειν I, 146. II, 158.; πατὴρ ἦν ἡ παῖς κατὰ τὴν παροιμίαν I, 456.; ἃ δὲ χεὶρ τὴν χεῖρα νίπτει I, 449.; ἀνδράκις ὁ θησαυρὸς I, 525.; ἀλιεύς πληγῆς νῦν οἶσει I, 525.; ἱλίας κακῶν I, 572.; οἶνος καὶ ἀλήθεια I, 574.; δύσλ χερσὶ καὶ σιαγόνι I, 576.; ὁ κόραξ ἐπὶ τὸ πτώμα I, 601.; ἐκ τῶν δυνύων τὸν λείοντα I, 606.; ἄλλῃ μαινομένης ἄλλος δισμύεται I, 637.; Συβαριτικὴ τραπέζα II, 165.; κακὸς κόρακος κακὰ δῶ IV, 14.; καθ' ἑαυτῶν φασιν ἀμαρῖνοι κόνιν IV, 205.; τὸ λαλεῖν ἐκ τῶ λαλεῖν πολλὸν τὸν γίλωτα ὠφίλησι V, 610. VI, 65. 75. 84. 86. 87. 90. 95. 229. 293. 439. 449.; 454.; ἀπὸ λεπτῆς μέτρε τὴν ἀγκυραν ἐξημμένος VII, 561. 1043. 1115.; σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας VIII, 119.; ἡ πορφύρα πυρὰ τὴν πορφύραν VIII, 493.; ἐν πενθῶτι παιδεύει IX, 18.; καὶ τυφλῷ δῆλον IX, 51. 102.; κοσμήμενον ὑπερον IX, 54.; ἀπινδύκωτος ἢ τραπέζωνται κίλις IX, 52.; ἀρχὴ δὲ τοι ἡμῶν παντός IX, 56.; ἐκ τῶ ὄνυχος τὸν λείοντα ἔγραψεν, τορύναν ἔρεον, κύμινον ἱσπίρις IX, 75.; ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ἔρσις IX, 94. 122.; τὰ σῦκα σῦκα IX, 98.
 προφθάνω I, 581. 589.
 προφοιτάω I, 523.
 προφορικός λόγος II, 116. IV,

7.; δδόντων χερῶν καὶ ὑπερφ-
 ας κ. τ. λ. IV, 9.
 προφυλακὴ I, 463.
 προφυλακτικὸς I, 461.
 προχάραγμα I, 444.
 πρόχειρος I, 533.
 προφῶδς VI, 128.
 πρυτανεία VII, 1284.
 πρυτανεύω τὰ τῆς δικῆς τάλαντα
 I, 497.
 πρωθύστερος III, 600.
 προταίτιος VI, 412.
 πρωτεῖον I, 567.
 πρωτολογία II, 378.
 πρωτοσταίω VII, 585. VIII,
 588.
 πρωτοτύπως VI, 592. VIII, 158.
 πτωσίαν βοφάω IX, 116.
 πτωτικὸν σχῆμα V, 451.
 πυγμάχος III, 534.
 πυθάνεσθαι et ἐρωτῶν διαφέρει
 VII, 1133.
 πυξίς ἐστὶ κυρίως ἢ ἐκ πύξιν κατα-
 σκευασμένη· καταχρηστικῶς δὲ
 καὶ ἡ χαλκῇ VIII, 716. 731.
 766. 784. 806.
 πυραυγίς I, 476.
 πυργοσιέτης III, 580.
 πυρίκαυτος I, 437.
 πυρομάχαι λίθοι I, 579.
 πυρόβλη οὐλιτενόντων III, 580.
 πύσμα ἐστὶ πρὸς ὃ διεξοδικῶς ἀ-
 παντῆσαι δεῖ VIII, 455. 678.
 704.
 πυσματικὸν σχῆμα VIII, 540.

P.

παγδαῖος ὄμβρος I, 645.
 παῖς I, 574.
 παρώνη σημαίνει εὐκλείαν, ἡδύτη-
 τα, ἀμύλιαν II, 551.
 πασιδίον IV, 140.
 παῖον καὶ διάνοια III, 54. IV,
 797. V, 196. VII, 215.; πα-
 τὰ λίγα, οἷον νόμος, διαθήκας,
 ψηφίσματα, ἐπιστολὰς, κηρύ-
 γματα III, 14.
 Rhetor. IX.

πηγορεία III, 562. IX, 7.
 πηγορικὴ εἰρηται ἤτοι ἀπὸ τῆ
 φύδης λείπει, ἢ ἀπὸ τῆ συνη-
 γορεῖν τῷ νόμῳ II, 8. 120.;
 πηγορικὴ definit. II, 104. IV,
 19. VI, 168sq. 50. VII, 10.
 33. 34. 49.
 πηγορικῆς τρία εἶδη IV, 27. VI,
 20. 52. 546. Vide Ind. Re-
 rum s. v. Rhetorica.
 πητρων τὸν νόμον φαοῖν οἱ Δω-
 ραῖς II, 8. 120.
 πηζοτομῆς I, 486.
 πηγαγγίλια ἐφύμνηται IX, 249.
 πηπτεῖν sc. ταυτὸν I, 24.
 πηψασπία IV, 253.
 πηψασπῖς I, 590. 593. IV, 253.
 254.
 πῶδον Veneris cruore rubro
 colore tinctum I, 62. 486. 560.
 πῶδα τραγῶν ἐξ ἀπανθῶν I, 511.
 πῶδωνι metaph. I, 476.
 πῶφαία τῷ λόγῳ I, 633.
 πῶχθος κυμάτων I, 489.
 πῶακτες πυρὸς III, 84.
 πῶθμῖται I, 9.
 πῶθμός ἐστιν ἡ τοιαύδε τις ἀπήχη-
 σις τῷ λόγῳ III, 545. 589. VI,
 82. 130.
 πῶμη ὑδάτων I, 621.
 πῶπος I, 203. 641.
 πῶπώδης I, 629.
 πῶτηρ I, 581.
 πῶμαλαῖος I, 602.
 πῶμαλαῖότης III, 599.
 πῶμενης I, 532.

Σ.

σάγμα I, 643.
 σαθρὸς I, 557.
 σαλεύω ἐλπίδας I, 509.; τὸν ἀ-
 γῶνα IV, 371.
 σαρκασμὸς ἐστὶ λόγος ἡθικὸς μετὰ
 σεσηρότος τῶ προσώπῳ λεγόμε-
 νος VIII, 591. 725. 758. 773.
 σαφήνεια I, 260. III, 302. VI,
 142. VII, 911.; σαφ. λέγεται,

- ὅταν μήτε λέξαι ξέναις χρο-
 μεθᾶ, μήτε διανοταίς μήτε ὑ-
 περβατοῖς III, 452. IX, 303.
 σιβάσθαι I, 499.
 σιουάχθαι VII, 146.
 σέκριτα (secreta) VII, 1122.;
 ἀσηκρῆτις ibid.
 σιμνοβατεῖν et σκηνοβατεῖν conf.
 I, 515.
 σιμνολόγημα I, 493.
 σιμνοποιεῖν IX, 262. in cod. Med.
 σιμνός λόγος III, 176. V, 433.
 VII, 849. VIII, 625.
 σιμνόν σχῆμα III, 706.
 σιμνότης III, 219. V, 480. VI,
 209. VII, 954. IX, 342. 435.
 σιμνιδάσθαι I, 584.
 σημειώδη σχήματα IX, 90.
 σισαμον in nuptiis edi solitum
 VIII, 735 sq.
 σισαμῶς I, 576.
 σισαγοῖ δυοί, prov. I, 576.
 σίβλον μέλιτος I, 450.
 σιδήριον I, 481.
 σίκερα I, 483.
 σικύα VI, 200.
 σίνος, τὸ V, 159.
 σινώ V, 159.
 σιτηρείσιον IX, 226.
 σιτοδεία et σιτοδοτία conf. I,
 512.
 σιτοδοτεῖν I, 512.
 σιτομετεῖν VI, 227.
 σιτομέτριον VI, 226.
 σίτον Atheniensibus donavisse
 Dii dicuntur IX, 200.
 σκαίωρη I, 464.
 σκαίωρημα I, 644.
 σκαλοβατική, ἡ V, 22.
 σκαμνώνια VI, 253.
 σκηνή [f. σκηνή] vestis I, 427. 428.
 σκηνοβατεῖν I, 490.; σκ. τὰ μα-
 νικά I, 516.
 σκήνωμα I, 578.
 σκιατροφύμενος I, 458.
 σκινδαφός II, 683. VII, 1126.
 σκληρῶς λέξαι VI, 227.
 σκολιὰ νοήματα VI, 477.
 σκοτίζω I, 574.
 σκοτοδινία IX, 395.
 Scriptores sese invicem imitan-
 tur I, 152.
 σκυβαλώδης VI, 342.
 σκύμνος λείοντος I, 177.
 σκώληξ I, 621.
 σμερὶν VII, 1126.
 σμινδιακός (λόγος) IX, 319 sqq.
 σμύρριον VII, 1126.
 σοβαρός I, 532.
 σοβίω I, 524.
 σολοικισμὸς et βαρβαρισμὸς δια-
 φορά VIII, 423.; σολ. καὶ
 σχήματος διαφορά VIII, 426.
 495. 528.
 Superlativo pro comparativo
 uti Atticorum est IV, 59.
 σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν πρώτων
 αἰτίων VII, 696.
 σοφίζω II, 565.
 σοφιστής, quid? VII, 1098.
 σοφιστής et σοφός conf. I, 200.;
 οἱ σοφισταὶ καλέμενοι IX, 128.
 σοφιστική, ἡ VI, 39. 51.
 σοφὴ τέχνη I, 309.
 σπαργμὸς I, 613.
 σπαράκτης λύκος III, 606.
 σπαρτοὶ I, 492. 493.
 σπονδυοδάκτυλοι VI, 103.
 σπονδεῖος εἰρηται παρὰ τὸ σπέν-
 δειν· τέττα γὰρ ἐχρῶντο τῇ
 μέτρῳ ἐν ταῖς τῶν δαιμόνων
 θυσίαις VI, 237.
 σπῆδασμα I, 293.
 σπιδιοδρόμος I, 488. 492.
 σάθιρος I, 589.
 σάθμη I, 554.
 σάθμος VII, 1112. 1117.
 σάσις ἐστὶν ἀμφισβήτησις λογικῇ,
 καθ' ἣν αἱ διαφύσεις τῶν κε-
 φαλαίων γίνονται εἰς τίςιν κο-
 μιζομένων VII, 20. 172. V,
 591 sqq.; σάσις, unde dicta
 IV, 195. 199. V, 77. 252. 592.
 VII, 170. varia nomina IV,
 293.; numerus σάσιων V, 8.

- 79.; διαίρεσις τῶν ιδ' εἰσεων III, 10. VI, 31.
 εἶδος I, 496.; εἶδος τῆς ἀνδρείας I, 482.
 ἐγγόμα, τὰ ἐνόρκια VII, 1122.
 εἶγω τὸ σφοδρὸν τὰ πάθος I, 613.
 εἴρωσις I, 483.
 εἰλεχος I, 573. 574.
 εἰλλεσθαι vestitum esse I, 582.; πρὸς ἀποδημίας I, 585.
 εἰμυλον I, 574.
 εἰός. εἰς εἰνὸν καταρῆσονται τὰ ἡμέτερα III, 91.; εἰς ἐν εἰνὸς τῆς ἀπορίας III, 119.
 εἰνοχωρεῖν τινα III, 607.
 εἰρηγῆθρον III, 532.
 εἰρήμιος I, 574.
 εἰρώμα I, 630.
 εἰρηίδιον I, 531.
 εἰρήως I, 595.
 εἰφαντικὸς λόγος V, 14. IX, 295 sq.
 ἐηλιτεύω I, 643.
 ἐηλοκοπία III, 382.
 εἰμαι ὀκτώ III, 564.
 εἰγματα μοιχῶν IV, 587.
 εἰζειν τὸς μοιχὰς III, 62.
 εἶχος VI, 127.
 εἰοχιεῖ ἔστιν, εἰς ὧν τὰ πάντα συντίσκειν VI, 110.
 εἰοχιεῖν ἑητορικὴν I, 555.
 εἰοχιεωτής, ὁ VII, 903.
 εἰομῶ I, 595.
 εἰομφάζω III, 224. VI, 225.
 εἰομφαστικαὶ λέξεις VII, 1253.
 εἰομῶ I, 497.
 εἰοχασμός, ἀδήλως πράγματος ἔλεγχος βαιώδης, ἀπὸ τινος φαιρῶ σημείω ἢ ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον ὑποφίας III, 11. V, 85. VII, 247 sqq.; unde dictus IV, 298.; varia genera VI, 54.
 εἰοχαστικὸν ζήτημα VII, 247 sqq.
 εἰοτολογία I, 241.
 εἰοτολογία et εἰοτοργία conf. I, 48.
 εἰοτοπιδύσεις I, 436.
 εἰοτοργία et εἰοτολογία conf. I, 48.
 εἰοβλωτήριον VIII, 34.
 εἰογγύλον σχῆμα III, 145. 704. V, 419. VII, 805. VIII, 618.; εἰο. στόμα IX, 12.; εἰογγύλοι λόγοι IX, 561.
 εἰογγύλισμα VIII, 619.
 εἰοόμβος πνευμάτων I, 489.
 εἰοφή καὶ ἀντιστοφὴ VII, 1032.
 εἰοφῆς III, 536.
 εἰοράκιον I, 192.
 εἰοφελίζω I, 497.
 εἰογενεῖς, Kunstverwandte IX, 565.
 εἰογενεῖς ἐστὶ στάσεις, καθ' ἣν ὁ φεύγων ὁμολογῶν τὸ πεπραγμένον ἐπὶ τι ἀντιφύγον ζήτην ἢ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα μεταφέρει τὴν αἰτίαν IV, 650. 670. 687. 699.
 εἰογνωστός I, 569.
 εἰογραφὴ ab ἰοτορία quomodo differat II, 199.
 εἰογραφικὸς IX, 284.
 εἰογραφικώτερον IX, 264.
 εἰογραφικὸς λόγος IX, 265. 279.
 εἰογυμνασία VIII, 588.
 εἰοκαλεῖσθαι I, 507.
 εἰοκατάθαις I, 262.
 εἰοκατασκευαζόμενος εἰοχασμός III, 30. VII, 381. VIII, 54.
 εἰοκαρῆνυμι I, 642.
 εἰοκλεῖω I, 594.
 εἰοκοπή ἔστιν ἀποβολὴ συλλαβῆς III, 567. VIII, 745.
 εἰοκρίσις ἐστὶ λόγος ἀντιεξεταστικός ἐν παραθέσει συνάγων τῶ παραβαλλομένων τὸ μῆλον ἢ τὸ ἴσον I, 42. 97.; figura VIII, 638. 711.
 εἰοκριτικὸν σχῆμα III, 706. VIII, 627.; εἰοκριτικὰ προβλήματα III, 186. V, 436. VII, 858.
 εἰοκριτημένη λέξις III, 559.
 εἰοκριτεῖν I, 507. 509.; εἰοκρι. δικαστήριον IV, 14.

- συγκρότησις I, 605.
 συγκροσις IX, 34.
 συγκρόω I, 267.
 συγκροῦν I, 579.
 συγκυρόω IX, 271.
 συγχάω τινί τινα I, 562.
 συγχάω τὴν παράταξιν I, 542.
 συγχώρησις VI, 360.
 συζῆν πινία I, 69. 70. 607.; συ-
 νίσαι I, 604.
 συζῶν I, 209.; figura VI, 287.
 VII, 1015. VIII, 565.
 Syllabarium parium altera saepe excidit I, 269.
 σύλληπτικὸν σχῆμα VIII, 666.
 σύλληψις (figura) ὅταν τὸ τῷ ἑ-
 τέρω συμβεβηκὸς κατὰ θάτερον
 λαμβάνηται VIII, 604. 695.
 720. 776.; ὅρος κατὰ σύλλη-
 ψιν, ὅτι καὶ τὸ παρὰ τῷ φεύ-
 χοντος προτεινόμενον ἐγκλήμα-
 τος ὄνομα δίδεται VII, 459.
 συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος, ἐν ᾧ τε-
 θέντων τινῶν ἕτερον ἐξ ἀνάγκης
 συμβαίνει παρὰ τὰ προ-
 κείμενα III, 60. IV, 831. V,
 206. 361. VII, 37. 667.; οἱ βητο-
 ρικοὶ συλλογισμοὶ τινὶ διαφέ-
 ρουσι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ IX,
 604.
 σύμβολον I, 76. 80. 96. 287.
 559.; ἰ. q. ἀλληγορία IX, 103.
 συμβολικὸν παράδειγμα I, 209.
 σύμμαχοι εἶσιν οἱ τοῖς πολέμοις
 βοηθῶντες· ἐπὶ κεροὶ δὲ οἱ τοῖς
 πολεμείοις VII, 1134.
 συμπαθῆς I, 613.
 συμπαρατίθενται I, 572.
 συμπαραοῖν I, 310.
 συμπάτω I, 638.
 συμπιπλημένος III, 559.
 συμπιραιῶν IX, 2.
 σύμπηξις πῶν I, 436.
 συμπληρώσις VI, 186. VII, 944.
 34 IX, 374.
 συμπλοκή ἐστὶ σύνθεσις ἐκ τε τῆς
 ἐπαναφορᾶς καὶ τῆς ἀντιστο-
 φῆς VIII, 464. 682. 707.;
 κατὰ συμπλοκὴν εἰσάγειν IX,
 146.
 σύμπτωσις I, 433.
 συμποδίζω I, 502. 573.
 συμποσία Σωκρατικά III, 443.
 VII, 1343.
 συμπίεσθαι, accidere I, 569.;
 συμφ. παντὶ ἀντὶ τοῦ de homine
 vario I, 854.; συμφ. τινὶ ver-
 sari cum I, 576.
 σύμφθορσις III, 287. VII, 1042.
 συμφοιτητὴς I, 504.
 συμφοράδμων I, 605.
 συμφυλῆτης VII, 49.
 συμφύω I, 503.
 σύμφυτος I, 503.
 συμφύω I, 504.
 συναγλαστικός I, 446.
 συνάγω φωνὴ φιλοσόφων ἐστὶ·
 συνάγειν γὰρ τὸ ἐπάγειν τὸ
 συμπέρασμα φασὶ καὶ
 συναγωγή καὶ συμπέρασμα
 ταύτων II, 36. 389. 481.; συν-
 αγωγή, προοιμίου μέρος VII,
 21. 69.
 συναγωγὰ στρατευμάτων I, 436.
 συναγωγὴς I, 530.
 συναῶν τινὶ I, 246.
 συναθροισμὸς ἐστὶ συναγωγή τῶν
 πεπραγμένων ἢ πραχθῆναι δυ-
 ναμένων εἰς ἓν κεφάλαιον VIII,
 439. 675. 700.
 συναιρεῖν et συνερεῖν conf. I,
 292.
 συναίρεσις III, 567.
 συναλοφῆ, δύο συλλαβῶν κατὰ
 τὰ φωνήεντα ἔνωσις III, 568.
 συναναιρεῖν I, 323.
 συναναιρεῖσθαι I, 357.
 συναναιρέννυμι I, 525.
 συνανακνέζω I, 470.
 συνάντημα I, 646.
 συναπογίγνομαι I, 607.
 συναπόλλυμι I, 603.
 συναπτω I, 325.
 συναρπάζω I, 505.
 συνασπίζω VII, 353.
 συνάρφια VIII, 126. 579. IX, 33

συνδίοικος IV, 275.
 συνδολῶν τὸ ματικὸν I, 498
 συνδρομή VI, 360.
 σύνδρομος I, 504.
 συνδριόντα i. q. περιστικά,
 διὰ τὸ παντὶ παρῆναι πρᾶ-
 γματι IV, 355.
 συνδρισμός III, 468.
 συνεισφέρω I, 560. 564.
 συνειρμός τῶν λόγων IX, 81.
 συνεκδοχῆς variae formae VIII,
 691. 697. 718. 739. 769. 790.
 809.
 συνεκκρατέω I, 565.
 συνεκτρέφω I, 647.
 συνενῶ I, 620.
 συνεξαιρισθαι I, 514.
 συνεξεταιρισθαι τι I, 309. 311.
 451.
 συνεξέσιν I, 501.
 συνεξομοιοῦσθαι I, 49. 342.
 συνεπίσσαι I, 571.
 συνεπτυγμένως III, 470.
 συνεπισχύνω VIII, 143.
 συνεργίω I, 574.
 συνέριθος I, 636.
 σύντοις I, 236.
 συνερηκός ζητημὰ ἔει τοῦ τῆς κρι-
 σιως ἀφανὲς καὶ μὴ προσηλημ-
 μένον τῇ κρίσει, δυνάμενόν τε
 πέρας λαβεῖν III, 5. VII, 140.
 συνετίζω I, 584.
 συνενωχέισθαι I, 545.
 συνεφάπτομαι I, 507.
 συνέχεια I, 655.
 συνεχῶς IX, 152.
 συνεχόν, τὸ III, 456.
 σύνηψις III, 470.
 συνθαλαμεύομαι I, 470.
 σύνθεσις ἔστιν ἀπόδοσις τῆς ιδιό-
 τητος ἐν ᾧ πολλοῖς συμπεπλε-
 γμένοις VIII, 696. IX, 403.
 συνθήκη λόγος III, 544. 589. V,
 599. VI, 82. VII, 836.
 σύνθημα I, 528.
 συνθηρεύω I, 470.
 συνθλίβω I, 481.
 συνθολῶ I, 425.

συνίζανω I, 580.
 συνοικίσια IX, 204.
 συνοικίζω πόλιν IX, 183.
 συνηκισμένων πόλεων exempla
 IX, 183.; laudatio IX, 185.
 συντακτικὴ λαλία IX, 255. 313.
 συντακτικῶς (λόγος) IX, 309 seqq.
 συνταπεινῶ I, 554.
 συντέμνω I, 14.; συντ. τὰ ἐγκώ-
 μια IX, 233.
 συντομία I, 261. III, 453.; φρά-
 σεις αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα τῷ δη-
 λεῖν ἐχούσα VIII, 752.
 σύντομον ἔχει ὅπερ τῇ βραχυτε-
 τῶν σοικείων ἀδικήσῃ τὰ πρᾶ-
 γματα, ἀλλ' ὅπερ τῶν ὑποκει-
 μένων πραγμάτων τῇ χρεῖα τὸ
 μέτρον ἐκτείνει VI, 36.
 συντορία τῆς κατηγορίας I, 541.
 οἱ σύντονοι τῶν ἐπιδεικτικῶν IX,
 214.
 σύντονος λόγος IX, 264. 268.
 273. 284.
 συντόνως IX, 264.
 συντριβή I, 623.
 συντρίβω I, 502. 503.
 συντρίμμινος τῇ καρδίᾳ I, 623.
 σύντροφον κακόν I, 502.
 συνωνή VII, 1118.
 συνωνυμία ἔστιν, ὅταν τῷ χαρα-
 κτήρι διαφόροις ὀνόμασι, τῇ
 δυνάμει δὲ τὸ αὐτὸ δηλώσῃ
 χροῖμαθα πλείους VIII, 465.
 563.
 συρμάδις, ἀντὶ ἀκτίνων III, 579.
 συρόμενος, vulgaris I, 442.
 συστακός I, 886.
 συσέλλειν I, 13.; οἰκοδόμημα I,
 580.
 σύστημα IV, 4.
 συσχολή καὶ ἰσχύτης τῶν ἀρχαίων
 ἀγαλμάτων IX, 10.; συσχολή ἔ-
 στιν ἡ τὰ ἐκτενέστερα διέχουσα
 συσέλλουσα III, 566.
 συστρίτης I, 470.
 συστρέφοντα ἑαυτὰ θηρία μάχι-
 ται IX, 6.

αντιστροφή λόγῳ IX, 6. 7.; σχή-
μα κατὰ αντιστροφήν VIII, 638.
ανσφίγγω III, 536.
ανσχηματίζεσθαι V, 640. VI, 35.
ανχνάεις I, 577.
σφυγμῶς I, 504.
σφαιροπαικτική V, 22.
σφῆν I, 552.
σφίγγειν τὰς περιόδους IX, 105.
σφοδρότης III, 239. V, 497. VI,
262. VII, 997. IX, 383.
σφόνδυλος (ἐπὶ τῷ σώματι) ὠρό-
μασται διὰ τὸ τοικύναι σφον-
δύλῳ IX, 43.
σχιδιάζω III, 421.
σχιδίασμός περισποίησις III, 421.
VII, 1268.
σχιδίος τροφή I, 576.
σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις λόγῳ ἐπὶ
τὸ κρείττον ἀνεν τρόπῳ VI, 81.
138. 568. VII, 901. VIII, 426.
493. 527. 579. 594. 694. 778.
817.; σχημάτων genera III,
588.; ἢ ἀπλὰ ἢ περιπεπλεγμέ-
να III, 535.; differt a tropo
VI, 339. VIII, 423.; σχήματα
λίξεως καὶ διανοίας differunt
VIII, 424.; σχήματα συντά-
ξεως VIII, 694.
σχηματίζομαι I, 540. 541.
σχηματισμός VIII, 626.
σχηματοποιῶ IX, 441.
σχηματοποιεῖν IX, 440.
σχισμὴ I, 552.
σχοῖνος apud Aegyptios LX sta-
dia III, 403.
σχοινοτενὴς σχῆμα III, 705. VI,
127. VII, 891. VIII, 621.
σχολάζειν τινα I, 531.
Σωκράτης et Ἰσοκράτης conf. I,
22.
σχολικαὶ ὑποθέσεις III, 426. VII,
1287.
σωλήν I, 444.
σῶμα τῆς λίξεως IX, 360.
σωματίμποροι II, 470.
σωματοποιεῖν τὴν διαίτησιν VII,
60.; σεσωματοποιημένη φράσις

VII, 791.; σωματοποιεῖν θεὸν
IX, 133.
σωτήρ dicitur Apollo IX, 327.
σωφρονητικὸν ἔργον I, 230.
σωφρονίζω I, 516.
σωφρονισμός I, 473.
σωφρονιστὴς I, 274.
σωφρων ἡδονή III, 417. VII,
1228.
σωφροσύνη ἐν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ
IX, 204.

T.

ταλανίζω VI, 451.
ταλανισμός VI, 451.
τάλαντα τῆς δίκης I, 497.
ταλαπείριος I, 587.
τάλασις I, 451.
τάλε VII, 1114. 1115.
τάξις, acies I, 259.; τάξις οἰκο-
νομίας διαφέρει VI, 35.
ταπεινοφρονίᾳ I, 624.
ταπεινώσεως ἑγκωμιον I, 620.
τάττειν I, 10. not. [Aristid. ἐπὶ
τῶν τιττ. p. 281. ἔκῃ τοῖς γε
Ἀθηναίοις εὐσχημόνως ταυτα
ἐπατάττει· εἰ δὲ εὐσχημόνως,
καὶ τεταγμένως. Plut. Lyc.
30. διδάσκαλον εὐσχημόνους βίβι
καὶ τεταγμένης πολιτείας].
ταρσός σημαίνει τὴν τε πόλιν, καὶ
τὸν δεκτικὸν τῆς τρυφῆς καλαθί-
σκον, καὶ τὸ πλατὺ τῆς κώπης
καὶ τῆς ποδός II, 247. VII,
1101.
τάσις ἐστὶ τὸ ἀποτίμιασθαι ἐπὶ
μακρότερον ἢ χρὴ τὸ πνεῦμα
III, 166. VII, 833.
ταῦτα et ταῦτα conf. I, 156.
ταυτίζω I, 572.
ταυτολογία VIII, 498. 681. 706.
ἐκ ταυτομάτης I, 242.
ταχυπαθὴς χυμός VI, 404.
ταως I, 12.
τεθαφθήκώς VIII, 182.
τεκμήριον σημείν διαφέρει VII,
1142.

τεκῶν, pater, e. genit. I, 362.
 τελαμών I, 532.
 τελεοποιός III, 469.
 τέλειος et τέλειος conf. I, 23.;
 τέλεια σιγῇ III, 564.; τέλειος
 λόγος VI, 550.
 τέλειη et τέλειη conf. I, 359.
 500. VIII, 110.
 τελεσφορίω I, 574.
 τελεσφόρησις I, 574.
 τέλειω εἰς νέος I, 602.; εἰς ἄλο-
 γον I, 604.
 τελικὰ κεφάλαια I, 34. 81. 109.
 III, 26. 481. IV, 713. V, 335.
 IX, 188. 191. 527. 578.; unde
 dicuntur II, 399.
 τέλειη et τέλειη conf. I, 359.
 τέλιν I, 487. 575. 586.; τέλιν-
 νες βάσκαροι III, 675.
 τεμάχιον III, 559. 573.
 τέμενος ἀρετῶν IX, 303.
 τέμεσιος χαλκός I, 579.
 τενορηδών IX, 125.
 τεράστιος I, 433.
 τερατεία I, 450.
 τερατεύεσθαι I, 391. 307. 312.
 II, 377.
 τεραταλογίω I, 609. III, 377.
 τερατολογία I, 609. II, 81. VII,
 884.
 τερατεργίω I, 500.
 τερατέργημα I, 631.
 τετρακτὶ τῶν μαθημάτων III, 470.
 τετράς μαθημάτων III, 475.
 τετράστοος I, 640.
 τετραγοφορίω IV, 70. 79.
 τίτις μιμνῆται τοὺς ᾠδικὰς τῶν
 ἀρνίδων IX, 251.
 τίτυλον VII, 1138.
 τίχνασμα I, 580.
 τέχνη ἐστὶ σύστημα ἐκ καταλή-
 ψων συγγενυμασμένων πρὸς
 τὸ τέλος εὐχρησταν τῶν ἐν τῇ
 βίῃ II, 108. III, 4. IV, 4.
 V, 4. 18.; τί διαφέρει τέχνη
 καὶ ἐπιστήμη V, 3.; τεχνῶν ἐλ-
 δη τρία, θεωρητικὴ, πρακτικὴ,

μικτὴ V, 5.; αἱ κατὰ τὰς τέχ-
 νας ἐπιτηδεύσεις IX, 196.
 τεχνίδριον III, 703.
 τεχνολογίω III, 98. 100.
 τεχνολογία I, 151.
 τεχνουργία III, 474.
 τεχνίδριον V, 601.
 τηκεδών III, 404.
 τηνάλλως I, 541.; τηνάλλως et
 τηνάλλως conf. I, 643.
 τιμωρεῖν τινα I, 516.
 τινεκτοὶ θημίδων III, 580.
 τίτανος I, 579.
 τίσιος, ὁ et τιτῶν VII, 676.
 τιτυβίξω III, 531.
 τληπαθής IV, 389.
 τμητικὸς λόγος VI, 565 sq.
 τμητικὸν σχῆμα VIII, 647.
 τοιειότροπος III, 227. 314. 528.
 377. VII, 207. IX, 193.
 τοιχίδιον I, 642.
 τοκετός I, 499.
 τολμηρὰ διανοήματα ἐστὶ τὰ ἄ-
 πειρα καὶ παράδοξα VII, 1159.
 τολυτεύω I, 567.
 τομή IX, 179.
 τοπικὴ καλεσμένη θάσις IX, 172.
 τοπογραφία VIII, 616.
 τοποθεταία VIII, 615.
 τόπος I. q. κοινὸς τόπος I, 323.
 τόπος et τρόπος conf. I, 43.; τό-
 πος ἐμβολὴ ἐξ ὀνόματος ἐστίν,
 ὅταν ὄνομα ὑποθῇς ἐξ αὐτῆς
 αἰσάγη τὸν τόπον VIII, 547.
 τορεύω I, 641.
 τοσαυταῖς I, 586.
 τοσῶτος. παρὰ τοσῶτον ἢ βυθι-
 σθεὶς I, 587.
 τὸτο novae notioni introducen-
 dae inservit I, 150.
 τραγέλαφος II, 683. VII, 1126.
 τραγικῶς λέγειν III, 439. VII,
 1328.
 τραδίτιων ἢ παραδόσις VII, 1123.
 τρανός I, 443.
 τρανός I, 634.
 τράχηλος κισσαμίου VIII, 716.;
 τρ. ὄρεος VIII, 731. 807.

τραχυλεκτηῖν III, 580.
 τραχυλεξία III, 600. 601.
 τραχύτης III, 232. V, 494. VI, 250. VII, 991.
 τριφυρμία VII, 1126.
 τρίγλυφοι IX, 50.
 τριόσπερος i. e. Hercules I, 472. 566. [Gregor. Naz. adv. Jul. p. 81. D. καὶ τὸν Βεδοῖαν παρήσομεν αὐτοῖς καὶ τὸν Τριόσπερον].
 τρίζω I, 489.
 τρίμματα τῶν ἁμαζῶν IX, 575.
 τρίοδος. ἢ ἡ τρίοδος παροιμία V, 610.
 τριπλάσθαι I, 487.
 τρίπλες εἶρηται διὰ τὸ περὶ τῶν τριῶν χρόνων ἐπισταμένης χρησ- μωδῶν II, 601.
 τριεθλῖος I, 576.
 τρίφωντος III, 476.
 τρίχωσης I, 581.
 τροπαιεχὸς VIII, 176.
 τροπή ἐστὶ τὸ μὴ ἐξ ἱποκειμένης πράγματος, ἀλλοτρίῳ δέ, ση- μαντικὸν ὄνομα θίῃναι III, 175. VII, 848.
 τροπολογία III, 540. 560.
 τρόπος ἐστὶ λόγος κατὰ παρατρα- πὴν τῷ κυρίῳ λεγόμενος VIII, 729. 763. 782.
 τρόπος et τόπος conf. I, 43.
 τροπᾶν I, 496. 602.
 τρώφιμος. σοφίας καὶ ἀρετῆς τρώ- φιμος IX, 255.; Μουσῶν τρώ- φιμος Euripides IX, 282.; τῶν Ἀθηναίων καὶ λόγων τὸν τρώφι- μον IX, 302.
 τρυπᾶν λέγεται ἐπὶ τῷ θαλάσῳ καὶ λαθραίως δρωῖντος IX, 113.
 τρύφος I, 575.
 τρώσις ψυχῆς I, 599.
 τυμβωρυχία I, 617.
 τυμβωρύχος I, 593. 617.
 τύπον λόγῳ καλεῖται τὸ σχῆμα VI, 131.
 τυπουργία VII, 1126.
 τύπιν. τετυπηγῆναι IV, 309.

τυραννίς, quid? IV, 16. IX, 194.; διαφέρει βασιλείας VI, 28.
 τυραννοκτόνεις δωρεὰ VII, 400.
 τυφλὸς ὕπας ἱερῶν I, 427.; τ. ὁ ἱερὸς περὶ τὸ φιλέμενον I, 560.
 τύχαις ἑκφρασις I, 408.
 τύχην (τὴν) Σοφοκλῆς ἑμνύει δια- πορῶν IX, 156.

Y.

ῥάδεις IX, 159.
 ὕβρις I, 611.
 Ὑγία, Apollinis filia I, 233.
 ὑγιαίνω τὰς λογισμὰς I, 575.
 ὑγρὰ ὄμματα I, 529.
 ὑδλοφύμων III, 678.
 υἱοκτόνος III, 675.
 ὑλακτεῖν τινα I, 267.
 ὕλη, ἡ ἐπακολυθῆσα ποιότης τοῖς περιστατικοῖς. ἕτεροι ὕλην λέ- γουσι τὰς τῶν προσώπων ποιό- τητας III, 478. not.
 ὕμνος I, 227. IX, 129.; hymno- rum species IX, 132.
 ὑπαγόρευσις III, 135.
 ὑπάγεισθαι I, 267.
 ὑπαιτίως IV, 311.
 ὑπαλλαγὴ ἐστίν, ὅταν ἐπιτιμήσαν- τες τῷ πρώτῳ ὀνόματι ἕτερον παραλαμβάνωμεν VIII, 486. 689. 712.
 ὑπάλληλος VII, 198.
 ὑπανακύπτω I, 579.
 ὑπαναπτύσσω I, 471.
 ὕπαρ I, 501. 509.
 ὑπασκῆν I, 270.
 ὑπασπιστής I, 479. 633.
 ὑπάτη VII, 1128.
 ὑπενδίδωμι I, 621.
 ὑπεβαίρειν αἰτίας I, 84.
 ὑπεξαίρεσις ἐστίν, ὅταν ὑπεξελόμε- νοί τι πρόσωπον ἢ γένος τῶν λοιπῶν προκηρώμεν VIII, 437. 675. 699.
 ὑπερέγχαμι I, 608.
 ὑπεραίρωμι I, 632.

ὑπερακοτιζῶ I, 567.
 ὑπεραλγίω I, 504.
 ὑπερανέτηκα I, 639. 640.
 ὑπεραπολογίωμα I, 582.
 ὑπεραυτάρκτω I, 632.
 ὑπερβάλλω I, 568.
 ὑπερβατόν εἰν, ὅταν τῆς συν-
 χείας τῷ νοήματος διακοπῆς
 ὑπὸ μεταξυλογίας ἐμβληθείσης
 ἔσται τὸ λείπον ἀποδοθῇ III,
 418. VII, 1242. VIII, 481.
 501. 561. 614. 689. 713. 743.
 768. 791. 808.; (grammat.)
 ὑπερβ. καθ' ὑπέρθεσιν III,
 710.; ὑπ. κατὰ παρίνθεσιν III,
 711.
 ὑπερβιβασμός VI, 131.
 ὑπερβολὴ ἐστὶ λόγος ὑπεραίρων τὴν
 ἀληθειαν VIII, 721. 746. 772.
 791. 814. IX, 74.
 ὑπερεκπίπτω III, 597.
 ὑπερεξέρχομαι I, 253.
 ὑπερίχω I, 568.
 ὑπερήμερία IV, 367.
 ὑπερήμερος IV, 567. VIII, 527.
 328.
 ὑπερθαναμάζω I, 605.
 ὑπερθετικὸν συγκρίσιως εἶδος VII,
 430. 432.
 ὑπερίπτασθαι I, 628.
 ὑπερίσταμαι I, 621.
 ὑπερίσχυος III, 394.
 ὑπερίκειμαι I, 604.
 ὑπερμαχίω I, 504.
 ὑπερνέφελος I, 506.
 ὑπερνεφής I, 459.
 ὑπερογκος III, 382. 387. 397.
 ὑπεροπτικῶς I, 558.; ὅ. ἔχειν
 πρὸς τὸ ζῆν I, 568.
 ὑπερόπτις, ὅ I, 559.
 ὑπερορᾶω I, 560.
 ὑπερορίζω I, 510.
 ὑπερόριος I, 506. 632.
 ὑπερσυντελικοὶ χρόνοι VIII, 583.
 ὑπερτελεῖα εἰγμὴ III, 564.
 ὑπερτερῖν I, 517.
 ὑπερυψόω I, 620.
 ὑπέχειν ἀκοήν τινι I, 561.

ὑπὸς ἀδελφὸς θανάτου IX, 151.
 ὑπὸ et ἀπὸ conf. I, 202.
 ὑποβάλλεσθαι λόγους I, 450.
 ὑπαβλέπεσθαι I, 479.
 ὑποβολὴ προσώπων εἰςιν ὅταν δι-
 λων τι εἰπῇ πρὸς τὸ ἀνεκτα-
 τερον ἄλλω προσώπῳ τὸν λό-
 γον περιθῇ VI, 124. VIII,
 539.; ἐξ ὑποβολῆς VI, 122.
 ὑποβομβίω III, 579.
 ὑποβρύχιος I, 178. 643.
 ὑπογαργαλίζω I, 598.
 ὑπογάρσιος I, 436.
 ὑπογραμμὸς I, 643.
 ὑπανράφειν τὸ πρόσωπον IX,
 251.
 ὑπογραφῇ I, 11.
 ὑπόγουσι. ἐξ ὑπογύς IX, 251.
 ὑποδάκνω IX, 108.
 ὑπόδειγμα I, 577. VI, 123.
 ὑποδιαίρειαις εἰςιν ἡ τῷ ἀθροῦ
 πράγματος εἰς λεπτὸν τομὴν
 III, 128. VII, 769.
 ὑποδιηγούεις εἰςιν, ὅταν μετὰ τῶν
 πραγμάτων καὶ τὰς γνώμας
 τῶν πράξαντων ἰκᾶται καὶ τὰς
 αἰτίας λήγωνται III, 451.
 ὑποζοφώω I, 479.
 ὑπόθεις I, 109. 151. 547. c.
 not. VII, 22. 246.; ὅ τῶν
 ποιημάτων I, 282.; εἰκότων
 VIII, 144.; τὸ καθ' ὑπόθε-
 σιν III, 457. 708. VIII, 635.
 ὑποθήκη I, 68.
 ὑπόκειμαι παθεῖν I, 558.
 ὑποκακορισμένως I, 598.
 ὑπόκλιθόν I, 521.
 ὑποκλίπτω I, 507. 518. 540.
 ὑποκλίνομαι I, 512.
 ὑποκρίνεται τὸν φίλῆτα I, 601.
 ὑποκρίσις I, 257. VI, 35. IX,
 567.
 ὑποκυμαίνω I, 430.
 ὑποκύπτω I, 478.
 ὑψεύω I, 512.
 ὑπομερισμός VII, 772.
 ὑπόμνημα I, 531. 538.
 ὑπομνηματίζειν VII, 41. 593.

ὑπομνηματισμός VIII, 582.
 ὑπόμνησις IX, 572.
 ὑπόνοια IX, 145. 152. 425.;
 σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν VI, 29,
 411. 456.
 ὑπόξυλος VI, 228. 594.
 ὑποπνέω I, 524.
 ὑποπτήσσω I, 512.
 ὑποφύειν IX, 182.
 ὑποφύγγυμι βροντᾶς I, 497.
 ὑπορχήματα IX, 129.
 ὑποσωπῆσις VII, 1184.; differt
 ab ἀποσωπῆσει ib.
 ὑποσμήχομαι I, 479.
 ὑποσάσις σχῆμα VII, 1050.
 VIII, 636.
 ὑποσάλλομαι I, 499.
 ὑποσιγή III, 565.
 ὑποστράτης I, 478.
 ὑποστροφή V. 490. VI, 273.
 VII, 1262.; ἀποστροφῆς δια-
 φύρι VI, 235. VII, 978.;
 σχῆμα καθ' ὑποστροφήν III,
 71K.
 ὑποσφώνυμι I, 497.
 ὑποτελεία στιγμή III, 564.
 ὑποτοπάζω I, 643.
 ὑποτύποις, κεφάλαιον εἰς ὅψιν
 ἔχον τὸ γιγνημένον II, 615.
 VIII, 615.
 ὑποφαρμάσσω I, 478.
 ὑποφλέγω I, 502.
 ὑποφορά ἐστὶ τὸ ὑποβαλεῖν ἔννοι-
 άν τινα, εἴτα ἀπαντῆσαι III,
 459. VI, 559. VII, 1290. VIII,
 566.
 ὑποχαίνω I, 497.
 ὑποχαλᾶω I, 631.
 ὑπόχρους I, 523.
 ὑποχορεύω I, 522.
 ὑποψιδόρισμα I, 640.
 ὑπίως I, 98.
 ὕς καὶ ὄνος I, 268.
 ὕστερογενής VI, 175.
 ὕστερολογία VIII, 788. 818.
 ὕστερον τιθέναι τινός I, 552.;
 ἰστίον δεκάτη IX, 565.
 ὕστεροχρονία I, 164.

ὕστερόχρονος VII, 208.
 ὑφάπλωσις VII, 268.
 ὑφαιμένως I, 598.
 ὑφῆλιος I, 512.
 ὑφίστασθαι π I, 273. 284.
 ὑποστήναι μονομαχῆτα I, 567.
 ὑφοράω I, 598. 601.
 ὕφος ἐν ὁ λόγος γίνεταί III, 137.
 VI, 104. IX, 445.
 ὑψαυχενίω I, 552.
 ὑψηλοκάριος I, 629;
 ὑψοποιός I, 622.

Φ.

φαίνιν sensu forensi VII, 1119.
 φαινόμενον (τὸ) IX, 219. 274.
 φάκτυ (facti) ἄγνοια VII, 1121.
 φαλακρώτερος εὐδίας IX, 57. 74.
 φάμμασα, τῷ τίστι γράμματι λοιδο-
 ρίας περιέχοντα VII, 1121.
 φανερὸς et φοβερός conf. IX,
 533.
 φαντασία ἐστὶ κίνησις ἐν ψυχῇ
 VI, 87. VII, 696.
 φάντασμα I, 506. IX, 571.
 φαντασιὰ φασὶ τὰς ἀπὸ τῶν αἰ-
 σθητῶν γιγνομένης διατυπώσεις
 τῇ ψυχῇ VI, 87.
 φάρित्रα μίηιδος I, 637.
 φαρμακία I, 527., quid? IV,
 26. VI, 18.
 φαρμακίς I, 527.
 φαρμακὺς I, 527.
 φαρμακῦν I, 526.
 φάσις IV, 72. VII, 1119. 1121.
 1122.
 φάσμα I, 507.
 φαῦλος. ὁ φαῦλος, optimus I,
 42.; παρὰ φαῦλον τίθιοθαι
 τινα I, 558.
 φελλίσματα παιδικὰ II, 668.
 Verb. simpl. et compos. conf.
 I, 11.
 φερίπονος II, 307.
 φημισμός I, 584.
 φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντί-
 παλον I, 228.

φθόρον τινὲς κρήδινον προσέθε-
σαν τῇ ζηλοτυπίᾳ IX, 153.

φιλαίματος I, 497.

φιλαίτιος I, 533.

φιλαλήθως I, 559.

φιλανδρος I, 530.; δριμύτα λίξις
ἐστὶ VII, 888^αq.

φιλανθρωπεύεσθαι I, 504. 566.

φιλανθρωπία ἐπὶ πυλῶν λέγεται
VII, 888.

φιλαπεχθήμων IV, 94.

φιλαντία I, 238.

φιλεῖ, solet I, 22.

φιληδονία IV, 17.

φιλοζούα I, 593.

φιλοθείτης IX, 199. 201.

φιλοκαλίω VII, 1125.

φιλοκάλησις VII, 1125.

φιλόκυλος I, 562.

φιλοκρινέω I, 457. 465. III,
575. VII, 61.

φιλολόγως καὶ ῥητορικῶς V, 8.

φιλομαρτυρ III, 690.

φιλοξενία I, 543.

φιλοπάρθενος I, 476.

φιλοπνευσίω VII, 1265.

φιλοσοφία gloriantur Alexan-
drini IX. 196.; maxime Athe-
niensibus propria erat IX,
201.

φιλοπράγμων IV, 108.

φιλοσκόμων I, 575.

φιλοσυκοφαντία VII, 265.

φιλοσύντομος VII, 105.

φιλότεκνος I, 530.

φιλοτεχνεῖν I, 439.

φιλοτησία I, 577.

φιλοτησιος I, 478. 485.

φιλοτιμῖσθαι τινὶ τι, donare I,
573.; τινὶ IX, 279. 281.

φιλοτίμημα I, 424.

φιλόφιλος I, 441.

φιλοχερηματία IV, 17.

φιλόψυχος I, 315.

φιτρος III, 597.

φλεγμαίνω I, 554.

φλογισμός VI, 293.

φλυαροσιχίδιον VII, 1098.

φοβερὸς et φανερὸς conf. IX,
533.; φοβεραὶ χάριτες IX, 59.

φόβου φυγή φίλη IX, 151.

φοίνικος ἐγκώμιον I, 529.

φοινίσσασθαι αἵματι I, 508.

φονάει I, 533.

φονικὸς I, 533.

φόνος, cruor I, 545.

φορὰ θαλάσσης I, 594.

φόρος, forum VIII, 500.

φραγμός I, 626. 641.

φράσις i. q. ἑκφράσις I, 240.

φρενοβλάβεια IV, 467.

φρικτός I, 570.

φρικώδης I, 627.

φριμάσσομαι I, 436.

φροῖμιον I, 570.

φρόνησις ἐστὶν ἔξις προαιρετικῇ
τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὁρθό-
τητος VII, 696.; εἰς πόσιν δι-
αιρεῖται VII, 1092.

φροντιστήριον I, 639.

Frugum defectus a Deorum ira
repetendus I, 32.

φρυκτωρέω I, 633.

φρύκτωρον ἀπὲρ τῆς λαμπηδόνης
III, 579.

φυγή. τὸ κατὰ φυγὴν καὶ διώξιν
V, 52.; φυγὴ φόβου φίλη IX,
151.

φυγοπόλεμος I, 590.

φύκιον IV, 22.

φύρδην IV, 157.

φυσικεύω III, 520.

φυσικεύεσθαι III, 607.

φυσικὸι ὕμνοι IX, 132. 151^αqg.

φυσιολογία IX, 145.

φυσιολογικὸι ὕμνοι vid. φυσικολ.

φυσίσοφος III, 530.

φύσιν χώρας ἐκ τίνων δοκιμάζο-
μεν IX, 159.

φύσις καὶ θείσις ἐπὶ τῆς χώρας
ταύτων IX, 240.

φυτηκόμος I, 490.

φυτηκομῖω I, 485. 533.

φωτὴν παρατιθέναι χώρα ἢ πο-
ταμῷ IX, 224.

φωσῆρ I, 630.

X.

χαίνω τινί I, 603.
 κεινηνῖα λέξις VII, 891.
 χαλαρός χαρακτήρ VI, 554.
 χαλάω πάντασ οἰκίας I, 594.
 χαλινάγωγιν I, 425.
 χαλκοκορώνη VI, 90.
 χαμαὶ παύεται ὁ λόγος IX, 233.
 χαμαιδιδάσκαλος VI, 43.
 χαμαιπετής I, 532.
 χαρακτήρες τρεῖς, ὁ ἱσχνός, ὁ μί-
 σος, ὁ ἄδρος VI, 71. 553.
 VII, 93.; τίσασαι, ἱσχνός, με-
 γαλοπρεπής, γλαφυρός, διυτός
 IX, 21.
 χαρακτιρίζω IV, 375.
 χάρακτιρισμός V, 26. VII, 113.
 VIII, 615. 751. 795.
 χαριεντίζεσθαι I, 202.
 χαριεντισμός I, 209. III, 524.
 VIII, 592. 759. 819.
 χαρίωντος I, 210.
 χάρις χάριν τίκει I, 448.
 χάρις λόγος IX, 60.
 χάρισμός VIII, 70.
 χαριτώω I, 429.
 χαρτωδιώδης III, 544.
 χένονώ I, 541.
 χείλος κεραμῖς VIII, 731.
 χειροκοπέω I, 257.
 χειροποίητος I, 528. 578.
 χειροργίω IV, 20.
 χελώνη ἔμπορον ὑπερβάλλεται I, 457.
 χερσὶνὰ κύματα I, 587.
 χηρέυειν τῆς θυνοῖκας I, 544.
 χθαμαλός I, 641.
 χιάζω III, 157.
 χιαζομένη περίοδος V, 426. VII,
 815.
 χιασμός III, 457.
 χλανὶς, pacis habitus I, 412.
 χλευάζω I, 252.
 χλευασμός ἐπὶ λόγος μετὰ μειδιά-
 ματος προφερόμενος VIII, 724.
 χλιυή ἐστὶν εἰρωνεία μετὰ μειδιά-
 ματος καὶ σκαύματος λεληθό-
 τος VI, 441.

χλιάβη VII, 1114. 1115.
 χλοηφόρος I, 443.
 χοαί IX, 203.
 χοῖκος I, 613.
 χοῖνις I, 358.; ἐπὶ χοῖνικος μὴ
 καθίζειν, τατίει μὴ ἐπαναπαύ-
 εσθαι τῇ ἐφημέρῳ ἐφορῇ VII,
 735.
 χολοβαφής IV, 148.
 χοροσατικῇ gloriantur Delii IX,
 196. Vox addenda lexicis.
 χρεία ἀπομνημόνευμα λόγος τινός
 ἢ πράξεως, σύντομος ἔχον δὴ-
 λωσιν I, 19. 201.; διαφέρει
 ἀπομνημονεύματος I, 20.; γνώ-
 μης I, 21.
 χρειῶν πλήρεις οἱ Πλατάρχισιοι
 βίαι IX, 254.
 χρέμα παρθένων I, 451.
 χρηματίζω τινί I, 556.
 χρηματισμός I, 523.
 χρῆσις, testimonium auctoris I,
 23.; χρ. et κρίσις conf. I, 33.
 χρῆσθαι c. accus. VIII, 517.
 χρήσιμόν ἐστιν, ὁ παρόν μὲν ὠφε-
 λει, ἀπὸν δὲ ὁ διαφθείρει VII,
 602.
 χρησμώδημα I, 473.
 χρηστοθεία IX, 104.
 χρυσανγής I, 582.
 χρυσή κόμη I, 481.
 χρυσήλατος I, 532.
 χρυσογνάμων I, 476.
 χρυσοδίνης I, 476.
 χρυσόμαλλον δίρας I, 17.
 χρυσομανής I, 432.
 χρυσοπάσος I, 532. 639.
 χρυσώνυμος III, 693.
 χρώμα λόγος III, 278.; χρ. ἢ μα-
 τὰθτοις τῆς αἰτίας λέγεται, ὅτι
 ἡ αἰτία ἐστὶν ἢ χρωρυνῶσα τὸ
 ζήτημα καὶ τοιόδε ἢ τοιόδε
 ποιεῖσα IV, 388. 617. 637.
 V, 56. VII, 155. 314.
 χρωμάτιον IX, 512.
 χύδην I, 246.
 χώρας ἐγκώμιον IX, 458.
 χώρα φωνῇ παρατιθέναι IX, 224.

χωρογραφίῃ IX, 233.
χωρὶς III, 380.

Ψ.

ψαμμακοσιογάρα VII, 1345.
ψαμάδας τινὰς εἰδὼν καὶ τρόπων
ἰσχνῶς καὶ μικρολόγως ὑποτι-
θεῖς VII, 165.
ψεκτικοὶ λόγοι IX, 128.
ψευδηγορία I, 557.
ψευδοκεφάλαιον III, 621.
ψευδολογία I, 307.
ψευδολογικὸς IV, 23.
ψευδορριτωρ VI, 577.
ψεῦδος ἐπὶ συμφέροντι IV, 24.
ψευδοτεχνία II, 623, IV, 26. 51.
V, 22. VI, 18.
ψεῦσμα ἐγνωσμένον III, 423. VII,
1276.
ψηφίζῃν λέγεται καταχρηστικῶς
καὶ τὸ δακτύλοις ἀριθμεῖν
VIII, 717. 732.
ψηφὶς I, 641.
ψηφοπαίκτης VI, 43.

ψιμύθιον IV, 22. 62. VII, 110.
ψῖς I, 646.
ψόγος λόγος ἐκθετικὸς τῶν προς-
όντων τινὲ κακῶν I, 93. IX,
402.
ψυχαγωγίῃ I, 76. 547. 607.
611.; τὸ νόσημα IV, 23.
ψυχοθράγισ VII, 90.
ψυχοτράφος III, 475.
ψυχρεῖσθαι III, 226.
ψυχρολογία III, 540.
ψυχροποσία V, 4.
ψυχρὸν ἀντίκειται τῷ μεγαλοπρε-
πεί IX, 52.

Ω.

ῶα, ἡ VII, 846.
ᾠδίνω φόρον VIII, 136.
ὠμογίρων III, 527.
ὠμότης I, 498.
ὠτιον I, 628.
ὠραῖζω I, 578.
ὠραῖσμα I, 639.
ὥς omittitur I, 157.

ADDENDA ET CORRIGENDA. *)

Vol. I.

Pag. 9. v. 2. Bernh. ita corrigit: διότι τὰς ψυχὰς ἔτι ἀπα-
λοῦς ὄντας αὐτοὺς πρὸς τὸ βέλτιον ὑπομιλῆσαι δύναται καὶ πλάττειν.

P. 12. v. 4. Bernh. corr.: δεῖ τινα σοφὸν παραθεῖναι, ἀλά-
πηξ. deletο αeq. ὑποθήσεις.

P. 16. v. 8—15. διαφέρει δὲ — τὸ κατὰ Ἀλκαίωνα Bernh.
ab aliena manu invecta putat, praesertim cum absint a Prisciano.

P. 19. v. 4. ad finem capitis supple ex Anonymi Epitome
p. 129, 14. τὸ δὲ συγκριτικὸν ὅπου ὁ καιρὸς δίδωσι.

P. 22. v. 10. pone ἀνδισατον, quod melius respondet prae-
cedenti ἡδονήν.

P. 24. v. 3. lege ἀποφάνσιν.

P. 25. v. 7. dele *et* et distingue versum. Vide Menand.
Monost. 419. Mein.

P. 27. v. 2. I. κατὰ ἐνδύμμημα οὕτως ἂν λαμβάνοιτο.

*) Voluminis primi censuram fecerunt L. SZENGLIUS in Zimmermanni Anna-
libus Scholasticis 1832. nr. 145—148. E. FINCKHUS et R. KLOTZIUS in
Jahnii Annalibus philologicis 1832. Vol. VI. p. 171—181. HASTUS in
Diario Gallico (Journal des Savans) 1834. pag. 165—174. Voluminis I.
et III—VII. censuram fecit BRUNNARDUS in Diario Halensi 1835. nr. 93—96.
Codici Lipsiensis 1345 lectionem variam ad Aphthonii Progymnasmata
edidit R. Klotzius in Supplementis ad Jahnii Annales Tom. I. p. 585—593.
Ejusdem Codici collationem in apparatu Veesenmeyeri inspexit Finckhius.
In eodem apparatu Codici Parisini collatio ad Aphthonium continetur, quem,
cum a nostro diversus sit, per Par. 2. designavi. Theonis Progymnasmata,
multis locis emendata separatim edidit Finckhius 1834. Ex his subsidiis
quascunque nostrae editionis lectoribus utilis viderentur, diligenter in hanc
appendicam congesti.

P. 28. v. 11. l. ἀνακολούθου. — v. 13. dele ἄν.

P. 30. v. 2. Finckh. defendit conjecturam μέχρι τύπῃ τινός; coll. Aphthon. p. 81, 4. προοίμιον μὲν ὁ κοινὸς τόπος οὐκ ἔχει, προοιμίον δὲ πλατιόμειθα τύπον γυμνασίας ἕνεκα τῆς πρὸς τὰς νύκτας. — v. 7. Bernh. corr. παρατολμῶσι, coll. p. 32.

P. 32. v. 1. distingue αἰτίας· εἰκότως. τὸ μὲν.

P. 34. v. 2. Lacunam h. l. esse demonstravit Spengel. supplendam e Prisciano, qui habet: Si dicis contra sacrilegum vel homicidam, praeterea a consequentibus: quod per hunc imminuta majestas templorum, infamati sacerdotes, segniores ad offerendum ornamenta delubris redditi cives. Ergo post παρακολυθέντα inserenda verba Prisciani: quod per hunc imminuta — cives: quas per ὁμοιοτάτευτον excidisse probabile est, ita ut repetendum sit: κατ' ἀνδροφόνου δὲ τὰ παρακολυθέντα· γυνή. Bernh. quae de ἀνδροφόνῳ apud Hermog. leguntur, tanquam lectoris alicujus glossam, ejicienda putat.

P. 38. v. 13. l. ἐκ τῶ μη μετασχίειν — γινομένων.

P. 40. v. 4. l. ἐφηγήται.

P. 52. v. 6. l. πρακτικὰς, coll. Theon. p. 244, 1. ἐπὶ δὲ τῶν δόσεων αἱ μὲν εἰσι θεωρητικαί, αἱ δὲ πρακτικαί. Cic. Top. 21, 81. Quaestionum autem, quaecunque de re sint, duo sunt genera: unum cognitionis, alterum actionis. — v. 11. l. ἀμφισβητεμένα.

P. 54. v. 9. Dem. in Lept. p. 93.

P. 59. v. 4. ὄρος μύθῳ Lips. om.

P. 60. v. 1. Lips. ἀμφοτέρων. — v. 2. Par. 2. προτίτανται. Finckh. ut apud Hermog. c. 1. p. 9. hoc quoque loco πέντασαι scribendum putat. Magis placet Bernhardyi conjectura, verba δὲ ἣν ὁ μύθος τίτανται ex interpolatione orta itaque delenda esse, coll. Anonymo p. 128, 15. — v. 10. Lips. δὲ ἐπὶ. — v. 15. l. e Lips. διανήνοχε δὲ διήγημα διηγήσας.

P. 62. v. 2. Lips. διήλαται. — v. 3. Lips. ἀνελτεῖν ἐπὶ λυτο. — v. 4. Lips. μὲν ὁ ἄρης. — v. 5. Lips. ἀμύνειν ἐσπευθε. — v. 7. Lips. προσέπιπτοι. — v. 9. Lips. οἰκίαν. — v. 11. Lips. μετῆλθον, quod repono. — v. 13. Lips. περὶ χρεῖας· ὄρος χρεῖας.

P. 63. v. 1. l. ὁ Πλάτων — ἰδρῶσι cum Lips. Vind. — v. 5. pro ἀπεκρύψατο Bernh. e Theone p. 206, 5. scribit ἀπέκρυψε. — v. 14. l. e Lips. τὴν μὲν ῥίζαν ἔφη πικράν, τὰς δὲ καρπὸς γλυκείς. — v. 19. Lips. ὅσα τοῖσιν. — v. 21. l. ἀλλ' οἷα cum Lips. Par. 2. Vind. cfr. p. 73, 6, 78, 3. 274, 9. 553, 30.

P. 64. v. 1. παραφραστικὸν et sqq. lemmata v. 5. p. 65, 3. 9. 14. 66, 6. 67, 1. Lips. om. Ab eodem sq. φησὶν abest. — v. 3. Lips. τοῖς δ' ἐξῆς. — v. 7. Lips. διαλεχθεῖν — περιγίγνεται.

P. 65. v. 4. Lips. φύγη — ἀποδὲ· μ. — v. 6. Lips. τὴν δὲ τῶν λόγων ἀφ. Bernh. conj. καὶ μετὰ τῶν λόγων καὶ τὴν δὲ τῶν ἀφήρηται. — v. 9. τὴν Lips. om. — v. 11. Lips. συγχομίζονται μίζονι. — v. 13. Lips. εὐλήφασι.

P. 66. v. 1. L. *εὐκλείτερον ῥήτορος*. Sq. γὰρ L. om. — v. 2. *πολλάκις* L. om. — v. 3. L. *ἡγησάμενος*. — v. 7. L. *δεῖ*. — v. 8. L. *ἰσοκράτην*.

P. 67. v. 4. L. *Περὶ γνώμης ὄρος γνώμης*. — v. 6. L. *ἐπὶ τι τριῶν*. — v. 9. L. *παννύχιον ἄδιν*. — v. 15. L. addit *εἰς βασιλεύς*. — v. 17. L. *τοιούτος τις*.

P. 68. v. 1. L. *ἐν δένδρῳ*. — v. 13. L. *καὶ εἰς*. — v. 17. L. *γὰρ ποιητάς*. — v. 18. L. *ζῆν*.

P. 69. v. 3. L. *ἐπαινίσει* — *περὶ πινίας*. — v. 5. *παραφρασικὸν* et sqq. lemmata L. om. — v. 8. L. *τάδε*.

P. 70. v. 2. *τε* L. om. — v. 6. L. *ὥστερ γὰρ*. — v. 11. L. *ἐγγίνητο*.

P. 71. v. 4. L. *αὐτῷ*. — v. 10. L. *δὲ εὖγ*. — Respicit ad Eurip. Phoen. 416.

P. 72. v. 5. L. *περὶ ἀνασκευῆς*. — v. 9. L. *εἴτα θῆναι*. — v. 11. L. *πρὸς τέτοις*. — v. 16. *ἐκ τῆς τῶν φησ. διαβ. et* sqq. lemmata per totum librum L. om. — v. 17. L. *ἐαυτῆς*.

P. 73. v. 1. L. *πρότερον*. — v. 2. L. *ποιῆσθαι*. — v. 5. Bene Speng. coll. p. 78, 1. scribere jubet *δὲ μάλισα*, quod legitur apud Doxop. T. II. p. 333, 10. L. *οἰκίας*. — v. 8. L. *φησί*. — v. 14. L. *εἰς Πύθιον τὸν τρίπ.*

P. 74. v. 1. Doxop. L. *μυθολογῶσι*. — v. 6. *τῇ* L. om. — v. 7. L. *ἐπινομάζονται*. — v. 9. L. *ἐξ ἀνθρώπων*. — v. 11. *τε* L. om. — v. 12. L. *ὁ ὑμῖν*.

P. 75. v. 7. L. *ἥς γὰρ τὸ — ἐκ ἐδίχετο γίνεσιν*. Sicel. ad Herm. de Id. II, 1. *πάθος ἐκ ἐδίχετο γίνεσιν*. — v. 9. *εἰ* L. Par. 2. Vind. Mon. 2. om., unde Spengel. et Finckh. recte conjecerunt *βέλει καὶ τὺτο συγχωρῶμεν*, coll. p. 309, 3. 311, 18. 286, 26. 558, 18. — v. 12. L. *μαρτυρεῖν*. — v. 13. L. *νοῦσι*, quod recipiendum. — v. 16. post *φύσιν* adde *τῶν θιῶν*, coll. p. 79, 14. *δὲ τὴν φύσιν τῶν θιῶν ἐξελέγχοντες*.

P. 76. v. 4. L. *ὑπερέβαλλε*. — v. 5. L. *φαῦλον* sine *τῶν*.

P. 77. v. 2. L. *πράγματος βεβαίωσις*. — v. 5. L. *ἅπανι χρῆσθαι*. — v. 9. L. *καὶ δυνατῶ*. — v. 10. L. *ἀνακολέσθω — ἀντὶ ἀναπρεπῆς* καὶ τῷ συμφέροντι ἀντὶ ἀσυμφόρου. — v. 12. *αὕτη περιέχει*. — v. 17. *τῶν* L. om. — v. 18. L. *πῶς ἐκ αὐταῖς ἀντιλέγει ταῖς Μῆσαις*. — v. 19. *τῶν* L. om.

P. 78. v. 3. *εἶναι* L. om. — v. 4. L. *φησὶ γῆς*. — v. 10. L. *πάντων*.

P. 79. v. 1. L. *ὠραιότερον*. — v. 5. scr. *πάν γὰρ ε* L. et rell. Codd. — v. 8. L. *τέρπεισιν ἅπαντας*. — v. 12. scr. *καὶ πόνων δ*. — v. 14. L. *ὅ γῃν ὅ τὴν φύσιν τῶν θιῶν ἐξελέγχοντες*. — v. 15. L. *τὴν φύσιν τῆς ἀρετῆς δηλ. ὑπαίτιον*. — v. 19. L. *προῆλθεν — ἐπιγίνεται*.

P. 80. v. 3. L. *περὶ*. sq. *οἱ* om. — v. 10. L. *σωφρόνην ὀνομάζει*. — v. 13. L. *νοσήσασαν*, sed *νοσήσαντα* unice verum est.

— v. 18. L. τόπος λεγόμενος. — v. 19. L. καλῶν ἢ κακῶν quod restituendum.

P. 81. v. 4. μὲν in L. bis scriptum. — v. 6. L. πρῶτον μὲν. — v. 10. L. τῷ παραβαλλομένῳ τὸ μείζον — διαβάλλον. — v. 13. L. εἰς. — v. 14. L. θήσεις τὰ τεῖλα κει.

P. 82. v. 1. L. κοιν. γ. κατὰ τυρ. ἐκ τῷ ἐναντίῳ. — v. 4. L. μηκίτι εἶναι. — v. 8. L. ἀρχὴν τυραννίδος — καταστῆσαι. — v. 11. L. τύραννον δὲ ἀφαιεῖς. — v. 16. L. γὰρ om. — v. 20. L. τῶν ὄντων τὰς γνάμας καὶ μεταβάλλουσιν.

P. 83. v. 8. L. ἴσον τοῖς ἄλλοις ἔχων καθάπαξ. — v. 8. μὲν L. om. — v. 13. L. καταλείβομαι. — v. 17. L. διεκάλυψεν πρό-
νοια. — v. 19. L. σήμερον.

P. 84. v. 2. L. τῆς om. — v. 5. L. τοσάτοις ἀνδροφόνοισι ἐπ' ἔλαττον. — v. 6. L. ἀνθρώποις ἅπασιν κἂν δεινότητά τε πρᾶξωσι, τὴν γῆν γν. — v. 8. l. μόνος δὲ τύρ. — ἐκ ἴασι cum L. rell. — v. 11. L. βεβουλευμένως. — v. 12. L. τὸ πρό, quod in textu ponendum censet Klotz.

P. 85. v. 1. L. ὑμῖν. — v. 4. L. ἤνεγκε. — v. 8. L. λελύ-
πηκεν. — v. 8. L. εἰς ἐκβολὴν ἐκ τῶν τελικῶν ἐλίχων. — v. 9. L. ὁποῖαν. — v. 12. l. ἢ τότε τυραννίδος cum L. rell. — v. 20. L. ἐν ὑμῖν. — v. 22. Συμφέρον. Αὐστ. usque ad p. 86, 4. L. om.

P. 86. v. 5. L. περὶ ἰγκωμίαις. — v. 7. L. ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς κώμαις. — v. 8. L. κώμας γάρ.

P. 87. v. 4. l. ἢ κῆρας cum L. — v. 5. L. ἄμπελον ἢ εἰλαίαν. — v. 15. L. ἀνδρίαν. — v. 16. L. καὶ τάχος. — v. 25. L. τιμᾶν καλόν. — v. 26. τὸν L. om.

P. 88. v. 1. L. ὅσιν ὑπάρχει κριττον — παρὰ τὰς λόγους σ. ἔστιν εὐρεῖν. — v. 3. L. ὁ βίον. — v. 9. L. καὶ τὸ μὴ πλ. — v. 16. Speng. bene sensui succurrit scribens: εἴτε τὰς μάχας ἄ-
ντιν λόγων ἐν μέρει τιθείς γ. φρ. — v. 21. αὐτὸς L. om.

P. 89. v. 5. L. μέχρι τότε — Ἀμπρακιώτας. — v. 9. παρὰ τὰς Ἀθηναίους. — v. 13. L. Στενελαιίδης.

P. 90. v. 3. L. γραφῆς. — v. 6. L. ὅσω δὲ — τοσάτω. — v. 9. L. εἰπεῖν, εἰ μὴ τὸ πάντα διελεῖσθαι. — v. 10. L. πλήθος παρεῖλετο. — v. 15. L. θιῶν ἐπησχίστατο.

P. 91. v. 1. L. σφιγρότερος. — v. 3. L. καθιζήκισαν. — v. 8. l. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν πραγμάτων cum L. Μοι idem μό-
νην. — v. 12. L. κατὰσχεν. — v. 20. L. τὰ τῶν θιῶν.

P. 92. v. 3. l. εὐρίσεις cum L. — v. 4. L. καθ' ἑαυτὸν — ὁ ἥλιος παρίσχεται. — v. 5. L. ἕκασον, σοφία μόνη. — v. 7. L. τὰ κατὰ γῆν σοφός. Mon. 2. κατὰ γῆς, unde recte Finckh. scribendum censet: ἤδη καὶ τὰ κατὰ τῆς γῆς. — v. 11. L. δι' ἑνὸς τότε (Klotz. vult τότε) κερῆσαι. — v. 14. L. παραβάλοι. — v. 15. L. ἀνδρίας.

P. 93. v. 4. L. περὶ φόγος. — v. 5. τινὲς L. om. — v. 7. L. ψιλὴν ἔχειν μόνην. — v. 11. L. εὐλογία. — v. 12. L. προσομιᾶσο-
μένοις μὲν. — v. 13. L. καὶ διαίρησις. — v. 18. L. φόγων ἔξω.

— v. 19. L. ἐν περιλείπεται κέρδος, scr. igitur ἐν καταλείπεται. — v. 20. L. ἀπαντα.

P. 94. v. 3. ἐπερίβητε. — v. 6. post ἔχσαι inserte o L. γῆν, quod abest ab Edd. Cold.

P. 95. v. 2. L. παρ' Ἀθηναίοις. — v. 7. L. γένεσιν. καὶ πρῶτον μὲν.

P. 96. v. 2. L. προπαρκαίμενα. — v. 6. τὰ L. om. — v. 12. L. μάγνησαν — ποιησάμενος.

P. 97. v. 12. L. ἅπαν ὁ μέρος. — v. 22. L. ἐξ ἐγκωμῆς καὶ ψόγου.

P. 98. v. 3. L. ὁσάπερ. — v. 5. L. διὲ δὲ συγκρίνοντάς μὴ ὁλυν. — v. 6. τῷτο L. om. — v. 7. L. ἀγωνιστικὸν γὰρ τὸ τοιούτον γυγίνεται. — v. 9. διὲ L. om. v. 13. L. καθ' ἑαυτάς. — v. 14. L. ζηλοτυπῶνται.

P. 99. v. 1. L. ὅσα δὴ. — v. 2. L. ὁ χεῖρον. — v. 5. γὰρ L. om. — v. 10. γὰρ πατέρις L. om. Tum idem ὅν ὁ μὲν. — v. 14. L. τὸ πρῶτον. — v. 15. ὅσα δὴ.

P. 100. v. 1. L. ἀνδρίαν. — v. 5. ἐπ' ἀμφοτέρω. — v. 7. L. προηγίτο. — v. 8. L. καθίσταται. — v. 11. L. κατηγοροῦντο. — v. 19. L. πλείω.

P. 101. v. 10. L. τεθνεὺς δὲ ὅμως. tum ἐν δη- (sic). Vid. Fragm. Eupolid. ed. Runkel. p. 106. — v. 11. L. ἐπλάσσειν. — v. 16. L. μετὰ ἧθους τὸ πρόσωπον. — v. 19. κατὰ πάντα L. om.

P. 102. v. 2. L. τῆς πατρίδος [πρίδος]. v. 4. L. ἔχσαι, καὶ ἧθος καὶ πάθος, οἶον. — v. 6. μὲν L. om. — v. 12. L. ἡ μελέτη παιδηγική. — v. 15. L. περικύβηται. — v. 18. L. τικόντων οἱ ζηλοτυπῶντες εἰσὶν ἀτυχεῖς. — v. 21. τοῖς L. om.

P. 103. v. 1. L. τὴν om. — v. 10. Ald. Junt. Port. Heina. ἀνθίσταμαι, scr. ἀνθίσταμαι cum L. Par. 2. — v. 21. ἐν τῇ Ὀδ. περὶ τῷ Εὐφ. L. om.

P. 104. v. 1. L. μελανόχρους. — v. 2. L. καὶ om. — v. 3. L. ἴω καὶ θέρως. — v. 4. L. προέρχεται τῶν ἀνθίων. — v. 9. καὶ ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων L. om. — v. 17. L. πῶς. — v. 18. L. τὸ δε. — v. 21. L. ἔκφρ. τὸ ἰερὸν τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ τῆς ἀκροπόλεως.

P. 105. v. 6. L. πρὸς γὰρ ἄκρον. — v. 10. δι' ἀμφοτέρων. — v. 11. ἐν ἄκρῳ. — v. 12. ἐπ' αὐτήν.

P. 106. v. 1. L. καὶ κοινὴ πρὸς ἅμαξαν. — v. 7. L. μετρίους. — v. 10. L. μετρίας τινας. — v. 11. L. χρεῖαν ἔχει μίαν. — v. 12. L. ὁμοφῆ [ὁρῆ]. — v. 13. L. περὶ δι. — v. 15. L. τέτρασι. — v. 20. ἐκείνη μὲν σοφία.

P. 107. v. 2. L. διὲ αὐ. — v. 3. L. παρφακοδόμενται μὲν τῶν σοφῶν σχολὴν ἔνδοθεν. Mon. 2. Par. 2. προσφακοδ. In not. 43. l. Par. Mon. 1. προσφακοδ. Vind. προσπαρφακοδ. Mox pro ταμίαις Mon. 3. L. ταμίαι. Par. 2. ταμίαι, quod recipiendum. — v. 16. τίς L. om.

P. 108. v. 2. L. ὀνομάζοντο. — v. 11. L. φερόμενος μέτρον. — v. 12. παραλείπεται, παρενθήκη γηγ. — v. 18. L. ἡ πλεονείων ἢ τεχνείων. — v. 19. πάντα L. om. — v. 20. μόνω θεωρούμεναι τῷ νόμ. — v. 21. ταῦτα γάρ.

P. 109. v. 6. L. βεβαίνονται Λακιδ. — v. 8. 1. Λακιδαιμονίας. ib. L. τὸ ταχίσαι. — v. 19. L. δίδονται. — v. 22. L. ὅς οἶδε — αὐτοῖς ταῖς διαδοχαῖς ἐχαρίσαιο. — v. 23. L. ἀνθρώπους εἰς ἀνδρίαν. — v. 24. L. ἄγειν οἶδιν.

P. 110. v. 5. L. σωφρονεῖν. — v. 6. ἐν et v. 7. τὸ L. om. v. 8. L. σωφροσύνη. — v. 11. L. καθίκασα. — v. 15. L. φησὶ. — v. 23. L. δοῖμεν γὰρ τὰ φανυτάτα τῶν ἀνθρ.

P. 111. v. 2. L. πρόσζει μὲν. — v. 4. τὴν γῆν L. om. — v. 7. ἀτυχῆσαι πλείοντες ἄνθρωποι. — v. 12. L. διαφθεῖναι et v. 14. ἡγαπήκασι, quod recipiendum. — v. 15. L. προσδοκῶν. — v. 20. τῶν οὖν αὐτοῖς L. om. — v. 22. L. φησὶ.

P. 112. v. 7. L. καὶ om. — v. 13. L. ἐκ τελευτῆς ἤγειν ἢ φύσει. — v. 16. L. αὐτὰ — ἠνέγκατο. — v. 17. L. ἐπίδοκον. — v. 20. L. διέπτερος.

P. 113. v. 5. L. καὶ πρὸς ταῦτα καὶ πατηγορῶν. — v. 10. L. λῦεν ὁ γάμος. — v. 11. L. ποιεῖν.

P. 114. v. 5. L. περὶ πλείων. — v. 11. L. ἡ ἐποθίστως. — v. 12. L. σχήματι. — v. 16. pro δόγμα δὲ ἀνθρ. φρον. L. κοινή δὲ συνθήκη πόλεως.

P. 115. v. 2. L. οἷσπερ καὶ. — v. 7. L. κτείνειν τὸν μοχλόν. — v. 15. L. κρίνεται. — v. 20. L. πᾶσι προεβλήθη νόμος. — v. 22. L. παρ' ἡμῖν — κρίνεται. — v. 23. L. τὰ ψηφίσματα πάντα ὁλόγουν.

P. 116. v. 4. L. παρ' ἐτέρων. — v. 6. ἅπαντα — ξεινάσονται. — v. 13. L. ὁ τῶν ἁλῶν.

P. 117. v. 1. L. τι παθεῖν. — v. 3. L. κρίνεται. — v. 4. L. ὡς ἕκαστον.

P. 118. v. 1. L. τύραννον μὲν ἀνελεῖν, ἀνελεῖν δ' οὐ. — v. 2. L. δῆμος μὲν γάρ. — v. 4. restitue κολάζει μὲν, ὃ συνεστίαζεν δι, ut est etiam in L. — v. 5. δὲ L. om. — v. 16. τὴν L. om. — v. 19. L. ἀναιρότερον, quod restitue: Vind. Mon. 2. Port. Heins. Harbart. ἀναιρότερον.

P. 119. v. 10. L. πεισῶσι.

P. 120. v. 1. L. γενόμενον. — v. 3. L. οἷς γάρ. — v. 4. L. πικροῦσθαι.

P. 147. v. 1. Par. ἐπιζῶ.

P. 148. not. 14. v. 2. 1. ἰδίως pro ἰδίω. — ibid. v. 3. Par. Rom. μὴ μικρόν. Finckh. totum locum ita edidit: ὃ τ' ἀνασκευάσαι τ. ἢ κ. δυνάμενος (μὴ) μικρόν ἀπολείπεται. Bernb. ὅτι ὁ ἀν. — δυνάμενος μικρόν ἀπολείπεται. — v. 20. διαλογικὸν defendit Lederl., coll. c. 2. p. 164, 6. προσωποποιῶν δὲ τί τῇ παραδείγμα κάλλιον τῆς Ὀμήρου ποιήσεως καὶ τῶν Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν Σωκρατικῶν διαλόγων. Finckh. addit Dion. Hal. de Thuc.

hist. jud. c. 37. p. 906, 14. προσποιοῦσι τὸν μετὰ ταῦτα διά-
λογον.

P. 149. v. 3. Eur. Hec. 250—300. 589—632, et 780 seqq.
— v. 7. F. edidit *ἐν τοῖς ἑγκομίοις*.

P. 150. v. 6. pro δηροσίων Finckh. edidit Δημοσθένειον. —
v. 11. Speng. legere jubet ἔγραψε. Τὸ δὲ ἔγκ.

P. 162. v. 8. τὸ πλῆθος legendum cum Rom. Cam. F. Ar-
ticulum om. Heins. — v. 18. lege προσεγγασθαι cum Par. Rom.
F. Spectat enim ad Stoicos, quibus ita placuit (Diog. L. 7.
50.) εἰδ' ἡ διάνοια, ἐπιληπτικὴ ὑπάρχουσα, ὃ πάσχει ὑπὸ τῆς φαν-
τασίας, τῷτο ἐκφίρει λόγῳ. Cam. Heins. προσεγγκ. — not. 42.
l. de fals. leg. p. 361. — not. 46. post Par. adde Rom.

P. 154. v. 4. Theopomp. Fr. 302. p. 125. ed. Wichers.

P. 155. v. 3. Rom. Cam. F. Διοκλῆες. Heins. Διοκλῆος.
Tum Med. Par. Rom. ὕβρεων. De oratione ipsa vide Westerm.
hist. El. Gr. p. 294. — v. 5. Spengel. legendum putat καὶ τῷ
Γοργίῳ Ὀλυμπικῷ, coll. Συναγ. τεχν. p. 66. et Foss. de Gorgia
p. 63.

P. 156. v. 10. ἀλλοιοῦσθαι, quod est in Codd. et Edd., sum-
tum est ex Or. in Aristocr. pag. 653. unde a F. et Spengelio
defenditur. — v. 21. l. διατεθρυνήμια cum F. et Spengel. —
ibid. Par. Rom. ἐργασίας.

P. 159. v. 5. Herod. I, 141. Philisti fabula de equo
(Fr. 16. p. 156. ed. Goeller.) legitur apud Aristot. Rhet. 2,
20, 5. Horat. Ep. I, 10. Niceph. Basil. Progymn. pag. 434.
ed. nostr. — v. 6. Jac. Gronov. ad Arriani de Exped. Al. 4,
27. scribi vult: παρὰ Ἑκαταίῳ τῶν ἐν Ἑκαταίῳ ἐν τῇ πρ. „apud
Hecataeum de antro Hecates in primo et secundo libro.“ F.
veterem lectionem servavit. — v. 7. Theopomp. fr. 139. p. 89.
ed. Wichers. — v. 16. pro σκίλινου F. bene recepit Σιλινῶ, mo-
nente Valck. ad Herod. 4, 167., cujus emendationem probant
Wessel. ad Herod. 8, 138. Frommel. in Creuzer. Melet. 3.
p. 141. Wichers. in Theop. Fr. p. 30. et Bernh.

P. 160. v. 1. Par. Rom. γύλωνος. — Herod. V, 71. Thuc.
I, 126. — v. 3. τρίτη. immo II, 68. Tum Herod. I, 31. — v. 6.
Ephori Fr. 99. p. 206. ed. Marx. Philisti fr. 1. p. 145. ed. Goel-
ler. — v. 7. Dem. de fals. leg. p. 401. — v. 12. bene F. edidit e
conj. καὶ δὴ ἀρμόττοι ἀν εἰς. Bernh. καὶ δὴ ἀρμόττοι εἰς. —
v. 13. Ephori fr. 108. et 109. p. 213—219. ed. Marx.

P. 161. v. 4. l. μὲν τὸν Ἡρακλῆα. — v. 6. Rom. Εὐφόρῳ.
— Ephori fr. 8. p. 95. ed. Marx. — v. 17. Ephori fr. 16.
p. 109.

P. 162. v. 1. Theop. fr. 167. p. 94. ed. Wichers. De ju-
rejurando Graecorum praeter Wichers. l. l. p. 217. laudat F.
Wesseling. ad Diodor. 11, 29.

P. 163. v. 6. Plat. Tim. p. 21. E. — v. 9. Theop. fr. 63.

P. 164. v. 2. Philist. fr. 34. p. 161. ed. Goeller. et v. 5.

fr. 42. — v. 7. l. *τὴ ἀν εἴη* cum Par. Rom. Cam. F. *ἀν* om. Heins.

P. 165. v. 4. Lederlin. laudat Alexandri Aphrodis. Comment. in Topic. Aristot. I, 2., quem exscripsit Suidas v. *Γυμνασία*, Cic. Orat. 14, 46. et Diog. Laërt. 5, 24. De Theophrasti libris *Θέσεων* F. confert Menag. ad Diog. Laërt. 5, 44.

P. 166. v. 21. *Ἐφφορος*. bene F. *Ἐφφον*, ut voluerunt Marx ad Ephori fr. p. 8. Kiessl. Quaesit. Att. p. 19. et Spengel.

P. 167. v. 6. F. edidit: *Ἀθη. μὲν τὸν κατὰ Τριπίδου*. Bernh. supplendum putat *Δ. μὲν τὸν κατὰ Ἀριστογείτονος καὶ τὸν Τρ.*

P. 168. v. 9. Lederl. vult *καλλέας*. Bernh. *μάλις* delet.

P. 169. v. 1. l. cum F. *καὶ ἔφφον*, coll. Dionys. de Compos. verb. c. 25. p. 196 sqq. R. Spengel voluit *ἔφφον*. Item p. 170, 7. l. *ἐφφον* et v. 9. *ἐφφον*. — v. 5. ad *περιφερομένων* notat Scheff. „Multae istiusmodi circumferebantur olim etiam virorum doctorum epistolae ab aliis compositae publicataeque sub ipsorum nominibus, neque hodie desunt tales plurimae.“ — v. 7. Hemsterhusius, quem Lederl. de hoc loco consuluit, ita scribendum putabat: *λίγαι δὴ μοι, Πολύβαινε, τι, οὐ περὶ μοι μεγάλη χαρὰ γίγνεται*. Spengel. conj. *Πολύβαινε εἰ σοι — γίγνεται*. Bernh. *λίγαι δὴ. Ἐμοί, Πολύβαινε, συμβαίνει ἀπίστευτος μεγάλη χαρὰ γιγνησθαι*, coll. Cic. Fin. II, 30.

P. 170. v. 6. pro *Ἐφφορος* scribendum esse *Θεόφραστος* aspicatur Spengel. Ceterum cfr. Ephori fr. 163. p. 265. ed. Marx. — v. 10. l. *ἐκ τῷ εὐθείῳ* cum F. — v. 13. Edd. Codd. *κόμα*. recte Lederl. Spengel. et F. *σῶμα*, ut Aesch. de fals. leg. §. 88. p. 40. Steph.

P. 172. v. 12. F. edidit *τὸ προκαείμενον αὐτῶν ἱσάου ἰδίου γίνος*, secutus Doxop. ad Aphthon. T. II. p. 165, 26.

P. 174. v. 4. F. edidit *πρώτων*, ut h. l. legit etiam Brodaeus in Miscell. 8, 18.

P. 177. v. 5. l. cum F. et Bernh. *τῷ νεωτάτῳ β. υἱῷ χρησασθαι τινα*, quod versione expressit Camer. — v. 20. Lederl. F. *ἐπιλέγομεν δέ*.

P. 179. v. 20. l. *ἀφαιρεθέντος* cum F.

P. 180. v. 11. *τόπον* ἢ uncis include cum F. — v. 13. ἦ abest a Rom. Cam. Par. F. Posuit Heins. recte opinor.

P. 181. v. 18. l. *ἦθαι* ut Spengel. F., coll. p. 216, 18. *χρησίων δὲ ἐνταῦθα καὶ αὐξήσει καὶ παρεκβάσει καὶ ἦθαι*, pag. 253, 13. *καὶ αὐξήσεως καὶ παρεκβύσεως — ὁμοίως δὲ καὶ πάθει καὶ ἦθαι καὶ προτροπαῖς χρησόμεθα*. Quod vero Spengel. his exemplis inductus etiam *παρεκβάσει* scribi vult, id refellit F., coll. p. 168, 14. *σημαντικὸν δὲ καὶ τὸν καιρὸν τῆς παρεκβύσεως καὶ τῆς αὐξήσεως*. Similiter Doxop. T. II. p. 222, 10. 228, 22.

P. 183. v. 16. dele δὲ et pone comma post *πικρανότητι*, nam a *τῷ καταιγιστικῷ* incipere apodosin et infiniti um *τὸ μὴ*

ἑναντίαν εἶναι π. τ. λ. recte vidit F. — v. 17. 1. εἰ μὲν εἴη cum Par. Rom. Cam. F. εἰ μὲν ἦ scripsit Heins.

P. 185. v. 16. Idem de Theopompo iudicium est apud Dionys. Hal. in Vett. scriptt. Cens. c. 3, 3. p. 429, 8. R. et in Ep. ad Cn. Pomp. c. 6. p. 787, 3. R. Lederl. — v. 23. 1. τὸ ποιητικά.

P. 186. v. 8. 1. νόμος· τὸ δὲ μηδ' ἀπειρῶν μὴ χρήμ. cum Spengelio, F. ex Or. in Aristocr. p. 630.

P. 187. v. 9. F. auctore Lederlino edidit: αὐλή τρις πα-
σῶσα, ut Quint. Inst. Or. 7, 9, 4. Alterum — ducant, unde
ΑΤΛΗΤΡΙΣ illa vulgata, cum quaeritur, utrum aulā, quae ter
ceciderit, an tibicina, si ceciderit, debeat publicari. Diog.
Laërt. 7, 62. Ἀμφιβολία — λίσιν, οἷον αὐλητρίσι πέπτωκε· δηλῶται
γὰρ δὲ αὐτῆς τὸ μὲν τοιούτων, οἰκία τρις πέπτωκε· τὸ δὲ τοιούτων,
αὐλήτρια πέπτωκε.

P. 188. v. 11. 1. ἐπὶ τίνα φέρεσθαι. J. Leopardus (Excer-
pta ex schedis criticis Bonnae, 1834) bene confert linguas ho-
diernas: je ne sais que penser; yo no he que comer; io non
veggo dove andare; i know not what to do. Lucian. Philo-
patr. prope fin. ἰδοὺ χεῖραί μου γὰρ τί τοῖς τέκνοις καταλεπεῖν. Epi-
cur. Epist. ad Herod. ap. Diog. Laërt. X, 37. ὅπως ἂν τὰ δο-
ξαζόμενα ᾖ ζητούμενα ἢ ἀπορούμενα ἔχωμεν εἰς ὃ ἀνάγοντες ἐπακρίναι.
Cfr. Lobeck ad Phryn. p. 772. Herm. ad Eurip. Alc. 81. —
γ, 13. in Mid. p. 537.

P. 189. v. 7. 1. Αἰγύπτιοι. τὸ δ' αὐτό. Locus Herod. est
II, 104. — v. 23. Quid sit μετὰ τὰ πράγματα διηγέσθαι F. ex-
plicat e Doroopatro p. 230, 2. καὶ ὅταν δὲ μὴ μετὰ τὸ τέλος τοῦ
πράγματος ἑτέρα τινα ἐπιδιηγώμεθα, ὥσπερ εἰώθασι τινες μετὰ τὰ
πράγματα διηγέσθαι.

P. 190. v. 17. Olynth. II. p. 18.

P. 191. v. 8. Thuc. II, 3 sqq. — v. 16. 1. διὰ τὰς σποράς
cum Rom. Cam. Par. F. Articulum om. Heins. — v. 17. Le-
derl. ad Poppo. ad Thuc. II, 1. conj. ἰδίς ἔτεκεν ἑχθρῶς. — v. 18.
τὸ σεψίτ Poppo. Sed malim scribere cum F. Bernh. γινόμε-
νων, ἀλλὰ μὴ τὰς Θηβαίους, προδιδομέναι. Sperabant proditores,
fore, ut civium quosdam, quos privatim oderunt, perderent,
non Thebanos, quos re ipsa perdiderunt. — v. 26. 1. κτανυῇ τε
deleto commate post οἰκίων et post γυναικῶν.

P. 192. v. 1. πολλὰς uncis includit F. Malim cum Poppone
π. 3. post ἐκφυγῶν addere διαφθεῖσθαι ex Thuc. II, 4. Μοχ
pro καὶ κλεῖσαι Poppo κατακτεῖναι, et v. 10. ὅς ἂν δύν.

P. 193. v. 20. Herod. III, 1 — v. 23. 1. ἐπρηξ cum Spen-
gel. F. — v. 30. 1. παρὰ τὴν βίαν.

P. 194. v. 6. 1. cum F. et Bernh. ἐν τοῖς πρώτοις λήξει. —
v. 16. F. et Lederl. ὅς προσαγορεύοντες, ἄλλοτε δὲ ὑποτιθέμενοι,
coll. p. 198, 7. τὴν δὲ προσαγορευτικὴν, et v. 9. ὑποτιθέμενοι δι,
— v. 24. ἀνοῖξαι usque ad p. 196, 5. συμμάχῳ falso huc illata et p.

198, 13. post *συνμυχίδα* inserenda esse bene vidit F., et in Par. ita invenit. Itaque p. 196, 5. dele *ἀνίψαν αὐτοῖς τὰς πύλας καὶ τὰ ἔξῃς*, et p. 198, 13. post locum transpositum scribendum: *ἀνίψαν αὐτοῖς τὰς πύλας Νανικλίδης τε καὶ οἱ*.

P. 195, v. 3. Med. Par. marg. Vict. *ἐπαγγέλλειν*. F. *ἀπαγγ.* — v. 11. καὶ δὴ καὶ ἤδη ex dittographia ortum putat Spengel. sed δὴ — ἤδη saepius conjungi docet Herm. ad Soph. El. 1059. ad Eur. Alc. 132. ad Vig. p. 829.

P. 198, v. 6. pro *ὀνομαστικὴν* l. cum F. *δημοτικὴν*, coll. 194, 16. *ποτὶ μὲν ὡς δαμόνοτες*. Idem a Stoicis vocatur *λόγος ἐπαμωτικός*, vide Rhet. Gr. T. VII. pag. 4, 11. — v. 11. dele καὶ, quod posuit Heins. Abest a Par. Rom. Cam. F. — v. 15. pro cor. p. 248. et Philipp. III. p. 118.

P. 199, v. 7. De Dardano v. Menand. ed. Mein. p. 41. de *ἐρολόγῳ* ib. p. 124. — v. 11. *ζύγματος* om. Med. Par. Rom. F. — v. 15. Herod. I, 32.

P. 200, v. 1. Herod. I, 8. — v. 7. Ol. II. p. 23.

P. 201, v. 6. Panegyr. c. 15. — v. 7. F. auctore Lederlino edidit *μικρόν*. — v. 10. Paneg. c. 19.

P. 202, v. 12. post τὸ δὲ dele γὰρ.

P. 204, v. 2. F. *ἀπέρχαι*, coll. Moer. Att. p. 262. ed. Koch. et Blomf. Gloss. ad Aesch. Agam. 370. — v. 10. l. ὁ τῶν *Περγωῶν* β.

P. 206, v. 13. pro *ἀντίληψιν*, quod habent Edd. Codd., Doxopater habet *μετάληψιν*, quod recepit F., coll. p. 209, 3, 13.

P. 209, v. 3. Med. Par. Rom. *γυμνασία*, quod restituit F.

P. 210, v. 12. F. edidit καὶ [δύο] πρὸς δύο καὶ [πλείους] πρὸς πλείους, verba suspecta uncis includens. — v. 14. l. εἴτε δὲ πλειόνων. — v. 18. Cam. Heins. *θιῶν παῖδα*. Par. Rom. *θιῶν παῖδα*, quod recte restituit F.

P. 211, v. 5. ἡ F. om. cum Med. Par. — v. 19. l. *ἐνεργητική*.

P. 212, v. 1. F. edidit *ἐπὶ μὴν*. — v. 16. De Euripidis dicto cfr. Cic. Tusc. I, 26. *ergo animus, qui, ut ego dico, divinus, ut Euripides audet dicere, Deus est*. Inter Menandri Monosticha p. 330. Meineck. legitur: ὁ νῦν γὰρ ἡμῖν εἶναι ἐν ἐκάστῳ θεός, coll. ibid. p. 5. Similia habet Eurip. Troad. 896. Seidl. ὁ γῆς ὄχημα κατὰ γῆς ἔχων ἴδραν, ὅστις ποτ' εἴ σὺ δυστόπαςος εἰδύρι Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσειας, εἴτε νῦν βροτῶν — ἄγχις. — v. 20. l. *ἐκ δὲ τῶ*.

P. 213, v. 16. l. *Λεύκτρα* cum Finckhio, ut v. 21. Edd. Codd. *Λεύκτραν*.

P. 214, v. 8. Par. F. ὡς εἰ λέγομεν. — v. 11. Didymum ex testibus suspensum fuisse censet Menag. ad Diog. Laërt. 6, 51. cfr. Etymol. M. *διδυμός*: ὁ ὄρχις. Lederlin. de furca cogitat: „*Διδυμον* enim seu in plur. *διδυμα* duo sunt ligna transversa, quae Latinis furca dicuntur. Docemur id a Suida, apud quem

haec sunt: διδύμον ξύλον, ἣ παρὰ Ῥωμαίοις φέρεται. Εὐρὺν δὲ Ἰλλυρον φθορία ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμῳ ξύλῳ. Οὗς ζῶντας ἐκ διδύμων ξύλων ἀπαρτῶν.“

P. 215. v. 10. Fragm. 173. in Poët. min. ed. Gaisf. T. 3. p. 201.

P. 217. v. 17. Lederl. conj. Ἀρίωνος, ejus τέχνηαι φητοῖται καὶ laudantur Diogeni Laërtio 8, 164. Finckhio nomen corruptum videtur.

P. 218. v. 3. Edd. Codd. μμψόμεθα. Bene Spengel, F. μμψόμεθα. — v. 12. Bene F. φάδιως. Edd. Codd. φάδιων.

P. 220. v. 1. Bene F. ἐξέπησαν. Edd. Codd. ἐξέησαν, de qua confusione vide Lobeck et Schaef. ad Phryn. p. 255. — Herod. II, 55.

P. 222. v. 3. Praestat vulgata lectio εἰς ἵπποτροφίαν, revocata a F. coll. Palaephato c. 4. ἵπποτροφεῖν τε ἐπελάβετο, καὶ μέχρι τότε ἵπποις ἤδειτο, ἵως ἢ τὰ αὐτῷ ἀπώλειτο καὶ πάντα πωλῶν κατηγάλωσεν εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. Similia vide apud Gronov. Observ. p. 805.

P. 223. v. 1. καὶ uncis sepsit F. — v. 7. F. scripsit μόνων ἀπλᾶς.

P. 224. v. 1. Aesch. in Timarch. §. 190. p. 27. Steph. — v. 3. Med. Rom. Cam. F. ἀλλὰ καὶ ἀνθρ. Heins. ἀλλὰ ἐπ' ἀνθρ. Lederl. et Spengel. malunt ἀλλ' ἔχ' ἱπ' ἀνθρ. — not. 12. l. Med. Par. marg. Vict. καὶ ἡκρωτηρ. — v. 8. Dem. de fals. leg. p. 424.

P. 225. v. 21. l. ἐπιωρκεῖναι cum Par. F. — v. 29. Spengel. et F. recto restituerunt κρίσεως, coll. Hermog. Prog. p. 23, 5. ἔτι δὲ καὶ ἐκ κρίσεως ἐπιχειρῆσαι.

P. 226. v. 13. Par. Rom. F. παρ' ἐλπίδας.

P. 227. v. 16. l. ἐλευθέριος cum Spengel. et F., coll. Aristot. Rhet. I, 9, 5. μίση δὲ ἀρετῆς δικαιοσύνη, μεγαλοπρέπεια, μεγαλοφυΐα, ἐλευθεριότης, περσότης, φρόνησις, σοφία.

P. 228. v. 9. F. duce Lederlino edidit πάσχεσιν εὖ καὶ ἄς χάριν εὐεργετῶν sc. κρίντομεν. „honestas etiam esse ejusmodi actiones, quibus gratiam benemeritis referimus, et quas de mortuorum causa suscipimus.“ — v. 10. F. bene scripsit πρὸ τῶν φίλων et v. 11. ante διὰ τὸν καιρὸν uncis inclusit αἰ.

P. 229. v. 1. Theop. Fragm. 285. p. 122. ed. Wichers.

P. 230. v. 11. Edd. Codd. Φαιναιίς. Recte F. Φαιναιίτης, ut legendum monuerat Monag. ad Diog. Laërt 2, 18. — v. 15. post φιλοσοφῆσαι aliquid excidisse statuunt Cam. et Heins. probante Finckhio. Cam. posito ante μάλιχα asterisco in versione latina supplet: tum qui rebus adversis fortem se virum praestitit. Nam etc.

P. 232. v. 17. habet Par. μᾶλλον, ἣ ἄς πολλοί, quod recte recipit F., quia deterius additur tam in antecedente exemplo, quam in sequentibus. — v. 19. l. cum Lederlino, Spengel. et

F. παρὰ τὴν ἡλικίαν. Aristot. Rhet. I, 7, 32. εἰ γὰρ παρὰ δύναμιν καὶ παρ' ἡλικίαν.

P. 233. v. 3. Lederl. et F. scribunt *εὐγένειαν*, coll. p. 232, 7. — v. 12. F. edidit *παραβαλλομένων*, ut v. 20. πρὸς ἀλλήλα παραβάλλωμεν.

P. 234. v. 19. recte F. recepit Σπαρίθρα ἢ Ἀμόργου, cfr. Hemsterh. ad Lucian. Char. c. 13. Wessel. ad Diod. 2, 34. p. 147. 53.

P. 235. v. 1. Edd. Codd. Ζοροάστρου. recte F. Ζωρ. Theonem respicere ad arcem Bactrorum a Semirami occupatam monet Wessel. ad Diod. 2, 6. p. 119, 67. — v. 7. recte F. περὶ ἀμφοῖν, θάτερον προορ.

P. 236. v. 13. l. κατὰ δὲ διάθ. — v. 17. l. τὸς *τελευτών*.

P. 237. v. 5. l. καὶ μὲν. — v. 11. l. ἅμα καὶ τῷ. — v. 12. F. edidit καὶ τῷ τόπῳ. — v. 27. l. ἀφιλήθη. ὁ δ' αὐτός.

P. 239. not. 1. l. socium Ulyssis.

P. 240. v. 1. F. edidit ἔκφρασις πολ. — v. 5. bene F. αἱ δὲ καὶ τρόπων εἰδὼν *ἐκφρ.*, coll. p. 241, 18. *ἐὰν δὲ τόπος ἢ χρόνος ἢ τρόπος ἢ πρόσωπα ἐκφράζωμεν.* — v. 16. Theonem respicere ad Thuc. 7, 43. 44. bene conjecit F. ex addita mentione Philisti, qui τὸν Ἀττικὸν ὅλον πόλεμον ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῶν Θεκυδίδου μετενήνοχε, ut dicit Theo c. 1. p. 154. et loco Aphthonii Progymn. c. 12. συνειλεγμέναι δὲ, ὡς αἱ πράγματα καὶ καιροὶ ἅμα συνάπτειν, ὥστε ὁ Θεκυδίδης τὴν ἐν Σικελίᾳ νυκτομαχίαν ἐκφράζει. Locum ipsum F. ita constituit: ὡς παρὰ Θ. κ. Φ. νυκτομαχία. ἡ μὲν γὰρ νύξ καιρὸς ἐστίν, ut legitur apud Hermog. Prog. c. 10. Par. Rom. Φιλίσκου. νυκτομαχία μὲν γὰρ καὶ νύξ.

P. 241. v. 2. l. ἡ μὲν γὰρ — κοινὰ καὶ καθόλου, ταύτη ὁμοίαν, cum Rom. Cam. F.

P. 242. v. 15. bene F. scripsit *λευκότεροι*, coll. Herod. 2, 76. *λευκὴ περὶοῖσι*. Offendit enim Comparativus *λευκότεραι*. — v. 16. Lederl. et F. *πυγαῖς* et *πυγαῖον*. — v. 19. F. delevit ἐν.

P. 243. v. 1. l. αὐτὴν. — v. 8. F. e Par. edidit *ἐμφαίνει*. — v. 9. pro ἀναφρίσκει F. conjicit ἀνασφρίσκειται.

P. 245. v. 1. l. cum Spengel. et F. ἡ εἰ ὁμόδιος ἦν.

P. 247. v. 9. F. e Par. edidit: εἰ καὶ μηδεὶς ἦν καὶ πάσαι πεπολ. — v. 21. l. cum Rom. Cam. F. *ὥζισθαι*. Heins. haud scio an vitio typographico *ζώσισθαι*.

P. 248. v. 19. pro *ἐπεὶ* καὶ F. legendum putat ἢ καὶ vel ἢ εἰ καὶ.

P. 249. v. 13. post ἐξῆς duce F. insere τὰ, quod om. Edd. Codd. — v. 21. l. cum Lederl. et F. ὡς ἂν φανίῃ e Par.

P. 251. v. 5. F. edidit οὐδ' ἂν πάντῃ προσῆχον τὸν εὖν, sc. τοῖς θίοις, quod supplet Veesenmeyer.

P. 252. v. 8. F. scripsit περὶ αὐτῷ.

P. 253. v. 2. l. μὲν ἐν, ut jussit Camerar. in corrigendis post praefat. et Schefferus, edidit F.

P. 254. v. 3. F. edidit πολιτικῶν, sic enim Platonis quae feruntur definitiones p. 415. B. νόμος δόγμα πλήθους πολιτικῶν ἢ ἕως τινα χρόνον ἀφωρισμένων. quae praecedunt, sumta sunt ex Demosth. adv. Aristog. p. 774. νόμος — συνθήκη κοινὴ καθ' ἣν πᾶσι προσήκει ζῆν τοῖς ἐν τῇ πόλει. — v. 16. ante μετὰ δὲ τὸ προοίμ. excidisse nonnulla putat F. — v. 20. pro περιττὴν, in quo consentiunt Edd. Codd., F. bene scripsit περὶ τὴν. Tum pro ἡ περὶ τὸ ὄνομα edidit ἡ δὲ περὶ τὸ ὄ.

P. 255. v. 10. l. ποδοκάκκη. Pro ἡμεδαπῇ Ruhnk. ad Tim. p. 134. legere jubet ἡμεδανάκη.

P. 256. v. 12. l. γὰρ διαιρῶντας.

P. 258. v. 2. l. cum F. ex Par. Bodl. τῷ δὲ ὄρα ὅς γ. — τὰ δὲ λοιπὰ διαφορά χωρίζουσα αὐτὰν ἀπὸ τῶν ἀληθῶν λόγων [λόγων recepit e Doxopatro]. — v. 11. post σκοπητίον pone semicolon. — v. 29. l. καὶ τὸ λένοντος e Par. Bodl., ut conjecit Spengel. laudans Nicephori Progygn. p. 426. Georgii Progygn. p. 551.

P. 259. v. 1. scribe e Par. Bodl. ἀνεπλάσαμεν. παράστασις δὲ ἡ συμβεβλην ἀποτελεῖ πραγμάτων, καθὼς ἡ πράττειν ἢ μὴ πράττειν προηρέσμεν ἢ παρῆσμεν, οἷα τοῖς ἀνθρώποις ἀποβαίνει τὰ πράγματα, οἷον ἐκ τῶν ὑποκρινομένων τὸ φ. — v. 16. F. e Par. τῷ ἔλαφει. — v. 18. Med. Par. Bodl. γίνηται. Spengel. conj. γίνονται. F. ex Doxopatro γηγίσται. — v. 19. l. σὺνθεσις, ὅτι πρὸς. — v. 23. F. e Par. Bodl. μυθικός ἐκφ. — πρὸς ἀνθρώπων παρὰν. P. 260. v. 2. habet F. προσφωνηματικὸς δὲ, ὅταν λέγωμεν, καὶ σύ. — v. 5. l. καὶ ἀληθῆ. — v. 9. l. ἀληθῆ, τὰ δὲ ψευδῆ τὸ γίγν. — v. 20. F. e conj. edidit: διὰ δὲ τὸ τῶν μνημονευσάντων ἔνδοξον πρόσσωπον.

P. 262. v. 7. post πιθανῶν adde ex Par. Bodl. τέλος γὰρ ὅς τοις αὐτῷ τῷ πιθανῷ, ἔχ. εἶόν τε ἄνευ τῷ πιθανῷ. — v. 8. l. ἔγγυταίω γε ἀείων. Par. Bodl. τε ἀείων.

P. 268. v. 29. l. ὁ δὲ πρεσβ.

P. 274. v. 2. Soph. Philoct. 386. — v. 7. pro ἀμίκτω Spengel. bene supplet ἀποκριτικῆς, coll. Theon. p. 203sq. — v. 9. Speng. scribere jubet πόσον χρόνον, coll. v. 22.

P. 275. v. 12. Aj. 132.

P. 276. v. 27. Eur. Androm. 586. Matth.

P. 280. v. 23. l. κατορθύμενον.

P. 281. v. 1. l. ἐδίλη.

P. 282. v. 7. et 22. l. ἐπαινέσαι.

P. 283. v. 25. Thuc. I, 138.

P. 286. v. 23. Bernh. conj. ἔχει τοῖς θεοῖς κοινὸν τὸ γίγν.

P. 294. v. 1. Exprimit Sophoclis Aj. 442 sqq. — v. 7. τῆς delet Spengel.

P. 298. v. 9. post ἐθαύμασα excidisse μάλιστα monet Speng. Cfr. p. 501, 11.

P. 300. v. 1. l. τόσῃ τῇν. τίχ.

- P. 301. v. 8. dele $\delta\kappa$.
 P. 303. v. 5. Speng. corrigit $\omega\gamma$ γὰρ $\omega\gamma$ αἱ γυν.
 P. 307. v. 10. l. $\delta\tau$ $\delta\kappa$ $\epsilon\iota\kappa\omicron\tau\alpha$.
 P. 312. v. 10. l. λήγειν.
 P. 321. v. 6. l. λογίσασθε.
 P. 334. v. 6. l. καλλίσης.
 P. 337. v. 4. pro διακόνον l. *Αλακόν*.
 P. 339. v. 16. l. συγκρατεσκέυαζε.
 P. 344. v. 14. l. καιρῷ καρπός. — v. 24. respicit ad Or.
 de fals. leg. p. 46. Post τὸν οἶνον pone punctum. Sequentia
 spectant ad Lajum et Oedipum.
 P. 353. v. 26. l. λήγειν ἐθίλω, aut λήγειν $\delta\gamma$ ἐθίλω.
 P. 354. v. 6. l. $\alpha\pi$ παντα φύειν.
 P. 358. v. 15. l. $\kappa\alpha\iota$ των — — $\alpha\mu$ ίλων.
 P. 362. v. 5. l. παραπλησίως.
 P. 367. v. 3. l. πέρα μέτρο.
 P. 373. v. 10. l. δ μήν.
 P. 374. v. 26. l. μετ' αἰτίας.
 P. 375. v. 15. Bernh. corrigit ἐκ Τροίας οὐκείας ἔχ.
 P. 379. v. 21. l. προσβιβάζονται.
 P. 380. v. 13. l. ἀλλὰ μήν γε. — v. 20. $\delta\omega$ δὲ τὸ περιτταί
 τῶν $\delta\eta$ μαγωγόντων τὸ τοῖς. — v. 29. post πράξεις desunt quae-
 dam. — v. 30. l. $\kappa\alpha\iota$ ως ἐθίλων.
 P. 387. v. 15. l. χιτῶν $\alpha\pi$ ορῶν.
 P. 427. v. 20. et p. 429. v. 20. Bernh. corr. τὴν σκευήν.
 p. 428. l. τῆς σκευῆς.
 P. 432. v. 15. l. τί $\delta\gamma$, ἦν δ' ἡ βασίλις ἡμᾶ καὶ $\delta\gamma$ νομος,
 ἰσθίε.
 P. 445. v. 15. l. παρ' αὐτῷ.
 P. 447. v. 1. l. εἰ τυχοί.
 P. 449. v. 15. vide Plat. Axioch. p. 509. Bekk.
 P. 451. v. 30. Il. ε. 428: cfr. p. 456, 11.
 P. 461. v. 16. l. $\chi\epsilon$ ρῶν. Soph. El. 1497. — v. 26. post αὐ-
 θίς deest ἴσται vel verbum simile.
 P. 466. v. 12. pro ἀγνοῖαι l. θανμάσαι aut $\alpha\gamma$ ασθαι. Re-
 spicit ad Eurip. Or. 407. Fors.
 P. 470. v. 7. l. ὑπὸ πασάδας.
 P. 477. v. 18. l. Ἰῶ et p. 479, 11. Ἰῶς. Cod. Ἰνῶ et Ἰνῶς.
 P. 486. v. 17. pro $\delta\delta$ ε Διὸς Lob. ad Aj. p. 159, corrigit
 οὐδ' ἔδυσας.
 P. 529. v. 2. l. συνομολογήσασί μοι.
 P. 537. v. 6. l. $\epsilon\pi$ ιγούτο.
 P. 538. v. 4. l. ἔλευσας.
 P. 540. v. 22. l. τῆς δυστυχίσαντας.
 P. 551. v. 10. Cod. iterum collatus ἀμαρτόντας.
 P. 552. v. 26. Cod. ἀνασοβῆ τὴν θήραν. Cfr. Aristid. ἐνίθ
 τῶν τιττ. p. 117. ἀνασοβῆ τὴν θήραν.

P. 553. v. 15. Cod. *ἕως τότε* — *ἔχουσα πρὸς τὸ θ.* — v. 17. Cod. *ἐς*. Post *αὐτῇ* om. *τῇ*. — v. 23. Cod. *οἷς ὅτι* — *λόγοις κεκόσμητο*.

P. 554. v. 8. Cod. *αὐτὴν δ' μεθ' ὑπ.* — v. 9. *videtur esse in Cod. πολλὰκις*. — v. 21. l. *τοῖς οἰκίοις ἀφ' ἧς*. — v. 23. l. *μῖσον*.

P. 555. v. 2. l. *συνόλισσεντος*. — v. 5. Cod. *ἀντίπρην*.

P. 557. v. 11. Cod. *εἶχον* et v. 15. *χρημάτων*. — v. 17. l. *ἀντασκηνή*.

P. 561. v. 6. Cod. *δυναστοποιόν*.

P. 568. v. 2. Cod. *ὡς ἂν ἐπὶ καιρῷ διέξη*.

P. 572. v. 2. Cod. *κρινεῖ*. — v. 4. *ὅχ' οἷα δὲ ὤρεται*. — v. 8. l. *ταύτης*. — v. 9. l. *λέγειν*.

P. 575. v. 12. Cod. *παραπληξίας*. — v. 12. Cod. *ὅδε τότο*. — v. 23. Cod. *ὅτι superscripto τε*.

P. 576. v. 5. Cod. *ἀσύμβολος*. — v. 8. Cod. *καὶ ξυσσιτίας*. — v. 15. Cod. *εὐληφώς* *ἔθυσσα πρόβ.*

P. 577. v. 4. Cod. *καὶ τὸ, φίλε καὶ ἐταῖρε καὶ συμπότα καὶ σύντροφε λίγνουν*. — v. 6. Cod. *ζώνη* — *πειραθνησόμενος*. — v. 8. Cod. *λάβε τάτο τὸ μέλος*. Boissonad. conj. *μήρος*. — v. 9. Cod. *εὐχε ὅτι τῶν*. — v. 11. Cod. *ἀπολέγομαι*. — v. 17. Cod. *καὶ τότα*. — v. 20. *προσέμενον*.

P. 578. v. 12. Cod. et Boivin. *τε* — *τάτεις*. — v. 15. Cod. et B. *κατ' ἑμαυτὸν ἔχειν*. — v. 23. l. *οἰκοδομήμασι*.

P. 579. v. 4. Cod. et B. *τὸν κ.* — v. 5. et 7. Cod. et B. *ἐς*. — v. 8. *habet B. κατορύχεται*. — v. 16. Cod. *ἐπιπολλῆς γὰρ πλάκις*. — v. 21. Cod. *πλάγιον*. — v. 23. Cod. *κακαλυμμένος*. — v. 31. l. *πυρομύχης*.

P. 580. v. 11. Cod. et B. *βάσιν οἶον*. — v. 12. Cod. et B. *δ' ἐξίν*. — v. 31. Cod. *τῇ κεφαλῇ*.

P. 581. v. 2. Cod. et B. *τό*. — v. 8. Cod. et B. *ἀγχόμενον*. — v. 17. Cod. *ἔχοντα σχῆμα*. — v. 18. Cod. et B. *διέχοντα*. — v. 19. Cod. et B. *εἰκάσαις ἂν αὐτὸν ἐπιγαννυμένο*.

P. 595. v. 23. Cod. *κινδύνων καιρὸς* — *ἐλπίδας ὡς περιγενήση*.

P. 600. v. 1. *ζώπυρόν τε τὴ γένεσ καὶ τῆς Τρ.*, coll. Nicephor. p. 441, 14 sq.

P. 602. v. 2. Soph. Aj. 1252. ubi vide Lobeck.

Vol. II.

P. 49, 18. l. *περιττόν*.

P. 32, 30. l. *ὀρμώμενοι*.

P. 98, 39. l. *κεκραμένα*.

P. 122, 28. *dele alterum ψήτωρ*.

P. 161, 18. l. *πλάσμα τι*.

P. 165, 26. l. *προσκειμενον*, coll. Theano p. 172, 12.

P. 200, 9. l. *συγγενιεύζον*.

- P. 205, 23. l. ῥήτορες.
 229. not. 92 pro Theop. l. Theo.
 230, 19. post Δημοσθένους pone 5. et post τοῖς pone 6.
 265, 3. l. παρίση.
 330, 30. l. ἔστ' ὅτε.
 431, 1. l. ἄντι νόμων πολιτεύσθαι.
 456, 25. l. Γεωμίτης.
 461, 32. l. καλὰ.
 462, 30. l. ἔγνωσαι.
 491. not. l. tincis.
 509, 7. l. τύπε, coll. v. 13.
 514, 29. l. συγγραφία.
 530, 21. κοῖς l. τοῖς.
 539, 26. l. ἐνταῦθα.
 551, 24. l. φασάνη.
 569, 19. l. ἀπλῆςμος.
 577, 18. l. βαρύτερον.
 612, 1. dele comma post σύγκρισιν et pone ante τήν.
 614, 27. l. τυραννίδι.
 616, 33. l. ἐπιτεγκνύν.
 651, 23. l. ὡς εἶγε.
 665, 8. l. καὶ γαμιάς.
 669, 17. l. ἢ μόνον. — v. 23. l. κοσμήσαντες.
 682, 25. l. συμμάχοις.

Vol. III.

- P. 5, 14. l. ἰσχυροῦς.
 111, 22. l. τόπον.
 143, 9. l. διασκεύη 35 καὶ. — v. 35. l. ἐδάμης χ. ἃ. l. ὀνόματος.
 267, 23. l. παραλλήλῃς.
 282, 1. l. Ἰσοκράτης.
 331, 2. l. παρὰ τῷ.
 366, 25. l. ἢ τήν.
 368, 26. l. ταυτὶ μὲν ἀκρ.
 519, 26. l. ἄγων.
 529, 17. scribendum videtur βαμβάκιον vel βομβάκιον. cfr.
 p. 582, 17.
 P. 563, 6. l. ὁ ἀνὰ.
 577, 20. l. ἀνοιδόσαι.
 593, 3. l. μύθε.
 600, 14. l. λαλιά.
 602, 6. l. ἑράνιος.
 676, 23. l. ἀσιςατέντων.
 684, 17. l. κομπολακυνθῆσαι.
 698, 2. l. πυριπνόν.

Vol. V.

- P. 1, 14. 1. τέχνη pro τέχνη.
 5, 7. 1. φυσικῶν.
 16, 13. 1. εἰς ὄρος.
 19, 20. 1. τῷ
 49, 5. 1. ἀξιοῖ.
 62, 25. 1. ἦν.
 67, 33. 1. illic.
 356, 29. 1. εἰσφορά.
 382, 13. 1. γλωσσομυμτικάς.

Vol. VI.

- P. 52, 30. 1. Ἐρμαγόρμιοι.
 77, 11. 1. τεχνικός.
 225, 20. 1. κρημνωδῶν.
 421, 4. 1. δὲ αἱ.
 430, 30. 1. Κανσίταυρος.
 439, 2. 1. ψυχῇ.
 441, 18. 1. δηλέσης.
 476, 13. 1. ἐκτείνω.
 492, 18. 1. κραδίην.

Vol. VII.

- P. 157, 8. 1. ἐπιροφῆπείς.
 176, 9. 1. καί.
 187, 5. 1. ἀσύμφορον.
 234, 22. 1. ἀδικῶσιν.
 241, 16. 1. γάρ.
 248, 6. 1. ἀμφισβητήσιεν.
 294, 8. 1. ἀντιλήψεως.
 470, 18. 1. ἔχ ἀπλῶς.
 515, 12. pro χρηματικῶ malim χρημετισικῶ.
 583, 13. 1. κινεῖσθαι.
 587, 24. 1. σοχασικῶς.
 665, 29. 1. κἂν ἔχωμεν. — v. 30. post ἄθλον pone comma.
 688, 2. 1. κοινὸν τόπον.
 913, 19. 1. περιβολή.
 933, 1. post ἔμμετρον adde φηγορικὴν ex T. VI. p. 164, 6.
 970, 5. 1. ἀποσιμνόντας.
 1002, 1. 1. διφθόγγης.
 1004, 2. 1. παραφυλάττειν.
 1118, 3. 1. ὁ μέγας Βασιλεὺς, ex Greg. Naz. Epitaph. in Basil. M.

- P. 1122, 16. 1. κακώσεσιν.
 1157, 20. 1. τοῦ βίου.
 1175, 21. 1. ἀπαγγέλλοι.
 1176, 5. 1. ἀποσιωπήσεως.
 1191, 9. 1. τῆς ἄλ.
 1213, 19. 1. συνεξαίρεσις.

Vol. VIII.

- P. 9, 19. 1. εὐεργετῆντος.
 13, 22. 1. ἀνδρογόνοτος.
 16, 5. 1. ANTEIΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΣ.
 38, 17. 1. ὁτιοῦν.
 52, 28. 1. φίλων.
 61, 19. 1. τόπων — ὑπεξαίρεσις. [Ald. Codd. ὑπεξαίρεσις].
 65, 13. dele comma post τοῦτο.
 77, 26. 1. τοῦτον.
 92, 23. 1. ἀγνώστους [Ald. Codd. ἀγνώστας].
 118, 9. 1. θεάς. P. 151, 9. 1. πρὸς.
 158, 12. 1. πρωτοτύπος.
 177, 19. 1. προειρομένη.
 180, 2. numerum 1 pone post παρανοίας.
 182, 19. 1. ἐπικώμασιν, coll. p. 184, 14. 17. [Ald. Codd. ἀπικώμα].
 186, 30. 1. πολέμοις.
 191, 24. 1. σχολῇ [Ald. σχολή].
 214, 24. 1. τοῦτον.
 217, 28. pro v. 28. 1. v. 20.
 221, 14. 1. ἄρχοντι.
 239, 3. 1. ἐπηγγέλαντο.
 252, 17. 1. γίνους.
 253, 6. 1. ξίφι.
 293, 26. pro σαλεύας, quod est in Ald. Codd., legendum
 puto ἀλλάξας.
 311, 21. 1. πάθους [Ald. Codd. πάθει]. — v. 24. 1. ἔρωτος.
 314, 11. 12. dele alterum τί διδρακιν.
 360, 14. 1. τόν.
 367, 7. 1. ὠνησάμενος. — v. 23. 1. οὐχ.
 370, 9. 1. ὁμομοκότας.
 374, 12. 1. δια. P. 377, 17. 1. κακά.
 379, 17. 1. ὑποβαλεῖν [Ald. ὑποβαλὼν].
 408, 30. 1. λυτρωσομένη.
 480, 3. 1. ἡ χάρις ex Stobaeo T. 5. 11.
 484, 15. 1. πάρισον.
 518, 2. alterum ὁ δ' uncis include.
 640, 19. 1. ΠΑΡΙΣΩΣΕΩΣ.
 657, 8. 1. ΠΑΡΑΛΕΙΠΤΙΚΟΤ. 669. not. 50. pro v. 1. v.
 738. not. 5. adde: O. Müller. Doriens. T. 1. p. 57. Lo-
 beck. Aglaoph. p. 852.

Vol. IX.

P. 2, 11. l. νεώτερος. — 14, 12. l. καί. — 40, 6, a. i. pro μεταβαλὼν l. μεταλαβών. — 51; 4. a. i. pone ἐπιφωνήματι. S. — 72, 4. a. i. l. Ἐπιάλης. — 74, 12. l. ἀλεκτρονόρος. v. 23. l. Σαπφικά. — 87, 23. l. πλαγίας. — 99, 12. l. ἀλλ' ἀπὸ μηχανῆς jubente Ruhnck. ad Tim. p. 260. — 118, 9. Wyttenb. ad Plat. Phaed. p. 119. vult ἴσως οὐκ ἀκινδύνου. — 123, 9. l. οὐκ. — 152, 26. l. ζωμύλως. — 154, 15. l. Ἀπενκτικός. — 157, 8. l. Τυλίαν. — 159, 2. ἀνατολαῖς. Post hanc vocem comma ponendum, non punctum. — 161, 15. καὶ τὰ μὲν γὰρ etc. Delendum καί. Variis lectionibus addendum: γὰρ Ricc. 1. 2. om. καὶ solus Ricc. 2. habet. — 164, 15. dele alterum καί. — 165. l. ἀλλὰ τὰ ἰσχυρότατα. — 167, 13. l. ἦ. — 170, 12. l. μικραὶ καὶ ἀφανεῖς. — 172, 13. l. τὴν τοῦ αἵματος τοῦ ὑπερκ. — 172, 15. l. ψύχους, ὀμίχλης etc. — 188, 4. In variis lectionibus addendum: Heeren. προαγὰγ. — 188, 12. l. ποιήσιν. — 190, 5. l. γάμοις. — 191, 26. not. l. νομίμως. — 193, 2. l. τοιουτοτρόπων. — 195, 15. l. μιᾶς. — 246, 2. l. ἰωάν. — 248, 2. l. ἡμῖν διὰ λαλιᾶς. — 249, 10. l. οἷα. — 249, 12. l. ἐξομιμένη. — 252, 18. l. γλύκιον. — 253, 6. l. νεολαίας. — 254, 10. l. ἐνεκομίσαν. — 262, 7. l. εὐδαιμονίαν. — 266, 23. l. ἐπιλοτέχνησαν. — 271, 11. l. πασάδας καὶ θεούς. — 279, 2. l. νομοθετήσαντας. — 282, 5. l. εὐξαιτό τις. — 286, 8. l. ἀκροθιγῶς. — 305, 2. l. εὐτρεπὲς. — 306, 7. l. ἐρώτων. — 307, 10. l. ἐπιχειρημάτων. — 314, 17. l. πολλῶ. — 316, 22. l. μοῖραν. — 323, 6. l. ἐγκαταστήσαι. — 323, 11. l. Ἀνκηγνῷ. — 324, 14. l. διαφθεῖρων. — 327, 9. l. Ἀρίστος. — 401, 14. l. μετημφύσαντο. — 433, 6. l. μὴ νομίζοι, ut Xen. Mem. I, 2, 7. — 490, 16. l. συμπίσας ὑμᾶς. — 497, 4. a. i. l. Παρ. προκατιέργασαι. — 567, 5. a. i. pro 431. l. 451. — 584, 16. l. χρήσεται. — 587, 25. Ald. Codd. καταψηφίσασθε. l. κατιψηφίσ. — 595, 23. l. πολὺν.

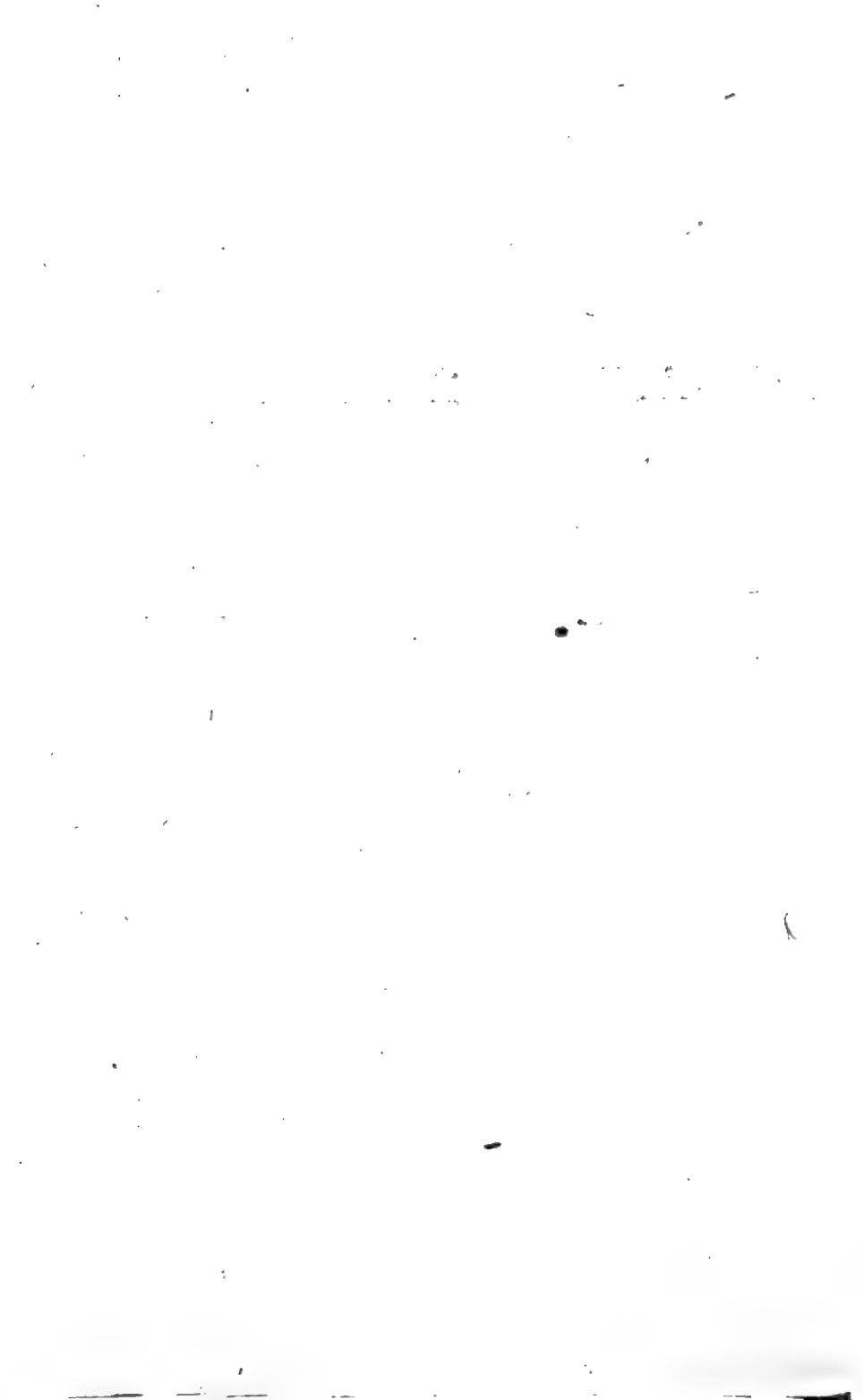
DE LIBELLIS
MENANDRO RHETORI

VULGO ADSCRIPTIS

AD EDITOREM EPISTOLA CRITICA.

SCRIPSIT

CHRIST. EBERH. FINCKH,
PHIL. DOCT., AA. LL. M., SCHOLAE REUTLINGENSIS
RECTOR.

CHRISTIANO WALZIO

CHRISTOPH. EBERH. FINCKH S. P.

Rhetorum graecorum volumen nonum ab Te, priusquam in vulgus ederetur, ad me transmissum, quam diligenter pro temporis exiguitate poteram, perlustrans laetabar Menandri libello de Encomiis plurimis locis a Te optimam medelam vel ex codicibus manuscriptis vel ex conjectura adhibitam; de quibus mihi Tecum non conveniebat, de iis quae meos primum in usus annotaveram, quia gratum id Tibi fore significasti, jam ad Te ad calcem voluminis adjicienda transmittito. Poteram quidem longe plura; nam in libellis tam foedo corruptis vix manum contineas in exterminanda vitia prurientem. Sed vereor, ne quibusdam haec ipsa nimis multa videantur, neque dubito, quin, si libri meliores, in quibus pono Parisiensem Nr. 2423. a Bastio ad aliquot locos collatum, toti excussi essent, magna eorum parte supersederi posset. Quae igitur ceteris praetermissis in lucem proferro statui, scia, ut legentium commoditati inservirem, ex ordine paginarum deinceps apposui.

P. 128, 9. *ὑπὲρ πάντων μέρος*. Praestat lectio codicis Med. 1. *ὑπὲρ παντός μέρος*. Sic infra p. 130, 14. *αἱ μὲν διαιρέσεις τοῦ ἐπιδεικτικοῦ μέρος παντός πᾶσαι αὗται*, quae ad nostrum locum respiciunt.

P. 129, 5. *τοὺς μὲν γὰρ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ αἰᾶνας καὶ ὑπορχήματα νομίζουσι*. Scribendum censeo *ὀνομάζομεν*. Contrario errore infra p. 140, 3. codices praebent *ὀνομάζονται*, ubi, quod Heerenius reposuit, *νομίζονται* retinendum fuisse docet praecedens *νομιζομέναις*.

P. 129, 9. πρὸς Δία. Hymni dicuntur εἰς Δία, non πρὸς Δία. Latet fortasse in vulgata lectione vox προσόδια. Schol. Aristoph. Av. 853. προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.

P. 130, 5. οἱ μὲν περὶ ἀθανάτων, οἱ δὲ περὶ θνητῶν. Haec verba cum Heerenio delenda esse censeo. Τὰ ζῶα quae τοῖς θνητοῖς adnumerata sunt supra, rursus in ἀθάνατα et θνητὰ dividi non possunt, neque ejus divisionis in sequentibus ulla ratio habetur.

P. 130, 7. καὶ τὸν μὲν περὶ τὸν ἄνθρωπον. Facio cum Heerenio, qui edidit καὶ τὸ μὲν etc. Vix opus est, ut moneam, eodem modo et praecessisse τὸ μὲν δὴ περὶ τὰς πόλεις l. 3. et sequi καὶ τὸ μὲν περὶ τῶν ἐνύδρων l. 11. Adhaesisse videtur articulo τὸ prima litera sequentis vocis μὲν, ut esset τὸ μὲν etc. Contrario genere corruptionis etiam nunc laborat locus Luciani Charontis c. 16. ὁρῶ πάνυ λεπτὸν ἐκάστῳ νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε τὰ πολλὰ τοῦτο μὲν ἐκείνῳ, ἐκείνῳ δὲ ἄλλῳ. Legendum: ἐπιπεπλεγμένον τε τὰ πολλὰ τοῦτον μὲν ἐκείνῳ, ἐκείνῳ δὲ ἄλλῳ, ut verba congruant cum sequentibus: εἰκότως· εἵμαρται γὰρ ἐκείνον ὑπὸ τούτου φονευθῆναι, τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλου etc. Quippe in verbis Charontis distinguenda sunt duo, alterum, quo respondet ad id, quod interrogatus fuerat, ὁρᾷς καθάπερ ἀράχνιά τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἑκάστον, in quibus de mutua hominum implexione nihil; alterum a Charonte ultro adjectum, quod arripit quidem Mercurius et exponit, sed ab eo, de quo quaesiverit, alienum esse significat subiciens: ὁρᾷς δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ χρημαμένους ἅπαντας. Sensit hoc jam Hemsterhusius, qui vertit: Cerno tenuissimum unicuique licium additum, implexumque ut plurimum hoc illi, illud alii.

P. 130, 11. τῶν δ' αὖ τῶν ἐγγείων μέρος. Legendum: τὸ δ' αὖ etc. quod et praecedenti τὸ μὲν περὶ τῶν ἐνύδρων melius respondet, et in τῶν μὲν abire potuisse ante αὐτῶν vel ἄλλων, quod exhibent codices, facile intelligitur. Similem errorem scribarum videbimus infra ad p. 201, 13.

P. 130, 12. ἀνθῶν. Legendum cum Ricc. 2. Med. 1. et 3. ἀνθέων. Vid. Buttm. gr. gr. max. §. 49. n. 4.

P. 131, 4. μέρος τι τοῦ παντός ἐγκωμίου ὡς ὅλον ἐγκώμιον συνθέντες. Quae edd. et codd. praeter Med. 1. omnes post ἐγκωμίου inserunt, ὡς λόγον ἐγκώμιον ut ea sola de causa damnum, quod a Med. 1. absunt, a me impetrare non possum; potuerunt enim excidere propter homoeoteleuton. Laetor autem conjecturam meam, ὡς ὅλον ἐγκώμιον, Tibi probatam esse. Sic infra p. 208, 8. χρή δέ σε μηδ' ἐκείνο ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ ἐπὶ μέρει τούτων ὅλαι ὑποθέσεις γίνονται. Neque aliena sunt, quae leguntur in scholiis ad Aphthon. p. 618, 26. τῶν προγυμνασμάτων τὰ μὲν ἐστὶ μέρη, τὰ δὲ μέρη καὶ ὅλα. μέρη μὲν, ὅσα μόνον πρὸς χρείαν ἑτέρου παραλαμβάνεται, μέρη δὲ καὶ ὅλα, ἃ ποτὲ μὲν καὶ καθ' ἑαυτὰ ὑπόθεσιν τινα ἐργάζεται, ποτὲ δὲ εἰς ἑτέρων ὑποθέσεων μέρη συντελεῖ. Unde intelligitur in his ὅλον dici, quod non pars est alterius, sed per se ipsum substituit. Etiam supra p. 129, 8. Jacobsius pro τῷ λόγῳ γένει, quod codices plerique exhibent, conjecit legendum esse τῷ ὅλῳ γένει, fortasse recte.

P. 135, 11. τέως δὲ ἕκαστον τούτων τῶν εἰδῶν μετιέον. Supra p. 129, 9. ὅπως δὲ χρή μετιέναι τούτων τῶν εἰδῶν ἕκαστον. Unde nostro loco reponendum πῶς pro τέως. In sequentibus pro μέχρι τίνος, quod etiam Heerenius exhibuit, facili opera μέχρι τίνος scribitur.

P. 135, 16. μέτρον μέντοι. Haec verba arguunt, hoc caput esse ἀκίεφαλον. Etiam in iis, quae supersunt, ita depravatam est, ut toto libro vix ullum magis medefaegeat.

P. 137, 2. ἀφ' ἑκάστου. Probum est, quod libri editi habent, ἐφ' ἑκάστου.

P. 137, 6. ὁ δὲ Ὅμηρος κλητικῷ κίχρηται τῷ εἰδει. Haec usque ad verba τὰ ἀνακλητικὰ ἀρμόττοντα alieno loco inculcata esse satis docent verba ipsa, qualia a codicibus MSS. exhibentur. Principio enim exhibent: ὁ δὲ Ὅμηρος ἐν κλητικῷ κίχρηται τῷ εἰδει, unde intelligi-

tur, non de cleticis hymnis sermonem esse, sed de alio quodam genere hymnorum, quo Homerus in cletico hymno usus sit. Quae autem Heerenius dedit, κλητικῶ κέρηται τῷ εἶδει, ea (pace summi viri dixerim) aut non graeca sunt aut sensu destituta. Deinceps de elocutione haec habent: ἐρμηνεία δὲ πρόπουσα, οἷα καὶ τοῖς κλητικαῖς, quae et ipsa de alio quodam genere hymnorum, cui elocutio, qualis cleticis, conveniat, non de cletico ipso auctorem libri loqui ita testantur, ut nihil possit esse clarius. Accedit, quod, quae l. 11. leguntur, ἐν οὖν τὰς γίνωσκε — συγγραφῇ ἐλάττων, eadem de hymno cletico jam supra dicta sunt p. 135, 16. 136, 11. Superest, ut definiam, ad quod caput verba insititia pertineant. Qua in re viam monstrat praeceptum περὶ ἐρμηνείας in iis propositum. Cum enim auctor ipse p. 135, 13, professus sit, se deinceps expositurum, quae ἐρμηνεία singulis hymnis conveniat, praeter hoc autem caput, quod ἀκέφαλον esse jam supra monui, nullum prima sectione contineatur, quod expositione περὶ τῆς ἐρμηνείας careat, nisi nonum περὶ εὐκτικῶν καὶ ἀπεικτικῶν, sequitur, ut ex illo huc translata sint, quae et a nostro loco aliena sunt, et illo desiderantur, Idque confirmatur et argumento loci Homericī, quo Chryses εὐχόμενος inducitur, et eo, quod hymnorum cleticorum natura re ipsa hymnis precatoriis tam affinis est, ut eadem, quae cleticis, elocutio iis conveniat.

P. 137, 7. μετὰ τῆς ἰσοσυλλαβίας. Quod vulgatae lectionis patrocinium suscepisti, laudo. In eo dissentio, quod ἰσοσυλλαβίαν in voce Χρύσης et Χρύσην a Menandro quaeri statuis. Quae h. l. dicitur ἰσοσυλλαβία, cernitur potius in numero syllabarum, quibus constant membra orationis. Exemplum ejus affert Tiberius περὶ σχημάτων Rhet. gr. Vol. 8. p. 562, 5 sqq., ubi post κατέστησεν male puncto distinguitur; conjungenda enim sunt verba; οἷον τὸ Ἴσοκράτειον — ἰσοσύλλαβόν ἐστι καὶ ὅμοιον τῷ τόνῳ, καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ. Corrupta autem etiam verba ὅμοιον τῷ τόνῳ, quibus substituenda est una vox ὁμοιοτέλετον. Ce-

terum ne reponas, in versibus Homericis nullam cerni ἰσοσυλλαβίαν, de hac figura auctor librorum ad Herenn. 4, 20. ita disserit; *Compar appellatur, quod habet in se membra orationis —, quae constant ex pari fere numero orationis, Hoc non dinumeratione nostra fiet (nam id quidem puerile est), sed tantum afferet usus et exercitatio facultatis, ut animi quodam sensu par membrum superiori referre possimus etc.*

P. 138, 4. ὑπερβαίνωμεν. Tam ea, quae antecesserunt, quam ea, quae subsequuntur, poscunt optativum ὑπερβαίνομεν.

P. 138, 10. ἢ μὲν εὐχὴ ἱπακολουθεῖ. Praetulerim, quod Cel. Heerenius dedit, εἰ μὲν εὐχὴ ἱπακολουθεῖ. Pro sequenti ἐπικλησεῖ malim ἐπὶ κλήσει. Sic statim p. 139, 3. ψιλὴ κλήσει. Legitur quidem hoc capite vox ἐπικαλεῖν p. 136, 1., sed ex conjectura Heerenii, non ex auctoritate codicum. Menander ipse utitur verbo ἀνακαλεῖν p. 136, 5. 137, 1. et adjectivo ἀνακλητικός p. 138, 1. in verbis τα ἀνακλητικὰ ἀρμάρτταντα.

P. 140, 10. προπαινεσθαι. Sic infra quoque l. 16. περὶ προπαινετικῶν ὕμνων. Sed ἀποπαινετικοὶ dicuntur tam b. c. p. 139, 6. 140, 5., quam supra p. 132, 4. 10. idque verius iudico. Frequens autem est permutatio praepositionum πρὸ et ἀπὸ in compositis, cujus hac ipsa occasione aliud exemplum praebet codex Ricc. 2., προτακτικῶν exhibens l. 16., quod natum est ex ἀποτακτικῶν, a verbo ἀποτάσσεισθαι, valedicere.

P. 142, 13. ὥσπερ δὲ κατὰ τῶν γνυσιολογικῶν. Codicibus obsequendum videtur, qui praebent ὥσπερ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν φροσ. Cum iisdem l. 14. articulus τὰς delendus.

P. 143, 8. ἐρμηνεία δὲ καὶ τοῦ πρὸς τὸν διθυραμβον ἀνέλθειν, μικρὸν διαφέρει. Cum articulus τοῦ a codicibus absit, malim scribi; ἐρμηνεία δὲ, καὶ πρὸς τὸν διθ. ἀνέλθῃ, μικρὸν διαφέρει, ut infra p. 145, 14. εἰ γὰρ τις ἐγκεινυμένη κατ' ὑπόνοιαν, — οὐδὲν τοῦτό γε διαφέρει.

P. 145, 7. πάντας ὕμνους τοὺς διὰ γενεαλογικῶν διὰ μυθικῶν περιστάσεων προάγεσθαι νομίζω. Legendum videtur τοὺς γενεαλογικοὺς, ut respondeant verba sequentibus: οὐ μὴν πάντας γε τοὺς μυθικοὺς διὰ γενεαλογίας.

P. 145, 9. ὥστε τὸ μὲν τῶν μυθικῶν ὕμνων τὸ μέρος γενικώτερον ἂν εἴη. Sic etiam Heerenius. Equidem posteriori loco articulum deleverim.

P. 145, 12. χωρὶς ἀποτέμνειν μὲν χρή λόγον. Non placet illud μὲν, cui in sequentibus nihil respondeat. Codices λέγειν exhibent pro λόγον. Recte; restituendum enim χωρὶς ἀποτεμόμενον χρή λέγειν. Sic p. 149, 12. καὶ τοῦτ' ἀποτεμνόμεθα τὸ μέρος. Dionys. Halic. Antt. Rom. 2, 21. p. 278, 1. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων τοῖς αὐτὸ μόνον τὸ θεωρητικὸν τῆς φιλοσοφίας μέρος ἀποτεμνόμενοις ἀφείσθω σκοπεῖν. Vid. etiam Cel. Astii Lex. Platon. v. ἀποτέμνειν.

P. 146, 6. προφέρουσι. Praestat lectio reliquorum codd. et edd. προσφέρουσι.

P. 147, 12. καίτοι τίς οὐκ οἶδε τὴν Πρόκνην τὴν Πανδίωνος καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Codices plerique καὶ τὸ pro καίτοι exhibent, negationem omittunt omnes; Par. εἶδεν praebet pro οἶδεν. Praeterea verba καὶ τὰ ἐξῆς indicant, locum scriptoris alicujus afferri. Non dubito igitur, quin reponendum sit: καὶ τὸ „Τῆρεϊ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίωνος“ etc. quae sunt verba Thucydidis 2, 29.

P. 149, 16. ἔστι δὲ ὡς ποιητῇ. Malim ἔτι δὲ, ὡς ποιητῇ, ut ad ἔτι δὲ ex iis, quae praecedunt, intelligatur χρή εἶδέναι. Sic ἔτι δὲ habes p. 142, 9. 16. 155, 11. 12. Legebatur etiam p. 152, 14., ubi nunc ex Ricc. 2. est ἔτι δει.

P. 150, 1. μαινομένας. Propius ad codicum vestigia accedit μαιουμένας, quam formam ut damnat Thomas M. p. 229, 7. ed. Ritschl., ita non spretam esse Luciano aliisque docent intpp. ad Thom. l. l.

P. 150, 4. γένουτ' ἂν ἐν ποιήσῃ. Ante haec verba interpungendum, ut sit: ἀρετὴ δ' ἐρμηνείας ἐν τοῖς τοιοῦτοις

καθαρότης καὶ τὸ ἀπερροχός. Ex codicum vestigiis, qui γίνοιτο vel γένοιτο plene exhibent, colligo, deinceps scribendum esse: γίνοιτο δ' ἂν ἐν ποιήσει. Nam *Δ* ante *Δ* facile potuit excidere.

P. 156, 8. εἰ γε ἀνθρώπινα πράγματα καὶ διοικήσεις. [τα] θύαι. Praecesserunt verba; εἴτε ἐκ χάους ἐγένετο, εἴτε ἐξ Ἀφροδίτης. Legendum igitur: εἴτε ἀνθρώπινα πράγματα καὶ διοικήσεις, εἴτε θύαι.

P. 157, 1. οἵπερ εἰσι καὶ πλείστοι ἑπαινοί. Pro πλείστοι recte τελειότατοι edidit Heerenius, quod ad lectionem codicum πλείοτατοι proxime accedit.

P. 157, 13. ἐν ὁποίοις δεῖ καιροῖς. Praeter necessitatem insertum est illud δεῖ ab Heerenio. Supplendum est: ἀνυμνεῖν θεοὺς ἐν τέχνῳ ἡγοῦμεθα. Nam et ὅπως καὶ ἐν ὁποίοις καιροῖς et ἐξ ὧν, quod praecessit, in interrogatione sunt posita. Sic ἐξ ὧν oblique interrogantis est infra p. 163, 8. 176, 5.

P. 158, 2. οὐχ ὡς ἀτόμῳ πῶ τις ἐγκωμιάσαντος χώραν ἀνευ πόλεως. Legendum ἀποτόμῳ. Sic supra p. 154, 14. ἤδη δὲ τινες καὶ ἀποτόμῳ κατὰ τὰ αὐτὰ γεγόνασι. De simili usu verbi ἀποτέμνεσθαι dixi supra ad p. 145, 12.

P. 160, 2. πρὸς γὰρ ταῦτα τὰ κεφάλαια ὁρῶντά. Displicent verba τὰ κεφάλαια h. l. posita, cum paulo ante τὰ κεφάλαια dicantur θέσεις et φύσεις terrae p. 159, 16. ut infra p. 164, 3., nostro autem loco non possint non intelligi ἡδονή et ὠφέλεια. Ceterum de usu vocis κεφάλαια h. c. obviae quaedam notavit Ernesti Lex. technol. Gr. rhet. p. 179.

P. 161, 2. ἐν τοῖς πόροις τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς. Articulus τοῖς videtur delendus, ut verba περὶ τῆς Ἀττικῆς pendeant ab ἰστορήσῃ, sicut verba περὶ Τύρου et περὶ Κυζίκου.

P. 161, 3. ὅτι πρώτη αὐτῇ ὁ ἥλιος ἐντυγχάνει. Praestat lectio codicum plurimorum, ὅτι πρώτη αὐτῇ ἡλίῳ ἐντυγχάνει. Fingitur enim urbs quasi obviam ire Soli ve-

nienti, Deum salutatura, ut paulo post abeuntem prosecui,
 παραπεμπούσα τὸν θεόν.

P. 161, 11, καὶ χώρα ἐστὶν εὐκαρπός. Codd. plerique
 exhibent; καὶ ὥραι ἐστὶν εὐκρατός; in quibus latere ve-
 ram lectionem existimo. Videntur enim huc pertinere loci
 Xenoph. de Vect. 1, 6, οὐκ ἂν ἀλόγως δέ τις οἰηθείη, τῆς
 Ἑλλάδος καὶ πάσης δὲ τῆς οἰκουμένης ἀμφὶ τὰ μέσα φη-
 σθαι τὴν πόλιν· ὅσω γὰρ ἂν τινὲς πλείον ἀπέχωνιν αὐ-
 τῆς, τοσούτω χαλεπωτέροις ἢ ψύχειν ἢ θάλλειν ἐντυ-
 χάνουσιν. Herod. 3, 106, αἱ δ' ἐσχατιαὶ κως τῆς οἰκουμέ-
 νης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατὰπερ ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολ-
 λὸν τι κάλλιστα κειραμένας ἔλαχε. Eurip. Erechth, apud
 Plutarch, de Is. et Os, p. 604. E. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχο-
 μεν εὐ κειραμένον, ἵν' οὐτ' ἄγαν πῦρ οὔτε πνεῦμα συμ-
 πτηνῇ. Add. Valcken, ad Herod. 1, 142. Legerim igitur:
 καὶ ὥραι εἰσιν εὐκρατοὶ vel simile quid. Vocem χώρα pro
 ὥρα a scribis positam habes etiam infra p. 167, 3.

P. 162, 14. Ἀριστείδους. Eundem genitivum infra p.
 287, 14. codex Vind. exhibet. Reponendum Ἀριστείδου.
 Etiam cod. Par. Ἀριστείδου.

P. 165, 1. εἰ γὰρ τις τὸν οὐρανὸν δοκιμάσῃ. Non
 coelum ipsum examinatur, sed urbs κατὰ τὸν οὐρανόν,
 ut dicit p. 164, 9, vel πρὸς οὐρανόν, quod legitur, p. 164,
 10. Alterutrum igitur reponendum censeo.

P. 165, 11, ἡ ἐν ἀρμοστοῖς παρὰ τὴν κράσιν τῶν ὤ-
 ρων. Cum codicum alii praebeant ἐν ἀναρμόστοις, alii
 ἐναρμόστοις, conjicias legendum esse ἐν εὐαρμόστοις, ut
 supra p. 164, 21. κατὰ εὐαρμοστίαν πασῶν τῶν ὥρων.
 Infra l. 19, pro εὐαρμόστος ponitur ἄριστα δὲ κειραμέ-
 νας etc.

P. 166, 9. εἰ χρόνον ὅλον μένει ἀκέραιον, εἰ πλείστον
 τοῦ ἔτους. Malim ἢ πλείστον. Sic infra p. 201, 10, cum
 Te Parisios profecto plāgulas typis exscriptas corrigerem,
 ἡ ἀκριβεστάτας pro εἰ ἀκριβεστάτας, ibid. l. 11. ἡ πάντων
 θεῶν ἢ πολλὰ ἐκάστου pro εἰ πάντων θεῶν, εἰ πολλὰ ἐκά-

σπῶ reposui, quod Tibi probari mihi significasti. Ejusdem generis locus est infra p. 178, 5.

P. 166, 11. εἰ ἀβλαβέστατον. Subjectum est αὐτὰ ταῦτα. Vix igitur dubium, quin scribendum sit ἀβλαβὴ ἐστίν. Eadem de causa in sequentibus τερπνὰ pro τερπνῇ recte conjecerunt Heerenius et Jacobsius.

P. 167, 10. παραθήσεις. Obtemperandum puto codicibus, qui praebent παραθήσῃ. Sic παρατιθέμενοι legitur supra p. 133, 1.

P. 168, 6. ἐξῆς καὶ στοιχεῖα θέσεως. Med. 1. ἣν pro καὶ exhibet. Scribendum igitur: ἐξῆς ἣν στοιχεῖα θέσεως, ut supra p. 167, 6. ἣν δὲ δεύτερον καὶ τρίτον στοιχεῖον.

P. 168, 9. πρὸς μὲν ταῖνυν τὴν περικαικίδα θεωρεῖται ἄν. Nisi malis cum Med. 1. particulam ἄν delere, legendum θεωρητέον. Infra p. 170, 9. πρὸς τοῖνυν τὰς ἐκ γειτόνων θεωρητέον. Etiam supra p. 166, 8. θεωρεῖται codices plerique exhibent, ubi nunc ex Med. 1. receptum est θεωρητέον.

P. 169, 3. τὰ σκληρὰ προβαλλομένη. Praetulerim, quod Heerenius posuit, περιβαλλομένη tam hic, quam l. 4. et 8., ubi legitur τὰ πεδία προβαλλομένη, et infra p. 171, 9., ubi revocatum est πάνταχόθεν προβέβληται, sed vox πάνταχόθεν Heerenii emendationem satis confirmat. Paulo ante pro ὁψώμεθα καὶ ζητήσωμεν revocanda est lectio editionum priorum ὁψόμεθα καὶ ζηήσομεν.

P. 169, 10. ὥσπερ ἀκρόπολιν αὐτὰ κατέιληφεν. Codd. ὥσπερ ἀκρόπολις αὐτὴ κατέιληφεν, quod Tu ipse tulisti ex supra p. 161, 9. ὅτι τὸ ὑψηλότατον τῆς γῆς καὶ ὑπόβυρον ὥσπερ ἀκρόπολις κατέχει, ubi Med. 1. 2. ἀκρόπολιν praebebant, et p. 164, 14. ὅτι ὥσπερ βασιλεῖα ἢ ἀρχεῖα ἢ ὀμφαλὸς ἀσπίδος — κατέιληφεν, ubi accusativus ad κατέιληφεν pariter, atque hic est omissus.

P. 170, 3. πρὸς τὰ ὕδατα ἐν τῇ χώρᾳ. Facili negotio haec emendaveris scribendo, πρὸς τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ. Ceterum etiam vulgata habet, quo defendatur. Cf. doctiss. Krüger. ad Dionys. Historiogr. p. 153.

P. 171, 5. καὶ εἰ μὲν ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Prætulimus cum cod. Par. ἐπ' ἀρχῆς, ut p. 168, 9. αὖ ἐπ' ἀρχῆς κεῖται, et l. 11. καὶ αὖ μὲν ἐπ' ἀρχῆς κεῖται.

P. 171, 13. ἢ ἐπιφανῶν οὐκ ἀφανιστέρα. εἰ δὲ πόλιν ἄδοξον. Codd. præbent πολὺν pro πάλιν. Par. ἢ οὐ πολὺν ἄδοξοι. Ex quibus genuinam lectionem colligo hanc fuisse: ἢ ἐπιφανῶν οὐκ ἀφανιστέρα ἢ οὐ πολὺν. εἰ δὲ ἄδοξοι etc. Nam εἰ δὲ ante ἄδοξοι cur exciderit, facile intelligitur. Deinceps pro ἄδοξοι καὶ ἀφανεῖς codices præter Med. 1. omnes exhibent ἄδοξοι καὶ οὐκ ἐπιφανεῖς, quod non rejiciendum. Sic enim infra p. 179, 2. ἐὰν δὲ ἰδιώτης, ἄδοξον καὶ οὐκ ἐπιφανεῖς.

P. 172, 3. αὖ δ' αὖ νεία. Legendum νεία, quia opponitur superioribus αὖ μὲν ἀρχαῖαι γῶραι εἴησαν, et pertinet ad p. 170, 2. καὶ αὖ ἀρχαῖαι ἢ νεία.

P. 172, 10. ἢ πᾶσα ἐν πεδίῳ. Quod Heerenius supplendum censet, ἢ πᾶ μὲν ἐν ὄρει, πᾶ δὲ ἐν πεδίῳ, id tam certum est, ut supplementum inter verba Menandri ipsa recipiendum fuerit.

P. 172, 15. ψύχους, ὀμίχλης ὑπερβολαί, στενοχωρίαι. Codices præter Med. 1. omnes exhibent: ψύχους ὑπερβολαί, ὀμίχλης στενοχωρίαι, unde veram lectionem esse hanc conjicio: ψύχους ὑπερβολαί, ὀμίχλη, στενοχωρίαι. Nam voci ὀμίχλης primam literam sequentis vocis στενοχωρίαι adhaesisse suspicor, ejus corruptionis exempla satis sunt obvia. Liv. hist. 5, 40. nihil, quod humanis superesset malis, relinquebant, Legendum procul dubio: nihil, quod humani superesset mali, relinquebant, ut superesse idem significet, quod apud Cornel. Nep. Themistocl. 7. non multum superesse munitionis. Liv. 22, 2. cumalatis in aquas sarcinis insuper incumbabant. Legendum, ut unus codex apud Drackenb. habet, in aqua.

P. 176, 1. αἱ δὲ τραχεῖαι μὲν, εὐρύχωροι δὲ. Praestat et hic et infra p. 177, 1., quod utroque loco libri editi et MSS. tantum non omnes exhibent, βραχεῖαι et βραχεῖα. Nam βραχὺς in talibus est humilis, non altus, et recte opponitur adjectivo ὑψηλός. Sic Thucyd. 7, 29. τοῦ τείχους

ἀσθινοῦς ὄντος καὶ ἴστιν ἢ καὶ πεπτωκότος, τοῦ δὲ βρα-
χείος ὑποδομημένου. Xenoph. Hell. 4, 5, 17. ἀποροῦντες
δὲ συνίστανται ἐπὶ βραχύν τινα γήλοφον.

P. 178, 5. εἰ θεός, εἰ ἥρως, εἰ ἄνθρωπος. Scribendum
εἰ θεός ἢ ἥρως ἢ ἄνθρωπος. Sic infra p. 209, 15. εἰ θεῶν
ἱεῖραι ἢ ἡρώων ἢ βασιλέων. Easdem particulas inter se per-
mutatas vidimus supra ad p. 166, 9.

P. 179, 4. ἐκείνο τὸ θεώρημα καὶ τὸ στοιχείον. Delen-
da sunt verba καὶ τὸ στοιχείον cum Med. 1. Neque enim
idem est θεώρημα et στοιχείον. Quid sit στοιχείον, intel-
ligitur ex p. 167, 5. 168, 6.

P. 180, 7. Ἑλλήνων δ' αὐτῶν εὐγενεστάτων νομιζο-
μένων γενῶν γένη τὰ ἀνωτάτω etc. Scribendum cum
Med. 1. γενῶν. γένη δὲ τὰ etc. Nam genitivus Ἑλλήνων
δ' αὐτῶν pertinet ad βαρβάρων μὲν p. 179, 16.

P. 180, 16. ἢ Σμύρνα ἢ Ἐφεσος τοῦ ἑλληνικωτάτου
μέρους ἴστιν. Non dubium mihi quidem est, quin legen-
dum sit τοῦ ἑλλογιμωτάτου μέρους; sunt enim Jonicae
stirpis, τὸ δὲ Ἰωνῶν ἑλλογιμώτατον l. 11. Idem jam ante
me video in mentem venisse Cel. Heerenio, nisi quod
utrumque bene dici putabat.

P. 181, 7. ἢ ὥσπερ Ἀθηναῖοι. Ferri non potest illud
ἢ, quod a Med. 1. abesse in schedis Tuis annotatum in-
venio. Ald. Par. Ricc. 2. καὶ exhibere pro ἢ ibidem scri-
psisti.

P. 184, 1. ἐπηξήθη δὲ, ὥσπερ ὅσας πρότερον κώμας
οὐσας ὅλως πόλεις πεποιήκασιν βασιλεῖς· ἐπφκίσθησαν δὲ,
ὅσας πρότερον οὐδ' οὐσας κώμας ὅλως πόλεις τινὲς ἀπέ-
φηναν. Confusio quaedam in his esse videtur, et ex po-
steriori enunciato in prius illata vox ὅλως, ex priori in
posterius vox κώμας. Quid enim in priori velit vox ὅλως,
plane non intelligitur, cum in posteriori recte se habeat
ὅλως post οὐδὲ positum; vocem κώμας autem in poste-
riori enunciato alieno loco positam esse inde apparet, quod
supra legitur p. 183, 7. ἢ ὅλως οὐκ οὐσα πρότερον ἐπφ-
κίσθη.

P. 184, 4. μεταβολή δὲ περὶ ταύτας ἀπάσας γίνεται ἐπ' ἐνίων-πολλάκις περὶ τὸ ὄνομα. Non aliunde irrepserunt verba περὶ ταύτας ἀπάσας, ut Heerenius suspicatus est, sed legendum παρὰ ταύτας ἀπάσας, *praeter has omnes* sc. μεταβολάς. Sic supra p. 134, 3. καὶ παρὰ τούτους τοὺς τρόπους οὐκ ἂν ὕμνοι γίγνοιτο εἰς θεούς. infra p. 194, 11. παρὰ πάσας δὲ ταύτας ἡ μικτὴ ἐκ πάντων τούτων. p. 195, 6. εἶησαν δὲ ἐπαίνων ἀφορμαὶ παρὰ ταύτας ἀπάσας. p. 197, 3. παρὰ πάσας δὲ ταύτας τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ τὰ ἐνεργήματα κοσμούμεθα etc. p. 207, 8. δοκεῖ δὲ ἴδιος τόπος εἶναι παρὰ τούτους ὁ ἀπὸ τῶν τιμῶν. Permutari autem a scribis περὶ cum παρὰ tam pervulgatum est, ut mireris, b. Passovium haerere potuisse in loco Xenophontis Ephesii 1, 2. p. 4, 27. τῶν μὲν ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν θεὸν εἶναι λεγόντων, τῶν δὲ ἄλλην τινα ὑπὸ τῆς θεοῦ περιπεποιημένην. Scribendum παραπεποιημένην. Sic Thucyd. 1, 132. παραποιησάμενος σφραγίδα, quod Scholiastes exponit: ἀντὶ τοῦ ὁμοίαν ποιησάμενος. Habes igitur eam fere sententiam, quam expressit Locella: *aliam quandam a dea sibi assimilata*.

P. 185, 12. τοῦ ἐνοικισμοῦ. Cum codices vel τοὺς ἐνοικισμοὺς vel τοὺς ἀνοικισμοὺς praebeant, facile est repone-
re τοῦ συνοικισμοῦ, quod solum huic loco convenit. Sermo enim est de eo, quomodo *συννηκισμένην πόλιν* laudaturi simus. Adhaesit igitur articulo litera prima sequentis vocis suo loco praetermissa.

P. 186, 6. ἔκτυπα αὐτῆς πρότερον καταθίσθαι. Un-
te verum est, quod dedit Med. 1. ἔκτυπα; sunt enim ἔκ-
τυπα primae quasi lineae, quibus opus aliquod inchoatur,
ut notissimo loco Marcellini in vita Thucyd. p. XXII. ed.
Bip. ἀκαλλώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν
πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων, καλλωπίζεσθαι καὶ λα-
βεῖν ἔκτασιν δυναμένων. Sed ut loco sensus suus con-
stet, scribendum αὐτῆς, *eam prius prima quasi linea-*
menta sui posuisse. Etiam p. 200, 16. 201, 1. αὐτοῖς le-
gendum pro αὐτοῖς.

P. 186, 11. ἐγκωμιάσεις καὶ ἀπὸ τούτων, οἷα σοι περὶ τούτων ἀποδίδεικται. Codices plerique οἷα αὐτοῖς οἱ περὶ τούτων ἄδουσιν ἀποδεδείχθω. Cum τούτων ad superiora, ad τῶν μετρίζισμῶν τὰς αἰτίας referendum sit, non pro correlato relativi οἷα habendum, locum ita resinxerim: ἐγκωμιάσεις καὶ ἀπὸ τούτων. τοσαῦτά σοι περὶ τούτων ἀποδεδείχθω. Sic verba τοσαῦτά σοι posita sunt in clausula, ut infra p. 187, 12. τοσαῦτά σοι καὶ περὶ τῶν μεταβολῶν etc. p. 193, 14. τοσαῦτά σοι καὶ περὶ τῆς τοῦ γένους ἐπιχειρήσεως ἔχομεν συμβαλίσθαι. Similiter posita habes verba ταῦτά σοι p. 140, 16. ταῦτά σοι καὶ περὶ τῶν προπεμπτικῶν ὕμνων εἰρήσθω. p. 145, 11. ταῦτί σοι καὶ περὶ διαφορᾶς εἴρηται. Imperativum ἀποδεδείχθω præter exemplum tertio loco allatum satis tuentur hæc p. 177, 10. ταῦτα καὶ περὶ ἀκροπόλεων θέσεως ἡμῖν ἀποδεδείχθω. p. 183, 3. τοσαῦτα καὶ περὶ χρόνου τῶν πόλεων διδύσθω.

P. 187, 13. τῆς μεταβολῆς. Recte Heerenius lacunam post hanc vocem statuit. Equidem suppleverim: εἰρήσθω. τὴν δὲ περὶ τὸ ὄνομα μεταβολήν. In sequentibus pro ἐχόντων restituendum est ἔχειν. Addit Heerenius: „Hæc res scribenda colligo ex iis, quæ de nominum permutatione supra dixerat: ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς μεταβολῆς οὐκ ἔχει πρόφασιν ἐπαινοῦ, πλην εἰ τις τοὺς ἄνδρας ἐπαινοίῃ ἢ θεοὺς, ἀφ' ὧν αἱ πόλεις ἐγκωμιάζονται. [p. 184, 9.] Facile autem omitti potuerunt, cum et hæc et proxima propositio in voce μεταβολῆς desineret.“ Ceterum facilius intelligitur, cur, quæ de hoc genere τῆς μεταβολῆς supra dicta sunt, h. l. repetantur, si verum est, quod conjicio, paulo ante pro τῶν εἰδῶν legendum esse τῶν ἐ εἰδῶν i. e. τῶν πέντε εἰδῶν. Sic facilius intelligitur etiam illud, cur paulo post in τόπῳ τῷ τῶν αἰτιῶν legatur: πενταχῇ δὲ καὶ οὗτος διαιρεῖται. Nam, qualis nunc recepta est lectio, numerus quinaris nuscquam in præcedenti τόπῳ commemoratur.

P. 188, 5. ἡ ὥς διὰ τὸ συμφέρον. Exciderunt post

ἢ ὡς verba διὰ τὸ δίκαιον, ἢ ὡς διὰ τὸ καλόν, ἢ ὡς propter homoeotelen. Vid. infra p. 191, 6 sq.

P. 189, 4. τοιαύτας ἔχουσι τὰς αἰτίας ἡρωϊκάς. Cum additum sit ἡρωϊκάς, h. l. delendum puto articulum, qui recte ponitur infra p. 190, 2. τοιαύτας ἔχουσι τὰς αἰτίας.

P. 190, 12. ἐπὶ τῇ νίκῃ τῇ κατὰ Κλειοπάτραν. Legendum κατὰ Κλειοπάτρας. Aeliani V. H. 2, 28. μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην.

P. 191, 2. τὴν Ἀντιόου δὲ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀντιόου Θανάτῳ. Ultima syllaba vocis Αἰγύπτῳ in causa fuisse videtur, cur exciderent verba ἐπὶ τῷ ante illa Ἀντιόου Θανάτῳ, quemadmodum paulo ante legitur ἐπὶ τῷ ἱππῳ. p. 190, 8. ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς Ἀφροδίτης. l. 9. ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν Θεσσαλῶν. l. 11. ἐπὶ τῇ νίκῃ τῇ κατὰ Κλ. Ceterum τὴν Ἀντιόου non tantum Ἀντιόουαν, ut Heerenius annotat, sed hoc ipso nomine τὴν Ἀντιόου vocari solitam esse docent Intpp. ap. Ammian. 22, 16, 2.

P. 193, 15. τρίτον τοίνυν βιβλίον ἡμῖν γραφέσθω. Vox βιβλίον capitis de laudibus urbium partem tertiam, non totius libri de encomiis significat. Prima enim pars erat περὶ θύσεως, altera περὶ γένους, tertia haec est περὶ ἐπιτηδεύσεων καὶ πράξεων, ut ipse auctor dicit supra p. 164, 5.

P. 194, 11. λαοκρατία. Eadem in re alii voce ὀχλοκρατία utuntur; vid. Rhet. gr. Vol. 4. p. 16 sq. idque fortasse in animo habuit scriba codicis Medicei, ad l. 10. exhibens miram vocem ὀχλοπλουτοκρατία.

P. 196, 1. τελειώτατα δὲ ἐν ἐκείνῃ ἐχρῆν περὶ αὐτοῦ μνησθῆναι. Recte Heerenius ediderat: τελειότητος δὲ ἀνεκεν ἐχρῆν etc. interpretans: ne quid deesset.

P. 198, 1. Hoc caput a priori non fuisse dirimendum ipsa constructio grammatica docet. Accedit, quod τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ τὰς πράξεις uno capite se complexurum esse Menander supra dixerat p. 193, 15.

P. 198, 8. πράξεις δὲ πᾶσαι — κατὰ ταύτας δοκιμάζονται, καὶ αὐταὶ καὶ τὰ μέτρη αὐτῶν. Sic paulo ante l. 3.

κατὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ μέρη αὐτῶν. p. 204, 2. αὕτη τις δικαιοσύνης ἢ διαίρεσις, καὶ αὐτῆς καὶ τῶν μερῶν. Etiam ea, quae proxime sequuntur l. 9., Heerenii emendationem confirmant.

P. 200, 10. καὶ πάντας αὐτοὺς ἢ τοὺς πλείστον. Legerim ἢ πάντας, ut p. 165, 2. ἢ κατὰ ταῦτα πάντα ἢ κατὰ τούτων τὰ πλείστα. p. 201, 11. ἢ πάντων θεῶν ἢ πολλὰ ἐκάστων.

P. 201, 4. οὕτως μὲν οὖν ἡ θεοφιλότης ὠνομάσθη. Ex codicum vestigiis reponendum videtur: οὕτως μὲν οὖν τὴν θεοφιλότητα ἐγκωμιάσεις. Repetuntur enim, quae supra dicta sunt p. 199, 12. τῆς μὲν θεοφιλότητος ἐκεῖνα ἐγκώμια etc. Sic etiam infra l. 13. pro ἐπαινοῦνται, cujus loco codices exhibent ποιοῦνται, malim κρίνονται, quia repetuntur ea, quae l. 5. dicta sunt: τὴν δ' αὖ φιλοθεότητα, ὥσπερ ἔφην, κριτέον etc.

P. 201, 13. τὴν μὲν οὖν καθ' ἓνα τινὰ σπάνιον ἐν τοῖς νῦν χρόνοις εὐρεῖν. Ex codicum vestigiis facile restitues veram lectionem: τὴν μὲν οὖν τῶν καθ' ἓνα σπάνιον etc. Intelligitur enim pietas singulorum, ἢ τῶν καθ' ἓνα φιλοθεότης, cui opponitur in sequentibus ἡ κοινὴ εὐσέβεια καὶ περὶ τοὺς θεοὺς σπουδὴ, sive αἱ τῶν πόλεων φιλοθεότητες, quibus verbis in superioribus eandem notionem expressam vides. Supra est: ἰδίᾳ μὲν, εἰ τῶν πολιτῶν ἕκαστος τῆς περὶ τοὺς θεοὺς θεραπείας ἐπιμελεῖται. Haud infrequens autem est dicendi formula, οἱ καθ' ἓνα, singuli. Aelian. V. H. 2, 1. εἰ τῶν καθ' ἓνα καταφρονεῖς, καταφρονητέον ἄρα καὶ τῶν ἡθροισμένων. 9, 19. τοὺς δημότας λέγων καὶ τοὺς καθ' ἓνα. Dionys. Hal. art. rhet. c. 11, 5. p. 403, 8. R. καὶ γὰρ τὰ ἥθη φησὶν ἐμφύεσθαι τοῖς τόποις καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπὸ τῶν καθ' ἓνα. Add. Viger. de Idiot. p. 7.

P. 203, 6. ἢ περὶ τὰ νομιζόμενα κατὰ τὰ μνήματα καὶ τοὺς τάφους. Cum haec officia infra l. 10. una voce τὰ ὅσα comprehendantur, non dubito, quin pro vulgato καὶ τὰ scribendum sit: κατὰ τὰ, quod probasti. Ad sequen-

tia ἢ προσέτιςως ἡμέρα τακτῇ, ὡς τὸ Ἀθήνησι pertinet locus Thucyd. 2, 34. coll. Polluc. 8, 146. ibiq. intpp.

P. 206, 10. πρὸς τὰ τέλη γὰρ νίκην ἢ ἦταν ἀναγκαῖον γενέσθαι. Malim πρὸς τῷ τέλει. Sic supra p. 168, 10. εἰ ἐπ' ἀρχῆς κεῖται ἢ ἐν τῷ μέσῳ ἢ πρὸς τῷ τέλει. p. 170, 10. πότερον ἐν ἀρχῇ ἐστὶν αὕτη ἢ πρὸς τῷ τέλει.

P. 209, 13. ἰδίῳν δὲ τὰ περιστάτικα καλούμενα μόρια. Legendum censeo: ἰδίῳν δὲ κατὰ τὰ περιστ. καλ. μόρια.

P. 211, 1. τὸ ἐνδόξους εἶναι τοὺς ἀπαγγέλλοντας τὴν σύνοδον. Vix dici videtur ἀπαγγέλλειν de rebus futuris, de quibus in usu est ἐπαγγέλλειν. Legerim igitur τοὺς ἐπαγγέλλοντας τὴν σύνοδον. Sic Thucyd. 8, 10. ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἰσθμια ἐγίνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι (ἐπαγγέλθησαν γὰρ) ἐθιῶρον ἐς αὐτά.

P. 211, 5. περὶ τὴν Συρίαν τὴν Παλαιστίνην. Praestat, quod Med. 1. exhibet, ἐπὶ τὴν Συρίαν. Paulo post l. 7. pro ἐνθα ἢ πανήγυρις quod exhibent codices plerique, ἐνθα μὲν ἢ παν., non est, quod spernatur; sequitur enim l. 8. ὅθιν δὲ ὀρμῶνται.

Haec habebam, quae ad Menandri libellum emendandum conferreim. Quae sequuntur, ea ut ad eundem Menandri libellum pertinere aut omnino ejusdem auctoris esse credam, a me impetrare non possum. Quia tamen auctoritate codicum, cui recentiorum quorundam testimonia accedunt (Rhet. gr. Vol. II. 415. 450. III. 572.), abs Te Menandri nomine sunt insignita, dabo id amicitiae Tuae, ut, quam Menandro me operam impensurum esse professus sum, eam huic quoque libello impendam. Latina interpretatione hujus libelli, quam Venetiae a. 1558. edidit Natalis de Comitibus, uti mihi non licuit.

P. 213, 6. διὰ τὸ ἄγαν ἐνδοξον τὸ πρόσωπον εἶναι. Recipiendum, quod praebet Med. 2., ἄπαν pro ἄγαν. Oponitur enim ἀμφίδοξον, quod dicitur de iis, quae πῇ μὲν sunt ἐνδοξα, πῇ δὲ ἄδοξα, ut Menandri verbis utar p. 162, 9.

P. 220, 5. τοῦτον θαυμάσεις. Praestat τοῦτο θαυμάσεις, quod habet Rhacend. Sic l. 4. τοῦτο ἐπαινέσεις.

P. 221, 1. Cap. II. περὶ πράξεων. Hoc caput pertinet ad τὸν βασιλικὸν λόγον. Quare non erat a priori sejungendum, neque sejunxit Rhacend.

P. 222, 1. καὶ προσθήσεις τὰς κατὰ τὸν πόλεμον. Legendum esse προθήσεις intelligitur ex l. 3. δεῖ γὰρ τὰς κατὰ τὴν ἀνδρείαν πράξεις πρώτας παραλαμβάνειν.

P. 222, 11. διαιρεῖ γὰρ ἀπανταχοῦ τὰς πράξεις, ὡς ἂν μέλλης ἐγκωμιάζειν, εἰς τὰς ἀρετάς. Praestat διαιρεῖ, quod expressum est apud Rhacend. Pro ὡς ἂν μ. malim ἅς ἂν μ.

P. 224, 15. καὶ ὅτι ἐστενοχωροῦντο. Praestat ἐστενοχωροῦτο, quod ex Ven. 444. enotatum est ad Rhacend. Subiectum est ἡ χώρα.

P. 227, 5. νομικώτεροι μὲν οἱ γάμοι. Praestat νομιμώτεροι, quod habet pars codicum. νομικὸς est ad legem pertinens, νόμιμος legitimus.

P. 229, 6. ἧς δὲ ἐπὶ τὴν τελειότητα τὴν σύγκρισιν. Praetulerim lectionem codicis Med. 2., qui verba τὴν σύγκρισιν omittit.

P. 232, 6. παρὰ τοῦ μικροῦ πρόσθεν ἄρχοντος. Scribendum μικρῷ πρόσθεν, ut infra p. 256, 4. Eadem pagina l. 14. pro αὐτίκα μὲν malim cum Med. 2. ἄρτι μὲν etc. Sequitur enim ἄρτι δὲ ἀκούσαντες.

P. 234, 4. εἰ πολλάκις ἄρχοντας ἔχεις λέγειν. Bona sunt haec et suo loco posita.

P. 235, 4. εἰς μέθοδον δὲ εἰσάξομεν. Legendum cum Par. ἐκ μεθόδου. Sic p. 234, 7. ἐκ μεθόδου προσάξεις. p. 255, 17: εἰτα ἐκ μεθόδου ἤξομεν ἐπὶ τὰ ἐγκώμια. p. 260, 16. ἐνταῦθα τοίνυν ἤξεις ἐπὶ τὰ ἐγκώμια ἐκ μεθόδου. Sic enim ibi legendum esse distinctione post ἐγκώμια sublata, intelligitur ex loco proxime allato. Alii loci sunt p. 281, 4. 307, 15.

P. 236, 1. καθάπερ καὶ ὁ τῶν ἀστέρων. Legerim καθάπερ καὶ ὁ ἥλιος τῶν ἀστέρων.

P. 237, 3. ὁμολογοῦμεν. Malim ὁμολογῶμεν; praecedat enim conjunctivus in verbis πανηγύρεις ἄγωμεν.

P. 237, 6. *ἐὰν δὲ τινος λέγων ἐπιβατήριον*. Scribendum est *λέγωμεν*. Sequitur enim *τῇ ἡμετέρῃ* et praecessit *εἰρήκαμεν*.

P. 237, 19. *προφωνητικῶν*. Scribendum *προσφωνητικῶν* coll. l. 14.

P. 238, 6. *λήψεται τὴν χορηγίαν τοῦ λόγου ἐκ μεθόδων*. Ex iis, quae ad p. 235, 4. dedi, intelligitur reponendum esse *ἐκ μεθόδου*.

P. 240, 1. *τῷ ἐκείνῃ μὲν ἐν μέρει τινὶ τῆς οἰκουμένης πλησίον βαρβάρων κεῖσθαι*. Alieno loco posita sunt verba *τῆς οἰκουμένης*, quae Med. 2. post *μέρει* exhibet, ego ut ex sequentibus *πρὸς τῷ τέλει τῆς οἰκουμένης* orta delenda censeo. Legerim enim *τῷ ἐκείνῃ μὲν μέρει τινὶ πλησίον βαρβάρων κεῖσθαι*, eo, quod illa parte aliqua sui barbaros attingit.

P. 240, 11. *περὶ τῆς φύσεως τῆς πόλεως*. Ex l. 9. 13. et 15. intelligitur, reponendum esse *περὶ τῆς θέσεως τῆς πόλεως*.

P. 241, 2. *τῆς θέσεως, ὅς ἔχει πρὸς ἐκότερον τῶν στοιχείων*. Malim ὡς ἔχει, ut infra p. 245, 7. *ἐκφρασιν τῆς φύσεως καὶ τῆς θέσεως αὐτῆς, ὅπως ἔχει πρὸς τὴν παρακειμένην ἡπειρον, ὅπως πρὸς τὴν γειτνιώσαν θάλασσαν*.

P. 242, 20. *ὅτι οἱ μὲν περὶ λόγους etc.* Ante haec verba lacuna est. Jam enim *περὶ σωφροσύνης sermonem* esse, non *περὶ δικαιοσύνης*, ut in superioribus, sequentia docent.

P. 246, 11. *τὸ ἴδιον μέρος τυγχίζουσιν*. Vocem *μέρος* codices ignorant. Vox *ἴδιον* depravata est ex *Ἰλιον*. Nam *I* et *A* facillime inter se permutantur. Ad rem pertinet locus p. 329, 10. *τὰ μὲν γὰρ Λαομέδοντος τεῖχη Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν κατασκευάσαι λέγεται*.

P. 246, 13. *ἐρίζουσιν*. Legendum *ἐρίζοις* cum parte codicum. Sic supra adjecta leguntur verba: *εἰ πολλάκις ἄρχοντας ἔχεις λέγειν*, p. 234, 4.

P. 247, 15. *καὶ ἄρχοντι, εἰ βουλοίμεθα προσδραμόντες πρὸς τὴν ἀκρόασιν*. Praestat lectio codicis Par. *καὶ ἄρχοντι, εἰ βουλοίμεθα, προσδραμόντι πρὸς τὴν ἀκρ.*

P. 247, 16. καὶ μὴν καὶ αὐτῷ καταμηνῦσαι τινα ἑαυτοῦ ὀργὴν etc. Cum ἑαυτοῦ vulgares codices ignorent, suspicor olim scriptum fuisse: καὶ μὴν καὶ ἑαυτοῦ καταμηνῦσαι τινα ὀργὴν etc. Cf. p. 250, 20. 255, 1.

P. 248, 7. αὐστηρὸς καὶ κατεστυμμένος. Putes nostrum ante oculos habuisse Plutarchum Cat. Min. c. 46. Κάτωνος τὸ αὐστηρὸν καὶ κατεστυμμένον, quae verba apposuit Schnei lerus in Lex. suo.

P. 248, 13. παραγένοιτο δ' ἂν ἡ γλυκύτης τῶν λόγων. Malim τῷ λόγῳ. Sic infra p. 279, 12. παραγίνεται δὲ χάρις καὶ ὥρα τῷ λόγῳ. Habes etiam p. 249, 5. ἡδονὴ παντοδαπὴ παραγίνεται ἐν τῷ λόγῳ, ubi praepositio ἐν delenda. Ceterum ut h. l. dativus sing. dech. secundae in genitivum pluralis abiit, ita etiam apud Arrian. de Exp. Alex. 1, 13, 4. πολὺ τῶν πεζῶν λειπομένους, ubi legendum τῷ πεζῷ et supplendum ἡμῶν, quemadmodum c. 12, 15. Arrianus dicit τοὺς Μακεδόνας τῷ πεζῷ πολὺ περιόντας σφῶν.

P. 250, 15. ἰδίᾳ Δελφοῖ βαδίζει Μουσῶν ἐν τοῖς ἀδύτοις. Vocem Μουσῶν, pro qua sunt codices qui exhibeant μετὰ Μουσῶν, ut temere repetitam ex superioribus delendam iudico. Pro ἰδίᾳ Δελφοῖ malim ἰδίᾳ δὲ Δελφοῖ ob negationem praecedentem.

P. 251, 2. ὡς κριτικῶν ἀκροωμένων. Infra l. 5. est: ὅτε κατεῖδον ἀκριβῶς τὸ μεγαλεῖον τοῦ λόγου. Malim igitur legi ὡς κριτικῶς ἀκροωμένων, praesertim cum pars codicum exhibeat συγκριτικῶς.

P. 251, 3. ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διαθήσει τῶν ἀκροατῶν. Scribendum ἀκροατῶν. Sic l. 11. διαθίσιναι τὸν ἀκροατὴν. p. 327, 17. προδιαθεῖσαι τὸν ἀκροατὴν καὶ προσεχίστερον διαθεῖσαι.

P. 251, 13. ὅτι τέττιγας μιμεῖται τοὺς φθιχούς τῶν ὀρνίθων. Praestat, quod plerique codices praebent, τέττιξ.

P. 252, 2. ἀλλὰ τάττων ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ποτὲ ἐγκωμία. Praestat lectio codicis Med. ἀλλ' ἀτακτεῖν αὐτὸ ἀπὸ γένους ποτὲ ἐγκωμιάσεις.

P. 252, 14. καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ἀνωγνύτως μέντοι κοι-

τῇ πάντας. Scribendum καὶ κοινῇ πάντας, ut superius καὶ habeat, quod ei respondeat.

P. 254, 18. ἡδονὰς ἐμποιῆσαι λόγων. Malim λόγῳ.

P. 255, 4. εἶδος τῆς ἐπαγγελίας. Scribendum ἀπαγγελίας, quod quoties in ἐπαγγελία abierit, dici vix potest. Ex hoc loco autem intelligitur, etiam supra p. 249, 8. in verbis ὅταν μὴ τραχεῖα χρώμεθα τῇ ἀγγελίᾳ, quae hic respiciuntur, pro ἀγγελία legendum esse ἀπαγγελία, vel ἐξαγγελία, quod codices Med. et Par. ibi praebent, et hoc sensu positum video etiam apud Longinum infra p. 558, 9.

P. 255, 21. Ἐλευσίνα δὲ πράττοντα βαδίζων καὶ ἄστὺ δὲ πάλιν ἐπ' Ἐλευσίνος. Locus corruptus, quem omni ex parte sanandum in me non receperim. Hoc non videtur dubium, scribendum esse Ἐλευσίναδ', ἄστὺδ' et ἀπ' Ἐλευσίνος.

P. 256, 18. τοσαύτης πολιτείας. Recipiendam censeo lectionem codicis Med. τοιαύτης πολ.

P. 257, 17. τῷ πέμποντι. Fortasse legendum τῷ προπέμποντι.

P. 259, 4. μὴ περιορᾶν παραβαίνοντας. Praestat lectio codicis Med. παραβαίνοντα. Contra eidem codici non erat obtemperandum l. 6. in verbis: ὅτι Θησεύς καὶ Ἡρακλῆς ἐταῖροι [γινόμενοι καὶ Διομήδης] καὶ Σθένειλος καὶ Εὐρύαλος δυσπαλλάκτως ἀλλήλων εἶχον. Quippe non tam inter se ipsos amicitia conjunctos Sthenelum et Euryalum memorat Homerus, quam utrumque cum Diomede, cujus alter erat θειράπων, alter propinquus. Conjuncti autem, ut a nostro, ita ab Homero eodem ordine memorantur Diomedes, Sthenelus et Euryalus, Argivorum duces, Iliad. β. 563 — 565.

P. 260, 16. τῇ δὲ προσθήσῃ. Ex Vind. et Par. restituenda est genuina lectio τῆς δὲ προστήσῃ. Etiam infra p. 261, 5. pro προστήσεται codices plerique exhibent προσθήσεται.

P. 261, 3. ἐν οἷς καὶ πράξεις ἱερεῖς πρὸς ἀπόδυξιν τῶν ἀγαθῶν καὶ πράξεων εὐπορήσεις. Retinenda erat lectio

Aldinae, cui favent Viind. et Par., et interpungendum: καὶ πράξεις ἑρεῖς πρὸς ἀπ. τῶν ἀγαθῶν, καὶ πράξεων ἂν εὐπορήσης, si etiam res gestae suppetant, quas commemoras. Alibi utitur formula ἐὰν ἔχῃς, ut p. 242, 5. τὸν περὶ τῆς ἀνατροφῆς θήσῃς, ἐὰν ἔχῃς, ἐν πατρίοις, ὡς ὁ Ἀριστοῦδης ἐνπόρησεν etc.

P. 263, 4. καὶ προπεμπόμενος ἐπὶ τοῖς λόγοις, θαυμαζόμενος δὲ διὰ Ἀνδρίας καὶ Φρυγίας. Ad vestigia codicum, qui οἶδε vel εἰ οἶδε pro δὲ praebent, legendum et interpungendum hoc modo: καὶ προπεμπόμενος, ἐπὶ τοῖς λόγοις θαυμαζόμενος, οἷος δὲ διὰ Ἀνδρίας καὶ Φρυγίας. Sic enim verba αἷος δὲ διὰ Α. καὶ Φρ. respondent superioribus: αἷος μὲν ἔσται — διὰ τῆς Θράκης διῶν. Paulo post interpungendum: καὶ συνθεόντων τῇ νηὶ καὶ συνηδαμένων, δελφικῶν τε ἅμα καὶ κητῶν τῶν μὲν σαινόντων etc.

P. 263, 12. ἕως ἂν ἀγάγῃς αὐτὸν τοῖς λιμένεσι. Praestat lectio codicis Med. προαγάγῃς.

P. 264, 2. αὐτὸν τὸν θεὸν τῶν γάμων. Malim τὸν θεὸν τὸν Γάμον, ut infra p. 266, 5. περὶ τοῦ θεοῦ τοῦ Γάμου. p. 272, 7. ἔξισται δὲ σοὶ ποτὶ καὶ φιλατιμουμένῳ τὸν θεὸν τὸν Γάμον ἐκφράσαι, οἷος ἔστι, κατ' ἀρχὰς τοῦ λόγου etc. ubi nunc est ὡς θεὸν ex Med. 2., sed refragantibus codicibus reliquis et loco proxime sequenti, ubi eadem verba repetuntur, p. 273, 3. ἐκφράζει τὸν θεὸν τὸν Γάμον, ubi nunc item legitur τὸν θεὸν τῶν γάμων, sed codicibus inter se dissentientibus. Etiam alibi literae minusculae relictae sunt, quarum loco majusculae ponendae erant, ut p. 271, 16. ἔρωτας, p. 279, 3. ἔρωτας, ὑμεναίους, γάμους. p. 272, 2. χαρίτων τε μνημονεύσεις: ibid. l. 13. ἀντὶ τοῦ γάμου τὸν ἔρωτα. p. 286, 29. 30. μὴ δειμῶ, μὴ φόβῳ. contra ac p. 151, 10.; denique p. 183, 12. τὸ ἡλύσιον πεδίον, contra ac p. 294, 7.

P. 264, 15. ἢ ὅτι περὶ ἀρχόντων. Delendum περὶ ut temere repetitum ex praecedenti ἢ ὅτι περ ἂν παραπέσῃ.

P. 265, 13. καὶ προσῆσαν δὲ Μοῦσαι. Delendum καὶ cum codice Par. et scribendum παρῆσαν δὲ Μοῦσαι, ut

respondeant verba superioribus: παρήσαν μὲν ἅπαντες οἱ θεοί.

P. 266, 20. τοὺς ἡμιθέους αὐτοὺς παρήγαγεν πείσας θεοῖς συνελθεῖν, τοὺς μὲν γυναιξί etc. Recipienda lectio codicis Med. 2. et interpungendum: παρήγαγεν, πείσας θεοὺς συνελθεῖν τοὺς μὲν γυν. etc.

P. 269, 12. καὶ τοῦτο πράττειν. Fortasse scribendum προτάττειν. Paulo inferius l. 14. pro ἐπαγγέλμα malim scribere ἐπαγγέλιαν.

P. 270, 2. ἐὰν δὲ οἱ ἑγγύς πατέρες ἀφανῆς, τὸ δ' ἔθνος ἐπισημότερον, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ γένους πειραῖσθαι χρή etc. Malim ἀπὸ τοῦ ἔθνους. Ibid. l. 5. vulgatae lectioni τὸ μὲν ἐνδοξότερον τῶν γονέων ex codice Med. 2. substituendum esse τὸ μὲν ἐνδοξον τῶν γενῶν, intelligitur, ex verbis τοῦ ἐτέρου γένους l. 7. et εἰ δὲ μηδέτερον τῶν γενῶν. ἔχει μηδεμίαν λαμπρότητα l. 8. Comparativus ἐνδοξότερον ortus est ex praecedentibus: θήρευνέω γὰρ ὁ λόγος τὰ ἐνδοξότερα. Pluralem τὰ ἐνδοξα in Med. 2. peperit sequens pluralis τῶν ἐνδόξων l. 6. et ipse corrigendus et mutandus in dativum singularis numeri τῷ ἐνδόξῳ sc. τῶν γενῶν; pendet enim a verbo ἀντίθεις, quod dativum regit.

P. 270, 11. τρίτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῶν νυμφίων. Legendum τόπος; sequitur enim infra p. 271, 10. τέταρτος τόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν θάλαμον, ubi item pro τόπος in Med. est τρόπος.

P. 270, 19. ἄνευ μὲν ἀντεξέτασως, κατὰ συμπλοκὴν δὲ ἄλλων. Legendum ἄλλως, ut p. 241, 23. ἐὰν δὲ μὴ ἐπιβατήριος ὁ λόγος ἢ, ἄλλως δὲ πάτριος.

P. 272, 4. διαδέχεται Λοχία. Ἀρτεμις καὶ μαστεύσεται καὶ τέξεται παῖδας. Corrupta haec esse manifestum est. Legerim ita: καὶ ματεύσεται καὶ τέξεται παῖδας.

P. 272, 6. εἰς εὐχὰς ἀποστρέψας τὸν λόγον. Sic Dionys. Hal. de Thuc. jud. c. 38, l. p. 908. R. καὶ μετὰ τοῦτο ἀποστρέψας τῷ διηγήματος τὸν διάλογον ἐπὶ τὸ δραματικόν. Praeferenda tamen videtur lectio codicis Med.

εἰς εὐχὴν καταστρέψαις. Sic supra p. 263, 13. καταστρέψαις δι' εἰς εὐχὴν τὸν λόγον.

P. 272, 14. ἂν μὲν γὰρ τὸν θάλαμον ἐκφράσῃς δηλονότι. Glossam hanc esse ad verba πρὸς τῷ τέλει illustranda additam ipsa vox δηλονότι subjecta indicat. Hausta est ex sequentibus l. 18. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ λόγου, ὅταν ὁ λόγος εἰς τὸν θάλαμον καταντήσῃ, unde jam, quid de lectione codicis Med. 2. γάμον pro θάλαμον exhibentis statuendum sit, facile est ad intelligendum. Sed glossa glossam peperit. Jam enim ad resumendum, quod intermissum erat, quasi filum orationis inculcata est sententia: τὰν δὲ τὸν ἔρωτα τοῦτον θεὸν ἐκφράσῃς. Quae quia caret apodosi, quo jure in genuinis verbis scriptoris retineatur, ipsa prodit. Quae sequuntur, ἀκολουθῶς δὲ ποτε χοροῖς etc., pendent ab ἐξίσταται ἐκφράσαι l. 12 sq. Deinceps inserta ex Med. 2. particula δὲ in verbis πρὸς δὲ τῷ τέλει l. 18. rursus est delenda et ex Ald. Vind. Par. εἴη δ' ἂν ταῦτα λέγειν recipiendum. Nam hoc vel simile aliquid latere puto in verbis, quae illi libri exhibent, ἐπιδὼν ταῦτα λέγειν.

P. 273, 6. ὁ κατευναστικὸς συντονώτατός ἐστι λόγος. Haec vitiosa esse vel inde patet, quod infra p. 279, 17. praecipitur, τὸν λόγον εἶναι δεῖν συγγραφικώτερον, συγγραφικὸς autem λόγος opponitur τῷ συντόνῳ p. 264, 4. μετεχειρίσαντο δὲ τὸ εἶδος οἱ μὲν συντόνως, οἱ δὲ συγγραφικώτερον. p. 265, 4. καὶ τὰ μὲν προοίμια ταῦ συντόνου ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια τοῦ δὲ ἀνέτου καὶ συγγραφικοῦ etc. p. 284, 1. γκωστίαν δὲ, ὅτι καὶ συντόνω λόγῳ παραμυθιῖσθαι δυνατόν καὶ συγγραφικῶς πάλιν. Legendum igitur videtur συντομώτατός ἐστι λόγος, quod confirmant loci p. 275, 20. οὕτως μὲν πως προάγειν τοὺς τοιοῦτους λόγους διὰ συντόμων δυνήσῃ. p. 279, 11. πειράσεις δὲ καὶ συντόμως ἅπαντα προαγαγεῖν ταῦτα. Accedit, quod ibidem l. 17. voci συγγραφικώτερον subiiciuntur verba: οἷόν ἐστι καὶ τὸ τῆς λαλιᾶς εἶδος, quod breve esse exponit p. 255, 7. προσκείσθω δὲ, ὅτι οὐδὲ μα-

πρὸς τὰς λαλιάς εἶναι δεῖ, et p. 315, 2. καὶ εἰ μὲν ὡς ἐν λαλίᾳ, βραχὺς δὲ ὁ τῆς λαλιάς λόγος, διὰ συντόμων ἐρεῖς.

P. 274, 1. τῇ ὑσταταίᾳ τῆς φυλακῆς τελετῇ. Malim τῇ ὑσταταίᾳ τῆς τελετῆς, voce φυλακῆς ejecta, quae fortasse nata est ex sequenti φυλακτέον. Nuptiae τελετῇ hoc ipso capite saepius dicuntur, ut l. 16. et p. 277, 32.

P. 274, 9. τῆς ἀρχῆς, ἣν ἔχεις, καὶ ῥώμης ἐπιδειξίν. Reponendum τῆς ἀλκῆς, ut supra p. 273, 22. τοῦ νεανίσκου τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν ῥώμην. infra p. 278, 4. ταύτην ἐπιδεῖξαι μοι τὴν ῥώμην καὶ τὴν ἀλκὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

P. 274, 15. κήρυκα παρῖναι καὶ κροτεῖν τινα τῆς δίκης. Nullus hic locus τῇ δίκῃ. Quare malim legi τῆς νίκης. Eadem verba inter se permutari ipse demonstrasti in Epistola critica p. 43. Bast. ad Aristaenet. p. 240.

P. 274, 18. γέρε μὴ τὰ τῶν γευγόντων ἐν τοῖς πολέμοις παθεῖν διδοικώς etc. Objectum participii διδοικώς est τὴν τροπὴν. Quare post παθεῖν distinctio minor est ponenda, et jungenda verba γέρε μὴ — παθεῖν. Cum autem γέρε h. l. non sit: *fac, pone, finge*, qua significatione infinitivum post se habet, scribendum est: γέρε μὴ τὰ τῶν φ. ἐν τοῖς πολ. πάθης.

P. 274, 22. καιροῦ δὲ τελετῆς. Malim καιρὸς δὲ τελετῆς sc. ἐστίν, quod post καιρὸς omitti solere monet Matth. Gr. gr. maj. §. 306.

P. 275, 4. ἐγχειρήσουσιν. Legendum ἐγχειρίσουσιν.

P. 275, 8. περιχεται δὲ καὶ Ἀφροδίτης κιστὸς, ἐν ᾧ δὲ ἀλόγων ἐστὶν ἀπάτη. Legendum κιστὸν, ut subjectum verbi περιχεται sit ἡ κόρη, et pro δι' ἀλόγων iisdem litteris διὰ λόγων. Respicit enim ad Homer. Iliad, ξ, 216. ἐνθ' ἐνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἡμερος, ἐν δ' ὀφιστὺς, πάρφασις etc. ubi Scholia Veneta haec habent: πάρφασις δὲ ἡ διὰ λόγου παράπεισις. Paulo ante l. 7. verba αἰμύλα κωτίλλουσα sumpta esse ex Hesiodi Opp. et dier. v. 274. vix est, quod moneam.

P. 275, 20. οὕτως μὲν πῶς πράττειν τοὺς τοιοῦτους λόγους διὰ συντόμων δυνήσῃ. Recte me fecisse, quum su-

pra ad p. 273, 6. *προάγειν* pro *πράττειν* ponerem, do-
cent loci p. 273, 10 sq. *οἱ μὲν ποιηταὶ διὰ τοῦ παρορμῶν*
ἐπὶ τὸν θάλαμον καὶ προτρέπειν προάγουσι τὰ κατευνα-
στικά ποιήματα, ubi *προάγειν* διὰ τινὸς legitur, et p. 279,
11. *πειράσεις δὲ καὶ συντόμως ἅπαντα προαγαγεῖν ταῦ-*
τα, ubi eadem sententia exprimitur. Etiam infra p. 309,
1. *πράξεις* est in Ald. pro *προάξεις*.

P. 275, 24. *παίδεσθαι σε ἴδει*. Malim *δεῖ* pro *ἴδει*,
quod post *σε* facile potuit oriri.

P. 276, 3. *ἵνα καὶ παῖδας φυτεύσῃτε τῇ πατρίδι, ἀκμά-*
σαντες φιλοτιμίαις, ἐπιδόσει. Malim *ἀκμάσσοντας*. Infra
p. 279, 9. *ἡ παίδων γένεσις διαδόχων τοῦ γένους, φιλοτι-*
μησομένων πατρίδι.

P. 276, 6. *χιλιδόνες ἡμᾶς καταμουσοῦσαι καὶ καταξη-*
λοῦσαι νῦν μὲν εἰς ὕπνους. Legendum *ὑμᾶς καταμουσοῦσαι*
καὶ καταξηλοῦσαι. Respondent enim haec sequentibus ἀνα-
στήσουσι μεμνημένους. Occasionem corruptionis dedit par-
ticipium *τερετιζουσαι*. Pro *ἡμᾶς* reponendum *ὑμᾶς* etiam
infra l. 14. Eodem modo *ἡμῖν* relictum est pro *ὑμῖν* p. 278,
19. *ἡμῖν κατωρθώθη*. ibid. l. 20. *ἐπένευσαν ἡμῖν οἱ πατέρες*.

P. 276, 21. *ἄλσει καὶ γεωργίᾳ πάσῃ*. Legendum *ἄλση*
καὶ γεωργία πᾶσα distinctione post *δένδρων* sublata, ut
sit: *ἄλση καὶ γεωργία πᾶσα κοινῇ τοῖς ὡραίοις καὶ κατα-*
κόμοις τῶν δένδρων.

P. 276, 28. *εὐτολμίας* διδούς. Malim *εὐτολμίαν*. Geni-
tivus ortus est ex praecedentibus *ἀλκῆς ἐμπειρίας, θάρρους*
πληρῶν,

P. 276, 30. *Διάκος Αἴγιναν τὴν Αἰωῶπον*. Legendum
τὴν Ἀσωποῦ. Vid. Apollod. 3, 12, 6. §. 6.

P. 277, 3. *λαλοῦσι τὰ ὄργια τοῦ γάμου καὶ τελοῦνται*.
Paronomasiam in his latere suspicor et verbo *λαλοῦσι*
substituendum verbum de orgiis solenne *τελοῦσι*.

P. 277, 13. *καὶ ἀναστρέψας τὰ πολλὰ κίς ἐρήθιντα*. Le-
gendum esse *ἀναστρέψας* intelligitur ex eo, quod sequi-
tur: *οἷον τὰ πρῶτα τελευταῖα ποιήσεις* etc. Vid. Ernesti

lex. techn. Gr. rhet. p. 21. Theonis Progymn. c. 4, 34 sq. T. I. p. 193, 5 sqq.

P. 277, 22. ἐγγύς γεγόμενος τοῦ δοκοῦντος εὖ ἔχειν εἰπεῖν. Malim εἰποιμι, ut sit constructio: εἴ τι — εἰποιμι.

P. 277, 24. ὥς οὐ καλῶς ἐπέχουσιν ἐπὶ τοῦ νεανίσκου. Legendum videtur τὸν νεανίσκον.

P. 277, 28. ἔσται οὐκ ἐγκατάσκειν. Ante ἔσται distinctio major ponenda et legendum: ἔσται δὲ οὐκ ἐγκατασχ.

P. 278, 11. ἐν ᾧ διασχεδάσεις καὶ γραφείς τὰ κάλλη τῆς νυκτός. Legendum διασχευάσεις, ut p. 297, 18. ἐν ᾧ διασχευάσεις τὴν παρούσαν τύχην. Vid. etiam Ernesti lex. techn. Gr. rhet. p. 81.

P. 278, 22. μετὰ ταῦτα καὶ τὸ τῆς ὥρας τοῦ ἔτους ἐπιχειρήσεις. Articulo τὸ substituenda praepositio ἀπὸ, quao statim recurrit l. 24, ἤδη, ὥς προεῖρηται, ἀπὸ τῶν περὶ ἕκαστον καιρὸν ἐξαιρέτων. Infra p. 279, 3. εἶτα ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ἐπιχειρήσεις.

P. 279, 5. περιουσίας σωτηρία καὶ αὐξήσις. Legendum αὐξησις, ut supra p. 275, 13. οὐσίας αὐξησιν, οἰκονομίαν τῶν ὄντων.

P. 279, 7. φιλοτιμησομένων πατρίδα, διαδησόντων ἀγῶνας. Infra p. 281, 7. est eodem tenore: ὅτι φιλοτιμήσεται πόλειςιν, ἀγῶνας διαθήσει. Unde apparet, reponendum esse h. l. πατρίδι. Sic dativus verbo φιλοτιμεῖσθαι additus est etiam in inscriptione Sponii, quam explicat Perizon. ad Ael. V. H. 3, 1. p. 164. φιλοτιμεῖσθαι τινι interpretans; liberalitate uti in aliquem.

P. 280, 19. καθ' ἣν μεταχειρίσαι — χρώμεθα. Cum toto capite de eo, qui γενεθλιαχὸν λόγον compositurus est, secunda persona utatur auctor, prima pluralis de se praeepta τοῦ λόγου tradente l. 9., malim ex codicibus restituere: καθ' ἣν ἐτέχθη, μεταχειρίσαι τῇ πρ. χρώμενος, ut χρώμενος jungatur cum verbo ἐγκωμιάσεις.

P. 281, 17. διὰ τὸ μηθὲν ἑαυτοῦ δοκεῖν εἶναι τὸν λέγοντα, ἀλλ' ἐξεστηκέναι. Legendum esse μηδ' ἐν ἑαυτοῦ εἶναι, vel, quod opponitur, ἐξεστηκέναι docet. De dicendi

formula *ἐν ταντοῦ εἶναι, sui compotem esse*, exposuit Illustr. Hermann, ad Vig. p. 868.

P. 282, 13. ἀρρήτος ὡς ἀληθῶς νομίζεσθαι Μουσῶν τροφίμος. Malim ἄξιος pro ἀρρήτος, quod in hunc locum non quadrat. In sequentibus l. 18. pro ἐξάπαντα, quae vox nihili est, reponendum videtur ἐξῆς ἅπαντα.

P. 283, 7. φέρεις δὲ μετὰ ταῦτα Malim ἔρεις pro φέρεις.

P. 283, 10. ἐν λόγοις, εἰ οὕτω τύχοιεν πολιτείαις. Scribendum est: εἰ οὕτω τύχοι, ἐν πολιτείαις.

P. 283, 18. συγγενῆς γὰρ οὐσα τοῦ Θεοῦ. Malim τοῦ Θείου. Confundi autem passim voces Θεός et Θεῖον monet Bast. ep. crit. p. 105.

P. 284, 16. τὰ τε ἄλλα θαυμάσια οἱ βασιλεῖς. Malim θαυμάσιοι.

P. 284, 25. τῶν πράξεων. In codice est τῶν τε πράξεων, in quo latere videtur τῶν τότε πράξεων. Opponuntur enim verba μάλιστα μὲν ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης ἀρχῆς l. 23. Paulo ante l. 21. vox ἑνδοξα post μνημονεύσεις videtur delenda.

P. 285, 13. τὸ ὁμιλητικὸν πρὸς τοὺς ἰόντας, τὸ καθαρὸν πρὸς τοὺς ἰόντας καὶ ἀδωροδόχeton. Verba πρὸς τοὺς ἰόντας posteriori loco deleverim; superiori loco scripserim πρὸς τοὺς προσιόντας.

P. 285, 27. ὅτι τρώσων τὴν Ἀφροδίτην. Scribendum est ὁ τινρώσων τὴν Ἀφρ.

P. 285, 30. δι' ἀνδρίαν ὁ θαυμάσιος. Malim δι' ἀνδρίαν δι' θαυμάσιος etc. Sic supra p. 220, 5. τοῦτο θαυμάσιος.

P. 286, 9. οὐκ ἐνδιατρίβων δὲ, ὡς ἐγκωμῶν τελείῃ. Malim ὡς ἐγκώμιον τέλειον. Sic supra l. 3 sq. οὐκ ἐνδιατρίψεις δὲ τοῦτοις, οὐδὲ ἐπετελεύσῃ ἀκριβῶς ἅπασι τοῦτο γὰρ ἐγκωμίου τελείου.

P. 286, 22. εἰς τὴν πόλιν. In codice esse ἐὰν pro εἰς ex schedis Tuis didici. Malim igitur: ἐὰν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀνήκῃ ὁ λόγος, ut apodosis incipiat a verbis ἔρεις τε καὶ etc. Sic ἐπὶ ante τὴν post verbum ἀνήκῃ excidit supra p. 197, 5.

P. 286, 31. *χώρους ἰσάτωσαν*. Legendum *χορούς ἰστ*. Deinceps mutata distinctione legerim: *ψηφ. γράφωμεν, πρὸς βασιλεία ἐπαινοῦντες θανμάζωμεν, αἰτοῦντες χρόνους εἰς ἀρχὴν πλείονας, πέμπωμεν εἰκόνας etc.* Sic πρὸς βασιλεία ἐπαινοῦντες θ. dictum est, ut Isocrateum illud: *τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τοὺς παρόντας*. Post Ἀθήναζε videtur lacuna esse.

P. 288, 6. *ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς*. Probo conjecturam Westermanni *ἐπὶ τοῖς Πύτοις*. Nam licet Dionys. Hal. de Thucyd. hist. jud. c. 18. p. 850, 11. ad eos, qui ἐν Φρυγίοις caesi sunt teste Thuc. 2, 22., pertinere dicat orationem funebrem, quam Thucydides Periclem habentem facit, in nostro tamen scriptore res non ad amussim exigenda est, quippe qui in aliis quoque a scriptoribus, qui nobis supersunt, recedat.

P. 288, 8. *ἀλλὰ καὶ ἐπισημήνατο, ὅτι ποσοῦν ἰδύνατο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ θρήνου τὸ ποσὸν ἐγυλάξατο διὰ τοῦ πολέμου etc.* Locūs mire depravatus, cujus si non verba, at certe sententiam restitui puto legendo: *ὅτι προσθῆναι ἰδύνατο μὲν καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ θρήνου τόπον, ἐγυλάξατο δὲ διὰ τοῦ πολ. etc.* Sic infra l. 11. est: *ἔθηκε δὲ τὸν ἀπὸ τῆς παραμυθίας τόπον*. p. 292, 20. *τὸν ἀπὸ τῆς τύχης τόπον*. Ad rem pertinet locus Dionys. Hal. art. rhet. 8, 9. p. 297, 13. R. *τριῶν ὄντων κεφαλαίων τοῦ ἐπιταφίου, ἐπαινοῦ, θρήνου, παραμυθίας, τὸ ἔν τῶν κεφαλαίων ὑπερβαίνει, τὸν θρήνον· οὐ γὰρ συνέφερε τῷ συμβουλευτικῷ οὐδὲ τῇ προτροπῇ τὸ θρηνεῖν etc.*

P. 291, 10. *καὶ γὰρ τοίνυν οὕτως ἀνήρπασται*. Praestat lectio codicum eorum, qui οὕτως exhibent pro οὕτως. Pro τοίνυν malim νῦν, cujus loco τοίνυν in codicibus est etiam infra p. 293, 11.

P. 292, 11. *ἐπιστρεφόμενος — εὐφυΐαν*. Haec verba alieno loco videntur inculcata, vel potius scholium esse ad l. 7. *εἰς τε τὴν τῆς ψυχῆς εὐφυΐαν*.

P. 293, 5. *οὐ κατεχόμενος μὲν οὐδὲ ἐν ἐκάστῳ κεφαλαίῳ συγκριεῖς πρὸς ἐκ. τὸ κηφ., ὃ λέγεις, ὃ παραλαμβάνειν*

δι. Recte Westermannus coniecit legendum esse συγκρί-
σεις; sed in ceteris quoque vitium inest. Pro οὐ κατεχόμε-
νος scribendum οὐκ ἀπεχόμενος, ut supra p. 292, 18. οὐκ
ἀφίξι δὲ τοῦ καὶ ἐν ἑκάστη πράξει θρήνον ἐπιμβαλεῖν,
et sine articulo τοῦ infra p. 320, 15. οὐκ ἀφίξομαι δὴ καὶ
αὐτὸς κατὰ δύναμιν ὕμνον ἀναθῆναι Ἀπόλλωνι. In se-
quentibus delendum est ὃ ante παραλαμβάνειν, et δαῖ post
παραλ. positum, ut infinitivus παραλαμβάνειν pendeat a
participio ἀπεχόμενος. Totus igitur locus ita refingendus:
οὐκ ἀπεχόμενος μὲν οὐδὲ ἐν ἑκάστῳ κεφαλαίῳ συγκρίσεις
πρὸς ἑκείνο τὸ κεφάλαιον, ὃ λέγεις, παραλαμβάνειν. Sic
optime respondet sequentibus: καὶ ἐνταῦθα δὲ προδήλως
πρὸς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν παραλήψη τὴν σύγκρισιν. Etiam
infra apud Aristid. art. rhet. p. 407, 15. pro οὐκ ἀφίξον-
ται Ald. Dind. Vind. exhibent οὐ καθίξοντες.

P. 293, 12. ἄμεινον ὑπῆρξεν. Legendum ἀμείνων; prae-
cedunt enim verba οὐδενὸς δεύτερος. Deinceps recte
Westermannus καλοῦ καλλίω.

P. 295, 15. ἐὰν μὲν σχῇ γένος, μετὰ τὸ προοίμιον εὐ-
δόκιμον ποιήσῃ etc. Praestat lectio codicis Med. ἐὰν μὲν
σχῇ γένος εὐδόκιμον, μετὰ τὸ προοίμιον ποιήσῃ etc.

P. 296, 2. ἀπὸ τῆς τύχης αὐτοῦ τοῦ γένους. Verba
αὐτοῦ τοῦ γένους delenda censeo, ut temere repetita ex
superioribus ἀπὸ τοῦ γένους, id quod confirmare videtur
Med. ἀπὸ pro αὐτοῦ exhibens.

P. 299, 7. ἀφ' ἧς ἡ κλήσις. Malim ἐφ' ἣν ἡ κλήσις,
ut paulo inferius l. 9. καὶ τὴν πανήγυριν, ἐφ' ἣν ἡ κλήσις.
Sic etiam p. 300, 1. οὐχ ἀπλῶς κληθεὶς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ πανήγυριν. ibid. l. 9. καλοῦσιν ἐπὶ τὴν πανήγυριν.

P. 299, 10. καὶ ἐρεῖς τῆς πανηγύρεως ἐγκώμιον· μετὰ
δὲ τὴν πανήγυριν ἐπαινῶν etc. Verba μετὰ δὲ delenda
sunt, ut ex sequentibus μετὰ τὸν τῆς πανηγύρεως ἐπαινον
propter vocum similitudinem huc translata. Sententiae hunc
in modum cohaerent: ἐρεῖς τῆς πανηγύρεως ἐγκώμιον, τὴν
πανήγυριν ἐπαινῶν etc.

P. 299, 17. προδήσις δὲ πανταχοῦ τὸ τῆς πανηγύρεως.

Legendum προσθήσεις, ut p. 241, 16. ἐφ' ἅπασιν δὲ τοῖς τοῖς κεφαλαίοις, ἐπειδήπερ ἐπιβατήριον ὑπεθέμεθα, προσθήσεις ἐκείνο συχνότερον, ἵνα μὴ ἀπείη τῆς ἐπαγγελίας ὁ λόγος etc. p. 307, 10. πανταχοῦ προστιθεὶς ἐφ' ἑκάστου τῶν ἐπιχειρημάτων τὸ „ὅτι διὰ ταῦτά σε καλεῖ.“ δαί γὰρ ἐν τοῖς κλητικοῖς καὶ τὰς αἰτίας τῆς κλήσεως προστιθέναι, ἵνα τὸ ἴδιον ἔχη τοῦ κλητικοῦ etc.

P. 301, 4. ἄλλην που ὁδὸν ἐγὼ τραπήσομαι. Praestat lectio codicum Par. et Med. 2. ἄλλην μὲν ὁδὸν etc. Respondent enim his in sequentibus verba ἡ δὲ πόλις etc. l. 6.

P. 301, 17. ὁμοίως δὲ κέρδος μέλλοντες κερδαίνειν οὐκ εἰς μικρόν. Obtemperandum puto codicibus, qui praebent ὁμως pro ὁμοίως. Pro οὐκ εἰς μικρόν is, qui in codice Par. jota supra lineam scripsit, videtur voluisse legi οὐχὶ σμικρόν.

P. 304, 19. μεταβάλλης. Praestat lectio codicum Par. et Med. μεταβάλῃς.

P. 305, 2. καὶ ποιητὰς μὲν εὐτρεπεῖς ἔχουσα, ἥδη — πεποιημένους. Non placet lectio abs Te recepta, quia sequitur nominativus in verbis καὶ πάντες — εὐτρεπεῖς, quem in accusativum mutare vix quisquam conabitur. Legerim igitur: καὶ ποιηταὶ μὲν εὐτρεπεῖς, ἔχοντες ἥδη Μουσῶν ἔργα πεποιημένα, καὶ etc. Quomodo ἔχουσα ortum sit, distinctione post εὐτρεπεῖς sublata facile intelligitur.

P. 305, 15. ταῦτα πάλιν τῆς πόλεως ὡς πρὸς εἰδότα ὑπομνήσκων, λέγε. Probo lectionem codicis Med. αὐτὰ πάλιν ταῦτα τὰ τῆς πόλεως. In sequentibus legendum puto: ὡς προειδότα ὑπομιμνήσκων.

P. 306, 13. πέπομφε δέ με. Legendum πίπομφε δ' ἐμὲ, ὄν etc.

P. 308, 15. τὰ τοῦ ἄρχοντος προστατοῦσιν. Praestat lectio Aldinae et codicum Par. et Vind. προτάττουσιν.

P. 308, 16. τὰ δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐκείνου ὑπερβάλλουσιν. Malim τοῖς ἐκείνου i. e. τοῖς τοῦ ἄρχοντος, et ὑποβάλλουσιν cum codice Par. pro ὑπερβάλλουσιν eodem sensu, quo Latini dicunt *subjicere*. Opponitur enim προτάττουσιν.

P. 308, 17. καὶ ὑμῖν οἰκιστὴς θανμαστός. Legendum ἡμῖν; refertur enim ad urbem, ut supra l. 13. θανμαστόν ἡμεῖς αὐχοῦμεν οἰκιστήν. Post θανμαστός ponendum est colon; pergit enim jam ad alteram partem, τὴν δικαιοσύνην. Pro δίκαιος malim δίκαιος εἶ; refertur enim ad τὸν ἄρχοντα.

P. 308, 18. φιλανθρωπίας τιμῶν. Ex vestigijs, quae in codicibus Med. et Par. supersunt, priscam lectionem hanc fuisse colligo: φιλανθρωπίαν τιμᾶς, καὶ ἡ πόλις ἡ καλοῦσα φιλάνθρωπος. Haec enim est tertia pars encomi τοῦ ἄρχοντος et urbis κατὰ ἔνωσιν prolata. Ante φιλανθρωπίαν ponendum est colon. Scribae verba φιλανθρωπίας τιμῶν pro appositione vocis πλεονεκτήματος habuisse videntur.

P. 309, 7. προὔβαλε μὲν ὁ θεῖος Ὅμηρος καὶ τοῦτο τὸ εἶδος. Praeferenda lectio codicum Med. et Par. προὔλαβε. Sic infra p. 320, 11. προὔλαβε δὲ καὶ Πίνδαρος ὕμνους γράφων etc.

P. 311, 12. πυνθάνεσθαι δὴ περὶ αὐτῶν τὰ βέλτιστα. Codices praeter Med. δεῖ pro δὴ exhibent. Malim αἶε, quod confirmari videtur quodammodo sequentibus: ἐπιλήσῃ αὐτῶν οὐδέποτε.

P. 312, 7. δι' ἣν ἔπαγε οὕτως. Legendum ἐπείγῃ cum codice Par., cui accedit Med. exhibens ἐπείγει p. 298. not. 12. Sic etiam infra l. 22. ἀνάγκη γὰρ ἐπείγει.

P. 312, 17. βαλῆς. Praestat lectio codicis Med. καλῇ.

P. 314, 15. ἐρεῖς, ὅτι μείων ἐκείνης αὐτῇ. Sana esse vulgata vix potest. Videtur legendum: ἐρεῖ, ὅτι οὐ μείωνες ἐκείνης αὐταί.

P. 316, 16. ὅτι αὐτὸν μετὰ μικρὸν ὀφθαλμὸς ἐμύλλεν. Pro ὀφθαλμὸς, pro quo codex Med. exhibet εὐθύς λαμὸς, legendum ὁ θάλαμος. Sic ex Xenoph. de rep. Lac. 3, 5. pro τῶν ἐν τοῖς θαλάμοις παρθένων Longinus de Subl. 4, 4. laudat τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παρθ. Verbum ἐμύλλεν mutandum in ἔμενεν.

P. 316, 17. ἡ πόλις ἐπίδοξος ἦν, τίνα ἔξει τὸν προστησόμενον. Cum codices plerique pronomem interrogativum τίνα omittant, malim legere: ἐπίδοξος ἦν ἔξειν τὸν προστησ.

P. 316, 18. τὸν ἀγῶνα διαθήσοντα. Legendum ἀγῶνας. Sic 279, 7. διαθησόντων ἀγῶνας. p. 281, 7. ἀγῶνας διαθήσει.

P. 318, 12. εἰς ἀποδημίαν ἐξῆς ἔμελλεν ἐπανίεναι. Legendum εἰς ἀποδημίαν, ἐξ ἧς ἔμ. ἐπ., unde rediturus esset.

P. 320, 11. ὑμνοῦσιν αἰὶ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. Praepositio πρὸς delenda est cum codice Med. Pertinent enim haec verba ad Hesiodi Theog. v. 14. ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγιοχον — Φοῖβον τ' Ἀπόλλωνα.

P. 321, 10. τίνα χρή προσειπεῖν πρότερον; ἥλιον etc. Malim signo interrogationis post προσειπεῖν posito: πότερον ἥλιον etc.

P. 321, 20. τὴν ἄτακτον ἐκείνην καὶ ἀμιγῇ φορὰν. Illud ἀμιγῇ stare non posse facile apparet. Praetulerim igitur lectionem codicis Med. ἀμειδῇ, *tristem*. Saltim χάος ipsum ἀμειδὲς dici apud Oppian. Hal. 4, 24. monet Schneiderus in appendice Lexici graeci v. ἀμειδής.

P. 322, 4. εἶχεν. Malim ἔχει, quod proxime accedit ad lectionem codicis Med. ἔχειν.

P. 322, 9. ταρτάραις μυχοῖς. Malim ταρτάρου μυχοῖς. Favet quodammodo codex Med. exhibens ταρτάρους.

P. 323, 8. τὰ κατὰ τὸν τόκον τῆς γενέσεως. Legendum esse τόπον pro τόκον docent sequentia.

P. 324, 18. μνήμης τῶν θιῶν. Praestat vulgata lectio μνήμης αὐτοῦ.

P. 325, 13. τὸν Τιτυὸν, ἀνθ' ᾧν εἰς τὴν μητέρα ἡσέβησε διὰ Κυδρὴν παράκοιτιν. Legendum Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν. Respicit enim ad versum Homericum Odys. λ. 580. Αἰτῶ γὰρ ἡλκῆσαι, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν.

P. 326, 9. τὰ κατὰ Πηλέως μῆνιδι τῶν περὶ Κάστορα τολμηθέντων. Nihil usquam de sceleribus a Peleo apud

Trojanos in Castorem commissis relatum legitur. Legendum: τὰ κατὰ τοῦ Πηλέως μῆνιδι τῶν περὶ Ἑκτορα τολμηθέντων. Solenne est enim nostro, Achillem dicere τὸν Πηλέως, ut p. 216, 13. πάντων ὄντων ἀνδρῶν Θετταλῶν ὁ Πηλέως ἡγήσθη τῆς ἡγεμονίας τοῦ γένους. p. 283, 14. ὅπου παῖς ὁ Πηλέως καὶ Θέτιδος. Credebatur autem Apollo Achillem interfecisse in ultionem occisi Hectoris. Hom. Iliad. χ, 359. φράξτε νῦν, μή τοι τι θεῶν μῆνιμα γένομαι ἡματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐσθλὸν ἔοντ' ὀλέσωσιν ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν. Virg. Aen. 6, 56. Phoebe, graves Trojae semper miserate labores, Dardana qui Paridis directi tela manusque Corpus in Aecidae, et quos ad utrumque locum laudat Heynius.

P. 326, 18. ἐπὶ τῶν τριπόδων θεισπισίως. Exspectes θεισπίζων vel tale quid.

P. 326, 20. οἰκίζων τὸν Ἑλλησπόντον, τὴν ἑώραν, τὴν Ἀσίαν πᾶσαν. Est quidem supra p. 246, 2. τὴν ἑώραν ἄπασαν. Sed h. l. non refragarer, si codices offerrent τὴν Ἰωνίαν, quia Joniam constat auspiciis hortatuque Apollinis colonis frequentatam esse, et cum Hellesponto a nostro conjunctam vidimus etiam supra p. 249, 1. ἄρξαντα δὲ τῆς Ἰωνίας καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου λαμπρῶς. Accedit, quod verba τὴν Ἀσίαν πᾶσαν non de tota Asia, sed de Asia citra Taurum accipienda sunt, quae si post τὴν ἑώραν nominaretur, gradatio non constaret.

P. 327, 7. καὶ πᾶν ὅτιοῦν κατὰ θέαν. Malim καταθέλγειν, et paullo ante πλήττοι pro πλήττει.

P. 327, 23. τίς μὲν γὰρ ἐργάσατο. Legendum videtur τίς μὲν γὰρ ἂν ἐργάσατο γῆν, τίς δ' ἂν ἐπλευσε θάλασσαν.

P. 327, 26. πέποινα. Fortasse scribendum Παιήονα.

P. 828, 24. ὅσα ἐκεῖ πανηγύριων καὶ τούτων τῶν συνόδων εἰσώθεν. Scribendum: ὅσα ἐπὶ πανηγύριων κ. τ. τ. σ. εἰώθεν.

Haec habebam, quae ad libellos Menandro rhetori adscriptos emendandos conferrem. Jamque finem scribendi facturus eram, quum allata sunt ad me illa, quae inscripisti *Ἐκ τῶν Λογγίνου περὶ εὐρέσεως*. Advertit animum libellus Ruhnkenii reperto celebratus. Eum perlegenti Ruhnkenii sententia ita se probavit, ut fragmentum Longini incipere putem a verbis *καὶ χωρία καὶ πραγμάτων ὑποδοχὰς* p. 552, 10. desinere in verba eadem, in quae statuit Ruhnkenius, *οὐκ ἐφ' ἡμῶν* p. 579, 9. Reliqua, mutila illa quidem et depravata et transposita, sed eandem dictionem, qua Apsines in libello *περὶ προοιμίου* utitur, referentia, in iis, quae Apsines vel jam exposuit vel p. 531, 20. se expositurum esse professus est, persequendis ita versantur, ut Apsini, ad quem auctorem pars eorum in commentario ad Hermogenem de statibus Rhet. gr. Vol. VII. p. 689. refertur, videantur relinquenda. Qui si in capite *περὶ ἐλέου* multiplicem poetarum lectionem prodit, in libello *περὶ προοιμίου* non prodit, id non debet videri mirum, sed consentaneum, quia hic locus poetis cum oratoribus est communis. Apsinem autem a poetarum lectione non fuisse alienum, vel liber *περὶ προοιμίου* docet. Sed de his utcumque existimabitur, illud pro certo ausim affirmare, Longini in reliquis nihil usquam inesse simile, quum in iis, quae inde a p. 552, 10. usque ad p. 579, 9. leguntur, Platonicum non possis non ubique agnoscere. Jam ea appono, quae mihi inter legendum videbantur emendanda. Adjeci notationem verborum et sententiarum quarundam, quas Longinus ex Platone sumsit.

P. 543, 5. *Ἀναμνήσομεν δὲ καὶ περὶ προσωποποιίας*. Lectionem codicis Par. *διὰ προσώπ.* confirmant sequentia l. 12. *διὰ ταύτης δὲ τῶν εἰρημένων ἀνάμνησις οὕτω γίνεται* p. 544, 20. *οὕτως ἀνέμνησεν ἂν διὰ τῆς προσωποποιίας*.

P. 544, 5. *ὑπαναμνήσει*. Malim *ἐπαναμνήσει*, ut infra l. 22. *ἐπαναμνήσομεν*. p. 546, 8. *ἐπαναμνήσομεν δὲ καὶ διὰ τῆς συγκρίσεως*.

P. 544, 19. ἐν τῇ ἡμῶν αὐτῶν. Legendum videtur ὑμῶν αὐτῶν, ut paulo superius l. 15. ὑμῖν pro ἡμῖν.

P. 544, 21. τῶν δὲ εἰρημένων ἐπαναμνήσομεν ἢ ἐξ ὑποτυπώσεως. Haec usque ad τυχεῖν p. 545, 11. alieno loco posita esse colligo ex enumeratione modorum τῆς ἀναμνήσεως proposita infra p. 549, 15 sqq., ubi inter προσωποποιῶν et ἡθοποιῶν nihil est interpositum.

P. 547, 17. διὰ τοῦτο. Scribendum videtur διὰ τούτον.

P. 548, 1. δι' ὃν ὑπολαμβάνεται μὲν νῦν νόμον ἐσφί-
ρουν. Haud scio an reponendum fuerit: ὅλον ὑπολαμβάνετε etc.

P. 548, 9. τοὺς ἀδικήσαντας μηδεμίαν τιμωρίαν ἐκτι-
ναι. Legerim τοὺς υἱοὺς ἀδικήσαντας. Respicit enim ad ea, quae leguntur supra l. 2. ἐξουσίαν ἔχον τοὺς πατέρας τῶν υἱῶν.

P. 548, 11. δι' ὑπογραφῆς. Legendum videtur δι' ἐπι-
γραφῆς. Sic infra l. 22. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἀναμνηστικὸν μόνον διὰ τῆς ἐπιγραφῆς. p. 549, 19. ἐξ ἐπιγράμματος.

P. 549, 5. καθ' ἑκάτερον τόπον. Malim καθ' ἑτερόν τρόπον. Etiam supra p. 533, 17. pro τοὺς τόπους τῆς ἀναμνήσεως reposerim τοὺς τρόπους τῆς ἀναμν. Deinceps pro τὸ σχῆμα τὸ τῆς πύσεως χρώμενον, haud dubie legendum est τῷ σχήματι τῷ τῆς πύσεως χρώμενον.

P. 551, 11. οὐκ ὃν αὐτῷ φιλοτιμῆσθαι etc. Hunc locum deleta voce αἴτιος, quam de Tuo inseruisti, ita legerim: οὐκ ὃν αὐτῷ φιλοτιμῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ἐκ χρημάτων γέγονεν ὑμῖν ἐκ τῶν ὄντων τὰ δυνατὰ αὐτῷ χρήσιμος. Deinceps in verbis αὐτόν γε μὴν ἔταξεν ἐπὶ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα pro αὐτὸν scribendum αὐτόν. De locutione τάττειν ἑαυτὸν ἐπὶ τι vid. Lex. Xenoph. T. IV. p. 254. et Novi Testamenti intpp. ad 1 Cor. 16, 15.

P. 551, 14. καὶ γὰρ τοι δῆμον ὁρῶν ὠφελῇ τὸ κοινόν. Facili opera haec emendaveris scribendo δημογορῶν.

P. 561, 4. ἀποτετοργνημένων καὶ στρογγύλων ἀποδέ-

χρισθαι λόγων. Plat. Phaedr. p. 234. E. ὅτι σαφῆ καὶ στρογγύλα — ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται.

P. 567, 14. σώματός τε καὶ τόνου φωνῆς. Repōnendum esse σχήματος pro σώματος, intelligitur ex p. 568, 15. καὶ σχήματος πως ἔχειν ποιεῖ καὶ τόνου φωνῆς. Eustath. ad Hom. Odys. δ. p. 1496. ἔστι κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὑπόκρσις διάθεσις φωνῆς καὶ σχήματος πιθανή etc. coll. Schol. ad Theonis Prog. Rhet. gr. T. I. p. 257, 11.

P. 568, 10. θεώμενος. Malim θεώμεθα.

P. 570, 4. λήθην μὲν καὶ ἐξοδον μνήμης. Plat. Phileb. p. 33. E. ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἐξοδος.

P. 571, 5. οἷον κηρὸς ἐργασμένος. Plat. Theaetet. p. 194. C. ὅταν μὲν ὁ κηρὸς τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε καὶ πολὺς καὶ λείος καὶ μετρίως ὀργασμένος ᾖ, ubi item olim legebatur ἐργασμένος. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 179 sq.

P. 571, 7. μηδ' ἀντίτυπος μηδ' ἀτέραμνος. De his adjectivis vid. Ruhnken. ad Tim. p. 156 sq.

P. 571, 10. καθάπερ ἐκμαγεῖον. Plat. Theaetet. p. 191. C. θές δὴ μοι λόγου ἕνεκα ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐν κήρινον ἐκμαγεῖον.

P. 572, 1. μέμνηκός τε. Plat. Phaedr. p. 251. B. D.

P. 572, 2. τοῖς νωθροῖς καὶ λήθης γέμονσιν. Plat. Theaet. p. 144. B. νωθροὶ πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις καὶ λήθης γέμοντες.

P. 572, 3. ὥσπερ ἐν ἀμφοραῖς. Codices exhibete διαφοραῖς in notis monuisti. Legendum διφθέραις. Opponuntur enim his in sequentibus verba: καθάπερ ἐν χαλκοῖς γραμματεῖς. Hesych.: διφθέρα, δέρμα, βύρσα, δέλτος, γραμματεῖον. Add. intpp. ad Herod. 5, 58.

P. 572, 9. μνήμη μὲν γὰρ ἔστι σωτηρία φαντασιῶν etc. Plat. Phileb. p. 34. A. σωτηρίαν τοίνυν αἰσθησεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἂν τις λέγοι.

P. 573, 3. πόνου δημιουργοῦ. Sequentia docent, legendum esse πότου pro πόνου.

P. 573, 6. τῆς ἐπιθυμίας τὴν γένεσιν ἐρῶμένην οὖσαν, ὃ δὴ ἔρως κέκληται. Plat. Phaedr. p. 238. C. ἐπιθυμία — ἐρῶμένως ῥωσθῆσα — ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπιθυμίαν λαβοῦσα ἔρως ἐκλήθη.

P. 573, 11. ὠδῖνα. Plat. Phaedr. p. 251. E. ibiq. Stallbaum.

P. 573, 13. σφύζοντος καὶ σφαδάζοντος καὶ πηδῶντος ἐν αὐτῇ τοῦ τῆς φαντασίας μέρους. Plat. Phaedr. p. 251. D. πηδῶσα, οἶον τὰ σφύζοντα.

P. 575, 9. ἐπὶ σχολῆς ἄγειν ἐντύχοντα γνῶναι. Cod. Par. ἔχειν pro ἄγειν exhibet. Recte! Infra I. 12. pro eo est ἐπὶ σοὶ καθεστηκέναι διαναγνόντι καὶ ἐπιλεξαμένῳ μαθεῖν.

P. 575, 12. μηδ' ἐπὶ σοὶ καθεστηκέναι — μαθεῖν οἶον μηδὲ εἰδέναι γράμματα. Recte Vind. Ven. οἶου, neve putes, penes te esse etc.

P. 575, 22. τῷ πρὸς ἐκείνοις εἶναι τὴν γνώμην. Plat. Phaedr. p. 249. C. πρὸς γὰρ ἐκείναις (ἡ τοῦ φιλοσόφου διάνοια) αἰεὶ ἐστὶ μνήμη κατὰ δύναμιν etc.

P. 576, 4. νυνὶ δὲ περωθεῖς ὑπὸ μνημοσύνης. Plat. Phaedr. p. 249. C. διὸ δὴ δικαίως μόνη πτεροῦται ἡ τοῦ φιλοσόφου διάνοια etc.

P. 576, 7. νυατάζειν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἔα. Plat. Phaedr. p. 251. E. οὔτε νυκτὸς δύναται καθευδεῖν.

P. 576, 8. καὶ παρῖναι τὰ μέρη τοῦ κάλλους ὃ πόθος ἐγκείμενος. Plat. Phaedr. p. 251. C. βλέπουσα πρὸς τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος ἐκείθεν μέρη ἐπιόντα καὶ ῥέοντα, ἃ δὴ δαί ταῦτα ἵμερος καλεῖται etc.

P. 577, 4. ἡ παραβολὴ τῆς ἐννοίας καὶ ὁ κύκλος. Malim ἡ περιβολή. Sic Plutarch. Lucull. c. 21. κύκλον κινὰ καὶ περιβολήν, quem locum laudat Schneider. in Lexico.

P. 579, 1. οὐδὲ ἀδύνατον. Legendum videtur οὐδὲ δυνατόν.

P. 579, 12. ἀσύμφορον. Post hanc vocem est lacuna.

P. 579, 14. τὸν δὲ ἅπαντα ἐν ἀσφαλείᾳ. Inserenda post ἅπαντα videtur vox χρόνον. Supra p. 530, 19. ὅτι οὐκ εἶς τὸ παρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐκ τούτων ἄμεινον οἰκήσομεν.

P. 579, 17. συνελκντί δ' εἰπεῖν. Haec non pertinent ad caput περὶ τῶν τελικῶν; sermo est rursus περὶ ἑλίου, ut supra p. 550.

P. 579, 23. ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ἀξίαν θεωρεῖσθαι. Vox θεωρεῖσθαι delenda, ex superioribus perperam huc translata.

P. 580, 13. καὶ στρατηγὸς κρινόμενος ἐκινήθη ἐπὶ νίκῃ γενομένη. Dele vocem ἐκινήθη et punctum post γενομένη nec quidquam desiderabis.

P. 581, 1. δεῖξει δικαίως. Praestat lectio codicum, qui praebent δεῖξαι. Verba sic construenda: καὶ ἀξίων δεῖξαι, αὐτοὺς δικαίως νῦν ἑλίου τυχεῖν. Deinceps καὶ ἀντὶ κινήσει delendum; post ἑλεόν est lacuna.

P. 583, 3. ἅμα τε αἰξήσας. Puncto post λόγοι deletō scripserim: καὶ οἱ περὶ τούτων ἑκάστου λόγοι ἅμα τε αἰξήσουσι τὸ στοιχεῖον τοῦ ἑλίου καὶ τοὺς δικαστὰς ἐπιπάθονται.

P. 584, 1. ὑπὸ τοῦ ἐκτός εἰρημένα. Scribendum: ὑπὸ τοῦ Ἑκτόρου. Hectorē enim Homerus haec dicentem facit.

P. 584, 16. ὥραν ἔχοντι. Post haec verba est lacuna.

P. 585, 14. ἀλλ' ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἐλθῶ τόπον. Legendum ἐλθῶν, et distinctio major post τόπον posita delenda.

P. 586, 9. σιωπῶντα περιστήσας δικαστηρίῳ. Malinī παραστήσας, ut p. 585, 16. τὴν ἰσχυρὰν τρημίαν τῶν Θηβαίων παραστήσαι βουλόμενος.

P. 586, 22. οὗτος εἴλετο τοὺς δικαστὰς etc. Malim οὗτος εἰ λέγοι τοὺς δικαστὰς, ut infra p. 587, 9. καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις εἰ λέγοι, ἑλεον κινήσει etc.

P. 587, 22. ἱερεῖ τις ἴσως καὶ τὴν δημοκρατίαν. Ante

τὴν δημοκρατίαν subintelligenda est praepositio διὰ, post δημοκρατίαν ponenda distinctio minor.

P. 588, 20. τὸ δε γενέσθαι λέγων. Scribendum censeo: τὸ δεόν γενέσθαι λέγων.

P. 589, 12. τὸν περὶ ἐλπίδος τόπον καλούμενον. Haud dubie legendum τὸν παρὰ ἐλπίδας τόπον. Sic supra p. 579, 20. κατὰ τὸν τρόπον (l. τόπον) θεωρεῖται τὸν παρὰ τὴν ἀξίαν καλούμενον. p. 580, 1. ἀπὸ τοῦ καλουμένου παρὰ τὴν ἐλπίδα. De locutione παρὰ ἐλπίδας dixi ad Theon. Prog. c. 7, 14. p. 100.

P. 589, 15. ὥσπερ μήποτε ὦφειλε. Malim μὴ τότε ὦφειλε.

P. 590, 18. τοῦτον τὸν τρόπον κεκίνηκε. Malim τὸν τόπον. Sic supra p. 586, 25. κεκίνηκε καὶ τοῦτον τὸν τόπον Ὁμηρος. p. 591, 20. καὶ ὁ Αἰσχίνης τοῦτόν που κεκίνηκε τὸν τόπον.

P. 590, 23. ἃ μὲν γὰρ ἡθοποίησε τὸ σχῆμα τῆς γυναικός. Legendum videtur: πρῶτον μὲν γὰρ ἡθoπ.; sequitur enim l. 25. ἔπειτα τὸν Ἀβραδάταν etc. Saepe autem loco numerorum ordinalium figurae litterarum ponuntur.

P. 591, 17. ἀπὸ τῆς παρὰ τὸν Αἰγισθον χαρᾶς οὔσης. Legendum περὶ τὸν Αἰγ. Sic l. 23. τὸ πάθος τὸ συμβεβηκός περὶ τινος τῶν οἰκείων. p. 592, 9. τὰ περὶ αὐτοὺς ὄντα πάθη. p. 593, 3. ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν γενησομένων παθῶν.

P. 592, 3. ἀκρατὴς λύπης γέννηθεῖσα. Scribendum γενηθεῖσα. Vid. Thom. M. ed. Ritsch. p. 75, 6. Lobeck. ad Phryn. p. 108 sq.

P. 593, 10. ἔτι ἔλεον κινήσει τὴν ἐρημίαν ὀδυρόμενος τὴν ἑαυτοῦ. Malim ex codicum vestigiis: ἔτι ἔλεον κινήσομεν τὴν ἐρημίαν ὀδυρόμενοι τὴν ἑαυτῶν. Etiam p. 580, l. 15. 583, 12. 587, 10. 591, 22., quibus locis codices κινήσον exhibere monuisti, ipse vel κινήσει vel κίνησον vel κινήσεις edidisti, κινήσομεν legendum esse videtur.

P. 694, 10. Ξεῖ δέ ποτε καὶ εἰς τὸν πολιτικόν. Scribendum ἦξε, ut Apsines supra p. 494, 18. ἔλθουιν δ' ἂν ποτε καὶ ἱστορικαὶ εἰς πολιτικόν.

Superest, ut absolutum opus edendorum rhetorum graecorum Tibi gratuler. Vale, Amice Dilectissime, mi-bique favere perge!

Scrib. Reutlingae prid. Non. Mart.

MDCCCXXXVI.

TABULA LIBRORUM

QUI RHETORUM GRAECORUM CORPORE CONTINENTUR.

Vol. I.

I.	Hermogenis Progymnasmata	1
II.	Aphthonii Progymnasmata	55
III.	Matthaei Camariotae Epitome Aphthonii Pro- gymnasmatum	121
IV.	Anonymi Epitome Aphthonii Progymnasmatum	127
V.	Theonis Progymnasmata	137
VI.	Scholia in Theonem	257
VII.	Nicolai Progymnasmata	262
VIII.	Nicephori Basilacae Progymnasmata	421
IX.	Adriani exercitationes	526
X.	Severi Narrationes et Ethopoeiae	534
XI.	Georgii Pachymeris Progymnasmata	549
XII.	Anonymi Progymnasmata	597

Vol. II.

XIII.	Scholia Aldina in Aphthonium	1
XIV.	Doxopatri Prolegomena Rhetoricae	69
XV.	Doxopatri Homiliae in Aphthonium	81
XVI.	Anonymi Scholia in Aphthonium	565

Vol. III.

XVII.	Hermogenis Rhetorica	1
XVIII.	Rufi Rhetorica	445

XIX.	Anonymorum Epitomae	461
XX.	Josephi Rhacendytæ Epitome	460
XXI.	Anonymus de quatuor partibus orationis	520
XXII.	Anonymus de octo partibus orationis	588
XXIII.	Anonymi Epitome	610
XXIV.	Anonymi Epitome	618
XXV.	Joannis Tzetzae Epitome	670
XXVI.	Psellus de rhetorica	687
XXVII.	Anonymus de figuris apud Hermogenem	704
XXVIII.	Castor Rhodius de metris rhetoricis	712
XXIX.	Anonymi expositio rhetoricae	725

Vol. IV.

XXX.	Syriani Sopatri et Marcellini Scholia ad Hermogenis Status.	
------	---	--

Vol. V.

XXXI.	Sopatri Scholia ad Hermogenis Status	1
XXXII.	Maximi Planudæ Scholia ad Hermogenis Rhetoricam	212
XXXIII.	Maximus de antithesibus indissolubilibus	577
XXXIV.	Anonymus de statibus	591
XXXV.	Michaël Psellus de compositione partium orationis	598
XXXVI.	Ejusdem Synopsis Idearum	601
XXXVII.	Prolegomena Rhetoricae	608

Vol. VI.

XXXVIII.	Doxopatri Prolegomena Rhetoricae	1
XXXIX.	Anonymi Prolegomena Rhetoricae	33
XL.	Troili Sophistæ Prolegomena Rhetoricae	42
XLI.	Jo. Siceliotæ Commentarius ad Hermogenis Ideas	56
XLII.	Georgii Diaeretae Commentarius ad Hermogenem de Inventionem	505

XLIII.	Georgii Plethonis Epitome Rhetoricae . . .	542
XLIV.	Matthaei Camariotae Epitome Rhetoricae . . .	599

Vol. VII.

XLV.	Anonymi Prolegomena ad Hermog. Status . . .	1
XLVI.	Alia Prolegomena ad Hermog. Status . . .	34
XLVII.	Alia Prolegomena ad Hermog. Status . . .	49
XLVIII.	Prolegomena ad Hermog. de Inventione . . .	52
IL.	Expositio Hermogenis de Inventione . . .	55
L.	Observationes ad Hermogenem de Inventione . . .	74
LI.	Capita primi Idearum libri	77
LII.	Syriani Prolegomena ad Ideas	90
LIII.	Commentarius ad Hermogenem de statibus de inventione et de ideis	104
LIV.	Gregorii Corinthii Commentarius ad Hermog. de methodo gravitatis	1088

Vol. VIII.

LV.	Sopatri tractatio caussarum	1
LVI.	Cyrus de differentia statuum	386
LVII.	Anonymi Problemata rhetorica	400
LVIII.	Alexander de figuris	414
LIX.	Phoebammon de figuris	487
LX.	Tiberius de figuris	520
LXI.	Herodianus de figuris	578
LXII.	Polybius Sardonius de schematismo	611
LXIII.	Anonymus de figuris	617
LXIV.	Zonaeus de figuris	671
LXV.	Anonymus de Synecdoche	691
LXVI.	Anonymus de figuris	694
LXVII.	Anonymus de figuris	698
LXVIII.	Anonymus de tropis poeticiis	714
LXIX.	Tryphon de tropis	726
LXX.	Gregorius Corinthius de tropis	761
LXXI.	Anonymus de tropis	779

LXXII.	Cacondrius de tropis	782
LXXIII.	Georgius Choeroboscus de tropis	799

Vol. IX.

LXXIV.	Demetrius de elocutione	1
LXXV.	Menander de genere demonstrativo	127
LXXVI.	Alexander de materiis rhetoricis	331
LXXVII.	Aristides de oratione civili et simplice	340
LXXVIII.	Apsinis Rhetorica	467
LXXIX.	Longinus de inventione	543
LXXX.	Minucianus de argumentis	597

005705877

